

8665-

శ్రీ
శృంగారనైషధము
శ్రీనాథమహావిప్రణీతము.

జహ్నుశ్రీకే. నరకటశాస్త్రి
విరచిత
కోటాద్వాపాళాచారిమఠము.

శ్రీమద్దేవరాజసుధీ
పరిశోధితము.

మద్రాసు
ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వముద్రితము.
ఆర్. నరసింహాచారి అడ్వాకేటేట్స్
వారిచే ముద్రితము.

1914.

COPY RIGHT REGISTERED

డును. ఇట్లుండ వారియధార్థచరిత్ర మెట్లు తెలియును? అయినను నవి శ్రాన్యంబులయి, యానంద జనకములయియుండును గాన వానినైనఁజదివి యానందించుట మంచిదను తలంపుతోఁ గొన్నింటి నిందువాహించెదను.

శ్రీ హర్షః డు.

ఇతఁడు మామల్ల దేవీశ్రీహనుల కుమారుఁడు. చింతామణి ముఖోనానకుఁడు. ఇతఁడు సమస్తశాస్త్రంబులను బాండిత్య గలవాఁడనప్పట్లు నైషధంబున నాయాభాగముల నెట్టితెములగు వర్ణనములనుబట్టియే స్పష్టమగుచున్నది. ఇతని నైషధమును జదివినవాగు కల్పనాచతుగులగు మహాకవివులలో నితఁ డొక్కఁడని చెప్పవలయు. ఇతని కవితాధార యనగ్గళిమై, గంగాప్రవాహము నడువున విరోషమై, సుహృదసల హరిచంద్రంబున శ్రవణపుటచేరుచును మున్నవనుట మహాశయోక్తికాదు. మామలూపములతోఁ గాక సుస్థితిపడిములతోనే పండితమని హంబుగా జ్ఞేయకవిత్వము చెప్పు నేర్పితినికెఁజేచియుఁ గలదని నిశ్చయించినదప్పు ఇచ్చుహాకవి స్థైర్యచిహ్నప్రకరణము. శ్రీవిజయప్రకృతి, గంధర్వప్రకృతి, గాఢోర్వీశకులప్రకృతి, ఖండినఖండి ఖాడ్వము, అగ్నినవర్ణనము, శివశక్తిసిద్ధి, నవనావాసాంకచరితము, నను మహాకావ్యముల రచించినట్లు లితఁడొనర్చిన నైషధ మహాకావ్యమున సర్గాంతములందుఁ జేర్చిన పద్యములచేతఁ తెల్ల మగుచున్నది. ఇతఁ జేకాలమున నున్నవాఁడో ములో స్పష్టముగాఁ జెప్పకపోయినను జరిత్రకారుల కొక ధారమును మాత్రము కల్పించెను. నైషధములో నిఁ రెండవసర్గమున కంతమున,

శ్లో॥ శ్రీహర్షంకవిరాజరాజి మకుటాలంకారహీరస్ఫుతం
 శ్రీహరస్సుఖవే జితేంద్రియ చయం మామల్లదేవీచయం
 తాంబూలద్యయ మాసనంచలభ తే యః కాన్యకుబ్జేశ్వరా
 ద్యస్సాత్మోత్కురు తేనమాధిపుపరంబ్రహ్మప్రమోదార్ణవం॥

అని యతఁడు కాన్యకుబ్జాధీశ్వరునివలన బహుమానము నందుచున్నట్లు తెలుపుటచే నితఁ డారాజులయాస్థానముననుండె నని చెప్పవచ్చును. అయిన నా కాన్యకుబ్జేశ్వరు నామ మేదియో యతఁ డేశతాబ్దముననుండెనో తెలిసికొనకుండ శ్రీహర్షునికాలము నిర్ణీతముకాదు. వానిఁ దెలిసికొననేవియు విశేషాధారములు లేవు గాని యిప్పటికి నుమారాజు శతాబ్దములక్రిందట, అనఁగాఁ గ్రీస్తు శకము 1848 వ సంవత్సరముల ప్రాంతమున నున్నరాజశేఖరసూ

తనప్రబంధకోశమున శ్రీహర్షుఁడు కాన్యకుబ్జ (కనాజి) పతి యగు జయచంద్రుని యాస్థానమున నుండె నని వ్రాసెను. రాజశేఖరసూరి కించుమించుగా 150 వత్సరముల క్రిందటనే శ్రీ హర్షుఁ డుండియుండును. గాన యతఁడు వ్రాసినది నిక్కమనియే తలంపవచ్చు. హిందూదేశముపై కనేకపర్యాయములు దాడి వెడలినచ్చిన మహామద్యోరీకి, కాన్యకుబ్జము నేలు జయచంద్రుఁడు సమకాలికుఁడగుటచేతను, గోరీక్రీస్తు. శ. 11 వ శతాబ్దాంతము ననున్నవాఁడగుటచేతను, శ్రీహర్షునివియు నాకాలముననే అనఁగాఁ గ్రీ. 1 వ శతాబ్దాంతముననే యున్నాఁడని నిశ్చయింపవచ్చు.

రములవలనఁ దేలినచరిత్రాంగశమిది. ఇతని పాండిత్యమును ర్చి యనేకు లనేక ప్రకారములఁ గథలను జెప్పికొను న్నారు. అవి విశ్వసనీయము లయినను గాకపోయినను

శ్రవణరంజకములై యుండును. కాన వానిలో నొకదాని నీ క్రింద నుదాహరించెదను.

శ్రీహర్షుని తండ్రి శ్రీహరుడు సకలశాస్త్రపారంగతుడు. తల్లి యగు మామల్ల దేవియు మహావిద్వాంసురాలు. ఆ శ్రీహరుడు పెక్కుదేశములు దిరిగి తత్తదేశాధిపతుల యాస్థానంబుల కేగి తనవిద్యాకాటవంబున నచ్చటిపండితుల జయించి జయపత్రములఁ గొని వచ్చుచుండెను. అతఁడు పరాజయ మన్న నెట్టిదో యెఱుఁ గఁడు. కాని యొకప్పుడతఁడు కాన్యకుబ్జనగరమునకేగి వాదము నల్పుచు నొకపండితున కోడిపోయెను. ఇట్లతఁడు నిర్జితుఁడై యా పరాధవమును సహింపఁజాలక యింటకి మరలివచ్చి నిరంతరచింతామగ్నుఁడై దినదినము కృశించిపోయి మంచము పట్టి యవసానసమయమున మహావిద్వాంసురాలగు భార్యను, బాలుఁ డయిన తన పుత్రునిఁ జేరఁబిలిచి భార్యఁజూచి “నే నీ లోకమును విడుచుచున్నాను. నీ వీ కుమారునిఁ బండితునిగాఁ జేసి నాశత్రువు నొద్దకుఁ బాపి యతని నోడించువట్లు చేయుము. నాతపంబుచే ఫ లోన్ముఖ మయిన చింతామణి సుత్రమును నీకిప్పు డుపదేశించెద. బాలుఁ డుపసీతుఁ డయినతోడనే వాని కుపదేశింపుము. దాని వలననతఁడు స్వల్పకాలములోనే సమస్తశాస్త్రపండితుఁ డగు” నని చెప్పి యామంత్రవిధానమును దెలిపి కాలఛర్మము నొందె. అసంతరము మామల్ల దేవి భర్త్రాజ్ఞను శిరసావహించి బాలునికి విద్య గఱపుచుఁ గొంతకాలమున కుపసయనముచేసి యమృత రాజము నుపదేశించె. బాలుఁడు శ్రద్ధాళువయి జపించెను. కాని శవముపై గూర్చుండి జపించినంగాని దేవత వ్రత్యక్షము కాదట. అతనికి శవము లభింపలేదు. అంతఁడల్లి కుమారుఁజూచి

“పుత్రా! నే బ్రాహ్మణముల విడచెదను. నావైఁగూర్చుండి జపింపుము. భయపడకుము. తప్పక ఫలసిద్ధి నొందుదువు. మీ జనకుని కోర్కె తీర్చుట మన యిరువురకును బ్రథమకర్తవ్య ” మని చెప్పి సతఁడందుల కంగీకరించెను. అతఁడేడుదినంబు లాశవముపైఁ గూర్చుండి జపింప దేవి ప్రత్యక్షమయి పలయు వరంబులువేడు మన బుద్ధిమంతుఁడయినయాబాలుఁడు తన తల్లిని బ్రదికింపవలెననియు, ససారప్రజ్ఞయు, ససాధారణ కవితాశోరణియు, సకల శాస్త్రపరిపూర్ణ పాండిత్యంబును, నొసంగవలెననియు, గోరనామె యట్లనుగ్రహించి యంతర్ధానముచెందె. తోడనే తల్లినిద్రనుండి మేల్కొన్నట్లు మేల్కొని లేచి జరిగిన వృత్తాంతమును గుమారునివలన విని సంతసించి తనపిల్లనికేఁగొండఱు దోడిచ్చి కాన్యకుబ్జమునకుఁ బంపెను. అప్పుడు శ్రీహర్షుఁడు రాజసభకుఁ బోయి తనయసాధారణ పాండిత్యముచే నప్పండితుని గలిచెను. ఆ రాజాబాలుని పాండిత్యమున కచ్చెరువంది తన యాస్థానమున నుంచుకొనియె. శ్రీహర్షుఁడు తల్లితో నచ్చటనే నివసించి యుండె. తల్లి ననుమతిఁబొంది పుత్రుఁడాయకంబగు నలచరిత్రమును గావ్యముగా రచించి తల్లికిఁ జూపెను. ఆమె చదివి ‘కుమారా! ఇది యెవ్వరికి నర్థముకాదు. దీనిఁ జూచివైచి సులభమైన లిప్రి వ్రాయు’మన వల్లెయని యతఁడు దానిఁ జూచివైచిమగుడ రచించి తల్లికిఁ జూపెనట! తల్లి యదియు వెనుకటిదానివలె నున్నదని చెప్పి దానిం జీల్చివైచి కుమారుని ప్రజ్ఞావిశేషము తగ్గుటకు బుద్ధిమాండ్యకరము లగువస్తువులను బెట్టుచుండెను. ఒకనాఁడు శ్రీహర్షుఁడు మినుపరొట్టెను దినచుండ నతని మేనమామ వచ్చి “కిమిశ్చాసి” యనియడుగ “అశేషశేముషీమో

షమాష మశ్నామి మారిష" అని ప్రత్యుత్తరమిచ్చెను. తల్లి యానమాధానము విని కుమారుని కవిత్యము కొంతవఱకు దారికి వచ్చినదని నిశ్చయించి గ్రంథమును రచింపు మనవుడు మొదటఁ గొన్నిగ్రంథముల రచించి పిమ్మట నిప్పుడు ప్రచారములో నున్న నైషధమును రచించెనట.

వైఁగఠాంశమువలన నైషధకవిత్య మతిప్రౌఢమై సామాన్యపండితులకు దురవగాహమైయున్నట్టు తెలియవచ్చుచున్నది. నైషధకవిత్య ప్రాధిమంగాంచి యందుల కుపప్తంభకముగా బుద్ధి మౌతులు దీని కల్పించిరేమో యని సందేహింపవలసియున్నది. ఏది యేచుయినను నైషధకవిత్య మతిప్రౌఢమై యసాధారణ కల్పనాశోభితమై సామాన్యపండితులకు దురవగాహమై యున్నదనుట నిక్కము.

ఈ ప్రాథకావ్యమును సంస్కృత కవిత్యమున శ్రీహర్షకాళిదాసులవలె నాంధ్రకవిత్యమున సుప్రసిద్ధిఁగాంచిన శ్రీనాథుఁడు భాషాంతరీకరణముగావించె. ఇంక సంస్కృత నైషధకర్త చరిత్రము నింతతోఁజాలించి యాంధ్రనైషధకర్త యగుశ్రీనాథునిఁ గూర్చి కొంచెము వ్యాసెదను.

శ్రీనాథుఁడు.

ఇప్పుడాకవి భీమాంబామారయామాత్యుల తనూజుఁడయినట్టును, భారద్వాజసగోత్రుఁడయినట్టును, నాపస్తంబసూత్రుఁడయినట్టును శృంగారనైషధమునఁ గలయీపద్యమువలనఁ దెల్లమగుచున్నది.

శా. భారద్వాజపవిత్రగోత్రుని కుశభాపస్తంబసత్సూత్రు వి

ద్యారాజీవభవ్రుండు మారయకుఁబుర్యాచార భీమాంబకు

గారామైన తనూజ న న్ననఘు శ్రీనాథాఖ్యునిం బిల్చి న
 త్కారం బొప్పగ గారవింబలికె గంభీరవాక్యాధీశున్
 మఱియు నితఁడు పద్మపురాణసంగ్రహమును రచించిన కమ
 లనాథామాత్యునికి మనుమఁడయినట్టులు భీమఖండములోఁ
 బ్రథమాశ్వాసమున నున్న “కనకత్కాధరధీరు” నను పద్యము
 వలనఁ దెల్లమగుచున్నది. ఇతఁడు పాకనాటి నియోగిబ్రాహ్మ
 ణుఁడు. అట్లయినట్లు కవియై భీమఖండమునఁ జెప్పియున్నాఁడు.
 సీ. వినిపించినాఁడవు శ వేమ భూపాలున

కఖలపురాణ వి శ ద్యాగమములు
 కల్పించినాఁడవు శ గాఢపాకం బైన
 హస్త నైషధకావ్య శ మాండ్రభాష
 భాషించినాఁడవు శ బహు దేశబుధులతో
 విద్యా పరీక్షణ శ వేశ లందు
 వెన చల్లినాఁడవు శ విశదకీర్తిస్ఫూర్తి
 కర్పూరములు దిశాంగణము లందుఁ
 తే. బాకనాటింటివాఁడవు శ బాంధవుఁడవు
 కమలనాథుని మనుమఁడ శ వమలమఠివి
 నాకుఁ గృపచేయు మొక ప్రబంధంబు నీవు
 కలితగుణగణ్య! శ్రీనాథ శ కవివ ర్ణ్య!

శ్రీనాథునిజన్మస్థల మేది?

ఇతనిజన్మస్థలము కొండవీ డని కొందఱును, గల్లాటకమని
 కొందఱును వ్రాసిరికాని యోజింప నతని జన్మస్థలము కొండ
 వీటి సీమయనియే చెప్పవచ్చును. బ్రాహ్మణలేకవిధమువా
 రయ్యు నాయాదేశములం దుండుటంబట్టి వెలనాటివారనియు

వేగినాటివారనియు శాఖాభేదమువచ్చినట్లు శ్రీనాథుని పూర్వులు
 పాకనాటియందు నివసించినవారగుటచేతనే వారు పాకనాటి
 నియోగులని యొక శాఖవారయిరి. శ్రీనాథుని పూర్వులం దుం
 డక కన్నడమందుండినచో వారి కానామము రా వీలులేదు
 గదా! పాకనాడనగాఁ గొండవీడు మొదలుకొని నెల్లూరు మం
 డలములోని కందుకూరువఱకుఁ గలదేశము. కావున శ్రీనాథుని
 పూర్వులు పాకనాటియందే కాపురమున్నట్టును, నతని జన్మస్థల
 మదియే యయినట్టును నిశ్చయింపనగు శాని కొండఱుపాడితు
 లు శ్రీనాథుఁడు రచించిన భీమఖండములోని,

గీ. ప్రాథ్విఁ బరికింప సంస్కృతభాషయండు
 పలుకు నుడి కారమున నాంధ్రభాషయందు
 రెవ్వ రేమన్న నండు నా కేమికొఱఁత
 నా కవిత్వము నిజము కర్ణాటభాష.

అనుపద్యమున “నాకవిత్వము నిజము కర్ణాటభాషయని
 యుండుటచేతను, శ్రీనాథ కృతమగు వీధి నాటకములోని;

శా. కుల్లాయుచితః గోకచుట్టితి మహా క కూర్వానయుందొడ్డితి
 న్విల్లులిం దిలపిష్టము న్నైసవిత్తి క విశ్వస్త వడ్డింపఁగా
 జల్లాయుంబలిద్రావిత్తి రుచులు దోరసంబంఁచుఁ టోనాడితిఁ
 దల్లీ! కన్నడరాజ్యలక్ష్మీ! దయలేదా యేను శ్రీనాథుఁడన్.

అనుపద్యమున “తల్లీ! కన్నడ రాజ్యలక్ష్మీ! యని సంబోధించి
 యుండుటచేతను, కాశీఖండములో “కర్ణాటకటకపద్యవనహేళి”
 అనఁగాఁ గర్ణాటదేశమందున్న పురములనెడి పద్యవనమునకు
 సూర్యునివంటివాఁడు” అని తనకు విశేషణమును జేర్చుకొనుట
 చేతను, నతని కవిత్వమునఁ గన్నడ పదములుండుట చేతను.

శ్రీనాథునిజన్మస్థలము కర్ణాటకమని నిశ్చయించి, కావుననే మాతృభాషయందలి యభిమానముచే “ నాకవిత్వము కర్ణాట భాష ” యనుటయు, దన మాతృదేశమందలి యభిమానముచే “ తల్లీ! కన్నడ రాజ్యలక్ష్మీ ” యని సంబోధించుటయు, కర్ణాట పురములవారి కానందకారి యను నర్థమిచ్చు విశేషణమును జేర్చు కొనుటయు నుపపన్న మగుచున్నవని నుడువుచున్నారు. కాని యిది న్యాయమునకు దూరముగా నున్నదని తోచుచున్నది. శ్రీ నాథుని జన్మస్థలము కర్ణాటకమని చెప్పటకుఁ బైని జెప్పినవి ప్రమాణములు కావు.

శ్రీనాథుని గ్రంథములను విచక్షణపూర్వకముగాఁ జదివిన చో నతఁ డాంధ్రదేశములోఁ బుట్టి పెరిగి మాటాడునప్పటినుం డియు నాంధ్రభాషను మాటలాడి పెద్దయినప్పటినుం దన మాతృ భాషాగ్రంథములను బెక్కింటిని జదివి పాండిత్య మలవచించికొని యసాధారణప్రజ్ఞాశోభితుఁ డయినట్లును, దాతెతండ్రులనాఁటి నుండియు ననుస్మరితమై వచ్చు నిర్గళకవితాధార గలవాఁ డనియు నూహింపవలయును కాని యెచ్చటనోపుట్టి యెచ్చట నో పెరిగి తుదకుఁ బెనుఁగుదేశముచేరి మూఁడునాలుగు గ్రంథ ములు చదివినంతమాత్రముననే పండితుఁడగు శుష్కకవిత్వము చెప్పవచ్చువాఁడని యూహింపవలసియున్నది. శ్రీనాథున కాంధ్ర ము మాతృభాష కానినో నెంతయు మనోహరముగా దేశీయ ములువాడి యతి మృదుమధురముగా గ్రంథముల వ్రాసి పండిత తల్లజల యల్లంబులఁ గొల్లపెట్టఁజాలిన నేర్పలవడుట యసంభవ ము. మాతృభాషలోఁ గవిత్వము చెప్పి మెప్పువడసిన ట్లన్యభాష లోఁ గవిత్వము చెప్పి యట్లుచేయుట యసంభవము. ఇట్లతనికవి

త్వమునుబట్టియు నతని యునికినిబట్టియు నతని జన్మస్థలముకొండ
వీటి నీను యని చెప్పవలసియుండఁగాఁ గర్ణాటకము జన్మస్థలమును
ఓటి పాటియో తెలియరాకున్నది. శ్రీనాథుఁడే “ నాకవిత్వము
నిజము కర్ణాటభాష ” యని చెప్పకొనెనే యదెట్లని యందు
రేని వినుఁడు. ప్రౌఢిఁ బరికింప నను పద్యమును గుకవి నిందా
ప్రకరణమున వ్రాసియున్నాఁడు. భీమఖండమున నీ పద్యమునకు
ముం దీపద్యమును బొందుపఱచి యున్నాఁడు.

గీ. నికటమున నుండి శ్రుతిపుట १ నిష్కరముగ

నడరి కాకులు బిట్టు పెదద్రటిచినప్పు

డుదధి రాయంచ యారక १ యుంటలెస్స

పైఁపరాకున్న నెంచేని १ జనుటయొప్పు.

ఈ ప్రకరణము నాలోచింపఁగా శ్రీనాథుఁడొనర్చిన గ్రంథముల
లోని సంస్కృతపద భూయిష్ఠము లగుపద్యము లను గాంచి కేవల
మచ్చతెనుఁగుభిలషించు కుకవులు కొందఱు “ ఇది సంస్కృత పద
భూయిష్ఠమైనది కాన యిది సంస్కృత కవనమేకాని తెనుఁగు కవ
నముకాదని యాక్షేపించి యన్నట్లను, విస్పష్టార్థములు గల తెనుఁ
గు పదములతోఁ జేసిన పద్యములఁ గాంచి సంస్కృత భూయిష్ఠ
పద్యము లభిలషించుకుకవులు కొందఱు కేవల మచ్చతెనుఁగు
కవనమని యాక్షేపించినట్లను దానికి శ్రీనాథుఁడు వారిని హేళన
చేయునిమిత్తము” ఓరీ మీ రనుకొన్నట్టు నాకవిత్వము సంస్కృత
భాషయుఁగాదు, తెనుఁగుభాషయుఁగాదు, కర్ణాటభాష ” యని
యుత్తరమిచ్చినట్లునూహింపవలె అది కుకవుల మీది కోపముచే
నన్నట్లులున్నది కాని మాతృభాషా ప్రేమయును వెల్లడిం
ప నన్నదికాదు. లేక వారి వాదమే సత్యమై యతఁడు కర్ణా

టమునఁ గవిత్వము చెప్పఁగలవాడే యయినచో నాంధ్ర భాషలోవలె గర్లాటభాషలోఁగూడ గ్రంథములవ్రాసితన మా తృభాషాభిమానము నేల ప్రకటింపఁడు? “తల్లీ! కన్నడరాజ్య లక్ష్మీ” యను నుదాహరణముగూడ వారి వాదమును నిలువఁ జెట్టఁజాలదు. ఆ పద్యార్థమును బాగుగా యోజింప శ్రీనాథుఁడు కర్లాట దేశాధిపతుల దర్శింపఁబోయి చిరకాల మచ్చట నివసించి తుద కెప్పటికిని తన కోర్కె లభింపకపోగా విసిగివిసిగి తా నచ్చటఁ జేయుచున్నవనులను, బడుచున్నకష్టములనుగూర్చి కర్లాట రాజ్యలక్ష్మీతో మొఱపెట్టుకొనుచున్నట్లు లున్నది. అందు మొదటి పాదముచేదాను ప్రతిదినంబును దలచాగ మొదలగువానిఁ దాల్చి రాజదర్శనార్థము పోయి విఫల మనోరథుఁడై వచ్చుచున్నట్లును, రెండుమూడు పాదములచేతఁ బూటకూటింటఁ దా ననుభవించు చున్నకష్టములను, బెలుపుచు ‘ఓ కన్నడ రాజ్యలక్ష్మీ! నీయొద్దకు వచ్చి యిట్టి యిక్కట్టులను బడుచుంటిని, నీకు దయలేదా!” అని యభిప్రాయమును సూచించెను. ఆ పద్యముందు “తల్లీ” యను పదము లోకసూత్ర యచునామముగల లక్ష్మీ నుద్దేశించి ప్రయోగింపఁబడినదికాని మాతృదేశాభిమానద్యోతకముగాఁ జెప్పినదికాదు. ఒకవేళ శ్రీనాథునకుఁ గర్లాటకము, మాతృదేశ మే యై చిరకాలము వియోగమును బొంది మరలఁ దనదేశమునకుఁ బోవుచు నీపద్యము చెప్పెనన్నచోఁ జిరకాలము మాతృదేశమును విడిచి కొంతకాలమునకు మిగిలినవచ్చినప్పుడు సంతోషానీకయసూచకముగాఁ జెప్పట తగునుగాని విచారమును వెకలఁబోయుట యనుచితము. “కర్లాటకటకపద్మనవహేళి” యను విశేషణముగూడ శ్రీనాథుఁ డనేకపర్యాయములు

ర్లాటములోని ప్రసిద్ధపట్టణములకుఁ బోయినట్లును దన పాండిత్యతీత్యమునకును, మృదు మధురకవితాతీత్యమునకును విచితులై మిక్కిలి సంతసించుచున్న యచ్చటివారికిఁ దనరాకరానందజనక మయియుండినట్లును దెలుపును గాని వేఱొక పర్థమును నిర్ధారింపఁజాలదు. శ్రీనాథుని కవితామహోర్ణవమున వృటచ్చటఁ గానవచ్చు కన్నడపదములుగూడ నా వాదమును పింపఁజాలవు. ఆంధ్రకర్ణాటదేశములు పరస్పరము కలిసి యుండుటచే నాంధ్రపదములందులోను నందులోని విందులను బడియుండుట సహజము. కాన యింతమాత్రమున శ్రీనాథుడు కర్ణాటదేశ సంభవుడనుట యనాలోచితము. వారన్న స్త్రేయించినచో హిందుస్థానీ పదములను బెక్కింటినిఁ దన కవితంబిచ్చిన పెద్దనాది మహాకవులకుఁగూడ జన్మస్థానముల నన్య శంకుల వెదుకవలసి యున్నది. కావునఁ జక్కఁగా నాలోచింప శ్రీనాథుడు కొండవీటివాఁ డనుటయే యుక్తము.

శ్రీనాథుడు కొండ వీటిరెడ్ల యాస్థానమందున్నవాఁడా? రాజమహేంద్ర వరమున నున్నరెడ్ల యాస్థానమున నుండెనా? యిని యాలోచింపవలసి యున్నది. శ్రీనాథుడు కొండవీటి సీమ పందే జన్మించినవాఁడయినను, గొండవీటిరెడ్ల మంత్రులు యదలగువారికిఁ దన గ్రంథములను గృతీయిచ్చినను సరసులుగాని కొండవీటిరెడ్లు తన సామర్థ్యమునఁజిగి యాదరింపకపోటచేత నితఁడు కొండవీడు వదలి రాజమహేంద్రవరమున రెడ్ల యాస్థానముననే యున్నట్లు చెప్పవలసి యున్నది. కొండ ప్రభువులు సరసులు గారనియు నతని గౌరవింప లేరనియుఁ దెలువచ్చు. అట్లేకానిచో దమక్రిందనున్న సేనానులు మొద

లగువారు శ్రీనాథునిచే నుత్తమ గ్రంథంబులు రచింపించి కృతీ నంది యతని గారవించియుండఁగా నాకొండవీటిరా జొకగ్రంథ మునైనను గృతినొంది యేల గౌరవింపడు? కావున శ్రీనాథు నకు వేమారెడ్డి సేనానాయకులయిన వ్రెగడయ్య సింగన్న మొదలగువారి గౌరవమునకుఁ బాత్రుఁడగుటచే నొక్క-ప్పుడు రాజమహేంద్రవరమును విడిచి యచ్చటకుఁ బోవుచున్నట్లు నిశ్చయింపనచ్చును. కొండవీటికైఫీయత్తులవలన శ్రీనాథుఁడు కొండవీటిరెడ్ల యాశ్రితుఁడయినట్లు తెలియవచ్చుచున్నను గ్రంథప్రమాణ మేమియును లేకపోవుటచే వాని విశ్వసించుట తగదని నామతము. కొండవీటి ప్రభువులు గ్రంథములు కృతినొడక పోవుటయేకాక పోషించినట్లు గూడఁ గనిపింపదు. ఒకవేళ దన్నుఁ బోషించినచో శ్రీనాథుఁ డొకప్పుడియిన వారిని బాగా కృతజ్ఞుఁడుకాక మానునా? కస్తూరినిచ్చిన తెనుగురాయని హేమసాత్రములో భోజనముపెట్టిన విస్సవమూత్రిని స్మరించు కృతజ్ఞతను జూపిన శ్రీనాథుఁడు తన్నుఁ బోషించుచుండిన కొండవీటిప్రభువులను మాత్ర మేల స్మరించుకొనఁడు? శ్రీనాథుఁ డవీరభద్రారెడ్డి విద్వాంసు ముంజేత"నని తాను వీరభద్రారెడ్డి కాస్తాన విద్వాంసుఁ డయినట్లు చెప్పుకొనుటచేతను, సంతిమదయందు "కాశికా విశ్వేకుఁగలిసె వీరారెడ్డి రత్నాంబరం లేరాయఁడిచ్చు" నని యందఱకంటె ముందుగా వీరభద్రు పేర్కొనుటచేతను, కాశీఖండములో

తే. నైషధాది మహాప్రబంధములు పెక్కు
చెప్పినాడవు మాకు నాశ్రితుఁడవనఘ

యిపుడు చెప్పఁదొడంగిన యీ ప్రబంధ
మంకితముచేయు వీరభద్రయ్య పేర.

అని అల్లాడ వేమారెడ్డి చెప్పినట్లు శ్రీనాథుఁడే వారి కాశ్రి
తుఁడయినట్లు తెలిపికొనియుండుటచేతను, నిమగ్నముగా రాజ
మహేంద్రవరముననున్న రెడ్ల యాస్థానముననే యున్నట్లు నిశ్చ
యింపవచ్చును. మఱియు నితఁడేరెడ్ల యాశ్రితుఁడైనను సర్వదా
వారినే కాచికొనియుండక పలుమాఱు దేశసంచారముచేసి
పెద్దపెద్ద ప్రభువులను దర్శించి వారి యనుగ్రహమునకుఁ బా
త్రుఁడై యుండినవాఁడు. లేనిచో నతఁడు వెక్కువలముల కేగు
టయుఁ బెక్కుండవలన గౌరవమందుటయు నెట్లు తటస్థించును?
రాజమహేంద్రవరపురెడ్లకును, గొండవీటిరెడ్లకును జట్టటిక
ముండుటచేతను, గొండవీడు తనకు జన్మస్థల మగుటచేతను
శ్రీనాథుఁడు ప్రభువుల కార్యము నిర్వహించుటకో తన స్వీయ
కార్యము నిర్వహించుటకో గొండవీటి కప్పటప్పటఁ బోయి
యుండుటచే శ్రీనాథు డిచ్చటివాఁడేయని యెవ్వరైన భ్రమ
పడి కైఫియత్తులోఁ జేర్చియుండురని యోజింపవలసి యున్నది.

ఈ పై గ్రంథమునుబట్టి శ్రీనాథు డే శతాబ్దమునాటివాఁడో
యని నిశ్చయింపవచ్చును. అల్లాడ వేమారెడ్డి క్రీస్తు. శ.
1,434వ సంవత్సరమున చామర్ల కోటకు సమీపమందున్న భీమ
వర భీమేశ్వరస్వామికి భూదానము చేసిన ట్లచ్చట శిలాశాసన
ముండుటచే వేమారెడ్డి యాకాలమున నుండెననవచ్చును. వీర
భద్రారెడ్డియు నప్పటివాఁడే కాన వారి కాశ్రితుఁడయియుండిన
శ్రీనాథుఁడు నప్పటివాఁడనియే చెప్ప నొప్పును. తన యవసాన
దశనాటికి వీరభద్రారెడ్డి కాలధర్మమునొందినట్లు చెప్పటచే

1484 తరువాతనుగూడ నితఁడు జీవించియున్నట్లు తెల్లము/ చున్నది. కొన్నింటినిబట్టి యోజింప నితఁడు క్రీ. శ. 1365 ప్రా/ తమునఁబుట్టి 1450 వఱకును జీవించినట్లు తెలియవచ్చుచున్నది. ఈ విషయము ముందు చదువరులు విశదముగాఁ జదువఁగలర.

శ్రీనాథు డేయేకాలమున నేయేగ్రంథములు రచించి యెవ/ రికిఁ గృతి యొసంగెనో తెలిసికొనవలసియున్నది. ఆపౌర్వాపర/ మాలోచింప నతఁడే కొన్నియాధారములఁ గల్పించి య/ న్నాఁడు. ఈమహాకవి కాశీఖండములో.

సీ. చిన్నారిపొన్నారి శ చిఱుత కూకఁటినాఁడె

రచియించితిని మరుశ్రదాజచరిత

నూనూగుమీసాల శ నూత్నయశావనమున

శాలివాహన సప్త శతినాడివితి

నంతరించితి నిందు శ జవ్వనంబునయందు

హర్షనైషధకావ్య శ మాండ్రభాష

ప్రౌఢనిర్భరవయః శ పరిపాకమునఁ గొని

యాడితి భీమనాథయకుని మహిమ

గీ. ప్రాయ మింతకు మిగిలఁగై శ్రీవాలకుండఁ

గాశికాఖండమును మహా శ్ర గ్రంథ మేచు

దెలుఁగుఁడేసెదఁ గర్ణాట శ జేశ కటక

పద్మవనపేళి శ్రీనాథ శ భట్టసుకవి.

అను పద్యమును రచించెను. దీనివలనఁ గాశీఖండమునకుఁ బూ/ ర్వము మరుశ్రదాజచరిత్ర. శాలివాహన సప్తశతి, నైషధము, భీమఖండమును రచించినట్లు తెలియవచ్చుచున్నది. ఇవిగాక/ పండితారాధ్య చరిత్రము, హరవిలాసము, పల్నాటి వీరచరి

త్రము, వీధినాటకమును రచింపఁబడినట్లు తెల్లమగుచున్నది. అందుఁ గాళీఖండమునకుఁ బూర్వమే పండితారాధ్యచరిత్రము, వీధినాటకము, హరవిలాసము, రచింపఁబడినను నవి యుత్కృష్టమైనవి కావన్న కారణముననో మఱి యే కారణముననో చేర్పలేదని యొజింపవలసి యున్నది. హరవిలాసము మాట యెట్లున్నను పల్నాటి వీరచరిత్రము 144వ సంవత్సరప్రాంతమున రచింపఁబడినట్లు తోచుచున్నది. హరవిలాసములో ముఖ్యగ్రంథములలో నైషధమునుమాత్రమే పేర్కొని భీమఖండమును బేర్కొనకపోవుటచే హరవిలాసము భీమఖండమునకుఁ బూర్వమే రచింపఁబడినట్లు చెప్పవచ్చును. ఇమ్మహాకవి మరుద్రాజచరిత్రమును శాలివాహన సత్తతీని నిరుపదేండ్ల ప్రాయములోనే రచించెను. వాని నెవ్వరికిఁ గృతియిచ్చినట్లు కానరాదు. తరువాతఁ బండితారాధ్యచరిత్రమును రచించి వేమారెడ్డి సేనానాయకుడగు మామిడిప్రెగడయ్య కంకితముచేసెను. తరువాతఁ దన నిండు యశావసమున ననఁగాఁ దనకు 25-30 వత్సరముల ప్రాయమున నైషధము రచించి వేమారెడ్డి సేనానాయకుడయిన మామిడి సింగన్న కంకిత మొనర్చెను. అటుపిమ్మట హరవిలాసము రచించి కుమారగిరివేమారెడ్డికి నుగంధద్రవ్యాదుల నొనంగు నవచి తిప్పని కంకితముచేసినట్లు తెలియవచ్చుచున్నది. మామిడి ప్రెగడయ్యయు, సింగనామాత్యుఁడు వేమారెడ్డి సేనానాయకులని నైషధపద్యములవలనఁ దెల్లమగుచున్నది. కాని యతఁడే వేమారెడ్డియో తెలిసికొనవలసి యున్నది. ఆవంశంబున క్రీ. శ. 1340 మొదలు 1369 వఱకుఁ బాలించినయన వేమారెడ్డి యొకఁడుకలఁడు. కాని యతనియొద్ద మామిడి ప్రెగ్గ

డాదుల తండ్రి పెద్దనామాత్యుడు సేనాధిపతియై యుండినట్లేలియవచ్చుటచే నప్పటికిఁ బ్రెగ్గడాదులు బాలకులై యుదురు. ఆ వేమారెడ్డి యనంతరమున నతని మనుమఁడు కుమారగిరివేమారెడ్డి రాజ్యమునకు వచ్చెను. అప్పటికిఁ బెద్దనామాత్యుడు ముదుసలివాఁడగుటచేఁ దనయుద్యోగము మానుకొనఁగా నీ వెగడయ్యయు, సింగన్నయు నావదవికి నియోగింపఁబడి యుండురు. నై పథభర్తయగు సింగన కాలమునది వేమారెడ్డి యనఁగాఁ గుమారగిరి వేమారెడ్డి యని యూహింపవలసి యున్నది. ఈకుమారగిరి వేమారెడ్డి క్రీ. శ. 1380వ ప్రాంతమున రాజ్యము గైకొని 1395 సంవత్సరము నఱకును బాలించుటచేతను, హరవిలాసము కృతినొందిన తిప్పయ్య శ్రీశైలమునకు మెల్లుగట్టించి యనవేమారెడ్డియొద్దను, గుమారగిరి వేమారెడ్డియొద్ద నున్నట్లు హరవిలాసములో స్పష్టముగాఁ జెప్పఁబడియుండుటచేతను, హరవిలాసము 1395-1405 ప్రాంతమున రచింపఁబడి యుండినదేమో యని యూహింపవలసి యున్నది. లేక 1440వ ప్రాంతముననే రచించినచో ననవేమారెడ్డి కాలమునుండియు, సుగంధద్రవ్యాధ్యక్షుఁడై యున్న తిప్పయ్య కుమారగిరి ప్రభువునొద్దనే కాక యతనియనంతరము నఁగూడ ననఁగా 1395 సంవత్సరమునకుఁ బైని 45 వత్సరముల వఱకును జీవించియుండుట యసంభవము. కావున హరవిలాసము 1440వ వత్సరములప్రాంతమున రచింపఁబడి ననుటకు హేతు వేమియులేదు.

పైగ్రంథ సంధర్భము నాలోచింప శ్రీనాథుడు క్రీ. శ. 1365వ సంవత్సర ప్రాంతమునఁ బుట్టినట్టును, 1380 లోపలనే

మరుద్రాజ చరిత్రమును రచించినట్లును, నూత్నయశావనమున శాలివాహన సప్తశతీ వ్రాసినట్లు చెప్పటచే 1385వ ప్రాంతమున సప్తశతీని వ్రాసినట్లును, 1390వ ప్రాంతమునఁ బండితా రాఘ్య చరిత్రమును, 1395వ ప్రాంతమున ననఁగాఁ దనకు ముప్పదవయేట నైషధమును, 1405వ వత్సర ప్రాంతమున హరవిలాసమును, బిమ్మట నప్పటికిఁ బ్రబలియున్న రాజమహేంద్రవరపురెడ్ల నాశ్రయించి యచ్చటనుండి 1415, 20వ ప్రాంతమున భీమఖండమును, 1425, 35వ ప్రాంతమున కాశీఖండమును, పీఠభద్రాదుల యనంతరమున మగుడఁ గొండవీటిసీమ కేతెంచి మునుసలికాలంబున ననఁగా 1440, 45వ ప్రాంతమునఁ బల్నాటి పీఠ చరిత్రమును, రచించి యుండునని తోచుచున్నది. కొండవీటిని వదిలి రాజమహేంద్రవరమును జేరికపూర్వము దేశసంచారము చేయుచు నాయూ పుణ్యక్షేత్రములకుఁ బోయి యాయూ దేశస్థలములఁగల స్త్రీలను వర్ణించి వీధినాటకము రచించినట్లు తోచెడిది. వీనిబట్టి యోజింప శ్రీనాథుఁడు నుమారు 80 వత్సరములు జీవించినట్లు కానవచ్చెడిని. శ్రీనాథుడు దేశసంచారము చేసి పెక్కండ్ర ప్రభువులఁగాంచి గౌరవము పడసెను. అట్లు వడసినట్లు సర్వజ్ఞ సింగభూపాలుని సుదర్శనార్థము పోవుచు శారదాబనుకూర్చి శ్రీనాథుఁడు చెప్పిన యీవద్యమువలనఁ దెలియవచ్చుచున్నది.

సీ. దీనార టంకాలఁ రీ దీర్ఘమాడించితి

దక్షిణాధీశు మునత్యాలశాలఁ

బలుకుదోడై తాండ్రభాషా మహాకావ్య

నైషధగంధ సందర్శమునకు

బగులఁగొట్టించి తుశద్భట వివాదప్రాధి
 గాడడిండిమభట్టు శ కంచుధక్క
 జంద్రశేఖరక్రియా శ శక్తిరాయలయొద్ద
 బాదుకొల్పితి సార్వభౌమబిరుద
 తే. మెటులు మెప్పించెదోనన్ను శ నింకమీద
 రావుసింగమహీపాలు శ దీవిశాలు
 నిండుకొలుపున నెలకొనియుండి నీవు
 నకలనద్గణ నికుగుంబ శ శారదాంబ.

దీనివలన దక్షిణాధీశ్వరుని నందర్చించి పెక్కు దీనారములఁ
 సినట్టును, శాస్త్రవాదముచేసి యొడించి గాడడిండిమభ
 యొక్క ధక్క బ్రద్దలు గొట్టించినట్టును, రాయలను మెప్పి
 కవిసార్వభౌమ బిరుదమందినట్లును, దెలియనగు. సర్వజ్ఞ సి
 భూపాలుని పండితులు శ్రీనాథుని చాతుర్యమును గనుగొ
 “కుక్కపై నక్కపై ఫణిపై క్రోతిపై పిల్లిపై భూతపిల్లిపై
 సమన్యనొసంగిరిట. అంత శ్రీనాథుఁడు తత్తణమందే

ఉ. తక్కకరావు సింగ వసుభాధిపుఁ డర్థుల కిచ్చుచున్నచో
 డిక్కులలేని కర్ణుని దశధీచిని భేచరు వేల్పుమాను పెం
 పెక్కినకామధేనువు శిశబీంద్రుల నెన్నెదవేమి యాచకా
 కుక్కవొనక్కపై ఫణిపై క్రోతిపై పిల్లిపై భూతపిల్లి
 అందులకు సంతసించి తరువాత, వారు, గోలకొండ, వల్ల
 ముండ, పూలదండ, కొత్తకుండ, ననుపదములను జేర్చి
 తార్థము వచ్చునట్లుకపద్యమును జెప్పుమన నిట్లుచెప్పెను
 ఓయి ధృతరాష్ట్ర! నీకొడుకులైన
 కొండవిధ మాలముండఁ గృత్యముండుగాచి

పాండుసూనుల గెల్పించు శ్రీ నండయగుచు
 నుదరమునఁ బూలదండ రేకొత్తకుండ,
 దానికి సభవారు మిక్కిలి యచ్చెరువైదిరఁట. అనంతర మికవి
 సింగ భూపాలునిఁగూర్చి.

క. సర్వజ్ఞ నామధేయము
 శర్వనకే రాప్రసింగ శ్రీ జనపాలునకే
 యుర్వింజెల్లుచు నితరుని
 సర్వజ్ఞు డనుట కుక్క శ్రీ సామజమనుటే.

అని నుతించి యతని మెప్పించి బహుమతులువడ సెనఁట. మఱియు
 నితఁ డాంధ్రరామలయొద్దికేగి యతని నందర్శించి కస్తూరిని
 యాదించి తెచ్చివట్టు లీ క్రింది చాటుపద్యముచేఁ దెలియవచ్చు
 చున్నది.

శా. అక్షయ్యంబుగ సాంపరాయని శ్రీ తెలుగాధీశ! కస్తూరికా
 భిక్షాదానము చేయురా సుకవిరాశ్చంద్రందాకశ్రేణికి
 దాక్షరాను చభక్త్య భీమవర గంధర్వాప్సరో భామినీ
 వక్షోజస్వయ కుంభి కుంభములపై శ్రీ వాసించు నవ్వాననల్.
 ఇతఁడు బహుదేశములు దిరిగి బహుసంశితులతో వాదించి
 యనేకసంప్రదాయములను దేశాచారములను జక్కగ నెఱిం
 గియుండుటయే యితని కవిత్వము నత్యున్నతదశకుఁ దెచ్చిన
 దని చెప్పవచ్చు. మఱియుఁ గాళీఖండములో, “వచియితు
 వేములవాడ భీమనభంగి నుద్దండలీల నొక్కొకమాటు” నని
 చెప్పినరీతిగా నితఁడు భీమకవివలెఁ దిట్టు కవిత్వమందుఁగూడ
 ఘనతవహించిన ట్టూహింపవచ్చును. ఇతఁ డొకప్పుడు పల్నాటి
 సీమకుఁ బోయినప్పు డచ్చటివారు తన్ను గౌరవింపక పోవుటచే

నాపల్నాటనున్నవారి నిందించినట్టి క్రిందిపద్యములచే నూహించు
పవచ్చు.

క. నెమలిపురి యమపురంబుగ

యముఁడాయెను బసివిరెడ్డి శ్రీ యంతకు మిగులన్

యమదూత లైరికాఁపులు

క్రమమెఱుంగని దున్నలైరి శ్రీ కరణాలెల్లన్.

క. గుడిమీఁది కోఁతిచేతను

గుడిలోపలి నంబివారి శ్రీ కోడలిచేతన్

నడివీధి లండచేతను

నడిగొప్పల యోరుగాలి శ్రీ నణఁగితి ననుమీ.

క. జొన్నకలి జొన్నయంబలి

జొన్నన్నము జొన్నపినరు శ్రీ జొన్నలెతప్పన్

సన్నన్నము నున్ననుమీ

పచ్చుగఁ బల్నాటిసీమ శ్రీ ప్రభలందఱున్.

గీ. ఊరువ్యాఘ్రునగర(పులిపాడు)మురగంబుకరణంబు(శేషయ్య)

కాఁపు కపివరుండు (హనుమయ్య) కనవు(పుల్లయ్య) నీడు

గుంపుగాఁగఁ జేరి గురిజాలసీమలో

నోగులంతగూడి శ్రీ రొక్కచోట.

పయిగ్రంథమును బరిశీలింప నితఁడు తెలుఁగుదేశముననే కాఁ

దానికిఁ జుట్టుననున్న దేశములనుగూడఁ దిరిగి తన కవితాపాట

వంబువలన జనించిన యశశ్చంద్ర చంద్రికాకాంతినంతతులఁ

సీయాంధ్రదేశంబునే కాక తక్కిన దేశములనుగూడ ధవళ

యితముగా నొనర్చిన మహానుభావుడని నిశ్చయింపవచ్చును.

భూపతులు తన్నాదరింపకపోవుటచేతనో, వారిని మెప్పిం
పఁజాలిన కవితాపాటవము తఱుగుటచేతనో శ్రీనాథుఁ డవసాన
దళయం దీకవితాప్రసంగమును విడిచి బొడ్డుపల్లెననుదాని గుత్త
చేసి సస్యములు పూర్తిగా నశించుటచే రాజులకు సొమ్ము చెల్లింప
లేక పలుబాధ లనుభవించి నట్టి పద్యములవలనఁ దెలియుచున్నది.

సీ కవిరాజు కంఠంబు శ్ గౌగిలించెనుగదా

పురవీధినెదురెండ శ్ పొగడదండ

సార్వభౌముని భుజా శ్ స్తంభమెక్కెనుగదా

నగరివాకిటనుండు శ్ నల్లగుండు

ఆంధ్రనైషధకర్త శ్ యంభీయుగ్మంబున

దగిలియుండెనుగదా శ్ నిగళయుగము

వీరభద్రదారెడ్డి శ్ విద్వాంసుముండేత

వియ్యమండెనుగదా శ్ వెదురుగొడియ

గీ. కృష్ణవేణువు కొనిపోయె శ్ నింతఫలము

బిలబిలాత్ములు తినిపోయె శ్ దిలలు పెనలు

బొడ్డుపల్లెను గొడ్డెఱి శ్ మోసపోతి

నెట్లు చెల్లింతుఁ డంకంబు - లేడునూర్లు.

మఱియు.

సీ. కాళికావిశ్వేశుఁ శ్ గలిసెవీరారెడ్డి

రత్నాంబరంబు లే శ్ రాయఁడిచ్చ

గైలాసగిరిఁబండ శ్ మైలారువిభుఁ డేగి

దినవెచ్చమేరాజు శ్ దీర్వగలఁడు

రంభఁగూడఁడెనుంగు శ్ రాయరాహుత్తుండు

కన్తురికేరాజు శ్ బ్రస్తుతింతు

స్వర్గస్థుడయ్యెవి న ననమృతిమతి హేమ
 పాత్రాన్నమెవ్వని న పక్తి గలదు
 గీ. భాస్కరుడు మున్నె దేవుని న పానికరిగె
 గలియుగంబున నిక ననుండఁ గష్టమనుచు
 దివిదకవివరుగుండియల్ న దిగురనఁగ
 నరుగుచున్నాడు శ్రీనాథుఁ నడమరపురికి.

శ్రీనాథుడు పెక్కింటి గ్రంథంబులరచించి వెక్కిరింపఁడకంకిత
 మొనర్చి యధికధనం బార్జించియుఁ దుదకు నిట్టిదారిద్య్రమనుభ
 వించుటకుఁ గారణ మతని స్త్రీలౌల్యముదక్క వేటొక్కటి
 లేదని కొండఱు చెప్పుదురు. అతఁ డార్జించినధనము వ్యయ
 మగుట కదియే కారణమని యూహించుట యెట్లొ తెలియ
 కున్నది. తగిన నిదర్శనములు లేకపోయినను నట్టి మహామహుని
 యశశ్చంద్రుని సకళంకునిగాఁ జేయుట యనుచితము. దారిద్య్ర
 మనుభవించిన మహాకవులెందఱో కలరు. మహాకవులు బీదతన
 మనుభవించుట మన దేశములోనే కాదు, ప్రతి దేశ భాషలోను
 మహాకవులనిపించికొన్న మహాత్ములు వెక్కిరిండు బీదవారయినట్లు
 చరిత్రములవలనఁ దెలియవచ్చుచున్నది. ఆ కవింద్రుల దారి
 ద్య్రమునకెల్ల స్త్రీలౌల్యమే కారణమందురా? అది యనుచిత
 మని యెవ్వరికిఁ దోచదు? కావున నతని పేదఱికమునకు జారత్త
 ము కారణమనుటకంటె, నతని వితరణగుణమో యధిక కుటుంబ
 భరణమో హేతువనుట యర్హమని నా మతము. లేక వారన్న
 ట్లతఁడు యశావనమున స్త్రీలతో విచ్చలవిడిగా విహరించి
 వాడయినచో సంతకాలము జీవించుటయు, నన్నిగ్రంథముల
 రచించు పాటవము గల్గియుండుటయు ససంభవమని శాకి

శాస్త్రజ్ఞులకెల్లఁ దెలిసినవిషయమే. ఇప్పుడొకవి కవిత్వధోరణి నిరుపమానమై మహాప్రవాహమువలె నిరర్థకమైనది. ఇతఁ డేభాగమువర్ణించినను ముద్దులమూట గట్టుచుండును. ఇతని కవిత సలక్షణమైనది. త్రికపు లంగీకరింపని ప్రయోగముల గొన్నింటి నితఁడుచేర్చెను. కాని నిరంకుశత్వముచేత నట్లు ప్రయోగించెఁగాని యజ్ఞతచేఁగాదు. కొన్నిచోట్ల నితనికవిత్వ మానన్వయభట్టాదుల కవిత్వముకంటెను సతిశయమువహించినదని చెప్పవచ్చు. కావుననే పెద్దనాచికపు లితని కవితాధోరణి ననుసరించినట్లు పూర్వకపుల ననుసరించినట్లు కనుపట్టదు. ఇతని తనినైషధగ్రంథము నాంధ్రీకరణముగూర్చి కొంచెముచర్చించెదము. భట్టహర్షుని కవితాను గుంభములను దెనిఁగింప మహాకవియగు నితఁడు సాహసించెనుగాని వేటొకఁ డట్టిఘనకార్యము నకు సాహసంపలేడని చెప్పవచ్చును. కొన్నిచోట్ల నితఁడు మూలమును విడిచి స్వేచ్ఛగా రచించినను కొన్నిచోట్ల మూలము నుజక్కుగా ననుసరించి రచింపకపోలేదు. సంస్కృతమునుండి తెనుఁగునకుఁ దే నశక్యంబు లగు శ్లేషలను, గొన్నిసమాసములను మూలములోనివే చేర్చెను. కొన్నికొన్ని భాగంబులు విమర్శించినచో శ్రీనాథుడు కాఁబట్టి తెనుఁగుజేయఁ గలిగెను; కాని వేటొకఁడు చేయలేడని తోచకపోదు. ఇతని యాంధ్రీకరణ మునకుఁ గొన్ని యుదాహరణంబు లిచ్చెద.

మూ॥ యథోహ్యమానః ఖలుభోగభోజినా
ప్రసహ్య వై రోచని జన్యవత్తనమ్
విదర్భజాయా మదనస్తథామనో
సలావరుద్ధం వయస్సైవ వేశితః.

తే. అప్పుడన లా వరుద్ధతనారఁ గూరి

బాణపురమును బోని యాశ్శభై మి మనము

పుష్ప బాణాసనుఁడు భోగ భోజియైన

వర నయోవిశేషంబు వాశర్యముగఁ దటసె.

మూలమున “మనోసలావరుద్ధ” మనునెడ “సలావరుద్ధము, అన
లావరుద్ధము” సనిపద శ్లేషము, భోగభోజి, “నయన్” అను
చోట్ల సర్గశ్లేషముఁ జేర్చఁబడినవి. ఆశ్లేషము నాంధ్రములోఁ
దెచ్చుటకు వఁనుపడమిచే శ్రీనాథుఁ డప్పదములనే కైకొనెను.
ఆతఁ డంతయు నాలోచించి “మనోసలావరుద్ధ” మనుదానికి
ఁదులుగా ” అప్పుడు అనలావరుద్ధ యనియు, అప్పుడ, సలావ
రుద్ధమనియుఁ బదశ్లేషమును సరిపుచ్చినను, భోగభోజి వయశ్యబ్ద
ములవంటి యర్థశ్లేషపదములు కెనుఁగున లేకపోవుటచే నిట్టి
శ్లేషస్థలంబులందు శ్రీనాథుఁడు మూలములోని పదములనే
వాడుకొనెను. కొన్నిచోట్ల మూలము లో లేనివి వెక్కుపడము
లను రసపుష్టికై చేర్చఁబడినట్లు తెలియవచ్చెడివి.

మూ. సరసీః పరిశీలితుంమయా

గమిగర్తీకృత నైకనీవృతా

అతిథిత్యమనాయి సాదృశోః

సదసత్సంశయ గోచరోదరీ !

దీనికిఁ దెనుఁగు.

మ. మృదురీతిం బ్రతివాసరంబుగమి కశ్రీ భూతనానానదీ
సదకాంతారపురీ శిలోచ్చయుఁడనై నై కాద్యుత్తశ్రీజిత
త్రిదివంబై సవిదర్శదేశముననారీరత్నముంగాంచితిఁ
సదసత్సంశయ గోచరోదరీ శరశత్సంపూర్ణ చంద్రాననన్.

మ. కమలేందీవరషండ మండితలనశ్ త్కాసారతీరంబునన్
గమికర్మీకృత నై కనీవృతుడనై శకంటిన్విదర్భంబునన్
రమణిం బల్లవపాణి పద్మనయనన్ రాకేందు బింబాననన్
సమపీన స్తని న స్తినా స్తివిచికి శ్ తస్మహేతుశాతోదరిన్.

అని రెండు విధములఁగా రచించెను. రెండఁను మూలమునకు
సరిగా లేదని చదివినవారికెల్లరకు బోధపడును. ఇందు మూల
ములో లేని యర్థమును బోధించు వెక్కుపడములను జేర్చినను
బద్ధములు రసవంతములై వ్యర్థపడభూయస్థములవలె గానరాక
న్వతంత్రపద్యములవలె శ్రోతల కాహ్లాదమును బుట్టించు
చున్నవి.

మూ. త్వచ్చేతనస్థైర్యవి షర్యయంతు

సంభావ్య భావ్యస్త్రి తదజ్ఞపవ
లక్ష్యేహి బాలా హృదిలోలశీలే
దరాపరాధేషు రపిస్తరస్యాత్.

ఉ. ఇప్పటి నీతలంపుతెఱఁ శ్ గిట్టిదియానిట మీఁదనెప్పుడే
చొప్పుననుండునోనిజము శ్ సుద్దియెఱుంగము గానియుగ్గళి.
చెప్పెడిదేమి ? బాలికలశీలి త్తములంబుతరంగలోలముల్
తప్పనొ తాఁకునో కుసుమశ్శన్వునియేటులు దై వికంబుగన్.
ఇటఁ గవి మూలములోని యర్థమును మిక్కిలి పోషించెను.
“అంబుతరంగలోలముల్” అనునెడ మూలములోనున్న లోల
పదమునకు “అంబుతరంగ” యను సుపమానముం జేర్చుట.
మిక్కిలి శ్లాఘనీయమైయున్నది.

మూ. శ్లో॥ మందాకినీ నందనయోర్విహారే
దేవేభవేదేవరి మాధవేవా

శ్రీయః శ్రీయాం యాతరి యచ్చసఖ్యా
తచ్చేతసాభావిని ! భావయస్వ.

నీ. నందనోద్యాన మందారక చ్ఛాయల
విశ్రమింపఁగ నీకురవేష్కగాదె
మందాకినీ పాండురమహిత సైకతములఁ
గ్రీడనల్పఁగనీకురీబ్రియముగాదె
దుగ్ధాబ్ధి కన్యక శ్రీ తోడికోడలు గాఁగ
నొరిమమైయుంట నీకొప్పగాదె
మధుకైటభారాతిశయఁదిరమ్మనిపిల్చి
పనిగొంట నీకురబ్రాభవముగాదె
తే. మూడుసంధ్యల నీచేతశ్రమొక్కుగొందు
రెవ్వరిటఁ దొల్లి యావేల్పురలెల్ల నీకు
సర్థి మొక్కంగ నునికిభాగ్యంబుగాదె
యేల సందేహ మమరేంద్రురనేలి కొనుము.

ఇందు మూలములోనున్న “ మందాకిని, నందన, దేవరి,
యాతరి ” యను సర్థిమిచ్చు పదములను దెనుఁగునఁ గైకొని
మంచి వ్రాసియున్నాఁడు. మూలములోని గూఢార్థాభిప్రాయ
మును వివరించి స్పష్టముగాఁ జెప్పెను. గీత మితని యాహాకర్శి
తము. ఏది యెట్లయినను మూలముకంటె నిదియే మిక్కిలి రస
వంతముగా నున్నదని చెప్పక తీరదు.

మూ. శ్లో. తేనోనేత్రమాత్రేణ రుమాకృతంయ
త్రదేవయోద్యాపిత సంవృణోతి
నవేదరుప్తేద్య సహస్రనేత్రే
గంలాస కామఖలుకామవస్థాం.

గీ. మూడుకన్నుల వేల్పుతో మోహరించి

నేడు జేహంబు లేక యున్నాడు దాను

వేయికన్నులవేల్పుతో విగ్రహించి

వనిత యింకేమిగానున్నవాడో మరుడు.

ఇది మూలమున కన్యూనానతిరిక్తమై మూలాభిప్రాయమును జక్కగా వివరించునదై యుండెను. మీడియాశ్వాసములోని పెక్కు పద్యములందు, సంస్కృతకల్పనముల నిష్కహమహుఁ డిమిడ్చినట్లు వేటొకఁడు చేయఁజాలడని నిశ్చయముగాఁ జెప్పవచ్చును. ఇకను నిందుఁజూపించి చర్చించిన భారతమంతగ్రంథమగును. కాన గ్రంథవిస్తరభీతిచే నిక విరమించెదను.

వ్యాఖ్యానమునుగూర్చి, కొంచెముప్రాసెదను. ప్రౌఢత్వమునఁ బ్రసిద్ధిచెందినయాంధ్రప్రబంధములలో శృంగారనైషధమొకటియని చెప్పవచ్చును. వ్యాఖ్యాన సాహాయ్యంబు లేకుండ నిట్టి గ్రంథము నర్థము చేసికొనుట సామాన్యులకేకాక పండితులకుఁగూడ నలవికాదేమోయని సంశయింపవలసియున్నది. సంక్షిప్తవ్యాఖ్యానమైన లేకపోవుటచే మహా రణ్యమువలె దుష్ప్రవేశ మగునీగ్రంథమునకు ఘంటాపథమువంటి వ్యాఖ్యానము చేయించి ప్రకటించి లోకోపకారము చేయఁదలంచి యిప్పటికి సరిగా నాలుగేండ్లక్రిందటనే శ్రీమదానందయంత్రాలయమువారు నాకీ పని నప్పగించిరి. అది మిక్కిలి కష్టసాధ్యమైనను, నాశక్తి వినియోగించి నైషధ మహారణ్యములోనికి ఘంటాపథము గాకపోయినఁ జిత్తుదారి నేర్పాటుచేయుటయుఁ గొంత లోకోపకారమే యగునని తలంచి యప్పని నారం

భించితి. స్వల్పకాలములోనే 4 ఆశ్వాసములు సవ్యాఖ్యానముగా సచ్చొత్తింపఁబడినను దక్కినభాగమును శ్రీఘ్రకాలములో ముగించునంతటి యవకాశము మాయంత్రాలయము వారికిఁ జిక్కినదికాదు. అందుచే నీగ్రంథమును బ్రకటింప నింత కాలమువట్టెను. విలంబచుయినగ్రంథము ముగించినందులకానందముద్రాయంత్రాలయము వారికి నెంతయుఁ గృతజ్ఞుడను.

శ్రీహర్ష మహాకవి కల్పనములకుఁ దన కల్పనాతిశయమును దోడ్పడిచి శ్రీనాథునివంటి మహాకవి వ్రాసిన యీగ్రంథము సభిప్రాయములను నున్నదివున్నట్లు దీయనావంటివానికి సుకరముగాదు. అయినను బండితుల యభిప్రాయములనుగై కొనియు, మూలంబును, దాని వ్యాఖ్యానములను, నాధారముగాఁ జేసికొనియు నాశక్తిసంతయు నుపయోగించి నైషధగూఢార్థములను డెలుపునదగుటచే గూఢార్థప్రకాశికయను నామమున నొకవ్యాఖ్యానము వ్రాసితిని. గ్రంథమునకు వ్యాఖ్యానము చేయుటకంటె నచ్చుప్రతులలోనున్న తప్పులను దిద్దుటయే యధికకష్టమయ్యె.

అది యట్టిశ్రమకరంబైనను నోర్చి వ్యాతప్రతులనుబట్టియు, మూలమునుబట్టియుఁ బెక్కుస్థలంబులఁగల తప్పులను దిద్దుటకుఁ గారణముల నాయాస్థలంబులలోనే వివరించియుండుటచే నిట వివరింపఁ బనిలేదు. “వ్యాఖ్యాబుద్ధిబలాపేక్షా” యన్నట్లు నాబుద్ధికి సాధ్యముగాని యభిప్రాయములు మఱికొందఱు బుద్ధిమంతులకు సాధ్యము కావచ్చును. నాదానియందుఁగల తప్పుటభిప్రాయములను మన్నించి సదభిప్రాయములను డెల్వినచోఁ బునర్ముద్రణమందు సవరించుకొందు. ఈనైషధపద్యముల తాత్పర్యార్థములను, సలంకారములను, స్పష్టముగాఁ డెల్పు

టకే వ్రాయఁబడిన దగుటచే నీవ్యాఖ్యానమందుఁ బాఠకులకు విసువుదలఁ బుట్టించు నిఘంటువులను, నుదాహరణంబులను జేర్చనందులకు ఓమింతురుగాక. అట్లని యూరకుండక మాఱు మూలపదములకు మాత్ర మచ్చటచ్చట నిఘంటువులఁ జేర్చితిని. రత్నాదిఘట్టములందు పద్యముల కర్థము విరివిగ వ్రాయుట యనుచితమని కఠినపదముల కర్థము వ్రాయఁబడియె. సప్తమాశ్వాసమున 18వ పద్యమున యతిమాసి కోపాసి యతిథి యనుదానికి మాఱుగా “యతిమాచకమ్మ గొడ్డా” లని పొరపాటువలనఁ బడినది. కాన దానిదిద్దుకొనఁ జదువరులు ప్రార్థితులు. అచ్చప్రతులలోఁ గుప్పలుగాఁబడియున్న తప్పులనెడి మహాగణ్యమును భేదించుటకుఁ గుఠారమనఁదగిన యొక తాటియాకులప్రతి నొసంగిన వారును, బొబ్బిలియాస్థానకవులును నగు బ్రహ్మశ్రీమండలేముల సీతారామ శాస్త్రిలవారికిఁ గృతజ్ఞతావందనము లర్పించెదను. మూలమునను నా వ్యాఖ్యానమునను గల శిష్యులనుదిద్ది, యయ్యెయ్యెడల మఱిత చక్కనియర్థము యవరించి, నా వ్యాఖ్య కైతయో మెంఱుగుగూర్చి టుక్కిలియు సాయము చూపిన వారును, నానంద ముద్యాక్షలశాలాపండితులును నగు, తం. తేవప్పెరుమాళ్ల య్యగారికిని, తగినంత ధనవ్యయమున కోర్పి యీ వ్యాఖ్యానసహిత నైషధమును బ్రకటించి నా కష్టమును సఫలము గావించినందులకు “ఆర్” వేంకటేశ్వర్, అండ్ కంపెనీ వారికిని నెంతయుఁ గృతజ్ఞుడను.

సంస్కృతపాఠశాల !)

విజయనగరము.

6-5-1914.

ఇట్లు,

విష్ణువెండువిధేయుఁడు,

కేతవరపు. వేంకటశాస్త్రి.

శ్రీ రస్తు.

శృంగారనైషధము.

టీకాతాత్పర్యసహితము.

ప్రథమాశ్వాసము.

రామాకుచమండలీమృగమదర
 శ్రీగంధసంవాసిత
 స్ఫారోదారభుజాంతరుండు ధరణీ
 సంశ్లేషసంభావనా
 పారీణిండు కృతార్థుఁ జేయుఁ గరుణా
 పాథోధి పద్మాక్షుఁ డిం
 పారణమామిడిపెద్దమంత్రిసుతు సిం
 గామాత్యచూడామణిన్.

అవ:—కవి తాను బ్రారంభించిన గ్రంథము నిర్విఘ్నముగాఁ బరిసమాప్తి నొందుటకుఁ దొలుత మంగళము నాచరించువాఁ డై 'అశీర్వామస్మియావస్తు నిర్దేశోవాఽపితన్తుభిమ్' అను పద నముచొప్పున గ్రంథాదిని అశీర్వాదమైన మంగళము నాచరించు గ్రహ్నాడు.

టీ. శ్రీరామా.....భుజాంతరుండు-శ్రీరామా=శ్రీమహాలక్ష్మియొక్క, కు
చమండలి = వట్టువలుగు న్నప్రదేశములయందలి, మృగమద=కస్తూరి చేతను,
శ్రీగంధ=మంచిగంధముచేతను, సంవాసిత = పరిమళింపఁజేయుటచేనట్టిదియు,
స్ఫార=పెద్దదయినదియు, శివార=వికాలమయినదియు, అగు, భుజాంతరుండు=
వక్షస్థలము గలవాఁడును, ధరణీ...పార్శ్వండు -ధరణీ = భూమియొక్క,
సంక్లేష = ఆలింగనమును, సంభావనా = గౌరవించుటయందు, పార్శ్వండు=
మిక్కిలి నేర్పరియైనవాఁడును, కిరుణాపాహోధి=దయానయుడుఁడును, అ
గు, పద్మాక్షుండు=పద్మములవంటి నేత్రములుగలవాఁడు. అనఁగా-విష్ణుమూర్తి,
మామిడి పెద్దమంత్రిమొక్క =మామిడి పెద్ద మంత్రియొక్క కుమారుడగు, సింగా
మాత్య చూడామణి = సింగన్నయనెడి పేరుగల మంత్రిశ్రేష్ఠుని, కృతార్థుఁ
డేయు = నెఱవేర్చుటచేన నమస్తకార్యములు గలవానినిగాఁజేయుఁ గాతః—

ఇట మృగమదసంవాసితభుజాంతరత్వముతోడ ధరణీ సంక్లేషసంభావన
కెట్లువలసిపారస్యమేమనః— శ్రీవిష్ణుదేవుడు తాను భూదేవి సువృక్షము
గాఁ గాఁగిలించుకొన్నయెడల శ్రీదేవికిఁ దోపముగలుగుననితలఁచి, మొదట శ్రీ
దేవిని గాఁగిలించుకొని యా మెకుఁములందలి కస్తూరి తినవశ్యమందు నంటుకొ
న్నపిదప భూదేవిని గాఁగిలించెననియు భూమి నల్లనిదిగనుక నల్లనికస్తూరియం
దామె సువృక్షముగాఁ దోపకుండెననియు భావము స్ఫురించుచున్నది. ఇట 'శ్రీ
గంధశబ్దముచే 'గన్ధవతీ పృథివీ' అని యున్నదికాన ట్టిభూమిగంధము కస్తూ
రిగంధమునందుమాటుపడి యుండెనని యొక సారస్యము గుఱుచున్నది; 'సం
వాసిత' శబ్దమునందలి 'సం' అనుమపసర్గముచే స్ఫారోదార మైన భుజాంతరము
మిక్కిలి వాసితమగు సంతయధికముగాఁ గస్తూరియంటుటచే భూదేవి యందుఁ
గనుపట్టకుండెననియు, 'శివ'ధరణీసంక్లేషము' ను గావించినాఁడని చెప్పక
ధరణీసంక్లేషపు సంభావన యందు 'పార్శ్వం' డనుటచేఁ గాఁగిలి పచరించుట
యందలి మెలపును సేరువును మూచితములు. ఇది కృతిపతికిఁ బరమాభ్యుదయ
ము గలుగుటకైయిడు విష్ణుశ్రవణ లక్ష్మీదేవ్యాలింగనోత్తరకాలమును భూదే

న్యాలింగనకాలమునునగు పరమానందానుభవనమయము ననుసంధించెను. మఱియు నదేవునకు శ్రీపతిత్వమును భూపతిత్వమును విశ్లింతుటచే నట్టిదేవునివలనఁ గృతిపతికి శ్రీసమృద్ధియు భూసమృద్ధియుఁ గలుగుఁగాకయుని యాశయును.

తా. శ్రీదేవి గబ్బిగుబ్బలయందలి కన్తూరి కాశ్రీగంధములచేతఁ బరిమలింపఁ జేయఁబడినట్టి మిక్కిలి గొప్ప వక్షస్థలము గలవాఁడును, భూదేవి నాలింగ నముచేసి కొనుటయందు దత్తుఁ డయినవాఁడును, దయాసముద్రుఁడునగు విష్ణుమూర్తి మామిడి పెద్దమంత్రిగారి కుమారుఁ డయినసింగనామాత్యుని, నతఁ డు తలంచినకార్యముల నన్నింటిని నెఱవేర్చి రక్షించుఁగాక.

మ. కనకక్షోణిధరంబు కార్త్యకముగాఁ గద్రూతనూజుండు శిం జనిగా మాధవుఁడమ్ముగాఁ బురము లరక్షిణైకదోశ్యక్తి గెల్చినజో వీశ్వరుఁ డిచ్చు గాత జయలరక్షింతునసరై శ్వర్యశో భనముల్ పెద్దయసింగమంత్రికి జగత్ప్రఖ్యాతనత్కిరికిన్.

టీ. కనకక్షోణిధరంబు = బంగారుకొండ - అనఁగా మేరుపర్వతమనుట, కార్త్యకము కాఁ = ధనువు కాఁగా, కద్రూతనూజుండు = అదిశేషుఁడు, శింజి నిగాఁ = అల్లెతాడుకాఁగా, మాధవుఁడు = విష్ణుమూర్తి, అమ్ముగాఁ = బాణము కాఁగా, అక్షిణైకదోశ్యక్తి - అక్షిణి = గొప్పదయిన, ఏక = ముఖ్యమయిన, దోశ్యక్తి = బాహుసామర్థ్యముచే, పురములు = త్రిపురములను, గెల్చినజోడు = గెల్చిన వీరుఁడగు, ఈశ్వరుఁడు = శంకరుఁడు, జగత్ కీర్తికై - జగత్ = లోక మునందు, ప్రఖ్యాత = ప్రసిద్ధిచెందిన, నత్కిరికి = మంచయితకస్సు గలవాఁడైన, పెద్దయసింగమంత్రికి = పెద్దమంత్రిగారి సింగన్నకు, జయ... శోభనముల్ - జయ = శత్రుజయమనెడి, లక్షి = సంపత్తిని, సుఖీర ఐశ్వర్య = మిక్కిలి నిశ్చలమయి నయైశ్వర్యమును, అనెడుశోభనముల్ = శుభములను, ఇచ్చుఁగాత = ఒసంగుఁగాక.

బంగారుకొండ విల్లు. శేషుఁడు నారి. విష్ణుఁడమ్ము. ఇట్టియనన్యసామాన్యపరికరముచే ననన్యతకృత్యములైన త్రిపురములను నీశ్వరుఁడు జయించినట్టివాఁడుగావు ననేకృతిపతికి జయలక్షినిచ్చుఁగాకయనుట. ఈశ్వరుండు గావున. సుఖీరైశ్వర్యమునిచ్చుఁగాకయుని చమత్కారము.

తా. మేరుపర్వతమును విట్లుగాఁ జేసికొని యనంతుని నల్లైతాడుగాఁ జేసి
కొని, నానామణుని బాణముగాఁ జేసికొని, యమితమయిన బాహులముచేతఁ
ద్రిపురముల నంహరించి జయముగొన్న యీశ్వరుండు సింగవచంత్రకి జయసం
పత్తిని, నైశ్వర్యము ననుభవములను నొసంగి రక్షించుఁగాక.

ఉ. హటకగర్భచేతఁ గమలాసనుచే జతురాస్యకంఠశృం
గాటకవీధికాకృతవిగ్రహచతుశ్చుత్రిచేత దేవతా
కోటికిరీటిసంఘటితకోమలపాదసరోజుచే జగ

న్నాటకసూత్రిచేతఁగృతిరనాథుఁడుగాంచుజిరాయురున్నతుల్.

టీ. హటకగర్భచేతఁ - హటక = సువర్ణవికారమయిన యండమే, గర్భ =
ఉత్పత్తిస్థానముగాఁ గలవానిచేతను - సృష్టికిఁ బూర్వము హిరణ్మయండము
పుట్టినట్లును, నాయండమునుండి చతుర్ముఖుండు దుష్టవించినట్లును జెప్పవచ్చును. కమ
లాసనుచేతఁ = పద్మమేసింహాసనముగాఁగల వానిచేతను, చతురాస్య... శ్రుతి
చేతఁ - చతుర్ = నాలుగయిన, ఆస్య = ఎవనములుగల, కంఠ = మత్తుక యనెడి, శృం
గాటకవీధికా = నాలుగుత్రోలుకల నెడువోటయిన వీధియందు, కృతి = చేయఁ
బడిన, విగ్రహ = సంచారము గల, చతుశ్చుత్రిచేతఁ = నాలుగయిన వేదములు
గలవానిచేతను - అనఁగా బ్రహ్మ కంఠముననుండి నాలుగు ఎవనములమూల
ము నెడదీయచ్చుచున్న నాలుగువేదములు గలవాడని భావము, దేవతా...
సరోజుచేతఁ - దే.తా = సురలయొక్క, కోటి = సమానముయొక్క, కిరీట = కిరీ
టములచేత, సంఘటిత = తాళఁబడుచున్నట్టియు, కోమల = మృదువయిన, పా
దసరోజుచేతఁ = పాదపద్మములు గలవానిచేత - అనఁగా సమస్తదేవతలచేతను
వారికిరీటములు తనయడుగులుసోఁకునట్లు నమస్కరింపఁబడుచున్నవాడనిభా
వము, జగన్నాటకసూత్రిచేతఁ - జగత్ = లోకమనెడి, నాటక = నాటకము
నకు, సూత్రిచేతఁ = సూత్రధారునిపంజరముచేత - అనఁగా నాటకములను
సూత్రధారుఁడు నడపుచున్నట్లుగా లోకములను బ్రవర్తింపఁజేయుచున్నవా
డగు బ్రహ్మచేత, కృతినాథుఁడు = కృతిపతియైన సింగనామాత్యుఁడు, చిరా
యురున్నతుల్ = పూర్ణాయువును మహాన్నతియును, కాంచుఁ = పొందుఁ

గాక. హాటకమునఁ బుట్టి, కమలాసనమును మెట్టి, చతుశ్వేదముల నధిగమించి, దేవతాపూజ్యపాదుఁడై, జగముల నెల్ల వర్తిల్లఁజేయునట్టి యున్నతి గాంచిన బ్రహ్మ కృతిపతి కున్నతిఁ జేయుఁగాక యనియు 'ఆయుష్యంకమలాసనోవిరః, రతాత్' అనుపదవిముహూర్షున నాయుర్ధారయగుటచేఁ బూర్ణాయుర్ధాయము సిద్ధుఁ గాకయనియు నాశయము. "చతురానన...శ్రుతిచేత" ఆనువిశేష గుణములన ఎల్లపుడు బ్రహ్మవేదములుఁ బఠించుచున్నవాఁడు గావున బరపూర మయినవాక్కులు గలవాఁడగుటంజేసి యితనివాక్యప్రకారమునఁ జిరాయువు గలుగుననియు, వేదోక్తమయిన నూయువు నీఁగలవాఁడనియు సారస్వతము స్ఫురించుచున్నది.

తా. హిరణ్యగర్భుఁడును, పద్మసింహాసనుఁడును, నాలుగు ముఖములుగల కుత్తుకియను శృంగాటకసింధియందు సంచారముచేయుచున్న నాలుగు వేదములు గలవాఁడును, సమస్తదేవతలచేతనునమస్కరింపఁబడుచున్నవాఁడును, జగన్నాటకనూత్రాధిపతియు నగుబ్రహ్మవిలనఁ గృతినాయకుఁ డయినసింగవామాత్యుఁడు పరపూర్ణాయువును మహోన్నతియును బడయుఁగాక.

తా. జేజే యంచు భజింపఁ నిష్టఫలసంకసిద్ధుల్ మడి గోరి నిర్వ్యాజప్రసాదకృపావలంబునిఁ గటప్రస్థండిదానాంబునిం బూజాతత్పర దేవదాననకదంబున్ బాలకేళికలా

రాజత్కైతుకరంజితోరగపతిశ్రీచాలంబు హేరంబునిన్. 4

టీ. ఇష్టఫలసంసిద్ధుల్ - ఇష్ట = కోరఁబడిన, ఫల = ఫలముయొక్క, సంసిద్ధుల్ = ప్రాప్తులను, మడి = మనస్సునందు, గోరి = ముఁజేపించి, నిర్వ్యాజ...లంబునిన్ - నిర్వ్యాజ = నిష్కైతుకమును, ప్రసాద = ఉదారమునయిన, కృపా = దయకు, ఆనలంబునిన్ = ఆనరవిమునట్టివాఁడును, కటప్రస్థండిదానాంబునిన్ - కట = దవుడలవిలన, ప్రస్థండి = స్రవించుచున్న, దానాంబునిన్ = మదజలము గలవాఁడును, పూజా...కదంబున్ - పూజా = రత్నముఁ బూజించుటయందు, రత్నర = ఆనత్తులైన, దేవదానన = దేవతలయొక్కయు రాక్షసులయొక్కయు, కదంబునిన్ = సమూహము గలవాఁడును, బాల...ప్రాలంబునిన్ - బాలకేళికలా = బాలక్రీడా

చాతుర్యముచే, రాజత్ = ప్రకాశించుచున్న, కాతుక = కాతూహలముచేత, రంజిత = రంగువేయఁబడిన, ఉరగపతి = సర్పరాజును, ప్రాలంబుక్ = హారముగాఁగలవాఁడునగు, హేరంబునిక్ = విఘ్నేశ్వరుని, జేజే యంచుక్ = నమస్కారమని పలుకుచు, భజింతును = సేవింతును.

ఇట 'కట...దానాంబునిక్' దానశబ్దస్వారస్యముచే ఎడతెగని దానధారలుగలవాఁడు-అనఁగా మిక్కిలిదాతయనుట స్ఫురించుచున్నది. కృప నిర్వ్యాజమైనది; దానధారయొప్పుడును గలఁడు, దేవదానపులకును బూజ్యుఁడగునట్టిమహిమగలవాఁడు; బాల్యదశయందే శేషునివంటివానిని నవలీల హారముగావేసికొన్నట్టి మహాశక్తిమంతుఁడు. ఏవంవిధానేకగుణప్రభావ సంపన్నుఁడుగావుననేయిష్టఫలసంసిద్ధులకై భజింతునని సంసిద్ధి బహువచనమునస్ఫురితము.

తా. నిర్దేశ్యేతుకమయిన దయారసమున కాధారుఁడును, గండస్థలముల నుండి స్రవించుచున్న మవజలము గలవాఁడును, నమస్తసురాగురలచేఁ బూజింపఁబడుచున్నవాఁడును, జిన్నతనమునందే నాటలయందలి వేడుకంబట్టి సర్పరాజునకు రంగువేసి హారముగా ధరించినవాఁడునగు వినాయకునికి నమస్కరించుచు నిష్టఫలములను జొందుటకై సంతతము మనస్సునందుభజించుచుండును.

సీ. సింహాసనము చారుశీతపుండరీకంబు

చెలిక తై జలుబారుశీపలుకుచిలుక

శృంగారకుసుమంబు శి చిన్నిచుక్కలరాజు

పసిడికిన్నెరవీణె శి పలుకుదోడు

నలువనెమ్మాముద్రములు కేళిగృహములు

తలుకుటద్దంబు సతల్కపులమనను

వేదాదివిద్యలు శి విహరణస్థలములు

చక్కనిరాయంచ శి యెక్కిరింత

తే. యెపుడు నేడేవి కాడేవి శి యిందుకుంద

చంద్రచందనమందారశసారవర్ష

కారదాదేవి మామకస్వాంతపీఠి

నిందువేడుక విహరించు రీ చుండుఁగాత.

5

టీ. ఎపుడు = ఎల్లప్పుడు, ఏదేవిక్ = ఏనరస్వతీదేవికి, చారుశిరపుం
డరీకంబు - చారు = సుందరమయిన, శిరపుండరీకంబు = తెల్లదామరపూ
వు, సింహాసనము = సింహపుగద్దియయై, ఒప్పుక్ (అని క్రియాపద మ
ధ్యాహారము చేసి యీపద్యమునఁ బ్రతివాక్యమునయందుఁ జేర్పవలెను) =
ప్రకాశించునో; ఏదేవిక్ = ఏనరస్వతికి, జలుబాపపలుకుచిలుక = ముద్దు
లాలుకు పలుకులు గలయట్టిచిలుక, చెలికల్తై = సఖియై, ఒప్పుక్; చిన్నిచు
క్కలరాజా = బాలచంద్రుఁడు, ఏదేవిక్ = ఏనరస్వతికి, శృంగారకుసు
మంబు - శృంగార = అలంకారార్థ మగు, కుసుమంబు = పుష్పమయి, ఒప్పుక్;
ఏదేవిక్ = ఏనరస్వతికి, పలుకుఁదోడు = పలుకరించుటకుఁ దోడు, పసిడికి
స్నేరవీణె = బంగారపు కిస్నెరయనువీణె యయి, ఒప్పుక్; ఏదేవిక్ = ఏన
రస్వతికి, కేళిగృహములు = క్రీడామందిరములు, నలువనెవ్వాముఁదమ్ములు - నలు
వ = బ్రహ్మయొక్క, నెవ్వాముఁదమ్ములు = ముఖపద్మములయి, ఒప్పుక్; ఏదేవి
క్ = ఏనరస్వతికి, సత్కవులమనసు - సత్కవుల = రసీమలగు కవిశ్వరుల
యొక్క, మనసు = చిత్తము, తిరుకుటద్దంబు = నిగ్గుటద్దమయి, ఒప్పుక్ - అనఁగా
సద్దనునందువలెఁ గవులయొక్క హృదయంబులయందుఁ బ్రతిఫలించు నను
ట, ఏదేవిక్ = ఏనరస్వతికి, విహరణస్థలములు = విహరింపఁదగినచోట్లు, వేదాదివి
ద్యలు = వేదములు మొదలగువిద్యలయి, ఒప్పుక్; ఏదేవిక్ = ఏనరస్వతికి, ఎ
క్కిరింత = వాహనము, చక్కనిరాయంచ = సుందరమగు రాజువాసమయి,
ఒప్పుక్, అదేవి = అదివ్యకాంతయి, ఇందు... సారవర్ణ - ఇందు = చంద్రుఁడు,
కుంద = మల్లెలు, చంద్ర = పచ్చకప్పురము, చందన = మంచిగంధము, మందా
ర = కల్పవృక్షములు వీని వలె, సార = నిగ్గయిన, వర్ణ = దేహచ్ఛాయ గలట్టియి, కా
రదాదేవి = నరస్వతి, మామక స్వాంతపీఠిక్ - మామక = నాసంబంధియగు, స్వాంత
పీఠిక్ = చిత్తమునందు, నిందువేడుకక్ = పూర్ణ మయిన వేడుకతో, విహ
రించుచుండుఁగాత = ఆడుకొనుచుండుఁగాక.

తా. ఏనరస్వతీనేవికీఁ బుండరీకము సింహాసనమయి, చిలుక చెలికత్తెయయి, చంద్రుఁడు శృంగారపుష్పమయి, మాటతోడు కిన్నెరయననట్టి పీఠయై, శరీరమందిరములు బ్రహ్మముఖపద్మమలయి, కపిశ్వరమానసము తక్కుటద్దమయి, విహారస్థలములు వేదములు మొదలగువిద్యలయి, వాహనము రాజహంస మై యొప్పునోయట్టియు, చంద్రకుందాదుల ఛాయనంటిఛాయగలిగియొప్పుచున్న, యానరస్వతీదేవి వాచిత్రమునం దెల్లప్పుడు సంచరించుఁగాక.

వ. అని యిష్టదేవతాప్రార్థనంబు చేసి.

6

అర్థము సులభము.

సీ. వ్యాసవాల్మీకిసంయమివాక్సుధాంభోధి
 లోలోర్తిపంక్తుల శీనోలలాడి
 భట్టబాణమయూరభారతీసంకర్ష
 సౌభాగ్యగరిమంబు శీ సంగ్రహించి
 భాససామిల్లకప్రతిభాసమున్నేష
 హేలావిశేషంబు శీ నిచ్చగించి
 మాఘభారవివచోమకరందనిష్క్రంద
 మాధుర్యమునకు సమర్థుడమునొంది.

తే. కాళిదాసు మచంబులో శీ గాంచి మ్రొక్కి
 రాజశేఖరుఁ గవిరాజు శీ బ్రస్తుతించి
 ధీరమతి సన్నపాద్యుని శీ దిక్కుయజ్ఞ
 శంభుదాసునిఁ గరమర్థి శీ సన్నుతించి.

7

టీ. వ్యాస...పంక్తుల - వ్యాస సంయమి = వ్యాసమహామునియొక్కయు, వాల్మీకిసంయమి = వాల్మీకిమునియొక్కయు, వాక్ = వాక్యములనెడి, సుధాంభోధి = అమృతసముద్రముయొక్క, లోల = చలించుచున్న, ఊర్తిపంక్తుల = తరంగపంక్తులయందు, ఓలలాడి = ఈఁదులాడి, అనఁగా వ్యాసుఁడు వాల్మీకిరచించిన భారతాద్విగ్రంథములను రామాయణ మనుగ్రంథమును జ

క్కఁగాఁ జదివికొని యందలిరసము ననుభవించియునుట, భట్ట...గరిమంబు-
 భట్టబాణ = భట్టబాణుడను కవీశ్వరునియొక్కయు, మయూర = మయూ
 రుడను కవీశ్వరునియొక్కయు, భారతీ = వాక్యములయొక్క, సందర్భసాభా
 గ్య = సందర్భ సంపదయొక్క, గరిమంబు = పెంపును, సంగ్రహించి = సంపా
 దించి-అనఁగా భట్టబాణుడు మయూరుడు ననుకవీశ్వరులు రచించినకావ్య
 ములసందర్భములను బాగుగాఁ దెలిసికొని, భాన...విశేషంబు-భాన= భానుఁ
 డనుకవియొక్కయు, సౌమిల్లక = సౌమిల్లకుడను కవియొక్కయు, ప్రతిభా =
 క్రొత్తక్రొత్తవికాసముగల బుద్ధియొక్క, సమున్నేష = వికాసముయొక్క, హేలా
 విశేషంబు = లీలలయొక్క వైఖరి, ఇచ్చగించి = ఇష్టపడి - అనఁగా భానసౌ
 మిల్లాది కవీశ్వరులు తమప్రతిభావిశేషముచే రచించినకావ్యములయందలి
 లీలామహిమమును మనస్సునకుఁ బట్టించికొని యనుట, మాఘ...మాధుర్య
 మునకు - మాఘ = మాఘుడనెడి కవియొక్కయు, భారవి = భారవి యనెడి
 కవియొక్కయు, ఎచన్ = వాక్యములనెడి, మకరంద నివృంద = మకరందప్రవా
 హముయొక్క, మాధుర్యమునకు - తియ్యఁచుమునకు, సమ్మదము = సంతసము
 ను, ఒంద = పొంది, - అనఁగా మాఘభారవికవీశ్వరులచే రచితములై మకరం
 దములాలుకనట్టికావ్యములనుఁ జక్కఁగాఁ జదివి అనుక కాలిదాసు =
 కాలిదాసుడను మహాకవిని, మనంబులో - మనస్సునందు, కాంచి =
 చూచి- అనఁగాఁ దలంచి, మొక్కి = నమస్కరించి, కవిరాజు = కవులలో శ్రే
 ష్ఠుడయిన, రాజశేఖరు = రాజశేఖరు డనుకవీశ్వరుని, ప్రస్తుతించి = స్తోత్ర
 ముచేసి, ధీరమతి = నిశ్చలమయిన బుద్ధిగల, నన్న పాద్యు = నన్నయభట్టా
 రకుని, తిక్కనజ్యోతి = తిక్కనసోమయాజిని, శంభుదాసుని = ఎఱ్ఱాప్రగ్గడను,
 కరము = మిక్కిలి, అర్థి = అక్కఱతో, నన్ను తింది = స్తోత్రము చేసి.

తా. ఈపద్యమునఁ గవీశ్వరులకు నమస్కారముచేయుచున్నానని చెప్పక
 గ్రంథకర్త యాయాకవీశ్వరుల గ్రంథములఁజదివెయందలిసామును గ్రహించి
 నాఁడనని చెప్పబడినది నితనిగ్రంథ మాయాకవుల గ్రంథములయందున్న చహం
 త్కారములవంటి చమత్కారములు కలదగుటచే మిగులనింపుగానుండునఁ గౌర

చుచున్నది. మరియు బూర్వకవిచంద్రులు చెప్పినవిషయములనే నేతెప్పుచున్నానుగాని నేను గ్రాత్రగాఁ జేసినదేదియులేదునుఁదీక్షుని యహంకారపరిహారముచేసికొన్నట్లుగూడ స్ఫురించుచున్నది.

వ. నవరసభావానుబంధబంధురంబు గా నొక్కప్రబంధంబు నిర్మింపఁ దలంచి కాతూహలాధీనమానసుండ నై తన్నహాప్రబంధప్రారంభంబునకుం దగినపుణ్యశ్లోకపురాతనమహారాజచరిత్రం బెయ్యదియొకో యని వితిర్కించు చున్ననమయంబున.

8

టీ. నవ... బంధురంబుగాఁ, నవరస=శృంగారవిరాదులగుతోమ్మిదిరిసములను వెలువరించు, భావ=భావములయొక్క, అనుబంధ=నిబంధముచే, బంధురంబుగా=అతిశయించునట్లుగా, ఒక్కప్రబంధంబుకొ=ఒక కావ్యమును, నిర్మింపకొరలించి= రచింప నిశ్చయించి, కాతూహలాధీన మానసుండనై=కాతూహలమునకు లోబడినమనస్సు కలవాడనై, తన్.. ప్రారంభమునకుకొ-తన్నహాప్రబంధ=అగొప్పప్రబంధముయొక్క, ప్రారంభమునకుకొ = మొదలిడుటకు, తగిన... చరిత్రంబు -తగిన=అర్హ మైన, పుణ్యశ్లోక = పవిత్రమయినకీర్తి గల, పురాతన=ప్రాచీనుఁడయిన, మహారాజ=గొప్పరాజుయొక్క, చరిత్రంబు=చారిత్రము, ఎయ్యది ఒకో అని=ఏది కలదో యని, వితిర్కించుచుకొ=అలాచించుచు, ఉన్నసమయమున.

సీ. తనకృపాణము సముద్రద్రవనై రిశుద్ధాంత
తాటంకముల కెగ్గు దలంచుచుండఁ

దనబాహుపీఠంబు శ్రీ ధరణిభృత్కమతాపి
సామజంబులకు విశ్రాంతి యొసంగఁ

చ. నీనకీర్తిన రక్తి ఘనతరబ్రహ్మాండ
దు వాల్చి భవనభూములగొండిఁబరిధవింపఁ

టీ కా తా త్వ ర్య న హీ త ము.

దనదానమహిమ సంతానచింతారత్న
 జీమూలసురభుల శ సిగ్గుపలుపఁ
 తే.గీ. బరఁగుశ్రీవేమమండలేశ్వరునిమంత్రి
 యహిత దుర్మంత్రివడసముద్రదావతార
 శాసనుఁడు రాయవేశ్వభుజంగబిరుద
 మంత్రి పెద్దయసింగనామాత్యవరుఁడు.

9

టీ. తనకృపాగమ = తనయొక్క కత్తి, సముద్ధత... తాటంకములకుఁ =
 సముద్ధత = గర్వించిన, వైరి = శత్రువులయొక్క, కుద్ధాంత = అంతఃపుర స్త్రీలయొక్క,
 తాటంకములకుఁ = బంగారపు మెఱుంగుకప్పులకు, ఎగ్గు = హానిని, తలఁచుచుండఁ
 = ఆలోచించుచుండఁగా - అనఁగా స్త్రీలు తమభర్తలు సజీవులైయున్నప్పుడలంకారములఁబాలుటయు, వారు నమసింపబడలంకారములను బరిపారించుటయు విహితకృత్యము. కావునఁ దనకత్తి శత్రురాజులనుజంపుటచే
 వారిభార్యలు విభూషణములఁ బరిపారించుచుకాన తనకత్తి తాటంకపరిహారమునకుఁ బరంపరాకారగమగుచున్నదని భావము, తనబాహుపీఠంబు = తనయొక్క బాహువుల నెడిపీఠ, ధరణి... సామజంబులకుఁ = ధరణిభృత్ - కులపర్యతములకు, కమత = ఆదికూర్తమునకు, అహి = నర్పర జనకు, సామజములకుఁ = దిగ్గజములకును, విక్రాంతి = బడలికను దీర్చుటను, ఒనఁగఁ = ఇచ్చుచుండఁగా - అనఁగా దాను భూభారమును బహించుటచే నిదిమొక భూభారము వహించుచున్న కులపర్యతములు నాదికూర్తము శేషుఁడు దిగ్గజములు తమయాయాసమును బోగొట్టుకొనుచున్న పరిభావము, తనకీర్తినర్తకి = తనయొక్క కీర్తినటి, ఘన... భూములకు - ఘనతర = మిగులగొప్పది యగు, బ్రహ్మాండ = బ్రహ్మాండమనెడి, భవన = నాట్యశాలయొక్క, భూములకు = ప్రదేశములయందు, గొండ్లి = నాట్యమును, పరిధవింపఁ = ప్రవర్తింపఁజేయుచుండఁగా - అనఁగా దననిర్మలమయినకీర్తి బ్రహ్మాండమునందంతటను వ్యాపించుచుండఁగానని భావము. తనదానమహిమ = తనయొక్క దానాతిశయము, సంతాన = పుత్రులకుఁ - సంతాన = పుత్రులకును, చింతారత్న = చింతామణిని, జీమూల = గౌత

ఘని, సురభులఁ = కామధేనువును, సిగ్గుపఱుపఁ = సిగ్గుపడునట్లు చేయుచుం
డఁగా- అనఁగా వితరణగుణమందుఁ బ్రసిద్ధి చెందినకల్పవృక్షము చింతామణి
మేఘుడుకామధేనువు మొదలగువానికి సిగ్గు పొడమునట్లు దానముచేయుచు
న్నాడని భావము. పరఁగు...మంత్రి, పరఁగు=ప్రవర్తించుచున్న, శ్రీవేమ
మండలేశ్వరుని=లక్ష్మీనాయులుడయిన వేమమండలాధిపునియొక్క, మంత్రి
=పెద్దఁడయ్య, అహిత...కాసనుడు-అహిత=శత్రువులయొక్క, దుర్మంత్రి=
దుష్టమంత్రులయొక్క, నవన=నోళ్లను, ముద్రాపతార=మూయునట్లుచేయు
టకు, కాసనుడు=ఆజ్ఞాపించువాఁడును, అనఁగా శత్రురాజులమంత్రులు పన్ను
చున్నయుక్తుల మించునట్లు యుక్తులపన్ని వారినోళ్లను మూయుచువాడని
తాత్పర్యము, రాయ...మంత్రి-రాయవేశ్యాభుజంగ = రాయవేశ్యాభుజంగ
యనెను, బిరుద=బిరుదపదము, మంత్రి=సహాయముగాఁగలవాఁడు-అనఁగా
రాయవేశ్యాభుజంగయనెడి బిరుదపదము కలవాడని భావము, పెద్దయ్యసింగ
వామాత్యుఁడు=అటువంటి పెద్దయ్యగారి సింగన్నయనెడి మంత్రిశ్రేష్ఠుడు.
తా. పంచాంగస్థిరమంత్రరక్షణకళాప్రాశుండు బాలామఁ

పాంచాలుండు విరించివంశజలధిప్రాలేయభానుండు దో
శ్చంచచ్చాపకృపాణలబ్ధవిజయైశ్వర్యుండు దిక్కామినీ
కాంచీమాక్తికకీర్తివెద్దవిభుసింగం డొక్కనాఁ డిచ్చులన్.

టీ. పంచాంగ...ప్రాశుండు-పంచాంగ=సహాయ, సాధనోపాయ, దేశ
విభాగ, కాలవిభాగ, విపత్సృతికారము లనుఁగించే, స్థిర = నిశ్చలమయిన,
మంత్రి=రహస్యములను, రక్షణకళా = రక్షించుటయనెడివిద్యలందు, ప్రా
శుండు=ప్రకల్పించునవాఁడును, బాలా...పాంచాలుండు - బాలా=జవరాం
డయొక్క, మనః=మనస్సునకు, పాంచాలుండు=పాంచాలజాతిపురుషునివంటి
వాఁడును-అనఁగాఁ బ్రియుడని భావము. విరించివంశజలధిప్రాలేయభానుండు-
విరించివంశ = బ్రహ్మవంశమనెడి, లధి=నముద్రమునకు, ప్రాలేయభానుండు=
వచ్చునట్టివాఁడును, దో...శ్వర్యుండు-దో = కామపులయందు, చం
డువాల్ల కాంచీమఁడును, చాప=ధనుస్సుచేతను, కృపాణ=కత్తిచేతను, లబ్ధ =

పొందఁబడిన, విజయ+విశ్వరూపండు= విజయసంపదలు కలవాఁడును, దిక్...
 కీర్తి-దిక్కామినీ=చక్రం నెడి కీర్తీలయొక్క, కాంచీ = మొలతాటియం
 దున్న. మాక్తిక=మత్స్యములుగాఁ బరిణమించిన, కీర్తి= యశస్సుగలవాఁడును,
 పెద్దవిభుసింగండు= పెద్దప్రభువు గారికుమారుడయిన సింగ నామాత్యుఁడు, ఒక్క
 నాఁడు=ఒక దినమందు, ఇచ్చులక్=బాగుగా... పెపద్యముతో నవ్వయును.

తా. సహాయ సాధనోపాయ దేశకాలవిభాగ విపత్సృతీకారము లనెడి
 పంచాంగములచే, రహస్యాలోచనములను శత్రువులకుఁ దెలియకుండఁ గాపా
 డుటయందు నేర్పుగలిగి, యుద్ధములకుఁ బాంచాలపురుషునివలెఁ బ్రియతముఁ
 డై, నమద్రుమును చంద్రునట్లు బ్రాహ్మణవంశమును వర్ధిల్లజేయుచు, తనబా
 హువులందున్న చాపకృపాణములచే శత్రువుల గెలిచి జయముపొందుచు దిగంత
 ములనుకు వ్యాపించిన కీర్తి కలవాఁడగు సింగ నామాత్యుఁడొక దినమందు.

వ. మృదుమధురచిత్రవిస్తరకవితావిలాసవాగ్గీశ్వరు లగుకవీశ్వ
 రులును బలంబలికణాదాక్షుచరణపక్షిలాది శాస్త్ర సిద్ధాం
 తకరులనఁహంసు లగువిద్వాంసులును భరితిమతంగ డత్త
 శకాపాలాంబనేనుప్రణేతిసంగీతవిద్యా రహస్యవిజ్ఞానవైజ్ఞాని
 కన్వాంతు లగుకళాసంతులును శక్తి కయచతురసాయ
 షాష్ట్యుపయోగయోగ్యవిచారు లగు రాయబారులును
 నిఖిలపరాజేతిహాస సహితాత్పర్యపర్యాలోచనాధురం
 ధరధిషణాసముత్సాహం బగుసావాసకసమూహంబును బరి
 వేష్టించు గొలువుండు సకలవిద్యాపారింగతుండు సరససా
 హిత్యగోష్ఠీవిన్దప్రసంగంబున.

టీ. మృదు...వాగ్గీశ్వరులు-మృదు = మృదులకైలి గలట్టియు, మధుర =
 ఇంపైనట్టియు, చిత్ర = అబ్బురమును బుట్టించుచున్న బంధములు గలదియు, వి
 స్తర=శబ్దములవిరివిగల, కవితావిలాస=కవిత్వచాతురిగలవారును, వాగ్గీశ్వరు
 లును=భాషానాథులును, అగుకవీశ్వరులును=అయినట్టికవిచంద్రులును, పఠం
 జలి...హంసులు-పఠంజలి=భాష్యకారుఁడు, కణాదుఁడు, అక్షచరణ=గౌర

మఁడు, పక్షిల = పక్షిలుఁడు, అది = మొనలుగాఁగలవారిచేరచింపఁబడిన, కాస్త్రీ
 = కాస్త్రీమలయొక్క, సిద్ధాంత = నిశ్చయమగు నేర్పాటుల నెడి, కమలవన = పద్మ
 చనమనకు, హంసులు = సూర్యునివంటివారు, అగువిద్వాంసులు = అయినపండి
 తులు-అనఁగాసూర్యుఁడు పద్మవనమును వికసింపఁజేసినట్లు పండితులు కాస్త్రీ
 సిద్ధాంతములను వెల్లడిచేయుచున్నారని భావము, భరత...స్వాంతులక్కి-
 భరత = భరతునిచే, మరంగ = మరంగునిచే, దత్త = దత్తునిచే, కాపాల = కా
 పాలనిచే, అంజనేయ = హనుమంతునిచే, ప్రణీత = రచింపఁబడిన, సంగీతవిద్యా
 = గానకాస్త్రీమనందున్న, రహస్య = గుట్టులను, విజ్ఞాన = తెలిసికొనుటచే,
 వైజ్ఞానిక = విశేషజ్ఞానముకలిగియున్న, స్వాంతులు = చిత్తములుగలవారు, అగు
 కొనుతులును = అయినవిద్యావంతులును, శక్తి...విచారులు-శక్తి = ప్రభుమంత్రో
 త్సాహశక్తులయొక్కయు, చతురుపాయ = సామదానభేదముల నెడి నాలుగు
 పాయములయొక్కయు, పాద్మణ్య = సంధి, విగ్రహము, యానము, ఆసనము,
 ద్వైధము, సమాశ్రయము, అనెడిపద్ధతులయొక్కయు, ప్రయోగ = వినియో
 గించుటకు, యోగ్య = తగినసమయములను, విచారులు = అలోచించువారు, అగు
 రాయబారులు = అయినప్రసంగభేదములును, నిఖిల...సముత్సాహంబు-నిఖిల =
 సమస్తమయిన, పురాణ = పురాణసంహితయొక్కయు, ఇతిహాససంహితా = పూ
 ర్వపరిత్రసంహితయొక్కయు, తాత్పర్య = భావములను, పర్యాలోచనా = చక్కఁ
 గ యోచించుటయొక్క, ధురంధర = భారవాహకమయిన- అనఁగాదాత్ప
 ర్యములెన్నగా యోజింపనమర్థమయిన, ధీమతా = బుద్ధిచేత, సముత్సాహంబు =
 ప్రయత్నము కలవారు, అగుపౌరాణికసమాహంతులు = అయినప్రపౌరాణికుల
 యొక్కసమదాయమును, పరివేష్టింపకొ = చుట్టును బలిసియుండఁగా, కొలు
 వుండి = సభ చేసి, సకలవిద్యాపారంగతుండు = సమస్తవిద్యలయొక్క పారమును
 ముట్టినవాఁడై - అనఁగా బూర్ణముగాఁ జదివినవాఁడనుట, సరససాహిత్యగో
 స్థీవిశోదప్రసంగంబునకొ - సరస = రసముతోఁగూడిన, సాహిత్య = సాహిత్యమును
 గూర్చి, గోష్ఠీ = పరస్పరము నల్లాపించుటయనెడి, విశోద = వేడుకయొక్క, ప్ర
 సంగంబునకొ = ప్రసక్తియందు.

శా. భారద్వాజపవిత్రగోత్రుని శుభాశపస్తంబసత్సూత్రుని
 ద్వారాజీవభవుండు మారయకుఁ బురణ్యాచారభీమాంబకు
 స్థారా మైనతనూజు నన్ననఘు శ్రీనాథాఖ్యునిం బిల్చిన
 త్కారం బొప్పగ గారవించి పలికెన్ గంభీరవాక్పాడిమన్.

టీ. భారద్వాజపవిత్రగోత్రుని - భారద్వాజ = భారద్వాజమహామనియొక్క, పవిత్ర = పరిశుద్ధమయిన, గోత్రుని = గోత్రముగలట్టియొ, - అనగా భారద్వాజగోత్రమందుఁ బుట్టినవాడనుట, శుభా... సత్సూత్రుఁ - శుభ = మంగళమయిన, ఆపస్తంభసత్ సూత్రుఁ = ఆపస్తంబసూత్రము గలవాడను, విద్యారాజీవభవుండు = చదువులకు బ్రహ్మతో సమానుడను, మారయకుఁ = మారయ్యకు, పుణ్యాచార = పవిత్రమయిన ప్రవర్తనగల, భీమాంబకుఁ = భీమమ్మకును, గారాము = ముద్దు, ఐనతనూజుఁ = అయినట్టికుమారుడనగు, శ్రీనాథాఖ్యుఁ = శ్రీనాథుడను పేరుగల, నన్నుఁ = నన్నును, పిల్చి = నభకు రప్పించి, సత్కారంబు = మర్యాద, ఒప్పఁ = ఒప్పనట్లుగా, గారవించి = మన్నించి, గంభీరవాక్పాడిమన్ = గంభీరమయిన వాక్పాత్యుర్యముచే, పలికెన్ = ఇట్లనెను.

శా. ఆసింగ నామాత్యుండు భారద్వాజసగోత్రుండును, ఆపస్తంబసూత్రుండును, మారయభీమాంబకు ముద్దుకుమారుండును, శ్రీనాథుడను పేరుగలవాఁడు నగునన్నుఁ బిలిపించి పూజించి గారవించి గంభీరవాక్యములతో నిట్లుపలికెను.

శా. బ్రాహ్మీద త్తవరప్రసాదుడ వురుప్రజ్ఞావిశేషోదయా
 జిహ్వాస్వాంతుడ వీశ్వరార్చనకళాశీలుండ వభ్యర్చిత
 బ్రహ్మాండాదినుహపురాణచయతాత్పర్యాద్ధనిధారిత
 బ్రహ్మజ్ఞానకళానిధానమపు నీరభాగ్యంబు సామాన్యమే. 13

టీ. బ్రాహ్మీ... ప్రసాదుడవు - బ్రాహ్మీ = సరస్వతీదేవిచే, దత్త = ఇయ్యఁబడిన, వరప్రసాదుడవు = విరూపమయిన యనుగ్రహము గలవాడవు, ఉరు... స్వాంతుండవు - ఉరు = గొప్పదయిన, ప్రజ్ఞావిశేష = బుద్ధి విశేషముయొక్క, ఉదయ = అభివృద్ధిచేత, అజప్ర = కుటిలముకాని, స్వాంతుండవు = మనస్సుగల

వాడవు, ఈశ్వరార్చనకళాశీలుండవు-ఈశ్వర=శివుని, అర్చనకళా=పూజించుటయనెడి విద్యయందు, శీలుండు=అనర్హులవాడవు, అభ్యహిత...నిధానమవు. అభ్యర్హిత=అభ్యసించబడిన, బ్రహ్మాండాది=బ్రహ్మాండపురాణము మొదలుగాఁగల, మహాపురాణ = మహాపురాణములయొక్క, చయ=సమాహముయొక్క, తాత్పర్య=తాత్పర్యముచేతను, అర్థ=అర్థముచేతను, నిర్ధారిత=నిర్ణయింపబడిన, బ్రహ్మజ్ఞానకళా = పరబ్రహ్మవిషయకమునజ్ఞానకళకు, నిధానమవు=నిధిపండివాడవు, అయిన, నీభాగ్యంబు=నీయొక్కయదృష్టము, సామాన్యమి=సాధారణమయినదా? అనఁగా సాధారణమయినది కాదనుట.

తా. ఓశ్రీనాథా! నీవు సరస్వతీజేవివలన వరము కొన్నవాడవు, జ్ఞానాశీయముచేతఁదప్పుదారిఁబ్రొక్కని మనస్సుగలవాడవు, బిల్లపుడు శివార్చనయందునానర్హులవాడవు, మనయు బ్రహ్మాండాదిపురాణములఁ జదివి తాత్పర్యార్థములచేఁ దత్త్వజ్ఞానమును సాధించియున్నావు. నీయదృష్టమ సాధారణమయినదికాదుగాదా.

క. జగము నుతింపఁగఁ జెప్పితి

ప్రెగడయ్యకు నాయనుంగు పెద్దనకుఁ గృతార్థుల్

నిగమాన్తసారసంగ్రహ

మగునాయారాధ్యచరిత్ర మాదిగఁ జెక్కుల్.

14

టీ. ప్రెగడయ్య=మంత్రివయ్యఁడయిన ప్రెగడయ్యకు, నాయనుంగు పెద్దనకు=నాప్రేమమునకాస్పదుఁడయిన పెద్దన్నకు, నిగమార్థసారసంగ్రహము=నిగమార్థ=వేదార్థములయొక్క, సార=నిగ్గును, సంగ్రహము=సంగ్రహించెడిది, అగు=అయినట్టి, ఆయారాధ్యచరిత్ర=ఆయారాధ్యచరిత్రము, అదిగఁ = మొదలుగాఁగల, చెక్కుల్=అనేకములయిన, కృతుల్ = గ్రంథములను, జగము=లోకమందలిజనులు, నుతింపఁ = పొగుడునట్లుగా, చెప్పితి=రచించినాడవు.

తా. ఓశ్రీనాథా! మాపెద్దన్నమంత్రికి, ప్రెగడయ్యమంత్రికి, వేదార్థములను సంగ్రహించెడి ఆయారాధ్యచరిత్రను మొదలుగాఁగల చెక్కుగ్రంథములను లోకులు గొనియాడునట్లు రచించి యంకితము చేసినాడవు.

వ. కావున నామ నొక్కప్రబంధంబు పుణ్యశ్లోకపురాతనరాజర్షి
చరితానుబంధబంధురంబు గా రచింపు ముందును. 15

టీ. కావున = నీ వనేకప్రబంధాదులరచియించియుచ్చియున్నవాడవు
కావున, ఒక్కప్రబంధంబు = ఒకప్రబంధమును, పుణ్య...బంధురంబుగా - శ్రీ
పుణ్యశ్లోక = పవిత్రమయిన శీర్షి గలట్టియు, పురాతన = ప్రాచీనుడయినట్టియు,
రాజర్షి = రాజర్షి యొక్క, చరిత = చారిత్రముయొక్క, అనుబంధ = సంబంధముచే,
బంధురంబుగా = ఒప్పించుగునట్లుగా, వాకు = వానిమిత్రము, రచింపుము =
చేయుము. అందును = అచేయుటలో, ప్రేషవ్యయతో నన్వయము.

తాత్పర్యము స్పష్టము .

సీ. కవిరాజరాజశ్రేఖరహీరముకుటంబు
శ్రీహీరకులవార్ధిశిశిరకరుడు
మామల్లదేవికుమారరత్నంబు చిం
తామణిమంత్రచింతనఫలంబు
కవికులాదృష్టాధ్వగమనాధ్వనీనుండు
కాశ్మీరనృపసభాకమలహేళి
ఖండనగ్రంథసంగ్రహనకర్మశబుద్ధి
షట్పర్కఫక్తికాశచక్రవర్తి

తే. భట్టహర్షుండు ప్రౌఢవాక్పాటవమున
నెద్ది రచియించె బుధలోకహితముపొందె
నట్టి నైషధనత్కావ్య శ్రీమాంధభాష
ననఘ! యొనరింపు నాపేర శ్రీనంకితము గ.

16

టీ. కవి...ముకుటంబు-కవిరాజ=కవిశ్రేష్ఠులయొక్క, రాజి = సమూహము
నకు, శ్రేఖర = శిరోధూషణరూపమయిన, హీర = వజ్రమయమయిన, ముకుటంబు =
శిరీటమువంటివాడును, శ్రీ...కరుండు-శ్రీహీరకుల=శ్రీహీరునివంశమనెడి, వా

స్థి=సముద్రమునకు, శిశిరకరుడు=చంద్రునిపంటివాడును, శ్రీహీరుడు కవితం
 డ్రీయని తెలియునది, మామల్లదేవికుమారరత్నంబు=మామల్లదేవియొక్క తన
 యమణియు, చింతా... ఫలంబు-చింతామణి మంత్ర=చింతామణియనెడి మం
 త్రముయొక్క, చింతిన=స్తరించుటకు, ఫలంబు=ఫలముపంటివాడును- అనఁ
 గా నతనితిల్లిపండుబు చింతామణి మంత్రోపాసన చేసినందువలన నుద్భవించి
 వాడనుట. కవి...నీనుడు-కవికుల=కవిసమూహముచే, అదృష్ట=చూడఁ
 బడని, అధ్వ=మార్గమందు, గమన=నడచుటకు, అధ్వనీనుడు = బాటసారి
 యయినవాడును - అనఁగా సంతకుఁ బూర్వమున్న కవీశ్వరులెఱుంగని క్రొత్త
 మార్గములఁ ద్రొక్కువాడనుట. కాశీర...హేళి-కాశీరస్ప=కాశీరరాజు
 యొక్క, సభకిమల=సభయు వెడిపద్మమునకు, హేళి=నూర్చునిపంటివాడును,
 ఇటనభాశబ్దము స్త్రీగ్రంథమయినను వ్యా॥ సూ॥ సభారాజుమనుష్యపూర్వా॥
 అనుమాత్రియుచే నపుంసకలింగమాయెను. ఖండన...బుద్ధి-ఖండనగ్రంథ=ఖండ
 నభాద్యమనెడి గ్రంథమును, సంగ్రహన=కూర్చుటయందు - రచించుటయంద
 మట, కర్మశ=దిట్టయైన, బుద్ధి=బుద్ధిగలవాడును- అనఁగా శ్రీహర్షుఁడు ఖం
 డనభాద్య మనెడిగ్రంథమును రచించినవాడనుట, పట్...చక్రవర్తి-పట్=
 ఆఱువిధములయిన, తిర్క్కఫక్కికా=తిర్క్కకాస్త్రీఫణికులకు, చక్రవర్తి=సా
 ర్వభౌమునిపంటివాడు- అనఁగా గౌతమకాణాద వైశేషికాదితిర్క్కకాస్త్రీ
 ములయందుఁ బ్రవీణుడనుట, భట్టపార్షుండు=భట్టపార్షు డనుకవీశ్వరుడు,
 ప్రాథవాత్పాటవమునక = ప్రాథమయిన వాక్యములయొక్క పటుత్వముచే,
 ఎద్ది=ఏగ్రంథమును, బుధలోకహితము పాంఠిక=పండిత సమూహముయొక్క
 మేలుకొఱకు, రచించెక = చేసెనో, అనఁగా “నైషధంవిద్యదాపధమ్” అనిప్ర
 సిద్ధిచెందినగ్రంథమును రచించి పండితుల కుపకారముచేసినవాడనుట. అట్టి నై
 షధసత్కావ్యము=అటుపంటి నైషధ కావ్యమును, అనఘ = వాపరహితుడ
 యైనశ్రీనాథుఁడా, నాకేరీక అంకితముగా=నా కంకితముగా, అంద్రభా
 షక్ = తెనుఁగుభాషయందు, ఒనరింపుము=రచింపుము- అనగా భాషా-తరీక
 రణముచేయుము.

తాత్పర్యము స్పష్టము.

చ. పనిపడి నారికేళఫలపాకమునం జవి యైనభట్టహ
 ద్దునికవి తానుగుంభములు సోమరిపోతులు *కొందఱయ్యలా
 నని కొనియాడనేర రిది ర యట్టిదలేజవరాలు చెక్కుగీఁ
 టిన వసవల్పుబాలకుఁడు ర డెందమునం గలఁగంగ నేర్చునే. 17

టీ. నారికేళఫలపాకమునం = నారికేళపాకముచే, చేవి=రుచి, విస...
 గుంభనములు-విస=కలయట్టి, భట్టహర్షుని=క్రిహర్షుడనెడి కవియొక్క, కవి
 తానుగుంభనములు=కవిత్వసందర్భములు, సోమరిపోతులొందఱు=కొందఱు
 సోమరిపోతు లై చిదు వెఱుంగనివారు, అయ్యలు=అయ్యయ్యో, పనిపడి=అక్క
 అగొని, డెన్ అని=మేలయినదని, కొనియాడన్ నేరదు=నుతింపజాలదు, అది
 =అనుతింపలేకుండుట, అట్టిద=అటువంటినే - అనఁగా వారువట్టిమాధులుకావు
 వఁడెలిమిచేనుతింపలేరనుట, లేజవరాలు = నూతనమయిన యావనముగల
 స్త్రీ), చెక్కుగీఁటినన్ =చెక్కునొక్కొకచో, వసవల్పుబాలకుఁడు=వసవాసన
 గొట్టుబాలకుఁడు-పసిబిడ్డఁడు, డెందమునం =మనస్సునందు, కలఁగంగన్ నే
 ర్చునే = కలఁకఁ చెందునా? అనఁగా మన్తధరికారము చెంగఁడనుట.

తా. ఓక్రినాథా! పసిబిడ్డఁ డెలపరువము గలసుందరి చెక్కు నొక్కొకచో,
 మఱికొన్ని శృంగారవిలాసములను నిలఁబోచినను, దాని చేష్టలయందలిసార
 మును గ్రహింపలేనట్లు నారికేళపాకముచే రుచింపునట్టిక్రిహర్షుని కవిత్వచమ
 త్కారములను, గొందఱు సోమరిపోతు లక్కటకటా! తెలిసికోలేరు గదా?
 వ. అని సలికి నబహుమానంబుగాఁ గర్పూరతాంబూలం బొసం
 గి జాంబూనదాంబరాధరణంబులు గట్టనిచ్చి వీడ్కొలిపి
 నేను నర్చుహాస్రధానునిం గృతినాయకుంజేసి నైషధకాన్యం

* కొందఱియ్య నైనని, 'అయ్య' అనుటకు 'తనుమధ్య...యియ్య, య
 నియ్య' అదిపర్వ-ర. 'చెక్కునగు...బెరిగి యియ్య యగు నిప్పుడు' అది-౬. అని
 నన్నయప్రయోగములు గలవు.

బు చెప్పందొడంగితిఁ దత్ప్రారంభంబునకు మంగళాచరణంబుగాఁ దదీయవంశావతారం బభివర్ణించెద. 18

టీ. అని పలికే = ఇట్లునంభాపించి, నబహుమానంబుగాఁ = గౌరవముతో, శర్వరశాంబూలంబుఁ = శర్వరముతోఁగూడిన శాంబూలమున, ఒసంగి = ఇచ్చి, శాంబూనదాంబరాధరణంబులు - శాంబూనద = కనకమయములయిన, అంబర = వస్త్రములను, ఆధరణంబులు = అలంకారములను, కట్టఁ ఇచ్చి = ధరింపజేసి, వీడ్కొలిపినఁ = పంపఁగా, నేనును, అమృతప్రధానునిఁ = ఆ సింగనామాత్యవహుని, కృతినాయకుఁ = కృతి కథిపతిగా, చేసి, నైషధకావ్యంబుఁ = నైషధమనెడికావ్యమును, చెప్పఁ తొడఁగితిఁ = తెనిగింపఁబూనితిని, తత్ప్రారంభంబునకుఁ = ఆగ్రంథప్రారంభమునకు, మంగళాచరణంబుగాఁ = మంగళము నాచరించుటకై, తదీయవంశావతారంబు - తదీయ = ఆసింగనామాత్యునియొక్క, వంశావతారంబు = వంశక్రమమును, అభివర్ణించెదను = వర్ణించిచెప్పెదను.

తా. స్పష్టము.

శా. తోరం బైనతపోవిశేషమున సద్యోజాతవక్త్రంబున
స్తోరవల్లభుచేత దీక్షఁ గొనియె న్నవ్వులం దొక్కఁ జై
తారావీధి నలంకరించె గనియెం న్ద్రయ్యర్థసంఘాతముఁ
భారద్వాజమహామునీంద్రుఁ దగదేవధక్తిం బ్రశంసింపఁగన్.

టీ. తోరంబు = గొప్పది, విసతపోవిశేషమునఁ = అయినటువంటి తపంబు పెంపుచే, సద్యోజాతవక్త్రంబునఁ = సద్యోజాతముని పేరుగల ముఖముచేత, గౌరవల్లభుచేతఁ = ఈశ్వరునిచే, దీక్షఁ = కిషంపంచాక్షరీమంత్రమును, కొనియెఁ = ఉపదేశమునొందెను, నవ్వులందుఁ = నవ్వుమహర్షులలోను, ఒక్కఁ జై = ఒకఁడయి, తారావీధిఁ = ఆకాశమును, అలంకరించెఁ = భూషించెను, ద్రయ్యర్థసంఘాతముఁ = వేదార్థసమాహాసమును, కనియెఁ = పొందెను, భారద్వాజమహామునీంద్రుఁ = అటువంటి భారద్వాజమహామునిని, భక్తిఁ = భక్తిచే, పశంసింపఁగన్ తగదే = సుతింపనొప్పదా? అనఁగా సుతింపనొప్పననుట.

తా. భారద్వాజ మహామునీంద్రుండు ఘోరంబగుతపంబుచేసి యాశ్వయుజిఁ బ్రసన్నునిగాఁ జేసికొని యతనినే గురువుగాఁజేసికొని సద్యోజాతము, వామదేవము, తత్పురుషము, ఈశావ్యము, అఘోరము, అనెడి యాశ్వరుని యైదుముఖంబులలో మిగులఁ బ్రధాన మయినసద్యోజాతముఖముచే మంత్రోపాసన వం దెను. మఱియుఁ దపోవిశేషముచేతనే నప్తమహర్షులలో నొకరుండై గగవము నలంకిరించెను. మఱియు వేదసమూహమును సంగ్రహించెను. అటువంటి మహాత్ముడయిన భారద్వాజమహామునిని గొనియాడజొప్పదా?

ఉ. ఆమునినాథునన్వయమునం దుదయించెఁబయోపయోనిధిఁ
యామవతీకశత్రుఁ డుదరయం బయినట్లుగఁ గల్పవృక్షచిం
తామణికామధేనుసమరదాననిరూఢుండు విద్విషత్తమ
స్తోమదివాకరుండువెదతూర్కనమంత్రికులగ్రగణ్యుడై .

టీ. ఆమునినాథు నన్వయమునందుఁ = ఆభారద్వాజ మహామునియొక్క పంశమందు, కల్ప .. నిరూఢుండు = కల్పవృక్ష = కల్పవృక్షముతోను, చింతామణి = చింతామణితోను, కామధేను = కామధేనువుతోను, సమ = సమానమయిన, దాన = వితరణగుణమునందు, నిరూఢుండు = స్థిరఁడయినవాఁడును, విద్విషత్ ... దివాకరుండు, విద్విషత్ = శత్రువులనెడి, తమస్తోమ = చీఁకట్లసమూహమునకు, దివాకరుండు = నూగ్యునినంటివాఁడును, పెదతూర్కనమంత్రి = పెదతూర్కన్వయము వేరుగలయమాత్యుండు, కులగ్రగణ్యుడై = కులమునకువ్రగైనరుడై, పయోపయోనిధిఁ = పాలసంధ్రమనందు, యామవతీకశత్రుఁడు = చంద్రుండు, ఉదయంబయినట్లుగఁ = పుట్టినట్లుగా, ఉదయించెఁ = పుట్టెను. ఇట “పయోపయోనిధిఁ యామవతీకశత్రుఁడు” అన్న యుపమానమువలన, నామునినాథుపంశము ధీరము నలె నిష్కళంక మైయున్నదనియు నాతూర్కనమంత్రి, చంద్రుండు తనకళలచే లోకమున కానందముకలిగించునట్లు, తనసుగుణపుంజముచేఁ బ్రజలకానందము కలిగించుచున్నాఁడనియు సారస్వము స్ఫురించుచున్నది.

తా. దానమునందుఁ గల్పవృక్షదులతో సమానుడై శత్రుహంతుడై యొ

ప్పు పెదకూర్కన్న మంత్ర, వంశప్రధానుడయి క్షీరసాగరమునందుఁజుండఁ
డుదయించినచందమున, నాభారద్యాజమునీంద్రునివంశమం దవతరించెను.

వ. తత్సంతానక్రమంబున.

21

టీ. స్వప్నము.

ము. కుటిలారాతివరూఢినీధనశిరఃకుట్టాక ధాటీమహా

పటమాధ్వానవిపాట్యమానదశదిగ్భాగుండు త్రైలోక్యసం
పుటపేటీపరిపూర్ణకీర్తిమయకర్మూర్జప్రకాండుండు శ్రీ
చిటిపెద్దప్రభుః చొప్పె విక్రమపురీసంహాసనాధ్యాసీ యై.

టీ కుటిలారాతి...భాగుండు-కుటిల = కపటులయిన, ఆరాతి=శత్రువుల
యొక్క, మరూఢినీధవ=నేనాధిపతులయొక్క, శిరః=తలలను, కుట్టాక = చేదించు
నట్టి, ధాటీ=నండగూత్రముగలి, మహాపటమా=గొప్పతనపైటలయొక్క, ధ్వాన
=ధ్వనిచే, విపాట్యమాన=బద్దలు గొట్టబడుచున్న, దశ=పదియయిన, దిగ్భా
గుండు=దిక్కులు గలవాఁడును - దీనిచే దిక్కులపై గెలిచినవాఁడనియుఁ బె
క్కుశత్రువుల సంహరించినవాఁడనియు వ్యంజితము, త్రైలోక్య...ప్రకాండుం
డు, త్రైలోక్య=మూడులోకములనెడి, సంపుటపేటీ=బరిశెమటి పైటయందు,
పరిపూర్ణ=నిండినట్టి, కీర్తిమయ=యశోరూపమయిన, కర్మూర్జ ప్రకాండుండు
=మంచి కర్మూరముగలవాఁడును, శ్రీ...ప్రభుఁడు, శ్రీ=లక్ష్మీయుతుడయిన,
చిటిపెద్దప్రభువు=చిటిపెద్దన్న యనెడి ప్రభువు, విక్రమ...ధ్యాసీ యై - విక్ర
మపురీ=విక్రమనగరముయొక్క, సంహాసన=సింహాసనమునందు, అధ్యాసీయై=ఆ
రాతిపొందినవాఁడయి, ఒప్పె=ప్రకాశించెను.

తా. దిగ్విజయార్థము దాడివెడలి కుటిలులైన శత్రునేనాధిపతుల శిరస్సులను
దుడుముచుచోయి, దశదిశలును గొప్పతనపైటల చవ్వునచే బద్దలువఱచి, నలు
దిక్కులు గెలిచినవాఁడై, దానందేసి మూడులోకములయందు బరిగయందుఁ
నించిన గర్మూరములై తనకీర్తిపొడఁగా, చిట్టిపెద్దన్న ప్రభువు విక్రమనగర
సింహాసనాసీనుఁడయి ప్రకాశించెను. అలలః రూపకము.

క. ఆచిటి పెద్ద ప్రభునకు, వాచస్పతి సదృశ నీతి వై భవలక్ష్మీ
వైచిత్ర్య కథి విమలశి, వాచార ఘనుండు మామిడన్న జనించెన్.

టీ. వాచస్పతి... వైచిత్ర్యిక్ - వాచస్పతి = బృహస్పతితో, సదృశ = సమాన
మైన, నీతి వై భవ = నీతి ప్రాభవముయొక్క, లక్ష్మీ = సంపదయొక్క, వైచిత్రీ
క్ = వైచిత్ర్యముగల, ఆచిటి పెద్ద ప్రభువునకు, అధిక.. ఘనుండు - అధిక = గొ
ప్పదయిన, విమల = నిర్మలమయిన, శివ = మంగళ శ్రవణ మయిన, ఆచార = ప్రవర్త
ములచే, ఘనుండు = గొప్పవాడగు, మామిడన్న = మామిడన్న యశాది మంత్రి,
జనించెన్ = పుట్టెను.

ఉ. స్వామి హితంబునకొ నమదశాత్రవభంజనశక్తి బంధు ర
తొనుహనీయసంపద వశసతసమాగమపుల్లమల్లికా
స్తామసుమారపాండురయశోగరిమంబున ధర్మశీలతక్
మామిడిమంత్రిని బోల మఱి నమంత్రులు లేరు సుధరాస్థలిన్.

టీ. స్వామి హితంబునకొ = ప్రభువునకు హిత కార్యము లొనర్చుటయందు,
మద... శక్తిక్ - సమద = కార్యముతోఁ గూడిన, శాత్రువ = శత్రువులను, భంజ
న = సంహరించుటయందున, శక్తిక్ = సామర్థ్యమందును, బంధు... సంపదక్ -
బంధు = చుట్టాలను, రతొ = రక్షించుట చేతి, మహనీయ = పూజ్యుడైన, సంపదక్ =
సంపదయందును, వెంటి... గరిమంబునకొ - వెంటి = వెంటి కాలముయొక్క, న
మాగమ = పెచ్చుట చే, పుల్ల = వికసించిన, మల్లికాస్తామ = మల్లెపూవుల సమాహమవ
లెను, తుషార = మంచువలెను, పాండుర = తెల్లని, యశోగరిమంబునకొ = కీర్తి పెం
పునందును, ధర్మశీలతక్ = ధర్మయుక్తమైన ఆచారమందును, మామిడిమం
త్రిక్ = మామిడి మంత్రిని, పోలక్ = నరిపోలుటను, సుధరాస్థలిక్ = భూమి
మందు, మఱి మంత్రులు లేరు = వేరు మంత్రులు లేరు - అనఁగా నిరుపమాన డ
నట.

తా. ప్రభుహితము చేయుటయందును, శత్రుభంజనమందును, బంధురక్షణ
మందును, కీర్తియందును, ధర్మవర్తనమందును మామిడిమంత్రివరుని పాటిం
చు మంత్రులు లోకమునలేరు.

తే. అతనియధాంగలక్ష్మి యశక్కాంబ గనియె
 నాత్మజల వేదమూర్తులనభినిభుల
 వెలయ శ్రీపెద్దనామాత్యకవీరభద్ర
 మారనప్రభునామనశ్చమంత్రివరుల.

25

టీ. అతని యధాంగలక్ష్మి = ఆమామిడిమంత్ర భార్యయగు-భార్య పురుషునం
 దర్థము గనుక ఆధాంగలక్ష్మియనబడెను, అక్కాంబ = అక్కమాంబ, వెలయన్
 = ఓప్పునట్లుగా, వేదమూర్తులన్ = వేదస్వరూపులయినట్టియు, అభినిభులన్ =
 సముద్రములతో సమావలయినట్టియు, శ్రీ...వసులన్, శ్రీ = శ్రీభాయుతులయిన,
 పెద్దనామాత్య = పెద్దనమంత్రిని, వీరభద్ర = వీరభద్ర మంత్రిని, మారనప్రభున్ =
 మారన్నమంత్రిని, నామనమంత్రివరులన్ = నామన్నయనెడిమంత్రివరుని, కని
 యెన్ = కాంచెను.

సీ. అనవద్యహృద్య విద్యాబుద్ధిసంసిద్ధి
 బిసహసాసనునున్ పేష్టవిభుడు
 భద్రనిర్మలదానాశ్చదానముద్వృత్తి
 గద్రూభవుడు వీరభద్రమంత్ర
 మేరుభూధరసాగరీధి తాగుణహరి
 నెలలబలార్చి హృదయశౌరి

• స్వామిభక్తిహితైకభానవైభవభూమి
 భామినిరతిరాజనామరాజు

తే. మామిడిశర్కరసాగరారామరకుజంబు

• 'స్వామిభక్తిహితైకభూమవైభవభూమి' అని వ్రాసెను. ఆపస్తంబు,
 స్వామిభక్తిహిత = ఏకమంది భక్తియందును మేలువందును, ఏక = ముఖ్యమయి
 వదియు, భూమి = మిక్కిలి గొప్పదియనగు, వైభవ = ప్రాభవమునకను, భూ
 మి = స్థానమైనట్టివాడును, తనపెంపు సొంపునంతయు స్వామికిఁగొలుపునీయి
 తనకి మేలు గూర్చుటయందే వియోగించువాఁడనట.

లక్కమాంచికాకుక్తిరతాంకురములు

వంశపావను లధార్థివాంచితార్థ

దానశౌండులు సాభ్యాతరధర్మపరులు.

26

టీ. అనవద్య...సంసిద్ధి, అనవద్య=తక్కువకాని, హృద్య=మనోహరమైన, విద్యాబుద్ధి=విద్యాబుద్ధులయొక్క, సంసిద్ధి=సంప్రాప్తిచే, వినయహాస సుమద్ది=బ్రహ్మలో సమానుడయిన, పెద్దవిభుడు = పెద్దనామాత్యుండును, అనగా పెద్దనామాత్యుడు విద్యాబుద్ధులయందు బ్రహ్మలో సమానుడనిభావము, భద్ర...పుత్తి-భద్ర=మంగళమయిన, నిర్మిద్ర=ప్రకాశమయిన, వాఙ్మద్రా=వాక్స్వరూపముయొక్క, సముద్యుత్తి=అతిశయముచేత, కద్రూభవుడు=శేషునిపింటివాడగు, వీరభద్రమంత్రి=వీరభద్రామాత్యుండును, వీరభద్రుడు శేషుని వాఙ్మలముపింటి వాఙ్మలము కలవాడని భావము. మఱియు శేషునిపింటివాడని చెప్పటచే నతడు రచించిన భావ్యవాక్కులవలె వీరభద్రుని వాక్యములు నిర్దుష్టములయి యుండుననుట. మే...హరి - మేరుభూధర = మేగుపగ్గతముయొక్క, సార = నిగ్గయిన. ఛీరతగుణ = ధైర్యగుణమును, హీ = హరించెడునట్టియు, వైరి = లబ్ధిలబ్ధి - వైరి = శత్రువులనెడి, శైల=పర్వతములకు, బలారి=ఇంద్రునిలో సమానుడయి, మారశారి=మారన్నమంత్రియు-మారన్న మేరువులో నివాసముయిన ధైర్యముగలవాడనియు శత్రువుల జంభువాడనియు భావము, స్వామి...భూమి, స్వామి భక్తి=ప్రభువునందలి భక్తికి, హిత=ప్రభువునకు మేలుచేయుటయే, ఏ = ముఖ్యముగాఁగల, భావ=చిత్తమును, వైభవ=ప్రాభవమునకు, భూమి=నిలయుమైనట్టియు, భావనిరతి రాజ=స్త్రీలకు మన్ననునిపింటివాడు నగు, నామరాజు=నామశత్రువు(ఈ నలువురు) మామిడి...కుజంబులు, మామిడిశ్వర=మామిడివిభువనెడి, సాగర=సముద్రమునందుబుట్టిన, అమరకుజంబులు=కల్పవృక్షములపింటివారు, అక్క...రములు, అక్కమాంచికా = అక్కమాంబయినెడి, శుక్తి=సుత్రైపుచిప్పకు, రతాంకురములు=మత్తములపింటివారును, వంశపావనులు=వంశమును బలిత్రము చేయువారలును, అధార్థి...శౌండులు, అధార్థి=యాచకులయొక్క, వాంఛితార్థ=ఇష్ట

ములను, దాన=ఇచ్చుటయందు, కాండులు=నేర్చుగలవారును, సాభాత్ర ధర్మ
=మంచి సోదరభావము నెడిధర్మమందు, పరులు=నక్తులయినవారు-అనఁగా మం
చి సోదరభావముగలవారనుట.

మ. అనతారాతి వసుంధరారమణ సకృష్టాంగాపహరక్రియా

ఘనసంరంభవిజృంభమాణపలుదోళభర్జూన్వితీయాద్భుతం

దనవేమాధిపరాజ్యభారభరణవ్యాపారదక్షుండు పె

ద్దనమంత్రిశుండుమామిడన్న సుతుఁడేతన్నాత్రుఁడేమాడఁగన్.

టీ. అనత . ద్భుమండు, అనత=నరులు కాని-అనఁగాఁ దనయొడల వినయము
చూపనివారనుట, అరాతివసుంధరారమణ=శత్రుభూపతులయొక్క, సప్తాంగ
=రాజ్యాంగముల నేడింటిని- స్వామి, అమాత్యులు, పురము, రాష్ట్రము, ధనా
గారములు, వండ్లము, మిత్రబలము నెడియేమను రాజ్యమునకించుటఁ జెప్పుదురు.
అపహరక్రియా=అపహరించుట యనెడి వ్యాపారమందు, ఘన=గొప్పదైన,
సంరంభ=తోందరపాటుతో, విజృంభమాణ=విజృంభించుచున్నట్టియు, పటు
=సమర్థములైన, దోళ=భుజములయొక్క, భర్జూ = దురదృష్ట, ద్వితీయాద్భు
తండు=రెండవయర్జునుండు, అనన్=అని పలుకుచుండఁగా, వేమా...దక్షుండు,
వేమాధిప=వేమమండలాధిపతియొక్క, రాజ్యభార=రాజ్యముయొక్క బరువును,
భరణ=వహించుటయనెడి, వ్యాపార=వ్యాపారమందు, దక్షుండు=సమర్థుడగు
నట్టియు, మామిడన్న సుతుండు=మామిడి మంత్రియొక్క కుమారుడయిన, పె
ద్దనమంత్రిశుండు=పెద్దనామాత్యుడగుడు, చూడఁగాన్=అలోచింపఁగా, ఏత
న్నాత్రుఁడే=సాధారణుఁడా? అనఁగా సామాన్యుండు కాఁడనుట

తా. శత్రుభూపతులయొక్క రాజ్యము నపహరించుట యనెడివ్యా
పారమందు సరభసంబుగో విజృంభించు చున్న బాహుభుజగలవాడయి
రెండవయర్జునుం డని జనులందఱిచేఁ బిలువఁబడుచు వేమకాధిపతిరాజ్యభా
రము వహించుటయందు సమర్థుడై యున్న పెద్దనామాత్యుండు సామాన్య
తొత్తులవలెఁ జెప్పఁదగినవాఁడు కాఁడు.

ఉ. హేమధరాధరేంద్రమునః కేంతయుఁబెద్ద ధృతిఁ భుజంగమ
స్వామికి మేలుచేయి పలుకవాగ్విభవంబున బుద్ధిసంపదం
దామరచూలికిఁ సరి ప్రసాదానులు దక్కినవారు సాటియే
మామిడివీరభద్రున కశీమాత్యశిఖామణి కివ్వసుంధరన్. 28

టీ. ధృతిఁ = ధైర్యగుణముచే, హేమధరాధరేంద్రమునకుఁ = మేరుపర్వతముకంటె, ఎంతయుఁ = మిక్కిలి, పెద్ద = గొప్పవాఁడు, పలుకవాగ్విభవంబున = సమర్థమయిన వాక్యసంపదచే, భుజంగమస్వామికిఁ = శేషునకు, మేలుచేయి = వైచేయి-అనఁగా శేషునికంటె నధికుఁడనుట, బుద్ధిసంపదఁ = ధీనమృద్ధిచే, తామరచూలికిఁ = బ్రహ్మకు, సరి = సమానుఁడు, ఇవ్వసుంధరఁ = ఈ భూమియందు, అమాత్యశిఖామణికిఁ = మంత్రివర్యుఁడయిన, మామిడి వీరభద్రునకుఁ = మామిడన్న కుమారుఁ డయినవీరభద్రునకు, తక్కినవారు = ప్రధానుల తక్కుఁగల మంత్రివరు లందఱు, సాటియే = సరిపోలుదురా? అనఁగా సరిరారని యర్థము.

తా. మామిడివీరభద్రమంత్రి, మేరుపర్వతమును మించిన ధైర్యముకలవాఁడు, శేషునికంటె నధికమయినవాక్సంపదకలవాఁడు, బుద్ధికి బ్రహ్మతో సమానుఁడు. అట్టివీరభద్రమంత్రికిఁ దక్కినమంత్రిలు నములుత.

ఉ. సత్యవచోనిరూఢుఁడు నిశశాకర శేఖరభక్తి భావనా
సాత్యవతేయుఁ దున్నట్టభుజాబలవిక్రమకేళివిక్రమా
దిత్యుఁడు కార్యఖడ్గసముదీర్ణుఁడు మామిడిమంత్రిమారనా
మాత్యుఁడువానిఁ బోలవశశీమా ధరణీధవమంత్రికోటికిన్.

టీ. మామిడిమంత్రి మారనామాత్యుఁడు = మామిడి మంత్రికుమారుఁడయిన మారన్నమంత్రి, సత్యవచోనిరూఢుఁడు = సత్యము పలుకుటయందు స్థిరమయిన వాఁడు. అనఁగా నెల్లప్పుడు సత్యము పలుకువాఁడని యనుట. నిశాకర...సా

*ఈ పద్యములో ఎంతటి పెద్ద అని పాశాంతరము. ఇచ్చట వ్యవ్యంశమునన్నియుగావున మొదటిపాతకు మేలని తోచెడిది.

త్యవతేయుఁడు, నికాకరశేఖర = చంద్రకలావరంసునియొక్క - అనఁగా నీత్య
 రునియొక్క, భక్తి = భక్తిరూపమయిన, భావనా = భావనమందు, సాత్యవతే
 యుఁడు = వ్యాసుఁడు - అనఁగా వ్యాసునివంటివాఁడనుట, ఉద్భట... అడత్యుఁ
 డు - ఉద్భట = ఘనమయిన, భుజాబల = బాహుబలముచేతను, విక్రమశేఖి = పరాక్ర
 మక్రీడచేతను, విక్రమాదిత్యుఁడు = విక్రమార్కునివంటివాఁడు, కార్యఖడ్గ = కార్య
 మునను ఖడ్గమునను - ఇట కార్యశబ్దముచే యుక్తియు ఖడ్గశబ్దముచే శౌర్య
 మును దెలియవచ్చి. 'నీతలన మనకార్యఖడ్గంబులమో పెక్కించె' విరాట,
 తంచ. 'కార్యమును ఖడ్గమును నింతగలుగు నీవు' ఉద్యోగ, చతుర్థ. నముడి
 ర్లుఁడు = మిక్కిలి గొప్పవాఁడు, ధరణీధవమంత్రోటికి = రాజాం
 యోధుఁడును తక్కినవంతులకు, వానికొ = ఆమారనామాత్యుని, పోలకొ =
 శమా = సరిపోలఁదరమగునా? అనఁగా వారు సములు కారనుట.

తా. మారనామాత్యుఁడు సత్యనింఘుఁడు; శివభక్తియందు వ్యాసునితోస
 మానుఁడు; బలవిక్రమములచే విక్రమార్కునితోదులదూగును; మఱియు
 మంత్రనిర్వహణమును శౌర్యమునుగలవాఁడు; అట్టిమారన్నమంత్రితోఁడక్కిన
 మంత్రులు లెంతిమాత్రము సరిరారు.

తా. స్వామిద్రోహరగండలాంఛనునకుఁ సంగ్రామగాండీవికి
 వేమత్వపతి కార్యభారంబనావీభ్యాతధీశక్తికి
 నామామాత్యున కన్యరాజుటలార్ స్త్రస్థైర్యధాన్యశూర
 స్త్రీమావాకరణప్రవీణునకు మంత్రుల సాటియేయెవ్వరున్.

టీ. స్వామి...లాంఛనునకుఁ - స్వామి = ప్రభువులవిషయమయి, ద్రోహర =
 ద్రోహించింతగలవారియొడ, గండ = వీరుఁడనెడి, లాంఛనునకుఁ = చిరుదపదము
 గలవాఁడును - అనఁగా రాజద్రోహకారులను జంపువాఁడనుట, సంగ్రామ
 గాండీవికి - సంగ్రామ = యుద్ధమందు, గాండీవికి = అర్జునునివంటివాఁడును,
 తేమ...శక్తికి - తేమత్వపతి = తేమరాజయొక్క, కార్యభార = కార్యములయొ
 క్కు బరువును, కలనా = నిర్వహించుట చే, విభ్యాత = ప్రసిద్ధి కెక్కిన, ధీశక్తికి =
 బుద్ధిసామర్థ్యముకలవాఁడును - అనఁగాఁ దనబుద్ధికార్యముచే తేమ మండలా

ధిశ్రునియొక్క రాజ్యమును నిరపాయముగాఁ గాపాడి గులభ్యాతి గంచినవాడగుట. అన్య...ప్రవీణునకుఁ - అన్యరాజ = శత్రురాజులయొక్క, నిటల = ఘోషములయొక్క, అంతిర్ = మధ్యభాగమందు, న్యస్త = వ్రాయబడిన, భాగ్యాక్షరస్తోమ = భాగ్యమును దెలియుజేసిడి యక్షరములయొక్క పంక్తిని - అనఁగా భాగ్యవంతుడగునని బ్రహ్మవ్రాసినవ్రాలను, అపాకరణ=తుడిచివేయుటయందు, ప్రవీణునకుఁ = నేర్వగలవాడును, ఇట బ్రహ్మవ్రాసినవ్రాతనుగూడఁదప్పుగా జేయఁగలవాడని చెప్పబడినది. “లలాటరేఖానపునః ప్రయాతి” అను ప్రమాణముంబట్టి బ్రహ్మవ్రాత దివ్యగదయినను నామనమంత్రి దిష్టివేయఁగలఁడని చెప్పుటవలన నసాధ్యకార్యములయిననుసాధింపఁగలఁడని భావము, అగు, నామామాత్యునకుఁ = నామన మంత్రికి, మంత్రిలు ఎవ్వరుఁ = ఏమంత్రిలైనను, సాటియే = నమానులగుదురా? నమానులు కారనుట.

తా. నామనమంత్రి స్వామిద్రోహరగండుఁ డనుచిరుదముగలవాడు, యాధ్యమనందర్బునుతో నమానుడు, వేమభూపతియొక్క రాజ్యకార్యముల నెఱవేర్చుటయందుఁ బ్రతితమయినబుద్ధి కలవాడు, శత్రురాజులయొక్క భాగ్యకేళను దుడుచువాడు. అట్టి నామనమంత్రికి నేమంత్రి, సరిరారు.

ఉ. తమ్ములు దన్నుమువ్వురును దైవముగా గురుగా మహానిధానమ్ముగ దాతగాఁ దమమనంబుల భావనసేసి కొల్వ భాగ్యమ్ములకెల్ల నెల్లయుయిరకాంచె బ్రసిద్ధి నృపప్రధాన రత్నమ్మగుమంత్రి పెద్దన యురదా త్తమతిఁ రఘురాముకై వడిన్.

టీ. నృపప్రధానరత్నమ్ము = వేమరాజునకు ముఖ్యమంత్రి, అగు మంత్రి పెద్దన = అయినట్టి పెద్దనమంత్రి, తమ్ముఁ, తమ్ములు మువ్వురు = సోదరులుముగ్గురు, దైవముగాఁ = భగవంతునిగాను, గురుగాఁ = గురువునిగాను, మహానిధానమ్ముగఁ = పెన్నిధిగాను, దాతగాఁ = సర్వమునిచ్చునట్టి వానినిగాను, తమ మనంబులఁ = తమ చిత్తములయందు, భావన చేసి = తలంచి, కొల్వఁ = నేవించుచుండఁగా, భాగ్యమ్ములకుఁ ఎల్లఁ = నమత్తమయిన భాగ్యములకు, ఎల్లయు = తేరయ

యిన వాడయి - అనగా నంతకంటె నెక్కుడు భాగ్య మెవ్వరికి నుండ
దని యభిప్రాయము, రఘురాముకైవడి = రామచంద్రునివలె, ఉదాత్తమ
త్రి = ఉదారభావముచే, ప్రసిద్ధికాంచె = ప్రసిద్ధికెక్కును. అనగా లక్షణ
భరత శత్రుఘ్నులు రామచంద్రుని దైవముగాను గురువుగాను పెన్నిధానము
గాను దాతగాను, చలించి నేవించినట్లు పెద్దనమంత్రిని తమ్ములు మగ్గురు నేవిం
చిరని భావము.

తా. మామిడి పెద్దనమంత్రి తనతమ్ము లయినవీరభద్రాదులు మువ్వరును ద
మ్ము దైవమనియు, గురువనియు, పెన్నిధియనియు, దాతయనియు, దమచిత్త
ములయందుఁ చలించి నేవించుచుండఁగా రామచంద్రునివలె సుదారమయిన
మనస్సుతోఁ బ్రసిద్ధిచెందెను.

సీ. శాతమగోత్ర విశ్వాత్ముఁ డాప స్తంబ

పరమసంయమిసూత్రసాననుండు

గారాబుపౌత్రుండుగంధవారణుఁ డగు

శ్రీకేతనామాత్య శేఖరునకు

పేషణిహనుమంత్రబిరుదాంకుఁ డగురాచ

వారికి నెయ్యంపునరసుతుండు

చాహత్తమల్లుండు శివోహత్తనాగాయ

ణుండు ఖండియరాయశచండీబిరుదు

తే. మంత్రి యల్లాడరాజును సమహితపుణ్య

యన్నమాంబయుఁ దనకు సత్యంతగరిమ

దల్లియునుదండ్రియును గాఁగఁగదనరునట్టి

తల్లమాంబికాదేవి సురద్యాహమయ్యె.

32

టీ. శాతమగోత్రవిశ్వాత్ముఁడు = శాతమ గోత్రముకలవారిలోఁ బ్రసిద్ధి
కెక్కినవాఁడు, ఆప స్తంబ... పాపనుండు - ఆప స్తంబ పరమసంయమి = ఆప స్తంబ
ప్రవాతప్రకుల 'బిరుదు' అని ఉ కారాంతముగ నే పాఠము చూపట్టుచున్నది.

మహామునియొక్క, సూత్ర=విధులను, పాపనుండు = పవిత్రముచేయువాడు,
గంధవారణుడు=గంధజాతి గజమువంటివాడు, అగు... శేఖరునకు, అగు=
అయినట్టి, శ్రీశేతనామత్య శేఖరునకు = శ్రీశేతనమంత్రిమనునకు, గారాబు
పొత్తుండు=ముద్దుమనుమడయినట్టియు, పేషణి హనుమంత విరుదాంకుడు=
పేషణి హనుమంతయ నెడివిరుదపదములు లాంఛనముగాఁ గలవాడు, అగురాచ
వారికి = అయినట్టి రాజునకు - రాచవారు ఏకవచనము; రాజు అని యర్థ
ము, 'విన్నచ్చుడు రాచవారుఁ గురువంశముచేటున కోపకుండుట' ఉద్యో
గపర్వ, తృతీ. 'ఒకచపలాక్షి లేజిగురుటాయెలఁ గోయిలరాచవారి ఉత్తర
హరివంశము. 'ఏనిక మోముతాల్పైకు నెక్కడురావురాచవారు' భీమేశ్వర
ఖండము. నెయ్యంపుపరసుతుండు = ముద్దుకుమారుడును, చోహత్తమల్లుండు=
చోహత్తమల్లుడనియు, దోహత్తనారాయణుండు=దోహత్త నారాయణుఁ
డనియు, ఖండియరాయచండవిరుదు = ఖండియరాయచండయనెడి విరుద
పదముగలవాడు, మంత్రి=మంత్రియగు, అల్లాడరాజును, మహితపుణ్య=కొని
యాడఁ దగినపుణ్యముగల, అన్నమాంబయు=అన్నమయ్య, తినుకు=తల్లమాం
బికనుట, తల్లియునుతండ్రియును, కాంగ్ =అగుమండఁగా, తినునట్టితల్లమాం
బికాదేవిని=ఒప్పుచున్న తల్లమాంబికయనునట్టి కాంతను, ఉద్వాహమయ్యె=
వివాహమాడెను.

తా. స్పష్టము.

మ. పనితారిత్యము తల్లమాంబికకు శ్రీశైవత్సాంకతుల్యుండు పె
ద్దనకుంబుట్టిరి నందునుల్ విమలవిరద్యాభారతీవల్లభుల్
వినతాసూనుసమాన విక్రమనిధుల్ శివీరుండు వేమాహ్వయుం
డును శ్రీనెగ్గడదండనాథతలకుండున్ సంగనామాత్యుడున్.

టీ. పనితారిత్యము=స్త్రీలలో సుత్తమురాలగు, తల్లమాంబికకు=తల్లమ
దేవికిని, శ్రీశైవత్సాంకతుల్యుండు=విష్ణువుతో సమానుడయిన, పెద్దనకు=పెద్ద
నమంత్రికిని, విమల...వల్లభుల్, విమల=నిరోషమయిన, విద్యా=చదువులకు,
భారతీవల్లభుల్=బ్రహ్మదేవునిపంటివారును, వినతా...నిధుల్, వినతాసూను=

గరుత్మంతునితో, సవాన=నిరయమున, విక్రమ=పరాక్రమమునకు, సుధురో =
వివానిభూతులును, వీరుండు = వీరుండయిన, వేమాన్వాయుండు = వేమన్న
యనెడి పేరుగలట్టియు, శ్రీ...తిలకుండు = శ్రీ=లక్ష్మీయుతుండయిన, ప్రెగ్గడ
దండనాథతిలకుండు = ప్రెగ్గడయ్యయనెడి పేరుగల దండనాయక శ్రేష్ఠుఁ
డును, సింగ నామాత్యుఁడు = సింగ నామాత్యుండనెడి పేరుగలట్టియు, నందనులు =
కుమారులు, పుట్టిరి = కలిగిరి.

తా. తల్లమాంబికకును బెద్దనమంత్రికి వేమనమంత్రియు, ప్రెగ్గడయ్యయు,
సింగనమంత్రియు ననెడి పేరులుగలవారై విక్రమధుర్యులగు కుమారులుజనించిరి.
వ. అందగజుండు. 34

టీ. అందు = ఆసోదరులలో, అగ్రజుండు = పెద్దవాఁడు, అని ప్రపద్యముతో
నన్వయము.

సీ. కాలకంఠక రోరకంఠహంకారంబు

చెవులు సోఁగనినాటికిచ్చి త్తభవుఁడు

కుపితరాఘవఘనశ్రీకూరనారాచంబు

తనువు నాటనినాటికివనధిరాజు

క్రుద్ధకుంభోద్భవశ్రీభూలతాకొటిల్య

విక్రమిఁ గుంగనినాటికివింధ్యశిఖరి

వీరభద్రోదారశ్రీఘోరవీరావేశ

విహృతిఁ గందనినాటికితుహినకరుఁడు

తే. చక్కదనమున గాంభీర్యసారమునను

బ్రకటధైర్యకళాకలాపములయందు

దండనాయకచూడావశీతంస మైన

మంత్రిమామిడివేమనామాత్యుఁ డెలమి. 35

టీ. దండనాయక చూడావశీతము = దండనాయకులలో శ్రేష్ఠుఁడు,
అయినమంత్రిమామిడివేమనామాత్యుఁడు = అయినట్టిమంత్రియైన వేమన్న,

చక్కదనమునకొకటి = అందమునందు, కాల... సుంకారంబు, కాలకంఠ = ఈశ్వరునియొక్క, కఠోర = కఠినమయిన, కంఠసుంకారంబు = పెడబొబ్బ, చెవులు సోకని నాటి = చెవులయందుఁ బడకుండనుండు కాలమందలి, చిత్తభవుడు = మన్తఘండు, గాంభీర్యసారమునకొకటి = గాంభీర్యాతిశయమునందు, కుపిత... వారాచంబు, కుపిత = క్రుద్ధుడయిన, రాఘవ = రామచంద్రునియొక్క, ఘన = గొప్పదయిన, శ్రూర = భయంకరమయిన, నారాచంబు = బాణము, తనువునాట నినాటి = శరీరమందు నాటకుండనుండు కాలమందలి, విపధిరాజు = సముద్రుడు, ప్రకటదైర్యకళాకలాపములయందు = ప్రసిద్ధమగు దైర్యమందును, కాంతి సంతానమందును, క్రుద్ధ... వికృతి, క్రుద్ధ... వికృతి - క్రుద్ధ = కోపించిన, కుంభాద్భవ = అగస్త్యునియొక్క, భూలతాకాటిల్య = బొమముడులయొక్క, వికృతి = వికారముచే, గ్రుంగనినాటి = భూమిమట్టమున కడగి పోక యుండు నప్పటి, వింధ్యశిఖర = వింధ్యపర్వతము, పీఠ... విహృతి - పీఠభద్ర = పీఠభద్రునియొక్క, ఉదార = గొప్పదియు, ఘోర = భయంకరమయినదియు, నగు, పీఠావేశ = పీఠర నావేశముచేతనైన, విహృతి = విహారముచేత, కందనినాటి = కంది పోక యుండిన కాలమందలి, సుహినకరుడు = చంద్రుఁడు అనగా మన్తఘని కంటెను సుంపడుచును, సముద్రుని కంటెను గంభీరుఁడైను వింధ్యగిరికింటెను ధీరుఁడును, చంద్రునికింటెను కాంతిమంతుఁడు నగు నిభావము.

తా. వేమనామాత్యుఁడు శివునికంటిమంటలచే దహింపబడనమన్నభవితో సమానమయిన యందముగలవాఁడు, రామచంద్రునిబాణాన్నిచే గలంగిపోని సముద్రములో సమానమైన గాంభీర్యముకలవాఁడు, అగస్త్యునికోపముచే భూమికిఁ గ్రుంగనట్టి వింధ్యముతో సరియయిన దైర్యముకలవాఁడు, పీఠభద్రునిచే మర్దింపబడని చంద్రునితో సరియయిన కాంతిగలవాఁడు.

మ. తగుఁ గై వార మొనర్ప విక్రమకళాశ్రేణి తాళాలిశ్రీ
ప్రవగడన్నధ్వజనీతుఁ డుబునిధిగంభీరుండు శుంభద్విష
న్నగరద్వారక వాటపాటసవిధానప్రాథమికావర్ణ
యుగళుం డాహవసవ్యసాచి ధరిలోకనొక్కండు పేరుక్కునన్.

టీ. విక్రమ...కాలి, విక్రమకళా=పరాక్రమశ్రేణియొక్క, ధారేయతా=
భారవాహకత్వముచే, కాలి=ఒప్పుచున్నవాడును, అంబునిధిగంభీరుండు=సము
ద్రునితో నమానమయిన గాంభీర్యముగలవాడును, శుంభత్...యుగతుండు-
శుంభత్=ప్రకాశించుచున్న, ద్విషన్నగర = శత్రుపురములయొక్క, ద్వా
ర=ద్వారములయొక్క, కవాట=రిలుపులను, పాటన=బద్దలుచేయుటయనెడి,
విధాన=పనియందు, ప్రాధ=నేర్పగల, బాహర్గళ=అడ్డకట్టలవంటి భుజముల
యొక్క, యుగతుండు=జతగలవాడు, ధరలో=భూమియందు, పేరు+
ఉక్కున=అధికమయినబలముచేత, ఒక్కండు=అపూర్వుడు లేక, వింత
కాడును-అనగా బలమునం దతినికిఁ బూర్వలెవ్యధును సాటిరారనుట. అహని
నశ్యపాచి=యొద్దమునం దర్జునునితో సమానుడును, అగు, శ్రీప్రెగడన్నధ్వజినీ
తుండు, శ్రీశోభాయుతుడయిన, ప్రెగడన్నధ్వజినీతుండు=ప్రెగడన్నయ
నెడి సేనానాయకుడు, కైవారము=స్తోత్రమును, ఒనర్పన్ తగున్=చేయఁ
దగినవాడు-అనగా బొగడఁ దగినవాడని యర్థము.

తా. పరాక్రమకాలియు, సముద్రముతో సమ మగుగాంభీర్యగుణముగల
వాడును, శత్రుపురముల భేదించుటయందు సమర్థము లయినబాహువులుగల
వాడును, సంగరమునందుఁ గిరీటితో సమానుడు నగుప్రెగడయ్య యనెడి సే
నానాయకుడు భూమిలో నుతింపఁ దగినవాడు.

సీ. గగనకల్లోలిస్తీకల్లోలమాలికా
హల్లీనకిములతో శ సవళుళించి
చరమసంధ్యాకాలశసంపుల్లమల్లికా
స్తబకపంక్తులతోడ శ సరసమాడి
శరదాగమారంభశసంపూర్ణపూర్ణిమా
విమలచంద్రికలతో శ వియ్యమంది
బిసరుహాసనవధూశపృథ్విపయోధరభార
వూరవల్లరులతో శ ననగి పెనగి

వెలయు నెవ్వనియభిరామవిమలకీర్తి
యతడు త్రిభువనరాయవేశ్యాభుజంగ
కదనగాండీవి జగన్మోహగండవిరుద
శాశ్వతుం డొప్పు సింగనసచివవరుడు.

37

టీ. ఎవ్వనియభిరామ విమలకీర్తి-ఎవ్వని = ఏసింగనమంత్రయొక్క, అభి
రామ=మనోహరమును, విమల=నిర్మలమునైన, కీర్తి=యశస్సు-ఇటకీర్తికి అవ
ఘళించుట సరసమాడుట వియ్యమందుట యనఁగి పెనఁగుట యనువానిచే
అభిరామత్వమును, గంగాకల్లోలాదులతోడిసామ్యముచే విమలత్వమును
దెలియఁనది. గగన...హల్లీనకములతో - గగనకల్లోలినీ = ఆకాశగంగయొ
క్క, కల్లోల = పెద్దతరంగములయొక్క, మాలికా = పంక్తులయొక్క, హల్లీ
నకములతో = వాట్యములతో, అవఘళించి = సాటియై - అనఁగా గంగా
కల్లోలములు సహజముగానే తెల్లవి; కేవలకల్లోలములను జెప్పక వాని
హల్లీనకములను జెప్పటచే నవి నురుగుతోఁ గూడియుండుట సూచితముగా
వున ధావశ్యాతితయముగ్రహ్యము - అనఁగానురుగులతోఁ గూడినగంగా
కల్లోలమాలికలపై కీర్తి మిక్కిలియుండె టుపైన దనుట. ఇట్లే మీఁదనెల్ల
ఉపమానముల సహజదావశ్యమునకు మఱింతయతితయము గలిగించునం
దర్శములు పన్నుట మూహించునది. చరమ...పంక్తులతోడ - చరమసం
ధ్యాకాల = సాయంసంధ్యాకాలమందు, సంఘల్ల = వికసించిన, మల్లికా
స్తంభక = మల్లెపూ గుత్తులయొక్క, పంక్తులతోడ = పంక్తులతోను, సర
నమాడి = సరసములుపలికి - అనఁగా మల్లెపూగుత్తుల సహజంపుఁదెలుపునకు
మలుసంజయందు నిండారవికసించుటవలని యతితయము దెలియఁనది -
మలుసంజను విరిసినమల్లెపూగుత్తులవలె నతనికీర్తి మిక్కిలి తెల్లనిదై యొప్పు
చున్నదనుట, శరద్...చంద్రికలతోన్ - శరత్ = శరత్కాలముయొక్క,
ఆగమ=రాకయొక్క, ఆరంభ=ప్రారంభదశయందున్న, సంపూర్ణ=నిండయిన,
పూర్ణిమా=పున్నమనాటి, విమల=నిర్మలమయిన, చంద్రికలతో = వెన్నెల
లతో, వియ్యమంది=బంధుత్వముచేసి-అనగా తెల్లని చంద్రికలకు శరత్కాగమ

మందలి నిండుపున్నమనాటి ధావళ్యాతిశయ మాహ్యము. “వివాహశ్చ వివాదశ్చ సమయోకేవ శోభతే” అను వచనప్రకారమున సమాసులకే యొందోరులతో వియ్యము మొదలైనవి జరుగునగాన ‘చంద్రికలతో విశ్వామంది’ యనటచే చంద్రికలతో నాటియైన యని యర్థము. వీనియ...వల్లగులతోఁ - వినయహాసన = బ్రహ్మయొక్క, విసూ = భార్యయైన నరస్వతియొక్క, పృథు=గొప్పవయిన, పయోధరభార = బలువులైన వైనములందలి, హారవల్లగులతోఁ = తీరగలవంటి ముత్తెపునరులతో. ఆనగి పెనగి = ఒడ్దికొంది, తెల్ల = ముత్తెపునరులకు చెల్లిన నరస్వతిసంబ్బలయం దునికివలని మిక్కిటంపుఁదెలుపు గ్రాహ్యము. కీర్తి యని మిక్కిలియుఁ చెల్లించుట. వెలయుఁ = ప్రకాశించునో, అతఁడు = అట్టివాఁడును, త్రిభువన...కాశ్యపుండు - త్రిభువనముల్లోకములయందు, రాయవేశ్యాభుజంగ = రాయవేశ్యా భుజంగుడనునట్టియు, కదనగాండీవి = కదనగాండీయనునట్టియు, జగన్మోహినిగండ = మోహినిగండ యనునట్టియు, టిరువ = టిరువపరములచే, కాశ్యపుండు = స్థిరుఁడైన, సింగననవివమఁడు = సింగ నామాశ్వుండు, విప్రుఁ = వెలయుచుండును

తా. ఎవ్వకీర్తి నురుగులతోడిగంగయలలకునాటియై మల్లెబావులతోనరసమాడి పడువెన్నెలలతో బంధుత్వముచే, నరస్వతివని భారహరములతో స్నేహముచేసి ప్రకాశించుచున్నదో, అట్టివాఁడును రాయవేశ్యాభుజంగాది విరుదములు గలవాఁడునగు సింగ నామాశ్వుండు వెలయుచుండును.

మ. అరుదారఁ వివిధాగ్రహారములతో శనాందోళికాచ్ఛత్రచామరకల్యాణకళాచికాదిబహుసకమ్తానార్హచిహ్నంబు లాదరమొప్పారఁగవేమభూవరునిచేతం గాంచెనామాజ్యసంభరణప్రౌఢుడమాత్యసింగడునయశ్రవాగల్భ్యగర్వోన్నతిన్.

టీ. సామాజ్యసంభరణప్రౌఢుడు - సామాజ్య = సమస్తమైనరాజ్యమును, సంభరణ = భరించుటయందు, ప్రౌఢుడు = నిపుణుడగు, ఆమాత్యసింగడు = సింగ నామాశ్వుడు, నయప్రవాగల్భ్యగర్వోన్నతిన్ - నయ = నీతికాన్తమునం

వరి, ప్రాగల్భ్య=ప్రాధర్వముయొక్క, గర్వ=కావరముయొక్క - విజృంభణ
ముయొక్క మునుట, ఉన్నతి=అతిశయము చేతను, వేమధూవరునిచేత=
వేమధూపాలకునివలన, అరుదార=అబ్బరముకలుగునట్లుగా, వివిధాగ్రహార
ములతో=వివిధ=అనేకములయిన, అగ్రహారములతో=అగ్రహారముల
తో(గూడ, ఆందోళికా...చిహ్నములు-ఆందోళికా=పల్లకీలు, ఛత్రి)=గుబ్బ
గొడుగులు, చామర=వింజామరలు, కల్యాణ=మంగళసూచకముయిన, కళాచి
కా=బరిచెలు, ఆది=మొదలుగా(గలుగు, బహు=అనేకములయిన, సమ్మన=
గౌరవములకు, అర్హు=తగినట్టి, చిహ్నములతో=లాంఛనములను, ఆదరము=
ప్రేమము, ఒప్పారగ్=ఒప్పునట్లుగా, కాంచె=పుచ్చికొనెను.

తా. సింగ నామాత్యుడు వేమధూపాలుని సామ్రాజ్యభారము వహించి యత
నివలన ననేకములయిన బహుమానములను అగ్రహారములను బుచ్చికొని మిగులఁ
బ్రసిద్ధికాంచెను.

వ. ఈదృష్టిధగుణాలంకారుం డైనయమ్మహాప్రధానశేఖరునకు.

టీ. ఈదృష్టిధగుణాలంకారుండు, ఈదృష్టిధ=ఇట్టి ాటి, గుణ=నర్థం
గులుగనెడి, అలంకారుండు=ధూషణములుగలవాఁడు, వినయమ్మహాప్రధాన
శేఖరునకు=అయినట్టిసింగ నామాత్యశ్రేష్ఠునకును.

క. శ్రీమంతున కావర్జిత

సామంతున కహితహృదయజలజాతవనీ

హేమంతునకును సలలిత

భామాకంతునకు సచినభాన్వంతునకున్.

40

టీ. శ్రీమంతునకు= విశ్వర్యముగలవానికి, ఆవర్జితసామంతునకు=ఆవ
ర్జిత=లాంగఁదీసికోబడిన, సామంతునకు=సామంతప్రభువులుగలవాఁడును,
అహిత... హేమంతునకు=అహిత= శత్రువులయొక్క, హృదయ=చిత్తముల
నెడి, జలజాత=పద్మములయొక్క, వనీ=వనమునకు, హేమంతునకు=హేమం
కమునువ్రువంటివానికి-మందుకాని తామరలను దూలించునట్లు తాను పగవారి

శృంగారములను దూలించువాడనుట, సలితభామాకంఠనకు - సలిత = శుందరులైన, భామా = స్త్రీలకు, కంఠనకు = మన్తధునివంటివానికి, సలితభామ్యంఠనకు = మంఠులలో నుత్తముండయినవానికి.

క. కుకురుకురుచోళకేరళ

శకమరుకర్ణాటలాట శ సావీరస్వప

ప్రకరసభాభరణమహా

నుకవిజనానీకవినుత శ శుభచరితునకున్ .

41

టీ. కుకురు ... చరితునకు - కుకురు.. సావీర = కుకురు, కురు, చోళ, శక, శక, మరు, కర్ణాట, లాట, సావీరదేశములయొక్క, స్వప = సజలయొక్క, ప్రకర = సమాహమయొక్క, సభా = సభాస్థులకు, ఆభరణ = ఆలంకారములను, నుకవిజన = కవివృత్తులయొక్క, అనీక = సమాహమచేత, వినుత = పొగడబడుచున్న, శుభ = మంగళమయిన, చరితునకు = చారిత్రియగలవానికి.

క. చెంచుమలచూటకారున

కంచితకరుణాతరంగి శ తాపాంగునకుం

జంచలనయనాకలకిలి

కించితలీలావిలాస శ కేళీరతికిన్ .

42

టీ. చెంచు... కారునకున్ - చెంచుమల = చెంచుమలయినది దుర్గమును, చూటకారునకు = కొల్లఁబెట్టినవానికిని, చూటకారుడనుట వినుదుకేరు 'అనవరత శుకవినికరస్తోత్రవిచనరచనా సమయసిర్వికారుండును జెంచుమల చూటకారుండును' విష్ణుపురా. ౧. ౨ కానయిది లక్షణమునకుఁ గట్టుపడదు. అంచిత... అపాంగునకు - అంచిత = ప్రకాశించుచున్న, కరుణాతరంగి = దయారసముచేత తరఁగలవలెపైపెగుడు, అపాంగునకు = శ్రేణంతిచాపులుకలవానికిని - అనగా దయారసపూరితులగు చాపులుకలవాడనుట, చంచల... రతికి - చంచలనయనా = చలింతుచున్న శ్రేణులుగలవారియొక్క - అనగా స్త్రీలయొక్క, కల = అన్యక్తమధురమయిన, కిలించిత = శృంగారభావముగ

మయిన చేష్టలును, లీలా=లీలయినది హావభేదమును, విలాస = విలాసమునది హావభేదముగల, శీలీ=శ్రీదలయందు, రతికా=ఇష్టముకలవానికి-అనఁగా స్త్రీలుచేయు శృంగారచేష్టలయందుఁ బ్రతికలవాఁడని చెప్పటచే రసికుఁడని స్ఫురించుచున్నది.

తా. చెంచుమలదుర్గమును గొల్లఁబెట్టినవానికిఁ గరుణారసపూరితములయిన శ్రేణింటి చూపుటకలవానికి స్త్రీల భావహావాదులయం దత్యంతప్రీతికలవాఁడని.

క. హాటకగిరిధీరున కరి

తాటంకనతీకపోలరీతిల¹వగుమకరీ

పాటచ్చుకరినధను

ర్యాటంకారునకు మన్తశ్రీధాకారునకున్.

43

టీ. హాటకగిరిధీరునకు = మేరుపర్వతమువలె ధైర్యగుణముగలవానికి, అరి...టంకారునకు - అరి=శత్రువులయొక్క, తాటంకవతీ=స్త్రీలయొక్క, కపోలరీతి = గంప పదేశములయందున్న, పరి=శ్రేష్ఠ యైన, మకరీ=మకరి కాపత్రయిలను, పాటచ్చు = దొంగిలించుచున్న, కరిన = కఠోరమయిన, ధనుర్యా =ఁటివారియొక్క, టంకారునకు =ఽన్యనికలవానికి-అనఁగా నితఁడు వింటి నెఱిగిడి శత్రురాజులను సంహరించుచుఁడుటచే వారిస్త్రీలు కైధవ్యమును జూచుదురుకాన సౌమంగల్యసూచకములయిన మకరీపత్రములను వ్రాసు మానుచున్నారనుట. మఱియు నితనిధనుమంకారమే శత్రు రాజభార్యల మకరీపత్రములను దన్నురించుచున్నదని చెప్పట నలన, సింగ హామత్యుఁడు యుద్ధము చేయుటకు ధనుష్టంకారమును జేసినంతిమాత్రముననే శత్రురాజులు భయపడిరికి మఱచే జచ్చుచున్నారనఁగా నితని నితనియుద్ధమునందు నెదుర్కొని నిలువనోపినట్టి శౌర్యవంతులు గలరనుటయొక్కదిదని తోచుచున్నది, మన్త థాకారునకు =మన్త ధునితో సమానమయిన రూపముకలవానికిని.

క. శ్రీమహిత¹ పెద్దసుతునకు

వేమక్షితిపాలరాజ్యోవిభవకళార

తామణికి సింగనచివ

గ్రామణికిం బాండ్వరాయ గజకేసరికిన్.

44

టీ. శ్రీమహిత పెద్దసుతునకు - శ్రీ=లక్ష్మీదే, మహిత=పూజితుడయిన, పెద్ద=పెద్దన్నమంత్రియొక్క, సుతునకు = కుమారునికి, వేమ...మణికి - వేమక్షితిపాల=వేమరాజయొక్క, రాజ్యవిభవకళార=రాజ్యవైభవము మొక్క విన్నాణమునకు, మణికి = రత్నగాఁగట్టుకొనుమణియైనవానికి-దుష్టగ్రహములు సోఁకకుండుటకై కట్టికొను భూషణమునకు రిక్షమణియని పేరు-రక్షామణివలె వేమరాజరాజ్యవైభవము చెఱుపునొందవట్లు తామరాజునిభావము. బాండ్వరాయగజకేసరికి - బాండ్వరాయ = బాండ్వభూపాలుడనడి, గజ=ఏనుగునకు, కేసరికి = సింహమునంటివానికి, బాండ్వరాజును గలిచినవాడనుట. సింగనచివ గ్రామణికి = సింగన్నమంత్రి కేవలనికి.

వ. అభ్యుదయపరంపరాభిచ్ఛిద్ధ గా నాయొనర్పం బూనినయిమ్మ హాప్రబంధమునకు గథానాయకుండు.

45

టీ. స్పష్టము.

కథాస్థారంభము.

వీ. తపనీయదండైక కథవశాతపత్రితో
 దండతేజఃకీర్తిమండలుండు
 నిర్మలనిజకథానిమిషకల్గొలిసి
 తూళితాఖిల జగత్కల్పమందు
 వితతననద్యయశస్వీపనానాజయ
 శ్రీనధూటీనమాశ్లేష్టభుజుడు
 నిఖిలవిద్యావటీశ్చస్త్రైరంగస్థలా
 యతనాయమాన*జీహ్వస్థలుండు

తే. ప్రస్తుతింపంగఁ దగు నయున్బట్టకతోర
 చటులగుణటంక్రియాఘన శస్త్రనితఁ ఘోష
 చాపనీరదభవశరానాశమిది
 బలవదహితే తేజోవవాసలుండు నలుండు.

46

టీ. తపనీయ...మండలుండు. తపనీయ=కనకమయమయిన, దండ=కామ
 గల, ఏక=ఒక్కటైన, ధని=తెల్ల, ఆతపత్రితి=గొడుగుగాఁజేయబడుచున్న,
 ఉద్దండ=గొప్పదయిన, తేజః=తేజస్సుయొక్కయు, కీర్తి=యశస్సుయొక్క
 యు, మండలుండు = సమూహముగలవాఁడును, ఇటఁ “దపనీయ” “ధవళ”
 అను విశేషగుణుల సారస్వమేమనః—ప్రతాప మెఱుపువశ్చ కలదనియుఁ
 గీర్తి తెల్లగానుండుననియు వర్ణించుట కివిసమమునీధము. కాన ప్రతాపము బం
 గారపుకామవలెనున్నదనియు, యశస్సు తెల్లనిగొడుగువలె నున్నదనియు మఱి
 యు “మండలుండు” అని చెప్పుటచే, మండలమనఁగా వట్టువగానున్న విస్తు
 సమూహముగాన గుండవగు గొడుగున కుపమించుట యుక్తమనియు మఱి
 యు నానందికీర్తి ప్రతాపములకు గొడుగు సుపసానముగాఁగొనుటచే గొడుగు

* జిహ్వంచలుండని పాకాంతరము.

ననుగాను యాధారమునట్లే కీర్తికి బ్రతాపము కారణమైయున్నదనియుఁ
 జోచుచున్నది. నిర్మల...కల్పమందు-నిర్మల=స్వచ్ఛమైన, నిజ=తనయొక్క,
 కథా=చరిత్రమనెడి, అనిమిషకల్లోలిసీ=ఆకాశగంగచే, మౌలిత=కడుగఁబడిన,
 అఖిల=సమస్తమయిన, జగత్=లోకములయందలి, కల్పమందు = పాపములుకల
 వాఁడు, ఇట నణచిచరిత్రమును గంగానదితోపాటితెచ్చుటవలన గంగవలె
 నిమ్మలుప మైనదియు, గంగ, లోకములను బవిత్రముచేయుచున్నట్లు పాపముల
 నడచి లోకములను బవిత్రముచేయుచున్నదనియు, గంగవలె బుణ్యదాయ
 యనియు, మూడులోకములయందు వ్యాపించియున్నదనియు, దెలియబడుచు
 న్నుది. నణచిచరిత్రము పాపహరియగుటకుఁ బ్రమాణము “శ్లో॥ కర్మోక్తకస్య
 నాగస్య దమయంత్యానిలస్యచ | ఋశుపగ్లస్య రాజన్దేః కీర్తనంకలిశాశనం”
 అని యున్నదికాన నలునకథకట్టి శక్తికలదనిభావము. వితత...భుజాఁడు-
 వితత = విస్తారమయిన, నవవృద్ధిప = పదునెనిమిది ద్వీపములయొక్క,
 నానా=అనేకవిధములయిన, జయశీ = జయలక్ష్మియనెడి, విభూషి = స్త్రీచేరి,
 సమాశ్రిప్త = కొనిలింపఁబడిన, భుజాఁడు = బాహువులగలవాఁడును-అనఁగా నెఱ
 వకద్వీపములను జయించి జయలక్ష్మిలఁగొన్నవాడనుట. నిఖిల.. స్థగందు-
 నిఖిల=సమస్తమయిన, విద్యా=విద్యలనెడి, నటీ=ఆటకైతలయొక్క, నృత =
 నాట్యమునకు, రంగస్థల=రంగస్థలమనెడి, ఆరుతివాయమాన = భవనముగ
 చేయఁబడిన, జిహ్వస్థగందు = నాలుకకిలవాఁడును, సముష్కట...దవానలుఁ
 డు-సముద్భట=గొప్పదయిన, కిత్తర = కతిఁపైన, చటుల = చలించుచున్న,
 గుణ=హరియొక్క, టంక్రియా = టంకారమనెడి, ఘన = గొప్పదయిన,
 ప్రతికఘోష=గర్జనముగల, వాపనీరద=ధనుస్సనెడిమేఘమువలన, భవ=పుట్టు
 చున్న, శర=బాణములనెడినీటియొక్క, అసారి = గొప్పవర్షముచే, శమిత =
 చల్లార్చఁబడిన, బలవత్ = బలవంతులయిన, అహిరి = శక్తివలయొక్క, లేజు =
 లేజునెడి, దవానలుండు = కార్పిచ్చుగలవాఁడును, అగు, నలుఁడు=నలమహా
 రాజ, ప్రస్తుతింపఁగోతరగ్ = పొగడభొప్పకు. అనఁగా భయంకరముగగర్జిం
 చుచు పోయిండువర్ష ధారలచే దావానలునునల్లార్చుచున్నట్లు, నలమహారాజ

భయంకరమగుటంకారము గలచాపమువలనబయలుదేలుచున్న బాణవరంపరచే శత్రురాజులప్రతాపాన్నిని నశింపజేసినవాడనుట.

తా. ఈ గంధమునకుఁ గథానాయకుండు, ప్రతాప మనెడిబంగారుకామగఁ జిత్తినిర్మలమయిన నత్కిర్తియ నెడి యేకాతపత్రముకలవాఁడును, గంగానదివలె ముగ్ధములను బవిత్రముచేయుచున్న నిర్మలమయిన కథగలవాఁడును, పదునెనిమిదిదీప్తములజయించి యాయాజయలక్షులచే నాలింగనముచేయుబడుచున్న వాఁడును, సమస్తమయినవిద్యల నెడియాటకతైలు శాట్యముచేయుటకుఁ దగిన శాట్యకాలయైన నాలుకగలవాఁడు - అనఁగా సమస్తవిద్యలను నేర్చినవాఁడనుట, ధనుష్టంకారమనెడియుటుములు గల కార్త్యక మనెడి మేఘమువలన బయలుదేలుచున్న బాణవర్ష మనెడివర్షముచేతఁ జల్లార్పఁబడిన శత్రురాజులప్రతాప మనెడియగ్నికలవాఁడు నగునలమహారాజు పొగడఁదగును.

అలం. శ్లిష్టసూపకము.

అవ. వెనుకటిపద్యములో నలునిగుణములను సంగ్రహముగాఁ జెప్పి యిప్పుడతనివిద్యాగరిమను దెలియ 'యుచున్నాఁడు.

చ. అలయ కథీణిభోధములు శీ నాచరణంబు ప్రచారణంబు నాఁగలుగునుపాధిభేదముల శీ గాఢమర్తి నిగమాదులైనవిద్యలు పదునాలుగింటికి నశతం డొనరించె జతుర్దశత్యముం దెలియగలేముకారణముదీనికి నెమ్మెయిఁ జర్చసేసినన్. 47

టీ. అతండు = అనలమహారాజు, అలయక = అయాసము చెందక, అధీతి భోధములు, అధీతి = అద్యయనము చేయుట, భోధములు = అచదివినదానిని బాగుగ తెలిసికొనుట, ఆచరణంబు = శాస్త్రములయందుఁ జెప్పఁబడిన విధముగఁ గర్తవ్యముల నాచరించుట, ప్రచారణంబు = ఒకరిచేఁ జదివించుట, నాన్ = అనఁగా, కలుగు సుపాధిభేదములన్ = కలమట్టి యానాలు గుపాధిభేదములచేతను, గాఢమర్తి = స్థిరబుద్ధిలో, నిగమాదులు = వేదములు మొదలుగాఁ గలవి, జతుర్దశ్యలు పదునాలుగింటికిన్ = అయినట్టి పదునాలుగు విద్యలకుఁ (అనఁగా

పురాణములు, న్యాయశాస్త్రము, ధర్మశాస్త్రము మిహంస, వడంగముల
తోఁగూడిన వేదములు పదునాలుగు విద్యలయినవి) చతుర్దశత్వము = పదునా
ల్లింటియొక్క ధర్మమును, ఒనర్చెన్ = చేసెను. దీనికొన్ = చతుర్దశ విద్యలకు
నొక్కొక్కదానికి నాలుగేసి యుపాధులచే భేదముకల్పించి యేబదియాఱగు
టకు మాఱుగాఁ జతుర్దశత్వమును మూత్రమే కల్పించుటకు, కారణమున్ =
హేతువును, ఎమైయున్ = ఏకీతిచేతనయిన, చర్చచేసినన్ = విచారించి
నప్పటికిని, తెలియఁగలేము = తెలిసికొనలేము, (అనఁగా నిక్కడ దశశబ్దమున
కు అవస్థయనియు, దశసంఖ్యయనియు రెండర్థములు తీసికొనఁబడినవి. దశశబ్ద
ము సంఖ్యావాచకముగా వాడినప్పుడు చతుర్దశ విద్యలకు నొక్కొక్కదానికి
నాలుగేసి యుపాధి భేదములఁ గల్పించియుఁ జతుర్దశత్వమునే యెట్లుచేసి నాఁ
డో యెట్లాలోచించినను గారణము తెలిసికొలేము అను విరోధమువచ్చును. అది
తోధము దశశబ్దమున కివ్వఁబడి యర్థము చెప్పినచోఁ దొలంగును. ఎట్లనఁగా పదు
నాలుగు విద్యలకు నుపాధి భేదములచే నాలుగేసి యవస్థలు కలదానిగాఁ జేసి
ననియు, చక్కఁగా యోచించిన నందులకుఁ గారణము తెలిసికొలేమా అని కాకు
న్వరమును చెప్పికొనవలెను. అనఁగా నలుఁడు పదునాలుగువిద్యలను నేర్పియున్న
టని లోకమునందు వ్యాపింపఁ జేసినాఁడనుట. అలంకారము, విరోధాభాసము.

అవ. నలుఁడు సూపకావధివ్యయం దనమానుడని చెప్పుచు
న్నాఁడు.

తే. అతనివిద్య జహ్వనటిక శ్రుతివిధమున
నంగగుణమున నప్రాదేశికాత్మ యగుచు
విస్తరిల్లె నవద్యయోగవీప్సృభగ
శేషభూజయలక్ష్మీజగ్గీమఁబోలె.

48

టీ. జహ్వనటి = నమస్తలోకులయొక్క నాణకలయందు నాట్యముననుభ
ువున్న, అతని = అవలమహారాజయొక్క, విద్య = సూపకారవిద్య, (పంచముచే
యటయ నెడివిద్య) అంగగుణమునన్ - అంగనవడంగములయొక్క, గుణము

నన్=అవృత్తిచేత, అష్టాదశాత్తము = పదునెనిమిది సంఖ్యగలిగిన, శ్రుతివిధమునన్=త్రయియ నెడి ఋగ్యజుస్సామవేదములవలె, అంగగుణమునన్-అంగ=అఋరసములయొక్క, గుణమునన్=అవృత్తిచేత, అష్టాదశాత్తము=పదునెనిమిదిసంఖ్యకలది, అగుచున్, (అల్పాధికసమము లనెడిమాడువిధములు గలసూపకారవిద్య యాఋరసములచే నావృత్తిచేయుటంజేసి యష్టాదశత్వమునుబొందుచు,) నవ... జగీషంబోలెన్-నవద్యయద్వీప=పదునెనిమిదిద్వీపములవగు, పృథక్=వేఱువేఱుగానున్నట్టి, అశేష=విస్తారమయిన, భూ=భూమండలమును, జయ=జయించుటవలనగలిగిన, లక్ష్మీ = లక్ష్మీలను, జగీషంబోలె=జయింపని చృచేతంబోలె, విస్తరిల్లెన్=విస్తరించినది. అనగా లక్ష్మీ పదునెనిమిదివిధములయియుండుటచే దానుగూడఁ బదునెనిమిదివిధములయి లక్ష్మీని జయింపవలెనని తలంచి సూపకారవిద్యారూపమయిన సరస్వతి మొదట న్యూనాధికసమములను మూడువిధములయి, వక్షసములచే నావృత్తింపఁబడి పదునెనిమిదివిధములయినదని భావము.

తా. లక్ష్మీసరస్వతుల కన్యోన్యకలహము జగత్ప్రసిద్ధముకావున, నలమహారాజునకు విశ్వమయినదియు, న్యూనము అధిక సమము ననుమాడుభేదములు గలదియునగు సూపకారవిద్య, వక్షంగములచేత నావృత్తిచేయఁబడి పదునెనిమిదిసంఖ్య విహించినవేదత్రయమువలె, నాఋరసములచేత నావృత్తిచేయఁబడి పదునెనిమిదివిధములుగలదగుచు, నలమహారాజుద్వీపములను జయించితెచ్చి వేఱువేఱుగా నుంచినపదునెనిమిదిజయలక్ష్మీలను జయింపఁగోర్మికలదివోలె విస్తరిల్లెను.

అలంకారములు, ఉపమాల్పేక్షలు.

అవ. ఈపద్యమందు నలునిశాస్త్రజ్ఞానమును బ్రకారాంతరముచేఁజెప్పుచు నలుఁడిశ్వరిసమానుండని నిరూపించుచున్నాఁడు.

తే. తా. ద్రినేత్రునియవేరావతార మగుటఁ

దెలుపు దిక్పాలకాంశావతీర్ణుఁ డతఁడు

కామసంచారహరణప్రగల్భమైన

శాస్త్రమును పేరియధికలోచనముకలిమి.

49

టీ. దిక్-తీర్థఁడు-దిక్పాలక=దికాపాలురయొక్క, అంశ=భాగములవలన, అనతీర్థఁడు=అనతిరించినట్టి, అతఁడు=అనమహారాజు, తాన్=తాను, త్రినేత్రుని యపరావతారము=ఈశ్వరునియొక్క రెండవయవతారము, అగుటన్=అయియుండుటను, కామ... ప్రగల్భము-కామసంచార=స్వేచ్ఛావిహారముయొక్క, హరణ=హరించుటయందు, ప్రగల్భము=ప్రౌఢము, ఈశ్వరపక్షమందు-కామ=మన్మథునియొక్క, సంచార=విహారమును, హరణ=హరించుటయందు, ప్రగల్భము-అనఁగా మన్మథునిదహించినదని భావము. ఐనశాస్త్రము=అయినట్టి శాస్త్రము, అనుపేరి=అనునట్టి నామముగల, అధికలోచనముకలిమి = రెండింటికంటె నధికమైనలోచనముండుట-అనఁగా శాస్త్రమునెడి మూఁడవనేత్రముకలవాఁడగుట, తెలుపున్=తెలియఁజేయుచున్నది. అనఁగా నీశ్వరునియందు దేవత్వము, కామనిగ్రహత్వము, త్రినేత్రత్వము, సమధర్మములున్నవి. ఆధర్మములు నలునియందుఁగూడనున్నవి. ఎట్లన “అష్టభిర్లోకపాలానాం మాత్రాభిర్నిర్మితోస్యహః” అను ప్రమాణముచే దేవత్వము సిద్ధించుచున్నది. కామవిహారమును హరించెనుగాన కామనిగ్రహత్వమున్నది. శాస్త్రమునులోచనముకలవాఁడగుటచే ద్రినేత్రత్వము సిద్ధించుచున్నది. కాన నలుం డీశ్వరతుల్యుఁడని ఫలితార్థము.

తా. అష్టదిక్పాలరయొక్క యంశములచే జనించిన నలమహారాజు కామని దహించిన మూడవలోచనము గలయీశ్వరునివలెఁ గామసంచారము హరించుటయందు సేర్వగలశాస్త్రమునెడిమూఁడవనేత్రముకలవాఁడు గనుక ద్రినేత్రుని యపరావతారమనుటకు నందియములేదు. అలంకారము వ్యస్తరూపకము.

అవ. ఈపద్యమందు నలునికీర్తివ్యాపకత్వమును దెలియఁజేయుచున్నాఁడు.

చ. కెరలి మహాసివేమసహస్రకృష్ణి తద్భటకోటిచాతురీ

తురి సమరాంగణంబులఁ జిత్రురైదావరణంబులఁ యుశోం

బరముల నేయుచుండుబహుశ్రీభంగులఁబున్నమనాటినిండుచం
దురునునుసోగ వెన్నెలలతోఁ దులదూఁగెడుతద్గుణంబులన్.

టీ. సమరాంగణంబులన్ = యుద్ధభూములయందు, మహాసేవమసహశ్యత్వరి -
మహత్ = గొప్పదగు, అసి = ఖడ్గమనెడి, వేమ = (సాలెవానినేత) పలక, సహశ్య
త్వరి = సహాయముగాఁగల, తద్భటకోటిచాతురీతురి - తద్భట = ఆనలమహారాజు
భటులయొక్క, కోటి = సమాహముయొక్క, చాతురీ = నేర్పనెడి, తురి = (నూ
లుకండెయుంచుకొనెడి) నాడె, కెరలి = ఆతిశయించి, పున్నమ... వెన్నెలల
తో - పున్నమనాటి = పూర్ణిమయందున్న, నిండు = పూర్ణుడయిన, చండు
రు = చంద్రునియొక్క, సును = స్నిగ్ధములయిన, సోగ = నిడుదలయిన, వెన్నెలల
తో = చంద్రకాంతులతోడ, తులదూఁగెడి = సాటిచెందెడి, తద్గుణంబులన్ -
తత్ = ఆనలమహారాజయొక్క, గుణంబులన్ = నద్గుణములనెడి తంతువుల
చేత, చతుర్వరిదావరణంబులన్ - చతుర్ = నాలుగయిన, వారిత = దిక్కులను,
ఆవరణంబులు = కప్పచుండెడి, యశోంబరములన్ = కీర్తియనెడి వస్త్రములను,
బహుభంగులన్ = అనేకవిధములచే, నేయుచుండును. అనఁగా నలమహారాజు
కత్తి చేతధరించి తనభటులకు సహాయుండయి యుండు, చే వారలు దిక్కు
లనుజయించి యతనికీర్తిని దిక్కులన్నింటియందు వ్యాపింపజేయుచున్నా
రనుట.

తా. ఉత్కటమయినఖడ్గమనెడినేతపలక సహాయముగాఁగల యట్టిసలమ
హారాజయొక్క భటసమాహముల చాతుర్యమనెడినాడె నిండుచందురుని
పండువెన్నెలలతో సమానములయిన సలమహారాజగుణము లనెడితంతువుల
చేత దిక్కులనావరింపజాలిన కీర్తిపటములను నేయుచుండును.

అలంకారము, సాంగరూపకము.

తే. తద్దిశాజయయాత్రోత్థరణిధూళి

దోషతావృత్తైశ్చానరణిధూమరేఖ

సాలమున్నీటిలోఁ బడినపంక మయ్యె

నమృతదీధితిఁ జెంది యంక మయ్యె.

టీ. దోఃప్రతాప వైశ్యానర ధూమరేఖ-దోః=బాహువులయొక్క, ప్రతాప=ప్రతాపమునెడి, వైశ్యానర=అగ్నిహోత్రముయొక్క, ధూమరేఖ=పొగన మూహమువలెనున్న, తత్...ధూళి - తత్=ఆ నలమహారాజుయొక్క, దిశాజయ=దిగ్విజయము కొఱకయిన, యాత్ర = యుద్ధయాత్రలయందు, ఉత్థ = తేగిన, ధరణిధూళి = భూపరాగము, పాలమున్నీటిలో=పాలనముద్రము నందు, పడి, పంకము=బురద, అయ్యెన్=అయెను, అమృతదీధితిమై-అమృత దీధితి=చంద్రునియొక్క, మై=శరీరమును, చెంది=పొంది, అంకమయ్యెన్=కళంకమాయెను.

తా. ఆ నలమహారాజుయొక్క చండప్రతాపమునెడి యగ్నిహోత్రుని పొగవలె వెలయునట్టిదై దిగ్విజయములయందు తినినేనెలల బయలు వెడలినపరాగము, పాలసంద్రములోఁబడి బురదయయి, పాలసముద్రమునందుఁబుట్టిన చంద్రుని శరీరమునుజెంది కళంకమాయెను. అట్లేకానిచోఁ జంద్రుని శరీరమందుఁగళంకముండుటకుఁగతిమేమి? అలంకారము గ మ్యాత్పేక్ష.

చ. అరయికగల్గి భూమివలరీయం బఖిలంబును నీతిబాధలం
బొరయక యుండనాన్యపతిరీపుంగవుఁడేలుచు నుండ నొండుచో
టిరవయియుండకుండుటఁజూరమీయతివర్షములారశ్రయించెద
త్సరననాథయూథవనిరీతాజనతానయనోత్పలంబులన్ . 52

టీ. ఆన్యపతిపుంగవుఁడు = రాజశ్రేష్ఠుఁడయిన నలమహారాజు, అరయిక = విచారణ, కలిగి, భూమివలయంబును=భూమండలము, అఖిలంబును=అంతను, ఈతిబాధలన్=ఈతిబాధలను (అతిస్పృహ, అనాస్పృహ, మూషికులు, మిథుతలు, చిలుకలు, తనకునమీపముననుండు రాజు, ఈయాఱును ఈతిబాధలఁబడును) పొరయక ఉండన్=పొందకుండ, ఏలుచుండన్=పరిపాలించుచుండఁగా, ఒండుచోటు = మఱియొక స్థలము, ఇరవయి = నివాసస్థలమై, ఉండక ఉండుటన్+చుమీ=ఉండకని పుటచేతనే చుమీ, అతివర్షములు = అతిస్పృహయనెడి యాతిబాధ, తత్...ఉత్పలంబులన్-తత్ = ఆనలమహారాజు

యొక్క, పరవరాసాధ=శత్రురాజులయొక్క, యాధ=సమూహముయొక్క, వనితాజనతా=భార్యాజనములయొక్క, నయన+ఉత్పలంబులక్=కలువలవంటి నేత్రములను, ఆశ్రయించెన్=చేరినవి. అనఁగా నలమహారాజు శత్రువులను జంపుటచే వారి భార్యలనవరతము దుఃఖించుచున్నారనుట.

తా. నలమహారాజు భూమియంచెచ్చట నీతిసాధలులేకుండునట్లు పరిపాలించుచుండ నీతిసాధులన్నియుఁ జెదరిపోయెను. అప్పుడతివృష్టి తనకుండుటకుఁ దగిన నివాసస్థలమును గానక తిరిగివచ్చి నలుని శరణువేడి యతని సెలవుచొప్పున శత్రురాజుభార్యల నేత్రముల వాశ్రయించెను. లేనిచో నెల్లకాలముల యందును వారికన్నుల వెంటడిని నీరు కారుచుండ నేలఁ ఆలంకారము, ఉత్పేక్ష.

ఉ. కొండుని వేడ్కతోఁ బసిఁడికికొండ ధనార్థులకెల్లఁ బంచియిం

కుండుట దానధారకుఁ బరయోనిధులెల్లన్యయింప లేమియీ

రెండపకీర్తులం దల ధరించినవాఁడు ప్రదానశీలుఁ డా

తండ్రిరువాయగాముడికిఁ దార్చిన వెండ్రుక లన్నిమంబునన్.

టీ. కొండు+అని=తీసికొండని, వేడ్కతోఁ=వేడ చే, పసిఁడికొండక్=బంగారపుకొండను, ధనార్థులకుఁ+ఎల్లక్=ధనము యాచించువారి కందఱికి, పంచి=విభాగించి, ఈకుండుట=ఈయక పోవుటయు, దానధారకుఁ=దానములు చేయునప్పుడు విడిచెడిజలధారలకు, పయోనిధులు ఎల్లక్=సముద్రములనన్నింటిని, న్యయింపలేమి=న్యాయము చేయలేక పోవుటయు, ఈరెండు, అపకీర్తులక్=ఈరెండపయశస్సులను-పసిండికొండను యాచకులకుఁ బంచి యారేకపోవుటచేతను, సముద్రములను దానజలమునకయి న్యాయము చేయలేక పోవుటచేతను, బుట్టిన చెడ్డకీర్తులను, ప్రదానశీలుఁడు=మిక్కిలి దానము నేయుటే స్వభావముగాఁ గలవాఁడు, ఆతండు=అనలమహారాజు, ఇరు+పాయగాఁ=రెండుపాయలుగా, ముడికిక్=బంధమునకు, తార్చిన వెండ్రుకలు=పొందించిన కేశములు, అన్-మిమంబునక్=అ నెడి మిమచే, తలక్=శిరస్సుపయిని, ధరించినవాఁడు=తార్చినవాఁడు (అనఁగా నుత్తరదేశపురాజులు పాపటఁదీసి ముడివేసికొనుటచే రెండుపాయలయి కానవచ్చు కేశములను కవీశ్వరుఁ డపకీర్తులనుగా పర్ణించినాఁడు.

తా. ఇదిగో నిచ్చుచున్నాను పుచ్చుకొనుడు. మిగులవేడుకతో యాచకులకుఁ బంగరుకొండ పంచి యీయలేక పోవుటచేతను, దానజలమునకు నమద్రములను వ్యయముచేయలేక పోవుటచేతను గలిగిన యారెండ్రపక్ష్యులను నా నలమహారాజు కేశపాశమును రెండుపాయలుగాఁజేసి బంధించిన వెండ్రుకలనెడి మిషచేర వన శిరంబునందు ధరించెను. మఱియు, లోకములో రాజులు రాజద్రోహులను రాజ్యమందుంచినచో దానికిభంగముకలిగింతురని వారిని దమయొద్ద నె యుంచుకొందురు. అట్లే యుత్తమశీలుఁ డయిననలుఁడు, లోకమందు వ్యాపించి తినకీర్తికి భంగము కలిగింపకుండుటకై యిదియొద్దనే యాయపక్ష్యుల నుంచుకొన్నాఁడనియు భావము. అలంకారము వ్యస్తాగ్రాపకము. చ. నియమవినిత్రభంగ మహానీయుఁడు భూమివిభూషణ మిత్రజే

త్రయును సమైక్య జేతయుఁబ్రతాపగుణంబున నీతిజాగృధ్ర

స్థియును విచారస్పృష్టయు నకట సరిపరిమహీశుల్ల త

ద్భయమున భేత్తితాగుణమున వాననోకాకి విగ్రహాత్

టీ. యనువిచిత్రభంగి-నియమ=నేమగుచు, విచిత్ర=అమితములయిన,

భంగి=రీతులు గలిగిన వాఁడును, సుహానీయుఁడు=హాసనీయుఁడును, భూమి

విభండు=రాజున నలమహారాజు, ప్రతాప గుణంబున=ప్రతాపముచే,

మిత్రజేతయు=మిత్రుని జయించువాఁడును, అమిత్రసేతయు=అమిత్రులను

జయించువాఁడును, మిత్రజేతయై యమిత్రజేత యట్టులగునని విరోధము. మి

త్రశబ్దమునకు సూర్యుడని యర్థము చెప్పకొని నలుఁడు ప్రతాపముచే సూర్య

నిఁ దనశత్రువులను జయించుచున్నాఁడన విరోధపరహరమగు, నీతి=నీతి

కాస్త్రమునందు, చారదృష్టియు=చారులనెడిదృష్టికలవాఁడును, విచారదృష్టి

యు=విగతమయిన-అనగా లేని, చార=చారులనెడి, దృష్టియు=

దృష్టికలవాఁడు, చారదృష్టియున వాఁడు విచారదృష్టియట్టులగునని విరో

ధము. విచారశబ్దమునకు వివేకమని యర్థము చెప్పకొని నలుఁడు చారదృష్టి కల

వాఁడనియు, వివేక మనెడిదృష్టి గలవా ఁడనియుఁ జెప్పినవిరోధపరహరమగు

మ. అటే=అచ్చర్యము. తద్భయమున=అనలనివలని భయముచేత, విరు

ధర్మ ర్ముల్ = విరుద్ధము లయినధర్మములు, పరిపంథిమహీశులట్లు = శత్రుభూపాలురువలె, భేత్తృతాగుణము = భేదబుద్ధిని, పాసెనా కాక = విడిచిపెట్టినది కాబోలును. మిత్రజేతృత్వమును ఆమిత్రజేతృత్వమును బరస్పరవిరుద్ధములు. అట్లే చారదృష్టిత్వమును విచారదృష్టిత్వము నన్యోన్యవిరుద్ధములు. ఈవిరుద్ధధర్మములు నలునియందొక్కటిగాఁ గలసియుండుట యెట్లున్నచోఁ బరస్పరవిరోధులగు శత్రువులు నలునికి భయపడి తమతమ విరోధములు మాన్పేసామునఁ గలసి యతినిని గొలుచునట్లు లావిరుద్ధధర్మములును గలసి యతనియందు గనునట్లుచున్న వేషాయని కవియుత్పేక్షించినాఁడు. అనఁగా నలుఁడు ప్రతాపాతితయముచేతను నీతివైభవముచేతను శత్రువులకెల్ల నడఁచి పరస్పరవైరములు మఱచి తిన్నఁ గొలుచునట్లు గావించినాఁడని భావిము.

తా. నలుఁడు ప్రతాపముచే మిత్రజేతయు, నమిత్రజేతయునై, నీతిని చారదృష్టియు విచారదృష్టియునై యుండెను (అనఁగానొక్కచోటనండని విరుద్ధధర్మములు గలిగియుండెను) కావున నలమహారాజునలనఁ గలిగెడిభయముచే శత్రుభూపాలురు తమతమ భేదబుద్ధిని విడిచి స్నేహితులైకొలుచుచున్నట్లు విరుద్ధధర్మములుగూడ నలుఁకిభయపడి భేదబుద్ధినివిడిచి యతఁ సేవించుచున్నవి కాబోలు. అలంకారములు విరోధాభాసము, ఉత్పేక్షయు.

మ. ధర నేకాంఘ్రికనిష్ఠికాంగుళమ యోధానింబుగా నిల్చి నిర్భరలీలం గృతవేశి నెట్టన యధిక్తంబుం దనస్విత్యముం
యారసెం దక్కినవారి లెవ్వరు తపంబుల్ సేయ రమ్మెనినీ
శ్వరుసామ్రాజ్యమునందుధర్మముచతురస్పాదంబులఁ గ్రాలఁగన్.

టీ. కృత... వేశ్ = కృతయుగమునందు, అప్రేదినిశ్వరు సామ్రాజ్యమునందు = ఆనలమహారాజుగొప్పరాజ్యమందు, ధర్మము, చతురస్పాదంబులన్ = నాలుగుపాదములచేతను, గ్రాలఁగన్ = ప్రకాశించుచుండఁగా, అధర్మంబున్ = అధర్మమునైతము, ఏకాంఘ్రికనిష్ఠికాంగుళమ- ఏక = ఒక్కటైన, అంఘ్రి = పాదముయొక్క, కనిష్ఠికాంగుళమ = చిటికెనప్రేలుమాత్రమే, ఆధారంబుగాన్ = ఊతయగునట్లు, నిల్చి = నిలిచి, నిర్భరలీలన్ = భరింపశక్యముకానిరీతిచే, నెట్టనన్ =

మిక్కిలి, తపస్విత్వము = తాపసవృత్తిని, పారసెక్ = పొందెను, తక్కినవారలు = తక్కినప్రజలు, ఎవ్వరు = ఏవారు, తపంబుల్, చేయరు = తపంబులనాచరింపరు, (అనఁగా నందఱును తపమునాచరింతురని) యర్థము. ఇట నధర్మము జూటనప్రేరేపించినదనుట చే నుండుట కవకాశములేమి సూచితము. నలుఁడధర్మమునకు నిరవకాశముగా ధర్మోత్తరముగాఁ బాలించినాఁడని యాశయము.

తా. నలమహారాజు కృతయుగమందు ధర్మము నాబుగుపాదములను బ్రవర్తిల్లునట్లు చేయుచుండఁగా, నతనిరాజ్యమందచ్చటచ్చట నున్న ధర్మముగూడ ధర్మబుద్ధిగలదయి భూమియందుఁగాలిచిట్టకెనప్రేరినిమోషి నియమముతోఁదపంబుచేయుట కారంభించెను. అధర్మమే తపంబుచేయుట కారంభించినప్పుడు తక్కినమానవులెవ్వరు తపంబుచేయఁబూనుకొనరు? అందఱును దపంబులనాచరింతురు. అలంకారము, కావ్యార్థాపత్తి.

క. ఆరాజు విజయలక్ష్మికి

నీరాజన మాచరించునీర్దగ్ధిగం

తారాతిరాజనగరి

దారుణవై శ్వానరప్రదక్షిణశిఖిలన్.

56

టీ. ఆరాజు = అనలమహారాజు, విజయలక్ష్మికి = విజయలక్ష్మికి, నిర్దగ్ధ... శిఖిలన్ - నిర్దగ్ధ = దగ్ధము చేయఁబడిన, దిగంత = దిక్కులయంతములనుండు, తారాతిరాజు = శత్రురాజులయొక్క, నగరి = పురములయొక్క, దారుణ = భయంకరమైన, వైశ్వానర = అగ్నిహోత్రునియొక్క, ప్రదక్షిణ = ఎలయముగాఁ దిరుగుచున్న, శిఖిలన్ = జ్వాలలచేత, నీరాజనమాచరించున్ = నీరాజనమిచ్చును, నలమహారాజు దిగ్విజయములందు శత్రుపురములను దహింపఁగా నామంటలను కవియిట్లు ప్రేరేపించుచున్నాఁడు. అనఁగాఁ గ్రోత్తగాఁ బెండ్లియాడి తీసికొనివచ్చిన స్త్రీలను దమయిండ్లఁ బ్రవేశపెట్టుటకు ముందుగా నీరాజనమిచ్చుట ప్రసిద్ధము. అట్లే నలుఁడు దేశములజయించి సంపాదించిన జయలక్ష్మికి శత్రుపురములను గాల్చి యామంటలచే నీరాజనమిచ్చుచున్నాఁడనుట. ఈచెప్పట

చే నలుఁ డనర్థశపరాక్రమకాలియై శత్రుపురములను గాల్చితన్ను నెదుర్కొన్నవారలను జయించుచు జయలక్ష్మిలను సంపాదించుచున్నట్లు స్ఫురించుచున్నది.

తా. అనలుఁడు శత్రుపురములనుగాల్చి యామంటలచే తనజయలక్ష్మికి నీ రాజసమిచ్చును. అలంకారము, గ మ్యాత్ప్రేక్ష.

చ. ఇతఁడు దరిద్రుఁడౌ ననుచు నేర్పడ నర్థిలలాటపట్టిక

శతధృతి వ్రాసినట్టిలిపిజాల మనర్థము గానియట్లుగా

వితరణఘేలనావిభవభ్రమనిర్జితకల్పభూరుహం

డతఁడు దరిద్రతాగుణమునందు దరిద్రునిఁ జేయునాతనిన్.

టీ. వితరణ... భూరుహండు-వితరణఘేలనా= దానగుణమనెడి క్రీడయొక్క, విభవ=సంపదయొక్క, విభవ=విలాసముచే, నిర్జిత=జయింపఁబడిన, కల్పభూరుహండు=కల్పవృక్షముగల, అతఁడు=అనలమహారాజు, ఈచెప్పటచే నలుండు దానగుణమందుఁ గల్పవృక్షదులకంటె మిగులఁ బ్రసిద్ధుఁడని తోచుచున్నది. ఇతఁడు=ఈమనుజుఁడు, దరిద్రుఁడు=బీదవాఁడు, దౌన, అనుచున్ = అనిపలుకుచు, నేర్పడన్ = స్పష్టముగా, అర్థిలలాట పట్టిక = యాచకునియొక్క ఫాలతలమునందు, శతధృతి=బ్రహ్మవ్రాసినట్టి లిపిజాలము=లిఖించినయక్షర సముదాయమును, నర్థము=అర్థములేనిది, కాని యట్లుగాన్ = కాకుండ, అనఁగా బ్రహ్మవ్రాసినవ్రాతను మిథ్యాభూతముగాఁ జేయకుండునట్లు, ఆతనిన్ = ఇతఁడు దరిద్రుఁడౌనని బ్రహ్మచే స్థిరీకరింపఁబడినవానిని, దరిద్రతాగుణమునందున్ = బీదతనమునందు, దరిద్రునిన్ = బీదవానిగా, చేయున్ = చేయుచుండును. ఈచెప్పటచే నలునికి బ్రహ్మవ్రాతను దప్పింపఁగలంత శక్తియున్నట్లును, అతనికట్టి శక్తియున్న దేవతాభక్తి కలవాఁడగుటచే బ్రహ్మవ్రాతను మిథ్యాభూతముగాఁ జేయలేదనియును, దాను దేవతలను నైత మతిక్రమింపఁగల సామర్థ్యము కలవాఁడయినను గర్వింపక దేవతలయొడల వినయముకలవాఁడనుట చేతఁ బూజనీయములయిన సుగుణములు కలవాఁడనియుఁ దోచుచున్నది.

తా. బ్రహ్మ 'వీఁడు దరిద్రుఁడగు' నని యాచకునిఫాలభాగమందు వ్రాసిన

వ్రాతను నలమహారాజు వానికి విస్తార మగుధనమునొసంగి యాతని బీదతనమును దొలగించి బ్రహ్మవ్రాత వ్యర్థము కాకుండునట్లు వాని బీదతనమునందు బీదవానినిగాఁ జేయును.

తే. అతనికి ర్తిప్రతాపంబు శీలవనిఁ గలుగ

నేల యివి యంచు మదిలోన శీ నెపుడు దలంచు

నపుడ పరివేషనైషమున శీ నబ్జసూర్య

మండలముల విధాత్మండు శీ గుండలించు.

58

టీ. అతనికి ర్తి ప్రతాపంబులు-అతని=ఆనలమహారాజుయొక్క, శీ ర్తిప్రతాపంబులు=యశస్సును ప్రతాపమును, అనినీ=భూమియందు, కలుగ్=ఉండగా, ఇవి=ఈ సూర్యచంద్ర మండలంబులు, ఏలయంచు=ఎందులకని, విధాత్మండు=బ్రహ్మ, మదిలోన=మనస్సునందు, సూర్యచంద్రులు పరివేషము కలవారయి యుండుట యొక్కొక్కసమయమందే కాని యెల్లప్పుడు తటస్థింపడుగనుక దానికనుగుణముగా 'ఎపుడు దలంచునపుడు' అని కవిచెప్పినాడు. అనగా బ్రహ్మ ఒకానొకప్పుడే యట్లు దలంచి గుండలించునుగాన ఒకానొకప్పుడే పరివేషములు కలుగుచుండుననియు నట్లు తలంచునప్పుడు గుండలించుటలేదు గావున పరివేషములు కలుగవలయునారస్యము స్ఫురించుచున్నది. ఎపుడు=ఏనమయమందు, తలంచు=న్న రించుకొనునో, అపుడు =ఆకాలమందు, పరివేషనైషమున = పరివేషమ నెడిమిష చేత, అబ్జసూర్యమండలంబుల = చంద్ర సూర్యమండలములను, గుండలించు = గుండలరేఖగలవానినిగాఁ జేయును.

తా. వ్రాయువాఁడధికాక్షరమును విసర్జించుటకు, సున్నచుట్టినట్లు బ్రహ్మయు నలుని యశఃప్రతాపములుండ దా నిర్మించిన చంద్రసూర్య శిరువురు నుండ సవసరములేదని తలంచినకాలమునందెల్ల పరివేష మనెడినైషముచేత నారెంటికి సున్నచుట్టుచుండును. అలకారము, నాపహ్నావోత్పేక్ష.

వ. అన్నలుండు నళినబౌంధవుండునుంబోలె ప్రతిదిసంబును న

భ్యుదయంబు నొందుచుఁ గ్రమంబున శైశవంబు నతిక్రమించి యౌననారంభంబున నరిదుర్గులుంఠనావసరంబులంబోలె లోహార్థశీర్ష పీనతయను, గోపురద్వారక వాటదుర్గ తిరఃప్రసారితయను, బాహావక్షంబులచేత వందీగ్రాహంబుగ్రహించి గోనుకోటిక పటంబున హాటకగర్భండు పాటించి లిఖించి ననుగుణగణనారేఖ లవయవంబులం బొలుపార సంపూర్ణ పూర్ణిమాచంద్రబింబంబు విడంబింపఁ జాలునెమ్మొగంబున కుం గళంకాలంకారశంక నంకురింపఁ జేయఁజాలుకోమలశ్శ్రుతరాజవిరాజిల్లు గండుమెఱసి రెండవకుసుమకోదండుండు నుంబోలె విలాసినిమండలికిం గన్నులపండు నై నెండియు. 59

టీ. అన్నలుండు = అ నలమహారాజు, నళిన బాంధవుండునుం బోలె=సూర్యుడువలె నే, ప్రతిదినంబును=దినదినమును, ఆభ్యుదయంబు=ఆభివృద్ధిని, ఒందుచు=పొందుచు, క్రిమంబున=క్రిమముగా, శైశవంబును = బాల్యమును, అతిక్రమించి = కడచి, యౌననారంభంబున= ౩ సంవయొక్క యారంభ దశయందు, అరి...పోలె= అరి=శత్రువులయొక్క, దుర్గ=కోటలను, యంత నా వసరంబులంబోలె=వోపుడు సమయములయందుఁ గాఁబోలును, లోహార్థ శీర్ష పీతయను - లోహ = లోహసంబంధమున, అర్థ=అడ్డుకట్టలయొక్క, దీర్ఘ పీనతయ=దీర్ఘ త్వమును, స్థూలత్వమును, గోపుర...యును- గోపురద్వార=గోపురద్వారములయందున్న, కవాట = తలుపులయొక్క, దుర్గ తిరఃప్రసారితయ-దుర్గ తయ=కాతన్యము, తిరఃప్రసారితయ=వైశాల్యమును, బాహావక్షంబులచేత=బాహువులచేతను, వక్షస్థలముచేతను, వందీగ్రాహంబు గ్రహించి=బలత్కరముగాఁ దీసికొని, ఇటవందీగ్రాహంబు ఆవ్యయము - అనఁగా నలమహారాజు శత్రువుల దుర్గములను గొల్లపెట్టునప్పు డతని బాహువులు ద్వారసిరోధముచేయు కట్టలయొక్క దీర్ఘ త్వ పీనత్వములను గొల్లపెట్టెను గాఁబోలు. మఱియు నానమయంబులయం దతనివక్షస్థలము గోపుర

ద్వారముం దుండురలుపులయొక్క కఠినత్వ వైకాల్యములను గొల్లపెట్టెను
 గాఢోలునని యర్థము. అలంకార ముత్పేక్ష - నలమహారాజు యావనముం
 దర్గళముల వంటిబాహువులు గలవాఁడనియును, దలుపువలె వికాలమును కఠినము
 నగుటొప్పు కలవాఁడనియు భావము. హాటకగర్భుండు = బ్రహ్మ, పాటించి =
 గమనించి, లిఖించిన సుగుణగణనారేఖలు = వ్రాసినట్టి సుగుణముల లెక్కించు
 ట కొఱకయిన గీతలు, రోమకోటి కపటంబునకొ - రోమ = వెండ్రుకలయొ
 క్క, కోటి = సమాహమయొక్క, కపటంబునకొ = మిషచేతి, అవయవంబు
 లకొ = అంగములయందు, పాలుపారకొ = ప్రకాశింపఁగా, యావనావిర్యావ
 మందు నలుని యంగంబులయందు రోమకూపంబులు వెలువడఁగా నవి బ్రహ్మ
 దేవుఁడు నలునియందున్న సుగుణములను లెక్కపెట్టుటకయి వ్రాసిన మసిరేక
 లన్నట్లుగాఁ బ్రకాశించుచుండెనని భావము. అలం. ఆపహ్నావము. సంపూర్ణ...
 బింబంబును - సంపూర్ణ = నిండయిన, పూర్ణమాచంద్రబింబంబును = పున్నమనాఁ
 టిచందురుని, విడంబింపకొ = సరిపోలుటకు, చాలునెఱ్ఱెంగంబునకుకొ = సమర్థమ
 యిన పదనమునకు, కళంకాలంకార శంకకొ = కళంకమనెడియలంకారము
 యొక్క శంకను, అంకురింపకొ చేయకొ = కలిగించుటకు, చాలు కోమలశ్చత్ర
 రాజి = సమర్థమగు కోమలమయిన గడ్డమందు మీసమందు నుండు రోమసమా
 హము, విరాజిల్లకొ = ప్రకాశింపఁగా, సంపూర్ణ చంద్రబింబముతో సరియగు
 నలుని ముఖమునందు వెలయుచున్న శ్చత్రరోమసమాహము చంద్రబింబమునం
 దుఁ గళంకమువలెనొప్పుచున్నదని భావము. గండు పెఱిసి = మిగులఁ బ్రకాశిం
 చి, రెండవ కుసుమ కోదండుండునుంబోలె = రెండవ మన్నగ్నివలె, విలాసిని
 మండలికొ = స్త్రీసమాహమనకు, కన్నులపండువై = సేతోత్సవమై, వెం
 డియొకొ = ఇంకను.

తే. దాస్యమొనరించు విధుఁ డేతరదాస్యమునకుఁ

బల్లవము లేతదంఘ్రిసంగోపల్లవములు

జలరుహములకుఁ దచ్చయశ్చాయ దాయ

యనఁగ నతఁ డొప్పె నవయావనాగమమున.

టీ. విధుఁడు=చంద్రుఁడు, ఏతదాస్యమునకుఁ=ఈనలునియొక్క ముఖము నకు, దాస్యము=ఊడిగమును, ఒనరించుకొ=చేయును, పల్లవములు=చిగుళ్లు, ఏత దంఘ్రిసంపల్లవములు-ఏతత్=ఈనలునియొక్క, అంఘ్రిసంపత్=పాదశోభయొ క్క, లవములు=లేశములు కలవి- అనఁగాఁ బల్లవములు నలుని పాదశోభాలేశ ము కలవికాని పూర్ణశోభ కలవి కావు కనుక పల్లవములు పాదముల కీడురావ ని భావము. తిచ్ఛయచ్ఛాయ-తత్=ఆనలునియొక్క, శయ=అతిచేతియొక్క, ఛాయ=కాంతి, జలరుహములకుఁ=పద్మములకు, దాయ=శత్రువు. అనఁగా నలునిముఖము చంద్రబింబముకంటెను, పాదములు చిగుళ్లకంటెను, హస్తము పద్మ ములకంటెను, మిక్కిలిశోభగలవనుట, అనఁగఁ = అని పలుకుచుండఁగా, ఆ తఁడు=ఆనలుఁడు, నవయశోవనాగమమునఁ - నవయశోవన =లేఁ బ్రాయముయొ క్క, ఆగమమునఁ=ఆరంభమునందు, ఒప్పెన్=ప్రకాశించెను.

తా. స్వప్నము. అలంకారము అతిశయోక్తి.

న. అయ్యవనరింబున.

61

టీ. స్వప్నము.

తే. వానిఁ గలలోనఁ గానని శ్రీ వనజముఖయు.

వాని మార్పడఁ బేర్కొని శ్రీ మానవతియు

వానిఁ గా నాత్తి భావించి శ్రీ నరునిఁ గవయ

నప్పళింపనిసతియు లే శ్రీ దయ్యె నెచట.

62

టీ. వానిఁ=ఆనలుని, కలలోనఁ=స్వప్నమందు, కానని వనజముఖయు= కాంచనట్ట స్త్రీయును, (ఏదేని వస్తువును సంతతము తలంచుకొనినఁ గలలో న దే కనఁబడునని వాడుక; కావున స్త్రీలు సంతతము నలునినే తలంచుకొనుచుండు టచేఁ గలయందుఁ గాంచుచున్నారని భావము.) వానిఁ=ఆనలుని, మార్పడఁ =పేరుతప్పి-ఒకరినాపేరితో, పేర్కొని మానవతియు=పిలువనట్టి స్త్రీయును, ఎ ల్లపుడు నలునిగఱిించియే సంభాషించుటచే నానామమే యలవాటుపడి, తమ భర్తాదులను బిలుచునప్పుడుకూడ “ఒనలా” యనియేపిలుచుచుండిరినిభావము. ఆత్మన్=మదియందు, వరునిన్=భర్తను, వానిఁగాన్=ఆనలునిగా, భావించి=త

లంచి, కవయో = పొందుటకు, అప్పశింపని సతియు = ఉద్రేకింపనిపతివ్రతయు,
ఎచటో = ఎక్కడను, లేదయ్యె = లేకపోయెను. ఇట 'వనజముఖి' 'మానవతి'
'సతి' యనుపదవిశేషములచే తామరనంటి మొగముగలదయ్యెను వాని కలను
అనఁగా వానిముఖచంద్రుని కళలను లోకగోననిదిగాని, మానముగలదయ్యెను
వాని మాటుపడ పేరుకొనినిదిగాని, ఎట్టి పతివ్రతయయ్యెను తనపాతివ్రత్యము
చెడకుండుటకు దనభర్తనే వానినిగాభావించి కలియనిగాని లేదని భావము
స్ఫురించుచున్నది.

చ. దరహాసితావధీరితసురధాకరబింబము నేత్రనిర్జితాం

బురుహము నై నయానిషధీభూవరునుల్లసితాననంబుతో

సరి మఱి యొండు గల్గమికి సంతయ మేటికిఁ దద్వయ్యావిజి

త్వరక మనీయసస్తురహితం బగునట్టిచరాచరంబునన్. 63

టీ. దర... బింబము = దరహాసిత = మందహాసముచే, అవధీరిత = దిరస్కరింపఁ
బడిన, సుధాకరబింబము = చంద్రబింబముగలట్టియు, నేత్రనిర్జితాంబురుహము = నే
త్ర = కన్నులచే, నిర్జిత = జయింపఁబడిన, అంబురుహము = పద్మముకలట్టియు, విజి
... అనంబుతో = అయిన = అయినట్టి, ఆనిషధభూవరు = ఆనలమహారాజు
యొక్క, ఉల్లసిత = ప్రకాశించునట్టి, ఆననంబుతో = విదనముతో, నరి = సమాన
మయినవస్తువు, తద్వయ్యా... రహితంబు = తద్వయ్యా = ఆచంద్రపద్మములను, వి
జిత్వర = జయించు స్వభావముగల, కమనీయ = మనోహరమైన, వస్తు = వస్తువుచే,
రహితంబు = శూన్యము, అగునట్టి చరాచరంబునన్ = అయినట్టి చరాచర ప్రపంచ
మునందు, మఱియొండు = మఱియొకటి, కల్గమికి = లేక పోవుటకు, సంతయ
ము ఏటికి = నందియమేల? అనఁగా లోకములోని సుందరవస్తువునందా
యములో సుందరతమము లయినవని ప్రసిద్ధిని జెందినచంద్రపద్మము లతనివదలైక
దేశము లయినమందహాస సేత్రములచేతనే జయింపఁబడినవి. సుందరతమముల
యినచంద్రపద్మములే నలునిముఖముతోఁ బోలలేనప్పడు శక్కినవస్తువులు సరిపో
లేదని చెప్పనేల? కావున నాతిని విదనము నిరుపమానమని చెప్పనచ్చునని
భావము.

తా. లోకములో సుందరములయిన వస్తువులన్నిప్రసిద్ధిచెందియు ఆనలుని ముఖమున కేక దేశమయిన మందహాసముచేఁ జంద్రుఁడును నేత్రముచేతఁ జద్రమును, జయింపఁబడినవి. ముఖైక దేశముచేతనే జయింపఁబడిన చంద్రపద్మము లాతని మొగంబున కెట్లు సాటియగు ? మతియు నా చంద్రపద్మములకంటె మిగుల సుందరమయినవస్తువు లోకమందున్నయెడ నేవస్తువునైన సాటితేఁ గలుగుదుముకాని యట్టివస్తువును లోకమందు లేకుండునప్పు డతని పదనము నిరు పమానమనుటకు సందియమేదియు లేదు. అలం. కావ్యశింగము.

క. తలవెండ్రుక లేగఁగట్టెడు

కొలఁదిని నాన్యపకుమారశ్రీకుండు కడిమిమెయిన్

నలుదెసలకరులగండ

సలఘలకములన్ లిఖించె శ్రీ జయశాసనముల్.

64

టీ. ఆన్యప కుమారకుండు=ఆ నలమహారాజు, తలవెండ్రుకలు=కేశములను, ఎగ్=మీఁదుగా, కట్టెడుకొలఁదిని=బంధించెడు కొలఁది-అనఁగాఁ దలవెండ్రుకలు ముడికందునంతటిప్రాముమువచ్చునప్పటికి నొక్కయర్థము, కడిమిమెయిన్=పరాక్రిమముచే, నలుదెసల... ఫలకములన్-నలుదెసల=నాల్గుదిక్కులందున్న, కరుల=ననుఁగులయొక్క, గండస్థల ఫలకములన్=ఫలకములవంటి చెక్కిళ్లయందు, జయశాసనముల్ = జయశాసనాక్షరములను, లిఖించెన్ = వ్రాసెను. అనఁగా చిన్నతనమునందె దిక్కుల నయించినాడనుట.

తా. నలమహారాజు తలవెండ్రుకలు ముడికి నందునంతటిప్రాముమువచ్చునప్పటికిఁ బరాక్రిమముచేనాలుగుదిక్కులనుజయించి యాదిదిక్కులయందున్న యేనుఁగుల చెక్కిళ్లయందు జయశాసనములు వ్రాసెను.

తే. తిరుణానాథోరుహాథోవిశ్రధానములను

ధరణినాథకీరీట్రాగ్రీధానములను

సూర్యమయ్యెడు నిది యంచు శ్రీ నాకొ విధాత

తద్వదం బూర్వరేఖాంచితంబు చేసె.

65

టీ. తరుణ...విధానములను-తరుణ=లేతయైన, పాథోరుహ=పద్మములను, అథోవిధానములను=క్రిందుచేయుటలలోను, ధరణీ...ధానములను-ధరణీ నాథ=రాజులయొక్క, కిరీట=కిరీటములయొక్క, అగ్ర=కొనలయందు, ధానములను=ఉంచుటలలోను-అనగా రాజులందఱు నతనికినమస్కరింపఁగా వారి కిరీటాగ్రములయందు నీతని పాదముండుననుట. ఇది=ఈనలుని పాదము, ఊర్ధ్వము=మీఁదుగానుండు నది, అయ్యెడు సంచనోకొ=అగునని కాఁబోలు, విధాత=బ్రహ్మ, తిత్పదంబు=అనలునయొక్క పాదము, ఊర్ధ్వరేఖాంచితంబు=ఊర్ధ్వరేఖచే నొప్పనట్టిది, చెస్కె=చేసెను. పాదములయందు ధూర్ధ్వరేఖలుగల వాఁడు సర్వోత్కృష్టుడగునని సాముదిక శాస్త్రప్రసిద్ధము. అట్టి యూర్ధ్వరేఖలకు, దరుణపద్మములను క్రిందుపఱచి యూర్ధ్వముగా(మీఁదుగా) నుండుటయును, రాజకిరీటముల యూర్ధ్వభాగముల నుండుటయును ఫలములుగాఁ గవియుత్పేక్షించినాఁడు. నలమహారాజు పాదము లేతదామరలమించిన యందము కలదనియు, సమస్తరాజులచే మొక్కుబడుచున్నదనియు, సూర్ధ్వరేఖలతోఁ గూడినదనియు భావము.

తా. నలమహారాజు పాదము, పద్మములను క్రిందుగాఁ జేయుటచేతను, రాజులయొక్క కిరీటాగ్రములయందుంచుటచేతను, సూర్ధ్వమయ్యెడు ననుతలంపునఁ గాఁబోలు బ్రహ్మ నలునిపదమందు సూర్ధ్వరేఖలను నిర్మించెను.

అలంకార ముత్పేక్ష.

తే. అపుడు లీలావినిర్జితా నంగుఁడైన
యతనిఁ గనియును వినియుఁ శ్ర జింతానురక్తి
స్వర్గమర్త్యపాతాళవిప్రపములందు
విబుధనరభోగికాంతలు శ్ర వివశ లైరి.

66

టీ. అపుడు = ఆహావసారంభ కాలమందు, లీలావినిర్జిత అనంగుఁడు-లీలా=విలాసముచే, వినిర్జిత=మిక్కిలి జయింపఁబడిన, అనంగుఁడు=మన్నఁడుగలవాఁడు, వివశతనిష్ఠ=అయినట్టి యానలమహారాజును, కనియున్ = చూచియు, వినియున్=ఆలకించియు, చింతాసుర క్షిన్=అనలుని స్తరించుట

యందలి యనురాగముచే, స్వర్గ... విప్లవములందుఁ - స్వర్గ=స్వర్గలోకమందు, మర్త్య=భూలోకమందు, పాతాళవిప్లవములందుఁ = పాతాళలోకమునందును, విబుధ... కాంతలు-విబుధ=సురలయొక్కయు, నర=మానవులయొక్కయు, భోగి=నర్పములయొక్కయు, కాంతలు=స్త్రీలు, వివశలు విరి=మోహమును జెందిరి. అనఁగా నలుని సౌందర్యాతిశయము ముల్లోకములయందుఁ బ్రసిద్ధమయి స్త్రీలకు మన్ననవికారము కలిగించినదని భావము.

తా. యావనారంభదశయందు మన్నఘనకంటె మిగుల సుందరుఁడైయున్న నలమహారాజును జూచియు, నతని గుణములనువినియు, ముల్లోకముల యందున్న దేవకాంతలు, మానవస్త్రీలు, నాగకన్యకలును సదా యతని స్మరించుచు మోహమును జెందిరి.

ఉ. తెప్పలు వాల్చ కప్పడమిఁజేనిమనోహరమూర్తి నిచ్చలుం
దప్పక చూచి చూచి విబుధప్రమదల్ ప్రమదంబు లాత్మలం
జిప్పిలుచుండ నెద్దిపరిశీలన నేసిరి యట్టియబ్బెసం
బిష్టమ వాగుచూపుదు రరచేతనిమేషము లైనచూపులన్.

టీ. విబుధప్రమదల్=దేవతాస్త్రీలు, ఆత్మలన్=ఆత్మములందు, ప్రమదంబులు=సంతోషంబులు, చిప్పిలుచుండఁ = అతిశయించు చుండునట్లు, అప్పడమిఁజేని మనోహరమూర్తి = ఆనలుని సుందరమయిన యాకారమును, నిచ్చలుం = ఎల్లప్పుడు, తెప్పలు = కనుతెప్పలు, వాల్చక=మూయకుండ, తప్పక= మానక, చూచి చూచి=మిక్కిలిచూచి, ఎద్ది=దేనిని, అనఁగా గన్నుతెప్పవాలకుండుటను, పరిశీలనచేసిరి = అభ్యసించికో, అట్టి అబ్బెసంబు=అట్టి యభ్యాసమునె, ఇప్పడు = ఈ సమయమందుఁగూడ, వారు=ఆదేవకాంతలు, అరచేతనిమేషములు-అరచేత=పోయిన, నిమేషములు=తెప్పపాట్లుగలవి-అనఁగా నిన్నిమేషములనుట, విసచూపులన్=అయినట్టి చూపులచేత, చూపుదురు= తెలుపుచుందురు-అందుచేతనే వారనిమిషమైనట్లు. అనఁగా తెప్పపాటుదేని వారని వృత్తత్వార్థము. అనఁగా దేవతాకాంతలకుఁగూడ మోహము పుట్టింపఁజాలిన సౌందర్యము కలవాఁడనిభావము.

తా. దేవతాకాంతలు చిత్తములం దానందముప్పత్తిల్లగా నానలుని మనో
హరమయినయాకారము నెల్లప్పుడు కనుతొప్పవాల్పనుండఁ జూచుచుండుట
చేత నాయలవాటు వారికిఁ బట్టుపడి యిప్పటికిం గూడ నిర్నిమేషమయిన
చూపులుగలవారలయి యీ వెనుకటియభ్యాసమునే తెలుపుచుండును.

ఉ తేప్రిత్యాలంకారము.

తే. తద్గుణాకర్ణసంబునఁగదఁ నిరీక్ష

ణమున ధన్యత్వమును నధఃస్యతయుఁ బొంది

యభిమతానభిమతి మైననీయక్షియుగము

దాల్చుఁ జక్షుశ్శ్రీస్త్రిస్త్రికంబకంబు.

68

టీ. చక్షు...కదంబకంబు-చక్షుశ్శ్రీనన్ = కన్నలే చెవులుగాఁ గలవారి
యొక్క-అనఁగా నాగములయొక్క, స్త్రీకదంబకంబు= స్త్రీసమూహము, తద్గు
ణాకర్ణసంబునఁ-తత్=ఆ నలునియొక్క, గుణ=సద్గుణములను, ఆకర్ణసంబు
నఁ=వినుటచేతను, తదనిరీక్షణమునఁ-తత్=ఆనలువహారాజును, అనిరీక్షణము
నఁ=చూడలేకపోవుటచేత, ధన్యత్వమును=కృతార్థత్వమును, అధఃస్యతయుఁ=
జన్తముయొక్క నిష్ఫలత్వమును, పొంది=పొంది, అనఁగా నాగ కాంతిలగుఁగన్న
లేచెవులుగాన వేలువేలుగా నారెండు లేనిందునఁజూచినప్పుడు వినలేకపోవు
టయు, విననప్పుడు చూడలేకపోవుటయు సంభవించును. అందుచే వారు
నలునిగుణములు వినచున్నప్పుడు వినలవలన ధన్యలమైతిమనుకొని, యాతని
మూర్తిచూడలేకపోవుటచే ధన్యలముకామనియుఁ దలంచుకొని, ఆనలమహా
రాజుమూర్తినిజూచినప్పుడు, సేత్రములవలన ధన్యలమైతిమి కాని యతనిగుణ
ములు వినలేక పోవుటచేధన్యలముకామనియుఁ దలంచుకొనిరినియర్థము. అభి
మతానభిమతి-అభిమతి= ఇష్టమైనదియు, అనభిమతి = ఇష్టముకానిదియు,
వినయాక్షియుగము=వినట్టి సేత్రద్వంద్వమును, తాల్చును=ధరించును.

తా. నాగకన్యలు సేత్రములే చెవులుగాఁ గలవారుకనుక నలునిగుణములను
విన్నప్పుడుధన్యత్వమును బొంది యతనిఁ జూడకపోవుటచే నధఃస్యలయి, యిట్టివ్వు
మయ్యునివ్వుమగాని సేత్రద్వయమును దాల్చిరి. అలంకారము, అతిశయోక్తి.

చ. పాలు పొనఁగూడి కన్నుగనఁమాడ్చినయప్పుడజసభావనా
బలముననాన్మపాలకునిఁబాయక చూతురు మర్త్యభామలా
యలికులనీలవేణులకు నేనమ్మెయి నవ్విభుఁ జూచువేళలం
గలుగవుచో నిమేషపరిశకల్పనఁ బుట్టెడుసంతరాయముల్.

టీ. మర్త్యభామలు = మానవికాంతలు, పాలుపు = నిలుకడను, పొనఁగూడి
పొంది, కన్నుఁగఱప = నేత్రద్వయమును, మాడ్చినయప్పుడు = మూసినసమయచే
దుఁగూడ, అజసభావనాబలమునకొ - అజస = ఎల్లకాలములందు, భావనా =
ఆనలుఁడలపోయుటయు నెఱి, బలమునకొ = సామర్థ్యముచేతి, ఆనృపాలకులకు
ఆనలుని, పాయక = విడువక, చూతురు = జూచుచుండురు - అనఁగా నెల్లప్పుడు
సలమహారాజు నే న్నరించుచుండుటచే గన్నులు మీలఁ దేసినప్పుడును మనస్సు
నందతిని. జూచుచున్నాఁడని యర్థము. ఆయనీలనీలవేణులకు - ఆ, అలికుల
= ను మైసలఁగి నాచూచునె, నీల = ఎల్లదైన, వేణులకు = జడులుగలవారికి - అనఁ
గా నామనఃస్థితిగ, ఆభుకొ = ఆనలుని, మాచునేలకొ = మాచునప్పుడు,
అమ్మెయికొ = అప్పుడు, నిమేషపరిశకల్పనకొ = కనుఁజెప్పవడినప్పుడు, పుట్టెడు
సంతరాయముల్ = కలుగుచున్న విఘ్నములు, కలుగవునొ = కలుగ నేరవలెదా ?

తా. మానవస్థితిల్లప్పుడు నలుఁ నే న్నరించుచుండుటచే నాభావనాబలము
చేతఁగన్నులు మూసినప్పుడు నయితిమానలమహారాజునందరికారమును మనో
దర్పణమందుఁ జూచుచున్నారు కావున వారిలకు జెప్పమాసినకాలములోఁ
గూడ నతినిదనివి దీరఁ జూచుటయందు విఘ్నముకలగలేదు. ఆలంకారము
అతిశయోక్తి.

సీ. కోరి లీలాగేహాశుష్యభాగంబుల

వ్రాముదు గిమ్మహీశ్వరునిమూర్తి

వ్రాసి కన్యాత్వికారవము వీసరచ్రావ

దర్శింతు రనురాగతరళదృషి, అన

శృంగారనైషధము

చించుకించుక సంశయింతు రాత్రు
సంశయించి కరాంబుజములఁ గ్రొమ్మించుట
ద్దములెత్తి చూతురు శత్రుముఁ దారు

గీ. రాజకన్యలు జగతి నాశ్రమమునందుఁ
గందువారల నిట్టూర్పుగొడ్పువేడి
ముకురములు చారుమోహనమూర్తి యనఁగఁ
బరఁగుదమయంతిచేతిదశర్పణము దక్క. 70

టీ. జగతిఁ = భూమియందు, రాజకన్యలు = రాజపుత్రికలు, కోరి = అపే
క్షించి, లీలా... భాగంబులఁ - లీలాగేహ = క్రీడామందిరములయొక్క, మడ్డ
బులఁ = గోడలయందు, అప్తుహీశ్వరునిమూర్తిఁ = ఆనలునివిగ్రహమును,
టీ. చురు = లిఖింతురు, వ్రాసి, కన్యాశ్వాగౌరవము = కన్యకాత్వమందుండిడి
యొక్క - లోపావే = వెలితిపడునట్లు, అనురాగతరళదృష్టిఁ = ప్రేమచే
ణాకర్ణనంబు చూపుచే దర్శింతురు = చూచుచుందురు, దర్శించి, అతనినిఁ =
నఁ = వినుటఁ = నేన, తిగుదుఁ ఓ = అర్హురాలనో, తిగఁ ఓ = అర్హురాలను
కానో, తమయొక్క = అసితలపోయుచు, ఇందుకించుక = కొంచెముకొంచెముగా,
అత్తఁ = మదియందు, సంశయింతురు = సందియము చెందుదురు, సంశయించి,
కరాంబుజములఁ = చేతులతో, గ్రొమ్మించుటద్దములు = గ్రొత్తవియగు తళుపుట
ద్దములను, ఎత్తి = పట్టుకొని, తమ్ముఁ తారు = తమ్మునుదాము, చూతురు = చూచి
ందురు, ఆశ్రమమునందు = ఆచూచుటలో, చారుమోహనమూర్తి, చారు =
బందరమైన, మోహన = మోహముపుట్టించు, మూర్తి = ఆకారముకలది, అనం
కఁ = అని పలుకుచుండఁగా, పరఁగుదమయంతిచేతిదశర్పణముదక్కఁ = ప్రసిద్ధి
బందిన దమయంతిచేతిలోనున్నయద్దముతప్ప, ముకురములు = తక్కిన రాజకన్య
శ్వాశ్వాసందునద్దములు, వారలనిట్టూర్పుగొడ్పువేడిఁ - వారల = ఆరాజకన్య
వనములలోనివి = దీర్ఘనిశ్వాసరూపమయిన, గొడ్డు = గాలియొక్క,
తా. రాజకన్యలు - వీరినిఁ జూడకపోవుటచే నాశ్రమమునందు
విన్నపముడుగనవలయును బొంది యతనిఁ జూడకపోవుటచే నాశ్రమమునందు
మయ్యనివ్వమగాని నేత్రద్వయమును దాల్చిరి. అలంకారము, అతిశయోక్తి.

నిట్టూర్పుపుచ్చుట ప్రసిద్ధము. అట్లే రాజకన్యలు నలునికిఁ దాము భార్యలయి యుండుటకుఁదగుదుమో తగ మాయని మనంబులవాలోచించి యాతనిరూపము ను గోడలయందు వ్రాసి యుద్దంబుచేతఁదాల్చిచూచి నలుని కంతమాత్రము తగ కుండుటకనిపెట్టి తమయుద్యోగ మువిఫలమగుటచే నిట్టూర్పుపుచ్చియాగాడ్పు చే నద్దమును మలినముగావించినారనియు, దమయంతియు వారివలెనే చేసి తాను నలునికిఁ దగినదిగా నెఱుఁగుటచే నిట్టూర్పుపుచ్చదయ్యెగాన యాబిడ యుద్దము నిట్టూర్పుచే మలినముగాదయ్యెననియుభావము.

కా. ఘోలోకమునందున్న ప్రతిరాజ కన్యకయు మిగులఁగోడకతోఁ గ్రేడా మంగిరముల గోడలయం దా నలునియాకారమునుశిఖించి కన్యాత్వగౌరవము వెలితిపడునట్లు చించలదృష్టులచేఁ గనుఁగొనుచు, నలునకు భార్యనైయుండుటకుఁ దగినదానో, కానోయని సంశయమునొందుచు, నాసంశయముపోవుటకుఁగా ని గ్గుటద్దంబు చేతిఁబట్టికొని తనసౌందర్యమును జూచుకొనుచుండును. ఇట్టిస మయములందు సౌందర్యవంతుగా లగ్నప్రసిద్ధి చంచినదమయంతిచేతిలో నుండు నద్దముకాక తక్కిన రాజకన్యకలచేతులలో నుండునద్దములన్నియు నిట్టూర్పు వాయువులచేత మలినములాయెను.

వ. ఇన్విధంబున* ననన్యరూపలానన్యై శ్చావిలాసభాసమాన యగు భీమసందన యాన రేంద్రబృందానికునియందు జగదంబు నిలు పుటయును.

71

టీ. ఇన్విధంబునకొ = ఈరీతిని, అనన్య... భాసమాన - అనన్య = ఇతరులకు లేని, రూప = సౌందర్యముయొక్కయు, లానన్యైశ్చా = లానన్యైతిశయముయొక్కయు, విలాస = లీలలచే, భాసమాన = ప్రకాశించునట్టిది - అనఁగా నిరుపమానసౌందర్యవిలాసములు కలదనిభావము. అగుభీమసందన = అయినట్టి భీమరాజుకూతురయిన దమయంతి, నరేంద్రబృందానికునియందుకొ = ఆరాజశ్రేష్ఠుఁడయిన యానల

* 'అననురూపలానన్యైశ్చా' అని వ్రాతప్రతులందున్నది. అప్పుడు; అననురూప = నాటిలేని, లానన్యైశ్చా = సౌందర్యాతిశయముచే, అనియర్థము.

మహారాజునందు, డెందంబు = మనస్సును, నిలుపుటయును = నిలుపుటంబట్టి,
పైపద్యముతోనన్వయము. తా. స్పష్టము.

తే. అప్పు డనలావరుద్ధత శ నారఁ గూరి

బాణపురమును బోనియార భైమిమనముఁ

బుష్ప బాణాసనుఁడు భోగ శ భోజి యైన

* వరవయోవిశేషంబు వార్యమునఁ దఱిసె.

72

టీ. ఇందు, బాణపురపరముగాను దమయంతిమనఃపరముగాను ఆర్థద్యయము
దెలియనది. పుష్ప బాణాసనుఁడు = పుష్పము విల్లుగాఁగ లవాఁడు-అనఁగా మన్త
భుండు-లేక ప్రద్యుమ్నుఁడు, అప్పుడు + అ = ఎలమహారాజునందు దమయంతి డెంద
మునిలిపినప్పుడే, నలావరుద్ధత - నల = నలచ. హారాజుచే, అవరుద్ధత = అవరోధిం
పఁబడుటను, ఆరఁగూరి = మిక్కిలియుఁ బొంది-ఇదిమనఃపరము, మఱియు, అప్పుడు
= ఆనమయమందు, అనఁగా నఁరుద్ధుని బాణుఁడుబంధించినప్పుడు, అనలావరు
ద్ధత - అనల = అగ్నిచే, అవరుద్ధత = నిరోధింపఁబడియుండుటను-అనఁగా బా
ణాసురుని పురముచుట్టు నగ్నిహోత్రము మండుచుండునని ప్రసద్ధి, ఆరఁగూరి =
మిక్కిలియు నొంది-ఇదిపురపరము, బాణపురమునుబోని = బాణాసురునిపురమైన
బోనితపురమువలెనున్న, భైమిమనము = దమయంతియొక్క మనస్సునా, భోగ
భోజియైన = సౌఖ్యములననుభవించునట్టి, వరవయోవిశేషంబు వార్యమున - వర
= శ్రేష్ఠమైన, వయోవిశేషంబు = యౌవనము నెడి, వార్యమున = గుఱ్ఱముచే, తఱి
సె = సమీపించెను. అనఁగా మన్తభుండు దమయంతి మనములోఁ బ్రవేశించి
పీడించుచున్నాడని యర్థము. రెండనపక్షమందు, భోగభోజి = నిర్వకాయము
లను దినునట్టిది, వనవరవయోవిశేషంబు వార్యమున = అయినట్టిగరుత్తంతుఁడను
గుఱ్ఱముచే, తఱిసె = సమీపించెను. ఇట యౌవనమును వారుపముగా రూపించు
టవలన వాయువము గమ్యస్థానమునకుఁ ద్వరితముగాఁ గొనిపోవునట్లు సౌందర్య
ప్రయుక్తమైన నలుని నవయౌవనాతిశయము మఱింత వేగముగా దమయంతి
మనస్సువాళ్చింతె ననుట.

* వరవయోవిశేషంబు గర్వమునఁదఱిసె. అనిపాఠాంతరము.

తా. పూర్వముప్రద్యమునుఁడు వహ్నిచే నావరింపఁబడియున్న బాణాసురుని పురమును సర్పములఁ దినునట్టిగరుత్మంతుని పై నధివసించిచేరునట్లు మన్నఁగుఁడు నలమహారాజునందు లగ్న మయినదమయంతిమనస్సును యావనమనెడితురగముపై నధివసించి ప్రవేశించెను. అలంకారములు, శ్లోహాపమాతిశయోక్తులు.

పురా. పూర్వము బాణాసురుని పుత్రికయగు సుహకన్యక తనస్వప్నమందు గానఁబ్చిన యనిరుద్ధుఁడను రాజకుమారునిఁ జిత్రలేఖచేఁదెప్పించికొని రహస్యముగాఁ బెండ్లియాడెను. అదిబాణాసురుఁడు తెలిసికొని యనిరుద్ధుని బంధించి కాంగృహమం దుంచెను. ఆయుష్సంతమును శ్రీకృష్ణుఁడు నారదునివలన విని యనిరుద్ధుని విడిపించుటకయి ప్రద్యుమ్నాదియాదవులతో బాణపురమునకుఁ బోయెను. కాని చూతనిపురముచుట్టు నగ్నిమండుచుండుటచే లోనికిఁబ్రవేశింపలేకపోయెను. అంతశ్రీకృష్ణుఁడు గరుఁడుని రప్పించి యతినిపయిఁ గూర్చుండి ప్రద్యుమ్నాదులతో నప్సరముప్రవేశించివానిఁ జయించి యనిరుద్ధుని విడిపించెను. వ. దమయంతియు శ్రవణప్రీతివాసనావశంబునం బ్రతిదినప్రవర్ధమానం బగుమనోనురాగంబు*నిరూఢం బై యుండ. 78

టీ. దమయంతియు, శ్రవణప్రీతివాసనావశంబునకొ - శ్రవణ = నలుని గుణములు వినుటవలనఁ గలిగిన, ప్రీతి=ప్రేమసంబంధమయిన, వాసనా= అనుతార్థ సంస్కరణమునకు, వశంబునకొ = అధీనురాలగుటచే - అనఁగా సంతతము వినుటచే ననుభూతంబులయిన నలుని గుణంబులఁదలంపకొని వాని కధీనురాలయినదనుట, ప్రతిదినప్రవర్ధమానంబు=ప్రతిదినము వృద్ధిపొందుచున్నది, అగుమనోనురాగంబు = అయినట్టి మనస్సునందలి ప్రేమ, నిరూఢంబు=స్థిరమైనది, వియుండకొ = అటు ప్రవర్తింపఁగా, ప్రేషద్యముతో నన్యాయము.

తా. దమయంతి నలుని గుణము లనవరతము వినుచుండుటచేఁ గ్రమక్రమము

* 'నిరూఢంబై' అని వ్రాతప్రతిపాతము. సందర్భమునాలోచింప నిదియే సమీచినమని తోచెడిది.

గా వృద్ధిచెందిన మనంబునందలి ప్రేమ, నలునియందు స్థిరమయి విలసిల్లుచుండుగా.

అవ. (“సాధారణముగా విరహులకు-శ్లో॥ చక్షుఃప్రీతిః ప్రథమం చింతాసంగస్తతోభసంకల్పః । నిద్రాచ్ఛేదస్తనుతా విషయనివృత్తిస్సానాశః । ఉన్మాదోమూర్ఛామృతిరిత్యేతేస్తరదశాదశైవస్యః॥”) అనగా చూచుట, చింతించుట, తలచుట, జాగరణము, కృశించుట, విషయనివృత్తి, లజ్జాత్యాగము, ఉన్మాదము, మూర్ఛయు, మృతియు నను పది మంత్రానాస్థలు సంభవించుచుండు. వానిలోఁ బ్రప్రథమమున దమయంతికి సంభవించిన మొదటియవస్థను చెలుపుచున్నాడు.

మ. జనకుఁగొల్వఁగనచ్చినప్పుడు తదాస్థానంబులోఁ బాతకుల్ వినుతప్రాధీ వసుంధరాధిపతులకై వేర్వేరుకీర్తించుచో వనితారత్నము వీరసేనుతనయుకై వర్ణింపఁగా నున్నతస్తనభారంబుకెలంకులన్నినుచుఁజంగల్చిల్లరోమాంచమున.

టీ. వనితారత్నము = స్త్రీలలో శ్రేష్ఠురాలయిన, దమయంతి, జనకుఁ = తనతండ్రియగుభీమరాజును, కొల్వఁగఁ = నేవించుటకు, వచ్చినప్పుడు = వచ్చిననమయమందు, తదాస్థానంబులో - తత్ = అభీమరాజయొక్క, ఆస్థానంబులోఁ = కొలువునందు, పాతకుల్ = పెందిమాగధులు, వినుతప్రాధీ - వినుత = కొనియాడఁబడిన, ప్రాధీ = నేర్పుచే, వసుంధరాధి పతులకై = రాజులను, వేర్వేరుకై = ప్రత్యేకముగా, కీర్తించుచోఁ = నుతించుచున్న వేళయందు, వీరసేనుతనయుకై = వీరసేనుని కుమారుడయిన నలుని, వర్ణింపఁగాఁ = స్తోత్రముచేయఁగా, సంపల్లిలకై = ఓప్పుచున్న విలాసముచే, రోమాంచముకై = పులకాంకురములను, ఉన్నతస్తనభారంబుకెలంకులకై - ఉన్నత = ఎత్తైన, స్తనభారంబు = స్తనములయొక్క, కెలంకులకై = పార్శ్వములయందు, నినుచుకై = నిండించును- అనఁగ మంత్రవికారముకలదగును. ఈ చెప్పటచే, శ్లో॥ స్తంభప్రళయరోమాంచ స్వేదో

వైష్ణవ్యవేషధూ । అశ్రువైస్వర్యమిత్యష్టాసాత్వికాః పరికీర్తితాః ॥ అనఁగానవ
యవచాంచల్యము లేకపోవుటయు, నిర్దియపరవశత్వమును, గన్నీఱుకాటుట
యు, చెమర్చుటయు, డగ్గుత్తికతోడిమాటలును, గగుర్పాటుగలుగుటయు, వడఁ
కుటయు, రూపముమాటుటయు, నని చెప్పఁబడు సేనిమిదివిధములయిన సాత్వి
కభావములలో రోమాంచరూపమగు సాత్వికభావము దమయంతి కుత్సన్నంబ
యినట్లు తెలియవచ్చుచున్నది. ఈపద్యమునందు నలునిఁ జూచినట్లు చెప్పక
యతినినద్దగుంబులు వినినట్లు చెప్పఁబడినది. ఇందువలన చక్షుఃప్రీతిరూపమగు
ననన్య యెట్లునూచింపఁబడినదని నందియుంప నవనరంబులేదు. చక్షుఃప్రీతియ
నుపదము నుపలక్షణముగాఁజెప్పకొని శ్రవణానురాగముగూడఁ బరిగణింపఁబడి
నచికాన నలునిగుఁగుంబు లత్యంతానురాగంబునో వినుటవలన మొదటియవస్థ
సూచితమైనదని గ్రాహ్యము.

త . దమయంతీదేవి తనతండ్రీయగు భీమరాజును సేవించునిమిత్తము కొలు
వునకుఁ బోయినప్పుడు వందిమాగధులు లోకింబునంగల రాజులనందఱిని వర్ణిం
పుచు నలమహారాజునుగూడ వర్ణింప నప్పు డతని గుణములనాలించి మహామో
హముచెంది ముశ్యున్నతంబులగు స్తనంబులపార్శ్వంబులందుఁ బులకాంత
రంబులను నింపుచుండును.

తే. *మహిమ హిమవేళలందు నరమ్మాననతికి

నూసరములయ్యెఁ దలపంగ ॥ వాసుములు

పోడువుగలిగి తపర్తు సంతృప్తార్తియందు

నంచితాయామవతులయ్యె ॥ యామవతులు.

75

టీ. తలఁపఁ కఁ = ఆలోచింపఁగా, వాసుములు = పగిల్లు, మహిమఁ =
అతిశయముచే, హిమవేళలందు = హేమంతఋతువునందు, అష్టానవతికిఁ = ఆద
మయంతికి, వాసుములు, “మాసాన్ రాస్తతిమాసిరాః” అను వ్యుత్పత్తిచే మాస

* ‘మహితహిమవేళలందు నన్మానవతికి’ అని వ్రాఁతప్రతియందుఁ గానప
చ్చుచున్నది.

శ్లో

మలను దెచ్చునని, అయ్యోక్ = దీర్ఘములాయెనని యర్థము. తపర్తు సంపూర్తి
యందుక్ = గ్రీష్మముతువునందు, యామవతులు = రాత్రులుపొడుపుగలిగి = దైర్ఘ్య
ముచెంది, అంచితాయామవతులు - అంచిత = ఒప్పుచున్న, ఆయామవతులు = దై
ర్ఘ్యముకలవి, అయ్యోక్. అనఁగా హేమంతముతువునందుఁ బగళ్లుదఱిగియుం
డుటయు, రాత్రులు హెచ్చియుండుటయు, గ్రీష్మముతువునందు రాత్రులు త
ఱిగియుండుటయుఁ బగళ్లుహెచ్చియుండుటయు సహజము. ఇట్లుండ మన్నఘ
నిచే బాధింపఁబడుచున్న దమయంతికి హేమంతముతువునందుఁ బగళ్లే దీర్ఘ
ములయ్యెనట. రాత్రులమాటచెప్పినది? అట్లే మండువేసవిలో రాత్రులు దీర్ఘ
ములు గాఁగానవచ్చెనట. తఱిగియుండెడిపగళ్లేదీర్ఘములుగానున్నప్పుడు దీర్ఘము
లయినపగళ్లంతదీర్ఘములగునో యనిభావము. ఈ చెప్పటచే దమయంతికి నిరం
తరచింతయు బాగరణంబును గలిగియున్నట్లు విశదమగుచున్నదికాన, చిం
తాబాగరణంబులను మన్తధావస్థలు సూచితములు. అలం. భావోదయము.

తా. మన్తధపీడితయగు దమయంతికి హేమంతముతువునందుఁ బగళ్లు మి
గుల నిడుదలై, వేసవియందు రాత్రులత్యంతము దీర్ఘములై యుండెను.

సీ. సఖులుఁ దాఁ బుష్పాస్తు శ్రీ జతపెట్టు పదమున

నభిషేకమొనరించు శ్రీ నవనినాథు

నలనామధేయ మై నత్యణంబు వినఁబడ్డ

నధిపతిపేర్విన్నయట్ల యలరు

నిషధదేశపు విప్రనికరంబుఁ బూజించి

† యలవైకాక బ్రియునుద్ది శ్రీ యడుగఁ దలఁచు

నభ్యాసనశమునఁ శ్రీ బ్రాణేశ్వరునిమీఁది

యించుగీతములు వాఁయించు వీణ

తే. నేర్పుగల చిత్రకరులచే శ్రీ నిలయభిత్తి

* 'సఖులుఁ దాఁ బుష్పాస్తు' చాపట్టుపదవికి' నని పాఠాంతరము.

† "అలయక" యని పాఠాంతరము.

భువనమోహనాకారత ర్ బాలువుమిగులు

మగని నుగువను వ్రావించి ర్ మదిఁ దలంచు

నిషధరాజును దన్నుఁగా ర్ నీరజాక్షి.

76

టీ. సఖులు=చెలిక తైలు, తాన్=ఆదమయంతియు, పుష్పాస్తు జతపెట్టుపద
మునన్=మన్నగుఁతో సరపెట్టువలసినస్థానమందు, అవనివాగున్=నలమహారా
జును, అభిషేక మొనరించున్=అభిషేకము చేయును - అనఁగా దమయంతియు
జెలిక తైలును సౌందర్యమున మన్నఁగునితో సమానుఁడు నలుఁడే కాని మఱియొ
కఁడు కాఁడని యతని నేతెచ్చి మన్నఁగుని స్థానంబున నభిషేకించుచుండురను
ట. దీనికి సంస్కృతమునందు స్తో|| నగ్నాత్మగ్రాసో రనిమేషలోచనాద్భిభే మి
తద్భిన్న ముదాహరణిసా|జనేనయానస్తు నివతా తదాస్పదే నిదర్యనం నైషధ
మధ్యమేనయత్|| అనఁగా దమయంతి చెలినిజూచి 'యిట్లునె.మృతుఁడై నిశ్చల
నయమందై యున్న మన్నఁగునిజూచుటకుభయపడుచున్నానుకాన మన్నఁగునికి
సమానమయిన వాని మఱొక్కని ముదాహరింపు' మని పలుకుచు, రాజకుమారులఁ
జేర్కొనుచున్న చెలిక తైలచే మన్నధసాదృశ్యపేష. మనకుఁ దగినవాఁడు
నలుఁడే కాని మఱియొకఁడు కాఁడని తత్త్వానమునందు నలుని నభిషిక్తునిగా
ననియున్న విజేయించు. ఇది సంస్కృతానుసారముగానుండలేదు. ఏమన లోకము
లోమృతుఁడైనవాని స్థానంబున వానితో సదృశుఁడగు మఱియొకరి నుంచుటచూ
చుచున్నారను. కావున మృతుఁడైన మన్నఁగుఁపదమునకు నలుఁడే తగినవాఁడు
కాని మఱియొకఁడు లేఁడన్న యర్థసారస్యము సంస్కృతమునందున్నది. కాని
తెనుగున నట్టి యర్థములేదు. నలనామధేయము=నలమనునట్టి పేరుగలది, విసర్ప
ణంబు=అయినట్టిగడ్డిపోచ, వినబడ్డన్=వినబడినను, అధిపతిపేరు=అనలునిపే
రు, విన్నయట్లు=అలకించినట్లే, అలకున్= సంతసించును. అనఁగాఁ జెలిక తైలు
ప్రసంగవిశమున నలాఖ్యమైన తృణముమగూర్చి పలుకఁగా దమయంతి "నల"
అనుశబ్దమువిని నలమహారాజుపేరు విన్నట్లు సంతసించుచుండును. అర్థాంతరముం
దుఁ బ్రయుక్తమైన నలశబ్దముగూడ నలమహారాజును దలపించుచు నా మేమాన

సంబు నాకర్షించుచుండెనని చెప్పటచే దమయంతికి నలునియందున్న యనురా
 గాతిశయము సూచితము. నిషధ...నికరంబుక్ = నిషధదేశపువిప్రనికరంబుక్
 = నిషధదేశమునుండిచ్చిన బ్రాహ్మణసమూహమును, పూజించి = పూజచేసి, అల
 వోక్ = లీలగా - వేడుక సేపమున, ప్రియుసుద్ధి = తనకుఁబ్రియుఁడయిన నలుని
 యొక్కచరిత్రము, అడుగ్ తలఁచుక్ = అడుగుట కిష్టపడును, అనఁగా నిషధదేశ
 విప్రులనుబూజించి ప్రియుఁడయిన నలునిచరిత్రనిడుగఁచులఁచుకొనుచుండెనభావ
 ము. ఈభావము సంస్కృతిమునందుగానెచ్చుచున్నది. శ్లో॥ నలన్య పృష్టానిష
 థాగతాగుణాన్ మిషేణ నూతిద్విజవదిచారిణాః ॥ అనియున్నది. ఇందు
 దూతాదులచేఁ బ్రియుని గుణంబులను పెల్లింపించుటచేఁ బ్రలాప మనురత్నము
 భావము సూచితము. అభ్యాసశతమునక్ = అభ్యాసముచేయుటంబట్టి, వీణక్ =
 వీణపయని, ప్రాణేశ్వరునిమీఁదవాయించుగీతిములు = ప్రాణనాధుఁడయిననల
 మహారాజుమీఁదసాగినగు కీర్తనలు, వాయించుక్ = వాయించుచుండును, ఇందు
 నలుని గుణంబులను స్వయముగానే పాడుచుండునని చెప్పటచే గుణవిమతిరూప
 మయిన మన్తభాషణ సూచితము. నిలయభిత్తిక్ = మందిరముయొక్క గోడయం
 దు, నేర్పుగలచిత్రములచే, భువనమోహనాకారతక్ - భువన = లోకములకు,
 మోహన = మోహముకలిగించు, ఆకారతక్ = ఆకృతిచే, పాలుపు = ఆందము,
 మిగులుమగనిక్ = అతిశయించినపురుషుని, మగువను = స్త్రీని, వ్రాయించి, నీరజాక్షీ
 = పద్మములపంటి నేత్రములుగలదమయంతి, నిషధరాజును = నలునఁగాను, తిన్నుఁ
 గాక్, (దమయంతిగాననుట) మదిక్, తలంచుక్ = తలపోయును. అనఁగా
 విరహులకుఁ జిత్రఫలకదర్శనాదులు వినోదకరములుగానుండును కాన దమ
 యంతి యింటిగోడయందు నిరుపమాన సౌందర్యము గల స్త్రీపురుష ప్రతిమలను
 వ్రాయించి తిన్నుఁగాను నలునివారినిగాను నలంచుకొనుచుండును. ఈ ప్ర
 కారము జిత్రఫలకాదుల మూలమున నలుని గుణకీర్తనంబు చేయుటంజేసి ప్ర
 లాపమనురత్నముభావము సూచితము.

తా. దమయంతి నలునియందు దధికప్రేమము కలదయి సఖులతోఁగూడి నలుని
 మన్తధనునికి జతపెట్టుటకు నతనిపదమందుంచి యభిషేకముచేయును. నలమనె

డి కేరుగలగడ్డినిగూర్చి యెవరైన సంభాషింప నదివిని నలుని పేరువిన్నట్లు సంతసిం
చును. నిషధ దేశమునుండివచ్చిన బ్రాహ్మణులను బూజించి నలునిచరిత్రమడుగు
టకుఁ దలంచుచుండును. ఒక మాఱువీణపయి నలునిమీదికి రసలు వాయించును.
గోడపయి సంధముగల స్త్రీపురుషులను జిత్రకరులచే వ్రాయించి తన్నుఁగాను
నలునిగాను బొవించును.

అవ. దమయంతికి నలునియందున్న యధికానురాగమును
జెప్పుచున్నాడు.

ఉ. పువ్విలుకానితోడ సరిపోలెడుచక్కనివాఁడు భూమిలో
నెవ్వఁడుచెప్పఁడాయనుచు* నిష్టవయస్యలఁగూర్చియాత్తిలో
నువ్విలులూరుచుం బలుకు నొప్పులకుప్పనలుండుగాక యెం
డెవ్వఁడనంగమెచ్చుఁ దరళక్షణనెయ్యము వియ్య మెట్టిదో.

టీ ఒప్పులకుప్ప=సౌందర్యములకు నిలయమయిన దమయంతి, పువ్విలుకా
నితోడ=మనస్సునితో, సరిపోలెడి చక్కనివాఁడు=సరియయిన అందముకల
వాఁడు, భూమిలో=భూమిపయిని, ఎవ్వఁడు, చెప్పఁడ=చెప్పడి, అనుచు, నిష్ట
వయస్యలఁగూర్చి=చెలికి తెలినుష్టించి, అత్తిలో=మనస్సులో, ఉవ్విల్లు
రుచు=ఊటలూగుచు, పలుకు=సంభాషించును, నలుండుకాకి=నలమహా
రాజుతప్ప, ఒండు=మఱియొకఁడు, ఎవ్వఁడు=ఎవఁడున్నాఁడు, అనంగ=అని
చెలికి తెలి పక్కనచో, మెచ్చు=మెచ్చుకొనును, తరళక్షణ నెయ్యమువి
య్యము-తరళక్షణ=చిలించుచున్న శత్రుములుగల దమయంతియొక్క, నెయ్య
ము వియ్యము=ప్రేమానుబంధము, ఎట్టిదో=ఎటువంటిదోకదా! అనఁగా నా
మెకు నలునియందున్న ప్రేమమునకు నాద్దులేదని భావము.

తా. ఆదమయంతి తన చెలికి తెలియజూచి, ఓసీ! చక్కదనమున మన
స్సునితో సరియగువాఁడు భూమియందెవఁడున్నాఁడో తెలియఁజెప్పడి య్య
మిగుల నేడ్గలోఁ బలుకుచుండును. అప్పుడు చెలికి తెలి నలమహారాజుతప్ప

* ఇష్టవయస్యలఁగూడి యని పాఠాంతరము.

మన్నఁగునితో సమానుఁ డెవఁడున్నాఁడని పలుకఁగా మిగుల సంతసించి మెచ్చుకొనును. అయితే! దమయంతికి నలునియందున్న ప్రేమానుబంధము నిరుపమానమయినదికదా?

అవ. దమయంతి చిత్రఫలకాదులందు నలుని దర్శించినట్లు చెప్పి యిప్పుడు స్వప్నములయందు నలునిఁ జూచుచున్నట్లు చెప్పచున్నాఁడు.

వ. మఱియు మనోరథపరంపరాసంపరిణామసూనదానుంబున నన్యహేపతిం బతిగా వరియించియుం ద్రిభాగ శేషంబు లగు విభావరీసమయంబుల నిమిలితం బైన నేత్రయుగ్మంబును బాహ్యోద్రియ మానము ద్రాభిముద్రితం బైనయంతఃకరణంబును మొత్తంగి నిద్రాసమానీతుం డైన యారాజమనోజాతుతో నెంతయుం దడవు మంతనంబుండియు నిరంతర స్మరణసరణిధారావాహికానగాహంబున నెడనెడం బొడచూపు నప్పుడమితేనిఁ గనుంగొని లజ్జాసాధ్యసంబులు మనంబులో ముప్పిరిగొనం బ్రమోదించియు నవై వదిల్చి నిర్భర మననశరశలాకాశంకు*సంకలిత నేదనాదూయమాన మానస యై విజృంభితమనోభవభుజానస్తంభంబు లగుహిమారంభంబులుం గాలాగరుకీళంకిత కామినీకంఠమూలంబు లగుశిశిరకాలంబులుం గలకంఠ కామినీకోమలకుహూకారకోలాహలకరంబితకకుబ్జతంబు లగువసంతంబులును నాయంత ససమయసంఘల్లమల్లి కామోదమేదుర సమీరణౌఘంబు లగునిదాఘంబులును విహిజనహృదయ భయంకరస్తనితసందోహంబు లగుజలధరా నేహంబులును సకలజన

* “శకలిత” యనిపాఠాంతరము. ఇదియే సముచితముగానున్నది.

మనోవికాససమయంబు లగుశారదసమయంబులుం గడపు
చుండె నవ్వేళ జలధివేలావలయవలయితమనుంధరాభువనమం
డలాఖండలుం డగునలుండును విమలనిజకీర్తి మాక్తికమా
లికాసంతానంబులకు నంతర్వటనాగుణంబులుంబోలె బొ
లుచు నక్కాంతాలలామంబుగుణంబులు జనపరంపరవలన
వినియె నాసమయంబున.

78

టీ. మఱియున్ = ఇంతియకాక, మనోరథ... దామంబునన్ - మనోరథ = కోర్పు
లయొక్క, పరంపరా = ఎడతెగని పంక్తియనెడు, సంవరణ = స్వయంవరమునమిత్త
మయిన, ప్రసూనదామంబునన్ = పూవులదండచే, ఆప్తహీపతిన్ = ఆనలుని, ప
తిగా = భర్తగా, పరించియున్ = చేపట్టియు, ఇందు “మనోరథపరంపరా”
అని చెప్పుటచే సర్వకాల సర్వాస్థలయందు నొకప్పుడును నలునఁ జరిగయ
మాడవలెనన్న కోర్కెవిడువలేదని స్ఫురించుచున్నది. త్రిభాగశేషంబులు - త్రి
భాగ = మూడుభాగములకంటె, శేషంబులు = మిగిలియున్నవి, ఆగువిభావరీ సమ
యంబులన్ = అయినట్టి రాత్రులయందు - అనఁగాఁ బృథ్వీజామలందనభా
వము, నిమిలితంబు = మూఁతఁబడియున్నది, ఐననేత్రముగ్గంబును = అయినట్టి
కన్నుగఁగూ, బాహ్య... ముద్రితంబు - బాహ్యేంద్రియ = బాహ్యేంద్రి
యములయొక్క, మాన = వ్యాపారోపరమమనెడి, ముద్రా = ముద్రచే, అభిముద్రి
తంబు = ప్రతిబద్ధమయినది - అనఁగా నన్వితంత్రమైనదిఅయిన, అంతఃకరణంబు
ను = మనస్సును, మొఱంగి = వంచి, నిద్రాసమానీతుండు = నిద్రచేఁ దీసికొని
రాఁబడినవాఁడు, ఐనయా రాజమనోజాతుతోన్ = అయినట్టి యారాజమన్నభు
నితో - అనఁగా మన్నఘనివంటి నలునితో ననుట, ఎంతయున్ = మిక్కిలి, తడ
వు = కాలము, అనఁగా జాలకాలము, మంతనంబుండియు = రహస్యముగా వర్తిం
చియు, అనఁగా మనోరథములనెడి పూవులు గలదండచే నానలమహారాజు
ను పరించి ఇంద్రియంబుల వంచింది రహస్యంబుగా నిద్రచేఁగొని రాఁబడినన
లునితో రహస్యంబుగాఁ గాలముగడపుచుండియు ననిభావము. ఇందునిద్ర మ
నంబు నింద్రియంబులను వంచింది దమయంతికి నలునఁ దెచ్చిచూపెననఁబడినది.

స్వప్నమనఁగా మనోజన్యమగు జ్ఞానమే కావున మనంబునకుఁ గనఁబడకుండఁ దెచ్చుట యసంగతముగాఁ దోచును. కాని “బాహ్యేంద్రియమాన ముద్రా భిముద్రితము” అని మనస్సునకు విశేషణము చేయుటచే నట్టిసంగతి వారించు చున్నది. ఎట్లనఁగా మనయింద్రియంబులకు విషయములకును సంబంధమున్నయె డ జ్ఞానముకలుగుచుండును. జాగ్రాపస్థాయందు మనస్సుతోఁగూడిన యే యింద్రియ మేవిషయముయొక్క సంబంధముకలదగునో యాజ్ఞానమేకలుగుచుండు, ఎట్లనఁగా మనమనస్సు నేత్రేంద్రియములతోఁగూడి వెస్తువునుజూచినచోఁ ద ద్వస్తువిషయకమైన జ్ఞానముకలుగును. కాని మనస్సునకు నింద్రియంబునకు సం యోగమే లేనిచో జ్ఞానముకలుగదు. కావుననే మన స్పృశస్వరూపమనియు మనస్సంద్యోగముగలిగిన యింద్రియంబులనుండియే జ్ఞానముకలుగుచుండుననియు నన్నియింద్రియంబులనుండియు జ్ఞానము లొక్కమాటు సంభవింపనేరవనియు ననుభవజ్ఞానపల్కుచుండును, మనస్సు జాగ్రదవస్థయందు బాహ్యేంద్రియజన్యమ గుజ్ఞానముకలదైయుండును గాని దక్కినయవస్థలయందుండదు. కావున మనంబు బాహ్యేంద్రియ జ్ఞానంబుకలదనియు లేనిదనియు రెండువిధములు. ప్రస్తుతమున బాహ్యేంద్రియమాన ముద్రాభిముద్రితమనుదానికి నింద్రియార్థసంద్యోగము వెల నఁ గలిగిన జ్ఞానములేనిదని యర్థముకావున స్వప్నావస్థయందు దాదృశజ్ఞానము లేని మనస్సును సంచింపికాని రాదగియుండుట సంగతిమగుచున్నది. అనఁగా నొకదూతిక యొకనాయకకుఁ బ్రియతముడైన పురుషుని రహస్యముగాఁగొని వచ్చి గూఁమెతోగూర్చినట్లు నిద్రప్రియతముడైన నలుని రహస్యంబుగాఁగొని వచ్చి దమయంతితోఁ గూర్చినదని భావము. మఱియు ద్రిభాగశేషంబులగు విభాషి సమయములయందని చెప్పటలో సారస్యమేమనఁగా దమయంతి నల వహించిజ సమాగమము దెల్లవాణుజామనెందు గలిగిన స్వప్నములందు గాంచు టచే నట్టి స్వప్నంబులు శీఘ్రఫలదాయకంబులగునట్లు తెలియుచున్నది. నా ల్లవజామనంపలి స్వప్నము శీఘ్రంబుగాఫలదాయకంబగు ననుటకుఁ బ్రమాణమే మన మత్యుపురాణమున శ్లో॥ స్వప్నాస్తుప్రథమే యామేసంవత్సర విపాకినః। వడ్భిర్నానై ర్ద్వితీయేచ త్రిభిర్నానై స్తృతీయకేచతుర్థమాసమాత్రేణ పచ్చంతే

నాస్తి సంతయః॥ అని చెప్పబడినది. కావున! మహారాజదర్శనరూప సుస్వప్న ముయొక్క తుభఫలము స్వల్పకాలములోనే రానున్నదని స్ఫురించుచున్నది. అట్లుకాక త్రిభాగ శేషంబులు అనుపదమునకు మూడు భాగములు మిగులుగాఁగలవని బహువ్రీహీనాశ్రయించి మొదటి యామమనియర్థమునంగీకరించి తత్ఫలమొక వత్సరంబులో రానున్నదని చెప్పినను జెప్పవచ్చును. కాలవ్యవధానమునబట్టి యెట్లా శ్రయించిన శాశ్రయింపవచ్చును. నిరంతర... గాహంబున... నిరంతర = ఎల్లప్పుడును, స్మరణ = ధ్యానముయొక్క, సరణి = రీతియనెడి, ధారావాహికా = ధారారూపమయిన ప్రవాహమునందు, అవి గాహంబున... = మునుఁగుటచే, ఎడ... ఎడ... = మాటిమాటికి, పాడచూపు నప్పుడమితీని... = కనబడుచున్న నలమహారాజును, కనుంగొని = చూచి, లజ్జాసాధ్యసంబులు = లజ్జాభయములు, మనంబు లో... = మనస్సులో, ముప్పిరిగొన... = పెనఁగొనఁగా, ప్రమోదించియు = ఆనందించియు, అనఁగా దమయంతి నలుని సంతతము స్మరించుచుండుటచే దనకు మాటిమాటికిఁ గానవచ్చు ఎతినిఁబాడగాంచి ముగ్ధయగుటచే లజ్జాసాధ్యసంబులతోఁ గూడిన ప్రమోదము చెందుచుండెనని భావము. అవైదిర్భి = అదమయంతి, నిర్భర... మానస- నిర్భర = సహింపరాని, మదనశర = ముక్కుబాణములనెడి, శలూక = కణికలవంటి, శంకు = మేకులచే, సంకలిత = కూడికొనియుండుటవలన గలిగిన, వేదనా = బాధచే, దూయమాన = నొచ్చుచున్న, మానస = మనస్సుకలది, వి, విశృంభిత మనోభావ భూజానవృంధంబులు- విశృంభిత = అతిశయించిన, మనోభావ = మన్నఁగునియొక్క, భూజానవృంధంబులు = బాహుగర్వముగలవి, అగుహిమారంభంబులు = అయినట్టి హేమంత ఋతువుయొక్క ప్రారంభ దశలును- అనఁగా మన్మథోద్దీపకములయిన హేమంత కాలములయందనిభావము. కాలాగరు కళంకిత కామినీకంఠమాలంబులు - కాలాగరు = కృష్ణాగరుచే, కళంకిత = కలుషితములైన- వూయఁబడిన, కామినీ = స్త్రీలయొక్క, కంఠమాలంబులు = కంఠప్రదేశములుగలవి, అగు శిశిర కాలంబులును = అయినట్టి శిశిర కాలములను- అనఁగా హేమంతము నందుఁ జరిచేవిడువఁబడిన యంగరాగాదులను గామోద్దీపకములగు నట్లు తిరిగి యలందుకొనఁదగిన కాలములని భావము. కలకంఠ... కకుబంతంబులు-

కలకంఠకామినీ=అడుగుకోకిలయొక్క, కంఠ=కుత్తుకలవలనబయలు వెడలిన, కోమల=మృదువైన, కుహూకార=కుహూయ నెడి, కోలాహల=కలకలధ్వని చేరి, కరంబిత=మిశ్రితభూతమైయున్న, కకుభ్+అంతములు=దిగంతములుకలవి, అగువసంతంబులును=అయిన వసంతకాలములను-అనఁగా నతిమనోహరములయిన కోకిలాలాపంబులచే నిల్లడలు గడలుకొనుటంబట్టి వసంతకాలములుమిగులమన్న ధోర్దీపకంబులగుచున్నవిభావము. సాయంతన...సమీరణోఘంబులు-సాయంతన సమయ=సాయంకాలములయందు, సంఫుల్ల=వికసించిన, మల్లికా = మల్లె పూవులయందున్న, ఆమోద=పరిమళముచే, మేదుర=బలిసియున్న-అనఁగా మిక్కిలిపరిమళవంతములయిన, సమీరణ=మారుతములయొక్క, ఓఘంబులు=సమూహములుగలవి, అగునిదాఘంబులును=అయినట్టి గ్రీష్మకాలములును అనఁగా గ్రీష్మకాలము చక్కఁగవికసించినమల్లిపూలయందలి నెత్తైవుల నాకర్షించి ప్రసరించు మందమారుతంబులు గలదగుటచే మిగుల రమణీయముగా నున్నదని భావము. విరహి...సందోహంబులు-విరహిజన=వియోగముపొందియున్నవారి యొక్క, హృదయ=మనస్సులకు, భయంకర=భయమును గలుగఁజేసెడి, స్తనిత=గర్జనలయొక్క, సందోహంబులు=సమూహములుకలవి, అగుజలధర+అనే హంబులును=వర్షకాలములును, అనఁగా వర్షకాలముపత్నీసహితులకు నానందము గొలుపునవికాని విరహులకు మిగులభయంకరంబులయియుండుననుట. సకిల...సమయంబులు-సకిలజన=సమస్తజనులయొక్క, మనః=మనస్సుయొక్క, వికాస=సంతోషమునకు, సమయంబులు=అవధులు-అనఁగా నమితమగుమనోవికాసమునుగలిగించునవియనుట, ఆగుళారదసమయంబులును=అయినట్టిశరత్కాలంబులును, కడపుచుండెన్ = జరపుచుండెను, అవ్వేళే=అట్టిసమయమందు, జలధి...అఖండలుండు=జలధివేలావలము=కిడియమువలెనున్న సముద్రపు గట్టుచే, వలయిత=మట్టబడిన, వసుంధరాభువనమండల=భూలోకమండలమునకు, అఖండలుండు=ఇంద్రుఁడు అనఁగాబ్రభుపయిన, నలుండును, విమల...సంతానంబులకు - విమల=నిర్మలమయిన, నిజకీర్తి=తనకీర్తి యనెడి, మాత్తిత=ముత్యములయొక్క, మాలికా=సరములయొక్క, సంతానములకు=సమూహమునకు,

ఆంతర్ఘటనాగుణంబులుంబోలె=లోపలనుండెడిగుంభనసూత్రములవలె, పాలుచు నక్కంతాలలామగుణంబులు - పాలుచు=ఒప్పెడి, అక్కంతాలలామంబు=ద మయంతియొక్క, గుణంబులు=సద్గుణములను, జనపరంపరవిలనె=జనసమూ హమువలన, వినియె. ఆమయంబున, సౌందర్యముచేతను, సద్గుణంబులచేత ను సత్కీర్తిచేతను దమయంతి తనకుఁ దగియున్నదనుట. ఈచెప్పటచే ము త్యంబులకు గుంభన సూత్రంబు ప్రధానంబయినట్లు నలునికీర్తికి దమయంతి ము ఖ్యురాలయినట్లు తోచుచున్నది. అలం. రూపకము.

అవ. వెనుకటివాక్యమున దమయంతిగుణశ్రవణమును బ్రతి పాదించి యింక దమయంతియందు నలునికి ననురాగంబుకలుగు చున్నదని వర్ణించుచున్నాడు.

[న్ శా. ఆవామాక్షీ మనోహరాకృతి యమోఘాస్త్రంబుగాభూవరు లావణ్యాధికు నచ్చలంబుమెయి గెల్వంబూని యిందిందిర జ్యావల్లీకిణకర్కశం బయినహస్తం బుద్ధతిం జూపి వే పూవుందూపులజోదు పుచ్చుకొనియెంబుఁ జేయుకోదండమున్.

టీ. ఆవామాక్షీ మనోహరాకృతి - ఆవామాక్షీ = సుందరము లయిన నేత్ర ములుగల యాదమయంతియొక్క, మనోహరాకృతి=సాగసయిన యాకారము, అమోఘాస్త్రంబుగా - అమోఘ=వ్యర్థముకాని, అస్త్రంబుగా=అస్త్ర) ముకాఁగా, లావణ్యాధికు - లావణ్య=చక్కఁదనముచే, అధికు=గొప్ప వాఁడగు, భూవయో= నలమహారాజును, గెల్వో పూని = గెల్చుటకుఁ బ్రయత్నించి, ఇందిందిర... కిర్కశంబు - ఇందిందిర = తుమ్మెదలనెడి, జ్యా వల్లీ = లతవింటి వింటినాడివలనఁ గలిగిన, కిణ = కాయలచే, కిర్కశంబు= కఠినము, అయినహస్తంబు = అయినట్టిచేతిని, ఉద్ధతి=అతిశయముచే, చా పి=చాచి, వే = శీఘ్రముగా, పూవుందూపులజోదు = పూవులుబాగుములుగాఁ గలవీరుఁడు-అనఁగా మన్నఁడు, పుండ్రేక్షు కోదండమున్ - పుండ్రేక్షు= నామాలచెఱుగుడ యనెడి, కోదండమున్ = కార్త్యకమును, పుచ్చికొని యె=ధరించెను. ఇందు “లావణ్యాధికు” ననిచెప్పటచే నలుఁడు లావణ్య

ముచే మన్నఁగుని మించినవాఁ డగుటంబట్టి లోకములో సౌందర్యవంతుఁ డని ప్రసిద్ధి కక్కినట్టి తనకింటిను మిగుల సౌందర్యవంతుఁ డగు నలున్పై మరుఁడు మచ్చరంబు వహించి యతని జయింపఁబూని తన బాణములు కొఱగామికి విచారించుచునుండి సమయముజేచి దమయంతిసుందరాకారంబును బాణంబు గాఁజేసికొని నలునిజయింప వేడుకపడుచుండె నినియర్థము మఱియు నీయర్థమునుబట్టి యోచింప నీశ్వరాగులఁ జలింపఁజేసిన మన్నఁధబాణంబులయినను నలునిచిత్తంబును జలింపఁజేయలేకపోయినని చెప్పటచే నలున్ ధైర్యాతిశయము వెలువడుచున్నది. మన్నఁగునిచేతను మోయే స్త్రీలలామంబుచేతను బారిగోని నలుని దృఢధైర్యంబును దమయంతిపోఁగొట్టిన దనిచెప్పటచే దమయంతి సౌందర్యాతిశయంబును వెలువడుచున్నది. అనఁగా నే సుందరిని జూచినను గలంగని నలునిమానసంబు దమయంతిఁ ద్వుణశ్రవణంబుమాత్రంబున నేకిలఁగి యామెను వరింప నిష్పవడుచున్న దనిభాషము. అలం=శ త్వే)క.

తా. మన్నఁగుఁడు తనకింటిను సుందరుఁ డయిననలమహారాజుపై మచ్చరంబు వహించి జయింప నిశ్చయించి దమయంతిసుందరాకార మనెడి బాణము తనకు లభించుటచే నద్దాననంధంప శుమ్రెద లనెడి యజ్ఞాత్రాటయొక్కరాసిడిచే జనించిన కామలచేఁ గిగోరముచు నాన్తమును వేగముగాఁజూచి చెఱుకువంటిని దీసికొనెను

క. శ్రవణావతంస మాయెను

ధవళాయతనేత్ర గుణము ర్ధవజీవతీకే

శ్రవణావతంస మయ్యెను

బువువొటిగుణంబు నపుడు ర్ధపుష్పాస్తునికిన్.

80

టీ. ధవళాయత నేత్రగుణము-ధవళ=తెల్లని, ఆయత=దీర్ఘములయిన, నేత్ర=నేత్రములుగల దమయంతియొక్క, గుణము=సద్గుణము, ధర్మజీవతీకే=నలమహారాజునకు, శ్రవణావతంసము - శ్రవణ=చెవులకు, అవతంసము=భూషణము, ఆయెన్=అయినది-అనఁగా దమయంతిగుణములు నలునిచెవిని బడినవి నియర్థము. దమయంతిగుణములు కర్ణపథమునఁ బడినవిని చెప్పక శ్రవణావ

తిన మయినదని చెప్పటచే నలంకారములు ప్రియమయినయట్లు దమయంతి గుణంబులు నలునకత్వంత్రేపియం గుటనప్పట్లము. అపుడు=దమయంతిగుణములు నలున కర్ణిపథమున బడిననమయమందు, పుష్పస్థికి=మన్నఘనికి, పువు వింటి గుణంబునుపుష్పము నెడి వింటియొక్క మల్లె తాడుగూడ, శనజానతం సము - శ్రవణ=చేవుంకు, ఆవహంసము=అలంకారము, ఆరూప్=అయినది. అనగా దమయంతిగుణంబులు నలున కర్ణిపథమున బడినక్షణమునందె యతిని కధికుయ్యు మన్నఘనికారము కలిగినదని భావము. మఱయు నట మన్నఘము వింటినాది నాకర్ణించె ననిచెప్పక యది శనజానతంసమయినదని చెప్పటచే దమయంతిగుణంబుల గర్ణింతముపర్యంతము లాది నాకర్ణించు గొట్టచలంచు యున్నట్లు సూచింపగుచున్నది.

శా. దమయంతి పరి సుగుణములు నిమిషారాజు కర్ణిపథమునబడిన కాల మందే మన్నఘముగూడ దివ్యూపలయశ్చైత్రాదిన గర్ణింతమునకు లాగి యుంచెను. అలంకారము, కావ్యలింగము.

ఉ. ఆవసుధాధినాథుని మహాధృతిశాలి జయించుతెంపున
*భావజుడప్పడున్నధనబాణము తియ్యనివింట గూర్చుచో
గేనలసాహసంబుమదగీల్కొన జేసియుముంచెదాద్రిలో
కీవిజయార్జితంబు లగు కీర్తిభరంబుల సంశయాంబుధిన్.81

టీ. భావజుడు=మన్నఘము, మహాధృతిశాలి-మహత్=గొప్పదయిన, ధృతి=ధైర్యముచే. శాలి=విప్లవప్తి, ఆవసుధాధినాథుని=అనలమహారాజును, జయించు తెంపున=జయింపవలెనన్న తెగువచేతి, ఉన్నధనబాణము-ఉన్నధన=హకులనందఱిని బాధింపఁజాలిన, బాణము=అయ్యను, తియ్యనివింటన్

* “భావజుడప్పడున్నధనబాణము” అని యచ్చుప్రతులలో నున్న పాద మవలంబించినచో, ఉన్నధన=ఉన్నదము కలిగించెడి, అనగా వెట్టిపుట్టించెడి బాణమని యర్థము.

= నెఱుసు వింటియును, కూర్చుచోకొ = సంధించునమయమున, కేవలసాహసం
 బు = పెద్దసాహసమును, మదకొ = మనస్సునందు, కీల్కొనకొ చేసియుకొ = ద్వి
 ధముగానిలుచునట్లు చేసియు, అనగా “నిసాహస మనారూప్యనోభద్రాణి
 పశ్యతి” యనునట్లు భద్రములను జొందుటకు మహాసాహసము నెలంబించియు
 ననియర్థము. తాకొ = ఆమన్నగుఁడు, త్రొకోకి విజయార్జితంబులు = మూడుగోకిము
 లను జయించుటవలన గలిగినది, అగుకీర్తిభరంబులకొ = ఆయినట్టి ముగ్ధోంసుల
 ను, సంక మాంబుధికొ = సందేహము నెడి సముద్రమునందు, ముంచెకొ = మునుగు
 నట్లు చేసెను. అనగా మన్నగుఁడు ముగ్ధోకింబుల జయించిన వీరుండయినను,
 తాను లోకోన్నతమ మగుశరమును వింటియందుఁగూర్చి పెద్దసాహసము ఘోషె
 నన, నలుఁ ధైర్యంబును బాపఁగలనో జేనో యనునదియు ముదయించి య
 తిఁడు “త్రిగోకివిజయ” ముఁపించి కొని సంపాదించిన గొప్పకీర్తియొక్క
 వాతనముచేయ సమకట్టి నని మార్చును. మఱియుఁ దాను మూడుగోకిముల జయిం
 చిన లోదయినను నలుఁ జయించునో జయింపలేనోమనియు, ఆలని జయిం
 పలేకపోయినచో నింకఁకుఁబూర్వము సంపాదించిన కీర్తిమంతియుఁ బోవు నే
 మోయనియు చిరకాలార్జితంబగు ముగ్ధస్నేహోవుమన్నపుడు నిర్లహసమునందు
 సంపాదించిన ముగ్ధంబునోవున నేఱచెప్పఁకొక్కయే లేనదియు, నెక్కువ
 కీర్తిగోరి యనుచిత్తులయిన కార్యములకుఁ బూనుకొనవలె నన్నది కూడ
 నకంచు సేమోయనియు, సంకేహించె ననిభావము. తానంతిగొప్పవాఁడయినను
 ముగ్ధోకిముల జయించినవాఁడయినను నలుఁజయించుటలో సందేహము పూనె
 ననుటచే నలుని ధైర్యాతీతయము స్పష్టమగుచున్నది.

తా. మన్నగుఁడు మహాధీరుఁడయిన నలమహాగాఢము జయింప నిశ్చయిం
 చి కొని సమస్తగోకిములను ముగ్ధంపఁజాలిన బాణమును వింటఁ గూర్చునప్పుడెం
 తో సాహసము నెలంబించియు మూడుగోకిముల జయించి తాను సంపాదించి
 నకీర్తిని సంకయమనెడి సముద్రముగో ముంచివేసెను. అలం, అతిశయోక్తి.

అవ. వెనుకటికద్యమున మన్నగుఁడు త్రొకోకివిజయైవము
 నలుని జయింప నందియమఁదెననిచెప్పి యిప్పుడు మరునికి దైవ

సాహాయ్య ముండుటచేతనే నలుని జయింపఁగలిగెనని చెప్పుచున్నాడు.

శే. అతనుడెట్లు జోదు పూమొగ్గ రీ యట శరంబు

*చించినది యట తదైర్వ కంఠకుంబు

నలుని దమయంతితో గూర్పఁదలచియున్న

ధాలి మనియెత్తికోల్ తుదిఁగి దాఁకకున్నె.

82

టీ. జోదు=వీరుడు, అతనుడెట్లు=శరీరములేనివాడెట్లు- అనఁగా మన్మథుడొప్పుకొని, శరంబు = బాణము, పూమొగ్గయట = పూవుమొగ్గయట-అనఁగా బాణము పుగుల మృదువయినదని బాణము, తదైర్వకంఠకుంబు-తొత్ = అనలునియొక్క, తైర్వకంఠకుంబుకొ = తైర్వకమనెడి కవచమును, దించినదియట=చిచ్చి వేసినదట, నలసి=నలమహారాజును, దమయంతితోకొ =దమయంతీదేవితో, కూర్మకొ=కూర్పుటను, తలఁచి=అలోచించి, ఉన్న...ఎత్తి...లు - ఉన్న=ఉన్నట్టే, దాతి=బ్రహ్మయొక్క, దమయంతీలు=మనోభిషాసులు, తుదిదాఁకకి =కొనసాఁగకుండ, ఉన్నే=ఉండునా?కొనసాఁగితీరదని యిట్టిము. అనఁగా బ్రహ్మయజ్ఞిదాంపత్యము ననుకూర్చుకొనియున్నాడు కావున కార్యముకొనసాగినదిగాని లేనిచో నతనుడయినసాగుడుపూవును బాణముగాఁజేసికొని నలునిదైర్వము కంఠకుంబుడగునెడిదని యిట్టిము.

తా. మహాడు శరీరములేనివాడయినను తన బాణము మృదువయిన పూవు మొగ్గయయినను, నలమహారాజు దైర్వకంఠకుమునగించి మనస్సునుగలంచెను. నలమహారాజును దమయంతితో గూర్పఁదలంచిన బ్రహ్మయొక్క శిలంపు తుదముట్టకవానదు. అలం. హిపకాన్యవ్రాణితిమైన పిరోధి భాసము.

అవ. చెప్పినయర్థమునే ప్రకారాంతరమునఁజెప్పుచున్నాడు. ఉ. ఎయ్యదికారణంబుగ మరీహిపతి యంచితైర్వకంఠకుం

* 'చించెనటయద' యని వ్రాతప్రతులలోనిపాఠము.

† 'మహిపతిమానదైర్వకంఠకుంబు' అని సాతాంతరికం.

బయ్యతనుండు సించె నలరీరమ్ములచే నది కారణంబుగాఁ
దొయ్యలి రాజనందనునితోడను గూర్చి డలంచుచున్నయా
దయ్యము నెత్తికోలుతునోదాకుటగానఁగనయ్యెనయ్యెడన్.

టీ. ఆయ్యతనుండు=ఆమన్నఘంటి, అలరమ్ములచే=పూవుటమ్ములచే, మ
హీపతియంచిత ధైర్యకంఠుకింబున్-మహీపతి=నలునియొక్క, అంచిత=ఒప్పు
చున్నట్టి, ధైర్యకంఠుకింబున్=ధైర్యపడెడి కవయను, ఎయ్యది కారణంబు
గన్=ఏ కారణమొట్టి, సించె=చీపునో, ఆనఁగా ధైర్యమును వదలునట్లు
చేసెనో ఆయర్థము. అదికారణంబుగాన్=ఆ కారణముచే, తొమ్మిదిన్=ద
మయంతిని, రాజనందనునితోడను=నిలమహారాజుతో, కూర్చున్=సమకూర్చు
టకు, తలంచుచున్న... తలు-తలంచుచున్న=ఆలోచించుచున్న, ఆయ్యము
నెత్తికోలు=ఆబ్రహ్మయొక్క ప్రయత్నము, అయ్యెడన్=ఆ సమయమందు, తుండ
దాకుట=కొనసాగుట, కానఁగా ఆయ్యన్=కి నలబడఁజొచ్చెను. నలదమ
యంతులకు దాంపత్యము సంఘటింపఁగెంచి బ్రహ్మమృదులంబులైన నా మహాబా
ణంబులచే నలున్ ధైర్యకంఠుకింబును భేదబులఱుచెడి తనకోటని సఫలము
గావించుకొనెను గాని తనిచో నతినుండు పూవుటమ్ములతో నలున్ ధైర్యకంఠుకింబు
ను భేదించుటపొసంగదని యర్థము. మఱియు దైవమనుకూలమయినచో దుష్కర
కార్యంబులయిన సఫలత్వము నొందుననిభావము. పుష్పబాణంబులచే ధైర్యకం
ఠుకింబును జించుట యెట్లనెడి విరోధము, విధవిలాసము దుర్బటకార్యముల
పైన ఘటించు నిచెప్పటచే నాభాసమగుచున్నదిగాన విరోధభాసాలంకా
రము. అది కూపకముచే ననుపాణిత మగుచున్నది.

తా. మన్నఘంటి కారణముచేత మృదువయిన పూవుటమ్ములచే నలమహా
రాజయొక్క ధైర్యమును గలంచెనో కారణముననే దమయంతిని నలమహా
రాజుతో గూర్చి డలంచియున్న బ్రహ్మప్రయత్నము నెఱవేసినట్లు లందఱికిఁ
దైవమవచ్చెను.

ఉ. *ఏనల నవ్విరించి నొక యేటునఁ దామరపాన్పుపైఁ బడం
 బ్రోసినజోదు మన్మథుఁడు నీ దుర్వహనూత్న వియోగ వేదనా
 యాసిత మైనరాజు హృదయబాజముఁగాఁడఁగ నేసెనెంతయున్
 గాసిలి తేటితెక్కుగఁజీరిగట్టినపుష్పశిలీముఖంబులన్. 84

టీ మన్మథుఁడు=మరుఁడు, ఏనలన్=విలాసముల చే, అప్పరించిన్ = ఆబ్ర
 వ్వాసు, ఒక యేటునన్ = ఒక్క దెబ్బచే, తా పరపాన్పుపైన్ = పద్మమనెడితయ్య
 పైని, పడన్ = పడునట్లు, బ్రోసినజోదు=బ్రోసినట్టివీరుఁడు, అనఁగా బ్రవ్వాసు
 జయించినవాడని యనుట, “దామరపాన్పుపైఁ బడంబ్రోసిన” అనుటచే
 మదనతాపపీడితునకు తామరపాన్పు పై శ్రోత్రపరాధముచేయుట ప్రసిద్ధము.
 ఇటు బ్రవ్వాసు స్వభావసిద్ధమైన తామరపాన్పు మన్మథతాపసమృత్తికి రచితిమైన
 దిగా ఉత్పేక్షింపు, దుర్వహ... గాసితిము-దుర్వహ = భరింపశక్తియుకాని
 నూత్ని = కొత్తదగు, వియోగ = విరహమునలనఁ గలిగిన, వేదనా = బాధచే,
 అనూసితము = అలనటచెందియున్నది, నెనరాజు హృదయాబాజమున్ = అయిన
 ట్టివలమహారాజుయొక్క హృదయపద్మమున, ఎంతయన్ = మిక్కిలి, గాసిలి =
 కోపించి, శేటి తెక్కుగఁజీరిన్ = తుమ్మెదయొక్క తెక్కుయందున్న యీకను,
 కట్టిన పుష్పశిలీముఖంబులన్ - కట్టిన = బంధించిన, పుష్పశిలీముఖంబులన్ = హావు
 టములచే, యుద్ధవీరులు బాణములను గద్దలయొక్క యీకలను గట్టుదురని ప్ర
 సిద్ధి; అట్లే మన్మథుఁడును తన పూవుటములకుఁ దుమ్మెద తెక్కులను గట్టెనని
 యార్థము, కాఁడఁగన్ = నాటునట్లు, ఏనెన్ = కొట్టెను బ్రవ్వాసు దామరపాన్పు
 నందుఁ బడ నేసిన మన్మథుఁడు వియోగ పీడితుండయిననెలని జయించుట యెంత
 కార్యము? అలం. కావ్యాంశపత్తి. ఉత్పేక్షి.

తా. సృష్టికర్తయగు బ్రవ్వాసు తామరపాన్పునందుఁ బడునట్లుకొట్టిన మన్మ
 థుఁడు దుర్వహమయిన వియోగ బాధచే నలఁగి చెందయున్న నలమహారాజు
 హృదయఃకులమున దనపూవుటములచే మిక్కిలి నాటునట్లు కొట్టెను.

* “ఏనలవివ్విరించి” అని వ్రాఁతిప్రతుల పాఠము.

తే. లలన లజ్జాసరిద్దుర్గీలంఘనమున

రాజహృదయంబుఁ జొచ్చినక్రిమముఁ జూడఁ

దరుణిమారంభపరికల్పితంబు లయిన

వలుఁదకుచకుంభములప్రభావమునఁ జూవె.

85

టీ. లలన=దమయంతి, లజ్జాసరిద్దుర్గీ లంఘనమునఁ - లజ్జాసరిద్దుర్గ=సిగ్గునెడి నదీదుర్గముయొక్క, లంఘనమునఁ =దాటుటచే, రాజహృదయంబుఁ=నల మహారాజుయొక్క హృదయమును, చొచ్చిన క్రిమము=ప్రవేశించినరీతిని, చూడఁ =ఆలోచింపఁగా, తరుణిమారంభ పరికల్పితములు=తిరుణిమారంభ=యౌవనప్రాదుర్భావముచేతి, పరికల్పితములు=కల్పింపఁబడినవి, అయిన...చూవె- అయిన=అయిచచ్చివెలుడ=స్థూలములయిన, శుచికుంభముల=స్తనములనెడి కుంభములయొక్క, ప్రభావమునఁ + చూవె=సామర్థ్యముచేతనే చూచి? అనఁగా దమయంతి శుచియునుయొక్క సౌందర్యసావలుటచే నలుఁడు సిగ్గువిడిచిదమయంతియందాన క్తికలవాఁడాయెనని యర్థము. ఈచెప్పటచే మనస్సంగమనెడి మదనావస్థసూచితము లోకి ములో నదులను దాటువపుడు చింకిల్కరింప శుంభములనుంచుకొని నూఁదుట స్ఫురసిద్ధము. అట్లే దమయంతియు శుంభములనంటి స్తనములసాహాయ్యమున నలునిలజ్జలదుర్గముదాఁటినదని భావము. ఇందుఁగల కుంభములప్రభావంబుచే లజ్జాసరిద్దుర్గంబును దాఁటినదని చెప్పటచే దమయంతికుచములు నిర్వాతికాయసౌందర్యముకలవనియు, కావున నేతక్కిన సమస్తాంగములసౌష్ఠ్యవతుండఁ గేవలము దమయంతికుచయుగంబై మహాద్వైర్యకాలి యగుననినాహృదయము నపవారింపఁగలిగెననియు నర్థసారస్యము స్ఫురించుచున్నది.

తా. నలమహారాజహృదయము సిగ్గునెడి నదీదుర్గముచే నావరింపఁబడి యున్నను దమయంతి యానదీదుర్గమును లంఘించి నలుని హృదయములోఁ బ్రవేశించినది. ఆమె యట్టిజలదుర్గము లంఘించుట లేజప్తనముయొక్క ప్రాదుర్భావమువలనఁ గల్పింపఁబడిన యున్నతములయిన శుచికుంభముల ప్రభావము చేతనేచుచు.

అలంకారము గూపకముచే ననుప్రాణితమయిన యుత్పేక్ష.

41వ. దనుయంతియందు నలున కనురాగాంకురముద్భవించి
నల్లుచెప్పి యుప్పుడు మన్తధవీడితుండయిననుని వర్తనము వర్ణిం
చుచు ముందుగా మన్తధావస్థలలో నొకటి యగుజాగరణావస్థ
జెప్పుచున్నాడు.

సీ. జాగరోద్భూతద్వర్తగాగంబు మాణిక్య

కర్ణకుండలదీప్తిరేగప్పిపుచ్చు

రాజకార్యపరంపరారాభేమిషమున

నిట్టూర్పుగాడ్పుల నీ నిహ్మవించు

ఘనసూరహలశచందనవిలేపనమున

నాసాంకుభావంబు నీ నపరిపించు

దోరింతరస్యస్తోతావహారంబుల

నంతఃపరీతాప నీ మపనయించు

తే. మాననీయశశాంకకోశములములైన

యూబునీసమయములుఁ బరీక్షింపఁగలుగు

సాక్షులుగ నొందు నలనంత నీ జనవిభుండు

కన్నెకూర్చిఁ ప్రకాశంబుగొకయుండ.

86

టీ. జనవిభుండు = నలుఁడు, కన్నెకూర్చి = క్రొత్తయైన ప్రేమము,
ప్రకాశంబు కాకి ఉండఁ = పగులకుఁ దెలియకుండ, జాగరోద్భూతద్వర్తగా
గంబుఁ - జాగరి = మేలుకొనుటనిలన, ఉద్భూత = పుట్టిన, ద్వర్ = నేత్రముల
యందున్న, రాగాంబుఁ = ఎఱ్ఱదనమును, మాణిక్య... దీప్తిఁ - మాణిక్య = ర
త్నములుములయిన, కర్ణకుండల = మకరకుండలములయొక్క, దీప్తిఁ = కాంతి
చేసి, కస్మి పుచ్చుకొ = మాటుచేయును, - అనఁగా దమయంతివైనున్న మోహ
తిశయముచే రాత్రులయందు నిద్దురపట్టక కన్న లెఱ్ఱదనముచెందఁగా,

యొగులకు దెలియకుండునట్లు కిర్ణకుండల కాంతులచే మఱుగుపఱచుననిభా
 వము. రాజ... మిషమునకొ - రాజకార్యములకు, పరంప
 రా = సమాపానునందలి, ఘోషమిషమునకొ = ఆ గూఢమునెడి మిషచేత,
 నిట్టూర్పుగాడ్పులకొ = దీర్ఘశ్వాసములు, నిష్క్రాంతిమకొ = కప్పచుండును,
 అంగగా దమయంతి విస్తార శాపమునైన దీర్ఘశ్వాసము. కలుగుచుండ నది
 సభవారెడిగి యనమానపడుదురేమాయని నిలంచి నలుడు రాజ్యకార్యముల
 పెక్కింటినిజక్కి బెట్టుటవలన నట్టి నిట్టూర్పులు కలుగుచున్నవిని సభవారికిఁ దె
 లియునట్లుచేయువాడు, మన... విశేషమునకొ = మనసార=పచ్చిక స్వరముచే,
 బహుళ=నిండియున్న, చింతన = ముచ్చింపుముక్తి, విశేషమునకొ =
 పూరితచేత, ఆసాండు భావంబుకొ = తెల్లంచును, అపలసిండుకొ = మఱుగు
 పఱచుచుండును. ఎందుగుండునని పుచ్చే శరీరము? సావిత్రీకాగా కలుగ గా
 నంతి యొక్కనుండు శరీరముండు అన్నియునుచే మిళిమిలుగు గంధపు
 బూతి చేర గప్పివేయును. ఇందు కన్నురబహుళమును చింతనమనుటచే,
 కన్నుర మేళనముచే చింతనమున గుండు తెలిపెన్నును గానవచ్చునని
 పూనికొనుటచే శరీరము తెల్లగానన్న కొ. ముత్యముకి హేమపుచేర గా
 దని తలఁచుటకై యిట్లుచేయునున్నాఁడని సారస్వతి స్ఫురించుచున్నది.
 జననిభంకు=నలుడు, నోరంతొన్న న్నశానిహరింబులకొ - నోరొ = శానిహరి
 యొక్క, అంతిర= మధ్యభాగములు, న్యస్త = నుండునది, శారవారంబు
 లకొ = ముత్యాలనరుచుచే, అంతిర= అంతిర = అంతిర = అంతిర = అంతిర =
 తాపంబుకొ = పరిశాపమును, అపనముండుకొ = కప్పపుచ్చుచుండును. అంగ
 గా దమయంతిమిషమిషపుచేత గలిగిన యంతిస్తాపంబును ముత్యాలనర
 ముల చుటచే నిల్లకాదని సభివాసుండుగో ముత్యాలనరములను భరించి
 సంతాపమును గెప్పి పుచ్చుచుండును. మాననీయ శశాంకి కోమలములు -
 మాననీయ = గౌరవింపఁదగిన, శశాంకి = చిరునవ్వుచే, కోమలములు =
 మనోహరములు, వివరముగిసినమయములు = అయినట్టి రాత్రికాలములు, శశాం
 క=చిరునవ్వు, కోమలములు=మనోహరములయిన, పర్యంకములును=శయ్యలును

సాక్షులుగఁ = సాక్షీభూతములు కాఁగా, వలవఁజే = మదనసంతాపమును, ఒందు
ను = పొందును. వ్యా. నూ, సాక్షాద్ధృష్టరిసంజ్ఞాయాం. అనెడిసూత్రప్రకారము ప్ర
త్యక్షముగాఁజూచిన వారే సాక్షులగుదురుకాన రాత్రినమయములందు శయ్యా
తలమం తలఁడనుభవించు మనస్థసంతాపమునకు రాత్రియు, శయ్యయునీరెండే
సాక్షులగుచున్నవి యర్థము. ఈచెప్పటచే దమకుంతీవియోగబాధను
నలుఁ డనుభవించుచున్నట్లు పరులెవ్వరు నెఱుంగరని తోచుచున్నది. ఇందు
“శకాంతిమలములు” అని విశేషణమువలన “మనోహరవస్తువులు విరహు
లకుఁ గామోద్దీపకములగుచుండును”గాన నలునికి సంతాపాతిశయము కలిగించు
నటుల స్పష్టమగుచున్నది. ఇందుజాగరణంబువలనఁ గలిగిన కన్నుల యెఱ్ఱఁ
దనమును గుండలకాంతిలుగాను, వియోగమువలనఁ గలిగిన నిట్టూర్పును రాజ
కార్యిర్వహణ శమంబువలనఁ గలిగినట్టుగాను, శరీరముయొక్క పాలిపోవుట
కస్యరస్యబాధివలనఁ గలిగినట్టుగాను, లోపలనున్న సంతాపము ముత్తైపు
వారిములు చాల్చుటచే ను గల్గివుచ్చెననియుఁ జెప్పి దమయంతియందు
న్న మనురాగింబును చాఁచుటచే “అహోహా” మనెడి సంహర్షభావము సూచిత
మగుచున్నది. అహోహేయఁగా, ఆకారమును గొప్పముగా నుంచుటయే.

అలం—అపహ్నావము.

న. ఇన్విధంబున నసంసరం బైనశంబరవైనైరివిక్రమంబు క్రమక్ర
మంబునం బరిస్ఫుటంబగుచుండ వియోగ వేదనాచిహ్నంబులు
నివ్వావింపం గొలఁది గాక చికాకుపడి యాకార రేఖావినిర్భ
ర్నితమత్స్యలంఛనం డగునారాజకమారం డొక్కనాఁ
డారామనీతోనిహంబునం గాలక్షేపంబు నేయువాఁడైప్ర
భంజనాధ్యయజవంబును జంచలఖురాంచలక్షోదితక్షోణీమం
డలంబును నిగాని దేవమణిని ప్రిచ్ఛటాపటల శంకానహకృకా

టికాధవశకేనరకేశరశ్చిసంచయంబును నల్లునల్లునుపక్తివద
నతావిడంబితవక్త్యస్థభుజగ నై నతేయంబును జలాచలప్రౌఢ
తానుమీయమానవిజవేగదర్శప్రశంసాప్రపచనోపన్యాసంబు
ను నై సింధుజంబును శీతమహస్యసహోదరంబును నగుట
రెండవయుచ్చైశ్శ్రీనింబునుం బోలినయాపవాహ్యంబు నా
రోహణంబునేసి.

87

టీ. ఇవిధంబునకే = ఈతీగా, అనంబరంబు = దాదేదరముకానిది, వివశంబ
రవైరి విక్రమంబు = యివట్టి మన్నఘనిపరాక్రమంబు, క్రిమక్రమంబునకే,
పరిస్ఫుటంబు అగుచుండకే = స్పష్టమగుచుండగా, వియోగ వేదనాచిహ్నం
బులు - వియోగ = విరహమువలన గలిగిన, వేదనా = బాధాసంబంధమయిన,
చిహ్నంబులు = గుఱుకులు, నిహ్న వింపకే = రహస్యముగానుచుటకు, కొలఁద
కాక = తిరముకాక, అనగా నలుడు మన్నబాధవలనగుఱుకుల నొరులకుఁ
దెలియకుండదాచుటకు నమర్చుడుకాకపోయెననియ్యగియు చీకాకుపడి = జలని
పోయి, ఆకార... లాంఛనండు - ఆకారరేఖా = ఆకృతిచేతి, వినిర్భర్తీత =
జయింపఁజేసిన, మస్మిల్లాంఛనండు = మన్నఘఁడుగలవాఁడు - అనగా మన్న
ఘనిపించిన సౌందర్యము కలవాడనట, అగువారాజగువాఁడు = అయిష్ట
నలమహారాజు, ఒక్కవాఁడు, ఆరామకీర్తివిహారంబునకే - ఆరామ = పూవుల
తోట, వీక్షా = చూచుటకొఱకయిన, విహారంబునకే = సంచారముచేతిన, కాల
క్షేపంబు = కాలమున గడపుటను, చేయువాడై = చేయుటకుఁ బూనుకొనిన
వాడయి - అనగా సువ్యాసవిహారముచేఁ గాలముపుచ్చింపఁచినవాడనట,
ఈచెప్పటచే నలుఁడొక్కస్థలంబున నుండలేకపోవుట స్పష్టమగుచున్నది.
కానఁ జూపలమనడి సంచారభాషము సూచితమయ్యె. చాళలమనగా రాగాతి
శయమువలన గలిగిన క్రయానవస్థయే, ప్రభంజనాశ్చేయజపంబును = ప్రభం
జన = వాయువుచే, ఆధ్యేయ = నేర్వఁదగిన, జపము = వేదముగలదియు, అనఁ
గావాయువుకింటి మించినచుఱుకుదనము కలసినుట, చంచల.. మండలంబు
ను - చంచల = చలనస్వభావముగల, ఖర = డెక్కలయొక్క, అంచల = కొనలచే

త, త్తోదితి = దూర్ణముగాఁ జేయఁబడిన, త్తోణీమండలంబును = భూమండలము
 కలదియు, నిగాళ... సంధియంబును - నిగాళ = గుఱ్ఱముయొక్క X శ్రవణేశమునం
 దున్న, దేవమణి = దేవమణియ నెడిసుడియొక్క, దీప్తి = కాంతులయొక్క, ఛటా
 = సమాహమయొక్క, పటల = బాగములని, శంకావహ = శంకకలిగించు
 చున్న, కృకాకికా = పెడతలయందున్న గుంటలంబుట్టిన, ధవళ = తెల్లనయిన,
 కేసరకేశ = కేసరములనఁబడు నెండ్రుకలయొక్క, రశ్మి = కిరణములయొక్క,
 సంచయంబును = సమాహమగలదియు, ఎల్లు... నైన తేయంబును - ఎల్లు = సుందర
 మయిన, వల్ల = కల్లముతిగిలించెడిపగ్గములచే, అనుషక్త = కూడికొనియున్న,
 ఎదన = సుఖముచే, విడంబితి = అనుకరింపఁబడుచున్న, ఎక్త్రస్ = సోటియం
 దున్న, భుజగ = పాములుగల, వైనతేయంబును = గదిత్తుంతుండుకలదియు - అనఁ
 గాఁ గల్లెము తిగించెడిపగ్గములచే నొప్పచున్న యాయుశ్వము, సోటియందు
 పాములు గలగరుడునివలె నొప్పచున్నదని యర్థము, చలాచల... ఉపన్యా
 సంబును - చలాచల = సంచించుచున్న, ప్రోఘతా = ముక్కుగలదగుటచేతి, అను
 మీయమాన = కూపింపఁబడుచున్న, నిజ = తినయొక్క, వేదదర్ప = వేగాతిశయ
 మునుగూర్చిన, ప్రశంసాప్రసాదన = స్తుతివాక్యములయొక్క, ఉపన్యాసంబునునై,
 ఉపన్యాసముకలయున్న - అనఁగా నాగుఱ్ఱము మాదిమాదికిఁ దనముట్టిన జరిం
 పఁజేయుటంబట్టి యోశంపఁ దనయొక్క వేగాతిశయమునుగూర్చి యుపన్యాస
 మిచ్చుటకుఁ బ్రయత్నించుచున్నదనియర్థము (అట్లుప్రయత్నించుట నలఁడ
 శ్వశూచయము నొసంగినవాడు కాన నతినికిఁ జెప్పట యనఁసరమని కాఁబోలు
 మానమవలంబించెనని స్మృతస్థిధమైన మాం మిట్లూహింపఁబడియె). ఈ సారస్వ
 సంస్కృతమందున్నది. సింధుజంబును = సింధుదేశమునఁ బుట్టినదియును, (సము
 ద్రమునందుఁ బుట్టినదనియుగూడ నిర్థము) శీతమహాస్పహోదరంబును - శీతిమ
 హాన్ = సంద్రునితో, సహోదరంబును = సమానమయినదియు, - మహీయుఁజంధ్రు
 ని దోఁబుట్టువనియు గూడనిర్థము, ఆగుటక్ = అయియుండుటనుబట్టి, రెండవి
 యుచ్చైశ్చర్యంబును = రెండవదియయిన యుచ్చైశ్రవణమును, పోలినయాపహ
 వ్యంబును = సాటివచ్చెడి హయమును, ఆరోహణంబు, చేసి = అధిరోహించి.

తే. ప్రమదనిష్పందతిరనేత్రశృంగద్వలగుచు
 జౌరజనులు విలోకింపఁ శ్రీ ప్రకటలీల
 సముచితానల్పపరివారసహితం డగుచు
 సననినాథసుతుండు హాహ్యళి వెడలె.

88

టీ. పౌరజనులు = పురజనులు, ప్రమద... ప...లు = ప్రమద = సంభోషణచే, నిష్పందతిరి = విక్కిలిశృంగములయియున్న, నేత్రపద్మలు = పద్మములవంటి నయనములుగలవారు, అగుచు, విలోకింపఁ = చూచుచుండఁగా, ప్రకటలీల = ప్రసిద్ధమున విలాసముచే, సముచిత సహితండు = సముచిత = తగిన, అనల్ప = తక్కువ కాని, పరివారి = పరివారముచేతి, సహితండు = కూడికొనిన వాడు, అగుచు, అవనినాథసుతుండు = నిలుచు, వాహ్యళి, వెడలె = స్వారివెడలెను.

తా. నిలుచుత్తమమున వాయు నభోగించి జలలందఱు దన్ను సంతోషితముచే శృంగమున నేత్రములు గలవారయి చూచుచుండఁ దగుపరివారముతో విహారిని విహారిని బయలు వెడలెను.

వ. తత్ప్రదేశంబున.

89

ఉ. నేమ మెలర్చగా గొడుగునీడ నహించునసుంధరాస్థలీ
 నీమనె యెక్కియూనిను విరచిత్రగతిం దుగిగోత్తమంబు నాఁ
 భూమిభుండుతత్త్రిమయీ ప్రామెడదప్పక యభ్యసించువా
 త్యామయచక్రచక్రమవిహారములొనుశిగాడ్చులిప్పమన్.

టీ. అభూమిభుండు = అనలుడు, దుగిగోత్తమంబు = శ్రేష్ఠమునగుట్టు మును, ఎక్కి = అధిగోచరించి, నీమను = నయనము, ఎలర్చ = విప్పిట్లుగా, గొడుగునీడ = తామ్రానటి గొడుగుయొక్కనీడ, పహించునసుంధరాస్థలీ నీమనె - పహించు = నొందిన, ససుంధరాస్థలీ నీమన్ + ఎ = భూప్రదేశమునందు మాత్రమే అతఁడొక్కఁడగునీడ గూర్చుంచునతిప్రదేశమునందుమాత్రమే యుండునట్లు, విచిత్రగతి = విచిత్రములయిన రీతులచేతి, అడెను = విహరిం

చెను, తత్క్రిమము, పో-తత్ = అనలు'హయముయొక్క, క్రమము పో = రీతి నే - అనగా నలమహాగౌఢ సాయముయొక్క మండలగతులనె, ఎడతప్పక = అనవుటపప్పకుండ, సుడిగాడ్పులు = సుడిగాలులు, ఇష్టమే = ఈ సమయమునుగూడ, వాశ్యా—విహారముల = వాశ్యానును = వాయుసమూహరూపములయిన, చక్రచక్రమ = ఎలయును గాఢగుటలనెడి, విహారముల = విహారములచేత, అభ్యసించు = నేర్చుకొనుచుండును, ఇందు నలుని హయమును నిబంధించి మండలగతులను సుడిగాలులిష్టమను నేర్చుచున్నవని చెప్పటచే వాయువునకు సైతము సంభవింపని మండలగతుల నానలుగుజ్జము చేసినదనయు, సుడిగాలులు వెంటనే నేర్వలేక నభ్యసించుచున్న సమటచే నామండలగతులయందు దురవగాహమైన యొకవిశేషముకలదనయు, దోచుచున్నది. మ²యు నాహయసంబంధమైన మండలగతులు సుడిగాలులకే లభింపనప్పడు తిక్కినగుజ్జములకు లభించుట స్వప్నవార్తయేయనయు, గావున నాహయము నిరుపమానమనియు చెల్లదుగుచున్నది.

తా నలుడు తన గొడుగునీడ యాక్రమించి, తిస్థలమునందే తన గుజ్జముచే మండలగతులు చేయించెను. అతని గుజ్జముచేసిన మండలగతులనే సుడిగాలులు వాయుసమూహరూపమయిన ఎలయుకారముగాఢగుటలనెడి విహారముచేత నప్పటికే నభ్యసించుచున్నవి. అలంకారము ఉత్పేక్ష.

వ. ఇన్విధంబున గొంతెడ వతిజన చతురురగనర్తన క్రీడాడోలాయమానమణికుండలమరీచిమండలీనీరాజితగంధస్థులుండై వాహ్యభివిహారంబు సలిపి నలయునమాత్యులం బరివారంబును నచ్చోటన యుండ నియమించి యొక్కరుండునుం బొదచారియై ఘనచ్ఛాయంబునుం బ్రవాళరాగచ్ఛరితంబును నగు విలాసకాననంబు బయోనిధానంబు నంబుజాక్షుండునుంబోలె బ్రవేశించి.

టీ. ఇన్విధంబునఁ = ఈరీతిగా, కొంతతడవు = కొంతకాలము, అతిజల...
 గండస్థబుండు + వి - అతిజల = మిక్కిలి చుఱుకుచున్నముగల, చతుర = కేర్పుగల,
 తురగ = గుఱ్ఱముయొక్క, వర్తనక్రీడా = నాట్యక్రీడచేరి, దోలాయనాన = ఉ
 య్యెలవలె జలించుచున్న, మణికుండల = రత్నకుండలముయొక్క, మగిచి =
 కిరణములయొక్క, మండలీ = సమావాయుచేతి, నీరాజతి = నీరాజన మొనఁబడు
 చున్న, గండస్థబుండ = చెక్కిల్లకలవాడయి, అనగా నలమహాబాహు గుఱ్ఱముచే
 మండలగతి చేయింప నానుయాయనంబు నతిని రత్నకుండలముల కాంక్షలన
 మాహంబు లేని నటుక్రిందికి మీఁచి నిర్ధవలయాకారముగా మఁగుటచే
 సవాళి మట్టనట్లుండెనని యర్థము. వాహ్యలి పహారంబు = న్యారించేయు
 టను, సలిపి, అనగా విహరించి, వలయునమాత్యులకొ = శ్రీయులయిన
 మంత్రులను, పరివారంబును = సైన్యమును, అచ్చటని = ఆస్థలమందే.
 - అనగా సేనలమందఁ దురంగపహారము సలిపి నో యాస్థలమందు, ఉం
 డకొ, నిమిషించి = అట్లాపించి, ఒక్కరుండునుకొ, వానబొందెను, ముసచ్చా
 యంబును - ముస = పట్టమమున, ఛాయంబును = నిడికలదియు, సముద్రపక్షమం
 దు, ముస = మేఘముయొక్క, ఛాయంబును = కాంతింబి కాంతిలది, అనగా
 మేఘమువలె నీలవర్ణము కలదనుట, ప్రవాళరాఁ మ్మరితంబును - ప్రవాళః = చి
 గుర్లయొక్క, రాగ = ఎఱుపు కాంతులచే, మ్మరితంబును = వ్యాప్తమయినదియు,
 సముద్రపక్షమందు, ప్రవాళః = పవడలయొక్క, రాఁ = ఎఱుపుఁగాంతులచే,
 మ్మరితంబును = వ్యాప్తమయినది, అనగా సముద్రముగోరి పవడపుఁదీ నలుగుట
 ప్రసన్నముకాని వానియొక్క యెఱ్ఱకాంతులచే న్యాప్తమయియున్నదని యర్థ
 ము. అగు విలాసకాననంబు = అయివట్టి యుద్యానవనమును, సముద్రపక్షమం
 దు, “పటయోరభేదః” అయియున్నదికాని వికారమును వికారముగాఁ బఠిం
 చుకొనవలెను, విలాసకాననంబు = (ఓల + అనక - విలాసః = ఓలములందు పసిమ
 నవైన) నిర్వచనంబు = అనంబు = బలకరమయినది, అనగాఁ బాములకు నివాస
 భూతిమైనదనుట, సముద్రంబునఁ బానలుండుట సుప్రసిద్ధము. లేక, విలాసకా
 ననంబు - వి = పక్షులయొక్క, లాని = క్రీడలకు, కాననంబు = ఉనికిపట్టయినది,
 నఁగాఁ బెక్కులగు ఒలపక్షులచే నిండియున్నదని యర్థము. అగు, పయో

నిధానంబును=సముద్రమును, అంబుజాక్షుండు=బోలె, అంబుజ = పద్మమువంటి,
అక్షుండు=బోలెక = స్త్రీలు కలవానివలె, అనగా వారాయనివలె,
ప్రవేశించి=చొచ్చి-పైపద్యముతో నన్వయము.

తే. పుత్రములమీఁద మూఁగినర భ్రమరకులము

హరవిసర్జన జనిత* దుర్యశముఁ బోలఁ

గమియ విచ్చినగేదంగి కన్నెపువ్వుఁ

కాతుకము పల్లవింపఁగఁగొంచె విభుఁడు.

91

టీ విభుఁడు=సమస్తముగాను, పుత్రములమీఁద=తీసులమీఁద, మూఁగిన
భ్రమరకులు=మూఁకలుగానున్న తుమ్మెదసమాహములు, హర...యశముకొ-
హర=ఈశ్వరునియొక్క, విసర్జన=విడుచుటచే, జనిత=పుట్టిన, దుర్యశముకొ=
అపకీర్తి, పోలకొ = పోలునట్లుగా, వ్లో || “నకేతిక్యా సదాశివః” అని
మొగిలిపూవు శంకరపూజకు నిషేధంపఱచినది. కాన పుత్రములమీఁదనున్న
తుమ్మెదసమాహము శివపూజకు నిషేధించుటవలన గలిగినదుష్కీర్తివలె నున్న
దని భావము. కమియకొ=నింపార, విచ్చినగేదంగి కన్నెపువ్వుకొ- విచ్చిన=వి
కసించిన, గేదంగి కన్నెపువ్వుకొ=క్రొత్తవయిన మొగిలిపువ్వుమును, కాతుక
ము. శేడుక, పల్లవింపకొ=చిగురొత్తగా, కాంచెకొ=చూచెను.

వా తనతీసులమీఁదమూఁగియున్న తుమ్మెదసమాహము ఈశ్వరుండు విడు
చుటవలన గలిగినదుష్కీర్తివలె జన్మకు నొప్పుచుండఁ జక్కఁగ వికసించిన
మొగిలిపూవును నలుఁడు సంతసముమీఁద పక్షించెను. అలం. ఉ స్సేత్తిక్ష.

ప. విరహిజనహృదయచ్చేదనక్రియాక్రిక చంబులు వియోగి
మర్తవిదాగణవ్యాపారకర్ణి నారాచంబులుఁ బాంథజనహృ
షీకసూచీశలాకలు నగుకనక కేతకీజాలంబులఁ జేరం జను
దెంచి.

92

* “దుర్యశమునోలె గమియ” అని వ్రాతప్రతుల పాఠము.

టీ. నలుండు, విరహి...క్రకచంబులు - విరహిజన = వియోగి జనులగుక్క
వ్యాధయ = మనస్సులను, ఛేదనక్రకగా = ఛేదించుటయనెడి క్రియను, క్రకచం
బులు = అంపములవంటివియు, వియోగి - సారాచంబులు - వియోగి = విరహాల
యొక్క, మర్త = మర్తస్థానములను, విదారణ = చీల్చుటయనెడి, వ్యాపార =
వ్యాపారమందు, కర్ణివారాచంబులు = దేవులుగల బాణముల విజృంభణమునను,
పాంథ...శలాకలు - పాంథజ = పథకములయొక్క, హృషీక = ఇంద్రి
యములను, సూచీశలాకలు = సూచించునట్లుగా, అనుకనకశేత్రజాలంబు
లు - అను = అయినట్టి, కనక = బంగారపురజాలముగల, శేత్రజాలంబు = మొగలి
పూవులనుదాయులను, ఛేరణ్, కనుదించి = సహించి, ప్రైద్యులతో
సన్ధ్యము.

చ. చిలికెడుకమ్మదే! యలరజిప్పిలి హస్తము లస్తంబునన్
నిలువక జీరువాలు నెడరీనియతినాంధ్రపరాగముల్ గదా
యలరులవింటిజోదునకురీ సప్పటికప్పటికప్పళించుకో
గలిగెనునంచు వేగనలురగైకొనిచూచె విభుండు కేతికిన్. 93

టీ. హస్తము = చేయి, చిలికెడుకమ్మదే! యలరజిప్పిలి - చిలికడి = వింటివలన జిం
దుచున్న, కమ్మతేనెయలర = కమ్మనమధురసములచేత, రిప్పిలి = తిడిసి, ల
స్తంబునన్ = నిడుచుండు, నిలువక = నిలిచియుండక, జీరువాలునెడ = జా
లోపోవుచున్న సమయమున, ఓకేతికి? (అధ్యాహారము) ఓ మొగలిచెట్టి! నీ
యతినాంధ్రపరాగముల్ గదా, నీ = నీయొక్క, అతినాంధ్ర = మిగుల దట్టమైన,
పరాగములుకదా = భూమిలేకదా? అలరులవింటిజోదునకు = పుష్పమే ధనుస్సు
గాగల పీరునకు, అనగా మస్తాభునకనుట, అప్పటికప్పుడు = మాటిమాటికి, అ
ప్పళించుకో = అద్దుకొనుటకు, కలిగెడున్ = సమర్థములగుచున్నవి, అంచున్
= అనిపలుకుచు, విభుండు = నలుండు, కే = శీఘ్రముగా, కనలు = కోపమును, కై
కొని = హించి, శేత్రకిన్ = శేత్రకీర్తనమును, చూచెన్ = కనుగొనెను -
ఓకేతికి! మస్తాభునకు బూవేవిల్లు, కావున నందుండి స్రవించుచున్న మకరం

దనునఁ దనచేయి తడియుటచే వింటినిబట్టికోలేకపోవును. వింటినే పట్టుకొన లేనప్పుడును మమ్ము నెట్లుబాధింపఁగలఁడు? ఇట్లసమర్థుండై యుండ నీపరాగ మతనికి లభింపించి. అందుచే నతఁడు నీపరాగము తనచేరులకద్దుకొని వింటిని దృఢముగాఁ బట్టికొనఁగలిగి మావంటి విరహులను బాధించుచున్నాఁడు. నీపరాగ మతనికి లభింపనిచో నతఁడు మఱ్ఱేమిచేయఁగలఁడు? కావున మమ్ము మన్ననఁడు బాధింపఁగలుగుటకుఁ గారణము నీపరాగమే. అందుచే నీవు నవరాధిపతి పదునఁ గోపముతోఁ జూచెనని భావము. లోకమున యోధులు స్వేదాదులచేఁ దమచేతనాయుధములు పట్టుకొనేప్పుడు చేతులకు భూపరాగము రాచికొనుట ప్రసిద్ధము. అట్లే మన్ననఁడు చేసెనని యర్థము. ఈపద్యమునఁ బెక్కింటి ప్రతులలో “వేగవలు కైకొనిచాచె ఓభుండు కేలికిన్” అని పాఠము కానవచ్చుచున్నది. ప్రవాసధన్వాశరసాత్మగోతి మామితి క్రుద్ధక్రుశ్యత లేన కైశక్మి” అని సంస్కృతమునన్న “క్రుద్ధ” యశపదము ననుసరించి “కనలు కైకొని” అనిర్విద్యుబాటు చేయఁబడెను.

తా. మన్ననఁడు తనపూరింపింపిండి కాటుచున్న మకరందముచేఁ జేయి తడిసి ధనువుపట్టుకొనుటకు వలనపడనప్పుడు మొగలిచెట్ట! నీతేకులయందున్న పూళిని జేతికి రాచుకొని మావంటివారిల జయించుచున్నాఁడు; లేనిచోఁ జేతి నుండి ధనువుజూచిపోవుముండ నెట్లుమమ్ముఁ గొట్టఁగలఁడు? ఇంతకుఁ గారణమ పునఃవే! అని నలుండు మొగలిచెట్టును గోపముతోఁ జూచెను.

మ. దమయంతీ స్తనకుంభవిభ్రమముఁ బొం రీ దంగోరుట్టాధూమవా । నముఁ గావించు చధోముఖంబు లగునాశనాకుంభముల్ పూలె ధూ! పములన్ దోహదమాచరింపఁగలఁడుం రీ బక్సింబులై యున్నదాడిమముల్ సూచి నృపాలకుండు మదిఁ బాటింపెన్ మహాత్ముక్యమున్.

94

టీ నృపాలుండు=నలమహారాజు, దమయంతీస్తనకుంభవిభ్రమమున్ = దమయంతీ=దమయంతియొక్క, స్తనకుంభ = 'కుంభములవంటి స్తనములయొక్క, విభ్రమమున్ = విలాసమును, పొందెన్ = పొందుటకు, కోరుటన్ = ఆపే

క్షీంచుటంబట్టి, ధూమపానమున్, కావించుచున్ = చేయుచు, ఆధోముఖంబులు = క్రిందయినముఖములుగలవి, అగునానాకుంభముల్ - అగు = అయినట్టి, నానాకుంభముల్ పోలెన్ = పలురకములయినకుండలవలె నే, అనగా - (యద్దుష్కరం యద్దురాపం యద్దుగ్ధం యచ్చదుష్కరం | తిత్సర్పంతపసాపాప్యం || అనునట్టిలన్ని కార్యంబులను దపంబుచే సాధించుకొనఁబట్టును గాన ఫలార్థులు ధూమపానాదులనొనరించుచు నగ్నాదులనదుమఁదపంబొనరించుచుండురు. అట్లే కుంభములు చమయంతి కుచముల నగ్నత్యయ పాండరలంబి యధోముఖంబులై ధూమపానము నొనర్చుచున్నవి భావము. లోకమునందున్నతీవ్ర ప్రాప్తికొఱకు నధోముఖముగానుండి ధూమపానాదులచేరదపమునలుపుటస్థిర నిర్ధము. ధూమములన్ = ధూమములచేత, దోహదము = తరుగుల్పాదులక కాలమునందు ఫలాదులనుబుట్టించునట్టి క్రియను, దోహదమనగా || నీ || తరుగుల్ప తాపీనామకా లేక శైవోక్తృః | పుష్కాద్భుత్వాదకం ప్రస్థందోహదంస్యాత్క్రొత్క్రియా || అని శబ్దాన్తివను. అనగా దాడిమచెట్టు ధూమమునే నచోఘోమమున ప్రస్థంబంక దాడిమీపుష్కము ఘోమెట్టు దోహద మేమనగా, స్తో || మేమమిషాంబు సంసే కస్తతే శామిషసూపకన్ || నేమా నయం ప్రయోగోహి దాడిమీఫలస్థయే || మత్స్యజ్యోతిఫలాశ్వైర్వింశైరాజావికోద్భవైః | లేతా ధూతానూతే ఫలం తాపదాడిమీ || అవిక్వాఘోమంక్తా ధూతాతస్యలోమభి | ఫలాదాడిమీనూతే సుబహూని పృథూని || అనిచెప్పఁబడియున్నది. అచరంపగన్ = చేయఁగా, కమన్ = మిక్కిలి, పక్షంబులై = పండినవై, అగ్నదాడిమములన్ = అగ్నదాడిమపండ్లను, అనగా దమయంతి కుచముల నగ్నత్యయ పాండరగోఘ ధూమపానముచేయుచుఁజెట్టుకొమ్మల చలక్రిందులై వ్రేలుచు నెపముచేయు ఘటంబులవలె దోహదముకొఱకు ధూపధూమము వేయఁబడి తలక్రిందుగా వ్రేలుచున్న దాడిమీఫలములను జూచెనని యర్థము. చూడఁ = కనఁగొన, మదన్ = మనస్సునందు, మహాత్సుక్యమున్ = గొప్ప నేడుకను, పాటింపఁ = పొందెను. ఇటు దాడిమీఫలములను జూచి మిగుల వేడుక చెందెనని చెప్పటలో నారస్య మేమనగా, లోకములోఁదనకుఁ బ్రియమయినవస్తువులతో సమాసముయిన విస్తువులనుజూచుటచేఁ బ్రియవస్తువులను స్మరించుకొనుటయు,

వాని సప్రసిద్ధివస్తువులను జూచినట్లే వేడుకతోఁ జూచుటయు, సుప్రసిద్ధము. అట్లే నలుఁడు దనకుఁబ్రിയము లయినదమయంతికుఁజములకు సచ్చకములయిన దాడిమములను జూచి తిక్కుచముల స్ఫురించుకొనుచు వేడ్కతోఁ జూచెనని స్ఫురించుచున్నది.

తా. దమయంతి కుఁజములతో సాఁజఁజెందఁగోఁ ధూమపానము చేయుచు నధోనుభుక్తులై తపమాచరించుచున్న శంభముగోయనునట్లు, ధూపములనెడి దోహదములచే మిక్కిలిపండియున్న దాడిమపండ్లను నలుఁడు చూచి మదియం బెరియునంతఁజెను. అలంకారము - ఉత్పేక్ష.

తే. మన్మథుఁ డేయుకింశుకఁఁచూర్గణములు

చన్నగవ నాటుటయుఁ బాంథసోయఁబోలెఁ

బాటుదెంచి కీరంబులు కి పండ్లు గఱన

వడఁకుదాడిమిఁ జూచె భూసనరుఁడు వేడ్క.

95

టీ. భూసనరుఁడు=నలుఁడు, మన్మథుఁడు = మారుఁడు, ఏయుకింశుకమార్గణములు=నియు=ప్రయోగించెడి, కింశుకమార్గణములు = మోదుగుపూవులనెడి బాణములు, చన్నగఁజెన్ = కనయగఁజెన్, నాటుటయున్ = నాటుకొనుటంబు, పాంథ సోయఁబోలెన్ = పథక స్త్రీవలెనె, బాటుదెంచి=పర్వడి వెచ్చ, కీరంబులు=నిలుకలు, పండ్లు=దాడిమపండ్లను, కఱవన్ = కొఱుకఁగా, వడఁకుదాడిమిన్ = కిందందుచున్న దానివ్వుచెట్లను, వేడ్కన్ = వేడుకచే, చూచెన్ =కనిఁగొనెను. అనఁగా నలుకలునచ్చి దాడిమకొమ్మలపైఁగూర్చుండి పండ్లనుగొనికీ కనిచుండఁగా నా దాడిమచెట్టు కి నలుచుండె. అప్పుడని మదన బాణములు చనుగవయందు నాటుటచే సహింపలేక నణఁచున్న పథక స్త్రీవలె గాననచ్చుచుండ దాని నలుఁడు వేడ్కతోఁ జూచెననిభావము. ఇందుకింశుక మనిచెప్పట నిలుక ముక్కుతో సామ్యమందుట కని తెలియందగినది-ఇట పాంథసతికిని దాడిమికిని, బన్నగవనును దాడిమిఫలములకును కీరతుండములకును కింశుకమార్గణములకును సామ్యమాప్యము

తా. మన్మథుఁడు మోదుగుపూవనెడి బాణములచే బాల్కిండ్లయందుఁగొట్టఁగా భయముచే వణఁకుచున్న పథక స్త్రీవలెనె నిలుకలునచ్చి తమముక్కులతో

పండ్లనుబాడుచుండగాఁ గంపించుచున్న దాడిమివృక్షములను నలుండు మిగుల వేడ్కతోఁజూచెను.

వ. మఱియు మందానిల¹ పరిస్పందంబునం గండభీతింబులై మక రందబిందునిష్కండంబులు ² చిందించుగురివెంద పూబందిగు లును నలరాచరాచవారికి ననదేవతి యొసస్సినీరాజనప్రదీ పాంకురంబులుంబోనికోమలకోరకంబులు గంబు సాం చారుసంవెంగిలును, మడినచాపవిముక్తింబులై మొదలం గ్రోలిన భవశరీరభస్మాంగిరాగంబు పరాగవ్యాజుంబున వెడ లం గ్రాయుచున్నసుకపాస్సలును రోలంబనికురుంబంబులకుఁ బానగోష్ఠీస్థానంబు లగువికస్వంశలకమలిసేదింబంబులును గలకంఠకంఠవళుంకారంబులం బౌంధులకు భయంబు సంపా దింపం జాలుక్రొమ్మావిమోక్షచాలును ధూమకేళుమండలం బుమంబోలె విరహిజనులగుండియ³లవియించుచుఁ జంచరీక పరంపరా⁴ శేఖింబులై సాంపారుచాంపేయంబులును, వల యాకారంబునం బరభ్రమించుభ్రమంబులసంగతిం గే సరరేణువిస్ఫులింగంబు లెగయ శాణోత్తేజనప్రకారంబు నంగీకరించు ననంగునకుం బ్రధానబాణంబు లగునారింగం

1. “మందానిలపరమ్మంగంబునకొ” అని వ్రాతప్రతిపాదియు సముచితము గానన్నది. ఇందులకు సంస్కృతియున “నవాలతాగంధపేషచుంబితా” అని మం దానిలముచే స్పృశింపఁబడినదని చెప్పఁబడినది. కాన నందును దదనుగుణముగ పరిష్కృతపదమేయుక్తము గానన్నది.

2. “సంధించు” అని వాతాంతరము.

3. అవియించుచుఁ జరించు చంచరీక” అని వాతాంతరము.

4. “శేఖింబులై” యని వాతాంతరము.

బులును, మృదులపవమానసంసాతకంపమాన కిసలయ
 'కంటకప్రక్షతంబులై మదనముద్రాభిముద్రితంబులగు
 వారాంగనాజనంబులవట్టువపాల్పిండ్లకుం జుట్టంబులై తో
 రంబులగుమారేపపండ్లును, నిఖిలయువద్వయ్యాచిత్తని
 మజ్జనోచితంబులగునజ్జకపుంబూమొగ్గలును బ్రవాళగర్భ
 గహ్వరంబులు వహించుచు నించువిలుకానితూణీరంబు
 లకుం బోల్పఁ బట్టెనకలిగొట్టుపొదలును, నొండొండ చంద్ర
 ఖండంబులు వెడలఁ గ్రక్కురాహుమండలంబునుబోలె
 గుటిలసితకుట్టలంబులు వ్రేలఁ గాఢాంధకారంబునఁ గారు
 కొనుమునిద్రుమంబులును, గనుంగొనుచు బోషితరాజకీ
 రంబులు కైవారంబులు సేయఁ బ్రోదిరియిలలు మంగళ
 గానంబొనర్పఁ గొలఁకులకెలంకులను బావులకేవలను నికుం
 జప్రోడంబులనీడలను విశ్రమించు సః¹ బ్రసవమృదు గంధ
 పశ్యతోహరంబులగుగంధవాహంబులరాకిలు విహారశాంతి
 సవనయింప వికటఘటియంత్రసలిలధారా సునిమాంబుల
 డెక్కింబునకుం జక్కనిగంధమీను నెనకమీనకేతనండు
 నుబోలె నుద్యానంబెల్లఁ గ్రుమ్మరియగ్రభాగంబున. 96

టీ. మళయు, మందానిల పరిస్పందంబునకొ-మందానిల=మల్లని గామ్యులయొక్క, పరిస్పందంబునకొ=ప్రసారముచేసి, కింకళితంబులు, ని=మొలక లేత్తినవై, మకరంద బిందు నివ్యంధములు. మకరంద=మధురసములయొక్క, బిందు=బా

1. "కంటకాగ్రక్షతంబులని" పాఠాంతరము.
2. "ప్రోదిరాయంచలమంగళగానంబులు" అని పాఠాంతరము
3. "బావులకేవల" అనునది కొన్నిప్రతులందులేదు.
4. "ప్రసవమదగంధ" అనిపాఠాంతరము.

ట్లయొక్క, నిష్కందంబులు = నావలను, చిందించు గురివెంద పూపందరు
 లును-చిందించు=ఒలికించునట్టి, గురివెంద పూపందరులును=గురివెంద పూవులచే
 నిండియున్న పందిరులును, ఎలరానిరాచవారికిఁ = మన్నుండను రాజునకు, ఐన
 దేవత=వనలక్ష్మి, ఒనర్చు... బోని-ఒనర్చు=చేయుచున్న, నీరాజనపదీస=నీరాజన
 మిచ్చుట కొఱకయిన దీపములయొక్క, అంకురంబులుం బోని=కొనలునలానే
 యున్న, కోమల కొరకంబులు=మృదువయిన మొగ్గలు, కరంబు=మిక్కిలి, సాం
 పారు సంపెంగలును = ప్రకాశించుచున్న సంపెంగచెట్లును, అనగాఁ బసుపురం
 గుగల సంపెంగ మొగ్గలు మన్నుండకు ఐనదేవత యిచ్చెడి నీరాజనదీపములవలె
 బ్రకాశించుచున్నవని భావము. మనచాప విష క్తంబులై=మన్నునియొక్క
 వింటినుండి విడువబడినవై, మొదలకొని=మందుగా, క్రొలిన... రాగంబు-క్రోలి
 న=పానము చేసిన, భవ-ఈశ్వరునియొక్క, శరీర=దేహమందున్న, భస్మ=బూ
 డిదయనెడి, అంగరాగంబు=గంధము, పరాగవ్యాజంబునకొ = సరాగమునెడిమి
 వచె, వెడలకొని క్రాయుచున్న=వెడల గ్రహించున్న, సురపొన్నలును=సురి
 పొన్నపూవులను, అనగా సురపొన్నపూవులనడుమనుండు పరాగము పూర్వ
 మవి మన్నునిక బాణంబులై మునిగిచేరి బ్రయోగింపబడి నప్పడీశ్వరశరీరసం
 పర్కంబుమనఁ జమనంబున బాడినయోయననట్లు ప్రకాశించుచున్నవని
 భావము. మనీయుఁ దత్త్వము శరీరమందున్న భస్మాంగరాగము సురపొన్నలకి
 జ్ఞానమటచే నిశ్శరుండు నిర్లంపంబుకెట్లు తోయవచ్చుచున్నది. అట్టి యాశ్వ
 రునే జయించి విడిచుగానిరాగంబు నాకిచ్చింపినప్పడు, తక్కిన సామాన్య
 వియోగులను జయించుట యేమాటెట్లు కార్యము? ఇందుచే సురపొన్నలకు
 లోకము నిర్జింపఁదగిన నాచుర్భిన్న కలదని స్ఫురించుచున్నది. కాని సురపొన్న
 లు వియోగి యయిననునకుఁ గామోద్దీపకంబు లయినట్లు తెల్లమగుచున్నది.
 రోలంబునురుంబంబులకొ = తుమ్మెద సమాహములకు, పానగోష్ఠీ స్థానంబులు-
 పానగోష్ఠీ=త్రావుటయనెడి ప్రసంగమునకు, స్థానంబులు=నిలయంబులు, అగు...
 కదంబంబులును-అగు=అయినట్టి, వికిన్నుర=వికి సంచినట్టి, స్థలకమలినీ=మెట్ట
 దామరతీరగెలయొక్క, కందంబంబులును=సమాహంబులును, అనగాఁ దుమ్మెదలు
 మెట్టతామరలను బానస్థానంబుగాఁ జేసికొని తేదీయపుష్పంబులను బానపాత్ర

మూలుగాఁజేసికొని యందున్నమకరందంబును ద్రావుచున్నవని భావము. మఱియు నిందు “వికస్పర” అని చెప్పటచేఁ బుష్పంబులు బాగుగ వికసించి యుండుట చే నందున్న తేనెను ద్రావుట సులభమాట సూచితమగుచున్నది. కలకంఠ కంఠహంకారంబులఁ - కలకంఠ=కోకిలలయొక్క, కంఠ=ఎలుంగులనెడి, హంకారంబులఁ=ఁజేసింపులచేత, సాంగులకుఁ=పశుకములకు, భయంబు, సంపాదించుట=కలిగించుటకు, చాలుక్రొవ్వువిహాక చాలును - చాలు=సమర్థమయిన, క్రొవ్వువి=శేతమామిడి నెట్లయొక్క, హాక=అంతరములయొక్క, చాలును=పంక్తియు, అనగా శేతమామిడి మొక్కలు కోయిలలకు నవాసభూతంబులై వానికంఠస్థములనెడి గెలుంగులచేఁ బశుకమును నడిపించి భయపెట్టుచున్నవనుట, మఱియు నతిమనోహరంబుగఁ గూయుచు కోయిలగుంపులతో నిండి చుక్కగఁగఁ జిగిర్చియున్న శేతమామిడి మొక్కలు వియోగులకుఁ గామోద్దీపకంబులై మిగుల భయంబును గలిగించుచున్నవని భావము. ధూమకేతుమండలంబుంబోరెఁ=తోఁకిచుక్కల సమాహమువలెను, విరిహిజనుల గుండియులు=వియోగులయిన జనులమొక్క వ్యావయవమును, అవియించుచుఁ=బ్రబ్ధులుచేయుచు, చంచలకపరంపరా శిఖరంబులై - చంచలక పరంపరా=చచ్చెదల పంక్తులు, శేఖరంబులై=అగ్రములందు కలవయి, సాంసారు=ప్రకాశించుచున్న, హంపేయంబులును=నానికేసరపుహాలును, అనగాఁ దున్నెరపంక్తులు కోయిలయందుగల నానికేసరపుష్పములు లోకి ముల మస్త్రపము కలిగించు తోఁకిచుక్కలవలె వియోగిజనుల కుష్మదము కలిగించుచున్నవని యర్థము. మఱియుఁ దున్నెరలతోఁ గూడిన నాగకేసరములు మిక్కిలి సౌందర్యసంపాదకంబులై వియోగిజనులకుఁ గామోద్దీపకంబులగుటచే భయప్రములగుచున్నవని భావము. ఎలసాకారంబునఁ=ఎల్లయుగా, పరిభ్రమించుచు=తిరుగుచున్న, భ్రమరంబుల=తున్నెరలయొక్క, సంగతిఁ=సంపర్కముచే, కేసర రేణు విస్ఫులింగంబు-కేసర=కింజల్కములయందున్న, రేణు=పరాగమనెడి, విస్ఫులింగంబులు=అగ్గికణములు, ఎగయఁ=బయలు వెడలగా, శాణోత్తేజని ప్రకారంబు-శాణ+ఉత్తేజని=సానబట్టుటయొక్క, ప్రకారంబుఁ=విధమును, అంగీకరించునగునవఁ=ఇట్లుపడెడి మర్చననికి, ప్రధానబాణంబులు, అగు నారంగంబులు=అయినట్టి నారంజపుష్పములు

ను, అనగాఁ బూదేనె ద్రావుటకైనచ్చి తుమ్మెదలు పుష్పంబుల చూట్టు తిరుగుచు నొకొక్కమాటు పూవులం దాడగా వాని కేసరములందున్న పరాగంబుపై కెగయుచుండె. అప్పుడు సారంగ మనుమములు భ్రమర సంపర్కముచే బైకెగయుచున్న పరాగ మగ్ని కణములవలె వ్యాపింపఁ దుమ్మెదలు వలయుముగాఁచరు గుటల నెడి సానవై మున్నుండు సానఁబట్టుకొనుచున్న బొణంబులవలెఁ బ్రకాశించుచున్నవని భావము. మృదు... ప్రక్షతంబునై - మృదుల = నల్లని, పదమాన = వాయువుయొక్క, సంపాత = ప్రసారముచే, కంపనాన = చలించుచున్న, కిసలయ = చిగుళ్లయందున్న, కంటకి = ముండ్లచే, ప్రక్షతంబునై - చీల్చఁబడినదయి, మదన ముద్రాభి ముదిరింబులు = మన్ననలయొక్క ముద్రచే ముదిరియులు - అనగా నఖక్షతములచే నొప్పుచున్నవని భావము. అగు . పాలిండ్లకుఁ - అగు = అయిన, వారంగ వాజనంబుల = వెల యాండ్రయొక్క, పట్టువ పాలిండ్లకుఁ = పిర్తులమయిన గుబ్బలకు, చుట్టంబునై, తోరంబులు = బలివనివి. అగుమారేకుపండ్లును - అనగా మలయనూరుతెనుఁజేరి శించుచున్న చిగుళ్లయందున్న ముండ్లచే గంట్లు పలుపఁబడిన మారేకుపండ్లు విటులు నఖక్షతములుచేయఁగాఁ బోలుచు నెలయాండ్ర గుబ్బలన్న లవలెఁ బ్రకాశించుచున్నవని భావము. ఉపమేయమందు చిగుళ్లను వేళ్లుగాను, కంటకిములను గొళ్లుగాను గ్రహించుచు. మణియునర్దులత్వమందును క్షతములకి శిరియించుటలోను మారేకుపండ్లువారాంగ వాకునసాదృశ్యంబు కలవని తెలియఁజుచ్చుచున్నది నిఖిల... కిరింబులు నిఖిల = సమస్తమయిన, యునెవ్వయూ = స్త్రీపురుషులయొక్క, చిత్తి = మనస్సులను, నిమజ్జన = మోహనముద్రములో ముంచుటకు, ఉచితంబులు = తగినవి. అనన్బక పుర బూమెగ్గలును = అయిట్టి మనోహరములగు పూవుల మెగ్గలను, ప్రవాళగర్భగవ్వారంబులు - ప్రవాళ = చిగుళ్ల సంబంధమయిన, గర్భగవ్వారంబులు = లోపలిగు హలను, విహించుచుం = ధరించుచు, ఇందు విలుకాను తూణీరంబులకుఁ = మన్నునియొక్క యచ్చుల పొదులకు, పోల్పిం = పోల్చుటకు, పట్టయిన = స్థానములయిన, కలిగొట్టు పాదలును = పాటలీ పృక్షములయొక్క పాదలును. అనగాఁ జూపతి మనంబుల నాకిన్నింపఁజూచిన సౌందర్యము గలిగి విశించుచున్న మొగ్గలచేతను, చిగుళ్ల సంబంధంబులగు లోపలి గుహలచేతను బ్రకాశించుచు

న్న పాటలీ వృక్షంబుల పాదలు, లోకములోని జన్మనుల మానసంబులకు మోహం
 బు గలిగించుచున్న మన్మథుల బాణంబులచే నిండియున్న యత్తులపాదులవలె
 బ్రకాశించుచున్నవని భావము. పాదులలో వివిధంబులగు వస్తువుల నుంచుకొను
 తుకు గదుల శీర్షిణులుట ప్రసిద్ధము. ఇటఁ బాటలీ వృక్షముల పాదలు మదసుని
 యత్తులపాదవలె నున్నదని చెప్పటచే ప్రవాళహృదయంబు లోపల గదుల
 వలెను, వికసించుచున్న చక్కని మొగ్గలు బాణములనెను, నన్నవని గ్రహిం
 పఁ దగినది. ఒండొండొక క్రమక్రమముగా, చంద్రఖండంబులు = చంద్రశకల
 ములను, నెడలకొ = క్రమక్రమముగా = ఉపయోచుచున్న. రాహుమండలంబునుంబోలె = రా
 హువు మండలంబువలెను, కుటీల సీత కుటీలంబులు - కుటీల = వెక్రములయిన, సీత =
 తెల్లని, కుటీలంబులు = మొగ్గలు, వేలకొ = వేలాడుచుండఁగా, గాఢాంధకారం
 బునొ = పెనుఁ జీకటిచే, కారుకొను = నల్లఁబాటుచున్న, ముద్రుమంబులును
 = నల్లయవిఁచెట్లును, అఁగా నల్లనిపల్లెలు గలవౌటచే జీకటిను వ్యాపిం
 పఁతేయుచున్న నల్ల యవిఁచెట్లు, మయందుఁ జెల్లవియు, చింతరగా నున్న
 వియునగు మొగ్గలు వేలాడుచుండుటచే జగద్రఖండంబుల మింగి యెక్కువ
 గుటచే గ్రహక్రమముగాఁ జైతన్యముచున్న రాహుమండలంబులవలె నున్నవని
 భావము. ఇట నల్లయవిఁ రాహుమండలమునొక వింతరగా నున్న తెల్ల మొ
 గ్గలు చంద్రఖండములతోను, చోల్పొబడివి. ఇందు క్రమక్రమముగా అని చెప్ప
 టచే చెట్టునుండి మొగ్గలు వేలాడుచున్నవి గనుక నవి రాహువునోచినుండి క్ర
 మముగా బాటుచున్న చంద్రఖండంబులవలె నున్నవను సాక్ష్యము తేటపడుచు
 న్నునది. కనుగొనుచు, పోసితిరాక్షసంబులు = పెంపుడు చిలుకలు, కైవారంబు
 లు చేయకొ = స్త్రీత్రిమలు చేయుచుండఁగా, ప్రాచీన కోయిలలు = పెంపుడు కో
 యిలలు, మంగిళగానంబు = మంగళ ప్రదమయిన సంగీతియు, ఒనర్పకొ = చేయు
 చుండఁగా, కొలంకుల కెలంకులను = లీటాక ప్రాంతములయందును, బావుల క్రే
 పిలను = బావుల ప్రక్కలయందును, నిజంజ క్రోడంబుల నీడలను - నికుంజ = పాద
 రిండ్లముక్క, క్రోడంబుల నీడలను = ముంహా భాగములందున్న నీడలయందును,
 విశ్రమించుచుకొ = ఆయానమును బోగొట్టుకొనుచు, ప్రసవ = హరింబులు - ప్ర
 సవ = పూవులందున్న, మృదు = మనోహరమయిన, గంధ = పరిమళమును, పశ్య

తో హారంబులు=చూచుచుండగ నె దొంగిలిం చెడివి, అగు గంధవాహంబుల రాక
లు=అయినట్టి మారుతములయొక్క ప్రసారములు, విహారశ్రాంతి=సంచారము
వలనఁగలిగెడి యాయాసమును, అవసయింపఁ=పోఁగొట్టుచుండఁగా, వికట...
మార్గంబుల=వికట=గొప్పవమున, ఘటియంత్ర = సీతామలవలనఁ జిచ్చఁబడు,
సలిలధారా=నీటి ప్రవాహములయొక్క, సరణి=కాలువలయొక్క, మార్గంబు
ల=త్రోవలయందు, టెక్కింబునకు=ధ్వజమునకు, చక్కనిగొండుమీను=సా
గరైన పెద్ద చేపను, వెదకు మీనకేతుండునుం బోలె=వెదకుచున్న మన్మథుఁడువ
లెనె, ఉద్యానంబు ఎల్లఁ=పూవుల దోటయంతయు, క్రుష్కరి=తిరిగి, అగ్రభాగం
బున=తనయెదుటి ప్రదేశమందు, పై పవ్యముతో నన్వయము.

నీ. శేషపుచ్చచ్చాయఁ శ్ర జెలువారు *బిసము లం
తర్క్మసురదంతి దంతములుగ
నిండార విరిసినపుండరీక శ్రేణి
†యామినీరమణ రేఖాంకురముగఁ
బ్రతిబింబితోపాంత శ్ర బహుళపాదపములు
గర్భస్థైలనంతఃపుములు గాఁగ
నేక దేశంబున శ్ర నింసీవరంబులు
గరళకూటమయూఖ శ్ర ఖండములుగ.

* “బిసములు తన్నగ్న సురదంతి దంతములుగ” అని పాఠాంతరము.

† “యామినీరమణ రేఖానిగాఁగ” అని పాఠాంతరము. ఇది మిగుల న
సమంజసముగా నున్నది. ఏమన, సముద్రమందు చంద్రలేఖ యొక్క టియేయు
న్నది కనుక, పుండరీకశ్రేణి చంద్రలేఖవలె నున్నదనిన యుపమానము సరప
డుచున్నది. ఇట్లు కాక పుండరీకశ్రేణిఁజంద్రలేఖానితోఁ బోల్చి చెప్పినచో పుండ
రీకశ్రేణిని జంద్రలేఖతోఁ బోల్పుచున్నాము కాని పుండరీకములను బోల్పలేదు.
కావున నొకటైన పుండరీకశ్రేణి చంద్రలేఖవలె నున్నదని చెప్పట యుక్తము
కాని చంద్రలేఖల పంక్తివలె నున్నదట యుక్తముకాదు. అట్లు చెప్పినచో
మొదట మఱియొక సమాహవాచకపదముండవలెను. మఱియు సముద్రమునం
దుఁ బెక్కు చంద్రలేఖలుండుట యప్రసిద్ధము.

జే గీ. బాలశై వాలవల్లరీజాలకంబు

బాడబొసల భవధూమరపంక్తిగాగ

వారిరాశియుఁ బోలె గంభీరమైన

ఘన తటాకంబుఁ గాంచె నశ్రద్ధనవిభుండు.

97

టీ. శేషపుచ్చిచ్చాయ్ - శేష=అనంతునియొక్క, పుచ్చ=తోకయందున్న, ఛాయ్=కాంతిచే, చెలువారు బిసములు=ఒప్పుచున్న తామరతూండ్లు-అనగా మిక్కిలి తెల్లగానున్న తామరతూండ్లు, అంకిర్తగ్న సురదంతి దంతములుగ్-అంతిర్=అసముద్రమందు, మగ్న=మునిగిన, సురదంతి=విరావతముయొక్క, దంతములుగ్=దంతము లగుచుండఁగా-అనగా ననంతునితోకవలె మిక్కిలి తెల్లనైన తామరతూండ్లు సముద్రమందే యుద్భవించి యందుఁ దిరుగులాడుచున్న యైరావతముయొక్క దంతములవలె నున్నవని బావము. ఇందైరావతము దంతములఁబోలిన తామరతూండ్లు తటాకమందుండుటచే నీసామాన్యధర్మమునుబట్టి తటాకమునకు సముద్రమునకు సామ్యమున్నదని యెఱుంగునది. నిండారొ=నిండుగా, విరిసిన పుండరీకశ్రేణి-విరిశీ=వికసించినట్టి, పుండరీకశ్రేణి=తెల్లదామరలయొక్క పంక్తి, రగామిసీరమణ రేఖాంశరముగ్-యామి సీరమణ=రాత్రి కధిపతియొక్క, (అనగా చంద్రుఁడనుట) రేఖా=రేఖయొక్క, అంకురముగ్=మొలకయగుచుండఁగా (అనగాఁ జంద్రుఁడు సముద్రమందుఁ బుట్టినవాడగుట ప్రసిద్ధి; చంద్రరేఖతో బోలిన తెల్లదామరపూపంక్తి తటాకమందున్నదికాన నీతటాకము సముద్రమును బోలుచున్నదని బావము) ఇందు “శ్రేణి” అనగా ఐదుసగానున్న పంక్తియని యర్థము- కావునఁ జంద్రరేఖాసామ్యము సంగతమగుచున్నది. ప్రతి...పాదపంబులు - ప్రతిబింబిత=ప్రతిఫలించిన, ఉపాంత=ప్రాంతములయందున్న, బహుళ=అనేకములయిన, పాదపములు=చెట్లు, గర్భ...కాఁగ్- గర్భస్థ=ఉదరమందున్న, శైలసంఘములు=పర్వత సమూహములు, కాఁగ్=అగుచుండఁగా - అనగా మైనాకపర్వతము సముద్రముననుండునని పురాణప్రసిద్ధి. మఱియు సముద్రములోఁ జెక్కులు పర్వతములుండునని పండితులు నుడువుదురు. తటాకముగట్టునందున్న చెట్లు నీటిలోఁ

బ్రతిఫలింపగా నవి పర్వతములను బోలుచున్నవని భావము. ఏకదేశంబునఁ = ఒకప్రదేశమునందు, ఇందీవరంబులు = నల్లఁగలువలు, గరళ... ఖండములుగఁ - గరళ కూటం = హాలాహలముయొక్క, మయూఖం = కిరణములయొక్క, ఖండములు గఁ = ముక్కలుకాఁగా-అనఁగాఁ దటాకములో నొకమూలను వికసించియున్న నల్లఁగలువలు సముద్రమునందుఁ బొడమిన హాలాహలముయొక్క కాంతి మండలములవలె నొప్పుచున్నవని భావము, బాల... జాలకంబు-బాల = లేతయైన, శైవాలవల్లరీ = నాచుతీవెలయొక్క, జాలకంబు = సమూహము, బాడబానల... పంక్తిగాఁగఁ - బాడబానల = బడబాన్ని హోత్రమువలన, భవ = పుట్టిన, ధూమపంక్తిగాఁగఁ = పొగల తెగలుకాఁగా-అనఁగాఁ జెఱువులోని 'నాచుతీ'గలసమూహములు సముద్రములోని బడబాన్నియొక్క పొగల తెగలవలె నున్నవని భావము. వారిరాశియుబోలెఁ = సముద్రమునలెనె, గంభీరము = లోతుగలది, ఐనఘనతటాకంబు = అయినట్టి పెద్దచెఱువును, అజ్ఞానవిభండు = అసలుడు, కాంచె = చూచెను. అనఁగా వెనుకఁజెప్పిన సామాన్యధర్మంబులఁబట్టి సముద్రములోఁడులచెందియున్న తటాకమును నలుఁడు చూచెనని భావము.

తా. తటాకముగనున్న తెల్లని తామరకూండ్లు ఐరావతముయొక్క పంథములవలెనుండఁగా, జక్కఁగవికసించిన తెల్లఁదామరపూవులపంక్తి చంద్రలేఖవలె నలరుచుండఁగా, నాతటాకప్రాంతములయందున్న చెట్లందు ప్రతిఫలింపగా, నవి సముద్రమధ్యమందున్న పర్వతములను బోలుచుండగా, నొకప్రదేశమందు వికసించిన నల్లఁగలువల మొత్తములు హాలాహలముయొక్క కిరణముల ఖండములవలె నుండఁగా, చక్కఁగబలిసిననాచు బడబానలము వలనఁ గలిగిన పొగగుంపులవలె నుండఁగా, సముద్రమువలె నొప్పుచు లోతుగలదైయున్న గొప్పతటాకమును సలమహారాజు పొడఁగాంచెను.

వ. కాంచి యొక్కింతదడవు మనంబునం గొనియాడుచుం దిమి
తిమింగిల ధులీకులీరమత్యక్తచ్ఛప మకరనికర సంచారతరళ
* తరంగమాలికాడోలాధిగోహలీలావ్యాఘోలకలహంస సంస

దాలాపకోలాహల ముఖరితదిశాభాగం బైన యమ్మహాతటా
కంబుతీరప్రదేశంబున. 98

టీ. కాంచి=చూచి, ఒక్కంతడవు=కొంతనేపు, మనంబున=మనస్సు
నందు, కొనియాడుచు=పొగడుచు, తిమి...దిశాభాగంబు - తిమి=నూతామ
డపాడవుగల చేపలు, తిమింగిల=వానినిమింగునట్టిచేపలు, ఘలీ=అడుతాబే
ళ్లు, మలీర=ఎండకాయలు, మత్స్య=చేపలు, కచ్చప=తాబేళ్లు, మకర=మొ
సళ్లు, వీనియొక్క, నికర=సమూహములయొక్క, సంచార=విహారములచేత,
తరళ=నలించుచున్న, తరంగ=అలలయొక్క, మాలికా=పంక్తులనెడి, ధోలా=
ఉయ్యెలలను, అశిరోహ=అధిరోహించుటయనెడి, లీలా=విలాసములయందు,
వ్యాలోల=మిక్కిలి యాసక్తిగల, కలహంస=మధురముగాఁ బలికెడిహంసము
లయొక్క, సంసద్=సమూహముయొక్క, ఆలాప=మధురధ్వనులయొక్క,
కోలాహల=కలకలముచేత, ముఖరిత=ప్రతిధ్వనులిచ్చుచున్న, దిశాభాగంబు=
దిక్కులుకలది, విన యమ్మహాతటాకంబు తీరప్రదేశంబునకొ - అయిన=అయినట్టి,
అమ్మహాతటాకంబు=ఆ పెద్దచెఱువుయొక్క, తీరప్రదేశంబునకొ=ఒడ్డునందు...
అని ప్రేషవ్యమతో నన్నయము.

సీ. విలసితజంబాలరీపులినభాగమున ను

ద్దండపద్మాతిపరీత్రంబునీడఁ

గమలకాండకతోర శ కంటకాంకురపంక్తి

¹నాయ్యనఁ గంధరం శ బారసికొనుచు

నొంటికాలనె నిల్చి శ యూర్తిమారుతములఁ

జగురు తెక్కల రేకు శ లెగయుచుండ

విశదమై ²పక్షతిరద్వితీయంబు విడజాఱఁ

జంచు లొకించు కారకుంచితముగ

1. "ఒయ్యన కంధరంబారసికొనఁగ" యని పాఠాంతరము.

2. "పక్షతిద్వితీయంబు లెడఁజాఱ" అను నచ్చుప్రతిపాఠముకంటె నిది
యే యుక్తముగానున్నది. ఏమనఁగా పక్షతిద్వితీయంబని యేకపదనమే యుచి
తమనదికాని బహుపదనము యుక్తముగాఁ దోఁపలేదు.

తే. వరుణరాజున కిడినచామరమువ్రాలె

బొడువు మిగిలిన వెలిదమ్మిపువ్వుబోలె

నిబిడనిద్రాభిముద్రితరీత్ర మైన

రాజహంసంబుఁ గాంచె నా శ్రీ రాజసుతుఁడు.

99

టీ. విలిసిత...బాగమునకొ-విలిసిత=ఒప్పుచున్న, జంబాల=బురదగల, పు
లిసబాగమునకొ=ఇసుకచిన్నెయందు, ఉద్దండ పద్మాతపత్రంబునీడకొ-ఉద్దండ
=గొప్పవయిన, పద్మాతపత్ర=గొడుగువంటి పద్మముయొక్క, నీడకొ=నీడయం
డు, కమల...పంక్తికొ-కమలకాండ = రామరకాండయందున్న, కఠోర=
కఠినములయిన, కంటకాంకురపంక్తికొ=ముండ్ల మొలక సమాహుచుండు, ఒ
య్యనకొ=మెల్లగా, కంధరంబు=మెడను, ఒరసికొనుచు=చేర్చుకొనుచు, ఇట
గఠోరమయిన ముండ్లు తినకొత్తుచున్నను నిద్రించుచున్నదని చెప్పటచే, నిద్రా
భిశయము సూచితమగుచున్నది. ఒంటికాలనె=ఒక్కపాదముతోనె, నిలిచి, ఊ
ర్విమారుతములకొ=తరంగములయందలి గాలిచే, చిగురు తెక్కల తేకులు-చి
గురు = లేతయైన, తెక్కల తేకులు=తెక్కలయందున్న చిన్నయీకలు, ఎ
గయుచుండకొ=మీదికి లేచుచుండఁగా, విశదము, వి=శుభ్రమయినదై, పక్ష
తద్వితయంబు=తెక్కలురెండును, విడకొజాణకొ = విడిపోవుచుండఁగా,
చంచలు=ముక్కు, ఇంచుకొ=కొంచెము, ఆకులచితముగకొ = ముడుఁగఁగా,
వరుణరాజునకుకొ=వరుణదేవునకు, ఇడినచామరముపోలెకొ=పట్టినవింజామర
మువలెను, అనఁగా ఛత్రచాపరామలు రాజలక్షణము కనుక తెక్కలువిడ
జార్చి యొకపాదమున నే నిలిచియున్న హంస యువకులకు రాజయిన వరుణ
నకుఁ బట్టినచామరమువలెఁ బ్రకాశించుచున్నదని భావము. బొడువు=ఉన్నతి
ని, మిగిలిన వెలిదమ్మిపువ్వుబోలెకొ=అతిశయించిన తెల్లదామరపువ్వువలెను,
అనఁగా నేకపాదమున నిలిచియున్న హంస నాశముగలిగి బొడువుగానున్న తె
ల్లదామరపూవువలె నున్నదని భావము. నిబిడ... నేత్రము-నిబిడ=గాఢమైన, ని
ద్రా=నిదురచే, అభిముద్రిత=మూయబడిన, నేత్రము=కన్నలుగలది, వనరాజ

హంసంబు = అయినట్టిరాయంచను, ఆరాససుతుడు = అనలుడు, కాంచె = చూచెను. అలం = స్వభావోక్తి.

తా. అనలమహారాజు తటాకము తీరమునందు గొడుగువంటి గొప్పపన్నము యొక్క నీడయందుఁ దామరతూండ్లను తలగడఁగాఁజేసికొని మెడను దానికిఁ జేరఁజేసి, యొక్క కాలనెనిలువబడి తరంగమారుతములచేఁ గొంచెము మీఁద గానెగయుచున్న చిన్న యీకలుగలదై, రెండుతొక్కలు కొంచెము దూరము గాజూచి, ముక్కును కొంచెముదగ్గఱఁగాఁజేసికొని పరుణదేవునికిఁ బట్టినవిం జామరమువలెను, నాళముతోఁ గూడిన తెల్లదామరపువ్వువలెను నొప్పుచు, నిద్రా తిశయముచేరే గన్నులను మూసియున్న రాజహంస నొకదానిని జూచెను.

క. కాంచనపక్షం బగు రా

యంచం గనుఁగొని నృపాలుఁ శ్రీ డనురాగముతో

వంచించి పట్టుకొనియెద

నంచుఁ దలఁచె దై వఘటన శ్రీ కనుకీలముగాన్. 100

టీ. కాంచనపక్షంబు = బంగారుతొక్కలుగలది, అగురాయంచ = అయినట్టిరాజహంసమును, కనుఁగొని, నృపాలుడు = నలుడు, అనురాగముతో = ప్రేమతో, వంచించి = మోసపుచ్చి, పట్టుకొనియెదఁ అంచు, దైవఘటనకు = దైవముత్ప మునకు, అచుకూలముగా = తగునట్లుగా, తలంచె = ఆలోచించెను.

తా. అనలుడు బంగారు తొక్కలుగలరాయంచను బట్టుకొందునని దైవ ప్రయుత్ప మునకు-అనఁగానలదమయంతులదంపతులగా జేయఁదలంచిన దైవముత లంపునకు, తగునట్లుగాఁ దలంచెను.

తే. వామనుం డయినకైటభశ్రీవైరివిధము

నభినయించుక్రమంబున శ్రీ నధిపసుతుఁడు

నడికినడికి యల్లలన శ్రీ నడచి పట్టె

బాణి పద్మద్వయంబున శ్రీ బసిడియంచ.

టీ. అభిషముతుడు=నలమహారాజు, వామనుడు=పాట్టివాడు, అయిన కైటభ నైరి విధము-అయిన, కైటభ నైరి-విష్ణుమూర్తియొక్క, విధము=రీతిని, అభిషయించు క్రమమునకొ, నటించు క్రమముచేత, నడికి నడికి=మిక్కిలి వడకుచు, అల్లలనకొ-మెల్లమెల్లగా, నడచి=గమనించి, పసిండియంచకొ=బంగరు హంసను, పాణిపద్మవ్యయంబునకొ = పద్మములఁ బోలినరెండు చేతులతోను, పట్టెకొ=గ్రహించెను.

తా. పిట్టలు మొదలగువానిని బట్టుకొనునప్పుడు తనయాకారమును బోల్పిగాఁ జేసి చప్పుడఁ కాకుండఁ దాటుచు బట్టుకొనుట ప్రసిద్ధము. అట్లెనలమహారాజు మెల్లమెల్లగా వంగి వంగినడచుచునుటచే పాట్టివాడైన వామనదేవునివలె బ్రకాశించుచు, చప్పుడు కాకుండఁబోయి రెండు చేతులతోను బంగారు హంసయునుబట్టుకొనెను. అలంకారము స్వభావోక్తి.

వ. ఇట్లు నిషధరాజుచేతం బట్టువడి మేల్కొంచి యక్కాంచన హంసంబు కంచు గీసిన తెఱంగున నెలుగించుచు నెగయనుంకించుచుఁ జంచుపుటంబునఁ భ్రాణిపల్లనంబులు గజచుచుఁ జరణాబులఁ గింజకొనుచు నఖిలుల నొత్తుచు నలుదిక్కులం జూచుచు నెద్దియుఁజేయునదిలేక చీకాకు పడుచుండ నప్పాటన సంభ్రమ సముత్పత్యతృప్తగకులంబై కమలపండంబు గలగుండువడియొఁ గూలంబులం గులాయంబులనుండి పుండరీక వనలక్ష్మీచరణ నూపుర క్రేంకారంబుల ననుకరించుచుఁ గారం డవబకక్రొంచరథాంగ కోయష్టికాదులు విహాయసంబున కెగసి కూయుం దొణంగె నప్పుడు.

102

టీ. ఇట్లు, నిషధరాజుచేతకొ=నలుగచేత, పట్టువడి, బిట్టు=వేగముగా, మేల్కొంచి=మేలుకొని. అక్కాంచనహంసంబు=బంగరుహంస, కంచుగీసిన తెఱంగునకొ=కంచుగీసినప్పుడు పొడమిండ్సని విధముగా, ఎలుగించుచు=కంత

కంతధ్వనిచేయుచు, ఎగయన్ = ఎగురుటకు, ఉంకించుచున్ = ప్రయత్నించుచు.
 చంచూపుటంబునన్ = దొన్నె వంటిచుక్కు చేత, పాణిపల్లవంబున = చిగురువంటి
 చేతులను. కఱచుచు, చరణంబులు = కాళ్లు, గింజుకొనుచు = విడలించికొనుచు;
 నఖంబులన్ = గోళ్లచే, ఒత్తుచున్ = చీరుచు, నలుదిక్కులన, చూచుచు, ఎద్దియు
 ను = ఏమియున, చేయునది = చేసెడిపని, లేక, చీకాకుపడుచుండన్ = శ్రమపడు
 చుండగా, అప్పాటన = ఆనమయమందె, సంభ్రమ... కులంబై - సంభ్రమ =
 తొట్రుపాటుచే, సముత్పితత్ = ఎగురుచున్న, సతగకులంబై = పక్షినమూహము
 కలదై, కిమలమండంబు = పద్మములనమూహము. కలగుండువడియొ = సంక్షోభ
 ముచెందెను, కూలంబులన్ = తీరములయందు, కులాయంబులనుండి = గూళ్లనుండి,
 పుండరీక... కేంకారంబులన్ పుండరీకవన = పద్మవనములనుండుండెడి, లక్ష్మీ =
 లక్ష్మీదేవియొక్క, చరణ = కాళ్లయందున్న, నూపుర = అందెలయొక్క, క్రేంకా
 రంబులన్ = క్రేంకారధ్వనులను, ఆనుకరించుచు = విడంబించుచు, కారండవ...
 కోయప్పికాదులు - కారండవ = కన్నె శిశిపిట్టలు, బక = కొంగలు, క్రాంచె = క్రాం
 చపక్షులు, రథాంగ = చక్రవాకములు, కోయప్పిళ్ళ గుడ్డికొంగలు, ఆదులు = మొ
 వలయినజలపక్షులు, విహాయనంబు నకున్ = కాళమునకు, ఎగసి = ఎగిరి, కూయన్
 దొడంగెన్ = ధ్వనులుచేయ నారంభించెను, అప్పుడు = ఆనమయమందు. పైప
 ద్యమతోనవ్యయము.

తే. జాతరూపచ్చదచ్చటాజాతరూప

లక్ష్మీయిం తొప్పనే మరాళమున కనుచు

నద్యుత్తం బంది తనుఁ జూచుననధిపు సుతున

కిట్లనె మనుజభాషల శ హేమఖగము.

108

టీ. మరాళమునకు = హంసకు, ఇంత = ఇటువంటి, జాత... లక్ష్మీ - జాతరూప =
 బంగారుయొక్క, ఛద = రేఖలయొక్క, ఛటా = నమూనామొలన, జాత = పుట్టిన,
 రూపలక్ష్మీ = సౌందర్యకోభ, ఒప్పునే = ప్రకాశించునా? అనగా నిట్టి కోభగల
 హంసముండదనిభావము. చుటియు నసాధారణమయినకోభ దీనికిగలదు కనుక
 నిదితక్కిన హంసములవంటిది కాదని తెలియవచ్చుచున్నది. అనుచున్ = అనిపలు

కుడు, అప్పుతంబు=అశ్చర్యమును, అంది=పొంది, తనున్=రాజహంసననుట, చూచునధిపునుకునకున్=చూచుచున్నరాజకుమారునకు, పేమఖగము=పసిడి పిట్ట, మనుజభాషలన్=మనుష్యవాక్యములచే, ఇట్లనన్=ఇట్లుపలికెను.

తా. భూలోకమందు బంగారుపక్షి నక్కడనైనఁ జూచితిమా యని చూచుచున్న నలున కాపిట్ట మనుజభాషలతో నట్లనియె.

క. తెక్కలకొనలం గలిగిన

యిక్కొంచన మాసపడియెదే నృప నీకే

యక్కఱ దీనం దీరెడు

నక్కట! నీహార లేశ శ్రమభిక్కిబోలెన్.

104

టీ. నృప=ఓరాజా, తెక్కలకొనలన్=తెక్కలకొనలయందు, కలిగిన యిక్కొంచనము=ఉన్నట్టి యీబంగారమును, ఆసపడియెదే=అపేక్షించుచున్నావా? అనఁగా నట్లపేక్షించుట యుక్తముకాదనిభాషము, అక్కట! అయ్యయ్యా! నీహారలేశము=మండుచుక్క, అభిక్కిబోలెన్=సముద్రమునకువలెనే, దీనక=ఈబంగారముచేత, నీకు, ఏయక్కఱ=ఏయవసరము, తీరెడుకొ=తీరుచున్నది? అనఁగా నీకెంతమాత్రము వక్కఱకురాదని యర్థము. అనఁగా జక్రవర్తి నై నకలసంపదలతోఁ దులనాగుచున్న నీకు కొంచెముయిన బంగారువలన నేయవసరమును దీరదని భాషము.

తా. ఓరాజా! నీవు భూపాలుఁడవే! ఈ నా తెక్కలకొనయందున్న బంగారు నపేక్షించుచున్నావా? మంచుచుక్క సముద్రమునకుఁ గొలుగాని యట్టలీ స్వల్పమయినకాంచనము నీకెందులకు సరిపోవును? ఎందులకుఁ జాలదు.

అలంకారము, ఉపమ.

చ. ఎఱుంగ నె నీవు ప్రాంతమున నీ నింతటనంతట నున్నియింత యే మఱుదునె నిన్ను విశ్వజనమాన్యుడవంచును విశ్వసించి యిత్తటి సుఖనిద్రఁ బొందితి వృధామతి నెట్టిన యాత్మ నమ్మినం జెఱుపఁ దలంతు రే ఘనులు చిత్తమునం బగవారి నేనియున్.

* “పడితివేనృప” అని పాఠాంతరము.

టీ. ఓన్యపాలా! నీవు, ప్రాంతమునన్ = సమీపముగా, ఇంతటన్, అంతటన్ = ఈపాటి యాపాటిదూరములో, ఉన్కి = ఉండుట, ఎఱుగన్ + ఎ = తెలియక పోతి నే? ఇంత, యేమఱుగునె = ఇంత ప్రమాదమును జెందుదునా? విశ్వజన మాన్యఁడవు - విశ్వ = ప్రపంచములోనున్న, లేక, సమస్తమయిన, జన = జనులచే, మాన్యఁడవు = మన్నింపఁ దగినవాఁడవు, అంచున్ = అని తలంచుచు, నిన్నున్, విశ్వసించి = నమ్మి, ఇత్తఱిన్ = ఈసమయమందు, వృథామతిఁ = వ్యర్థమయిన తెలివితో, సుఖసిద్ధను = సుఖకరమయిన నిద్రను, పొందితిన్ = చెందితిని, ఘనులు = గొప్పవారు, నెట్టు = మిక్కిలి, ఆర్తన్ = మనస్సునందు, నమ్మినన్ = విశ్వసించినచో, పగవాఁడే నేయున్ = శత్రువులనైనను, చిత్తమునన్ = మనస్సునందు, చెఱుపన్, తలంతురే = చెఱుచుటకు ఆలోచింతురా? అనఁగా నాలోచింపరని యర్థము

తా. ఓరాజా! నీవు నాకు సమీపముగాఁ బ్రవర్తించుచున్నావని యెఱుంగను. ఎఱిగినచో నింతప్రమాదము చెందుదునా? మఱియు నీవు నమస్తజనులకు హాని చేయునివాఁడవనియు, నీదేశములో నెవరికిని పుష్కలము కలుగనియవనియుఁ దలంచి నీయందు నమ్మకముంచి యిట్లునిర్దించితిని. ఇట్లుండ నీవునమ్మఁ బట్టుకొనుట యుచితమా? ఉత్తములు తిన్ననమ్మినవారిని శత్రువులనయినను చెఱుచుటకు యత్నింపరుదా? అలం. అర్థాంతరము.

ఉ. హింసయు నీకు వేడ్కయగునీ నేని కృపాశ్రయమైన యీసనో హింసయుఁ జంపనేల కఱవె అరహత వసుంధరాధిపో
త్తింస! విజృంభమాణ భుజదర్పనిరంకుశ సాహసక్రియా
మాంసలది త్రివృత్తులయి నీ మత్తిలియుండునరాతిభూపతుల్.

టీ. వసుంధరాధిపోత్తింస = ఓరాజశ్రేష్ఠా! హింసయు = హింసాకృత్యము గూడ, నీకు, వేడ్క = ప్రియము, అగు నేని = అయినచో, కృపాశ్రయము = దయకుఁ బాత్రము, విన యీసనోహింసయు = అయినట్టి యీతటాకమునందలి యంచను, చంపన్ + ఎల = చంపుటయెందుకు? తరవాతఁ = సమయమందు, విజృంభమాణ ... వృత్తులు - విజృంభమాణ = అతిశయించుచున్న, భుజదర్ప =

బాహుగర్వముచే, నిరంకుశ = అడ్డులేని, సాహస్రీయా = సాహస కృత్యములచేత. మాంసల = దట్టమైన, చిత్రవృత్తులు = మనోవ్యాపారిములు గలవారు, అయి, మత్తలి = మదించి, ఉడునరాతి భూపతుల్ = ఉన్నట్టి శత్రురాజులు, కఱవా = లేరా? అనఁగా బెక్కురుకిలరని యర్థము. నీకు హింసాకృత్యము తగలేదనియు. ఒకవేళ నిష్ప్రమయినచో మదించిన శత్రుభూపతు లెందఱున్నారుకాదు. వారిలజంపి వేడ్క తీర్చుకొనుము. అతియశాని దయనీయములమయి నమానించివారియందు హింసజూడింపఁగూడదు. కావున నాప్రాణముల కెంత మాత్రముహాని గలుగనీరాదని భావము.

తా. ఓంబా! నీకు హింసాకృత్యము లొనర్చుటయందు వేడుకయున్నచో దయఁ జూడఁదగిన యీహంసమును జంపఁ బ్రయత్నింప నేల? బాహుగర్వముచే నతిసాహసకర్తయు లొనరించుటయం దాసక్తిలేవారయి మిగుల మదించియున్న శత్రురాజు లెందఱులేరు. వారిలను జంపి హింసాకృత్యములయందలి వేడుకను దీర్చుకొనఁగూడదా?

వ. ఫలకుసుమమూల మాత్రంబున శరీరయాత్ర నడుపుచు మునులుంబోలె సలిలంబులలో నం దపంబు చేయుచున్న వారము మామీద దండనీతిం బ్రయోగింప నీకుం దగునే యదియునుంగాక.

107

టీ. ఫల...మాత్రంబునకొ - ఫల=పండ్లు, కుసుమ=పూవులు, మూలమాత్రంబునకొ = దుంపలచేతను, శరీరయాత్ర = జీవనోపాధిని, నడపుచు = వెల్పించు. అనఁగా నొకరికి హానిచేయుకుండ సాధువృత్తిచే జీవించుచున్నామని యర్థము. మునులుంబోలె = మునీశ్వరులు వలెనే, సలిలంబులలోనకొ = జలములలో తపంబుకొ చేయుచున్నారము. అనఁగా జలమధ్యమందు మునీంధ్రులు తపస్సు చేయుచున్నట్లు మేమును సదాశలమధ్యమందు వసించి తపంబుచేయుచు నిరపరాధులమయి యున్నామని యభిప్రాయము. మామీదకొ = నిరపరాధులమయిన మాపయిని, దండనీతిని, ప్రయోగింపకొ, తగునా = అనఁగా దగదనియర్థము అదియునుంగాక = అయింకకొ కారణమేకాదు.

తా. ఓరాజా! దండింపడగనివారిని దండించినచో రాజా నరకమునొందు నని పండితులు చెప్పుదురు. కావున రాజా, నిరపరాధులయిన సామాన్యప్రాణు లనే చంపఁగూడదు. అట్లుండ కందమూలాదుల దినుచు జలమందు నివసించుచుఁ దపఁబు చేయుచున్నారము, కావున మేము మునులము. శ్రేయోభిలాషియ యైన రాజా మునుల కెన్నడు నపాయముకలిగింపఁడు. నీవు నీశ్రేయస్సును గోరు దువేని నన్నుఁ జంపకుమని భావము.

అవ. వెనుకటి వాక్యమున నిరపరాధియగుమునివంటిదానను కావుననన్నుఁ జంపఁడగదని చెప్పి యింక నీపద్యముచే వధాన ర్హ హేతువులను చెప్పుచున్నది

నీ. తల్లి మదేకపుత్రైక పెద్ద కన్ములు

గాన దిప్పుడు మూఁడు శక్తాల్లమునలి

యిల్లాలు గడుసాధ్యై యేమియు నెఱుఁగదు

పరమపాత్రివత్యై భవ్యః. ౩

వెనుకముందరలేదు శ నెన రై నచుట్టంబు

లేవడి యెంతేని శ జీవనంబు

గానక కన్నసంతానంబు శిశువులు

జీవసస్థితి కేన శ తానలంబు

తే గీ. కృపఁ దలంపఁడయ్య యో శ నృపవ ర్ణ్య

యభయ మీవయ్య యోతుహీనాంశువంశ

కావఁ గదవయ్య యర్థార్థై కల్పశాఖ

నిగ్రహింపకు నయ్య యో నిషధరాజ.

108

టీ. నృపవర్ణ్య! ఓరాజ! శ్రేష్ఠ! తల్లి = వాతల్లి, మదేకపుత్రైక = నన్నొక్క ని నే కుమారుఁగాఁబడసినది. అనఁగా మాతల్లికి నేనొక్కఁడనే ప్రత్యుఁడనుకాని మతీనంతానములేనపుడు. పెద్ద = విశులబుద్ధురాలు, కన్ములుకానదు = గ్రుడ్డిది, మూఁడు శక్తాల్లమునలి = మూఁడుకాళ్లు గలమునలిది, అనఁగా మునలివారికూత కట్టి

మాండవకాలుగానుండును. అనఁగా నాకింటి వేతన సంతానములేని మాతల్లి మిక్కిలివృద్ధురాలయి గ్రుడ్డిదయి చేగజ్జిసాయమున నడచుచున్నది. ఆమె కా హారాదులనే నొనంగవలసినదేకాని యామె స్వతంత్రురాలై సంపాదించికొన లేదు, నన్ను నీవు చంపినచో నాతల్లి యాహారములేక పుట్టికోకమగ్నయై ప్రాణములు విడుచును. అందున నాపాపముగూడ నిన్నుఁ జాట్టుకొనక మా నదని భావము. నీవంటివారు వెంకమునిలఁబెట్టవలసినవారే కాని యున్నానింపఁ దగినవారుకారు. నీకీట్టిపాపములు సంభవించుచున్నవి కాన నన్ను విడిచిపెట్టుమని ఫలితార్థము. ఇల్లాలు = నాభార్య, కడుక్ = పాధ్య = మిక్కిలి యోగ్యురాలు, ఏమియు నెఱుంగదు = మిక్కిలియవివేకురాలు, పరమపాతివ్రత్యభవ్యచరిత = పరమపాతివ్రత్య = పూజ్యమయిన పాతివ్రత్యము చే, భవ్య = ప్రశస్తమయిన, చరిత = ప్రవర్తనముకలది. అనఁగా నాభార్యయఁగూడ నాహారములఁ దెచ్చుకొను నంతతేలివికలది కాదు. మిక్కిలి యోగ్యురాలు. పతివ్రతి. నన్ను నీవు చంపినచో, బ్రతివ్రతయగు నాభార్య భర్తృవియోగాన్ని చేతనే కాక యాహారాదులు లేమి నాఁకఁజిచిచ్చుచేఁగూడ ప్రాణములు విడుచు. ఆపాపముగూడ నిన్నుఁ జాట్టుకొనునని భావము. మఱియుఁ బతివ్రతలకు హానిచేసినవారు లోకమున జీవించి యుండలేదు. కావున నన్నుఁ జంపి పతివ్రతయగు నాభార్యకు హానిలిగింపతి నేని తదీయకోపాన్ని విన్నదిగఁవింగకమానదు కావున నన్ను విడిచిపుచ్చుమని ఫలితార్థము. నెనరు = దయగఁచాడు, వినచుట్టంబు = వినబంధువు, నెనకకోముం దఱి = ఇరువంకలను, అనఁగా నంతింటింకగాని పుట్టింటింకగాని యనియర్థము, లేదు, జీవనంబు = జీవనోపాధి, ఎంతేనిలేవడి = ఏమియులేదు అనఁగా మిగుల బీదవారమనట, కానకకన్నసంతానము, ఎన్నోక్రమలకొందినంగాని కలుగనిసంతతి, శిశువులు = పసివారు, జీవనస్థితికి = నాభార్యను తల్లిని బిడ్డలను బోషించుచుంటుకు, ఏన = నేనే, తానలంఘన = కారణమును, పలుక్రమలు పొంది పలుప్రతులు నాచరించి యెంతోఁ బుచ్చుపుణ్యముంగలిగియుండినంగాని బిడ్డలుపుట్టరు. నన్ను నీవు చంపినచో నాశిశువు లాహారములేక చావవలసినవారు. కావున నాపాపముగూడ నిన్నుఁ జాట్టుకొనక మానదు. దిక్కులేనితల్లికి, భార్య

కు బిడ్డలకు, జీవనమిచ్చెడి వాడనునేనే. అట్టినన్న జంపినచో నీ వెందటి ప్రాణములు దీనిన వాడవగుదునో యోజింపుము. ఇట్టిదాననగునన్ను హింసింపఁ గూడదని యభిప్రాయము, కృప, తిలంపఁగదయ్య. ఓ తుహి నాంశువంశ = చంద్రవంశమందుబుట్టిన, యోరాజా! అభయము, ఈవయ్య. తుహి నాంశువంశ 'అని' చెప్పటచే జగత్ప్రసిద్ధుడయి చంద్రునివంశంబునఁబుట్టి నీచునివలె నిట్టిసాధు పక్షుల కపకార మొనర్చి పాపంబుమూటఁగట్టుకొనుట వగదని యభిప్రాయము తెల్లమగుచున్నది అర్ధార్థకల్పశాఖి = యాచక్షులకఁ గల్పవృక్షమువంటి ఓని వధరాజా! కావదయ్య, నివధరాజ = నివధ దేశాధిపా, నిగ్రహింపకుము + అయ్య = చంపకుమా? "అర్ధార్థకల్పశాఖి" అని చెప్పటలో సారవ్యమేమన కల్ప వృక్షమెంతదూర్ఘటములయిన యోగ్యులనయినను దడయకొచ్చును. నీవు నట్టికల్ప వృక్షముతో సమానుడ వగుటంబట్టి వాప్రాణంబులు నాకిచ్చి నా యోగ్యుడీర్ప సమర్థుడవని యభిప్రాయము తెల్లమగుచున్నది.

వ. అక్కటకటా దైవంబ! నీకంటికిఁ జేరిగింజయుం బెద్దయయ్యెనే? జననీ! ముదిసి ముప్పుకాలంబున సుతశోక సాగరం బెబ్బంగి నీడఁగలదానవు? ప్రాణేశ్వరీ! యేచంద్రుని మంద్యరహ వేద నాదవాసలంబునం దరికొనియెదవు? సఖిలారా! యే ప్రకారంబునం బుటపాక ప్రతీకాళిం బై నకరుణరసంబునఁ బురపురంబొక్కెదరు? బిడ్డలార! యే లాగున నతితృప్తిపాపాకులంబులై కులాయకులుంబులం గులకులం గూసెదరిని విలాపంబుసేయుచు దృగ్గోళకంబుల వేడి కన్నీరు నెడల గోలుగోలున నేడ్చినం గృపాళుండై యాభూపాలుండు హస్తపల్లవంబులు వదలి రా జహంసంబ పొమ్ము సుఖంబుండు మని విశిచిపుచ్చె ననంతరంబ.

టీ. అక్కటకటా! అయ్యయ్యా! దైవంబా! నీకంటికి చేరిగింజయున, పెద్దయయ్యెనే? అనఁగా నల్పులమయిన మే మేనీకుబరువయితి మామే మే నీకంటికి గనఁబడితారమా, అని యర్థము. జననీ! ఓతల్లీ! ముదిసి = మునిచిదావయి, మును

కాలంబునా = ఈయనలితనంబునందు. సుతశోకపాగరంబు = పుత్తశోకమనెడి సముద్రమును, ఎబ్బంగి = ఏరితిగా, ఈదలగలదానవు, ప్రాణేశ్వరీ! ఓప్రియురాలా! ఏచందంబునా; మద్విరహ... దవాసలంబునా - మల్ = నాయుక్క, విరహ = వియోగమువలనఁగలిగిన, వేదనా = బాధయనెడి, దవాసలంబునా = కార్పిచ్చుచే, దరికొనియెదవు = దహింపఁబడుదువోకదా? సఖులారా! ఏప్రకారంబునా, పుటపాకప్రతీకాశంబు. పుటపాక = పుటయుపెట్టుటవలనఁగలిగినవేడితో, పతీకాశంబు = సమమయినది, విసకరుణారసంబున = అయినట్టి దుఃఖముచేరి, పురపురకాకృదరో = మిక్కిలి బాధచెందుదుకోకదా? బిడ్డలారా? ఏలాగునా = ఏరితిగా, అతిశుద్ధిపాపాకులంబులై = అధికమయిన యాఁకఁటిచేతను దప్పిచేతను వివశులై, కులాయకులంబులై = గూండ్లప్రక్కలయందు, కులకులకూసెదరు = అసురసురులై యుండువరోకదా? అని, విలాపంబుచేయుచు = శోధనముచేయుచు, దృగ్గోళకంబులకై = నేత్రములనుండి, వేడికన్నీరు = వెచ్చనినీరు, నెడలకై = బయలు నెడలఁగా, గోలుగోలునా, ఏడ్చినా = ఏడుచుచుండగా, కృపాకుండయి, ఆఘాపాలుండు = ఆనలుడు, హస్తస్తల్లపంబులు, విసలి = విడిచి, రాజంసంబ! పొప్పు సుఖంబుండుము, అని విడిచిపుచ్చి, అనంతరంబ = అటుతరువాత...

శా. భారద్వాజపవిత్రగోత్ర విమలాశస్తంబసత్పుత్ర వి

ద్యారాజార్థకిరీట రాజహితకార్యారంభనిర్ధారణా

ధారంధర్యకళాయుగంధర సమీర్ధాండివి శ్రీఖండక

ర్వూర్జీదవిసాండునిర్మలయశః ॥ పూర్ణశ్రుమామండలా. 110

టీ. భారద్వాజ పవిత్రగోత్ర - భారద్వాజ = భారద్వాజమునియొక్క, పవిత్ర = పవిత్రమయిన, గోత్ర = వంశముకలవాడా? పవిత్రమయిన భారద్వాజవంశముందు, బొడమినవాడాయనియతుట, విమలా... సూత్ర-విమల = నిర్మలఁడయిన, ఆపస్తంబ = ఆపస్తంబునియొక్క, సత్ = సంచిదయిన, సూత్ర = సూత్రముకలవాడా, విద్యారాజార్థకిరీట = విద్యాంకులలో శ్రేష్ఠుఁడయినవాడా? రాజ... యుగంధర-రాజ = ప్రభువునకు, హిత = హితమయిన, కార్య = ప

నులను, ఆరంభ = ప్రారంభించుటలను, నిర్ధారణా = నిర్ణయించుటయొక్క, ధౌరంధుర్య = భారవాహకత్వముయొక్క, కళా = చాతుర్యమునందు, యుగంధర = యుగంధరునివంటివాడా? అనగా రాజునకు హితమయిన కార్యము లాచరించుటయందు యుగంధరుడనెడి మంత్రివంటివాడనుట. యుగంధరుడు ప్రతాపరుద్రునిమంత్రి, ఇతడు తనబుద్ధిచాతుర్యముచే దురకలచే డిల్లీకిగొనిపోయెడిన తనప్రభువును విడిపించితెచ్చెను. సమిద్గాండీవి- సమిత్ = యుద్ధములయందు, గాండీవి = అర్జునునివంటివాడా? శ్రీఖండ... వండలా- శ్రీఖండ = మంచిగంధమునలెను, కర్పూర = కప్పరముయొక్క, తోద = గుండవలెను, విపాండు = మిక్కిలి తెల్లని, నిర్మల = మలినముకాని, యశః = కీర్తిచే, పూర్ణ = నిండయిన, శ్రుమామండలా భూమండలముకలవాడా! కర్పూరాదులవలె దెల్లనిదియు సమ సభూమండలము నావసించినదియునగు కీర్తికలవాడని యాగము.

క. ౪ కేళాదిరాయ యభినన

లీలామక రాంక చంద్ర లేఖాంకుర శ్చ

డాలంకార పదాంబురు

హలింగననుభుత నిర్మలంకారకరణా?

111

టీ. కేళాదిరాయ! అభినవలీలామక గాంక-అభినవ = శ్రోతవైన, లీలా = విలాసము, మకరాంక = మన్మథునివంటివాడా? చంద్ర... కరణా-చంద్రలేఖా = చంద్ర లేఖయొక్క, అంకుర = మొలక, అనగా బాలచంద్ర లేఖయనియర్థము, చూడాలంకార = శిరోభూషణముగాఁ గలవాడయొక్క, అనగా శంకరునియొక్కయని యర్థము, పదాంబురుచా = పద్మములవంటి పాదములను, అలింగన = కాగిలించుకొనుటచేత, అనగా శరణుచొచ్చుటచేత, సుఖితి = సుఖించుచున్న, నిర్మల = పరిశుద్ధమైన, అంతఃకరణా = మనస్సుకలవాడా? అనగా నెల్లప్పుడు శివునిపాదపద్మముల గొల్చుచుండుటచే మిగుల సుఖించుచున్న చిత్తముకలవాడనిభావము.

మాలిని. జరతకమత రాజరత్నభ్రోమప్రధాన

ద్విరసనవతిభూభ్రద్విగజ్రామభూమ

స్థితరథ్యతసంపదేహబాహుగ్రవీరీ
పరిచయనుఖలక్ష్యేపత్నీలక్షోణీచక్రా.

112

టీ. జరత...చక్రా-జరత=ముసలిదయిన, కమతరాజ=కూర్మరాజును, స్త
బ్ధోమప్రధాన=ఆదివరాహము, ద్వీరసనపతి=శేషుడు, భూభృత్=కులపర్వ
తములు, దిగ్బజ్రామ=దిగ్బజములయొక్కసమూహము, (ఇవియన్నియు భూమి
ని మోయుచున్నవి పురాణప్రసిద్ధము.) ఈ లున్నింటికంటె, భూమ=నిండుగా
ను, స్థితర=మిగులదృఢముగా, ధృతి=ఛరింపబడినదగుటచేత, సంపత్=సంప
దలకు, గేహ=నిలయుమయినట్టియు, బాహుగ్రవీరీ=బాహువీరముతోనున్న, పరి
చయ=పరిచయమువలనఁగలిగిన, నుఖలక్ష్యే. సౌఖ్యసమృద్ధులచేత, పత్నీల=సాం
ద్రమైనట్టియు, లక్షోణీచక్రా=భూమండలము కలవాఁడా? అనఁగా సింగనామా
త్యుండు కూర్మరాజుదులకంటె మిక్కిలి స్థిరముగా భూభారమునువహించి,
సకలసంపదలతోను దులదూగుమండుచట్లును మిగుల సౌఖ్యము కలుగునట్లును
భూమండలమును బరిపాలించెనని భావము.

తా. కూర్మరాజు, ఏరాహు, సర్పరాజు, కులపర్వతములు, దిక్కులు మొ
దలగునవి భూమినిమోయుచున్నను నీబాహువులంతకంటె ముగ్ధముగాధరించు
టచే సంపన్నులయమయి నీబాహువీర పరిచయముచేఁగలిగిన నుఖసంపదలచే
దులదూగెడు భూమండలముగల సింగనామాత్యా?

గద్య ఇది శ్రీమత్కమలనాభపౌత్ర మారయూమాత్యపుత్రు,
సకలవిద్యాసనాథ, శ్రీనాథభట్ట ప్రణీతమయిన శృంగారనై
షధకావ్యమునందుఁ బ్రథమాశ్వాసము.

శ్రీ రస్తు.

శృంగారనైషధము.

టీకాతాత్పర్యసహితము.

ద్వితీయాశ్వాసము.

రాజరాజవేమ

త్వైరమణకృపాకటాక్ష స సంవర్ధిత ల

క్షీరక్షీతబుధలోక!యు

దారగుణాధార!సింగనామాత్యనిధి.

1

టీ. శ్రీరాజ...లోక - శ్రీ=శోభాయుతుడైనట్టియు, రాజరాజ=రాజులకు రాజైన, వేమత్వైరమణ=వేమభూపతియొక్క, కృపాకటాక్ష=దయారసముతో నిండినమాపులవలన, సంవర్ధిత = పృథ్విపొందింపబడిన, లక్షీ=సంపదలచేత, రక్షిత = పోషింపబడుచున్న, బుధలోక = పండితసమూహముగలవాఁడా, ఉదారగుణాధార = గొప్పగుణములకు ఆధారమైనట్టి, సింగ నామాత్యనిధి=సింగన్న అను పేరుగలమంత్రిశ్రేష్ఠుఁడా-అనిపైపద్యముతో నన్వయము.

తా. రాజరాజైన వేమభూపాలునియొక్క కృపాకటాక్షములవలన సంపాదించబడినసంపదలచే రక్షింపబడుచున్న పండితసమూహముగలిగి యున్నతగు గుణముల కాధారుడైనట్టి సింగనామాత్యుఁడా!

వ. అవధరింపుము.

2

టీ. ఆవిధింపుము=అలకింపుము.

తే. అట్లు పురుషోత్తముం డైన నీయతనివలనఁ
ముక్తి గాంచినయాద్విజ శ్రీ ముఖ్యుఁ డెలమిఁ
డెందమునకును వాక్కున శ్రీ కందరాని

యధికతర మైన నీయూనంద మనుభవించె

3

టీ. అట్లు=అరీతిగా, పురుషోత్తముడు=పురుషశ్రేష్ఠుడు, (భగవంతుండు, పనియనర్థము) అయినయతనివలన=అయినట్టి వలమహారాజులన, ముక్తి=విడుదలను (మోక్షమనియనర్థము) కాంచిన యాద్విజముఖ్యుఁడు=పొందినట్టి యీశశ్రేష్ఠుఁడు (బ్రాహ్మణశ్రేష్ఠుఁడనియనర్థము) ఎలమిఁ=సంగోషముచే, డెందమునకుఁ=మనస్సునకు, వాక్కునకుఁ=మాటలకు, (వేదములకునియనర్థము) అందరాని=అందనట్టియు, (అనఁగా నవాక్షానసగోచరమైనదని భావము) అధికతరము=మిక్కిలిగొప్పది, అయినయూనందము=వివర్జితంతోషమును, అనుభవించె=పొందెను. (అనఁగా బ్రహ్మనందమును మనుభవించెనట)

తా. భగవంతుండైన విష్ణువువలన ముక్తిఁజెందిన బ్రాహ్మణశ్రేష్ఠుఁడవాక్షానసగోచరంబైన బ్రహ్మనంద మనుభవించినట్లు వలమహారాజులన విడుదలనుపొందిన యాహంసశ్రేష్ఠుడు చెప్పం దలంపఁదరముగాని బ్రహ్మనందమును పొందెను.

క. చుట్టంబులుఁ జెలులుం దనుఁ

జాట్టుఁ దిరిగి యుండ ముదము శ్రీ సాంపెసలారక

నెట్టిపడి చచ్చి క్రిమ్యుఁ

బుట్టినచందమున హంసశ్రీము దటాకములోన్.

4

టీ. స్పష్టము.

నీ. టిక్కించినొని యున్న శ్రీతెక్కమొత్తముతోడి

యొడలు జాడించి గోవ్వడి విదిర్చుఁ

జేదోయియొత్తునఁ శ్రీ జేసి నెత్తురులైన

యవయవంబులు నోర శ్రీ సవరఁజేయుఁ

గుటిలచంచూపుట కోటికట్టనములఁ

దనుకీటముల నిరోధంబు మాన్పుఁ

దొడగ జంజాము మేని ర దుర్వికారంబుఁ

బులుఁగుఁ జట్టల బిట్టలుకఁజేయు

తే. నూర్పు పంక్తుల ను న్యూలరలూఁగి యాడుఁ

దివుటఁ దియ్యచి తమ్మిపూఁగదేనఁ గ్రోలుఁ

బ్రమదమున నాఁచుదీఁగజొంపములఁ దూలు

నరుగుఁ గేళికలాయ శురద్ధాంతములకు.

5

టీ. టిక్కించు—యొడలు, టిక్కించుకొనియున్న = టిక్కించుకొనినట్టి, టిక్కించుచున్న యొకలయొక్క, మొత్తముతోడి=సమానముతోఁ గూడి యున్న, యొడలు=దేహమును, జాచించి, నెప్పడిన్=చుహావేగముచే, విది ర్వుక=చులుపుచుండును, చేనోయి... జేసి, చేనోయి= రెండు చేతులయొక్క, ఒత్తునంజేసి,=రాపిడింబట్టి, నెత్తులు=రక్తముకవి, అయిన అపయంబులు=విసట్టి అపయంబులను, నోరక=నోటిచే, నెవరక, చేయుక=చక్కఁ బఱచుకొను చుండును. కుటిల...కుట్టనములక - కుటిల=ఎంకరయిన. చంచూపుట=దొన్నెవంటి ముక్కుయొక్క, కోటి=అంచుయొక్క, కట్టనములక=పాడుచుకొనుట చేతను, తనుకీటముల నిరోధంబున్-తను=శరీరమందున్న, కీట=పురుగులయొక్క, నిరోధంబుక=బాధను, మాన్పుక=తొలగించు కొనును-తొడగక = దేహమును సాగునట్లుచేయుగా, జంజాము...కారంబునక-జంజాము = చింటిగానున్న, మేని=శరీరముయొక్క, దుర్వికారంబునక=చెదివికారముచే, పులుఁగు=అహంసము, చుట్టలక=తనబంధుగులను, బిట్టలుకక చేయుక=అధికముగా భయపడునట్లు చేయును-అనఁగా, నతను హాసాఁజ చేతియొత్తుడుచే, మిక్కిలి వికారముగానున్న యాహంసను చూచిన దానిబంధువులకుఁ దనకుఁ గీడుమూడ నేమోయని మిగులభయముఁ గలుగజేయుచున్నది యని భావము) డొర్తి పంక్తులక=తరంగ చాలికలయందు, తియ్యలలు, డొంగి, ఆడుక=విహరించుచుండును, తివుటక=కోర్కిచే, తియ్యని...

దేవ—తియ్యని=మధురమైన, తియ్యిపూ=పద్మములయందున్న, తేనె=మకరందమును, త్రోజ్జ=త్రావును, ప్రమదమునకొ=సంతోషముచే, నాచు... జొంపములకొ=నాచుతీగలయొక్క, జొంపములకొ=నమాహములందు, తూజ్జ=ప్రవేశించును, శశి...ములకుకొ=శశికులాయా=విలాసినికొలకైన గూళ్ళనెడి, కుద్ధాంతములకుకొ=అంతఃపురములకు, అనుగుకొ=పోవును.

తా. ఆహంసము తిటాకములోఁ బ్రవేశించి శరీరమును వేగముగా జూడించుచుండును. నలమహారాజు చేతియొత్తున రక్తసిక్తములైన యవయవములం జక్కఁబఱచుచును-ముక్కుచే శరీరమందున్న కీటక బాధ దొలగించుకొనును, తన వికారఁత్ర శరీరమును కాపి బంధువులకు భయము గలిగించును. తిరంగపంక్తులలో విహరించును, మకరందమును గ్రోలును, ఒకమారు సంతోషముచే నాచు తీగలలోఁ బ్రవేశించుచుండును, ఒకప్పుడు తనకలాయములకుఁ బోవుచుండును.

అలం, స్వభావోక్తి.

వ. ఇవ్విధంబునం గొంతదడవు గ్రీడించి యానీడోద్భవంబు భవార్చనాయోగ్యంబును రుద్రాక్షమధువ్రతపరీవృతంబును బహు శైవలక్ష్మితాసమన్వితంబును నగుటఁ బద్మంబునంబోని నిషధరాజు హస్తంబునకుఁ గ్రమ్మట నరుగుదెంచె నమ్మహాభుజుండును భుజంబు నాచి యమ్మానసౌకంబు మన్నించి యిమిడికొని యుండెనప్పుడు. 6

టీ. ఇవ్విధంబునకొ=ఈరీతిగా, కొంతదడవు=కొంతకలము, గ్రీడించి=అటలాడి, అనీడోద్భవము=ఆహంసము, భవార్చనాయోగ్యంబును-భవ=ఈశ్వరుని, అర్చనా=పూజించుటకు, యోగ్యంబును=తగినదియు, (పద్మపక్షమందు ఈశ్వరునిపూజకు తగినదని యర్థము) రుద్రాక్ష...వృతంబును-రుద్రాక్ష=రుద్రాక్షధారణమునెడి, మధు=నమీచీనమయిన, వ్రత=నియమముచే, పరీవృతము=కూడికొనినది. అనఁగా నెఱచిచేయు సర్వము రుద్రాక్షధారణముచే నొప్పుచున్నదనిభావము. పద్మపక్షమందు, రుద్రాక్షలనెంటి తుఱ్ఱెదలచే గూడికొనినదని యర్థము, లేక రుత్+ర+అక్ష+మధువ్రత - రుత్=ధ్వనిచేయుచున్న, ర=

అగ్నివంటి, అక్షి = కేత్రములుగల, మధుప్రతి = తు మైదలచే, పరీవృతము = కూడియున్నది. బహుశైవ .. తంబును బహు = అనేకములయిన, శైవ = ఈశ్వరసంబంధమయిన, లక్ష్మతా = లక్షణములు కలిగియుండుటతో, సమన్వితంబు = కూడుకొనియున్నది. అనగాఁ ద్రిపుండ్రాదులయిన యీశ్వరలక్షణములతోఁ గూడికొనినది. లేక, శైవ = మంగళ ప్రదములయిన, లక్ష్మతా = సామద్రికలక్షణంబులు కలిగియుండుటతో, సమన్వితంబు, అనగావలనిచేయు సామద్రికలక్షణములతోఁ గూడికొనినదని భావము. పద్మపక్షమందు, బహు = విస్తారమయిన, శైవల = వాచుగల, శ్మతా = భూమిగలుగుటచే, సమన్వితంబు = కూడికొనినది. విస్తారమైన వాచుగలప్రదేశమందు, బుట్టినదగుభావము. అగుటకొ = అయియుండుటచే, పద్మంబునం = తామరను, పాని నివధరాజవాస్తవంబునకుకొ = సరిపోలేడి నలమహారాజుచేరికి, క్రమమకొ, అమగుదెంచెకొ, అమృతాభుజండును = అనలుఁడును, భుజంబు, సాచి = చేయించాచి, అమృతసాగింబుకొ = అహంసను, మిన్నించి, ఇమిడికొనియుండెకొ = ఇమిడుకొనియుండెను, అప్పుడు = అసమయమందు, అని ప్రాచీనతో నన్వయము.

తే. ఇప్తమానస మయిన యా శ హేమఖగము

నలునిమానస మానందజలధియందుఁ

గర్ల శక్కులికలశంబు శ గాఁగిలించి

యీదండేయచు మృదుభాష శ నిట్టు లనియె.

7

టీ. ఇప్తమానసము = ఇప్త = అభిమతిమయిన, మానసము = మానససరస్సుగలది, అయినయా హేమఖగము = అయినట్టి యా బంగారుకట్ట, నలునిమానసముకొ = నలునియొక్క మనస్సును, ఆనందజలధియందు = ఆనందమునెడి సముద్రమందు, గర్ల శక్కులికలశంబుకొ = చక్కిలమువంటి చెవులనెడి, కలశంబుకొ = పాత్రమును, గాఁగిలించి; ఈదండేయచుకొ = ఈదునట్లుచేయుచు, అనగా నీడునప్పుడు కలశంబులంజంకలయందుంచికొనట ప్రసద్ధము. అట్లే నలునిమానసము గర్లములను పాత్రములను నూనుకొని యానందసముద్రము నీడునట్లు చేయుచున్నదనిభావము. అతనిమానసము మిక్కిలి యానందముచేందునట్లు చేసినదని నిశ్చ

యార్థము. మృదుభాషా = మెత్తనివచనములతో, ఇట్లులు, అందు.

తా. మానసనిరస్సునందు నిష్ఠసుగలిగినట్టి యాహంసయు నలుచియుక్కచిత్తమును, కర్ణములనెడి కలశములను కొంగరించుకొనునట్లు చేసి, యానందనము ద్రమునందు నోలలాడించుచు, మృదువాక్యములతో నిట్లనియె.

అలంకారము.

వ. దేవా! యవధరింపుము. ధర్మశాస్త్ర మర్హతగులైనవెద్దలు దుర్బలకులజఘానువులైనర్హుషంబులను నీడద్రుమపీడాకరంబులైననీడజంబులను ననవద్యతృణ హింసానృశంసంబులగుమృగంబులను మృగయావినోదంబుల నధియించి మహీధవుండు కిల్బిషంబునఁ బొందండుచి చెప్పదు రిప్పట్టునం బట్టువడిననన్ను విడిచి పెట్టి ప్రాణంబురక్షించిన యుపకారికిం బ్రിയంబు సేయుదునన నేర్తునే యైనను నీకు నొక్కప్రియంబు చేసెదనయాచితోపపన్నం బయిన హితంబు పరిహరింపంబనిలేదు. నిఖిలభువననాయకుండ వైన నీకు మముఖోట్లు సేయు మపకారం బపేక్షణీయంబుగాకుండుట యెఱుంగుదు నైనను గృతజ్ఞతాగుణలేశంబు క్షేత్రపటుచుచున్నయది సన్నంబు దొడ్డయనువిశేషంబు విచారింపక హస్తకల్పజనాంతరింబయిన దైవంబు ప్రళయస్థివిమర్శించి నాచేయుప్రయోజనం బంగీకరింపుము.

టీ. దేవా = ఓనరాధిపా! అవధరింపుము = ఆలింపుము, ధర్మశాస్త్ర)... పాఠగులు, ధర్మశాస్త్ర = ధర్మశాస్త్రములయందున్న, మర్హ = రహస్యములయొక్క, పాఠగులు = అంతమునుపొందినవారు, అయిన పెద్దలు = అయినటువంటి పండితులు, అనఁగా ధర్మశాస్త్రము కాగుగా నెఱింగినవారగుట. దుర్బలకుల జఘానువులు = దుర్బలకుల = అల్పబంతువులయొక్క సమాహములను, జఘానువులు = చంపనివ్యవహరులను, వివర్హుషంబులను = అయినటువంటి పెద్దచేపలను, నీడద్రుమపీడాకరంబులు - నీడద్రుమ = కళాపాద్యక్షములకు, పీడాకరంబులు =

బాధక లిగించునట్టివి, వననీడ జంబులను = అయినపక్షులను, అనవద్య-స్వశంసం
 బులు- అనవద్య = తక్కువగాని, తృణ = ధాన్యము, హింసా = హింస చేయుట చేత,
 స్వశంసంబులు = ఘాతుకములు, అగుమృగంబులను = అయిన జంతువులను, మృగయా
 వినోదంబులకొ-మృగయా = వేటయను, వినోదంబులచేత = ఆటలకొ, వధియిం
 చి = చంపి, మహిధవుండు = రాజు, కిల్బివంబును = పాపమును, పొందండు = పొం
 దుడు. అనుచెప్పుదురు. పట్టుటకు = ఈస్థలమందు, లేక, యీ సమయమందు,
 పట్టువడిననన్ను = పట్టుకొనబడిననన్ను, విడిచిపెట్టి, ప్రాణంబున్ = జీవనము
 ను, రక్షించిన = కాపాడినట్టి, ఉపకారికన్ = ఉపకారము చేసినట్టి నీకు, ప్రియంబు =
 ఇష్టమయిన కార్యమును, చేయుదుకొ అనకొ నేర్తు నే = చేయుదునని చెప్పఁజాలు
 దునా, అనఁగా జెప్పిననుట, అయినను, నీకు, ఒక్కప్రియంబు = ఒక ఉప
 కారమును, చేసెదను, అయినానితో పపన్నంబు. అయినచిత = యాచింపకుండ,
 ఉపపన్నంబు = ప్రాణమయినది, అయినహితంబుకొ = అయినటువంటి మేలును,
 పరిహరింపకొ పసలేదు = విడిచిపెట్టిననసరములేదు, ఫలభవన వాయకుండవు = నిభి
 = నరుడమయిన, భవన = లోకమునకు, వాయకుండవు = లోకాధిపతివి, అయిన
 నీకు, మమబోంట్లు, చెయు నుపకారంబు = చేసెడిమేలు, అక్షేపణీయంబు = కోరఁ
 దగినది, కాకి ఉండటం = కాకుండుట, ఎఱుంగుదును, వినను, కృతజ్ఞతా గుణలే
 శ. బు. కృతజ్ఞతా గుణ = చేసిన మేలుమఱవకుండుట యనెడి గుణమయొక్క, లే
 శంబు = కణము, కేశవణుచుచున్నయది = కష్టపెట్టుచున్నయది, సన్నంబు = చిన్న,
 దోడ్డు = పెద్ద, అనువిశేషంబు = అనునట్టి భేదంబు, విచారింపక = ఆలోచింపక,
 హస్తః హస్తముతో, కల్ప = సమానమైన, జనాంతరంబు = మఱియొకజనుడు గల
 వాడు, వాడై ఁంబు = అయినట్టి బ్రహ్మదేవునియొక్క, ప్రశస్తి = ఉత్తమత్వమును,
 నిమగ్నించి = ఆలోచించి, వాచేయుచున్నటువంటి ఉపకారమును, అంగీకరిం
 పును = పొందును. అనఁగా:— నేను బ్రహ్మయొక్క హస్తముతో సమానమైన
 వాడనగుటచే బ్రహ్మదేవునితో నిచ్చినవస్తువును గౌరవముచే నెట్లుగా గ్రహిం
 పడెననిదో యట్లే నే జేయు నుపకారంబుగూడ బ్రహ్మదేవునియందలి గౌరవము
 సుతరైవ నీవీకరింపక తీరిదనిభావము.

సీ. ప్రత్యర్థిరాజసాశ్రక నామధేయుండు
 భూమిశ్వరుం డొప్పు శీ భీముఁ డనఁగ
 నారాజు త్రిదివంబు శీ సమరేంద్రుఁడును బోలెఁ
 దేజంబున విదర్భ శీ దేశమేలు
 దమనాహ్వయుం డైనతపసి సద్వరమునఁ
 గాంచె నాతఁడు కన్యకాలలామ
 సర్వలోకాంగనా శీ శాభాగ్య గరిమంబు
 దమియించు కలిమున శీ దానినామ

తే. మద్రభభారతి నమయంతి శీ యంచు నొడివె
 దద్గుణంబులు వర్ణింప శీ ధరిణినాథ
 యబ్జసూతికినైన శీ శరకన్యంబుగాదు
 పలుకుఁ బూఁబోడికైనను శీ నలవి గాదు.

9

టీ. ప్రత్యర్థిరాజ=శత్రు రాజుల విషయమై. సార్థక=అన్వర్థముతోఁగూ
 డిన, నామధేయుండు=పేరుగలిగినట్టి, భూమిశ్వరుండు=రాజు, భీముఁడనఁగ
 =భీముఁడని పిలువబడుచు, డిప్పక=ప్రవర్తించుచుండును-అనఁగా శత్రువులను
 భయపెట్టుచు భీముఁడనెడు తననామమును సార్థక పఱచుచుండుననిభావము.
 ఆరాజు=ఆభీమరాజు, త్రిదివింబుక=స్వర్గలోకమును, అమరేంద్రుఁడును బోలెన్
 =దేవేంద్రునివలె, దేజంబునకే=ప్రతాపముచే, విదర్భదేశముక=విదర్భయనెడు
 దేశమును, ఏలుక=ఏలుచుండును-అనఁగా స్వర్గపట్టణమును దేవేంద్రుఁడెలువట్లు,
 అతడు విదర్భదేశమును ప్రతాపముచే నేలుచుండుననిభావము. దమనాహ్వ
 యుండు=దమనుఁడను పేరుగలవాఁడు, అయిన తపసి, సద్వరమునకే=అయినట్టి
 మహామనియొక్క మంచివరముచే, ఆతఁడు=ఆరాజు, కన్యకాలలామక=క
 న్యకామణిని, గాంచెక=కనెను-అనఁగా నారాజు దమనుఁడను మునిశ్రేష్ఠునివలె
 ముచే నొక కూతుఁగ నెనని భావము. సర్వ...గరిమంబు-సర్వలోక=సమస్తలో
 కములందున్న, అంగనా=స్త్రీలయొక్క, సాభాగ్య=సౌందర్యముయొక్క, గరి

మంబు = అతిశయమును, దమయించు కతమున = జయించు కారణముచే, దానినామము = ఆ మెయొక్క నామము, దమయంతియందు = దమయంతియని, అధభారతి = అకాశవాణి, నొడివే = పలికెను, అనఁగా నమస్తదేశములందున్న స్త్రీలయొక్క సౌందర్యతిశయము జయించు కారణమున నాకాశవాణియే యామెకు దమయంతి యనెడి నామ ముంచినదని భావము. ధరణివాధ = రాజా! తిద్దుగంబులు = అదమయంతియొక్క గుణములను, వర్ణింప = వర్ణించుటకు, అబ్జసూతికై నను = నలునకై నను, శక్యంబు కాదు = తరము కాదు, పలుకుఁ బూఁబోఁడికై నను = సరస్వతికై నను, అలవికాదు = శక్యము కాదు. అనఁగా రాజా! ఆమెయొక్క గుణములు వర్ణించుటకు బ్రష్టాకై నను, సరస్వతికై నను దరముగాదని భావము. నమస్తలోకంబు సృజించి మహాబుద్ధిమంతుం డనిపించి కొనిన బ్రహ్మయు, వాక్కులకు నిలయభూతియైన సరస్వతియు, వీరిరువురే దమయంతి గుణంబులను వర్ణింప లేనప్పుడు తక్కిన వారిసంగతి చెప్పవలె?

తే. విదుషి యాయ్నితి దలఁచాల్పు ర్నైదుకలకు

నహహ! యెబ్బంగి సాటిసేయంగ నచ్చుఁ

బశువుచేతఁ బురస్కృతిఁ ర్బడయలేక

చాపలంబున వర్తించు ర్చామరములు.

10

టీ. పశువుచేత = జమరీమృగముచేత, (నీచ జంతువుచేత ననియునర్థము) పురస్కృతి = గౌరవమును, (ముందుగా నుందుకొనుటను ననియునర్థము) పడయలేక = పొందలేక, చాపలంబున = చాంచల్యంబుచేతి, వర్తించు = ప్రవర్తించుచున్న, చామరములు = జమరీ మృగముయొక్క వాలములను, విదుషి = విద్వాంసురాలయిన, ఆయింతి = అదమయంతి, తలన్ = శిరస్సునందు, తాల్పువెండ్రుకలకున్ = ఛరించెడి శిరోజములకు, అనాహ = ఆహా, ఎబ్బంగి = ఏరీతిని, సాటి = సామ్యమును, చేయంగవచ్చున్ = చేయవచ్చును? అనఁగా సాటిచేయలేముట. ఇందుఁ జమరీమృగముచేతనొక పశువుచేత నని చెప్పటలోను, విదుషి, యని దమయంతికి విశేషగుణముచేయుటలోను సారస్వమేమనఁగాఁ బశువని చెప్పటచే నీచత్వము తెలియఁచును. కాన నీచమయిన జంతువుచేతనే గౌరవముచే ముందు

గా నుంచుకొనఁబడని చమరీవాణము విద్వాంసురాలు కావున నాత్మమత్స్యము, న
ధమత్స్యమును, జక్కఁగఁ దెలిసికొనుచున్న దమయంతిచే నతిగౌరవముతోఁ
దల్లియందుఁ బాల్పఁబడుచున్న శిరోజముల కట్లుపాటివచ్చునని తెలియఁదగినవి.
మఱియు. నీచులచేతనైన గౌరవము పడయలేనివి, చామరములు, విద్వాంసురాల
యిన దమయంతిచేత నెక్కుడుగా గౌరవింపఁబడుచున్నవి శిరోజములు. ఇంత
తారతమ్యముండుటచే సామ్యము కుదురదనుట స్పష్టము.

తా. పృథ్వభాగమున ధరింపఁబడిననై పశువుచేతనుగూడ గౌరవము పడ
యలేక చపలత్వంబునఁ బ్రవర్తించుచున్న చమరీమృగముయొక్క వాలముల
ను విద్వాంసురాలయిన యాదమయంతి తలను ధరించుచున్న శిరోజములకట్లు
పాటిచేయవచ్చును? అనఁగా సాటి చేయలేమనుట.

అలం-కావ్యలింగము.

క. ఖరకండూ యనమిషమున

హరిణంబులు సాంత్యనంబు నాపాదించుక

*దరుణి విలోచనములచే

బరిభూతము లైనతమచరపలదృష్టులకున్.

11

టీ. తరుణివిలోచనములచే - తరుణి = దమయంతియొక్క, విలోచనముల
చే = సేత్రములచేత, బరిభూతములు = తరిస్కరింపఁబడినవి, ఆయన తమ...
దృష్టులకున్ - ఆయన = ఆయినట్టి, తమ = తమయొక్క, చపల = చలించుచున్న,
దృష్టులకున్ = చూపులకు, ఖర... మిషమున్ - ఖర = డక్కలతోడ, కం
డూయన = గోకుళముటయనెడి, మిషమునన్ = నెవముచేత, హరిణంబులు = రేల్లు,
సాంత్యనంబున్ = అను నయమును, అపాదించుక = చేయును - అనఁగా లోక
ములో మానవులు విపదలనుగాని, యొకరిపలన నవమానముగాని చెంది కలఁతనొం
దుచున్నప్పుడు వారి స్నేహితులుగాని బంధువులుగాని వచ్చి మంచిమాటలచే
నోదార్చి వారికలంతిను బోకార్చుట సుప్రసిద్ధము. అట్లే దమయంతి సేత్రములచే
నవమానింపఁబడి చాపల్యము నొందుచున్న శిరీషిమ్ములను ఆశిమ్ములనుఁ గోఁ

* “తరుణి విలోకనంబుల” అని పాఠాంతరము.

బుట్టువులైన డెక్కలు వచ్చి యోదార్పుచున్నవని భావము. లేళ్లు మొదలగు జంతువులు తమకన్నులు దురద వేయుచున్నప్పుడు డెక్కలతో నివారిండు కొనుట స్వభావము. ఇట్లుండఁ గలిగినప్పుడు దమయంతి నేత్రముచేత జయింపఁబడినందువలనఁ గలిగినపరాధవదుఃఖమును మాన్పుటకే డెక్కలు నేత్రముల యొద్దకుఁ బోవుచున్నవి కాని దురద తొలంగించుకొనుటకుఁ గాదని చెప్పియున్నాఁడు. సమయంతి నేత్రములు లేడికన్నులను మించియున్నవని ఫలితార్థము.

తా. లేళ్లుదమయంతియొక్క నేత్రములచేఁ దెచ్చరింపఁబడినతమయొక్క చపల నేత్రములను డెక్కలతోఁ గోతుకొనుటయు నెదుమిష చేసినోదార్పుచుండును.

అలం. అపహ్నుత.

క. 'లలన కనుదోయి ముందట.

చలనడ నలినంబు మలినశమయ్యెను హరిణం

బులు *పూరిమేయఁ దొడంగెను

గలితద్యుతి ఖాజ మయ్యె శ్రీ ఖాజకులమున్.

12

టీ లలన .. ముందట - లలన = సమయంతి యొక్క, కనుదోయి ముందట = కనుల యొక్క మొదట, అలనడ = ఏర్పడఁగా (అనఁగా దమయంతికన్నులయొక్క నేనున్నపుడని యర్థము) నిలినంబు = పద్మము, మలినమయ్యెన్ = దూషితమయ్యెను. లోకమున నెవమానిగులైనవారలు విచారింబుచేఁ గాంతి విహీనులగుట సహజము. అట్లే దమయంతి నేత్రముల కిడు కాక యెవమానంబునొంది పద్మములు విచారంబునఁ గాంతిహీనులగుటచే మనఃకలయైనవిభావము. హరిణంబులు = లేళ్లు, హరిన్ = గడ్డిని, మేయఁ = మేయుటకు, తొడంగెన్ = నెనుపలు పెట్టెను, యుద్ధంబులఁ బరాజితులయినవారు గడ్డినోటఁగఁ జికిరించుచో శక్రువులనుండి ప్రాణభయంబురాదని వాడుక. అట్లే దమయంతి నేత్రములచేఁ బరాజితులయిన కన్నులు గలలేళ్లు ప్రాణభయంబు గలుగకుండ గడ్డిమేయ వారంభించిన విభావము. లేళ్లు స్వభావసిద్ధమయిన గడ్డిమేయుటను బతుల

* "హరిణంబులు బుటమేయఁ దొడంగెను." అని పాతాంతరము.

వలనఁ బ్రాణభయంబు రాకపోవునిమిత్తమని కవి యూహించినాఁడు. ఖంజ నకులముఁ = కాటుక పిట్టలయొక్క, సమాహమును, కలితద్యుతి ఖంజము = కలి త = ఒప్పుచున్న, ద్యుతి = కాంతియొక్క, ఖంజము = నాశనముకలది (అనఁగా కాటుకపిట్టలకాంతి యంతయు నశించెనని భావము) అయ్యెన్ = అయినను.

తా. దమయంతియొక్క నేత్రములచే జయింపఁబడి పద్మములు కాంతి హీనములగుచున్నవి. అట్లే లెట్లు పరాధవమున పూరిని నోటఁగఱచుకొనుచుండె ను. మఱియు నామె నేత్రములు కాటుకపిట్టలను గాంతిహీనములనుగాఁ జేయుచున్నవి. అలం-వ్యతిరేకము.

తే. * రాజబింబంబునందు సాశరము హరించి

* చేసినాఁడు విధాత యా శ చెలువమోము

నడిమిరంధ్రంబునందుఁ గాశనంగ వచ్చు

ఖనిఖనీలిమ యది నిదశర్యనము గాదె.

13

టి. విధాత = బ్రహ్మ, ఆ చెలువమోము = ఆదమయంతి యొక్క ముఖమును, రాజ బింబంబునందుఁ = చంద్రబింబమందున్న, సారముఁ = నిగ్గును, హరించి = తీసి, చేసినాఁడు = నిర్మించినాఁడు, నడిమిరంధ్రంబునందుఁ = చంద్రబింబముయొక్క నడుమనున్న కన్నమునందు, కానంగో వచ్చు = కనఁబడుచున్న, ఖని = గోతియొ క్క, ఖ = అవికాశముయొక్క, నీలిమ = నల్లఁదనము, ఆది = అనల్లఁదనము, నిదర్శన ము = దృష్టాంతము, కాదె = కాదా (అవుననుట.) అనఁగా బ్రహ్మదమయంతి మో మును జేయుటకుఁ జంద్రునిలో నున్న సారమునంతను దీయుటనిజము. కావున తే చంద్రబింబంబు మధ్యభాగంబునందు సారముతీయుటవలనఁ గలిగిన నల్లని యవికాశము నిదర్శన మగుచున్నది. చంద్రునియందు స్వభావసిద్ధమయినమచ్చను దమయంతి మోము నిర్మించుటకయి బ్రహ్మ సారము తీయఁగా నేర్పడిన గోయి యని కవి యుత్పేక్షించినాఁడు. దమయంతి ముఖము నిష్కలంక మగునని దుసారమునంటిదని ఫలితార్థము.

తా. బ్రహ్మ దమయంతీదేవిమాయను జేయుటకుఁ జంద్రబింబమునం దున్న సారమునంతను దీసియున్నాఁడు. ఆతీయుటవలన నాబింబమందొక రంధ్రముపడి నల్లగాఁగానవిచ్చుచుం డెను. అందుచేతినే యాస్థలమునందుఁగా నవచ్చుచున్ననల్లఁదనమును బ్రహ్మ చంద్రబింబమండున్న సారమును దీసియు న్నాఁడని నిదర్శనముగాఁ జెప్పవలనుపడుచున్నది.

అలం-కావ్యలింగము, ఉత్పేక్ష.

క. ప్రవిలేపనపాండరమును

నవలాంఛనగోమయాంచనము నగు రాకా

ధవళాంశుమండలము విధి

నివాళి సేయును లతాంగి శ నెమ్మొగమునకున్.

14

టీ. విధి=బ్రహ్మ, లతాంగి నెమ్మొగమునకున్ = దమయంతియొక్క ముఖమునకు, ప్రవిలేపనపాండరమును-ప్రవిలేపన = పిచ్చోదకమువలె, పాండరమును = తెల్లనిదియు, నవలాంఛనగోమయాంచనము = చూరనమయిన, లాంఛన = కళంకమనెను, గోమ యాంచనము = గోమయపూజఁగలిగినది; అగు...మండలము = అగు = అయినట్టి, రాకా = పున్నమనాటి, ధవళాంశు = చంద్రునయొక్క, మండలము = బింబమును, నివాళి సేయును = ఆరతియిచ్చును. లోకములో సుందరమైన వస్తువులతో దృష్టిదోషము తిగులకుండుటకై పిండినీటితోఁగూడియున్నమట్టి పాత్రమునందు గోమయమును బూజించి దిగఁదుడిచి పాఠవేయుట ప్రసిద్ధము. అట్లే బ్రహ్మ దమయంతీదేవి సుందరమైనముఖమునకు దృష్టిదోషము తిగులకుండుటకై తనకరణములచేఁ దెల్లనిదియు, గోమయమువంటికళంకము కలదియు, నగుచంద్రబింబమనెడి మట్టిపాత్రముతో దిగఁదుడుచుచున్నాఁడు. అనఁగాఁ బున్నమనాటిచంద్రబింబ మామె ముఖమును బోలలేదని భావము.

తా. పిండినీటివలెఁ దెల్లనిదియుఁ గళంకమనెడి గోమయ పూజకలదియు, నగు పున్నమనాటిచంద్రబింబమును బ్రహ్మ దమయంతీ ముఖమునకు నివాళి యిచ్చును.

అలం-సాంగరూపకము.

సీ. జగము లొక్కుమ్మడి సాధింప నెత్తిన

* రతిమన్తగులవిండ్లు స రమణిబొమలు

కాంతిని ర గ మీదు స కానుకూననముల

కుంభప్లవము లింతి స కుచయుగంబు

నను మింత యుక్తేలఁ స దొడికి పట్టినధాత

యంగుళిరేఖ లరజ్జాస్యవళులు

యువమనోమృగరాజి స దవిలింపఁ ప్రిన్చిన

మదనవాగుర లిందునదవకురులు

తే. బాల్యతాద్యు నీమావిభాగమునకు

నజుఁడు వ్రాసిన రేఖ తనన్వంగియారు

భానువరమూనఁ బడిననరపంకజముల

యవరజన్తంబు పూబోడి స యడుగు లధిప.

15

టీ. రమణిబొమలు = దమయంతియొక్క రమణిబొమ్మలు, జగములు = లోకములను, ఒక్కుమ్మడి = ఒక్కవారుగా, సాధింప = జయించుటకు, ఎత్తిన.. విండ్లు ఎత్తిన = తాల్చినట్టి, రతిమన్తగులవిండ్లు = రతిమన్తగులయొక్క చాపములు, అనఁగా దమయంతియొక్క కనుబొమ లోకమున మోహింఁజేయదగినంతిసౌందర్యము కలిగియున్నవెనుట, ఇంతకుచెయుగంబు = సమయంతియొక్క పాలిండ్లు, కాంతిని ర్ఘరము = కాంతియ నెడి నదిని, ఈదు... ప్లవములు - ఈదు = ఈదుచున్నట్టి, కానుకూననముల = కానుకూననగులయొక్క, కుంభప్లవములు = కుంభములవంటిపడవలు, (అనఁగా శరీరమందున్న కాంతి ప్రవాహమునందుఁగా మయాపనము లీదుచుండఁగా వానికి దమయంతిపాలిండ్లు ఈదుటకు సాధనమయిన కుంభములవలె నున్నవని భావము. ఇందువలన దమయంతి మిగులలావ

* రతివిల్లభుని విండ్లరమణి బొమలు'' అనిపాతాంతరము. దీనికంటే రతిమన్తగుల విండ్లనెదు పాత మి సంస్కృతమునకు సరిగానున్నది. "ధనుషీ రితిపంచబాణయో రుదితే విశ్వజయాయ తద్భువా" అనిసంస్కృతము.

జ్యోతి శుని యు, నా మే కుదములు గుంభములవలె మిగులఁబెద్దవయి ప్రకాశం
చుచున్నవనియు, స్పష్టమగుచున్నది. 'అబ్జా'స్యవతులు-అబ్జాస్య=పద్మమువంటి
మొగముగలదమయంతియొక్క, నకులు=కడుపుమీఁదనున్న ముడుతలు, నడుము,
ఇంతియని=ఇంతేయని, కేలన్-హస్తముచే, నోడికి...రేఖలు-తోడికి=
ఒకటిసపట్టుకొనిన, ధాత=బ్రహ్మయొక్క, అంగులిరేఖలు=వేళ్లయొక్కముడుచే
బడినగీతలు-అనగా దమయంతియొక్కవతులుబ్రహ్మ నడుమింతమాత్రమేయనిచే
తితోగీతించిపట్టుకొనఁగాఁ జేతిరాపిడివలనఁ బడినవేళ్లగీతలవలెనున్నవిమట,
మోయు సమయంతియొక్కనడుము గుట్టటికొని కిముచుచున్నవనియు,వతులచే
మిగులమహోపారముగా నున్నదనియు భావము, ఇందువదనకురులు - ఇందువ
దన=ఇందుఁజింతిమొగముగల సమయంతియొక్క, కుఱులు=తలవెండ్రుకలు,
యునానోమృగరాజీక - యుని=పిన్నవయస్కుగల జనులయొక్క, మనసా
చిత్తమునెడి, మృగ=రేళ్లయొక్క, రాజీక=సమూహమును, తిలిచింపక=చి
క్కిలచుటను, తీర్చినమదనవాగురలు-తీర్చిన=పశునెట్టి, మదనవాగురులు=పు
న్నయొక్కవలు, అనగా దమయంతి కేశవాళము, సమస్తమయిన మాన
వులయొక్క చిత్తగులను బంధించుటకు మన్నింపఁడు పన్నివట్టివలలవలెఁబ్రకా
శించుచున్నవిభవము. సమయంతి కేశములందఱిని మోహసముద్రమునముం
పఁగి మోహోపారముగా నున్నవి ఫలితార్థము. తన్వంగియారు-తన్వంగి=కృ
శించి శరీరముగల దమయంతియొక్క, ఆరు=నూఁగాను, బాల్య...విభాగము
నకు=బాల్య=చిన్నతనముయొక్కయు, తారుణ్య=యౌవనముయొక్కయు,
కీవా=పద్మము, విభాగమునకు=విర్పాటుచేయుటకు, అజాడు=బ్రహ్మ
ప్రాసాదశీఖ=ప్రాసాదశీగీతయే, అనగా దమయంతియొక్కనూఁగాను, చిన్నతన
మునకు యౌవనమునకు, నడిమిపద్మ కేర్పాటుచేయుటకయి బ్రహ్మప్రాసాద
గీతవిశేష వెలయుచున్నదనట. అధిప=ఓనలమహారాజా! పూఁగోడియమగులు
=దమయంతియొక్క పాదములు. భానువరమునకొ=సూర్యుఁడిచ్చినవరముచే,
పడసిన...జన్మంబు - పడసిన=పొందినట్టి, పంకజముల=పద్మములయొక్క, అప
కజన్మంబు=రెండవజన్మమే-అనగా' బద్ధములు'దమయంతిపాదములతో సరి

కాలేక నూద్యనిగూర్చి తపంతాచరించి విరమునొంది తత్ప్రభావముచే రెండవజన్మమందు దమయంతి యడుగులయినవినుట, మఱియు దమయంతిపాదములు పద్మమలకంటె మించినసౌందర్యము కలవనిభావము.

క. జలదుర్గస్థ మృణాళా

వలిజల్మమనీయబాహు శి వల్లరి యగునా

జలజానన * నీకుం దగుఁ

బలుకులు వేయేల యధిక శి బలశౌర్యనిధి.

16

టీ. అధిక బలశౌర్యనిధి-అధిక=గొప్పవయన, బల=బలమునకును, శౌర్య=పరాక్రమమునకును, నిధి=స్థానమయినట్టి నిలమహారాజా! పలుకులు=మాటలు, వేయేల? వేయియెందుకు? జల...వల్లరి-జలదుర్గస్థ = జలదుర్గమందున్న, మృణాళ=తామరతూండ్లయొక్క, ఆనలి=సముదాయమును, జీవ=జయించినట్టి, కమనీయ=మనోహరమయిన, బాహువల్లరి = బాహులతలుగలది, అనునాజల జానన=అయినట్టి పద్మమువంటి మెగుముగల దమయంతి, నీకున్, తగున్=తగియున్నది.

తా. ఓనిలమహారాజా! పెక్కుమాటలతో నేమిప్రయోజనము? తామర తూండ్లకంటె సుందరమయిన బాహువులుగలయట్టి యాదమయంతి యన్నివిధములచేతను నీకు భార్యగా నుండుటకుఁ దగియున్నది.

క. హేటక కలశంబులకును

బాటి యగువధూటిమెఱుగుఁ శి గాలిండ్లు నిరా

ఘాటస్ఫురణప్రభ యను

నేటికిఁ జక్కవలకవన శి హి విరాజిల్లే.

17

టీ. వధూటి మెఱుగుపాలిండ్లు - వధూటి=దమయంతియొక్క, మెఱుగు పాలిండ్లు=ప్రకాశించునట్టి ప్తనములు, హేటక కలశంబులకును = వింగారుకుండ

* “నీతగు” వని పాఠాంతరము.

† చక్కవలకవయయిని రాజిల్లే అనిపాఠాంతరము.

లకు, పాటియగ్ = సరివచ్చును, వధూటి మెఱుగుఁబాలిండ్లు = దమయంతి యొక్కకుచములు, నిరాఘాటస్ఫురణప్రభ - నిరాఘాట = నిరాటంకమైన, స్ఫురణ=నిండారిన, ప్రభ=కాంతి, అను నేటికిఁ = అనునట్టివదికి, జక్కవలక వివిహిత = చక్రవాకపథులవలెవలె, విరాజిల్లె = ప్రకాశించెను. అనఁగా దమయంతి కుచములు మనోహరమయిన శరీరకాంతి యనునదికిఁ జక్రవాక పథులవలె నున్నవినుట, చక్రవాకపక్షిద్యయముచే నది ప్రకాశించుచున్నట్లు కుచకుంభములచే దమయంతి శరీరము ప్రకాశించుచున్నదనిఫలితార్థము.

తా. దమయంతి వలుదగుబ్బలు బంగారుకుండల కీడుచేయవచ్చును. మఱియు నవి దమయంతియొక్కలావణ్యమ నెడి ప్రవాహమునందు వెలయునట్టిచక్రవాకపథులవలెనొప్పుచుం డెను.

అలం-ఉపమ.

తే. వలుదయును వట్టువయుఁ గాఁగ నలినభవుఁడు

భీమభూపాలపుత్రికిఁ న్ బిఱు దొన్

నర్కరథ శిల్పశిక్షఁ బుష్పాస్తు తేరు

నేక చక్రంబు సేయ నూహించి యొక్కొ.

18

టీ. నలినభవుఁడు=బ్రహ్మ, అర్కరథ శిల్పశిక్ష=అర్క, సూర్యునియొక్క, రథ=రథమున, శిల్ప=చేయుటయందలి, శిక్ష=ఆభ్యాసముచే, పుష్పాస్తు=పుష్పమే బాణముగాఁగల. అనఁగామన్మథునియొక్క, తేరు=రథమును, నేకచక్రంబు=ఒక్కటిచక్రము కలదనిగా, చేయ = చేయుటకు, ఊహించియొక్కొ=ఊహించియే కాఁబోలును, భీమభూపాల పుత్రికిన్ = భీమరాజయొక్క కూతురయిన దమయంతికి, పిఱుదు=నిలింబము, వెలుదయును=పెద్దదియును, వట్టువయును=గుండనిదియు, కాఁగ=ఆగునట్లుగా, ఒనర్చె = చేసెను. అనగా దమయంతి పిఱుదులొక్కటిగను జక్రాకృతిగను నుండి మన్మథునిరథచక్రమువలె నున్నవిని భావము. దమయంతికి లోకములను మోహింపఁ జేయుచున్ననిలింబము కలదని ఫలితార్థము.

అలం-ఉత్పేక్ష.

తా. బ్రహ్మ సూర్యునియొక్క రథము శొక్కచక్రముకలదానినిగాఁ జేసియున్నాఁడుగావునోమన్న సునియొక్క రథముగూడ శొక్కచక్రముగలదానినిగాఁ జేయుచుహించియే కాఁబోలును, సమయంతయొక్క నితంబమును పెద్దది యగునట్లుగాను, గుండ్రనిదిగాను జేసి యున్నాఁడు.

*మ. వనజాతేక్షణ యూయగ్మమువ లాశవణ్యంబునంగెలికా
నననంక్రందన పట్టణప్రకట జన్మస్థానలక్షరంధలక్ష
ధనదాపత్ని తపఃఫల స్తనుల నశత్యంతాభిరామాంగులక్ష
మనుజాధీశ యధఃకరించుచోగడక్షమాబోంట్లకుక్షక్యమే.

టీ. మనుజాధీశ=వలమహారాజా! వినిజాతేక్షణ=పద్మములవలటి స్త్రీలిములు గలదమయంతయొక్క, ఊరుయగ్మమున=లోడలయొక్క జరిచేరిను, లావణ్యంబున=సౌందర్యముచేరిను, శీలి..స్థానలక్ష=శీలికానన=శీలికాననములు, సంక్రందన=శివేంద్రునియొక్క, పట్టణ=నగరము-అనగా స్వర్గమునుట, ప్రకట=ప్రసద్ధమయిన, జన్మస్థానలక్ష=జన్మభూములుగాఁగల, రంధలక్ష=అవటులను, స్వర్గమందును, మద్యాశనములందును బుట్టిన రంభాస్తంభములు దమయంతియూరువులకు సంపాదించి భావిము. “ఇందుఁ గేలికానన” “సంక్రందన పట్టణము” అని చెప్పటలొ సారస్వమేమనఁగా నట్టి ప్రసద్ధస్థలంబుల బుట్టిన యనఁటిచెట్లు మిక్కిలియేపుగాను మనోహరముగాను వృద్ధిపొందును. కాన యట్టిచోట్ల బుట్టిన రంభాస్తంభములే దమయంతియూరువులబోల శివస్వతు సామాన్యస్థలంబుల బుట్టినవి బొత్తిగా నాటిచిందలవన్న సారస్వము తెలియుచున్నది. లావణ్యంబున=సౌందర్యముచేధనదా... స్తనులక్ష-ధనద=శుభేరునియొక్క, అపత్ని=శుభానునియొక్క-అనగానలకూబునియొక్కయనుట, తపఃఫల=తపఃఫలరూపమైన, స్తనులక్ష=శుభములుగల, అశ్వింతాభిరామాంగులక్ష-అశ్వింత=మిక్కిలి, అభిరామ=మనోహరమైన, అంగులక్ష=దేహముకలస్త్రీలను, అనగా-రంభాదులనునుట, అధఃకరించు=తిరిస్కరించును, పొగడక్ష=పొగడుటకు, మాబోంట్లకు, శక్యమే=తరమా!

తా. ఆదమయంతి తనతోడలచేతఁ గేలి కాననములందు స్వర్గమందుఁబుట్టిన రంభా స్తంభములను జయించుచున్నది. సౌందర్యముచే రంభ మొదలగు నచ్చ రల్ల దిరస్కరించుచున్నది. అట్టిచమయంతిని మేమెట్లు శ్రింపఁగలము?

మ.*మృదురీతిం బ్రతివాసరంబు గమికత్తీ భూతనానానదీ

నడ కాంతార పురీశిలోచ్చయుడనై శనై కాద్భుతశ్రీజిత

త్రిదివంబై నవిద్యదేశమున నాశీరత్నముంగాంచితిన్

నదసస్సంశయగోచరోదరి శరత్సంపూర్ణ చంద్రాననన్. 20

టీ ప్రతివాసరంబు = ప్రతిదినమందును, మృదురీతిన్ = తగినవిధముచే, గమికత్తీ భూత... శిలోచ్చయుడనై - గమికత్తీ భూత = గమనవిషయములైయున్న నానా = అనేకములయిన. నదీ = నదులును, నద = సముద్రములును, కాంతార = అర్ధాంగములును, పురీ = నగరములు, శిలోచ్చయుడన్ + వి = పర్యతములుగలవాఁ డనై, నై కాద్భుత... త్రిదివంబు - నైక = అనేకభూతైవ, అద్భుత = వింతవస్తువులయొక్క, శ్రీ = సంపదచేత, జితి = జయింపఁబడిన, త్రిదివంబు = స్వర్గపురముగలది, వివిదర్భదేశమునన్ = వివిత్తివిదర్భదేశమునందు, నదసత్... దరిన్ - నదసత్ = ఉన్నదాలేదాయనెడి, సంశయ = సందేహమునకు, గోచర = విషయమైన, ఉదరిన్ = నదులుగలదానిని, శరత్సంపూర్ణచంద్రాననన్ - శరత్ = శరత్కాలమునది, సంపూర్ణచంద్ర = నిండుచంద్రునివంటి, అనన్ = ముఖముగలదానిని, నాశీరత్నమున్ = స్త్రీరత్నమైన దమయంతిని, కాంచితిన్ = చూచితిని.

తా. ఓరాజా! ప్రతిదినమునను నను స్తనదులను సముద్రములను అడవులను, మొదలగువానిని జూడఁబోయి, స్వర్గముకంటె మించియున్న విదర్భదేశమునందు శరత్కాలపుచంద్రునివంటి మోముకలదియు, మన్నదా లేదాయనెడి సందియమును గలుగఁజేయునగుము గలదియు, నగు దమయంతిని చూచితిని.

మ. కమలేంద్రీవరమండ్ల మంషిలిలన శి త్కాసార సేవారతిన్

గమికత్తీకృత నైకనీవుతుడనై శి కంటిక విదర్భంబునన్. 21

* ఈపద్యము కొన్ని ప్రతులందు గానరాదు.

రమణింబల్లవపాణిఁ బద్మనయనన్ ॥ రాకేందుబింబాననన్
సమపీనస్తని నస్తినాస్తివిచికిత్సాహేతుశాతోదరిన్. 21

టీకమల... రతి-కమల = పద్మములయొక్క, ఇందీవర = నల్లగలుగులయొక్క, పండ = సమూహముచే, మండిత = అలంకరింపఁబడిన, లనల్ = ప్రకాశించుచున్న, కాసార = సరస్సులను, సేవా = సేవింతులయందలి, రతి = ఇష్టముచే, గమికీర్తికృతి నైకనీపురుండనై-గమికీర్తికృతి = గమనవిషయములైయున్న, నైక = అనేకములయిన, నీపురుండను+వి = దేశములుకలవాడనై. అనఁగా సమస్తదేశములను దిరుగుచును భావము. విదర్భంబునన్ = విదర్భదేశమునందు, పల్లవపాణి = చిగురములవంటి చేతులుగలదానిని, పద్మనయనన్ = పద్మములవంటి నేత్రములుగలదానిని, రాకేందుబింబాననన్ - గాక = పున్నమనాటి, ఇందుబింబ = చంద్రబింబమువంటి, ఆననన్ = ముఖముగలదానిని, సమపీనస్తనిన్ = సమానములైన బలిసిన స్తనములుగలదానిని, అస్తి. దరిన్-అస్తివాస్తి = ఉన్నది లేదు అనెడి, విచికిత్సా = సందియమునకు, హేతు = కారణమైన, శాత = కృశించిన, ఉదరిన్ = నడుముగలదానిని, రమణిన్ = గమయంతిని, కింటిన్ = చూచితిని.

తా. ఓనలా! నేను గానారములనుకాడ వేమకలో సమస్తదేశములను దిరుగుచు, విదర్భదేశమునందుఁ జిగురువంటి చేతులుకలదియుఁ బద్మములవంటి నేత్రములుగలదియుఁ బున్నమచంద్రునివంటి మోముగలదియు, బలిసిన స్తనములుగలదియు, ఉన్నదా లేదా మనెడిసందేహము గలిగించు నడుముగలదియు నగు దమయంతిని చూచితిని.

వ. కాంచి విబుధపురపురంధ్రరామణీయకం బీరమణీరత్నంబు ముందట నిస్సారంబు పొమ్మనియును, విధాత చిత్తంబున నీ మత్తకాళినికిం దగినయుత్తముం డగువరుండెవ్వండు గలిగియున్నవాఁడొకో యనియును, జులించుచుఁ గొంతతడవు నివ్వెఱపడి చూచుచుండీతి. అనంతరంబు యనురూపలావణ్యరేఖాసంపన్నుండైన పిన్నవయసురా కొమరుని నవలో

కింతు నని లోకాలోక పరస్థంతంబుగా నీలోకంబు విశ్వంబు
నుం బరిభ్రమించి యుర్వీశ్వరకుమారకులనెల్లం బూర్వ
పక్షంబు గావించుచు వచ్చివచ్చి యిచ్చోట నిన్నుం గనుం
గొని సిద్ధాంతీకరించితి. సాదృశ్యనిబంధనంబై పాడమిన సం
స్కారబోధంబునఁ జిరకాలావలోకిత యగు నబ్బల యిప్పు
డు నామనంబునం బాడఁ గానవచ్చుచున్నయది. 22

టీ. కాంచి=ఛాచి, విబుధ... రామణీయకంబు - విబుధ పుర=అమరావతి
యందున్న, పురంధ్రీ=అంతః పుర స్త్రీలయొక్క, రామణీయకంబు=సౌంద
ర్యంబు, ఈ రమణీరత్నము మందటన్ = ఈ స్త్రీరత్నమునెదుట, నిస్సారంబు
=సారములేనిది, పామ్ర, అనియున్ = అని పలుకుచును - అనఁగా దేవతాకాం
తలయొక్క సౌందర్యముకంటె, దమయంతి సౌందర్యము మిక్కిలి యధికమైన
దని భావము. విధాత=బ్రహ్మ, చిత్తంబున్ = మనస్సునందు, ఈ మత్తకాశిని
కిన్ = ఈ స్త్రీకి, తిగినయు త్తముండు=తిగిన సత్తముండు, అగు పరుండు=విసట్టి
భర్త, ఎవ్వండు=ఎవఁడు, కలిగియున్న వాఁడు+ఒకొ=కలవాడొ, అనియును=
అనుచును, అనఁగా బ్రహ్మ యీ కాంతాలలామకుఁ దగినవని నెవ్వని కేర్ప
చించియుండునో యనిభావము. చింతించుచున్ = ఆలోచించుచు, కొంతకడవు,
నివ్వెఱపడి=ఆదృశిపడి, చూచుచుండితిని. అనంతరంబు, అనుమాప=తిగిన, లా
వణ్యరేఖా=సౌందర్యరేఖచే, సంపన్నుండు=తూడినవాఁడు, ఐన పిన్నవయసు
రా కొమరునిన్ = విసట్టి జన్మనము గల రాకుమారుని, అవలోకింతున్ = చూతును,
అని, లోకా లోక పరస్థంతంబుగాన్ = చక్రవాళపర్వతముపాద్మగాఁగల, ఈ
లోకంబును, విశ్వంబునున్ = అంతయు, పరిభ్రమించి=తిరిగి, ఉర్వీశ్వర కుమారకు
లన్ + ఎల్లన్ = రాజకుమారుల నందఱిని, పూర్వపక్షంబు+కావించుచున్ = పనికి
రారని పలుకుచు, ఎచ్చివచ్చి, యిచ్చోటన్, నిన్నున్, కనుంగొని = చూచి,
సిద్ధాంతీకరించితిని= స్థిరపఱిచితిని, సాదృశ్యనిబంధనంబు+వి=సామ్యముచేబద్ధమ
గుటంబట్టి, పాడమినసంస్కారబోధంబున్ = కలిగినసంస్కారజ్ఞానంబు
చే, చిరకాల+అవలోకిత=చాలకాలము క్రిందటఁబాడఁ బడినది, అగునబ్బల

=వివరములను, ఇప్పుడు, నాచునంబున, పొడగినాన, వచ్చుచున్నది, అనగా... సమానమునైనవిస్తువులలో హాక దానిచూచినప్పుడు రెండవది తలపునకు వచ్చుట, ప్రసిద్ధము. అట్లే నలునిజూచుటచేత అతిసంతోసరియైనదమయితి తలపునకు వచ్చినదని భావము.

క. దమయంతీకిలికించితి

మమృతాంశుకులావతంస! శ్రీయలరించు నినుక

విమలతరతాఃపరము

రమణీరమణీయకుచభరంబునుబోలెన్.

23

టీ. అమృతాంశుకులావతంస - అమృతాంశు = అమృతమగుమయిన కిరణములు గలవానియొక్క, అనగా, చంద్రునియొక్క, కుల=వంశమునకు, అవతంస-భూషణమువంటి, నలమహీధవా! దమయంతీ కిరికించితియు - దమయంతీ = దమయంతీదేవియొక్క, కిరికించితిము = శృంగారభావమువలన బుట్టినచేష్ట, విమలతర = మిక్కిలిగర్జలమైన, తారహరము = ముత్యాలహరములు గల, రమణీ... పోలెన్. రమణీ = దమయంతీయొక్క, రమణీయ = మనోహరమైన కుచభరంబును + పోలెన్ = నైనములయొక్క అతిశయములెసే, నినుక = నిన్ను, అలరించుక = సంతోషపెట్టును.

తా. ఓనలమహారాజా! దమయంతీదేవియొక్క శృంగారచేష్ట తారహరములుగల యామె సునాతిశయము సంతోషపెట్టినట్లు నిన్ను సంతోషింపచేయగలదు. అలం. దృష్టాంతము.

తే. సారథమూ లేనియట్టి పుష్పంబులైతి

గండుగోయిల వెలియైన శ్రీకానమ్రోల

నధిప! దమయంతీతోడి సఖ్యంబులేని

నీదుసౌందర్యవిభవంబు శ్రీనిష్కలంబు.

24

టీ. అధిపా = ఓరాజా, దమయంతీతోడి సఖ్యంబు = దమయంతీదేవిగోష్ఠీహము, లేన... విభవంబు-లేనట్టి, నీదు = నీయొక్క, సౌందర్యవిభవంబు = సౌందర్యసంపద, సారథము = పరిమళము, లేని యట్టిపుష్పంబుపోలెన్ =

లేనట్టిపూవువలెను, గండుకోయిల=మగకోకిల, వెలి=దూరము, వినకానవో
రే=వినట్టి యడవివలెను, నిష్ఫలంబు=ప్రయోజనములేనిది.

తా. ఓరాజా! దమయంతిలో నేనుచూసినట్టి నీదుసౌందర్యముపెంపం
తయు పరిమళములేని పుష్పమువలెను, కోయిలలేనివనమువలెను వ్యర్థము.

అలం = విశోక్తి.

వ. కావున నిఖిలవైమానికనికాయకామ్యమానయైన నమ్మాన
నతికి నిన్నుంగూర్చ నాకు నేర్పుగలదు. అక్కొమ్మనెప్పునంబున
నిన్నుం దక్కడక్కొరుం బరిగ్రహింపకుండునట్లుగా భవ
ద్గుణంబులు ప్రశంసించెద. నన్నుం బనిగొమ్మ లెమ్ము. కా
ర్యంబునన యార్జులు నిజప్రయోజనంబు నెఱిగింతురు గాని
మాటలం బ్రకటింప రని పరిస్ఫుటంబుగాఁ బలికిన. 25

టీ. కావున = కాఁబట్టి, నిఖిల...కామ్యమాన - నిఖిల = సమస్త
మయిన, వైమానిక = దేవతలయొక్క, నికాయ = సమాహమలచే, కామ్య
మాన = కోరఁబడుచున్నది, అయిన యప్పునవతిక్తి = అయినట్టిదమయంతి
లో, నిన్ను, కూర్చ = సంఘటించుటకు, నాకు నేర్పుగలదు, అక్కొమ్మ =
ఆదమయంతి, నెప్పునంబున = మనస్సుచే, నిన్ను, తక్క = నిన్ను విడి
చి, తక్కొరు = మఱియొకరిని, పరిగ్రహింపక = పరింపక, ఉండునట్లుగా, భవ
త్ + గుణంబులను = నీయొక్క సద్గుణములను, ప్రశంసించెద = పొగడెదను, అనఁ
గా - దమయంతి మనస్సు నీయందే లగ్నమగునట్లు నీగుణంబులను కొనియా
డెదనని భావము, పనిగొమ్మ = పంపుము, లెమ్ము, కార్యంబున = అ = కార్యముచే
తనే, ఆర్జులు = పెద్దలు, నిజప్రయోజనంబు = తాముచేసిన ఫలమును, ఎఱిగిం
తురు గాని = తెలియఁజేయుదురు గాని, మాటల, ప్రకటింపరు = వెల్లడిపఱుపరు,
అని, పరిస్ఫుటంబుగా = మిక్కిలి స్పష్టముగా, పలికిన = పై పద్యముతో
నన్వయము.

తే. ఆద్వికాధిపులన సంశ్రాప్త మయిన

వాక్సుధాధారఁ గ్రోలి భూవల్లభుండు
లలితలీలఁ దదుద్గారలవమువ్రాలె

మొలకనవ్వు నహించెఁ గెల్మోవిమీఁద.

26

టీ. అద్విజాధీపులనన్ - అహంసలన, సంప్రాప్తము = లభించినది, విస
వాక్సుధాధారన్ = అయినట్టి వాక్యములనడి సుధారసమును, భూవల్లభుండు =
నలమహారాజు, గ్రోలి = త్రాచి, లలిత = సుందర మైన, లీలన్ = విలాసముచే, కెమ్మో
విమీఁదన్ = అధరోష్ఠముమీఁద, మొలకనవ్వు = మందహాసము, రదుద్గారలవము +
పోలెన్, తత్ = ఆత్రాచిన సుధారసమును, ఉద్గార = వెళ్లఁగక్కుటవలనఁ బడి
నట్టి, లవము + పోలెన్ = రేళమువలెనే, విహించెన్ = ప్రకాశించెను. నవ్వు తెల్ల
గా మండునటు కవిసమయసిద్ధము. కాన నది తెల్లనియమృతరేళమువలె మన్న
దని భావము.

తా. నలమహారాజు హంసముచెప్పిన వాక్యము లనడియమృతముఁద్రాచి
మందహాసముఁజేసెను. ఆ మందహాసము, సుధారసమునుగ్రోలి కృష్ణుఁ డగు
టచే వెడలఁగక్కుచున్నయమృతరేళమువోలెఁ బ్రకాశించెను.

అలం = ఉత్పేక్ష.

వ. ఇద్విధంబున మందస్థితసుందరవదనారవిందుం డై కరారవిం
దంబునం బరంగపుంగవునంగంబు నిపురుచు మృదుభాషణం
బుల నిట్లనియె.

27

టీ. ఇద్విధంబునన్ = ఈరీతిగా, మందస్థిత... అరవిందుం డై - మందస్థిత =
చిలువవృత్తిచే, సుందర = సౌగంధ్యవదనవారవిందుం డై = ముఖపద్మముగలవాఁడై,
కరారవిందంబునన్ = పద్మమువంటిచేతిచే, పరంగపుంగవునంగంబు = పక్షిశ్రేష్ఠ
మయొక్క శరీరమును, నిపురుచు = చువ్వుచు, మృదుభాషణంబులన్ = మృదు
వాక్యములచే, ఇట్లనియె.

నీ. అండకాధీశ! నీ కయారరేఖతోఁ

దులఁదూఁగలేవు వశస్తువులు జగతి

నీడోద్భవశ్రేష్ఠ! నీదుసౌశీల్యంబు
 పలుకుల కందంగఁ నీ గొలఁది గాదు
 పతంగపుంగవ! నీ సుశభాషితంబులయల్లు
 యవయవంబులు సువర్ణార్ణవకములు
 పక్షివంశవతంస! నీపక్షపాతము నీకు
 గలియంద కాదు సద్యతతియందు
 తే. నధికతాపపరీతాత్మఁడైన నాకు
 నెట్లు వచ్చితి చలిగాడ్పునట్లు నీవు
 పూర్వజన్మమహాలిపనస్ఫురణఁ జేసి
 నీదునన్నిధి నమకూరె నీ నిధియుఁబోలె.

28

టీ. అండబాధీశఁడపక్షిరాజా, అగతిఁ=శ్రీ, మియందు, నీచూకార శ్రీ
 ఖతోఁ=నీచూపసుతో, ఎస్తువులు=పదార్థములు, తులకూఁగలేవు=సమానములు
 కా నేరవు, అనఁగా నీవు నిరుపమానం డైనవాఁడవిని యభిప్రాయము. నీడోద్భవ
 శ్రేష్ఠఁడపక్షిశ్రేష్ఠమా, నీదుసౌశీల్యంబు=నీమంచి ప్రవర్తనము, పలుకులకుఁ=
 మాటలకైనను, అందంగఁగొలఁదిగాదు=అచితకక్యముకాదు - అనఁగా నీప్రవ
 ర్తన మిట్టిదని నిర్వచింప నెప్పరికిం దరముకాదనుట. పతంగపుంగవాఁడపక్షి
 శ్రేష్ఠమా, నీసుభాషితంబులయల్లు=నీమంచిమాటలువలననే, అవయవంబులు=
 అంగములు, సువర్ణార్ణవములు=కాంచనమయములైనవి (వార్ధ్యపక్షమంటి మంచి
 అక్షరములుగలవి యనియు నర్థము) అనఁగా—నీ సుభాషితములు వర్ణించిన
 ర్థములతో కూడుకొన్నవినియు, నీ యవియవములు కాంచనమయము
 లయినవనియు భావము. పక్షివంశవతంస-పక్షివంశఁపక్షికులమునకు, వతంస=
 శిరోభూషణము పెంటివాఁడా! నీకు, పక్షపాతము = అిక్కలయొక్క
 పడుట (మఱియు, దయయనియు నర్థము) గలియంద = నడుచుటవ్వజే,
 కాదు, సద్యతతియందు = సజ్జనులయందుఁగూడ, (కలదు). అనఁగా-పక్షి
 రాజమా! నీకు గమనమందుపక్షపాతముండుట సహజము. మఱియు.

పక్షపాతము నజ్ఞసులయందుఁగూడ నున్నదనిభావము. సాధులయందు దయగలవాఁడ వని ఫలీతార్థము. అధిక తాప పరీతాత్మఁడు-అధిక=మిక్కిలి, తాప=సంతాపముచే, పరీత=చుట్టఁబడిన, అత్తుఁడు=మనస్సుగలవాఁడు, అయినవాకుఁ=వివట్టివాకు, చలిగాడ్చునట్లు=చల్లనిగాలివలెనే, నీవు, ఎట్లువచ్చితివి=ఏరీతిగావచ్చినవాఁడవు? అనఁగా సంతాపమువార్చి సుఖము గలిగించుటకు వచ్చివాఁడని భావము. పూర్వ...చేసి-పూర్వజన్మ=లోంటిపుట్టువునఁడుఁ జేయబడిన, మహత్ =గొప్పదయన, తపన్ =తపస్సుయొక్క, స్ఫురణ్ చేసి =ప్రకాశమునుబట్టి, నీదునన్నిధి=నీయొక్కసమక్షము, నిధియున్ పోలెన్=నిధివలెనే, నమహురెన్=కలిగెను.

తా. ఓ పక్షిశ్రేష్ఠమా! నీయాకారములో సమానమైన వస్తువులు లోకమందులేవు. నీసత్త్వివర్తనము కొనియాడఁదరముగాదు. నీయవయవంబులు నీమాటలవలెనే సువిర్ణమయమయి యున్నవి. నీకుఁగేవలము గమనమందె కాక పక్షపాతిము మావంటిసాధువులయందుఁగూడఁ గలదు. మిగులఁ దాపముచేతాధింపఁబడుచున్న నాకుఁ జల్లని మందమారుతమువలె వచ్చి సంతసింపఁ జేసితివి. పూర్వజన్మమందు వాయునర్చినతపంబుపెంపుచేత నీసందర్శనము పెన్నిధివలెనే సంప్రాప్తమయినది. లేనిచో సంప్రాప్తమగువా?

మ. త్రిజగన్తోహమహాపథీలతిక ధాత్రీపాలకన్యావరో

ధజనోత్తంసమణిప్రరోహ మగునార తన్వంగి నేరీతులు
బ్రజలెల్లకామినుతింప విందు మొదలంతబక్షింద్ర! యూహింపనన్.
కృజ్ఞుభావిష్వదు సంస్తుతింప నది సారీతౌత్కారముక బాందెడు

టీ. త్రిజగత్...లతిక - త్రిజగత్ = మూఁడులోకములను, మోహ = మోహింపఁజేసెడి, లేక, విశాకారముచేసికొనెడి, మహత్ = గొప్పదైన, ఓషధీలతిక = ఓషధీలతవంటిదియు. అనఁగా దమయంతి ముల్లోకములను మోహింపఁజేసి తన భవము కావించుకోఁదగినంతసాందర్యము కలదనుట. ధాత్రీ...ప్రరోహము. ధాత్రీపాల=రాజాంయొక్క, కన్యా=కుమారికలనెడి, అవరోధజన=అంతఃపురస్త్రీలయొక్క, ఉత్తంస = శిరోఘోషములైన, మణి = రత్నములయొక్క,

ప్రరోహము = మొలక పండిది, అవగా నందటి స్త్రీలకంటె మక్కువైనారామట, లేక, ధాత్రి... ఈ త్తంస-ధాత్రిపాలకవ్యా = రాజకవ్యంబెడి, అవరోధజన = అంతఃపుర స్త్రీలకు, ఈ త్తంస = శిరోభూషణమువంటిది, అవగా రాజకవ్య లలో శ్రేష్ఠురాలమట, మణిప్రరోహము = రత్నాంకురమువంటిది, అవగా రత్నాంకురమువలెనే మిక్కిలి మనోహరత్వము కలదనుట. అగు వాతన్వంక్ = అయినట్టి యాదమయంతిని, వేరీకులక్ = వేయివిధములచే, ప్రజలెల్లక్ = జనులందఱు, వినుతింపక్ = నుతించుచుండగా, మొదలక్ = మొట్టమొదట, విందుక్ = వినుచుందును. పక్షింద్ర = పక్షి రాజమా! ఈహింపక్ = అలోచింపగా, ఈవు = నీవు, ఇప్పుడు, సంస్తుతింపక్ = నుతింపగా, అది = ఆదమయంతి సాక్షాత్కారముకొనెదెడుక్ = ప్రత్యక్షమగుచున్నది. అవగాఁ బక్షి నలమహారాజా తన్నయత్వమందు నట్లు దమయంతిగుణంబుల వర్ణించెనని భావము. మతీయు జనులవలన దమయంతి గుణములు విశ్లేషము నలునికి దన్నయత్వముకలుగక యిప్పుడు హంసవర్ణించుటవలన దన్నయత్వము కలిగినదని చెప్పటచే హంసవచనములందున్న నిరుపమానాతిశయము తెల్లమగుచున్నది.

తా. ముల్లోకిమును మోహింపజేయుటయం దోషధీలరెండిదియు, నమస్తరాజకుమారికలయం దుత్తమురాలును నగు వాదమయంతిని జనులందఱుఁ బలుమాఱుఁ బోగొడుచుండగా వినుచున్నాను. ఇప్పుడు నీవు నుతింప వాకనులకుఁ గట్టినట్లున్నది. అలం-భావికము.

తే. సహృదయుండును హృదయంబు శ సమృత్తింప

నరయువారికి నఖిలంబు శ నకలుషంబు

చెంతెనై నను సూక్ష్మ మీశక్తింపఁ జాల

దాన నాలంక్రియామాత్ర శ మక్షియుగము

టీ. సహృదయుండును = స్నేహితుడును, హృదయంబు = మనస్సును, సమృత్తింపక్ = ఇద్దరుడునట్లువచ్చుచుండగా, అరయువారికి = పండితులకు, అఖిలంబుక్ = సమస్తము, అకలుషంబు = కలుషములేది. లేక, సందేహము లేనిదైయుండును, అవగా-నమస్తము నిన్సందేహముగాఁ దెలియుననిభావము.

అక్షియోగము = కనుగవి, చెంత నైనను = దగ్గఱనున్నప్పటికిని, సూక్ష్మము = చిన్నవస్తువును, ఈక్షింపజాలదు = చూడజాలదు, అననా... మూత్రము - అననముఖమునకు, అలంక్రియామూత్రము = అలంకారముమూత్రమే, తదీయకార్యంబుల సౌఖ్యేర్పనమర్థముకాదుచే నిష్ఫలమమట. అనగా విక్రమండు తననేత్రములకంటె నధికుఁడనిభావము.

తా. స్నేహితుఁడును, దమచిత్తమును, సమస్తమైనపదార్థములను సందేహములు లేకుండ బోధపఱచుచుండగాఁ బండితులకు సమస్తము చక్కఁగఁ దెలియును, దగ్గఱనున్న సూక్ష్మవస్తువు నైన గ్రహింపజాలని కనుగవి వారికి ముఖమున కలంకారరూపమే యైయుండును.

ఉ. శిష్యుని శేనామౌలె సుదీర్ఘతీలకంబుగుణంబు లుత్సవం

బయ్యె శ్రుతిద్వయంబునకు నాదిమకాలమునందు నిష్పదా
తొయ్యలి నీవు సమృద్ధముతోక వినుతింపఁగ మన్తభాగ్నికో
ధాయ్యయుఁబోలెనయ్యమదిరేదై ర్యముపల్లటిరేఖగేశ్వరా!.

టీ. ఖగేశ్వరా = ఓపక్షిరాజమా! ఆదిమకాలమందు = మొట్టమొదట, సుదీర్ఘతీలకంబుగుణంబులు - సుదీర్ఘతీలకంబు = స్త్రీరత్నమైనదమయంతియొక్క, గుణంబులు = సద్గుణంబులు, శిష్యుని శేనామౌలె = తియ్యనీమధురసమువలె, శ్రుతిద్వయంబునకు = రెండుచెవులకు, ఉత్పింబు = సంతోషముకలిగించుచున్నట్లు, బయ్యె = అయ్యెను. ఇప్పుడు = ఈసమయమందు, సమృద్ధముతోక = సంతోషముతో, నీవు, ఆఖ్యోక్ = ఆదమయంతిని, వినుతింప = నుతించుచుండగా, మన్తభాగ్నికో = మన్తభంగంబంధమైన యగ్నిహోత్రమునకు, ధాయ్యయుఁబోలె + అయ్యె = అగ్నినిష్పత్తిచేయుచుంత్రిమునలెను, అయ్యెనుకామీ, పూర్వము జనులు దమయంతి గుణంబులకు పల్లింపఁగా నాగుణంబులుచెల్లకమ్మకరసమువలె నుండెడివికాని నీవాగుణంబుల పల్లింప నవి మన్తతోద్రేకమును గలిగింపఁ జొచ్చిన విని భావము. దమయంతి గుణంబులను జనులు పల్లించుటకంటె నీవు మిక్కిలి రసోద్దీపకముగా పల్లించితిమని ఫలితార్థము. మదిక = ముసమునుదున్న, ధైర్యము, పల్లటిరే = చలించెను.

ఓపక్షిరాజమా! పూర్వ మాదమయంతి సద్గుణంబులు నాచెవులకు మధుర సముపరె సంతోషము గలిగించినవి. కాని యిప్పుడు నీవాదమయంతినద్గుణంబులు వినుతంపగా మన్తథసంబంధమైన అగ్నిని, ప్రజ్వలింపఁజేయుమౌరము లనింటి వైనవి. నాధైర్య మంతయు నశించినది.

శా.కాలాంతఃపుర కామినీకుచతటీక స్మూరికాసారభి

శ్రీలుంటాకము చందనాచలతటశ్రీఖండసంవేష్టిత

వ్యాసస్ఫారఫణాకతోరవిషనిశ్శ్వాసాగ్నిపాణింధమం

బేలా?నాపయి దక్షిణానిలము పరక్షి!చేయు దాక్షిణ్యమున్.

టీ. పక్షి ! కాలాంతఃపుర...లుంటాకము- కాల=యమునియొక్క, అంతఃపురకామినీ = అంతఃపుర స్త్రీలయొక్క, కుచతటీ=స్తనపార్శ్వముల యందున్న, కస్తూరికా = కస్తూరియొక్క, సారభి = పరిమళసంపదను, లుంటాకము=అపసారింపుట్టిదియు, చందనా .. తే. సంధమంబు-చందనాచల=మలయపర్వతముయొక్క, తట=చటియలయందుపుట్టిన, శ్రీఖండ=మంచిగంధపుఁజెట్టను, సంవేష్టిత=చుట్టుకొనియున్న, వ్యాస=పాములయొక్క, స్ఫార=గొప్పవైన, ఫణా=పడగలవల్లనుండిబయలుదేరిన, కతోర=క్రూరమైన, విష=విషసంబంధమైన, నిశ్శ్వాస = పూతకారములవలనఁగలిగిన, అగ్ని=అగ్నివలోత్రమునకు, పాణింధమంబు = కొలిమితిల్లివంటి, దక్షిణానిలము = మలయమారుతము, నాపయి = నామీద, దాక్షిణ్యమున్ = దయను, ఏతాచేయును=ఎందుకు చేయును? అనఁగా చేయవనుట, మలయమారుతము విరళాలకు దుస్సహముగానుండును. కావున దమయంతివిరహముతోనున్న నలుగురు యమునియంతఃపుర స్త్రీల పాలిండ్లయందలికస్తూరిని విహించుటచే మిగులఁబరిమళించునట్టి దక్షిణానిలము మిక్కిలి సంతాపకరమైయుండె. చల్లని వాయువు సంతాపకరమెట్లాయె నని యూహించి యిట్లుత్పేక్షించుచున్నాఁడు; ఎట్లన, మలయపర్వతమందున్న చందనవృక్షములఁ బరివేష్టించి పెక్కులువ్యాళములున్నవి. అవి వాయుభుక్తులు గనుక మలయమారుతమును నిశ్వసించి విడువ వాని పూతకారముల సంబంధమయిన విషవిహ్నితో సంపర్కము గలద

గుటచే నానాయువు మిగుల సంతాపకరముగానున్నది. అట్టి విషనాయువు నన్ను దయఁజూడక బాధించుచున్నది కాన నాకెట్లయిన దమయంతిని గూర్చి యీతాపము లొలంగింపుమని భావము.

తా. యమునియంతఃపుర స్త్రీలపాలిండ్లయందున్న కస్తూరియొక్కపరిమళసంభదను హరించునట్టియు మలయపర్వతమందున్న మంచిగందపుఁ జెట్లయందలిపాముల విషాగ్నులను బ్రజ్వలింపఁ జేసెను నదియునగు మందమారుతము నన్ను మిక్కిలి బాధించుచున్నది.

క. నెలనెలఁ దప్పకయుండఁగ

నెల భాస్కరుఁ జొచ్చుటెల్ల శ్రియమముతోడం

గలహంస వేడివెన్నెల

సాలయక నాయంగకములు శ్రి సూఁడుటకుఁ జూచు. ౩౪

టీ. కలహంస = ఓరాజహంసమా!, నెలనెల = ప్రతి నెలయందు, తప్పక యుండంగ = తప్పిపోకుండ, నియమముతోడ = నిష్ఠతో, నెల = చంద్రుఁడు, భాస్కరుఁ = సూర్యుని, చొచ్చుటెల్ల = ప్రవేశించుటంతయు, వేడివెన్నెల = వెచ్చనివెన్నెలలచేత, సాలయక = వెనుదీయక, నాయంగకములు = నాయవమువములను, చూఁడుటకుఁజూచు = తార్చివేయుటకుఁజూచు. ప్రతియమావాస్యయందును చంద్రుఁడు సూర్యునితోఁ గలియుచుండుట సుప్రసిద్ధము. ఇట్లుండ దమయంతి విరహభిన్నుఁడయిన నలుఁడు తనకు వెన్నెలవేడిగా మండుటచే నిట్లుహించె. ఈచంద్రుఁడు నన్ను బాధింప నెంచి కీర్తిరణుఁడగుటచే నేమియుఁ జేయలేక కొపముతో దనకిరణములకు వేడిమిఁగలిగించుకొనినన్ను బాధింపవలె ననియొందియే ప్రతి నెలయందు తాను సూర్యుఁడొచ్చుచున్నాఁడు. లేనిచోఁ జంద్రునికి సూర్యునితోరదా నేమియనవలయు. అనఁగా - వెన్నెల తనకు మిక్కిలి బాధకరముగా నున్నదని యర్థము.

తా. చంద్రుఁడు ప్రతిమాసమునందుఁ దప్పిపోకుండ నియమముతో సూర్యునిప్రవేశించుటంతయు, వేడివెన్నెలలచే నాదేహమును గాల్చుటకేచుమా! చంద్రుఁడు ప్రతిమాసమునందు సూర్యునితోఁగలియుట వేదాదిప్రసిద్ధము.

అం=ఘోష్యేయ.

ఉ. మోహము దాహము మదికి శ్రమూడ్చుచునున్నవి సాయ
దెప్పునం, దేహము మినకేతనునిదివిద్యశరంబులుపువ్వుమొ
గ్గలో, యూహ యొనర్పఁగాఁ బిడుగులో కులిశంబుల వె
ట్లు భారతీ, వాహకులావతంస ! విష శ్రవల్లినముద్భవముల్
| వసూనముల్.

84

టీ భారతీవాహకులావతంస = ఓహంసకులావతంసమా? మినకేతనుని దివ్య
శరంబులు = మన్తభునియొక్క శ్రేష్ఠమైన శరంబులు, మదికి = మనస్సు
నకు, మోహము = మూర్ఛను, దాహము = తాపమును, మూడ్చుచునున్నవి
= కలిగించుచున్నవి, యూహయొనర్పఁగా = ఆలోచింపఁగా, మినకేతనునిదివిద్య
శరంబులు, పూవుమొగ్గలో, కాక, పిడుగులో యని, ఎప్పుడు = ఎల్లప్పుడును, నం
దేహము = సంశయము, సాయదు = నిడువదు, ఆ ఆబాణములు, కులిశంబులు =
పాళాయుధములు, ఎట్లు = ఎట్లగునీ? అనఁగాఁ గెవలపుష్పములుకావు పిడుగు
నుగావనియర్థము. వసూనముల్ = పుష్పాలు, విషవల్లినముద్భవములు-విషవల్లి =
విషసంబంధమైన తీగెయందు, సముద్భవముల్ = పుట్టినవి.

తా. ఓహంసమా! మన్తభాణములు నామదికి మోహతాపములఁగలిగించు
చున్నవి. అవి పుష్పశ్రేణుయినచో నాకెట్లు కలిగించునా? కాన నవి పిడుగు
లయి, యుండవచ్చును. పిడుగులుమోహముకలిగింపలేవుకాన నవిపిడుగుపెట్లగు
ను? అవి పుష్పశ్రేణుయినాపుష్పాలు విషవల్లినముఁబుట్టినవైయుండును.
కానచో వింతతాపము కలిగించునా?

వ. కావునం దీరంబు లేనినిరహభారంబను సారావారంబున ము
నుంగం బాటుచున్ననాకుం దెప్పగా విరించి నిన్నుఁ గల్పించి
నాఁడు. మిముఱోంటగు పెద్దలగుణంబులు పరాథప్రవణంబు
లుగదా! సామ్యు. కార్యమృతాధిపుము. పునస్సమాగంబ
య్యెడు. నీవు వచ్చునంతకు నిచ్చోటనయుండుదుం జమీ
చూతముగిదా నీ గమనవేగంబని పల్కి యన్నీడజంబువీడు

కొల్పి క్రీడావనంబులో నొక్కనికుంజక్రోడంబునీడ నన్న
 రేంద్రుండు చంద్రకాంతశిలాతలంబున విశ్రమించి రాయం
 చలుకులు మనంబునం దలపోయుచుండఁ గలహంసంబు
 ను నలుని వీడ్కొని భూమండలమండనాయితం బైనకుం
 డిననగరంబున కభిముఖంబై ప్రార్థనాసిద్ధిసూచకంబు లగు న
 నుకూలగంధవాహాదినానావిధశుభనిమిత్తంబు లనుసంధిం
 చుచు నికషపాషాణపట్టనిభం బయిననభస్మలంబునం దన
 పసిండి తెక్క లొరవెట్టుచందంబున నందంబుగా ర్ఘం
 కారితపతత్త్రాధారావిహారంబున గోడివడి డిగ్గునప్పు డిది
 గువున నున్నపరింగంబులు పడవడవడంకుచు నొంటికంటఁ
 గనుంగొన నొక్కొక్కమాటు విధూతిపక్షితియును, నొ
 క్కొక్కసారి యూర్ధ్వాయనదుర్విభాసంబును, నొక్కొక్క
 మాటు వితతీకృతనిశ్చలచ్ఛదగుచ్ఛంబును, నగుచు వనంబు
 లు గడచి శైలంబులుదాటి నదులు లంఘించి చనిచని
 ముందట.

పీఠ

టీ. కావున, తీరంబు=ఒడ్డు, లేని విరహభారంబు=లేనట్టి వియోగాతిశయ
 ము, అనుపారావారంబునఁ = అనేక సముద్రమందు, అనఁగా:- పారములేని
 వియోగ సముద్రమసియర్థము. మునుంగం బాటుచున్న = మునుగుచున్నట్టి, నా
 కు, రెప్పగాఁ = రెప్పకొయ్యగా, విరించి = బ్రహ్మ, సన్ను, కిల్పించినాడు = సృజిం
 చినాడు, మిముబొంట్లు, అగు పెద్దలగుణములు = విసిరి పూజ్యుల గొనంబులు, ప
 రార్థప్రపణంబులు-పర = పరులయొక్క, అర్థ = కార్యములయందు, ప్రపణంబు
 లకదా = అనర్థి గలిగినవిగదా. అనఁగా మీపంటివా రెప్పడును బరోపకారం
 బునకే పాటుపడుచుందురని భావము. పొచ్చు, కార్యంబుసాధింపుము = పని నెఱవే
 ర్చుము, పునస్సుమాగమంబు = తిరిగి కలిసికొనుట, అయ్యెడుకొ, అని = పలికి, నీవు,
 పచ్చుపంకీకృ = పచ్చునంతకాలము, ఇచ్చోటకొ, ఉండుదుఁజమి = పనిం

చెదనుజమీ, చూతము కదా, నీగమనవేగంబు=నీ గమనముయొక్క యార
వడిని, అని పలికి, అనీడజంబు=అహంసమును, మీదుకొల్పి=విడిచిపుచ్చి, లేక,
పంపించి, క్రీడావనంబులో = ఆయుద్యానవనంబులోపల, ఒక్క...నీడ
-ఒక్కనికుంజ = ఒకపొదరింటియొక్క, క్రోడంబు=మధ్యభాగముయొక్క,
నీడ = నీడయందు, అన్నరేండుండు=ఆనలుడు, చంద్రకాంతశిలాతలంబు
నకొ-చంద్రకాంత శిలా=చంద్ర కాంత మణిమయమైన, తలంబునకొ = ప్రదేశ
మందు, విశ్రమించి, రాయంచ పలుకులు=ఆరాజహంస పలికినపలుకులు, మనం
బునకొ, తలపోయుచుండకొ=వ్రరించుకొనుచుండెను, కలహంసంబును=రాజ
హంసయూ, నలునకొ, వీడ్కొని = విడిచి, భూమండలమండ వాయితింబు =
భూమండలమున కలంకారమువంటిది, విస కుంజిన్నగరంబునకుకొ = విసట్టి
కుండిన మనుపేరుగల పట్టణమునకు, అభిముఖులై = ఎదురుముఖముగలదై, ప్రార్థ
న... సూచకంబులు-ప్రార్థన=కోరికలయొక్క, సిద్ధి=సెలవేటుటను, సూచకం
బులు=తెలుపుచున్నవి, అగు ననుకూల...నిమిత్తములు, అగు=అయిన, అను
కూల=తీరియున్న, గంధవాహ=వాయువు, అది=మొదలుగాగల, నానావిధ=
అనేకవిధములైన, శుభనిమిత్తంబులు=శుభ శకునములను, అనగా - కార్య
ర్థము పోవునపుడు, మలయుమారుతియు పచినచోఁ గార్యము సిద్ధించునని యా
య్యలండు, అనునంధించుచుకొ=విమర్శించుచు, నికమ...నిభంబు, నికమ=సా
నయనెడు, పాపాపట్ట=రాతిపలకతో, నిభంబు=నిమానము, విససభస్థలం
బునకొ=విస యా కాశమందు, తనపసిండిరెక్కలు=తన కనకమయుమయిన
రెక్కలు, ఒర పెట్టుచందంబునకొ=రాచునట్లుగా, అందంబుగా=సాగసుగా,
అనగా నల్లని యాకాశమున నెగయుచున్న యాహంసయొక్క బంగారురె
క్కలు కాణముపై రాచబడిన బంగారపుగీతలవలె నొప్పుచున్నదని యర్థము.
ఝాంకారిత...విహారంబునకొ-ఝాంకారిత=ఝాంకారధ్వనిగల, పత్రత్ర=
తొక్కలయొక్క, ధార=గతిభేదములయొక్క, విహారంబునకొ=విహరించుట
చేత, గోడివడి=తగ్గి, డిగ్గనప్పుడు=దిగునమునుమందు, అలదిగువకొ=అక్రింది
భాగమునందు, ఉన్న పరింగంబులు=ఉన్న పక్షులు, వడవడకొ, వడంకుచుకొ,

ఒంటికంటే = ఒక కంటితే, కమఁగొనక = చూచుచుండగా, అనఁగా ఆహం
 నముక్రిందికిదిగుచున్నప్పుడు క్రిందనున్న పక్షులు తమకేదేనియుపద్రవమువచ్చు
 చున్నదేమో యనిభ్రమఁజెంది భయముచే విడఁకుచు నాదిక్కు చూచుచున్నది
 నియర్థము: ఒక్కొక్కమాటు, విభూత పక్షితియును, విభూత = కదల్చఁబడిన, పక్షి
 యును = రెక్కలు కలదియును, ఒక్కొక్కసారి, ఊర్ధ్వ... భావంబును - ఊర్ధ్వ
 = ఎత్తయిన, అయన = మార్గముచే, దుర్విభావంబును = చూడరానిదియు, అనఁ
 గా - ఆహంస మిక్కిలి దూరమార్గమందున్నదగుటచే, గోకులకుఁ గానరాకు
 న్నదని భావము. ఒక్కొక్కమాటు, వితరీకృత... గుచ్ఛంబును - వితరీకృత =
 విస్తరింపఁబడినట్టిదియు, నిశ్చల = చలింపనిదియును, అగు, ఛద = పిల్ల తెక్కలయొ
 క్క, గుచ్ఛంబును = సమూహముగలదియు, అగుచుకొ, ననంబులు, కడచి =
 దాటి, కైలంబులు = పర్వతములను, దాటి, నచులను, లంఘించి = దాటి, చని
 చని = పోయిపోయి, ముందట = తనయెదుటిభాగమునందు - అని పైపద్యముతో
 నన్వయము.

ఉ. అండజరాజు గాంచె లనఁగొంబుధి నేష్టిత మేదినీవధూ

కుండలమండనం బయినశకుంఠిసముఖ నిడక్కిరికల్పితా

ఖండలపట్టణప్రథనశఖండనముఖ గ్రథకై శిశ్నేంద్రదో

ర్దండబలాభి గుప్తము నుదగ్రహిరణ్మయవ ప్రసీప్తమున్.

టీ. అండజరాజు = ఆహంసరాజును-నిజ... ఖండనముఖ - నిజ = తనయొక్క,
 కీర్తి = కీర్తిచేత, కల్పిత = కల్పింపబడిన, అఖండలపట్టణ = స్వర్గపట్టణముయొక్క, ప్ర
 థన = ప్రసిద్ధియొక్క, ఖండనముఖ = నిరసనోక్తి కలదియు. అనఁగా స్వర్గపురము
 నువీరిసించుచున్నదని భావము, క్రథ... గుప్తము, క్రథకై శిశ్నేంద్ర = క్రథకై శిశుల
 కధిపుఁడగు భీమరాజుయొక్క, దోర్దండ = బాహువుల సంబంధమైన, బల = బల
 ముచేత, అభి గుప్తము = రక్షింపఁబడుచున్నదియు, ఉదగ్ర... దీప్తము - ఉ
 దగ్ర = మిక్కిలి బాహుగైన, హిరణ్మయ = సువర్ణ మయమైన, వప్ర = పుట్టకొటచే
 త, దీప్తము = ప్రకాశించుచుదియు, లబణ... మండనంబు - లబణంబుధి = నిజ
 ద్రవముచే, తేష్టిత = చుట్టఁబడిన, మేదినీ = భూమియనినను, వధూ = స్త్రీయొక్క,

కుండల మండనంబు=కుండలము నెడి యలంకారమువంటిది, అనఁగా భూమికి శో భగలిగించెడిదనుట. అయిన కుండినము=విసట్టికుండిన పట్టణమును, కాంచె= చూచెను.

తా. ఆహంసమట్లు పోయిపోయి స్వర్గపట్టణమును నిరాకరించునట్టి యంద ముగలదియు, భీమభూపాలునిచే బరిపాలింపఁ బడునదియు, పాడువైన కనక మయ వప్రములుకలదియు, భూదేవతకుఁ గర్లభూషణమువలెఁ బ్రకాశించునట్టి కుండిన నగరమును చూచెను.

వ. అప్పట్టణంబున కరుగఁబ్రకారంబు లగుప్రాకారంబులవలన ను, నారసాతిలగంభీరసలిలసంచారంబు లగుపరిభ్రాకూపారం బులవలనను, బ్రహ్మపుటస్ఫటికోపలవిగ్రహంబు లగుగృహంబు లవలనను, శశిభిత్తివిమలభిత్తి సముత్సేధంబు లగుసౌధం బులవలనను, నింద్రనీలమణిచ్ఛాయాకల్పితాకాలకాలికలగు చంద్రశాలికలవలనను, కేలీవిలోల బాలికాకుచలికుచఘ్న సృణపంకః పాయితాంభఃపూరంబు లగుకాసారంబులవలన ను, ఘనఘనాఘనఘటాకఠోరఘ్నరఘ్నానగోధూమ ఘర ట్టతీబు లగుహట్టంబులవలనను, అనిలచలచ్ఛేలాంచలదండ తాడనావిహితపేళి హయాళీకాలనక్రియాదత్తానూరు వి శ్రాంతు లగుప్రాసాదవైజయంతులవలనను, నవవికచవివిధ కుసుమవాసనాపేటిక లగులీలోద్యానవాటికలవలనను, బ టీరకర్పూరకస్తూరికాకుంకుమనంకుమదహిమాంబుప్రముఖ నిఖిలపరిమళవస్తువిస్తార సౌరభోద్గారసముత్పణంబు లగునా పణంబులవలనను, హావభావవిలాసవిభ్రమైకభాజనంబు లగు వనితాజనంబులవలనను, జవవిజలేమరుత్కురంగంబులగు తురంగంబులవలనను, అసమసమరవిజయకారణంబు లగువా రణంబులవలనను, నభిరామంబై యక్కలహంసంబునకుఁ

గౌతుకం బాపాదించె వెండియు.

87

ఓ అప్పట్టగుంబునకు = అకుండిన నగరంబునకు, అరుగ్ = వెళ్లఁగా, ఎప్పటి ప్రాకారంబులు - వప్ర = ఎప్పడుల చే, దీప్ర = ప్రకాశించునట్టి, ఆకారంబులు = అకృతులుగలవి, అగుప్రాకారంబులవలనను = విసట్టి చుట్టుగోడల విలనను, ఆరసాతల... సంచారంబులు - ఆరసాతల = పాతాళము పర్యంతముపోయినదియు, గంభీర = లోఁదైన, సలిలసంచారంబులు = జలప్రవాహంబులుగలవి, అగు, పరిభాషాపారంబులవిలనను = అయిన సముద్రమువంటియుగ డ్దలవలనను, ప్రస్ఫుట... విగ్రహంబులు - ప్రస్ఫుట = గొప్పవైన, స్ఫటిక + ఉపల = పటిక పురాల చేఁగట్టఁబడిన, విగ్రహంబులు = ఆకారంబులుగలవి, లేక, స్ఫటికములచే నిర్మితములయిన బొమ్మలుగలవి, అగు గృహంబులవలనను = విసట్టి మందిరములవలనను - శశిభిత్తి... భేదంబులు, శశిభిత్తి = చంద్రఖండమువలె, విమల = తెల్లని, భిత్తి = గోడలచే, నముచ్చేధంబులు = పాశునైనవి, అగు సాధంబులవలనను = అయిన మేడలవలనను, ఇంద్రనీల... కాలికలు - ఇంద్రనీలమణి = ఇంద్రనీలమాణికృతములయొక్క, ఛాయా = కాంతులచేత, కల్పిత = కల్పింపఁబడిన, ఆకాల = ఆ సమయమునందలి, కాలికలు = మేఘముల సమూహములుకలవి, అగుచంద్ర కాలికలు = విసట్టి శిరోగృహములచేతను, అనఁగా జంద్రకాలలం దమర్పఁబడినయింద్రమాణికృతములకాంతిపుంజంబు మేఘసమూహంబువలెఁ గానవచ్చుచున్నదనిభావము. శశివిలోల... పూరంబులు - శశి = ఆటలయందు, విలోల = ఆసక్తిగల, బాలికా = స్త్రీలయొక్క, కుచలికుచ = నిమ్మపండ్లవంటి పాలిండ్లయందున్న, ఘృగుణ = కుంకుమయొక్క, పంక = బురదచేత, కషాయిత = ఎఱ్ఱనైన, అలంకారము = ఉదక సమూహములుకలవి, అగు కాసారంబులవిలనను = విసట్టి సరస్సులవలనను, ఘనఘనా... పురట్టంబులు - ఘన = దట్టమైన, ఘనఘన = పర్వతాలసంబంధమైన మేఘములయొక్క, ఘటా = సమూహమువలె, కఠోర = నిష్ఠూరములైన, గర్భరధాన = గర్భరధ్వములు చేయుచున్నట్టి, గోధూమ = గోధుమలను విసరుచున్న, పురట్టంబులు = తిరుగల్గులవి, అగు హట్టంబులవలనను = విసట్టి అంగడితీధులవలనను, అనఁగా గోధూమాదులను విసరుచుండునప్పుడా తిరుగ

శ్లనినాదిములు వర్షాకాలమేఘముల గర్జనమబోలుచున్నవనుట. అనిల...వి
 క్రాంతిలు-అనిల=గాలిచేత, చలన్=చలించుచున్న, చేలాంచల=గుడ్డయొక్క
 అంచుగల, దండ=కొయ్యయొక్క, తాడన=తాడుచుచేత, విహిత=కల్పింపఁ
 బడినట్టి, హేళి=సూర్యునియొక్క, హయాలి = గుఱ్ఱములగుంపుల, కాలనక్రి
 యా=ప్రేరణచేయుటయనెడి వ్యాపారముచేత, దత్త= ఇయ్యఁబడిన, అనురు
 =సూర్యసారథియొక్క, విక్రాంతిలు=శ్రమతీర్చుకొనుటకలవి, అగు ప్రాసా
 ద...వలనను. అగు ప్రాసాద=అయిన మేడలయందున్న, వైజయంతులవలనను
 =జండాలువలనను, అనగా గుండిననగరమందున్న మేడల యుపరిభాగంబున
 వైజయంతులు ప్రకాశించుచుండఁగా, దాని వృంభాగ్రములుమీఁదనుండి పోవుచు
 న్నసూర్యుని హయములకుఁదాఁకెను. ఆదెబ్బలచే సూర్యాశ్వంబులు చోదన
 క్రియలేకయే నడుచుచుండుటచే వానిని తోదనచేయుననూరుఁగు విక్రాంతి
 దీసికొనుచున్నాఁడని భావము. అనగా ౧, దలి మేడలు సూర్యమండలము
 దాఁక వ్యాపించిన వని ఫలితార్థము. నవ... పేటికలు-నవ=క్రాంతిగా, వికచ=
 వికసించిన, వివిధ = పలురకములైన, కుసుమ = పువ్వులయొక్క, వాన
 నా = పరిమళమునకు, పేటికలు = పెట్టెలవంటివి, అగు లీలోద్భావనవాచికల
 వలనను=విస్తరించి ఉద్భావనములవలనను, పటీర... సముత్పిణింబులు - పటీర=
 మంచిగంధము, కర్పూరము, కస్తూరికా=కస్తూరి, కుంకుమ=కుంకుమము, నంకు
 మద=జవ్వాది, హిమాంబు=చల్లనినీరు, లేక పన్నీరు, ప్రముఖ=మొదలుగాఁగల,
 పరిమళపద్మ=పరిమళపదార్థములయొక్క, విస్తార = అధిక మైన, సారథి =పరి
 మళమును, ఉద్గార=వెడలఁగ్రక్కుటచే, సముత్పిణింబులు = నులింపఁదగినవి,
 అగు, ఆపణంబులవలనను = అంగళ్లవలనను, హేవ...భావనంబులు - హేవ =
 హేమము, భావ=భావము, విలాస=రీతియనెడి శృంగారచేష్టలయొక్క, విభ్రమ
 =విలాసములకు, ఏక=ముఖ్యమయిన, భావనంబులు=పాత్రములు, అగు వనితావనం
 బులవలనను = విస్తరించి సమాహయములవలనను, జనవిజితమరుత్కురంగంబులు-
 జన=జనులుచే, విజిత=జయింపఁబడిన, మరుత్=వాయువుయొక్క, కురంగంబు
 లు=లేళ్లుగలవి, అగు కురంగంబులవలనను=విస్తరించి గుఱ్ఱములవలనను, అనగా

వాయువేగమును మించినవనుట, అసమ... కారణంబులు-అసమ=సాటిలేని, సమ
ర=యుద్ధములయందు, విజయ = గెలుపునకు, కారణంబులు = హేతువులు,
అగు వారణంబులవలనను=చెనట్టి యేనుంగులవలనను, అభిరామంబై = సౌగంధ్య
నదయి, అక్కలహంసంబునకు = అహంసకు, కాకుంబు, ఆపాదించెన్ = కలిగించెను,
వెండియుక్ = మతీయును, అన్నిపద్యముతో నన్వయము.

తే. పరిఖ గుడివ్రాలె దనచుట్టుఁ శ దింగియుండఁ

బరుల కేరికి గ్రహణగోచరము గాక

విషధరాధీశభాషిత శ విషమభాష్య

ఫక్కికయుఁ బోలె నొప్పె నశ్చిట్టణంబు.

38

టీ. అప్పట్టణంబు=అకుండినపురము, పరిఖ=అక్షరము, తనచుట్టున్ = తన
పరులవైపుల, గుడివోలెన్ = పలుకూకారరేఖవలెనే, (మతీయు ఎరుచి భా
ష్యము శేషునికేదప్పవోరులకుఁ దెలియదని మండలిరేఖయుంచెనని ప్రసిద్ధి
అనరుచియుంచిన కుండలనారేఖవలెననియునర్థము.) తిరిగియుండక = చుట్టు
కొనియుండఁగా, పరులకున్ = ఇతరులకు, ఏరికిన్ = ఎరికిని, గ్రహణగోచరము =
ప్రవేశింపవలనుపడునది, కాక = కాకుండ, భాష్యపక్షమందు:—పరులకున్ = అ
నంతనికిఁదక్కఁ దక్కినవారికి, గ్రహణగోచరము = తెలియకొనవలనుపడినది,
కాక = కాకుండ, విష... పోలెన్ - విషధర = సర్పములకు, అధీశ = ప్రభువు చే
(అనఁగా పతంజలిచే), భాషిత = రచింపఁబడిన, విషమ = దురవగాహమైన, భాష్య
ఫక్కికయుఁబోలెన్ = మహాభాష్యస్థమైన కుండలిగ్రంథమువలెనే, ఒప్పెన్ =
ప్రకాశించెను.

తా. పతంజలిచే రచింపఁబడిన మహాభాష్యస్థకుండలి గ్రంథము పరులకెవ్వ
రికిని గ్రహింపకకష్టముకానియట్లు అకుండినపురము భయంకరమైన యగక్షచే
బట్టుకొనఁబడి శత్రువులకెవ్వరికిని సాధింపఁదరముఁగాఁదై ప్రకాశించెను.

అలం=తి త్పేక్ష.

క. నెలపొడుపుల నురనది ని

ర్మలతరతదగారకుట్టిమస్రవదిందూ

పలకుండిలాప యగుచుం

దెలివైందుఁ బతివ్రతచిత్తీసంపత్తిన్.

౫9

టీ. నురనది = గంగానది, నెలపొడుపుల = చంద్రోదయకాలముల యందు, నిర్మల...కుండిలాప = నిర్మలతర = మిక్కిలి స్వచ్ఛమయిన, తత్ = అటుండి ననగరమందున్న, గృహ = గృహములయొక్క, కుట్టిమ = కట్టడపు నేలల సంఖ్య మైనట్టియు, స్రవత్ = స్రవించుచున్న, ఇందూపల = చంద్రకాంతపుల చేత, కుండిల = వృద్ధి జెందిన, ఆప = నీటి నమూనాను గలది. అగుచు, పతివ్రతచిత్తీసంపత్తి - పతివ్రత = పతివ్రతా స్త్రీలయొక్క, ఔచితీసంపత్తి = ఔచిత్య సంపదచే, తెలివొందు, సంతసించుచు. పతివ్రతా స్త్రీలు తమ భర్తలు సంతసించుచుండునపుడు సంతసించుటయు దుఃఖించునపుడు దుఃఖించుటయుఁ బ్రసిద్ధము. ఇందులకుఁ ప్రమాణము. “అర్తారే మదితాప్యస్తే ప్రోషితేమలి నాకృతా” అనియున్నది. కావునఁ చంద్రోదయకాలమందుఁ దన భర్తయగు సముద్రుఁడు వృద్ధి జెందుటచూచి గంగానదియుఁ గుండినపు రసాధములందలి కుట్టిమ ప్రదేశములందుఁ గూర్చబడిన చంద్రకలిలు చంద్ర కాంతులచేతఁ గరఁగి తనలోఁగలియుటచేఁ దానును వృద్ధిపొంది తనపతివ్రతాధర్మమును నిలుపుకొనుచున్నదని భావము. అనగా కుండిననగరమందున్న గృహములు గంగానదికంటె బొడుపుగా నున్నవనుట.

తా. గంగానది చంద్రోదయకాలములయందుఁ దన భర్త వృద్ధి జెందుట చూచి తానునాకుండిననగరమందున్న కట్టడపు నేలలయందున్న చంద్రకాంతకలిలు చంద్రోదయకాలములయందుఁగరఁగి స్రవించి తనలోఁ గలియుచుండుటచే వృద్ధిపొంది తనపతివ్రత్యమును దెలియజేయుచున్నది. అలం. అతిశయోక్తి. తే. క్రుంకఁ బాటున హస్తాంకుఁ ౩ గూడలేక

వెనుకఁ జిక్కిన బడంకు ౩ వితతివ్రాతఁ

బాలుచు నవరాష్ట్రవేళ నశస్పరమునందు

భాసురా లేవకాశ్శీరపణ్యవీధి.

40

టీ. అప్పరమునందు = అకుండినపురమందు, భాసురా... పణ్యవీధి - భాసుర
= ప్రకాశించుచున్న, ఆలేప = సుగంధద్రవ్యములయొక్క, కాశ్శీర = కుంకుము
యొక్క, పణ్యవీధి = అంగడివీధి, అపరాష్ట్రవేళ = సాయంకాలములందు,
క్రుంగ = అస్తమించుటకు, పాటుసహస్రాంశు = పరువెత్తుచున్న సూర్యుని,
కూడలేక = కలిసికొనలేక, వెనుక = వెనుకకు, చిక్కిన... పోలే - చి
క్కిన = నిల్చిపోయిన, జరత్ = చుడుసలివైన, అంశు = కిరణములయొక్క,
విరతిపోలే = సమాహమువలె, పాలుచు = ప్రకాశించుచుండును.

తా. కుండినపురమందు సుగంధద్రవ్యములచేరిను గుంకుముచేరిను ప్రకా
శించుచున్న అంగడివీధి సాయంకాలములందు అస్తమించుటకుఁ బర్చిడుచున్న
సూర్యుఁ గలిసికోలేక తమకాఢ్యరుడయిన సూర్యుఁ డస్తమించుటచే
నిరాధారములయి వెనుకకు నిలిచిపోయియున్న సంధ్యకాలసూర్యకిరణ
సమాహమువలెఁ బ్రకాశించుచుండును. అలం. ఉత్పేక్ష, విశేషము.

తా. వేదాభ్యాసవిశేషపూతరసనా శ విరూపిభూరిస్తవా

నాదిబ్రహ్మముఖాఘవిఘ్నితనవ శస్వర్గక్రియాకేళిచే

నాదిగాధితనూజచే నగము సేయంబడ్డ మిన్నేలు సా

నాదస్వర్గుదుకూలకై తవమునంజాలంగ నొప్పు బురిన్. 41

టీ. పుణ్ = అపట్టణమునందు, వేదాభ్యాస... కేళిచే - వేదాభ్యాస = వేద
ములనభ్యసించుటయొక్క, విశేష = అతిశయముచే, పూత = పవిత్రమైన, రసనా =
జాతులవలన, అవిరూపిత = పుట్టిన, భూరి = పెద్దవైన, స్తవ = స్తోత్రములను, అపా
ది = చేయుచున్న, బ్రహ్మ = బ్రహ్మదేవునియొక్క, ముఖ + ఘ = ముఖసమాహము
చే, విఘ్నిత = విఘ్నముచేయబడిన, నవస్వర్గ = క్రొత్తస్వర్గమును, క్రియా = చే
యుటయనెడి, కేళిచే = రీతిగల, గాధిత నూజచే = విశ్వామిత్రునిచే, అది
= శూర్యుడు, నగము, చేయంబడ్డ మిన్నేలు = చేయబడిన గంగానది, సాసా

ద... కైతవమున్ - ప్రాసాద = దేవతలయొక్కయు, రాజులయొక్కయు, సాధములపైనున్న, స్వచ్ఛ = తెల్లనైన, దుకుల = వస్త్రముయొక్క, కైతవమున్ = మిషచే, చాలంగ్ = అధికముగా, ఓప్పన్ = ప్రకాశించుచుండును. ప్రాసాదములు మిక్కిలిపాడవులగుటచే నందలి తెల్లనిపతాకాంబర పంక్తులు గంగానదివలె నుండెననుట. పూర్వమువిశ్వామిత్రుఁడు వసిష్ఠునికాపంబునఁ జండాలత్వము నొందినత్రిశంకుచే యజ్ఞము చేయుంచి తనకపోబలంబుచే స్వర్గంబునకుఁ బంపెను. కాని దేవతలు స్వర్గమునకు నతనిరాసక క్రిందకిఁ ద్రొసివేసిరి. త్రిశంకు పచ్చటనుండి క్రిందఁబడుచు విశ్వామిత్రునిఁ బ్రార్థింప నతని దీవాలాపములు విని యతఁడు తనపతోమహిమచే మతీయొకస్వర్గము చేయఁదలంచి స్వర్గమందున్న స్త్రవులన్నింటికిఁ బ్రతిగావస్తువులను సృజించుచు, గంగానదిని నగమువలకు నిర్మించెను. అంత బ్రహ్మ పచ్చి విశ్వామిత్రుని నుతించి యతఁడొనరించు సృష్టిని మాన్పించుటచే గంగానది సృష్టియకై విలిచియుండెను. ఉన్నత ప్రాసాదశ్రేణులందు నందంద, కట్టఁబడిన తెల్లని పతాకాంబరముల పంక్తులు అందంద కొంతకొంత సృజంపఁబడి నడుమనడుమ సృజంపఁబడని గంగానదివలె నొప్పుచున్నవి ధావము.

తా. ఎల్లప్పుడు వేదములను బఠించుచుండుటచేఁ బవిత్రమైన ముఖములుగల బ్రహ్మ, విశ్వామిత్రుని నుతించి యతఁడు చేయుచున్నక్రొత్తస్వర్గసృష్టిని మాన్పించెను. అందువలన విశ్వామిత్రుఁడు నగము సృష్టిచేసి చాలించెను. అనగముచేయఁబడ్డ సృష్టిలో గంగానది, సాధములపైనున్న తెల్లనిపతాకవస్త్రములనెడు మిషచే నాకుంజినపురమందుఁ బ్రకాశించుచుండెను. అలం. ఆపన్నావము.

తే. అమరు హాటక మయక వానరులులతోడ

గురుతరం బైనయవ్వీటి శకోటగవను

కులిశ ధారకుఁ దప్పి త్రొక్కులును దాను

బయటఁగొలు వున్న వసిఃశిఖింశడయునుబోలె.

42

టీ. హాటక... కవాటములతోడ - హాటకము = కనకమయము లైన, వాటములతోడ = తలుపులతో, గురుతరంబు = మిక్కిలిగొప్పది, అయిన =

అయినట్టి, అబ్బిటి = అకుండినపురముయొక్క, కోట = ప్రాకారముయొక్క, గమన = దుర్గద్వారము, కులిశధారకుఁ - కులిశ = ఇత్రాయుధముయొక్క, దారకుఁ = వాదరకు, తప్పి-రిప్పిపోయి, తెక్కలునుదాను = తెక్కలతో నొప్పుచున్న తాను, బయట = వెలుపలిభాగమునందు, కొలుపున్న = నేవించుచున్న, పసిడికొండయునుబోరెఁ = బంగారపుకొండవలె నీ, అమరుఁ = ప్రకాశించును. అనఁగాఁ దెలుచినతలుపులతోనొప్పునాదుర్గద్వారము తెక్కలతోనొప్పు బంగారు పర్వతమువలెనే ప్రకాశించుచున్నదని భావము.

తా. బంగారపుఁదలుపులతోఁ బ్రకాశించుచున్నయాకుండినపురముయొక్క దుర్గద్వార మాపురములోదాఁగియుండి దేవేంద్రునియొక్క ఇజాపాతమును తప్పించుకొనుటకై యచ్చటికివచ్చి యాదుర్గములోఁదగినస్థలము చిక్కకపోవుటచేఁ బురమునకు బహిర్భాగమునందు వేచియున్న తెక్కలుగలబంగారపుఁ కొండవలెఁ బ్రకాశించుచున్నది. అలం. శుశ్రేక్ష.

మహాస్యగర్.

దమయంతీకేలిధాత్రీధరశిఖరహరిత్రదత్తభాదర్యసందో
హమజాండాఘాతభగ్నశ్రీస్యదభవమదతావప్తజ్ఞావనమ్ర
త్వముమై సుత్రానగామశ్రీర్త్యసురభివదనాంశ్రీతస్థమైలీలనత్య
ర్థముగ్రీగానప్రదానశ్రీవతసుకృతముతోరంబుగావీటికిచ్చున్.

టీ. దమయంతీ...సందోహము - దమయంతీ = దమయంతీదేవియొక్క, శ్రీ
ధాత్రీధర = క్రీడాపర్వతములయొక్క, శిఖర = అగ్రములయందున్న, హరిత్రదత్త =
మరకతమాణిక్యములయొక్క, భా = కాంతియనెడు, పర్వ = కుశలయొక్క, సందో
హము = సమాహము, అజాండ...నమ్రత్వము - అజాండ = బ్రహ్మాండముయొక్క,
అఘాత = దెబ్బచే, భగ్న = కొట్టఁబడిన, స్యద = వేగమువలన, భవ = పుట్టిన, మద
తా = గర్వముకలదగుటచే, అవాప్త = పొందఁబడిన, లజ్జా = సిగ్గుచేత, అననమ్రత్వ
ముమై = పంచుకొనుట కలదయి, ఉత్తానగామ ర్త్య...పదనాంతిస్థమై - ఉత్తా
నగా = వెలికిలగా నడుచుచున్న, అమ ర్త్యసురభి = కామ ధేనువుయొక్క, పదన =
పోదయొక్క, అంత్యమై = లోచునున్నదై, లీలక = విలాసముగా, అత్యర్థము =

మిక్కిలి, తోరంబుగాఁ = అధికముగా, గోగ్రాస... సుకృతము, గోగ్రాస,
 గో = గోవులకు, గ్రాస = ఆహారము ప్రదాన = ఇచ్చుటయనెడు, వ్రత = నియమములనఁగలిగెడు, సుకృతము = పుణ్యమును, అప్సరీకిఁ = అకుండినపురమునకు
 ఇచ్చుఁ = ఇచ్చుచుండును, అనఁగా దమయంతి క్రీడాపర్వతశిఖరమందు స్థితి
 తములయినమరకతనూణిక్యములకాంతిపుంజ మనెడి దర్శనమూహము, బ్ర
 హ్మాండకర్మరము భేదింపఁసెంచి పయికిఁబోయి దానిని దాఁకెను; కాని భేదింపలేక
 పోయినది. మఱియు నాకర్మరమును దాఁకుటచే వేగమంతయుఁ దగ్గినది. కా
 వున గర్వమంతయు నశించినది. మఱియు సిగ్గుచేఁ దలవంచుకొన్నది. (దర్శన
 లతలు మొదలగు వివాచాపుగానెదుగుదుఁ దమకేజీని యడ్డంకిసంభవించినప్పుడు
 వానికొనలు తిరిగి క్రిందు మొగములుగలవయి ఇచ్చుచుండుట సహజము) అందు
 చే నట్లు చెప్పఁబడెను. ఇటులు దర్శనకాంతిపుంజ మనెడి దర్శాగ్రము లధోము
 ఖంబులయి వచ్చిరిమప్రయత్నము వ్యర్థమగుట విచారించుచుఁ దనదేహము ప
 రోపకారముకయి వ్యయము చేసి పుణ్యము సంపాదించుకొనలేనని యెంచి(లోక
 మున మానవులు మొదట గర్వితులయి ఎర్తించుచు, నేనేనికారణంబున గర్వము
 తొలంగింపఁబడఁగా ఎప్పుడు పాధువులయి పుణ్యవార్గములఁ ద్రొక్కుటకుఁబూ
 నుకొనుట నైజము. అట్లే) తిరిగివచ్చుచు నాకాశంబున నాలుగుకాళ్లుకూపిన
 డుచుండుటచే వెలికిలగానున్న కామధేనువునోటిలోఁబడి గోగ్రాసప్రదాన
 సుకృతమును సంపాదించి యాపురంబునకిచ్చుచుండు. సురధేనువులు వెలికిలగా
 విహరించుచుండుటకుఁ బ్రమాణము. శ్రు॥ ఉత్తానానై కేవగవాపహంతి" అనెడి
 శ్రుతి. ఆకాశమున గోవు వెలికిలగా నడుచుచుండును గనుక దానినోటిలోఁబొడ
 నుండి తిరిగివచ్చుచున్న దర్శాగ్రములు పడుచుండుట సంభవించుచున్నదని
 తెలియఁదగినది. ఇందువలనఁ గుండినపురమున రత్నమయములయిన క్రీడాపర్వ
 తములుగలవనియు, నవి మిగులఁ గాంతిమంత్రియై యొప్పుచున్నవనియు స్పష్ట
 మగుచున్నది. అలం. రూపకాంతియోక్తులు.

తా. దమయంతిదేవి క్రీడాపర్వతమందున్న మరకత నూణిక్యములయొక్క
 కాంతియనెడు దర్శనమూహము, పయికిఁబోయి బ్రహ్మాండకర్మరమునకుఁ దగ్గి

మోక్షకు మఱి బ్రహ్మాండమును భేదింపలేకపోవుటవలనఁ గలిగినదిగ్గుచే నభోము
భ్రమియై కాశముందు విలికిలగా నడుచుచున్న కామధేనువునకు నాహార మైగో
గ్రాసము నిచ్చుటవలనఁగలిగిన పుణ్యము నాకుండినపురమునకు నిచ్చుచున్నది.

అలం. అతిశయోక్తి.

వ. ఇట్టి విచిత్రశోభావైభవంబులకుం బట్టినయప్పట్టణంబు

గలయం గనుంగొని పతంగపుంగవుండు కన్యాంతః పురిప్ర
దేశంబున నొక్కశృంగారవనంబులోన సఖమధ్యంబునఁదార
కామధ్యంబున శీతాంశురేఖయుంబోలె నున్నయారాజపు
త్రి వీక్షించి యుభయండలంబున నుండి విభ్రమభ్రమణయ
వికల్గ నల్ల మయవల్ల సాళిచ్చాయాపటలంబు దిక్కులఁ బి
క్కటిల్ల మెఱుంగు మెఱసినచందంబునఁ గొఱవిఁ ద్రిప్పిన
పోల్కి దమయాతీవదనచంద్రబింబంబు సేవింపం బనిపూని
వచ్చువరివేచక్రంబుచాడ్చున వలయాకారంబున నవ
తరించుచు నాకుంచితిపక్షమూలంబును నివేశ దేశాలతధూ
తపక్షంబునుంగా నాక్షణంబవ్రాలిన.

44

టీ. ఇట్టి...వైభవంబులకుఁ - ఇట్టి=ఇటువంటి, విచిత్ర = అద్భుతవస్తువుల
యొక్క, శోభావైభవంబులకుఁ = కాంతి సంపదలకు, హృద్వినిలయము, అయి
న యప్పట్టణంబు=వివర యానగరమును, కలయం గనుంగొని=అంటునుజూచి, ప
తంగపుంగవుండు = పక్షిరాజు, కన్యాంతః పురిప్రదేశంబునఁ - కన్య = దమ
యంతియొక్క, అంతఃపురిప్రదేశంబునఁ = అంతఃపురమునందున్న, ఒక్క
శృంగారవనంబులోఁ = ఒకయుద్దాన వనములో, సఖమధ్యంబునఁ = చెలికత్తె
లనడుమను, తారకా మధ్యంబునఁ = నక్షత్రముల మధ్యను, శీతాంశురేఖయుం
బోలా = చంద్రరేఖయువలె, ఉన్న యారాజపుత్రి = ఉన్న యాదమయంతి
ని, వీక్షించి=చూచి, యుభయండలంబుననుండి=ఆకాశమార్గమునుండి, విభ్రమ...
వికల్గంబు-విభ్రమ=రీతిగా, భ్రమణ=నిలయాకారమునఁ దిరుగుటలయొక్క, ర

య=వేగముచేత, వికీర్ణ=వ్యాప్తమయిన, స్వర్ణమయ=బంగారు వికారమయిన,
 పర్ణ=అక్కలయొక్క, పాళీ=పంక్తియొక్క, ఛాయాపటలంబు=కాంతిసమా
 హము, దిక్కులొ=దిశలయందు, పిక్కటిల్లొ=నిండుచుండఁగా, మెఱుంగు=
 మొఱపు, మెఱసినచందంబునొ=ప్రకాశించునట్లును, కొఱవి త్రిప్పినపోల్కిన్=
 నిప్పుగలకట్టునద్రిప్పినట్లుగా, దమయంతీవదనచంద్రబింబంబున్=దమయంతీ దే
 వియొక్క ముఖచంద్రబింబమును, సేవింపొ=సేవించుటకు, పనిపూని=ప్రయత్నిం
 చి, వచ్చుపరివేషచక్రంబు చాడ్చునొ=వచ్చుచున్న పరివేషమువలెనే, పరివేష
 మనగా:- (సూర్య చంద్రులచుట్టును, ఎఱువగా నుండు కాంతి మండలము) వలయా
 కారంబునొ=ఎఱువగా, అవలరించుచున్=దిగుచు, ఆకుంచిత్...మూలంబును,
 ఆకుంచిత్=ముడువఁబడిన, పక్షమూలంబును=అక్కలుగలదియై, నివేళ...పక్షంబు
 నుంఁగా-నివేళదేశ=శుంభుటకు తగినప్రదేశమందు, ఆతత=విస్తరింపఁబడినవియు,
 భూత=కదల్చఁబడుచున్న, పక్షంబునుంఁగా= 'క'బుకలదియై, అక్షణంబు=త
 త్క్షణమందే, వ్రానినొ;

ఉ. దుందుభి వాద్యనిస్సనముతోఁ దులఁదూఁగెడుపక్షవాదముం
 దంప యతర్కితోపనత ర మై వివఁబడ్డ విహారలీలలం
 జెంది పరాకునొ మెలఁగుచిత్తిము యుద్ధవిషిం గలంగఁగా
 నిందునిభాస్య లప్పును సమీక్షణచేసిరి రాజహంసమున్. 45

టీ. దుందుభి...స్సనముతోఁ - దుందుభి=భేరులయొక్క, వాద్య=వాయిం
 చుటవలనఁ గలిగిన, నిస్సనముతోఁ=ధ్వనితో, తులఁ దూఁగెడుపక్షవాదము=
 సరి పోలుచున్న అక్కలచప్పుడు, అంపంద = ఆచ్చటచ్చట, అగరికితోపన
 తమై=ఆకర్షితముగా వచ్చినచే, వినఁబడ్డొ=వినఁబడఁగా, విహారలీలలొ=క్రీడా
 విలాసములను, చెంది=పొంది, పరాకునొ=ఏమఱిపాటుతో, మెలఁగుచిత్తములు=
 ప్రవర్తించుచున్న చిత్తములు, ఉద్ధవిషిన్=వేగముగా, కలంగఁగాన్=చెదరిపోవు
 చుండఁగా, అప్పుడు=ఆసమయమందు, ఇందునిభాస్యలు=చంద్రునివంటి ముఖ
 ములుగలస్త్రీలు, రాజహంసమున్=రాజహంసమును, సమీక్షణచేసిరి=చూచి

కా. భేరిధ్వజులతో నమనమైన యాహంసముఁజెక్కల చప్పుడా స్త్రీకమాగా వచ్చి వీరులఁబడఁగా నంతమఱకు నాటలాడుకొనుచున్నయాస్త్రీఁ ఁడఱు పరాకుచేఁ బ్రవర్తించుచున్నచిత్తములయందు భయముగలవారై యావచ్చుచున్నరాజహంసమును జూచిరి.

వ. అమ్మత్తకాళినులు తమచిత్తంబులు విముక్తతత్త్వద్విషయగ్రహణంబులై యాహంసంబునందుఁ బరిబ్రహ్మాంబునందునుం బోలె వర్తించుచుండఁ జూచుచుండిరి. విదర్భరాజువట్టి తన నెమ్మనంబునం బుట్టినకాతూహలంబున నమ్మరాళంబుఁబట్టఁ దలంచి యొయ్యనొయ్యన గదియ నేతెంచిన నజ్జాలపాదంబును నబ్బాలతలం వెఱింగి యెగసియుం దప్పఁ గ్రుంకి యుఁ దాఁటుకొనియుఁ దనమీఁద్రవాలుకేలుదోయియొడుపు దప్పించుకొనియెం. గాచనపత్నిరథగ్రహణలీలావ్యవసాయంబు నిష్ఫలం బైన రాచూలిం జూచి చెలులుగల కలం జేవఱచి నగిరి.హస్తశలతాళకోలాహలంబునం బులుఁ గు బెగరించితిరి.దీనమీకు నేమి లాభంబయ్యెనని సభజనంబులం గనలి పలుకుచు మార్తాండు ననువర్తించుచాయాదేవి యుబోలె సత్తోయజ్ఞాక్షి మానసౌకంబు వెనుకొని చనియె. అన్నారీని వహంబును మేలంపుమాటలకై వడి హంసగమన హంసాభిముఖయైన యాత్రఁ బెద్దలు నిషేధింతురు సుమీయ ముచుమండగతిం బిఱుదవ యేరించిరి.నీడోద్భవంబును నచ్చేడియమండగమన విలాసంబు పరిహాసంబునకై యనుకరించు నదియునుం బోలె ముందటం జరియించుచుం జేయీక యీ కలు ముడిగించుకొని యీఱం బైనయొక్కలతాగేహంబుఁ జూడె. అట్లు దూఱిన వెలరువాణి చేయునది లేక నిషేధజనిత

రోషనిరుద్ధాశేషనిజపయస్యయు, నాత్తచ్ఛాయాద్వితీయ
యుఁ బ్రస్వేదాంధఃకణవిభూషితాంగియు నిశ్వాసవేగకం
పితస్తన భారయు నైయూరకుండె నప్పు డయ్యుండజంబు
మనుష్యభాషణంబుల.

46

టీ. అమృతకాశినులు=ఆస్త్రీలు, తమచిత్తంబులు=తమ మనస్సులు, విము
క్త...గ్రహణంబులు+వి-విముక్త=విడిచిపెట్టఁబడిన, తత్త్వ=అమాయ, విషయ
గ్రహణంబులు=విషయజ్ఞానములుగలవై, అనఁగావారిచిత్తము లాయావిషయంబు
లనుండి మఱివనియర్థము. ఆహంసంబునందున్, పరిబ్రహ్మంబునందునుబో
లెన్=పరమాత్మయందువలెనే, ఎర్తించుచుండఁ = ప్రవర్తించుచుండఁగా,
అనఁగా యోగీశ్వరులు ప్రపంచజ్ఞానమును విడిచి నిశ్చలమనస్కులై పరిబ్ర
హ్మమును చూచుచున్నట్లు వారాహంసమున జూచుచున్నా రనిభావము.
చూచుచుండిరి, వివర్ధరాజాపృష్ఠ = సమయంతి, తననెచ్చనమునఁ=తనమనస్సు
నందు, పుట్టినకాతూహలంబుతోఁ = జరించిన వేడుకచే, అమృతాశంబుఁ=ఆ
హంసమును, పట్టఁ, తలంచి, ఒయ్యనొయ్యన = మెల్లమెల్లగా, కదియఁ,
ఏలెంచినఁ=దగ్గఱకురాఁగా, ఆజాలపాదంబును = ఆహంసయును, అబ్బాలత
లంపు=దమయంతియొక్క యభిప్రాయమును, ఎఱిగి, ఎగఁగియుఁ=పైకెగిరి
యు, తప్పఁ=సమయంతినుండి తప్పించుకొనునట్లు, క్రంకియుఁ = క్రిందికి
డఁగియు, దాఁటుకొనియుఁ, దనమీదఁ, వ్రాలుకేటవోయి = పడిన దమ
యంతి చేతులయొక్క, ఒడుపుఁ=పట్టును, తప్పించుకొనియె, కాంచిన...
వ్యవహాయంబు, కాంచన=బంగారువికారమైన, పరతరథ=(అక్కరెరథముగాఁ
గలదియగు) పక్షిని, గ్రహణ = పట్టుకొనటయనెడు, లీల=వేడుకకైన, వ్యవ
సాయంబు=ప్రయత్నంబు, నిష్ఫలంబయినఁ=వ్యర్థముకాఁగా, రాచూలిఁ =
దమయంతిని, చూచి, చెలులు, కలకలఁ=కలకలమని, చేచుచి = చప్పటలు
చుచి, నగిరి=నవ్విరి, హస్త...కోలాహలంబునఁ, హస్తరిల = చేతులనెడు,
తాళ=తాళములయొక్క, కోలాహలంబునఁ = పెద్దదప్పుడుచే, పుట్టుకతో =

హంసను, బెదరించితిరి=భయపెట్టితిరి, దీనన్ = ఈభయపెట్టుటవలన, మీ
 కన్ = సఖులకనుట, ఏమిలాభంబు, అయ్యెన్ అని, సభీజనంబులన్, కనలి=
 కోపించి, పలుకుచు, మార్తాండున్ = సూర్యుని, అనువర్తించు ఛాయాదేవియుం
 బోలె=అనుసరించి తిరుగుచున్న ఛాయాదేవివలెనె, ఆత్మోయజాతీ = పద్మము
 అవంటి శ్రేతములుగల యాచమయంతి, మానసాకంబున్ = హంసను, వెనుకొని=
 వెంటబడించి, చనియెన్ = కల్గెను, అన్నారీనిహంబును = ఆస్త్రీలును, మేలంపు
 మాటలకై వడిన్ = పరిహాసములాడుచున్నట్లు, హంసగమన=హంసనడకవంటి నడ
 కగల ఓచమయంతి, హంసాభిముఖియైన=హంస కభిముఖమైయున్న, (సూర్యు
 ని కభిముఖియై యున్నదనియు నర్థము) యాత్రన్ = నడకను, పెద్దలు= పండి
 తులు=విషేధింతురునుమీ = ఎలవందురుసుమా? యనుచున్, అనఁగా:హంస
 మనకెదురుగా నడుచుట యపశకునమని భావము. మఱియు “అనూర్యం
 పశ్యారాజదారా” అనఁగా (రాజభార్యలు సూర్యునిఁ జూడదు.) అని
 యున్నది గాన నీవు హంసాభిముఖిలై (సూర్యాభిముఖియై) పోవుట
 యుచితముగాదని, హంసపదశ్లేషముచే నలి చేయుచున్నారని భావము. మంద
 గతిన్ = మెల్లగా, వీటుంపని = వెనువెంట నే, ఏతెంచెరి = వచ్చిరి,
 ఆ నీడోద్భవంబును = ఆహంసయు, ఆచ్చేడియమందగమనవిలాసంబున్ -
 ఆచ్చేడియ = ఆదమయంతియొక్క, మందగమన = మెల్లని నడకయొక్క,
 విలాసంబున్ = లీలను, పరిహాసంబునకై=నవ్వుటలకై, అనుకరించునదియుం
 బోలెన్=విడంబించుచున్నదివలెనీ, ముంపటన్, చరియించుచు, చేయొక=
 చేతికి దొరకక, లేక, పట్టుపడక, ఈకలకు=చిన్నతొక్కలకు, ముడిగించి
 కొని = ముడిచికొని, ఈఅంబు = దట్టము, విసయొక్కలతాగేహంబున్ =
 వివట్టి యొక్కంతాగృహమును, తూతొన్=ప్రవేశించెను, అట్లు దూటిసన్ =
 అట్లు చొరఁగా, వెలరు, పాచీ=తెలతెలపోయి, చేయునదిలేక, నిషేధ
 ...ననుస్థయు-నిషేధ=వలపని యాటంకపఱుచుటచే, జనిత=పుట్టిన, రోష=
 కోపముచే, నిరుద్ధ = నిరోధింపఁబడిన, అశేష=సమస్తమయిన, నిజ = తన
 యొక్క, ననుస్థయున్ = చెలికత్తెలు కలదియు - అనఁగాచెలికత్తెలు హంస

ను బట్టుకొన వలదు వలదని నిషేధింపదమయంతి కోపము వహించి వారల దన వెంట రావలదనివారింప వార లామెవెనుకఁ బోవుట మానిరిని భావము. అత్త చ్ఛా యాద్వితీయయన్ - ఆత్మ = తనయొక్క, భాయా = నీడయ నెడు, ద్వితీయయన్ = రెండవదికలదియు, అనఁగా తా నొక్క తెయేయని యర్థము, ప్రస్నేద.. భూషి తాంగియన్, ప్రస్నేద+అంభఃకిణ = చెమట బిందువులచేత, విభూషిత=అలంకరింపఁబడిన, అంగియు = శరీరముగలదియు, అనఁగా అలంకరింపఁగలిగినచెమట బిందువులు శరీరమంతటను నిండినవై, ముక్తియులవలఁజెల్లకాకించి దమయంతి శరీరము నలంకరించుచున్న వి భావము, నిశ్వాస... భారయునై = నిశ్వాస వేగ=నిట్టూర్పు వేగముచే, కంపిత = చలించుచున్న, స్తనభారయన్ = స్తనములు కలదియునై, హిరకుం డన్ = మిన్నకుండెను. ఆప్సడు=ఆనమయమందు, ఆయండ జంబు=ఆహంస, మన మృభౌషణంబులన్ = మనుష్యులందు మాటలచే, అన్వైపద్య మతో నన్వయము

శా. కాంతా! శై శవచాపలంబున లతా కాంతారవీధిం బరి

శ్రాంతిం బొందదవేల బేలవె? ననున్ శక్యంబె పట్టంగ నీ

వెంటే దవ్వుగ నేగుదెంచితిగ దె? శ యేలమ్మ నీబోటులం

తంతం జిక్కిరిచిక్కకుండుదు రె? నీ వాక్షేపముల్ పల్కంగన్.

టీ. కాంతా=ఓసుందరి, శైశవచాపలంబునన్ = చిన్నతనపుదుడుకు తనముచే, లతాకాంతాః ఛిన్ - లతా = తీగలుమొదలగువానిచే, కాంతార = వెళ్లశక్యముగాని, ః ఛిన్ = ప్రదేశమందు, పరిశ్రాంతిన్ = ఆయాస మును, పొందెదవు+ఏల=ఎందుకుపొందెదవు, బేలవె = వెట్టిదానవా, ననున్, పట్టంగన్ శక్యంబె = నన్ను బట్టుకొనుటకుఁ దరమగునా, నీవు, ఎంతే=ఎంత యో, దవ్వుగా=దూరియగా, నేగుదెంచితివి+కదే = వచ్చినావే, అనఁగా జాలదూరమువచ్చితివనుట, ఏలమ్మ = ఎందుకమ్మ, నీబోటులు= నీచెలికత్తెలు, అంతంతన్ = అక్కడక్కడనే, చిక్కిరి=నిలిచిరి. నీవు, అక్షేపముల్ = నిషేధవచనములు, పల్కంగన్, చిక్కకుండుదురే=వెనుకకుఁబోకుండ నుండురా అనఁగా బోదురనుట.

తా. ఓచెలియా! నీవుబాల్యచాపలముచే నిట్టిదుర్గమమార్గములయందు శేల యాయాసపడెదవు? పెట్టిదానవా! నన్నుపట్టికొన నీతరమగునా? కాదు. నీవు చాలదూరమువచ్చితివి; ఇంకనైననీప్రయత్నము మానుము. నీచెలికత్తెలందఱునె హకుమములిరి. అవును. నీవువారలఁ గోపించి పొమ్మన్నప్పుడు వారలు నీవెనుక శేల వత్తురు?.

తీ. ఆలియుఁ బోలె నిప్పుడు వరనాళి యమార్గమునం జరించునిం న్నోలలితాంగి! కాదనుచు నీ నున్నది మందసమీరణంబునం గ్రాలుప్రవాళమంజరులు క్రమకరంబుల విభ్రమంబు గా బాలరసాలపుష్పరస నీ పాయివనప్రియకంఠహుంకృతిన్. 48

తీ. ఓలలితాంగి = ఓమనోహరాంగీ, వనాళి = వనపంక్తి, అమార్గమునన్ = చెడ్డమార్గమునందు, చరించునిన్ను = సంచరించుచున్న నిన్ను, ఇప్పుడు = ఈసమయమునందు, ఆలియుఁబోలెన్ = స్నేహితురాలివలె, మందసమీరణంబు నన్ = మలయమాధులెముచే, గ్రాలుప్రవాళమంజరులు = చలించుచున్న చిగురు గుత్తులు, క్రమకరంబులవిభ్రమంబుగాన్ = క్రమ = ప్రకాశించెడి, కరంబుల = చేతులయొక్క, విభ్రమంబు = విలాసము, కాన్ = అగుచుండఁగా, బాల...హుంకృతిన్ - బాలరసాల = లేతమామయొక్క, పుష్పరస = లేనెను, పాయి = గ్రాగిన, పవప్రియ = కోయిలయొక్క, కంఠ = కంఠధ్వనియనెడు, హుంకృతిన్ = హుంకారముచే, కాదనుచున్నది = వలదు, అని నిషేధించుచున్నది. అరఁగా వనపంక్తి చెలికత్తెవలెనే సమీరకంఠిమయిన చిగుళ్ల నెడికరంబులఁ ద్రిప్పుచు గోకిలాలాపమనెడి హుంకృతిచే వలదని నిషేధించుచున్నదనిభావము.

తా. ఓదమయంతి! ఈవనపంక్తి నీ చెలికత్తెవలెనే లేతమావిపూవులయందున్నరసమును త్రావిమదించిన కోకిలముయొక్కకంఠధ్వని యనెడుకోపవదనముచే గాలిచే గదలచున్న చిగుళ్లనెడు చేతులఁద్రిప్పుచు నీ విట్టిదుష్కర్మము యనుచరింపఁగూడ దని నిషేధించుచున్నది.

అవ. హంస యెట్టికార్యముల నైన సంఘటింపఁ దగినసా
మర్థ్యము తనకుఁగలిగినట్టు లీపద్యముచేఁ జెప్పఁచున్నది.

నీ. నలినసంభవుసాహితీమువారువంబులు

కులముసాములు మాకుఁ శ్రీ గువలయాక్షి

చదలేటిబంగారుశరలకుహంబులతూండ్లు

భోజనంబులు మాకుఁ శ్రీ బువ్వబోడి

సత్యలోకముదాఁక శ్రీ సకలలోకంబులు

నాటపట్టులు మాకు శ్రీ నబ్జవదన

మధురాక్షరము లైన శ్రీ మామాటలు వినంగ

నమ్మతాంధనులు యోగ్యు శ్రీ లనుపమాంగి

తే. భారతీదేవిముంజేతి శ్రీపలుకుఁజిలుక

సమదగజయాన! సబ్రహ్మశ్రీచారి మాకు

వేదశాస్త్రపురాణాదిశ్రీ విద్య లెల్లఁ

దరుణి! నీయాన ఘంటాప శ్రీధంబు మాకు.

49

టీ. కువలయాక్షి = కలువవంటి నేత్రములు గలదమయంతీ! నలిన...వారు
వంబులు, నలినసంభవు=బ్రహ్మయొక్క, సాహితీము=లాయముయొక్క, వారువం
బులు = గుఱ్ఱములు, మాకుఁ, కులముసాములు=వంశకర్తలు, అనఁగాబ్రహ్మకువా
హనభూత మైనహంస వంశమందు జన్మించితిమని తాత్పర్యము-పువ్వబోడి=
పుష్పమువంటిశరీరముగల దమయంతీ, చదలేటి...తూండ్లు- చదలేటి=ఆకాశ
గంగయందున్న, బంగారు శరలకుహంబుల తూండ్లు = బంగారుతామరతూం
డ్లు, మాకుఁ, భోజనంబులు ఆహారములు, ఈచెప్పటచేఁగారణమందున్న గుణము
లు కార్యమం దుండుట స్వభావసిద్ధము గనుక బంగారుతూండ్లను దినుటంబట్టి
హంస అక్కలుగూడ పసిమివన్నెకలవయ్యె ననితోచుచున్నది. అబ్జవదన =
పద్మమువంటిముఖము గలదమయంతీ! సత్యలోకముదాఁక=బ్రహ్మలోకపర్యంత
న్న, సకలలోకంబులు = లోకములన్నియు, మాకుఁ, ఆటపట్టులు = క్రీడా

స్థానములు-అనఁగా నన్ని బోకములయందు నిరాటంకముగా విహరింపఁగలమని భావము. అనుపమాంగి = సాటిలేని శరీరముగలదమయంతీ, మధురాక్షరములు = తియ్యనియక్షరములుగల, విసహజాటలు = ఆయినట్టిహవాక్యములు, వినంగఁ = వినుటకు. అమృతాంధసులు = అమృత మేయన్నముగాఁగలవారు (అనఁగా దేవతలనుట), యోగ్యులు = తగినవారు-అనఁగామావాక్యములు దేవతలు వినఁ దగినవికాని సామాన్యులు వినఁదగినవి కావనిభావము. సమదాజయాన = మత్తుటేనుఁగువంటి నడకగల దమయంతీ! భారతి...జలుక, భారతీ దేవి = సరస్వతియొక్క, ముంజేతి = ముంజేతియందు, పలుకు = మాటలాడుచున్న, చిలుక, మాకుఁ, సబ్రహ్మచారి = సహాధ్యాయి, అనఁగాసరస్వతీదేవికి మిగులఁబ్రിയమయినవారమనియు, నా పేవలన నే తాము గూడ మాటలాడ నేర్పితిమనియుఁ గావున మామాటలు కర్ణప్రసూతై యుండుననియు, భావము. తరుణి = పీదమయంతీ, వేదశాస్త్రపురాణాది విద్యలుఎల్లఁ = వేదములు, శాస్త్రములు పురాణములు మొదలగునన్న విద్యలును, మాకుఁ, ఘంటాపథంబు = రాజమర్గమువంటివి, నీచూన = నీతోడు, అనఁగా రాజమర్గమందు నిరాటంకముగాఁ బోవునట్లు సమస్తవిద్యలయందు నిరాటంకముగా విహరింపఁగలము. అన్నివిద్యలను నిస్సందేహముగా నేర్పితిమనుట. నీతోడుగాఁ జెప్పచున్నాను. ఇవి యన్నియు సత్యములు.

వ. ఒక్కనాఁడు విధాత వినోదార్థంబు వాహ్యభి వేడలి మఱినిచ్చునపుడు మాకులస్వాములైనయతనిరథరథ్యంబులు శ్రమంబున డీలుపడి యున్నం జూచి యేను విమానదండంబు కంఠంబున ధరియించి విరించిచేతం బారితోషికంబు వడిసితి. నేను దివ్యతిర్యగ్జాతిని.మము బోంట్లు పాశాదికంబులంగట్టువడుదురేగుణపాశంబులంగాక. భూలోకంబున రాజ బృందారకులు కొందఱు కలరు. వారితోఁ జెలికారంబు వాటించి యుండుదు. విశేషించియు నిషధదేశాధీశ్వరుండగు నలుండనురాజు మీఁద మిగులం బక్షపాతంబు గలిగి యుండు.

టీ. ఒక్కనాడు, విధాత = బ్రహ్మ, విసోదార్థంబు = వేడుకకై, వాహ్య
 లి, వెడలి = స్వారివెడలి, వచ్చునపుడు , మకలస్నాములు = మావంశ
 కర్తలు, విన...రథ్యంబులు=వినట్టియతనిరథమునకుఁ గట్టినగుట్టములు, శ్రమం
 బునకొ = శ్రమచే, డీలుపడి = బలహీనములై, ఉన్నకొ, చూచి, ఏను,
 విమానదండంబుకొ = అవిమానముయొక్కదండమును, కంతంబునకొ = మెడపై,
 ధరియించి, విరించిచేతకొ = బ్రహ్మచే, పారితోషకంబుకొ = బహుమానము,
 ను, పడసితిని = పొందితిని, నేను, యవ్యతిర్యక్తాని = దేవతాపక్షిజాతీయం
 దుఁబుట్టినవాడను, మముబోంట్లు = మావంశవారు, గుణపాశంబులంగాక =
 గుణములనెఱుఁగెదప, పాశాదికంబులకొ = కేవలముత్రాళ్లుపెడల
 గువానిచే, కట్టువడుదురే = బంధింపఁబడుదురా ! (అనగామేముపెఱుఁగనద్దు
 గుములకు లోబడుదుముగాని తక్కిన పక్షులవలె పాశములకుఁ జిక్కింపఁబడవార
 ముకామనితాత్పర్యము) భూలోకంబునకొ రాజబృందారకులు = రాజశ్రే
 ష్ఠులు, కొందఱు, కలరు = ఉన్నారు, హరితోకొ = ఆరాజశ్రేష్ఠులతో,
 చెలికారంబున్ = స్నేహమును, పాటించి=చేసి, ఉండుదున్, విశేషించియున్ =
 అధికముగా, నిషధదేశాధీశ్వరుండు = నిషధదేశమున కధిపతి, అగునటుండు =
 అయిననటుండు, అనురాజమీచన్ = అనెడిరాజుపై, మిగులన్, పక్షపాతము=
 ప్రేమ, కలిగియుండును.

అవ. నలమహారాజునందు దమయంతి కనురాగంబు గలిగిం
 చుట కతనివైభవంబును వర్ణించుచున్నది.

తే. కనకశైలంబు డిగ్గి యాకాశసింధు
 సలిలములఁ దోగి మిగులంగఁగి జల్లనైన
 చారువంటకమయగరుఁ ఛామరముల
 వీతు సతనికి వైశాఖవేళలందు.

51

టీ. కనకశైలంబున్ = బంగారుపర్వతమును, డిగ్గి = దిగి, ఆకాశసింధు
 సలిలములన్ = ఆకాశగంగయందున్న సలిలములందు, తోగి = తానూడి,

మిగుల = మిక్కిలి, చల్లని = చల్లదనముగల, విన...చామరముల =
విన = అయినట్టి, చారు = సుందరములైన, హాటకమయ = బంగారు, వి
కారములైన గరుత్ = తొక్కులనెడు చామరముల = వింజామరలచే, నైకాఖ
వేళలందు = వేసవి కాలములయందు, అతనికే = అనలమహారాజునకు, పీ
తున్ = పీచుచుండును.

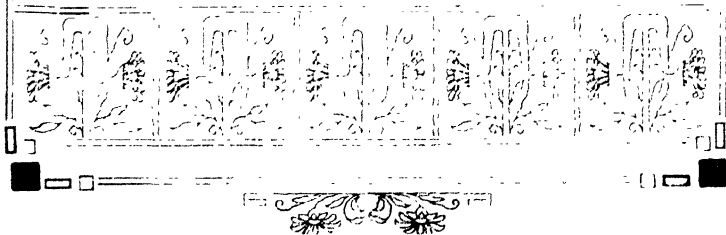
తా. చమచుంటి! నేనుబంగారపుకొండనుండి దిగి గంగానదియందుఁ గ్రుం
కులిడి తజ్జలనంపర్కముచేఁ జల్లనైన నా తొక్కులనెడు వింజామరలచే నలమహా
రాజునందు మిగులఁ బ్రేమగలవాఁడనై వేసవి కాలములయందతనికి సంతప్రాప్తమ
గుచున్న తాపమును దొలఁగించుచుండును.

మ. రణకందూభర దుస్సహం బయిన యారాజన్యదేవేంద్రున
క్షీణబాహుగ్రమునన్ జనించిన మహాకీర్తి ప్రవాహంబు గా
రణసంక్రాంతగుణానుషంగముననోర్ప్రస్ఫీతదిబ్బ త్రవా
రణగండస్థలకుంభకూటములతో నీరాచుం ది వారాత్రముల్.

టీ. రణ...దుస్సహంబు - రణ = యుద్ధములయందున్న, కందూభర = దురద
యొక్క యతిశయముచే, దుస్సహంబు = సహింపఁదరము కానిది, అయిన...బా
హుగ్రమునన్ = అయినట్టి యానలమహారాజుయొక్క సప్తహస్తాగ్రమునందు, జనిం
చిన...ప్రవాహంబు - జనించిన = పుట్టిన, మహత్ = అధికమయిన, కీర్తి ప్రవాహం
బు = కీర్తియనెడి ప్రవాహము, కారణ...షంగమునన్ + ఓ - కారణ = కారణము
నందు, సంక్రాంత = తగులుపడ్డ, గుణ = గుణములయొక్క, అనుషంగమునో =
సంబంధముచేతనే కాఁబోలు, ప్రస్ఫీత . కూటములతో - ప్రస్ఫీత = మహా
న్నతములయిన, దిక్ = దిక్కులయందున్న, మత్త = మదించిన, వారణ = గజములయొ
క్క, గండస్థ = చెక్కిళ్లతోను, కుంభకూటములతో = కుంభాగ్రములతోను,
దివారాత్రముల్ = అపార్వితంబులు, రాచున్ = ఒరయుచుండును. కారణగుణ
ములు కార్యమందు సంక్రమించుట స్వభావము. కావున దురదగలిగిన నలమ
హారాజు హస్తమం దుద్భవించినకీర్తి దురదకలదయి దిగ్గజముల చెక్కిళ్లతోను
కుంభస్థలములతోను, నొకనికొని దురద తొలఁగించుకొను చున్నదనిభావము.

177. దనుయంతి హారితో మాటలాడటం; హారిత
 కలుగిగుగములను వర్ణించుట.

అనగా నలుని కీర్తి దిగంతములదాక వ్యాపించినదని ఫలితార్థము.

తా. యుద్ధముచేయుటకు దురద చెంది యున్ననలుని బాహువువలన జనించిన కీర్తి కారణమువలన సంక్రమించినదురదను బొందినదయి యాదురదను దొలగించుకొనుటకయి దిగంతములదాక బోయి యచ్చటనున్న గజముల చెక్కిళ్లతోను, గుంభస్థలములతోను, రాచుచుండును. అలం-ఉ త్పేక్ష.

శే శ్చితనిబాహుపరాక్రమం శ బభినుతంప

నలవియే పద్మజునికై న శ నబ్జవదన!

శాతతద్బాణధారాభుజంజంభుక్తి

వైరిరాజప్రజీయాసుశ్చ మారుతంబు.

58

టీ. అబ్జవదనం = పద్మమునంటి ముఖముగల దేవమయంతీ ! ఆతనిబాహుపరాక్రమంబు = అనలమహారాజుయొక్క బాహుబలమును, అభినుతంప = కొని యాడుటను, పద్మజునికై న = బ్రహ్మకై న, అలవియే = తిరమగునా? శాత... భుక్తి - శాతం = వాడెయియుని, తీ = అనలమహారాజుయొక్క, బాణధారా = బాణ పంక్తియనెడు, భుజంగ = పాములకు, భుక్తి = ఆహారము, వైరి... మారుతంబు, వైరిరాజ = శత్రురాజులయొక్క, ప్రజీయ = సమూహసంబంధమైన, అసుమారు తంబు - ప్రాణవాయువులు, అనగాఁ బెక్కిండ శత్రువుల జంపుచున్నాడని భావము.

తా. ఓదేవమయంతీ! నలమహారాజు బాణపంక్తులనెడు సర్పములకు నాహారము శత్రువుల ప్రాణవాయువులేయని తెలిసికొనుము. అట్లుశత్రువులను సంహరించుచున్న నలమహారాజు పరాక్రమము నుతంప బ్రహ్మకైనను దరముకాదు.

అలం-రూపకము.

చ. వినుకలికూర్కిఁ జిక్కి పృథ్వీవీభువనంబునకుం దిగంగ నే
యనువును లేక రంభ యనునచ్చరలేమ నలుక వరింపఁ బూ
నినతనకోర్కి నొక్కమెయిసనిండఁగఁజేయుటకై భజించెదా
గొన కొని వేల్పులందు నలకూబరుఁ దచ్చుభ నామవాసనన్.

టీ. రంభ అను నచ్చర లేమ = రంభయనెడు నప్పం స్త్రీ), వినుకలికూర్చి = వినుకలి = నలమహారాజు గుణములు వినుటవలన గలిగిన, పూర్ణ = ప్రేమచే, చిక్కి = నశురాలై, పృథివిభువంబునకు = భూలోకమునకు, దిగంక్ష = దిగుటకు, ఏయనువును = ఏయుపాయమును, లేక = కానక, నలు = నలమహారాజును, నింపణ = పెండ్లాడుటకు, పూనిన తనకొక్క = ప్రయత్నించిన తనయొక్క మనోరథమును, ఒక్కమెయి = ఒక్కవిధముగా, నిండగ = చేయుటకై పూర్తిచేయుటకై, తా = రంభ, తిచ్చభనామవాసన = తేత = నలమహారాజయొక్క, శుభ = మంచినయిన, నామ = పేరియొక్క, నానన్ = గంధము గలుగుటచే, నలకూబరున్ = నలకూబరుని, భజించెన్ = సేవించెను. (అనగా నలుడు దేవతాస్త్రీలచేగూడ పెంపందగిన యంశము గలవాడనుట).

తా. ఓవమయంతీ! రంభ నలమహారాజు సద్గుణములను విని యతిశయంబెండ్లాడవలసినది. కాని గామ దేవతాస్త్రీయగుటచే భూలోకంబునకు వచ్చుట శయుపాయము లభించినదకాదు అందుచే మిగుల విచారించుచు దనకొక్క సేవిధమునైన నెఱవేర్చుకొని దలంచి నలమహారాజు నామమయిన నలయమపదముతో గూడయున్న నామముగల నలకూబరుని వలించినది. అలం - అతిశయోక్తి.

వ. ఆరాజుకడం జనువుగలిగి పర్తింతు మఱియును.

55

టీ. స్వప్నము.

మ. స్తరవాత్స్యయనకూచిమారకృతశాస్త్రగ్రంథసందర్భము పరిశీలించినవాడ దంపతుల కుశత్వాదింతు నారస్యముల్ త్రమురిపెం బొప్పగ మందమంద గమనంబుల్ నేర్పుదున్నేదినీ శ్వరశుద్ధాంత వితంబినీ జనులకన్ సంపూర్ణచంద్రాననా! 56

టీ. సంపూర్ణచంద్రాననా = నిండుచిందురు వంటి ముఖముగల దమయంతీ! స్తర... సందర్భముల్ - స్తరము న్నధసంబంధమైన, లేక స్తరుడనునొక కామ

కాస్త్రకర్తచేతి, వాత్సాన్యయన=వాత్సాన్యయన మునిచేతను, కూచిమార=కూచి
మారుని చేతిను, కృత=రచింపఁబడిన, కాస్త్రగ్రంథ=కాస్త్రసంబంధమైన గ్రంథ
ములయొక్క, సంపర్భముల్=సందర్భములను, పరిశీలించినవాఁడ౯=నేర్చివాఁ
డను, చంపతులకున్ = భార్యాభర్తలకు, సారస్వముల్=రిసగ్రాహకత్వమును,
ఉత్పాదింతుల్=కలిగింతును, మేదిన్...జనులకున్ - మేదిశీశ్వర=రాజులయొ
క్క, శుద్ధాంతనితంబినజనులకుల్ = అంతఃపురస్త్రీలను, మురిపెంబు=నడల
యొక్కము, ఒప్పుకో=ఒప్పునట్లుగా, చండమందగమనంబుల్=మిక్కిలి
మందగమనమును; నేర్పుచుండును.

తా. ఏదమాయతీ! వాత్సాన్యయనఁడు, కూచిమారుఁడు రచించిన కామ
కాస్త్రముల నన్నింటిఁ జక్కఁగాఁ జదివినాఁడ. భార్యాభర్తలకు సారస్వ
ముగలిగిండునట్టిచతురత నాకుఁగలదు. మేదియు రాజులయంతఃపురస్త్రీలకు
మందగమనంబులను మిక్కిలి నేర్పుచుండును.

ఎ. భామినీదనంబులకు భానభచివ్యజ్ఞానవిశ్వాసముచానిశ్చే
పభూమి నై యుండుదు. తిన్ద్యిద్దాభిమాత్రంబుగాఁ దలంప
వలదు. విరించినదనకమలవినిగ్ధతివినిగ్ధకాస్త్రవాసనాపూర్ణ
కర్ణిండ్ల నై నయేను నామాన్యుండి నేనినన్నుం బనిగొమ్ము. ఈ
శరీరంబు పరోపకారార్థముగదా! పద్మాసనుశిల్పప్రయాసం
బులత్తనారాయణులయెడలను గౌరీవృంధభాంకులపట్టుననం
బోలెఁ బరస్పరయోగ్యసమాగంబునకుం బాల్పడుంగాక.
వేలాతిక్రాంతకాంతిగుణాభివేణి నగునీవు నలునివాణిపల్లవం
బు పరిగ్రహింప నర్హురాలవు కోమలం బగుమల్లి కాముకుశ
దామంబు గర్కశం బగుకుశసూత్రంబునం గట్టఁ బాత్రంబు
గొని తెఱంగున నిషధరాజుదక్క వే టొక్కండు నిన్ను పరి
యంపఁ బాత్రుండు గాఁడు. మఱియు నొక్కవిశేషంబు. 57

తీ. భామిగీజనంబులకుఁ = క్రీసమాహములకు, భావభవ... భూమి నై - భా
 వభవ = మన్మథసంబంధమైన, దివ్యజ్ఞాన = పెద్దజ్ఞానమందలి, విశ్వాసముద్రా = నమ్మ
 కమునెడు ముద్రకు, నిత్యేపభూమి నై = నిత్యేపించుటకుఁ సగిన ప్రదేశమనై, ఉం
 దుదుక - అనఁగా స్త్రీలకందము మన్మథజ్ఞానముచేలియుండేయుటకు వీలగుద
 గినవాఁడ నెడిచి ముక్కు నాయుందుఁగలదని భావము. తిర్యగ్జ్ఞాతీమాత్రంబుగాఁ =
 సామాన్యమైన పక్షినిని, తిలంపలదు = అల్పచింపలదు, విసించి... కర్ణుండను-
 విరించి = బ్రహ్మయొక్క, ఎవనికిమల = ముఖపద్మములనుండి, వినిర్గతి =
 బయలుపడెదని, వివిధశాస్త్ర = అనేకములైన శాస్త్రములయొక్క, వాసన =
 సంస్కారములచే, పూర్ణ = చింతిన, కర్ణుండను = శ్రోత్రములుగలవాడను, అనఁగా
 బ్రహ్మను గురువుగాఁ జేసికొని సమస్తశాస్త్రములను నేర్చికొంటినిని భావము.
 అయిన నేను, సామాన్యుండనే = సామాన్యుండనా! - అనఁగా సామాన్యుండనుగా
 ననుట, చన్నుకొ, పరిగోష్ఠు = అర్జునపుము, ఈ శరీరంబు = ఈదేహము, పగోప
 తార్కముకదా = పరులకుపకారముచేయునది త్తమేకదా, పచ్చిననుని శిల్పప్ర
 యాసంబు - పద్మాసనుని = బ్రహ్మయొక్క, శిల్పప్రసాదంబు = నైపుణ్యముతో నృప్తి
 చేయుటవలనఁ గలిగినయాయాసము, లక్ష్మీనారాయణులయెడలను, గోరీ
 వృషభాంకులపట్టుననుపోలెక = పార్వతీపరమేశ్వరులందులెనెను, పరస్పర
 ... సహకమనునకుఁ — పరస్పర = అన్యోన్యము, మోగ్య = తిగినవారియొక్క,
 సమాగమనునకుఁ = సంఘటనకు, పాల్పడుఁగాక = ప్రయత్నించుగాక, వే
 లా... వేడివి — వేలా = హద్దును, ఆతిక్రాంత = మీఁచిన, కాంత = మనోహరమైన,
 గుణ = గుణములనెడు, అభి = సముద్రముయొక్క, వేడివి = ప్రవాహమవు, అగు
 నీవు, నలుని పాణిపల్లవంబును, పరిగ్రహింపకొ = స్వీకరించుటకు - అనఁగా నలుని
 పెండ్లియాడుటకని భావము, అర్చురాలవు = తగినదానవు, కోమలంబు = మృదు
 వైన, మల్లికాముకుళదామంబు = మల్లె మొగ్గలయొక్క దండ, కర్కశంబు =
 కఠినమైనది, అగు కుశనూత్రంబునకుఁ = అగుదర్భనూత్రమందు, కట్టకొ, పా
 త్రంబు = అర్చము, కాని రేతింగునకొ = కానట్లు, నిషధరాజాదక్క = నలుడు

దక్క, వేటొక్కండు, నిన్నుకో, పరింపకో, పాత్రుండు=అర్హుండు, కాండు, మ
టియుకో, ఒక్కవిశేషంబు=ఒకవిశేషముకలదు.

చ. అడిగితి నొక్కనాండు గమరలాసను తేరికి వారువంబ నై
నడుచుచు నుర్విలో నిషధనాథునికెవ్వ తెయొక్కొ భార్యయ
య్యెడునని చక్ర ఘోషముననీనించుకయించుక గానియంతయే
ర్పిడి వినగాని నీవనుచు ర బల్కినచండము దోచెమానినీ!

టీ. మానసి=దీదమయంతీ! ఒక్కనాండు=ఒక సమయము, కమలాసను తేరి
కికో=బ్రహ్మరథమునకు, వారువంబునై=గుజ్జమనై, నడచుచు, ఉర్విలోకో =
భూమిలో, నిషధనాథునికో=నిషధ శాఖపతియైన నలుసికి, భార్య=పెండ్ల
ము, ఎప్పటె = ఎన్నీర్, అయ్యెడునొక్క=అగునో, అని, అడిగితే, చక్ర
ఘోషమునకో=చక్రములయొక్క సోఘడుచే, ఇంచుక యించుకగాని=కొంచె
ము కొంచెమేకాని, అంతి=సమస్తము, ఏర్పడకో=స్పష్టముగా, వినకో=విని
యుండలేదు కాని, నీవు, అనుచుకో=నలుసికి భార్యవు నీవేయి, పల్కినచం
దము = చెప్పినట్లు, దోచెకో = తెలియచెప్పినది.

తా. దీదమయంతీ! మీయగువురి సమాగమము బ్రహ్మకుగూడ సిద్ధమైనట్లు
తోచుచున్నది. ఏమనఁబూర్వము నేనుబ్రహ్మరథమునులాగుచు బ్రహ్మజేవునితో
సలమహారాజునకు భార్య నావ్వెతెయగునని యడిగితి. అతఁ డిచ్చుప్రత్యుత్తర
మును ఇచ్చియులపప్పుమచే స్పష్టముగా విని యుండలేదు. కాని నీనామమునే
యచ్చరించినట్లు తెలియచెప్పినది. ఇందుచే మీవాంపఁద్యము బ్రహ్మకుగూడ
నిష్ఠమే.

ఉ. నిగ్గయమాన్వరాలునకు ర నీకును సంగతి యెల్ల నేటిలోఁ
దూర్ణము సేయఁగాగలఁడు ర దోయజసూతి తదన్యథావృథా
దుర్ణయవృత్తికిన్ మనసు ర దూర్చనయేని జగజ్జనాపవా
దార్ణవ ము త్తరించుటకు ర నాతని కెయ్యదిదెప్పచెప్పమా.

టీ. తోయజసూతి=బ్రహ్మ, అన్యపాపనకుకో=అనలనికి, నీకును, సంగతి=

సముమామగ=ను, ఎల్లి శేపా, నేటిలో= ఈదినముననో, తూర్ణము= వేగముగా,
 చేయగలఁగడు=ఒనర్పఁగలడు, నిర్ణయము= ఈమాటనిశ్చయము, తత్...పు
 త్రికిన్-తత్=అందులకు(అనఁగా నలదమయంతులను సమకూర్చుటకునుట)అన్య
 తా=వ్యతిరేకమైన, పృథా=వ్యర్థమైన, దుర్లభ=దుష్టమైన, పుత్రికిన్=ప్రవర్త
 వకు, లోయజనుతి=బ్రహ్మ, మనస్సున్=చిత్తమును, తూర్చెనయేని=ప్రవేశ
 పెట్టినచో, జగజ్జనాపవాదార్థము = లోకాపవాదమనెడు సముద్రమాను,
 ఉత్తరించుటకున్=దాఁచుటకు, అతనికిన్=అబ్రహ్మకు, ఎయ్యది, లెప్ప=ఏదితె
 ప్పయగునో, చెప్పమా=తెలియఁజేయుమా.

తా. దమయంతీ!నికును నలునకును బ్రహ్మ నేటి శేపా వేగముగా సంఘటన
 చేయఁగలఁడు. అట్లు నిన్ను నిలునితోఁగూర్చక మఱియొకనితోఁగూర్చుటకుఁ
 బయల్పించినచో లోకులందఱు బ్రహ్మను దప్పక నిందింపకమానకు. అట్టి నిందా
 సముద్రమును బ్రహ్మయొల్లు దాఁచుగలఁడు? కావున బ్రహ్మ నిన్ను నలునితోఁ
 దక్క- మఱియొకనితోఁగూర్పఁడు.

వ. అనిన విని ముహూర్తమాత్రంబు చింతించి యాయుతి శ
 కుంతివల్లభున కిట్లనియె. 60

టీ. స్పష్టము.

తే. బాల్యమునఁ జేసి యేను చాళపలముఁ బూరి

నిన్ను నాయాసపెట్టితి శ నిగ్రహమున

దప్పఁజేసితి లోఁగొమ్ము శ దయ దలిర్ప

బ్రహ్మవాహనకులముఖ్య! శ పక్షిరాజ!

61

టీ. బ్రహ్మవాహనకులముఖ్య-బ్రహ్మవాహనకుల= హంసకులమునకు, ముఖ్య=
 ప్రధానుఁడయిన, పక్షిరాజ, బాల్యమునఁజేసి = చిన్నతనముంబట్టి, చాళప
 లమున్=చపలత్వమును, పూరి, నిగ్రహమునన్=నిరోధముచే, నిన్నున్, ఆయాస
 పెట్టితిని, తప్పన్, చేసితిని=అపరాధముఁజేసితిని- దయ=కరుణ, తలిర్పన్=
 మొలక లెత్తునట్లుగా, లోఁగొమ్ము = మ్రొంగుము-నాతప్పను దిగవిడువుమనుట.

కా. ఓపక్షిరాజ! చిన్నతనముచేజపలత్వమును బూని పట్టుదలచే నిన్నుఁ బట్టికొనుటకుఁ బ్రయత్నించి నిన్నాయాసపెట్టితిని. తప్పుచేసితిని. తమిఁ శ్రుము. సయఁజూడుము.

సీ. దర్శనీయంబు నీతను విలాసం బెప్పు
 నీమనం బత్యంతశనిర్మలంబు
 మధురాక్షరములు నీ శ్రీ మహితభాషణములు
 కీర్తనీయంబు నీ శ్రీ వర్తనంబు
 ప్రాథియు క్తంబు నీ ప్రతిభావిశేషంబు
 కమనీయతరము నీ శ్రీ కలితనంబు
 శ్లాఘనీయంబు నీ శ్రీ సౌహార్దగరిమంబు
 ప్రార్థనీయంబు నీ శ్రీ వ్రాభవంబు

ఆ. మత్స్యమూర్తి యైన నీ మధుకైటభారాతి
 భాతి నీవు భువనశాపనుడవు
 నిండునెలయుఁ బోతె శ్రీ నేత్రోత్సవంబ వై
 యున్నవాఁడ విట్టి శ్రీ యొప్పు గలదె.

62

టీ. సీతమవిలాసంబు = నీశరీర కాంతి, ఎప్పుడుకొ, దర్శనీయంబు = చూడఁ జగినది, నీమహితభాషణములు = సీమాజ్యమైనవాక్యములు, మధురాక్షరములు = తీయనియక్షరములుగలవి, ఆనఁగావినుటకింపు గానుండుననుట. నీవర్తనంబు = నీనడక, కీర్తనీయంబు = కొనియాడఁదగినది, నీప్రతిభావిశేషంబు = నీబుద్ధివిశేషము, ప్రాథియుక్తంబు = నేర్పుగూఁతోడినది, నీకలితనంబు = నీవిన్నానము, కమనీయతరము = మిక్కిలి మనోహరమైనది, నీసౌహార్దగరిమంబు = నీయొక్క స్నేహాతిశయము, శ్లాఘనీయంబు = కొనియాడఁదగినది, నీవ్రాభవంబు = నీ ప్రభుత్వము, ప్రార్థనీయంబు = కోరఁదగినది, మత్స్యమూర్తి = మత్స్యవితారుఁడు, ఐన...భాతికొ - ఐన, మధుకైటభారాతిభాతికొ = మధుకైటభులకు శత్రువైన విష్ణువువలెనీ, నీవు, భువనశాపనుడవు = లోకమును బవిత్రముచేయువాఁ

డవు, నిండు నెలయుంబోరెన్ = పున్న మచంద్రునివలె, శేతోత్సాహంబునై = శేత
ముల కత్తువము కలిగించువాడవై, ఉన్నవాడవు, ఇట్టియొప్పు = ఇట్టిసొంద
ర్యము, కలదె=కలదా? అనగా లేదనుట.

తా. స్పష్టము.

వ నామనోరథంబు కంఠపథంబున నిర్మించుచున్నయది. దుర్ల
భజనానురాగంబును సమప్రాధాన్యంబు నధిష్ఠించి యున్న
యది. అందనిమాత్రులపండుగోయందలంచెడ. రాజుం బా
ణిగ్రహంబున వశీకరింపఁగోరెడ. బాల్యచాపలంబున జేలనై
యున్నదాన నని సాధిప్రాయంబుగాఁ బలికె నప్పడు. 63

టీ. నామనోరథంబు = నాకోరిక. కంఠపథంబునన్ = కంఠమార్గమందు, ని
ర్మించుచున్నయది, దుర్లభజనానురాగంబును, దుర్లభ = పొందశక్యముకాని,
జన = జనులయందున్న, అనురాగము = ప్రేమ, సమప్రాధాన్యంబు = సమానమైన
ముఖ్యత్వమును, అధిష్ఠించి = విహించి, ఉన్నది, అంధనిమాత్రులపండు = అందని
చెట్లనున్న ఫలములను, కోయన్ = కోయుటకు, కలంచెడ = కలంచుచున్నాను, రా
జున్ = చంద్రుని, పాణిగ్రహంబునన్ = చేతబట్టుకొనుటచే, వశీకరింపఁగోరెడ =
లోబితుకొనఁగోరెడ. నిలమహారాజును వినాహముచే వికసజుచుకొనఁగో
రెదని లోపలిభావము. అనగా నిలమహారాజును గోరుట, నంపఁద్రానిపండ్లనా
పించుటలోను చంద్రునిచేతఁ బట్టుటలోను సాటియనియు భావము. బాల్యచా
పలంబునన్ = చిన్నతనమువలని పేరానచే, జేలనై = వైష్ణవానై, యున్నదానన్,
అని, సాధిప్రాయంబుగాన్ = తనలోని సాధిప్రాయము సూచితిమగునట్లుగా, పలి
కె, అప్పుడు - ప్రేషద్యముతోననవయము.

తే. రమణి మందాక్షమందాక్షరంబుగాఁగ

బరిమితోక్తుల నిబ్బంగిత బలుకుటయును

సంశయాభువై హంస దశచ్ఛంసితంబు

వృద్ధయమున నొయ్యఁ జులించు శ చిట్టులనియె.

టీ. ఇ బ్బంగిక్ = ఈరీతిగా, రమణి = దమయంతి, మందాక్షమందాక్షరంబు - మందాక్ష = సిగ్గుచే, మందాక్షరంబుగాఁగ = మెల్లగా వెలువడుచున్న యక్షరములు కలుగునట్లుగా, హామిగోక్షలక్ = మితభాషలచే, పలుకుటయును = పలుకఁగా, హంస సంశయాశునై = సంశయముగలదై, తత్ + శంసితము = ఆదమయంతి చెప్పి కమాటను, తనదు వ్యాచయమునక్ = తన మనస్సునందు, ఓయ్యక్ = మెల్లగా, చింతించుచు, ఇట్లు, అనియెన్. దమయంతి, రాజం... గోరెద'నని యర్థద్యయముచే గూఢముగా చెప్పినందున హంసకు సంశయమయ్యెనని తెలియునది.

తా. దమయంతి సిగ్గుచే దనయభిప్రాయంబు వెలువరింప లేక మితవాక్యముల సూచింపఁగా రాజహంసము విని మనమునం దాలోచించుచు నిట్లనియె.

వ. ఓరాజవదన! రాజపాణిగ్రహణంబు దృష్టాంతీకరించి పలికిన నీ సుభాషితంబులకు నర్థబెయ్యది! అంతిమవర్ణంబునకు వేదవర్ణంబునుంబోలె నయ్యర్థంబు నావీనులు ప్రవేశింప నర్హంబు గాదై తిర్యగ్జాతివై యుండును మా యేలిక నాశీకభవుని యీన నేను జన్మించినయది యాదిగా నెన్నందును మృతాభాషణంబులు వలుక. సత్యంబ నలుకుదు. పలికిన ప్రయోజనంబు సాధింతు. గోకాలోకపర్యంతం బైనధాత్రి మండలంబునందు నీ నెయ్యది యపేక్షించితి నప్పుదార్థంబు గొనివచ్చి నీకు సమర్పింపం జాలుదు. కందర్పాకారులెన రాజకుమారు లెల్లను నాకు వశనర్తులై యుండుదును. విశేషించి యన్నివధిభూవల్లభుండు నన్నుం బ్రాణంబుగా మన్నించియుండు.

65

టీ. ఓరాజవదన = ఇంద్రునివంటి ముఖముగల దమయంతి! రాజపాణిగ్రహణంబు = ఇంద్రునిజేతం బట్టుకొనుట, దృష్టాంతీకరించి = నిదర్శనముగాఁ జేసికొని, పలికిన నీసుభాషితంబులకు = పలికినట్టి నీవాక్యములకు, అర్థంబెయ్యది! అర్థమేమి, అంతిమవర్ణంబునకు = శూద్రజాతికి, వేదవర్ణంబునుంబోలె = వేదాక్షరము

వలెనే, అయ్యర్థంబు=నీపలికిన వాక్యములయ్యర్థము, వాచీనులు=వాచెవులను,
 ప్రవేశింపజ్జ=చొచ్చుటకు, అర్హంబుకాదె=తిగినదికాదే, (అనగా నందని
 మానిపండ్లకాసింపుట యెట్టిదో నలమహారాజును వివాహమాడఁదలంచుటయు
 నట్టిదేయన్ని నీవాక్యం బెంతమాత్రము విన నర్హంబైయుండదు. ఏమన కార్యము
 నఫలమగుచుండ నీ విల్లువించుట యుక్తముకాదని భావము) తిరిగి గాతినై=ప
 ఓకాతీయందుఁబుట్టినదానినై, ఉండియున్, మాయేలిక=మౌఁపువువగు, నాతీ
 కభవునియానక=బ్రహ్మలోకుగా, నేను, జన్మించినయదియాదిగాన్=జన్మించినది
 మొదలుకొని, ఎన్నందును, మృషాభాషణంబులు=అబద్ధపువాక్యములను, పలుకన్
 =పలుకను, నర్థ్యంబు, పలుకుదున్, పలికినప్రయోజనంబు=వాచెప్పిన కార్యము
 ను, సాధింతును=నఫలమగునట్లు చేయుదును, లోకాలోకపర్యంకింబు=నక్షివాళ
 మహద్దుగాఁగలది, వివాహాశ్రమండులంబునందున్=అయిన భూమండలమందు, నీ
 వు, ఎయ్యది, ఆపేక్షించితివి=ఏడికోరితివీ, అప్పదార్థంబున్=అపెస్తువును, కొని
 వచ్చి, కీకున్, నమర్పింపజ్జ=వచ్చుటకు, చాలుదున్=పూర్వంబుగదును, మరు
 కందర్పాకారులు=మన్మథునితోనివాసమైన యాకారముగలవాని, వివరాకుమా
 నలెల్లను = అయివట్టి రాజకుమారులందఱు, నానెన్, వశవర్తులై=లోబడి
 యుండువారలై, యుండుదురు, విశేషించి=అధికముగా, అట్లమధభూవిల్లి
 ఘండు=అనిషధరాజు, నున్నున్, ప్రాణంబుగా=తిన్నపాణమువలెనే, మన్నిం
 చి=గౌరవించి, ఉండును.

సీ. అతఁడు పాణిగ్రహణార్హుండు విను నీకు

నలనిఁ గూర్చుగ నేర్తు నతివ! యేను

పిన్నపాపపు నీవు నీ పితృపరాధీనవు

కార్యనిర్ణయశక్తిగలదె నీకు

నావల నిమగ్ధరారజులలోకేశ్వరుం

డీవలఁ బరమేష్ఠిహేతుండ నేను

సందేహాదోలాధిశాయి యైనప్రపంచ

మిప్పట్టునందు నే శ నెట్లనర్తు

తే. మొదల సంఘటించిన బొంది శ విదప నున్న

కార్య మఘటించెనేనియు శ ఘనత తప్పి

ప్రాణమై నన్ను రమ్మ పోవునునృపాలు

నదురక నలవలచికొనియుండ శ నెట్లునేర్తు.

66

టీ. అతివ = దమయంతి! ఆతడు = ఆనలుడు, నీకు, పాణిగ్రహణార్హుండు = పెండ్లియాడదగినవాడు, వినుము, అతినికొ = ఆనలుని, కూర్పకొక, నేర్తుకొ = నీకు సమా కూర్పగలను, నీవు, పిన్న పాపపు, పిత్తిపరాధీనవు = తండ్రికి నభీనురాలవు, నీకుకొ, కార్యనిర్ణయక్తి = కార్యమును నిశ్చయింపగలంత సామర్థ్యము, కలదె = కలదా, (అనగా నేదనుట) అవలకొ = అటువైపు, నిషధరాజు = నలుడు, అభిలలోకేశ్వరుండు = సకలలోకముల కధిపతియై యుండు. ఈవలకొ = ఈతిట్టుచూడగా, పరమేష్ఠిహినుడకొ = బ్రహ్మకు స్నేహితుడను విను, నేను, (కార్యము నెఱవేర్పకూని నున్నానుట) సందేహాచిలాధికాయు = సందేహము నెఱు సుయ్యలయంతున్నది, విను ప్రసంగము = అయిన కార్యము, ఇప్పట్టునకొ = ఈసమయమందు, నేను, ఎట్లు, ఒనర్తుకొ = ఎట్లు చేయుదును (అనగా నీవు పిత్తిపరాధీన ఎగుటచేఁ బెండ్లియాడ నీయివ్వము కాదు గనుక నీవు నలుని వినించినప్పటికి నీతండ్రిమఱియుకని కీచు నేమోయన్న సందేహము బాధించుచున్నదనిభావము) మొదలకొ, సంఘటించినకొ = సమకూర్పకొగా, పొందె = కూడి, పిదపకొ, ఉన్న కార్యము, అఘటించెనేనియొకొ = చెడినచో, ఘనత = గౌరవము, తిప్పి = పోగొట్టుకొని, ప్రాణమై = ప్రాణమువంటివాడై, నన్ను, రమ్మ, పోవు, అను నృపాలు నదురకొ = అనునలునియెదుట, తలవలచికొనిఉండకొ, ఎట్లు నేర్తుకొ = ఎట్లు సమర్థుడనగుదును, అనగా నీమాట చొప్పుననే కార్యము స్థిరపఱిచినపదప నీతండ్రికి నలునికీయ నిష్ఠములేక కార్యము చేఱిచినచో నాకు బ్రాణహితుడై విద్రించు నలునియెద్ద నేనెట్లు గౌరవము గావర్తింపగలుగుదును. కావున నిప్పుని చక్కగ నాలోచించి చేయవలసింది.

ఉ. ఇప్పటిసీతలంపు తెఱక శ గిట్టిద పోయిటమీఁద నెప్పుడే

చొప్పున నుండునో నిజముననుద్ది యెఱుంగముగానియుగ్మలీ!
చెప్పెడిదేమి బాలికలర చిత్తము లంబుతరంగలోలముల్
తప్పనో తాఁకునో కునుమనధన్వనియేటులు దైవికంబునన్.

టీ. ఉగ్మలీ=దమయంతీ! ఇప్పటిసేతలంపు తెఱంగు=ఈకాలమందున్న నీ
కోర్కెయొక్కరీతి, ఇట్టిదలో=ఇట్టిదేకానియ్య! ఇటమీదకో=ఈపైని, ఎప్పుడు
=ఏకాలమందు, ఏచొప్పున=ఏరీతిగా, ఉండునో, నిజముననుద్ది=నిజమైనసం
గతి, ఎఱుంగము=తెలిసికోలేదు, కాని, చెప్పెడిదేమి=ఏమిచెప్పఁగలము,
బాలికలచిత్తములు=చిన్నపిల్లలయొక్క మనస్సులు, అంబుతరంగలోలముల్-
అంబుతరంగ=కెరటములవలె, లోలముల్=చలించుచుండును, కునుమనధన్వనియే
టులు=మన్నునియొక్క దెబ్బలు, తాఁకునో=తిగులునో, శేక దైవికంబునన్=
దైవవశమువలన, తప్పనో=తప్పిపోవునో. అఁగా మీనంటి బాలికల చిత్త
ములు మిక్కిలి చలించుచుండును. మదనబాగాలకు లక్ష్యములయిన మీచి
త్తములు కదలుచుండుటచే మన్నుని బాణములకు లో(బడపు) కావునఁ గా
మునకులోబడని మీచిత్తము శేకాలమున కెట్లుండునో. కావున నిప్పటి
స్థితినిబట్టి కార్యమునెఱవేర్చు వీలులేదని భావము.

తా. సుందరీ! ఇప్పుడు కోరికయిట్లున్నను, నీపై కెట్లుగానుండునో నిజ
మైనస్థితిని తెలిసికొనలేదు. పిల్లలచిత్తములు కెరటములవలె చలించు
చుండును. అట్లుచలించుచున్నచిత్తములలో బుట్టికొరిక స్థిరముగా నుం
డునో యుండనో యేమిచెప్పఁగలము. కావున నీయాపరికనవాక్యములనుబట్టి
కార్యము నెఱవేర్చుట దుర్ఘటము.

వ. శృంగారకళంకితం బయినయివ్వెమయంబునందుఁ బ్రామాణి
కుండ నై యేను సర్తింప నంగీకరింపం గాని వే టొక్కకా
ర్యంబునకు నన్ను నియోగింపుము. దుర్ఘటంబయిన నది సం
ఘటించెద నని పలికిన నాపతత్త్రిపుంగవునకు ధాత్రీపురు
మాతపుత్రియి ట్లనియె.

టీ. శంకాక శంకితంబు=శంక చేఁ గలక చేందినది, అయినంబువ్వినయంబు నందుకో=అయినట్టి యీ కార్యమునందు, అనఁగా సందేశాస్పదమయిన కా ర్యమందనుట. ప్రామాణికుండనై=నిర్ణయించువాఁడనై, ఏనువర్తింపకో, అంగీక రింపను=ఇష్టపడను, కాని, వేటొక కార్యంబునకు= వేటొక కార్యము నిమిత్త మై, నన్నుకో, నియోగింపుము, దుష్టంబుఅయినకో=నుటింపశక్యముకానిదై నను, అది=ఆ కార్యము, సంఘటించుకో = సమకూర్పఁగలను, అనిపలికెనకో, ఆ పతత్త్రిపుంగవునకు= ఆపక్షిరాజమునకు, భాత్రీపురుషూతపుత్రి - భాత్రీపురు షూతి=భూతవేద్యుఁడైనభీమరాజయొక్క, పుత్రి=కూతురైనదమయంతి, ఇట్లనియో=ఇట్లుపలికెను.

తే. నిషధభూపాలు నొల్లకే శ్రీ నృపతి నొరుని

నభిలషించితి నేని హంసాగ్రణ్య

యామవతి చంద్రుని నొల్లక శ్రీ యన్య నొకని

నభిలషింపంగ నొంకార శ్రీ మాచరించు.

69

టీ. హంసాగ్రణ్య! ఏకో=నేను, నిషధభూపాలుకో=నలుని, ఒల్లక=వరిం పక, నృపతికో-ఒరునికో=మఱియొక రాజును, అభిలషించితి నేని=వరించినచో, యామవతి=రాత్రి, చంద్రుని, ఒల్లక=వరింపక, అన్యనొకనికో=మఱియొకని, అ భిలషింపకో=వరించుటకు, ఓంకారము, ఆచరించుకో=అంగీకరించును. అనఁగా రాత్రిచంద్రునివిడుచుట యెట్టి దుష్టమైనపనియో నేను నలుని విడుచుటకూడ నట్టిదియే యని భావము.

తా. హంసరాజా! రాత్రి చంద్రుని విడిచిపెట్టి మఱియొకని వరించినట్లయిన నేను నలుని విడిచి మఱియొకనిఁ జేపట్టుదు.

తే. అబ్జినీమానసానురాగభివృద్ధి

యర్కసంపర్కమునఁ దక్క శ్రీ నగునె యొంట

నలుని దక్కంగ నొరునినేఁ శ్రీ దలఁతునెట్లు

విడుపు సం దేశమోహంబు శ్రీ విహగరాజ!

70

టీ. అబ్బినమానన..వృద్ధి-అబ్బినీ=తామరతీగయొక్క. మానన=చిత్తమందున్న. అనురాగ=ప్రేమయొక్క, వృద్ధి, అర్కసంపర్కమునఁబక్కఁ=సూర్యసంబంధముచేఁగాక, ఒంటఁ=మఱియొకచాచిచే, అగునె=అగువా? అనఁగా-నాదనుట వివాహరాజ=ఓహంసమా, నేను, నలుని, తిక్కంటఁ=నలునివిడిచి, ఒరునఁ=మఱియొకని, ఎట్లుఁలఁతుఁ=ఎట్లుగాఁగోరుదును, సంశేహమీహంబు=సంశేహమనెడి యజ్ఞానము, విడువు=విడుపుము.

తా. ఓపక్షిరాజా! తామరల ను సూర్యసంపర్కముచేఁగాక మఱియొక సంబంధముచేఁడ్రేమకలుగని విధంబున నాకు నలునినంబంధించుచేఁగాని మఱియొకనిసంబంధముచేఁడ్రేమకలుగదుగాన సంశేహముఁడిచివెట్టిము.

అలం - సమాసోక్తి.

తే. అనలసంబంధవాంఛ నాశనిగుచయేని

ననలసంబంధవాంఛ నాశనిగుచయేని

చాలు సంశేహానక్రభాషణము లింక

దరుణచక్రాంగ! వాఘః పశ్యంతశక్తి!

71

టీ. వాఘః పతంతశక్తి = ఓలపక్షిరాజా! తరుణ = పక్షిరాజుగల, చక్రాంగ=ఓహంసమా, అనలసంబంధవాంఛ-అనల = నలుడుకాని పురుషుని యొక్క, అనఁగా-నలవల్లభినియొక్క యనుట, సంబంధ=స్నేహమందు వాంఛ=కోరిక, నాకు, అగున యేని=నిట్లయిన, అనల సంబంధవాంఛ=అగ్ని హోత్రునియొక్క సంబంధమండలి కోరిక, వాఘఁ, అగున మానె=అగునుజామీ, అనఁగా-నలునివరింపును, శేనిచో ననలములోఁబడినట్లునని భావము. ఇతఁ=ఈపైని, సంశేహానక్రభాషణములు=సంశేహముచే గుటిలములగు నాటలు, చాలు = చాలింపుము,

తా. ఓపక్షిరాజమా! నలునిసంబంధముమాని మఱియొకని సంబంధమందు నాకుఁ గోరికయుండినచో అగ్నిహోత్రునిసంబంధమందుఁ గోరికయున్నట్లు తలంపుము- అలం - శ్లేష.

ఉ. దివ్యఖగేంద్ర! నమ్రపు మశ్రిదిన్నను నియ్యెడ నాకు విప్రలం

భవ్యవహారము న్నిలువఁ బట్టఁగ నేమిఫలం బశక్యశం
కాన్యకవార హేతువనఁ గల్గినమాటయ వేదవాక్యముల్
భవ్యవిచార! కానిననభావనసేయుమ యెవ్వి వేదముల్. 72

టీ. అష్టాంగేంద్ర=ఓంకారా సంబంధమైన పక్షిరాజా! మందే= మనస్సునం
దు, ఇంద్రియేంద్రే= ఈపట్టణ, ననాకో= నమ్రపు= నమ్రకుంటవి, నాకు= విప్రలంభవ్య
వహారము= నన్నువెంచివనశాన్ని ప్రయత్నియును, నిలువఁ పట్టఁగ= నిలు
కడగా నుండుటకు, ఏమి ఫలంబు= ఏమి ప్రయోజనము, అనఁగా నిన్నువెంచి
చినచో నా సేవ ఫలము లదు? అనిభావము. అశక్య... హేతువు-అశక్య = శ
క్యముకాని, శంకా= సం యములుకల, వ్యభిచార హేతువు= అజ్ఞానకారణముక
లవి-అనఁగా సేవాక్యములను వ్యభిచారకారణమున్నది శంకింపం దరముకాదో,
యద్దేవాక్యముల భావము. వ్యభిచారమనఁ గాదుపైవెంచుట. అనకో= అనిపలుక
గా, కల్గినమాటయ= కలిగినట్టి వాక్య సే, వేదవాక్యముల్= వేదవచనములవై
ప్రమాణమైనవి. భవ్యవిచార= పరివ్రాజకు ఆలోచనలవారము! కానినకో
= అని వేదములుకానన్నిచో, యెవ్వి వేదముల్= నివి వేదముల్, భావనసే
యుమ= ఆలోచింపుము.

తా. ఓ పక్షిరాజా! నాపరికిన వాక్యము శాంతునొసెదవు? నేను గపటపు
వాక్యములు పరికి నిన్నువెంచిచినచో నా సేవ ప్రయోజనము? కావున నామా
టలయందు వెంచనలేదని నమ్ముము. వెంచనముచేయు మాటలేకదా వేదవాక్యముల
నలఁడును. అందువలన నామాటలందు వెంచనలేదుకావున నామాటలు వేదతు
ల్యములనెచ్చును. కానిచో నీకి సేవములనఁగా సెట్టిదో చెప్పము. మఱియు
వేదము లనత్యమయినచో నావాక్యము లనత్యము లోనని యెంచుము.

తే. తండ్రి నిమిథాధిపతి కీక ర తక్కి యొగున

కీదలంచిన నే విహారేంద్ర! వినుము

దేహమనలంబునకు నాహుతి గనొనర్చి

యతిని బొందంగఁ గందు జగన్తాతరమున.

73

టీ. విహారేంద్ర=పక్షిరాజా! తండ్రి=నాతండ్రియగు భీమరాజు, నిమిథాధిప

తిక్ = నలునికి, ఈక = ఇయ్యక, తక్కి = మాని, ఒకనక్క = మఱియొక రాజునకు,
 ఈదలంచినక = ఇచ్చుటకన్వపడినచో, నేక = నేను, దెహమక = శరీరమును,
 అనలంబునకుక = అగ్నిక, అహుతిగక, ఒకరిప = హోమముగాఁజేసి, అరినిక
 = అనలున, జన్మాంతరమునక = మఱియొక జన్మమందు, పొందిక, కిక్, కిందు =
 పొందఁగలను.

తా. ఒపక్షిరాజు! నాపిండి నలమహారాజునకు నన్నయక మఱియొకని కి
 చ్చినచో నాశరీరమును వెంటనే యగ్నికర్పించి రెండవజన్మమందైనను నలునిఁ
 బొందక మానను.

తా. తద్దానీత్యపదంబు కైకొని కృతార్థత్వంబును బొందుదుం
 దద్దివ్యాంఘ్రసోజపందనవిధిం శ దాత్పర్యముం జెందుదుం
 దద్దాక్షిణ్య మపేక్ష సేయుదు మదిం శ దిక్షేవకుం జొత్తునే
 దద్దోరంతర పీఠజేరుతుఁ గుచ శ ద్వంద్వంబు నీసత్కృపన్ .74

టీ. తద్దానీత్యపదంబు = అతినియొక్క సేవాపానమును, అనఁగా సేవననుట.
 కైకొని = చెంది, కృతార్థత్వంబును = ధన్య స్థితినును, పొందుదును, తత్...వి
 ధిక్, తత్ = అనియొక్క, దివ్య = మనోహర మైన, అఘ్రసోజ = పాదపద్మము
 లకు, పందనవిధిక్ = నమస్కారము చేయుటయునుపనియుండు, తాత్పర్యమున్ =
 అత్యాసక్తిని, చెందుదుక్ = పొందుదును, తత్ = అనలమహారాజుయొక్క, దా
 ష్టిణ్యము = దయను, మదిక్, అపేక్ష సేయుదుక్ = కోరుదును, ఏక్ = నేను, త
 లేవకుక్ = అనలుని సేమ, చొత్తున్ = పూనుకొందును, దద్దోరంతర పీఠ - తత్ =
 అనలునియొక్క, దోర్ = బాహువులయొక్క, అంతర పీఠ = పీఠముపలెనున్న
 మధ్యభాగమందు, అనఁగా పక్షస్థలమందనుట, నీసత్కృపక్ = నీదయచే, కుచ
 ద్వంద్వంబుక్ = స్తనయుగ్మమును, చేరుతుక్ = చేర్చెదను.

తా. ఒపక్షిరాజమా! అని దానినైయుండి, ధన్యరాలనగుదును. అని
 పాదపద్మములకు నిత్యము నమస్కరించి కృతార్థురాలనగుదును. అనిదయనే
 కోరెదను. అనిసేవనే చేయుచుండును. నీదయవలన నతనినే కాఁగించుకొన
 దును.

తే. అతనిఁ గోరుదు నే నంతరంగసీమ

నంతఁ జింతామణికిఁ జింతరీయాచరింపఁ

బద్ధముఖుఁ డై నయతఁడు నానీపాలి కనఘ

పెన్నిధానంబు మాటలుర పెక్కులేల.

75

టీ. అనఘ=పాపరహితుఁడా, నేను, అంతరంగసీమ=హృదయమందు, జింతరిన్=నలుని, కోరుదున్=వరింతును, అంతిన్=అతనిఁగోరినపైని, చింతామణికిన్=చింతామణి నిమిత్తమును, చింత, ఆచరింపన్=విచారింపను, చింతామణి యనఁగాఁ గోరినకోర్కుచెప్పి యొక దివ్యరత్నము. ఆదివ్యరత్నముకంటె నలుఁడు ప్రియుండనిభావము, పద్మముఖుఁడు=పద్మమువంటి ముఖముకలవాఁడు (పద్మనిధిలోనుగాఁ గలనిధులుకలవాఁడు), విషయతిఁడు=అయినట్టి యానలుఁడు, నానీపాలికిన్=నాను, పెన్నిధానంబు = పెద్దస్థవంటివాఁడు, పెక్కులు, మాటలు, ఏల=పెక్కుమాటలతో నేమి ప్రయోజనము. ఆనలుఁడే నాకుఁ బెన్నిధి. అతనికింటె నన్యమేమియు నక్కఱలేదని భావము.

తే. పక్షింబమా! పెక్కుమాటలతో నేమి ప్రయోజనము? నలమహారాజు ను నే నామనసులోఁగోరెను. అతఁడు నాకు లభిరనచోఁ చింతామణిని గూర్చి యైనను విచారింపను. అతఁడు నాకు నిదవంటివాఁడని నమ్మియున్నాను.

తే. వింటిఁ దద్గుణనికరంబు నీ వీను లలరఁ

గంటి నాతని మోహనంక్రాంతిఁ దిశలఁ

బోలఁ దలఁచితి నీరంధ్రబుద్ధిధారఁ

జాల వలచితి నతని నే నీ సత్య మీదియ.

76

టీ. తద్గుణనికరంబు=ఆనలమహారాజుయొక్క గుణ సముదయము, వీనుల లరన్=చెవులపండువుగా, వింటిని, దిశలన్=దిక్కులయందు, అతనిన్=ఆనలుని, మోహనంక్రాంతిన్=మోహనంక్రమణముచే, అనఁగా నలునియందలి మోహాతిశయమున నున్నాదావస్థనుబొందియుంటుంటేని జగత్తులయ నలమయముగానే కనఁబడుటచేఁ బ్రతిదిక్కునందు నలునిఁ జూచుచున్నానని భావము, కంటిని=

చూచితిని, నీరంధ్రబుద్ధిధారణ-నీరంధ్ర=అపకాశములేని, అనగా నితరజ్ఞానమునకుఁదాపులేని, బుద్ధిధారణ=ధారవంటి బుద్ధిచే-అనగా నెడతెగని బుద్ధిచే ననుట, పోలణ, తలచితి=సమానురాల నగుదు ననితలంచిత, అతని నే=ఆనలుని నే, చాల=మిక్కిలి, ఎలచిత=ప్రేమించిత, ఇదియ సత్యము=ఇదే నిజము.

తా. ఓవిహంగమా! నలుగురినికరమును శివులపండువుగా వినియున్నాను మోహముచే నతనిఁ బ్రతిదిక్కునందుఁ జూచుచున్నాను. ఎడతెగనిబుద్ధిచే నతనికి సమానురాల నగుదును నని తలంచితని. అతనినే చాలఁ ప్రేమించితని. ఇదే సత్యము.

నీ. ఆతనిఁగూర్చి నాశ్రవాణంబు రక్షింపు
మితయు నీచేతి క దేమిసెప్ప
నాశ్రితసంరక్షణాభ్యుత్థిం బైన
పరమపుణ్యంబు చేపట్టు మిపు ష
మిథ్యాచిశంక యేమిటికిఁ దాకించెద
నవలంబనంబు నేమకు విలంబ
మనురాగజలధివేలొంతర్విన్మగ్నం
దెప్పవై ననుఁ జేర్చు క తిరమునకు

తే. ధర్మపరులు వరాటికారదానమాత్ర
లాభమునకైన మెత్తు రుల్లములలోనఁ
బ్రాణనాథప్రదానతత్పరుఁడవైన
నిన్ను నేమని మెత్తునో క నిర్మలాత్మ!

77

టీ. ఆతనిఁగూర్చి = ఆనలమహారాజును గూర్చి, నాశ్రవాణంబు = నాయొక్క జీవమును, రక్షింపుము = కాపాడుము, ఇంతయు = ఇదంతయు, నీచేతిది = నీచేతిలోఁసంగతి, ఏమిచెప్పక = ఏమిచెప్పఁగలను, ఆశ్రిత...ఉత్థింబు-ఆశ్రిత=ఆశ్రయించినవారలను, సంరక్షణ=రక్షించుటవలన, అభ్యుత్థింబు = పుట్టి నది, మన పరమపుణ్యంబు=అంబున పెద్దపుణ్యమును, ఇపుడు=ఈసమయమందు,

చేపట్టుము=అవలంబింపుము, లేక, పొందుము. మిథ్యావిశంక=పట్టి సందేహము
ను, ఏమిటికీ=ఎందుకు, పాటించెదవు=స్వీకరించెదవు, అసంగా లేనిపోనిశంక
లను గారణముగాఁ జేసికొని విచారముండునకుమని భోమము. విలంబము=ఆలస్యము,
అవలంబనంబుకొనెయకుము= కయికొనకుము, అనురాగ... నిర్భగ్నకొ-అనురా
గ=ప్రేమ యనెడు, సలభ=సముద్రముయొక్క, నేల=ఒడ్డుయొక్క, అంతర్=మ
ధ్యమందు, వినిర్భగ్నకొ=మిక్కిలి మునిగినదానిని, తెప్పవై=నావవై, నమన్,
తీరంబునకుకొ=ఒడ్డునకు, చేర్చుము, ధర్మపరులు = ధర్మాసక్తిగలవారు, వరా
టికాదానమాత్రము-సంపాతిక=గవ్వయొక్క, దానిమాత్ర=ఈవిమాత్రమగు, లాభ
మునకుకొ-చిరన్=ప్రయోజనమునకైనను, ఉల్లములలోనకొ=మనస్సులో, మెత్తు
రు=మెచ్చుకొందురు, ఓ నిర్భలాత్మ=ఓ నిర్బలమైన అంతఃకరణముకలవాడా!
ప్రాణనాథ... తత్పరుడవు- ప్రాణనాథ=భర్తను, ప్రదాన=ఇచ్చుటయందు,
తత్పరుడవు=ఆసక్తిగలవాడవు, నివసిస్తుకొ= అయినట్టి నిన్నును, ఏమని మె
త్తుకొ=ఏమని మెచ్చుకొందును.

తా. ఓపక్షిరానిమా ! అనలమహారాజుతో నన్నుగూర్చి రక్షిం
పుము; ఈకార్యమంతయు నీచేతిలోనున్నది. ఆక్రతులసంరక్షించుటవలన గలి
గింఫలమును పొందుము. ఇంక సంతయమును విడిచి పెట్టుము. ఆలస్యముచేయ
కుము. అనురాగమనెడి సంప్రమందు మునిగియున్న నాకుఁ దెప్పవై యొడ్డును
జేర్చుము. లోకములో స్వల్పాపకారముజేసినను, ధర్మాత్ములు మనంబున సంత
యో సంతసించుచుండఁ బ్రాణేశ్వరుని నాకు సమకూర్పఁ బాటువడుచున్న
నిన్నును బొగడుటను నాతరమగునా? నీవుచేసిన యుపకారమువలన నాకు
వొడముచున్న సంతోషమునకు హద్దులేదు.

చ. మనమున లోకపాలు రెనశ్రమండ్రనుమెచ్చ, దృఢీకరింతుఁ ద
క్కిన సురకోటి, రాసుతులఁగీడ్పడఁ జూచుటఁ జెప్పనేటికిం
గొనకొని యాన్యపాలునకుఁ గూర్చుటకై శపథంబుచేసెదకొ
ననవిలుకాని పాదనలీనంబులపై రతి చన్నుదోయివై. 78

టీ. మనమునకొ = మనసునందు, లోకపాలురెననుండ్రను = అన్యధికా

ఊరను, మెచ్చుకొ = కోరను, తక్కినసురకోటికొ - తక్కిన = మిగిలిన, సురకోటికొ = దేవతలను, తృణీకరింతుకొ = తిరస్కరింతును, రాసుతులకొ = రాకుమారులను, కీడ్పడకొ - చూచుటకొ = తిరస్కరించుట, చెప్పనేటికికొ = చెప్పుటయెందుకు, కొనకొని = ప్రయత్నించి, ఆనృపాలునకొ = ఆనలమహారాజునక, కూర్చుట్టకొ = ప్రియపడుటకొ - (అనగా నలునినే నేను వలతుననుట కనుట, ననవిలుకొని = మన్నఘనియొక్క, పాదనిలినంబులకొ = పాదపద్మములపై, రతిచన్నుదొయిపై = రతీనవియొక్క స్తనయు గళంబుపై, శపథంబుచేసెదకొ = ప్రతిజ్ఞచేసెదను.

తా. అష్టదిక్పాలకులు తమమనంబులలో ననువదించు దలంపుకొని నిరించి నను దిరస్కరించెదను. అష్టదిక్పాలకురనే తిరస్కరించినపుడు తక్కినవారిసంగతి జెప్పవలయునా? ఇదిగో, మాదు! రతిచన్నులయొద్ద శపథముచేసి చెప్పుచున్నాను! నలునినే నేను గాచుంతును.

క. కార్యమిది కాలయాపన

ధైర్యసహముకాదు చను ముదించితగతి నో

యార్యభవన్నయఘోరం

ధర్మము చూతముగదా యురదాత్తిస్ఫురణన్. 79

టీ. ఓలర్య = ఓపూజ్యుడవైన హంసరాజా, ఇది, కార్యము = చేయదగినది, కాలయాపన = కాలమును నిడలఁబుచ్చుట, లేక కడపుట - ధైర్యసహము = ధైర్యముచే నిహింపదగినది కాదు, ఉదంచితగతికొ = బిచ్చుచున్న గమనముచే, చనుము = చావు; భవన్నయ ధౌరంధర్యము - భవత్ = నీయొక్క, నయ = నీతియొక్క. ధౌరంధర్యమును = చాతుర్యమును, ఉదాత్తిస్ఫురణకొ = నీయదా ర్శాసిత శయమును, చూతము + కదా.

తా. ఓహంసరాజా! నన్ను నలునితోఁ గూర్చుట చేయవలసిన కార్యము. ఇంక ధైర్యముతోఁ గాలముఁ బుచ్చుట కష్టము. నీవుత్పరితగమనముతోఁ జావు. నీ నీతిచాతుర్యమును నీయాదార్యమును చూచెదను గాక.

తే. అతఁడు శుద్ధాంతగతుడై నరయపుడు నీవు

నాప్రసంగంబు నేత విన్ననువు గాదు

భామినీముఖదాక్షిణ్యబలముకలిమి

నితరకాంత నిషేధించు నెవ్వరైన.

80

టీ. అతడు=అనలుడు, శుద్ధాంతగతుడు=అంతఃపురమును పొందినవాడు, విషయపుడు = విషయమునునందు, నీవు, నాప్రసంగంబునేత = నాప్రసంగము చేయుట, విన్ననువుగాదు = బాగుగాదు, భామినీముఖ దాక్షిణ్యబలము కలిమి - భామినీ = తన స్త్రీలయొక్క, ముఖదాక్షిణ్యబలము కలిమి = మొగమోటుచుయొక్క బలిమికలిగియుండుటచే, ఎవ్వరైన = ఎటువంటివాడైనను, ఇతరకాంత = పరకాంతను, నిషేధించు = వలదను.

తా. ఓవిచాగమా! నాసంగతి సలమహారా జంతఃపుర స్త్రీలయొద్ద నున్నప్పుడు తెలియజేయుము. నాకము నేచనభార్యయందున్న ప్రేమాతిశయముచే నెటువంటి స్త్రీనైనను వలదని తిరస్కరించుట సహజము.

ఉ. నాగతి విన్నవించుట యశనర్హము సుమ్ము నిజావరోధనం

భోగనితాంతతృప్తుడగు భూపతికి సలిలంబు దప్పిపో

ద్రాగినవారి కింపగునె తన్నును దియ్యదనంబు వాసనా

యోగము గల్గెనేని విహంగోత్తమ! నిర్మలవారిపూరముల్. 81

టీ. నిజ..... తృప్తుడు, జ=తనయొక్క, అవరోధ=అంతఃపుర స్త్రీలపలంకరిగిన, సంభోగ = రతిక్రిడచే, నితాంత=మిక్కిలి, తృప్తుడు=తనివిజృంభింపవాడు, అగుభూపతికి = అయినట్టి నలునికి, నాగతి = నాసమాచారమును, విన్నవించుట = తెలిపుట, అనర్హముసుమ్ము = తగదుగుమీ, దప్పి=దగ, పో = పోవునట్లుగా, సలిలంబున్ = నీటిని, ద్రాగినవారికి, విహంగోత్తమ=పక్షి శ్రేష్ఠ, నిర్మలవారి పూరముల్ = నిర్మలమైన నీటిముంపులు, తన్నును=చిల్లదనమును, తియ్యదనమున్ = మాధుర్యమును, వాసనాయోగమున్ = మంచి వాసనయొక్క సంబంధమును, కలిగినేని = కలిగి యున్నప్పటికిని, ఇంపగునె = రుచించునా - రుచింపనినుట.

తా. ఓపక్షిరాజమా! దప్పిపోవునట్లుగాఁ గడుపార నీరు బ్రావినవారికి చల్లనై తియ్యదనముగలిగి పరిమలించుచు మఱితఱమేలయిన నీరపూరము కలిగినను తృప్తికలిగింపలేనివిధమున నంతఃపుర స్త్రీలవలనఁ గలిగిన సౌఖ్యముచేదని విఁ జెంది మరుఁడపశమించియున్నపుడు నలునికి నా స్త్రీలకంటె నెక్కువన య్యు నానూచారము తృప్తిఁగొలుపదు. కావున నట్టిసమయములోఁ గాక మఱియొక సమయముఁజూచి విన్నవింపుము. అట్లైన కార్యము నెఱవేఱుము.

తే. అధికరోషకషాయితోస్వాంతః డైన

నరపతికి విన్నవింపకు శ నాయవస్థ

వైత్యదోషోదయంబునఁ శ బరునైనన

జిహ్వకకుఁ బంచదారయుఁ శ చేదుగాదె.

82

టీ. అధిక... స్వాంతఃడు-అధిక=విక్రిశ్చి, రోష=కోపముచే, కషాయిత=కలుషమైన, స్వాంతఃడు=చిత్తముకలవాడు, అయి నరపతికి=వినరాజునకు-అనఁగా నలునకనుట, నాయవస్థ=నాదశని, విన్నంపకు=తెలియఁ బఱుపకుము, వైత్యదోషోదయంబున=వైత్యాధిక్యముచే, పరునైనన = బిలుసువాఁడని, జిహ్వకకు=నాలుకకు, పంచదారయు=చేదుగాదె=చేదుకాదా; అనఁగా నగుననుట.

తా. వైత్యాధిక్యము కలవాని నాలుకకుఁ బంచదారసహితము చేదైనవిధమున నధికకోపముతోఁ గూడియున్న నలునకు నాయవస్థ, లేక, గుణములు, మంచివైనను రుచింపవు, గనుకఁ దెలుపవలదు.

ఆ. కదిసి నాలెఱంగు శ కార్యాంతరాన క్త

చిత్తుఁ డైనపతికిశ జెప్పవలన

దనవబోధనిద్ర శ యనమానముద్రకుఁ

బ్రథమకారణంబు శ పక్షిరాజ!

83

టీ. పక్షిరాజ, కార్యాంతరాన క్తచిత్తుండు-కార్యాంతర=మఱియొక కార్యమునందు, ఆన క్త=తగిలియున్న, చిత్తుండు=మనస్సు కలవాడు, వినపతికి=విననలునకు, కదిసి=సూచించి, నాలెఱంగు=నానీతి, చెప్పవలవదు, అనబోధనిద్ర =

ఎఱుగుటలేమి యనునిద్ర - నిద్రించునప్పటివలె చెప్పకొన్నమనవి నెఱుంగఁ జాలనట్టి స్థితి, అవమానముద్రకుఁ = అవమానమునెడు గుఱుతునకు, ప్రభుమకారణంబు = మొదటి కారణము. అనఁగాఁ ప్రభువుజకార్యాంతరాస క్తులయి నప్పుడు యాచకులు తమప్రార్థితార్థములఁ గూర్చిమనవిచేసికొన్నచో వారు వాని నెఱుంగఁగూడునట్టిస్థితిలో లేమిచే యాచకుల నవమానింపక మానరు. కావున నీవు కార్యాంతరాస క్తుఁడయి కాన నీమనవి నెఱుంగఁజాలకున్న నలునకు నాయవస్థ విన్నవించినచోఁ గార్యవైఫల్యమేకాక యవమానమును గూడఁబొందుదువు. అట్టి సమయములందు మనవిచేయవలదని భావము.

తా. ఓపక్షి రాజా! మనవి నెఱుంగ లేనట్టి తెలివిమబ్బుననున్న ప్రభువు మనవి చేసినవానికి నవమానము కల్గించునుగాన కార్యాంతరాస క్తుఁడైన గాజునకునీవు పలికినమాటలు విఁజ్ఞానక యవమానము కల్గించును. కనుక, సమయముచూచి మనవిచేయుము.

వ. కావున ననననం కింగి యాత్మంతికాసిద్ధివిలంబసిద్ధుల యందు నీకు నయ్యది శుభంబై తోచునదియ చూచుకొనునది యని యవ్వైదర్భి మదనోన్మాదంబునఁజేసి లజ్జాభరంబుజ్జగించి కులకన్యాజనంబులకు నుచితంబులు గానియతి ప్రాధనచరంబులం బలికిన.

84

టీ. కావునఁ = కాఁబట్టి, అననంబుఁ + కింగి = సమయము దెలిసికొని, ఆత్మంతికా... సిద్ధులయందుఁ - ఆత్మంతిక = శీఘ్ర) కాలములో, అసిద్ధి = కార్యమవిఫలమగుట, విలంబ = ఆలస్యముగా, సిద్ధి = కార్యసాఫల్యముఁ బొందుటయు, ఈరెంటియందుఁ, నీకు, ఎయ్యది = ఏది, శుభంబు = మంచిది, వి, తోచుకొ, ఆదియ = దానినే, చూచుకొనునది = ఆలోచింపఁ దగినది - అనఁగా శీఘ్ర) కాలములోఁగార్యము విఫలముగాఁ జేసికొనటకంటె నాలస్యమైనను గార్యమును సఫలముగాఁ జేసికొనటయే మంచిది కావున విలంబమైనను సహించి సమయమునకు వేచియుండి కార్య మెట్లయిన సఫలమగునట్లు చేయవలెననిభావము. అని, అవ్వైదర్భి = ఆదమయంతి, మదనోన్మాదంబునఁ + చేసి = మన్తధృతావముచే తన్ను మఱచి, లజ్జాభరంబుఁ = లజ్జాతిశయమును, ఉజ్జగించి = విడిచి, కులకన్యాజనంబులకుఁ = తమక్షత్రియకులందుఁ బుట్టినకన్నెలకు, ఉచితంబులు = తగినవి, కాని

యతిపౌధవచనంబులు=కానట్టి పౌధవాక్యములను, పలికినట్ =పలుకఁగా ప్రవద్యమతో నన్వయము.

ఉ. ఆపరమేష్ఠివాహన కుశలాగ్రణి భీమతనూజ మన్తథా
జ్ఞాపరతంత్రతన్వలనశీలంపదమానసఁగా నెఱింగి చం
చూపుటమానమునఁగదఱిఁజూచి వినిద్రవివేకశాలి యు
ద్యాపనచేసెఁగన్నుఁగొనశీలందుఁదొలంకఁగ మందహాసమున్.

టీ. వినిద్రవివేకశాలి-వినిద్ర = సంకోచములేని-వికాసముగల, వివేక=జ్ఞానముచే, శాలి-ఒప్పుచున్న, ఆపరమేష్ఠి... అగ్రణి-ఆపరమేష్ఠివాహన=హంసయొక్క, కుల=పంశమునకు, అగ్రణి=శ్రేష్ఠుఁడు-అనఁగా రాజహంసశ్రేష్ఠుఁడనుట, భీమతనూజ=దమయంతిని, మన్తథాజ్ఞాపరతంత్రతన్వల=మన్తఘనియొక్క, ఆజ్ఞ=ఆజ్ఞకు, పరతంత్రతన్వల=లోబడినదగుటచే, నలవశంపదమానసగా=నలునకు పశమైన మనస్సు కలదానినిగా, ఎఱింగి, తన్వల=సమయమును, చూచి=కనిపెట్టి, కన్నుఁగొనలందు, మందహాసము=చిఱునవ్వు, తొలంకఁగ=ప్రసరింపఁగా, చంచూపుటమానమున=చంచూపుటయొక్క, లేక, దొన్నెపం టిచంచువుయొక్క, మానభంగిని, ఉద్యాపనచేసె=చాలించెను. అనఁగా నాహంసము మందహాసముచేసి దమయంతితో పట్టుపలికెనని యర్థము.

తా. జ్ఞానశాలియైనయాహంసశ్రేష్ఠుఁడు, దమయంతి మన్తథాజ్ఞకు లోబడినదైనలమహారాజునుపించియున్నట్లు తెలిసికొనితన కార్యము నిజవేదించుదులకు మిక్కిలి సంతసించుచు నిరిగి యిట్లు పలుక నారంభించెను.

సీ. విను మింతి! యీయర్థమును ఘటించఁగఁ జేయఁ

బుష్పనారాచుండు శీ పూటకావు

సమయాపలానణ్యశీసౌందర్య మగుమిథు

నంబుఁ గూర్చకపోదు శీ నలినజనకు

నినుఁజేరి నిషధనాశ్రమని యింద్రియములకు

నిజదేవ భూయంబు శీ నివ్వటిల్లు

గన్నులుచల్లగాఁ శ గనుఁగొందు నేను మి

మిరువుర దేవి దేవరనుబోలె

తే. నీవు మా రాజువైఁ గూర్చి శ నిలుపుగలిగి

చిత్త మట సేయ కున్నట్లు శ చెప్పితివుడు

వినుము నీవును నతని నె శమనమునందుఁ

గలుగు నీమీఁది ప్రేమంబు శ నలినవదన.

86

టీ. ఇంతి=దమయంతీ, వినుము, ఈయర్థమును = ఈ కార్యమును, ఘటింపఁ
గల్గె + చేయఁ = సమకూర్చుటకు, పుష్పనారాచుండు = మన్మథుఁడు, పూటకాఁ
పు = జామీనుదారుఁడు, అనఁగా - మీరకుపునుండోరుల గుఱించి మదనపీడనను
భవించుచున్నార. కావున తప్పకయున్నని నెఱవేఱునని భావము. నలినజానకుఁ
= బ్రహ్మకు, సమకూపలానల్య సౌం. ర్యము - సమ = సమానమైన, రూప = ఆకార
ము, లానల్యము = శరీరమందున్న సౌభ్యము, సౌందర్యము = చక్కదనముగలది,
అగమ్యునంబు = వెనుటవంటి దంపతులను, కూర్చుకొను = చేర్చుకొనఁబడు,
నినుకొ, చె, సమకూపలానల్య సౌందర్యములకుఁ = నలుని నింద్రియములకు, నిజదే
వభూయంబు - ను = తమయొక్క, దేవభూయంబు = దేవత్వము, నివృట్టిల్లఁ =
ప్రవృత్తియు. అనఁగా - నిన్నుఁజేరి నలుని చేసినరాదీంద్రియంబులు దేవతలవలె
వధిక సౌభ్యమును కలందుఁ దమదేవత్వము (నింద్రియత్వము) స్థావరకమగు
నట్లుచేయుచు భిక్షుము, నేన, మిరువురకొ, దేవిదేవరనుబోలె = దేవివివలెను
దేవునివలెను, కన్నులుచల్లగా, కనుఁగొందుఁ = చూచును, ఇవుడు, నీవు, మారాజు
వై = మానబడినదై, కూర్చునివు = ప్రేమయొక్క శీరత్వము, కలిగి, చిత్తము = మ
నస్సును, అట సేయక = చరింపఁజేయక, ఉన్నట్లు, చెప్పితివి. అతని నెమనమునం
దుఁ = నలునిమనస్సునందు, కలుగునీమీఁది ప్రేమంబు = కలిగియున్న నీవైకూర్చిని,
నలినవదన = దమయంతీ, వినుము = ఆలంపుము.

తే. వెలఁది సంకల్పసోపానశీతలియందు

నతఁడు నూడంగ సంచరిం శ తహరహంబుఁ

ధరణిపుడు దీర్ఘనిశ్వాస శ్చ భరమునించుఁ

నద్యుతముగాదె యీచంద శ్చ మరసిచూడ.

87

టీ. వెలఁది = నమయంతి, అరెడు = అనలుడు, చూడంగి = చూచునట్లుగా, అహరహంబు = ప్రతిదినము, సంకల్పసోపానవి తి తియందు - సంకల్ప = నలునితో రికలనెడు, సోపాన = పెట్టియొక్క, వితితియందు = సమాహమునందు, సంచరింతువు = తిరుగుచుండువు, ధరణిపుడు = అనలుడు, దీర్ఘనిశ్వాసభరము = నిట్టూర్పు తాయవులను - నింపు = పెడుచుచుండును, ఈచందము = ఈసంగతి, అరసిచూడ = అంగీనింపఁగా, అద్యుతముగాదె = అత్యర్థముకాదా? అనఁగా - భోక్తముగఁ జేయుచున్నవానితో నూనూనమువలన నిట్టూర్పు గలుగుట సహజము - అట్లంట నలుఁ సంకల్పకేంద్రమునెడి సోపానమునకి నధిరోహించుచున్న నమయంతికిఁ గలుగవలసిన నిట్టూర్పు వలననీ గల్గుట యాత్యర్థము. మఱియు నలుడు సర్పదా నన్న స్వరం ముందుటచే నతినిశీనీపుగాని వెచ్చుచుండువు. అప్పుడెందు నసమాగమాభావము - నిట్టూర్పు పుచ్చుచుండునని భావించు.

అల - అసంగతి.

తా. నలుడు మనంబున సర్పదా దమయంతినే స్వరంచుభావించేఁజూడసూపుచున్నప్పుడు అచికామపీడకుడై నిట్టూర్పు పుచ్చుచున్నాడు. దమయంతీ! నీయం దగని కెంతి కేమయున్నదో చూడుము.

తే. హంసతూలికాతల్పాబునందు మేనిఁ

జేర్చి నప్పుడు నేత్రరాశీవయుగము

చేరి చుంబించి మోహింపఁ శ్చ జేయుదు రన

నతివ ! నిద్రయు నీవు నే శ్చ మాదురొక్క.

88

టీ. అతివ = ఓదమయంతీ, హంసతూలికా తల్పాబునందు - హంస = హంసలయొక్క, తూలికా = చిన్నయొకలచే రచింపఁబడిన, తల్పమునందు - శయ్యయందు, మేను = శరీరమును, చేర్చినప్పుడు, - అనఁగా నలుడు శయనించునప్పుడనుట - నేత్రరాశీవ యుగము = నేత్రపద్మయుగమును, చేరి = సమీపించి,

చుండించి=ఘడ్డాడి - మోహింప, చేయుదురు, అనఁ=మోహింపఁజేయఁగలరని చెప్పవలసినపుడు, నిద్రయు, నీవును, అనగా - దమయంతియగుట జౌదురు + ఏమి + ఒక్కొక్క=అగుదురేమో, అనగా - నలుఁడు నిద్రతోఁగాని, నీతోఁగాని, విచారించునుగాని మఱియొకదానిని జేపట్టఁడని యర్థము.

తా. ఓదమయంతీ! నలుఁడు హంసశూలికాతల్పమునందు శయనించయున్నపు డతని నేత్రములను యుగ్గాడి నిద్ర మోహింపఁజేయఁగలడు. లేనిచో నీవు మోహింపఁజేయఁగలుగుదువు. కాని యితరులెవ్వరును మోహింపఁజేయలేరు.

వ. బాల ! యా వేళ్ళమయభవన్తూరిసౌందర్యసందర్శనలాలనుండును, నశ్రుధారాధౌతనీరణోచనుండును, నిశ్వాసపరంపరానంపాతిపరిష్కానపాటలాశరుండును, బ్రవాళశయ్యాచరణకంపితశరీరుండును, మదనదాహజ్వరారంభకంపితస్వాంతుండును నై విప్రలంభవేడినావికారింబున నీకాండహాసంబును, నకారణభయంబును, నననసాశయ్యాముత్థానసంభ్రమంబును, నలత్సక్రక్షేణంబును, నప్రతివచనవాగారింభణంబును గలిగి యూర్తిధారాప్రవాహంబున మూర్ఛాంధకారపంకుంబున మునుంగుచున్నవాఁడు భవత్స్వాపకంబై నదోషంబునకు వెఱునఁడు దాస్యంబునకైన లజ్జంపఁడు. 89

టీ, బాల = బాలయంతీ, ఆలేళ్ళ...లాలనుండును-ఆలేళ్ళమయ = చిత్రపటరూపమైన, భవన్తూరి=నీయాకారముయొక్క, సౌందర్య=చిక్కదనమును, సందర్శన=చూచుటయందు, లాలనుండును=అన్తర్జ్వలవాడును, అశ్రు...లోచనుండును-అశ్రు=క్ష్మణియొక్క, ధార=ధారలచే, ధౌత=కడుగఁబడిన, వీళ్లు=పాదువైన, లోచనుండును=నేత్రములు గలవాడును - అనగా విరహాతిశయంబునఁబొడముచున్న బాష్పము కన్నులనుండి వెడలుచుండ నేత్రముల కల్పవమంతయుఁబోయి స్వచ్ఛముగా నున్నవని భావము. నిశ్వాస...అధరుండును - నిశ్వాస=నిట్టూర్పులయొక్క, పరంపరా=సమాహమయొక్క, సంతాప=పడుటవలన, పరిష్కాన=వాడినదియు, పాటల=తెలతెల పోవుచున్నది,

యనగ్గు, అధమందును=అధరోష్ఠముగలవాడును, ప్రవాళ...శరీరుండును-ప్ర
వాళ = చిగుళ్లచే, శయ్యా = తలముయొక్క, చరణ=కల్పించుటచే, కంపిత=
చలనమునొందుచున్న, శరీరుండును=దేహముగలవాడును- అనగా విరహములకుఁ
గిసలయతల్పాదులు కామోద్దీపకములయి భయంకరములయ్యుండును; కాన
దమయంతీ విరహపీడితుఁ డగునలునకుఁ గిసలయతల్పము భయంకరమై కంఠ
మును బుట్టించుచున్నదని భావము. మదన...స్వాతుండును- మదనదాహ =
మదనసంతాపమువలనఁ గలిగిన, జ్వర=రోగముయొక్క, అరంభ=ప్రారంభ
ముచే, కంపిత= చలించుచున్న, స్వాతుండు=చిత్తముకలవాడును, వి, విప్ర
లంభ...వికారంబునఁ. విప్రలంభవేదన=ఎడఁబాటువలనఁ గలిగిన బాధను
సంబంధించిన, వికారంబునఁ=వికారంబుచే, అకాండహాసంబును = అసమ
యమందు నవ్వుటయు, అకారణభయంబును = కారణములేకుండ భయపడు
టయు, అనవసర...సంభ్రమంబును- అనవసర= అవసరము లేకుండ, శయ్యా=
తలమునుండి, నమస్థాన=లేచుటయందు, సంభ్రమంబును=తొట్రుపాటుపడు
టయు, అలక్ష్మిప్రేక్షణంబును=లక్ష్మ్యము (విషయము) లేక యేహుటయు,
అప్రతివచనవాగారంభంబును - అప్రతివచన = ప్రత్యుత్తరము లేకుండఁగనే,
వాగారంభంబును=మాటలాడుటయును, కలిగి, ఆర్తిధారాప్రవాహంబునఁ =
ఆర్తి=పీడలనెడు, ధారా=ధారలయొక్క, ప్రవాహమునఁ = ప్రవాహము సం
దును, మూర్ఛాంధకారపంకంబునఁ - మూర్ఛ = మూర్ఛలనెడు, అంధ
కార=చీకటితోఁగూడిన, పంకంబునఁ=బురదయందును, మునుంగుచు నున్న
వాడు, భవత్పాపకంబు=నిన్నుబొందించెడి, హాసంబునకైనఁ=హాసమున
కైనను, వెలువడు=భయపడఁడు, దాస్యంబునకైనఁ = సేవఁ జేయుటకైనను,
అజ్ఞింపఁడు = సిగ్గుపడఁడు.

చ. మదనుఁడు రెండు చేతులనుగోమార్పడ నేయఁగఁదూపులై దునుం
బదియయి వేటువేటు పరిశేపాటి నవన్మలు సంఘటింపఁగాఁ
దుదిదశ రాజునందుఁ దగఁగదోఁచుచునున్నది యేనువచ్చుచో
నది చిగురాకుతోడి యట నీయంబరపుష్పవికాసమయ్యెడున్.

టీ. మదనుడు=మన్మథుడు, రెండుచేతులను, మార్పడ = మార్చిమార్చి, ఏయగ = వైచుటకు, శూపులు+విదుమ = విదుబాణములును, పదియై = రెండుచేతులచే బ్రయోగించుటచే ద్విరుత్తికైంది పదినంఖ్యగలనై, వేటువే = వేటువేటుగా, పరిపాటి = విరునగా, అవస్థలు=పదియవస్థలును, అనగా - (1) చక్షుః (నీతి, 2 మనస్సంగము, 3 సంకల్పము, 4 జాగరణ, 5 కృశించుట, 6 విషయవిప్లవ, 7 త్రపానాశనము, 8 మూర్ఛ, 9 ఉన్మాదము, 10 మరణ ములనెదు యాపదిదశలను, సంఘటింపఁగా = కలిగింపఁజేయఁగా, తుదిదశ = ఈ పదింటిలోఁ గడపటిదశ — అనగా చావుఅనుట, ఏనువచ్చుచో = నేను వచ్చున పుడు, రాజనందు = నలునియందు, తగ = ఓప్పనట్లుగా, తోచుచున్నది = క నబడుచున్నది. అది = ఆయవస్థ, చిగురాకుబోడి = ఓదమయంతీ, అట = అచ్చ ట, అంబరపుష్పవికాసము = గగనఘృష్మము వికసించుట వంటిది, అయ్యెడు = అగుఁగాక — అనగా నాయవస్థ సంప్రాప్తము కాకపోవుగాక యనుట.

తా. దమయంతీ! మదనుడు రెండుచేతులచే బ్రయోగింపఁగా దనబాణ ములైదయినను బదియైనవై, నలునకు బదియవస్థల గలిగించినవి. ఆవస్థలలో బదియవదగు మరణదశ, నేవచ్చునప్పటికే గానవచ్చుచున్నయది. ఇకమీఁదట నాయవస్థ తొలగిపోవుగాక.

వ. మదనశరవేదనాదూయమానమానసుండ్జనయతిండుపుత్రేర

నీ సమ్ముఖంబునకు వచ్చితి నీచిత్తంబులోనిభావంబునెఱింగితి.

టీ. మదన...మానసుండు, మదన శర=మన్మథబాణములవలన గలిగిన, వేద న=పీడచే, దూయమాన=బాధింప బడుచున్న, మానసుండు=చిత్తముగలవాఁ డు, విసయితండు=అనలుఁడు, పుత్రేర = పంపఁగా, నీసమ్ముఖంబునకు = వచ్చితి, నీచిత్తంబులోని భావము=నీమనంబుననుండు నభిప్రాయమును, ఎఱింగితి = తెలిసికొంటిని.

తా. స్పష్టము.

తే. తరుణి వైదర్భి నీవెట్టి ధన్యవైకొ

భావహావవిలాసవిభ్రమనిరూఢిఁ

కౌముదీలక్ష్మీ యస్పాలకడలిఁ బోలే,
నలరఁజేసితి నిషధరా నీ జంతవాని.

92

టీ. తరుణి=దమయంతి, కౌముదీలక్ష్మీ=వెన్నలయొక్క శోభ, అస్పా
లకడలిఁబోలే = ఆపాలనంద్రమునఁ గెను, భావ...నిరూఢ్ = భావము, హా
వము, విలాసము, విభ్రమము. అనెడు శృంగారచేష్టలయొక్క, నిరూఢ్ =
స్థైర్యముచే, నిషధరాజంతవానిఁ = నలునందఁగెనునని, అలరఁజేసితివి = సంతోష
పెట్టితివి, నైషధి=దమయంతి, నీవు, ఎట్టిధర్మపు+ఁకొక్క=ఎఱువెంటి ధన్యా
త్తురాలవోకదా?

తా. దమయంతీ! చంద్రిక పాలనంద్రమును సంతోష పెట్టికట్లు నీ శృంగార
విలాసములచే నలమహారాజంతివానిని సంతోషపరచితివి. నీవెంతి ధన్యురాల
వోకదా? అలం = ఉపమ

వ. చంద్రుఁడునుఁ జంద్రికయుఁబోలేఁ బువ్వునందావియుంబో
లే రసంబును భావంబునుంబోలే సవినాభావసంబంధంబున
నతిండును నీవును సన్యోన్యప్రేమానుబంధంబున ధన్యత్వం
బునొందుండు పాణిద్వయంబుచేతం బల్లవితంబును, మందస్తి
తంబుచేతం గోరకితంబును, శరీర సౌకుమార్యంబుచేతం బు
ష్పితంబును, గుచ్ఛభరంబుచేత ఫలితంబును నైనభవన్మూర్తి
కల్పపాదపంబునకు నృపతి నందనుండు నందనోద్భావం బ
య్యెడుంగాక మఱియును.

93

టీ. చంద్రుఁడును=చందమామయు, చంద్రికయు= వెన్నెలయు, పోలే=వలె
ను, పువ్వును తావియుంబోలే = పువ్వును బరిమళమువలెను, రసంబును భావం
బునుబోలే = శృంగారాది రసమును భావమునువలెను, అవినాభావసంబంధం
బున = ఒకప్పుడును విడువకయుండెడి సంబంధముచేత, అతండును, నీవును—
అనఁగానలదమయంతులనుట, అన్యోన్య...ప్రేమాను బంధంబున = ఒండొ

రులయందున్న ప్రేమాతిశయముచే, ధన్యత్వంబునొందుండు = ధన్యులగుడు, పాశిద్యయంబుచేత = రెండు చేతుల చేతను, పల్లవితంబు = చిగిరినదియు, మందస్థితింబుచే = చిటునగవుచేత, కోరికతంబును = మొగ్గులుగలదియు, శరీరసౌఖ్యమార్గంబున = దేహమార్గవముచేతను, పుష్పితంబు = పుష్పించినదియు, కుచభరంబుచేత = స్తనములచే, ఫలీతంబు = ఫలించినదియు, అగు, భవదీయ = నీయొక్క, మూర్తి = స్వరూపమునెడు, కల్పపాదపంబునకు = కల్పస్పృశ్యమునకు, నృపతిపాదముడు = అనలుడు, సంసారద్యానంబు = సంపదనమునలటివాడు, అయ్యెడుం గాక = అగుం గాక — మఱియును.

తే. మహితబంధాఢ్యరతికేళి ర మల్ల యుద్ధ

* సమయములయందు* జెలి మరుత్పముదయంబు

గుసుమవరంబు మీమి వర గురియుం గాక

వనజదళనేత్ర! శృంగారవనమునాన.

94

టీ. వనజదళనేత్ర = పద్మములవంటి నేత్రములుగలదీనమహాంతీ, శృంగారవనమునాన = శృంగారవనమునందు, మహిత... సమయములయందు = మహిత = మనోహరమైన, బంధ = బంధములను, ఆఢ్య = అప్పుచున్న, రతికేళి = సంభోగమునెడి, మల్లయుద్ధ = జెట్ట పనగువలయుండు, సమయములందు = వేళలయందు, మరుత్పముదయంబు = గాడ్పులు, (నేవతానమూహము) గుసుమవర్షంబు = పుష్పవర్షమును, మీమిదళ = మీపైని, కురియుం గాక.

తా. లోకములో మల్లయుద్ధము మొదలగు నద్భుతచర్యలు నడుచునపుడు, చూచి సంసారించి నెవరిలు పుష్పవర్షము కురియుచుండురు. అట్లే ఓదమయితే! శ్రీరామచంద్రులలో బలువిధములగు బంధములచే నొప్పుచున్న రతికేళి యందున్న మిచ్చిరువురజూచి, సంసరించి గాడ్పులు (లేకదేవతలు) మీపైని పుష్పవర్షము కురియఁగలవు.

చ. నెలఁతుక యౌ నృపాలునకు ర నీకుఁ బరస్పరసంగమంబునం

* “దివి మరుత్పముదయంబు” అని పాతాంతరము.

గలయఁగడాసిమానసయుగంబువికాసమునొందుఁగాక పూ
విలుతుని దేహయష్టే బ్రభవంపగఁజేయ నమర్థమైన ని
ర్మలపరమానుయోగకమునమాడ్కినిదెవమనోను కూలతన్.

టీ. నెలఁతుకీ = ఓనమయంతీ! ఆవృపాలనకుఁ = అనలునకును, నీకుఁ = దమ
యంతి కనుట, పరస్పరసంగమంబునఁ = సంభోగమునందు, మానసయుగంబు =
మియిరువురి మానసములు, కలయఁగఁ, డా = ఏకమయి, దైవమనోను కూల
తఁ = దైవముయొక్క యభిప్రాయమునకుఁ వగునట్లు, పూవిలుసుని దేహయ
ష్టే - పూవిలుసుని = మన్నఘరియొక్క, శౌరయష్టే = (పూర్వమందు హరుని
చే దహింపఁబడిన) శరీరమును, ప్రభవంపగఁ = కిక్కిరించుటకు, చేయఁ, నమ
ర్థము = శక్తిగలది, వివ... మాడ్కిని - వివ, నిర్మల = పరిశుభమయిన, పరిమాణు =
పరమాణువుల యొక్క, యుగ్మకము మాడ్కిన్ = జటివలెను, వికాసముఁ = సం
తోషమును, ఓందుఁగాక = పొందుగాక, పండితులు మనస్సున కణిత్వి మంగీక
రించిరి. మఱియు సిద్ధాంతములో రెండు పరమాణువులు కలసి యొక స్వరూప
కమును బుట్టించుననియు, నట్లే క్రమముగా మహత్కార్య మారంభింపఁ బడు
ననియు, జేన్పడుదురు. మియిరువురు సంభోగించుచున్నప్పుడు పరమాణుపరమాణు
ములుగల మిమనస్సులు రెండును గలసి మన్నఘని శరీరమును బుట్టించుటకు
దైవవశమువలన నేకమయిన పరమాణుద్వయమువలె విలసిల్లి యానందించు
గాక అని తాత్పర్యము. మఱియు మియిరువురి సంభోగమువలనఁ గాముండు
తిరిగి యుద్భవంపఁగలఁడని ఫలితార్థము.

శా. గ్రీవాలంకృతి పట్టనూత్ర లతికా శ్రీకార రేఖాంకితఁ
దేవీ! యప్రణవంశసంభవ గుణాశ్రీన్వితఁ నినుం గాయజుం
డావిర్భూతరతిం ధనుర్లతికఁగా శ్రీ నంగీకరించుంబలే
పూవింటఁ నిషధాధినాథు గెలువంబూనంగ రాకుండుటన్.

టీ. దేవీ = దమయంతీ, గ్రీవా... రేఖాంకితఁ = గ్రీవా, మెడకు, అలంకృతి =
అలంకారభూతమయిన, పట్ట నూత్రలతికా = దీర్ఘమయిన పట్టనూత్రముయొ

క్క, శ్రీమద్వ రేఖా=మేలై నగీచివరేఖచే, అంకితే=చిహ్నితపును, ధనుస్సుమందు, సిందూరవర్ణముగల వెదుళ్లున్నపుడు మిండ్ల కుపయుక్తములయియుండును. కావున ధనుస్సులు వెదుళ్లును ఘర్షణచేసి సిందూరవర్ణమువచ్చినచో విండ్ల కుపయోగింతురు. తాదృశఘర్షణరేఖచే నొప్పుచున్నది. అనగా దమయంతి మెడ కలంకారభూమి యొప్పుచున్న పట్టసూత్రము చాపముల వెనుకభాగము నందున్న ఘర్షణరేఖవలె నొప్పుచున్నదని భావము. అవ్రణవంశ సంభవే=నిమ్మళంకిమగు వంశమందుఁ బుట్టినదానవును, ధనుస్సుపక్షమందు, అవ్రణ=నలుగుట, లేక, క్షేత్రములేక, వంశ=వెదురువలన, సంభవ=కలిగినది, గుణాన్వీతి=సౌందర్యానెగుణములు కలదానవు, చాపపక్షమందు, నారితోఁగూడియున్నదని యర్థము. నిమ్నే=అట్టిన్ను, కాయజుండు=మన్తధుండు, ఖలే=వహ్వరే, అవిహ్వారతే=పుట్టిన కేమముచే, నిమగ్ధాధినాథు=నలుని, పూవింటు=పుష్పపుష్పముచే, 7 యవం, పూవంక, రామండుటు=జయించుటకు నలనుపడమిచే, ధనుర్లతికా=చాపమునుగా, అంగీకరించు=స్వీకరించును.

తా. దమయంతీ! మన్తధుండు హావింటిచే నలుని నెలువలెనివాడయినందున గ్రీవాలంకారభూతియైన పట్టసూత్రము సిందూరరేఖ గలిగి, యక్షతమగు వంశమందుఁ బొడచు నుంచుగుణమును గుణముతో నొప్పుచున్న నీవికడికార్దుకమును దాల్చి నలుని జయింపఁగలఁడు.

తే. తరుణి నతినాభిమండలోద్భవచ నాభి

రామగోమానభీజ్యానిరరాజమాన

నీదుతను ప్రండవిలు సేసి శ నెఱుకులేయు

రతివరుఁడుగోజగుళికల శ రాజవనన.

97

టీ. రాజవదన=చంద్రునివంటి ముఖముగల, తరుణి=దమయంతీ!నత...విరాజమాన-నత=లోఁతైన, నాభిమండల=నాభిచక్రమునుండి, ఉదంచన=నిఱుఁడుగా బయలు వెడలినదియు, అభిరామ=సుందరమయిన, గోమానభీజ్యా=నూఁగారనడి నారిచే, విరాజమాన=ప్రకాశించునట్టి, నీదుతనువు=నీశరీరమును, ఉండవిలు

దేసి=ఉండలునైచు విల్లుగాఁ జేసికొని, రతివరుడు=మచ్చగుడు, ఉరోజగులిక
లఁ-ఉరోజ=కుచములనెడి, గులికలఁ = ఉండలచే, నెఱుకులు = (నలుని)
మర్తస్థానములను, ఏయుఁ=హింసించును.

తా. దమయంతీ ! మాఁగారనెడివారితోఁ, గూడియున్న, నీశరీరమనెడి
యుండవిడిచి జేపట్టి నీకుచములనెడి యుండలచే మచ్చగుడు నలునిమర్తస్థా
నములను దప్పక భేదింపఁగలఁడు.

వ. అని పలికి వీరె సఖులు వచ్చుచున్నవారు ముత్రవిహస్యంబు
లు బయలుపడ కుండవలయు. నన్ను వీడుకొల్పు పోయి నచ్చె
దనని తదనుమతి వడసి గగనమార్గంబున నిషధాధిపరాజధా
నికి నభిముఖుండై చనియె నప్పుడు. 98

టీ. స్వప్నము.

మ. మరువాలారు శరంబులఁ దొరఁగు కళమ్మదేవితోఁ గూడి య
య్యరవిదాక్షికిఁ బక్షిపుంగవ గవీరహైయంగవీనంబు ని
ర్భరహర్షంబునొనర్చె మున్నురుచిసౌరభభ్యంబులం బిమ్మటఁ
మురియఁ ద్రోయుచు నూన్చె నెమ్మనమునఁ మాఁసమునందు, మూర్ఛా
స్థాయమున్. 99

టీ. మరువాలారు శరంబులఁ=మచ్చగుని వాడియైన పుష్పబాణములనుం
డి, దొరఁగుకళమ్మదేవితో=ప్రవహించుచున్న కమ్మనితేనెతో, కూడి, పక్షి... హై
యంగవీనంబు=పక్షిపుంగవ = హంసశ్రేష్ఠముయొక్క, గవీ=వాక్యములనెడి,
హైయంగవీనంబు=నద్యోమృతము, మున్ను=మందుగా, అయ్యరవిందాక్షికిఁ=
పన్నములవంటి నేత్రములుగల దమయంతికి, రుచి సౌరభభ్యంబులఁ=రుచి సు
వాసనలచే, నిర్భరహర్షంబుఁ=పట్టదరముగాని యానందమును, ఒనర్చెఁ=
చేసెను, పిమ్మటఁ = తరువాత, నెమ్మనమునఁ = మాసనమునందు, మూర్ఛా
స్థాయమున్=మూర్ఛాతిశయమును, మురియఁ = ఖండములుగా, త్రో
యుచు=వెడలఁ గొట్టుచు, ఊన్చెఁ = కలిగించెను. తేనెతోఁగూడిన నేయి

211. హంపిచోగోనే దనుయంతి శునినే
మరియ్యర చింతించుచుండబడి.

విషయములు మూర్ఖులబాడమందునని వైద్యకాస్త్రప్రసిద్ధము. అట్లయినను దమయంతికి మూర్ఖ కలుకపోవుట మాతృర్యము. అనగా గామోద్దీపకములు మహారములుగు గాజహంసవాక్యములు దమయంతికి మిగుల నానందము కలిగించెనని భావము.

తా దున్నగు పూములుపలవనంబ్రవహించుతేనేతోగూడియున్న హంసవాక్యము లనునవ్యోన్ముఖము తనవిదీరంబ్రోలినను దమయంతికి మూర్ఖకలుకలేదు. మరలయు స్ఫురమగు నానందమును గలిగించెను. అలం. విరోధాభావము.

తే. ప్రాణబౌధన్యం దైనయశీషక్షిరాజు

అభిమాన్గంబున దొంగ్య శ ననుచరింప

న శుభాకాప్రవాహంబున యచధి గాంగ

వైద్యునిదురు మరలె నై పర్శిమాక్షి.

100

టీ ప్రాణబౌధన్యంబు=మిక్కిలి గాంబుమట్టము, యశీషక్షిరాజు=అంబటి గూపక్షిశ్రేష్ఠుడను, అభిమాన్గంబున=ఆకాశవార్గముచేత, ఒయ్యో=మల్లగా, అచధంబు=అచట మింపగా, అశుభాకాప్రవాహంబు = కన్నీటి నెల్లుమొ, ఆవిధిగాంగ=శాస్త్రగాంగ, వైద్యు=దుఃఖమును, ఒందుయ్య=పొందుదు, నై పర్శిమాక్షి = దమయంతియొక్క చూపు, మరలె=మెను కకుం దిరిగివచ్చెను.

తా. యెని గాంబుమట్టమునపక్షిరాజు గగనవార్గము ననుసరించి యెగిరి పోవునుండగా పక్షిపక్షియొకములనంబ్రలిగెనె కన్నీరు గ్రచ్చి దృష్టినిరోధముచేసె. అందున నా నాపృష్టి పక్షిని జూడలేక తనకార్యము విఫలమగుటచే వైద్యునినొక వెనుకకు మఱిపోయెను.

వ. ఇన్విసౌబునంబుత్తునిశేషసూచితనిజకార్యస్థయోజననద్భావుడయి గుప్తుహంబుభావుడను దనరాక కెదురుచూచుచుం దటాకప్రాంత కేళిననాంతరంబున నశోకానోకహచ్చాయా

శీతలశిలాతలంబున నుపవిష్టుండై ననిషధరాజుంగినుంగొని
తనపోయివచ్చినవృత్తాంతం బంతయు తెలిసిగించిన ముదిత
స్వాంతుండై . 101

టీ. ఇవిధంబునకొ, పక్ష...సద్భావుండు-పక్ష=అక్కలయొక్క, నిత్యే
ప=కంపములచే, నూచిత=స్పష్టముచేయుచున్న, విజ=విజయొక్క, కాన్త=ప
యోజన=కార్యసిద్ధియొక్క, సద్భావుండు=ప్రాప్తిగలవాడు, అను, అన్నహా
నుభావుండు=అపక్షిరాజు, తనరాకకుకొ, ఎదురు చూచుచుకొ=చిరక్షించుచు,
తటాక...వనాంతరంబునకొ-తటాక=చెలువునకు, ప్రాంతి=చేరునగానున్న, శో
వనాంతరంబునకొ=ఉద్యానవనమందు, అశోకా...తలంబునకొ=అశోకానోక
హ=అశోకవృక్షములయొక్క, ఛాయా=నీడచే, శీతల=చల్ల, శిలాతలంబున
=శిలాప్రదేశంబునందు, ఉపవిష్టుండు=కూర్చున్నవాడు, నిస=నిషధరాజుకొ
=అయినట్టి నలుని, కనుంగొని, తన పోయివచ్చిన వృత్తాంతంబునకొ, తెలియు,
ఎలింగించిన, ముదితస్వాంతుండై=సంతోషించినచిత్తియొకలవాడై. అట్లే
పద్యముతో నన్వయము.

మ. సరసత్వంబు నిగూఢకార్యఘటనాచార్యునివలె భీయు
బురుషార్థైకపరాయణత్వమును నేర్చుకొనవలయు

ధరతాప్రౌఢిమయుంగృతజ్ఞతయు వాత్సల్యంబున బ్రేరేపించు
సరసీజాసనవాహనాన్వయపతంత్రనాహంసానిని ము. 102

టీ. సరసీ...వతంసా-సరసీజాసనవాహన=హంసయుక్క, అన్వయ=తల
మునకు, పతంసా=శిరోభూషణమువంటివాడవగు, వాంస, సరసీజులు=శివ
మును, నిగూఢ...సంపత్తియుకొ-నిగూఢ=రహస్యముగా, కాన్త=సమంప, ఘ
టనా=సమకూర్పుటయంపటి, చాతుర్యసంపత్తియుకొ=నేర్పడగలయుక్క
సమృద్ధియు, పురుషార్థైకపరాయణత్వము=పురుషార్థములపై అపేక్షతో నుండు
దత్తాన్యక్తియు, అభ్యుత్థాన...యుకొ-అభ్యుత్థానశీలా=గృహగతి నుండులయ
డఁగనబ్రతుచువినయుయొక్క, ధురిఁధరత=భరవ హానియునందున్న,

ప్రాప్తిమయ్యుక్ = శేర్పటిసమును, కృతజ్ఞతయ్యుక్ = చేనినమేలుమనువకుండుట
ము, వాస్పిల్యంబు = వ్రేమయు, సద్భావంబు = నిర్మలమయిన మనస్సు, ఇవియన్ని
యు, నీరక్, అందమల్ = తగియున్నవి.

తా. పీఠానరాజా! సరసత్వము, కార్యమటన, పురుషార్థ పరత్వము, విన
యము, స్పృహయము, వాస్పిల్యము, సద్భావము కలిగియుండుట, మొదలగు
సద్గుణములన్నియు నీయం దలరుచున్నవి.

క. పరచరిత్రుగుదమయగతిని

ధరణీధవకన్య కల్పతామ్రాన్య సఖి

పరివార మెఱుంగకుండగ

పరిచితి నిమిషమునఁ జేయఁ ర్ బహులకు వశమే.

103

తా. పరచరిత్రు = పురుషుని కథించుట, ధరణీధవకన్య = రాజకన్యకయ, కల్ప
తామ్రాన్య = శ్రేష్ఠతయును కలదియు, అగు దమయంతిని, సఖి పరివార
ము = పరిచితైలసమూహము, ఎఱుంగక, ఉండగ, నిమిషమునఁ = నిమిషకాల
ములో, పరిచితి = చేయఁ = పరిచయముచేయుటకు, పహులకు = సీకంటె
నితెలులకు, వశమే = తరపగునా? అనఁగా గాదనుట.

తా. పీఠానరాజా! పుత్రశామలయాజ్ఞలో మనలుచున్నదియు, శ్రేష్ఠత
యనుటలగుటచే మిగుల సిగ్గుపడుచుండునదియు, నగు దమయంతిలో నొరు
లెఱుంగుటగుటలచేలఁ బరిచయముచేసి వచ్చినావు. ఇట్లు చేయుట పరులకు
దరిమగునా?

వ. అని గారవింది.

104

తా. ఏ ఏమీ! యని విన్నమాటయవినుకొనీవీక్షించునెమ్మోముసాం
ద్రమావంబునఁ బక్షముల్ నిపురుహశస్త్రాంభోజయుగ్మంబునఁ
భామాగన్నము రూపనంపదఁ దగఁ ర్ భావించు నానందమా
గ్నీనుష్ట్రాకమువొక్కుఁజ్ఞిమునఁబ్రోధ్యనాయకుండంతయున్.
టీ. పృథ్వీనాయకుండు = నలమహారాజు, ఏమి, ఏమీ, అని = అనిపలికి,

విన్నమాటలు=ఇదివిలువ విన్నప్తివాక్యములే, వినకొ=చుటలనాలకించును. నె
 మ్మైముక్=అహంసయొక్కముఖమును, వీక్షించుకొ=చూచును. స్వాద్రాక్షాద
 మ్మనకొ=అధికమగు నానందముతో, పక్షినిలో=శౌక్యములను, హస్తాంధోజ
 యుగ్మంబునకొ=పద్మములవంటిచేతులజతచే, నిపుకొ, భామరత్నము రూపనం
 పదకొ=దశయంతియొక్క సౌందర్య నీరసము, తిగకొ=ఉప్పనట్లుగా, భానిం
 చుకొ=తలపోయుచుండుకొ, ఆనంద మాధ్వీమత్తుంపై=నందోమమనెడి ద్రా
 క్షసారముచేమదింబినవాడై, ఎంతయుకొ=మిక్కిలి, చిత్తమునకొ=మనస్సు
 నందు, చొక్కుకొ=పరవశుడగుచుండును.

తా. నలుడు నమచుంతినిగూర్చి వాని తెన్నినవాక్యములు మాటిమాటికి వి
 నుచుండును. వానిసమీపమును జూచును. చేతులతో హస్తాంధముల నిపును.
 దమచుంతి సౌందర్యమును మనస్సులో చలపోయును. నందోమమనెడి బర
 వశుడగుచుండును.

వ. ఇవ్విధంబున నానందకసమగ్నుండైన యన్నకేంద్రుం గరుం
 గొని విహంగపుంగవుండు కార్యంబు నెఱుఁగితిరిబిద్యె నిం
 క నాకుం బంకజాననునకుం బరిచయ్య సేయం బోవలయునని
 పలికి యతనిచేత సముచితప్రకారము బురగుం
 మ్మానసాకంబు బ్రహ్మలోకంబునకుం బనియె నన్నము. 106

టీ. ఇవ్విధంబునకొ, ఆనందకసమగ్నుండు = ఆనందకసమగ్నుడై నివివి
 వాడు, విషయపు కేంద్రుకొ=అయిదట్టిమానము, పక్షినిలో, హస్తాంధముల
 పుండు=అపక్షిరాజు, కార్యంబు, సుభుటింబు, అన్యకొ=అంతయును
 ఇంకకొ, నాకుకొ, పంకజాననునకుకొ=బ్రహ్మకు, హస్తాంధు=నేన, చేయకొ=చే
 యుటకు, పోవలయునకొ, అనిపలికి, అతనిచేతకొ=నలుచేత, నింబిది ప్రకారం
 బునకొ=తగునట్లుగా, పీడుకోలు=అజ్ఞాన, పదకొ=సాంక, అమ్మానసాకంబు, బ్ర
 హ్మలోకంబునకుకొ, పనియెకొ, అన్నము=అసమయంబున.

తే. నిషధభూవల్లభుం డాత్మ క నింజియున్న
 కాతుకంబు ప్రకాశంబు కి గాక యుండ

వనము వెలువడి పరివారజనము గొలువ

వచ్చె గ్రమ్మట నాత్మనివాసమునకు.

107

టీ. నివధభూవల్లభుండు=అనివధరాజు, ఆత్మ=మనస్సునందు, నిండి, ఉన్నకాకుంబు= ఉన్నట్టివేడుక, ప్రకాశంబు, కాక, ఉండన్ = వెల్లడికాకుండునట్లుగా, వనము=ఉద్యానమునండి, వెలువడి=బయలుదేలి, పరివారజనము, కోలువన్ = సేవించుచుండగా, క్రమ్మటన్ = తిరిగి, ఆత్మనివాసమునకున్ = తన నివాసస్థలమునకు, వచ్చెన్.

వ. ఎచ్చి విదర్భరాజకన్యావియోగవిహ్వలుం డగుచు గాలంబు గడపుచుండె నంత నక్కడ.

108

చ. నలనసుధాకళిత్రునిఁ గొంటె గుణంబుగ సారసారభా కలితతదీయకీర్తికళికామయ మైనశరాసంబునన్ విలసిత సౌమనస్యపదోదరచిరం బగుతద్విలాసమున్ ములికిగఁ జేసి మన్మథుఁడుముద్దయ నేయఁదొడంగెనెవ్వడిన్.

టీ. నల...గుంటె - నలవసుధాకళిత్రుని=నలరాజుయొక్క, గుంటె=న ద్గుణపుంజమే, గుణంబుగ = వారిగాను, సార...కలికామయము-సార= ప్రకృతమైన, సారభ=పరిమళము చేరిన, కలితి=మనోజ్ఞమయిన, తదీయ=నల సంబంధమయిన, కీర్తి=యశస్సనెడి, కలికామయము=మదురమొగ్గమయము, వినశరాసంబునన్ = అయివట్టధనుస్సుచేత, విలసిత...రుచిరంబు-విలసిత= ప్రకాశించునట్టి, సౌమనస్య = సౌమనస్యునకు, పదవీ = స్థానభూత మగుటచే, రుచిరంబు=మనోహరము, అగుతద్విలాసమున్ = అయినట్టి నలునివిలాస మున్, ములికిగఁ = బాణముగా, చేసి, మన్మథుఁడు, ముద్దయ = దమయంతిని, నెవ్వడిన్ = మిక్కిలి శీఘ్రముగా, ఏయఁదొడంగెను=కోట్టవారంభించెను.

తా. మన్మథుఁడు, నలునిసద్గుణము నల్లెఱాడుగాఁ జేసికొని నలునికీర్తిపుష్పమును ధనుస్సుగాఁజేసికొని యరినివిలాసమును బాణముగాఁజేసి దమయంతిని బాధింప మొదలుపెట్టెను. అలం. రూపకము.

తే. అతనుతాపజ్వరంబుమై శ్రీ సమరియుండఁ
జవలలోచన ప్రియకథాసరసి దేలె
నాయపథ్యంబునన కదా శ్రీ యంతకంత
కలరుబోడికి సంతాప శ్రీ మతిశయిలై.

110

టీ. చపలలోచన = చలించుచున్న లోచనములుగల దమయంతి, అతనుతాపజ్వరంబు - అతనుతాప = మత్తధసంతాపమనెడి అధికతాపముగల, జ్వరంబు = ఉష్ణము, మై = దేహమందు, అమరి, ఉండఁ = కలియుండఁగా, ప్రియకథాసరసి - ప్రియ = తనకుఁ బ్రియుండఁగ నలునియొక్క, కథా = చరిత్రమనెడి, సరసి = సరస్సునందు, తేరఁ = తుండలదెను, అనఁగా నలునిచరిత్రము బాగుగావలకించెననిభావము. అలరుబోడికిఁ = దమయంతికి, ఆయపథ్యంబునఁ + అ + కదా = ఆయపథ్యనోషముచేతనేకదా, అంతకంతకున్ = క్రమముగా, సంతాపము, అతిశయిలై = హెచ్చెను, అనఁగా నలునికథలు వినుటచే నలవియొగపీడితయగు దమయంతి కవికామాదీపకములాయె ననుట. అలం - విషయము.

తా. జ్వరపీడితుఁడు చన్నీటఁ దానమాచినచో వానికి జ్వరము మిక్కిలియధికమగుట ప్రసిద్ధము. అట్లుండ దమయంతి మత్తధతాపమనెడి జ్వరముచేఁబీడింపఁబడుచుఁ దనప్రియుని కథయునెడి సరస్సునందుఁ దానమాడెను. ఆయపథ్యముచే నామెకు మఱింతసంతాపము హెచ్చినది.

తే. కమలశ్రేత్ర కవస్థానవిముఖమైన
చంచలత్వంబు మదిఁ బ్రకాశించుచుండె
కాల యాల్లల యభ్యసింశపంగఁ బోలు
రమణదూతపతంగశ్రీక్రంబుతోడ.

111

టీ. కమలశ్రేత్రకుఁ = దమయంతికి, అవస్థానవిముఖము - అవస్థాన = స్థితికి, విముఖము = పరావృత్తము, విష చంచలత్వంబు = అయివట్టి చాంచల్యగుణము, మదిఁ = మనస్సునందు, ప్రకాశించుచుండె = ఓప్పుచుండెను. కాల = దమయంతి, అతి

లక్ = అచాంచల్యరూప మయినవిలాసమున, రమణ... తోడక్ - రమణ = తిన్ద్రపి
యుఁడయి నెలునికి, మాత = దూతయగు, పతంగశక్రంబుతోడక్ = పక్షిరాజా
నొద్ద, అభ్యసించంగఁ బోలు = అభ్యసించినది కాఁబోలు. అనఁగా హంసవలనఁ
దనప్రియునిగుణములు విన్నప్పటినుండియు దమయంతికి మదనజ్వరము హెచ్చు
టచే నువ్వాదముకలదయి యొక్కస్థానమందు స్థిరముగా నుండఁజాలక సంచరిం
చుచుండె నని ఫలితార్థము.

తా. దమయంతి మిక్కిలి చాంచల్యగుణము కలదయియున్నది, అగుణము
హంసతో నేమివాముచేయకమునుపు లేదు. ఓసింబట్టి యోగింప నీగుణమును
హంసయొద్ద నేర్చుకొన్నది కాఁబోలు! లేనిచో హంసతో నేమివాముచేసిన
ప్పటినుండియే మిది యేలకలుగవలెను? అలం. ఉత్పేక్ష, అర్థాంతరము.

ఉ. బాలిక చెక్కుటద్దములపజ్జలఁ గోమలమందహాసరే
ఖాలవ ముకురింపదు వికాసమునొందదు నెవ్వనంబునన్
బాలిక ముంచుకన్గొనలనీవాకిట నల్లన సంచరింపమం
జాలక చాలఁ గుంటుపడెన్ జారునిరీక్షణఖండరీటముల్. 112

టీ. బాలిక చెక్కుటద్దములపజ్జలక్ = దమయంతియొక్క అద్దములవంటి
చెక్కులచెక్కుల ప్రక్కలయందు, కోమల...లవము - కోమల = నవీనమయిన,
మందహాసరేఖా = చిఱువవ్వుయొక్క, లవము = లేకము, అంకురింపదు = కలుగ
లేదు నెవ్వనంబునన్ = చిత్తమునందు, వికాసము = సంతోషము, ఒందదు =
పొందదు బాలికన్ = బాలుమును, మించు...వాకిటన్ - మించు = మీఱుచున్న,
కన్గొనల = అపాంగములనెడి, వాకిటన్ = వాకిటియందు, చారునిరీక్షణ
ఖండరీటముల్ - చారు = సుందరమును, నిరీక్షణ = చూపులనెడి, ఖండరీట
ముల్ = కాటుక పీట్టలు, అల్లనన్ = మెల్లగా, సంచరింపనున్ = సంచరించుటకయి
నను, చాలక = సమర్థముకాక, చాల = మిక్కిలి, గుంటుపడెన్ = కుంటినియ్యెను.
అనఁగా విరహవిస్ఫూలయగు దమయంతి దృష్టి ప్రసరించి చూడలేకున్నదని
భావము.

తా. మదనజ్వర మధికముగా నుండుటచే నాదమయంతి యొకప్పుడును మందహాసము చేయలేదు. ఆ మెమానన యొకప్పుడయిన సంతసముతో వర్తింపలేదు. మఱియు వాలికల మించి యున్న శ్రేణులతో నొకమాటయినను జూడలేదు. అలం. రూపకము.

నీ. అతివ సముఖవాస్తు శ్రీ వగువస్తువును గాన
దాత్త యంతిర్ముఖం శ్రీ బొటంజేసి
చెలువ క్రొమ్మించులేకజెక్కుటద్దం బొయ్యి
బాణిపల్లవశయ్య శ్రీ బవ్వళించె
గోమలినిట్టూర్పు శ్రీ క్రొవ్వేడినెత్తావి
ముసరు తేటలును మూతికముట్ట వెళుచె
దరుణిలోచనబాష్పరధారాలవంబులు
ముత్యాలనరులతో శ్రీ ముద్దుగురిసె

తే. జామ! శర కాండపాండిమ! చ్ఛాయ నొడె
బోటిమది కింపు గాదయ్యె శ్రీ నాటపాట
మృగవిలోచన కంతలె శ్రీ మేరు డస్సె
నంతకంతకు సంతాప శ్రీ మతిశయిలె.

113

టీ. అత్త=మనస్సు, అంతిర్ముఖం=విషయవృత్తిలక్షి, బొటంజేసి=అయిన కారణమునబట్టి, అతివ=దమయంతి, సముఖవాస్తువు=ఎదుటన్నది, అగు వస్తువును=అయినవస్తువును సహితము, కానదు=మాడదు. అనగా నలవిషయ కచింత తప్ప మఱియొకచింత లేకపోవుటచే దగ్గల నున్నవస్తువయినను నామెకుఁ గనఁబడలేదనుట, చెలువ... చెక్కుటద్దంబు - చెలువ=దమయంతియొక్క, క్రొమ్మించు=క్రొత్త కాంతులుగల, లే=కోమలమయిన, చెక్కుటద్దంబు=అద్దముపొటి చెక్కుట, ఒయ్యికో=మెల్లగా, పాణిపల్లవశయ్య=చిగురుపంటికరమనెడిశయ్యయందు, పవ్వళించెన్=తయించెను. అనగా నెల్లప్పుడు చెక్కిటఁజేయఁచేర్చి విచారించుచున్నదనుట. గోమలి... నెత్తావి - గోమలి=దమయంతియొ

క గ్గ, నిట్టార్వ = దీర్ఘ శ్వాసను లయండున్న, క్రోవ్యేడి = మిక్కిలి వేడియైన, నెత్తావిక్ = నిండయిన వానినలగూర్చి, మునగు లేంట్లు = క్రమ్యకొడి తుమైదలు, మూర్తి = మూలిచే, ముట్టక్ = ముట్టికొనుటకు, వెంచెన్ = భయపడెను. పద్మినీకా తిస్త్రీలముఖములు సువాసనలు కలవియ యుండు నని కామకాస్త్రప్రసిద్ధము. దమయంతి పద్మినీకాతిస్త్రీ కావన నామె మదనజ్వరబాధ సహింపలేక నిట్టూర్పుగాడ్పులనువిడుచుచుండ నా గాడ్పులయందున్న సుగంధము నాఘ్రాణించుటకుఁ దుమైదలు మునరుచున్నవి. కాని యానిట్టూర్పుగాడ్పులు నిష్పంతవేడిమిగల యియున్నందునఁ, దుమైదలు మూలితో ముట్టకొని భయపడుచున్నది భావము. దీనంబట్టి యోజించ దమయంతి యధికి మగుమదనజ్వరముకలదైయున్నట్టుతోఁచుచున్నది. తరుణి...లపంబులు - తరుణి = దమయంతియొక్క, లోచనబాష్ప ధారా = కన్నీటిధారలయొక్క లపంబులు = బిందువులు, ముత్యాలననులలో = ముత్యాలవహరములలో, మద్దుఁగురిసెన్ = మద్దులాలికను. అనఁగా దమయంతి కన్నులనుండి వెలువడుచున్న నీరు బిందురూపములనొంది యెడతెగక పడుట చే నవి ముత్యాలనరములవలె నొప్పుచున్నవి నట, హమ = దమయంతి, శరకాండ పాండిమచ్ఛాయన్ - శరకాండ = బినకాండయొక్క, పాండిమ = తెల్లని, ఛాయన్ = కాంతిని, ఒందెన్ = పొందెను. అనఁగా విరహముచే శరీరము తెల్లఁబడుచున్నదనుట. ఉట = నృత్యము, పాట = గానము, బోటిమదికి = దమయంతి యొక్క మనస్సునకు, ఇంపు, కాదయ్యె, మృగవిలోచనకు = లేడికన్నులపంటి కన్నులుగల దమయంతికి, మేను = శరీరము, అంతి = క్రిమముగా, ఉస్సెను = చిక్కెను, అంతకంతకు, సంభాషము = బాధ, అతశ్శుల్లె = అధికముకాఁబొచ్చెను.

చ. ఉదితమనోనురాగదహానోష్ఠభరింబున నాలతాంగికి

హృదయమునందు జొబ్బిల వశహించినచందనకర్దమంబులు
ద్యుదముల నీనెఁ గల్పితవిభూషణజాలమృణాళవల్లరీ
వదనములం దమందగతి శ వారక పిచ్చిల జొచ్చె ఘనముల్.

టీ. అలతాంగికిన్ = ఆదమయంతికి, హృదయమునందున్ = హృదయమునందు, జొ

బ్విలక్ = నిండుగా, వహించినచందనకర్ణమంబు = పూసికొనియున్న మంచిగంధము, ఉదిత...భరంబునక్ - ఉదిత = ఉదయించిన, మనస్ = మనస్సునంబున్న, అనురాగ = ప్రేమమనెడి, దహన = అగ్నిహోత్రముయొక్క, ఉష్ణభరంబునక్ = వేడిమియొక్క యతిశయముచేత, బుద్బుదములక్ = నీటిబుగ్గలను, ఈనక్ = వెడలఁగఁకొను. కల్పిత.. పదనములందుక్ - కల్పిత = రచించుకొనిన, విభూషణజాల = అలంకారసమూహములయిన, మృణాళ = తామరతూండ్లయొక్కయు, వల్లరీ = లతలయొక్కయు, పదనములందుక్ = ముఖములందు, ఘేనముల్ = నురుగులు, అమందకతిక్ = అధికముగా, వారక = ఎడలెక్కుండ, పిచ్చిలక్, చొచ్చెక్ = పైకి వెడలుచుండెను. మదనజ్వరమువలనఁ గలిగినవేడిమిదమయంతిశరీరమందు మిక్కుటముగా నున్నదని యర్థము.

తా. దమయంతి హృదయతాపము పోవుటకై యలందిన మంచిగందము విప్లవమీఁద నుంచినప్పుడు బుద్బుదముల గ్రక్కునట్లు బుద్బుదముల నీమయందెను. మతీయు నధికమయిన వేడిమిగల దమయంతి శరీరమునందున్నయలంకారరూపములయిన తామరతూండ్లు, లతలు, నగ్గిలొఁబెట్టినప్పుడు వేడిమిచే నుడికిపోయి, ముఖములనుండి నురుగు వెలువరించునట్లు వెలువరించుచుండెను. అలం. అతిశయోక్తి.

మ. దశ లంతంతకు నెక్కఁగా విరహసూత్రాంతి రేకంబునక్
శశిబింబాననకుం దమస్వనకుఁ గార్యభృంబంబె దేహంబహ
ర్మిశముక్ సాంద్రనిరంతరస్త్పృథిసమున్ నేషంబునంగాలకుం
దశదిగ్భిత్తులయందుఁ గానఁబడియో శీద్రదూపచిత్రావళుల్.

టీ. శశిబింబాననకుఁ = చంద్రబింబమువంటి ముఖముకల, దమస్వనకుఁ = దమయంతికి, దశలు = మున్నభాషణలు, అంతకంతకుఁ = క్రమక్రమముగా, ఎక్కఁగాఁ = అధికముగాఁగా, ఒకదశతర్యుత రెండవదశరాఁగా ననుట, విరహసం తాపాలిరేకంబునక్ - విరహసంతాప = విరహబాధయొక్క, అతిరేకంబునక్ = అతిశయముచే, దేహంబు = శరీరము, కార్యభృంబు = కృతకర్మమును, ఒందెక్; అనఁగాఁ జెక్కను. అకార్మికముక్ = దివారాత్రములు, సాంద్ర... సమస్తేషంబు

నక్-సాంద్ర=దట్టమయినదియు, నిరంతర=ఎడతెగనిదియునగు, స్పృతి=నలుని స్పరించుటయొక్క, సమున్ద్రేషణనక్=అతిశయముచే, అనగా నిరంతరము నలుని స్పరించుచుండుటచే ననియర్థము. కాంతకున్=దమయంతికి, దళదిగ్విత్తులయందుక్=పదిదిక్కులెడి గోడలయందు, తద్రూపచిత్రావళుల్ - తద్రూప=నల మహారాజరూపములయిన, చిత్ర=చిత్రరూపులయొక్క, ఆవళుల్ = సమూహములు, కానట్రీయెక్=కనబడఁ జొచ్చెను.

తా. విరహాతిశయముచే, దమయంతిశరీరము మిగులఁ గృశించినది. మఱియు సర్వకాల సర్వావస్థలయందు, దమయంతి నలునిరూపమునే స్పరించుటచే నామె యేదిక్కునందుఁ జూచినను నలుడే కన్పట్టుచుండెను. అలంరూపకము. తే. చెయిలు శిశిరోపచారముల్ १ నేయుపొందెఁ

ప్రభోవు లిడ్డమృతాళకర్పూరవితతిఁ

గాంచి వైదర్భిమదిలోనఁ १ గళవళించె

జాలకాయాతిచంద్రికాజాల మనుచు.

116

టీ. వైదర్భి=దమయంతి, చెయిలు=దమయంతి చెలికత్తెలు, శిశిరోపచారములు=శైత్యోపచారములను, చేయుపొందెన్=చేయుటకొఱకు, ప్రభోవులు, ఇడ్డమృతాళకర్పూరవితతిక్=పెట్టినట్టి తామరతూండ్లయొక్కయుఁ గర్పూరముయొక్కయు సమూహమును, గాంచి=చూచి, జాలకాయాతిచంద్రికాజాలము=గవాక్షద్వారములనుండి లోనికివచ్చినవెన్నెలసమూహము, అనుచుక్, మదిలోనక్=మనస్సునందు, గళవళించెక్ = తొందరపడఁజొచ్చెను.

తా. దమయంతికి శైత్యోపచారములు చేయుటకుఁ జెయిలు గొనివచ్చియుంచిన మృతాళకర్పూరసమూహమును దమయంతి చూచి గవాక్షములనుండి వచ్చిన వెన్నెలమేఘముని భ్రాంతిచెంది తొందరపడఁజొచ్చెను. భ్రాంతిమదలంకారము.

క. చినవన్నగభూషణయును

బ్రనవరజోభూతిమతియుఁ १ బాండిమలక్ష్మీ

వనరియు నై చూపెను సతి

యనమా యుధునకుఁ బినాకిరీయాటోపంబున్.

117

టీ. వినపన్నగభూషణయును-విన = తామరకూండ్ల నెడి, పన్నగభూషణయును = నర్పభూషణయులుకలదియై, ప్రసవరజోభూతిమరియున్-ప్రసవరజన్ = పుష్పపరాగమనెడి, భూతిమరియు = విబూదికలదియు, పాండిమలక్ష్మీవసతియు-పాండిమలక్ష్మీ = విరహమువలనఁగలిగిన తెల్లఁదనముయొక్క సంపదకు, వసతియు = స్థానభూతయు, వి, సతి = దమయంతి, అనమాయుధునకున్ = పంచబాణునకు, పినాకియాటోపంబున్ = ఈశ్వరునియొక్క యుద్ధకమును, చూపెను. అనఁగా దమయంతి యీశ్వరలక్షణంబులు గలిగి మన్మథునికి నేనేకంకరుఁడవనుభాగితి గలిగించి భయపఱుచుచున్నదని భావము.

తా. తామరకూండ్లను నాగాభరణంబులు కలదయి, పుష్పపరాగమనెడి విబూదికలదయి, విరహమువలనఁ గలిగినపాండిమయు కలదైయున్నదమయంతి మన్మథునకు నీశ్వరపాతరమువలెఁ గన్పించెను. అలం. రూపకము.

తే. మన్మథానలతాపంబు శీమాన్మ వేడి

డెందమునఁ జేర్చఁ బూనుకొందప్పివిరులు

వెలఁదినిట్టూర్పుగాడ్పుల శీవెచ్చఁ దాకి

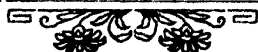
బెరసి యరద్రోవయంద మర్త్యరములయ్యె.

118

టీ. మన్మథానలతాపంబు - మన్మథానల = కామాగ్నిసంబంధమయిన, తాపంబు = నంతాపమును, వేడిడెందమునన్ = మిక్కిలి వెచ్చఁగానున్న పృథ్వీయమునందు, చేర్చు = చేర్చుటకు, పూనుకొందప్పివిరులు = ప్రవహించుచున్నయొట్టనిపద్మములు, వెలఁది... గాడ్పుల - వెలఁది = దమయంతియొక్క, నిట్టూర్పుగాడ్పుల = నిట్టూర్పుసంబంధమయిన వేడివాయువులచే, వెచ్చదాకి = తగ్గములయి, బెరసి = చెడిపోయి, అరద్రోవయంద = మధ్యమార్గమందే, మర్త్య

౨౨౫. దమయంతి విరహ తాపపు నిర్దుష్టార్థుడే
చేతిలోనిపువ్వు వాడిపోవుట.

రములు=మర్తర ధ్వనులుకలవి, అయ్యెక్= కాఁజొచ్చెను. అనఁగా నెండిన పత్రములయొక్కగాని యెండినపువ్వులయొక్కగాని ధ్వనిమర్తరమని చెప్పఁ బడు. చల్లదనము కలిగించుటకుఁ జెలిక తైలు దమయంతిన్నదయమునఁ జేర్చఁ బోవుపద్ధతులు మర్తరధ్వనులు చేయుచున్నవని భావము. దమయంతికరీరము శిష్ట నలవికానంశజేడిని కలపని ఫలితార్థము.

తా. దమయంతి కామహ్నితాపము నడఁగింపఁ వలంచి యామెచెలి కతైలు పస్తములను దెచ్చి యామెహృదయమునం దుంచుటకుఁ బ్రయత్నిం చుచుండ మధ్యమార్గమునందే యామె వెన్ననిట్టూర్పుగాడ్పులచే నెండిపో యి మర్తరధ్వనిచే ను వారంభిం చెను. అలం. అతిశయోక్తి.

సీ. చిగురు దామరపాకు శ చివ్వనఁ జనుదోయి

మొనలక్రొవ్విడిని శ ముడుగఁబాటె

దరుణాంభాగర్భదళతాళనృంతంబు

వై గాలి సోకిన శ బలుకఁబాటె

లలితముక్తాహరి శగుళికాకలాపంబు

ఘ్రాణానిలంబునఁ శ గండఁబాటె

గర్లపూరకలాపశల్లారదళరాజి

యశ్రుధారల నురి శ యంగఁబాటె

తే. దర్ప మొలయ నాలీఢపాదమున నిల్చి

మండలీకృతచాపుఁడై శ మన్నఘండు

గనలి సన్యాపనవ్యమార్గములఁ దొడిగి

పువ్వుఁదూపులు పుంఖానుశ్చుంఖ మేయ.

119

టీ. దర్పము=గర్వము, ఓలయన్=అతిశయింపఁ గా, మన్నఘండు, అలీఢపాద మునక-అలీఢ=మోఁకరించుకొనిన, పాదమునక=కాలిచే, నిల్చి, అనఁగా నిలుకాం ద్రుడొక కాలుమోకరించి రెండవకాలిమీఁద నిలువఁబడి యుద్ధముచేయుట ప్రసిద్ధ

ము. మన్మథుఁడు నల్లనిబువ్వులబడివాడని యర్థము. మండలీకృష్ణవాపుఁడై నిల
యాకారముగాఁ జేయఁబడినవిల్లుకలవాడై, అనఁగా వింటి నెక్కువై, కనశిఁ
కోపించి, సవ్యాపనవ్యూహములఁ = రెండు చేతులతోను, తొడిగి = సంధించి,
తృప్త్యుఁమాపులు, పుంఖానపుంఖము = ఎడతెగనిపంక్తిగా, నీయన్ = ప్రయోగిం
పఁగా, మన్మథుఁ డెడతెగనిబాణపరింపరను బ్రయోగించుచుండని యర్థము.
చిగురుఁ దామరపాకు = తాపశాంతికైచ్చేర్చినరేతతామరపాకు, చిష్పనఁ =
వేగముగా, చువ్వోయి మొనలకొవ్వేడిని = చూచుకొనులయుక్తిక్రొత్తవే
డిచే, ముదుఁగఁ బాతెన్ = ముకుళింపఁ జొచ్చెను. అనఁగా దామరపాకు నేడి
మి తగిలినప్పుడు ముడిచికొనిపోవుట స్వభావము. అందుచే మిక్కిలి వేడిమిగిలి
యున్నదమముంతికిరీరముపయి రేతతామరపాకు చేర్చినప్పుడు దానితాకుడు
చే వాడి ముడిచికొనిపోయినదని తాత్పర్యము. తమఁ... తాళవృంతింబుపైతి
రుణ = రేతయైన, రంభాగర్భదళ = ఆనఁటిమావనెడి, తాళవృంతింబుపై = వీనిపై
కుండినచ్చు, గాలి = వాయువు, సోఁకినన్ = తిగులఁ గా, పలుకఁ బాతెన్ = మన్న
నామెను. లలిత... కలాపంబు-లలిత = సుందరమయిన, ముక్తాహార = ముత్య
లనరులందున్న, గుళికా = పూనిలయొక్క, కలాపంబు = సమాసము, పూజాని
లంబునఁ = నిశ్వాసవాయువుచే, కంఠఁ బాతెన్ = కందివోయెను. అనఁగా భా
షీనములయ్యెననట. కర్ణపూర... రాజి - కర్ణపూర = తాటంకమనెడి, కలా
ప = భూమణముగాఁ జేర్చఁబడిన, కర్ణపూర = ఎఱ్ఱకలువనొక్క, దళ = శోభలయొ
క్క, రాజి = పంక్తి, అశ్రుధారలన్ = కన్నీటిధారలచే, ఉదయించఁ బాతెన్.
చలింపఁజొచ్చెను. అనఁగా గన్నీటిధారలు వెడలునప్పు డాయురవడిచే తాటం
కముగా సుంచికొనిన కలువరేకులు కదలుచున్నవినిభావము.

తా. స్మృత్యు.

వ. ఇవ్విధంబునం బ్రతిపచ్చందరేఖయుంబోలఁ గళామాత్రా
వశేషయై విషనుశరశరాశీవిషవేదినాదూయమాన మానస
యగుచు శిశిరశైవాలపలాశగుచ్ఛంబునను, సరసబిసకి
వలయచ్చేదంబులను, దుమారసలిలధారాసేంబులను, గ

ర్పారపరాగపాళినముద్ధాశనంబులను, జందనచర్పామచ
ర్పికాక్షాశనంబులను, చంద్రకాంతశిలాతల్పంబులను, గదభీ
దళపలాశతాశవృంతసంతానంబులను, వాసరంబులు గడపు
చు నొక్కనాడు విభావరీసమయంబునఁ గేలిసాధమణిచం
ద్రశాలాప్రదేశంబున సఖజనులు పరివేష్టించి యుండ నిండు
చందురుం జూచి వైదర్భి యుపాలంభగర్భంబుగా నిట్లనియె.

టీ. ఇద్విధంబునఁ = ఈరీతిగా, ప్రతిపత్ ... బోరెన్ - ప్రతిపత్ = శుక్ల
పక్షప్రతిపద్దినమందలి, చంద్రరేఖయుం బోరెన్ = చంద్రరేఖపగిది, కళామా
త్రావశేషయై = కళామాత్రమే మిగులుగలదై, విషమ... మానస-విషమశర=
మన్తమనియొక్క, శరాశీవిష = పాములవంటి బాణములవలనఁ గలిగిన,
వేదనా = బాధచే, దుఃఖమాన = తాపమొందుచున్న, మానస=మ
నస్సుగలది, అగుచున్, శిశిర... గుచ్ఛంబులను-శిశిర = చల్లని, కైవాల=
నాచుయొక్క, పలాశ=ఆకులయొక్క, గుచ్ఛంబులను=గుత్తులచేతను, సర
స... ఛేదంబులను-సరస = రసముతోఁగూడిన-అనఁగా నెండిపోని, వినశి
లయ=లేరెతామరతాండ్లయొక్క, ఛేదంబులను = ఖండంబులచేతను, తుషా
ర... సేకంబులను - తుషార=మంచుసంబంధమైన, సలిలధారా=ఉదకధారల
యొక్క, సేకంబులను=చల్లుటలచేతను, కర్పూర... సముద్ధాశనంబులను, క
ర్పూరపరాగపాళి=కర్పూరపు పొడిసముదయముయొక్క, సముద్ధాశనంబులను=
ఆలందుకొనుటలచేతను, చందనచర్పామచర్పికాక్షాశనంబులను=మంచిగంధము
ను బూసికొని కడుగుటలచేతను, చంద్రకాంతశిలాతల్పంబులను - చంద్రకాంత
శిలా = చంద్రకాంతశిలలచే నిర్మించిన, తల్పంబులను = శయ్యలచేతను,
గదభీ... సంతానంబులను-కదభీపలాశ = అనఁటియాకులనెడి, తాళవృంత=వీచ
లయొక్క, సంతానంబులను = సమూహములచేతను, వాసరంబులు=దినములు,
కడపుచున్ = వెల్లించుచు, ఒక్కనాడు=ఒకదినము, విభావరీసమయంబునఁ =
రాత్రిపూట, శిలి... ప్రదేశంబునఁ = శిలిసాధ=క్రీడాసాధములయొక్క, మణి=
రత్నమయములయిన, చంద్రశాలాప్రదేశంబునఁ = శిరోగృహమునందు, సఖజ

నులు=చెలికత్తెలు, తన్నుకొ, పరివేష్టించి = చుట్టుముట్టి, ఉండకొ, నిండు చందురునికొ, చూచి, నైదర్శి=దీపమయంతి, ఉపాలంభగర్భంబుగా=నిండాగర్భముగా, ఇట్లు=ఈవిధముగా, అనియొకొ=పలికెను.

ఉ. హాలహలద్యయంబు గల్గేశాంబుధిః బుట్టె వినీలపాండుర
జ్వాలలతోడ నం దొకవీరవం బొకవేలుపు మ్రింగె నెందఱే
వేలుపు లోలిమై ననుభవించిన రెండవయీవిషంబు ని
ర్మూలగుగాక యున్నయదీముద్దియ! పాంథులపాప మెట్టిదో.

టీ. కలశాంబుధిః=పాలసంద్రమందు, హాలహలద్యయంబు=రెండువిషములు, వినీలపాండురజ్వాలలతోడకొ-వింల=మిక్కిలినల్లనివియు, పాండుర=తెల్లనివియు, నగు, జ్వాలలతోడకొ=మంటలతో, అనగా నొకటి నల్లనికాంతులతోను, రెండవది తెల్లనికాంతులతోను నని యర్థము. పుట్టెకొ=కలిగినవి, అందు=అరెండిటియందు, ఒకవిషంబును, ఒకవేలుపు=ఒకదేవత, అనగా నీశ్వరుడనుట, మ్రింగెకొ, ముద్దియ=చెలియా! ఎందఱే వేలుపులు=దేవతరెండఱో, ఓలిమై=మనుసగా, అనుభవించినకొ=భక్షించుచున్నను, రెండవయీవిషంబు=రెండవదయినయీవిషము (అనగాఁ జంద్రుఁడనుట) నిర్మూలము, కాక=నశింపక, ఉన్నయది, పాంథులపాపము=పథికజనుల దురదృష్టము, ఎట్టిదో=ఎటువంటిదోకదా? విరహకాతరయ్యున్నదమయంతికిఁ జంద్రుఁడు హాలహలముకంటె భయంకరుఁడయి యున్నాడని యర్థము. మఱియుఁ జంద్రునియొక్క కళలను దేవత లొక్కొక్కటిచొప్పన భక్షించుచుందురని శ్రుతిప్రసిద్ధము.

తా. ఓచెలియా! సముద్రమం దొక్కవిషమే పుట్టినదని చెప్పుదురుకాని యది యబద్ధము. అందు రెండుపాడమినవి. అందు నల్లనికాంతులతో నొకటియు, తెల్లనికాంతులతో రెండవదియుఁ బుట్టినవి. అరెండిటిలో నొకదాని నీశ్వరుఁడు దిగమ్రింగెను. కాని రెండవదయి, యీచంద్రరూపమయిన హాలహలమును దేవతలందఱు పూరికొన్నను మ్రింగి నాశనముచేయ లేకున్నారు. విరహజనుల దురదృష్టమే మనిచెప్పుదు. దేవతలమ్రింగినచో మాకీబాధ గలుగకుండునుకదా!

సీ. విరహిణీపథమహోదురితపంకకళంక

కలుషితాత్మకుండై నఖలుడు వీడె
గరళకూటకతోరకల్పాంతనహ్నికై
దోబుట్టు నై నఘోతుకుండు వీడె
చండదీధితికరజ్వాలమండలములో
బ్రోది బొందినమహోగ్రగుండు వీడె
బాడబంబును దాను ర బాధోధికుషిలో
సరిబాత్తు మన్నదురజ్జాతి వీడె

తే. సైంహికేయనిశాతదంష్ట్రావిటంక

విషరసప్రతిపాకభావితుడు వీడె

గగన మనురుద్రభు మి నేకతమ తిరుగు

చదరు లుమి సెడికొఱవిద్రయ్యంబు వీడె.

122

టీ. విరహిణీ...కలుషితాత్మకుండు - విరహిణీ = విరహిస్త్రీలను, పథ = చంపుటవలన గలిగిన, మహోదురితపంక = మహాపాతకరూపమయిన బురదయ నెడి, కళంక = మచ్చ చేత; కలుషిత = మలినమయిన, అత్మకుండు = మూర్తి కలవాడు, ఐనఖలుడు = అయినట్టి నీడుడు, వీడె = ఈచంద్రుడేదమి? అనగా నో చెలియా! ఈచంద్రుడు విరహిస్త్రీలను జంపుటచే మహాపాతకము జనించి యది కళంకరూప మయి పని నావించినది చూడు. అంతయకాని పని కిది స్వభా వసిద్ధమయినది కాదు సుమి? అభావము. గరళ...వహ్నికై - గరళకూట = కాలకూటసంబంధమయిన, కతోర = భయంకరమయిన, కల్పాంతవహ్నికై = ప్రళయకాలాగ్నికి, శేక, గగర ..వహ్నికై = భయంకరమగు కల్పాంతవహ్నివలెనున్న కాలకూటమునకు, తోబుట్టువు = తోడబుట్టినవాడు, ఐనఘోతుకుండు = అయినట్టి క్రూరుడు, వీడె = ఈచంద్రుడే - అనగా వీడు భయంకరమయిన కాలకూటముతో గూడి పుట్టినవాడు కావున వీడె దానియువలెనే లోకభయంకరుడైయున్నాడని భావము. చండ...మండలములో - చండదీధితి = సూర్యుని

యొక్క, కర=కిరణముల నెడి, జ్వల=మంటలయొక్క, మండలములో=సమా
హములో, ప్రోది=పోషణమును, పొందినమహోగ్రంథు=పొందినట్టి మహాభ
యంకరుడు, వీడే=ఈచంద్రుడే? అనగా నీచంద్రుడు ప్రతిమాసాంతమునను
సూర్యునిలోఁగలిసి తదీయకాంతులను జేకొని విద్ధిల్లినవాడు. కావున వీడు
మిగుల భయంకరుడై వేడిమిగలవాడై యొప్పుచున్నాడని భావము. బాడ
బుబును=బడబాసలమును, తాను=ఈచంద్రుడనుట, పాథోధికుక్షిలో=సము
ద్రగర్భమునందు, నరీబొత్తు=ఒక్కపాత్తున-కలసి మెలసి, మన్న=వర్తించుచున్న-
లేక జీవించుచున్న, దుర్జాతి=చెడ్డజాతికలవాడు, వీడే=ఈచంద్రుడే-అనగా
నీచంద్రుడు సముద్రగర్భమందున్న బడబాసలముతోఁగూడ పాత్తునైనవా
డు. కావున వీడు బడబాసలంబువలెనే భయంకరుడైయున్నాడని భావము.
సైంహికేయ... బావితుడు-సైంహికేయ=రాహువుయొక్క, నిశాశి=వాడియై
న, దంష్ట్ర=కోటల నెడు, విటంక=గూటియందు, విషరస=విషరసముతోఁగూడ,
ప్రతిపాక=ప్రతికూలముగాఁబడచుమగుటచే-అనగా వేదేన ప్రణయతోఁగలిపి
యుడికించిన విస్తృత మొదటిగుణమును విడిచి గుణాంతరమును బొందుట సహ
జము. అట్లే యిట చంద్రుడు రాహువుకోటలందున్న విషరసముతోఁగూడఁ
బడచుమాయెనుగాన దాను మొదట సమృద్ధిమయుడయ్యు. విషరససంక్రాంతిచే
గుణాంతరముగలవాఁడాయెనని భావము. భావితుడు=ఉపాసించగినవాడు,
వీడే, అనగా:- ఈచంద్రుడు రాహువుయొక్క వాడియైన కోటలయందున్న
విషముచే సంక్రాంతుడై యున్నవాడు గావున విషశుభ్యుడై మిగుల భయం
కరముగాఁగనఁబడుచున్నాడని తాత్పర్యము. గగనము=ఆకాశము, అనరు
ద్రభూమి=అనడిచిల్ల కాటియందు, ఏకతమ=ఒంటిగానే; తిరుగుచు=తిరుగు
చును, అదరులు=అగ్నికణములు, ఉమిసెడు = వెడలఁగ్రక్కుచున్న, కోటవిద
య్యంబు, వీడే=ఈచంద్రుడే-అనగా నీ చంద్రుడు కాటియందు నగ్నికణం
బుల నుమియుచుఁ దిరుగుపీతాచమువలెనే మింటఁ దిరుగుచున్నాడని భావము.
నీ. జననకాలమునాడు శ్రీ జలరాశికుక్షిలోఁ

దరిగొండ పారివ్రావఁ శ్రీ దాఁకెనేని

గ్రహణవేళలయందు శ రాహు వాహించి
 తృప్తిమై గజ్జనఁ శ్రదేచెనేని
 విషమనేత్రుఁడు చేతిరవిష మారగించుచోఁ
 బ్రతిపాకముగఁ జేసి శ్రతావెనేని
 నపరపక్షము పేరిరయపమృత్యుదేవత
 యొకమాటుగా నాను శ ముడిపెనేని
 తే. కుంభసంభవుఁ డబ్ధితోఁగూడఁ గ్రోలి
 తజ్జలముతోడ వెడలింపఁ శ దలఁపఁజేని
 విరహిజను లింతపడుదు రే శ వీనిచేరి
 నక్కటా! దైవ హస్తసేయఁ శ డయ్యెగాక.

129

టీ. జననకాలము నాఁడు = పుట్టినప్పుడు, జలరాశికుక్షిలోఁ = సముద్రగర
 మునందు, తరికొండ = కవ్యపుఁగొండ, పారివోవఁ = ఈచంద్రుఁడు చచ్చునట్లు,
 తాఁకఁ + వీని = తగులుకొనినను, లేక, గ్రహణవేళలయందు = గ్రహణసమయ
 ములయందు, రాహువు, ఆహరించి = భక్షించి, స్పృక్షిమై = తనివితే, గజ్జ
 నఁ = గజ్జమనిధ్యనికలుగునట్లు, శ్రేచఁ + వీని = శ్రేణించినను, విషమనేత్రుఁ
 డు = ఈశ్వరుఁడు, చేతివిషముఁ = చేతిలోనున్న విషమును, అరగించుచోఁ =
 భక్షించునప్పుడు, ప్రతిపాకముగా = మిలితెముగ, చేసి, శ్రతావఁ + వీని = పాన
 ముచేసినను, లేక, అపరపక్షము పేరిరయపమృత్యుదేవత = కృష్ణపక్ష మనునామ
 ముగల యపమృత్యుదేవత, ఒకమాటుగా = ఒక్కసారి, నానును = పేరిని, ఉడి
 పెఁ + వీని = నాశనము చేసినను, కుంభసంభవుఁడు = అగస్త్యుఁడు, అబ్ధితోఁ
 గూడఁ = సముద్రముతోఁగూడ, శ్రోలి = పానముచేసి, తిజ్జలముతోడఁ = తా
 ద్రావినజలముతోఁబాటుగా, వెడలింపఁ = బయటికిఁ శ్రోయటకు, తలఁపఁడు
 + వీని = అలాఁచింపకుండినచో, వీనిచేతఁ = ఈచంద్రునిచేత, విరహిజనులు = వి
 యోగమువలన బాధపడుచుండెడితనులు, ఇంతపడుదు రే = ఇంతబాధను బొందు
 దురా? అనఁగాఁ బొందరనుట, అక్కటా! అయ్యయ్యా! దైవము, అటుచే

యఁడు+అయ్యో+కాక = అట్లుచంద్రుని గడలేర్చుటకు నూహించినాఁడు కాఁడుకదా?

ఓ. ఓచెలియా! ఈచంద్రుని కెన్నిగండములు గడచినవో చూడుము. వాఁడు దేవదానవులు సముద్రమును మథించునప్పు డాకొండరాషిడి వీనికి చగిలిన చోఁదప్పక చావలసినదేకాని యట్లు తగిలినదకాదు. గ్రహణకాలములయందు. రాహు వాహరించియుఁగూడ విడిచిపెట్టియున్నాఁడు. అట్లు చేయుక తన శత రాగ్ని చే జీర్ణింపఁజేసిచో వీఁడు బ్రదుకఁడుకదా? మఱయు శంకరుఁడు విషము గ్రోలునప్పుడు వీని న్బ్రంజనముగాఁజేసికొని భక్షించినచో జచ్చియుండునుగదా? కృష్ణపక్షము చంద్రునిపాలిట మృత్యువేషంబువని చెప్పవచ్చును. కాని యదియు నేమియుఁ జేయఁదలంచినదికాదు. పోనిమ్మ. దీనికేమి అగర్భ్యుఁడు సముద్రమును బానము చేయునప్పుడు చంద్రుఁగూడ మ్రంగినాఁడు. అతఁడట్లు చేసియుఁ నిరుగ జలముతో విడిచిపెట్టినాఁడు. ఈపై జెప్పబడిన వారిలో నెవరిచేతనైనఁ జంపఁబడినచో వీనివలన విరహజను లింత బాధపడ నవసర ముండదుకదా? మావంటి వారిదురదృష్ట పెట్టిలోకాని చై నమట్లు చేయఁదలంచినాఁడు కాఁడు.

తే. ప్రాణసఖులార! వెన్నెలబయలి కిపుడు

మించుటద్దంబుఁ గోలయుఁ క గొంచు రండు

చోరుఁ డలచంద్రుఁ డద్దంబు క సొచ్చినపుడ

వంచనము లేక ప్రేయఁడీ క పొంచి యుండి.

124

టీ ప్రాణసఖులార = చెరికత్తెలారా! వెన్నెలబయలికి = వెన్నెల యున్నప్రదేశమునకు, ఇపుడు = ఈసమయమందు, మించుటద్దంబు = తగుకుటద్దమును, కోలయు = దండంబును, కొంచు, రండు = అన్వేషించుచు, చోరుఁడు = దొంగవాడగు, అలచంద్రుఁడు = అచంద్రుఁడు, అద్దంబు, సొచ్చినపుడ = ప్రవేశించినప్పుడే, వంచనము = కపటము, లేక = లేకుండ, పొంచి, ఉండి = దాగి యుండి, ప్రేయఁడి = కొట్టుడి ?

తా. ఓచెలులారా! వెన్నెలగలబడుటికి నొకనిగ్గుటద్దమును నొకదండమును గొనిరండు. అట్లుచేసి చంద్రుఁడద్దములోఁ బ్రవేశించునప్పుడు కొంకులేకుండ నాదండముతో మొత్తి వంపుడు.

తే. మనము గారానఁ బోషించి శ్రీకనకపంజ

రముల నిష్టకేళీచకోరప్రజంబు

దీనివెన్నెల దిగఁగ్రోలు శ్రీగాన విడువుఁ

డొక్కగుక్కనఁ గుంభజుఁ శ్రీదుదధిబోలె.

125

టీ. చెలులారా! మనము, గారానఁ = ప్రేమతో, పోషించి = పెంచి, కనకపంజరములఁ = బంగారపుపంజరములయందు, ఇష్టకేళీచకోరప్రజంబు = ఉంచినక్రిక్రిదాచకోరపక్షిసముగమును, కుంభజుఁ = అగస్త్యుఁడు, ఉదధిబోలె = సముద్రమువలెను, ఒక్కగుక్కనఁ = ఒక్కగుక్కతోనే, దీనివెన్నెలఁ, దిగఁగ్రోలుఁ = పానముచేయఁగలవు. కానఁ = కావున, దీనిఁ = ఈచకోరప్రజమును, విడువుఁడు = విడిచిపెట్టుఁడు.

తా. ఓచెలులారా! మన మెంతోప్రేమతోఁ జెంచి బంగారపుపంజరములలో నుంచినచకోరపక్షులను విడిచిపెట్టుఁడు. అట్లుచేసినచో నవి యీచంద్రునివెన్నెలలనెల్ల నిగస్త్యుఁడు సముద్రమును బానముచేసినట్లు లాకమాతె పానము చేయఁగలవు. దీనివెన్నెల నశించినచో మావంశవిరహములు సుఖముతో వర్తిం చెదరు.

తే. శ్రవణపూరతనూలపల్లవచయంబు

మేపుకము వీనిలో నున్నశ్రమ్యగశిశువున

కది ప్రవర్ధన మొందెనే శ్రీముదితలార

మండలం బెల్లఁ దానయై శ్రీయుండుఁగాన.

126

టీ. ముదితలార = ఓచెలులారా! వీనిలోఁ = ఈచంద్రుఁలో, ఉన్నమృగశిశువునకుఁ = ఉన్నట్టిలేడిపిల్లకు, శ్రవణ...చయంబు = శ్రవణపూర = కర్ణాభరణరూపములయిన, తమాలపల్లవ = తాపింఛపుచిగుళ్లయొక్క, చయం

బుక్ = సమూహమును, మేపుదము, అది = ఆమృగశిశువు, ప్రవర్ధనము = మిక్కిలి వృద్ధిని, ఒండెనేని = పొందినచో, మండలంబు + ఎల్లక్ = ఆచంద్రమండలమంతయు, తాను + అ + యై = తానేయయి, ఉండుఁగాన = ఉండునుగనుక, అని వెనుక కన్వయము.

తా. ఓ చెలులారా! చంద్రునియందున్న లేడిపిల్లకు మనము కర్ణభూషణుగా నుంచుకొనినతమాలపల్లవములను మేపినచో నది మిక్కిలి వృద్ధిచెంది చంద్రమండలము నాక్రమింపఁగలదు. అందువలనఁ జంద్రుఁడు రూపుమాయునుగాన నిక నతనివలన మావంటివారికిఁ గలుగుసంతాప ముండ నేరదు.

క. రాహుగ్రహవదనగుహః

గేహాంతర్ధ్వాంతపటలశీలేరసకా

తూహలనవఖిద్యోతం

బీహరిణాంకుండు వీని శీటికి నెఱవన్.

127

టీ. ఈహరిణాంకుండు = ఈచంద్రుఁడు, అనఁగా లేడియే చిహ్నముగాఁగల వాడగుట, రాహు...ఖిద్యోతంబు - రాహుగ్రహ = రాహుగ్రహముయొక్క వదనగుహ = గుహవంటినోరనెడి, గేహ = గృహముయొక్క, అంతర్ = మధ్య భాగమందున్న, ధ్వాంత = చీకట్లయొక్క, పటల = సమూహమనఁచైన, శీలేరస = క్రీడావిలాస మనుభవించుటయందు, కాతూహల = వేడుకపాటుగల, నవ = క్రొత్తవగు, ఖిద్యోతంబు = మెఱుఁగుడుఁబురుగువంటివాఁడు, వీనికి = ఇట్టిచంద్రునికి, నెఱవనీటికి = భయపడ నేల? అనఁగా రాహువునోటిలోఁ బడి పెంపుచెడి వర్తించుచంద్రునికై భయపడ నవసరము లేదనిభావము.

తా. ఓ చెలులారా! ఈచంద్రుఁడు రాహుగ్రహము నోరనెడి గృహమందు వ్యాపించియున్న చీకటియందు విహరించు మెఱుఁగుడుఁబురుగువంటివాఁడు. ఇట్టివాఁడొచ్చి భయపడ నవసరములేదు.

వ. అని మఱియును.

128

మ. అవతంసంబవు పార్వతీపతికి దుర్ధాంభోధికిం గూర్చి ప

ట్టివి బృందారక ధేనుకల్పతరువారటీకా స్తుభశ్రీసుధా
సవదిగ్వా రణసోదరుండవు జగచ్ఛాస్యుండ వీ విట్టినీ
కవునే ధర్తువు శోచ్యపాంథజనసంహారంబు తారాధిసా!.

టీ. తారాధిపా = ఓచంద్రా! ఈవు = నీవు, పార్వతీపతికి = ఈశ్వరునికి,
అవతంసంబవు = శిరోధూషణమైనవాడవు, దుష్టాంభోధికి = పాలనముద్ర
మునకు, కూర్చుట్టివి = ముద్దుపూచుచుండవు, బృందారక... సోదరుండవు - బృందా
రక ధేను = కామ ధేనువునకు, కల్పతరువాటీ = కల్పవృక్షములకును, కాస్తభ = కా
స్తభమాణిక్యమునకును, శ్రీ = లక్ష్మీకి, సుహాసవ = అమృతమునకును, దిగ్వారణ =
విరావరమునకును, సోదరుండవు = తోడబుట్టినవాడవు, జగచ్ఛాస్యుండవు =
జగంబుచే నుతింపఁబడినవాడవు, ఇట్టినీకు = ఇటువంటినీకు, శోచ్యపాంథజన
సంహారంబు = చాలిగొలుపు విహారిజనులను జంపుట, ధర్తువు, అగునే =
ధర్తము అగునా? అనగా ఓచంద్రా! తెలివితక్కువచే బాంధజనుల
సంహారమునకు గొప్పపుణ్యకార్యము (శ్రేక విహితకృత్యము) అని తలంచి
యట్లు చేయుచున్నావు. అది నీ కలహితము తగినకృత్యము కాదు. నిన్ను
జేరఁదీసి శివునిబట్టి యోజించినను, నీకు జనకుఁ డగుపాలనంద్రమును బట్టి
చూచినను, నీతోఁబుట్టువు వైనకల్పవృక్షాదులఁ బట్టి తలపోసినను, నీవు లోక
మును మన్నించుచు, లోకముచే నీవు మన్నింపఁబడుచు నీవారిప్రవర్తన మను
సరించి నిర్దిష్టమైనది. ఇట్లుండఁ బాంథజనసంహారము నీకుఁ దగియుండు
నా? కావున దీనిమాను మని భావము.

తా. ఓచంద్రా! నీవు శంకరునికి శిరోధూషణమువై పర్తిజ్ఞమంటివి.
మఱియు లోకమున మహాప్రఖ్యాతి గాంచినకామధేనుకల్పవృక్షాదులతోడఁ
బుట్టవవు. పాలనంద్రముముద్దుకొడుకవు. నీవారవలెనే లోకశ్లాఘనీయుండ
వై యుండఁదగు. ఇట్లుండ నీవు సన్నివర్తనము విడిచి పాంథజనుల సంహరిం
చుట నీకుఁ బాడియా?

క. చేయకుము చంద్ర! నుమన

స్నాయకునిం గూడి విరహీజనపీడనమున్

ప్రేయకు మందంద పయ

స్నాయధివంశమున కపయశోడిండిమమున్ .

130

టీ. చంద్ర=ఓచంద్రుడా, సుమనస్సాయకునిన్=పుష్పములే బాణములు
గాఁగలవానిని, అఁగా మన్మథుని చని యర్థము. కూడి=కలసి, అఁగా నతనితో
నేకీభవించి యనుట, విరహజనపీడనమున్=వియోగి పీడితులగుజనములపీడించు
టన, చేయకుము=మానము. అఁగా దుర్భార్గుఁడయిన మన్మథుని సహవాసము
చేసి వానివలె నే వియోగిజనుల బాధింపకుమని భావము. అంపంప=అచ్చటచ్చట,
పయస్తాయధివంశమునకున్=పాలనంద్రపువంశమునకు, అపయశోడిండిమమున్=
అపకీర్తియనెడిధక్కిను, ప్రేయకుము=ఘోషింపఁజేయకుము, అఁగా కీర్తిమం
తమై గోకమునఁ బ్రఖ్యాతిచెందిన శ్రీరసముద్రమలచుందుఁ బుట్టిననీవు, అవంశమున
కుఁ దగినట్లు ప్రవర్తింపక దుష్టకార్యము లొనరించి వంశమున కిపకీర్తి దెచ్చి
లోకమందు వ్యాపింపఁజేయకుమని భావము.

తా. ఓచంద్రా ! దుష్టఁ డయినమన్మథుని సహవాసముచేసి వానివలెనే
విరహజనులఁ బీడింపకుము. మఱియు నీ పట్టితుంటిరిపను లొనరించి పాలవలె
నిష్కళంక మగునీవంశమున కిపకీర్తి దేకుము

వ. అని బహుప్రకారంబుల.

131

టీ. స్పష్టము.

తే. ఇవిధంబునఁ క్రథకైశికేంద్రతనయ

మదనదవధువ్యథాదూయకమాన యగుచు

బహువిధంబుల విధు దూటి ర్ పలుకుచుండి

తొడఁగి మధురంబుగా విధుంతుమని బొగడె.

132

టీ. ఇవిధంబునఁ=ఈప్రకారముగా, క్రథకైశికేంద్రతనయ=క్రథకైశిక
దేశముల కధిపతియగు భీమరాజుకూతురు అఁగా దమయంతియనుట, మదన
...మాన-మదనదవధు=మన్మథాగ్నియొక్క, వ్యథా=బాధచే, దూయమాన=

నొప్పింపఁబడినది, లేక కలఁగింపఁబడినది, అగుచున్, బహువిధంబులన్ = అనేక ప్రకారములచే, విధున్ = చంద్రుని, దూళి = నిందించి, పలుకుచుండి, అనఁగా నెనుకఁజేసివట్లు చంద్రునిగూర్చి సంభావాక్యములు పలుకుచుండి యని భావము. తొడఁగి = ప్రయత్నించి, మధురంబుగాన్ = మృదువుగా, విధుంతుడునిన్ = రాహువును, పాగఁడెన్ = స్తోత్రముచేసెను. అనఁగా విరహిజనులఁ బీడించుచున్న చంద్రుని గ్రసించివిరహిజనుల కానందము గొలుపుచున్నవాఁడు కావున రాహువు నెంతయునంతసమునఁ బాగఁడెనని భావము.

తా. ఇట్లు దమయంతి మననబాధచేఁ బీడితమై తనకు బాధగలిగించుచు ద్రుని నిందించి చంద్రుని నంతయు పొందించి తనకు సంతసముగొలుపు రాహువును స్తుతించెను.

వ. తదనంతరంబ.

133

తే. అంతరిక్షంబునం దతీర్ష్యపహితుఁ డగు

నిందు నిందింపఁ గారణంబేమి నాకు

నెవ్వనంబునయుండ సన్నిహితుఁ డైన

కంతుఁ బాపాత్మునిందింతుఁ శ్ గాక యనుచు.

134

టీ. అంతరిక్షంబునందున్ = ఆకాశమునందు, అతివ్యపహితుఁడు = దూరము నందున్నవాఁడు, అగునిందున్ = అయినచంద్రుని, నిందింపఁ = తిట్టుటకు, నాకున్ = దమయంతికుట, కారణంబు ఏమి = ఏమికారణము? అనఁగా నెక్కడనో యాకాశమందు దూరమం దుండి పర్తించుచున్నదనుబట్టి తిట్టఁదగినంతయు వసరము నాకేమున్నదని భావము. నెవ్వనంబునయుందున్ + అ = చిత్తమునందే, సన్నిహితుఁడు = సమీపమున నున్నవాఁడు, యనకంతున్ = అయినమన్మథుని, పాపాత్మున్ = పాపకములే స్వయాపముగాఁ గలవానిని, నిందింతున్ + కాక = తిట్టుదునుగాక, అనుచున్ = అనిపలుకుచు, అని ప్రైపద్యముతో నన్వయము.

తా. చంద్రుఁ డాకాశమందు దూరమున నున్నవాఁడు. అంతదూరమందు పర్తించువాఁడు నాకు మిగుల బాధగలిగింపలేడు. కాన నాతని నేల నిందింప

వలెను. కావున నామనమునందే సర్వదా మెలగుచు బాధగలిగించుచున్న నే తిట్టెదను గాక.

చ. ననవిలుకాండ! మన్నథ! యశనాథవధూవధపాతకంబు నిక

గొని మునిగించెఁ గ్రూరహరకోపకటాక్షశిఖిస్వరూపమై
మనమున నీవు నిర్దయత శిమానవు చూడఁగ నేముహూర్తవే
శను జనియించితోయకట! శీలచ్చికి నమ్మధుకైటభారికిన్. 135

టీ. ననవిలుకాండ = పుష్పమే ధనువుగాఁగల, మన్నథా! అనాథ...

పాతకంబు - అనాథవధూ = పతివిరహితలగు స్త్రీలను, వధ = చెంపుటవలన
జనించిన, పాతకంబు = పాపము, క్రూర...స్వరూపమై - క్రూర = భయం
కరమగు, హరకోప = ఈశ్వరకోధసంబంధులగు, కటాక్ష = కడకంటి
చూపుటవలనఁ గలిగిన, శిఖి = అగ్నిహోత్రుడే, స్వరూపమై = స్వరూపముగాఁ
గలదయి, నిక = మన్నఘనమట, కొని = చుట్టుముట్టి, మునిగించెక = ముంచివైచె
ను, చంపెనని నిశ్చయార్థము, అనఁగా ననదలగు స్త్రీలను జంపుటందేని తజ్జనిత
పాతకము ముక్కుంటికంటిమంటల రూపము నొంది నిన్ను చహించిన దనిభా
వము. తునిగించెక, అని పఠించినప్పుడు ప్రాణములు తీసినదని యర్థము. చూ
డఁగెక = అలోచింపఁగా, మనంబునకే = మనస్సునందు, నీవు, నిర్దయతెక = ద
యాశూన్యత్వమును, అనఁగా గానిత్యము నమట, మానవు = విడువవు. అనఁ
గా నెట్టిదుష్టులయినను దా మొనరించిన చెడుపనులం గాంచు యధిపతి శిక్షించి
నచో నాశిక్షకు బొంది సిగ్గుచెంది గూడువృత్త్యమును విడుచుట గలను. అట్లే నీ
చనాథ స్త్రీలను జంపుటచూచి యీశ్వరుండు తనకంటిమంటలచే దగ్ధునిగాఁ జేసి
తగినశిక్ష గావించెను. అట్టిశిక్షను నీవుబొందినను సిగ్గుచెంది చెడుకార్యములనుం
డి మఱలక యింకను గణితత్వము పూనియుండుట నీమొండితనమును సూచనచే
యుచున్నదని భావము. అకట = అయ్యయ్యో, లచ్చికికే = శ్రీమహాలక్ష్మికిని, అ
మ్మధుకైటభారికికే = మధుకైటభులనెడి రాక్షసులకు శత్రువగు నావిష్ణుమూర్తి
కిని, ఏముహూర్తవేశికే = ఎట్టిదుష్టులగ్నమందు, జనియించితివి + ఓ = జనించి
నాచో? అనఁగా లోకప్రభావులగు లక్ష్మీనారాయణుల గర్భంబునఁ బుట్టినప్పు

డు వారివలె నీవు లోకపందనీయుండవయి మెలంగవలసినది. అట్లుగాక మిక్కిలి మొండివాడవయి వర్తించుచున్నావు. ఆలోచింప నేదో దుష్టమువూర్తమున జనించితివి. లేనిచో నీకిట్టి తుంటరిబుద్ధు లేలయుదయింపవలెనని భావము. మఱియు నట“పట్టమువూర్తవేళను” అని చెప్పటచే మన్మథుం డట్టి దుండగీ డగుటకు దుష్టమగు జననకాలమే కారణముగాని జననీజనకులగు లక్ష్మీనారాయణులు కారమట స్పష్టమగుచున్నది.

తా. ఓమదనా! అనాథస్త్రీలను జంభయంతుటవలన జనించినపాపము హరుని కంటిమంటలరూపము నొంది దహించినది. ఆయనను బుద్ధితెచ్చుకొని; పాధువయి వర్తింపక మిగులఁ గ్రూరుడవయి వర్తిల్లుచున్నావు. ఆలోచింప నీ వాలక్ష్మీనారాయణులకు నేదో దుష్టలగ్నంబున జనించియుందువు. లేనిచో వాఁ నే పోలక యిట్టిదుష్టుడై యేలవర్తింపవలెను?

తే. కామ ! పరమేష్ఠి నీమనఃక్రొక్కార్య మెఱిగి
పుష్పములు నీకు నాయుధశ్రములుగఁ జేసె
నవియు బహుళంబుగాఁ జేయ శక్తైదుచేసె
నింతకై నను బ్రతుకునే శి యిజ్జగంబు.

136

టీ. కామ=ఓమదనా! పరమేష్ఠి=బ్రహ్మ, నీమనఃక్రొక్కార్యము=నీమనస్సు యొక్క క్రూరత్వమును, లేక కఠినత్వమును, ఎఱిగి=తెలిసికొని, పుష్పములు=పువ్వులు, నీకు, ఆయుధములుగఁ=బాణములుగా, చేసె=కల్పించెను. అవియుగఁ=ఆపుష్పములును, బహుళంబుగాఁ=అధికముగా, చేయక, విదుచేసెఁ=అయిదింటినిమాత్రమే యిచ్చెను. ఇంతకైనఁ=ఇట్లుచేసినను, ఇజ్జగంబు=ఈలోకము, బ్రతుకు + ఏ=బ్రదుకుచున్నదా? అనిగా లేదనుట.

తా. ఓరీ! మన్మథా! నిట్టికర్తకు సమస్తము గోచరమగును గాన నీమనమునం దుండుక్రూరత్వమును గనిపెట్టి, “యిట్టిక్రూరునికి దృఢములగు నాయుధములు కల్పించినచో లోకము జీవింపద”ని నిశ్చయించి పూవుల నాయుధములుగాఁ జేసెను. ఆపూవులనైన నధికముగాఁ జేసినచో లోకము నహింపలే దని

యెంచి యైదింటినిమాత్రమే చేసెను. అట్లు చేసినప్పటికి నీడాకకు నోర్చి లోకము జీవింప లేకున్నది.

ఉ. రాక సుధాంశుమండలమురరాకకు మాఱుమొగంబు నీ
దీకొని వచ్చుదండధరదిక్పనమాన మదక్షిణంబవుం యుచో
గాక వియోగికిం గునుమరకార్దుకశృంగము వంగఁ జేయునీ
యీకరపంకజాతము రతీశ్వర! దక్షిణ మైననాటికిన్. 137

టీ. రతీశ్వర = ఓమదనా! రాక = పున్నమయందు, సుధాంశుమండలము రాకకు = చంద్రదింబయొక్కయుదయమునకు, మాఱుమొగంబు = పెడమొగము, చేయుచో = పెట్టించో, కుసుమ...శృంగము = కుసుమకార్దుక = పూవంటియొక్క, శృంగము = కొప్పును, వంగ = వెంగునట్లు, చేయునీ యీకరపంకజాతము = చేయుచున్న యీనీహస్తపద్మము, వియోగికి = విరహవంతునకు, దక్షిణము = దయగలది, మననాటికిన్ = అయినప్పటికిని, దీకొని = విజృంభించి, వచ్చుదండధరదిక్పనమానము = వచ్చుచున్నదక్షిణదిక్కుగాలి, అదక్షిణంబు = దయలేనిదై, అవుంగాక = అపునగాదా-అనగా విరహుల నీవు కరుణించి బాధింప మాగినను చులయమారులెము బాధింపక విడువకున్న దనిభావము. లేక, రతీశ్వర = ఓమదనా! వియోగికి = వియోగినిమిత్రము, కుసుమకార్దుకశృంగము = పూవంటికొప్పును, వంగ, చేయునీ యీకరపంకజాతము = చేయునట్టి యీనీహస్తపద్మము, దక్షిణమైన నాటికిన్ = దక్షిణముదిక్కుగా నుండునదైనను; ఎట్లనగా వియోగి చంద్రునకు విముఖుండగుటచే బల్బిమాభిముఖుడై యుండును. ఒకరినొకరు కొట్టుకొనునప్పుడు వారు పరస్పర మభిముఖులై యుండుట ప్రసిద్ధము. కావున వియోగిచిత్రమందు ఎత్తించుమన్నఘండు వియోగిని బ్రహరించునప్పు డతని కభిముఖుడై యుండును. అందుచే పల్బిమాభిముఖుడయిన వియోగికి నభిముఖుడై యున్న మన్నఘుని కుడిచేయి దక్షిణపుదిక్కునం దున్నదేయగునని యెఱుంగునది. రాక = పున్నమయందు, సుధాంశుమండలము రాకకు = చంద్రదింబోదయమునకు, మాఱుమొగంబు చేయుచో = విముఖుడైన

చో, దీక్షాని = విజృంభించి, వచ్చుదండధరదిక్పమానము = వచ్చుచున్న దక్షిణపుగాలి, ఆదక్షిణంబు = ఎడమచేతివైపుననున్నది, ఆవుంగాక అని ధ్వన్యర్థము. అఁగా వియోగులు కామోద్దీపక మగుటచేఁ జంద్రోదయమును జూడలేక పడమటిదిక్కుమొగంబైనచో దక్షిణది క్కెడమవైపున నుండును గాన నందలిగాలియు నెడమవైపుననే యుండునని భావము.

తా. ఓమననా! చంద్రాదులు విరహాలకుఁ (గామోద్దీపకము లగుటచేఁ జంద్రోదయమును జూడలేక విముఖులై యున్నప్పుడు వియోగులయెడ, సాధారణముగా వియోగుల బాధింపఁబూనింపినెక్కువైట్టెడి నీహస్తపద్మము దయ గలిగి యాకార్యమునుండి విరమించినను మిగుల విజృంభించి యుండుచుచున్నదక్షిణపుగాలి దయదలఁపక బాధింపక మానదు.

నీ. భువనమోహనసముద్రద్భవ మైనయథుమున

నశరీరభూతంబ శ్రీ వైతి మదన!

విరహమాలినన్యదుర్యిధుఁ గాని సోఁకవు

కలిదోషమవె? నీవు శ్రీ కాయజుండ!

స్రాలలరతిదేవి శ్రీ భాగ్యసంపదఁ గదా

ప్రసవసాయక! చచ్చి శ్రీ బ్రతికితీవు

చాలదా? యేలెదీశనకలప్రపంచంబు

పంచత్వ మొందియుఁ శ్రీ బంచబాణ!

తే. తప్తిపూజూలి నీయాగ్రహ మ్మెఱింగి

లోక మవ్యాకులతఁ బొందుఁ శ్రీ గాక యనుచు

దక్కుఁ గల్గకై దువులు మాని శ్రీ దర్పకుండ!

విరులు నీ కాయుధములు గావించినాఁడు.

138

టీ. మదన = ఓమననా! భువన...భవము - భువన = లోకములను, మోహన = మోహింపఁ జేయుటవలన, లేక శుష్కములలోఁ ద్రోయుటవలన, సముద్భవము = పుట్టినది, విషయమునకే = అయినట్టిపాపముచే, అశరీరభూతంబవు =

శరీరములేని భూతమవు, వితివి=అయినవాడవు, అనఁగా లోకములోఁ బాపాత్ములు పితాచము లగుచుండురని ప్రతీతి. కావున ఓమహనా! నీవు లోకము నజ్ఞానములో ముంచుటవలనఁ బాప మార్జించుకొంటివి కాన నీవాపాపముచే నశరీరభూతమవయితి వని భావము. కాముఁడు శివునికంటిమంటలచే దగ్ధుడై శరీరహీనుడయి యుండఁగా నామన్నభుని కశరీరత్వము పాపకార్యము లాచరించుటవలన సంభవించె నని కవీశ్వరుం డూహించుచున్నాఁడు. కాముజుండ=శరీరమువలన జన్మించినవాడూ, అనఁగా మన్నభుఁడాయనట నీవు, విరహ...దుర్విధుక్ - విరహ=వియోగమువలనఁ గలిగిన, మాలిన్యము=మలినత్వముచే, దుర్విధుక్, గాని=చెడురీతులుగలవానినిగాని. సోఁకవు=ఆవహింపవు, కలిహోమమవె=కలివలనఁగలిగినపాతికమవాయేమి? అనఁగా, “కిన్న బాధేషుశూరేణకవి నాధీరభీరుణా | అప్రమత్తః ప్రమత్తేషుయోగ్యుః” అనెడిభాగవతవచనప్రకారము కలి మాలిన్యము గలమూర్ఖులయెడ శూరఁడయి గొప్పైలమంపలోఁకి ధయపడుచు మెల్ల మెల్లగఁబోవు లోఁడేలువిధంబునఁబోవుచుండునుగాని వివేకులను కొంచుంతులను జేరలేడు. అట్లే నీవును విరహమాలిన్యము గలవాడనీ కాని యితరులచేంతుఁబోవు. ఆలోచింపనీవు కలిపురుషుడవేమోయని సందియమగుచున్నది. ప్రసవసాయక = పుష్పమేబాణముగాఁ గలవాడూ ! ప్రాల్లలరతచేవి = సౌమంగల్యవంతురా లగురతీదేవియొక్క, భాగ్యసంపదక్ + కిదా=భాగ్యసమృద్ధిచేతనేకదా! ఈవు=నీవు, చచ్చి, బ్రదికితివి=జీవించితివి, అనఁ గారతీదేవిసౌమంగల్యాతిశయమువలన నీవు చచ్చియు జీవించితివి. అదిలేనిచో నీవుజీవింప నేరవని భావము. పంచబాణ=ఓమన్నభా! పంచత్వము, ఒందియుక్ =చచ్చియును, ఈసకలప్రపంచమును=ప్రపంచకమునంతయు, ఏరెదు = పరిపాలించెదవు, చాలదా ? నరిపోలేదా? అనఁగాఁ జచ్చియుఁబ్రపంచమును బాలించుచున్నావు. అందువలనఁ దృప్తిచెందక యందఱును బాధించెదవేల? అనిభావము. తమిషూచూలి=తామరయుండుఁ బుట్టినవాడు. అనఁగా బ్రహ్మాయనట, నీయాగ్రహము=నీకోపమును, ఎఱింగి=తెలిసికొని, లోకము=ప్రపంచము, అవ్యాకులతక్=తొట్టుపాటులేకుండుటను ఒందుక్ + కాక, అనుచుక్ =పొందుఁగాకయనిపలుకుచు, తక్కుఁగలత్తుదువులు

=లోహమయములగు నాయుధములను, మాని=ఇచ్చుటకిష్టపడక, దర్శకుండ=
 ఓమన్న థా! నీకు, విరులు=పువ్వులను, ఆయుధములుగా=బాణములుగా,
 కావించినాడు=చేసినాడు అనఁ గా బ్రహ్మ నిన్ను సృజించినప్పుడు నీయగ్రహ
 ము దుస్సహమైనదని తలంచి “యితనికి లోహమయము లగు నాయుధముల ని
 చ్చినచో లోకముల ధూళిసాలుగావించు”నని తలపోసి, లోకముల కట్టియుపద్ర
 వము గలుగ కుండుటకై నీకు బుచ్చుములు మాత్రమే యాయుధంబులగాఁ
 జేసినాడు.

తా. గతార్థము.

వ. అని పలికియు సవిధలీలోద్యానంబునందు సరసరసాలతో
 మలకిసలయాస్వాదనకషాయకంతకలకంతకామినీకుహూకార
 కోలాహలపంచంబు వీలెంచిన నప్పల్లవాధరి యుల్లంబు
 జల్లన నొల్లంబోయి మూర్ఛిల్లిన. 139

టీ. అనిపలికియు, సవిధలీలోద్యానంబునందు=నమీపమందలి విలాస
 కాననమునందు, సరస...పంచమంబు-సరస=రసముతోఁగూడిన, రసాలతోమ
 లకిసలయ=మామిడి చెట్లయొక్క మృదువగు చిగుళ్లను, ఆస్వాదన=భక్షించుట
 వలన, కషాయ=రక్తిమగల, కంత=కింతయులుగల, కలకంతకామినీ=ఆడుకోవె
 లలయొక్క, కుహూకార=కుహూయ నెడి ధ్వనులయొక్క, కోలాహల=కల
 కలయొక్క, పంచమంబు=పంచమస్వరము, వీలెంచిన=రాఁగా, అప్పల్లవాధ
 రి=చిగురుపంటి యొక్కయుగలయాదమయంతి, ఉల్లంబు=మనస్సు, జల్లన, ఓ
 ల్లంబోయి=భిన్నరాలయి-లేక చిన్నఁబోయి, మూర్ఛిల్లిన=మూర్ఛనొందఁగా
 అని ప్రేషద్యముతో నన్వయము.

ఉ. గొజ్జగనీరునల్లె నొకకోమలి ద్రిప్పె లతాంగి యోర్తులా
 మజ్జకతాలవృంత మొకమానినిచందనకర్ణమంబునఁబ్రయా
 మజ్జన మాచరించె గుహమండలి నొక్కవధూటి యొంత
 బుజ్జన మొప్పబాదములఁబుప్పొడి యొత్తె విదర్భకన్యకున్.

టీ. ఒకకోమలి = ఒక స్త్రీ, గొజ్జగనీరుక్ = పన్నీటిని, చల్లెక్ = చిలుక
రించెను, లతాంగియార్తు = మఱియొక స్త్రీ, లామజ్జకతాలవృంతము = వట్టి వేళ్లచే
గట్టినవీచనము, త్రిప్పెక్ = వినరెను, ఒకమానిని = ఒక స్త్రీ, చందనకర్ణమంబు
నా = మంచిగంధపుబురదచే, కచమండలిక్ = స్తనయుగ్మమును, మజ్జనమా
చరించెక్ = స్నానముచేయించెను. ఒక్కవిధూటి = ఒక స్త్రీ, ఎంతయుక్ =
మిక్కిలి, బుజ్జవము = లాలన, ఒప్పెక్ = ఒప్పునట్లుగా, విదర్భకన్యకాక్ =
దమయంతికి, పాదములక్ = అశీతాశ్లయందు, పుష్పాడి = పద్మపరాగమును,
ఒత్తెక్ = అలంచెను, లేక పూసెను.

తా. స్మప్తము.

నీ. వద్దిని! కన్నీరు శ పన్నీటఁ దుడువుము
రంభాదళంబు సారంగి! వీవు
కల్పనల్లి! యొనర్పు శ కర్పూరతిలకంబు!
చక్రవాకి! యలందు శ చందనంబు
చలిగావివలివంపునవలువుఁ గట్టు చకోరి!
బినకాండహారంబు శ వెట్టు హరిణి!
కలకంఠి! చేర్పు చెంగలువయెత్తుదలాడ
కలికి! పైఁ జిలికించు శ గమ్మఁదేనె

తే. బాలశై వాలమంజరీజాలకంబు
నిందుచుతి! యొత్తు మఱిచేతులందుఁ గదియ
నప్పళింపు మందారిక! శ యదుగులందుఁ
బల్లగాఁ బుండరీకంఠజల్మధూలి.

141

టీ. ఓపద్దిని! కన్నీరు = కాష్ఠములను, పన్నీటఁ = పన్నీటిచే, తుడుపుము,
ఓసారంగి! నీవు, రంభాదళంబు = అనఁచి యాటను, నీవు = నీచుము. ఓకల్పనల్లి! కర్పూ
రతిలకంబుక్ = కర్పూరపుబొట్టును, బినర్పము = చేయుము. ఓచక్రవాకి! చం
దనంబుక్ = మంచిగంధమును, అలందుము = పూయుము. ఓచకోరి! చలిగావి

వలిపంపువబువు = సన్న కావిగల మడుగుపుట్టుమును, కట్టు = కట్టుము. ఓహరిణి!
 విన కాండహారంబు = తామరతూండ్ల నెడు హారంబును, పెట్టుము. ఓకలకంఠీ! చెం
 గలువ = ఎట్టకలువల చేనైన, ఎత్తుదలాడక = తలగడను, చేర్చుము. ఓకలికి! పై
 = దమయంతిమీఁద, కమ్మ లేనక = కమ్మని లేనెను, చిలికించు = చల్లుము. ఓయిందు
 ము! బాల = లేతయగు, కైవాల మంజరీబాలకంబుక - కైవాల = నాయయొ
 క్క, మంజరీ = గుత్తులయొక్క, బాలకంబుక = సమూహమును, చేతులందుక
 = హస్తములందు, కిదియొక = దగ్గఱగా, ఒత్తుము = చేర్చుము. ఓమంచారిక!
 అడుగులందుక = పాదములందు, పుండరీక కింజల్కధూళిక - పుండరీక = తెల్ల
 దామరలయొక్క, కింజల్క = కేశరములందున్న, ధూళిక = పరాగమును, అప్పు
 లింపుము = అద్దుము.

తా. స్పష్టము.

వ. అని పలుకుచు సంభ్రమించుసభీజనంబుల కలకలం బాలించి
 యిదియేమి కోలాహలం బని భీమభూపాలుండు దేవీసహితుం
 డై యడుగఁ దద్వయస్యాజనంబులు దా రెఱింగిన తెఱంగెల్ల
 ను విన్నవింప నన్నర నాథుండు ముద్దుఁగూఁతు మనోభిలాషం
 బునకు ననుకూలంబుగా జగంబునం దెల్ల స్వయంవరంబుఁ
 జాటింపం బంచిన.

142

టీ. అనిపలుకుచుక, సంభ్రమించు... కలకలంబు - సంభ్రమించు = లోం
 దరపడుచున్న, సభీజనంబుల = చెలికత్తెలయొక్క, కలకలంబు = కోలాహల
 ము, అలింఁచి = విని, ఇది, ఏమి, కోలాహలంబు + అని, భీమభూపాలుండు = దమ
 యంతిఁడై, దేవీసహితుండై = భార్యతోఁగూడ, అడుగన్, తద్వయస్యాజనం
 బులు = ఆదమయంతిచెలికత్తెలు, తారు = తాము, ఎఱింగిన తెఱంగెల్లను = తెలి
 సికొనిన వృత్తాంతమంతయు, విన్నవింపక, అన్నర నాథుండు = ఆభీమరాజు,
 ముద్దుఁగూఁతు మనోభిలాషంబునకున్ = ముద్దుపట్టియొక్క కోరికకి, అడుకూ
 లంబుగన్ = తగునట్లుగా, జగంబునం దెల్లక = లోకమందంతట, స్వయంవరంబు

=స్వయంవరమును, చాటింపన్ = వెల్లడించుటకు, పంచనన్ = పంపఁగా—అని
ప్రపద్యముతో నన్వయము.

తే. సప్తసాగరపరివృతశ్చైతలమునఁ
జాటఁబడియెను వాదిత్రసంయుతముగ
ధరణినాథకుమారహృద్ధైర్యహారి

భోజకన్యాస్వయంవరార్థభ్యుదయమహము.

143

టీ. సప్త...తలమునక, సప్తసాగర = ఏడుసముద్రములచేరిన, పరివృతి = చుట్టఁబడిన, చైతలమునన్ = భూతలమునందు, ధరణి... అభ్యుదయము - ధరణినాథకుమార = రాజకుమారులయొక్క, హృత్ = హృదయములందున్న, ధైర్య = ధైర్యమును, హారి = హరించుటవంటి, భోజకన్యా = దమయంతియొక్క, స్వయంవర = స్వయంవరమనెడి, అభ్యుదయ = మంగళరూపమైన, మహము = ఉత్సవము, వాదిత్రసంయుతముగ = వాద్యవిశేషములతోఁగూడ, చాటఁబడియెను = వెల్లడిపఱచఁబడియెను.

తా. రాజామరుల ధైర్యమును హరించెడుదమయంతియొక్క స్వయంవరమహోత్సవము సప్తసాగరపలయితంబయిన భూతలమందు వాద్యసూచములతోఁగూడ వెల్లడిపఱచఁబడియెను.

మ. నవరత్నోపలదివ్యలింగవరదానప్రీతదాతాయణి

ధవ! కర్పూరవసంతరాయ! యనవశద్వద్వాదశీవాసరో

త్సవరుత్తాంగద! వేమభూపతిమహాసామ్రాజ్యరత్నాయణి!

యవనాధీశసభానిరంకుశవచోరవ్యాపారపారంగతా! 144

టీ. నవ...ధవ-నవ = తొమ్మిదివిధములైన, రత్న + ఉపల = రత్నమయములైన, దివ్య = దేవసంబంధమైన, లింగవర = శ్రేష్ఠమైన లింగములను, దాన = దానముచేయుటచే, ప్రీత = సంతోషపెట్టఁబడిన, దాతాయణిధవ = ఈశ్వరఁడుకల కాఁదా! కర్పూరవసంతరాయ = కర్పూరవసంకుండను; విరుదముగలకాఁదా! అనవద్య... రుత్తాంగద = అనవద్య = లోపములేని, ద్వాదశీవాసర = ద్వాదశీదిశల

ఋనండుచేయబడుచున్న, ఈర్ష్య-పండువునకు, రుక్మాంగద=రుక్మాంగదునికుం
టివాఁడా!, వేమధూపతి...మణి-వేమధూపతి = వేమదేశాధీశునియొక్క, మ
హాత్ = గొప్పదైన, సామ్రాజ్య = ప్రభుత్వమును, రత్న = రక్షించుటయందు, మణి
= శ్రేష్ఠుఁడా! యవనాధీశ...పారంగతా - యవనాధీశ = తురుష్కరాజుల
యొక్క, సభా = సభయందు, నిరంకుశ = అడ్డులేకుండ, వదోవ్యాపార = వా
గ్వాహినిపారము చేయుటయందు, పారంగతా = పారమును బొందినవాఁడా-
అనఁగా నిపుణులగువాఁడనుట.

క. ఆచక్రవాళశైల

క్షౌచక్రమహామహీశశక్తికటకాస్థానీ

వాచాటచాటుకవితా

గోచరకీర్తిప్రతాప! శ కులమణిదీపా!

145

టీ. ఆచక్రవాళ ..ప్రతాప - ఆచక్రవాళశైల = చక్రవాళపర్యవసర్యం
తముగల, క్షౌచక్ర = భూతలమందున్న, మహాత్ = పూజ్యులైన, మహీశ = రా
జులయొక్క, కటక = పట్టణములయందున్న, ఆస్థానీ = సభలయందున్న, వా
చాట = పండితులయొక్క, చాటుకవితా = చాటుకవిత్వమునకు, గోచర = విషయ
మగుచున్న, కీర్తిప్రతాప = కీర్తియుఁ బ్రతాపముఁ గలవాఁడా, అనఁగా రాజా
ధిరాజులనభలందున్న పండితు లీతనికీర్తిప్రతాపములను చమతమకవిత్వముల
చే నిర్ణయించునూరమట! కులమణిదీపా = కులమునకు రిక్షి దీపము ఐటివాఁడా!

తా. భూచక్రమందున్న సమస్తరాజుల సభల నుందున్న పండితులచాటు
కవిత్వముచే వెల్లడిచేయబడుచున్న కీర్తిప్రతాపములుగల సింగనామాత్యుఁ.

వృద్ధీవృత్తము. చతుర్ముఖవిలాసిని శ శయవిలాసపంకేరుహ

సుతామృతమధూళికాశీమరభి నారసారస్వతా!

విత్తీర్ణ మహిమార్ణవా! శివిభవయోగ సంక్రందనా!

ప్రతాపగుణభూషణా! శ పరిణతార్థసంభాషణా!

టీ. చతుర్ముఖ.....సారస్వతా - చతుర్ముఖవిలాసిని = సరస్వతీదేవియొక్క,
 శయ = చేరియందున్న, విలాసపంకేరుహ = లీలాపద్మమునుండి, స్రుత =
 న్రవించుచున్న, ఆమృత = మకరందముయొక్కయు, మధుళికా = తులసి
 డియొక్కయు, సురభి = పరిమళముగలదియు, సార = శ్రేష్ఠమయిన, సారస్వతా
 = వాక్సంపదగలవాడా, అనగా నిర్దుష్టముగాను, మృదుమధురముగాను వా
 గ్వాప్యపారముచేయువాడనుట, వితీర్ణ = ప్రసిద్ధమయిన, మహిమ = సామర్థ్యము
 నకు, అర్ణవ = సముద్రమునంటివాడా, విభవ... సంక్రందనా - విభవ = వైభవము
 యొక్క, యోగ = సంబంధమందు, సంక్రందనా = దేవేంద్రునివంటివాడా, ప్రతా
 పగుణభూషణా = ప్రతాపగుణమునెడు నలంకారముగలవాడా, పరిణతార్థినం
 భావణ-పరిణత = సిద్ధమయిన, అర్థ = అర్థముగల లేక, ప్రయోజనముగల, సం
 భావణ = వాక్కులుగలవాడా - అనగా అతనితోటినుండి వాక్యము వెడలిచో
 దత్ప్రియు క్రమగుకార్యము మొదలునే సిద్ధిపొందియుండెడిదని భావము.

గద్య. ఇది శ్రీమత్కమలనాథసౌత్త్ర మారయామాత్యపుత్త్ర
 సకలవిద్యాసనాథ శ్రీనాథభట్టప్రణీతంబయిన శృంగార
 నైషధకావ్యంబునందు ద్వితీయాశ్వాసము సంపూర్ణము.

శ్రీ ర ను.

శృంగార నైషధము.

టీకాతాత్పర్యసహితము.

తృతీయాశ్వాసము.

పీఠసుకవికవితా

వ్యాహరకథాసుధారీసాస్వాదనుఖ

శ్రీహర్షోదయ! సత్యస

మాహిత! మహితాంతరంగ! శ్రీమామిడిసింగా! 1

టీ శ్రీహర్ష... హర్షోదయ-శ్రీహర్ష=శ్రీహర్షుడనెను, సుకవి=కవిశ్రేష్ఠు
విముక్తి, కవితావ్యాహరీ=కవిత్వవచనములచే గూర్పబడిన, కథా=చరి
త్రమనెడి, సుధారస=అమృతరసమును, అస్వాద=అనుభవించుట యనెడి, సు
ఖశ్రీ=సుఖసమృద్ధిలనఁ గలిగిన, హర్షోదయ=సంతోషాతిశయముగలవాఁడా,
సత్యసమాహిత=సత్యమందు స్థిరమనస్సుగలవాఁడాలేక, సత్యసంధా! మహితాం
తరంగా=పూజ్యమైన మనస్సుగల, మామిడిసింగా=మామిడన్నకుమారుడవైన సిం
గనామాత్య! అని ప్రైపద్యముతో నవ్వయము. ఇటు “శ్రీహర్ష... హర్షోదయ”
యను విశేషణమునఁ బట్టి యొలిప సింగనామాత్యుఁడు శ్రీహర్షకృతమైన
నైషధకావ్యమునఁ జక్కఁగఁ బఠించినట్లును, నందలి రసాస్వాదనుఖ మను
భవించి యానుభవము సంస్కృత మెఱుంగనివారలకుఁ గూడఁ గలిగించు

నిమిత్తము నైషధగ్రంథము భాషాంతరీకరణమునఁ జేయించెననియు, స్ఫూరించుచున్నది. ఈచెప్పటచే సింగనామాత్యుఁడు రసికుఁడనియుఁ బరోపకారియనియుఁ గూడఁ దెలియవచ్చుచున్నది.

తా. సులభము.

వ. ఆకర్ణింపు మాయవనరంబున నిఖిలభువనవృత్తాంతవేదియు, నశేషభాషాకుశలుండును, సర్వవిజ్ఞాననిధియును, సమస్తకాన్తప్రవీణుండును, సకలపురాణేతిహాసనంహితారహస్యవిజ్ఞానవిశారదుండును, నగు నారదుండు బాల్యసఖుండైన పర్వతుండునుం దానును. 2

టీ. ఆకర్ణింపు = వినుము, ఆయవనరంబున = సమయంతిప్పయింపరము జాతించిన సమయమందు, నిఖిలభువనవృత్తాంతవేదియు - నిఖిల=సమస్తమయిన, భువన=లోకములందున్న, వృత్తాంత=సంగతులను, వేదయు= తెలిసినవాఁడును, అశేషభాషాకుశలుండును - అశేష = అనేకములయిన, భాషా=భాషలయందు, కుశలుండు = నేర్పరియు, సర్వవిజ్ఞాననిధియు = సమస్తమైనతత్వజ్ఞానమునకు నిధిపంటివాఁడును, సమస్తకాన్తప్రవీణుండును = అన్నికాన్తయులయందును నిపుణత గలవాఁడును. సకల... విశారదుండును - సకల=సమస్తమైన, పురాణ=పురాణసంహితలయందు, ఎతిహాస నంహిత = పూర్వచరిత్రసంహితలయందును గల, రహస్య=గుప్తులను, విజ్ఞాన= తెలిసికొనుటయందు, విశారదుండును = నేర్పుగలవాఁడును, అగు, నారదుండు = అయిన నారదమహర్షి, బాల్యసఖుండు = చిన్నవాఁటి స్నేహితుఁడు, అయిన పర్వతుండు = అయిన పర్వతుఁడను ఋషియు--ని॥ పర్వతశైలశేషస్యోః । అవి విశ్వకోశము, నానును= నారదుండనుట. ఇట - "నిఖిల... వేద" "అశేష... కుశలుండును" అను లక్షణములవలన నారదుండు దమయంతిస్వయంవరవృత్తాంత మితరభాషలలోఁ జాతించినను తెలిసికొనఁగలవాఁడని తెలియవచ్చుచున్నది.

తా. పంచినవేడ్కతో భిమురశపాణి సురాసురమాలిమాలికా

చుంబితపాదపీఠ బలసనూదనుఁ జూడఁగఁ గోరి నాకలో
కంబునకుం జనంగ సమరక ట్టై బితామహుకూర్చి పట్టి హా
స్తాంబురుహంగునభిశిఖాంకురకోటి విపంచి మీటుచున్.

టీ. పితామహుకూర్చి పట్టి = బ్రహ్మముద్దుకుమారుడైన నారదుఁడు, హస్తాంబు...కోటి - హస్తాంబురుహంపద్మమువంటిచేతియొక్క, అంగుళీ = క్షేత్రయొక్క, నభిశిఖాంకురకోటి = కొనగోళ్ల సమాహముచేత, విపంచి = వీడెను, మీటుచున్, పంబినవేడ్కతోన్ = అతిశయించిన వేడుకతో, భిదురపాణిన్ = పుత్రాయుధము హస్తమందుఁ గలవానిని, సురాసుర...పీఠుక్ - సురాసుర = దేవదానవులయొక్క, మూలిదూలికా = కిరీటపంక్తులచే, చుంబిత = తాకఁబడుచున్న, పాదపీఠుక్ పాదపీఠముగలవానిని, అనఁగా — సమస్తదేవదానవులచే మ్రొక్కఁబడుచున్న వాడనుట. బలనూదనుక్ = బలాసురునిఁజంపినవానిని, అనఁగా — దేవేంద్రుననుట, చూడఁగ్ + గోరి = చూడ నశీఠించి, నాకలోకంబునకున్ = స్వర్గలోకమునకు, చనంగ్, సమక ట్టై = పోవుచుండెను.

తా. నారదమహాముని తనన్నే హితుండగు పరమగునితోఁగూడి కొనగోళ్లతో విపంచి మీటుచు సమస్తసురాసురులచే నభివందింపఁబడుచున్న దేవేంద్రునిఁ జూడఁ దలంచి స్వర్గలోకంబునకుఁ బోవుచుండెను.

చ భువనగురుత్వవైభవమురేపూతనయేనియుఁబూనెఁగానిసౌందర్యుఁ జరియింప నారదున శీకభవభంబునఁ బర్యుత్తుండు దాఁదివరుటయెట్లు నెఱుఁగ జనురేదేరఁగయుక్తమయివ్విధంబునుం బ్రవితతపక్షపాతగతిభంగి మనిం దలఁపంగ వచ్చినన్. 4

టీ. భువనగురుత్వవైభవము = భువనభారముయొక్క సమృద్ధిని, (లోకపూజ్యత్వసంపదానియు నగ్ధము) పూనెనయేనియున్ = పొందినను, పూనెకాని = పొందెనుఁగాని, అనఁగా లోకములో దుర్బరత్వాతిశయము నొకవేళఁ జొందినప్పటికి నభివంశము. నారదునకున్ = (నారదమునికి) శిష్యునికి, సమయము

నర్థాంతరము) అభ్రపథంబునఁ = ఆకాశమార్గమునందు, చరింపఁ, పొందు, అవుఁ = సంచరింపఁదగియుండును, అనఁగా లోకములో గురుత్వముపొందినప్పటికి నారదున కాకాశమందుఁ జరించుట యుక్తము. భువనగురుత్వము విహించినవాని కాకాశగమన మెట్లు అన్న విరోధము గురుత్వపదమునకుఁ బూజ్యత్వముని యర్థము చెప్పినచో నాభాసమగును. పర్వతుండు = (పర్వతుఁడని పర్వతమునియు నర్థాంతరము) తాఁ = తాను, వెంటఁ = నారదుని వెనుక, చనుదేరఁగఁ = వచ్చుటకు, తివురుట = ప్రయత్నించుట, ఎట్లు?, ప్రవితరపక్షపాతగతిభంగి-ప్రవితరత=విస్తారమయిన, పక్షపాత = నారదునందుఁ బర్వతునకుఁగల మైత్రిమువలనఁగల్గిన, గతి = గమనముయొక్క, భంగి = రీతి, అని పర్వతముని పరమైనయర్థము, ప్రవితరత = వెడల్పయిన, పక్ష = తిక్కలయొక్క, పాత = పడుటవలనఁ గలిగిన, గతి = గమనముయొక్క, భంగి = రీతి, అని కేవల పర్వతపరమైన యర్థాంతరము. ముదిఁ = మనస్సునందు, తిలఁపంగవచ్చినఁ = తలఁపఁబడినచో, ఇవిధంబునఁ = ఈరీతియును, యుక్తమే = పర్వతుఁడు మింటనంచరించుట తగినదే. పర్వతమునకు తిక్కలుండుటవలన మింటఁజరింపఁ దివురుట యుక్తమేయని యర్థము; పర్వతమునికి నారదునివలనపక్షపాతమువలన నతనివెంట మింటఁ జనుదేరఁ బ్రయత్నించుటయు క్తిమేయని యర్థాంతరము. ఇటు గురుశబ్దమునకు శౌభ్యఁడనియు దుర్భరుఁడనియు నర్థము, నారదపదమునకు నారదమహర్షి యనియు, “అపోనారా ఇతిప్రోక్తాః” యమటఁబట్టి నారశబ్దమునకు జలమని యర్థమున్నదిగనుక, దాని నిచ్చినట్టి మేఘుఁడనియు నర్థము. పర్వతశబ్దమునకు, కొండయనియు, పర్వతమహర్షి యనియు నర్థము. గ్రంథకర్త యిచటఁ బొందుపఱచిన సారస్యమేమనఁ-భువనగురుత్వ వైభవము పొందినను నారదునకు (మేఘునికి) నాకాశమార్గమునఁ జరియించుట యుక్తమేకాని-పర్వతుఁ డాకాశమందు సంచరించుట యెట్లని విరోధము, ఏమన,బహువై నవస్తు వాకనమందుండుట యనంతభవమగుట యనుభవసిద్ధము. అందుచే బహువై న కొండ యాకాశమందు దెట్లుండుననియు, లేక పర్వతముని కాకాశగమనమెట్లనియు, భావము-అవిరోధము, తొల్లి పర్వతములకు తిక్కలుండెనని పురాణప్రసిద్ధము

గనుక యట్టి అక్కలు పర్వతమునకున్నవనిగాని, నారదునివలన పక్షపాతము పర్వతుని కున్నదనిగాని, తలపోసినచో నాకాశమందు నఁచఁచుట యుక్తమే యని చెప్పటచే నాభాన మగుచున్నది. అనఁగాఁ గవి నారదపర్వతశబ్దముల శ్రేష్ఠించి విరోధాభాసమును నలంకారమును గూర్చి నాఁడని ఫలితార్థము - అలంకారము విరోధాభాసము.

తా. గతార్థము.

తే. గగనవీధి విమాన మేకక్కకయ చనిరి

యోగవిద్యాబలంబు చేరయూత గాఁగఁ

దపము గల్గంగ సాధనాంతరము లేల

సకలకార్యంబులందును శ సంయములకు.

5

టీ. ఆపర్వతనారదులు, (అధ్యాహారము) యోగవిద్యాబలంబు=యోగవిద్యా మహిమ, చేయూత గాఁగఁ = ఆధారముకాగా, విమానము = విమానమును, ఎక్కకయ=అధిష్ఠింపకయే, గగనవీధి = ఆకాశమార్గమునందు, చనిరి=పోయిరి, సంయములకు = ముగిశ్చరులకు, తపము=తపస్సు, కల్గంగఁ = కలిగియుండఁగా, సకలకార్యంబులందున్ = అన్ని కార్యములను సాధించుటయందు, సాధనాంతరములు = వేరుసాధనములు, ఏల = ఎందుకు, అనఁగా తపముచేతనే సమస్తకార్యములు సాధింపఁబడుననుట, ఇందుగుఱించి మునుపు శ్లో॥ యద్దుష్కరం యద్దురాపం యద్దుర్గం యచ్చదు స్తరమ్ | త త్సర్వం తపసా ప్రాప్యం తపోహిదురతి క్రమమ్॥ అని చెప్పియున్నాఁడు కావున తపస్సులభించుటయే కష్టముగాని తపస్సుచే సమస్తము లభింపఁగలదని భావము.

తా. నారదపర్వతులు విమానసహాయ మక్కఱకయే యోగబలమును బురస్కరించుకొని గగనవీధియందుఁ బ్రయాణముచేసిరి. మునులకుఁ గార్యసాధనకై తపముండఁగా సాధనాంతరములకై తడవనేల? అలంకారాంతరన్యాసము. నీ. అంతరాంతరముల శ నాకాశచరకోటి

మోక్షుఁజేతులు మ స్తముల ఘటింపఁ

దనకాంతి చంద్రికాధవళయ్యును బేర్చి
 నాదిత్యదీప్తుల నతకరింపఁ
 బదలేఱు వీచిహస్తముల నిర్మలవారి
 సంఘుల కర్యపాద్యంబు లొనఁగ
 నావహనంవహాద్యనిలఘట్టనముల
 శతతంత్ర మూర్ఛనానందము లీన
 తే. గహనసంసార ఘోరసాగరము దాటి
 పరమయోగీశ్వరుఁడు మోక్షోపదముఁబోలె
 బహుళతరమైన యాకాశోపధము దాటి
 నాకభువనంబు సొత్తెంచె న నారదుండు.

6

టీ. నారదుండు, అంతరాంతరములకొన నకుమనడుమ, ఆకాశచరణాటిఁ
 దేవతాసమాహము, మోక్షుచేతులు = చేమోక్షులను, మస్తములకొన = శిరస్సు
 లయింపు, ఘటింపకొన = కూర్చుండఁగా, (అనఁగా నాకాశమందుసంచరించు
 చున్న దేవతలందఱు ఎడనెడ నారదుని సంచరించి యతనికి నమస్కార
 ములు చేయుచున్నారని భావము) తనకాంతి = తనశరీరచ్ఛాయ, చంద్రికాధవ
 శయ్యును = వెన్నెలవలె తెల్లనిదియయ్యును, పేర్చి = పెంపుచే, అదిత్యదీ
 ప్తులకొన = సూర్యకాంతులను, అతకరింపకొన = క్రిందుపఱుపఁగా (అనఁగా
 లోకములోఁ జంద్రిక తెల్లనిదనియు, సూర్యకాంతి యెల్లనిదనియు, నమట య
 మభివర్ధము. ఇట నారదునిశరీరకాంతి వెన్నెలవలె తెల్లనిదయ్యు నెల్లనిమా
 ర్యకాంతుల నతకరించె నని చెప్పటచే విరోధ ముద్భవించుచున్నది. అవిరో
 ధము నారదునికాంతి పెంపుచే సూర్యకాంతులను బోలుచున్నదని చెప్పట
 తలన నాభాసమగుచున్నది. కావున నిట ఎలంకారము విరోధాభాసము) మఱియు
 లోకములోని లేజరిపదార్థము లన్నిటికంటె మిక్కిలి డిద్దిమఁడు. కావున నారదుని
 కాంతి విద్లమునుబట్టి వెన్నెలలో సమానమైనదనియు, పెంపునుబట్టి సూర్యకాం
 తులలో సమానమైనదనియు భావము. బదలేఱు = ఆకాశగంగ, వీచిహస్తములకొన =

తరంగములనెడుచేతులచే, నిర్మలవారికొన్ నన్వచ్ఛోదకమాచే, అంఘ్రులకుఁ =
 నారదునిపాదములకు, అర్ఘ్యపాద్యంబులకొన్ = అర్ఘ్యమును, పాద్యమును, ఓసం-
 గకొన్ = ఇచ్చుచుండఁగా-అనఁగా గంగానది తనతరంగములనెడుచేతులచే జలము
 గొని పూజార్థుఁడైన నారదుని కర్ఘ్యపాద్యము లిచ్చుచున్నదని భావము. ఇట 'గం-
 గాదేవి' యనకుండ 'చదలేఱ' నిచ్చెప్పటచే నారదుఁడచేతనములచేఁగొడఁ బూ-
 జింపఁబడుచున్న పురుషులైతన్యవిశిష్టులైన దేవతలచేఁ బూజింపఁబడుచున్నాఁడని
 వేఱచెప్పవలయు నాఁ యనునర్థము స్ఫురించుచున్నది. అవహ... ఘట్టనములకొన్ =
 అవహ సంఘహ = అవహము సంఘహము, అది = మొదలుగాఁగల, అనిల = వాయువుల-
 యొక్క, ఘట్టనములకొన్ = రాక్షసులచే, శతతంత్రం = నూలుతంతులుగల నారదు
 నివీణె, మూర్ఖ నాస్వరములు = ఆరోహణావరోహణారూపముగా సరిగమా-
 దిని ప్రస్వరములను, ఈశ = ప్రకటించుచుండఁగా (అనఁగా నారదుఁడు వివంచి-
 కఁబూని యాకాశమునఁ బోవునపుడు యందున్న నిప్రమాదుతములచే సంఘర్షిం-
 పఁబడి మరలవీణెయారోహణావరోహణారూపములైన సప్తస్వరములను బ్రకటిం-
 చుచున్నదని భావము) పరమయోగీశ్వరుఁడు = గొప్పయోగిండుఁడు, గహన...
 సాగరము-గహన = దుశ్శికర మైన-లేక దాటరాని, సంసార = సంసారమ నెడు, ఘో-
 ర = భయంకరమైన, సాగరము = సముద్రమును, దాటి = లంఘించి, మోక్షపదముఁ
 బోలెకొన్ = స్థితిస్థానమున వలెనే, బహుళతరము = అనంతము, వినియాకాశపథము =
 అమితయాకాశవాగ్ధమును, దాటి, నాకభువనంబుకొన్ = స్వర్గలోకమును, సాత్తెం-
 చికొన్ = ప్రవేశించెను (అనఁగా యోగిండుఁడు భయంకరమైన సంసారసాగర-
 మునుదాటి మోక్షస్థానమును జిందునట్లు నారదుఁడు బహుళతర మైనగగనమా-
 ర్గమునుదాటి స్వర్గలోకముఁ బ్రవేశించెను. ఇట యాకాశమును సంసారముతోఁ
 బోల్చుటలన సంసార చెట్టుదుర్లంఘ్యమో యట్లే యాకాశము దుర్లంఘ్యమైన
 దని తెలియొచ్చుచున్నది. అలం - ఉపమ.

వ. ఇట్లు నారదపర్వతులు నాకలోకంబునకుం జని సర్వగీర్వాణు-
 లు గొల్వం జేసోలగంబున్న సువర్వాధీశ్వరు సన్నిధికి నేతెంచి
 యాశీర్వాదంబు చేసిరి. అతండును సుముఖోల్లాసంబున న

ముచితాననవిన్యాసంబు మొదలయినయువచారంబు లాచరించి యిష్టగోష్ఠీవినోదంబులఁ గొంతప్రాద్దు నడపి ప్రసంగవశంబున.

7

టీ. ఇట్లు, నారదపర్వతులు, నాకలోకంబునకుఁ = స్వర్గభువనంబునకు, చని, సర్వగీర్వాణులు = నమస్తమైవేదవేదలు, కొల్వఁ = నేవించుచుండఁగా, నేలలోగంబున్న = పెద్దసభనున్న, సుపర్యాధిశ్వరునన్నిధికిఁ = దేవేంద్రుని సన్నిధికి, ఏతెంచి=వచ్చి, ఆశీర్వాదంబుఁ = ఆశీర్వాదంబులను, చేసిరి, అతండును=అదేదేంద్రుఁడును, సుముఖోల్లాసమునఁ = ముఖవికాసముచే, సముచితాననవిన్యాసంబు - సముచిత = తగిన, ఆననవిన్యాసము = ఆననములనిచ్చుట మొదలయిన యువచారంబులు, ఆచరించి = చేసి, ఇష్టగోష్ఠీవినోదంబునఁ = ఇష్టమువచ్చినటులు ప్రసంగించుట ఈనమస్తమయందు, కొంతప్రాద్దు=కొంతకాలము, నడపి (అనఁగాఁ గొంతకాలమునంతను నిష్క్రమంగమును చేసినటులు) ప్రసంగవశంబున=వైపద్యముతోనన్వయము.

తే. అనఘ జగములఁ గల్లువృత్తాంత మెల్లఁ
దెలియఁగా నీకుఁ గరతలారీమలక మగును
గారణం బేమి నడిమిలోక ముననుండి
నరపతులు రారు మునువ్రాలె నీ నాకమునకు.

8

టీ. అనఘ=సాపరహిత, జగములఁ = లోకములయందు, కల్లువృత్తాంతము = కలయట్టిసంగతులు, ఎల్లఁ = అన్నియు, తెలియఁగాఁ = తెలిసికొనుట, నీకు, కరతలారీమలకము, అగును=అతిచేతిలోని యుసిరిక కామునంటిది యగు, నరపతులు=రాజులు, మునువ్రాలెనే, నడిమిలోకముననుండి=భూలోకముననుండి, నాకమునకుఁ = స్వర్గలోకమునకు, రారు=రాకున్నారు, కారణంబేమి=రాకుండుటకు కారణమేమి?

తా. ఓనారదా! లోకములోని వృత్తాంతములన్నియుఁ దెలిసికొనుట నీకుఁ జేతిచేతిలోని యుసిరిక కామునె రులభమయినది కదా! రాజులు పూర్వము

వలె భూలోకమునుండి నాలోకమునకు రాకున్నారు. ఆకారణము తెలియఁ జేయును.

క. రా రిపు డిచ్చోటికి ససి

ధారామార్గమున ధరణీధవు లెవ్వారుకా

నారద! నృపవంశంబున

వీరకరీరంబు లుద్భవించె ధరణీన్.

9

టీ. నారద ! ధరణీధవు లెవ్వారుకా = ఏరాజులును, అసిధాగా మార్గమునకొక త్రివాదరయొక్కదారిచే (అనఁగా యుద్ధములయందు నాయు ధఘాతములచే ప్రాణములు విడిచి యునియర్థము) ఇచ్చోటికిఁ = ఈలోకమున కు, ఇప్పుడు, రాయ = రాకున్నారు, ధరణీన్ = భూలోకముందు, నృపవంశంబునకొక రాజులయొక్క వంశమునెడు వెదురుపాదయందు, “ని॥ వంశోవేదౌకులేవర్ణే” అనియెడు విశ్వకోశమున వంశకల్పమున కుభయార్థములున్నవి. వీరకరీరంబులు = వీరులనెడు వెదురుబోదులు, ఉద్భవించవలెకలుగలేదా, ఈపద్యమందు నాల్గవపాదమున వీరకరీరంబులనెడు పాతము వ్రాతప్రతులలోను ముద్రితగ్రంథములలోను వాడఁబడుచున్నది కాని యీపాతము గ్రంథకర్తృసమృతమైనదికాదు. ఏమన, సంస్కృతనైషధమున శ్లో॥ ప్రాగివప్రసువతే నృపవంశాః కిష్న్వ సంప్రతి నవీరకరీరాన్॥ అని యుండుటవలన సిటఁగూడ వీరకరీరంబులని పఠించుటయే కవి సమృతము. అప్పుడు వంశపదమునకుఁ దగినసార్థక్యము సమకూడును.

తా. ఓ నారదా! లోకములొ వీరులు యుద్ధములందు నాయుధములచే హతులై నాలోకమునకు విచ్చుచుండును. ఇపు డట్లు వచ్చుటలేదు. యుద్ధప్రియులును వీరులు నగురాజులు నృపకులములందు జనింపలేదా? జనించినచో నేలరాకుండురు?

ఉ. ఏలొకొ మాగ్యహంబునకునేనివ్వదురారు మునీంద్ర! భద్రకుం

దాలనమానులైన నరనాథతనూజులు మోముఁ దమ్ములకా

వాలికపోటుగంటు చెలువంబుగ విప్పగుపేరురంబులం

గ్రాలంగ లీలమై దివిజకాంతలు వైచినపుష్పమాలికల్. 10

టీ. మునీంద్ర = నారదా! భద్రశుండాలసమాములు = భద్రకాలియేనుగుతో సమాములు, వివ నరనాథతనూజాలు = వినట్టిరాకులారులు, మోముదల్చులక్ = ముఖపద్మములందు, వాలికపోటుగంటు = గొప్పయుద్ధములయందుఁ గత్తిబెట్టులవలనఁ గలిగినగాయములు, చెలువంబుగక్ = అందమగుచుండఁగా, విప్పగుపేరురంబులక్ = విరివయైన పెద్దపక్షిఫలములయందు, దివిజకాంతలు = దేవకాంతలు, లీలమై = విలాసము చేత, వైచినపుష్పమాలికల్ = వేసినటువంటిపూలండలు, క్రాలక్, కక్ = ప్రకాశింపఁగా, ఇప్పుడు, మాగ్గుహంబునకుక్ = మామందిరమునకు, అనఁగా స్వర్గలోకమున కనుట - ఏలాకొరాయ = ఎందుచేకనోరారు, కారణము తెలిసినచోఁ దెలియఁ బలుపుము.

తా. ఓ నారదా! మదపుటేనుగులతో సమానులైన రాజకుమారులు ఘోరమగు యుద్ధములయందుఁ దమపరాక్రమము వెల్లడియగునట్లు పోరాడి నిపాతులై వారిపరాక్రమమునకు మెచ్చికొని దేవతాకాంత లర్పించినపుష్పదామములు రములందుఁ బ్రకాశించుచుండఁగా మాస్వర్గలోకమునకు రాలేదు. రానందులకుఁ గారణము తెలియదు. * వెలిగినఁ దెలియఁజెప్పుము.

చ. అతినిశితాసిధార సమర రాంగణభూములఁ ద్రెస్సి శోణిత

స్రుతిఁ గడుఁజుల్కనైయెగసికసూర్యవధంబున నేగుదెంచుచో
గతిఁగయికొండ్రులాఘవముగఁగాంతురుమాభువనంబునందుఁదా

రతిధిసమర్చనాప్రభవమైనగురుత్వము పార్థివ్రాత్తముల్. 11

టీ. పార్థివ్రాత్తముల్ = రాజశ్రేష్ఠులు, అతినిశితాసిధారక్ = మిక్కిలి వాడియైన కత్తివాదరచే, సమరాంగణభూములక్ = యుద్ధభూములందు, త్రెస్సి = తునిగినవారై, శోణితస్రుతిక్ = రక్తము స్రవించుటచే; అనఁగా రక్తమంతయు పోవుటచేననుట, కడుక్ = మిక్కిలి, చుల్కనై = తేలికగలవారలయి, సూర్యవధంబునక్ = సూర్యహర్షముచే, ఏలదెంచుచోన్ = మారోకమునకు వచ్చునపుడు,

గతిక్ = గమనమునందు, లాఘవముక్ = చుల్క = దనమును, కై కొండ్రు = స్వీకరింతురు, వాక్ = ఆరాజకుమారులనుట, మాభవపంఘనందుక్ = మాలోకమునందు, అతిథిసమర్పవాప్రభవము = అతిథిసత్కారమువలనఁ గలిగినది, వినగురుత్వము = వినట్టి దుర్భరత్వమును, పూజ్యత్వముననియు నర్థము, కాంతురు = పొందుదురు, నడలచే లాఘవమును అతిథిసమర్పనచే గౌరవమును బొందుదురని యర్థము. ఇటు లాఘవము కైకొన్నవారు గురుత్వము బొందుట యెట్లని విరోధము-గురుత్వశబ్దమునకు పూజ్యత్వమని యర్థముజెప్పినదో నాభాసమగును. కావున నిటు అలం. విరోధాభాసము.

తా. నారదా ! రాజకుమారులు యుద్ధములం దాయుధములచే జచ్చి శరీరమందున్న రక్తమంతయు దొరుగుటచే జుల్క = దనము గలవారలై పైకెగసి మార్యమార్గముచే నాలోకమునకువచ్చునపుడు లఘుత్వముబొందినను నాలోకమందు పూజ్యత్వమునే పొందుచుందురు. ఇట్టిలాభ మున్నను గాకుండుటకుఁ గారణము తెలియదు.

క. అభిముఖులై యేలకొ నా

నభ కిప్పుడు రారు నృపతిసత్తము లనఘా!

యభిశాప మొనర్పరుగా

త్రిభువనసంస్తుత్య! నాదురదేవ నరనాథుల్.

12

టీ. త్రిభువనసంస్తుత్య = మూడులోకములచేఁగొనియాడఁదగినవాఁడా! ఆనఘా = పాపరహితుఁడైన యోనారదా ! నృపతిసత్తములు = రాజశ్రేష్ఠులు, ఏలకొ = ఎందుచేతనో, నానభకుక్ = నాకొలుపుకూటమునకు, ఇప్పుడు, అభిముఖులై = ఎదురుముఖము గలవారై, రారు = రాకున్నారు. నరనాథుల్ = రాజులు, నాదురదేవ్ = నావిషయమై, అభిశాపము = లేనిదోషముల నారోపించుట, పినర్పరుగా = చేసియుండకు కదా!

తా. నారదా ! పూర్వమువలె నిప్పుడు నరనాథులు నానభకు రాకున్నారు. ఆరాజులు నాయుండు లేనిదోషముల నారోపించి “యింద్రలోకమునకుఁ

లోవుటయుచితముకాద”ని పరస్పరముబోధించికొని నాలోకమునకు విముఖులయియన్నారు. తనవో నాలోకమునకుఁ బూర్వమువలె నేల రాదు?

చ. కొలకొలమంచు నుండు సితశోకనదప్రభవప్రసూత ! నా
కొలు విది తొంటినాఁ డతిథిశోకులనందడి; నిప్పుడెంతయుం
బలపలనయ్యె బందుగులు కి పల్లరుఁ బై కొనిరాక యున్నినా
కలిమి నిజోదరై కభృతిశకార్యకదర్యులఁ దిన్నఁబోయెడున్. 18

టీ. సిత...ప్రసూత - సిత=తెల్లని, శోకనద=ఎఱ్ఱఁదామరశుండి, ప్రభవ=పుట్టినబ్రహ్మలవ, ప్రసూతా = పుట్టినవాఁడా! అనఁగా:- బ్రహ్మకుమారా! యనుట; ఇటు సితశోకనదమని చెప్పటచే నెఱ్ఱనిచాయచేతనుఁ జెల్లించాయచేతను బ్రకాశించెడు సామాన్యపుబ్రహ్మమని కివియభిప్రాయము. తొంటినాఁడు = పూర్వమందు, నాకొలువిది = ఈనాసభమందిరము, అతిథిశోకులనందడి = అతిథిసమాహములయొక్క సమృద్ధముచే, కొలకొలమంచు = కలకలధ్వనిఁజేయుచు, ఉండున్ = ఉండునది, ఇప్పుడు = ఈసమయమందు, ఎంతయున్ = విక్కిరి, బందుగులు = అతిథులు, పైకొని = అతిశయించి, పల్లరున్ = మాటిమాటికిని, రాకయున్నిన్ = రాకుండుటచే, పలపలన్ + అయ్యెన్ = వెలితిపడినది, నాకలిమి = నాసంపద, నిజ...కదర్యులన్ - నిజోదర = నాపొట్టనుమాత్రమే, ఏక = ముఖ్యముగా, భృతి = పోషించుకొనుటయనెడు, కార్య = కార్యముయొక్క, కదర్యులన్ = కృపకార్యముచే, దిన్నఁబోయెడున్ = వెలవెలవోవుచున్నది; కదర్యుడనఁగా ఘోరము; వాఁడెట్టివాఁడన-శ్లో॥ “అత్తానంధర్మకృత్యంవి ముత్రిదారాంశ్చ వీడయేత్ | బోభాద్యపితరాభ్రాత్యన్ సకదర్య ఇతిస్తృతిః” అనఁగా:- నుండు దారసుకాదులకుఁ దన్నునుఁ దలిదండ్రులను నన్నదమ్ములను ధర్మకార్యములను లోభత్యముచే బాధించుచున్నాఁడో వాఁడు కదర్యుడని చెప్పఁబడును.

తా. ఓవారదా! పూర్వము నాసభ అతిథిసమాహములయొక్క సందడిచే సంతయుఁ గలకలధ్వనితో నిండియుండెడిది. కాని యిప్పు డతిథిశోకులు రాకపోవుటచే నాకొలుపు పలుచఁబడి నిశృద్ధముగ నున్నది. మఱియు

సంపదగట్టకు ఫలము సర్వదా యతిభిషాజ యొనరించుటయేకదా? అట్టియతి
భిషాజచేయక సంపదను నాపొట్లపోషించుకొనుటకు మాత్రమే యుపయోగప
ఱుచుచున్నందున నాకలిమి నిష్ఫలమై వెలవెలపోవుచున్నది.

చ. వదలక పూర్వపుణ్యవిభరీవన్యయహేతువు లౌట సంపదల్

మది దలఁపంగ నాపదలెమాన్యసుహృజ్జనబంధుకోటికి

హదనున మేలుసేరి చతురరాననసంభవ! శాస్త్రప్రథతిం

దదుచిత మైన శాంతిక విధానము నిక్కమెఱుంగ వచ్చినన్.

టీ. చతురరాననసంభవ = బ్రహ్మపుత్రుడవైనవారదా! సంపదల్ = విశ్వ
ర్యములు, పూర్వ... హేతువులు - పూర్వపుణ్య = పూర్వజన్మపుణ్యములనఁ
గలిగిన, విభవ = సంపదము, వ్యయ = వ్యయింపజేయుట, హేతువులు = కారణ
ములుగాఁగలవి, ఆగుటక = ఆయుముండుటంజేసి, ఎవలక = విమలక,
మదిక = మనస్సునందు, తలఁపంగ = ఆలోచింపఁగా, ఆపదలే = విపత్తులే.
అనఁగా బూర్వపుణ్యములు సంపదలను గలిగించినవనియు, కావున బూర్వ
పుణ్యవాళీకరములగుటవలన నాసంపద లాపదలే యని చెప్పవచ్చు. హద
నునక = మంచికాలమునందు, మాన్యసుహృజ్జనబంధుకోటికి - మాన్య = గౌర
వార్హులైన, సుహృజ్జన = మిత్రజనమునకు, బంధుకోటికి = బంధుసమూహమునకు,
మేలుసేరి = సత్కారముచేయుట, నిక్కము, ఎఱుంగ, వచ్చినన్ = నిజ
ముగా నాలోచించినచో, శాస్త్రప్రథతి = యథావిధిగా, తదుచితము - తత్ =
అసంప్రదూపములగునాపదలకు, ఉచితము = తగినది, వివశాంతికవిధానము = వివర్తి
యపాదుపరిహారముజేసికొట్టెడియు. అనఁగా నీజన్మమందలి సంపదలను గౌర
వార్హుల గౌరవించుటయందును దానములందును వ్యయముచేసినచో నుత్తరజ
న్మమందధికమగుసంపదలు గలుగునని పండితులందురు. కావున బూర్వపు
ణ్యవాళీకరము లగుటంజేసి గూఢద్రూపములగు సంపదల నట్లు వినియోగించి
యుత్తరజన్మమున కధికసంపద లార్జించుకొనుట యుక్తము. మోయు, నప్యను
కృతముకంటె నిష్ప్రదధికమగునుకృతము కలుగుచున్నది. కావుననదియేమంచిది.

తా. ఓవారదా! సంపదలు పూర్వపుణ్యములను వ్యయము చేయుటవలన

గజుగుచుండుటంబట్టి మనమునం దాలోచింప నవి యాపదలేకాని నంపదలు కావు. అట్టిసంపద్రూపము లైనయాపదలకుఁ దగినకాంతి చేయుట తగినపాత్రలను కాంచి యథావిధిగ దానము చేయుటయేగదా !

వ. కావున నఘమర్షణఋక్కులం బోలునీవాక్కుల మత్సంశ్ యాఘం బవనయింపు మని సహస్రాక్షుండు నిజచక్షుస్సహస్రంబు తనముఖంబున నిల్చి యూరకున్న నారదుండు పాకశాసమవినయపరిపాకంబునకు మనంబునం బరితోషంబు నొందుచు నిట్లనియె.

16

టీ. కావున, అఘమర్షణఋక్కులంబోలు=అఘమర్షణ మంత్రములనుఁ బోలిన నీవాక్కులచేత, మత్సంశ్ యాఘంబు = నానందోహమనెడిపాపమును, అపనయింపుము=తొలగింపుము. అనఁగా - గోకముగఁ బాపనివృత్తికై ప్రాయశ్చిత్తము జేసికొనవలసివచ్చినప్పుడు “ఋతంచ సత్కరించ” యనెడుమంత్రములచే నువకముఁ జల్లుకొని పాపములు తొలంగిండుకొనట సుప్రసిద్ధము. కాని నఘమర్షణఋక్కులచేత బాపము తొలగిండునట్లు నీవాక్యములచే నానందముల తొలంగింపు మని భావము. అని, సహస్రాక్షుండు వేగమున గలవాఁడు అనఁగా-ఇంద్రుఁ డనుట, నిజచక్షుస్సహస్రంబు=తనవేగములను, తనముఖంబునకై=తనమోమునందు, నిలిపి, ఊరకున్న=మిన్నకుండఁగా, నారదుండు, పాకశాసమవినయపరిపాకంబునకు. పాకశాసమని=దేవేంద్రునియొక్క, వినయపరిపాకంబునకు=వినయాతిశయమునకు, మనంబునకై, పరితోషంబున=అనందమును, ఒందుచు=పొందుచుకొ, ఇట్లనియె.

తే. అతిథిబాంధవసంభావనాభిలాష

గర్భ మగునీదువాక్యసంరదర్భమునకు
సంతసంబయ్యె సురరాజ ! శ సాధు సాధు
సార్వకాలంబు నీవ యీర్జగము లేలు.

16

టీ. సురరాజ=దేవేంద్రా !, అతిథి...గర్భము-అతిథి= ఆహ్వానమునవచ్చినవా

రసేడి, బాంధవ=చుట్టలను, సంభాషణ=గౌరవించుట యనెడు, అభిలాష=కోరిక, గర్భము=గర్భమందుఁగలది, అగునీదువాక్యసందర్భమునకుఁ=ఐన నీవాక్యములయొక్క సంబంధమునకు, సంతసంబయ్యె=సంతోషముకలిగెను. సాధుసాధు=బాగుబాగు, ఈచెప్పటచే నిండ్రుఁడు త్రిలోకాధిపత్యము పహించియున్నను గర్భమువిడిచి యతిథిబంధునక్కారాభిలాషియై యున్నాఁడనుటవలన నిండ్రునివినయనంపద వెల్లడియగుచున్నదని భావము. సార్వకాలము=ఎల్ల కాలము, నీవ=నీవే, ఇజ్జగములక=ఈలోకములను, ఏలుము = పరిపాలింపుము.

తా. ఒడవేంద్రా! నీ పతిధిసత్కారముఁ జేయఁ గుతూహలపడుచుఁ బలికినట్టి వాక్యములకు మిగుల సంతసించితిని. నీసూతివినయనంపడు మజ్జియొకఁడుండడు. బాగుబాగు! నీవే యాలోకముల నెల్ల కాలముఁ బరిపాలింపుము.

వ. నాకభ్యవనంబునకు రాజలోకంబు భూలోకంబుననుండి రాకుండుటకుం గౌరణంబు వినుము. 17

మ. ఒకరత్నంబు విదర్భదేశమునయం १ దుద్భూతమై సార్థివప్రకరంబుం భ్రమియించుచున్నయది సోభాగ్యప్రభానిత్యలక్ష్యీకి సంకేతనివాస మై మదననిస్త్రీంశంబు నా భీమకన్యకనాఁగాడమయంతి నాఁగలుగుపర్యాయాభిధానంబులన్.

టీ. ఒకరత్నంబు=ఒకమాణిక్యము, అనఁగా గ వ్యారత్నమునుట, విదర్భదేశమునయందు=విదర్భమును పేరుగల దేశమునందు, దుద్భూతమై=పుట్టినదై, సాభాగ్యప్రభానిత్యలక్ష్యీకి=సాభాగ్య=సౌందర్యముయొక్కయు, ప్రభా=కాంతియొక్కయు, నిత్య=స్థిరమైన, లక్ష్యీ=నింపదకు, సంకేతనివాసమై=సంకేతస్థానమై, మదననిస్త్రీంశంబువాఁ=మదనమునియొక్క ఖడ్గమనియు, భీమకన్యకనాకా=భీమరాజపుత్రిక యనియు, వమయంతివాఁ=దమయంతియనియు, కలుగుపర్యాయాభిధానంబులక=కలిగినట్టి పర్యాయపదంబులచే, సార్థివప్రకరంబు=రాజసమాహుమును, భ్రమియించుచున్నది=మోహింపఁజేయుచున్నది.

తా. ఒకరత్నా! ఒక వ్యారత్నము విదర్భదేశమున దుద్భవించియు

న్నది. అది కాంతిసౌందర్యసంపదలకు నివాసభూతమై మన్నభఖద్గమనియు,
భీమరాజకుమారికయనియు, దమయంతియనియుఁ బర్యాయనామంబులచేఁ
బిలువఁబడుచు నను స్తరాజసమూహమును మోహింపఁజేయుచున్నది.

తే. ప్రతిముహూర్తంబు మధుర సౌభాగ్యరేఖ

యావనముతోడఁ బెరుఁగునార్యులరుఁటోడి

ధరణీయం దొక్కరాజనందనునిమీద

నిలిపెనట బయల్ ప్రాకుండ శ్రీ నెమ్మనంబు.

19

టీ. ప్రతిముహూర్తంబు = ప్రతిముహూర్తకాలముతోను, మధుర సౌభాగ్య
రేఖ = సౌందర్యరేఖ, యావనముతోడఁ = కన్న వెయ్యపుతో, పెరుఁగునార్యులరుఁ
టోడి = వృద్ధుల జెందుచున్న యాదమయంతి, ధరణీయండు = భూమియందు, ఒక్క
రాజనందనునిమీదఁ = ఒక రాజకుమారునిపై, నెమ్మనంబు = నిందనమన
స్సును, బయలునోకుండఁ = బయటఁబడకుండ-లేక మఱియొకచోటికిఁ బోకుండ,
నిలిపెనట = ప్రవేశింపఁ జేసినవట.

తా. ఆదమయంతి సౌందర్యాతిశయముకలదై దినదినప్రవర్ధమానమై లేఁ
బ్రాహ్మణుఁగలదై తనమనస్సు నొరులకుఁ జెలియకుండ భూలోకమున కలంకా
రభూతుఁడైన యొకరాకొమానియందుఁ జేర్చియున్నది.

వ. పురాకృతసంభవం బైనభాగ్యంబునకు దానకం బైనయమ్మా
నవేంద్రుం డెవ్వండాకోయని యడుగం దలంచెదేని.

20

టీ. పురాకృతసంభవంబైన భాగ్యమునకు = పూర్వభాగ్యమువల్లఁ గలిగిన
యద్భుతమునకు, తానకంబు = స్థానభూతుఁడు, యన యమ్మానవేంద్రుండు = వివర్ణి
యారాజు, ఎవ్వండాకో = ఎవ్వఁడోయని, యడుగఁ దలంచెదేని, ప్రేమభక్త్యముతో
వన్యయమా.

తే. అడుగఁ బూచినమాట యేయెడకు నెక్కి

నంతనుండియ మగిడింపు శ్రీ మమరరాజ

ప్రశ్నమున కుద్గమనపరీశాంతి వలదు

తెలిసి యు తర మీ నాకు శ్రీ వలనులేమి.

21

టీ. ఆమరరాజ=దేవేంద్రా! అడుగ్=అడుగుటకు, పూచినమాట=ప్రయత్నించిన ప్రశ్న-అనగా నానరపాలకుడాయం దేవదేనినమాట యని భావము. ఏ యెడకుగ్=ఎంతవఱకు, ఎక్కగ్=వెళ్లెనో, అంతనుండియ=అస్థలమునుండియె, మిడింపుము=మరబ్బుకొనుము. ప్రశ్నమునకుగ్=ప్రశ్న చేయుటకు, తెలిసి=అయుదంతమునుఁ దెలిసికొని, ఉత్తరము=నీప్రశ్నమునకుఁ బ్రత్యుత్తరము, ఈగ్=ఇచ్చుటకు, నాకు వలనులేమి=నాకు వలనుపడక పోవుటంబట్టి, ప్రశ్నమునకుగ్=అడుగుటకు, ఉగ్గమన పరిశ్రాంతి=ప్రయత్నిమువలనఁ గలిగిన యాయాసము, వలదు=నద్దు-నీవడిగినను బ్రత్యుత్తర మీలేను. అట్లుండ నీ కడుగుటవలనఁ బ్రయాసముతిప్ప మఱియొకటిలేదు అని భావము.

తా. ఓయింద్రా! నీ వడుగఁదలంచినప్రశ్న పెంతవఱకు వెళ్లినదో యచ్చటనుండియె వెనుకకు మరలింపుము. నీ ఇట్లడుగుటవలనఁ బ్రయాసము దక్కలాభమేమియులేదు. ఏమన-నీప్రశ్నమునకు నేఁ బ్రత్యుత్తర మీయలేను అట్టినినుత్తరమైన ప్రశ్నమడిగి ప్రయాసపడుటకంటె మొదట మానులేయు తమము.

వ. నీవు యోగీశ్వరుండవు. నీహృదయంబు పరమాణుదర్శనసమర్థంబు. మనంబులు నణుపరిమాణంబులు గావున నక్కాంతారత్నంబుమనం బెఱుంగవే? యని యడిగెదేని. 22

టీ. నీవు, యోగీశ్వరుండవు=యోగులకధిపతివి, నీహృదయంబు= నీమనస్సు, పరమాణుదర్శన సమర్థంబు-పరమాణు=పరమాణువును, దర్శన=చూచుటకు, సమర్థంబు=శక్తిగలిది, మనంబులు=మనస్సులు, అణుపరిమాణంబులు=అణువంతపరిమాణముగలవి, మన స్సణుపరిమాణమనుటకుఁ బ్రమాణము. శ్లో || “అయాగపద్యా ద్వానానాం తస్మాణుత్వ మిహోచ్చతే” అనఁగా:-చాక్షుషదిక్షానము లొక్కమాత్రం సంభవించును గనుకను, నట్లు సంభవించుట యనుభవసిద్ధము కాదు గనుకను, మనస్సున కణుత్వ మంగీకరింపఁబడుచున్నది. యని యర్థము. అనఁగా-యోగులు పరమాణువులనే దర్శింపఁ గలిగినప్పు డణువంతపరిమాణముగల మనస్సునుఁ జూడలేవా? యనిభావము. కావున, అక్కాంతారత్నం

బు = అవయవములయొక్క, మనంబు = మనస్సును, ఎఱుంగవే = తెలిసికొనలేవా? అని యడిగెడిది = అని యడిగినచో, నని ప్రతిపద్యముతో నన్వయము.

చ. అలయక యోగిబుద్ధిపరమాణువుఁగాంచినఁ గాంచుఁగాక కే
వలము దదంతరస్థ మగుననస్తువు గానఁగ నెట్లు నేర్పు న
న్నలినదభాయ తేక్షణమనఁపరమాణువునందు హీదరీ
నిలయహరీకృతుం డతఁడు నేరఁగవచ్చునె వానిఁ గానఁగాన్.

టీ. యోగిబుద్ధి = యోగీశ్వరునియొక్క బుద్ధి, అలయక = అలకఁడెందక, పరమాణువుక, కాంచిన = చూచినచో, కాంచుక + కాక = చూచుఁగాక, కేవలము = ముఖ్యముగా, తదంతరస్థము = ఆపరమాణువు నడుమనున్నది, అగు వస్తువు = వినపదార్థమును, కానఁగక = చూచుటకు, ఎట్లు నేర్పు = ఎట్లునను రమగును. అతఁడు = ఆరాజకుమారుఁడు, అన్నలిన... అందుకొ - అన్నలినదభాయ తేక్షణ = పద్మదళమువలె వికాలమైన శేత్రములుగల యావయవములయొక్క, మనఃపరమాణువునందుకొ = మనస్సును పరమాణువునందు, లేక, పరమాణునద్య శంకుమనస్సునందు, ప్రీదరీనిలయహరీకృతుండు - ప్రీ = సిగ్గనెడు, దరీని లయ = పొడరింటికి, హరీకృతుండు = సింహమువంటివాఁడు, వానికొ = అట్టివానిని, కానఁగాక = చూచుటకు, నేరఁగవచ్చునే = తరమగువా? అనఁగా - కాదనుట.

తా. ఇంద్రా! యోగులయొద్ద పరమాణువును దర్శింప నిమగ్నమైనదేకాని కర మాణువుకంటె నల్పతరమై యుండుమిడియున్నవస్తువునుఁ జూచుటకష్టము కావున దమయంతియొక్క పరమాణునద్యక మైనమనస్సునం దిమిడి సిగ్గనెడి పొడ రింటియందు నివసించియున్న రాజసింహు నెట్లుగాఁ జూడఁగలను?

వ. ఆన్నీలవేణి కుసుమబాణపరంపరాశరవ్యం బై నతనవృద్ధ
యంబు విరహపరితాపపాండురంబులైన యవయవంబులు
బ్రహ్మాళించుటం గమంగొని గురుజనంబు తద్భావపరిక్షానా
ర్థంబు మంచాశతోక్తివిస్తీర్ణంబైన భూమండలంబున వ్యా
యంపరమిహారోత్సవంబు చాటించెం బందిన.

టీ. అన్నీలవేడి = అదమయంతియొక్క, కుసుమబాణ... శరవ్యంబు = కుసుమబాణ = మన్న ధునియొక్క, బాణవరంపరా = బాణసముదామునకు, శర వ్యంబు = లక్ష్మంబు, విసతనహృదయంబు = విసట్టి తనమనస్సును, విరహాపరి తాపసాంధురములు - విరహా = వియోగమువలనఁ గలిగిన, పరితాప = సంతాప ముచే, పాంధురములు = తెల్లఁబడినవి. విసయవయవంబులకే = విసట్టియంగము లతో, ప్రకాశించుటకే = ప్రకాశించుచుండుటకు, కనుంగొని = చూచి, గురు జనంబు = జననీజనకులు, తద్భావపరిజ్ఞానార్థంబు = ఆ మెయభిప్రాయమునుఁ దెలిసి కొనుటకు, పంచానతోక్తిటివీర్ణంబు = ఏబదికోట్లచే విస్తరింపఁబడినది, విస భూమండలమునకే = విసట్టిభూప్రదేశమందు, స్వయంఐరమహోత్సవంబుకే = స్వయంఐరమనెడి ఐశ్వర్యుత్సవమును, చాటింపకే = తెలియఁజేయుటకు, పంచినకే = పంపినకే, యని వైపర్యముతో నన్వయము.

ఉ. అంగుఁ దత్స్వయంవరమశోమహవైభవకేలిహూతికిఁ గంగునఘంటవైఁ గొడుపుఁ గ్రాటుటయెన్నఁడునాటనుండియున్ సంగరముఁ గరంబుగ మననంబున భావన సేయుదుర్. వధూ మంగళకార్యనిష్ఠలయి శ్రీ మధ్యమలోకమునకే మహిపతుల్.

టీ. మధ్యమలోకమునకే = భూలోకమునందు, మహిపతుల్ = రాజులు, అంగదకే = ఉత్సాహముచే, తత్... హూతికిఁ, తత్ = అదమయంతియొక్క, స్వయంఐర = స్వయంఐరమనెడు, మహామహా = గొప్పవయిన, వైభవ = విభవముగల, శ్రీ = ఉత్సవమనిమిత్తము, హూతికిఁ = పిలుచుటకుఁగా, క్రంగునకే = క్రంగుమని, ఘంటవై, కొడుపు = (ఘంటవాయించెడు సన్నవి) కొయ్యఁ గ్రాటుట = అడుట - అనఁగా పడుట, ఎన్నఁడు = ఎప్పుడో, నాటనుండియున్ = అప్పటినుండియు, వధూమంగళకార్యనిష్ఠలై = దమయంతియొక్క శుభప్రదమైన కార్యమందానక్తిగలవారై, సంగరముకే = యుద్ధముకు, గతంబుగకే = విషముగా, మనంబునకే = మనస్సునఁడు, భావనసేయుదుర్ = తలఁతురు.

తా. ఓయంద్రా! దమయంతిస్వయంఐరమనిమిత్తము రాజులను పిలుచుట

కై ఘంట వాయించినది మొదలు మధ్యమలోకవాసు లైనరాజులందఱు నాకా
ర్యముంగూర్చిపోవ బయనమై యున్నవారగుటచే యుద్ధములను మనంబునం
దు విషముగాఁ దలంతురు.

తే. అఖిలమోహిని యయినయశోయ్యలరుఁబోడి

తై శవము వీడుకొన్న శ సందుగాఁగ

ననుదినంబును రాజనందనులమీఁద

వేటలాడుచు నున్నాఁడు శ విషమశరఁడు.

26

టీ. అఖిలమోహిని-అఖిల=సమ స్తమును, మోహిని=మోహింపఁజేసెడిది, ఆ
యిన యయ్యలరుఁబోడి=ఆయినట్టి గూఢమయంతి, తై శవము=బాల్కమును,
వీడుకొన్నది=విడిచిపెట్టినది, సందుగాఁగ=అవధిగా, (అనఁగా తై శవము విడి
చినప్పటినుండియు ననియర్థము.) విషమశరఁడు-విషమ=తేలియైన-అనఁగా వి
దైవ, శర=బాణములుగలవాఁడు-అనఁగా మన్నఘోషగుట, అనుదినంబును=ప్రతిది
నంబును, రాజనందనులమీఁద=రాజకుమారులపై, వేటలాడుచు ఉన్నాఁడు
=హింసింపచున్నాఁడు-అనఁగా దమయంతింజూచి సమస్తరాజభృంధము మద
నవీడిత మగుచున్నదని భావము.

కా. ఓదేవేంద్రా! సమస్తలోకమునకు మోహము పుట్టించెడు దమయంతికి
యోజన మవిర్భవించినది మొదలు రాజకుమారులందఱు మెఱుఁగెండ్లియాడుటకై
ప్రయత్నించుచు మదనవీడితులై యున్నారు.

వ. అది కారణంబుగా రాజలోకం బీలోకంబునకు రాదు భూ
మండలంబున భండనంబు లేకుండుటగఁజేసి నావిలోచనంబు
లుపవసించి యున్నయవి యే నిప్పుడు వీనికి సుఖపారణంబుగా
రణక్రీడాదండంబు రాక్షసులతో నీకు సంభవించునొకో
యనునాస నిచ్చోటికిఁ జనుదెంచితి నని పలికిన.

27

టీ. అది కారణంబుగా=అపేక్షింపఁబడన, రాజలోకంబు=రాజనమోహ
ము, ఈలోకంబునకు, రాక్ష=రాక్షసులు, భూమండలంబునకు, భండనంబు =

యుద్ధము, లేకుండుటంచేసి=లేకపోవుటంబట్టి, నావిలోచనంబులు=నానేత్రములు, ఉపవసించి=ఉపవాసముచేసి, యున్నయవి, ఏను. ఇప్పుడు, వీనికి=ఈ నేత్రములకు, సుఖపారణంబుగా=సుఖభోజనంబుగా, రణక్రీడాడంబరంబు-రణక్రీడ=యుద్ధక్రీడలయందలి, ఆడంబరంబు=ఆతిశయము, రాక్షసులతో, నీకు, సంభవించునోకో=సంభవించునెఱు, అనునాసక్, ఇచ్చోటికి=ఈ లోకమునకు, యెదురెదిలి=వచ్చితిని, అనిపలికిన=అనిపలుకగా, పైపద్యముతో నన్వయము.

ఉ. అమృతమంత్రుడల్ల నగి నీ యంబురుహాసన సూతి కట్లనుకొనమద మొప్పలేదు రణచిర్ర దివంబున నాదు నెయ్యపుం దన్నుడు కైటభాంతికుడు నీ దక్షతః ప్రెగ్గడయై నమస్తభారమువహింపఁగాఁ ద్రిదశరీరాజ్యము నెప్పుడిఁ జేయుచుండుదున్.

టీ. అమృతమంత్రుడు=ఆచార్యుడు, అల్ల= మెల్లగా, నగి=నవ్వి, అంబురుహాసనసూతికి=బ్రహ్మమారునికి (అనఁగా, నారదునికనుట), సమదముపిచ్చుక=సంతసము కలుగుచుటగా, ఇట్లు= ఈరీతిగా, బలుకును, దివంబు=స్వర్గమునందు, రణచిర్ర=యుద్ధనమాచారము, లేదు, నాదు నెయ్యపుం దన్నుడు=నాముద్దులముడు, కైటభాంతికుడు=కైటభాసురుని చంపినవాడు (అనఁగా విష్ణువనుట), ప్రెగ్గడయై=మంత్రియై, దక్షత=నేర్పుచే, నమస్తభారము=నమస్తభారములు, వహింపఁగా=వహించుచుండఁగా (అనఁగా నమస్తభారజీయవ్యవహారములను జక్కపెట్టుచుండఁగా ననుట), త్రిదశరాజ్యము= స్వర్గరాజ్యమును, నెప్పుడి=నిశ్చింతతో, చేయుచుండుదున్=పరిపాలించుచుండును.

తా. నారదుడు పలికినవాక్యములను దేవేంద్రుడు విని మందహాసముచేసి సంతసముతో నిట్లనియె. “ఓ నారదా! స్వర్గమందు యుద్ధమున్న పేరేవినబడలేదు. నాతత్త్వమైన నారాయణుడు నాకుసహాయభూతుడై నేర్పుచే వ్యవహారములు జక్కపెట్టుచుండఁగా నిశ్చింతతో స్వర్గరాజ్యమును పరిపాలించుచున్నాను. తే. సాక్షిమాత్రంబుగాఁ గరణఫలమునందు

నెవుడు వ్రజాయుధంబు వశహింతుఁగాని
యతనియాజ్ఞయ చాలు సంరయమివరేణ్య !

త్రిదశలోకాధిరాజ్యంబు శ దిరము సేయ.

29

టీ. ఎవ్వడు = ఎల్లపుడు, వ్రజాయుధంబు = వ్రజాయుధమును, కరస్థులకునందు = చేతియందు, సాక్షిమాత్రంబుగా = విలాసనిమిత్తము, మహింతును = ధరించుచున్నానుగాని, సంయమివరేణ్య = మునిశ్రేష్ఠ, త్రిదశలోకాధిరాజ్యంబు = స్వర్గలోకరాజ్యమును, తిరముసేయ = దృఢపఱచుటకు, అతని యాజ్ఞయ = ఆవిష్టువుయొక్క యావయే, చాల్ = సరిపోవును.

తా. ఓముసీందా! నీ నెల్లపుడు చేతియందు వ్రజాయుధంబును విలాసమున కుమాత్రమే ధరించుచున్నానుగాని యుద్ధమునకై గాదు. స్వర్గలోకరాజ్యమును శత్రువులపాలఁ బడకుండఁ గాపాడుటకు నారాయణనియాజ్ఞయే చాలును. నావ్రజాయుధముతో నేమిప్రయోజనము?

వ. అని పలికినం గలహాభోజనుండు నిట్టూర్పు నిగిడించి యిట్లనియె.

30

టీ. అనిపలికిన = అని యింద్రుఁడు పలుకఁగా, కలహాభోజనుండు = యుద్ధమే ఆహారము కాఁగలవాఁడు (అనఁగా నారదుఁడనుట) నిట్టూర్పు = దీర్ఘశ్వాసమును, నిగిడించి = పుచ్చి, యిట్లనియె.

తా. పాతాళంబున నున్న యప్పుడుగడుంగ్ర బాధింతుభూలోకముం దైతోవీధి ధరిత్రి నున్నపుడు గాంక్షింతుగా మరావాసముగా దైతేయాంతక! యొక్కచోట నిలువంగదాత్పర్య మిచ్చంగినా కేతోయంబున లేకపోయెను సమిశ్రిత్యతాభిలాషంబునన్. 31

టీ. దైతేయాంతక = రాక్షసశత్రుఁడనై నయిందా! పాతాళంబున = పాతాళలోకమునందు, ఉన్నయత్తుడు = ఉన్న సమయమందు, సమిశ్రిత్యతాభిలాషంబున = సమిక = యుద్ధమును, వీక్ష = చూడుటయందలి, అభిలాషంబున = కోర్కె, దేతోవీధి = మనస్సునందు, కతుక = మిక్కిలి, భూలోకము = భూ

లోకమును, ప్రార్థింతుఁ = కోరుచుండును, ధర్మిత్రిఁ = భూలోకమందు, ఉన్న
పుడు = ఉన్న కాలమునందు, గురవాసముఁ = గురవకు నివాసస్థలమును, అవఁ
గా - స్వర్గలోకము ననుట, కాంక్షింతుఁ = కోరుచుండును. ఇచ్చింగ్ = ఈ
తిగా, ఒక్కచోటఁ = ఒక స్థలమందును, నిలువఁ = నిల్చుటకు, తాత్పర్యము = అ
సక్తి, నాకు, ఏనోయెబ్బునఁ = ఏరీతిచేసెనను, లేకపోయెను = కలిగినదికాదు.

తా. ఇంద్ర! యుద్ధములు చూడ వేడుక గలవాడనై సంతతంబును లోకం
బులఁ దిరుగుచుఁ బాతాళమున నున్న పుడు భూలోకమునుఁ బాడ వేడుకపడు
చు. నందున్న పుడు స్వర్గలోకమునుఁపాడ నభిలషించుచు నిట్లుకచోటనైన
నిలువక తిరుగుచున్నాను. కాని యెచ్చటను గలహంబు సంఘటిల్లదాయె.

వ. నిన్నుం గనుంగొంటి నారాక కీదియ లాభంబు. నన్ను వీడుకొ
ల్పుము. మధ్యమలోకంబునకుం గ్రమ్మఱ బోయెద దమయం
తీస్వయంవరోత్సవావసరంబున మాత్సర్యంబు వుట్టి జట్టి
బిరుదులగురాచపుట్టువులు దమలోనం బ్రతిఘటించి నిల్చి
శస్త్రాశస్త్రీం గదిసి మొత్తులాడిరేనిఁ జిత్తంబునం గుత్తుకబం
టిగా సమరసంరంభంబు భుజియింతుంగదా యని పలికి నము
చితప్రకారంబున నముచిసూదమచేత ననుజ్ఞాతుండై పర్వ
తుండునుం దానును నరిగెఁ దదనంతరంబు.

32

టీ. నిన్నుఁ, కనుంగొంటిన్ = చూచితిని, నారాకకుఁ = నేనిచ్చటకు వచ్చు
టకు, ఇదియ = నీదర్శనమే, లాభంబు = ఫలంబు, నన్ను, వీడుకొల్పుము = పం
పుము. మధ్యమలోకంబునకుఁ = భూలోకంబునకు, గ్రమ్మఱ = తిరుగ, పోయె
దఁ, దమయంతీ స్వయంవరోత్సవావసరంబునఁ - దమయంతీ స్వయంవర =
దమయంతియొక్క స్వయంవరమనెడు, ఉత్సవావసరంబునఁ = ఉత్సవసమయ
మునందు, మాత్సర్యంబు = అసూయ, పుట్టి = కలిగి, జట్టిబిరుదులు = పరాక్రమకా
లులు, వివరాచపుట్టువులు = వివర్తిరాజకుమారులు, తమలోనఁ, ప్రతిఘటిం
చి = ఎదుర్కొని, నిలిచి, కదిసి = సమాపించి, శస్త్రాశస్త్రీం = ఓండోరులు శ
స్త్రీంబులధరించి, మొత్తులాడిరేని = పోట్లాడినచో, చిత్తంబునఁ, గుత్తుక

బంటిగా = కంఠశ్రాత్రిగా, సమరసంరంభమును = యుద్ధసంరంభమును, భుజి
యింతుంగదా = భుజియింతును. అనివలికి, సముచితప్రకారంబున = తగినరీతి
చే, నముచినుదమచే = దేవేంద్రునిచే, అనుజ్ఞాకుండై = సెలవు పొందినవా
డై, పర్వతుండును, తానును, అరిగె = పోయెను. తదనంతరంబు = పిమ్మట.

గీ. దేవమునిమాట లమృతంపులేదేట లగుచు

నధికతర మైవయాహ్లాద శ మాచరింప

వేడ్కపడె నెమ్మనంబునో శ విబుధరాజు

భోజకన్యాస్వయంవరంబునకుఁ బోవ.

38

టీ. దేవమునిమాటలు = నారదమహామునిమాటలు, అమృతంపులేటలు =
నిర్మలమైన అమృతమువంటివి, అగుచు, అధికతరము = ఎక్కిరిగొప్పది, వివ
యాహ్లాదము = వివసంతోషమును, అచరింప = కరిగింపఁగా, విబుధరా
జు = దేవేంద్రుఁడు, భోజకన్యాస్వయంవరంబునకు = దమయంతీస్వయంవర
మునకు, పోవ = వెళ్లుటకు, మనమునో = మనస్సునందు, వేడ్కపడె =
కుతూహలపడెను.

తా. నారదుఁవాక్యము లమృతశుభ్యములై తనకు మిక్కిలి సంతోషము
నుఁ గలిగించినందున దేవేంద్రుఁడు, దమయంతీస్వయంవరంబునకుఁ బోవ
వేడుకపడెను.

మ. పవినంగంబునఁ దాప మొందినశ చీరప్రాణేశుకెంకేలికిం

జివురుంగై దువుజోదు వైద్యమువదేశించె రహస్యంబుగా

నవనీహారపయోమిశన్తలయజశ్నాన్యార్జ్యపర్యంతమై

యివతాళించువిదర్భరాజతనయాశహృద్యస్తనద్వంద్వమున్.

టీ. పవినంగంబున = పవిత్ర = ఇజాయుధముయొక్క, సంగంబున =
సంబంధముచే, తాపము = సంతాపమును, ఒందిన... కెంకేలికి = ఒందిన =
పొందినట్టి, శచీప్రాణేశు = దేవేంద్రునియొక్క, కెంకేలికి = కెంపువలె
యొట్టునైనచేతికి, చివురుంగైదువుజోదు = చిగురేలయుధముగాఁగలవాఁడు,
అనుఁగా - మర్త్యభుండనుట. నవ... పర్యంతమై - నవనూతనమైన, నీహార =

మంచుసంబంధమైన, పయన్ = నీటితో, మిగల్ = కలిపిన, మలయజ=మంచు
చిగంధముయొక్క, స్నాన = అభిషేకముచే, లేక, చిలుకుటచే, ఆర్ద్ర)=తడి
సిన. పర్యంతము+వి=ప్రక్కలుకలదై, ఇవతాళించు .. స్తనద్వంద్వముక్-ఇవ
తాళించు = మిక్కిలిచల్లఁగనముఁగలిగియున్న, విదర్భరాజతనయా=దమయంతి
యొక్క, హృదయ = మనోహరమైన, స్తనద్వంద్వముక్ = స్తనయుగళమును,
రహస్యముగాఁ, వైద్యము=చికిత్సను, ఉపదేశించెఁ = తెలియఁబఱచెను-అనఁ
గా దమయంతినిఁ బెండ్లియాడఁ దలంపు పుట్టెనని యర్థము.

తా. వ్రజాయుధముయొక్క రాపిడివలనఁ గందినట్టి దేవేంద్రునియొక్క
చేతితాపము పోవుటకు హిమజలమిలితమగు మంచుచిగంధపుఁబూఁతిచేఁ దడిసి
మిక్కిలి చల్లఁదగఁ గలిగిన దమయంతియొక్క మనోహరమైన స్తనద్వయ
మును గ్రహించుటయే మందని మన్నఁఁడు రహస్యముగా నుపదేశించెను.

వ. అప్పుడు.

35

సీ. రంభవిప్రసంభసంకరంభంబు విగనాడె

నూనరోసము పూనె శ మంజుఘోష

దభుకొత్తై మదిఁ దిలొక త్తమకు నుత్తలపాలు

ప్రమోచ ప్రమానశభావ మొందె

సూర్యశిషాభాగ్యశగర్వంబు పారివ్రాయె

హరిణి సంతాపాగ్నిశకరణి యయ్యె

వంతఁ బానుపుమీఁద శ నై చె మేను ఘృతాచి

మేనకసన్తాన శ మూనమయ్యె

తే. నచ్చరలు దక్కుఁగలవారు శ నలసి సాలసి

ప్రాణము క్తియు యుక్తిగా శ ననుమతించి

రాత్తవల్లభుఁ డింద్రుండ శ యవనినాథ

తనయ వరియింప ధరకుఁ బోఁ శ దలఁచుటెఱిగి.

36

టీ. అత్తవల్లభుఁడు=మనోవల్లభుఁడైన, ఇంద్రుండు=దేవేంద్రుఁడు, అ.న

మనాథతనయ్ = ఆదమయంతిని, వియింపక = వరించుటకు, ధరకు = భూమికి, పోదలంచుట = వెళ్లుట కిష్టపడుట, యెఱింగి = తెలిసికొని, రంభ = రంభయినదీయచ్చర, విసంభనరంభమును = దేవేంద్రునియందున్నవిశ్వాసాతిశయమును, దిగనాడె = విడిచిపెట్టెను. అనఁగా - స్త్రీలు తమభర్తలన్యకాంతలఁ గోరుచున్నప్పుడది నహింసకఁ గ్రోధము వహించియుండుట స్వభావము. గావున దేవేంద్రుఁడు దమపై మన్నికూరిమిని విడిచి దమయంతినిఁ గోరినట్లు తెలిసికొని యతనిపైఁ బూర్వమందున్న విశ్వాసమును విడిచిపెట్టినదని భావము. మతీయు దమయంతియని చెప్పక యవనినాథతనయ యనిచెప్పటచే మర్త్యభామినియని తోచును గాన తమకంటె మర్త్యస్త్రీకి నాధిక్యము గలిగినదని యచ్చరలకుఁ జిన్నతనమును మచ్చరియును గలిగినవి తెలియఁదగినది. మంజుఘోష = మంజుఘోష యనునచ్చర, మానరోషము = ప్రణయరోషమును, పూనె = పొందెను. తిలోత్తమకు = తిలోత్తమ యనుదానికి, మది = మనంబున, ఉత్తలపాలు = లోట్రుపాలు, లేక మనోదుఃఖము, తిరుకొత్తె = ప్రకాశించెను - అనఁగా నధికమాయెనుట. ప్రష్టాచ = ప్రష్టాచ యను నచ్చర, ప్రహ్లానభావము = నెలనెలపోవుటను, ఒండె = పొందెను. ఊర్వశి సౌభాగ్యగర్వంబు = ఊర్వశియొక్క సౌందర్యాతిశయము, పారివోయె = నశించెను. అనఁగా లోకములలోఁ దనకంటె నధికసౌందర్యమతురాలు లేదని తిరుగుచున్న ఊర్వశియొక్కగర్వ మంత నొందెను. హాణి = హరిణియనునది, సంతాపాగ్నికే = సంతాపము నగ్నిహోత్రమునకు, అరణి = అగ్నిమంధన కాష్ఠము, అయ్యె = అయ్యెను. అనఁగా సంతాపంబునకు స్థానభూత మైనదనుట. ఘృతాచి = ఘృతాచియనునది. పంథె = దుఃఖముచే, మేను = శరీరమును, పాన్యుమిందె = తయ్యయిందు, వైచె = పడవై చెను - అనఁగా విచారముచేఁ బరుండెనని భావము. మేనకసన్ధానము = మేనకయొక్క గౌరవము, ఊనమయ్యె = తగ్గిపోయెను. తక్కుఁగల వారలు, అచ్చరలు = మిగిలిన దేవతాస్త్రీలు, అలసి = ఆయాసమును బొంది, సాలసి = మూర్ఛఁజెంది, ప్రాణముక్తియ = ప్రాణములు విడుచుటయే, యుక్తిగా = ఉపాయముగా, అనుమరించిరి = అంగీకరించిరి. ఈచెప్పటచే దమయంతి దేవతాస్త్రీలకంటె నధికసౌందర్యమతురాలనిఁ తెలియజచ్చుచున్నది.

తా. దేవతాస్త్రీలైన తమకు వల్లభుడైన దేవేంద్రుడే మానవకన్యక యగు దమయంతినిఁ దనంతఁ దానె వరింపఁబూని భూలోకంబునకుఁ బోవునని తెలిసి కొని సూర్య మింద్రునిపై విశ్వాసముఁజూచి విహరించురంభ యావిశ్వాసమును విడిచిపెట్టెను. మంజుభూష ప్రణయకోపమును విహించెను. తిలోత్తమ దుఃఖమునుఁ బొందెను. ప్రస్థాచ తెలతెలపోయెను. ఊర్వశి తాను సౌందర్యవంతురా లన్నగర్వము విడిచిపెట్టెను. హరిణి సంతాపమున కధీనురాలయ్యెను. ఘృతాచి దుఃఖాతిశయముచే శయించెను. మేనక తనగౌరవము నశించినదని దుఃఖించెను. శక్తిగల యచ్చరలంపఱు దుఃఖాతిశయముచే నలసి మూర్ఛిల్లి ప్రాణములను విడుచుటే యుపాయముగాఁ దలంచియుండిరి.

న. ఇట్లు జంభారి విశ్వంభ రాధునంబునకుం బోవ సమకట్టి కట్టాయితం బయ్యె. అతనితోడంగూడఁ గావక పరేత రాజపాశపాణులు వరుసం బైరి. అస్ప డప్సరందరాదిబృందారక చతుష్టయంబు మున్నాడి ప్రోడ లగువేల్పుఁజేడియలచేత దమయంతికిం గానుకలుగా నిగూఢప్రకారంబున మందారకుసుమదామరులు మొదలుగా దేవలోకంబునం గలవస్తువులు పంచిరి యనంతరంబ.

87

టీ. ఇట్లు, జంభారి = జంభాసురునిఁ జంపినవాఁడు-అనఁగా దేవేంద్రుఁడు, విశ్వంభ రాధునంబునకుఁ = భూలోకంబునకు, పోవఁ, సమకట్టి = ప్రయత్నించి, కట్టాయితంబయ్యె = సిద్ధపడెను. అతనితోడఁ = అదేవేంద్రునితోఁగూడ, పావక...పాణులు-పావక = అగ్నియు, పరేత రాజ = యముఁడు, పాశపాణులు = వరుణుఁడు, అనఁగా - పన్నయమవఁగులని యర్థము, వైసంబయిరి = ప్రయాణమయిరి అప్పుడు, అప్సరందరాదిబృందారకచతుష్టయంబు = దేవేంద్రుఁడు మొదలగు నలువురుదేవతలు, మున్నాడి = ముందుగా, ప్రోడలగు వేల్పుచేడియలచేతఁ = ప్రాఘృలైన దేవతాకాంతలచేత, దమయంతికిఁ, కానుకలుగా = బహుమానములుగా, నిగూఢప్రకారంబునఁ = రహస్యముగా, మందారకుసుమదామరు

బు = మందారపున్నమాలికలు, మొదలుగా = మొదలైన, దేవలోకంబునంగ
లవిస్తువులు, పంచరి = పంపిరి. ఆనంతరంబ = పిమ్మట. నైషధ్యుతో నన్వయము.

శా. ఆదిక్పాలురు దివ్యకాంచనవిమానానాధులై సమృదా
పాదిప్ర్యామతరంగిణీలవారి కాశీవర్యంత వాతంబు ప్ర
స్వేదాంభఃపృషతంబులం గముపఁగాశీ శీఘ్రంబయే తెంచిరా
హ్లాదంబొప్పవసుంధరాస్థలికమృత్తప్రవాతముల్ గొల్వఁగన్.

టీ. ఆదిక్పాలురు = ఆయింద్రాద్నియమవరుణులు, దివ్యకాంచనవిమానా
నాధులై = మనోహరమైన బంగారువిమానములపై నధిష్ఠించినవారై, సమృద...
వాతంబు - సమృద = సంతోషమును, అపాది = కలిగించుచున్న, వ్యోమతరంగిణీ
= గంగానదియొక్క, లవారికా = ప్రవాహములయొక్క, పర్యంత = ప్రాంత
ములనుండివచ్చు, వాతంబు = గాలి, ప్రస్వేదాంభఃపృషతంబులన్ = చెమట
బిందువులను, కముపఁగాన్ = నశింపజేయుచుండఁగా, అమృత్తప్రవాతముల్ =
దేవతాసమాహములు, కొల్వఁగన్ = సేవించుచుండఁగా, అహ్లాదంబు = సంతో
షము, ఒప్పన్ = ఒప్పునట్లుగా, వసుంధరాస్థలికన్ = భూమికి, శీఘ్రంబు =
వేగముగానె, ఏ తెంచిరి = విచ్చిరి.

శా. ఆ ట్లంద్రాదిదిక్పాలురు విమానముపై నధివసించి గంగానదినుండి
వచ్చుచల్లని మెల్లగామ్మలుచెమ్మటల నశింపజేయుచుండఁగా దేవతలు సేవించు
చుండఁగా మిక్కిలి సంతోషముఁ జెంది భూలోకమునకు వేగముగా విచ్చిరి.

వ. ఇట్లు గగనంబు డిగ్గి యమరులు సజలజలధరధ్వానగంభీరం
బై దూరంబున నుండి వీతెంచునొక్కమోత యాలకించి
యిదియేమి ఘోషంబొకోయని యద్దిక్కుఁ గనుంగొనునప్పు
డు నిస్వనశ్రుతిసహోపయాతం బైనరథంబునందు. 39

టీ. ఇట్లు, గగనంబు, డిగ్గి = ఆకాశమునుండి దిగివచ్చి, అమరులు = దేవతలు,
సజల...గంభీరంబై - సజల = జలముతోఁగూడిన, జలధర = మేఘముయొక్క,
—అనఁగా వర్షకాల మేఘముయొక్క, యనుట, ధ్వాన = గర్జనలెన్నే, గంభీరం

తై=గొప్పదై, దూరంబుననుండి, బీతెంచుకొక్కమోత=వచ్చుచున్నయొక్క
 ధ్వని, ఆలకించి=విని, ఇది, ఏమిఘోషంబు+ఒకో=ఇదిఏమిచప్పుడోయని, అద్ది
 కు=అధ్వనివచ్చుచున్న దెసకు, కనుంగొనునప్పుడు = చూచుచున్న సమయం
 బున, నిన్వనశ్రుతినహోపయాతంబు - నిన్వన=ధ్వనియొక్క, శ్రుతి=వినికితో,
 నహోపయాతంబు = కూడివచ్చునది-అనగా రథధ్వని వినబడినకాలమందే
 రథముకూడ వచ్చియున్నదని భావము. ఈచెప్పుటవలన రథముయొక్కవేగా
 తిశయము తెల్లమగుచున్నది. ఐనరథంబునందుకొ = ఐనట్టిరథముపైని, అవి పై
 పద్యముతో నన్వయము.

ఉ. కాంచిరి నిర్జరేశ్వరు లఖండితరూపవిలాససంపదక

వంచితపంచబాణు డగుశీవాని సమంచితసారధీరతం

గాంచనభ కరంబునకు శ గాదిలినెచ్చెలి యైనవాని ని

ర్వంచిత దానశక్తి సురశీరత్నముఁ బోలెడువాని నైషధున్. 40

టీ. నిర్జరేశ్వరులు = ఇంద్రాగ్నియమవరుణులు, అఖండితరూపవిలాససం
 పదక - అఖండిత=తక్కువగాని, రూప=సౌందర్యముయొక్కయు, విలాస=
 కాంతియొక్కయు, సంపదక = నమృద్ధిచే, వంచిత...అగువానికొ-వంచిత=
 జయింపబడిన, పంచబాణుడు=మన్మథుడుగలవాడు, అగువానికొ = ఐనట్టివా
 నిని, సమంచితసారధీరతకొ - సమంచిత = ఒప్పుచున్న, సార = నిగ్గయిన,
 ధీరతకొ=ధైర్యగుణముచే, కాంచనభూధరంబునకుకొ = బంగారుకొండకు,
 గాదిలినెచ్చెలి = నచ్చినస్త్రీహీతుడు, ఐనవానిని=ఐనట్టివానిని, నిర్వంచితదా
 నశక్తికొ-నిర్వంచిత = కపటములేని, దానశక్తికొ = దానమందున్న సామర్థ్య
 ముచే, సురరత్నముకొ = చింతామణిని, పోలెడువానికొ = అనుకరించువానిని,
 లేక సరియైనవానిని, నైషధుకొ=నలమహీధవుని, కాంచిరి=చూచిరి.

తా ఆయుద్రాదిదిక్పాలురు మన్మథునితో సరియైనరూపసంపదక గల
 వాడును, బంగారుకొండతో సరియైన ధైర్యగుణముగలవాడును, చింతామణి
 తో సదృశమైనదానగుణము గలవాడును నగునలమహీరాజును చూచిరి.

వ. కాంచి వరుణం డతనితరుణత్వంబునకు నిబిడం బగుజడభూ
 యంబును లులాయధ్వజం డతనిరూపధేయంబునకు ధూమ

లత్వంబును వైశ్వానరుం డతనియైశ్వర్యంబునకుం బరి
తాపంబును సుత్రాముం డతనికామనీయకంబునకుం జూపో
పమియును నిక్కంబుగా వహించి. 41

టీ. కాంచి=అట్లు నలునిఁజూచి, వరుణుండు=వరుణదేవుఁడు, అతనితరుణ
త్వమునకుఁ=అతని యౌవనమునకు, నిబిడంబగు=దట్టమైన, జడభూయంబును=
జడత్వమును-లేక స్తంభాఖ్యసాత్వికభావమును, అనఁగా- తారుణ్యభూషితమైన
నలునిరూపమునుజూచి వరుణుం డచ్చెరువడి స్తంభాకృతి నొందెననుట, వరు
ణుండు జలపతిగాన జడభూయమనఁగా లడల కభేదమునుబట్టి జలభూయ
మును అనఁగా ఉదకరూపత్వమును బొందినాడని భావము. బులాయ
ధ్వజండు=మహిషమే ధ్వజముగాఁగలవాఁడు- అనఁగా యముఁడు, అతని
రూపభేయంబునకుఁ=ప్రళయమైన సౌందర్యంబునకు, సూమలత్వంబును=మిక్కి
లి నల్లఁదనమును, అనఁగా యముఁడు నలునిసౌందర్యమును జూచి యచ్చెరువడి
వైవర్ణ్యమును బొంది నల్లనివాడై కాలుఁడని యిప్పటికిని బిలువఁబడుచున్నాఁ
డని భావము. ఇటు కవీశ్వరుండు యమునకు స్వభావసీద్ధమగు నల్లఁదనమును నల
మహారాజు సౌందర్యముజూచి యచ్చెరువడి వైవర్ణ్యము నొందుటవలన నేకలిగి
నదని యూహించినాఁడు. వైశ్వానరుండు=అగ్నిహోత్రుఁడు, అతనియైశ్వర్య
మునకుఁ, పరితాపంబును=సంతాపంబును, ఇటుఁగవివరుండు వహ్నికే స్వాభా
వికధర్మమగు సంతాపమును నలుని వైశ్వర్యంబుజూచి సహింపలేక పోవుటచేఁ
గలిగినట్లుహించె. సుత్రాముండు = దేవేంద్రుండు, అతని కామనీయకం
బునకుఁ=అతనియొక్కకామనీయత్వమునకు, చూపోపమియుం=మచ్చిరమును,
వేయికన్నులకును ప్రేఁగగుటయని భావము, నిక్కంబుగాక=నిజముగా, వహిం
చి=దాచిచి, యని వైషద్యముతో నన్వయము.

మ. శ్రుతపూర్వం బగువిశ్వమోహనకళాశోభావిశేషంబు స
మృతినూహింపఁగఁ జాయనాఱుటయుఁ బ్రేమంబాత్మలోగీలుకో
నితఁడే నైషధుఁ డంచు నొండారులతో నేకాంతమొయ్యొయ్యనా
శతమన్యుప్రముఖామరుల్ మునుకుచుం १ జర్పించిరుత్కంఠతోన్.

టీ. శ్రుతపూర్వంబు=పూర్వమందు వినఁబడియున్నది, అగు...విశేషంబు-

అగు=అయిన, విశ్వ=ప్రపంచమునకు, మోహనకళాశోభా=మోహముపుట్టించెడు
కాంతినమృద్ధియొక్క, విశేషంబు=అతిశయమును, సమృద్ధి=మనస్సునందు,
ఉహింపఁగఁ=అలోచింపఁగా, చాయవాటుటయు=నరిపొలుటంబట్టి, అనఁ
గా-అతనిసౌందర్యాతిశయము తాము పూర్వమువినియున్ననలమహారాజు సౌంద
ర్యాతిశయమువలెనే యుండుటంబట్టి యనుట, ప్రేమంబు, ఆత్మలో=మనస్సు
లో, కీటుకో=తగుల్కానుచుండ, అనఁగా-ప్రేమజనింపఁగా ననియర్థము, ఆశ
రమస్యప్రముఖమగు= దేవేంద్రుఁడు మొదలుగాఁగలదేవతలు, ఉత్కంఠ
లో=తపాతపతో, మనుకుమ=ఆరాటపడుచు, ఇతఁడే=ఈరాజకుమారు
డే, ప్రేమధుఁడు=నలమహారాజు, అందు=అనుచు, ఒండొరులతో= ఒకరి
తోనొకరు, ఏకాంతము=రహస్యముగా, ఒయ్యొయ్యో= మెల్లమెల్లగా, చరిం
చిరి = ప్రసించికొనిరి.

తా. అచ్చుచున్నరాజకుమారునిసౌందర్యము పూర్వము తాము వినియు
న్ననలమహారాజుసౌందర్యమువలెనే యుండుటంబట్టి నలుఁడని నిశ్చయించుకొని
యతనియందుఁ బ్రేమ జనించుచుండఁగా సంద్రాదిదేవతలు వేడుకపడుచు నితఁడే
నలమహారాజుని తమలోఁదాము రహస్యముగాఁ బ్రసంగించుకొనిరి.

వ ఇట్లు విమర్శించుచుండ.

43

తే. విమలతిరిదివ్యగగనయానముల మీఁద

ధరణి గొలు వున్న యాదిగీశ్వరులఁ జూచి

యద్భుతాక్రాంతచిత్తుఁడై శ్రీ యధిపనుతుఁడు

చేరఁ జనుదెంచి యంతంతఁ శ్రీ దేరు డిగ్గ.

44

టీ. విమల...మీఁదఁ - విమలతిర=మిక్కిలి నిర్మలములయిన, దివ్య=దే
తానంబంధమైన, గగనయానములమీఁదఁ=ఆకాశవిమానములమీఁద, ధరణి
=భూమిపైన, కొలువున్న=సభ చేసియున్న, ఆదిగీశ్వరులఁ=ఆయస్థిదిక్పా
రను, చూచి, అధిపనుతుఁడు=రాజకుమారుఁడు(నలుఁడనుట), అద్భుత+అక్రా
ంతచిత్తుఁడై= అశ్చర్యముచేఁ గ్రమ్ముకొనఁబడిన మనసుకలవాఁడై, అంతంతః
క్రమక్రమముగా, చేరఁ + చనుదెంచి = చగ్గఱగా వచ్చి, తేరుఁ = ర
మును, డిగ్గఁ=దిగను.

తా. మిక్కిలి ప్రకాశమానములైన యాకాశవిమానములపైని భూమికిమీఁదుగా నభిచేసి యున్న యాయుష్పదికృపారసుఁడొకఁడని నలుఁ డాశ్చర్యమగుచుండై వారల సమీపించి తేరు డిగెను.

వ. ఇవిధంబున రథంబు డిగ్గి మూర్తం బైన రామణీయకగుణాద్యయవాదంబునుం బోని యమ్రేదినీరమణుండు సుత్రామాది విబుధరాజచతుష్టయంబునకు నభివాదనం బొచరించి ప్రాంజలియై పార్శ్వంబున నిలిచి యుండె. అయ్యమృతాశనులతనిం జూచి దమయంతీనిరాశంబులై నయాశయంబులతోఁ బరస్పరముఖావలోకనంబులు చేసిరి. అప్పుడు పంచనాకపటనాటక సూత్రధారుం డైన సునానీరుం డాన్మపకుమారున కిట్లనియె.

టీ. ఇవిధంబునఁ = ఈతీరున, రథంబు, డిగ్గి, మూర్తంబైన = మూర్తీభవించిన, రామణీయక = సౌందర్యమనెడు, గుణ = గుణమునకు, అద్యయ = ఒక్కటియేయనెడు, వాదంబునుంబోని = వాదంబువలెనున్న, లేక, రామణీయకగుణ = సౌందర్యగుణమునకు, అద్యయవాదంబునుంబోని = అదైవతవాదము వలెనున్న, అమ్రేదినీరమణుండు = ఆనలమహారాజు (అనఁగా ద్రిలోక్తకసౌందర్యవంతుఁడైన నలమహారాజునుట), సుత్రామా.. చతుష్టయంబునకుఁ - సుత్రామాది = దేవేంద్రుండు లోనుగాఁగల, విబుధరాజచతుష్టయంబునకుఁ = ఆనల్గురు గురరాజులకును, అభివాదనము = నమస్కారము, ఆచరించి = చేసి, ప్రాంజలియై = కట్టబడిన చేతులుగలవాడై, పార్శ్వంబునఁ = ప్రక్కను, నిలిచియుండె, అయ్యమృతాశనులు = అమృతమే భోజనముగాఁగల వారు (అదేవతలనుట), అతనిఁ = ఆనలుని, చూచి, దమయంతీనిరాశంబులు = దమయంతియందాశలేనివి, వివయాశయంబులతోఁ = అయిన కోర్కులతో (అనఁగా నలుఁడు దమకంటె నధిక సౌందర్యవంతుఁడై యుండుటఁ జేసి దమయంతి నలునినే పరించుఁగాని తమ పరిప దని నిరాశులై రనిభావము.) పరస్పరముఖావలోకనంబునఁ = ఒండొరులముఖములను చూచుకొనుటను, చేసిరి, అప్పుడు, పంచనా... సూత్రధారుండు- పంచనా = మోసముతోఁగూడిన,

కపటం=కపటమనెడు, నాటకం=నాటకమునకు, సూత్రధారుడు=మేళనాయకుడు (అనగానాటకమును సూత్రధారుడు నడిపించునటులు కపటమనెడు నాటకమును నడిపించుసూత్రధారునింటివాడనట) అయిన, అసువాసీరుడు =అదేవేండుడు, అన్యపకుమారునకు =అనలునితో, ఇట్లనియె =ఇట్లుపలికెను. సీ. అన్న! యెవ్వరివాడవయ్య సేమమె? నీకు

నైషధుం డనుబుద్ధి నీ నాకు బాడమె
గారావుఁ జెలికాడు నీ వీర సేనుడు మాకు
నాతని రేఖ నీయందుఁ దోచె
నేమికార్యముఁ గోరి నీ యెట పోవుచున్నాడ
పుడు నీచారిత్ర నీ మేము విందు
మెఱుంగుదో నీవు మన మ్మిందట లెస్సగా
నెఱుంగకుండిన నేమి నీ యెఱిగికోనుము

తే. దండపాణి యితం డనరలుం డతండు
వరుణుఁ డితఁ డేను నిర్జరశవల్లభుండఁ
బింశితార్థంబు నను మేలనీవెక్కుమాట
లర్థులై వచ్చితిమి మము నీ నాదరింపు.

46

టీ. అన్న = ఓ సోదరుడా ! ఎవ్వరివాడవయ్య = ఎవరికుమారుడవయ్య, నీకు, సేమ మె = కుశలమా! నాకు, నైషధుండు = నలమహారాజు, అనుబుద్ధి = అనెడితలంపు, బాడ మె = పుట్టినది. అనగా - నిన్ను బాడ నలమహారాజునెడి బుద్ధిని గలిగించుచున్నావనుట, వీర సేనుడు = వీర సేనమహారాజు, అనగా న అనితండ్రియనుట, మాకు, గారావుఁజెలికాడు = ముద్దున్నేహితుడు, అతని రేఖ = అతనిపోలిక, నీయందు, తోచె = కనబడెను. అనగా - తండ్రిగుణములు కుమారునియందుండుట సహజము గనుక వీర సేనునిగుణంబులు నీయందుండుటంబట్టి నీవే నలమహారాజు వని భావించుచున్నావనుట, ఏమికార్యము, గోరి = ఏ కార్యము నపేక్షించి, ఎట పోవుచున్నాడవు = ఎక్కడికిపోవుచున్నాఁ

డవు, ఏము=మేము, ఎల్లడు=ఎల్లప్పుడును, నీచార్మిత్ము=నీప్రపర్యమును, విందుము=వినుచుందుము. నీవు, మమ్మిందఱు = మమ్మనందఱును, లెస్సగా= బాగుగా, ఎఱుగుదు+ఓ = ఎఱుగుదువా? ఎఱుగక, ఉండిన, ఏమి=ఎఱుగకపోయినబోనిచ్చు, ఎఱిగకొనుము=తెలిసికొనుము. ఇతఁడు, దండపాణి= దండము పాణియందుఁ గలవాఁడు, -అనఁగా యముడనుట, అతిండు, అనలుండు=అగ్నిహోత్రుఁడు, ఇతఁడు, పరుణుండు=పరుణదేవుఁడు, ఏను=నేను, నిర్జరవల్లభుండ=దేవేంద్రుడను, పెక్కుమాటలు=చాలవాక్యములు, నీల=ఎందుకు, పిండితార్థము = ఫలితార్థమును, వినుము = ఆలకింపుము, అర్థులెవచ్చితిమి=యూచకులమైవచ్చితిమి, మము, ఆదరింపు=ప్రేమింపుము.

తా. అయ్యా! నీవెవరికుమారుండవు? నీకుఁగౌళలమా; నాకు స్నేహితుడైన వీరసేనమహారాజుపోలిక నీయందుండుటచే నీవు నలమహారాజువని యెంచుకొనుచున్నవాడను. ఏకార్యముఁగూర్చి యెచ్చటికిఁబోవుచున్నావు? నీచార్మిత్ము నెల్లప్పుడును వినుచు నేయుందుము. నీవు మమ్మందఱునెఱుగుదువా? ఎఱుగకుండినఁ జెప్పెదవినుము. ఇతఁడు యముఁడు, ఇతఁడగ్నిహోత్రుఁడు, ఇతఁడు పరుణదేవుఁడు, నేను దేవేంద్రుడను, మాకోర్కివినును. మేము యూచకులమై నీయొద్దకు వచ్చితిమి. మమ్మఁ ప్రేమింపుము.

వ. ముహూర్తమాత్రంబున మార్గభేదనం బపనయించి కార్యనివేదనం బొనర్చెద మని పలికి యభిధాకుళలుం డైనయవ్విబుధ నాయకుం డూరకుండిన.

47

టీ. ముహూర్తమాత్రంబున = రెండఁగడియల కాలములో నే, మార్గభేదనంబు=మార్గాయానమును, అపనయించి=తొలఁగించి, కార్యనివేదనంబు=కార్యముయొక్క తెలుపుటను, ఒనర్చెదము=చేసెదము. అనఁపలికి, అభిధాకుళలుండు=మాటలనేర్పరి, ఐనయవ్విబుధ నాయకుండు = ఐనట్టియూదేవేంద్రుండు, ఉరకుండిన = మిన్నకుండఁగా, అం పైపద్యములో నన్వయము.

తే. అర్థి యనుపేరు చెవి సోకినంతమాత్ర

బాదుకోఁ బులకించె ననీజనవిధుండు

ప్రావృషేణ్యపయోధరప్రభవమైన

గాలి ననిచిననీపవృక్షంబుపోలే.

48

టీ. అజ్ఞనవిభుండు = అనలమహారాజు, అర్థి యనుపేరు = “అర్థి” యనెడు నామము, చెవిసోఁగినంతమాత్రం = చెవినిబడినంతమాత్రముననే, ప్రావృషేణ్య = పర్వకాలసంబంధమైన, పయోధర = మేఘము, ప్రభవ = కారణముఁగాఁగలది, ఐనగాలిఁ = ఐనట్టిగాలిచే, ననిచిననీపవృక్షంబువోలే - ననిచిన = పుష్పించిన, నీపవృక్షంబువోలే = కడిమిచెట్టువలెనే, జాదుకోఁ = దట్టముగా, పులకించె = గగుర్పాటుచెందెను.

తా. పర్వకాలమేఘములవలనఁ గలిగినగాలిచేఁ బుష్పించినకడిమిచెట్టువలెనే నలమహారాజు “అర్థి” యనునామమును విన్నంతమాత్రముననే సంతోషాతిశయముచే సాంద్రముగాఁ బులకితమైనశరీరము గలవాఁడాయెను.

ప. ఇట్లు సంతసిల్లి భూవల్లభుం డంతర్గతంబున.

49

టీ. ఇట్లు, సంతసిల్లి = సంతోషించి, భూవల్లభుండు = నలమహారాజు, అంతర్గతంబునఁ = మనస్సునందు, అని వైపద్యముతో నన్వయము.

క. త్రిదశులకును దుర్లభమై

మదధీనం బయినయట్టి నీ మంచిపదార్థం

బది యెట్టిదొక్కో! వేగము

యొదవునొకో? యడిగినపుడ నీ యుచితంబునకున్.

50

టీ. త్రిదశులకును = నేపథిలకుఁ గూడ, దుర్లభమై = పొందశక్యముకానిదై, మదధీనంబు అయినట్టి = నాకు పతమయియుండినట్టి, మంచిపదార్థము = శ్రేష్ఠమైనవిస్తువు, అదియెట్టిదొక్కో = అదియేదియొ, వేగము = శీఘ్రముగా, అడిగినపుడ = కోరినపుడె, ఉచితంబునకున్ = అర్హకృత్యమునకు, అనఁగా నట్టిసత్కార్యమునకు వినియోగింపననుట, ఒదవునొకో = లభించునో (అనఁగా లభించునో లభింపదో యనుట).

తా. అమారె! దేవతలకుఁగూడ దుర్లభమై మనుష్యమాత్రుఁడనైన నాకు పతమైన యామంఛపదార్థం బేదై యుండునో? వారడిగినయాపదార్థము నాకు వేగముగా లభించునో లభింపదో?

తే. అడిగినప్పుడ యిత్తు నేఁ శ్రీ బ్రాణమైన
 నర్థిమాత్రంబునకు వేడ్క శ్రీ నతిశయిల్ల
 నట్టియే నింద్రుడంతవాఁ శ్రీ డానపడిన
 నకట యేమిచ్చి పరితోష శ్రీ మందువాడ.

51

టీ. నేను, అడిగినప్పుడ = అడిగినతర్జునమే, వేడ్క = కుతూహలము, అతిశయిల్ల = అతిశయించునట్లుగా, అర్థిమాత్రంబునకు = సాధారణయాచకునకుఁ గూడ, బ్రాణమైన, ఇత్తును, అట్టియేను = అటువంటిదాతనైనయేను, ఇంద్రుడంతవాడు = ఇంద్రుడంత గొప్పవాడు, అనపడిన = అపేక్షింపఁగా, ఏమిచ్చి = ఏనస్తువునిచ్చి, పరితోషము = సంతసము, అందువాడ = పొందువాడను. అకట = అయ్యయో! అనఁగాఁ బ్రాణముకంటె బ్రహ్మమును నధికమును నగుచున్నపు లోకమునలేదు. సామాన్య అడిగినప్పుడే యాప్రాణమునైన నెచ్చుచుండును. ఇప్పు డింద్రుడంతవాడు ఏచ్చినప్పుడు ప్రాణముకంటె నధికక్రియమగునట్లువు నీవలదా? అట్టివస్తువు నెట్లు సంపాదించి యింద్రునికిచ్చి సంతోషింపఁగలము?

తా. సామాన్యలైన యాచకులు నాదగ్గఱ కేలేంచి యాచించునపుడు వారికి నాప్రాణమైన నర్పించుచుండును. అటువంటిదాతనైన నేను త్రిలోకాధినాథుఁ డువచ్చి యాచించునపు డేవస్తు విచ్చువాడను; అకటా! ఎట్లు సంతోషము పొందువాడను

క. ప్రాణంబుకంటె భీమ

క్షోణిపతితనూజమీదఁ శ్రీ గూర్చి గలదు గీ

ర్వాణాధీశ్వరుఁ డయ్యలి

వేణిక్ మదిఁ గోరెనేని శ్రీ వేగమ యిత్తున్.

52

టీ. ప్రాణంబుకంటె = జీవముకంటె, భీమక్షోణిపతితనూజమీదఁ = భీమరాజుకూతురైన దమయంతినైన, గూర్చి = ఆసురాగఱు, కలదు. గీర్వాణాధీశ్వరుడు = దేవతలకు రాజగు నింద్రుడు, అయ్యలివేణిక్ = తుష్టేదలపంటి జడగలయాదమయంతిని, మదిక్ = మనసునందు, గోరెనేని = అపేక్షించినచో, వేగమ = క్రమముగా, ఇత్తును.

తా. నాకుఁ బ్రాణంబులమీఁదనున్న ప్రేమకంటె దమయంతియందున్న య సురాగము మెండు. ఒకవేళ దేవేంద్రుఁ డాదమయంతినే కోరజేని యామెను కీక్రుముగా నిక్తును.

తే. ఎద్దియొకొ వీరియభిలాష శ మెఱుఁగుభంగి

నడుగకయ మున్న యీవి భాగ్యంబుగాదె

వాంఛ నెఱిగియు నర్రారితవచనదైన్య

మాత్ర సైరింపఁ జాలువాఁ శ డధమదాత.

58

టీ. వీరియభిలాషము = నూచకులైన విరియొక్కకోరిక, ఎఱుఁగుభంగి = తెలిసికొనఁజీరితి, ఎద్దియొకొ = ఏదైయుండునో - అనఁగా వీరియభిలాష మెట్లుగాఁ దెలిసికొఁగలనో వియరాకున్నది. అనుగక అ+మున్ను + అ=యాచించుటకు ముందే, యీవి=దానమిచ్చుట, భాగ్యంబుగాదె=అదృష్టముకాదా? అనఁగా - అగుననుట, వాంచ=యాచకునియొక్కకోరిక, ఎఱిగియు = తెలిసికొనియు, అర్థావసరదైన్యము = ధనముగోరువానియొక్క వాక్యములందున్న దుఃఖము, లేక దీనత్వము, అర్చి = మనమునందు, సైరింప = సైచుటకు, చాలువాఁడు = సమర్థుడైనవాఁడు, అధమదాత = అధముడైనదాత, లేక దాతలలో నీచుఁడని యనిపించుకొనును.

తా. లోకములో నూచించువారియభిలాషము మఁదుగాఁ దెలిసికొనుటయు, నట్లు తెలిసికొని యాచకుఁడు నూచించుటకు ముందే యభిలాష నెఱవేర్చుటయు నదృష్టమేకదా! అట్లుగాక యాచకునియభిలాష మెఱింగియు వాచిదీనాలాపములు విస సహించి వాఁ డడుగునంతదనుక విశంబముఁజేయువాఁ డధమదాత యని యనిపించుకొనును.

చ. * కటికితనంబు బూని చటుకాకువిడంబముఁ గూర్చి లజ్జ సంతపడఁజేసి యర్థి గడుఁగొటియ పెట్టిన పాతకంబు నక్కట తలుఁగంగఁజాలునొకొ శకాలవిలంబము నాచరించి పిమ్మటఁ దదభీప్రీతార్థము సశమర్పణసేయుప్రదాతయెమ్మెయిన్.

* కటుకఁదనంబు మాన్చి.

టీ. కటికితనంబు = కాఠిన్యము, పూని=పహించి, చటుకాకువిడంబము - చటు=చటూక్తులచేతను, కాకు=పామరొక్తులచేతను, విడంబము = పరిహాసమును, కూర్చి=కలిగించి, అనఁగా హేళనచేసియునుట, లజ్జ=సిగ్గుచే, సంకటపడక, చేసి=బాధపొందునట్లుచేసి, అనఁగా మాటిమాటికి నడిగించుకొనుచు నందులకుఁ బ్రత్యుత్తరములీయక కాఠిన్యము పూనియుండి యాచకునకు సిగ్గుగలిగించుచు, నట్టిసిగ్గుచే నతనికి బాధగలిగించియునుట, అర్థి=యాచకుని, కడుక్=మిక్కిలి, కాచియపెట్టినపాతకంబు = యాచకునికి మిగుల బాధగలిగించుట వలన జనించినపాపము, కాలవిలంబము = ఆలస్యమును, ఆచరించి = చేసి, సిద్ధుత్ = తరువాత, తదభీష్మిన్సార్థము = ఆయాచకుని కిష్టమయినవార్త, సమర్పణము = ఇచ్చుటను, చేయుప్రదాత = చేసెడియట్టిదాత, అనఁగా యాచకునితోర్చి నెఱవేర్చెనుదాతయనుట, ఎమ్మెయి = ఏవిధముచేతనను, అక్కట! = అయ్యయ్యా! తిరుగఁగఁ + చాలుక్ + ఒకొ = సవారణ చేసికొనఁగలఁదా? అనఁగానట్టిపాపమును బోగొట్టుకొనుటకుఁ బ్రాయశ్చిత్తదులయిన లేకారణమునఁ బాపము తొలఁగించుకొలేడనుట.

తా. మనస్సునఁ గాఠిన్యము పహించి మిథ్యాస్తోత్రములచేతను బామరొక్తులచేతను యాచకుని బరిహసించి మాటిమాటి కడిగించుకొనుచు నతనికి సిగ్గుగలిగించి బాధపెట్టుచుండినందువలనఁ గలిగిన పాపమును దాత, తరువాత నాయాచకునిసంపూర్ణ మనోరఘుజేసినను నెక్కుకష్టములఁజెందిననుకొలఁగించుకొనలేడు.

చ. కమలము పంకసంకరవిగర్హిత మర్హముగాదు నిల్వఁగాఁ

గమలకు నంచు నెంతయును శతృకు మింపెనలార నర్థిదోః

కమలము నిర్మలంబు నతిశయాధవివేకులు తిద్దహారస

ద్దముగ నొనర్తు రప్రతిమ శదానకళాకలనాధురీణతన్. 58

టీ. కమలకు = లక్ష్మీదేవికి, పంకసంకరవిగర్హితము - పంక = బురుదయొక్క, సంకర = సంబంధముచే, విగర్హితము = నిందింపఁబడెడు, కమలము = పద్మము, నిల్వఁగా = నిల్చుటకు, అర్హముగాదు = తగదు, అంచు = అనిపఱకుచు, ఎంతయున్ = మిక్కిలి, కాకుకము = వేడుక, ఇంపు, ఎనలారన్ = పృథ్విజెందున

ట్లుగా, నిర్మలంబు=పంకరహితమైన, అర్థదోషకమలము = యాచకునియొక్క కరపద్మమును, అతిగాఢవివేకలు=మిక్కిలి గొప్పబుద్ధిగలవారు, అప్రతిమ... ధురీణర్థ - అప్రతిమ=సాటిలేని దానకళా=దానచాతుర్యమనెడు, కలపా=కార్యముయొక్క, ధురీణర్థ=భారవాహకత్వముచే, అనఁగా - విశేషముగా దానముచేయుటచే ననుట, తద్విహారనద్దంబుగఁ-తత్=అలక్ష్యదేవి, విహారనద్దయుగఁ=క్రీడాభవనముగా, ఒనర్తురు=చేయుదురు అనఁగా-బుద్ధిమంతులు తమసంపదలను కేవలము సూచకులనిమిత్తమే వ్యయముచేయుదురని యర్థము.

తా. బుద్ధిమంతులు, బురుడచే మిలితిమైనపద్మములక్ష్యదేవి నివాసస్థలమగుట కర్హులుగానని త గొప్పవేషకచే సాటిలేనిదానములఁ జేయుచుండుచి యా లక్ష్యకర్తలమైన యాచకుని కరపద్మమును క్రీడాభవనముగఁ జేయుచుండురు. ఉ. దానకళాకలాపసముదంచితసారవివేకసంపదక

మానితియాచమానజనమానసన్వృత్తిభివృత్తిబుద్ధియై
వ్యానికి లేదొకింతయును నీ వాఁడొకఁడు భరంబుధాత్రికిం
గానలు గావుశైలములునీగావుపయోధులు గావు భారముల్.

టీ. దాన...సంపదక - దాన=వితిరిగగుణమందున్న, కళా=చాతుర్యముల యొక్క, కలాప=సమూహముచే, నముదంచిత=ప్రకాశించుచున్న, సార=నిష్ఠన, వివేకసంపదక=జ్ఞానసమృద్ధిచే, లేకి, దానకళా = దానచాతుర్యమనెడు, కలాప=అలంకారియి చే, నముదంచిత=ప్రకాశమానమైన, సార=దృఢమైన, వివేకసంపదక=జ్ఞానసమృద్ధిచే (అనఁగా నెల్లపుడు దానమే చేయుచుండువలయుననెడు జ్ఞానముచేననుట), మానితి...బుద్ధి - మానితి=గౌరవాహులైన, యాచమానజన=యాచకులయొక్క, మానస=మనస్సునందు, వృత్తి=ఉన్నకోరికను, అభివృత్తి=పండింపవలెననెడు, బుద్ధి=తలఁపు, ఒకింతయును=కొంచెమైనను, ఎవ్వనికొక=ఎవనికి, లేదొ, వాఁడొకఁడు=వాఁడొక్కఁడే, ధాత్రికొక=ధూమికి, భరంబు=బరువు, కానలు=ఆడవులు, భారముల్=బరువైనవి, కావు, శైలముల్=పర్వతములు, భారముల్, కావు, పయోధులు=సమద్రములు, భారముల్, కావు.

తా. లోకములోఁ గొనియాడఁదగిన వితరణగుణము కలవాఁడై తన్ను యాచించుచున్న యాచకులయొక్క కోర్కెలను నెఱవేర్చవలయు నన్నబుద్ధి యొకని కలుగదో వాఁడొకఁడే భూమికి భారము కలిగించువాఁడు, కాని యట్లు పర్యతములై నను, వనములై నను, సముద్రములైనను భూమికి భారమును గలిగింపనేరవు.

జే. తలఁప నధమర్ణుఁడొకఁడు ప్రధానపాత్ర
మిచట నొక్కటి గొని మీఁద నీ నిచ్చు గోటి
సుకృతసంపద బారలొకకకునీద

మాసపడువారి కిదియ బే నీ హార మరయ.

57

టీ. తలఁపఁ=అలోచింపఁగ, ప్రధానపాత్రము=దానమున కర్హుఁడగు, అధమర్ణుఁడు=ఋణము పుచ్చుకొన్నవాఁడు (అనఁగా యాచకుఁడనుట), ఒకఁడు, ఇచటఁ=ఈలోకమందు, ఒకటి=ఒక దానిని, కొని=పుచ్చుకొని, మీఁదఁ=పరలోకమునందు, గోటిఁ=గోటిగుణితమైనదానిని, ఇచ్చుకొనుకృతసంపదఁ=పుణ్యసంపదచే, పారలొకకకునీదము = పరలోకసంబంధమైన వడ్డిబ్రతుకు లేక జీవనోపాయమును, ఆసపడువారికిఁ= ఆపేక్షించువారికి, అరయఁ=అలోచింపఁగా, ఇదియ=ఇదే (యాచకులకు దానముచేయుటయే), బేహారము=వ్యవహారము.

తా. ఋణము పుచ్చుకొనువాఁడు కొంతమూలధనమును తీసికొని దానిని వడ్డితోఁగూడ నిచ్చివేయును. అట్లే యాచకుఁ డీలోకమందు నొక్కటి దీసికొని దాతకు దానిని గోటిగుణితముగాఁజేసి పరలోకమం దిచ్చుచుండును. పరలోకసంబంధమైన వడ్డిబ్రతుకు నపేక్షించువారికి యాచకులకు దానముచేయుట యొకవ్యవహారమువంటిదే. కనుక యాచకులకు దానముచేయవలయును.

వ. అని ముహూర్తమాత్రంబు చింతించి యానిషధరాజు ప్రసన్నముఖుం డై యాబ్హిర్భుజుల కిట్లనియె.

58

టీ. అని, ముహూర్తమాత్రంబు=ముహూర్తకాలము, చింతించి, అనిషధ

* ఇట “దొక్కప్రధానపాత్ర మిచట నొక్కటిగొన” అని వ్రా. ప్ర.

రాజా=ఆనలుఁడు, ప్రసన్నముఖుండై = నగుమోముగలవాఁడై, అబద్ధిర్ముఖులకుఁ
= ఆదేవతలకు, ఇట్లనియెను.

తే. జన్యజనకంబులకు భేదశంక లేదు

దేహ మన్నజ మిందు సంబోధేహ మెద్ది

మీర లమృతాశు లమృతంబు శ మిమ్ముఁ జూడఁ

దృప్తి సంపద నొందె మరద్వీక్షణములు.

59

టీ. జన్యజనకంబులకుఁ - జన్య=కార్యమునకును, జనకంబులకుఁ=కార
ణములకును, భేదశంక = భేదముకలద నెడునందియము, లేదు, దేహము=ఈశరీ
రము, అన్నజము = అన్నము తినుటవలన పరిణమించినది, ఇందుఁ=ఈచెప్పిన
విషయమందు, శేహము=సంశయము, ఎద్ది= ఏదికలదు (అనఁగా సెంతమాత్ర
ము సంబోధము లేదనుట), మీరలు, అమృతాశులు=అమృత మే యన్నముగాఁగల
వారు, అమృతంబు= అమృతస్వరూపులైన (అనఁగా నమృత మే యన్నముగా
గలవారగుటచే నందువలన పరిణమించిన మీదేహము అమృతమయమని యన
వచ్చుననియర్థము), మిమ్ముఁ, చూడఁ = చూడఁగా, మద్వీక్షణములు=నా
చూపులు, తృప్తిసంపద = విస్తారమైనతృప్తి, ఒందెను= పొందినవి.

తా. ఓ దేవతలారా! కార్యకారణములకు భేదములేదుగనుక నన్నముచే వృద్ధి
బొందినశరీరమునకు నన్నమునకు భేదముండదు. అందువలన నమృతాహారై న
మీశరీరమునకును నమృతమునకును భేదముండదు గనుక మిమ్మును జూచిన యం
తమాత్రముననే నాచూపు లమృతమునందుఁ దానమాడుటవలనఁ గలిగినసుఖ
ము ననుభవించుచున్నవి.

తే. ఏను జేసినపుణ్యంబు శ లెట్టివైక్కొ-

ఫలితమయ్యెను మత్స్పర్శవరమతపము

లింతకల్యాణకరమానె శ యీదినంబు

కాతుకం బార దర్శింపఁ శ గంటి మిమ్ము.

60

టీ. ఏను, చేసినపుణ్యంబులు = చేసినటువంటిపుణ్యకార్యములు, ఎట్టివా

క్కొ = ఎటువంటివోకదా, మత్స్వర్వ...తపములు-మత్ = నాయొక్క, పూర్వ = పూర్వజన్మమందు చేయబడిన, పరమ = గొప్పనైన, తపములు = తపస్సులు, ఫలితమయ్యెను = ఫలించెను. ఈదినంబు = ఈదినము, ఇంతకల్యాణకరము = ఇంతమంగళముకలిగించునది, జౌనే = అగునా? (అనగా ఈదినమిట్టి సుదినమగునని యెఱుంగననుట). కాతుకంబు = వేడుక, అరక్ = నిండునట్లుగా, మిమ్ముకొదర్శింపకొకంటిని = చూడగంటిని.

తా. నేను బూర్వమం దెట్టి సుకృతముఁ జేసికొంటినోకదా! నాపూర్వతపము ఫలించెను. మీవంటిమహాత్ములను నేను గంటిని. నేఁడు సుదినము. ఈదినమిట్టి మంగళప్రదమైనదని యెఱుంగనైతినిగా.

చ. నలువు దలిర్ప సర్వసహానత్రజన్మములై నకర్తముల్
ఫలితములయ్యెఁగావలయు భాగ్యము పెంపునభూతధాత్రికి
లలితములై నపాదకమరలంబుల సర్వనమాచరింపఁగా
దలఁతురె వేల్పులార! ప్రమదంబున మీరటలుగాక తిక్కినన్.

టీ. నలువు .. ఒప్పదము, తలిర్పకొ = ప్రకాశించునట్లుగా, సర్వ...జన్మములు-సర్వ = సమస్తమయిన యవమానములను, సహన = సహించుటయనెడు, వ్రత = నియమమువలన, జన్మములు = పుట్టినవి, అయినవర్తముల్ = అయినట్టిసుకృతంబులు (అనగా భూమి సమస్తమయిన జంతుజాలమును, తల్కెల్లమయిన యవమానమును, సహించుటయే యొకవ్రతముగాఁగలదయి సర్వసహా యని పేరొందినది, అట్టిసువ్రతము నాచరించుటవలనఁ గలిగినపుణ్యములని యర్థము), భాగ్యము పెంపునకొ = అవృష్టముయొక్క యతిశయముచే, ఫలితములు = పరిపాకమును జేదినవి, అయ్యెఁగావలయును = అయినవికాఁబోలు (అనగా భూదేవియొక్క భాగ్యములు ఫలించి యుండవచ్చునని యర్థము), వేల్పులార = అటుగాక, తిక్కినన్ = నేను చెప్పినట్లు కానిచో, మీరు, లలితములు = సుందరములు, అయిన పాదకమలంబులకొ = అయినట్టిమీపాదములనెడు పద్మములచేత, భూతధాత్రికి = భూతములకుఁ బెంపుడుతల్లివంటిదియగు భూదేవికి, ప్రమదంబునకొ = సంరసంబుచే, అర్చనము = పూజను, ఆచరింపఁగాకొ = చేయుటకు, తలఁతురె =

వూసుకొందురా? (ఆనఁగా మహాత్ములరైనమీపాదములసంపర్కముచే భూమి యంతయుఁ బవిత్రమైనదానిగాఁ జేయుటకుఁ దలపోయుదురా? అనుట.

తా. దేవతలారా! భూదేవి సర్వావమానములను సహించుట యనెడు నోమును నోచి సంపాదించినపుణ్యకార్యము లదృష్టవశముచే ఫలించిన విని తలంచెదను. అట్లే కానిచో మీపాదము లనెడుకములములచే భూతధాత్రి యయినభూమికిఁ బూజ లొనర్చుటకై యాలోచింపరు.

వ. నాయందు మీ రపేక్షించినప్రయోజనం బొనరిండు. ప్రాణం బైనను ప్రాణాధికంబైనను నెద్దియేని పదార్థంబైన నిచ్చెద నని సిద్ధిశంకంబుగాఁ బలికినయుద్వీశ్వరునకు గీర్వాణవల్లభుం డిట్లనియె

62

టీ. నాయందుఁ = నావలన, మీరు, ఆపేక్షించిన = ఆసపడిన, ప్రయోజనంబు = ఫలము, ఆనతిండు = నెలవిండు, ప్రాణంబు+వినను = ప్రాణమైనను, ప్రాణాధికంబైనను = ప్రాణముకంటె నెక్కుడుదైనను, ఆది = ఆకొరినవస్తువు, ఎట్టిపదార్థంబు+వినను = ఎట్టిదుర్లభమైనపదార్థమైనను, ఇచ్చెదను, అని, నిర్విశంకంబుగాఁ = నిరాటంకముగా, పలికిన = పలికినటువంటి, ఉద్వీశ్వరునకుఁ = నలమహారాజునకు, గీర్వాణవల్లభుండు = దేవతలకు రాజగుదేవేంద్రుండు, ఇట్లు, అనియె.

ఉ. ఓమిహిరాంశుచంశకలశోదధికాస్తుభరత్న ! భూపతి

గ్రామణి! యస్తదీయమగుశాంక్షితమువినుభీమపుత్రివైఁ గ్రామనసేసి వచ్చితిమి శగమ్ము సహాయము మాకు నిక్కపుం బ్రేమయుభక్తియుంగృహయుఁ బెంపుగఁ జేయుముదూతకృత్యమున్

టీ. ఓ...కలశోదధికాస్తుభరత్న - మిహిరాంశు = చంద్రునియొక్క, చంశ = కులమనెడు, కలశోదధి = పాలసంద్రమునకు, కాస్తుభరత్న = కాస్తుభమాణిక్యమంటివాఁడా, ఈచెప్పటచేఁ గాస్తుభరత్నము కాంతి సంతానములచే లోకమునఁ బ్రసిద్ధిఁజెంది కులమునకు వన్నెఁ దెచ్చినటులు

నీవును నీసద్గుణపరంపరచే జగత్ప్రసిద్ధుండవై కులమునకు వన్నె దెచ్చుచు
 న్నాండవు అనునర్థము స్ఫురించుచున్నది. భూపతిగ్రామణి=రాజశ్రేష్ఠా! అన్న
 దీయము=మానంబంధమైనది, అగుకాంక్షితము=అయినకోర్కీని, వినుము=
 అలకింపుము. భీమభ్రుతిపై=భీమరాజుకూతురగు దమయంతిపై, కామన=
 కోర్కీని, చేసి, (అనఁగా దమయంతిని పరింప నశేషించి యని యర్థము.)
 వచ్చితిమి, మాకు, సహాయము, కమ్ము=లోడ్డుడుము. నిక్కపుంత్రమయు=
 నిజమైన యనురాగము, భక్తియు=పూజ్యభావము, కృపయు=దయయు,
 పెంపుగఁ=వృద్ధిఁజెందునటులు, దూతకృత్యము=దూతధర్మమును, (దూత
 చేయవలసిన పనియనుట) చేయుము=కావింపుము. (అనఁగా దమయంతియొద్ద
 కు సందేశ మొకటి గొనిపోవలయునని యర్థము.)

తా. చంద్రవంశమనెడపాల్కండలికి కాస్తుభమువలెనొప్పవలమహారాజా !
 మాయభిలాషఁ దెలియఁజేయుదుము వినుము. మేము దమయంతిని పరింపఁగోరి
 యిటవచ్చితిమి. మాకుండు నీకు దయయు భక్తియుఁగలిగినచో మాకుఁదోడ్ప
 డి దమయంతికడకు రాయబారిగా నేఁగుము.

వ. భూమండలంబున రాజనందను లెందఱులేరు? వారిప్రయోజ
 నంబేమి? * తక్కినగ్రహంబులు గ్రహరాజుం బోలనేర్చునె?
 యగాధగుణాంభోధి వగునీవు సహాయంబుగా మాకు సా
 ధివరానికార్యంబు గలదే యని పలికిన. 64

టీ. భూమండలమున=భూలోకమునందు, రాజనందనులు=రాజకుమారు
 లు, ఎందఱులేరు=ఎంతమందిలేరు, వారిప్రయోజనంబు=వారిపలనిలాభము, ఏమి
 =మాకేమిగలదు (అనఁగా నేమియులేదనుట) తక్కినగ్రహంబులు=మిగిలినగ్ర
 హములు, (అనఁగా జంద్రుఁడు, కుజుఁడు, బుధుఁడు, బృహస్పతి, శుక్రుఁడు,
 శని, రాహువు, కేతువు) గ్రహరాజు=సూర్యుని, పోలన్=నేర్చునె=నరిపో
 లునా, అగాధగుణాంభోధి - అగాధ=లోఁతైన, గుణాంభోధి=గుణసము

* “అంబరంబునందక్కిన” అనుపదము వ్రాతప్రతులలోనున్నది.

ద్రుండపు, అగునీవు, సహాయంబుగాఁ = తోడ్పడఁగా, మాకుఁ, సాధింపరానికా
ర్యంబు = సాధింపఁ దరము కానిపని, కలదే = యున్నదా? (అనఁగా నీవు తోడ్పడిన
చో సర్వకార్యములు సిద్ధించుననుట) అనిపలికిన, ప్రేషద్యమతో నన్నయము.
తే. బలనిఘాదనుక పటంపుభాషణములు

విని నృపాలుండు పలికెఁ దరద్విధమ కాఁగఁ
గుటిలబుద్ధుల గెలువంగఁ శ గుటిలమతియ
యర్హ మగుఁ గాని నీతి గా శ దార్జవంబు.

65

టీ. బల... భాషణములు - బలనిఘాదను = బలాసురునిఁ జంపినవాఁడగు
దేవేంద్రునియొక్క, కపటంపుభాషణములు = కపటవాక్యములు, నృపాలుండు =
రాజు, విని, తద్విధమకాఁగఁ = ఆవిధముగానే (అనఁగా నాకపటవాక్యము
లకుఁ దగినటులుగా నేయనుట, పలికె, కుటిలబుద్ధులఁ = కుటిలములైన బుద్ధులను,
గెలువంగఁ = జయించుటకు, కుటిలమతియ = కపటమైన బుద్ధియే, అర్హము = తగి
నది, అగును, కాని, ఆర్జవంబు = నిష్కాపట్యము, నీతిగాదు = ప్రయోక్తవ్యమగు
నీతికాదు.

తా. దేవేంద్రునికపటవాక్యములను నలమహారాజు విని యాతనికపటవా
క్యములకుఁ దగినట్టికాపట్యమును వహించి సంభాషించెను. అవును. కుటిలబుద్ధు
లను గుటిలబుద్ధియే జయింపఁదగినది కాని నిష్కపటబుద్ధి జయింపలేదు. అలం.
అర్థాంతరవ్యాసము.

వ. అఖిలభూతాంతర్యర్థినంబుల నెఱింగెడుమీకు నెఱుంగం
బడని యర్థంబునుంగలదె ? అట్టిమీ రివ్విధంబున నాని
తిచ్చిన నేమి యనంగలదు? ఏ నయ్యంగనం గోరి వరియింపం
బోవుచున్నవాడ. అమ్మచ్చెకంటికిం గుంటెనతనంబెట్లునేయ
నేర్తు? విరహవేదనాదూయమానమానసుండ నైనయేను
మీరహస్యం బెట్లు రక్షింప నోవుదు. మనోరథపరంపరాను
భావనంబునఁ బరవశుండ నైననాకు భావగోపనం బెట్లు సిద్ధిం

ను.వివిధరక్షాధిక్యతపాలితంబు లైన రాజశుద్ధాంతభవనక
క్షౌంతరంబు లేప్రకారంబునంబ్రవేశింతు? పెద్దకాలంబున
నుండియు నాయందు వినుకలిం దద్దయుం దగిలియున్నయమ్ము
ద్దియతో మీప్రసంగం బెబ్బంగిఁ జేయుదు? కావున హాస్యకా
రణం బగునిక్కార్థంబునకు నన్ను భారకుం జేయకుం డని
పలికిన.

66

టీ. అభిలభాతాంతర్వర్తనములకొ - అభిల=నమ స్తములయిన, భూత=భూ
తములయొక్క, అంతర్వర్తనంబులకొ - మనోభిప్రాయములను, ఎఱింగెడు
మీకు=తెలిసికొనియున్న మీయట్టిమహాత్ములకు, ఎఱుంగంబడనియర్థంబునకొ =
తెలియఁబడని ప్రజయొనముగూడ, కలదె=యున్నదా? (అనఁగా మీరు నమ
స్తభూతముల యంతరంగంబులందుండు నభిప్రాయము తెలిసికొనఁదగినంత
సాకల్యముకలవా రగుటంబట్టి మీకుఁ దెలియనియర్థముండదు.) అట్టిమీరు,
ఇవ్విధంబునకొ=ఈరీతిగా, ఆనతిచ్చినకొ=సెలవిచ్చినచో, ఏమనంగలదు=ఏ
మిచెప్పఁగలను? ఏను, అయ్యంగనకొ=ఆదమయంతిని, కోరి=అశేషించి, పరి
యింపకొ=పెండ్లియాడుటకు, బోవుచున్నాడను, (అనఁగా మీరు సర్వజ్ఞులరు
గనుక దమయంతిని పరింప నేను బూనికొనియుండుట మీకుఁ దెలిసియేయుం
డును. అట్లు తెలిసియుండఁగా మీ రిట్లుకోరుట ధర్మముకాదని భావము)
అమ్మచ్చెకంఁకికొ=నాచే పరియింపఁ బడఁబోవుచున్నదమయంతికి, కుంఠె
నతినంబు=తాదృశవానితనము (అనఁగా విటీవిటులకు సంధానముచేయుట,) ఎ
ట్లు=ఏరీతిగా, చేయనేర్తున్=చేయఁగలను? విరహ.... మానసుండను-విర
హ=దమయంతివియోగమువలన గలిగిన, వేదనా-బాధచే, దూయమాన=కలు
పితమైన, మానసుండను=మనసుగలవాడను, అయిన నేను, మీరహస్యంబు=మీ
గుట్టును, ఎట్లు=ఏవిధంబుగా, రక్షింపకొ, ఓవుదును=సమర్థుడనగుదును? మ
నోరథ రసంబునకొ=మనోరథ=కోరుకొలయుకొక్క, పరంపరా=వరుస
వెంట, అనుధావనంబునకొ = పరుగిడుటచే, పరవశుండను = మైమఱచి యు

న్నవాఁడను, అయిన నాకుఁ = అయినట్టి నాకు, భావగోపనంబు = అభిప్రాయమును రహస్యముగా నుంచుట, ఎట్లు = ఏరీతిగా, సిద్ధించును = లభించెడును. (అనఁగా దమయంతీవియోగముచే మిగులఁ దహతహపడుచు నా మెనుందరరూపము వీక్షించుటకు మిగులఁ బాటుపడుచు వర్తించెడు నేను నాయందు మిగుల శ్రేమాళికయముచే వర్తించుచున్నదమయంతియొద్దకు దూతగాఁబోయి కార్యము నెఱవేర్చుటయు నానుభిలాష నడఁగఁ ద్రొక్కుటయు మిగులఁ గష్టమని భావము) వివిధ... పాలితంబులు - వివిధ = అనేకులయవ, రక్షాధిక్యత = రక్షకభటులచే, పాలితంబులు = పరిపాలింపఁబడుచున్నవి, అయిన..... కత్యంతరంబులు - అయిన, రాజ = రాజులయొక్క, శుద్ధాంతభవన = అంతఃపురసాధంబులయొక్క, కత్యంతరంబులు = నాలుగిండ్లవాకిళ్లమధ్యప్రదేశములు, ఏప్రకారంబునన్, ప్రవేశింతును = చొచ్చును. పెద్దకాలంబుననుండియుఁ = చిరకాలమునుండియు, నాయందు, విమకలిఁ = వినుటను, తద్దయున్ = మిక్కిలి, కలిగి = కలదై, (అనఁగా చిరకాలమునుండి నానద్దుఁగములనువిని నాయందు శ్రేమాళికయము కలదై యుట) ఉన్నయస్తుద్దయతోఁ = ఉన్నయాదమయంతితో, ఎబ్బింగిఁ, మిప్రసంగంబుక, చేయుదుఁ, (అనఁగా మిమ్ముగఁజించి యెట్లుగాఁ బ్రసంగింపఁగలను) కావునఁ, హాస్యకారిణంబు = పరిహాసమునఁబెట్టుదు, అగు నిక్కార్థంబునకుఁ = అయిన యీరాయబారమనెడు పనికి, నన్నున్, భారకుఁ = బరువు మోచువానినిగా లేక నిర్వాహకునిగా, చేయకుండు = చేయకలదు, అనిపలికినఁ, ప్రేపద్యముతో నవ్వయము.

క. మేలపుమైవడి నగవున

వేలుపులం దోడివారి ౩ వీక్షించి మహీ

పాలునితో ని ట్లనియెను

జాలోమీవల్లభుండు ౩ ప్రస్ఫుటఘటితన్.

67

టీ. పాలోమీవల్లభుండు-పాలోమీ = శచీదేవియొక్క, వల్లభుండు = ప్రിയఁడు (అనఁగా దేవేంద్రుఁడనుట) మేలపుమైవడి, నగవునఁ = పరిహాసమునఁబెట్టు

యన్ననవ్వుచే, దోడివారికొక=తనతోనున్న, వేలుపులకొక=దేవతలను, వీక్షించి=చూచి, ప్రస్తుటఫణిలికొక=స్పృహమయిన వాక్కులచే, మహిపాలునితోకొక=నలమహారాజుతో, ఇట్లనియెను=ఇటులుబలికెను.

తా. దేవేంద్రుఁ డట్లు నలుఁడు పలికినవాక్యములువిని తనతోవచ్చినవగుణాదిదేవతలను జూచి పరిహాసమును చెలియఁజేయుచున్ననవ్వుతోనలున కిట్లనియె. సీ. ఈమాట లాడకు శ్రీమిందువంశవతంస!

యాశి తప్పగ వచ్చునయ్య ! నీకు
క్షణభంగురం బైనశంసారమునకుఁగా
ధర్మంబుఁ గీర్తియుఁ శ్రీదగునె విడువ ?
నన్వయంబున కాది శ్రీయగుచందురుఁడుఁబోలె
నకట! కళంకి వేశలయ్యె దీవు ?

చిరకాలమున నుపార్జింపఁబడ్డప్రసిద్ధి
నేగి బొందఁగ నుపేక్షింపవలదు

తే. పరున నైనచింతామణిఁ శ్రీ బసర మైన
కామధేనువు మా నైననశకల్పకంబు
నడిగి వై ఫల్యమును బొంద శ్రీరర్థిజనులు
మిన్నకయపోదుమే యేము శ్రీనిచ్చు నడిగి.

68

టీ. ఇందువంశవతంస=చంద్రవంశమునకు శిరోభూషణమువంటి నలమహారాజా! ఈమాటలు=ఇటువంటిమాటలు, అడకుము=పలుకవద్దు, అడి=ముందుకార్యమును జేసెద ననిపలికి, నీకుకొక, తప్పగకొక, వచ్చునయ్య=తప్పిపోవచ్చునా? (అనఁగాఁ దొలుతచేసినవాగ్దానిమును తప్పిపోవుట నీవంటియుక్తమక్షత్రియునకు యుక్తముకాదనుట) క్షణభంగురంబు = క్షణకాలములో నశించునట్టిది, విను సంసారంబునకుఁగాకొక = అయినట్టిసంసారము నిమిత్తము, ధర్మంబుకొక, కీర్తియొకొక=యశమును, విడువకొకగునె = విడుచుటయుక్తమా? (అనఁగా ననిత్యమైన సంసారము నపేక్షించి నిత్యమైనవిలువనట్టి యశోధర్మము

లను విడిచిపెట్టుట యెంతమాత్రము యుక్తము కాదనుట) అన్వయంబునకుఁ = వంశమునకు, అది = మూలము, అగు చందురుఁడుఁబోలెఁ = అయినట్టి చందురు నివలెనే, అకటా = అయ్యయో, ఈవు, కళంకివి = అపకీర్తియ నెడు మచ్చగల వాఁడవు, ఏలయ్యెడు = ఎందుకయ్యెదవు (అనఁగా నీవింతవఱకు నీసద్గుణంబు లచే నిష్కళంకుండవై వర్తించుచుంటివి. అట్టి నీ విపుడు మొదటచేసెదనన్న వాదానమును దప్పి యపకీర్తిపాలయి నీవంశకర్తయగు చందురునివలెనే కళం కము గలవాఁడవగుట ధర్మముకాదు) చిరకాలమునక = చాలఁగాలముచేత, ఉపార్జింపఁబడ్డ ప్రసిద్ధి = సంపాదించఁబడిన ఖ్యాతి, నేగిఁ = అపాయమును, పొందఁగాఁ = పొందుచుండఁగా, ఉపేక్షింపవలదు = ఊరకుండుట తగదు (అనఁగా చిరకాలార్జ్జు మైన ప్రఖ్యాతి నశించుచుండఁగా నూరకుండుట యుక్త ముకాదని భావము.) అర్థిజనులు = యాదకులు, పరుసన = కాత్స్యముకలది, విన చింతామణిన్ = అయిన చింతామణియనెడు రత్నమును, పసరము = పశువు, వినకామధేనువున్ = అయినట్టి కామధేనువును, వ్రూను = వృక్షము, వినకల్పకం బున్ = మందారమును, అడిగి = యాచించి, వై ఫల్యమును = విఫలత్వమును, పొంద రు = ఒందరు. (అనఁగా జ్ఞానకూస్యమును గఠిసహృదయముగల చింతామణిని, జ్ఞాన ములేక మోటుతనముచే దిరుగుపశుపనిపించుకొనిన కామధేనువును, సంచరణాది కములులేక యెల్లపు డొక్కచోటనే స్తంభాకృతిఁ దాల్చియుండుకల్పవృక్షం బును యాచించియే యాచకులందఱు సఫలమనోరథు లగుచుండిరనుట) నిన్నున్ అడిగి = నిన్ను యాచించి, ఏము, మిన్నకయిపోదుమే = ఊరకపోదుమా (అనఁ గా యాచకులు చింతామణి మొదలగు జ్ఞానకూస్యములైనవానిని యాచించియే సఫలప్రయత్ను లగుచుండఁగా మృదుహృదయముగలవాఁడవును, జ్ఞానవంతుఁ డవును, సమస్తకార్యములయందును దక్కుండవు నగునిన్ను యాచించి విఫలప్ర యత్నులమై యెట్లు పోగలుగుదుము. మాకోర్కి నెఱవేర్చకతీరదు) “పరుస నైన చింతామణి, పసరమైన కామధేనువు, వ్రూనైన కల్పకంబు” అని చెప్పు టచే నలునియందు చింతామత్యాదులయందుండువితరణగుణమే కాక యుంకను మఱికొన్ని సద్గుణంబులు గలవని స్ఫురించుచున్నది. అలం కావ్యాభాస త్తి.

చ. అనదృశ దానవైభవమశోగుణధన్యుని నిన్ను దేవతా
 వినరము యాచకత్వమున శేడఁగవచ్చుట కారణంబుగాఁ
 బ్రసవవికాసమాత్రమునఁ బొందుర భావమునొందుఁగాక యా
 కసము యశోవిహీనమగుఁగల్పమహీరుహపంచకంబుచేన్.

టీ. అనదృశ...ధన్యుని-అనదృశ = సాటిలేని, దానవైభవ = దానమన్న
 ధిచేతను, మహత్ = పూజ్యములైన, గుణ = గుణములచేతను, ధన్యుని = కృతా
 ర్థుడవైన, నిన్ను, దేవతావినరము = దేవతాసమూహము, యాచకత్వమున =
 యాచకధర్మముచే, శేడఁగవచ్చుట = యాచింపవచ్చుట, కారణంబుగా =
 హేతువుచేత, అకాశము = స్వర్గలోకము, కల్పమహీరుహపంచకంబు
 చే = విదువిధములు (మందారము, పారిజాతము, సంతానము, కల్పవృక్ష
 ము, హరిచందనము), వినదేవతావృక్షములచే, ప్రసవవికాసమాత్రమున = పుష్ప
 ములు పూచుటమాత్రముననే, పొందుర భావమును = భావశ్యమును, ఒందున్ కా
 క = పొందినఁ బొందవచ్చును, కాని, యశోవిహీనము - యశన్ = యాచకులతో
 ర్గుల నెఱవేర్చుటవలనఁ గలిగినకీర్తిచే, హీనము = శూన్యమయినది, అగున్. ఈ
 చెప్పటచే నలుఁడు కల్పవృక్షాదులు నెఱవేర్చలేనంతరికలను దీర్చఁగలఁడని
 తోచుచున్నది.

తా. ఓరాజకుమారా! నమస్తవిరములను నెఱవేర్పఁజాలిన కల్పవృక్షములు
 గలవారమైనను వానిని విడిచి సాటిలేనిదాత్మత్వముచేతను సద్గుణములచేతను
 బ్రసిద్ధిఁజెందిన నిన్నును యాచించుటకై మేము వచ్చియుండుటవలనఁ గల్పవృ
 ష్టుములప్రఖ్యాతి తగ్గిపోయినది. అందుచే నవి పూచినపుష్పములకాంటులచే
 స్వర్గమును ప్రకాశింపఁ జేయవలసినదేకాని యశస్సుచే ప్రకాశింపఁజేయలేవు.
 ఉ. అక్షరముల్ పఠించునమశీయంబునఁ బాఠము సేయఁడయ్యెనో
 వీక్షితవర్ణమధ్యమున శీవిస్తృతిఁ బొందెనో యంచు నర్థులు
 త్రేక్షు యొనర్తు రీక్రియ నశీభీష్టఫలప్రతిపాదనక్రియా
 దక్షుని నిన్నుఁగూర్చి నయశీధర్మవికారము నన్నకారమున్.

టీ. అర్థము = యాచకులు, అక్షరము = వర్ణములను; - అనగా, నేటికి లేక యే
బదియాలు వర్ణములనుట, పఠించు సమయమునకు = అభ్యసించెడి సమయమునందు,
పాఠము = (నకారమును) అభ్యసించుట, చేయఁడు + అయ్యెనో = మానివేసినో,
వీక్షిత వర్ణమధ్యమున = అభ్యసించబడిన అక్షరములందు, విస్తృతి + లాంఛన
దేనా = (నకారమును) మఱచిపోయెనో, అంచు = అసలుకుచు, ఈక్రియ
= వెనుక చెప్పినట్లుగా, అభివృద్ధి... దక్షుని - అభివృద్ధి = ఇష్టమైన, ఫల = ఫలములను,
ప్రతిపాదనక్రియ = ఇచ్చుట యనెను వ్యాపారమునందు, దక్షుని = నేర్పరివైన
ట్టి, నిన్నుంగూర్చి = నిన్ను నుద్దేశించి, నయధర్మవికారము = నయధర్మములకు
విరుద్ధమైన; - అనగా, నకార మభివృద్ధి కలది గనుక, సత్య, ధర్మము, మొ
దలగు భావపదార్థములకు విరుద్ధముగా యుండునని భావము. నకారము = "న"
యనెడి అక్షరమును, ఉత్పేక్షియైన వర్ణము = యూహించుచుండురు; - అనగా
తమని వివసమునుండి యొకప్పుడైన లేచు నర్థముగల నకారము వెలువడనం
దున యాచకులందఱు సఫలాభివృద్ధి తమలోదాము నలుసొరనుండి నకార
మొకపర్యాయమైన వెలువడలేదు, దీనింబట్టి యోజింప నలుఁడు నకారము న
భ్యసించెనో లేక మహారాజులకుఁ గార్యాంతరములు పెక్కులుండుటచే జడు
వునందు శ్రద్ధతీసికొనరు గనుక సభ్యసించి అక్షరములలోని నకారమును మ
ఱచెనో లేనిచో నొకపర్యాయమైనను నకారము నుచ్చరింపఁగా! అసందేహము
నొందుచున్నారు. ఈ చెప్పటచే నలమహారాజు యాచకులు యాచించినతో
ర్కుల నన్నింటిని నెఱవేర్చుచున్నాడని తోచుచున్నది.

తా. ఓనలా! సమస్తయాచకుల తోర్కుల నెఱవేర్చుటయందు నేర్పుగల
నిన్నుంగూర్చి, యాచకులందఱు నలమహారాజులకులను బరింపలేదా! పఠించి
నను మఱచెనా! లేనిచో నకార మొకపర్యాయమైన నోటనుండి వెలువడదా!
యని నకలాభివృద్ధిదాయకుడగు నిన్ను నుద్దేశించిన కారమును నుత్పేక్షించుచుం
దురు. (ఇట్లు దానమందు జగత్ప్రసిద్ధుడవైన నీకు, మాతోర్కు నెఱవేర్చుట
యందీర్చమని భావము. అలం. అతిశయోక్తి సందేహము.

శా. ఈయర్థంబు ఘటించవన్న నృప! నీకెంతేనిమేలయ్యెడుగా
 మాయాశీర్వచనంబులం ద్రిజగతీశమధ్యంబునకా నీయశ
 శ్చాయామండల మిందుకుందకుముద్రస్వచ్ఛంబునంధించునం
 ధాయుక్తికాశితీతరోహితహరిద్యర్శోపసంహారమున్. 71

టీ. నృప=ఓనలరాజా! ఈయర్థంబున్ = ఈ శార్దూమను, ఘటించవన్న = సంఘ
 టింపుమీ; నీకున్, ఎంతేనిమేలు = గొప్పశ్రేయస్సు, అయ్యెడున్ = కల్గెడును,
 మాయాశీర్వచనంబులన్ = మేమిచ్చునట్టి యాశీర్వాదములనుబట్టి, ఇందుకుందకు
 ముదస్వచ్ఛంబు-ఇందు = చంద్రుడు, కుంద = మల్లెలు, కుముద = కలువలుపీనివలె, స్వ
 చ్ఛంబు = నిర్మలమైన, నీయశశ్చాయామండలము = నీకీర్తికాంతులయొక్క సమా
 హము, త్రిజగతీమధ్యంబునకా = ముల్లోకములయందు, సంధాయుక్తికా = మారణ
 యుక్తిచే, శితి... సంహారమున్ - శితి = నలుపు, సీత = పసుపు, రోహిత = ఎఱుపు,
 హరిత్ = ఆకుపసుపు, వర్ణ = ఈ మొదలగు వర్ణములయొక్క, ఉపసంహారమున్ =
 వాశనమును, సంధించుకా = కలిపించుఁగాత-లేకకూర్చుఁగాక. అనఁగా:- నీయశశ్చ
 కాంతులసమాహము లోకములోని నానావిధవర్ణములుగల వస్తువులను తెల్లని
 వర్ణము గలవానిఁగా నొనర్చుఁగాక యనియు, నీనత్కిర్తి ముల్లోకముల నావ
 రించియుండుఁగాక యనియు భావము.

శా. ఓనలమహారాజా! ఈ మశార్దూమను నీవు తప్పక నెఱవర్చుము, నీకు
 గొప్పశ్రేయస్సుగలుగును. మఱియు మాయాశీర్వచనములవలన ఇందుకుందాదుల
 వలెనే నిర్మలమైన నీకీర్తికాంతిసమాహము ముల్లోకములయందున్న రక్తపీతాది
 వస్తువులయొక్క రక్తాది గుణములను సంహరించి సమస్తమును నీతవర్ణముగలది
 గాఁ జేయుఁగాక.

చ. వసుమతి వేయుపాదములవానికిఁ బుట్టినచాయపట్టికి
 నివిసవిస గాదు కాలాకటినిత్యముతండ్రినుతుండుమౌలఁగాఁ
 బొసఁగదె? దీని కుత్తరమున మ్రోయిది నీప్రకటప్రతాపముం
 గనమనదాటఁబోయియతిశంభతఁజెక్కినహస్రపాదూడున్.

టీ. వసుమతిః = భూమియందు, వేయుపాదములవానికిన్ = సహస్రకిరణములు గలవానికి, అనఁగా:- సూర్యునికనుట, (వేయికాళ్లు గలవాడనియు నర్థము) పుట్టినచాయపట్టికిఁ = పుట్టిన శనైశ్చరునకు, నిత్యము = ఎల్లప్పుడు, అనఁగా:- నొకసమయమందైనను ననుట, కాలాకటిఁ = ఒక కాలైనను, వినవినగాదు = ప్రసరింపదు, అనఁగా:- కుంటివాడని యర్థము. శనైశ్చరుఁడు కుంటివాడైనట్లు ప్రసిద్ధము, సుకుండు = కుమారుఁడు, తండ్రిఁ = జనకుని, పోలఁగాఁ = సరిపోలుట, పానఁగ దే = పానఁగి యుండలేదె. అనఁగా- శాకములోఁ గుమారుఁడు తండ్రిని బోలియుండుట ప్రసిద్ధము- అట్లుండ శనైశ్చరుఁడు వేయుపాదములుగల సూర్యునికిఁ బుట్టినను నొక పాదమైనను లేక కుంటివాడాయెను. అందుచే శని జనకునిపోల. వేమి? యని ప్రశ్నము. దీనికిఁ = ఈ ప్రశ్నమునకు, ఇది = ఈ చెప్పఁబోయెడిది, ఉత్తరముపో = సమాధానమే. ఎట్లు-నీ ప్రకట ప్రతాపముఁ = నీ ప్రసిద్ధమైన ప్రతాపమును, సహస్రపాదుఁడుఁ = వేయుపాదములు గలవాఁడు, అనఁగా:- సూర్యుడననుట, క సమసఁ = సంభ్రమముచే, లేక, తొందరపాటుచే, దాటలేక = అతిక్రమింపలేక, అతిఖంజరఁ = మిక్కిలి కుంటితనమున, జిక్కిఁ = తిగుజివి డెను. అనఁగా:- నలరాజా! నీ ప్రతాపంబు నతిక్రమింపలేక తొందరపాటుచే వేయుపాదములు గల సూర్యుఁడు కుంటితనమునఁ జెందుచున్నాఁడు. కావున సూర్యుఁడు కుంటివాడై యున్నాఁడు కనుక యతని కుమారుడైన శనియుఁ గుంటివాడనుట సంభవించుచున్నది. కనుక జనకునిఁ గుమారుఁడు బోలియుండుట సరిపోవుచున్నది.

తా. భూమిలో గుమారుఁడు జనకుని బోలియుండుట బ్రసిద్ధము. అట్లు వేయుపాదములుగల సూర్యునికిఁ బుట్టిన శనైశ్చరుని నొక పాదమైనలేదు కావున శని సూర్యుని బోలలేదేయని శంకింపఁబనిలేదు. నీ ప్రకట ప్రతాపంబుం దాటలేక సూర్యుఁడు కుంటివాడైనాఁడు గనక సూర్యుని శనైశ్చరుఁడు పోలుట సరిపోయినది.

వ. అనియె నప్పుడు.

78

తే. అధిప ! యిది మాకుఁ బురుషార్థ మనియె వహ్ని

ప్రార్థనంబుఁ జేకొను మంచుఁ గి బలికె జముఁడు

రాజ యన్యోపకారసంప్రభవమైన

యశముఁ గైకొనుమయ్య నీర ననియెఁ బాశి.

74

టీ. పన్నె=అగ్నిహోత్రుఁడు, అధిప=ఓనలరాజా! ఇది=ఈమాతృకృత్యము, మాకుఁ, పురుషార్థము=ప్రయోజనకారియని, అనియె=పలికెను. అనఁగా నానలువును దేవతలలో నొకఁడగు యగ్నిహోత్రుఁడు, ఓనలరాజా దమయంతిని మేమువరించుటయే మాకు పురుషార్థమువంటిది కావున మాకోర్కిచొప్పన దూతకృత్యమునువహించి కార్యము నెఱవేర్పవలయునని పలికెను. జముఁడు, ప్రార్థనము=మాప్రార్థించుటను అనఁగా.. మాకోర్కిననుట, చేకొనుచు=స్వీకరింపుమని, పలికె=పలికెను. పాశి=పాశము కలవాఁడు, అనఁగా: పరుణుఁడనుట, రాజ=ఓనలరాజా! అన్యోపకారసంప్రభవము=పరోపకారమువలనఁ గలిగినది. అయినయశముఁ=వివట్టికీర్తిని, నీవు, కైకొనుము+అయ్య=బొందుమయ్య అని అనియె. దమయంతిని గోరుచున్న మాకు దమయంతినిగూర్చి యుపకారము చేసి యశంబు బొందుమని భావము.

తా. దేవేంద్రుఁడు నలుఁఁ బ్రార్థించి యూరకున్నపిమ్మట నగ్నిహోత్రుఁ డీకార్యము పురుషార్థమువంటిది కావున దప్పక నెఱవేర్పవలసినదనియు, యముఁడు మాప్రార్థన నంగీకరింపక తీరదనియు, పరుణుడేవుఁడు మాకుపకార మొనరించి యందువలన జరించిన సత్కీర్తిని బొందుమనియు గ్రహముగాఁ బలికిరి.

వ. ఇతైఱంగునం జాటుగర్భంబు లైనవేల్పువాక్యసంగర్భంబు లాకర్ణించి వైదర్భికాముకుండయ్యను నయ్యాదిగర్భేశ్వరుండు తద్దూత్యభారంబు భరించె. రాజపుంగవు నంగీకారం బెఱింగి దేవతలతని కంతఃపురప్రవేశంబున కుచితంబుగాఁ దిరస్కరిణీవిద్య యుపదేశించి పొమ్ము కార్యసిద్ధి యయ్యెడు మని వీడుకొల్పిన.

75

టీ. ఇతైః అంగునాన్ = ఈ ప్రకారముగా, చాటుగర్భంబులు = ప్రేమకృతమైన స్తోత్రము గర్భమందుఁగలవి, అనఁగాః—నలునిపై దమకున్నట్టి ప్రేమను బ్రకటింపఁచు నాతనిగుణము లల్పములైననుఁ గొండంతలుగాఁజేసి నుతించిరనుట, ఐనవేల్పులవాక్యసందర్భంబులు=ఐనట్టి దేవతలయొక్క మాటలసందర్భమును, ఆకర్ణించి=అలకించి, వైదర్భికాముకుండయ్యును=దమయంతిని గోరుచున్నవాఁడైనను, అయ్యాదిగర్భేశ్వరుండు=అభూమిశ్వరుండు - అనఁగా నలుఁడనుట, తద్దూత్యభారంబు= అదూత కార్యముయొక్క భారమును, భరించెన్=పహించెను. అనఁగా - నాదేవతలయొక్క వాక్యప్రకారము దమయంతియొద్దకు రాయబారిగాఁబోయి కార్యమునెఱవేర్చుట కంగీకరించెను. రాజపుంగవు నంగీకారంబు=నలుఁడా కార్యము నెఱవేర్చు నంగీకరించుట, ఎఱింగి=తెలిసికొని, దేవతలు=ఇంద్రాద్రియమరుణులు, అతనికే, అంతఃపురప్రవేశంబునకున్=అంతఃపురమును ప్రవేశించుటకు, ఉచితంబుగా=తగునట్లుగా, తిరస్కరిణీవిద్య=తిరస్కరిణియనెఱవిద్యను, అనఁగాః - నావిద్య నవలంబించినవారు తత్సామర్థ్యముచే నొరులకంటఁబడకుండ నితరుల ప్రవర్తనామలఁ దెలిసికొనుచు నిష్టమువచ్చిన స్థలములకుఁ బోగలుగుదురు. అట్టిసామర్థ్యముగల విద్యననుట, ఉపదేశించి, పాన్పు, కార్యసిద్ధి=కార్యసాఫల్యము, అయ్యెడుమని = అగుఁగాకయని, ! పడుకొల్పిన=పంపఁగా, నని పైపద్యముతో నన్వయము.

ఉ. ఆపరమోపకారనిధి శ్రీ యస్వడు వేల్పులరాయబారము

న్తోపు పహించి యాదివిజయముఖ్యుల వీడ్కొని చిత్తవృత్తికిం
జూపునకున్ శతాంగరయశుద్ధికి లక్ష్యముఁ జేసె భూతధా
త్రీపతిరాజధాని జగత్తీరమణీమణిహారవల్లరిన్. 76

టీ. ఆపరమోపకారనిధి=గొప్పయుపకారమునకు సిద్ధియైన యానలుఁడు, అస్వడు=అనమయమందు, వేల్పుల రాయబారము=దేవతలకు రాయబారిగాఁబోవుట, అన్ + మోపు=అనెడిభారము, పహించి అనఁగా దేవతలయిష్టకార్యమును నిర్వహింపసేంచి, యాదివిజయముఖ్యులన్ = ఆయింద్రాదిదేవతాశ్రేష్ఠులను,

వీడ్కోని=విడిచిపెట్టి, జగతీ...వల్లరి - జగతీ=భూమియనెడు, 'రమణి=స్త్రీ
యొక్క, మణిహారవల్లరి - మణి=రత్నమయమైన, హారవల్లరి=హారలవ
లెనున్న, భూతధాత్రీపతిరాజధాని=భీమరాజయొక్క రాజధానియైన కుండి
సనగరమును, చిత్తవృత్తికి=మనోవ్యాపారమునకు, చూపునకు=దృష్టికిని,
శతాంగరయశుద్ధికి-శతాంగ=రథముయొక్క, రయశుద్ధికి=వేగాతిశయము
నకు, లక్ష్మముచేసెను=గుణిచేసెను - అనఁగా-కుండిసనగరమునకుఁ బోవు
టకు మనంబుననిశ్చయించి యాపురి కళిముఖంబు గారథంబును నడిపించుచుఁ
బోయెననుట.

తా. పశోపకారనిపుణుడైన యానలుడు వేల్పులయాజ్ఞను శిరసావహించి
భూమియనెడు స్త్రీకి రత్నమయమైన హారమువలె బ్రకాశించుచున్న కుండిస
నగరంబునకు బోదలంచి రథంబెక్కి యాదిక్కుమొగంబై పోయెననుట.
అలం. గమ్యాత్ప్రేక్ష.

గీ. విరహభారంబుతోన యుర్రీధవుండు

ప్రబల మగుదేవకార్య భారము వహించె

నార్యశిఖితోన జలరాశి యంబుపూర

మార్యసేయండు భరియింప ర డయ్యె నిట్లు.

77

టీ. ఉర్రీధవుండు=భూమికధిపతి, అనఁగా- నలుండనుట, విరహభారంబు
తోన=విరహమనెడి బరువుతోనె, ప్రబలము=మిక్కిలిగొప్పది, అగు దేవకార్య
భారము=వనట్టి దేవతలకార్యమనెడి భారమును, భరించె=వహించెను. అనఁ
గా:- కార్యమును నెఱవేర్చబూనుకొనెనుట, ఇట్లు=ఈనలుఁ డొనరించినట్లు,
జౌర్యసేయుండు=అగస్త్యుఁడు, జౌర్యశిఖితో + అబడబాసలముతోనె, జ
లరాశింబుపూరము=సముద్రజలము, భరింపడయ్యె=సహింపలేడాయెను.
అనఁగా:- సగస్త్యుఁడు సముద్రపానముచేసి దేవతాకార్యము నెఱవేర్చదలం
చినవాడై పానసమయమున నందున్న బడబాసలమును బైకిత్రోసివైచి పాన
ముచేసెను. కాని దుస్సహమైన బడబాసలముతోఁగూడ పానము నేయలేడయ్యె.

నలుఁ డట్లుగాక తాఁబ్రతిజ్ఞ చేసిన కార్యము విరహాగ్ని సంతప్తఁడైన తనకు మిగుల దుస్సహమైనను, సహించి నెఱవేర్చెనని భావము. మఱియు పరోపకారగుణము నందుఁ బ్రసిద్ధిఁజెందిన యగస్త్యునికంటె నలుఁ డధికుండనియుఁ దోచుచున్నది. ఈపద్యము - శ్లో ॥ భైరవ్యాసమంనాజగణద్వియోగం సమాతథర్తే స్థిరధీరధీః | పయోధిపానే మునిరంతరాయం దుర్వారమప్యార్వ మివార్వనేయః ॥ నై ॥ న ॥ ౬ ॥ ౨ ॥ ఈశ్లోకమునుఁబట్టి యోజింప నగస్త్యుఁడు బడబాసలము తోఁగూడ పానముచేసినట్లు కన్పట్టుచున్నది. కావున తడసుగుణముగా నీపద్యము వాలవపాదమున “ఔర్వసేయుండు భరియించునట్లుధృతిని” అని నవరణచేసినచో బాగుగనుండునని తోచెడిని. ఇందు “విరహభారంబు” “దేవకార్యభారము” అను విశేషములవలన గలిగిన సారస్యమేమన - దమయంతీవియోగమే యతికష్టముగానున్నను గష్టతరమైన దేవకార్యమును భారమునుగూడ వహించెనని చెప్పటచే దా నతిప్రయానఁజెందినను, దేవకార్యము నెఱవేర్చుటకై పూనుకొనిన నలుని యుత్తమశీలత్వము ప్రకటితమగుచున్నది. మఱియుఁ దా నెన్నికష్టములలోనున్నను సహించి దేవకార్యము నెఱవేర్చఁబూనుకొనెనని చెప్పటచే, దైవభక్తిగలదనియుఁ దోచుచున్నది. ఇక్కడ ‘ఔర్వశి’ యను నుపమానమునుఁబట్టి యోజింప దమయంతీవియోగము బడబాసలమువలెనే యతిదుస్సహమైనదని వెల్లడి యగుచున్నది.

తా. నలమహారాజు దమయంతీవియోగము తనకు మిగుల దుస్సహమైనను సహించి ప్రబలమైన దేవకార్యమును నిరంతరాయముగ నెఱవేర్చఁబూనుకొనెను. కాని యగస్త్యుఁడు సముద్రపానముకేయఁ బూనుకొని యందు దుస్సహమైన బడబాసలమును సహింపలేక విడిచిపెట్టెను. అలం - వ్యతిరేకము.

మ. బలభిద్వహ్ని పరేతరాజవరుణుల శ పర్యుత్సుకత్వంబు సంధిలఁ గూర్చుండిరి యొండొరుంగదిసి యర్థిం దత్ప్రదేశంబున స్థలనాళిక మృణాళనాళలతి కాశనవ్యప్రణాళిమిళల్లలనాలావక థానుథానుభవలీలాలాలచేతన్ముతై. 78

టీ. బలభీత్...వరుణుల్-బలభీత్=బలాసురునిఁ జంపినవాఁడు (అనఁగా నిండ్రుఁడు), వహ్ని=అగ్నిహోత్రుఁడు, పరేతరాజ=యముఁడు, వరుణుల్=వరుణదేవుఁడు, ఒండొరుక్=పరస్పరము, గడిసి=సమీపించి, నల...చేతస్కులై. నల=నలమహారాజునెడు, నాళిక మృణాళనాళలతికా=లతలవంటితామరతూండ్లసంబంధమైన, నవ్య=క్రొత్తవయిన, ప్రణాళీ=జలనిర్గమప్రదేశమునుండి, (అనఁగా కాలువనుండి యని యర్థము), మిశ్రత్=ప్రవహించుచున్న, లలనాలాపక థాసుధా=దమయంతినిగూర్చి సంభాషించుట యనెడుకథామృతమును, అనుభవ=అనుభవించుటయనెడు, లీలా=విలాసమందు, భోల=అసత్కిగల, చేతస్కులై=చిత్తముగలవారై, (అనఁగా రాయబారిగాబోయిన నలమహారాజుతెచ్చెడి దమయంతీవృత్తాంతమును వినిగోరినవారై యనుట) పర్యుత్సృకత్వంబు=ఇష్టప్రయోజనమునందలి ప్రయత్నము, సంధిలక్=కూడునట్లుగా, అర్థిక్=అకక్కఱతో, తత్ప్రదేశంబునక్=ఆప్రదేశమునందు, (అనఁగా నలుఁడు తమ్ము విడిచిపోయిఁ స్థలమునందనుట) కూర్చుండిరి.

శా. ఇంద్రాగ్ని యమ వరుణులు నలమహారాజునెడు జలనిర్గమప్రదేశము నుండి ప్రవహించుచున్నదమయంతీచరిత్ర మనెడు యమృతరసమును ద్రావి కుతూహలై యిష్టమయిన దమయంతీచరిత్రమును దెలిసికొనుట యనెడుకార్యమందు ఫిరప్రయత్నులై పరస్పరము గడిసి నలమహారాజు తమ్మువిడిచిపెట్టిపోయినప్రదేశమందే కూర్చుండిరి. అలంకారము. రూపకము.

గీ. అమృహారధురధముఁ డానయంగ నరిగె
సత్వమున విదర్భరారజన్యవీడు
సార మగుభాగ్యవంతుమనోనోరధంబు
కార్యసంసిద్ధిఁబోలె నశ్టలితలీల.

79

టీ. అమృహారధురధము=అనంతుమహారాజురధము, సత్వరమునక్=శీఘ్రముగా, అష్టలితలీలక్=నిరాటంక మైనరీతిచే, సారము=దృఢమయినది, అగుభాగ్యవంతుమనోరధంబు=అయినట్టియాదృష్టవంతునికోరిక, కార్యసంసిద్ధిఁబోలె=

కార్యసాఫల్యము జెందునట్లుగా, విదర్భరాజన్యవీడు=విదర్భరాజయొక్కపట్టణము అనగా కుండిననగరమును, దాయంగవరిగ్=సమీపించె, ఇట పారమను. భాగ్యవంతు మనోరథం బనిచెప్పి నలమహారాజురథమున కుపమించుటచే భాగ్యవంతునియొక్కమనోరథము తప్పక ఫలించునట్లు లీరథముకూడ నేకార్యమునందైన జనుము పొందు ననునంతయు తోచుచున్నది. ఇట 'పార' అను విశేషణమువలన నెట్టిభాగ్యవంతునిమనోరథ మైనను దృఢముగా నుండినచో నే సఫలత్వము జెందును కాని మనోరథమున కట్టిదృఢత్వములేనిచో సఫలము కానేర దనునంతయు తెల్లమగుచున్నది.

తా. దృఢత్వము వహించినభాగ్యవంతునిమనోరథము నిరాటంకముగా సఫలత్వము చెందును, అ నలునిరథముకూడఁ గుండినపురమును సమీపించినది.

మ. దమయంతీసుకుమారి పాదకనులద్వంద్వార్పణాధన్యకు

ట్రిమహర్త్యంబగుపట్టణంబపుడుగంటిక్ మంటినంచెంతయుం

బ్రమదంబందె దిగీశ కార్యముటనాభారంబు చింతించి దీ

ర్మునుష్ణంబునుగానొన ర్చెధరణీకాంతుండునిశ్వాసమున్.

టీ. దమయంతీ...హర్త్యము=దమయంతీ=దమయంతియొక్క, సుకుమార=

శోమలములైన, పాదకమల=పద్మములవంటి పాదములయొక్క, ద్వంద్వ=జత

ను, అర్పణా=ఉంచుట చేత, ధన్య=కృతార్థతఁజెందిన, కుట్రిమ=రత్నఖచిత ప్ర

దేశములుగల, హర్త్యంబు=రాజగృహములుగలది, అగుపట్టణంబు=అయిన కుం

డినపురమును, కంటిక్=చూచితిని, మంటిక్=బ్రతికితిని, అంచుక్=అనిపలుకు

చు, ధరణీకాంతుండు=నలుఁడు, ఎంతయున్=మిక్కిలి, ప్రమదంబు=సంతోష

మును, అందెక్=పొందెను(అనఁగాఁ జరకాలమునుండి యేదమయంతిని పరింప

మిగులఁ గుతూహలపడి కామవీడితుండె నలుండు ప్రించుచున్నాఁడో యట్టి

దమయంతి నివసించుచున్న కుండినపురమును జేరినందులకు మిక్కిలి సంతసించెన

నిభావము), ధరణీకాంతుండు=నలుఁడు, దిగీశ...భారంబు=దిగ్భారము

క్క (అనఁగా నింద్రాదులయొక్కయునుట), కార్య=పనిని, ఘట్టా=ఘాతము

టులుజెడి, భారము=బరువును, చింతించి=ఆలోచించి, వీర్వంబు = విడుదలైనది.

యు, ఉష్ణంబు = వెచ్చనిదియు, కాఁ = అగునట్లుగా, నిశ్వాసముఁ = శ్వాసను, ఒనర్చెఁ = చేసెను (అనఁగా వెచ్చని నిట్టూర్పుపుచ్చెననుట). అనఁగా నలమహా రాజు కుండినపురమును బ్రవేశించినందులకు మొదట సంతసించి తరువాత దేవతల కార్యమును ఘటించుటను మనంబునఁ దలపోసి తాను రాయబారిగఁ బోయి దమయంతిలో నింద్రాదులు నిన్ను పరింతురని చెప్పినపు డామె తనకంటె వేరుడుఁ గుల యాధిక్యముగల దేవేంద్రుని పరించును గాని తన్ను పరింపదనియు నందువలనఁ దనకార్యము విఫలమగుననియుఁ దలపోసి లోపలనున్న మదనతాపము వెల్లడియగునటులు వెచ్చని నిట్టూర్పుపుచ్చె ననునీవిషయము కార్యఘటనాభారంబు చింతించి యనుపదమువలనను దీర్ఘము, ఉష్ణము, అనుపదమువలనను స్ఫురించుచున్నది.

తా. నలుఁడు దమయంతి పాదపద్మములతోక్కుడులచేఁ బవిత్రమయిన కట్టడపు నేలలలో నొప్పు రాజగృహములుగల కుండినపురమును బ్రవేశించి మిగుల సంతసించెను. కాని వెంటనే దేవతల కార్యమును (అనఁగా దమయంతి పరణదూపము) దలంచుకొని తనకోర్కి విఫలమయినందులకు విచారించుచు వెచ్చని నిట్టూర్పుపుచ్చెను.

వ. ఇట్లు కుండిననగరంబు చేరం జనుదెంచి యప్పురుషప్రకాండుండు నలయునమాత్యులం దగినవారల నొక్కరమ్యప్రదేశంబున సైన్యంబు విడియింప నియమించి బృందారక సందేశ కార్యంబు నిర్వర్తింపం దలంచి ససారధికం బగుతనరథంబు నచ్చోటన నిలిపి యొక్కరుండునుఁ బాదచారంబున నవ్వరంబు ప్రవేశించె నప్పడు. 81

టీ. ఇట్లు, కుండిననగరంబుఁ = కుండినపురమును, చేరఁ, చనుదెంచి = సహించి, అప్పురుషప్రకాండండు = అప్పురుషశ్రేష్ఠుడైన నలుఁడు, వలయున మాత్యులఁ ష్టప్రియులైన మంత్రకులహ, తగినవారలఁ = తగినజనులను, ఒక్కర మ్యప్రదేశంబునఁ = ఒకమహావారమైన స్థలమునందు, సైన్యంబుఁ = సేనను, విడి

యింపక, నియమించి=విడిది నేయించునటు లాజ్ఞాపించి, బృందారక సందేశ కా
ర్యంబు-బృందారక = దేవతలయొక్క, సందేశ = వర్తమానమనెడు, కార్యంబు =
పని, విర్వర్తింపక తలంచి=నెఱవేర్చునెంచి, ససాగధికంబు=సాగధితోఁగూడి
యున్నది, అగురథంబు = అయినరథమును, నిలిపి, ఒక్కరుండును, పాదచా
రంబునక = కాలినడక చే, అప్సరంబు, ప్రవేశించెక, అప్పుడు అని పై పద్య
ముతో నన్వయము.

శా. చూడంజూడఁగ దేవతావరమునం జోద్యంబుగా భూమిభృ
చ్చాడారత్న మదృశ్యుడయ్యె నతఁడతఁచో నదృతం బంద న
వ్వాడం జారజనంబు లెల్లనితఁ డేవ్వాడొక్కొ నేత్రోత్సవం
బై డాయం జనుదెంచె నంతటన మామంబయ్యె నం చెం
తయున్. 82

టీ. చూడక, చూడక, కక = చూడఁగాఁ జూడఁగా, దేవతావరమునక =
దేవత లిచ్చినకోరిక చే (అనఁగా దమయంతి యంతఃపురంబునఁ జొచ్చుటకు నిం
ద్రాదు లొనంగినతిరస్కరిణీవిద్యయొక్క మహిమ చే ననుట), చోద్యంబుగాక
= అదృతముగా, భూమిభృచ్చాడారత్నము = రాజులలో శ్రేష్ఠుడైన, అతఁ
డు = అనలుడు, అవ్వాడక = అవీధియందు, పారజనంబులెల్లక = పురజనులంద
ఱు, ఇతఁడు = ఈ వచ్చినపురుషుడు, ఎవ్వాడొక్కొ = ఎవడొకదా, నేత్రో
త్సవంబై = కనులపండువు నొనరించువాడై, డాయక = నమిషముగా, చను
దెంచెక = వచ్చెను, అంతటన = తక్షణమందే, మాయంబయ్యెను = అంతర్ధానము
చెందెను, అంచుక = అనిపలుకుదు, ఎంతయుక = మిక్కిలి, అదృతంబందక =
అచ్చెరువందుచుండఁగా, అచోప్యక = అన్ధమందు, అదృశ్యుడయ్యెను. అంత
ర్ధానము చెందెను.

తా. నలుం డాకుండినపురమును బ్రవేశించి కొంతదూరము చని తిరస్కరిణీ
మహిమ చేకొని పురముననున్న జనులందఱు కనులపండువు లొనరించుచు నీ
పురంబు ప్రవేశించి యిప్పటి కిప్పుడే యంతర్ధానము చెందెను. ఈపురుషుఁ డెవ్వ
డైయుండునో యని యచ్చెరువడుచుండఁగా దా నంతర్ధానము చెందెను.

వ. ఇట్లంతర్హితుండై రాజమార్గంబున నిరర్గళవేగంబునం జని యా
రాజకుంజరుండు మదకుంజరఘటానుందరం బగురాజమంది
రంబు డాసి. 83

టీ. ఇట్లు=ఈప్రకారముగా, అంతర్హితుండై=అంతర్ధానము చెందినవాడ
యి, రాజమార్గంబున=రాసవీధియందు, నిరర్గళవేగంబున=అడ్డులేని వేగము
చే, చి=పోయి, ఆరాజకుంజరుండు=ఆరాజశ్రేష్ఠుడైన నలుడు, మద...
కుందరంబు-మదకుంజర=మదపుటేనుగులయొక్క, ఘటా=సమాహమచే, కుం
దరంబు=మనోహరమైనది, అగు, రాసమందిరంబు=అయినట్టి రాజగృహము
ను, డాసి=సమీపించి, అని పైపద్యముతో నన్వయము.

నీ. వంచనమై డాగి శ్రీవర్తించు టిదియేమి
ప్రభావం బని సిగ్గుపాటునొందు
నాయుధహస్తలై శ్రీయాయితం బై యున్న
రక్షివర్ణముల తీరవ్రతకు నవ్వు
నది యెవ్వరని ప్రతిహాకు లెవ్వరి నన్నఁ
దన్నగాఁ దలఁచి చిరత్తిమున నెనఁగు
నెమరుగాఁ జనుదెంచు శ్రీనిదీవరాక్షసుల
కొయ్యెయ్యఁ దెరువిచ్చి శ్రీయోసరిల్లుఁ

గీ. దలఁచితలఁచి యశీకనైదర్శి గాంచుఁ
గాంచి వేల్పులప్రియవాచికంబు నొడువు
నొడివి తనమాట కచ్చెరువడుజనంబు
క్రందుసదడిఁ దెలిపెందు శ్రీరాజసుతుఁడు. 84

టీ. రాజసుతుఁడు=రాజకుమారుడైన నలుడు, వంచనమై=మోసముచే, డాఁ
గి=మఱుగుపడి, వర్తించుట=తిరుగుట, ఇదియేమి ప్రభావంబు=ఇదియేమి ప్రభు
త్వము, సిగ్గుపాటు=సిగ్గు, కెందుచుండును (అనఁగా నలుడు తిర
స్కరిణివిద్యచే కొరులకంటఁ బడకుండ బ్రవర్తించుచు చా రాజకుమారుండు

గతుః ఛీ! యుక్తమరాజత్తుక్తిండవయిన నేను సుస్వక్తముగ వీపురంబు ప్ర
 శేపించుట యుక్తముకాని మోసముచే నొరులకంటఁ బడకుండఁబోవుట యిది
 ప్రభుత్వపద్ధతికాదని సిగ్గుఁజెందెనని భావము.) ఆయుధహస్తైః = ఆయుధము
 లు పాటులయందు గలవారలై, యాయితంలై = సిద్ధపడి (అనఁగా నొరులెవరైన
 నాస్థలముఁ జొచ్చినచోఁ దుదముట్టించుటకు సిద్ధపడి యనిభావము.) ఉన్న...
 తీవ్రతకుఁ = ఉన్న రక్షకభటుల సమాహముల యురవడికి, నవ్యుక్ =
 నవ్యుచుండును (అనఁగా నాయుధములధరించి పెరినా రాస్థలమును జేరకుం
 డునటుల కాపాడ నమకట్టి జాగరూకులై వర్తించినను దిరస్కరించుద్యుతే నం
 తర్హితుండయిన తన్నుఁ గనుఁగొనలేకుండుటచే నాభటుల వ్యర్థప్రయత్నములకు
 నవ్యుచుండెననిభావము. ఆది = ఆపఁచెడువారు, ఎవ్వరు, అని, ప్రతిహారులు = కా
 పలివారు, ఎవ్వరినన్ను = ఎవ్వరిని గూర్చిపలికినను, చిత్తమునఁ = మనసునందు,
 తన్నుగాఁ, తలఁచి = తన్ను నుకొని, ఎసఁగుఁ = తొట్టుపడును, (అనఁగా నలునకిది
 యిటుకఁ దిరస్కరించుద్యుతే విర్తించుట యభ్యాసము లేకపోవుటచే నే నొరుల
 కుఁ గనఁబడననువిషయము మఱచి ద్వారపాలు లేవనినై న "ఎవరు వార"ని యడిగి
 నఁదన్నుకొని తొందరపడుచుండును) ఎదురుగాఁ = అభిముఖముగా, చను దెంచు
 నిందీపకాంక్షలకుఁ = ఎచ్చుచున్న కలువకంటులకు, అనఁగా స్త్రీలకనుట, ఒయ్యో
 య్యో = మెల్ల మెల్లగా, తరువు, ఇచ్చి = మార్గ మొసఁగి, ఓసరిల్లుఁ = ఒత్తిల్లుచు, లేక
 తప్పకొనును (అనఁగా నలుఁడు తనకెదురుగావచ్చుచున్న స్త్రీలను దప్పించుకొని
 పోవుచున్నాఁడని భావము) తలఁచి తలఁచి = మాటివాటికి స్పృహించి, ఆశీకై
 దర్శి = బూటకపు దమయంతిని (అనఁగా నలుఁడు దమయంతినే సంతకము
 తలఁచుచుండుటచే మోహవశమునఁ గానవచ్చుచున్న దమయంతిని నాచునని
 భావమును) కాంచి = అట్లు చూచి, వేల్పుల ప్రియవాచికంబు = దేవతలకు నిష్టమయిన
 సందేశసమాచారము, నుడువులే = పలుకును, (అనఁగా బూటకపుదమయంతిని
 చూచి దేవతలకార్యమును వివరించి చెప్పుచుండును ననిభావము. నొడివి = ఇటు
 లుపలికి, తనమాటకుఁ = తాఁబలికిన పదములకు, అచ్చెరు... నందడికొ - అచ్చె
 రుదడు = అశ్చర్యముచెందుచున్న, జనంబు = జనముయొక్క, క్రందునందడికొ =

కలకలధ్వనిచేత, తెలివొందుకొ = తెలివించెందును, (అనఁగా నలుఁడు మాటలాడుచుండుట యవటిజనంబులు విని నలుఁడు తమ కగపడనందున నీమాట లెవరనుచున్నారని యాశ్చర్యమును జొంది కలకలధ్వని చేయుచుండ నది విని నలుఁడు వారహస్యము తెల్లమగుచున్నదని తెలివించెంది మాటలాడుట మానివేయుచుండెనని భావము.

తా. నలుఁడు తాను తిరస్కరిణీవిద్యచే నదృశ్యుడై బోవుచు దాను ప్రభువుగనుక ప్రభువునకుఁ దగినటులుగాకుండ వర్తించుటకు మనములో సిగ్గుఁజెందుచు, నాయుధములు ధరించి యెంతజాగరూకులై యున్నను దన్నుఁ గనుఁగొనలేకున్న రక్షకభటులను జూచి నగుచు ద్వారపాలురు 'అపోయెడివారెవర'ని యవలించినపుడు తిన్నఱుకొని లోటుపడుచు, దన కభిముఖులై ఎచ్చుస్త్రీలను దప్పించుకొనిపోవుచు, సంతతము దమయంతిని స్పరించుచుండుటచే నబదిక్కుల బూటకపుదమయంతిని బొడఁగాంచి తాను దెచ్చినదేవకుల సందేశమును వివరించి చెప్పచు, నాపరికినమాటల నచ్చటిజనులు విని యచ్చెరువడికలకలముచేయ నదివిని తెలివిజొందుచు నుండును.

వ. ఇవ్విధంబున నేనుంగుమొగసాల గడచి కఙ్క్షాంతరంబులు ప్రవేశించి యంతఃపురంబు సొత్తెంచె నప్పుడు. 85

టీ. ఇవ్విధంబునకొ = ఈప్రకారముగా, ఏనుంగుమొగసాలకొ = ఏనుంగులుండెడు సాలను, కడచి = దాటి, కఙ్క్షాంతరంబులు = ఇతరములయిన కట్లను, ప్రవేశించి = చొచ్చి, అంతఃపురంబు, సొత్తెంచెకొ = ప్రవేశించెను. అప్పుడు = అనమయమందు, పైపద్యముతో నన్వయము.

చ. ప్రిదిలిననీవిఁ గేల సవరించుతలోదరి నోర్తుఁ గాంచి లోఁగదిరినపావభీతిఁ బతి కన్నులు మోడ్చ నొకొళ్లొకళ్లకై యెదురుగవచ్చివచ్చి యొకరియిద్దఱుముద్దియ లొత్తిరవ్విభుఁ మదగజరాజకుంభములనుచ్చరికించుకుచద్యయంబులన్ .

టీ. ప్రిదిలిననీవికొ = విడిపోయినపోకలుడివి, కేలకొ = హస్తములచే, సవరించు

రించుకలోదరిక్ = సవరించుకొనుచున్న స్త్రీని, ఓర్తుక్ = ఒక రైసు, కాంచి = చూచి, లోక్ = మనసులో, కదరినపాపభీతిక్ = అతిశయించిన పాపభయము చే, పతి = నలుడు, (అనగాఁ బర స్త్రీలయొక్క గుట్టులను జూచినందునఁ బాప ము సంభవించినదని భయముచేందియునుట) నేత్రములు, మోడ్వక్ = మూసి కొనఁగా, ఒకొల్లొక్కొక్కై = ఒకరికొకరు, ఎదురుగ్ = అభిముఖముగా, వచ్చివచ్చి, ఒకయిద్దఱు ముద్దయలు = ఒకయిద్దఱుస్త్రీలు, అవ్విభుక్ = ఆనలని, మదగజరాజకుంభములక్ = మదించినయేనుఁగులకుంభ స్థలములను, మచ్చరికించు = తిరస్కరించుచున్న, కుచదవ్యయంబులక్ = సైవదవ్యయములచే, ఒత్తిరి = హత్తిరిపఁజేసిరి (అనగా నింతవఱకు నలుడు తా నొరులకుఁ గనఁబడకపోయినను దనకొనులు గనఁబడుచుండిరి గనుక పరస్త్రీలు తనకెదురైనపుడుచూచి తప్పించు కొనిపోవుచుండెడి. ఇది కాని యిపుడు నలుడు కనులుమోడ్చియుండుటచేఁ దనకెదురుగవచ్చు స్త్రీలను దప్పించుకొనలేకయుండెను. అందువలన నిరువురు స్త్రీలు తమకుచదులతని కొరయునటులు తాఁకిరినిభావము.

తా. నలమహారాజంతఃపురముఁ జొచ్చునపుడు విడివడినపోతముడిని సవరించుకొనుచున్నయొక స్త్రీని జూచి పాపభయముచే నేత్రములు మూసికొనఁగా మఱి యిరువురు స్త్రీలభిముఖముగవచ్చి నలునిఁ దమకుచదులచే నొత్తిరి.

వ. మఱియు శుద్ధాంతభవనాంతరంబులఁ జరియించువాఁడు హృదయోత్కంఠాతిరేకంబున. 87

టీ. మఱియుక్ = ఇంకను, శుద్ధాంతభవనాంతరంబులక్ = తక్కినఅంతఃపురగృహములయందును, హృదయోత్కంఠాతిరేకంబునక్ - హృదయ = హృదయమందున్న, ఉత్కంఠా = వేడుకయొక్క, అతిరేకంబునక్ = అతిశయముచే, ప్రేషద్యమతో నన్వయము.

నీ. నమనుభూతానాదిసర్గపరంపరా

ప్రకృమాకలితసంసర్గముననొ

లలిత కేళీచిత్రఫలకాభివిలిఖిత

ప్రతిమావిలోకనాభ్యాసముననొ

యాస్వాదనీయవిహంగపుంగవగవీ

హైయంగవీనపానాభిరతినో

భువనైకమోహనానీద్యుతశంబరారాతి

శాంబరీలీలావిడంబముననో

తే. వివిధసంకల్పకల్పనావేశముననో

కన్నైక్రొక్కామఃకుండీశగయునుబోలె

బాలసి యప్పుడ యడఁగుపూఁబోడిమూర్తి

నక్కుమారుండు నలుదిక్కులందుఁ గాంచు.

88

టీ. సమనుభూతా... సంస్కరముననో - సమనుభూత = అనుభవింపఁబడిన, అ నాది = అనాదులైన (అనఁగా నితరకంటె మొదటిస్పష్టి జేదనుట), సంస్కరముననో = సంస్కరముచేతనో (అనఁగా జీర్ణకాలమునుండి వచ్చుచున్నమాలిక వంటి స్పష్టివలనఁ బొందఁబడిన సంస్కరముచేతి ననుట, లేక పూర్వజన్మముల యందునుభూతమయి యనుక్రమముగా వచ్చుచున్న సంస్కారమునుబట్టి యనుట), లలిత.. అభ్యాసముననో - లలిత = సుందరమయిన, కేళీ = విలాసార్థమయిన, చిత్రఫలక = చిత్రపువలకలయందు, అభీవిలిఖిత = లిఖింపఁబడిన, ప్రతిమా = వమ యంతిప్రతిమయొక్క, విలోకనా = చూచుటయందలి, అభ్యాసముననో = అభ్యాసముచేతనో (అనఁగా జీర్ణపునందు సుందరముగా లిఖింపఁబడిన దమయంతి ప్రతిమను సర్వకాలసర్వావస్థలయందుఁ జూచుచుండుటచేఁ గలిగిన యభ్యాసముచేతనో యనుట), అస్వాద... రతిక ఒ-అస్వాదనీయ = అనుభవింపఁదగియున్న, విహంగపుంగవ = పక్షిశ్రేష్ఠముయొక్క (అనఁగా హంసముయొక్క, యనుట), గవీ = వాక్కులనెడు, హైయంగవీన = నద్యోఘృతమును, పాన = త్రావుటయందలి, అభిరతినో = శోరిక చేతనో (అనఁగా బూర్వము హంసము తనయొద్దకివచ్చి ద మయంతినిగూర్చి చెప్పినవాక్యములను కాగు వినుటచేతనో యనుట), భువనైక

...విడంబముననో-భువనై క మోహన=భువనములకు ముఖ్యముగా మోహముగలిగి
చెడునదియు, అద్భుత=అశ్చర్యమునుగొలుపు, శంఖరా రాతి=మన్నభునియొక్క,
శాంబరీలీలా=మాయావిలాసములయొక్క, విడంబముననో = అనుసరించుట చేత
నో (అనఁగా మూడులోకములను మోహింపఁజేయఁజాలిన మన్నభునిమాయలకు
లోబడి యుండుట చేతనో యనిభావము), వివిధ...ఆవేశముననో-వివిధ=ఆవేశ
ములైన, సంకల్ప=మనసులోఁ దలఁచుకొనుటయును, కల్పన=కల్పించుటయొ
క్క, ఆవేశముననో=ఆవేశించుటచేతనో (అనఁగాఁ బలువిధములైన మనోరథ
ములను గల్పించుకొనుటయందలి యతిశయముచేతనో యనుట), కన్నె...పో
రెఁ = శ్రోత్తరీలకరమొఱపుతీఁగవలె, పాలసి=సంచరించి, అప్పడు=తత్క్షణ
ముననే, అడఁగు...మూర్తి-అడఁగు=అదృశ్యమగు, పూఁబోఁడి=దమయంతియొ
క్క, మూర్తి=స్వరూః ౪౩, అక్కుమారుండు=అనలుఁడు, నలుచిక్కులయందుకొ
=నాలుగు దిక్కులయందును, శాంచుకొ = చూచుచుండును.

తా. నలుఁ డంతఃపురంబులయందు సంచరించునపుడు పూర్వజన్మసంస్కార
మునుబట్టియో లేక యెల్లపుడు తాను జిత్తరువునంద త్తియున్న దమయంతిరూ
పమును జూచుచుండుటంబట్టియో లేక నాఁడు సాంసరులచ్చి దమయంతిగుణ
ములను పెరించినపు డాగుణంబు లతినిమనసునందు బట్టియుండుటచేతనో లేక
ముల్లోకములను మోహింపఁజేయఁజాలిన మన్నభునిమాయలకు లోబడియుండుటం
బట్టియో పలువిధములయనిమనోరథములను సర్వకాలములయందును గల్పించు
కొనుచుండుటంబట్టియో నూతనవర్షకాలపు మొఱపుతీఁగవలె దళుక్కుమని
మొఱసి యప్పటికప్పుడే యదృశ్యమగు దమయంతియొక్క యాకారమును
జూచుచుండును. అనఁగాఁ దన్నయఁడై యున్నాఁ డనుట. భ్రాంతిమదల
కారము.

ఉ. సోరణగండ్ల మార్గమునఁ १ జొచ్చిననన్ననిగాలి యొక్కయం
భోరుహపత్రనేత్రనును १ బొంక పుఁజన్నులమీఁదినన్నపుం
జీరచెఱంగు వాయగిలఁ १ జేసినవిశ్వధరాతలేశ్వరుం
డోరయొనర్చె బావభయ १ మొంది నిజాననచంద్రబింబమున్.

టీ. సోరగగండ్లమార్గమునకే = కిటికీల మార్గముచే, చొచ్చినసన్ననిగాలి = ప్రవేశించిన మందమారుతము, ఒక్క... చెఱంగు-ఒక్కయంభోరుహపత్ర సేత్ర = పద్మ పత్రములవంటి సేత్రములుగల యొక స్త్రీయొక్క, మను = మన్నని, పొంకము = అందమైన, చమ్మలమీఁది = కుచములపైనున్న, సన్నపుంజీర చెఱంగు = పలుచనిపైఁటకొంగు, పాయగిల్ = తొలఁగునటులు, చేసినక = చేయఁగా, విశ్వధరా తలెత్వరుండు = సమస్తభూమికి నధిపతియైననలుఁడు, పాపభయమొంది = పాపభయమునుజెంది, నిజాననచంద్రబింబముకొ = తినయొక్క చంద్రునివంటి ముఖమును, ఓరయొనర్చెకొ = పెడఁగాఁజేసెను.

తా. గవాక్షమార్గములనుండి విచ్చుచున్న మందమారుత మొక స్త్రీయొక్క రమణీయకుచములపైనున్న వస్త్రమును చొలంగునటులు చేయఁగా నలుఁడది చూచి పాపభయమందుచు పరాఙ్ముఖుఁడాయెను.

తే. ఇరుల గెలిచినయంతఃపురేందుముఖుల

కురుల మరుఁడనువేటకాఁ శ డురులుసేసి

మరులు గొలుపంగలేడయ్యె శ మనుజవిభుని

సరులులేనిదృక్పంజనశళాబకముల.

90

టీ. ఇరులకొ = చీకటులను, గెలిచినయంతఃపురేందుముఖులకురులకొ = గెలిచినట్టియంతఃపుర స్త్రీలయొక్క ముంగురులను, మరుఁడనువేటకాఁడు = మన్నఁగుఁడనెడు వేటకాఁడు, ఉరులుసేసి = ఉరులుగాఁబన్ని, మనుజవిభుని = అనియొక్క, సరులులేని దృక్పంజనశళాబకములకొ = పొడిలేని సేత్రములనెడు కాటుకపీట్టలపిల్లలను, మరులు = మోహమును, కొలుపంగలేడయ్యె = కలిగింపలేకపోయెను. అనఁగా నంతఃపురములలో మెలఁగుచున్న కుందరకులైన యంతఃపుర స్త్రీలను జూచినను నణనిమనస్సు చలింపలేదని భావము.

తా. చీకటులను గెలిచినట్టి యంతఃపుర స్త్రీలయొక్క ముంగురుల నురులుగాఁ బన్నికొని మన్నఁగుఁడనువేటకాఁడు నణని సేత్రములనెడు కాటుకపీట్టలపిల్లలను మోహముజెందునటులు చేయలేకపోయెను. అలం. రూపకము.

ఉ. కష్టపుబ్రత్యవాయ మిది శ గల్గుచు నున్నది మీలనక్రియా
స్వప్తవిలోకనంబుల నశాంగపుజా పనురాగవిక్రియా
పుష్టికరంబు బాహ్యగృహభూమిఁ బ్రచారము సేయుచోటనా
దృష్టికి మార్గ మొందుగలదే యని చింతవహించె రాజెదన్.

టీ. రాజా=నలమహారాజా, బాహ్యగృహభూమి=బాహ్యప్రదేశమందును
గృహమందును, ప్రచారము=సంచారము, చేయుచోట=చేయునప్పుడు, మీల
నక్రియా=స్వప్తవిలోకనంబుల=నేత్రములను బాగుగ మూసికొనుటచేతను, స్వ
ప్తముగా చూచుచుండుటచేతను, కష్టపుబ్రత్యవాయము=సహింప శక్యముకాని
పాపము, ఇది, కల్గుచున్నది=సంపాత్తమగుచున్నది, (అనగాఁ బరస్త్రీలను
జాడలేక కన్నులను . ఎఱిగొన్నప్పుడు పరస్త్రీలు తన్నెదుర్కొని తాఁకుచుం
డుటం బట్టియు, దాను కనులు తెఱచిచూచునప్పుడు పరస్త్రీలగుట్టులు తనకం
టఁ బడుచుండుటంబట్టియు నిట్లు చూచినను చూడకుండినను పాపము సంభ
వించుచున్నదని భావము) అశాంగపుఁ జూపు=శ్రేగంటిచూపు, అనురాగ వి
క్రియా=పుష్టికరంబు - అనురాగ=ప్రేమపు నెడు, విక్రియా=వికారమును, పుష్టి
కరంబు=వృద్ధిచేయునది, (అనగాఁ శ్రేగంటిచూపులచే జూచినచో నది య
నురాగవ్యంజక మగునని భావము. ఈచెప్పుటచే నలుఁడు కనులు విచ్చిచూచి
నను లేక మూసికొన్నను శ్రేగంటిచూపులచే జూచినను బ్రత్యవాయము సంభ
వించుచున్నదనుట స్పష్టమగుచున్నది. కానయట్లు చూచుటకు ఎలనుపడదని భా
వము) నాదృష్టికి=నాచూపునకు, మార్గ మొందు=ఈ చెప్పినవానికంటె నితర
మైన మార్గ మేదైన, కలదే=కలుగునా, అని, ఎద=మనస్సునందు, చింత=ఆ
లోచన, వహించె=చేసిను. (అనగా నాలోచించెననుట.)

తా. అనుఁడు 'అకటా నేను బాహ్యప్రదేశమందు సంచరించినపుడు, గవి
హములయందు సంచరించినప్పుడును, నేత్రములు మూసికొనినను, తెఱచినను శ్రే
గంటిచూపులచే జూచినను నెట్లయినను పాపము సంభవించుట తప్పకున్నయ
ది. నా కీచూడుమార్గములకంటె నితరమార్గ మేదైననుండునా? అట్లయినఁ
పాపము సంభవించదే' అని యాలోచింపఁ జూడంగెను.

తే. రాజకుద్ధాంతభామినీరత్నరాజ

దీము గావించి వలరా జగ్రధీశు నేసె

నతనితాల్కికి నది పూజ యయ్యె నట్లు

యతనుతూపులు పుష్పంబు లోనొ కావు.

92

టీ. ఎలరాజు=మన్మథుడు, రాజ...రాజి- రాజు=రాజులయొక్క, కుద్ధాంత భామినీరత్న=శ్రేష్ఠరాండ్రయిన యంతఃపుర స్త్రీలయొక్క, రాజి=పంక్తిని, దీముగావించి=దీముగాజేసి(దీములనఁగాఁబడిమృగాదులను బట్టుకొనుటకై వేటకానిచే బెంపఁబడుచున్న పక్షులు మృగములు మొదలగునవి.)వలరాజను వేటకాడు తనచే బెంపఁబడుచున్న యంతఃపుర స్త్రీలను ముందుగాఁ బెట్టి నలుని లొంగదీసికొనుటకుఁ బూనుకొనెనని చెప్పటచే నంతఃపుర స్త్రీలతి పొందర్యవంతురాండ్రని తెలియపచ్చుచున్నది. అధీశు=నలుని, ఏశు=కొట్టెను. అతనితాల్కికి=అనలునియొక్క యొర్పునకు, అది=అమన్మథుడు కొట్టుట, పూజయయ్యె=పూజనంజేది యయ్యెను (అనఁగా నలుడు వింట బాణమును సంధించివేయఁగా నవి నలునియొక్క యొర్పునకు బూజఁజేసినట్లు లాయెను గాని యతనితాల్కిని జగ్రధీశులేకపోయినవని భావము). అట్లు=అదిని శ్చయమే, అతనుతూపులు=మన్మథునిబాణములు, పుష్పంబులు=పూవులు, లోనొ, కానొ=పుష్పములుకానొ (అనఁగా మన్మథునిబాణములు పుష్పములొనొ కానొకాని ఎలరాజు ప్రయోగించినబాణములుమాత్రము నలునియొర్పునకుఁ బూజయగుట నిశ్చయమనిభావము) మన్మథుఁ డంతఃపుర స్త్రీలనెది దీముముంచి తా శరవర్షము గురియించియు, నలునిధైర్యమును జగ్రధీశులేకపోయెనని నిశ్చయార్థము.

తా. మన్మథుఁ డంతఃపుర స్త్రీలను దీముగాఁ జేసికొని బాణమును సంధించి నలమహారాజుగొట్టెను. ఆకొట్టిన బాణములు పుష్పములొనొ కానొ తెలియవుకాని నలమహారాజు ధైర్యమునకుఁ బూజచేసినట్లాయెను.

ఉ. చీటికినూటి కేకపథనీముఁ దొలంగఁగఁ బాటుగామి శృంగ

గాటకవీధి కేఁగఁ బతి శాంతలనందడిగల్గియెన వ

ప్పాటవసించియుండుటయు పాయమెచూడఁగ నాల్గుత్రోవలం
బాటలగంధులొక్కతఱిఁ ॥ బై కొనివచ్చినఁజిక్కుఁజిక్కుఁడో.

టీ. పతి = నలమహారాజు, చీటికిమాటికి = పల్కలు, ఏకపథసీమ = ఒక్కరే
పోదగినమార్గప్రదేశమునందు, అనఁగా నిలుకుత్రోవయందనుట, మెలంగు =
సంచరించుటకు, పాటుగామి = శ్రమంపడుట యు క్తముకాకపోవుటచే, అనఁగా
నలుఁ డట్టి యిలుకుత్రోవలయందుఁ జరించినప్పుడు స్త్రీ రెదురుగా వచ్చినచోఁ
దప్పించుకొనుట కవికాశము చిక్కకపోవుటచే నాయా స్త్రీలను దాకి పాపమా
ర్జించుకొనుచున్నాఁడు. కావున నతఁ డట్టిసన్ననిమార్గములయందుఁ జరించుట
యు క్తముకాదని భావము. కాంతలసందడికల్పియెన్ = స్త్రీలయొక్కసమర్థ మ
ధికుగానుండఁగా, శృంగాటకవిధికి = నాల్గుత్రోవలు కలసియున్నచోటికి,
ఏఁగెన్ = వెళ్లెను. అనఁగా నాల్గుత్రోవలుగల ప్రదేశమందున్నచో నొకమార్గము
నుండిగాని రెండుమార్గములనుండికాని మాడింటినుండికాని స్త్రీలువచ్చినను మఱి
యొకమార్గమునకుఁ బోఁగిరియుండుటచే స్త్రీస్వర్గప్రత్యివాయునుండవని నలు
నియభిప్రాయము. అప్పాట = అప్పిధమున, వసించియుండుట = నిలిచి
యుండుట, చూడఁగ = ఆలోచింపఁగా, యు క్తమే = తగునా, అనఁగాఁ దగ
దనుట. నాల్గుత్రోవల = నాలుగుమార్గములనుండియు, పాటలగంధులు = స్త్రీలు,
ఒక్కతఱి = ఒక్కమాఱు, పైకొనివచ్చిన = ఎదురుగావచ్చినచో, చిక్కు =
కష్టమునందు, చిక్కఁడో = తగులుకొనఁదా! అనఁగాఁ దగులుకొనుననుట.

తా. నలుఁడు సన్ననిమార్గములయందుఁ దిరుగునప్పుడు స్త్రీలను దప్పించుకొ
నుట కష్టముగానుండుటచే నాప్రదేశమువిడిచియొకమార్గమునుండి మఱియొకమా
ర్గమునకుఁ దప్పించుకొనుటకుఁ దగియుండునని యోజించి శృంగాటకవిధికిఁగ
ను. కాని యతఁ డట్లాపోవుట యు క్తముకాదు. ఏమనఁగా నాల్గుత్రోవలనుండి
స్త్రీలొక్కపర్యాయమే వచ్చినచో నాతినిప్రయత్నము వ్యర్థమేకదా!

చ. ఊరవడి నేఁగుచోట నొకరేయిగ్గులియొల్లెచెఱంగు మేదినీ

శ్వరునిభుజావిభూషణమునప్రజములక దవులంగ. జాతినన్

విరిసెను నీవిబంధ మది శివిస్తయ మండగఁ దోడిభామినుల్
పరిహాసనం బొనర్చు బతిశిపాపభయంబునఁగంప మొండఁగన్.

టీ. ఉరవిడిక = మిక్కిలివేగముగా, ఏగువోట = వెళ్లునప్పుడు, ఒకయు
గ్గలి... చెఱంగు - ఒకయుగ్గలి = ఒక స్త్రీయొక్క, ఒల్లె = చీరయొక్క, చెఱంగు =
అంచు, మేదినీ... వ్రజముల్ - మేదినీశ్వరుని = నలరాజుయొక్క, భుజా = బా
హువులయందున్న, విభూషణము = అలంకారముయొక్క, వ్రజముల్ = వ్రజమా
ణికళములందు, అనఁగా నలరాజు బాహువులయందున్నయలంకారములయం
దుఁ గ్రుచ్చుబడియున్న వ్రజమాణికళమునందు ననుట, తవులంగల్, జాతి
నల్ = తగులుకొనిజాతిఁగా, అది, విస్తయము = ఆశ్చర్యము, ఒండఁగల్ = పొందున
ట్లుగా, తోడిభామినుల్ = దానితో వచ్చునట్టిస్త్రీలు, పరిహాసనంబుల్, ఒనర్చు =
పరిహాసము చేయునట్లుగా, పతి = నలుఁడు, పాపభయంబునల్ = పాపభీతిచే, కం
పము, ఒండఁగల్ = చలింపఁగా, నీవిబంధము = పోకముడి అనఁగా స్త్రీలు నాభి
యొద్ద బంధించియున్నముడి యనుట, విరిసెన్ = విడిపోయెను. అనఁగా
నలుని భూషణములయందున్న రత్నములకుఁ దగిలి యాస్త్రీయొక్కబట్ట విడి
పోగా నదిచూచి తోడిభామినులు నవ్విరనియు, దిగంబరయైనస్త్రీని జూచు
టచే బాపము సంభవించెనని నలుఁడు భయమందెనయు, గట్టిగ బంధింపఁ
బడియున్న పోకముడి నిష్కారముగా నేల విడిపడెనని యాపర్వికునట్టిస్త్రీ
యాశ్చర్యము చెందెననియు భావము.

తా. ఒక స్త్రీ మిక్కిలివేగముతోఁ బోవుచుండఁగా దానిచీరచెఱంగు నలు
ని యలంకారములయందున్న మణులకుఁ దగిలికొంటుచే గట్టుబట్ట విడిపోయె
ను. అదిచూచి యాస్త్రీ యచ్చెరువొందెను. తోడిస్త్రీలు నవ్విరి. అనలుఁడు పా
పభయముచే పడంకను.

చ. ఇరువురు నీలనీరజనిశభేక్షణ లించినవేడ్కతోఁ బర

స్వర మెదిరించి కాంచనపురబంతులఁ గ్రచ్చుటవాటులాడఁగా
ధరణిపుఁ డడ్డమై చనుఁడుఁ శి దద్భుజదండముఁ దాకి మిట్టి బి
ట్టరవడిఁ జెందు క్రవ్వుతీననుబ్బరవ్రాయిరి భామినీజనుల్. 95

టీ. నీలనీరజనిభేక్షణం=నల్లఁగలువలవంటి నేత్రములుగల స్త్రీలు, ఇరువురు, ఇంచినవేడ్కతో=అధికమయిన కాతుకముతో, పరస్పరము=ఓండొరులు, ఎదిరించి=ఎదుర్కొని, కాంచనపుబంటులతో = బంగారపుకందుకములచే, క్రచ్చతో=శీఘ్రముగా, వాటులాడఁగా=ఒకరిపైనొకరు వేసికొనుచుండఁగా, తచ్చనవాటులాడఁగా అపాతా-సరిహాసార్థ మాడుకొనుచుండఁగా, ధరణి పుడు=నలరాజు, అడ్డమై=అబంటులకు నడ్డముగా, చనుడు=పోవుచుండఁగా, తద్భుజదండము=అనలునిభుజాదండమును, తాఁకి=తగులుకొని, మిట్టి=మీఁదికెగిరి, బిట్టు=అధికమగు, ఉరవిడి= శీఘ్రత్వముతో, చెండు=బంతి, క్రమ్యతిన=తిరిగిరాఁగా, భామినీజనము=స్త్రీజనము, ఉబ్బరిపోయిరి=నివ్వఁజపడిరి-అనఁగా నాశ్వర్యపడిరనుట.

తా. ఇరువురు స్త్రీలు మంచివేడ్కలతో నొండొరుల కభిముఖులై యాండి బంగారపుబంటుల జేకొని ఒకరిపైనొకరు వేగవైచుకొనుచుండఁగా నొకబంతి నడుమనుండి పోవుచున్న నలుది భుజాదండమునకుఁ దగిలి మీఁదికెగిరి మిక్కిలివేగముతో మగిడివచ్చెను. వారదిచూచి యాబంతి యట్లు ఎచ్చుటకుఁ గారణమరయ నేరక యచ్చెరువొందిరి.

నీ. చెలువారుక్రొమ్మించునీలుపుటద్దములలోఁ

బ్రతిబింబములు గానశీబడుటకతన

సికతామయం బైననీమాతరంబులఁ

బాదపద్మంబు లేరర్పడుటకతన

నలప్రాకయునుఁబోలె నాకస్తికంబైన

యంగాంగసంస్పర్శ మైనకతన

దిక్పాలు రొసఁగిననీదివ్యపుష్పంబుల

బహుళంబు లగుసౌరభములకతన

తే. విరహవిభ్రాంతి నొక్కొక్కనీవేళఁ బలుకు

కలవరింతభాషణములకతన నప్పు

1. వేళలందుఁగళవళపువితభాషలకతన - గళవళిత భాషణములకతన.

డెవ్వడే నొక్కమాయావి శ యేగుదెంచె

నంతిపురమున కని లోగి శ రబ్జముఖులు.

96

టీ. చెలువారు...ములలో - చెలువారు=అందమైన, క్రొవ్విండు=క్రొత్త కాంతులుగల, నిలుపుటద్దములలో, ప్రతిబింబములు=ప్రతిఫలనములు, లేక నీడలు, కానఁబడుటకఠినం=కనఁబడుటచేతను, సికతామయము=ఇసుక తోఁ గూడికొనినది, విని సీమాంతరంబులకే=అయినట్టి ప్రదేశములందు, పాదప ద్మంబులు=కాళ్లజాడలు, ఏర్పడినకఠినం= ఏర్పడుటచేతను, అలనోకయును బోలెడ=యాదృచ్ఛికముగావలె, ఆకస్మికంబు=పాతాళుగా సంప్రాప్తము, విని యంగంగసంస్పర్శము=అయినట్టి యవయవసంస్పర్శము, వినికఠినం=అ యిన హేతువుచేతను, దిక్పాలరు=ఇంద్రుని యమవయములు, ఒనఁగిన...కఠినం - ఒనఁగిన=ఇచ్చినట్టి, దివ్యపుష్పంబుల=దేవతాకుసుమములయొక్క, బహుళంబులు=అధికములగు, సౌరభములకఠినం=పరిమళంబులచేతను, విరహ విభ్రాంతికే=దమయంతివియోగమువలనఁ గలిగిన విశేషభ్రాంతిచేత, ఒక్కొక్కవేళకే=ఒక్కొక్కసమయములందు, పలుకుకలవరింతిభాషణములకఠినం గా చెప్పెడికలవరింతవలనఁ గలుగు వింతమాటలవలనను, అప్పుడు=నలుఁడు దమయంతి యంతరిపురంబులో సంచరించుచున్నప్పుడు, ఎవ్వడే, ఒక్కమాయావి=మాయ మగుల పురుషుడొకానొకఁడు, అంతిపురంబునకును=అంతరిపురంబులోనికి, ఏగు దెంచె, అని=ఎచ్చెనని అబ్జముఖులు=పద్మమువంటి, లేక చంద్రునివంటి ముఖములు గల స్త్రీలు, లోగిరి=భయపడిరి, అనఁగా విచ్చలవిడి చేరిప వెనుదీసిరినియర్థము.

తా. నలుఁడు దమయంతి యంతరిపురంబులో దిరస్కరిణీవిద్య నవలంబించి సంచరించుచుండఁగా, నతఁడు పరులకు గానరాకపోయినను, నతనినీడ నిలుపు టద్దములలోఁ గనఁబడుటచేతను, నిసుకగలప్రదేశములం దతినియడుగుల జాడలు గానవచ్చుటచేతను, నాకస్మికము వారలశరీరము లతినిశరీరము తాఁకుటవలనను, ఇంద్రునిదిక్పాలు రిచ్చినపుష్పంబుల పరిమళాతిరేకములచేతను, నతఁడు దమ యంతివియోగపీడితుడై భ్రాంతుడయి యున్నాఁడు కాన మోహవశమున దమయంతినిసూక్ష్మ పరివేశితవరపుమాటలవలనను, నచ్చటిస్త్రీలందఱు శంతః

పురంబులో నెవ్వఁడో యొకమాయావి పద్మి చరించుడున్నాఁడని యూహించి విచ్చలవిడి చేరింప వెనుదీయ నారంభించిరి.

వ. ఇవిధంబునం బరస్త్రీపరాజ్ఞులుండును జగన్తోహనాకారుండును నగు నారాజకుమారుండు శుద్ధాంతకాంతామధ్యంబున నిర్వికారుండై చరించుచు నుపకారికాభవనంబు గడచి యెడనెడం జంద్రకాంత వేదికావిటంకంబుల విశ్రమించుచుం బ్రబోధమోహశబరితం బగుచిత్తంబుతో విరహవేదనాభరంబునం గూఁగాడుచుం బాదచారంబున నతిదూరం బరిగి యథ్రంకపంబును, బ్రతోళికారత్న వేదికామధ్యాధ్యాసీన సిద్ధగంధర్వాంగనాప్రవర్తితనంగీతకంబును, దారహారగుంభన వ్యాపారపారంగతశంభళికానికాయంబును, బంచశర లేఖలేఖ నావియాతదూతికా నీతికానీత కేతకీగర్భపలాశంబును, గల్పారబిసకిసలయ ప్రధాననానాశిశిగోపచారద్రవ్యసమానయనన త్వరపంచారికాజనాసారప్రసారసంకులంబును, నగుదమయం తీప్రసాదంబు డాయం జని యచ్చట.

97

టీ. ఇవిధంబునఁ = ఈరీతిగా; పరస్త్రీపరాజ్ఞులుండును = పరస్త్రీలకు విముఖుడగువాఁడును, జగన్తోహనాకారుండును = జగత్తునకు మోహమును పుట్టించు నాకారముకలవాఁడును, నగు నారాజకుమారుండు, అయిననలుఁడు, శుద్ధాంత...మధ్యంబునఁ = అంతఃపురస్త్రీలనడుమ; నిర్వికారుండై = వికారమును చెందనివాఁడై, చరించుచు = తిరుగుచు, ఉపకారికాభవనంబు = రాజమందిరమును, కడచి = దాటి, ఎడనెడఁ = ప్రతిస్థలమందును; చంద్ర...విటంకంబులు - చంద్రకాంత = చంద్రకాంతమణిమయములయిన, వేదికావిటంకములఁ = తిన్నెలపయిని, విశ్రమించుచు = అలసటతీర్చుకొనుచు; ప్రబోధ...శబరితము - ప్రబోధ = జ్ఞానముచే, లేక తెలివిచే, మోహ = అజ్ఞానముచే, శబరి

తంబు = మిశ్రమైనది, అగు చిత్తంబునోక = మనస్సుతో; విరహవేదనాభరంబు
 నన్ - విరహ = దమయంతివియోగమువలనఁగలిగిన, వేదనాభరంబునన్ = బాధాతి
 శయంబుచే, తూఁగాడుచు = ఊఁగుచు; పాదచారంబునకొక = కాలినడక చే; అతి
 దూరంబరిగి = చాలదూరముపోయి; అభ్రంకవంబును = ఆకాశము నొరయుచు
 న్నదియు, ప్రతోలికా..... సంగీతకంబును - ప్రతోలికా = రాజవీధియందున్న,
 రత్నవేదికా = రత్నములయలయిన యదుగులయొక్క, మధ్య = మధ్యభాగమున,
 అధ్యాసన = కూర్చుండియున్న; సిద్ధగంధర్వాంగనా = సిద్ధగంధర్వస్త్రీలచే, ప్ర
 వర్తిత = ప్రవర్తింపఁజేయఁబడిన, అనఁగా గానము చేయఁబడిన; సంగీతకంబును =
 పాటలుకలదియు; తార.....నికాయంబును - తారవారము = త్యాలవారము
 లను, గుంభన = గ్రుచ్చుటయనెడు, వ్యాపార = కార్యమందు, పారంగత = నేర్ప
 రులయిన, శంభలికానికాయంబును = కుంటెనకత్తెలయొక్క సమాహముకలది
 యు, పంచశర...పలాశంబును - పంచశరలేఖ = మన్నధలేఖలయొక్క, లేఖ
 నా = వ్రాయుటయందు, వియాత = దిట్టలయిన, మాతికా = మాతికల
 యొక్క, నీతికా = నేర్పఁగలనముచేతను, ఆనీత = పొందింపఁబడుచున్న;
 శేతకీ = గర్భపలాశంబులు = శేతకీగర్భదళములుకలదియు; కల్తార...సంకు
 లంబును, కల్తార = సువాసనగల కలువలు; బిసకినలయ = లేతతామరితూండ్లు;
 ప్రధాన = ముఖ్యములైన, నానా = అనేకవిధములయిన, శిశిరోపచారద్రవ్య = శై
 త్ర్యోపచారములకుఁ దగిన పదార్థములను, సమానయన = కొనివచ్చుటయందు,
 సత్వర = తొందరపడుచున్న, సంచారికాజన = పరిచారికాజనముయొక్క, ఆసా
 ర ప్రసార = రాకపోకలచే, సంకులంబును = నిండియున్నదియు; అగు దమయంతి
 ప్రాసాదంబు = అయి నటువంటి దమయంతి పేడన, దాయంజని = చేరఁబోయి,
 అచ్చటకొక = ఆస్థలమున.

ఉ. లేమ యొకర్తు వేడుక నశీకనశీకరణంబు జాతిగా

ఋమియదాను బన్నుకొనిపోక లఁబోవుచునుండఁగామృషా

భీమభవీభవంతియయి శిబింబఫలాధరియొర్తు పార్థివ

గ్రామణిచూడదానిమొదలగక్కునవైచైవధకాక దామమున్.

టీ. తమయొక్క రు=ఒక స్త్రీ, వేడుక=ఉత్కంఠతో; అట్టి నటికరణంబు జాతిగా=కపట నలరాజరీతిగా; బూమియ=మాటువేషమును, తాను, పన్నుకొని=వేసికొని; పోకల=కపటప్రవర్తనములచే; పోవుచునుండఁగా; వింబ ఫలాధరి=దొండపండుమంటి యధరముగల స్త్రీ; యోర్తు=ఒక రై; మృషాభీమభవీ భవంతియయి=కపటదమయంతివేషము దాల్చినదయి; పార్థివగ్రామణి=రాజ శ్రేష్ఠుడయిన నలమహారాజు; చూడఁగా=చూచుచుండఁగా; దానిమెడ=అనలవేషము ధరించినదానిమెడలో; మహాకదామము=ఇప్పులదండము, గ్రక్కున=వేగముగా; వైచె=వేసెను. అంతఃపురముననుండు స్త్రీలవిధమున కపటనలదమయంతివేషములు వేసికొని యందు దమయంతి నలుని ఇరించినట్లు నటించుచున్నారని చెప్పటను యోజింప నలరాజు వియోగముచే బరితపించుచు దుస్సహమయిన కాలమును గడపుటకుఁ దలంచి తనవిరోధార్థము దమయంతియే యిట్టి కార్యము లొనర్పించుచున్నట్లు లోచెడిని. ఇందు “పార్థివ గ్రామణిమొడగ” అని చెప్పటచే, దమయంతి తన్నుదప్ప నితరుని ఇరింపఁ దన్న సమాచారము నలునకుఁ దెలిసెనని స్ఫురించుచున్నది.

తా. అంతఃపురములో నొక స్త్రీ నలునివేషము ధరించి కపటప్రవర్తనలచే పోవుచుండఁగా వేటొకతె దమయంతివేషమును ధరించి నలమహారాజు చూచుచుండఁగా కపటనలునికంఠమందు బూలహారమును వేసి ఇరించెను.

గీ *ప్రవాసె నొక్కలతాంగి క్రొవ్వొడ్డిగోర
వర్ణములు లోడుతో మషీనర్ణములుగఁ
బడిడిగేదంగి రేకునఁ శ్రీబ్రహ్మటముగ
మదనశోభంబు నర్తమర్తంబు మెఱయ.

౧౧

టీ. ఒక్కలతాంగి=అతమంటి శరీరముగల యొక స్త్రీ; పసిడిగేదంగిరేకున=బంగారు మొగలిరేకునందు; ప్రబ్రహ్మటముగ=స్పష్టముగాను; నర్తమర్తంబు=గురతాభిలాషనుఁ దెలుపు నభిప్రాయమును; మెఱయన్=ప్రకటనమునట్లు

* “వర్ణముల పెక్కుతో” అని పాతాంతరము.

గా; మదనరేఖులున్ = మన్తధనబంధమయిన యుత్తరమును; క్రొవ్వాడి
గోరక = క్రొత్త వాడిగోటితో; వర్ణములు = అక్షరములు, తోడుతోడ = తో
డనే, మఱివర్ణములుగ్గ = నల్లనిరంగు గలుగునట్లుగా; వ్రాసెన్ = విరిచించెను.

తా. ఒక స్త్రీ) పనిఁడి శేతకీదళమునందు స్పష్టముగాను, సురతాభిలాష
ప్రకటితమగునట్లుగను, అక్షరములుతోడనే నల్లఁబాఱ దనకొనగోటమ మదన
రేఖను వ్రాసెను.

గీ. చంద్రద్రవమున నొకపూర్ణచంద్రవదన

చంద్రమండలతలకంబు నీ సఖికీ దీర్చె

చంద్రశాలాంతరప్రదేశంబునందు

నావహిల్లంగ నవుడు చంద్రదానవస్థ.

100

టీ. ఒకపూర్ణచంద్రవదన = నిందుచంద్రునిపంటిముఖముగల యొక స్త్రీ; చం
ద్రద్రవమున్ = కప్పురపుఁబొడిచే, చంద్రశాలాంతరప్రదేశంబునందున్ = మిద్దె
టింటియొక్క మధ్యప్రదేశమందు; అప్పుడు = ఆసమయమందు; చంద్రదానవస్థ = తి
లకచంద్రులయొక్క ఆనంత్యము; ఆవహిల్లంగన్ = కలుగునట్లుగా ఆనఁగాః—
శక్తలేనన్ని చంద్రులు కలుగునట్లునుట. చంద్రమండలతలకంబున్ = చంద్ర
వింబమువంటి బొట్టును; సఖికీ = చెలిక లైయొక్క ముఖమునందు; తీర్చెన్ =
రచించెను. ఇటు నొక స్త్రీ మఱియొక స్త్రీముఖమునందుఁ దిలకమతీర్చునప్పు డొక
తిలకచంద్రుఁడే కల్పింపవలయుగాని యనేకతిలకచంద్రులు కలుగుట యెట్లని
శంకింపరాదు. రెండద్దము లభిముఖముగా నుంచినప్పు డందు ప్రతిఫలించువస్తు
వొక్కటయిననుఁ బెక్కువస్తువులుగాఁ దోచుచుండును. అట్లే యిట్టి స్త్రీలము
ఖము లద్దములపఱి వింబగ్రాహులై యుండుటవలన నాచెలితీర్చిన తిలకచంద్రుఁ
డొక్కఁడయినను వారల పరస్పరముఖంబులఁ బ్రతిఫలించుటవలనఁ దిలకచం
ద్రున కనేకత్వము కలుగుచున్నది.

తా. ఒకచంద్రవదన చంద్రశాలామధ్యభాగమునందుఁ గూర్చుండి కర్పూ
రరజముచేఁ దనచెలిముఖమునందుఁ జంద్రమండలసదృశమయిన తిలకమును
రచించి, యాతిలకచంద్రునకు నానంత్యము పచ్చునట్లు చేసెను.

గీ. మహితలావణ్యవార్ధిలో న మదనుఁ డెక్కు
కప్పురపుజోగు కంటిమి నీ కంటి మనుచు
నర్చగర్భంబుగా నొక్కనలినవదన
పొగడె సఖచంటిమీఁదియొనప్పలనఖంబు.

101

టీ. ఒకనలినవదన = పద్మమువంటి ముఖముగల యొక స్త్రీ, మహితలావణ్య
వార్ధిలో - మహిత = శ్రేష్ఠమయిన; లావణ్యవార్ధిలో = సౌందర్యమనెడుసము
ద్రములో; మదనుఁడు = మన్మథుఁడు; ఎక్కు... జోగు - ఎక్కు = అశోహించిన;
కర్పూరసంబంధమయిన యోడను; కంటిమికంటిమి = చూచితిమి చూచితిమి;
అనుచు; సఖచంటి... ఖంబు - సఖి = చలిక తెయొక్క; చంటిమీఁది = స్తనము
పైనున్న; ఒప్పులనఖంబును = ప్రకాశించు నఖశ్శతమును; నర్చగర్భంబుగా = పరిహా
సముగర్భమందు గలుగునట్లుగా, పొగడె = నుతించెను. అనఁగా నా స్త్రీలావ
ణ్య మొకసముద్రమువంటిదనియు, నఖశ్శతము నౌకాకారముగా నుండును గ
నుకనది మన్మథుఁ డెక్కి విహరించెడుపడవియనియుఁ బొగడెననియుఁ బ్రాయము.

తా. ఒక స్త్రీ దమసుంతి వ్రాసావయునందు మహాక స్త్రీ స్తనముపైనున్న
నఖశ్శతమును గాంచి సౌందర్యమనెడు సముద్రములో మన్మథుఁ డెక్కిడు కప్పు
రపులపడవిను జూచియున్నామని పరిహాసముగా నుతించెను.

ఉ. భావము పల్లవింప నొకనీపంకజలోచన వ్రాసె నొక్కల
జ్జావతి మించుగుబ్బవలీచన్నులపై మరీకలాపము
వావిరిగమ్మనీరు మృగనాభిరసంబున మేళవించి యే
కావళినాకసింధువున నీ కన్వయలీల ఘటిల్లునట్లుగాన్. 102

టీ. ఒకపంకజలోచన = పద్మములవంటి నేత్రములుగల యొక స్త్రీ, భావము
= చిత్తము, పల్లవింప = చిత్తవృత్తిగా, ఒక్క... పై - ఒక్కలజ్జావతి = ఒక స్త్రీయొ
క్క, మించుగుబ్బవలీ చన్నులపై = ఎరులమైన చల్లనికుచములపై, వావిరి = మిక్కి
లి, గమ్మనీరు = పన్నీరు, మృగనాభిరసంబున = కస్తూరిరసముతో, మేళవించి
= కలిపి, యే కావళినాకసింధువునకు = ముత్యాలహార మనెడు గంగనదికి, ఆ

న్వయలీల = సంబంధము, ఘటించునట్లుగా = కలుగునట్లుగా, మకరికలాపమున్ = మకరిరేఖలయొక్క సమానమును, వ్రాసెన్ = రచించెను. అనఁగా:- గంగ మకరివాహన గమక సేకావళియను గంగకు మకరికలు వాహనమని సంబంధము గలుగునట్లుగా మకరికలను వ్రాసెననుట. లేక సామాన్యముగా నడులగో మండవలసినమకరము లిట్లకెట్లువచ్చె? నొకంకింబ ముత్యాలహారమనెడు గంగా నది యుండుటంబట్టి యిచ్చట మకరులుకూడ యుండుట సంభవమేయని తోచునట్లుగా వానిని వ్రాసెను.

తా. ఒక స్త్రీ పన్నెటిని గన్పూరితోగలిపి మఱియొక స్త్రీ వర్ణన కుచియింపఁ బై మకరిరేఖలను వ్రాసెను. దానిచే, ఏకావళియనెడిగంగకు వాహనముగా మకరికల శిర్షపంచెని యట్లు వ్రాయుటకు సంబంధము మావచ్చెను.

క. శారి యదే పొడువుమని యొక

సారి యొకతె యక్షకేళిసమయంబున ని

చ్చారతి నొక తెకుఁ జెప్పిన

శారి కనక పంజరమున సాధ్వసమొందెన్.

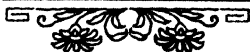
11కి

టీ. ఒకసారి = ఒకపర్యాయము; ఒకతె = ఒక స్త్రీ; యక్షకేళిసమయంబునన్ = సౌకటాలాడునప్పుడు, శారియదే = అదిగో, శారి = ఆసౌగటమును, పొడువును, అని, ఇచ్చారతిన్ = ఇష్టానురాగముతో, ఒకతెకున్ = మఱియొక స్త్రీకి, చెప్పినన్ = చెప్పఁగా, కనక పంజరంబునన్ = బంగారపుపంజరమునందున్న, శారి = గోరువంక, సాధ్వసమొందెన్ = భయపడెను. అనఁగా:- శారి అనుపదమునకు సౌకటమనియు గోరువంక యనియు వర్థముకలదు. కావున చెఱులు సౌకటాలాడుచు శారిని పొడువుమని యొక స్త్రీ మఱియొక రుతో తెప్పఁగా శబ్దసాదృశ్యమువలనఁ దన్నీ పొడువుమన్నదేమోయని పంజరమందలి శారి భయపడెనని భావము.

తా. దమయంతియందొకపురంబునఁ జెలులందఱు సౌకటాలాడుచు శారిని పొడువుమని యొకతె మఱియొకతెతోఁ జెప్పెను, అమాటనిని శబ్దసా

327. దమయంతి తాంబూలపుత్రుని హస్తమునం
దుంచుకొనుట ; అంతర్హితక్షణ
సలుడు దానిని జూచుట.

దృశ్యముచే దన్నె భాద్రునను నేమాయని బంగారుపంజరమందున్న కారిక భయపడసాగెను.

ఉ. వీడె నలుండు విశ్వపృథివీవలయైకవిభుండు వచ్చుచు

న్నాడని భీమభూమిపతిసందన యూరడిలంగఁ బల్కుపూఁ
బోడులమాట నేర్చికొని శ్రీ ప్రోదిశుకాంగన యట్ల పల్కినా
తేడిది నన్ను నేక్రియనాశ్రయింపెనొకొయనియుండెనాత్మలోన్.

టీ. విశ్వ.....విభుండు—విశ్వపృథివీవలయ = సమస్తభూమండలమునకు, ఏక=ఒకఁడే, విభుండు=ప్రభువైన, నలుండు=నలమహారాజు, వీడెవచ్చుచున్నాడని=వీడుగోరుచున్నాడని, భీమభూమిపతిసందన = దమయంతి, ఊరడిలంగ = కాంతించునట్లుగా, పల్కుపూఁబోడులమాట = పలుకుచున్నచెలికత్తియలనాకృత్యమును, నేర్చికొని=అభ్యసించి, ప్రోదిశుకాంగన = పెంపుడుచిలుక, అట్ల=అచెలికత్తిలు పలుకునట్లుగానే, పల్కినా = నలమహారాజు వచ్చుచున్నాడని యనగా, తేడు = ఆయంతిశ్రుతమున సంపరించునలమహారాజు, ఇది=ఈచిలుక, నన్ను = ఏక్రియ = ఏరితిగా, ఎఱింగబోకొ=తెలిసికొన్నదో:- అని, అత్మలోక = మనస్సులో, ఉండె = అనుకొనుచుండెను.

కా. దమయంతి నలవియోగమును సహింపలేక దుఃఖించుచుండఁగా నా మెకూరటగల్గుటకయి చేకకత్తిలదిగో నలుండువచ్చుచున్నాడని మాటిమాటికి పలుకుచుండెరి. ఆమాటనే పెంపుడుచిలుక నేర్చికొని పలుకఁగా నంతఃపురసంచారి యగునలుండు తిరస్కరిణీవిద్యచే దిశోహితుడ నయినన స్త్రీచిలుక యెట్లు తెలిసికొనినదని సందేహింపఁజొచ్చెను.

గీ. అంబుజానన కొల్వుకూశటంబునందు

శనకశలహంసశాబకాకారమైన

వీడియపు బెట్ట చూచి యుర్రీధవుండు

దలఁచె దనకూర్చిదూత చిత్తంబులోన.

105

టీ. అంబు.....నందు. అంబుజానన=పద్మముంటి ముఖముగలదేవుని

తియొక్క, కొలువుకూటంబునందున్ = సభయందు, కనక... ఆకారము—
 కనక = నువ్వర్థవికారమయిన, కలహంసకాబక = రాయంచప్పియొక్క, ఆకారము
 = రూపమువంటిరూపముగ లది, అయిన వీడియపుఁబెట్టె = అయినట్టి తాంబూల
 ద్రవ్యము లుంచుకొనెడుపెట్టెను, చూచి, ఉర్వీధవుండు = నలుండు, తనకూర్చి
 దూతన్ = తనకుబ్రతుదూతయగు హంసను, చిత్తంబులోన్ = మనస్సులో, తలం
 చెన్ = తలంచుకొనెను.

తా. దమయంతి సభామధ్యమునందుఁదాంబూలద్రవ్యము లుంచుకొనుటకుఁ
 గనకవికారమయిన హంసవంటియొక పెట్టెను చేసియుంచుకొనఁగా దానిని నలుం
 డుచూచి తనప్రియదూతయగు హంసమేయని తలంచెను.

వ. ఇట్లు కన్యాంతఃపురంబుఁ బ్రవేశించి దమయంతి సభాభవన
 ద్వారంబు నొక్కపసిండియరుఁగుమీఁదఁ గూర్చుండె నప్పు
 డబ్బాలికారత్నంబును జననీప్రయత్నంబునం దత్సమ్మఖం
 బున కరుగుటయును స్వయంవరకల్యాణమహోత్సవంబు
 సంపాదించంబడుటయు శోభనారంభ సంభ్రమంబులవలన
 నెఱింగినవాఁడు గావున నయ్యంభోరుహాక్షీసమాగమనం
 బపేక్షించుచుండె నప్పుడు.

106

టీ. ఇట్లు = ఈవిధముగా, కన్యాంతఃపురంబున్ = దమయంతి యంతఃపురం
 బును, ప్రవేశించి = చొచ్చి, దమయంతి సభాభవన ద్వారంబు = దమయంతి సభా
 మండపముయొక్క ద్వారముయొక్క, ఒక్కపసిండియరుఁగుమీఁదన్ = ఒక బం
 గారపుటరుఁగుపైని, కూర్చుండెను. అప్పుడు, అబ్బాలికారత్నంబు = ఆదమ
 యంతి, జననీప్రయత్నంబునన్ = తల్లియొక్క ప్రయత్నముచే, తత్సమ్మఖంబున
 కన్ = ఆననయొద్దకు, అరుగుటయును, స్వయంవర... తత్సవంబు—స్వయం
 వర = స్వయముగా భర్తను వరించుటయనెడు, కల్యాణ = మంగళప్రదమయిన,
 మహోత్సవంబు = గొప్పయుత్సవము, సంపాదించఁబడుటయు = స్థిరపఱుపఁబ
 డుటయు, శోభనా...వలనన్—శోభనారంభ = శుభకార్యారంభముల

యందలి, సంగ్రహములవలన = తొట్టుపాటువలన, ఎఱిగిన వాడు = తెలిసి
కొనినవాడు, కావున = కనుక, అయ్యంభోరుహాక్షి సమాగమనంబు =
అదమయంతియొక్క రాకను, అక్షేపించుచుండెన్ = కోరుకొనుచుండెను,
అప్పుడు = అనమయమందు.

గీ. అనుగ్రుదల్లికి వందనం శ బాచరించి

వరుస నిలువేల్పులకు మ్రొక్కి శ వలను మిగుల

బ్రాహ్మణులచేరి దీననల్ శనడసి పుణ్య

భామ లిచ్చు హేమాక్షతశ్రీ పతతి దాల్చి.

107

టీ. దమయంతి (భావహారము) అనుగ్రుదల్లికి = శ్రీమాన్మదురాలయిన
తనతల్లికి, వందనంబాచరించి = మ్రొక్కి, వరుసన్ = క్రమముగా, ఇలువేల్పులకున్
= గృహదేవతలకు, వలను మ్రొక్కి = ప్రవక్షిణమస్కారములుచేసి, బ్రాహ్మణుల
చేతన్, అశీర్వాదములు, మిగులన్ = మిక్కిలి, పడసి = పొంది, పుణ్యభామలు
= పుణ్యస్త్రీలు, ఇచ్చు హేమాక్షతశ్రీపతతి = ఇచ్చెడు బంగారపుటాక్షతలసమా
హమును, దాల్చి = ధరించి, అని వైషద్యముతో నన్వయము.

తా. అట్లు దమయంతి తల్లియైద్దకుఁబోయి నమస్కరించి, గృహదేవ
తలకు వరుసగాఁ బ్రవక్షిణమస్కారములు నలిపి, బ్రాహ్మణాశీర్వాదములఁగొ
ని, పుణ్యస్త్రీలిచ్చెడు హేమాక్షతలను దలయందు ధరించెను.

ఉ. తల్లి మనఃప్రసాదసహితంబుగ నిచ్చినపుష్పదామమున్

బల్లవపాటలం బయిన శ పాణినరోజమునన్ ధరించి యా

యల్లకతీవ్రనంజ్వరభరాలసకోమలగాత్రవల్లి యై

యల్లన యేగుదెంచుక మరలాననఁ గాంచె విభుండు దవ్వలన్.

టీ. తల్లి = దమయంతియొక్క జనని, మనఃప్రసాదసహితంబుగన్ = నిర్మల
మైనమనస్సుతోఁగూడ, ఇచ్చినపుష్పదామమున్ = ఇచ్చినటువంటిపూలదండము,
పల్లవపాటలంబు = చిగురువలె నేపాటలవర్ణముగల, పాణినరోజమునన్ = పద్మ
మువంటిచేతిచే ధరించి, అయల్లక... పల్లియై—అయల్లక = విరభానంబుంధ.

మయిన, తీవ్ర=దుస్సహమయిన, సంజ్వరభర=ఉష్ణాతిశయముచే, అలస=మంద
మయిన లేక వివశమయిన, కోమల=మృదువైన, గాత్రవిల్లియై=తనూలతకలది
యయి, అల్లన=మెల్లఁగా, ఏగుదెంచుకమలానన=వచ్చుచున్నదమయంతి
ని, విభుండు=నలుఁడు, దవృల్క=దూరముగా, చూచెన్=కనుఁగొనెను.

తా. దమయంతి తల్లిసమీపమునకుఁబోయి యామెనిండుమనస్సుతో నొసం
శివపూలదండను గరపల్లవముచే స్వీకరించి, ప్రియుఁడగు నలుని నెడబాసియుం
డుటవలనఁ గల్గిన తీవ్రమయిన యుష్ణాతిశయముచేఁ గోమలకరీరము కంది
పోవుచుండఁగా మెల్ల మెల్లఁగా వచ్చుచుండఁగా నలుఁడు దూరముగాఁ
కాచెను.

వ. ఇట్లు వీక్షించి నిషధాధ్యక్షుండు సాక్షాత్కరించినమదనసా
మ్రాజ్యలక్ష్మియుం బోనియాధవళాక్షీనమక్షంబు చేరంబో
యె నవ్వెను. 109

టీ. ఇట్లు=ఈరీతిగా, నిషధాధ్యక్షుండు=నిషధదేశమున కధిపతియైన నలుఁ
డు, సాక్షాత్కరించిన ... లక్ష్మియున్-సాక్షాత్కరించిన=ప్రత్యక్షమయి
న, మదనసామ్రాజ్యలక్ష్మియున్ = మన్మథరాజ్యలక్ష్మిని, పోనియాధవళాక్షీనమ
క్షంబు=పోలినయాతెల్లనిశ్శ్రేణులుగల దమయంతియొక్క మ్రోలను, చేరం
బోయె=చేరఁగనియెను లేక సమీపించెను, అప్పుడు=ఆసమయమందు.

ఉ. ఎంతయుడాయనేగియు మఱిహీశుఁడైఱుంగఁగ నేరఁగయ్యెవి
భ్రాంతివిదర్భరాడుహితృపం క్తులలోన మృగాక్షీ నప్పుడ
య్యింతి యెఱుంగ దయ్యె దిగభీతిచతుష్టయదత్తశాంబరీ
ధ్వంతనిగూఢుడైనవసుభాధవునిక నికటస్థలంబునన్.

టీ. మహీశుఁడు=ధూమికధిపతియయిన నలుఁడు; ఎంతయున్ = మిక్కి
లి; దాయన్ + ఏగియున్ = సరిగొనిచియును; విభ్రాంతి...పంక్తులలోన్-వి
భ్రాంతి=మోహముచేఁ గానవచ్చుచున్న, విదర్భరాట్ = విదర్భరాజగు భీమ
శేనునియొక్క, దుహితృ = కూతుయొక్క, అనఁగా-దమయంతియొక్క

యనుట; పంతులలో = పరుసలలో; పృగాక్షి = లేడికన్నులుపంటికన్నులుగల సత్యమైనదమయంతిని; ఎఱుంగఁ, నేరఁడయ్యె = తెలిసికొనలేకపోయెను; అప్పుడు; అయ్యింతి = అదమయంతి; దిగధీశ...నిగూఢుఁడు - దిగధీశ చతుష్టయ = నలుగురుదిక్పాలకచే; అనఁగా ఇంద్ర; అగ్ని; యమ; వరుణులచే ననుట; పత్త = ఈబడిన; కాంబరీ = మాయాసంబంధమయిన లేక తిరస్కరించీవిద్యా సంబంధమయిన; ధ్యాంతి = చీకటియందు; నిగూఢుఁడు = దాఁగియున్నవాఁడు; అయినవసుధాధవుని = అయినట్టిసలమహారాజును; నికటస్థులమున = సమీపమందున్నట్టు; ఎఱుంగదు, అయ్యె = తెలిసికొనలేకపోయెను.

తా. నలదమహాతు లిరువురు నొకరికొకరు సమీపముగానున్న మహాతిశయముచే దనకుఁ గానవిచ్చుచున్నదమయంతిసమాహమలో సత్యదమయంతిని తెలిసికొనలేకపోయెను. మఱియు వాదమయంతియు దిరస్కరించీవిద్యచే దిక్పాలకుఁడై యుండుటంబట్టి నలుఁడు సమీపమందున్నట్టుగాఁ దెలిసికొనలేకపోయెను

గీ. అతివ యుద్భాంతివీక్షితుఁ డయిననృపతి

కంఠమున వైచె జేతిచెంగలునదండ

యది నిజంబుగ నికటస్థుఁ డై నవిభుని

యఱుత సంలగ్నమయ్యె నత్యద్భుతముగ.

111

టీ. అతివ = అదమయంతి, ఉద్భాంతివీక్షితుఁడు = భ్రాంతిచేఁగానవిచ్చుచున్న, నృపతికంఠమున = నలమహారాజు మెడలో, చేత చెంగలునదండ = చేతిలోనున్నయొట్టకలుపదండను, వైచె = వేసెను, అది = అదండ, నిజంబుగ = సత్యముగా, నికటస్థుఁడు = దగ్గఱనున్నవాఁడు, అయినవిభునియఱుత = అయినట్టిసలనికంఠమున, అత్యద్భుతముగా = మిక్కిలియాశ్చర్యము కలుగునట్లుగా, సంలగ్నమయ్యె = తగుల్కొనెను.

తా. దమయంతి సంతతము నలునినే ధ్యానించుచుండుటవలన మహాతిశయముచే గానవచ్చిన నలునిజూచి యితఁడే నలుఁడని తనచేతియందున్నవ్రూపదండను వేయఁగా నది సమీపమందు దాఁగియున్న సత్యనలుని మెడలోఁబడినది.

గీ. వాసనాదృష్టయగుకాంత శ్రీ వైచిన్ద్ర

పొందు నిజమయ్యె నని చోద్య శ్రీ మందె రాజు

తాను వెచినకల్లారదామకంబు

మాయమగుటయుఁ దరుణి విశ్చయమునొందె.

112

టీ. వాసనాదృష్టయగు — వాసనా = అనుభూతమైనదమయంతి సంబంధమయినస్మృతిచే, దృష్ట = కానవచ్చుచున్నది, అగుకాంత = అయినదమయంతి, వైచిన్ద్రపొందు = పుష్పదామముజేయుటవలనఁ గలిగినకూడిక, నిజమయ్యె = సత్యమయ్యెను, అని, రాజు = నలమహారాజు, చోద్యము, అందె = ఆశ్చర్యపడెను, ఆశ్చర్యకారణంబెద్దియనఁగా — మోహవశమునఁ గానవచ్చునదమయంతులలో సత్యదమయంతి యెవరియో తెలియమిచే దమయంతివైచినపుష్పదామమును మిథ్యాదమయంతివైచినదానిఁగాఁ నలంచి మిథ్యాదమయంతివైచినపూలదండ తథ్యముగా నాకంతమందుఁ దగుల్పడియె నేయనియాశ్చర్యము. తాను = దమయంతి, వైచినకల్లారదామకంబు = వేసినయెఱ్ఱకలువదండ, మాయమగుటయు = అంతర్ధానము చెందుటంబట్టి, తరుణి = దమయంతి, విశ్చయమునొందె = ఆశ్చర్యపడెను. ఇట్లదమయంతి భ్రాంతినిఱునిజాచి చెంగలువదండ వేడుకతోవేయఁగా నది యచట మాయచే దాఁగియున్న సత్యనిఱునికంతమునఁ దగులుకొనెనుగాన దండ కానరాదయ్యెను. అప్పుడు దమయంతి భ్రాంతినిఱుని మెడలో వైచినపూలదండ యేల కానరాదని యాశ్చర్యపడెను. మఱియు నలుండు భ్రాంతిదృష్టుండుకాని పూలదండ సత్యమైనదేకాన, నలుండు లేకపోయినను సత్యమైనపూలదండ కనబడవలసినది. కాని యది కానరామిచేదమయంతికి నాశ్చర్యముకలిగెను.

తా. స్మృత్యము.

గీ. ఒక్కచో నుండియును బాసి శ్రీ యున్నభంగి

భ్రాంతి ననోన్య మీక్షించి శ్రీ వతియు నతియుఁ

జేరి మిథ్యాపరస్పరాశ్లేషకలన
సత్యపరిరంభఫేలనాశనక్తులైరి.

113

టీ. ఒక్కచో = ఒకస్థలమందు, ఉండియును, పాసి = ఎడఁబాసి, ఉన్న
భంగి = ఉండునట్లుగా, భ్రాంతి = మోహముచే, అన్యోన్యము = పరస్పరము,
చూచి, పతియు, సతియు = నలదమయంతులు, చేరి = సమీపించి, మిథ్యా
పరస్పరాశ్లేషకలన = మిథ్య = అసత్యమగు, పరస్పరాశ్లేష = ఒండొరుల కాఁగి
లింతల నెడి, కలన = కార్యముచేత, సత్య... సత్తులు = సత్యనిజమైన, పరిరంభ
ఫేలనా = కాఁగిలింతయ నెడు నాటయందు, ఆసక్తులు = ఆసక్తికలవారలు, అయిరి.

తా. నలదమయంతు లిద్వరు నొకచోనుండియు నెడఁబాసి యున్నట్లు
గనే తలంచుకొని, తమను భ్రాంతిచే జూడఁబడువారినిగాఁ దలంచుకొని యన
త్యమయిన కాఁగిలింతలను బెనంగ మొదలిడి సత్యమయిన కాఁగిలింతల నే పొందిరి.

శా. అంభోజానన భూమిపాలకునిచే నాశ్లేష్టయయ్యున్నది
సంభావింపదతిం డదృశ్యుడగుటక సత్యోపగూహంబుగా
స్తంభావిష్కృతి వైరసేనియును వైరదర్శిగ్రహింపంగఁబ్రా
రంభంబుందగఁజేయనించుకయునేరండయ్యెనీక్షించియున్.

టీ. అంభోజానన = పద్మమువంటి ముఖముగల దమయంతి, భూమిపాలకుని
చే = నలమహారాజుచే, నాశ్లేష్టయయ్యున్ = కాఁగిలింపఁబడియు, అతిండు = ఆన
లుండు, అదృశ్యుడగుటక = తిరస్కరిచివిద్యచే దిరోహితుఁడై యుండుటం
బట్టి, సత్యోపగూహంబుగా = యథార్థమయిన కాఁగిలింతగా, మది = మనస్సు
నందు, సంభావింపదు = ఉహింపదు, వైరసేనియున్ = వీరసేనకుమారుడయిన
నలుండును, ఈక్షించియున్ = సత్యదమయంతిని జూచియు, స్తంభావిష్కృ
తి = స్తంభాభ్యుమగు సాత్వికభావము కలుగుటచే, వైరదర్శి = దమయంతిని,
గ్రహింపంగ = పట్టుకొనుటకు, ప్రారంభంబున్ = ప్రయత్నమున = లేక మొదలి
డుటను, తగ్గ, చేయన్ = ఒప్పునట్లుగాఁ జేయుటకు, ఇంచుకేనియున్ = కొంచె
మైనను, నేరండయ్యెన్ = సమర్థుఁడు కాఁడాయెను.

తా. దమయంతి నలునిచే నత్యముగాఁ గాఁగిలింపఁబడినదయ్య నతఁడు తన మఁగానరాకుండుటచే నాకాఁగిలింత యనత్యముగానే తలంచికొనుచుండెనుకాని సత్యమయినదానిఁగాఁ దలంచుకొనలేదు. నలుఁడును సత్యదమయంతిని జూచి స్తంభాశ్మసాత్వికభావము కలవాఁడగుటచే దమయంతిని గ్రహించుటకు గుంతేనియుఁ బ్రయత్నము చేయలేకపోయెను.

చ. మొదల శరీరసంగమసముద్గతసత్యమతిప్రకాశతః

బిదప నలీక సంవిదు పశ్యంహిత భావతః బొంద నిద్దఱుం

బవపషియంతరంగములఁ బ్రత్యయ మొందరొకించుకేనియుం

గదిసి యొకల్లోకల్ల నితీశ్శాఁగిట జేర్చియునుం బ్రముగ్ధతన్.

టీ. మొదల = మొట్టమొదట. శరీర... ప్రకాశతః — శరీరసంగమ = శరీర సంస్పర్శవలన, సముద్గత = పుట్టిన, సత్యమతిప్రకాశతః = సత్యమనెడుబుద్ధిని వెల్లడిచేయుటను, పిదప = తరువాత, అలీక సంవిత్ = మిథ్యాజ్ఞానముచే, అపబృంహిత = వర్ధింపఁబడిన, భావతః = మనస్సుకలవారగుటను అనఁగా మిథ్యాజ్ఞానముకలవారనుట, ఒంద = పొందఁగా, ఇద్దఱుం = నలదమయంతు లిద్వరును, కదిసి = సమీపించి, యొకల్లోకల్ల = ఒండొరులను, ఇతీశ్శాఁగిటను = విగిళాఁగిలింతను, చేర్చియున్ = పొందించియు, అనఁగా — ఒకరినొకరు విగువుగాఁ గాఁగిలించికొని యుండియునవి యర్థము, ప్రముగ్ధతః = మిక్కిలి తెలివిలేని వారగుటచే, పవపషి = వెనుక, అంతరంగములఁ = మనస్సులలో, ఒకించుకేని యున్ = కొంచెమైనను, ప్రత్యయమున్ = నమ్మకమును, ఒందరు = ఒందలేదు.

తా. మొదటఁ దమశరీరములు తాఁకుటచే సత్యమనితలంచికొనియుఁ దరువాత మిథ్యాజ్ఞానముచే దిశోహితులైనవారగుటచే నానలదమయంతు లిద్వరు ఒకరినొకరు విగ్గరగాఁ గాఁగిలించికొనియుఁ దెల్పిలేమిచేఁ గమమనంబుల విందుకేనియు నమ్మలేకపోయిరి.

ఉ. ఆరడి బోటికిఁ విభున శ కష్ట మనంబుల విప్రలంభశృం

గార మొకల్లోకల్లయితీశ్శాఁగిటఁ బుట్టిననిండువేడ్కచే

బోరన నారఁగూరిమదిఁబొంగె ఘృతంబతిమాత్రమైనన్
గూరికికూర్కి యాత్మణమగొబ్బునమండినదీపమోయనన్.

టీ. ఆరడిక్ = వ్యర్థముగా, బోటికిక్ = దమయంతికిని, విభునకుక్ = నలమహా
రాజానకును, అప్పడు = అసమయమందు, మనంబుల = మనస్సులలోనున్న, విప్రలం
భశృంగారము = ఎడఁబాటువలనఁ గలిగిన శృంగారరసము, ఒకల్లోక శ్లయిటికాఁ
గిటక్ = ఒండొరుల విగితఁగిటియందు, పుట్టిననిండువేడ్కచేక్ = ఉదయించిన
గొప్పయుత్కంఠచే, ఘృతంబతిమాత్రవోసినన్ = నేయి యెక్కుడుగా పోయు
టచే, కూరికికూర్కి = కునికికునికి, యాత్మణమ = అసమయమందె, గొబ్బునన్ = వేగ
ముగా, మండినదీపమ. పునక్ = మందుచున్న దీపమోయఁజునట్లుగా, బోరనన్ = వే
గముగా, ఆరఁగూరి = రెస్సగానయి, మనెక్, పొంక్ = మనస్సునందుద్రేకించెను.

తా. నలదమయంతులకు నాసమయమున మనమునందుండువిప్రలంభశృం
గారరస మొకరినొకరు కఱగిలించికొనుటవలనఁ గలిగిన నిండయిన యుత్కం
ఠచే ఘృత మధికముగాఁ బోసినప్పుడు కునికికునికి యుత్తరత్మణమందే వేగము
గా బద్ధునమండెడి దీపమువోలె రెస్సఁగా మనంబుల నుద్రేకించెను.

వ. ఇవ్విధంబున సంయోగవియోగంబులవలన బోధమోహం
బులు వహించుచు నవ్వరాహోహ హృదయనిర్విశేషం బగునభి
జనంబు మెత్తమెత్తినఁ దోడ్కొనిపోవ నిజసభాభవనంబు
నకు నెట్లకేలకుం జనియె. ధరాధీశ్వరుండును ధారావాహిక
జ్ఞానప్రవాహంబునం దేలియాడుచు సంతసంతఁ గాంతార
త్నంబుఁ గదియ నేతెంచె. అట్లు కొలువుకూటంబుఁ జొచ్చి
యబ్బోటి హాటకవీరం బలంకరించి సభివరివారపరివృతయై,
తారకాగణపరివృత యగుచంద్రరేఖయుంబోలె బొలు
పారె నాసమయంబున.

117

టీ. ఇవ్విధంబునన్ = ఈరీతిగా, సంయోగవియోగంబులవలనన్ = ఈడిక
వలనను ఎడఁబాటువలనను, బోధమోహంబులు = జ్ఞానమును మోహమును, వహిం

చుచుక్ = పొందుచు, అనఁగా-సంయోగమువలనబోధను, నెడబాటువలన
 మోహమును, ననియర్థము. అవ్వరాలోహ = ఆదమయంతి, హృదయనిర్విశేష
 ము=హృదయముతో భేదములేని అనఁగా-శరీరములు వేఱుగాని హృదయము
 లొక్కటేయనిభావము. అగుసభీజనంబు=విసట్టిచెలికి తైలనమూహము, మెత్త
 మెత్తనక్=తిన్నగా, తోడ్కొనిపోవక్=కొనిపోవఁగా, నిజసభాభవనంబు
 నకుక్=తనకొబ్బకూటంబునకు, ఎట్టకేలకుక్ = అతికష్టముచే, దనియొక్ =
 వెళ్లెను, ధరాధీశ్వరుండును=నలమహారాజును, ధారావాహిక=ధారాపాతము
 గల, జ్ఞానప్రవాహమునందు, తేలియూనుచుక్ = ఈడులాడుచు, అంతనంతక్ =
 క్రమక్రమముగా, కాంతారత్నంబుక్ =దమయంతిని, కదియొక్, ఏలెంచెక్ =
 సమీపించెను, అట్లు, కొలువుకూటంబుక్ =సభామందిరమును, చొచ్చి, అబ్బో
 టి=ఆదమయంతి, హాటకపీఠంబుక్, అలంకరించి = బంగారుపీఠముపయిఁగూ
 ర్చుండి, సభీపరివారపరివృతయై = చెలికత్తెలచేతను దక్కినపరివారముచేతను,
 చుట్టఁబడి, తారకాగణపరివృత=నక్షత్రగణములచే చుట్టఁబడినది, అగుచంద్ర
 రేఖయుంబోరెక్ =అయినచంద్రరేఖవలె, పొలుపారెక్ =ఒప్పెను, ఆనమయం
 బునక్=అప్పుడు అని ప్రైపద్యముతో నన్వయము.

ఉ. భావముఁజూడఁగోరి యొకరీపార్వమునఁదమయంతిఁజేరిధా

త్రీవరుఁడుండె శాంబరి ధరించియు భీమసుతావినోదనం

భావనకై సభీజనులు రీపన్నిన యాత్మమనోజ్ఞపుంస్వరూ

ప సలిలో నిజాకృతి నియల్పడకంకన్ రత్నవేదికక్. 118

టీ. భావముక్=దమయంతిమనస్సును, చూడఁగోరి = పరీక్షింపసెంచి,
 ఒకపార్వమునక్=ఒకప్రక్కను, దమయంతిక్, చేరి=సమీపించి, శాంబరి
 ధరించియుక్=తిరస్కరిచీవిద్యను ధరించియు, భీమసుతా = దమయంతియొ
 క్కు, వినోదసంభావనకై=వేడుకయొక్క గౌరవముకొఱకయి, అనఁగా-దమ
 యంతికోర్కిని గౌరవముగాఁదీర్చుటకయి యనిభావము. రత్నవేదికక్ =
 మణిమయమయిన అయఁగుపయి, సభీజనులు=దమయంతి చెలికత్తెలు, పన్నిన...
 పలితో-పన్నిన=పిరిచిన, ఆత్మ=తనయొక్క, మనోజ్ఞ=సుందరమయిన, శ్రుం

స్వయాప = పురుషాకారముయొక్క, ఆవళిలోక = సమాహముతో లేక పక్షి-
లో, నిజాకృతి = తనయాకారము, బయల్పడకుండక = తెలియకుండునట్లు,
ఉండెక = ఉండెను.

తా. నలమహారాజు దమయంతిహృదయము గనుగొన నెంచి యామెపా-
ర్శ్వమునుజేరి శాంబరిని ధరించినవాడయినను దమయంతివిసోదముకొఱకు
రత్నవేదికపయి నామెచేరికత్తెలు పన్నిన తనప్రతికృతిపంక్తిలో, దనయా-
కారము బయల్పడకుండునట్లుగా నుండెను.

వ. ఇవ్విధంబున నబ్బాల పేరోలగం బున్నసమయంబున బ్రతి-
హరిణి యేతెంచి ఇంద్రాదియమవరుణులు పుత్రైంచిన
దూతికలు నందిరద్వారంబున నున్నవారని విన్నపంబుచేసి
తదనుమతి నడసి ప్రవేశింపఁజేయుటయు నాసందేశహరిణు-
లు మందమందగమనంబున నాత్మైక్యముండరిం జేరంజను-
డెంచి నముచిత్తసత్కారంబులు నడసి సఖినిర్దిష్టంబు లగుమ-
ణిమయాససంబులం గూర్చుండిరి. ఆసంచారికాచతుష్టయం
బునందు విస్వప్తమధురాలాపయు సన్తోక్తినిపుణయు నింగి
తాకారచేష్టావివేకవిశాదదయునుం బుంపత్ప్రగల్భయు నగు
జంభారిగారాపుశంభు హస్తాంభోరుహంబులు మోడ్చి యి-
ట్లనియె.

119

టీ. ఇవ్విధంబునక, అబ్బాల = ఆదమయంతి, పేరోలగంబు = పెద్దకొలు-
పును, ఉన్నసమయంబునక = తీర్చినవేళ, ప్రతీహరిణి = ద్వారపాలిక, ఏతెంచి,
ఇంద్రాగ్నియమవరుణులు. పుత్రైంచినదూతికలు = పంపినదూతికలు, మందిర-
ద్వారంబునక = ఇంటివాకిటను, ఉన్నవారు, అని, విన్నపంబుచేసి = మనవి
చేసికొని, తదనుమతి = ఆదమయంతి గూర్చి, పడసి = చొంది, ప్రవేశింపఁజేయు-
టయు = లోనికిఁబంపఁగా, ఆసందేశహరిణులు = వార్తలను దెచ్చిన యాస్త్రీలు,
మందమందగమనంబునక = మిక్కిలి మెల్లని గమనంబుతో, అత్మైక్యముం-
దరిక = ముట్లోకములకు సుందరియైన యాదమయంతిని, చేరంజనుడెంచి =

ఐచ్చి, సముచితసత్కారంబులు = తగిన గౌరవంబులను, పడసి = పొంది, సభి
నిర్దిష్టంబులు = చెరులచేఁ జూపింపఁబడినవి, అగుమణిమయాసంబుల = అ
యిన రత్నపీఠములందు, కూర్చుండిరి. ఆసంచారి కాచిత్యమయంబునందు =
ఆనలుపురుషుడతలయందును, విస్మయమధురాలాపయు = స్మయముగాను మధు
రముగాను మాట్లాడునదియు, నర్హోక్తినిపుణయు = పరిహాసవిదనములందు నేర్పు
కలదియు, ఇంగిత = హృద్గతాభిప్రాయము, ఆకారచేష్ట = శరీరసంబంధమైన
చేష్టలను, వివేక = తెలిసికొనుటయందు, విశారదయును = నేర్పుకలదియు, పుం
వత్సృగల్భయు = పురుషునివలెనే ప్రతిభగలదియు, నగు, జంభారి గారాపు
శంభరి = ఇంద్రుని ప్రియమాతికి, హస్తాంధరులంబులను = పద్మములవంటి చేతు
లను, మోడ్చి, యిట్లనియె = ఇట్లులనెను.

సీ. అవధారు దేవి దిశ్యకిరీటకోటిసం

దానితవిక చమందారదామ

సందోహమకరందరబిందుధారాధౌతి

సందీప్తచరణారవిందుఁడై న

సంక్రందనుండు నాకస్వామి నన్నాయుడు

గారాబుసంచారి గా నెఱుంగు

పాలిండ్ల కొత్తుగాఁ గ బరిరంభణము సేసి

యడిగె నీసేమ మశయ్యమరవిభుండు

గీ. పారిజాతకమాల్యంబు సాయనముగ

నముచిదమనుండు పుత్తెంచి నాఁడు నీకుఁ

గైకొనుము దీని నని యిచ్చె నాకవనిత

పూర్ణచంద్రనిభాస్యకఁ పూవుదండ.

120

టీ. దేవి = దమయంతీ, అవధారు = వినుము, దివ్య... అరవిందుడు - దివ్య = దేవ
తలయొక్క, కిరీట = కిరీటములయొక్క, కోటి = యంచులందు, సందానిత = కూ
ర్పబడిన, వికచ = విరిసిన, మందార = మందారపుష్పములయొక్క, దామ = దం

డలయొక్క, సందోహ=సమూహమందలి, మకరంద=తేనెయొక్క, బిందు= కణములయొక్క, ధారా=ధారలచే, ధౌత=కడుగబడిన, సందీప్త=మిక్కిలి ప్రకాశించు, చరణారవిందుడు = సద్గుణులవంటి పాదములుకలవాడు, అయినసంక్రందనుండు=అయిష్టి దేవేంద్రుడు, నాస్నామి=నాఁడతి, నమో, అయిందు గారాజుసంచారిగాఁ=అదేవేంద్రునిప్రియదూతికిఁగా, ఎఱుంగును= తోసికొనుము, వాలిండ్లకుఁ=స్తనములకు, ఒత్తుగా=అమముడు కలుగునట్లుగా- బిగ్గననట, పరిరంభణముచేసి=కాఁగించి, అయ్యమరివిభుడు=అదేవేంద్రుడు, నీసేమము, అడిగె=నీయొక్కకుశలమడిగెను, పారిజాతకమాల్యంబు=పారిజాతపుష్పములదండ ఈ పాయనంబుగాఁ=కానుకఁగా, నీకు, నముచిదమనుండు = నముచి యుమరాక్షసుని శిశించినవాడు, అనఁగా ఇంద్రుడనట, పుత్రైశినాడు=పంశినాడు, దీక్ష, కైకొనుము = తీసికొనుము, అని, పూర్ణచంద్రనిభాస్యకుఁ=పూర్ణచంద్రులతో సమానమయిన ఖమగల దమయంతికి, అహ్వాపుదండఁ=అపుష్పమాలికను, ఇచ్చెఁ=పంపెను.

తా. సమయంతి వినుము. అమస్తవేపతిలచేత్రయొక్కబడుచున్న దేవేంద్రుడు నాప్రభువు. నన్ను నాదేవేంద్రుని దూతికనుగాఁ జిహికొనుము. అదేవేంద్రుడు నన్నుబిగ్గరగాఁ గొఁగించుకొని నీసేమ మడిగెను. పారిజాతపుష్పమాలికను నీకు బహుమానముగాఁ బంపినాడు. వీనిని స్వీకరింపుము. అ. పనికి నూనూ దేవమాతిక దమయంతి కాపూవులదండ పంపెను.

వ. ఇట్లు కనకకరభీషలాశగర్భితంబై, నిష్ఠరామోనమధురంబగు దివ్యదామం బయ్యాదిగ్భేద్యరికి సమర్పించి యిట్లనియె.

టీ. ఇట్లు = కరభీషలాశగర్భితంబై - కనకకరభీషలాశ = బంగారపుట నఁటియాకులచే, గర్భితంబై = కప్పబడినదయి, ర్భరి = అధికి మైన, ఆమోదఃపరిమళముచే, మధురంబు = సుందర మైనద, అగుదివ్యదామంబు = అయినయాదేవతాసంబంధమయినమాలికను, అయ్యాదిగ్భేద్యరికే = అభూమి కధిపురాలగు దమయంతికి, సమర్పించి = ఇచ్చి, ఇట్లనియె = ఇట్లుచెప్పెను.

తా. స్వప్నము.

ఉ. చంచలనేత్ర! దివ్యలిపిసంతతి భూజనముల్ పరింపలే
రంచును మానెగాని నఖరరాగమునక లిఖించినీకుఁబు
త్రైమజుమీను హేంద్రుఁడు మరదీయకరంబున దేవతావనీ
కాంచన కేతకీకుసుమగర్భపద్మలనఁ గార్యపద్ధతుల్. 122

టీ. చంచలనేత్ర = చలించు నేత్రములు గలవచుయంత్రీ, దివ్యలిపిసంతతి =
దేవతలయక్షరసమూహమును, భూజనముల్ = భూలోకజనులు, పరింపలేరు =
పొందుకలేరు, అందును, మానుకాక = మానివేసెను గాని లేక విడిచెనుగాని, దేవతా...
దశంబునక - దేవతావనీ = సంపదనమందలి, కాంచన కేతకీకుసుమ = బంగారు
మొగలిపువ్వుయొక్క, గర్భపద్మలనక = లోపలికేకునందు, కార్యపద్ధతుల్
= కార్యరీతులను, నఖరరాగమునక = కొనిగొట్టిచే, లిఖించి = వ్రాసి, మహేం
ద్రుఁడు = హేంద్రుఁడు, మరదీయకరంబునక = నాచేతితో, పిన్క, పుత్రై
యఁడు = మీ = పంపునుజుమా.

తా. చమయంత్రీ! హేంద్రుఁడు దేవతాసంబంధముగు నఖరసమూహమును
భూలోకజనులు పొందుకలేరని తెలంచి నీ పత్తరమంపుట మానెను. అట్లుగాక
భూజనము దేవతావనీని బరింపఁగలిగినచో సంపదనమందలిను గాని మొగలి
కేకులందుఁ గార్యపద్ధతులనుఁ దనగొట్టికొ తోవ్రాసి నాచేతిచే నీకుఁ బంపి
యఁడుఁజుమా.

తే. శేష! యిన్నాళ్లు నడిగిపుర్రేఁడు నిన్ను
నరయ నిపి తప్పగాదె సంతవరణవేశిక
గట్టు మమరేంద్రుకంఠంబున గప్పరంపు
వలుకు తెడఁ బెట్టి కట్టినయలరుదండ. 128

టీ. శేష = ఓదమయంత్రీ! ఇంద్రుఁడు (అధ్యాహరము) ఇన్నాళ్లు = ఇ
న్నిదినములును, నిన్ను = నిన్నును, అడిగిపుర్రేఁడు = కుశలప్రశ్నముచేయఁదా
యెను, అరయక = ఆలోచింపఁగా, ఇది = ఇట్టిన్నిదినములును కుశలమడుగ
కుండుట, తప్ప = శరము, కాదే = కాదా, అగునటు, సంతవరణవేశిక = స్వ

యవరకాలమందు, కష్టరంపుపలుకులు = కష్టరంపుముక్కులు, ఎడకో = దూరముగా, పెట్టి, కట్టినయలరుదండకో = కూర్చినపుష్పమాలచే, అనుకేంద్రుకంతంబుకో = దేవేంద్రునికంతంబును, కట్టుము = బంధింపుము. అనగా శిగ్గుదిడిచి ప్రార్థించుచున్న దేవేంద్రునివరింపుమని ఫలితార్థము. ఇటు నింద్రునిపరిచారిక దమయంతింజూచి యింద్రుని వరింపుమని స్పష్టముగాఁ జెప్పక, “ఓదమయంతీ! దేవేంద్రుం డింతికాలము నిన్నుఁ గుశలమడుగుక యుండుటచేఁ గష్టమైనను, దప్పచేసినవాని దండించుట యుక్తమగుఁ, కావున స్వయంవరకాలమందుఁ బూలదండచే నింద్రునికంతంబును కురిపింపి పగదీర్చుకొమ్మని చమత్కారముగాఁ జెప్పినది.

తా. ఓదమయంతీ! ఇంతికాలము నిన్ను దేవేంద్రుఁడు గుశలమడుగులేదు. కావున నేరముచేసెను. అట్లు నేరముచేసినయింద్రునికిఁ బంబును స్వయంవరకాలమందుఁ బూలదండతో బంధింపుము.

చ. భువనములందు నెల్లఁ గడుఁపూజ్యము నాకిమునాక భూమిలో
దివిజులు ప్రాథ వాధికులుఁ దివ్యకదంబములోఁ బులోమజా
ధవుఁ గునరే వ్యుఁజానముచిరదర్శహాసగుప్తధాను రాగుఁడై
యునిద! నిను న్వరింప మదిరనువిభులూరెడు నెట్టిధన్యత్రా.

టీ. ఉవిధ = ఓదమయంతీ! భువనములందుకో, ఎల్లకో = అన్నిలోకములలోను, నాకము = స్వర్గలోకము, కడుకో = మిక్కిలి, పూజ్యము = గౌరవార్హమైనది, నాకిభూమిలోకో = అష్టర్గలోకమందు, దివిజులు = దేవతలు. ప్రాథవాధికులు = నామధ్యముచే గొప్పవారు, దివ్యకదంబములోకో = అదేవతాసమాహములో, పులోమజాధవుఁడు = శచీవల్లభుఁడు, అనగా నింద్రుఁడగుట, వరేంద్రుఁడు = శ్రేష్ఠుఁడు, అనముచిదర్శహరుండు = నమచి యఖరాక్షసుని గర్వమడంచినవాఁడు, అనగా నింద్రుఁడు, దృఢానురాగుఁడై = అధికనుగ్గుప్రేమకలవాఁడై, నినుకో = నిన్నును, వరింపకో = వరింపఁగా, మదికో = మనస్సునందు, ఉవిభులూరెడ్డుకో = ఎప్పుడువరించునని యూటలూరుచుండును, ఎట్టిధన్యతో = ఎటువంటిపుణ్యాత్మరాలతోకా? సామాన్యముగాఁ దపంబు

లచేతనైనను భర్తగాఁ బడయ శక్యముకానియందుఁడు మిక్కిలి ప్రేమతోఁ దనఁజూచు నిన్ను వరించుట నీభాగ్యాతిశయమును బ్రకటించుచున్నదని భావము. 4లం. సారాలంకారము.

తా. లోకములన్నిటిలోను స్వర్గలోకముగొప్పది. స్వర్గలోకములో దేవతలు గొప్పవారు. ఆదేవతలగుంపులో దేవేంద్రుఁడు గొప్పవాఁడు అట్టి దేవేంద్రుఁడు మిక్కిలి యనురాగముతో నిన్ను వరించెను. నీ వెంతపుణ్యాత్ములలోకదా? కా. ఏలోకంబునకై మహాక్రతుశతంశ్రీ బేకాగ్రతం జేసినాఁ

డాలోకంబు నలంకరించుటకు నిశ్చిన్ధరించె జంభారి నీ
వాలేఖర్వ భునాజ్ఞ సేయఁ దగదే శ్రీ యభ్యాక్షి! మైకోలుమై
నాలస్యంబునుబోలె నైన నొకమాటల్లార్పు భూవల్లరిన్.

టీ. అభ్యాక్షి = పద్మ మలవంటి నేత్రములుగల దమయంతీ! జంభారి = జంభా మరునిఁ జంపినవాఁడు, అనఁగా నింద్రుఁడనుట, ఏలోకంబునకై = ఏస్వర్గలోకమునుబొందుటకు, మహాక్రతుశతంబున్ = గొప్పయాగములనూఁటిని, ఏకాగ్రతన్ = తేజోమనస్సుతో, చేసినాఁడు = ఒనర్చియున్నాఁడో, ఆలోకంబున్ = ఆస్వర్గలోకమును, అలంకరించుటకున్, నిన్నున్ = అర్పించెను. స్వర్గలోకమునకుఁగూడ నలంకరిణముపండిదని చెప్పటచే దమయంతి నిరుపమాన సౌందర్యము స్పష్టమగుచున్నది. నీవు, అలేఖర్వ భునాజ్ఞన్ = ఆదేవేంద్రునియొక్కయాజ్ఞ ను, చేయన్ = ఒనర్చుట, తగదే = అర్హముకాదా? శతక్రతువులొనరించి మహావిఖ్యాతుఁడయినదేవేంద్రుని నీవు వరించుట మిక్కిలియుక్తమయినపనియని భావము. ఆలస్యంబును, బోలెన్, ఐనన్ = వ్యభిచారభావభేదమువలెనైనను, లేక, విలంబముచేసినట్టులుండియైనను, మైకోలుమైన్ = అభిలాషముచే, భూవల్లరిన్ = భూమిలతను, ఒకమాటు = ఒకపర్యాయము, అల్లార్పు = అంగీకారనూచనముగాఁ జరింపఁజేయుము.

తా. దమయంతీ! యింద్రుఁ డేలోకమునిమిత్రము మహాక్రతువుల నూఁటిం టినిజేసెనో, యాస్వర్గలోకంబును, నలంకరించుటకు నిన్నుఁ బార్థింపుచు న్నాఁడు. నీ వాతనికోర్కీతీర్చుట యుక్తము. కావున నాతోచించుకొని

విలంబముచేసియున్నను నతనికోర్కిని దీర్తునన్నట్లు లంగీకారముం దెఱుపు నట్లు నీభూతిలతను జలింపజేయుము.

నీ. నందనోద్యానమారదారకచ్చాయల
 విశ్రమింపఁగ నీకు నీ వేడ్కగాదె
 మందాకినీపాండురమహిత సైకతములఁ
 గ్రీడ సల్పఁగ నీకుఁ బ్రేయముగాదె
 దుష్కాభివృద్ధి కరతొడిగోడలు గాఁగ
 నొరిమమె నుండ నీ నీ కొప్పుగాదె
 మధుకైటభారాతి నీ మఱది ర మ్మనిపిల్చి
 పనిగొంట నీకుఁ బ్రభావముగాదె

తే. మూఁడుసంధ్యల నీచేత నీ మ్రొక్కుగొందు
 రెవ్వరిటు తొల్లియావేల్పునీలెల్ల నీకు
 సర్థి మ్రొక్కంగ నునికి భార్యగ్యంబుగాదె
 యేలసందేహ మమరేంద్రు నీ నేలుకొనుము.

126

టీ. నందన...ఛాయలక్ - నందనోద్యాన = నందనమను పేరుగల పూల తోటయందుఁగల, మందారక = బాలమందారవృక్షములయొక్క, ఛాయలక్ = నీడలందు, విశ్రమింపక్ = శ్రమదీర్చుకొనుటకు, నీకుక్, వేడ్క, కాదే = కుతూహలత్వములేదా? అనఁగా స్వర్గలోకమందుఁ జరించి యలంతచెందినప్పు డు పరులకు దుర్లభములయిన మందారవృక్షంబులనీడ విశ్రమించుట నీ కానందకరమైయుండును గాదా, కావున నీకోర్కి దీర్చుకొనవలెనంటేని నింద్రుని పరింపుమనిభావము. మందాకినీ...సైకతంబులక్ - మందాకినీ = గంగానది యొక్క, పాండు = తెల్లనైన, మహిత = ఒప్పుచున్న, సైకతంబులక్ = ఇసుక తిన్నెలయందు, గ్రీడ, సల్పఁగ = ఆటలాడుటకు, నీకుక్, ప్రేయముగాదె = ఇష్టముకాదా? అనఁగా నిష్టమగుననుట, మానవస్త్రీలకుఁ బొందఁదరముకాని మందాకినియొక్క యిసుకతిన్నెలందు నాటలాడఁగోర్కి దీర్చుకొన వలెనన్న

నింద్రుని పరింపుమనిభావము. దుగ్ధాభిక్తస్యకతోడికోడలుగాఁగ్ = పాల
 పంద్రముకూతురగు లక్ష్మీదేవికోడికోడలు కాఁగా, ఒరిమమైక్ = వికమత్య
 ముతో, ఉండక్ = ఉండుటకు, నీకుక్, ఒప్పుగాదె = ఇష్టముకాదా? అనఁగా
 నగుననుట, వామనానారము విష్ణు పనితిగర్భమున జన్మించుటచే విష్ణు విం
 ద్రునకుఁ దన్నుడగును. కాన పమయంతి దేవేంద్రుని పరిచినచో లక్ష్మీదేవి
 తోడికోడలగునని తెలియునది. సమస్తభోకములకును బూజ్యురాలగు లక్ష్మీ
 దేవిని దోడికోడలుగాఁ బడయుభాగ్యము లభించునుగాన నింద్రునిపరించుట
 యుత్తమమని భావము. మధుక్రైటభారాతిక్ = మధుక్రైటభులను రాక్షసులకు
 శత్రువును, అనఁగా విష్ణువుననుట, మఱుది!, రము = ఇట్లురా, అని, పిల్చి =
 చేరఁజీరి, పఁ, కొంట, పనులుచేయుంచుకొంట, ప్రాభవముకాదె = ప్రభుత్వ
 లక్షణమేకదా? అనఁగా బ్రహ్మదేవతలచతుర్థికి బ్రాతుడగు విష్ణువును మఱుది
 గాఁ బడసి యతనిచేత సమస్తకార్యంబులను నెఱవేఱుకొనునంతటిభాగ్య
 మింద్రునిపరిచిననీకుఁగాక మఱొక్కరికి లభించు ననిభావము. ఎవ్వరు =
 ఏదేవతలు, మూడు సంధ్యలక్ = మూడుసంధ్యాకాలంబులందును, ఇటు =
 ఈరీతిగా, తొల్లి = పూర్వము, నీచేతిక్, మొక్కు = సమస్తాశ్రమమున,
 కొందును = కొనుచున్నారో, అనఁగా నేదేవత లిదివఱకు మొక్కుబడుచు
 న్నారో, ఆవేల్పుతెల్లక్ = ఆదేవతలందఱును, నీకుక్, అర్థిక్ = పీఠితో,
 మొక్కుంగ్ = సమస్తాశ్రమమండఁగా, ఉనికి = ఉండుట, భాగ్యవ్రు
 కాదె = అపృష్ఠము కాదా? సుదేశము = సంశయము, ఏల = ఎందుకు, అమరేంద్రు
 నిక్ = దేవేంద్రుని, నీలికొనుము = పరింపుము.

తా. ఓదమయంతీ! మానవులకు లభింపనిసంపదోద్భావమునఁ గలమందార
 పృక్షముల నీడలను సుఖముగా విశ్రమింపవచ్చును. నదులలోఁ జేరెన్నికగల
 గంగానదియొక్క యిసుకతిన్నెలందుఁ గ్రీడింపవచ్చును. మహాపూజ్యురాలయిన
 లక్ష్మీదేవికోడికోడలయి యుండవచ్చును. ముగ్ధోకములకు నాకుండగు నారా
 యణుని "మఱుది" యనపిల్చి సకలకార్యంబు లతనిచేఁ జేయించుకొనవచ్చు. ఇది
 వఱకు మూడుసంధ్యలందును నీచే మొక్కుబడుచున్న దేవతలందఱిచేతను

[మొక్కులు గొనునట్టిభాగ్యమును బడయవచ్చును. కావున సందియమువిడిచి యింద్రునిఁ బెండ్లియాడుము.

ఉ. అద్దివిజాధినాయకునిశ్రయానతి సేయుము చిత్తివృత్తి నొం
డెద్దియునుం దలంపకు మరహీనపరాక్రమనీతిశాలి నీ
ముద్దుమఱుదికుట్టు హరిమోసలకార్యభరంబు దీర్చఁగా
గద్దియమీఁదనుండి త్రిజగంబులు నేలికొనంగ నొల్లదే.127

టీ. అద్దివి...యానతి—అద్దివిజాధినాయకుని = అదేవేంద్రునియొక్క, ఆన
తి=సంపుట, చేయు = అంగీకరింపుము, చిత్తివృత్తి = మనోవ్యాపారమునం
దు, ఒండు, ఎద్దియును = మఱేమియును, తలంపకు = స్మరింపకుము, అనఁగా
నీమనంబునం దింద్రునినక్క మఱొక్కని ఐరింపవలదని భావము, అహీన...
శాలి—అహీన=తక్కువకాని, పరాక్రమ=విక్రమముచేతను, నీతి=రాజనీతిచే
తను, శాలి=ఒప్పుచున్నవాఁడు, నీముద్దుమఱుదికుట్టు=నీముద్దుగుఱుకు చిన్ని
మఱుది యొనట్టివాఁడును, అగు, హరి = నారాయణుఁడు, మోసలకార్య
భరంబు=సభాకార్యవిశేషములు, తీర్చఁగా = నెఱవేర్చుచుండఁగా, గద్దియ
మీఁద = సింహాసనంబుపయిని, ఉండి=కూర్చుండి, త్రిజగంబుల = ముల్లోక
ములను, ఏలికొనంగ, ఒల్లదే=పాలించుట కంగీకరింపరాదా? అనఁగా సంగీ
కరింపవచ్చునని భావము.

తా. ఓ సమయంతీ! నీ వాదేవేంద్రుని శాసనంబును మన్నింపుము. నీమనం
బున వేఱురీతిగాఁ దలంపకుము. పరాక్రమశాలియు నీతిశాలియును, నీకు ము
ద్దుమఱుదియు నగు నారాయణుండు నను సరాజకీయవ్యవహారములను నెఱవే
ర్చుచుండఁగా సింహాసనముపై భగ్గతోఁగూడఁగూర్చుండి ముల్లోకములను బా
లించుకొనుము.

వ. అనిన విని యక్కన్నియ మిన్నకుండె. అప్పు డాపేలోలగంబున
నున్న బోటికత్తియ లిది యుత్తమకార్యం బనువారును,
నీప్రయోజనంబునకు విచారింపఁ బనిలేదనువారును, దీనికిం

దగినయుత్తరం బంగీకారం బనువారును, నైతమలోన గు
జగుజలం బోవుచుండిరి. అనంతరంబ మందస్తి తసుందరవద
నారవింద యగుభీమనందన హస్తారవిందంబులుమోడ్చి సం
క్రందనుం దలంచి వందనంబొచరించి తత్సందేశహరిణింగనుం
గొని యిట్లనియె.

128

టీ. అనినన్ = దేవేంద్రునిదూతిక పలుకఁగా, విని, అక్కన్నియ=అదమ
యంతి, మిన్నకుం డెన్ =ఊరకుం డెను, అప్పుడు=అసమయమునందు, ఆక్షేరో
లగంబునన్ =ఆ పెద్దసభయందున్న, బోటిక త్తయలు=చెలిక తైలు, ఇది=దేవేం
ద్రుని వరించుటయే, ఉత్తమకార్యంబు=మంచికార్యము, అనువారును=అను
పల్కుచుండువారును, ఈప్రయోజనంబునకున్ =ఈకార్యంబునకు, విచారిం
పన్ =అలోచింపఁగా, పనిలేదు=అవసరములేదు, అనువారును=అని పల్కువా
రును, దీనికీన్ =ఈ సందేశమునకు, తగినయుత్తరంబు=తగిన ప్రత్యుత్తరము,
అంగీకారంబు=సమ్మతించుటయే, అనువారును=అని పలుకువారును, వి, తమలో
నన్, గుజగుజలన్, బోవుచుండిరి=గునగుసలాడఁజొచ్చిరి. అనంతరంబ=తరువా
త, మంద...వింద-మందస్తిత=చిటునవ్వుచే, సుందర=సొగసైన, వదనా
రవింద=ముఖపద్మముగలది, అగు భీమనందన=అయిన దమయంతి, హస్తారవిం
దంబులు=కరపద్మములు, మోడ్చి=ముకుళించి, సంక్రందనున్ =దేవేంద్రుని, త
లంచి=స్తరించుకొని, వందనంబు=నమస్కారమును, అచరించి=చేసి, తత్సందే
శహరిణిన్ =ఆదేవేంద్రుని దూతికను, కనుంగొని=చూచి, ఇట్లనియెన్ =ఇట్లు
పలికెను.

తా. స్పష్టము.

తే. వేదములు నాల్గు వేవేలవిధులఁ బొగడ
మనము పైగడెడువారమే యనిమిషేంద్రు
వేడికొనియెడఁ జగురాకుఁబోడి నిన్ను
హరిగుణస్తుతిసాహసీకృంబు మాను.

129

టీ. చిగురాకుఁబోడి=చిగురువంటిశరీరముగల యోచెలియా, వేదములు, నాల్గు=నాల్గువేదములును, వేవేలవిధులకొ=వేవేల రీతులచే, బొగడకొ=నుతింపుచుండఁగా, అనిమిషేంద్రుకొ=దేవేంద్రుని, మనము=స్త్రీలమగు మనము, బొగడెడువారమే=నుతింపఁగలమా, అనఁగా నుతింపలేమనుట, నిన్నుకొ, వేడుకొనియెదకొ=ప్రార్థించెదను, హరిగుణస్తుతి సాహసిక్యంబు=దేవేంద్రుని గుణంబుల నుతించుటయందలి సాహసమును, మాను=విడుపుము, వేదముల నేకవిధముల నింద్రునిఁ బొగడుచుండఁగా, నాడువారమగుమనము బొగడుట కేపాటివారము, కాన నిన్ను వేడుకొందును, ఇంద్రునిగుణములను వర్ణించుటకు సాహసింపకుము. ఈచెప్పట దేవేంద్రునిగుణములు వర్ణనాతీతములు వానినిబొగడఁదరముకాదని దూతికనుమందలించుచున్నట్లు తెలియఁబడుచున్నది. మఱియు, నామెనలుని పరించియున్నదికానఁ, బరుడగు నింద్రునిగుణవర్ణనములను విన్నచో, వనపాతివ్రత్యమునకు లోపముగలుగు నేమోయని యూహించి యింద్రుని గుణముల దనయెడుట వర్ణింపవలదని చెప్పఁదలంచియు నట్లు చెప్పిన బాగుగ నుండదని యట్లుచెప్పక యింద్రుని గొప్పగుణములను వర్ణింపలేము మానుమని మానిసిం చెనని సూచితమగుచున్నది. ఇందువలన దమయంతి పాతివ్రత్యము తెల్లమగుచున్నది.

తా. స్పష్టము.

నీ. శ్రుతి నుతింపఁగ నీవు శ్రీ నుతియించెదే యింద్రు

నతివ యీసాహసిక్యంబు మాను

నకలాత్మసాక్షికి శ్రీ శతమన్యునకు వేల

చెప్పంగ వలయునే శ్రీ చిత్తవృత్తి

హరియాజ్ఞలక్షించి శ్రీ నాక్షగోచ్చారపా

రువ్యభారమున కోరగుచునె జిహ్వా

.సంక్రందనునిదివ్యశ్రీసందేశ వాక్యంబు

. . . ధరియింతు మాళిఁ బూశదండఁ బోలె

తే. రాజనాఁగ నిజాంశసంశ్రేభువుఁడైన

జిహ్వునకు నేను బరిచర్య నేయఁగలను

మున్నె నలునకు నన్నిచ్చుకొన్నదాన

నింక నొరునకు నెబ్బంగి రనిత్తు చెపును.

130

టీ. శ్రుతి=వేదము; నుతింపఁగన్=స్తోత్రముచేయుచుండఁగా, నీవు, ఇంద్రున్=దేవేంద్రుని, నుతియించెనే=స్తోత్రము చేయుదువా, అనఁగా నింద్రుని సద్గుణములను నుతింప వేదములకే సామర్థ్యముకలదు కాని నీవంటిదాని కది యెట్లు లభించుననిభాషము. అతివ=ఓలలనా!, ఈసాహసిక్యంబు=ఈసాహసమును, మాను=విడిచి పెట్టు, సకలాత్త సాక్షికిన్=అన్ని జీవులకు సాక్షిభూతుఁడయిన, శతమన్యనకున్=దేవేంద్రునకు, చిత్తవృత్తి=నామనోవ్యాపారమును, వేఱ = ప్రత్యేకముగా, చెప్పంగన్, ఎలయు నే=చెప్ప నవసరముండునా, అనఁగా, నింద్రుఁడు నను స్త్రపాణులకు సాక్షిభూతుఁడై తదీయ చిత్తవృత్తులను దెలిసికొనియే యుండునుగాన నతఁడు నాచి త్తవృత్తినిగూడఁ దెలిసికొనియే యుండును. ఇందువిషయమై ప్రత్యేకముగాఁ జెప్పవలసిన యవసరము లేదనిభాషము. సారి యాజ్ఞ=ఇంద్రునియొక్క యాజ్ఞ, లక్షింది=తెలిసికొని, నాక్షర... భారమునకున్ - నాక్షర="న" యనెడు యక్షరమును, ఉచ్చార=ఉచ్చరించుట యందలి, పౌరుష్యభారమునకున్=కాశిన్యాతిశయమునకు, జిహ్వ=నాలుక, ఓరుచు నే=సహించునా, అనఁగా నింద్రునివంటి యుత్తమోత్తముని యాజ్ఞను శిరసాహింపవలసినదేకాని తదాజ్ఞకు బ్రతిషేధవాచియగు సకారము నుచ్చరించుటకు నెఱినాలుక సహింపఁగలుగును. ఎవ్వరు నట్టివానియాజ్ఞను బ్రతిషేధింపలేరని ఫలితార్థము. సంక్రందనుని ..వాక్యంబున్=దేవేంద్రునియొక్క, దివ్య=శ్రేష్ఠమైన, సందేశవాక్యంబు=సందేశవచనమును, పూదండఁబోలెన్=పూలదండనువలెను, మాళిన్=శిరస్సునందు, ధరియింతున్=తాల్చెదను, రాజనాఁగన్=రాజశబ్దముచే చెప్పఁబడుచు, నిజాంశసంప్రభుఁడు=తనయొక్కయంశముచే జనించినవాఁడు, వివజిహ్వునకున్=వివట్టి దేవేంద్రునకు, నేను, పరిచర్య=నేను, చేయఁగలను. ఓయింద్రదూతికా! యింద్రునిఁ బ్రత్యక్షముగా పరియింపలేక

పోయినను, స్తోత్రం “అష్టభిశ్చ సురేంద్రాణాం మాత్రాభి ర్నిర్నిత్యోన్మప’యసు
టంబట్టి దదీయాంశముచే జన్మించినరాజునుదప్పకవరింతును. ఇంద్రాంశముచే జ
నించినరాజును వరించుట ఇంద్రునివరించుటవంటిదే గనుక నతనియాజ్ఞ నుల్లం
ఘింపకపోవుట స్పష్టమగుచున్నది. మున్నె = ఇంద్రుడుసందేశమంపుటకు పూ
ర్వమే, నన్ను, నలునకు, ఇచ్చుకొన్నదాన = అర్పించుకొంటిని, ఇం
క = ఇప్పుడు, ఒరునకు = మరియొకనికి, ఎబ్బంగి = ఏరీతిగా; ఇత్తు = అర్పిం
చుకొనఁగలను, చెప్పుమా.

ఈపద్యము మూడవపాదమున “అక్షరోచ్చారపారుష్యభారమునకు” అని
యచ్చుప్రతులలోను, మాక్షరోచ్చారపారుష్యభారమునకు” అని వ్రాత
ప్రతులలోను ద్వివిధముగాఁ బాఠముగా నవచ్చుచున్నను “నకారపారుష్యముపై
తిజిష్వా” అను సంస్కృతిపాఠము ననుసరించి యిటు “నాక్షరోచ్చారపారు
ష్యభారమునకు” అనుట యుత్తమమనితిలంచే ఆట్లు సవరణచేయఁబడెను.

తా. ఓ చెలియా ! వేదములచే నుతింపవలసినయింద్రుని మనము నుతింపలే
ము. కాన నతని నుతింప సాహసింపకుము. ఇంద్రుడు సకలజీవులకు సాక్షియై
యుండును గనుక నాచిత్తివృత్తినిగూడ చెలిసికోఁగలఁడు. ఇందువిషయమై ప్ర
త్యేకముగా జెప్ప నవసరములేదు. ఇంద్రాజ్ఞను సంఘటనజేయవలసినదేకాని చే
యనని నిషేధింప వెనకి నోరువచ్చును? దేవేంద్రునిశాసనమును పూలదం
డనుబలెను శిరమునందు ధరింతును. నేను బ్రత్యక్షముగా నింద్రుని వరింపలేకపో
యినను నిజాంశముచే భూమిలో రాజుగా నుదయించినయింద్రుని సేవజేసెద
ను. ఇంతకుమున్నే నన్ను నలున కర్పించుకొంటిని. ఇక నొరులకిచ్చుకొనలేను.
తే. నలుని వరియింపఁ గోరెడునాకు నిప్పు

డింద్రుపలుకు లయుక్తంబు ర్ లింపు గావు

గామనుభములు నిర్వాణకామమతికి

గరము రుచియింపకునికి యుక్తంబకాదె.

181

టీ. నలుని, వరియింప = పెండ్లియాడుటకు, గోరెడునాకు =
అభిలషించుచున్నాను, ఇప్పుడు = ఈసమయమందు, ఇంద్రుపలుకులు = దే

నేంద్రునిమాటలు, అయ్యుక్తంబులు=తగవు, ఇంపుగావు=ఇష్టముగావు లేక రుచింపవు, నిర్వాణకామమతికి = మోక్షసుఖము నజేక్షించువానికి, కామసుఖములు=ఇంద్రియసుఖములు; కరము = మిక్కిలి, రుచింపక, ఉనికి=ఇష్టపడక పోవుట, యుక్తంబుకాదె=తగదా అనఁగాఁ దగుననుట.

తా. ఓసుందరీ! నిరతిశయమైన మోక్షసుఖము కోరుచున్నవాని కింద్రియసుఖములు రుచింపనట్లు నిరతిశయసౌఖ్యదాయకుఁడగు నటునివరింపఁ గోరుచున్న నాకు నింద్రుపలుకులు వినఁదగవు. మఱియు రుచింపవు.

మ. ఇల వర్షంబులలోన భారతము భూయిష్ఠంబు నాల్గొశ్రమంబులలోన గృహమేధియాశ్రమమునుంబోలెంబయోజాక్షియి, చ్చలఁగావించెద భర్తృభక్తిగరిమ శర్కరీ కిష్కారిని ర్మలధర్మగమమర్తనర్మసఖిసమ్యక్ కర్మ కాండంబులన్ . 182

టీ. పయోజాక్షి = పన్నములవంటి నేత్రములు గలిగిన ఓచెలియా! నాల్గొశ్రమంబులలోన = బ్రహ్మచర్య, గార్హస్థ్య, వానప్రస్థ, సన్న్యాసములనెడి యాశ్రమములనాల్గింటిలోను; గృహమేధియాశ్రమమునుంబోలెన్ = గృహస్థాశ్రమమువలెనే; ఇలన్ = భూలోకమునఁగల, వర్షంబులలో = ఇలావృతాదులగు వర్షములలో, భారతము=భరతవర్షము, భూయిష్ఠంబు = శ్రేష్ఠమైనది, ఇటన్=(అధ్యాహారము) ఈభారతివర్షమునందు, గృహస్థాశ్రమము నవలంబించినదాననై, భర్తృభక్తిగరిమ = పతిభక్తిపంపుచే, కర్మ... కాండంబులన్ = శర్కరీ = సుఖపరంపరలచే, కిష్కారి = చిత్రితమైన, అనఁగా సుఖపరంపరలను కలిగించునదనుట, నిర్మల=స్వచ్ఛమైన, ధర్మగమమర్త=ధర్మశాస్త్ర) రహస్యములకు, సర్మసఖి=ప్రియస్నేహితులైన, అనఁగా విరుద్ధములుకావనుట, సమ్యక్ = లేస్సయైన లేక మేలుకలిగించెడు, కర్మ కాండంబులన్ = క్రియాకలాపములను, ఇచ్చలన్ = కోర్కులచే, కావించెదన్ = ఒనర్చెదను. ఈచెప్పటచే దమయంతి నలుని వరించి స్వర్గసుఖదాయకములైనధర్మము నాచరించి తిత్సహాయమున స్వర్గలోకమునకుఁ బోవలంచెనుగాని నిరాయాసముగా లభించుచున్న ను నింద్రునివరించి స్వర్గసుఖ మనుభవింపఁదలంపలేదని తెలియవచ్చుచున్నది.

తా. ఓసుందరీ ! చతురాశ్రమములలో గృహస్థాశ్రమము శ్రేష్ఠమైనట్లు పర్వములలో భారతపర్వము మిగులశ్రేష్ఠమైనది. నీ నీభారతపర్వమున, గృహస్థాశ్రమముననుండి పతిభక్తి పెంపుచే సుఖపరంపరలను గలిగించుననియు ధర్మశాస్త్రములకు విరుద్ధములు గానివియు నగుయుక్తకర్తృకలాపమును గోర్కులతో కావించును.

అవ. ఓదమయంతీ ! భూలోకములోనంగోలె స్వర్గమందుఁ గూడ సుఖధర్మములుకలవుగాని లేకపోలే దనుప్రశ్నమునకు నీ పద్యముచే సమాధానము చెప్పుచున్నది.

ఉ. శర్మమెకాని అన్విబుధసద్గమనందుఁ దలంచిచూడఁగా
ధర్మము సేయలే దిచట శర్మముసేయఁగ నిర్విశంకతఁ
శర్మమునొందనుంగలదుశర్మముధర్మముఁగాంచుటొప్పనో
శర్మముగాంచుటొప్పనోవిచారము సేయుము నెమ్మనంబునన్

టీ. తలంచి, చూడఁగా = తరిచితిరిచి యాలోచింపఁగా, అన్విబుధసద్గమనంబు = అన్వర్తనాశ్రమమందు, శర్మమెకాని = సుఖ మనుభవించుటెకాని, ధర్మము; చేయఁ = చేయుటకు, లేదు, అనఁగా నీభూలోకమున ధర్మము లాచరించి యుపసాసమున స్వర్గమునకుఁ బోయి యందు స్వవిహితకర్తృజని తమలగు సుఖము లనుభవింపవలసినదేగాని యట నింకను సుఖమును కలిగించు ధర్మముల నాచరింప వలనుపడదని భావము, ఇనట = ఈలోకమునందు, నిర్విశంకతఁ = నిస్సందేహముగా, ధర్మము, చేయఁగఁ = చేయుటకును, శర్మము = సుఖమును, ఒందను = పొందుటకును, కలదు, శర్మము = సుఖమును, ధర్మము = శాంతి, కాంచుట = పొందుట, ఒప్పనో = తగునో, శర్మము = శేవలసుఖమును, కాంచుట = పొందుట, ఒప్పనో = తగునో, నెమ్మనంబునన్ = నిండుమనంతో, విచారము సేయుము = ఆలోచింపుము.

తా. ఓసుందరీ! భూలోకముకంటె స్వర్గలోకము తమముకాదు. ఆలోచింపఁగా నాస్వర్గమందు సుఖ మనుభవించుటయేకాని, సుఖజనకములగు ధర్మము

లాచరింప విలనుపడదు. ఈలోకమందో నిన్సందేహముగా సుఖజనకమగు ధర్మము వాచరింపవచ్చును. సుఖము ననభవింపవచ్చును. కావున సుఖమును, సుఖజనకమగు ధర్మమును సంపాదించఁదగియున్న లోకమే మంచిదో, ఇదివఱకాచరింపఁబడిన ధర్మములవలన గలుగు సుఖములనుమాత్రమే యిచ్చు స్వర్గలోకమే మంచిదో, నీవేయోజింపుము.

క. ఇందుండి యూర్ధ్వగతియును

నందుండి యధోగతియును శీ ననసానమునన్

బొందును సజ్జనుఁ డిందును

నందును గలవాసి చూడఁమా డెందమునన్.

134

టీ. సజ్జనుఁడు=మంచివాఁడు, అనసానమునన్=అంతమందు, ఇందుండి=ఈలోకమునుండి, ఊర్ధ్వగతియును=ఊర్ధ్వగమనమును, అందుండి=అలోకమునుండి, అధోగతియును=అధోగతిపాలగుటయు, కలవాన్=బొందును, డెందమునన్=మనస్సునందు, ఇందున్=ఈభూలోకమునందును, అందున్=అస్వర్గలోకమునందును, కలవాసి=ఉన్నతారతమ్యమును, చూడఁమా=పరీక్షింపుమా, అధోగతిపాలునేయుస్వర్గలోకముకంటె నూర్ధ్వలోకగమనము గలిగించెడు భూలోకమే యుత్తమమని భావము.

తా. ఓసుందరి! సజ్జనుఁడంతమందు యీలోకమునుండి యుత్తమగతిఁజెందును. అలోకమునుండి యధోగతిపాలగును. ఈరెండులోకములందుఁ గలతారతమ్యము నాలోచించిన నేలోకము మంచిదో నీకే తెలియును.

ఉ. ఆతత మైనకర్మగతి శీ నాయువు వీడ్కొనునప్పు డాత్మలోఁ గొత్తుక మావహించునది శీ గావున నాకసుఖం బపథ్యమా పాతసుఖోన్ముఖుం డయినశీపంచజనుండు భజించు దానిఁ గా మాతురితాతిరేకమున శీ నార్యుల కింపవు దత్ప్రకారముల్.

టీ. ఆతతము = విస్తారమైనది, వినకర్మగతి = వినట్టికర్మము గతించుట చేత, అయువు = ఆయుర్దాయము, వీడ్కొనునప్పుడు = చెల్లునప్పుడు, ఆత్మ

లోక్ = మనమునందు, కాతుకము = క్రొత్తివస్తువుల ననుభవింపవలెనన్న కోరికను, ఆపహించునది = కలిగించునది, కావునక్, నాకసుఖంబు = స్వర్గ లోకసుఖము, అపథ్యము = హితకరముగాదు, అపాతిసుఖోన్ముఖుండు - అపాత = ప్రారంభమునందు, సుఖోన్ముఖుండు = సుఖముల కున్ముఖుండు, ఐన, పంచజ మండు = విసట్టిసామాన్యపురుషుండు, దానిక్ = ఆస్వర్గసుఖమును, కామాతురి తాతిరేకమునక్ - కామ = కోర్కెయందలి, ఆతురితాతిరేకమునక్ = తొందర యొక్క యతిశయముచేతను, భజించుక్ = కోరును, తత్ప్రకారముల్ = ఆరీతు లు, నాయ్యులకుక్ = నీచులకు, ఇంపగుక్ = ఇప్తమగును. అపథ్యాన్నభోజనాదు లవలె నానన్ననాశన కలదగుటచే నాకభోగమును బుద్ధిమంతు లంగీకరింప రని భావము.

తా. ఓసుందరీ! కర్మసంపాదితమైన యాయువు పోయినప్పుడే యది సం ప్రాప్తమగుచుండునుగనుక నాకసుఖ మెంతమాత్రము హితకరముగాదు ప్రారంభ కాలమునందే సుఖాభిలాషగల సామాన్యజనుండు దానిని కోరుచుండును. అట్టిమార్గములన్నియుఁ గామాభిలాషులైన నీచులకే రుచించుచుండునుగాని తక్కినవారికి రుచింపవు.

వ. అనిపలికి యింద్రదూతికావాక్యంబులకు మనసుపెట్టిన భో టికత్తియలతలం వెఱింగి వారివదనంబులు వీక్షించియిట్లనియె.

టీ. అని, పలికి = ఇంద్రదూతికకుఁ బ్రత్యుత్తరమిచ్చి, ఇంద్ర...వాక్యం బులకుక్ = ఇంద్రదూతిక పలికిన నాక్యములకు, మనసుపెట్టిన = ఇప్తపడిన, భో టికత్తియలతలంపు = చెలికత్తెల యభిప్రాయమును, ఎఱింగి = తెలిసికొని, వారి వదనంబులు = వారిముఖంబులు, వీక్షించి = చూచి, ఇట్లనియెక్ = ఇట్లుపలికెను.

తే. మీతలం పే నెఱుంగుదు శ మిన్నకుండుఁ

డంబుజాననలార ! యాశయాస ముడిగి

యే ననాదినంచారిణి శ యైనయాత్మ

హేతుపంక్తికి విధికి న శ ధీనబుద్ధి.

131. అంబుజాననలార = పద్మమువంటి యుఖంబులుగల చెలిమికి త్రియలార,
 మితలంపు = మిత్రులైన సాయమును, ఏను, ఎఱుంగుదున్, ఆయాసము = ప్రయా-
 సము, ఉడిగి = విడిచి, మిన్నకుండుడు = ఊరకుండుడు, ఏను, అనాదిసంచా-
 రిణి = అనాదిగా వచ్చుచున్నది, ఐనయాత్త హేతుపంక్తికి = అయినట్టి నాదే-
 హపరంపరలకుఁ గారణములగు కర్మసరంపరిలకును, విధికి = దైవమునకును,
 అధీనబుద్ధి - అధీన = లోబడిన, బుద్ధి = బుద్ధిగలదానను.

తా. ఓ చెలికత్తెలారా! మితలంపు నేనెఱుంగుదు, మాటలాడ శ్రమప-
 డకి యూరకుండుడు. నీ ననాదిగా జన్మహేతువులై వచ్చుచున్న కర్మప-
 రంపరలకును, దైవమునకును లోబడినదానను గాని స్వతంత్రముగాను.

కాన నాకు పశ్చింప నవసరములేదు.

క. నియతి యచేతన యఖిలము

నియతిపరాధీన మిట్టినిజ మెఱిగినచో

నియతివర్కు నియమించుట

నియతిగుఱించి గర్హనేత 3 నిష్ఫల మరయన్.

138

టీ. అరయన్ = అలోచింపఁగా, నియతి = దైవము, అచేతన = చేతనము
 లేనిది, అఖిలము = సమస్తమీకము, నియతిపరాధీనము = దైవాధీనమయి-
 నది, ఇట్టినిజము = సమస్తము దైవాధీనమైనదన్నసత్యమును, ఎఱిగినచో =
 తెలిసికొన్నచో, నియతివర్కు = దైవాధీనుని, నియమించుట = శాసించుటయు,
 నియతిగుఱించి = దైవమునుగూర్చి, గర్హనేత = నిందించుటయు, నిష్ఫలము =
 వ్యర్థము.

తా. దైవమచేతనము. సమస్తము దైవమునకి ధీనమయియుండును. ఇట్టి
 సత్యమును తెలిసికొన్నచో నియతి కి ధీనమయియుండుటచే బరతింత్రమగును
 గాన నట్టిదానిని నిందించుటయు, నచేతనమయిన దైవమును నిందించుటయు
 నాలోచింప వ్యర్థము.

క. లోకంబున నాకీటం

బాకైటభవైరి యెల్లయాత్మలకు నభీ

ప్రాకాంక్ష లోక చందమ

య్యాకీ తెలుగుంగవలదె ర హృదయములోనన్.

139

టీ. లోకంబునన్ = ప్రపంచములో, ఆకీటంబు = పురుగు మొదలుకొని, ఆ క్షటభవైరి = విష్ణుమూర్తి పర్యంతమునుగల, ఎల్ల యాత్మలకున్ = ఎల్లజీవులకును, అభిప్రాకాంక్షలు = ఇష్టవస్తువుల న పేక్షించుటలు, ఒక్కచందమ = ఒక్కవిధముగా నేయుండును. ఈకీలు = ఈమర్తము, హృదయములోనన్ = మనస్సులో, ఎలుగుంగవలదె = తెలికొనవలదా? పురుగు మొదలు విష్ణువుపర్యంతముగల సమస్త జీవులకుఁ దమతమముభిష్టవస్తువులు ప్రాప్తించినచో సమానమగు నానందంబునే చెందుదురు? దే. ప్రాప్తినికంటె నలుఁడన్నివిధంబులచేతను దక్కవనాఁడే యయినను నా కభిష్టండుగుటచే నధికమగు నానందమే కలుగుచున్నది. ఇటు నికంటె గొప్పవాఁడయిన యింద్రుండు లభించినను నాకభిష్టండు కావేరువున నా కానందము కలుగ నేరదని భావము.

తా. లోకములోఁ బురుగు మొదలు విష్ణువువఱకుఁ గల సమస్త ప్రాణికోటికిఁ జెప్పు లండములుకాకపోయినను జిన్నయైనను, సర్వపరమోగములుగాఁ గానవచ్చుచున్నను, “లోకోభిన్నరుచిః” యన్నట్లు వారివారిమనంబులకు హితమయి విలభించినచో వారివారికిఁ బరిపూర్ణానందము కలుగును. ఈరహస్యము నందఱును చెలిసికొనవలయును.

తే. కొన్నిజీవులు చిదిపి తా ర్గ్లాటికి బ్రదుకుఁ

గొన్ని నునుసోఁగ వెన్నెల ర గ్రోలి పొదిలు

భిన్నరుచు లై నవారికిఁ ర బ్రీతి సరియ

తగవు గా దిందులోన నేరకతరగర్హ.

140

టీ. కొన్నిజీవులు = కొన్నిప్రాణులు, చిదిపి = ముక్కలుజేసి, తాల్ = తాలను, కొటికి = తిని, బ్రదుకున్ = జీవించును, కొన్ని = మఱికొన్నిజీవులు, నునుసోఁగ వెన్నెలన్ = మృదవయి దీర్ఘమగు వెన్నెలను, గ్రోలి = త్రాచి, పొదిలు = విరిల్లును, భిన్నరుచులు = వేఱువేఱు రుచులుగలవి, వివచానికిన్ = వివజ్జజంతు

పులకు, ప్రీతి=త్వప్రి, సరియ = సమానమే, ఇందులోక=ఇట్టివానిలో, ఏకగర్భ=ఒకదాని నిండించుట, తగవుగాదు=న్యాయముగాదు.

తా. సఖులారా! లోకములో కొన్ని జీవులు తాలుదిని బ్రదుకును, మ కొన్నియ్యదువగు వెన్నెలను దిని బ్రదుకును, వేఱువేఱు వస్తువుల కిష్టపడుచున జీవులకు తృప్తికెందుట సమానమే. వెన్నెలల గ్రోలువాని కెట్టిత్వప్రియు నె యానందము గల్గునో, రాలుదినువానికిఁగూడ నట్టిత్వప్రియు నట్టియానందః గల్గుచున్నది. వానిలో నొకదానిని నిండించుట' నెంతమాత్రము తగవుకాద కావున నింద్రుని విరించినవారి కెట్టియానందము గల్గునో నలునివిరించిన నా నట్టియానందమే గల్గును. అట్లుండ నలుని విరించి యింద్రుని తిరస్కరించినం లకు మీ రన్యథా తలంతురే?

తే. అగ్రమార్గజాగ్రన్నిభృతాపదంధు

బంధుసంరక్షణము పాడి శ బాంధవులకు

నైనకార్యంబు గానికార్యమును దెలిసి

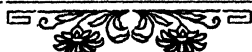
యాడుఁడా యేను మీమాట శ కడ్డమాడ.

14

టీ. అగ్ర...రక్షణము-అగ్రమార్గ=మార్గముయొక్క పురోభాగమునంద జాగ్రత్=ప్రకాశించుచున్న, అనఁగా సమీపమున నున్నదనుట, నిభృతః నియతమైన, అపదంధు = అపదయ నెడు కూపముగల, బంధు=చుట్టములను సంరక్షణము=రక్షించుట, బాంధవులకు=చుట్టములకు, పాడి = న్యాయము అనఁగా మార్గమధ్యమందున్న కూపమునుజూడక యందుఁ గూలుటకు సిద్ధము! నువ్వు వానిని దప్పించి రక్షించినట్లు బంధువులు తమచుట్టములకు సమీపించియ న్నయాపదనుండి వారిని తప్పించుట న్యాయమనిభావము. ఐనకార్యంబు= ఇదివఱకు జరిగినకార్యమును, గానికార్యమును=చుందుకాఁబోవుకార్యమును లేక; ఐనకార్యంబు=తగినకార్యమును, గానికార్యమును = తగనికార్యము ను, తెలిసి=ఎఱిగి, అడుఁడా=మాటలాడుదీ; ఏను=నేను, మీమాటకుక=మీ వాక్యమునకు; అడ్డమాడక=అటంకముచెప్పను.

357. ఒకచెలియ నేకేంద్రునే వరింపుమఱగో
దమయంతి సలునే వరింతునని చెప్పట.

తా. ఓ చెలులారా ! మర్గము నెదుటిభాగముననున్న కూపమునుజూడ క యందుఁబడి చావసిద్ధులైన బంధువులను రక్షించుట పొడియైనట్లు ముందు సమీపించుచున్న యాపదల నెఱుంగక యందుఁబడి చావసిద్ధముగానున్న బంధువులనురక్షించుట బంధువునకు హిత మైన కార్యము. కావున నే నట్టియాపదవొంద సిద్ధముగానున్న చోఁజుట్టాలగుమీరు నన్నందుండి తప్పించి రక్షించుట యుచితమే. కాని నే నట్టిస్థితిని బొందనప్పుడు మీయీయూపదేశంబులతో నేమిప్రయోజనము? ఇదియనుంగాక తగిన కార్యమేదియో ; తగని కార్యమేదియో చక్కఁగ తెలిసికొని మాటలాడుఁడు. అట్లయినచో మీమాట కే నెంతమాత్ర మాటంకము చెప్పను.

వ. అని సఖులనెల్ల నివారింది పురుషాతదూతికం గనుంగొని మఱియు నిట్లనియె. 142

టీ. సులభము.

ఉ. స్వర్పతిచిత్తవృత్తి గలురపత్వమునొందునో యన్భయంబు నా కేర్పడలేదు విన్న దివిరీశేశ్వరదూతిక ! న ప్రతంతభాగార్పణ మాచరించి కర శ్రీ మాదరణంబున నేను రాజకందర్పఁడునై షధాధిపుఁడననుపాస్తియొనర్పఁజాలుటన్.

టీ. ధిశేశ్వరదూతిక = ఓయింద్రదూతికా ! నేనును, రాజకందర్పఁడు = రాజులలో నందఁగాఁడగు; నై షధాధిపుఁడు = నలమహారాజును, కరము = మిక్కిలి, ఆదరణంబున = ప్రేమచేత; సప్రతంతభాగార్పణము = యజ్ఞ భాగసమర్పణను, ఆచరించి = చేసి, అనఁగా యజ్ఞ భాగముల నర్పించి యవియర్థము. తక్కువ; ఆదేశేంద్రుననుట, ఉపాస్తి = ఉపాసన; ఒనర్పణ; చాలుటన్ = చేయఁగలిగియుండుటచే, స్వర్పతిచిత్తవృత్తి = ఇంద్రుని మనోవ్యాపారము; కలుషత్వము = కలంతను, ఒందునో = పొందు నేమో; అశుభయంబు = అన్నభయము; నాకున్, ఏర్పడన్ = స్పష్టముగా; లేదు.

తా. ఓయింద్రదూతికా! నే నిట్లు తిరస్కరించుటవలన నింద్రునికిఁ గోపము వచ్చునన్నభయము నాశంతమాత్రములేదు, ఒక వేళఁ గోపమువచ్చినను నేను

నలమహారాజును వెదించి యతనితోఁగూడ యాగములనాచరించి యజ్ఞభాగముల నిద్రునకర్పించి యతనినుపాసనఁజేసి కోపమును శాంతింపఁజేయఁగలను.

చ. తనహృదయాధినాయకుని కీదక్కఁగఁదక్కిండు సన్నుతింపఁగా
వినుట పతిప్రతంబునకు శ్రీ విగ్రహ మిట్టిది ధర్మశాస్త్రవా
సన యటుగాన యోదివిజ శ్రీ శంభుళి! యింకిటఁబట్టి నీకు మీ
యనిమిషరాజుపాదములశ్రయానసుమిమతియేమివల్లినన్.

టీ. ఓదివిజశంభుళి=ఓ యింద్రదూతికా ! తనహృదయాధినాయకునికే= తనమనోనాయకుని, తక్కఁగ=తప్ప, తక్కిండు=మఱియొకనిని, సన్నుతింపఁగా=నతనింపఁగా, వినుట=అలకించుట, పతిప్రతంబునకు=పాతిప్రత్యమునకు, విగ్రహము=విరోధి, అనఁగా భంగముకలిగించునదని యనుట, ధర్మశాస్త్రవాసన=ధర్మశాస్త్రముల సమాచారము, ఇట్టిది=ఇటువంటిది, అటుగానకే=అకారణముచే, ఇంకిటఁబట్టి=ఇంకమీఁద, మఱి=అధికము, ఏమిపల్కినకే=ఏమిచెప్పినను, నీకుకే, మీయనిమిషరాజు పాదములయానసుమిమిమిదేవేంద్రునిపాదములతోడని తెలుసుకొనుము.

తా. ఓయింద్రదూతికా! తనభర్తనుదక్క మఱొకని పెట్టించుచుండఁగా; విన్నచో నది పాతిప్రత్యమునకు భంగముకలిగించు నని ధర్మశాస్త్రసమృతము కావున నికమీఁద నీవేమియు మాటలాడకుము. అట్లుమాటలాడుదువేని, మీదేవేంద్రునిపాదములతోడ.

వ. అని తెగనాడి యచ్చేడియ నముచితప్రకారంబున బిడౌజను నిదూతికను వీడుకొల్పె. అగ్నియమవరుణుల సంచారికలునుఁ దమతమకు నదియ యుత్తరంబుగాఁ గైకొని యయ్యుత్తమాంగనం దగినతెఱంగున నామంత్రణంబుచేసి చనిరి. అంతర్హితుం డైనధరణీకాంతుం డావృత్తాంతంబంతయు నెఱింగి సంతోషభరితాంతఃకరణుండై యక్కాంతారత్నంబునుంగనుంగొనియె నప్పుడు.

టీ. అనితెగనాడి=ఇట్లుతిరస్కరించి; అచ్చేడియ=ఆదమయంతి, నముచి
తప్రకారంబున=తగినరీతిచే, బిడౌజసునిదూతికను=ఇంద్రదూతికను, వీడు
కొల్పె=పంపించెను. అగ్నియమవరుణుల సంచారికలును=అగ్నియమవరుణుల
దూతికలును, తమకుదమకు=, 'అదియ=అయింద్రదూతికకుఁ జెప్పినదియే, ఉత్త
రంబుఁగా=ప్రత్యుత్తరంబుగా, కైకొని=చేసికొని, అయ్యుత్తమాంగన=
ఉత్తమురాలగు నానమయంతిని, తగినతెఱంగున=తగినరీతిచే, ఆమంత్రణం
బుచేసి=గౌరవముతో విడిచి; చనిరి=పోయిరి. అంతర్హితుండు=తిరస్కరిణీవిద్య
చే, నొరులకుఁ గానఁబడకయున్నవాఁడు, విస ధగణీకాంతుండు=విసనలమహా
రాజు, ఆపుత్రాంత్రుఁడు, అంతయు=, ఎఱింగి, సంతోషభరితాంతఃకరణం
డై=సంతోషముచే నిండినచిత్తము కలవాడై, అక్కంతారత్నంబు=స్త్రీ
రత్నంబగు నాదమయంతిని; కనుగొనియె=, అప్పుడు.

తే. ముదితక్రొమ్మేనికాంతిలో న మునిఁగె మొదల

సంత నానందరసవార్ధియందుఁ దేలె

బిదప సమ్మోదబాష్పాంబురబిందుధార

యందు నవగాహనముచేసె న నధిపుదృష్టి.

146

టీ. అధిపుదృష్టి=నలమహారాజుచూపులు, మొదల= మొట్టమొదట,
ముదితక్రొమ్మేనికాంతిలో= దమయంతియొక్క క్రొత్తశరీరకాంతిలో; మునిఁ
గె=ప్రవేశించెను, అంత=తరువాత, ఆనందరసవార్ధియందు=ఆనంద
రససముద్రమునందు, తేలె=ఈడులాడెను, బిదప=తర్వాత, సమ్మో...
యందు=సమ్మోద=ఆనందమువలనఁగలిగిన, బాష్పాంబు = కన్నీటియొక్క;
బిందుధారయందు=బిందువులపంక్తియందు, అవగాహనముచేసె=స్నాన
మాడెను. అనగా నలమహారాజు మొదట దమయంతి ప్రత్యయవమును జూచి
తర్వాతఁ దాదృశదర్శనమునకు ఫలమైన యానందము ననుభవించి పిమ్మట నా
నందాతీయమువలన నానందబాష్పము కలవాడాయెననిభావము. అలం—
పర్యాయోక్తి.

తా. నలుని మాపులు దమయంతియవయములనుజూచి తరువాత నందు
వలనఁ గలిగిన యానందసముద్రమునఁ దొప్పదోఁగి పిదప నానందబాష్పధార
యందుఁ దానములాడెను.

తే మానవతిమూర్తి యాపాదమస్తకముగఁ

దివుట వీక్షించి నిషధపృథ్వీకళత్రుఁ

డవుడు బ్రహ్మోద్వయప్రమోదాతిశాయి

మన్మథాద్వైతసుఖవార్ధి శ్రీమగ్నఁడయ్యె.

147

టీ. నిషధపృథ్వీకళత్రుఁడు = నిషధదేశాధీశ్వరుఁడగు నలుఁడు, మానవతి
మూర్తి = దమయంతియొక్క యాకారమును, ఆపాదమస్తకముగఁ =
పాదముమొదలు శిఖపర్యంతము, తివుట = అక్కఱతో, వీక్షించి = చూచి,
అవుడు = ఆనమయమందు, బ్రహ్మ...మగ్నఁడు - బ్రహ్మోద్వయ = అద్వితీయ
మైన లేక నిరుపమానమైన - బ్రహ్మసంబంధమయిన, ప్రమోద = ఆనందమును, అనఁ
గా బ్రహ్మనందమనుట, అతిశాయి = అతిక్రమించిన, మన్మథాద్వైతసుఖ = అ
ద్వితీయమైన మన్మథసుఖమనెడు, వార్ధి = సముద్రమందు, మగ్నఁడు = మునిగిని
వాడు, అయ్యె = ఆయెను. ఇట్లఁ గవిశ్వరుండు బ్రహ్మనందసుఖముకంటె మన్మ
థసుఖమే యధికమని ఎక్కాణించెను. అలం—పర్యాయోక్తి.

తా. నలుఁడు దమయంతి యాకారమును బాదాదిశిఖపర్యంతము వేడుక
తోజూచి యప్పుడు బ్రహ్మనందమును మించెడు మన్మథానందమును పొందెను.

చ. సుదతిముఖేందుమండలమురసాంపున రాగరసాంబురాశి య
భ్యుదయముఁ బొందియెంతయును నుబ్బున వేలనతిక్రమించుడు
మదిగడు భీతిబొందినక్రమంబున భూవరుదృష్టి నేరె న
మనగజరాజయానకు చరమండలతుంగమహీధ్రశృంగమున్.

టీ. సుదతి...సాంపున = సుదతి = మంచిదంతములు గల్గినదమయంతి
యొక్క, ముఖేందుమండలము = చంద్రమండలమువంటి ముఖముయొక్క,
సాంపున = కాంతిచేత, రాగరసాంబురాశి = దమయంతియందు జనించిన

యనురాగరసమనెడు సముద్రము, అభ్యుదయము = అభివృద్ధిని, ఎంతయు = మిక్కిలి, పొంది, ఉబ్బున = అతిశయముచే, వేల = తీరమును లేక గట్టును; అతిక్రమించుడు = ఉల్లంఘించినతోడనే, భూవరదృష్టి = నలుని చూపు, మది = మనమునందు; కడు = మిక్కిలి, భీతి = అసురాగ సముద్రమందు మునుగుదు నేమో యనుభయమును, పొందినక్రమమున = పొందిన దేమోయనునట్లా; అప్పుద... శృంగము - అప్పుదగజరాజయాన = మదకరీంద్రమువంటినడకగల యాదమయంతియొక్క, కుచమండల = స్తనమండలమనెడు; తుంగ = పొడుగయిన, మహీధ్ర = పర్వతముయొక్క; శృంగము = శిఖరము; చేరె = చేరెన నఁగా; చంద్రోదయకాలమున సముద్రము మిగులవృద్ధి జెంది, గట్టునతిక్రమించి వచ్చుచుండుటచూచి మనుష్యుఁడు మిక్కిలియున్నత మగుస్థలమును నాశ్రయించినట్లు లనురాగసముద్ర మభివృద్ధిచెంది గట్టునతిక్రమించి వచ్చుచుండుటనుజూచి, నలునిచూపులు దమయంతి స్తనములనెడు యున్నతపర్వతము నాశ్రయించెనని భావము. మఱియు నతనిదృష్టి దమయంతి కుచములపై బడెనని ఫలితార్థము. అలం—సమాసోక్తి. ఉత్పేక్ష.

తా. దమయంతిముఖచంద్రబింబముయొక్క కాంతిచే, దమయంతియందుద్భవించిన, నలుని యనురాగసముద్రము మిక్కిలి యభివృద్ధిజెంది అతిశయముచే గట్టునతిక్రమించెను. అదిచూచి నలునిదృష్టియాయనురాగసముద్రము తన్ను ముంచునన్నిభయముచేరింబోరె నత్యున్నతములగు దమయంతి స్తనపర్వతశిఖరములను జేరెను.

చ. మగువముఖేందునం దమృతశ్రమధ్యమునకా మునుఁగంగఁ బాఠియో, మగువకుచద్వయంబునడుశ్రమం బడి రాయిడి దంద
సిల్లియో, మగువగభీరనాభిలీలమార్గము దూఱి పరిభ్రమించియో, సొగవున రాజనందనుని శ్రీచూపులు నిల్పుదదంత
రంబులన్.

149

టీ. రాజనందనునిచూపులు = నలరాజుదృష్టులు; మగువముఖేందునందుక = దమయంతిముఖచంద్రబింబమునందలి; అమృతమధ్యమునకా = సుధారసము

లో, మునుఁగంగఁ, పాటి, ఓ=మునిఁగిపోవుటంబట్టియో, మగువ, కుచద్వయం
 బునడుమఁ = దమయంతి స్తనద్వయముయొక్క నడుమను, పడి, రాయిడిఁ
 =రాపిడిచే, దంసనిల్లియో = అడఁగిపోవుటంబట్టియో; మగువ...మార్గము-
 మగువ=దమయంతియొక్క, గభీర=లోతైన, నాభిబిలమార్గము = నాభిరం
 ధ్రమార్గమున, దూఱి=ప్రవేశించి, పరిభ్రమించియో = భ్రాంతి చెందుటచేత
 నో; తదంతరంబులఁ = వానిమధ్యప్రదేశములందు, సాగపునఁ = పారవశ్య
 ముచే, నిల్చుఁ=నిల్చిపోవుచుండును. ఇటఁ గవీశ్వరుఁడు దమయంతియవియవ
 ములను జూచి నలునిదృష్టులు తనివిచెందక మగిడిరాలేకయుండఁగా నవి దమ
 యంతిముఖేందుగుధారసమందు మునిఁగిపోవుటచేతనో దమయంతి కుచద్వ
 యమధ్యమునఁ బడి రాపిడిచే నలఁతనొందుటచేతనో, దమయంతి నాభిబిలమును
 సొచ్చి భ్రాంతిచెంది దారి తెలియకపోవుటచేతనో మగిడిరాలేకపోవుచున్నవి.
 లేనిచో దదీయావయవములను జూచి వచ్చుట కింతవిశంబము గానేల యని
 యుత్పేక్షించెను.

తా. నలమహారాజుచూపులు దమయంతి ముఖచంద్రునియందుఁ దొలు
 కులాడుచున్న యమృతసముద్రమునందు మునిఁగిపోయియో లేక యా మెకుచ
 మండలములమధ్యమునఁబడి మిక్కిలి యితిమికినిపోయి యలఁతనొందియో
 లేక యామెనాభిబిలమును జూచి భ్రాంతిఁజెంది దారి తెలిసికొనలేకపోయి
 యో పారవశ్యమున నిలిచిపోయెను.

ఉ. కాంతమెఱుంగుచన్నులకుఁగ్రమ్మటిక్రమ్మటివచ్చుచుండి యం
 గాంతరనన్నివేశముల శక్తై యటయేగియు నేగలేక భూ
 కాంతునిదృష్టి దిగ్భ్రమము శక్తైకొనఁబోలు బలే తదీయప
 ర్యంతమునం దలందినకురంగమదంబును జివ్వుజీకటిన్.150

టీ. భూకాంతునిదృష్టి= నలమహారాజుచూపులు, కాంత మెఱుంగుచన్ను
 లకుఁ = దమయంతియొక్క కాంతిమంతములగు చన్నులకు, క్రమ్మటి క్ర
 మ్మటి=మరలిమరలి, వచ్చుచుండి, అంగాంతరనన్నివేశములకై = ఇతరావయవ
 ములయొక్క ప్రదేశములకై, అట = ఆయాప్రదేశములకు, ఏగియున్ =

పోయియును, ఏగలేక = పోలేక, తదీయపర్యంతమునందున్ = ఆ స్తనముల యొక్క పార్శ్వములందు, అలందినకురంగమదంబు = పూసినక స్తూరియను, చిమ్మ చీకటిన్ = గాఢాంధకారమునందు, బలేబలిరే, దిగ్భ్రమమున్ = దిగ్భ్రాంతిని, కైకొనఁబోలున్ = పొందినదికాఁబోలు. అనఁగా నతనిచూపులు దమయంతిసుందరపరుల స్తనములనువిడిచి మఱియొక యవయవమును జూడ నిష్పపడకుండెనని భావము.

తా. నలునిచూపులు దమయంతిమెఱుంగుపాలిండ్లకు మాటిమాటికి వచ్చుచు, మఱియొక యవయవమునకుఁ బోదలించియు వానివిడిచిపోలేక స్తనపర్యంతములందుఁ బూసినక స్తూరియను గాఢాంధకారమునందు దిగ్భ్రాంతి చెందినది కాఁబోలు. లేనిచో నాస్థలమునుండి మఱియొక స్థలమున కేల పోరాదు.

క. రమణీనితంబచక్ర

భ్రమణంబునఁ జిట్టదిరిగి శ్రీ వడఁ బాటియె భూ

రమణునిచూపు పరిష్వం

గ మొనర్చెఁ దదూరుకదళిశ్చకా స్తంభములన్ .

151

టీ. భూరమణునిచూపు = నలునిచూపు, రమణీనితంబ చక్రభ్రమణంబునన్ = దమయంతియొక్క నితంబమును చక్రముయొక్క తిరుగుటచేత, చిట్ట తిరిగి=సుడిపడఁదిరిగి, పడన్, పాటియె=పడుటచేతనుగాఁబోలు, తదూరుకదళిశ్చకా స్తంభములన్ = రంభా స్తంభసదృశములగు నాదమయంతి తోడలను, పరిష్వంగము ఒనర్చెన్ = కాగిలించుకొనెను. అనఁగా నలునిచూపు లా మొనితంబబింబమును జూచి యా మెయూరువులఁ జూడ నందుఁ బ్రవేశించినవని భావము.

తా. దమయంతి నితంబబింబ మనుచక్రము చిట్ట దిరుగుటచేఁ దదాధేయములగు చూపులుగూడఁ దిరిగిపోయి యావేగమును నహింపలేక యచటనుండి క్రిందికి చాటి తదూరుకాండములను గాగిలించుకొనెను.

ఉ. నేత్రమ నేను జీరయును శ్రీ నేత్రమ చీరకునాశ్రయింపఁగాఁ బాత్రతగల్గె నాకు నిట శ్రీ పాత్రత లేనని నామసామ్యవై

చిత్రితంబునఁ బలిమిఁ శ్రీజేకొనినట్టులు రాజదృష్టియా
క్షుత్రియకన్యచారుకటిరచక్రమునూరుయుగంబుదూకొనెన్.

టీ. నేను, సేత్రమన్ = సేత్రశబ్దవాచ్యమును, చీరయున్ = వస్త్రము
కూడ, సేత్రమన్ = సేత్రశబ్దముచే చెప్పఁబడినది; (మఱియు నాచ్ఛాదనమనియు
సర్థము.) చీరకున్ = వస్త్రమునకు, ఆశ్రయింపఁగాన్ = నితంబమును, నూరుయుగ్గ
మును నాశ్రయించుటకు, పాత్రతగ్లెన్ = అర్హతగ్లెను, నాకున్ = రాజదృష్టిక
నుట, ఇట = నితంబోరుయుగ్గమునందు, పాత్రత = ఆశ్రయింపయోగ్యత, లేదని,
నామసామ్యవైచిత్రితంబునన్ = నామసామ్యముయొక్క విచిత్రతవలన,
అనఁగా సేత్రశబ్దమునకుఁ గన్ననియు, వస్త్రమనియు, సర్థముగలదు కావున రెం
డును, సేత్రశబ్దవాచ్యత్వరూప సామ్యముగలవగుటచే ననిభావము. రాజదృ
ష్టి = నలరాజుచూపు, బలిమిన్ = బలాత్కారముచే, చేకొనినట్టులు = దమయం
తినితంబోరుయుగ్గము నాశ్రయణముగైకొన్నదానివలెనే, ఆక్షుత్రియకన్య = ఆ
దమయంతియొక్క, కటిరచక్రమున్ = నితంబమండలమును, డూరుయుగంబున్ =
తొడలజంటను, దూకొనెన్ = అంటుకొనిపోయెను. అనఁగా వస్త్ర మేవిధముగ
సేత్రమో (ఆచ్ఛాదనమో) నేను నట్లే సేత్రమనైయుండఁగా దమయంతినితం
బోరువుల నాశ్రయింపఁ జీరకేకాని నాశీలపాత్రతలేదో చూచెద ననునట్టులు
బలాత్కారముచే నా మెనితంబోరుయుగ్గమునం దాన క్తమాయెనని భావము.
మఱియు నలునిచూపులు దమయంతియూరువులను నితంబమును జూచుచున్నవని
ఫలితార్థము.

తా. వస్త్రమునకు సేత్రమను నామముగలదు. నాకు నట్టి నామముగలదు.
అట్లుండఁ జీరకు నాశ్రయణము గల్గియుండుటయు నాకులేకుండుటయు యొక్క
ముగాదు, నామసామ్యమువలన నాకు నట్టియాశ్రయణ ముండవలయును,
ననివలుకుచు, రాజదృష్టిబలాత్కారముచే తదాశ్రయణమును చేకొనునట్టులు
దమయంతి నితంబమందును నూరుయుగ్గమందును నాన క్తమయ్యెను.

వ. ఇత్రైఱింగున సఖిపరివారపరివృత యగునక్కాంతం గనుగొ
ని యంతర్గతంబున.

టీ. ఇతైః గుణైః = ఈ రీతిగా, సభీషరివారస్యత = చెలిక తైలచేతను పరివారముచేతను బలిసియున్నది; అగునక్కార్యం = విసదమయంతిని, కనుం గొని = చూచి, అంతర్గతంబున = మనంబున.

క. వితతాప్రతిమాకారా

ద్యుతరూపవిలాసవిభవభూషిత యగునీ

రతిబోటి తేటపఱుచుం

జతురాననహస్తశిల్పచాతుర్యంబున్.

154

టీ. వితతా... భూషిత - వితత = ప్రసిద్ధమైన, అప్రతిమ = సాటిలేని, ఆకార = ఆకారముయొక్కయు, అద్యుత = ఆశ్చర్యకరమైన, రూపవిలాస = సౌందర్యవిలాసముయొక్క, విభవ = సంపదచే, భూషిత = అలంకరింపఁబడినది, అగు నీరతిబోటి = విసయాదమయంతి, చతురాననహస్త చాతుర్యంబున్ - చతురానన = బ్రహ్మయొక్క, హస్త = చేతియొక్క; శిల్పచాతుర్యంబున్ = సృష్టివిశేషమందలి నేర్పరితనమును, తేటపఱుచున్ = ప్రకటనచేయును.

తా. ప్రసిద్ధమై నిరుపమానమైన, యవయవ సౌష్ఠవముయొక్కయు, నాశ్చర్యకరమైన సౌందర్యవిలాసముయొక్కయు సంపదచే, నలంకృతయైన యీ సుందరి బ్రహ్మయొక్కసృష్టిచాతుర్యమును, వెల్లడిచేయుచున్నది.

తే. యకావనాంభోధరోద్భూత హావభావ

వారిధారాభిపూర్ణశృంగారసరసి

యబ్జభవస్పృష్టివిద్యారహస్యభూమి

నిఖిలలావణ్యనీమ యీనీరజాక్షి.

155

టీ. ఈనీరజాక్షి = ఈదమయంతి; యకావన... సరసి - యకావన = రేచ్రాయమనెడు, అంభోధర = మేఘమువలన, ఉద్భూత = పుట్టిన, హావభావ = హావము భావముననెడు శృంగారవిలాసమునెడు, వారిధారా = నీటిధారలచే, అభిపూర్ణ = నిండిన, శృంగారసరసి = శృంగారప్రవాహము, అబ్జభవస్పృష్టివిద్యారహస్యభూమి - అబ్జభవ = బ్రహ్మయొక్క, స్పృష్టివిద్యారహస్య = సృష్టిచాతుర్య

రహస్యములకు, భూమి=నిలయమైనది, ఈసీరజాక్షి = ఈస్త్రీ, నిఖిలలావణ్య
 సీమ=సమస్తలావణ్యములకు నిధియైనది, అనగా నీదమయంతి మేఘమునిలనఁ
 గలిగిన నీటిధారలచేఁ బరిపూర్ణముగా నిండినదివలెనే, యావనమువలనఁ గలిగిన
 హవభావాదిశృంగారవిలాసముచే నిండిన సౌందర్యముకలదనియు ; బ్రహ్మ
 సృష్టి రహస్యములకల్ల నిధియైనదనియు భావము.

తాత్పర్యము:—స్పష్టము.

తే. సాటి జంబేటిజంబాలజాలమునకుఁ

బాటి నూత్నహరిద్రావిభంగమునకుఁ

దరము సౌదామినీదామరధామమునకుఁ

కరముఁ బాలుపొందుదీనియంగములకాంతి.

156

టీ. కరము=మిక్కిలి, పాలుపొందు=ప్రకాశించు, దీనియంగములకాంతి=
 ఈస్త్రీయొక్క యవియవములకాంతి, జంబేటిజంబాలజాలమునకుఁ = బం
 గారపురాశికి, సాటి=సమానము, నూత్నహరిద్రావిభంగమునకుఁ—నూత్న=
 కొత్తదైన; హరిద్రా=పసుపుయొక్క, విభంగమునకుఁ=ఘనకకు, పాటి=
 సమానము; సౌదామినీదామరధామమునకుఁ = మొఱపుమాలలయొక్కకాంతికి,
 తరము=సమానము;

తా. మిక్కిలి ప్రకాశించు నీదమయంతిదేహకాంతి బంగారమునకును, ప
 సుపునకును, మొఱపుగుంపులకాంతికిని సమమగును.

ఉ. చంచలనేత్రమేనినునుఁజాయకు సాటి యొనర్పఁగాదగుం
 గాంచనకేతకీకుసుమగర్భదళంబులు ధూళి బ్రుంగవే
 నంచితభీతి నీసరసీజాక్షితనుద్యుతి కోడి గాదె నే
 వించెను వారిదుర్గ మరవిందవరాటకచక్రవాళముల్. 157

టీ. కాంచన...దళంబులు—కాంచన=బంగారపు, కేతకీకుసుమ=మొగలి
 పూవులయొక్క, గర్భదళంబులు = లోపలిరేకులు, ధూళి=పువ్వుపరాగము
 లో, బ్రుంగవేసి=ముసుఁగకపోయినచో, అనగా నాధూళిసంబంధములేనిచో

ననుట. చంచల...చాయకుఁ—చంచలనేత్ర = చలించునేత్రములుగల దమయంతియొక్క, మేని=శరీరముయొక్క, నునుఁజాయకుఁ = నున్ననికాంతికి, సాటి=సామ్యము, ఒనర్పఁగాఁదగుఁ=చేయఁదగును. ఈనరసిజాక్షీతనుద్యుతికిఁ=ఈదమయంతియొక్క తనుకాంతికి, ఓడి=లోబడిపోయి, అంచిత=అధికమైన, భీతిఁకాదె=భీతిచేతినేకదా, అరవిందపరాటకచక్రవాళముల్—అరవిందపరాటక=పద్మకర్ణికలయొక్క, చక్రవాళముల్ = సమూహములు, వారిదుర్గముఁ=జలదుర్గమును, నేవించెను=పొందెను.

తా. బంగారపు మొగలిపూవుల లోపలిదళములు తదీయపరాగసంస్కరము లేనిచో దమయంతిశరీరకాంతికి, సరిఁజేయవచ్చును. ఇంతియకాక తామరదుద్దులు దమయంతిశరీరకాంతి కోడిపోయి శత్రువులచేఁ బరాజితులైనప్పుడు దుర్గాశ్రయముజేసెడి రాజులపగిది మిక్కిలి భయముతో జలదుర్గమును బ్రవేశించినవి. లేనిచోఁ దామర లెల్లప్పుడు నీటిలోనే యుండనేల ?

తే. ఇంద్రుఁ డింతికి రక్షగా ర్ నిడఁగఁబోలు

నాభరణవజ్రమూర్తి వశ్రజాయుధంబు

నాతఁ డంతటఁబోక బాణాసనంబు

నిఖిలమణిదీప్తి యనుపేర ర్ నిలుపఁబోలు.

158

టీ. ఇంద్రుఁడు=దేవేంద్రుఁడు, ఇంతికిఁ=దమయంతికి, ఆభరణవజ్రమూర్తి=అలంకారరూపముగానున్న వజ్రములే యాకారముగాఁగల, వజ్రాయుధంబు=తనవజ్రాయుధమును, రక్షగాఁ, ఇడఁగఁబోలు=ఉంచెనుగాబోలును. అనఁగా దమయంతియందభిలాషగలిగి యామె కిత్తులనుండి యపాయము గలుగకుండుటకై, రక్షనిమిత్తమంచిన వజ్రాయుధమో యునునట్లు దమయంతి దాల్చిన వజ్రమణిపంక్తి ప్రకాశించుచున్నదనిభావము. ఆతఁడు=ఆయంద్రుఁడు, అంతటఁబోక=అంతలో నూరకుండక, నిఖిలమణిదీప్తియనుపేరఁ=సమస్తమణికాంతులనెదురేరితో, బాణాసనంబుఁ=తనచాపమునుగూడ, నిలుపఁబోలుఁ=ఉంచెనుగాబోలును, అనఁగా దమయంతి దాల్చిన యాభరణములందు రాణించుచున్న పలువిధములగు రత్నకాంతు లింద్రధనుస్సువలె నానావర్ణమిశ్రితమై యున్న మనిభావము.

తా. ఇందుఁడు దమయంతికి రక్షణఁజెట్టిన వజ్రాయుధమో యనునట్లు దమయంతి దాల్చిన వజ్రమణులును, నాసాటితో దమయంతికి రక్షణలదని పిమ్మట యుంచినచాపమో యనునట్లు దమయంతి దాల్చిన సమస్తరత్నముల కాంతియుఁ బ్రకాశించెను.

తే. నెమిలిపింఛముతోడ నీరమణివేణి

చెలిమిసేయుట బగగొంట ॥ దెలియ నరిది

యందుఁ బువ్వులబూజించినట్టి తెఱఁగు

సర్ధచంద్రప్రహరచిహ్నములకలిమి.

159

టీ. అందుఁ = ఆ నెమిలిపింఛమునందు, పూవులఁ = పుష్పములచే, పూజించినట్టి తెఱఁగు = పూజించినట్లులును, అర్ధ...కలిమి - అర్ధచంద్రప్రహర = మెడఁబట్టి గెంటుటలవలన కలిగిన, చిహ్నముల = గుఱుకులయొక్క, కలిమి, అందుటంబట్టి యు; ఈరమణివేణి = ఈదమయంతియొక్కజడ, నెమిలిపింఛముతోడ, చెలిమి చేయుటఁ = స్నేహముజేసియుండుటను, పగగొంటఁ = శత్రుత్వము వహించి యుండుటను, తెలియఁ = తెలిసికొనుట, అరిది = అశక్యము, అనఁగా నెమిలి పింఛమందున్న పుష్పములవంటి మచ్చలను, దమయంతివేణి నెమిలిపింఛముతో స్నేహముచేసి, పూజించిన పుష్పములున్నట్లుగాను, నందున్న యర్ధచంద్రులవంటి మచ్చలను, నామెవేణి దానితోఁ బగగొని మెడఁబట్టిగెంటుటచే గలిగిన మచ్చలనుఁగాను, నుత్పేక్షించెను. ఈచెప్పటచే, దమయంతివేణి నెమిలిపింఛముతో సమమైగాని, లేక దానిజయించిగాని యున్నదనిభావము.

తా. దమయంతివేణి, నెమిలిపింఛముతోఁ జెలిమిచేసియున్నదో, లేక పగగొనియున్నదో, తెలిసికోలేము. ఏమనఁగా నందు మైత్రిచే బూజఁజేసినపుష్పములొప్పున్నట్లు మచ్చలుగలవు. పగచే మెడఁబట్టిగెంటినట్లు చిహ్నములును గలవు. అందుచే నేభావమును పొందినదో తెలిసికొన నునుపడకున్నది.

తే. అలకతిమిరాభిదృశ్యసారలార్ధచంద్ర

మెలఁత యిది కృష్ణవక్షాష్టమీత్రియామ

దీని ప్రాపున నేల పోధింప కుండు ?

విషమ బాణుండు త్రిజగతీవిజయసిద్ధి.

102

టీ. అలక...చంద్ర-అలక=ముంగురుల నెడి, తిమిర=చీకటిచే, అభిద్యుక్త = చూడఁదగిన, ఫల=లలాటమ నెడి, అర్థచంద్ర=అర్థచంద్రుఁడుగల, మెలఁత ఇది=ఈదమయంతి, అనఁగా నిండుచంద్రునితోఁ బోల్పఁదగినదమయంతిపై గము ముంగురుల నెడి చీకట్లచే సాఁ బాలావృతమగుటచే నామెలలాటమర్థవ ద్రునివలె నున్నదని భావము. కృష్ణపక్షాష్టమి త్రియామ=కృష్ణపక్షాష్టమి నాఁ రాత్రివంటిది, కృష్ణపక్షాష్ట మిచంద్రునివంటిదగు నలకావృతయగు ఫల చంద్రుఁడుకలది కావున ఎటసామ్యము యు క్తమయినది. విషమ బాణుండు: మన్మథుఁడు, త్రిజగతీవిజయసిద్ధి=త్రిలోకజయప్రాప్తి, దీని ప్రాపునకొ: కృష్ణపక్షాష్టమివలెనున్న దమయంతిసాయమున, ఏల=ఎందులకు, సాధింపకుండ ను=సాధింపమానును-అనఁగా సాధించుననుట. కృష్ణపక్షాష్టమినాఁడు కైత్రయ త్రయ బయలువెడలినచోఁ దప్పక జయసిద్ధి కలుగునని పండితులందురు. ఇంక లకుఁ బ్రమాణము. శ్లో॥ జయదావిజగీషాణాం యాత్రాయామసి తాష్టమి త్రణేనాపిరోహిత్యా జయయోగోయుతాయది॥

తా. ముంగురుల నెడి తిమిరముచేఁ జూడఁబడుచున్న ఫలార్థచంద్రుఁడ గలదమయంతి కృష్ణపక్షాష్టమివంటిది. కావున దీనిసాయముచే మన్మథుఁడ ముల్లోకములను జయింపఁగలఁడు.

తే. హరునికోపాగ్నిఁ బొగచూరి శి మరునిచాప

మసిత కేసరపరివేష శి మైననాఁడు

హృదయమోహనశక్తి నీ శి యిందువదన

యంచితభూలతారేఖ శి కై నయుపమ.

టీ. మరునిచాపము = మన్మథధనుస్సు, హరునికోపాగ్ని = మహికోపాగ్ని హోత్రముచే, పొగచూరి = పొగఁబట్టి, అసిత కేసరపరివేషము.

ము=మండలముకలది, వివనాడు=వివకాలమునందె, హృదయమోహనశక్తి—
హృదయ=యువజన హృదయములను, మోహనశక్తి=మోహింపఁజేయు శక్తి
గల, ఈయిందువదన... రేఖకు— ఈయిందువదన = ఈదమయంతియొక్క,
అంచిత=ఓప్పుచున్న, భూలతారేఖకు=కనుబొమకు, వినయుపమ=తగినయు
పమానము, సామాన్యముగాఁ గవులు మన్మథచాపమును స్త్రీలకనుబొమతోఁ బో
ల్చుచుందురు. కాన కనుబొమలు నల్లగాఁ గానవచ్చుచుండుటచే, మన్మథుని
విల్లయిన పుష్పముయొక్క కేసరములు హరునినయనాగ్నిచే మన్మథుఁడు దహిం
పఁబడినకాలమందుఁ బొగచూరి నల్లఁబడియుండినప్పుడే యామదనచాపము
దమయంతికనుబొమలకుఁ దగినయుపమానమని భావము.

తా. మరునిచాపము హరుని నయనాగ్నిచేఁ బొగచూరి నల్లనికేసరములు
గలయప్పుడే నగన్మోహనాకారయగు దమయంతి కనుబొమకుఁ దగినయుపమా
నమగును.

తే. సాయకంబులు మాట ముజ్జగము గెలువఁ

బాలుపెట్టి శేషించిన బాణయుగళి

మదనుఁ డేతద్ద్రుగంభోజోపదమునందు

గౌరవం బొప్పఁ బట్టంబు శీ గట్టఁ బోలు.

162

టీ. సాయకంబులు, మాట=మాఁడు బాణములచేతను, ముజ్జగము=
మాఁడులోకములను, పాలుపెట్టి=ఆబాణత్రయంబునకుఁ బంచియిచ్చి, శేషిం
చినబాణయుగళి=మిగిలిన రెండుబాణములను, మదనుఁడు = మన్మథుఁడు,
ఏతద్ద్రుగంభోజపదమునందు= ఈ దమయంతి నేత్రపద్మములనెడి మహాస్థాన
మందు, గౌరవంబు ఓప్ప= గౌరవము కలుగునట్లుగా, పట్టంబు, కట్ట,
పోలు=పట్టాభిషేకము చేసెను గాఁబోలును? అనఁగా మన్మథునికిఁ బాణ
ములైదు. అందులో మాఁడు మాఁడులోకములను జయింపఁగా నతఁ డామా
టికి మాఁడులోకములను బంచియిచ్చి మిగిలినబాణముల రెండింటికిని నీదమ
యంతి తేత్రపద్మములనుపదంబులం దభిషేకముచేసెను గాఁబోలు. కావుననే

యామేనేత్రములు మన్తధర్మాణములనె యుపాసహృదయంబులను సంచలింపఁ జేయుచున్నవని భావము.

తా. మన్తగుండు తనభాణములతో మూండు మూండులోకములను జయిం పఁగా వానికి వానిని బంచియిచ్చి తక్కినరెండుభాణములకును దమయంతి నే త్రపన్నము లనుపదములందుంచి పట్టాభిషేకముచేసెను గాఁబోలు.

తే. అతివ ముష్టిప్రతిగ్రహశ్రద్ధావలగ్న

సంయములేదు వలరాజు శ చాపయస్త్రి
యట్టుగాకున్నఁ గురియంగ శ నెట్టునేర్చెఁ
బ్రకృతిశాతకటాక్షనారాచవృష్టి.

163

టీ. ముష్టి...లగ్న-ముష్టి = సిడికిలిచే, ప్రతిగ్రహ = గ్రహించుటకు, లేక పట్టుకొనుటకు, అగ్ని = తగ్గి, అనిలగ్న = సమముగల, అతివ = ఈదమయంతి, వలరాజు చాపయస్త్రి = మన్తగునిచాపమే, సందియము, లేదు, అట్టుగాకున్న = దమయంతి మన్తగునిచాపమే కానిచో, ప్రకృతి...వృష్టి - ప్రకృతి = స్వభావముచేత, శాత = వాఁడియయిన, కటాక్ష = కడకంటిచూపులను, నారాచ = భాణములయొక్క, వృష్టి = నిర్ణమును, కరియంగ = వర్షించుటకు, ఎట్టునేర్చె = ఏరీతి నేర్వఁగలిగెను. ఈచెప్పటచే దమయంతినడుము పిడికిటిలోని కిముడుచున్నదనియు, నామేశరీరము మన్తధర్మనుపువలె నున్నదనియు, నామే చూపులు మరునారాచములవలె దీక్షయులయినవియుఁ దెల్లమగుచున్నది.

తా. పిడికిటిలోని కిముడుచున్న నడుముగలదమయంతి మన్తధర్మావ మను టకు సందియములేదు. అది సత్యముకానిచో స్వభావముచేతఁ దీవ్రములగు కడకంటిచూపులనెడి భాణవర్షము నేలగురియించును?

క. చలదింద్రసీలగోళా

మలకోమలతారతారశ్ర మండలములు ప

క్షులము లుపాంతశ్వేతం

బులు చపలము తార! మెఱుంగుఁబోఁడినయనముల్. 164

టీ. పక్షులు = దట్టమగు కనుకైప్పవెండ్రుకలు కలవియు, ఉపాంతశ్వే
తఁబులు = ప్రాంతప్రవేశమునందు దెల్లదనముకలవియు, చపలములు = మి
గులఁ జంచులస్వభావములు కలవియు, మెఱుంగుబోడినయనముల్ = అయిన ద
మయంతినేత్రములు, చలత్... మండలములు = చలించు మన్ను, ఇంద్ర
నీలగోళ = ఇంద్రనీలమణి గోళకలగూఁత, అమల = స్వచ్ఛములు, కోమల = మృ
దుమునవియు, తార = స్థూలములు, తారమండలములు = వర్తులమగు నల్ల
గ్రుడ్లుంబవియు, తార = ఎం గూళ్ళర్థమున గొలుపుచున్నవి

తా సాంక్షులుగి కైప్పవెండ్రుకలుగిలగి ప్రాంతములందుఁ జంద్రకాం
తివలె శ్వేతములు చపలములు చమయంతినేత్రములు, చలించుచున్న
యింద్రనీల గోళకలగూఁతల స్థూలములగు నల్లగ్రుడ్లుకలగి గూళ్ళర్థము
గొలుపుచున్నవి

మ. దళదిందీవరి కాంతిఁ బంచుదిశరీర్వక్పాటనానంతరీ

జ్వలరంభాతిరుగర్భసంఘటలసరచ్చాయాకలాపంబుతో

గలయంగూర్చి చతుర్ముఖుడొసరిచెం గాబోలు నాకర్ణశ

ష్టులికాపాంగములైనయీచిగురునాకకుంబోడినేత్రాబ్జముల్.

టీ. పంచుర్ముఖుడు = (2 వృత్త, 6 ర్ణశక్తివల్ల కాపాంగములు = కర్ణాంతముల
మను వ్యాపించి ప్రాంతములకి, వి సూచిగురునాకకుంబోడినేత్రాబ్జ
ముల్ = అయిట్టి పంచయంతియొక్క శ్రీ పద్మములు, దళదిందీవరి కాంతి = విక
సించిన నల్లఁ బలుమొక్కకాంతిగి, పంచము = కలాపంబుతో = పంచము =
అయిదామున, సర = దళి మలయొక్క, త్పక్వ = చర్మములను, అనఁగాఁ జైన
న్నలోకముల పట, పాపనా = జ్వలనంబుటయొక్క, అంతరి = తరువాత,
ఉజ్వల = ప్రకాశించుచున్న, రంభాము = అంబుటయొక్క, గర్భసంఘట =
లోపలనున్న మట్టయొక్క, పసత్ = ప్రకాశించుచున్న, ఛాయా = కాంతియొ
క్క, కలాపంబుతో = సుషుదాయముతో, కలయక్, కూర్చి = చేర్చి, ఒసరిం
చెక్, కాఁబోలున్ = చేసెను గాఁబోలును.

తా. బ్రహ్మ కర్ణాంతమువఱకు వ్యాపించిన వమయంతి నేత్రములు వికసించిన నల్లఁగలువల కాంతిపుంజమును, రంభాగర్థదశ గల కాంతిసమదాయమును జేర్చి సృజించెను గాఁబోలును.

చ. కలువలనుం జకోరములఁ గారుమెఱుంగుల గండుమీల వె
న్నెలలను దమ్మిరేకులను నీ నిర్మలమౌక్తికరత్నశుక్తులం
దలఁచి పయోజగర్భుఁడు సుధారసధారలు రెంటిలో విసం
బుల చిలికించి చేసెనొకొసాత్పసలారఁగ దీనినేత్రముల్.

టీ. పయోజగర్భుఁడు = బ్రహ్మ, కలువలను = చకోరములు = చకోరపక్షులను, కారుమెఱుంగుల = ఎద్దాకాలపు మొఱుపుఁదీఁగలవ, గండుమీల = పెద్దచేఁపలను, వెన్నెలలను, తమ్మిరేకులను = సర్వశములను, నిర్మలం.. శుక్తుల = స్వచ్ఛములు, మౌక్తికరత్నశుక్తుల = సత్త్విపుష్పలను, దలఁచి = స్మరించి, రెంటిలో = రెండు నేత్రములలో, సుధారసధారలు = అస్మరదారలు, విసంబులు, చిలికించి = విచ్ఛించి, పొల్పు = అంగము, ఎసలారఁగ = ఎప్పుఁడుగా, దీనినేత్రముల్ = వమయంతి నేత్రములను, చేసెనొకొ = ఏమిచేసి గాఁబోలు, సుధారసముచితులచే నామనేత్రములు మొసట మనోహరముగాఁగఁజే విసముచిల్కుటచేఁగఁగవారి మిక్కిలి బాధించుదున్నవలె తెలియఁగింపి. మజ్జియు సుధారసము తెల్లనిదియు, విసము ఎల్లవిసముల బ్రతిగ్గి. కావున నేమి నేత్రములు నితానితకాంతలచే రచింపఁబడఁగలయు భావము.

తా. బ్రహ్మ కలువలు, చకోరములు, గండుమీలు మొదలగు రమ్యావమానవస్తువులనెఱిగి పలఁచుకొనుచు, సుధారసవిసంబులందుఁ జిల్కి చేసెను గాఁబోలు. లేచి ముందు మనోహరముగాఁగఁజేసెనుట బాధింపనేల ?

తే. శ్రవణపుటకూపవినిపాతరీసాధ్వసమున
నిగిడి యవ్వలి కటుపోక నీ నిల్చెఁగాక
యధిక చపలస్వభావంబు నీ లై నయట్టి
దీనికన్నులు దలచుట్టు నీ దిరిగిరావె.

టీ. అధికచపలస్వభావంబులు=మిక్కిలి చంచలస్వభావములుకలవి, వినట్టిదానికనులో=విని యీవమయంతి నేత్రములు, నిగిడి=ముందుకుజిగి, శ్రవణ...సాధ్యసమునన్=శ్రవణపుట=కర్ణపుటయులనెఱుఁగ, కూప=నూతులందు, వినిపాత=పడుదుమేమోయనెడి, సాధ్యసమునన్ = భయముచేత, అవ్వలికిన్=అంతలిభాగమునకు, అటుపోక=అమార్గమునకు పోకుండ, నిల్చెఁగాక=నిలిచియుండెనుగాని, తలచుట్టున్ = శిరస్సునకుచుట్టు, తిరిగిరావె = తిరిగిరాకుండనుండునా? అనగా వమయంతి నేత్రములు కర్ణములనఱుకు వ్యాపించియున్నవి భావము.

తా. మిక్కిలి చపలస్వభావముగల వమయంతి నేత్రములు తలచుట్టుఁ దిరిగి రావలయునని తలంచి, బులులువెడలి కర్ణపుటయులనఱుకు నిర్గమించి యాకర్ణపుటయులను నూతులుగాబ్రమించి, ముందడుగిడిన నందుఁ గూలుదుమేమోయని భయముచే నిలిచిపోయెను. లేనిచో, చలచుట్టును దిరిగినచ్చియుండును.

క. కేదారములో శిశిర

ప్రసాదుర్భావమునఁ జొచ్చి నీ పడినయదుపు

శోభదయముననొకొ యీశా

తోదరికిం గన్నులగుచు నీ మన్నవి దమ్ముల్.

168

టీ. తమ్ముల్=పక్షములు, కేదారములో=దటాకములో, శిశిరప్రసాదుర్భావమునన్=శిశిరబూతుపుప్రారంభమునందు, చొచ్చి=ప్రవేశించి, అనగా దపంబు చేసి యుభావము. పడినయదుపు=శోభదయమునన్, ఒకో=పొందికపుణ్యములపెంపుచేసను గాఁబోలును, ఈశాతోదరికిన్=ఈవమయంతికి, కన్నులు, అగుచున్, ఉన్నవి. అనగా వమయంతి నేత్రములు పద్మసంకాశములై యున్నవి భావము.

తా. తామరపూవులు శిశిరకాల ప్రారంభపక్షయందుఁ దటాకములో నిలిచి ఘోరతపం బాచరించి యాతపక్షిఫలంబుపెంపుచేతనేకాఁబోలు దమయంతికి నేత్రము లగుచున్నవి. లేనిచో వానికట్టిస్థితి సంభవించుట కష్టము. ఉత్పేక్ష.

తే. త్రిభువననన్యస్తసాయక శ్రీత్రయ డైన

మరునితలపుష్పతూణ మీరమగువముక్కు

మానితశ్వాసనవసారభానుమేయ

పుష్పమయబాణయుగ శాభిరపూర్ణ మగుట.

169

టీ. మానిత...పూర్ణము-మానిత = ఒప్పుచున్న, శ్వాస=నిట్టూర్పుగాడ్పుల యొక్క, నవ=క్రొత్తపగు, సారభ = పరిమళముచే, అనుమేయ = ఊహింపఁ దగిన, పుష్పమయ=పుష్పమయములయిన, బాణయుగళ=బాణయుగళముచే, అభిపూర్ణము=నిండినది, అగుటకొ=వివకారణముంబట్టి, ఈమగువముక్కు = ఈ దమయంతినాసిక, త్రిభువనవ్యస్తసాయనత్రియముడను = ముల్లోకములయందుండు అయిన బాణత్రియముకలవాడు. అనఁగా ముల్లోకములనుజయించుటకై మూడుబాణములను వానియొడఁబ్రయోగించియున్నవాడని భావము. వివమరుని...తూణము=వివ, మరుని=మన్మథుఁడొక్క, తిలపుష్ప = చూపుఁబువ్వ నెడి, తూణము=ఆచ్ఛులపొడి, మన్మథుఁడు తనబాణములైగింటిలో మూడు లోకములను గెలుచుటకై మూడుబాణములు వాడుకొని తక్కిన రెండుబాణములకై నువ్వుపువ్వుతోగావించుకొన్న యొకపొడియె పమయంతిముక్కుగా నున్నది. ఎట్లన రెండుబాణములందుటను రెండురంగ్రములుగలిగియు పమయంతి పద్మినిజాశిస్త్రీ యగుటచే నందునంత సారభముతోఁగూడిన గాలి విచ్చుచు నుండుటఁబట్టి యందుఁ గన రెండుబాణములు పెట్టియున్నాడని యూహింప విచ్చురని భావము. ముక్కు నువ్వుపువ్వునలె సొగసై తావితోఁగూడిన యూర్పు గాడ్పుగలిగి మోహనములగుననుట.

సీ. నిబిడశైశవయావతనీయసంధ్యావేళ

యాననచంద్రబింబామృతంబు

లపనామృతాంశుబాహుప్రభాజాలంబు

బాధుజీవనలతాబాంధవంబు

పరిపక్వబింబికాశఫలవిశంబనముద్ర

విద్రుమద్రుమలతావినిమయంబు

మనననారాచకోరమలహింగుళచ్ఛాయ

యన్నన్ననోనురాగంకురంబు

తే. మహితలావణ్యగుణజాయమానబహుళ

మాధురీచిత్రశోభాసమన్వితంబు

ప్రార్థనాకల్పసాదపరీప్రాజ్యఫలము

తీయ్యపూఁదేనియలక్రోవి నీ దీనిమోవి.

170

టీ. దీనిమోవి = ఈ నయంతి యధరోష్ణము, విడ... వేళ = విడ = సాం
ద్రమైవ, శైశవయావనీయ = బాల్యయావనముల సంబంధమయిన, సంధ్యావే
ళ = సంధ్యాసమయము, అనగా సంద్యాసమయము రక్తివర్ణముగానుండుటచే ద
మయంతి యెఱ్ఱని పెపవి శైశవయావనములయొక్క సంధ్యావేళవలె నున్నదని
భావము. దీనిమోవి, ఆనందచంద్రబింబామృతంబు = ముఖచంద్రబింబమువలన గలి
గిన యమృతరసము, అనగా నమృతమువలె మధురముగానుండునని భావము.
దీనిమోవి, లవనామృతాంశుబాలప్రభాజాలంబు = లవన = ముఖమెడి, అమృ
తాంశు = చంద్రబింబముయొక్క, బాల = లేతరసయ, ప్రభాజాలు = కాంతి
సమూహము, అనగా సురయకాలమందుఁ జంద్రునికాంతు లెఱ్ఱగాఁగండును
గాన దమయంతిమోవికి సాటి కావచ్చునని భావము. దీనిమోవి, బంధుశీవనల
తాబాంధవంబు = మంకెనతఁగఁగచుట్టము, దీనిమోవి, పరిపక్వ... ముద్ర = పరి
పక్వ = పండిన, పింబికాఫల = దొండపండున, విడలబన = అనుకరించుచున్న,
ముద్ర = స్వరూపముకలది, అనగా దొండపండుతో సమానమైనద. భావము.
దీనిమోవి, విద్రుమద్రుమలతావిమయంబు = పగడపుదీవెలమార్పఁబడినది. అన
గా సమానమైనది, నుపన... ఛాయ = మదన = మన్మథునియొక్క, నానాద = బా
ణములయొక్క, అనగా జివురుయొక్కయనుట, కోమల = మృదువయిన, హిం
గుళచ్ఛాయ = ఎఱ్ఱనికాంతులుగలది, అనగాఁ జిగురువలె నే కోమలమయి యెఱ్ఱ
నికాంతులుగలదై యున్నదని భావము. అస్తన్ననోసురాగాంశురంబు = నాయొక్క
మనస్సులోనుండు సమరాగపుమొలక, దీనిమోవి, మహిత... సమన్వితంబు = మ
హిత = విప్రుయన్న, లావణ్యగుణ = సౌందర్యగుణమువలన, జాయమాన = పుట్టిన,
బహుళ = విస్తారమైన, మాధురీ = చక్కఁదనముయొక్క, చిత్ర = ఆశ్చర్యకరమైన,
శోభ = కాంతితో, సమన్వితంబు = కూడుకొన్నది, దీనిమోవి. ప్రార్థనాకల్ప

పాదసప్రాజ్యఫలము—ప్రార్థనా=కోరుకొనుటకు, కల్పపాదప=కల్పవృక్షసంబంధమయిన, ప్రాజ్య=అతిశయమైన లేక గొప్పదయిన, ఫలము=ఫలమువంటిది, అనగాఁ గల్పవృక్ష ఫలము ప్రార్థనార్హమైనట్లు, నిదియు నట్లగుచున్నదనిభావము. దీనిమోవి, తియ్యపూఁదేనియలక్రోవి=తియ్యనిపూఁదేనియలకు నిలయమైనది.

తా. స్పష్టము.

ఉ. భాసుగమధ్య రేఖ కిరురపక్కియలందును మోవి కించిదు

చ్చాస్వసమునొందియున్నయది ర చంద్రనిభాస్యకునేనొకప్పుని

ద్రాసమయంబులం గలలరారాకల నీకలకంతిఁ గూడివ

క్రాసవ మానియాని దశరీనాంకుర మొత్తఁగఁ దారసోద్ధతిఁ.

టీ. నేను, ఒకప్పు=ఒక సమయమందు, చంద్రాసమయంబుల=చంద్రసోపు సమయములందు, కలలరాకల=స్పష్టములయందు, ఈకలకంతిఁ=ఈదమయంతిని, కూడి, ఎక్తాసము=అధరామృతము, అనియాని = త్రావిత్రావి, రసోద్ధతిఁ = రసాతిశయముచే, దశనాంకురము = దంతముయొక్క కొనిను, ఒత్తఁగఁ=నొక్కఁగా, అఁగా సంశ్లిష్టముచేయుఁగా, చంద్రనిభాస్యకుఁ=దమయంతికి, భాసుగమధ్యరేఖఁ=అధరోష్ఠమధ్యమందు ప్రకాశించుచున్న రేఖకు, ఇరుపక్కియలల=రెండువైపులన, మోవి, కించిదుచ్చాస్వసము=కొంచెముబిచ్చుముండుటలు, ఒంది, ఉన్నయది.

తా. నే నొక్కొక్కసమయమున దమయంతియొక్క చంద్రాసమయములందు స్పష్టములగాఁ గనఁబడికలసి, అధరామృతమును త్రావి రసాతిశయముచే సంశ్లిష్టము చేయుటచేతఁ గాబోలు మధ్యరేఖ కిరుప్రక్కలయందు మోవి కొంచెమున్నుపైయున్నట్లున్నది.

ఉ. ఈయెలఁదీఁగబోడికృప రే యేర్పడఁగాఁ దనలేతనవృత్తో

వేయవసా లపాంగములర వెంటఁబ్రసాదముచేసినన్ని శాత్రు

నానుకుఁడెంతయుబ్రయమురసంగఁగోడొకొనాల్గుదిక్కు

బ్రాయపు జందికల్వడిగఁబాఱగవై చుచునప్పదార్థమున్.

టీ. ఈయెలఁదీఁగబోడికృప=ఈదమయంతియొక్కదయ, ఏర్పడఁగాఁ=స్పష్టమగునట్లుగా, తనలేతనవృత్తో=తనదియైనవృత్తో, వేయవసాలు=సహ

ప్రాంతము, అపాంగములవెంటె = కడకంటిచూపులమూలమున, ప్రసాదము చేసికొనె = ఇచ్చినచో, నిశానాయకుడు = చంద్రుడు, నాల్గుదిక్కులకు = నాల్గుదిక్కులందును, ప్రాయపుచంద్రికల్ = విస్తారమైన వెన్నెలలను, పడిగ్ = శీఘ్రముగా, పాఠగ్ =, వైచుచు = విసర్జించుచు, అప్పదార్థము = వమయంతి మందహాసలేశమును, ఎంతయు = మిక్కిలి, ప్రియము. నగ్ = ప్రేమతో, కయి కోడొకొ = స్వీకరింపడా? అనగా స్వీకరించునట, వమయంతి చరహాసములో వేయవహించినచో దాని వెంటయో ప్రేమతో దీక్షింపి తనచంద్రికలు విస్తారములైనను నుత్తమమయినవి కాకపోవుటచే వానిని నాల్గుదిక్కులందును బాఱవైచును. లోకము పనికిచ్చుపదార్థమును స్వల్పమయినను నైకొని పనికిమాలినపదార్థము కొండంతయున్నను బాఱవైచుట కలదు. అట్లే చంద్రుడు శ్రేష్ఠ పదార్థమగు వమయంతిచరహాసలేశము తన కిలవడినచో దానినుంచుకొని తనచంద్రికలు వ్యర్థపదార్థములగుటచే నాల్గుదిక్కులందును బాఱవైచును. అనగా నిండుపండువెన్నెలలు వమయంతిచరహాస లేశమునకయినను సాటిరానిభావము.

తా. ఈవమయంతి చంద్రునియందు దయగలిగి తనచిహ్నచక్ర్యలో వేయవయంతమును గడకంటిచూపులచే నొసంగినచో చంద్రునిండువెన్నెలలను నాల్గుదిక్కులందును బాఱవైచి యావమయంతిచరహాసలేశమును ప్రేమతో దీక్షింపియుండును.

తే. దాడిమీపక్వఫలబీజశతముల గెలిచి

దంతకురువిందపంక్తి యీశతరుణి కమరు

సాంధ్యశీతాంశుమండలశ్యంధమాన

నవనుధారసబిందుబృందంబుఁబోలె.

173

టీ. దంతకురువిందపంక్తి = కంఠపూడులవంటి పంతులులవరుస, దాడిమీ...

తతుల = దాడిమీ = దాడిమములసంబంధమయిన, పక్వ = సండిన, ఫల = పండులందున్న, బీజ = విత్తులయొక్క, తతులను = సమూహములను, గెలిచి = జయించి, సాంధ్య...బోలె = సాంధ్య = సంధ్యాకాలసంబంధియగు, శీతాంశుమండల =

చంద్రమండలమునుండి, స్యందమాన=ప్రవించుచున్న, నవ = క్రొత్తదయిన, సుధారస = అమృతముయొక్క, బిందు = చుక్కలయొక్క, బృందంబునబోలెడ = సమానమువలె, అనంగా గొంచెము రక్తవర్ణముగల దమయంతిదంత పంక్తి సాయంకాలరక్తిమచే గొంచె మెఱ్ఱబాటి యున్న చంద్రునుండి ప్రవించుచున్న యమృతబిందుసంగోహమువలెనున్నదనిభావము. ఈతరుణికి = ఈదమయంతికి, అమరుక్ = అమృతము.

తా. ఎఱ్ఱని కెంపునంటి సంతపంక్తి సాయంకాలచంద్రబింబమువలన గారుచున్న యమృతబిందుసంగోహమునుబోలి దమయంతికి నలరును.

తే. మాటి కు ద్వేగ రాగాదిమార్జనమున
నతివిశుద్ధంబు లయినదంతాంకురములు
విమలముక్తావళీసమానములు దాల్చు
నీసరోజాక్షి ముఖపద్మ కేసరములు.

174

టీ. మాటికి = సారెసారెనగు, ఉద్వేగ రాగాదిమార్జనమున = ఉద్వేగ = అధికమయిన, రాగాది = రక్తిమాదులయొక్క, మార్జనమున = తుడుచుటచేతను, అనంగా దాంబూలాదింగారులు పోవునట్లు ధావముచేసి కడుగుటచేత, అతివిశుద్ధంబులు = మిక్కిలి శుభ్రములు, అయిన దంతాంకురములు = అయిన నట్టిరంజములు, విమలముక్తావళీసమానములు = విమల = స్వచ్ఛమైన, ముక్తావళీ = ముత్తెములచోరమానో, సమానములు = సమమయినవియు, ముఖపద్మ కేసరములు = ముఖపద్మమునకుం గింజల్కములవలెనున్నవానిని, ఈసరోజాక్షి = ఈదమయంతి, తాల్పుక్ = ఫలించును. అనంగా నీమెదంతములు ముత్తెములవరుసను బోలియున్నవనియు, నామెముఖపద్మమునందుండు కింజల్కములవలెను బ్రకాశించుచున్నదని భావము.

తా. దమయంతిసంతములు సంతతమును బరిధావనముచేయుటచే నతిశుద్ధములయి స్వచ్ఛములయిన ముత్తెములవరుసకు సమానములయి యామెముఖపద్మమందుండు కేసరములవలె బ్రకాశించుచున్నవి.

తే. వరశీర్షప్రసూనకేశీసరశిఖాగ్ర

పేలపంబుగ మేను గశీల్పించి ధాత

కలితసుకుమారసర్గప్రకర్షుడగుచు

నిలిపె మార్దవ మీయింతిపల్కులందు.

175

టీ. ధాత = బ్రహ్మ, వర... పేలపంబుగ = పర = శ్రేష్ఠములయింప, శీర్షప్రసూన = దిరిగినపువ్వుయొక్క, కేశర = కంజలక్కుములయొక్క, శిఖాగ్ర = కొట్టకొనలవలె, పేలపంబుగ = మృదువుగ, మేను = శరీరమును, కశీల్పించి = కర్పించి, కలిత... ప్రకర్షుడు = కలిత = ఒప్పుచున్న, సుకుమార = మృదువయిన, సర్గ = సృష్టి చేయగలిగిన, ప్రకర్షుడు = అతిశయముకలవాడు, అనగా మృదువగుసృష్టిని జేయఁదలంచినవాడని భావము. అగుచు, ఈయింతిపల్కులందు = ఈ పమయంతిపదములందు, మార్దవమును = మెత్తననును, నిలిపె = స్థాపించెను. అనగా పమయంతిశరీరము శీర్షపుష్పకింజల్కములవలె మృదువయినది, మాటును మిక్కిలి మృదువయినవి.

తా. బ్రహ్మ, పమయంతిశరీరము శ్రేష్ఠమయి శీర్షపుష్పకింజల్కాగ్రములవలె మృదువయినట్లుగాఁజేసి, మృదువదార్థములను గశీల్పించుటచే నుత్కిర్ణము పఱచినవాడయి దీపపల్కులనుగూడ మృదువుగానుండునట్లు చేసెను.

ఉ. పచ్చనివృక్షవాటికలరపండులభిక్ష భుజించి నిచ్చలుగ

పచ్చి పతిపఁబోలుఁ బ్రతివారముఁ గోకిలబ్రహ్మచారి పెం

పచ్చపడంగ నీసరసిజాక్షీముఖద్విజరాజనొద్దఁ దా

విచ్చల సత్ప్రసూనశరరేదరహస్యము లై నపల్కులన్. 176

టీ. కోకిలబ్రహ్మచారి = కోయిలయనెడి బ్రహ్మచారి, ప్రతివారము = ప్రతిదినమును, పచ్చని... భిక్ష = పచ్చని వృక్షవాటికల = పచ్చని తరుపండ్లయొక్క, పండులభిక్ష = ఫలములనెడి భిక్షను, నిచ్చలు = సత్యమును, భుజించి = తిని, పచ్చి, పెంపు, అచ్చపడంగ = పెంపు స్పష్టమగునట్లుగా, అనగా పెంపుచెందునట్లునుట, విచ్చల = జన్మిదములు వ్రేళ్ళకుమెలివేసి వల్లె

వేయుచు, సత్ప్రసూనశరవేదరహస్యములు = మన్తధవేదరహస్యములు, వివహల్కుల్ = అయినట్టిమాటలను, ఈసరసిజాక్షిముఖద్విజరాజనోద్దే = ఈదమయంతియొక్క ముఖమనేడి చంద్రునియొద్ద, లేక, బ్రాహ్మణశ్రేష్ఠునియొద్ద, పతింపణ్ పోలున్ = నేర్చుచు గాబోలును. అనగా బ్రహ్మచారులు గృహస్థులయింట భిక్షమొత్తుకొనుచు నొకద్విజరాజునుజేరి యద్వైతప్రతిపాదకమగు సుపనిషద్వాక్యములను జనువుకొందురు. అట్లే, కోయిలయు వృక్షములిచ్చుపండ్ల రిచ్చులుభుజించుచు నీదమయంతిముఖమనేడిద్విజరాజు నాశ్రయించి మన్తధవేదరహస్యములగు పల్కులను బ్రతిదినుసును బొంచెను గాబోలు. లేచో దమయంతికంతర్ధ్వనివంటికింకంతర్ధ్వనిముల కెట్లు సంభవించినవభావము. ఈచెప్పటచే దమయంతిపలుకులు క్రిములపల్కులను మించుచున్నవని ఫలితార్థము.

తా. క్రిందియున్నది బ్రహ్మచారిత్వమును వృక్షవాహకలం దిరుగుచు నావృక్షములిచ్చు ఫలమునుకొని భుజించి ప్రతిదినుసునుబోయి దమయంతిముఖమనేడి ద్విజరాజున ద్ద మన్తధవేదరహస్యము లగుపల్కులను జన్మిదములు ప్రేక్షకు మోవే పిల్లవేయుచు సంతిలము నేర్చుచుగాబోలు.

తే. దీనికంతంబునందు వాగ్దేవి యుండి

వీణ మొరయుచుచున్నది నీవీను లలర

నదియ ముఖమున వాగ్భావ నీమాత్రయించి

యమృతధారాప్రవాహరూపముగ నిల్చె.

177

ట. వాగ్దేవి=సరస్వతి, దీ.కంతంబునందున్=ఈదమయంతికంతమునందు, ఉండు=వలించి, నులు, అలరన్=చెవులకింపుగా, వీణ, మొరయించుచున్నది=మ్రోయించుచున్నది. అనియ=అపరాధ్యనియే, ముఖమునన్, వాగ్భావము=వాక్స్వరూపమును, ఆశ్రయించి=పోంది, అమృత...పముగన్=అమృతధారా=సుధారసధారలయొక్క, ప్రవాహరూపముగన్=ప్రవాహరూపముగా, నిల్చెన్=మాత్రేనలొనినెను. అనగా దమయంతికంతర్ధ్వని సరస్వతీవీణాకంతర్ధ్వనివలె నున్నదనియు, బలుకులు సుధారసప్రవాహములను బోలుచున్నవనియు భావము.

తా. దమయంతి కంఠమునందు సరస్వతినిచి వీణీయమ్రాయంప నది వా
గ్రూపముగా వెలువడి యమృతప్రవాహములను బోలుచున్నది.

తే. అబ్జగర్భండు సుషమాసమాప్తియందు

నెత్తి చూడంగఁ బోలు నీయింతివదన

మంగుళీయంత్రణక్రియాభంగి నమరె

జిబుకమున నుండునానిమ్మనీమనసెధి.

178

టీ. అబ్జగర్భండు=పద్మమేయుల్ప తీస్థానముగాఁగలవాఁడు, సుషమాసమాప్తి
యందు=ఉత్కృష్టశోభానిర్మాణముయొక్క సమాప్తీయందు, 'ఈయింతివదన
ము=దమయంతియుఖమును, ఎత్తి, చూడంగఁ, పోలు=పరకించునియత్త మం
గుళీయంత్రముచే నెత్తిచూచెను గాఁబోలు. అనఁగా శిల్పిమొదలగువారు తా
మొకపస్తువును నిర్మించినప్పుడు తదీయవిష్టనిర్మాణపూర్తి కాఁగానే దానియం
దేవేని లోపములున్నవేమో యని చూచుట కంటి యంటనట్లు సట్టుకొని పరీశీలించి
చూచుటగలదు. అట్లే బ్రహ్మయు దమయంతివదనమును బూర్తి చేసె యం దే
వేని లోపములున్నవేమోయని చూడవలచి యట్లు చూచుటకు నంటయంట
నట్లు వ్రేళ్లతో బట్టుకొని మీదికత్తె ననిభావము. అట్లే తీవప్యండు, చిబుకము
నక=పెదవిక్రిందిభాగమునందు, ఉండు...సంధి—ఉండు=ఉన్నట్టి, అనిమ్మ
నీమ=లోతుగానున్న ప్రదేశముయొక్క, సంధి=రెండింటికి మధ్యనుండుభాగము,
అంగుళీ..భంగి—అంగుళీ=వ్రేలియొక్క, యంత్రణక్రియాభంగి=ముద్ర
వేసినట్లు, అమరె=ఒప్పెను. అనఁగా బిక్షార్థము బ్రహ్మ వ్రేళ్లతో వదన
మును కాచుచుండఁగా నతని; వ్రేలియంత్రవలె నామె చిబుకమునందుండు నెల
పులు ప్రకాశించె ననిభావము.

తా. దమయంతి చిబుకమునందుండు నెలపులు బ్రహ్మ యామెవదనమును
నిర్మించినపిమ్మటఁ బిక్షార్థము వ్రేళ్లతోఁ జైకత్తి చూచుచుండఁగా బడిన
యతనివ్రేలియంత్రవలెఁ బ్రకాశించెను.

శ. కమలాధిరాజ్యపదవీ

సనుధిష్ఠితమీవధూటిశీచారుముఖాంభో

జము మణి యటు గాదననే

నిమి త్తమున నేవఁజేయునేత్రాంబుజముల్.

179

టీ. ఈవహుటిచారుముఖాంభోజము = ఈదమయంతిసుందరపదనపద్మము, ఈమలాధిరాజ్యపద్మసమధిష్ఠితము—కమల=పద్మములయొక్క, అధిరాజ్య=సామ్రాజ్యముయొక్క, పవనీ=స్థానమునందు, సమధిష్ఠితము = పట్టాభిషిక్తమయినది. అనఁగా సకలకమలములకు రాజాధిరాజయిన దనిభాషము. మణి, అటు, కావసఁ=అట్లుకానిచో, నేత్రాంబుజంబులు = నేత్రపద్మములు, ఏనిమి త్తమునఁ=ఏకారణముచేత, నేవఁజేయుఁ=నేవించుచున్నవి. అనఁగా దమయంతిమోము వానికన్నింటికి రాజరాజు కావుననే నేత్రపద్మములు నేవించుచున్నవి. ఈకపోయిన నేలనేవింపవలెను?

తా. ఈదమయంతిమొగము సకలకమలములకును రాజరాజని చెప్పవచ్చును. కావుననే నేత్రపద్మములు సంతతమును నేవించుచున్నవి.

చ. కమలము తండ్రి యైనయుదకకంబు గళానిధి మిత్రమైనయద్దమును నహర్నిశంబు నుపరీధారణచేసి వహించెనుమిత్రచుమున నీవధూమణిముఖప్రతిబింబవిలాససంపదకనముచితలీల యాచితకరీచారువిభూషణరాజ్యకై వశిక్. 180

టీ. కమలము=పద్మము, తండ్రి, ఐనయుదకంబును = అయినట్టి జలమును, అనఁగా బద్మములు నీటియందు బుట్టునుగాన వాని కవి జనకములని తెలియఁదగినది. కళానిధి=చంద్రుఁడు, మిత్రము, ఐనయద్దమును=అయినట్టియద్దమును, ఇటు జంతువులకు నద్దములకును మైత్రియుండినట్లు కవులు వర్ణించుట ప్రసిద్ధితే కపోయినను నద్దమాకారమున జంతునితో నించుమించుగా సాటియగుటచేతను, లోకములో సమానపక్షువులకు మైత్రియుండుటచేతను, గవి వానికి మైత్రియున్నట్లు చేసినయె. అహర్నిశంబును=దివారాత్రములు, ఉపధారణ, చేసి=అశ్రయించి, క్రమమునఁ=క్రమముగా, ఈవధూ...సంపదక=ఈవధూమణి=ఈద

మయంతియొక్క, ముఖముయొక్క, ప్రతిబింబప్రతిఫలనముయొక్క, విలాసంబులయొక్క, సంపదన్ = సమృద్ధిని, సముచితలీలన్ = తగినరీతిచే, యాచితక... కై పడిన్ — యాచితక = ప్రార్థనలనలభ్యమయిన, చారు = సుందరమయిన, విభూషణ = అలంకారములయొక్క, రాజకై పడిన్ = పంక్తినివలెను, వహించెను, ఓ, సుమీ = తాశ్చనుగాఁబోలును. అనఁగా దమయంతిమొగము పద్మచంద్రులభ్యసించగిన, విలాసములు నలవల చెప్పటచే నది పద్మచంద్రుల కంటెను సుందరతరమయినద. స్వప్నమగుచున్నది.

తా. కమలము దివారాత్రిములు తనతండ్రియగునీటి నాశ్రయించియు, జంద్రుఁడు తనకు మిత్రుఁగా నద్దయు నాశ్రయించియు, గ్రమముగా నిరసర్పణములందుఁ బ్రతిఫలించిన దమయంతిముఖప్రతిబింబసంబంధమును విలాససంపదను నెరుపుచెచ్చుకొన్న యలంకారపంక్తినివలెనే తాశ్చనుగాఁబోలును.

సీ. రాహుదంష్ట్రాంకురశీర్షక చఘాతంబుల

నొక్కొకమరి నొప్పి నొందకున్నఁ

బరివేషమిష మైనశీరాశబంధంబున

బహువారములు గట్టు నడక యున్నఁ

బ్రతిమానమును గుహూశీరాత్రివేళలయందు

నత్యంతనాశంబు నీ నందకున్నఁ

బలవత్కళంకకశీజ్వలపంకసంకర

స్ఫూర్తిమాలిన్యంబుఁ బోరయకున్నఁ

తే. గాక సరివ్రాలజాలునే నీ కమలవైరి

యనధిగతదోష మైనయీ నీ యతివ మొగము

మధురబింబాధరోషంబు నీ మాఱుగాఁగ

నమృతపూరంబు గలిగిన నీయంతమాత్ర.

181

టీ. రాహు... ఘాతంబులన్ — రాహు = రాహుగ్రహముయొక్క, దంష్ట్రాంకురశీర్షక చఘాతంబులన్ = కుర్రకకచఘాతంబుమంటి కోతపండ్లయొక్క, ఘాతంబులన్ = దెబ్బలచే, ఓ

కొక్కమఱి = ఒక్కొక్కపర్యాయము, నొప్పి = బాధను, ఒంగక, ఉన్న = పొందకపోయినచో, అనగా అందు డొక్కొక్కప్పుడు రాహువుచే గ్ర సింపబడి తనకొకదనమునంతను బోగొట్టుకొనుచుండును, అట్లు ఇంద్రుడు రాహువుచే గ్రసింపబడకయున్నచో సనిభావము. పరివేషమిందును = బలయా కారకేపకము, వివపాశబంధంబున = అయిట్టిపాశబంధముచే, బహు వారములు = అనేకపర్యాయములు, కట్టు పడక, ఉన్న = బంధింపబడకయుం డినచో. అనగా ఇంద్రుడప్పుడప్పుడు పరివేషయుక్తడగుట సహజము. అట్టిదానిని గవి యిట్లు చెప్పుచున్నాడు. ఇంద్రుడు బలయా కారకేప యను పాశముచే బంధింపబడి దోషసంయుక్తడగుచున్నాడు. కాని యట్టిదోష మును జూచనిచో సనిభావము. ప్రతివాసమును = ప్రతిసెలయుందును, సుహృదా త్రివేళయందు = అమావాస్యార్థిగులయందు, అత్యంత నాశంబున = విక్రమి నాశమును, ఒంగక, ఉన్న = పొందకుండినచో, అనగా ఇంద్రుడు ప్రతిసెల యందును సమావాస్యార్థిగులందుం న కాంతిని బూర్తి నాశముచేసికొను చుండును, అట్లు తన కాంతి. నాశము కావించుకొనినచో సనిభావము. బల సత్... మాల్వ్యంబు బలసత్ = అధికమయిన, కళంక కల్పంక = కాటుక బుగ్గవంటి దుప్పచే, సుహృ = మిత్రులగుటలన, స్నాన్ = స్నానమగుచున్న, మాల్వ్యంబు = కోమమును, పౌరముక, ఉన్న = పౌరముకలయినచో, అన గా ఇంద్రునిగల గాఢముక బుగ్గవంటి దుప్పయుండుటచే ఇంద్రుని దోషములకు స్పృహను ముంజీక స్పృహనుగచున్నది. అట్టిదోషములేనచో సనిభావము. కాక = వెలకలెప్పబడిన దోషములు లేకపోయినచో, కలంకై = పద్మములకు శత్రు వు, అనగా ఇంద్రుడగుట, అనధిగతిదోషము = పొందబడిన దోషములుకలది, అనగా సద్దోషమైవగుట. నిరూయతివ మొగము = అయిట్టి సమయంతివద నమును, దుఘనపితౄభాగనోష్ఠంబు = తియ్యని దొండపండువంటి యాధగోష్ఠము నకు, మాటుగాఁగ = బదులుగా, అన్యులపూరింబు = సుఖాపీసము, కలిగినయంత మాత్ర = కలిగినంతమాత్రముచే, పరి = సామ్యము, పోలఁజాలునే = పొందఁగలు గునా? పొందలేడగుట. అనగా సమయంతివదనకమలము ఇంద్రునిఁ దిర స్కరించుచు నిస్సమమైయున్నదని భావము.

తా. చంద్రుఁ డొక్కొక్కప్పుడు అంసమునుబోలుచున్న రామపుదంష్ట్ర
లనడుమఁజిక్కి తనపెంపు గోల్పోవుచున్నాడు. ఒక్కప్పుడు పరివేషమనెడిపా
తబంధముచేఁగట్టఁబడి తనయతిశయమును బోఁగొట్టుకొనుచున్నాడు. ప్రతినెల
యందును నమావాస్యకాలముఁ గనకాంతిని సర్వమును విడుచుచున్నాడు.
మఱియుఁ గాటుకిబురగవంటి మచ్చగలవాఁడయి జనులచే దోషములకుప్ప
యని వాడుకొనఁబడుచున్నాడు. చంద్రుఁ డిట్లన్ని విధములచేతను నయోగ్యుఁ
డయ్యుండఁగా నుండఁడు పమయంతియధరోష్ఠమునకు మాటుగా నమృతముగ
లిగినంతమాత్రమున పమయంతిచనమునకు పరి గాఁజాలఁడు.

సీ. సకలశాస్త్రాఘనీష్యందధారాసార

ననసుధారనవాఙ్మహాశులొక్కొ

రతిపంచబాణదైవతియుగ్మపూజనా

నసరనైవేన్యపూర్వంబులొక్కొ

ధన్యరేఖాచిత్రైతద్భూలతావేణు

శాఖాశిఖాత్వీంశంబులొక్కొ

బలభేదిముఖచతుర్భుజ్జిరుభోన్యనగ

ప్రతిబింబనాగురారసాశమొక్కొ

తే. యధికదీర్ఘకటాక్షబాణాగ్రపణ

శాణచక్రప్రవాదానునారినగళ

భర్తతాటంకనేపథ్యభాసురిములు

దీనివీనులు శ్రీకారరమానదములు.

182

13. అధిక = భాసురిములు. అధిక = ఎక్కినది, దీర్ఘ = నిడువైన, కటాక్ష = క
డకంటచూపులనెడి, బాణాగ్ర = బాణములమునకు, కపణ = సాన పెట్టుటకుఁ
దగిన, శాణచక్ర = సాన పెట్టుటకుఁదగిన చక్రములమొక్క, ప్రసాద = సైర్వల్య
మును, అనుసార = అనుసరించుచున్న పియు, సరళ = సుందరములయినవియును,
భర్తతాటంక = బంగారపు చెవులపోగులనెడి, నేపథ్య = అలంకారములచేత,

భాసురములు=ప్రకాశించుచున్నవియును, శ్రీకారమానదములు=శ్రీయసు నక్ష
రముయొక్క గర్వమును దొలగించునవియునగు, దీనివీనులు=ఈదమయంతిచె
వులు, సకల...ఒక్కొక్క-సకలశాస్త్రాధిపతి=సమస్తమయిన శాస్త్రముల సమా
హములనుండి, సివ్యంద=కాటుచున్న, ధారాసార = ధారాసంపాతమువలె
నున్న, నవ=నూతనమయిన, సుధారస=అమృతమనెడి, వాః=నీటియొక్క,
ప్రణాళులొక్కొక్క=నిర్ణయపద్ధతులవలె నున్నవి. అనగా సకలశాస్త్రముల
ను ? స్రవించుచున్న యమృతరసమునకుఁ గాలువలలె నొప్పించున్నవి భా
వము. రతి...ఒక్కొక్క-రతిపంచబాణ=రతి మన్తగులనెడి, దైవతయుగ్మ=దేవ
తాద్వంద్వముయొక్క, పూజన=పూజయందు, అవసరనై వేద్య=అసమయమున
కనుగుణమగు నై వేద్యమైన, పూపంబులొక్కొక్క=అప్పుములోయనునట్లును నున్న
వి. అనగా దమయంతిచెవులు రతిమన్తగులకునొనరించు పూజలందు నవసర
నై వేద్యముగానుంచిన యప్పుములోయనునట్లుండును. ధన్య...ఒక్కొక్క-
ధన్య=శ్రేష్ఠమైన, శేఖా=శేఖలచే అంచిత=ఒప్పుచున్న, ఏతత్=ఈ, భూమి
తావేణు=కనుబొమలనెడి వెదురుయొక్క, శాఖా=కొమ్మలయొక్క, శిఖా=
కొనలందున్న, త్వగంశంబులొక్కొక్క = చర్మములోయనునట్లు లొప్పుచున్నవి.
అనగా నీమెచెవులు కనుబొమలనెడి వెదుర్లయొక్క శాఖాగ్రములందుండు
చర్మములవలె నొప్పుచున్నవని భావము. బల భేది...పాశ మొక్కొక్క—బలభేది=
ఇంద్రుఁడు, ముఖ=మొవలుగాఁగల, చతుర్భుజిర్భుజి = నలుగురుదిక్పాలక
యొక్క, ఉత్తర=మనఃస్థులను, ప్రతిబంధ=బంధించెడి, నాగురాపాశ మొక్కొక్క
=పల యొనునట్లుగా నొప్పుచున్నది- అనగా దమయంతిచెవులు దిక్పాలక
నల్పురను మోహములో ముంచినవని తాత్పర్యము.

తే. పదియునెనిమిదివిద్య లీరవద్దనయన
శ్రవణములరెంట నర్థమర్థము గ్రహించె
సంతరుష్కీర్ణ గంభీరహార లేఖ
యదికదా వీనులందుఁ దోడ్పడినవలెక్క.

టీ. ఈపద్దనయన=పద్దములవంటి నేత్రములుగల యీదమయంతి, పదియు నెనిమిదివిద్యలు, శ్రవణములరెంటు=రెండుచెవులచేతను, అర్థమర్థము = సగముసగము, గ్రహించె=స్వీకరించెను. అంతె... లేఖ=అంతః-లోపలనుండి, ఉత్కర్ణ=వ్యాపించియున్నదియు, గంభీరహారలేఖ=లోతైనదియు, మనోహరమయినదియునగు గీత, అదికదా=అగీతయేకాదా? ఓనులంకు=చెవులందు, తొమ్మిదవలెక్క=నవసంఖ్యనుబెల్పు యంకముయియున్నది-అనగా సమయంతిచెవులు తొమ్మిదంకవలెనున్నవిని భావము.

తా. ఈసమయంతి పదునెనిమిదివిద్యలను రెండుచెవులచేతను, తొమ్మిదితొమ్మిదిచోప్పున స్వీకరించెను. అట్లుమెగ్రహించిన పద్యాసంఖ్యను బెలియఁజేయుటకు లిఖించిన తొమ్మిదంకలవలె నామెచెవులు రాణించుచున్నవి.

తే. అవటుశోభితమాణవరకాభిరామ

యందితోర్ధ్వక, యాలింగ్యతాతిహృద్య

యద్భుతైకనిదాన, శోభాస్పదంబు,

కంబుబిబ్బకనతి దీనికంతలక్ష్మి.

184

టీ. దీనికంతలక్ష్మి=ఈసమయంతికంతశోభ, అవటుశోభ=బ్రహ్మచారిచే శోభితము కాకపోయినను, మాణవకాభిరామ=బ్రహ్మచారిచే మనోహరమయినది. ఇటు, “షటు” “మాణవ” శబ్దములు బ్రాహ్మచారిపర్యాయములు కావున బ్రహ్మచారితో శోభించుట బ్రహ్మచారితో శోభించుటగుట్లు విగోహము. ఇందులకుఁ బరిహారము. అవటుశోభ=అవటుకంతమునకు విరుద్ధమునుచ్చిలిగుంటచే, శోభిత=ప్రకాశించుచున్నది. మాణవకాభిరామ=మాణవక=అణువదిపేటల ముత్యాలహారముచే, అభిరామ=మనోహరమైనది, అనగా సమయంతికంతము ముచ్చిలిగుంటచేతన, ముత్యములహారముచేతను, ప్రకాశించుచున్నదని భావము. మరియు, దీనికంతలక్ష్మి=ఈసమయంతికంతశోభ, అందితోర్ధ్వక-అందిత=ఒప్పుచున్న, ఊర్ధ్వక = ఊర్ధ్వకమనువాద్యవిశేషము కలదయినను, అలింగ్యతాతిహృద్య=అలింగ్యమనెడి వాద్యవిశేషముయొక్క ధర్మముచే మనో

హరమయినది. ఇట=హార్యకమను వాద్యవిశేషముకలిగి యాలింగ్యమనెడి వాద్యవిశేషముయొక్క ధర్మముకలుగుట యెట్లని విరోధము. శ్లో “మృదంగా మురజాభేదా స్తవంక్యానింగ్యోర్ధ్వకాస్త్రయః” అను నమరసింహునివాక్యము స్తరణీయము. ఇందులకు, అంచితోర్ధ్వక=ఓప్పుచున్న మీదిభాగములుగలదియు, అలింగ్యతాతివ్యాప్య=కాఁగిలెంతకుఁ దగియుండుటచే మనోహరమైనది. అనఁగా దమయంతికంత మొప్పుచున్న యూర్ధ్వభాగముగలిగి యాలింగనయోగ్యమయి యున్నది భావము. అమ్మలైకనిదాన=అశ్చర్యములకు ముఖ్యస్థానము. శోభా స్పంబు=కాంతికిఁజోమైనది, కంబుబిన్నోక=శంఖముయొక్క విలాసముల వంటి విలాసములుకలది.

తా. ఈ దమయంతికంతము ముచ్చిగింపటచేతనా ముత్యాలహారములచేతను బ్రకాశించుచు, నొప్పుచున్న యూర్ధ్వభాగముగలిగి యాలింగనయోగ్యమయి యుంటుచే మిగుల మనోహరమయి యాశ్చర్యములకు స్థానమయి మిక్కిలి శోభకలదై శంఖముయొక్క విలాసములవంటి విలాసములుకలదై యొప్పుచున్నది. క. కవితాగానప్రియవా

గ్వివరణ సీమావిభాగవిధి రేఖలు నా
ధవళాక్షికంతసీమం

బ్రవిమల రేఖాత్రయంబుఁ గి బ్రస్ఫుటమయ్యెన్. 185

టీ. ధవళాక్షికంతసీమం—ధవళాక్షి = తెల్లనకన్నులుగల దమయంతియొక్క, కంతసీమం = కంత ప్రదేశమందు, ప్రవిమల రేఖాత్రయంబు = స్వచ్ఛమయిన మూడు రేఖలును, కవితా... రేఖలు—కవితా = కవిత్వములకును, గాన = సంగీతమునకును, ప్రియవాక్ = మధురవాక్యములకును, వివరణసీమ = ప్రత్యేకముగా సరిహద్దులను, విభాగ = నిర్వహించుటకయిన, విధి రేఖలు = బ్రహ్మసంబంధమయినగీతలు, నాక్ = అనునట్లుగా, ప్రస్ఫుటము, అయ్యెన్ = నిర్పడినవి. మఱియు లోకములో నొకస్థలమును గుఱించి వివాచపమునప్పుడు, తగినప్రహరవిమండు, వారలవివాదమును దీర్చుట కాస్థలమును విభజించి యొండొరులకు సంబంధములేనట్లు చే

యును, అట్లే పమయంతికంఠము నాశ్రయించియున్న కవిత్వము, గాఢము, ప్రియ
వాక్కులును, గంభీరమైయున్న వివాచపడుమండఁగా బ్రవృత్తానివివాచము
తీర్చుటకై భాగములుచేసి వానిశీర్షిచిన హద్దులనునట్లుగాఁ గంఠమందు గీతి
లొప్పుచున్నవి. ఈచెప్పటచే పమయంతి, కవిత్వము, గాఢము, ప్రియవాక్కు
లను గలిగియున్నదియుఁ గంఠమందు మూడుకేలుగలదియు ఘోతార్థము.

తా. స్పష్టము.

క. కాంతాశాహుద్వంద్వా

త్యంతసరాజయసమాశ్రితాంభోదుర్గా

భ్యంతరము లైనబినముల

కింతర్నిర్వ్యధనకలన క మది యెల్లొక్కో

186

టీ. కాంతా.. తరలు—కాంతా=పమయంతి సెక్కి, బాహుద్వంద్వా=
భూద్వయముచేర్చిన, అత్యంతసరాజయ=మిక్కిలి పరాభవము, సమాశ్రి
త=ఆశ్రయింపఁబడిన, అం. మర్గ=జలమగ్గమునొక్క, అభ్యంతరములు=మ
ధ్యప్రదేశములవి, నెనబినముల—అయితామృతకూండము, అఁగాఁ దా
మరతూండ్లు పమయంతి బాహువులచే నయి పఁబడి గూపరాభవమును
సహింసలేక జలములో నునికియున్న ఘోషము. అంతర్నిర్వ్యధనకలనము=
లోపలను దుఃఖములేకపోవుట, ఎట్లొక్కో=ఏలాగునోకదా, అఁగాఁ బరా
భవమునొందిన తామరకూండము మ. మలేకపోవుట యిట్లనిపింపఁగలదు. అం
తర్నిర్వ్యధనకలనము=లోపల గన్నులగల చప్పెచో నందులకుఁ బరిహార
ము గలుగును. ఇట “ ర్వ్యధన ” శబ్దమునకు, మ. మలేకపోవుటయనియు,
రంధ్రమనియు నర్థముండుటచే, మొదట పరిహారము కల్పించి, పిమ్మట బరిహారి
ముచేసెను. తామరకూండము లోపల గన్నులుండుట స్వభావవిధము. ఈచె
ప్పటచే పమయంతిభుజములు తామరకూండకంటెను మిక్కిలి సుకుమారము
యైనవని భావము.

తా. స్పష్టము.

క. తరుణి యతిలులితపర్వ

స్వరపంచశరీసమానశమహనీయనఖాం

కురమృదులాంగులివిలస

త్కరపంకజయుగళి దీవిః శ దరమెనుతింపన్.

187

టీ. తరుణి = సమయంతి, అతి...యుగళి = అతిలులిత = మిక్కిలి ననుపు పేయఁ బడిన పర్వ = గణపులుగలదియగు, స్వర = మున్నగునయొక్క, పంచశరీ = అయిదు బాణములతోను, సమాన = సమమయిన, మహనీయ = బహుశున్న, నఖాంకుర = నఖాగ్రములుగల, వృదులు = కెత్తిన, అంగులి = వేళ్లుగల, విలస త్ = ప్రకాశించుచున్న, కరపంకజయుగళి = పద్మములవంటి రెండుచేతులు గలది. దీవిః = ఈ సమయంతిని, సుతింపన్ = స్తోత్రముచేయుటకు, తిరమె = శక్య మగునా? అనఁగా సమయంతివేళ్లు మున్నగు బాణములనలెను, అశీచేయి మన్న నునియుములసాదినలెను, బ్రకాశించుచున్నది భావము.

తా. ఈ సమయంతి మిగుల నున్ననిగణపులుగల, మున్నగు నిబాణపంచక మువంటివేళ్లతో నొప్పచున్న చాస్తపద్మములు కలవి. అట్టి సమయంతిని బొగ డఁ పరముకాదు.

తే. జలరుహాననదోర్గ్రిల శ గెలుపఁబోలుఁ

కేలిమై నీమృణాళికాకీసలయములఁ

గాక యివియేల మిన్న కేళికరణి మునుఁగుఁ

గీర్తి బాలియఁగ బహుళదుశ్శీర్తియందు.

188

టీ. జలరుహానన = పద్మమువంటి ముఖముగల సమయంతియొక్క, దోర్గ్రిల = బాహువిలాసము, కేలిమై = విలాసముచే, ఈమృణాళికాకీసలయములన్ = ఈచిగురుతామరతూండ్లను, గెలువన్, పోలున్ = జయించెను గాఁబోలును, కాక, ఇవి = తామరతూండ్లు, మిన్నక, కీర్తి, బాలియఁగన్ = నశించునట్లుగా, బహుళదుశ్శీర్తియందున్ = విస్తారమైన బురదయనెడి చెడుకీర్తియందని

యర్థము-చెడుబురదయంపని భావము కీర్తయించగా యశమును బురదయునగు నుపకరణిక్కులగుట=ఎందులకు చునునగుచు? అనగా-మయంతిబాహువుల చేత తానురహిండ్లు క్రియగ జయింపబడుటచేత నే దుష్కీర్తయందుము నుగుచున్నవని భావము. లేక, దుష్కీర్తి నల్లగానుండునని వర్ణించుట కవిసమయవిధము. కావున నల్లగానుండుబురదతో పురదయుగాఁ బుట్టి మింగివేయుచున్న తానురహిండ్లును మయంతిబాహువులతో బోలలేకపోవుటచేత నే బురదయనెడి దుష్కీర్తిపాలయినట్లు బుట్టేర్పిక్షించెను. అనగా-మయంతి బాహువులు తానురహిండ్లును మింగియున్నవని భావము.

తా. స్వప్నము.

సీ. గంధవాకణకుంభశారవస్ఫరణంబు,
కనకకుంభములకుఁ గల్గెనేని
లికుచకోమలకాంతిశీలీలావిశేషంబు,
చక్రవాకములందుఁ గరిగెనేని
మాలూరసౌభాగ్యమహిమానుభావంబు,
చాడిమీఫలములఁ గరిగెనేని
ససకలొకే లితకేవలనగుచుచ్చాఽయ,
యజ్జకోరకముల కేకబృనేని

తే. గాని సంతేమఁగారాదు కి వానివాని
హరినిరసలిలధారానఛాత
కాంచనాచలశృంగభారగుంబు లగుచు
రాజితము లై నదీనినక్షిప్తములకు

189

టీ. గంధ...స్ఫరణంబు-గంధవాకణ = గంధజాతియేగుడుయొక్క, కుంభ = కుంభస్థలముయొక్క, శారవ = గొప్పతనముయొక్క, స్ఫరణంబు = అతిశయము, కనకకుంభములకు = బంగారపుకుండలకు, కరిగెనేని = సంభవించినచో, అనగా నేనుగలకుంభస్థలముయొక్క గొప్పతనము బంగారుకుండలకు సంభ

విందినచో సనిభావము. లికుచ...విశేషంబు—లికుచ = నిష్ప్రపండ్లయొక్క, కోమలకాంతి=మృదుకాంతులయొక్క, వీలావిశేషంబు=విలాసాతిశయము, చక్రవాకములందు=చక్రవాకపక్షులందు, జరిగే నేని=సంభవించినచో, అనగా నిష్ప్రపండ్లను సావిత్రీదేచ్చుటకు వానికి సమయమిటుచుచులుపలె బరస్పరిమొరనికొనియుండుటలేదుకాన నిలనుపడును. చక్రవాకముల కట్టగుణమున్నను సమయం తీసుచికాంతి వానికి లభింపలేదు. కావున నిష్ప్రపండ్లకాంతి చక్రవాకములకు లభించినచో సామ్యము చేయఁ గియుండునని భావము. మాలూర...భావంబు—మాలూర = మారేడుపండ్లయొక్క, సౌభాగ్య=సౌంధ్యముయొక్క, మహిమానుభావంబు=మహిమాతిశయము, దాడిమిఫలములకు = దానిష్ప్రపండ్లయందు, తగిలెన్ నీని=లభించినచో, అనగా దాడిమిఫలములకు మారేడుపండ్లసౌంధ్యాతిశయ ముపడినచో సమయం తీసుచులు సావిత్రీ చేయవచ్చునని భావము. అనకల...భాయ—అనకలలోన్చితి=సంపూర్ణముగా, వికసింపని, ప్రసవగుచ్ఛచ్ఛాయ=పూలగుత్తులయొక్క కాంతి, అబ్జకోరకములకు = తామర మొగ్గలకు, అబ్బే నేని=సంభవించినచో, కాని=గజకుంభాదులందున్న గౌరవాదులు కనకకలశాదులకు లభించినప్పడేకాని, వానకావానక = ఆయావస్తువులను, హరి...భాగంబులు—హరి = మనోహరములయిన, గర్భ = సెలయేళ్లయొక్క, సులిదారా = ఉపకారలచే, అవధౌత=కడుఁబడిన, కాంచనాచల=బంగారుకొండయొక్క, శృంగభాగంబులు= శృంగప్రదేశములుకలవి, అగుచున్, అనగా సెలయేళ్ల గీటిచే జక్కఁగఁగఁగఁబడిన బంగారుకొండశిఖరములపలె సమయం తీసుచు లోప్యమైననని భావము. రాజలియలు=ప్రకాశించుచున్నవి. వివచింపగోరుములకు=అయినట్టి యీ కాంతికుచములకు, సరి, చేయఁగాన్, రాను=సాటిచేయవలనుపడు.

తా. కరకుంభముల గూకారవిశేషము బంగారుకుండలకును; నిష్ప్రపండ్లకాంతి చక్రవాకపక్షులకును, మారేడుపండ్లసౌంధ్యము దాడిమిఫలములకును, బూలగుత్తులకాంతి తామరమొగ్గలకును, గలిగినచో నాకనకకలశాదులను, సెలయేళ్ల

నీటిచే శుభ్రములైన బంగారుకొండశిఖరములవలెనున్న పమయంతికుచములకు సరిపోల్పవచ్చును.

తే. నలువ నన్నంబుగా దీనినడము కినిసి

యావనమునకునిచ్చె నార్యుంక మెల్ల

నది యుపాదానమునంగ దా న్నది సృజించె

నున్నతము లైనయేతత్పయోధరముల

190

టీ. నలువ = బ్రహ్మ, కినిసి = కోరినది, అనగా నేనోకారణముచే పమయంతి పుష్కలమై కోపమునహించి, దీనినడము = పమయంతిపడుము, సన్నంబుగాకొ = స్పృశించునట్లుగా, ఆయంకమెల్లకొ = ఆమహాభాగమంతటి సారమునెల్లగా, యావనమునకుకొ = శ్రేయోబ్రాహ్మణులకు, ఇచ్చెకొ = ఇచ్చెను. అనగా లోకములో బ్రభువైనదయిన నొకసమయమున విరుద్ధప్రవర్తననడయినచో వానినడములకెల్లగో వాడు గృహితులకు శిక్షవిధించి యావనములను వా.బంధువుల కొసంగుట చూచుచున్నాము. అట్లే బ్రహ్మకు పమయంతి మధ్యమమైన గోపముండుటచే దా.సారమునంతయు దీని యావనమునకొచ్చెననుభవము. అది = ఆవిహించుము, ఉపాదానమునకొ, కదా = దానిని పాదానకారణముగా జేసికొని, ఉన్నతము = ఎత్తైనది, వియేతత్పయోధరములకొ = అయివట్టి పమయంతికుచములగా, సృజించెకొ = పుట్టించెను. యావనమున యించినచోడనే మనసులేర్పడును. దానిని వియిల్లున్నేక్షించెను. అనగా పమయంతికుచము సన్నముగానున్నచేయును గుచము బున్నతముగానున్నవియు భావము.

తా. బ్రహ్మ నమముపయంతిచే యని కృత్యమొందునట్లుగా నాసారమునకును యావనమునకును ముగిసిన చూపారము సుపాదానముగాజేసికొని యున్నకుములయిన సయోధరములకు నిర్మించింది కాబోలు.

చ. అరయ ననంగ రాజ్యవిధనవాధ్యుడయంబు ప్రకార మిట్లపో
కర మురుదైన యీనుదతికొను నశ్రితియంబుచే నిరం

తరమయి మాక్రమింపబడెదానికిఁదోడ్దొకొస్త్రాద్దమంబయో
ధరములుచూచుచున్నయవి 3 దర్పవిభృంభణలీలయేర్పడవ్.

టీ. కరకు=హక్కులి, అరు=అశ్చర్యముగ నుండును, ఈశురతికాసు=
ఈశమయింతిమధ్యమునలిత్రతయలు 17 = 2500 బహు మాశురేఖలచే,
నిరంజరము, అయి=అనకాశము నే పురు, అక్రమింపబడె, అనగా పమ
యంతిమ 30 వలి తి ముచే బ్రకాశించు ము 25 భాగము దాక్షిణ్యో
శు=అందుక సాయముగా, అ 25 శుభ్యముగ నలిసియ పాక్రమింమకొను
టపసాయము 10 భా 100 పక్షాంతి కలు = 2500 విభింభణలీల=
గర్వాతిశయము నుక్తి విలాసము, విభింభణ=స్వప్త సుంట్లు 1, ఒకొ పాద్మ
నా=ఒక సమయము, మామమి వివి = 2500 వచ్చు వి అనగా
దాసు వగి 2500 మహాకోవింద గూర్చి, ఎముల పి చూకమి మకార
నానలి మామమన్నవి భాగము అది 2500 = 2500 పక్షగా, అ 25 రాస్య
విభవాభ్యుదయము ప్రకారము—అంగ = 2500 నుక్తి, ర్వావిభవ=రా
జ్యసంపత్తు, అ 2500 గూర్చి 2500 మకార అభ్యుదయము=అ
భివృద్ధియొక్క, 2500 గూర్చి=తి, పట్టణ=2500 గూర్చి యుండు గాబో
లును. అనగా మందిరాజ రాస్య 2500 బబలులు ముక్తిలు నాక్రమించి
నవ్వ పు ముర్తుపక్ష మయించి చూపబడు 2500 పక్షములేముటగలను.
అంతియకా 2500 వాసు ప్రబలుపక్ష మయించి యామర్జులు నాక్రమిం
చుకొని నాగము ప్ట్ల ప అరా 2500 గూర్చి 2500 గూర్చి 2500 గూర్చి
మగు మధ్యము 2500 ము మాక్రమింమకొనగా బయోధరములు దుర్బల
మగు మధ్యముపక్ష మయించి పబలు గర్వమడంపుకు బమలుగా దా
సు నామధ్యము నాక్రమించుటకే మామమం 2500. మన్నన రాస్యముగో
న్యానూన్యా ము 2500 ముట్టులేయుండు గాబోలు, అనగా పమయంతి
మధ్యము 2500 త్రియ ముచే నా కాంతిమయినయుండు చములు 2500 లని
యు ఫలితార్థము.

తా. మిగుల నాశ్చర్యముగొలుపు నీవమయంతిపడుచు పలితయముచే మి
క్కిలి యాక్రాంతమయియుండగా దానికిసాయము పాలిండ్లు గర్వాతిశయ

ము స్వప్తమగునట్లుగాఁ దామును నామధ్యము నాక్రమించుటకే యాలోచించుచున్నది. అలోచింపఁగ మన్న సునిరాజ్యమందు న్యాచుమార్గానుసరణ మిట్లేయుండును గాఁబోలును.

తే. ప్రబలవక్షోజహేమకుంభములు చూచి
లలితరోమావళీరజ్జలతికఁ జూచి
నాభికూపంబుఁ జూచి నానయనయుగము
తృప్తి నహించుచున్నది నీ దీనియందు.

192

టీ. నానయనయుగము = నానేత్రస్వంస్వము, ప్రబల...కుంభములు—ప్రబల=గొప్పవయిన, వక్షోజహేమకుంభములు=బంగారుకుండలవంటి కుచములనుఁ చూచి, లలిత...లతిక—లలిత=సుందరమయిన, రోమావళీరజ్జలతికము=లతపంటి నుఁగారును, చూచి, నాభికూపంబుకొ=కూతివలె బోఁతై కపొక్కిలిని, చూచి, దీనియందుకొ=ఈదమయంతియందు, తృప్తి, నహించుచున్నది=తనివిచేంచుచున్నది.

తా. స్వప్తము.

తే. నాభియుత్పాటితాలాన ననన్యచిలము

రోమవల్లరిశృంఖలాదామకంబు

కామమదవారణమున కీరకంబుకంఠి

వలుఁదచనుదోయి గిరివప్రసానాస్తుభూమి.

198

టీ. నాభి=దమయంతియొక్క పొక్కిలి, ఉత్పాటితాలాన ననన్యచిలము—ఉత్పాటిత=పెల్ల గింపఁబడిన, తాలాన=గజబంధనకావ్యముయొక్క, నన్య=క్రొత్త దగుచిలము=రంధ్రము. అనఁగా దమయంతిపొక్కిలి యేనుఁగునకట్టెడికొయ్యి యూడఁదీయఁగాఁ బడినరంధ్రమువలె నొప్పుచున్న పరిభావము. రోమవల్లరి=నుఁగారు, శృంఖలాదామకంబు=ఏనుఁగునుబంధించు గొలుసువంటిది, ఈకంబు కంఠివలుఁదచనుదోయి=ఈదమయంతియొక్క స్థూలమయిన కుచద్వంద్వము,

కామమదవారణంబునకుఁ = మన్న గుండ నెడి మదపుటేనుంగునకు, గీరివప్రవాస్తు భూమి—గిరివప్ర=కొండచరియలకుఁ గ్రిందిభాగమునందలి, వాస్తు=నివసించు గిరి, భూమి=ప్రదేశము, అందుగా నీవమయంతి వలెదయగు కుచద్వంద్వము మన్న గుండను మదపుటేనుంగునకు నీవానయోగ్యములగు మంటిదిబ్బలవలె నొప్పుచున్నదని భావము. మఱించిన యేనుంగు శయనమనలమందుఁ బ్రక్కల కొత్తిగిలునమిత్తము మంటిదిబ్బలుండుట ప్రసిద్ధము.

౧. దమయంతి నాభి యేనుంగు కట్టుగొయ్య నూడఁదీయఁగాఁ బడినరంధ్ర మువలెను, నూగారు, బంధనపుగొలుసువలెను, జనుదోయి మదనాడను మదపుటేనుంగు నినించుప్రదేశమునం గల మంటిదిబ్బలవలెను బ్రకాశించుచున్నది.

తే. ప్రతిఫలించుప్రవేణి కారభారఖచిత

మల్లికలు రాజతాక్షరమాళికలుగ

శంబరారాతివిజయశాసనసువర్ణ

పట్టికయుఁ బోలె నొప్పు నిరప్పడఁతివీపు.

194

టీ. ప్రతిఫలించు...మల్లికలు-ప్రతిఫలించు = ప్రతిబింబించుచున్న, ప్రవేణి కాభార=జటాభారిమునందు, భువి=హృద్విబవీ, మల్లికలు=మల్లపూవులు, రాజతాక్షరమాళికలుగఁ = నెండియక్రముల పంక్తివలెను, ఇరప్పడఁతివీపు, శంబరా...పట్టికయుఁ—శంబరారాతి=మన్న సానియొక్క విజయశాసన=జయ శాసనసంబంధమయిన, సువర్ణ పట్టికయుఁ, పోలెఁ = బంగారపు పలకవలెను, ఒప్పుఁ = ప్రకాశించును, దమయంతివీపు బంగారపుపలకవలెను, నందుఁ బ్రతిఫలించిన జటాభారిమునందుగల మల్లపూవులు మన్న గుని జయశాసనముల సంబంధమగు నెండియక్షరముల పంక్తివలెను నొప్పుచుండును. ప్రతిబింబించినమల్లపూవులనుటచే దమయంతిశరీరము లావణ్యపరిపూరితమయి యద్దమువలె బింబగ్రహణార్హమయి యున్నదని తెలియవచ్చుచున్నది. దమయంతివేణియందు ముడువఁబడిన మల్లెలు మన్న గుని జయశాసనాక్షర పంక్తులనియు, దమ

యంతివీపు మన్ననని నయశాసనఫలకమునలె నన్నదయుఁ జెప్పటచే వానిఁ జూచినవారికందరికిని మోహము కలిగింపజాలి యున్నవి భావము.

తా. నమయంతిజడయందు మునునబడిన వల్లెపూవులు పిచ్చనందుఁ బ్రతి బింబింపఁగా ఇవి చుడన నుశాసనబంధమగు నెఱడియక్షర గుణాలెను, వీపు నయశాసనము వ్రామునగిన ఫలకమువలెను నొప్పుచున్నది.

క. తనజనకుఁడు శౌరి నుద

ర్భవచక్రమునను జయుంచె శీ జగచుని మగుఁ డీ

వనితి యదర్భవకటితెటి

ఘనచక్రంబున జయుంపఁ శీ గాఁదలఁచు జమీ ? 195

టి. మరుఁడు=మర్మగుఁడు, తనజనకుఁడు=తనతండ్రియగు, శౌరి=విష్ణుమూర్తి, సుసర్భవచక్రమున=సుసర్భవగా వర్ణింపఁబడిన చక్రాయుధముచే, జగము=లోకము, జయుంచె, అ=అయ్యాపించి, ఈ...చక్రంబున=ఈవనిత=ఈవయంతిమొకటి, అర్భవ=స్త్రాప్యసగుటచేఁ జూడవలసినదని, కటితటచక్రంబున=తటచక్రముచే, ఘంపఁగా=జయుంచుటకు, తలఁచున్, చుమీ=అలోచించు. అఁగా మరయంతి సొంతింబము మరునిచక్రమువలె నన్నదని భావము. తండ్రికైన సులభముగా జూడవగియున్నదగుటచే దానికిఁ బ్రతీకారముచేయవచ్చు. కాని మరచక్రముపలకు పడమఁదలతరారు నేయ ముసపడదు కా నగును నిరాటంకి అగా జయుంపచ్చును. ఈచెప్పటచే మరయంతి సొంతి మరచక్రమునకు మగుఁడు జగమునొప్పునని భావము.

తా. తనతండ్రియగు విష్ణుమూర్తి లోకమును చక్రముచే జయించు చుండెనని తలంచి తాను మరయంతినిఁబొంది యుండవలయు జయుంప నూహించెను.

తా. ఏదే నొక్కమనోహరాంగికముచేతనీయిందుబింబాస్యహేలాదర్పంబున బిష్ణులచ్చదము గెల్వంగఁ దలంచె జమీ

లేదే నన్యమహీజవ్రతములు ప్రాశంసక యేలా భయ
ప్రాదుర్భావమునం జలిగించు నది నిరర్వాతప్రదేశంబునన్.196
టీ....పిప్పలస్పృహము=రావియాకు.

తా....

తే. చిగురుబోడి భూవల్లరి శ్చిత్రరేఖ
యినినాన తిలోత్తమ శ్చింత నిజము
చెలువయూరుకాండద్వయ్యాసృష్టిరంభ
మానినీమణిమధురోక్తి శ్చ మంజుఘోష.

197

టీ. చిగురుబోడి భూవల్లరి=చమయంతియొక్క కనుబొమలు, చిత్రరేఖ=చిత్రమయిన రేఖలుగలది, మణియు=జిత్రరేఖయను నచ్చరవంటిది. ఇంతినాన=చమయంతియొక్క నాసిక, తిలోత్తమ=తిలపూవులలో నుత్తమమువంటిది. అనగా చమయంతి నాసికశ్రేష్ఠమైన నవ్వుపువ్వులై మనోహరముగా నున్నదని భావము. మణియు చమయంతి నాసికతిలోత్తమయను నప్పరసలై నున్నదనియు నర్థము స్ఫురించుచున్నది. ఇంత నిజము = ఇదియంతయు సత్యమే, చెలువయూరుకాండద్వయ్యాసృష్టి=చమయంతియొక్క తొడలనలియొక్క సర్పము, రంభ=అనటికంటమే, అనగా చమయంతియొక్క తొడలు రంభాస్తంభములను బోలుచున్నవిని భావము. మణియు చమయంతి తొడలు రంభయను నప్పరసలై నున్నవనియు నర్థము. మానినీమణిమధురోక్తి = చమయంతియొక్క మధురమైన భాషణములు, మంజుఘోష = మృదువైన ధ్వనికలది. అనగా చమయంతిపాటలు మిగులమృదువయినవిని భావము. మణియు చమయంతిపాటలు, మంజుఘోష = మంజుఘోషయను నప్పరసనుబోలుచున్నదనియునర్థము. చమయంతియొక్క క్కయవయవమే యొక్కొక్కదేవతాస్త్రీని బోలుచున్నదని చెప్పటచే దేవతాస్త్రీలకంటెను నధికమగు సౌందర్యవిశేషముగలదనియు నొక్కొక్కయవయవమునకే దేవతాస్త్రీలు సాటివత్తురో రాజో

చా ౧ శ్రీమహాభారతసర్గకార్య

కా నావ్యాసలలితోరుగౌరమహిమ.

199

టీ. త=దమయంతి, నానా...కమల-నానారద=నారద మహామునిని, ఆహ్లాది=సంతోష పెట్టెడి, వదనకమల=ముఖపద్మముకలది, అనగా నారదమహామునికిగూడ మోహము కలిగించుముఖపద్మముకలదని భావము. “నానారద” అనుచోట రెండునక్షత్రత్వరుషములున్నవని యెఱుంగునది. న+నారద—అనారద=నారదుడు కానివాడు. న+అనారద—నానారద=నారదుడుకానివాడు కాండనియర్థము. అనగా నారదుడే యని భావము. మునులను గూడ మోహింపజేయుచున్నవనుటచే దమయంతి సౌందర్యాతిశయము వ్యక్తమగుచున్నది. వినిత=దమయంతి, నానా...కమల-నానారద=అనేకములగు దంతములచే, ఆహ్లాది=యోషిపంతుల మనస్సున కానందముగొలుపుచున్న, వదనకమల=ముఖపద్మముకలదని యర్థాంతరము, నీలకుంతల=నల్లనిముంగురులు గలదమయంతి, కుచక్లైలశీలి భృగువు—కుచక్లైల=స్తనములనెడి పర్వతములను, శీలి=కోరుచున్న, భృగువు=భృగుమహాముని గలది. అనగా దమయంతి భృగుమహామునికి మోహము కలిగించుకునియు కలదనుట. మఱియు మునులకుఁ బర్యతాశ్రయము సహజము కావున భృగువు దమయంతీకునములనే పర్వతములుగా భ్రమించి కోరుచున్నాడని భావము. మఱియు, నీలకుంతల, కుచక్లైలశీలి భృగువు—కుచక్లైల=స్తనపర్వతములయొక్క, శీలి=ఉత్తమమయిన, భృగువు=చరియలు లేక తటములు కలదని యర్థాంతరము, అనగా దమయంతి స్తనములు పెద్దచోయలు గలిగి మనోహరముగానున్నవని భావము. చామ=దమయంతి, శ్రీ...మహిమ—శ్రీ=శోభాయుక్తమయిన, మహాభారత=భారతగ్రంథమనెడి, సర్గకార్య = నిర్మించుకార్యమనకు, కారణ = హేతువయిన, వ్యాస = వ్యాసమహర్షికి, లలిత=సుందరములయిన, లేక, మనోహరమయిన, ఊరు=తోడలయొక్క, గౌరమహిమ=తెల్లనికాంతులయొక్క మహిమ కలది. అనగా దమయంతి తనతోడలయొక్క గౌరవాంతిమహిమచే వ్యాసునికి మోహముగలిగించుచున్నదని భావము. వ్యాసుడు రంభావనవాని కావున దమయంతితోడలను

గాంచి రంభాస్తంభములని భ్రమచెంది యాశ్రయించుచున్నాడని భావము. మఱియు, చామ=దమయంతి, శ్రీమహా...మహిమ-శ్రీ=శోభాయుక్తమయిన, మహాభా=ఎక్కుడుకాంతి గల, రత=సంభోగముయొక్క, సర్గకార్య=నిర్వాణ కార్యమునకు, కారణ=హేతువయిన, వ్యాస=విస్తృతములయిన, లలిత=సుందరములయిన, ఊరు=తోడలయొక్క, గౌరమహిమ=గౌరవాంతులయొక్క యతిశయముకలది. అనఁగా దమయంతితోడలు సురతసంపాదకములై, సుందరములై, కావుననే, యువమనోహరములయి, గౌరవాంతికలవై, ప్రకాశించుచున్నవని భావము.

తా. ఈదమయంతిపదనకమలము నానావిధదంతములచేతను, నొప్పుచున్నది. ఈమెకుచులు గొప్పటములచే బ్రకాశించుచున్నవి. ఈమెతోడలు సురతసంపాదకములయి గౌరవాంతులచే మిగుల మనోహరమయినవి.

చ. సుదతి మనంబునం దలచి మాడ జతుర్దశి యకానరుంధతీ
మదనపురంధ్రి దైత్యరిపుమానవతీ ననమాతృకాజన
త్రిదశవరేణ్యభామలకు ఓ దివ్యమహామహిమానుభావనం
పద నటుగాక గుల్మపరిపాటి నదృశ్యత సంఘటిల్లునే! 200

టీ. దివ్య...సంపద=దివ్య=శ్రేష్ఠమయిన, మహత్=ఉత్కృష్టమగు, మహిమ=గొప్పతనముయొక్క, అనుభావసంపద=ప్రభావసమృద్ధిచే, మనంబున=మదియందు, తలచి మాడగజ=అలోచించిమాడగా, సుదతి=మంచిదంతములుగల దమయంతి, అరుంధతీ...భామలకు=అరుంధతీ=పసిష్ఠునిభార్యకును, మదనపురంధ్రి=రతీదేవికి, దైత్యరిపుమానవతీ=లక్ష్మీదేవికిని, ననమాతృకాజన=బ్రహ్మాణీమొదలగుతోష్టండ్రుగురుమాతలకును, త్రిదశవరేణ్యభామలకు=శచీదేవికిని, చతుర్దశి=పదునాల్గుసంఖ్యను బూరించునది. జౌ=అగును. అనఁగా నిదివలకు బదుముగ్గురు గలరు. ఈమె పదునాల్గువదియని భావము. దమయంతిపైని బేర్కొనబడిన మహానుభావురాండ్రతో బోల్చదగిన దనుట తెల్లమగుచున్నది. నవమాతృక తెవరనగా శ్లో॥ బ్రహ్మాణీచైవ మాహీకామరీ వైష్ణవీతథా! వారాహీనారసింహీచ మాహేంద్రీచండికా తథా । మహా

లక్ష్మీరితి ప్రోక్తాః క్రమేనైతానవాంఛికాః॥ అని యెఱుంగునది. అటుకాక దమయంతి యరుంధతి మొదలగును త్తమస్త్రీలతోఁ బోల్పఁదగినది కానిచో, గుల్భపరిపాటిక = చీలమండయొక్క రీతిచే, అపృశ్యత = దర్శనాభావము సంఘటిల్లు నే = సమకూడునా? అనఁగా నరుంధత్యాదులకువలె దమయంతి చీలమండలు మాంసముచేఁ గప్పఁబడినవి. కావున వారిసామ్యము నొందుచున్నదని భావము. స్త్రీలచీలమండలు మాంసముచేఁ గప్పఁబడియుండుట సులక్షణ మని సాము నికులు చెప్పదురు.

తా. ఆలోచింపఁగా దమయంతి గొప్పప్రభావముచే నరుంధతికిని, రతీ దేవికిని, లక్ష్మీకిని, నవమాత్మకలకును, శచీశేవికిని సమానురాలని చెప్పవచ్చును. కావుననే వారికివలె దమయంతికిఁ గూడఁ జీలమండలు మాంసముచేఁ గప్పఁబడి కానరాకున్నవి.

సీ. పల్లవంబులు దీనిపదకాంతిలవములై
పల్లవశబ్దలారాధంబు నొందెఁ
బవడంబుమీఁదికోరపముననో యీ కాంత
సాదంబు లత్యంతరీపాటలములు
శుద్ధసార్దులు గానఁ ర జూడ దీనంఘ్రులు
కరియూధపతియానరగరిమ గలిచెఁ
దోయజ్రభాంతినో ర యీయింతియమగుల
నలుచైవ్పఁ బాయకున్నదియె లక్ష్మీ
గీ. తిరుణిపదములయది యలరక్తకరసంబా
కాక త్రైలోక్యభామానిరకాయమాళి
భాగవిన్యాససంలగ్నబహుళనూత్న
చారుసీమంతసీమసిందూరరజమొ.

201

టీ. పల్లవంబులు = చిగుళ్లు, దీనిపదకాంతిలవములై = ఈ దమయంతి పాదకాంతియొక్క లేకుకలదై, పల్లవశబ్దలారాధంబు = పల్లవ యనుపదలారాధమును,

ఓండె=పొందెను. అనగా నమయంతి పదములకాంతిలో లవమాత్రము చిగుళ్లకుఁ గలుగుటచేతనే పల్లవము లని పిలువఁబడుచున్నవని భావము. పల్ + లవ=పల్లవ యని సంధివలన నీరూపమేర్పడును కానఁ గవి పల్లవశబ్దమును శ్లేషించి యుత్పేక్షించెను. ఈ చెప్పటచే నమయంతియడుగులు చిగుళ్లవలె మ నోహరమయినవని తెల్లమగుచున్నది. సవడంబుమీఁది కోపమునకొ + ఓ, త్రోధముచేతనే కాఁబోలు, ఈకాంతపాదంబులు=ఈనమయంతియడుగులు, అత్యంతపాటలగులు=మిక్కిలి రక్తవర్ణముకలవి, లోకములలో గోప మావ హించినప్పుడు శరీరమెఱ్ఱవాలుట సుప్రసిద్ధము కావున నేనోకారణమునఁ బడయుమీఁదనమయంతిపాదములు కోపమునహించియుండుటచేత నెఱ్ఱవాలు టఁగాఁ గవి స్మృతిస్ఫుటమయిన రక్తవర్ణముగల నమయంతిపాదముల నుత్పేక్షిం చెను. చూడకొ=అలోచింపఁగా, దీనంబ్రములు=ఈ నమయంతిపాదములు, శుద్ధపార్శ్వలు=పగులుట మొలగుదోషములు లేనిమడమలు గలవి. కానకొ= కావన, కరియూధపతియనఁగరిదున్=గజశ్రేష్ఠముయొక్క గమనాశ్రయ మును, నెలిచెకొ = జయించెను. అనగా నమయంతిపాదములు విహరికాది దోషములులేనివనియు, గమనము కరీంతుమును ధిక్కరించుచున్నదియు ఫలి తార్థము. ఈపాదమున “దీని యంబ్రములు” అని యుండుటకు బదులుగా “దీనంబ్రములని” ప్రయోగింపఁబడియె కాని సంధి యుండువరాదు. పెక్కు ప్రశులలో నట్లే కానబడుచున్నది. అలోచింపఁ గలిగి నిరంకుశస్వముచేఁ బ్రయోగించెనని తోచెడిది. తోయజ్జభ్రాంతికో=పద్మమునెది భ్రాంతిచేతఁగాఁ బోలు, లక్ష్మీ, ఈ యంతియడుగులకొ=ఈ నమయంతిపాదములకు, నలువొ ప్పకొ=అంగము గులుకునట్లుగా, పాయక ఉన్నదియే=విడువకున్నదియే, లక్ష్మీదేవి నమయంతిపాదములను బద్మముగా భ్రమించికాఁబోలుగా విడువఁ జాలకున్నది. నమయంతిపదములు పద్మములవలె లక్ష్మీస్థానములయి యున్న వని భావము. తరుణిపదములయందు=నమయంతిపాదములందున్నది. అలక్తకర సంబో=లాక్షరసమే, కాక=లాక్షరసముకాక, త్రైలోక్య...రజమొ-త్రై లోక్య=ముగ్ధోకములందుఁగల, భామానికాయ = స్త్రీ)సమాహములయొక్క,

మాభిభాగ=శిరఃప్రదేశములందు, విన్యాస=ఉంచుటచే, సలగ్న=అంటికొనియున్న, బహుళ=విస్తారమయిన నూత్న=క్రొత్తదయిన, చారు=సుందరమయిన, సీమంతసీమన్=పాపటయందున్న, సిందూరరజమే=సిందూర పరాగమే=అనగా సమయంతి తనపాదములను గుజ్జగంబుల గల స్త్రీలమార్గములందుండగా వారిమార్గంబులందున్న సిందూర మంటుకొంగా నట్లేట్లాగా బ్రకాశించుచున్న వేమో యని భావము. సమయంతి సమస్త స్త్రీలలో మార్గస్వరాలయి, పాదములు లత్తుక కలిగి యెప్పుడున్నవనియు ఫలీతార్థము.

తా. స్పష్టము.

తే. శిశిరకాలంబునందు నిశ్శేష మయిన

జలజనస్యంబు సృజియింపఁగ నలచి బ్రహ్మ

యాచరింపఁడె యీకాంతశియాస్యహస్త

పాదసౌభాగ్యములయందుఁ గ బంచభిక్ష.

202

టీ. బ్రహ్మ, శిశిరకాలమునందుఁ=శిశిరముతువునందు, నిశ్శేషము=మిగులులేనిది, అనగా బూర్తిగా నశించినదని యునట, అయిన జలజనస్యంబు=అయినట్టి తామరపైరును, సృజియింపఁ=మగుడ సృజించుటకు, ఈకాంత...ములందుఁ-ఈ కాంతి=ఈ సమయంతియొక్క, ఆస్య=ముఖముయొక్కయు, హస్త=చేతులయొక్కయు, పాద=పాదములయొక్కయు, సౌభాగ్యములందుఁ=సౌందర్యములందు, పంచభిక్ష=మధుకిరవృత్తి, అచరింపఁడె=చేయఁడే, శిశిరముతువునందుఁ బూర్తిగా నాశనముచెందిన పద్మములను మరల సృజింపఁగెంచి యందులకుఁగగిన సౌందర్యమును యాచింపఁదలంచి యీచమయంతి పాదములు, చేతులు, ముఖము, నాబడునైదింటియొద్ద విచ్చమెత్తుకొనిపోయి పద్మములను సృజించెనని భావము. ఈచెప్పటచే సమయంతిపాదములందుండు కాంతియొక్క లేశముమాత్రమే పద్మములందుఁగానపచ్చుచున్నట్లు స్పష్టమగుచున్నది. పంచభిక్షయనగా మధుకిరవృత్తి తుమ్మెద యొక్కొక పుష్పమునకుఁ బోయి కొంచెముకొంచెములేనను సంపాదించి తృప్తిచెందును. అట్లే బ్రహ్మచారియు నైదుగృహములకేగి కొంచెముకొంచెము

యాచించి యాహారాదులను సంపాదించి యందువలనఁ దృప్తిచెందును. మధుకరసంబంధమగువృత్తి కాన మాధుకరి యవఁబడును. అందుగృహములందు భిక్షను చేకొనుటకే పంచభిక్షయందురు. బ్రహ్మచర్యమయంతి పాదములు చేతులు ముఖము నాఁబడునైదింటియొద్ద భిక్షమెత్తెనుగానఁ బంచభిక్ష నాచరించె నని తెలియఁదగినది.

తా. స్వప్నము.

క. వినుతయశఃపాదాంగు

ప్రసఘాన్యములందుఁ బూర్ణచంద్ర చతుష్కం

బును ధరియించుటనొకొ యీ

వనిత చతుష్పతికళలవాసనకెక్కెన్.

208

టీ. ఈవనిత=ఈచమయంతి, వినుత - లండుక - వినుత=కొనియాడఁబడుచున్న, యశః=కీర్తియందును, పాదాంగుప్రసఘ = కాశిబొట్టనవేళ్లగోళ్లయందును, ఆస్యములందుక = ముఖమందును, పూర్ణచంద్ర చతుష్కంబును = నలుగురు పూర్ణచంద్రులను, ధరించుటనొకొ = తాబ్బుటచేతఁగాబోలు, చతుష్పతికళలవాసనకుక = అఱువదినాల్గుపద్యలయందలి ప్రసిద్ధికి, ఎక్కెన్ = పొందెను, అనఁగా చమయంతి యఱువదినాల్గుపద్యలను నేర్చినదనియు, నామెకీర్తియఁ గాలిబొట్టనవేళ్లగోళ్లను, ముఖమును, పూర్ణచంద్రులవలె నొప్పుచున్నదనియు భావము. చంద్రునకుఁ బదునాఱుకళలుండును. కానఁ గీర్త్యాదులగు నాలుగింటియందును నాలుగు పూర్ణచంద్రబింబము లుండుటచే $4 \times 16 = 64$ అఱువదినాల్గుకళలసంఖ్యకు సరిపోవుచున్నదని తెలియఁదగినది.

తా. చతుకీర్తియందును, గాలిబొట్టనవేళ్లగోళ్ల రెంటియందును, ముఖమునందును, పాదకళలుగల చంద్రులు నలుగురు చంద్రులుండుటచేతనే కాబోలు చమయంతి యఱువదినాల్గుకళలును గలిగియున్నది.

చ. అని చికురాదియుం బవనశ్రీభాంతమ గాఁ జిగురాకుఁబోడి నె
మృనమున సంస్తుతించి యననమానవిలాసకళావినిర్జితా

తనుడును నవ్యధూమణికిఁ దత్సమయంబునఁ జూపవేడియొ
య్యన దిగదాచె భూపతి దిశాధిపకల్పిత యైనశాంబరిన్.

టీ. అసమాను...దును. అసమాన=సాటిలేని, విలాసకళా=విలాససంపదచే,
వినిర్జిత = జయింపఁబడిన, అతనుడు=మన్మథుడుగల, భూపతి=నలరాజుఁ
అని=యిట్లని, చిగురాదియున్=కేశకలాపముమొదలు, పదనఖాంతముగాన్=
కాల్గిపోటియొక్క యంతమువఱకు, చిగురాకుబోడి=చిగురువంటి శరీరము గల
మయమని, నెచ్చనయున్=నిండుమనస్సుతో, సంస్తుతించి = స్తోత్రముచేసి,
తత్సమయంబున్ = ఆసమయమందు, అవ్యధూమణికిన్ = ఆదమయంతికి,
చూపన్, వేడి=తన్నుఁ జూపుటకెవ్వపడి, దిశాధిపకల్పిత=దిక్పాలరచే నిర్మింపఁ
బడినది, అయినశాంబరిన్=అయినట్టి తిరస్కరిణీవిద్యను, దిగదాచెన్=మిక్కి
లిదాచెను. అనఁగా దిరస్కరిణీవిద్య నవలంబింపకయుండె నని భావము.

తా. విలాససంపదచే మన్మథుని జయించిన నలుఁడు సమయంతిని గే
కాదిగఁ బాదనఖాంతముదాక వర్ణించి తనస్వస్వరూపము నాసమయంబున
నామెకుఁ జూపఁదలంపుగలవాడయి యింద్రుడు లిచ్చినతిరస్కరిణీవిద్యను
దాచిపుచ్చెను.

ఉ. భానుసమానమానగుణబంధుర బంధురమానిదాన దా

నామక్యతాంబువాహధనశ్రదాంబుదనాహన కామధేనుసం

తానకకర్ణ కర్ణసుఖదాయివచోరచనాధురీణ రీ

ణానతరాజరాజమకుశ్టాంఘ్రిసరోహభావితాత్మకా. 205

టీ. భానుసమాన = సూర్యునితో సమమయినతేజస్సు కలవాఁడా, మాన
గుణబంధుర—మాన = చిత్తన్నత్యమనెడి, గుణ=గుణముచేత, బంధుర=ప్రకా
శించువాఁడా, బంధు...దాన-బంధు = చుట్టలయొక్క, రహ=లక్ష్మీకి, నిదాన=
కారణమయినవాఁడా, అనఁగా జుట్టలకు భాగ్యమిచ్చి పోషించువాడని
యనుట, దాన...కర్ణ-దాన=దానముచే, అనుకృత = అనుసరింపఁబడుచున్న,
అంబువాహ = నీటివహించునది, అనఁగా మేఘమనుట, ధనద = కుచేరుఁడు,
అంబుదవాహన=జీమూతవాహనుఁడు, కామధేను, సంతానక=కల్పవృక్షము,

కర్ణ = కర్ణుడుగలవాడా, అనగా మామిడిసింగనామార్త్యుడు మేఘుడు లతో సమానమయినవితరణగుణము గలవాడనుట, కర్ణ...రీణ - కర్ణ = చెవులకు, సుఖ = సౌఖ్యమును, దాయి = ఇచ్చుచున్న, వచోరచనా = వాగ్రచనల యొక్క, ధురీణ = భారమువహించినవాడా, అనగా జెవులకింపమునమాటల నాడుటయందు మిక్కిలి నేర్పుగలవాడనుట, రీణానరాజ = పరాజితులైన మస్కరించుచున్నరాజులు గలవాడా! రాజ...త్తకా-రాజమకుట = శివుని యొక్క, అంఘ్రిసరోరుహ = పవపర్వములందు, భావిత = పొందింపబడిన, ఆత్తకా = మనస్సుగలవాడా, అనగా నీశ్వరపాదముల ధ్యానించువాడనుట, రాజకిరీటులుం దుంచబడినపాదపర్వములు గలిగి వెలయుచున్న మామిడిసింగ నామాత్యా! రాజ = రాజులయొక్క, మకుట = కిరీటమందున్న, అంఘ్రిసరోరుహ = పాదపర్వములచే, భాపిత = నుతింపబడుచున్న, ఆత్తకా = శరీరముకల వాడా, అని యర్థాంతరము అనగా రాజులంపఱువచ్చి మామిడిసింగనార్త్య నకు మొక్కునపుడు వానిమకుటములందు బాదము బుండనచ్చునని భావము.

తా. సూర్యసిలో సమానుడవయి, చిత్రన్నత్యముచే బ్రకాశించుచు బంధువులకుఁ దనసంపదలనొసంగుచు బాసగుణముచే మేఘమును గుజేరుని జీమూతవాహుని గామధేనువును, గల్పవృక్షమును గర్జున ననుకరించుచు జెవుల కింపమునమాట లాడుచు బరాజితులైన శత్రురాజులు గలవాడనై, శంకరునిపవపర్వముల ధ్యానించుచున్న యోమామిడిసింగనామాత్యా!

క. కమలభవవంశపావన

విమలాంతరకరణ బాహువిక్రమకేళి

యమభార్జునమదభంజన

సమరార్జున నిరభిసంధిశాసననిధి.

206

టీ. కమలభవవంశపావన = బ్రహ్మవంశమును బవిత్రము చేయువాడా, విమలాంతరకరణ = నిర్మలమయినమనస్సు గలవాడా, బాహు...భంజన - బాహు విక్రమకేళి = భుజములపరాక్రమ మనెడి లీలయందు, యమభార్జున మదభంజన = జంటగానున్న మద్దిచెట్లను భేదించినవాడా, కృష్ణమూర్తిపంటివాడా

యనుట, నమరాద్వన=యుద్ధమందద్ధమనితోఁ బోల్పదగినవాఁడా, నిరభిసంధి
...నిధి-నిరభిసంధి=నిష్క-పటమయిన-నిర్వాప్యజమయినయనుట, సౌజన్య=సుజ
నత్వమునకు, నిధి = చోటయినవాఁడా.

తా. బ్రహ్మవింశతియును బావనముచేయువాఁడవును, నిర్మలమగు నంతః
కరణముగలవాఁడవును, కృష్ణునితో సమాన మగుబాహువిక్రమము గలవాఁడ
వును, సర్వమనిలై యుద్ధముజేయువాఁడవును, సద్భిక్తుగ సౌజన్యముకలవా
ఁడవును, ఎగు సింగనామాత్యా!

[సగ్విజి. తల్లమాంబాసుతా శ్చ ధైర్యహేమాచలా

పల్లవాదిత్యసౌభాగ్యభాగ్యోదయా

పల్లవ్రాష్ఠీకుచశ్రాంతభాగద్వయా

గల్లపాలీలసత్కామముద్రాంకురా.

207

జి. తల్లమాంబాసుతా=తల్లమాంబికయొక్క కుమారుడా, ధైర్య హేమా
చలా = ధైర్యగుణమునకు మేరుపర్వతమువంటివాడా, పల్లవా...దయా=ప
ల్లవాగ్యోదయ=పల్లవాదిత్యుడనెడి రాజుయొక్క, సౌభాగ్య=మంచిభాగ్యమువల
నఁ గలిగిన, భాగ్యోదయ=భాగ్యాభివృద్ధి కలవాడా-అనగా బల్లవాదిత్యు
నాశ్రయమువలన భాగ్యసంపన్నుడయ్యెనని భావము. పల్లవ...కురా-పల్లవో
ష్ఠీ=స్త్రీ)లయొక్క, కుచ=స్తనములయొక్క, శ్రాంతభాగద్వయా = రెండు
శ్రాంతభాగములందును, గల్లపాలీ=చెక్కులయందును, లసత్=ఒప్పుచున్న,
కామ=మన్నభసంబంధమైన, ముద్రాంకురా=ముద్రలుకలవాడా, అనగా సద్భి
క్తుముగా స్త్రీ)సుఖం బనుభవించువాడని భావము.

తా. సుప్తము.

గద్యము. ఇది, శ్రీమత్కమలనాథపౌత్ర మారయామాత్య
పుత్ర సకలవిద్యాసనాథ శ్రీనాథభట్టప్రణీతం బయినశృం
గారనై వధకావ్యంబునఁ దృతీయాశ్వాసము.

శ్రీరస్తు.

శృంగార నైషధము

చతుర్థాశ్వాసము.

మచ్చరణాంభోరుహ

చామికరకటకఘటితేనమదారాతి

స్తోమ దయారఘరామ ర

మామందిరలసదపాంగ శ మామిడిసింగా. 1

టీ. శ్రీమత్ ... స్తోమ = శ్రీమత్ = శోభాయుక్తమైన, చరణాంభోరుహ = పాదపద్మములందున్న, చామికర = బంగారపుసంబంధమయిన, కటక = కడియమునందు, ఘటిత = కూర్పబడిన, సమద = మదముతోఁగూడిన, ఆరాతి = శత్రువులయొక్క, స్తోమ = సమాహముగలవాఁడా, అనగా శత్రురాజులందఱితనిపరాక్రమమునశోర్వజాలకపచ్చిపాదాక్రాంతులగుచున్నారమట. లేక, తనపాదమునందున్న కడియమునందు శత్రువుల విగ్రహములు చెక్కబడియుండుటచే నట్లు చెప్పబడెనని గ్రహించునది. దయారఘరామ = కరుణారసమునకు దశరథరామునితో సామ్యమందినవాఁడా, రమా... పాంగ - రమా = లక్ష్మీదేవికి, మందిర = నివాసస్థల మయిన, లసత్ = ఓర్పుచున్న, అపాంగ = కడకంటిచూపులు కలవాఁడా, అనగా లక్ష్మీనూచకము లగుచూపులుగలవాఁడమట, మామిడిసింగా = మామిడిసింగసామంత్య.

తా. శోభాయుక్తమయిన పాదపద్మములందు వెలయుచున్న బంగారపు కడియములందుఁజెక్కించిన గర్వితులగు శత్రుసమూహములు గలవాఁడును, గరుజారసమున సముద్రమువంటివాఁడును, లక్ష్మీపదములగుచూపులు గలవాఁడును నగు మామిడి సింగనామాత్యు.

వ. అవధరింపు మివ్విధంబున విబుధమాయాంధకారంబు చూరఁ బగుటయుం గట్టెదుర నాజగజెట్టి జపనిక వాయుం దట్టినం బొడిసూపు బహురూపుతెఱంగున జలధరతిరోధానంబు వాసింం బ్రకాశించునాహిమధామునిపగిది నవిద్యావరణంబు విరిసింం దోచుపరమాత్మునిప్రకారంబున దోహదపలాలజాలంబువిరిసింం బ్రేక్షణీయం బగువుండ్రక్షుకాండంబుభంగిఁ బరమాద్భుతాస్తనిమేషముద్రుండును, నిర్ణిద్రరోమప్రరోహండును, నిశ్చలాంగుండును, వైశాఖస్థానకలితుండును, నిర్వికారుండునునై భీమభూపాలపుత్త్రికకు సేత్రవిషయీభావంబు భజించె. అప్పు డప్పుడమితేనిం గనుంగొని సంభ్రమంబును భయంబును లజ్జయు మనంబునం జెనంగొనంగ, నంగనాజనులు సచయసముత్థానర్పుశంఝభాయమానమణితులారోటి వాచాటిభవత్సభాభవనాశిందంబుగా నందఱుం బ్రత్యుత్థాసంబునేసిరి. ధీరోదాత్తగావున నయ్యాదిగ ర్భేశ్వరి నమున్నతకనకాసనంబున మున్నున్నయునికి నయుండి యనిర్వచనీయం బైనయానందంబు డెందంబున ననుభవించుచు నెవ్వండు వెంమంపి యేతెంచితి వెల్లు వచ్చితి పని యడుగకుండి మరలఁ జంద్రుండో యుపేంద్రుండో జయంతుండో యని సందియంబందుచు మొదల హంసంబు నరనభిసీనీపలాశంబుమీఁదఁ జరగానఖాగ్రంబున లిఖించిచూపినం జూచి

నచిత్రరూపంబుతో రూపంబు సంఘటించుటంజేసి యీతం
డు నిషధరాజని యెఱిగియు శుద్ధాంతసదనప్రవేశంబు దు
ర్లభంబు గావున మిగుల విశ్వసించక నిమేషనిస్సృహంబు
లైనవిలోచనంబుల సాదృశ్యతంబును సకాతుకంబును సాను
రాగంబునుంగా విలోకించుచు. 2

టీ. అవిధరింపుము=అలింపుము, ఇవిధంబునఁ = ఈవిధముగా, విబుధాం
ధకారంబు = దేవతలతిరస్కరిణీవిద్యాబలముచేఁ గలిగినచీకటి, దూరంబు
అగుటయుఁ = దూరమయిపోఁగా, అనఁగా నశింపఁగా నలుట, కట్టెదు
రఁ = ఎట్టయెదుట, అజగజ్జెట్టి = బిరుదువేసికొన్న యానలుఁడు, జపింక =
తెరచీర, పాయంపట్టివఁ = తొలఁగింపఁగా, పొడనూపుబహుమాపుతెఱుం
గునఁ = కానవచ్చుచున్న వేషభావలెను, జలధరతిరోధానంబు = మేఘ
ములయొక్క ప్రతిబంధము, పానినఁ = పోఁగా, ప్రకాశించునాహిమధాము
పగిదిఁ = ప్రకాశించుచున్న చంద్రులవలెను, అవిద్యావరణంబు = అజ్ఞానమనెడి
ప్రతిబంధము, విరిసివఁ = విడిపోఁగా, తోచు పరమాత్మునిప్రకారంబునఁ =
ప్రత్యక్షమగు పరబ్రహ్మముచందంబునను, దోహదపలాలజాలంబు = దోహదము
కొఱకు వేయఁబడిన అపిహించుగుంపు, విరిసివఁ = నశింపఁగా, ప్రేక్షణీ
యంబు = చూడఁదగినది, అగుపుండ్రేక్షుకాండంబుభంగిఁ = అయిన తెల్ల నిచెఱ
కుగడవలెను, పరమ...ముద్రుండును-పరమాద్భుత=మిక్కిలియాశ్చర్యముచే,
అస్త=నాశనముచెందిన, నిమేషముద్రుండును = తెప్పపాటులుగలవాఁడును,
అనఁగా నాశ్చర్యముచే తెప్పవార్షికచూచుచుండని భావము న్నిర్ణయప్రసాదముప్ర
రోహితుండును-నిర్ణయ=మొలకలెత్తిన లేక వికసించిన, రోమప్రరోహితుండును=
పులకలుగలవాఁడును, నిశ్చలాంగుండును=చలింపనిదేహముకలవాఁడును అనఁగా
నాశ్చర్యాతిశయముచే నిశ్చలుఁడైయున్నాఁడనిభావము, వైశాఖసానలితుం
డును-వైశాఖసాన=విలుకాఁడు నిలిచియుండు నడుగుల భేదముచే, కలితుండును=
ఒప్పుచున్నవాఁడును, అనఁగా నలుఁడు విలుకాఁడు నిలిచియున్నట్లు నిలిచియు
న్నవాఁడనిభావము. నిర్వికారుండును = జగత్ప్రహనాకారులగు నచ్చటిస్త్రీలను

జూచినను వికారముచెందనివాడును, వి, భీమభూపాలపుత్రికకుఁ = భీమరాజు
 కూతురగుదమయంతికి, నేత్రవిషయాభావంబు = నేత్రములకుఁ బ్రత్యక్షమగుట,
 భజించెఁ = పొందెను, అనఁగా దమయంతి నేత్రములకు నలుండు కానవచ్చె
 నని భావము. అప్పుడు, అప్పుడుమిత్రీణ్ = ఆరాజును, అనఁగా నలునినను
 ట, కమంగొని, సంభ్రమంబుచుఁ = తొట్టుపాటును, భయంబును, లజ్జయు,
 మనంబునఁ, పెనంగొనఁ = మల్లడిగొనుచుండఁగా, అంగనాజనంబులు =
 శివసంఘము, సమయ... అలింపంబుగాఁ — సమయ = ఆకాలమునకుఁ దగు
 నట్లుగా, సముత్థాన = లేచుటచేత, ఝళఝళాయమాన = ఝళఝళమని
 ధ్వనిచేయుచున్న, మణి = రత్నమయమయిన, తులాకోటి = అందలచేత,
 వాచాటీభవత్ = మిక్కిలిగా ధ్వనిచేయుచున్నదయిన, సభాభవన = సభా
 మండపమును, అలింపంబుగాఁ = నడవయుఁగలుగునట్లుగా, అనఁగా నలునిఁజూచి
 చెలికత్తెలందఱును దిగ్గునలేచినప్పుడు వారికాళ్ల నున్న రతనంపుటందియులు ఝళ
 ఝళమని ధ్వనులుచేయుఁగా నాధ్వనులచే సభామందిరమును, చలవాకిటికిని
 నడిమివాకిటికి నడుమనుండు ప్రదేశమును నిండినవని భావము. అందులోఁ గొం
 దఱు సిగ్గుచేతనో భయముచేతనో సభాభవనమునుండి వెడలి పైకిఁబోగా నా
 ప్రదేశముగూడ ధ్వనులతో నిండియుండుట సంభవించుటచేఁ గవి యిట్లు చెప్పె
 ను. అంగణుఁ = చెలికత్తెలందఱును, ప్రత్యుత్థానంబు, చేసిరి = లేచిరి. ఆయా
 దిగచ్ఛేద్యరి = భూమికి నధిపతియగు నావమయంతి, ధీరోదాత్త = గంభీర
 స్వభావంబు గలది, కావునఁ, సమున్నతకనకాసనంబునఁ = మిక్కిలియె
 త్తిగు బంగారపుగద్దెయందు, మున్ను = నలునిఁజూడక పూర్వము, ఉన్నయుని
 కిఁ + అ = ఉన్నరీతిగానే, ఉండి = కూర్చుండి, అనిర్వచనీయంబు = చెప్పఁ
 దరముకానిది, వివరయానందంబు = అయినట్టి యానందమును, దెంచునఁ =
 నునస్సునందు, అనుభవించుచు, ఎవ్వండవు, ఎందుండి ఏతెంచితివి = ఎచ్చ
 టనుండి యేరీతిగావచ్చినాడవు, అని, అడుగక, ఉండి = అడుగుట మానివేసి,
 మరలఁ, చంద్రుండో, ఉపేంద్రుండో = విష్ణుమూర్తియో, కంఠుండో =
 మనస్త్రుండో, జయంతుండో = ఇంద్రునికుమారుండగు జయంతుండో, అని,

నందియంబు = సంశయంబును, అందుచున్ = పొందుచు, మొదట = మొట్టమొదట, హంసంబు, సరసబిసినీపలాశంబుమీదన్, సరస = రసముతోఁ గూడిన, బిసినీపలాశంబుమీదన్ = తామరపాకుమీద, చరణసఖాగ్రంబునన్ = కాలిగోటికొనచే, లిఖించి = వ్రాసి, చూపినన్ = కనఁబఱుపఁగా, చూచినచిత్రరూపంబుతోన్ = చూచినట్టి చిత్రపుబొమ్మతో, రూపంబు = ఆపురుషునిరూపము, సంఘటించుటన్ చేసి = సరిపోలుటచేత, ఈతండు = ఈపురుషుఁడు, నిషధరాజు = నలుండు, అని యెఱింగియున్ = అని తెలిసికొనియుండియును, శుద్ధాంతసదనప్రవేశంబు = అంతఃపురగృహమును బ్రవేశించుట, దుర్లభంబు = లభింపరానిది. అనఁగా అంతఃపురములోనికి వెచ్చినపురుషుని నలమహారాజుగా మొదట నెఱ్ఱించి, తరువాత నరమాత్రునికే బ్రవేశింపరానితనయంతఃపురంబులోనికి నలుండెట్లు రాఁగలఁడని సంక్షేపించెనని భావము. కావునన్, మిగులన్, విశ్వసింపక = నమ్మక, నిమేషనిస్సహంబులు = అప్పవాల్పుటయం దుపేక్షపఱించినవి-అనఁగా అప్పపాటులేవనియర్థము. వినివిలోచనంబులన్ = అయినట్టి నేత్రములచేత, సామ్యురంబును = ఆశ్చర్యముతోఁ గూడినట్లుగాను, సకారుకంబును = వేడుకతోఁ గూడినట్లుగాను, సానురాగంబునుగాన్ = అనురాగముతోఁ గూడినట్లుగాను, విలోకించుచున్ = చూచుచు. తే. అతివమిథ్యావలోకనాభ్యాసకలన

నిజముగా రాజుఁ జూచియు నేమనమునఁ

దాల్చదయ్యెను శాలీనతాభరంబు

తథ్యమిథ్యావివిక్తి ముగ్ధలకుఁ గలదె.

3

టీ. అతివ = దమయంతి, మిథ్యా...కలనన్ = మిథ్యా = భ్రాంతిచేఁ జూడఁబడుచున్న నలుని, అవలోకన = చూచుటయందలి, అభ్యాస = అలవాటునందలి, కలనన్ = నేర్చుచే, నిజముగాన్ = సత్యముగా, రాజును, చూచియున్, నెమ్మనంబునన్, శాలీనతాభరంబున్ = మిక్కిలిపిటికితనమును, తాల్చదయ్యెను = ధరింపలేకపోయెను, ముగ్ధలకున్ = జ్ఞానహీనలకు, తథ్యమిథ్యావివిక్తి = సత్యాసత్యముల వివేకము, కలదే = కలుగునా? అనఁగాఁ గలుగదనుట.

తా. దమయంతి సంతతము నలుని స్వరించుకొనుచు భ్రాంతిచే నలరూపముగనుగొనుచు నున్నదగుటచే నాయభ్యాసముచేత నేడు సత్యనలునిఁజూచియును, నిజముగా నలుడని నిశ్చయింపలేకపోయెను. అలోచింపఁగా లోకములో మూఁడురాండ్రకు సత్యమేదియో, యసత్యమేదియో తెలియునా? అలం= అర్థాంతరము.

ఉ. కేవలసాధ్వసంబున సభజను లూరక యుండఁగా మనో
భావిధానయత్నపరిపాటి యనాదరముద్రచేఁ దిరో
భావము నొందఁజేసి ముఖపద్మమొకించుక వ్రాల్చిపల్కె నా
నావిధచిత్రవాక్యరచనాచణ భీమతనూజ నేర్పునన్. 4

టీ. సభజనులు=దమయంతి చెలికత్తెలు, కేవల సాధ్వసంబున్=మిక్కిలి భయముచేత, ఊరక, ఉండఁగాన్=మాటలాడక యుండఁగా, మనో...పాటి-మనోభావ=మనస్సునంగలి యభిప్రాయమును, పిధాన=కప్పటయందలి, యత్న=ప్రయత్నించుటయొక్క, పరిపాటి=వరుస, లేక అనుక్రమము, అనాదరముద్రచేత్=తిరస్కారముచే, తిరోభావమున్-ఒందఁ=అంతర్ధానమొందునట్లుగా, లేక, నశించునట్లుగాఁజేసి, అనఁగాఁ బరపురుషుఁడంతఃపురములోఁ బ్రవేశించుటవలనఁ గల్గినయవమానముచే దమయంతి తనమనంబులో నున్న యభిప్రాయమును గప్పిపుచ్చుట మానినదని భావము. ఒకించుక=ఒకకొంచెము, ముఖపద్మమున్=వదనపద్మమును వ్రాల్చి, క్రిందుసేసి, నానా...చణ=నానావిధ=అనేకవిధములగు, చిత్రవాక్య=అద్భుతవాక్యములను, రచనా=చెప్పటచేత, చణ=ప్రసిద్ధురాలగు, భీమతనూజ=దమయంతి, నేర్పునన్=నేర్పుచేత, పరికె=సంభాషించెను.

తా. చెలికత్తెలు మిగుల భయముచెంది మాటలాడక యూరకుండఁగాఁ దిరస్కారముచే మనోభిప్రాయమును గప్పి పుచ్చనేరక కొంచెము ముఖంబు వ్రాల్చి అనేకవిధములగు చిత్రవాక్యము లాడుటయందు సుప్రసిద్ధురాలగు దమయంతి యిట్లుచెప్పెను.

నీ ప్రణతమాళిమణిప్రభానికాయంబుతోఁ
 బానీయమున నర్ఘ్యపాద్య మీగి
 యత్యంతమధురవాక్యప్రపంచములతో
 శర్కరాదులమధురపర్క మీగి
 ప్రవిమలం బైననీద్యావవైభవముతోఁ
 బృథులకాంచనరత్నపీఠ మీగి
 పరమసేవావిధానిరచితాంజలితోడఁ
 బ్రముదితం బగుమనఃపద్మ మీగి

తే. యతిభేయుల కభినవామూతుఁడైన
 యతిథి తనయింటి కేతెంచునవుడు చేయు
 సత్కిర్యాచారవిధికలానరణి యుండ
 ధర్మశాస్త్రపనిపదార్థ మర్థవిధులు.

5

టీ. ప్రణత...నికాయంబుతోఁ - ప్రణత=వంచిన, మాళి=కిరీటమంశలి,
 మణిప్రభా=రత్నకాంతులయొక్క, నికాయంబుతోఁ=సమాహుతుతో, పా
 నీయమున=జలముచే, అర్ఘ్య=పూజకుఁడైన జలమును, పాద్య=పాదప్రక్షా
 శనమునకుఁ దగినజలమును, ఈగి=ఇచ్చుటయును, అఁగా నతిగుణు లనయిం
 టికివచ్చినప్పుడు తాను కలము జలముచేతనే యర్ఘ్యపాద్యంబులయక లినత
 ల యతినిపాదములు సోఁకునట్లుగాను, దనశిరోభూషణములందున్న రత్నకాంతి
 సమాహ మాయతిథిపాదంబులు ప్రకాశించునట్లుగాను జేసి వివరసంపదను
 గూడఁ గనిపింపఁజేయవలెనని భావము. అత్యంత...ప్రపంచములతోఁ-అత్యంత
 త=మిక్కిలి, మధుర=తియ్యని, వాక్యప్రపంచములతోఁ=వాక్య సమాహు
 తుతో, శర్కరాదులతో=పంచదార మొదలగు పదార్థములచేత, మధుపర్క

* ప్రణతమాళిరత్నమృణినికాయంబుతో, అని పాఠాంతరము.

† పరిపూర్ణ యావనప్రభవైభవముతోడ, అని పాఠాంతరము.

ము=మధురోపహారములను, ఈగి=ఇచ్చుటయు, అనఁగా నతిథులకుఁ గేవలము పంచదార మొదలగువానిచేతనే తృప్తిపొందింపక, క్రావ్యములై మధురములై, మృదువులయియున్న వచనరచనలచేతఁగూడఁ దృప్తిపొందింపవలయును. ప్రవి మలంబు=మిక్కిలి నిర్మలమైనది, ఐన సద్భావనై భవముతోఁ = అయినట్టి మంచిస్వభావముయొక్క సమ్మతితో, పృథుల... పీఠము-పృథుల=గొప్పదయిన, కాంచనరత్న=బంగారముతోను రత్నములతోను శేయఁబడిన, పీఠము=ఆస నము, ఈగి=ఇచ్చుటయును, అనఁగా అతిథులు వచ్చినప్పుడు బంగారుపీఠమును మాత్రమే యియ్యక నిర్మలమగు తన సుస్వభావమును గూడ నీయవలయును, పరమ...తోడఁ... పరమ=అధికమయిన, నేవావిధా = నేవలయం దుండెడి రీతులచేత, విరచిత=కట్టఁబడిన, అంజలితోడఁ = దోసిలితో, ప్రముదితంబు= మిక్కిలి సంతోషము గలది, అగుమనఃపద్మంబు = అయినట్టి హృదయపద్మ మును, ఈగి=ఇచ్చుటయును. అనఁగా నతిథులకు దోసిలితోఁ బుష్పంబుల నర్పించుటయే కాక తనమన స్సనెడిపద్మమును సంతోషపూర్వకముగా నర్పింప వలయునని భావము. లేక, తన మనఃపద్మము నిచ్చునప్పుడు పలురకములగు నేవలు యుచు, దోసిలికట్టి వినయమును జూపవలెనని భావము. అభినవాయా తుండు = క్రొత్తగా వచ్చినవాడు, ఐనయతిథి = అయినట్టియతిథి, తమ యింటికిఁ, ఏతెంచునప్పుడు = వచ్చునప్పుడు, అతిథేయులకుఁ = గృహ స్థులకు, చేయు.. సరణి-చేయు=చేయునట్టి, సత్కీయా=సత్కారములను, ఆచారః=ఆచరించుటయనెడి, విధి = పనియొక్క, కలాసరణి = చాతుర్యము యొక్క రీతియని, అనఁగా గృహస్థు లాచరింపవలసిన పనులని భావము. ధర్మ...విదులు-ధర్మశాస్త్రి=ధర్మశాస్త్రముల యొక్కయు, ఉపనిషత్ = వేదాంతవాక్యముల యొక్కయు, అర్థ = అర్థములందలి, మర్మ=రహస్యము లను, విదులు=తెలిసినవారు, ఆంధ్రు=చెప్పుదురు.

తా. ధర్మశాస్త్రీరహస్యములను, వేదాంతరహస్యములను, తెలిసినపండితులు, గ్రొత్తగా నతిథులు తమయింటికి వచ్చునప్పుడు తమకిరస్సు నతిథిపాదములకు సోకునట్లు మ్రొక్కి తమకిరోత్సకాంతలచే నతిథిపాద

ములను బ్రకాశింపజేయుచు నర్ఘ్యపాద్యముల నిచ్చుటయు, శర్కరాదులచే మధూపహారము లిచ్చునప్పుడు మిక్కిలి మధురమగు వాక్యముల నుడువుటయు, మిక్కిలి మంచిస్వభావముతోఁ గాంచినమయమును రత్నమయమును నగుపీఠము నిచ్చుటయును, బలురకము లగు నేవలను జేయుచు దోసిలి కట్టి తమమనఃపద్మముల నతిథుల కర్పించుటయు, నీమొదలగునవి చేయుట, గృహస్థులకు సత్కారముల నాచరింపఁదగినరీతి యని పలుకుదురు.

తే. అనఘ ! యిదె హేమరత్నసింహాసనంబు

నిచ్చ గలదేనిఁ గూర్చుండు నీ మిందు వచ్చి

కాక కార్యాంతరాసక్తికారణముగ

నేఁగఁ దలఁచినవాడవ్రా నీ యెచటి కైన.

6

టీ. అనఘ=పాపములేనివాఁడా! హేమరత్నసింహాసనంబు = బంగారము చేతను రత్నములచేతను నిర్మింపఁబడిన సింహాసనము, ఇదె=ఇదిగో, ఇచ్చగలదేని=ఇష్టమున్నచో, ఇందు=ఇచ్చటికి, వచ్చి, కూర్చుండుము, కాక=అట్లు కానిచో, కార్య...ముగఁ-కార్యాంతర=మఱియొక కార్యమందలి, అసక్తి=శ్రద్ధయొక్క, కారణముగఁ=కారణముండుటచే, అనఁగా మఱియొక కార్యము నెఱవేర్చుకొనఁలెనని యాసక్తి యుండుటవలన నని భావము, ఎచటికిఁ బెన్=ఏప్రదేశమున కైనను, ఏఁగఁ తలఁచినవాడవు ఓ = వెడలఁ దలంచి యున్నావా?

తా. పాపరహితుఁడవుగునోపురుషులరేణ్య! బంగారపుసింహాసన మిదిగో, ఇష్టమున్నచో వచ్చి కూర్చుండుము. లేక మఱియొక కార్యముండుటవలన నెచ్చటికైన నేఁగఁదలంచుచున్నావా?

తే. నవశరీరముమంబులనవకమునకు

నన్నదమ్ములు వ్రానినీయదుగుఁదమ్ము

లెంతదూరంబు నడపింపనీచ్చుంచె

నొక్కొ? నిర్దయ మైననీయుల్ల మిపుడు.

7

టీ. నవశరీషసుమంబుల నవకమునకుఁ—నవ = నూతనములయిన, శరీష
సుమంబుల=దిరిసెనపు పువ్వులయొక్క, నవకంబునకుఁ=మార్దవమునకు, అన్న
దమ్ములు వోని=అన్నదమ్ములవలె నున్న, అనఁగా శరీషపుష్పములవలె మిక్కిలి
మృదులములయినవని భావము, నీయడుగుదమ్ములు = నీపాదపద్మములను, నిర్ద
యము=దయలేనిది, వివసీయుల్లము=అయినట్టి నీహృదయము, ఇపుడు=ఈ
సమయమునందు, ఎంతదూరంబు, నడిపింపఁ = నడుచునట్లు చేయుటకు, ఇచ్చ
గించెఁక ఒక్కొక్క=తలం చెనొకో, అనఁగా నీవిపుడింకను నెంతదూర మేఁగెదవని
భావము.

తా. ఓపురుషవరేశ్వర ! కోమలములగు శరీషపుష్పంబులవలె నతిమృదుల
ములయి యున్న నీపాదపద్మములు కళినమయిననీమానస మెంతదూరము
దాఁక నడిపింపఁదలంచెనో చెపుమా ?

నీ. ఏదేశముననుండి నీ యెచ్చోటి కేఁగెద
నంకేత మెమ్మది నీ సంజ్ఞ నీకు
నిత్యధిక్యతజననీ వ్రాతపాలిత మైన
శుద్ధాంత మెట్టంగిరి నీ జొచ్చితిపుడు
ఫలమేమియొక్కొ యీశపటుసాహసమునకు
మముఁ గృతార్థులఁ జేయునీక్రమము దక్క
నాభీలదౌవారికాంధంకరణి యైన
శక్తి నీ కేవిద్య నీ సంభవించె.

శే. యింకెడవై యెలనిలుకూర్చి నీయాత్మజుడవై
పంచబాణుండవ్రా దేవనీపతినుతుండవై
చంద్రుండవై యింకఁ బెక్కుభావములు లేల
నిజము దప్పక చెప్పము నీ నిషధపతివై.

౩

టీ. ఏదేశమునుండి = ఏస్థలంబునుండి, ఎచ్చోటికిఁ, ఏఁగెదవు = వెళ్లె

దవు. నీకుఁ, సంకేతము = సీర్లీ తమైనదగు, సంజ్ఞ = పేరు, ఎయ్యది = ఎటు
 మంటిది, రక్ష...పాలితము—రక్ష = సంరక్షించుటయందు, అధికృత = అధికార
 ముగల, జన = జనులయొక్క, వ్రాత = సమాహముచేత, పాలితము = పరిపాలిం
 పఁబడినది, అనఁగా రక్షకభటులచే రక్షింపఁబడుచున్నదని భావము. ఐన,
 శుద్ధాంతము = అయినట్టి యంతఃపురము, ఇపుడు, ఎబ్బంగి = ఏరితిగా,
 చొచ్చితి = ప్రవేశించితివి. మము = చెలికత్తెలను నన్నుననుట, గృతార్థం =
 కృతకృత్యలంగా, చేయుక్రమము = చేయునట్టిరీతి, తక్కు = ఈసలుసాహ
 సంబునకు = రక్షకభటులకుఁ గానరాకుండ నంతఃపురంబును బ్రవేశించుట
 యనుసాహసకృత్యమునకు, ఫలము = ప్రయోజనము, ఏమియొక్క = ఏమిటియో,
 అనఁగా సీరాకుఁ బ్రయోజనము నన్ను నాచెలికత్తెలను గృతకృత్యలంగా
 బవిత్రురాండ్రుగాను జేయుట యనునొకటి స్పష్టము. అంతియకాక రక్షక
 భటుల నతీక్రమించి యంతఃపురంబులోఁ బ్రవేశించుటకు మఱియు నేమి ప్ర
 యోజనమో తెలియకున్నది. అభీల...కరిణి—అభీల = భయంకరులైన, దావా
 రిక = స్వరపాలురకు, అంధంకరిణి = గ్రుడ్డివారలనుగాఁ జేయునది, ఐనశక్తి =
 అయినట్టి సామర్థ్యము, నీకుఁ, ఏవిద్య = ఏవిద్యచేత, సంభవించె = కలి
 గెను. ఐలుడవో = పురూరపశ్చక్రవర్తివో? ఐల...యాత్మజుడవో = కుబేరుని
 ముద్దుకుమారుడగు నలకూబరుడవో? పంచభాణుండవో = మన్మథుండవో?
 దేవపతిసుతుడవో = దేవేంద్రునికుమారుడయిన గయంతుండవో? చంద్రుం
 డవో = చందమామవో? ఇంకఁ, పెక్కుభివృణంబులు = పెక్కుచాటలు,
 ఏల = ఎందుకు, నిషధపతివో = నలమహారాజవో? నీజము = నీద్రవ్యము, తప్పక =
 తప్పిపోవండ, చెప్పము = తెలియఁబఱుపుము.

తా. ఓమహాత్మా! నీవెందుండివచ్చుచున్నావు? ఎన్నటికేగచున్నావు?
 నీపేరేమి? రక్షణోద్యోగమందున్న జనసమాహమలచేత బాలింపఁబడుచున్న
 యాయంతఃపురము నెట్లు చొచ్చితివి? నీవు మమ్ముల గృతార్థురాండ్రునాగా
 జేయుటకే కాక మఱియు నెందులకు నీ యీసాహసకృత్యమునకుఁ జేసితివో.
 దావారికులనందఱను గ్రుడ్డివారలనుగాఁ జేయునంతటిశక్తి నీకెట్లు లభించినది?

నీవు పురూరవశ్చక్రవర్తివా? నలకూబరుండవా? మన్మథుండవా? జయంతుండవా? చంద్రుండవా? లేక నలమహారాజవా? అసత్యమాడకుండఁ జెప్పము.
క. ఆరయ నీయువయమునకుఁ

గారణ మై యేకులంబు శ్రీ గాంభీర్యమునం

దారాపతిఁ గన్నపముః

పారావారంబుతోడఁ శ్రీ బ్రతిఘటియించెన్.

9

టీ. అయన్ = అలోచింపఁగా, నీయువయమునకున్ = నీపుట్టుకక, కారణమై = హేతుభూతమై, ఏకులంబు = ఏవంశము, గాంభీర్యమునన్ = గాంభీర్యగుణముచే, తారాపతిన్ = చంద్రుని, కన్న పముఃపారావారంబు తోడన్ = కనిపాలసంధ్రముతో, ప్రతిఘటియించెన్ = సామ్యమునుజెందెను? అట్టిఏవంశ మేనని యభిప్రాయము.

తా. పురుషవశేఛ్ఛా! నీవేకులంబుననుసరించితివి? అలోచింపఁగానాకులము గాంభీర్యగుణముచేఁ జంద్రునిఁ గాంచినపాలసముద్రమును బోలుచున్నది?

తే. మానవుండ వైతివేని నిశ్చయహి కృతార్థ

విబుధలోకంబె లోకంబు శ్రీ వేల్పువేని

భువనములకెల్ల మీఁదధోభువన మీవు

భుజగరాజాన్వయమునందు శ్రీ బుట్టితేని.

10

టీ. నీవు, మానవుండవు, వితివేని=అయినచో, ఇమహి=ఈభూమి, కృతార్థ=చరితార్థమైనది, లేక, నీవు, వేల్పువేని=దేవతవైనచో, విబుధలోకంబె = దేవలోకమే, లోకంబు=మంచితోకము, ఈవు, భుజగరాజాన్వయమునన్ = సర్పరాజవంశమందు, పుట్టితివేని=పుట్టినచో, అనఁగా నీవు నాగకుమారుండవని నచోననుట, అధోభువనము=పాతాళలోకము. భువనములకున్, ఎల్లన్=లోకములకన్నిటిలోను, మీఁదు=ఉన్నతమయినది అనఁగా శ్రేష్ఠమైనదనుట.

తా. ఓమహాత్మా! నీవుమానవుండవా! అట్లయిన నీభూలోకము కృతార్థమయినది. కాక నీవు దేవతవైనచో సర్పలోక మన్నిలోకములకంటె శ్రేష్ఠమైన

దేయగును. అట్లుకాకనీవు సర్పరాజవంశమందుఁ బుట్టినచోఁ బాతాళలోకము పరిష్కమైనది.

ఉ. వానిఁ బ్రశంసనేయఁదగు శవాఁడు కృతార్థతముండువానిచే
నీనిఖిలంబు పావన మశీనకృపావిధవం బెలర్ప నె
వానిగృహాంగణంబునకు శివచ్చినత్రోవరజంబులందు నీ
మానితపాదయుగ్మక మశీమర్చుఁ బ్రపుల్ల సరోజదామమున్.

టీ. అశీనకృపావిధవంబు = గొప్ప కయనమృద్ధి, ఎలర్ప = ఓష్ణస్థితిగా,
ఎవానిగృహాంగణంబునకు = ఏమనుష్యుఁ యొక్క యింటనుంగి వాకిటికి,
వచ్చినత్రోవరజంబులందున్ = వచ్చినట్టి మార్గమందున్న ఘాతులందు, శివాని
తపావయుగ్మకము = పూజనీయమయిన నీపాదయుగ్మకము, ప్రపుల్ల సరోజదా
మమున్ = వికసించిన పద్మములయొక్క మాలికను, అమర్చున్ = కూర్చునో, అనఁ
గా నెవరియింటికి వేరుదునో యాభావము. ఇట 'పాదయుగ్మక' తామరపూవుల
మాలికను కూర్చున్నచున్నచే పద్మటచే నతనిపాదములు తామరపూవులను బోలు
చున్నవనియు ఘాతులందు నడిచివచ్చుటచే నాజాడలు పద్మమాలికను బోలు
చున్నవనియు దెల్లమగుచున్నది. వానిన్ = ఆపురుషుని, ప్రశంస చేయన్
తగున్ = స్తోత్రముచేయవచ్చును, వాఁడు = ఆపురుషుఁడు, కృతార్థతముండు =
మిక్కిలికృతార్థుఁడై వాఁడు, వానిచేన్ = అట్టిపురుషుఁడచే, ఈనిఖిలంబు =
ఈనమస్తమును, పావనము = మిక్కిలి పవిత్రమైనది.

తా. ఓపురుష సత్తమా! అధికమగునయారస మొష్ణస్థితిగా నెవరియింటి
యొక్కముంగిరి వాకిటియందున్న ఘాతులందు నీపాదయుగళము వికసించిన
తామరపువ్వులమాలికను విరచించునో, వాఁడే కొనియాడఁదగిన వాఁడు.
వాఁడే కృతార్థుఁడు. వాఁడే యీనమస్తమును బవిత్రముగాఁ జేయఁదగిన వాఁడు.

వ. గుణాద్యుతం బైనపద్మాంబు వర్ణింపకునికి యనవ్యశల్యం
బైనవాగ్జన్మవైఫల్యంబు. ధూర్జటిజటాకిరీటాలంకారం బైన
శశాంకునిసౌకుమార్యంబును సమృతంబునకు నుత్పత్తిస్థా

నం బగువయోనిధానంబుగాంభీర్యంబును విశ్వవిశ్వంభ
రాంభోజకర్ణి కాయమానం బగునువర్ణాహార్యంబుధైర్యం
బును విభ్రమభ్రాంతాభంగలీలావిజితమమనస్సాయకవిలా
సరేఖాసారంబై నిర్వికారంబై నయాకారం బెవ్వరియందును
గల...? మేము కృతార్థుల మైతిమి. మాజన్మంబులు సఫలం
బులయ్యె. మావిఱోచనంబులు భాగ్యంబులు సేసె. వీనులు
భవదుదంతశ్రవణకుతూహలాధీనంబు లయి యున్నయవి
నాగమృతంబు వానికిం బ్రసాదంపు మనుటయు. 12

టీ. గుణాన్బుజంబు = గుణములచే నాశ్చర్యకరమైనది, విసపచార్థంబు =
అయినట్టిపక్షమున, నిర్లంఘన, ఉన్లంఘనముచేయకుండుట, అసహ్యశల్యం
బు = సహించవలయుకాని శల్యమయినది, విసవాగ్ధవైఫల్యంబు = అయినట్టివా
క్కులయొక్కయు జన్మయొక్కయు స్వర్థశ్శమైనదియే - అనగా లోకమున
నిర్లంఘనగణపక్షు వున్నప్పుడు దానిజూచి నిర్లంఘనండుట హృదయశల్యము
వలె సహించరానియై యుండును, మణియు నట్లు నిర్లంఘనవాని వాగిందియ
మును జన్మంబును వృథాయితే. పూర్వజ... కారంబు - పూర్వజీ = ఈశ్వరుని
యొక్క, జటా = బటలకును, కీరీట = కీరీటంబునకును, అలంకారంబు = భూషణ
మైన, శశాంకు. సామహార్యంబును = చంద్రునియొక్క పృథులత్వమును, అమృ
తంబునకు, ఉత్పత్తిస్థానంబు = పుట్టునకు జోటయినది, అగువయోనిధానం
బు = అయినట్టిపాపసంస్థయొక్క, గాంభీర్యంబును = లోతు గలిగియుండు
టను, విశ్వ... మానంబు-విశ్వ = సమస్తమున, విశ్వంభరా = భూమియనెడి,
అంభోజ = పద్మమునకు, కర్ణి కాయమానంబు = తామరపూవుచుద్దవలె నున్నది,
అనగా బద్ధాకారముగల భూమండలమునకు గర్ణి కవలె నొప్పుచున్నదని భావ
ము. అగునువర్ణాహార్యంబు = అయినట్టి బంగారుకొండయొక్క, ధైర్యంబును =
నిశ్చలత్వమును, అనగా బూర్వులు భూమికిమధ్యంబున బంగారుకొండగల
దనియు, నది భూమియనెడి పద్మమునకు దుద్దవలె నొప్పుచున్నదనియు నది

సమస్తవర్వతములలోను సత్కృష్టమయినదనియును జెప్పదురు. పూర్వలలో నె కొందఱు భూమధ్యరేఖయే మేరుపర్వతమని చెప్పదురు. దానియొక్క శీర్షల త్వముననునిభావము. విభ్రమ ... సారంబు-విభ్రమ=విలాసములుగల, భూమిల తాభంగ=లతవంటి కనుబొమలయొక్క. ముడిచేతను, లీలా=విలాసముగా, విజిత =జయింపఁబడిన, సుమనస్సాయక=పూవులే బాణములుగాఁ గలవానియొక్క, అనఁగా మన్తఘటయొక్కయనిభావము. విలాసరేఖా=లీలాసమృద్ధియొక్క, సారంబై=నిగ్ధగలదై, నిర్వికారంబు=వికారములులేనిది, విషయాకారంబు=అయినట్టిరూపము, ఎవ్వరియందును=ఎవరియందైనను, కలచె=కలుగునా? అనఁగా విలాససమృద్ధిచే విలాసముగా మన్తఘటజయింపఁ జాలిననీసుందరరూపము మఱియొరియందును లేదనిభావము. మేము, కృతార్థులము, వితిమి, మాజన్తంబులును=మాపుట్టువులును, సఫలంబులు=ఫలముతోఁ గూడినవి, అయ్యెక్క, మావిలోచనంబులు=మానేత్రములు, భాగ్యంబులు=శుభకర్మములను, చేసెక్, వీరులు =మాచెవులు, భవత్ ... ధీనంబులు. భవత్=నీయొక్క, ఉపంః=వృత్తాంతమును, శ్రవణ=వినుటయందు, కుతూహల=వేడుకను, అధీనంబులు=లాంగినవి అయి, ఉన్నయవి, వాగమృతంబు=వాక్యముధారసమును, వాఁక్=అచెవులకు, ప్రసాదింపుము అనఁగా వీనులవిందు గొలిపెడి నీచరిత్రమును దెలుపుమని భావము. అనుటయు=అని చెప్పఁగా.

ఉ. అంకిలి లేక యప్పు డురగాధరపల్లవనిర్గతంబులై [వ్రా
పంకరుహాయతాక్షినునుఁ బల్కులు తేనియలొల్కుచుఁ శ్ర
లాకృతులై నృపాలుమది నీ లగ్నములయ్యె వినోదలీలకై
మంకెసపూవుచాపమున నీ మన్తఘటఁ డేసినతూపులొయనన్ .

టీ. అప్పుడు=ఆసమయమందు, అంకిలి లేక=అడ్డు లేకుండ, అరుణాధర పల్లవనిర్గతంబులు-అరుణ=పిఱ్ఱని, అధరపల్లవ=చిగురువంటి యధరోష్ఠమునుండి, నిర్గతంబులై=బయలు వెడలినవై, పంకరుహాయతాక్షి=పద్మములవలెవికాలములగునేత్రములు గలదమయంతియొక్క, సునుబల్కులు=మృదువైనములు, తేనియలు, ఒల్కుచు=ప్రసించుచు, శ్రవోలంకృతులై=చెవుల కలంకారభూ

తములై, నృపాలుమడిక్ = నలరాజుచిత్తమందు, వినోదరీలక్త = వినోదార్థము,
మంకనపూవువాచసుంక్ష = మంకనపూవనెడి వింతిలన, మన్మథుడు, ఏసిన
తూపులో ఆనెక్ = ప్రయోగించినబాణములలో యనువట్లు, లగ్నములయ్యెక్ =
తాంకెను. ఇట్లన్వేషించుధర్మోన్మమునుండి వెలువడుమన్మమాటలు మంకనపూవు
వింతినుండి ప్రయోగించుబాణములవంటివాయెనని చెప్పటచే నమయంతిమాట
లు నలుకొనుకొనబాణములవలెనే మోహముననుచునని తెలియఁచుచున్నది.
నమయంతి యధర్మోన్మము మంకనపూవునో జోల్పబడినది. మాటలు మనన
బాణములతో జోల్పబడినవి.

తా. ఆనమయమున నరాటంకముగా న్వేషించుధర్మోన్మమునుండి బయలు
వెడలినదమయంతినననంబును తేలియలన ప్రపంపక్షేయుమఁ జెవుల కలం
కారము లయి మన్మథుడు; వినోదముకై మంకనపూవులను విల్లుగాఁజేసికొని
ప్రయోగించినబాణములవలె నలరాజుమనమునందు సక్తమాయెను.

వ. అనంతరంబ దమయంతిశాసనంబున సభీజనంబు కనకాసనం
బు వెట్టిన. 14

టీ. అలభము.

ఆ. అన్వరాసనంబునందు నానీనుఁ డై
యర్కుఁ డుదయశిఖరియందుఁబోలెఁ
గొనియె నిషధరాజు నీ వనజాతముఖులచే
నాతిథేయ మయినరయర్కప్రభాజ. 15

టీ. అర్కుడు = సూర్యుడు, ఉదయశిఖరియందుఁ బోలెఁ = ఉదయప
ర్వతమునందువలెను, అన్వరాసనంబునందుఁ = నమయంతిచెలికత్తై లిచ్చినయా
బంగారపుపింహాసనమునందు, ఆనీనుఁడై = కూర్చుండినవాఁడై, నిషధరాజు =
నలుడు, అతిథేయము = అతిఘనకుఁ దగియున్నది, అయినయర్కప్రభాజ = అయి
నట్టియోగ్యమయినప్రభాజను, వనజాతముఖులచేఁ = పద్మములవంటియుఖములుగల
దమయంతిచెలికత్తైలచేత, గొనియెఁ = నీకరించెను.

తా. ఆనమయంబున నుదయపర్వతశిఖరంబునందు సూర్యునివలె నలరాజు
దమయంతి చెలికత్తె లిడినబంగారపుసింహాసనమునందుఁ గూర్చుండి ప్రకాశిం
చుచు నతిథులకుఁ దగినయోగ్యమయినపూజను స్వీకరించెను.

వ. ఇట్లు సంభావితుండై యంభోరుహాక్షులు తన్ను వీక్షించుచు
సంజాతకౌతుకంబున వింజమాఁడినిభంగి నూరకుండ నప్పు
ణ్యశ్లోకుండు ప్రాప్తపేణ్యపయోధరధాన్యగంభీరం బైన
యెలుంగున దమయంతి నుద్దేశించి. 16

టీ. ఇల్లు = ఈరీతిగా, సంభావితుండై = గౌరవింపఁబడినవాడై, అంభోరుహా
క్షులు = పద్మమువంటికున్నులు నలచెలులు, తన్ను = తన్నుకొ, వీక్షించుచు = చూచుచు,
సంజాతకౌతుకంబు = పుట్టినవేడుకచే, వింజము = వింధ్యపర్వతము, ఆఁడిని
భంగి = నిసోధింపఁబడినట్టిగా ఊరకుండక = మాటలాడకయుండఁగా, అ
ప్పుణ్యశ్లోకుండు = పుణ్యముయొక్క రిగల యాలరాజు, ప్రాప్తపే...గంభీరంబు =
ప్రాప్తపేణ్య = పన్నాకాలసంబంధమున, పయోధర = మేఘముయొక్క,
ధాన్య = శబ్దమువలె, గంభీరంబు, యెలుంగునక = అయింట్టికంతస్థలలో,
దమయంతిని ఉద్దేశించి = దమయంతినిగూర్చి, ఆని పైపద్యముతో నన్నయము.
సీ. ఏను దిక్పతులయాశీస్థానంబునందుండి

యరుగుదొంచితి నీకు నీ నతిథి నగుచుఁ

బ్రాణంబులునుబోలె నీ నంతరంగమునందుఁ

దత్కార్యభంజమును నీ దాల్చినాఁడఁ

జరితార్థమును జేయఁ నీ జనునాదుదూత్యంబు

నాతిథ్యసత్కార నీ మదియ నాకుఁ

గాలయాపన సేయఁ నీ గాదు నిశ్చయముపైఁ

గర్తవ్యమగునట్టికార్యమునకు

తే. నుల్ల మిప్పు డేకాగ్ర మై నీ యున్నయదియె?

యవసరం బానె? దేవరహస్యమునకు

వింతవారలు లేరుగా 3 నింత నంత

నువిద! మనవారలే కదా 3 యున్నవారు.

17

టీ. ఏను, దిక్పతులయాస్థానమునందుండిదిక్పాలు రగునింద్రాగ్నియమ
నరుణులయాస్థానమునండి, నీకుఁ, అతిథిని, అగుచుఁ, అరుగుదెంచితిని =
వచ్చితిని, అనఁగా దిక్పాలరసభనుండి నీవలనఁ గార్యము నెఱవేర్చుకొనుని
మిక్కిలి నీయొద్దకు వచ్చితిని, అంతరంగంబునందుఁ = హృదయమందు,
ప్రాణంబునుబోలెఁ = ప్రాణములనువలె, తత్కార్యభరమునఁ=ఆదిక్పా
లరకార్య మనుబరువును, దాల్చినాడఁ=చేయ వచ్చుగించితిని, అనఁగా
దా నెఱవేర్చుకొనవచ్చినపని ప్రసక్తప్రాణమువంటి పని చెప్పటచే నది తనకు
మిక్కిలి ప్రియ మయినయిట్లు బోధించునది. నామహాత్మ్యంబు=దూతనై
వచ్చిన నాకార్యంబు, నీ తార్థమునఁ=సఫల మగునట్లుగా, చేయఁ చనుఁ=
చేయఁగను, అదియఁ=అట్లు చేయుటయే, నాకుఁ, అతిథ్యసత్కారము=
అతిథిపూజాసత్కారము, కాలయాపన = వృథాగాఁ గాలమును బుచ్చట,
చేయఁ=చేయుటకు, కాదు. అనఁగాఁ గాలమును వృథచేయుటవలనఁ బ్ర
యోజనం లేదు. నిశ్చయము=నిశ్చయ, పైఁ=మీద, కర్తవ్యము=చేయఁ
దగినది, అగునట్టికార్యమునకుఁ=అయినట్టిపనికి, ఉల్లము=చిత్తము, ఇష్టము,
ఏకాగ్రమై=నిశ్చలమై, ఉన్నయదియే=ఉన్నదా? దేవరహస్యమునకుఁ=దేవ
తలు సంపినరహస్యవార్తను వినుటకు, అవసరంబు=సమయము, ఔనె=అగునా,
ఇంతఁ అంతఁ=ఈపాటి యాపాటి, దూరములో, వింతవారలు=క్రోధతవా
రలు, లేరుగా=లేరుగదా, ఈవిద=దమయంతి, ఉన్నవారు = ఇచ్చట నున్న
వారు, మనవారలే కదా?

తా. ఓ సుందరీ! నేను దిక్పతులయాస్థానమునందుండి యొక కార్యము నెఱ
వేర్చుకొని నీయొద్ద కేలేంచితిని. ఆదేవతలకార్యమును నాప్రాణమువలె
జూచుకొనుచుండునా, కాన నామహాత్మకార్యము నేఱవేర్పవలెను. అట్లు
నెఱవేర్చుటయే నా కతిథిసత్కారము. అంతకంటె మఱియేదియు లేదు.
కాలయాపనము చేయుటకు వలనుపడదు. నామాట నిశ్చయము. ముందు జరు

గవలసినపనికై నీచిత్తము స్థిరమై యున్నదియా? దేవతలరహస్యములను దెలియఁజేయనిది సమయమగునా? ఈసమీపమునఁ గ్రోత్తవార రెవ్వరును లేరుగదా? ఇచ్చట నున్నవారందఱును మనవారలే యగుదురా?

క. నాకాకఃప్రవరులు ని

న్నాకాంక్షించినప్రయోజనాంశము దిర మై

యాకర్ణింపుము శ చెప్పెన

నాకర్ణపుటాయతాక్షి ! శయవధానమునన్.

18

టీ. ఆకర్ణపుటాయతాక్షి = చెవులపర్యంతమును వ్యాపించియున్న కన్నులు గలదమయంతీ, నాకాకఃప్రవరులు = స్వర్గమేష్ఠానముగాఁ గలవారు అనఁగా దేవతలనుట, వారిలో శ్రేష్ఠులగు యింద్రాగ్నియమవరుణులు, సిన్ధుర్, ఆకాంక్షించిన ప్రయోజనాంశము = కోరుకొనుచున్న సమాచారమును, చెప్పెదన్ = చెప్పుచున్నాను, తిరమై = నిశ్చలముగానుండి, అవధానమునన్ = సావకాశముగా, ఆకర్ణింపుము = ఆలకింపుము.

తా. కర్ణపుటములమును వ్యాపించికన్నులు గల దమయంతీ! యింద్రాగ్నియమవరుణులు నిన్ను వరింపఁదలంచుకొని నీకుఁ గొన్నివార్తలుపంపినారు. వాని నీకుఁ దెలియఁజెప్పెద; సావకాశముగా నాలకింపుము.

వ. పాకశాసనపానకవరేతరాజపాశపాణులు పుత్తేరంబని పూని వచ్చితి. చిత్తగించి యక్కార్యంబు వినుము. అప్పరమపురుషులు పరిషత్తధ్యంబునం బంకజాసనుతనూభవునివలనం ద్రిభువనమోహనంబు లైననీరూపలావణ్యవిలాసవిభ్రమాది గుణంబులు విని వినుకలివలవంత నెంతయుఁ జలించి పంచే ఘటుంఠితధైర్యవీర్తంబు లగుతమచిత్తంబులం గలవృత్తాంతంబు లంతయుం దెలియఁజెప్పిరి. ఇప్పుడయ్యాశాపతుల శాపాశంబులఁ గట్టువడినారు. వారియందును సంక్రంజనుండు.

19

టీ. పాక...పాణులు=పాకకాసన=పాకుఁ డనురాక్షసునిఁ జంపినవాఁడు, అనఁగా నింద్రుఁ డనుట, పావక=అగ్నిహోత్రుఁడు, పరేతరాజ=యముఁడు, పాశపాణులు=పాశము హస్తమందుఁ గలవారు. అనఁగా నింద్రాగ్నియమ వరుణు లనుట, పుత్రేరక్=పంపగా, పసి పూని=కార్యము గలిగి, ఐచ్చిత్రీ, చిత్రించి=చిత్తమును సావకాశముగఁ జేసికొని, అక్కార్యంబు=ఆకార్యమును, వినుము. అస్పరమపురుషులు=ఆపురుషశ్రేష్ఠులు, పరిషత్తద్యంబున=సభామధ్యంబునందు, పంకిజాసనుతనూభవులన=బ్రహ్మకుమారుఁ డగునారదునివలన, త్రిభువనమోహనంబులు=యజ్ఞోకంబులను మోహింపఁజేయఁ జాలినవి. విన...గుణంబులు. విన, నీయొక్క, రూప=ఆకారము, లావణ్య=సౌందర్యము, విలాస=శృంగారచేష్టలు, విభ్రమ=లీలలు, అది=మొదలుగాఁగల, గుణంబులు, విని=ఆలకించి, వినుకలివలవంత=వినుటనలనఁబుట్టినమన్నభాధచే, ఎంతయు=మిక్కిలి, నలించి=పీడితులయి, పంచేషు...విత్తంబులు. పంచేషు=అయిదుభాగాలు గలమన్నఘనిచే, బుంత=అపహరింపఁబడిన, ధైర్యవిత్రంబు=ధైర్యమనెడిధనము గలవి, అగు తమచిత్తంబుల=అయినట్టి తమ మనస్సులందు, కలవృత్తాంతంబులు, అంతయు=ఉన్నట్టి వృత్తాంతముల నెల్లను, తెలియక చెప్పిరి=విశేషమగునట్లు చెప్పిరి. ఇప్పుడు, ఆయాశాపతులు=ఆదిక్పాలురు, ఆశాపాశంబుల=ఆశల నెడిపాశములచేత, కట్టుపడినారు=బంధింపఁబడిరి. అనఁగా నీవు తమ్మును వరించి సుఖము కలిగింతుననునాశ గలవారై రని భాసము. వారియందును=ఆదిక్పాలురయందును, సంక్రందనుండు=దేవేంద్రుండు.

తే. నందనోద్యానవీధికాంతరములందుఁ

బూర్ణచంద్రాస్య! విహరింపఁ శ్రీ ఖోవ వెఱుచుఁ

గల్పతరుపల్లవంబులు శ్రీ గమిచి మేసి

కోకిలం బెప్పు గూయునో శ్రీ కొసరి యనుచు.

20

టీ. పూర్ణచంద్రాస్య=పున్నమచందమామపంక్తియుఖము గల యౌదమయంతి ! కల్పతరుపల్లవంబులు=కల్పవృక్షములచిగుళ్లు, కమిచి = కబళించి, మేసి=

తని, కొనరి = ఒక్కొక్కటివొప్పన, కోకిలంబు, ఎల్లు = నీసమయమందు, కూయునో, అనుచు = అని తలంచుచుకొ, నంప...లంచుకొ, నంచన=నంచన మనుపేరు గల, ఉద్యాన=పూవులతోటయొక్క, వీధికా=చెట్లపంక్తులయొక్క, అంతరములందుకొ = మధ్యప్రదేశములందు, విహరింపకొ=సంచరించుటకు, పోవకొ=వెళ్లుటకు, వెఱచుకొ=భయపడును; అనఁగా విరహులకు కోకిలాలాపము మన్నభోదీపక మగును, కాన నాకోయిలకూతలను విని సహింపలేక నంపనవనిహారమును మానుచున్నాడని భావము.

తా. ఓదమయంతీ! కేవేంద్రుండు నీయెడఁబాటువలన మిగుల బాధపడుచుఁ గల్గువృక్షముల చిగుళ్లను దిని కోయిలలు కూయు నేమో యనుభయముచేత నందనవనమందు విహరింప భయపడుచుండును.

తే. వరమ మగుకోటి కెక్కె నోపద్మనయన!

నవనవం బైననీడవ్వనంబుతోన

యనమ బాణునిచాపంబునందు గుణము

భామ! నీయందు సుతాముర్రేపేమగుణము.

21

టీ. ఓపద్మనయన = పద్మములవంటి నేత్రములు గలయోదమయంతీ! భామ! నవనవంబు = మిక్కిలి క్రొత్తదిగాననీజన్మనంబుతోకొ + అ = అయినట్టి నీయనయతోడనే, అనమ బాణునిచాపంబునందుకొ = మన్నఘనిచాపమందు, గుణము = ఆల్లెతాడును, నీయందుకొ, సుతాముర్రేపేమగుణము = దేవేంద్రునిపేమయనెడిగుణమును, వరమము = మిక్కిలి గొప్పది, అగుకోటికికొ = అయినట్టి వింటి కొప్పునకును, రెండవపక్షమందు, గొప్పనగు సుతార్థమునకు, ఎక్కెకొ = పొందెను. అనఁగా నీకుఁ బూర్ణయశావసము వచ్చునప్పటికి నీసహాయమున లోకమును జయించుటకు మన్నఘుడు విల్లెక్కు వెట్టెననియు. దేవేంద్రునకుఁ జేసెను మహిచ్ఛెననియు భావము.

అలం. తుల్యయోగిత; సహోక్తి.

తా. ఓదమయంతీ! మిక్కిలి నూతన మగుయశావసముతోడనే మన్నఘని

చాపమునం పల్లెతాళిడును, నీయందు దేవేంద్రునిపేరిమగుణమును, వింటి శొప్పను మిక్కిలియుత్కర్షమును గ్రహముగాఁ బొందెను.

ఉ. ఆరసిచూచితాపమునరయందునురూపమునందుఁబూర్ణమా
తారక రాజుగాఁదలంచి శ్రీ తన్ని! భవద్విరహాతురుండు జం
భారి నిగుడ్పుభ్రాంతినుదరయూవసరంబుల నొద్ద నుండి రో
షారుణ మైనలోచనసహస్రము బాలసహస్రభానుపైన్. 22

టీ. తన్ని=దమయంతీ ! భవద్విరహాతురుండు=నీవియోగముచే పీడితుడ
యిన, జంభారి=దేవేంద్రుడు, ఉదయావసరంబుల=ఉదయకాలములందు,
ఒద్ద=నికటమున, ఉండి, ఆరసిచూచి = నిదానించిచూచి, తాపమునయం
దు=వేడిమియందును, రూపమునందును=ఆకారమునందును, భ్రాంతి=
భ్రమచే, పూర్ణమాతారకరాజుగా=పున్నమచంద్రునిగా, తలంచి=భా
వించి, బాలసహస్రభానుపై=బాలసూర్యునియందు, రోషారుణము=కోప
ముచే నెఱ్ఱినివి, వినలోచనసహస్రము=అయినట్టి వేయిగన్నులను, నిగుడ్పు=
ప్రసరింపఁజేయును, ఉదయకాలమందు సూర్యుడెఱ్ఱగాను గొంచెముతాప
ముగలిగించువాఁడునై యుండును. చంద్రుడుగూడ సుదయకాలమం దెఱ్ఱగా
గానవచ్చుచు విరహులకుఁ దాపము గలిగించువాఁడు నై యుండును. ఆకా
రణమున నింద్రుడు దమయంతీవియోగముచేపీడితుడై బాలసూర్యునిగాంచి
యతఁడు తాపమునందును రూపమునందును జంద్రునివలె గానవచ్చుచుండుట
చేత భ్రాంతి చెంది బాలసూర్యునిగాఁ దలంచి కోపముచే నెఱ్ఱి నైనవేయిగ
న్నులను ప్రసరింపఁజేయును.

తా. ఓదమయంతీ! నీవియోగముచే పీడితుండై దేవేంద్రుం డుదయకాల
ములందు బాలసూర్యుని జూచి యతఁడు తాపముచేతను, నాకారముచేతను
సుదయకాలపుపున్నమచంద్రునితో బోలుటచే భ్రాంతిచే నతని జంద్రునిగా
సూహించి కోపముచే నెఱ్ఱినివేయిలోచనములను నతనిపైఁ బెట్టి చూచును.

తే. మూఁడుకన్నులవేల్పుతో శ్రీ మోహరించి

నేడు దేహంబు లేక యున్నాడు దాను

వేయిగన్నులవేల్పుతో శి విగ్రహించి

వనిత! యింకేమి గానున్నవాడో మరుడు.

28:

టీ. వనిత=దమయంతీ! మరుడు=మన్మథుడు, తాను, మూడుకన్నుల వేల్పుతో=మూడుకన్నులగలయీశ్వరునితో, మోహించి=విరోధించి, అనగా నతని నెదుర్కొని యని భావము. నేడు= ఇప్పటికిని, దేహంబు లేక ఉన్నాడు. పూర్వము బ్రహ్మచర్యవ్రతము పూనియున్నయీశ్వరునికి మోహము కలిగింపఁబోయి యెదుర్కొని యతనికంటిమంటలపాలయి యున్నాడని తెలియఁదగినది. వేయిగన్నులవేల్పుతో= వేయి నేత్రములు గలయట్టిదేవేంద్రునితో, విగ్రహించి=విరోధించి, ఇంక, ఏమిగా=ఏమగుటకు, ఉన్న వాడో=అనగా లోకములో దేహత్యాగంబుకంటె మించినయాపద మతీయొకటి యుండదు. మూడుకన్నులవేల్పుతో విరోధించినప్పు డట్టియపాయమును బొందినప్పుడు వేయి నేత్రములు గలవేల్పుతో విరోధించినప్పు డెట్టియవస్థ సంప్రాప్తమగునో తెలియదని భావము. ఈచెప్పటచే నింద్రుండు మదనవీడితుండగుచున్నాడని ఫలితార్థము.

తా. ఓదమయంతీ! పూర్వము మన్మథుండు ముక్కుంటితో విరోధము కల్పించుకొని దేహము దగ్ధము గావించుకొని యశరీరుడై యున్నాడు. ఇప్పుడు వేయికన్నులు గలయంద్రునితో విరోధముసంపాదించియున్నాడు. ఇంక నెట్టియాపద సంప్రాప్తమగునో తెలియదు.

చ. చిలుకలువల్కునో చెవులుచిల్లులు మ్రోవగనంచునెన్నడు

వెలలడు నందనోపవనవీధులకై యటు మౌళిభాగిని

ర్థలశశి రేఖమీదియపరారాధమున గజదైత్యశాసనుం

గొలువఁడు పాకశాసనుడుగోమలి నీపయిక్కుర్తి వెంపునన్.

టీ. పాకశాసనుడు=పాకాసురుని జంపినవాడు అనగా నింద్రుడనుట, చిలుకలు, చిల్లులు పోవగల=చిల్లులు పడునట్లుగా, పల్కునో=భాషించు; సేమో,

అందుకొ = అని తలంచుచు, నందనోపవనవీధులకై = నందనవనమందున్న పుష్ప
పంక్తులందు విహరించుటకై, ఎన్నడుకొ = ఎప్పుడును, నెలలందు = బయలు వెడ
లందు, అటు = అతీతిగా నే, కోమలి = దమయంతి, నీపయి కూర్చి పెంపునకొ = నీ
మీదనున్న ప్రేమాతిశయముచే, మాళి... అపరాధమునకొ - మాళి = శిరంబునందు
న్న, నిర్మల = కళంకరహితమయిన, శశిరేఖ = చంద్రరేఖపైనున్న, అపరాధమునకొ
= దోషముచేతి, అనఁగా విరహబలము జంద్రరేఖదుఃఖాపాదకమగునుగాన లేనకు
దుఃఖము గలిగించుచంద్రుని చలన ధరించియుండుటచేత నని భావము, గజదై
త్యశాసనుకొ = గజాసురుని జంపినవానిని (అనఁగా నీశ్వరుని), కొలువఁడు = నేవిం
పఁడు, అనఁగా నీపై ప్రేమముంచి యీశ్వరభజనమునై న మానుకొనుచున్నాఁ
డనుటచే నీశ్వరుని భజించుటకంటె మిక్కిలిగా దమయంతిని ప్రేమించు
చున్నాఁడనియుఁ దెలియబడుచున్నది.

తా. ఓదమయంతీ! నీయొడఁబాటుచే బాధపడుచు దేవేంద్రుండు, నందన
వనవిహారమునకేగినఁ జెవులు చిట్లు పడునట్లు చిలుకలు పలుకు నేమోయని తలం
చి యట్లుచేయ మానుచున్నాఁడు. అట్లే నీపయి ప్రేమాతిశయమున విరహ
ముచేత నీడితుఁ డగుచుండుటచే దనకుఁజంద్రుండు బాధగలిగించునని తలంచి
యాచంద్రుఁడల నుండుఁ దాలించినశంకరుని నేవించుట మానెను.

తే. స్మరశీలీముఖకుసుమ కేశసరపరాగ

ధూళిపాళికఁ జలికించెఁ శీ దూర్బదిక్కు

ఇతి వేగచ్ఛలును గానఁ శీ డింద్రుఁ డిపుడు

నీవిలాసంబు పెంపు నశ్రింపఁ దరమె.

25

టీ. ఇంతి = దమయంతీ! స్మర... పాళిక - స్మర = మన్మథునియొక్క, శీలీముఖ
= బాణములయిన, కుసుమ = పుష్పములయొక్క, కేశసర = కింజల్కములయొక్క,
పరాగ = రజమనెడి, ధూళిపాళిక = దుమ్ముయొక్క-సంక్తిని, తూర్బదిక్కు,
చిలికించె = బిలుకఁజేసెను. అనఁగా మన్మథునిపుష్పబాణములపరాగముచేతఁ
దూర్బదిక్కు నింపఁబడి యంధకారబంధురముగాఁ జేయఁబడుచున్నదని భా
వము. ఈ చెప్పటచే మన్మథుండు దేవేంద్రుని మిగుల బాధించుచున్నట్లు తెలి

యవచ్చుచున్నది. ఇప్పుడు, ఇంద్రుడు, వేగన్నలను=వేయిసేత్రములచేతను, కానడు=చూడలేడు, ఆచీకటిలో నతనికి వేయిగన్నులున్నను జూడలేక గ్రుడ్డి వారివలె నున్నాడని భావము. నీవిలాసంబుపెంపుట = నీకాంతిపెంపును, వర్ణింపక=వర్ణించుటకు, తరమే=శక్యమగునా? వేయిగన్నులు గలయింద్రుని సైతము కామాంధకారమున నుంచి గ్రుడ్డివానిగాఁ జేసిననీసౌందర్యము నెన్న నెవ్వరికిఁ దరమగును?

తా. ఓనమయంతీ! మన్మథుఁ డింద్రునిపై ప్రయోగించినపుష్పబాణముల పరాగము తూర్పుదిక్కున గష్టియంధకారిబంధురముగాఁ జేయుటచే నింద్రుఁ డిప్పుడు వేగన్నులు గలిగియుం జూడలేక యున్నాడు. ఇంద్రునిఁ గామాంధునిగాఁ జేసిననీసౌందర్యము నెవ్వరు గొనియాడఁగలరు?

తే. విరహతాపప్రశాంతికై నీ విబుధపక్షికి

న్ద్రాపర్యంకవిధికిఁగా నీ నవచయింపఁ

బరులలేములు వాపంగఁ నీ బాలుపడిన

యమరతరువుల కొదవఁ బుష్పములలేమి.

26

టీ. విబుధపక్షికి=ఇంద్రునికి, విరహతాపప్రశాంతికై = వియోగమువలనఁ గలుగువేడిమిని బోగొట్టుటకై, ఆద్రాపర్యంకవిధికిఁ కాన్-ఆద్రా=తడిగానుండు, పర్యంక=పానుపులయొక్క, విధికిఁగాన్=రచించునిమిత్తము, అవచయింపక=పూవులను గోయఁగా, అనఁగా నింద్రుండు విరహతాపమును సహింపలేక యుండఁగా నతనికిఁ బూలపాన్పుల రచింపఁబోడఁగిరి. ఆపాన్పులపై నింద్రుండు శయనింపఁగా నతని మేనివేడిమిచే బూలపాన్పులు మొర మొరలాడుచు మర్తరధ్వనులు చేయసాగెను. అందుచే నతనికి మగుడ క్రొత్తపానుపుల రచించుటకుఁ గల్పవృక్షములనుండి పూవులనుగోయఁగా నని భావము పరులలేములు=ఇతరులదేశికములు, వాపంగ్=పోగొట్టుటకు, పాలుపడిన=ప్రయత్నించుచున్న, అమరతరువులకున్=కల్పవృక్షములకు, పుష్పములలేమి=పూలులేకపోవుట. ఒదవెన్=కలిగెను. ఇతరులదేశికములు నశింపఁజేయు కల్పవృక్ష

ములకుఁ బుష్పదారిద్ర్యము కలిగినదని భావము. ఈచెప్పటచే నింద్రుని తాపాతిశయము తెల్లమగుచున్నది.

తా. చమయంతీ! నీవియోగ తాపమువలనఁ బీడితుడయిన నింద్రుని తాపమును వీలఁగింప రచించుతిల్పములకయి కల్పవృక్షములనుండి పుష్పములు గోయమొనలిడిరి. అందువలనఁ బరులవీరవళకములను గొలఁగింపఁజాలిన కల్పవృక్షములు పుష్పములేకపోవుటయును బీదయిన మనుభవించుచున్నవి.

మ. విను వైదర్భి భవద్వియోగదనధూరద్వేగంబు వారించుచున్
దినముల్ పుచ్చుచు నున్న వాఁడు విబుధానీధీశుఁడు మందాకినీ
కనకాంభోరుహనాళికల్పితనవారకల్పంబులం జారునం
దనమందారతరుప్రవాళిమయచింతారత్నతల్పంబులన్. 27

టీ. వైదర్భి = ఓ చమయంతీ, విను, విబుధానీధీశుండు = దేశాల కధిపతియగు నింద్రుఁడు, భవత్... వేగంబున్ = భవత్ = నీసంబంధమునకు, వియోగ = ఎడఁబాటునెడి, పుష్పంబు = అగ్నిముక్కు, ఉద్వేగంబున్ = ఉద్భతిని, వారించుచున్ = తొలగించుచు, మందాకినీ = కల్పంబుల్ - మందాకినీ = గంగానదియందున్న, కనకాంభోరుహ = బంగారపు పద్మములయొక్క, నాళికల్పిత = తూండ్లచేతను, కల్పిత = కల్పింపఁబడిన, నవ = నూతనములయిన, ఆకల్పంబుల్ = భూషణములచేతను, చారు... తల్పంబులన్ = చారు = సుంగరములయిన, నందన = నందనవనమందున్న, మందారతరు = కల్పవృక్షములయొక్క, ప్రవాళిమయ = నిగుళ్లచే నిండిన, చింతారత్ని = చింతామణులనెడి, తల్పంబుల్ = పానుపులందును, దినముల్, పుచ్చుచునున్న వాఁడు = పరువుచున్నాఁడు. అనఁగా నీవియోగ బాధను సహింపలేక యతికష్టముచేఁ గాలమును బుచ్చుచున్నాడని భావము. ఈపద్యము మొనటిపాదమందుఁ గొన్ని ప్రతులలో "దవదుర్వేగం" బనియుఁ గొన్నిటి 'దవధూర్వేగం' బనియు బాతము కానవచ్చుచున్నది. కాని వానికంటె దవధూర్వేగంబని సవరణచేసికొన్ని మిక్కిలి యుక్తముగా నుండునని తలఁచి యట్లు చేయఁబడెను.

తా. దమయంతీ! ఇంద్రుడు నీవియోగాన్ని తాపమును సహింపలేక గంగానదియందున్న మృతాళములను నాధరణములగాఁ బాల్చుచు మందారతరువులపల్లవముచేఁ నింపఁబడినచింతామణితల్పములందును నతికష్టముచేఁ గాలమును బుచ్చుచున్నాఁడు.

ఉ. పుష్పధనుర్ల తామధుపశేపుంజగుణకన్వణనం బొనర్చి వాస్తాష్పతికర్ణముల్ మననీజుండు చెవుడ్పడఁ జేసె నక్కటా గీష్పతి యేమి చెప్ప నిటఁ గ్రింద బలారికిఁ గామవిక్రియా దుష్పథస్సత్తికిఁ మనసుఁదూర్చమికై బహనీతిశాస్త్రముల్.

టీ. మననిజుండు=మర్నఁగుండు, పుష్ప... కన్వణనంబు=పుష్ప=పూవనెడి, ధనుర్ల తా=లతపండివించియొక్క, మధుప=తుమ్మెదలయొక్క, పుం=సమాహమనెడి, గుణ=నారియొక్క, కన్వణనంబు=చప్పడు, ఒనర్చి=చేసి, అక్కటా=అయ్యయ్యా! వాస్తాష్పతికర్ణముల్=దేవేంద్రునిచెవులను, చెవుడ్పడఁజేసె=చెవుడుకలుగునట్లు చేసెను. అనఁగా మర్నఁగుండు నీవియోగముచే బాధపడుచున్న యింద్రుని దనపూవించియందున్న తుమ్మెదల నెడి నారిప్రేయించి యతనికిఁ జెవుడుకలుగునట్లు చేసెనని భావము. ఈచెప్పటచే మర్నఁగుండు కింద్రుని మిగుల బాధపెట్టుచున్నట్లు తెలియవచ్చుచున్నది. గీష్పతి=బృహస్పతి, ఇట, క్రింద=ఇంకకు మునుపు, కామ... వృత్తికిఁ=కామవిక్రియా=మన్మథవికారమనెడి, దుష్పథ=చెడుమార్గమందు, సత్తికిఁ=ప్రపత్తిందుటకు, మనసు, దూర్చమికై=ప్రవేశముచేయుకుండుటకై, అనఁగా గామవికారము నొందకుండ నుండుటకుని భావము, బహనీతిశాస్త్రముల్=పెక్కలు నీతిశాస్త్రవాక్యములను, బలారికిఁ=బలాసురుని శత్రువునకు, అనఁగా దేవేంద్రునికనుట, చెప్పి=ఉపదేశింపఁగా, ఏమి=ఏమిప్రయోగము. అనఁగా స్వర్గమునట.

తా. దమయంతీ! మర్నఁగుండు తనపూవించియందున్న తుమ్మెదల నెడి నారి ప్రేయించి యింద్రుని జెవిటివానిగాఁ జేసెను. అయ్యయ్యా! అతని కామవికారమునా జూచి బృహస్పతి దానిలోఁగిందుటకయి నీతివాక్యములఁ బెక్కుల నుపదేశించినను నతనికి వినఁబడనప్పు డేమిలాభము కలదు?

తే. చెలువ జంభారియాసకుఁ గొలఁది యేది

తా సహస్రాక్షుఁడై యుండిన దైవ్యపుత్రి

నభిలషించుచునున్నవాఁ గదాత్మలోనఁ

జంచల బైననీకటాక్షుఁడలంబు.

29

టీ. చెలువ=చమయంతీ! తా=ఇంద్రుఁడనుట, సహస్రాక్షుఁడైయుండి=వేలకన్నులుకలవాఁడయి యుండియు, దైవ్యపుత్రి=దీవత్వముచే, అత్తలోన=మనస్సులో, జంచలంబు=చలించుచున్నది, ఐననీకటాక్షుఁడలంబు=అయినట్టి కడకంటెమాపును, అభిలషించుచున్, ఉన్నాడు = కోరుచున్నాడు, జంభారియాసకుఁ=దేవేంద్రునియాసకు, కొలఁది=మితి, ఏది=ఎక్కడిది? లేదనుట, వేయి నేత్రములు కలవాఁడయి యుండియు, రెండు నేత్రములు మాత్రమే గలసమయంతి సలించు కడకంటెమాపులను దీవత్వమున యాచించుటచే నింద్రునకుఁ గల పేరాశ వ్యక్తమగుచున్నది. అనగా ఇంద్రుండు, నీవియోగమున బాధపడుచు దాశజాలక నీయనుగ్రహమును గోరుచున్నాడని భితార్థము.

తా. ఓనమయంతీ! నేవేంద్రుఁడు తాను వేయి నేత్రములు గలవాఁడయ్యను, యుక్తిరమైన నీకడకంటెమాపుల నాత్మలోఁ గోరుచున్నాడు. అతని యాశకు మితియొక్కడనున్నవో చెప్పమా.

అవ: వెనుకటిపద్యములచే నింద్రునివిరహావస్థను జెప్పి యిప్పు డన్ని దేవునివిరహావస్థను గవి నర్ణించుచున్నాడు.

క. ఏవేల్పు సోమపీఠులు

సేవితురు ముఖ్యులనువు శివునకు నేవే

ల్పేవేల్పు వెలుగులకు గని

యావేలువు నిను విరింప శి నాకాంక్షించెన్.

30

టీ. దమయంతీ! ఏవేల్పు=ఏదేవతను, సోమపీఠులు=యాగముచేసినవారు, సేవితురు=భజింతులొ, ఏవేల్పు=ఏదేవత, శివునకు=ఈశ్వరునకు, ముఖ్యత

నవు=ప్రధానమగుశరీరమో, ఏవేల్పు, వెలుగులకుఁ=కాంతులకు, గని=స్థానమో, అవేలుపు=అదేవత, అనఁగా నన్నిదేవుఁడనుట, నివక్, అకాశింశక్=కోరుచున్నాఁడు.

తా. ఓనమమంతీ ! యాగముల నొసరించిన బ్రాహ్మణోత్తములచే సంతతమును నేవింపఁబడుచు, నీశ్వరునకు శరీరభూతుఁడయి కాంతులకు గనియైయున్న యగ్నిహోత్రుఁడు నీయందనురాగము గలవాఁడయి కోరుచున్నాఁడు.

ఉ. స్థాణునిలోచనాంచలము శీ దాఁపుగఁ దీవ్రతిరార్చులన్ నిజప్రాణముఁ గొన్న నాటిపగ శీ యార్తఁదలంచియొనకటాక్షదృక్కోణముప్రాపున న్దురుఁడునోల్కొనిపంతమెలర్పఁగాఁ గొనెన్ బాణదశార్థపాతమునఁ శీ బానికుభూరిమనోభిమానమున్. 31

టీ. మరుఁడు=మన్మథుఁడు, స్థాణునిలోచనాంచలము=ఈశ్వరునికడకిన్ను, దాఁపుగఁ=సాయముగా, తీవ్రతిరార్చులన్=భయంకరమైన మంటలచేతి, నిజప్రాణముఁ=తనయుసుఱును, కొన్ననాటిపగఁ=పుచ్చకొన్నప్పటికత్రుత్వమును, ఆర్తఁ=మనంబునందు, తలంచియో=అలోచించియే కాఁబోలును, నీకటాక్షదృక్కోణముప్రాపునఁ=నీకడకిన్నులసాయముచేత, కోల్కొని=విజృంభించి, పంతము=పట్టువల, ఎలర్పఁ=కలుగునట్లుగా, బాణదశార్థపాతమునఁ=అయిదు బాణములప్రయోగముచే, పావకు...మానమున్ —పావకు=అగ్నిహోత్రునియొక్క, భూరి=గోప్పదగు, మనోభిమానమున్ = మనోగర్వమును, కొనెన్=అపహరించెను. అనఁగాఁ బూర్వమిశ్వరుఁడు బ్రహ్మచర్యము పూనియున్నప్పుడు మరుఁడతని బాధింపఁగా నతఁడు తనయగ్ని నేత్రముచేఁ జూచి భస్మముచేసెను. అప్పు డగ్నిశంకరుని నేత్రముసాయమునఁ నన్ను భస్మముచేసెఁ గదా యని మనంబునఁ బగ వహించి యిప్పుడు నీ నేత్రములప్రాపుచే నరీశయించి యతనిగర్వము నపహరించినాఁడని భావము. అగ్నిహోత్రుఁడు నిన్నుఁ గోరి మిగుల మత్తభవ్యభలపా లగుచున్నాఁడని ఫలితార్థము.

తా. పూర్వ మగ్ని యాశ్వకుని నేత్రముల నాశ్రయించి తన్ను భస్మము

చేసి నన్నకసి మనంబున నుంచుకొని మన్నగ్గుఁ డిప్పుడు నీ నేత్రము నాశ్రయించి
బాణపంకము ప్రయోగించి పంతముతో నతనిమనోగర్వము హరించెను.

తే. ఉచిద సోమరసం బన్న శ్రీ నోకిలిండు

నడిచివడు నాజ్యహోమమంత్రతాహుతులకు

నిచ్చ సేయఁడు మనముగో శ్రీ నిర్ధములకుఁ

బావకుండును బాల నీరైవిరాళి.

32

౪. ఉచిద=పమయంతి! బాల! పావకుండును=అగ్నియును, నీరైవిరాళి= నీవియోగముచే, సోమరసంబు = సోమలపైలనఁ దీయఁబడెననుచు, (యోగము లందీరసము నుపయోగింతురు), అన్న=అనఁగా, ఓకిలిండు=అసహ్యప డును, ఆజ్యహోమమంత్రతాహుతులకు—ఆజ్య= నేతికని, హోమమంత్ర=హో మముచేయునప్పటి మంత్రములకును, తాహుతులకు = హోమద్రవ్యములకును, అడిచివడు=మండిపడును. అగ్నిలో నాజ్యాదులు పోసినప్పుడు మండుట ను ప్రసాదము. అట్టిదాని పమయంతివియోగవీడితుండగు నగ్నికి నాజ్యాదు లసహ్య ములగుటచే వానిపేరు చెప్పినచోఁ గోపమున మండిపడుచున్నాడన భావము. మనముగో, నిర్ధములకు=సమిధలకు, ఇచ్చచేయఁడు=కోరఁడు. అనఁగా విరహాతితయముచే నన్నపానంబులు గొనలేనని ఫలితార్థము.

తా. ఓపమయంతి! యగ్నిహోత్రుఁడు నీవియోగముచే వీడితుండగుట చే సోమరసమునుజూచి యసహ్యపడుచున్నాడు. నాజ్యాదిహవిస్ఫులపేరు వి న్నంతమాత్రమున మండిపడుచున్నాడు. సమిధలను భుజింపఁదలంపఁడాయెను.

తే. తరుణి యాత్మప్రతాపసంతపుఁ జేసి

పుష్పనారామఁ డగ్నికి శ్రీ బుద్ధి సెప్పె

నాత్మవత్సర్వభూతాని శ్రీ యనెడునీతి

నన్యతాపంబు శిఖ మానునీనట్లు గాఁగ.

33

టీ. తరుణి=పమయంతి! అపుష్పనారామండు=పువ్వులే బాణగాఁగ నాడు. అనఁగా మన్నగ్గుఁడనుట, అత్త...తత్తే— అత్త=తనయొక్క, ప్ర

తాప=పరాక్రమముచే, సంతృప్త=సంతాపముగలవానిగా, చేసి, అర్తవత్= తిన్నవలెనే, సర్వభూతాని=అన్నిభూతములను, పశ్యతి=(అధ్యాహారము)చూచుచున్నాడు. అనెడినీతి=అను నీతిప్రకారము, అన్యతాపంబు=ఇతరులను దపింపజేయుట, శిఖ=అగ్ని, మానునట్లుగాఁగ, అగ్నికో, బుద్ధిచేప్పె=బుద్ధివచ్చునట్లుచేసెను. అనఁగా నగ్ని సమస్తమును దపింపజేయుచుండును. మన్మథుడు తనప్రతాపముచే నగ్నికి సంతాపముగలిగించి నీ విష్వడు సంతాపమును జెంది బాధపడునట్లుగా నీ నీవలన సంతాపమును బొంది సమస్తము బాధపడుచున్నది. కావున నికమిఁచ“అర్తవత్సర్వభూతాని”యని స్మరించుకొని యన్యతాపంబుచేయుట మానుమని యగ్నికి బుద్ధిచెప్పి పుచ్చనని భావము. ఈ చెప్పటచే నగ్నిహోతుఁడు మన్మథసంతాపముచే బాధపడుచున్నాడనట స్పష్టము.

తా. సులభము.

క. కుసుమాయుధుబాణంబులఁ

గనుగొని భవద్వియోగకలుషత సర్వా

నసరంబుల నర్చకు లిడు

కుసుమములకు వెఱచు నహ్ని శ్రీ కువలయు నేత్రా.

34

టీ. కువలయ నేత్రా=కలుషవంతి నేత్రములు గలయోచమయంత్రీ ! అహ్ని= అగ్ని హోతుఁడు, కుసుమాయుధుబాణంబుల=పూవులే గుర్రాయుధములు గాఁగలవాని అనఁగా మన్మథుఁ యొక్క, బాణంబుల=బాణములచేత, కనుగొంద=వాడి, భవద్వియోగకలుషకో-భవత్=నీయొక్క, వియోగ=ఎడఁ బాటువలనఁ గలిగిన, కలుషకో=వికారముచేత, అర్చావనరంబుల=పూజాసమయములందు, అర్చకులు=పూజకులు, ఇడుకుసుమములకు=ఇచ్చెడు పుష్పములకు, వెఱచు=భయపడుచుండును. అనఁగా మన్మథునికుసుమబాణంబు మిక్కిలి తన్ను నొప్పించుటచే నాబాధను మఱవఁజాలక యగ్నిపూజకులు పూజించెడిపుష్పములు తనశరీరముపైఁ బడ నవి మన్మథుఁడు ప్రయోగించినబాణములని తలంచి మిక్కిలి భయపడుచుండునని భావము.

తా. ఓదమయంతీ! అగ్ని మన్తశునికుసుమబాణములచే మిక్కిలి బాధింపబడి నీవియోగవికారముచే బూజానమయములందు బూజకులు పూజించు నాపులనుగూడ మన్తశునిబాణము లనియే తలంచి భయపడుచుండును.

. బాలిక నీవు హేతువుగ న భానుకులాభరణంబు దక్షిణంబేలెమరాజు ధర్మమున కెల్లను గండువ ధర్మరాజులొకటామునోభవాగ్ని దనతాలిమి యాహుతి గాగ్రమంబునో, వేలుచుచున్నవాడభివీరివిష్ణునుష్టైక ఫలాభికాంక్షియై.

టీ. బాలిక=ఓదమయంతీ! నీవు హేతువుగా=విష్ణుంబుట్టి, అనగా నిష్ఠానాపరంబున ముని భావము. భానుకులాభరణంబు=సూర్యకులమున కలంకారమునంబునాడు, దక్షిణంబు=దక్షిణపుదిక్కున, విశిషిరాజు = పరిపాలించువాడును, ధర్మముల కల్గెను = ధర్మములన్నిటికీ, కండువ = చోటయినవాడును, ధర్మరాజు = మునుడు, గోక్ష = హృదయముగోళం, తామునోభవాగ్ని = పుట్టిన మన్తభాగ్నియందు, దనతాలిమి = విశదైర్వమున, గ్రమంబునో = క్రమముగా, అహుతిగా = హోమపదార్థముగా - దేకి గూర్చుకొని పుష్పగాన, వేల్పుచున్నవాడు = హోమముచేయుచున్నాడు. అనగా యముడు వెలసి సుఖము పొంది మన్తఫలము చే భైరవును హోమమును జేయుచున్నాడు.

తా. ఓదమయంతీ! సూర్యవంశమున కలంకారమునంబునాడును, దక్షిణదిక్కున బాసించువాడును ధర్మములకు స్థానధూనుడును, నగు యముడు స్వాసయములొకట్రభవించినమన్తభాగ్నికే దనభైరవును హోమమును జేయుచున్నాడు.

క. చండీజ్యోతిర్జగమును

గొండుగమును నైనమేను న బాలిక చాల్యై

దండధరుఁ డిపుడు నుమనః

కాండోజగీర్తిభారతకలితుడపాలెన్.

టీ. బాలిక = ఓదమయంతీ ! దండధరుడు = యముడు, ఇపుడు = ఈసమయమందు, చండబృరజర్జరమును-చండ = తీవ్రమయిన, జ్వర = ఉష్ణత్వముచే, జర్జరమును = శిథిలమయినదియు, పాండవమును = తెల్లనిదియు, విసమేనుక్ = అయినట్టిశరీరమును, సుమనః... పోలెక్ - సుమనః కాండ = పుష్పములే బాణముగాఁగలవానియొక్క - అనఁగా మన్మథునియొక్క, ఓజఃప్రతాపముయొక్కయు, కీర్తి = యశముయొక్కయు, భార = అతిశయముచే, కలిశుండపోలెక్ = ఒప్పుచున్నవాఁడవులెను, తల్చెక్ = ధరించెను. నీవియోగమును నైపజాలక సతతమును నిన్నేస్తరించుటచేత, రక్తమెండిపోవుటంజేసి తెల్లనిదియు మన్మథసంతాపమువలన శిథిలమయినదియు, నగు యమునిశరీరము మన్మథునికీర్తిప్రతాపములవలె సున్నవని భావము. ఈచెప్పటచే యముడు సమయంతీవిరహముచే మిగుల బీడిశుండగుచున్నట్లు తెలియఁచుచున్నది.

తా. ఓదమయంతీ ! తీవ్రమయిన మన్మథసంతాపముచే శిథిలమయినదియు, విరహమువలన తెల్లనిదియును, నగుటచే మన్మథునిశేజస్సువలెను, గీర్తివలెను నొప్పుశరీరమును యముడిపుడు ధరించుచున్నాడు. అలం. ఉత్పేక్ష.

క. బిసరుహలోచన సంధ్యా

ఘుస్మణసమాలంభకర్త కుతుకారంధ

వ్యసనముజ్వలంభిత యగు

దెస యేలెడురాజు నిన్ను నిధృతి గామించెన్.

37

టీ. బిసరుహలోచన-బిసరుహ = పద్మమనంటి, లోచన = నేత్రములు గల దమయంతీ, సంధ్యా... జ్వలంభిత-సంధ్యా = సాయంకాలమందు, ఘుస్మణ = కుంకుమును, సమాలంభ = పూసికొనుటయనెడి, కర్త = పనియందున్న, కుతుక = వేడుకయొక్క, ఆరంభ = అతిశయమందలి, వ్యసన = ఆసక్తి చేతి, సముజ్వలంభిత = అతిశయించుచున్నది, అగుదెసక్ = అయినదిక్కును, అనఁగా బడమటిదిక్కుననుట, ఏలెడురాజు = పరిపాలించురాజు అనఁగా వరుణుడనుట, ధృతిక్ = సంతోషముచే, నిన్నుక్, గామించెక్ = పరించెను. అనఁగా సాయం

కాలరాగముచేఁ బ్రకాశించుచున్న పడమటిదిక్కును చాలించువరుణుడు
నిన్నువరించెనని భావము.

తా. స్పష్టము.

క. మదిరాక్షి జలధి నశ్వా

నదనోత్థిత మైనహవ్యోవాహమహోరే

హృదయస్థానస్థిత మగు

మదనానల మబ్ధిరాజమద మణింగించెన్.

38

టీ. మదిరాక్షి=ఓవసుయంతీ, జలధి=సముద్రమందు, అశ్వాపదనోత్థిత
ము=అశ్వ యనునాడుగుఱ్ఱమునోటినుండి పుట్టినది, నివ హవ్యవాహమహో
రే=అయినట్టి యగ్నిహోత్రునిచందమున నే, హృదయస్థానస్థితము=హృద
యమందున్నది, అగు మదనానలము=అయినట్టి మత్తభాగ్నిహోత్రము, అబ్ధి
రాజమదము=వరుణునియొక్కగర్భమును, అణింగించెన్=నశింపజేసెను. సము
ద్రమధ్యమందు బడబ యనునొకగుఱ్ఱము గలదనియు దానినోటినుండి యగ్ని
యువయించి సముద్రపునీ రెచ్చ కుండునట్లు హరించుచు నున్నదనియు నభి
ప్రేరింతురు. సముద్రమందు బడబాగ్ని ప్రజ్వలించుచు నీటి నింకించుచున్నట్లు
వరుణుని హృదయములో మదనాగ్ని యువయించి యతనిమదము హరించు
చున్న సని భావము. వరుణుని మదనానలము బడబాగ్నితోఁ బోల్చుటచే నది
దుస్సహమయినదియు, దీప్రమయినదియు, నెల్లప్పుడును మండుచున్నదియు
నై యున్నట్లు తెలియవచ్చుచున్నది. అలం. అతిశయోక్తి.

తా. స్పష్టము.

తే. తరుణి తద్భుజమధ్యమశ్శయంబునందు

నవమృణాలకదండఖండంబు మెఱయుఁ

దన్తనోమగ్న మదనాన్త్రితతులచేత

నాక్షణింబ శతచ్ఛిద్ర మైనభంగి.

39

టీ. తరుణి=దమయంతి! తత్...నందుకొ-తత్=ఆవరుణునియొక్క, భుజ
మధ్య=వక్షఃస్థలముయొక్క, మధ్యంబునందుకొ=మధ్యభాగమునందు, నవమృ
ణాశకదండ=తామరతూండ్లయొక్క, ఖండంబు=ముక్క, అనగా దమయం
తీవియోగతాపమును దొలగించుటకయి వరుణుని హృదయమునందు జేర్పఁ
బడిన తామరతూండు, తత్...తతులచేతకొ-తత్=ఆవరుణునియొక్క,
మనస్=చిత్తమునందు, మగ్న=మునిగిన, మననాస్తృతతులచేతకొ=మన్న
భాణములయొక్క సమాహములచేత, ఆక్షణంబు=అప్పుడే, శతచ్ఛిద్రము=
నూలురంధ్రములు గలది, వినభంకి=అయిదుట్టుగా, మోయుకొ=ప్రకాశించు
ను. తామరతూండునకు స్వాభావికముగా నున్నరంధ్రములు వరుణునిహృద
యమందు లగ్నములయినప్పుడు మన్నభాణములచే గలిగినవని యుత్పేక్షిం
చెను ఇట్లు మన్నకుండు వరుణునిశరీరమంతటను బాణపరంపరను గ్రుచ్చు
టచే నది తాపశాంతికైయుంచిన తామరతూండునకుఁగూడ గలిగి శతరం
ధ్రములుగలదానగా జేసెనని చెప్పటచే నతనిశరీరమంతయు బాణభిన్నమై
నట్లు తోచుచున్నది. అనగా వరుణుండు మన్నభవీషితుడయి యున్నాఁ
డని భావము.

తా. దమయంతి! తాపశాంతికై వరుణునిహృదయమందు జేర్పబడిన
లేత తామరతూండు వరుణునిమనంబున లగ్నమయిన మన్నభాణములచే
ననేకరంధ్రములు గలిగియున్నట్లు ప్రకాశించెను.

వ. ఈచరణమున ద్రిలోకతిలకు లగునాదిశావల్లభులు భవదా
యల్లకభరం బనువెల్లి మునుంగుం బొలుచు నెల్లి నీస్వయం
నరమహోత్సవం బని విని తపనంకాశంబు నైనవిమానంబు
లెక్కి యేతద్ధరంబున నిజశుద్ధాంతకాంతాజనంబు విరహ
సంతాపభాజనంబుగా నిశితనిస్త్రింశనీశాశం బగునాకా
శంబు డిగ్గి పాదార్పణానుగ్రహంబున మహీమండలంబు గృ
తార్థంబుగా నిష్ప్రదిష్ఠరంబున కనతిదూరంబున నున్న

వారు. యదృచ్ఛాగతుం డైననన్నుం గనుంగొని నామనంబున సందేశాక్షరంబులు వ్రాసి జంగమలేఖంబు గావించి నీసకాశంబునకుం బుత్తెంచిరి. కుసుమశరభిల్ల శరశల్యవిశ త్యాషధీవల్లి వగునిన్నుం బరిష్వంగంబు సేయను, ననంగ లీలాలహరీతుపారం బగునీశరీరంబుసోకున నంతరంగపరితాపం బపనయింపను, నివీరివీరిదర్పంబు లగునీయంగంబు లసంగంబులకు లేపం బొనర్పను, బ్రసవనారాచళరాసనా భవిభ్రమభ్రూవిలాసం బగునీముఖశ్రీసముల్లాసంబునకు నుల్లసిల్లను, సుమనఃకోదండచండాలసంస్పృష్టదోషదూషితులగుతమ్ము నీకటాక్షవిక్షేపసాంద్రచంద్రదాతపాలోకంబులనభిషేకింపను, భవచ్చరణకమలసేవాహితమహత్త్వంబున మదనాపమృత్యుదేవతనలన నిజప్రాణంబులకుఁ బరిత్రాణంబు గావింపనుం దలంచుచున్నవారు కుశలప్రశ్నపూర్వకంబుగా నాగీర్వాణులు నీకుం జెప్ప మనినపలుకులు గొన్ని గలవు వాని నాకర్ణింపుము.

40

టీ. ఈచందంబునక, త్రిలోకతలకులు = ముల్లోకములకు నలంకారముల వంటివారు, అగునాదికావల్లభులు = అయినదికావులురు, భవదాయుల్లకభరంబు-భవత్ = నీయొక్క, ఆయల్లక భరంబును - వియోగ భారము, అనునెల్లిక = అనెడి ప్రవాహమునందు, మునుగంబొలుచు = ప్రంకులిడుచు, ఎల్లిక = రేపటి దినము, నీస్వయంవర మహోత్సవంబు = నీస్వయంవరమ నెడి గొప్పయుత్సవము, అని = అగునని, విని, సావనసం కాశంబులు = సూర్యునితో సమానములు, వివవిహానంబులు, ఎక్కి, ఏతివర్థంబునక = ఇందు నిమిత్తము - లేక ఈకారణముచేతను, సజశుద్ధాంత కాంతాజనంబు = తమయంతఃపుర స్త్రీలు, విరహసంతాప భాజనంబుగా = వియోగ తాపమునకుఁ బాత్రములగుచుండగా అనఁగాఁ నిందాదులు నిజగృహంబుల నెడఁబాసివచ్చుటచే నంతఃపుర స్త్రీలు వియోగపీడితలగు

చున్నారని భావము. తమ ప్రాణములకంటె బ్రయలగు తమయంతఃపుర స్త్రీలను విడిచి స్వయంవరంబునకు వచ్చియున్నారని చెప్పటచే దిక్పాలరకు దమయంతియందుఁ గల ప్రేమాతిశయము వెలువడుచున్నది. నీశితిని స్త్రీంశనీకాశంబు. నీశిత=వాడియగు, నిస్త్రీంశ=ముప్పది యంగుళములపొడవు గలఖడ్గముతో, నీకాశంబు=సమానమైనది, అగు నాకాశంబు=అయినట్టియగా కాశమును, డిగ్గి=దిగి, పాదార్పణానుగ్రహంబునకే=పాదములనుంచుట యనెడి మనుగ్రహము చే, మహీమండలంబు=భూవలయును, కృతార్థంబుగా=చరితార్థముగా, ఇప్పుడు, ఇవ్వరంబునకే, అనతిదూరంబునకే=సమీపమున, ఉన్నవారు. యస్యచ్ఛాగతుండు=స్వేచ్ఛచే వెచ్చుచున్నవాడు, నిన్ నన్ను=అయినట్టి నన్నును, కనుంగొని, నామనంబునకే=నాయొక్క మనస్సునందు, సంకశాక్షరంబులు=వార్తాసంబంధు లగునక్షరంబులను, వ్రాసి=అనఁగా సందేశవాక్యంబులను నాకుఁ దెలియఁజేసి య భావము జంగమలేఖంబు=నడుచుచున్న లేఖను, కావించి=చేసి, అనఁగా నలుమనం బనుఫలక మునందు సందేశపర్లములు కలిపించి పంపించుటచే నలుండే యొక లేఖవలెనున్నాడని భావము. నీనకాశంబునకు=నీగ్రంథము, పుత్రైంచి=పంపిరి. కుసుమ...వల్లివి-కుసుమశర=మన్మథుడనెడి, శిల్ల=వేటగానియొక్క, శరశల్క=ఏడుబదిముల్లినంటి బాణములవలనఁ గలిగిన గాయములకు, విశల్యాషధివల్లివి=విశల్య యనుపేరుగల యోషధిలతవు, అగునన్ను, పరిష్కరింబుచేయను=కాగిలించుకొనుటకును, అనఁగా విశల్యాషధితో సమానంగా లగు దమయంతికీరమును గాగిలించుకొని యాసంబంధంబు మన్మథుని బాణములచేఁ గలిగిన గాయములు మాన్పుకోఁదలంచుచున్నారని భావము. విశల్యాషధి సంపర్కముచే గాయములబాధ తొలంగునట్లు దమయంతి శరీరసంబంధముచే మన్మథతాపము తొలంగునని ఫలితార్థము. అనంగలీలాలహరీతుషారంబు-అనంగలీలా=మన్మథవిలాసములయొక్క, లహరీ=ప్రవాహముయొక్క, తుషారంబు=లేశముచే అగు, నీశరీరంబునోతునకే=శరీరముయొక్క తాకుడుచే, అంతరంగ పరితాపంబు=హృదయమందుండు సంతాపమును, అపనయింపను=తొలగించుటకును, అనఁగా జలప్రవాహంబును జేంది యగ్ని సంతాపమును దొలగిం

చుకొనునట్లు దిక్పాలురు మన్తధవిలాసముల ప్రవాహమువలె బ్రకాశించు
చున్న దమయంతిశరీరంబుతాకున మన్తధసంతాపమును దొలంగింపఁదలం
చుచున్నారనుట నిశిత... దర్పంబులు-నీతీత=పూర్తిగా గ్రహించిన, నీత=పసు
పురంగుయొక్క, దర్పంబులు=సాంపర్యగర్వము గలవి, అగు నీయంగంబులు=
అయిన నీ యువయవములను, అపాంగంబులకుఁ = కడకమ్మలకు, లేపంబు,
ఒకర్చుకొ=పూయుటకును, అనఁగా బసుపురంగుకంటె మిక్కిలి పచ్చనైన
నీయమువలనను జూచుట కనియర్థమునైన... విలాసంబు-ప్రసవనారాచ=
మన్తధునియొక్క, శరాసన=చింతినీ, ఆభ=సూనముయిన, విభ్రమ=విలా
సములుగల, అనఁగా మదనచాపమువలె బ్రకాశించుచున్నవి భావము. భూ=
కనుబొమలయొక్క, విలాసంబు=ప్రకాశముగలది, అగు నీముఖశ్రీసముల్లా
సంబులకుఁ=అయినట్టి నీముఖలక్ష్మీయుక్క కాంటపశేషమనకు, ఉల్లసిల్లెఁ=
సంతోషించుటకును, సుమనః ... దూషితులు-సుమనః కోదండ=పువ్వేచాపము
గాఁగలవాఁడు, అనఁగా మన్తధుఁడనెడి, చండాల=చండాలునియొక్క, సం
స్పృష్టి=సంపర్కముచేఁ గలిగిన, దోష=పాపముచే, దూషితులు=నిందితులై
న, తిమ్మకొ=ఇంద్రదాదులననుట, నీకటాక్ష..అలోకంబులకొ-నీకటాక్ష=నీకడ
కంటిచూపులయొక్క, విక్షేప=కదలిక లనెడి, సాంద్ర=వట్టి మయిన, చం
ద్రదాతప=వెన్నెలయొక్క, అలోకంబులకొ=కాంతులందు, అభిషేకింపను =
తానమాడుటకును, అనఁగా మన్తధుఁడను చండాలునిసంపర్కముచేఁ గలిగిన
దోషమును బొందినతాను సుధారసంబుల స్రవింపఁజేయు వెన్నెలలకిడు విచ్చు
నీకడకంటిచూపులందు దానమాడి తిద్దోపంబును బాపికొనఁ జూచుచున్నా
రనుట. నీకడకంటి చూపులను బొంది మన్తధబాధను దొలంగింప నెంచుచు
న్నారని ఫలితార్థము. భవత్ ... మహత్సంబులకొ-భవత్=నీయొక్క, చరణ
కమల=పాదపద్మములయొక్క, నేనా=నేనించుటలన, అహిత=పాంచఁబడి
న, మహత్సంబులకొ=మహిమచే, మదనాపమృత్యుదేవతలనకొ=మన్తధుఁ
డనెడి యపమృత్యువులన, నిజప్రాణంబులకుకొ, పరిత్రాణంబును=రక్షణను,
కావింపకొ=చేయుటకును, అనఁగా నీపాదసంపర్కమువలన మదనతాపంబు

చల్లార్చుకొని ప్రాణములు దక్కించుకొని బ్రదుకఁగలరని భావము. తలంచు చున్నవారు, కుశలప్రశ్నపూర్వకంబుగాఁ = కుశలప్రశ్నము ముందు గలుగు నట్లుగా, అగీర్వాణులు=అదేవతలు, నీకుఁ, చెప్పుము, అనినపలుకులు, కొన్ని కలవు. వానిఁ = అమాటలను, ఆకర్ణింపుము=వినుము.

క. ఆదిత్యుల మగుమాకును

నీదోర్లతి కాయుగంబు శ నిర్భరసుఖవ

ర్షోదయకారణమై సం

పాదించుం గాక తరుణి శ పరివేషంబుల్.

41

టీ. తరుణి=దమయంతీ! ఆదిత్యులము=ఆదితీసంతతివారము, ఆగుమాకును = అయినట్టిమాకుఁ గూడ, నీదోర్లతి కాయుగంబు = లతలవంటినీబాహుయుగము, నిర్భర... కారణమై - నిర్భర=అధికమగు, సుఖ=సౌఖ్యమనెడి, ష్షోదయ=వర్షముగలుగుటకు, కారణమై=హేతువై, అనఁగా నధికములగు సుఖనమ్మద్దులఁ గలిగింపఁగారణమై యని భావము, సూర్యపక్షమందు. నిర్భర సుఖ=అధికమగుసుఖము గలిగించెడి, వర్ష = వానరైక్కు, ఉపయ=కలుగుటకు, కారణమై, అనఁగా నధికసుఖము గలిగించువానలకుఁ గారణమై యని భావము. సూర్యపరివేషముగట్టినచో వాన గురియుట సుప్రసిద్ధము, పరివేషంబుల్=వలయాకారరేఖలను, సంపాదించుంగాక, అనఁగా నాదిత్యుడగు సూర్యునిపరివేషము సుఖవర్షమునకుఁ గారణమనైనట్టి, లాదిత్యులమగు మాకు నీబాహుయుగశము పరివేషములను సంపాదించి మాకన్యైంతయు సుఖముల వర్షించుంగానని భావము. అనఁగా నీబాహుయుగశమును మాకుఁ జెనవేసి కౌగిలించిన నత్యంతసౌఖ్య మలవడునని ఫలితార్థము.

తా. ఓదమయంతీ! ఆదిత్యుడగు సూర్యునికి లోకసుఖకరము లగువర్షములకుఁ గారణము లయినపరివేషంబులు గలుగునట్టి లాదిత్యుల మగు మాకుఁ గూడ నీబాహులలెలు సుఖవర్షదాయక మగు పరివేషంబులను సంపాదించుంగాక.

శా. ఔదాసీన్యము నుజ్జగించి విను వాక్యం బస్తదీయంబు మి
థ్యాదోషం బొకయింత లేమి కఖిలాంతర్యామిత్రైలోక్యమ
ర్యాదాస్థాపకుఁ డంగజుండు గతి యీర్యార్థంబు నిక్కంబునీ
పాదాంభోజరజఃప్రసాదములు మాత్రప్రాణంబు లబ్జననా !

టీ. అబ్జననా=పద్మమంటిముఖము గలదమయంతీ! ఔదాసీన్యము=నిర
పే త్వమును-ఊరకుండుటను, ఉజ్జగించి=మాని, అస్తదీయంబు = మాసంబంధ
మైన, వాక్యంబు, వినుము, మాప్రాణంబుల్, నీపాదా...పాదములు-నీపా
దాంభోజ=నీపాదపద్మములయందలి, రజః=పరాగముయొక్క, ప్రసాదములు=
అనుగ్రహముకలవి-అనగా మాప్రాణంబులు నీయనుగ్రహమున కధీనములైయు
న్నవని భావము. నీవు మమ్ము వరించిన బ్రదికవము లేచో మరణింతుమని
తాత్పర్యము. ఈయర్థంబు=ఈమాకోరిక, నిక్కంబు=సత్యమైనది, మిథ్యాదో
షంబు=అసత్యమాడుటయ నెడితప్పు, ఇంతి=కొంచెమైనను, శేమికీ=లేకపోవు
టకు, అఖిలాంతర్యామి=అంశహృదయములందును బొందియున్నవాడును,
త్రైలోక్యమర్యాదాస్థాపకుఁడు = మూడులోకములందును మర్యాదలను స్థా
పించినవాడును, అగు అంగజుండు=మన్మథుఁడు, గతి=దిక్కు, అనగా సాక్షి
యనుట. ఓదమయంతీ! ఈమాకోరిక యసత్యమౌ తలంచెదవేమో? అట్లు త
లంపకుము మేమసత్యము కొంచెమేనియుఁ బలుకలే వనుటకును, నీనిమిత్తమై
యత్యంతపీడను బొందుచున్నా మనుటకును, సంవత్సరము వసించియున్న
మన్మథుడే సాక్షి యని భావము.

తా. ఓదమయంతీ! ఇంక నూరకుండక మావాక్యము వినుము. మాప్రాణ
ములు నీపాదపద్మముల కధీనములైయున్నవి. ఈమాట సత్యము. అసత్యమని త
లంపకుము. మేమెంతమాత్రము నసత్యమాడలేదని నిర్ణయించుటకు సంవత్సరము
న్నవాడును, మూడులోకముల మర్యాదలను స్థాపించువాడును నగుమన్మ
థుడే సాక్షి. మన్మథసాక్షిగా మే మసత్యమాడలేదు. అలం. అతిశయోక్తి.

శా. మాదివ్యత్వము నీకు నిత్తుమని సంభాషింప సిగ్గయ్యెడిక
వైదర్భీ! భవదీయరూప విభవైశ్వర్యంబు మాభూమియం

చేదీ? దీనికి బ్రత్యయం బదియపోయేమెల్లనుం గూడి నీ పాదాంభోజము లాశ్రయించెదము తాత్పర్యంబుసంధిల్లగన్.

టీ. నైషధీ=ఓదమయంతీ, మాదిన్యత్వము=మాయమరత్వము, అనగాఁ జాపులేకుండునట్టి శక్తిని, నీకు, ఇట్లు, అని సంభావింపన్ = అని గౌరవించుటకు, సిగ్గు, అయ్యెడిన్ = కలిగెడిని, మీమానవులకు దుర్లభమగు మాయమరత్వమును నీకిచ్చి గౌరవించెదమని చెప్పటకు సిగ్గుగలుగుచున్నదని భావము. మాభూమియందున్ = స్వర్గమందు, భవదీయ... శ్వర్యంబు-భవదీయ=నీసంబంధియగు, రూపవిభన=రూపసంపదయొక్క, విశ్వర్యంబు=గొప్పతనము, ఏదీ=ఎచ్చటఁగలదు, అనగా నెన్నఁబోలిన సౌందర్యవతులు మాలోకమందు లేరని భావము. దీనికో = ఇట్లునుటకు, ప్రత్యయంబు=విశ్వాసార్థమైనది. ఇదియపో = ఇదేనుమీ! ఏమి ఎల్లనాన్, కూడి = మేమంశమును నీకీభవించి, తాత్పర్యంబు=అనన్తి, సంధిల్లగన్ = కలుగునట్లుగా, నీపాదాంభోజములు=నీపాదపద్మములన, ఆశ్రయించెదము=ఆశ్రయించుచున్నాము. స్వర్గలోకమందుండి యమరుల మనిషినికొనియున్న మేము మదనబాధకోర్వలేక నీయనగ్రహంబు సంపాదించుకొననంగాని బ్రతుకమన నిశ్చయించుకొని నీపాదపద్మముల నాశ్రయింపకచ్చినారము. నీవేమారు బ్రాణదానము చేసి యమరత్వ మిచ్చుటకుఁ దగియుండఁగా నీకు మేమమరత్వ మిచ్చెననుటకు సిగ్గుగలుగుచున్నది. తనాపద సంతోకింపక మా పరులను బాధింపవలయునని భావము.

తా. ఓదమయంతీ! మాయమరత్వమును నీకిచ్చి గౌరవించెదమనుటకు సిగ్గుగలుగుచున్నది. నీవలె రూపసంపదగలిగియువతి స్వర్గలోకమందుఁ బెక్కడను లేదు. ఇందులకు మేమంశమును గూడి బ్రదుకనిచ్చఁజేపిచ్చి నీపాదముల ఆశ్రయించుటయే ప్రబలవృత్తాంతము. నీయవలన బ్రతుకెవలఁచిన మేము నీకమరత్వ మెట్లీయఁ గలుగుదుము? అలం. కావ్యలింగము. అతిశయోక్తి.

మహాసగ్ధర. త్వదరాశభ్రూలతాద్వంద్వమున మదనుఁ డోరతన్విధన్విత్వ మొందెం, ద్వదుదంచన్దందహాసోదయమువనిత కంఠదద్దు జైత్రాస్తుఁడేసిం, ద్వదపాంగాలోకన శ్రీరతరుణి

మరుని మత్స్యధ్వజంగా నొనర్చె, ద్వదధీనం బెల్లసామర్థ్యము రతిపతికిం ర తామ్రమబింబాధరోష్ఠీ. 44

టీ. ఓతస్త్వి=ఓనమయంతీ, మదనుడు=మత్స్యగుడు, త్వద...మనః—
త్వత్=నీసంబంధులయిన, అరాశ=వంకరలైన, భూలతా=లతలవంటి కను
బొమలయొక్క, స్వంస్వమునః=ద్యయముచే, ధన్విత్వము=ప్రశస్తమగు ధను
స్సుగలవాడగుటను, ఒండె=పొందెను. అనగా బూర్వము మత్స్యగుడు
తాపముతోను, బాణములతోను, ధ్వజముతోడను నీశ్వరునిచే వహింపఁ
బడెను. ఆమత్స్యగుడు నీచయవలన మామనములందు బుట్టుచున్నాడు. అత
నికి యుష్మసాధనములు కావలయును గాన నీకనుబొమలే మత్స్యగునకు చాపము
లగుచున్నవని భావము. ఈచెప్పటచే దమయంతికనుబొమలు సౌందర్యవంత
ములనియు మోహజనకము లగుచున్నవనియు స్పష్టమగుచున్నది. చాపములగు
చున్నవని చెప్పటచే బూర్వముకంటె నిష్కరాధిక్యము సూచింపఁబడుచున్న
ది. ఇత, త్వత్...ఉపయముస్త్వి=నీయొక్క, ఉపచిత్=ప్రకాశిం
చుచున్న, సంసహస=చిటుపవ్వుయొక్క, ఉపయము=అవిర్భావము లేక పు
ట్టుక, కందర్పృత్=మత్స్యగుని, జైత్రాస్త్రృత్=జయింపఁగిన బాణములు గల
వానిగా, చేసెత్=నీచిటుపవ్వు మత్స్యగునికి లోకి ముజయింపఁదగిన బాణ మగు
చున్నది భావము. తిరుణి, త్వదసాంగాలోకనశ్రీ-త్వత్=నీయొక్క, అపాం
గాలోకన = కడగింపిచూపులయొక్క, శ్రీ=లక్ష్మీ; మరునిత్=మత్స్యగుని,
మత్స్యధ్వజృత్=చేదనయే ధ్వజముగాఁ గలవానిగా, ఒనర్చెత్=చేసెను.
అనగా నీకడగింపిచూపులే మత్స్యగునకు కేతుడగుచున్నవని భావము, స్త్రీల
నేత్రములు చేదలను బోలియుండును. కాన దమయంతిచూపులు మత్స్య
ధ్వజునిగాఁ జేయుచున్నవని ఫలితార్థము. తామ్రమబింబాధరోష్ఠీ=మిక్కిలి యె
ఱునైన బొండపండువంటి పెదవి గల దమయంతీ, రతిపతికి, ఎల్లసామర్థ్య
ము=శక్తియంతయు, త్వదధీనంబు=నీకధీనమయినదే, అనగా నీప్రాపుట
చేలేనే మత్స్యగుడు మగుడ మామనంబుల నుదయించి సమస్తమును జయింపఁ
గలుగుచున్నాడని భావము.

తా. ఓదమయంతీ! నీకనుబొమలు చున్న భువనకుఁ జాపములగుచున్నవి. నీ మందహాసము బాణమగుచున్నది. నీకడకంటిచూపే యతనికి ధ్వజమగుచు న్నుది. పెక్కేల? మన్మథునికిఁ గలిగిన సామర్థ్యమంతయు నీవలననే సుమీ. అలం. సహోక్తి. అతిశయోక్తి.

శా. నీలావణ్య పయోధియందు నలరునీ త్రాబ్జముల్ నీమనో
జ్ఞాలాపంబులయందుఁ గర్ణములు నీసయాలింగనప్రక్రియా
కేలిస్తేనులు నీముఖాస్వదనసక్తి న్నాలుకల్ మాకు నో
బాలాస్వప్న సమాగమంబుల నిశాపర్యంతయామంబులన్.

టీ. ఓబాలా=ఓదమయంతీ, నిశాపర్యంతయామంబులన్=రాత్రులయొక్క కడఁజాలులందు, స్వప్న సమాగంబులన్=స్వప్న సంభోగములందు, మాకున్, నే త్రాబ్జముల్=కనుదమ్ములు, నీలావణ్యపయోధియందున్=నీసౌందర్య సముద్ర మందు, అలరున్=ఒప్పుచున్నవి, కర్ణములు=చెవులు, నీమనోజ్ఞాలాపంబులయందున్=నీమనోహరములయిం వాక్కులందును, మేనులు=శరీరములు, నీయాలింగన ప్రక్రియాకేలిన్=నిన్నుఁ గొఁగిలించుకొనుట యనెడిక్రీడయందును, నాలుకల్, నీముఖాస్వదనసక్తిన్=నీముఖమునాస్వాదింప నాసక్తియందును, అలరున్=ఒప్పుచున్నవి. ఓనుందరి! స్వప్నమందుఁ జూడఁబడిన నీసౌందర్యాదుల చే మేము మిక్కిలి మోహితుల మై సంతలేము నీసమాగమమునే కోరుచున్నాము. ఇట్ల గ్రంథకర్త యింద్రాదులు స్వప్నమందు సమయంతినిజూచి మోహ మందినట్టులు చెప్పియున్నాడు. ఇంద్రాదిదేవతలకు స్వప్నావస్థ సంభవించుటయే యసంభవము. అట్లుండ దమయంతిని జూచుట యెట్లు? అనుప్రశ్నయు కలుగుట కవకాశమున్నది. కా. యింద్రాదుల కిక్కడ స్వప్నావస్థ సంభవింపకపోయినను మోహాతిశయమువలనఁ గలుగునన్నాదావస్థ సంభవించును గాన యప్పుడు దమయంతిని జూడ పలగుచున్నది. అప్పుడు“నిశాపర్యంతయామంబులన్” అనిచెప్పట వ్యర్థమనితలంపరాదు పగటిపూటకంటె రాత్రులందు మోహమధికమగును గాన దత్సాచకముగా నాపదమును బ్రయోగింపవచ్చు.

టీ. ఓదమయంతీ! ప్రతిరాత్రియందును, స్వప్నావస్థయందు నీసౌందర్య

సముద్రమందు నేత్రపద్మములును, నీమధురవాక్కులందు నీనులును, నీయాలిం
గనములందు శరీరములును, నీముఖము నాస్వాదించుటందు నాలుకలును ఓప్పు
చున్నవి. అలం. రూపకము. దీపకము.

వ. అని బృందారక చతుష్టయంబు నీతో జెప్పమనెం గావున.

క. సురసార్థవాచికస్ర

కృరిపాటీవిశదరసనీపత్నుడ నగున

న్నరవిందపత్రలోచన

చరితార్థుని జేయు కార్యసాఫల్యమునన్.

47

టీ. అరవిందపత్రలోచన=పద్మపత్రములవంటి నేత్రములు గల దమయంతీ!
సురస...పత్నుడను, సురసార్థ=మంచినరసముగల మధురములతోనొప్పచున్న,
వాచికస్రక్=సందేశవచనముల పంక్తియొక్క, పరిపాటీ = అనుక్రమముచే,
విశన=స్వచ్ఛమైన, రసన=నాలుకయనెడి, పత్నుడను=పత్రముకలవాడను,
ఇహ“రసనపత్నుఁ”డనుట చింత్యము. రసనాపత్నుడని యుండవలెనని తోచె
డిని, అగునన్నున్=అయిననన్నును, కార్యసాఫల్యమునన్=కార్యమును సఫల
ముచేయుటచే, చరితార్థుని జేయు=కృతార్థునిగాజేయుము. అనగా నింద్రా
దిదేవతలలో నొకనివరించి నాసందేశమును సఫలముచేసి నన్నుగృతార్థునిగా
జేయుము.

తా. ఓదమయంతీ ! మంచినరసములు గల సందేశవచనపంక్తిలయను
క్రమముచే నమలమయిన నాలుకయనెడి పత్రముచెచ్చినట్టి నన్ను, నింద్రాదు
లలో నొకని వరించి కార్యమును సఫలముగాజేసి చరితార్థునిగా జేయుము.

చ. అమరపతి న్వరించెద ప్రేహవ్యవహు న్వరణం బానర్చెదో, శ
మనుని జెట్టవట్టెద ప్రే శ సాగరవల్లభుఁ బెండ్లియాడదో, ప్రమ
దము గొతుకంబు, ననురాగమువెంపుచు సొంపుమీఱగాఁ,
గమలదళాక్షియొక్కరునిఁగైకొనుమాయనుమానమేటికిన్.

టీ. కమలదళాక్షి = పద్మములవంటి నేత్రములు గల దమయంతీ ! అమర

పతిన్ = దేవేంద్రుని, పరించెదవో = పెండ్లియాడెదవో, హవ్యవహున్ = అగ్నిని,
 పరణంబు-ఒనర్చెదవో = పరింతువో, శమనునిన్ = యమధర్మరాజును, షట్పాశ్టై
 దవో = పరించెదవో, సాగరవల్లభున్ = పరుణుని, పెండ్లియాడెదో, ప్రమదము =
 సంతోషము, కాతుకంబు = వేడుకయు, అనురాగము పెంపును = ప్రేమాతిశయము
 ను, సొంపును = చక్కచనమును, మీఱఁగాన్ = మీఱునట్లుగా, ఒక్కరున్ =
 ఒకని, కైకొనుమా = పరింపుమా, అనుమానిము = సంజేహము, ఏటికిన్ = ఎందుకు.

తా. చమయంతి ! దేవేంద్రునిపరించెదవో, యగ్నినిపరించెదవో, యముని
 బెండ్లాడెదవో, పరుణునిపెండ్లియాడెదవో, చక్కచనాలోచించి, సంతోష
 ము, వేడుకయు, ప్రేమాతిశయము ప్రకాశించునట్లు ననుమానమువిడిచి యొకని
 పెండ్లియాడుము.

వ. అనిన విని యయ్యంబుజాక్షి యక్షిభూవిక్షేపవిభ్రమంబున
 ననాదరంబు వెల్పుచు నలవ్రాకగా దిగీశసందేశం బాకర్ణించి
 యారాజకుమారున కిట్లనియె. 49

టీ. అనిన్ = అని నలుఁడు పల్కఁగా, అయ్యంబుజాక్షి = పద్మములవంటి
 నేత్రములుగల యాచమయంతి, విని, అక్షిభూవిక్షేపవిభ్రమంబునన్ - అక్షి =
 నేత్రములయొక్కయు, భూ = కనుబొమలయొక్కయు, విక్షేప = చలనముల
 వలనఁ గలిగిన, విభ్రమంబునన్ = విలాసముచే, అనాదరంబున్ = తిరస్కార
 మును, తెల్పుచు, అలవోకగాన్ = అనాదరముతో, దిగీశసందేశంబు = ఇంద్రుడు
 వర్తమానమును, ఆకర్ణించి = విని, ఆరాజకుమారునకున్ = ఆనలరాజునకు, ఇట్లు
 నియెన్ = ఇట్లుపలికెను.

తా. స్పష్టము.

తే. ప్రశ్న మొక్కటి యొక్కటి ప్రతివచనము

యుక్తి యనుకూలమై యుండ శదుభయమునకు

నేను నీవంశనామంబు శ లెవ్వ యనిన

నెవ్వరినొ ప్రస్తుతించితి శ వింతతడవు.

టీ. ప్రశ్నము = అడిగినప్రశ్నము, ఒక్కటి = ఒకటియైయున్నది, ప్రతివచనము = దానికి నీవిడినప్రత్యుత్తరము, ఒకటి = మఱియొకటియైయున్నది. ఉభయమునకుఁ = ప్రశ్నప్రత్యుత్తరములకు, యుక్తి, అనుకూలమై = లగినదై, ఉండలేదు, ఉండలేదు, నేనడిగినదానికి సమాధానము చెప్పలేదని భావము. నేను, నీవంశనామంబులు = నీకులము, నీ పేరును, ఎప్పి = ఏవి, అనినఁ = అనిపలుకఁగా, ఇంతడవు = ఇంత నేపును, ఎవ్వరినో = అచెప్పినో, ప్రస్తుతించితివి = స్తోత్రము చేసితివి, ఇట “ నెవ్వరినో ప్రస్తుతించితివి ” అని చెప్పటచే నింతకు ముందు నలుఁడు స్థించిన దిక్పాలరక్షిత్రమును సుంతయేయు నాదరముతో వివక్షపడినట్లు తెలియవచ్చుచున్నది.

తా. ఓరాజుమహారా! అడిగిన ప్రశ్న మొక్కటి. ఆప్రశ్నమునకు ప్రత్యుత్తరము మఱొకటి. ఆరెంపింటికి యుక్తియనుకూలమై యుండలేదు. నీవంశమును నీ పేరును చెబుచున్నఁగా నింత నేపు నెవరినో యనవసరముగా వర్ణించితివి.

క. ఒకచోటఁ బ్రకాశించియు

నొకచోట నిగూఢ యగుచు నొదవించెం గౌ

తుకలక్ష్మీ నీసరస్వతి

[ప్రకటయు గూఢయును నగుసరస్వతివ్రాలెన్.

51

టీ. ప్రకటయు = స్పష్టముగాఁగానవచ్చుచున్నదియు, గూఢయును = ఒకచో స్పష్టముగాఁగానరాకున్నదియు, నగుసరస్వతివోరెఁ = అయినట్టి సరస్వతీనదివలెను, నీసరస్వతి = నీవాక్కు, ఒకచోటఁ = ఒకప్రదేశమందు, ప్రకాశించియుఁ = స్పష్టపగుచు, అనఁగా నేనడిగినప్రశ్నమునకు దగివట్టుచెప్పుచు, ఒకచోటఁ = ఒకప్రదేశమందు, నిగూఢ = కనబడనిది, అనఁగా నాయడిగినప్రశ్నమునకును లేనియు సంబంధింపకుండునటులు చెప్పటచే నదృశ్యమానమయినదనియు ననిభావము. కాతుకలక్ష్మీ = మిక్కిలి వేడుకను, ఒదవించెఁ = కలిగించెను.

తా. ఒకచోటఁగానవచ్చుచు నొకచోట నదృశ్యమానయగుచు నున్న సరస్వతీనదివలె నే నీవాక్కుచో నాయడిగినప్రశ్నమునకు సంబంధించినదగుటచేఁగానవచ్చుచు, నొకచో నాయడిగినప్రశ్నమునకు సంబంధింపనిదగుట

చేఁ గానరాకయునుండి నాకు వేడుకను బుట్టించుచునున్నది. అలం. ఉత్పేక్ష, ఉపమ.

తే. అధికతరులైనఁగాని దిశాధిపతులు

కాతుకము నాకు నీవంశరీకథలయందు

దప్పిగొన్నట్టివారి కారదప్పి నీతి

సలీలపూరంబు హితవు యోజ్యంబు హితవు. 52

టీ. దిశాధిపతులు=దిక్పాలురు, అధికతరులు=మక్కిలిగొప్పవారు, నాఁ గాని=అయినను, నాకు, నీవంశరీకథలయందు=నీవంశకథలయందు, కాతు కము=వేడుక, అనఁగా దేవతలు నీకింటెగొప్పవారైనను నీవంశకథల వినుటకే నాకు వేడుక. అంతియగాని దేవతలవృత్తాంతముతో నాకుఁబు లేదు. గొప్పవారి వంశకథలు విడిచినావంశకథలు కలుటవలననీకుఁ బ్రయోజనమేమని ప్రశ్నపడ వేసి చెప్పెదవినుము, దప్పిగొన్నట్టివారికిఁ = చని గొని యున్నమానవులకు, ఆదప్పిచీకఁ=ఆచగను దొలగించుకొనుటకు, సలీలపూరంబు=జలప్రవాహము, హితవు=ప్రియమైయుండునో, ఆజ్యంబు=నేయి, హితవు=ప్రియమయియుం డునో, యోజింపుము(అభ్యాసరము)=అలోచింపుము.

తా. ఓపురుషవరేశ్వర! నీకింటె దిక్పాలురు పూజ్యులైనను, నీవంశకథ లందున్న కాతుకము నాకు దేవతలకథలందు లేదు. పరమపుణ్యులైనదేవతలకథ లనువిడిచినాకథలనువినిన ప్రయోజనమేమని యందువేసి చెప్పెదవినుము, వాని యం దాధిక్యమున్నను దప్పిగొని యున్నమనుష్యుల కాదప్పి తొలగించుకొన జలము హితమైయుండునా, నేయి హితమైయుండునా యోజింపుము. అట్లే నీచరిత్రయు తక్కువైనదైనను నాకు దానినే వివరింపయుండుని కోరిక. అలం. రూపకము, అర్థాంతరము.

వ. ఏను కేసినప్రశ్నంబునకు నుత్తరంబు నీమీఁద నవ్వెయున్న యది. ఇప్పుడైన నాముఠంబుఁ దీర్చుకొనుము. భవాదృశం బైననాయకరత్నంబు నేవంశంబు భరించె? ఏవర్ణంబులు

నీపుణ్యనామంబునకుం బ్రకాశకంబు లైనయవియని పరిమి
తంబుగాఁ బలికి కుండిననరేంద్రనందన యూరకుండుటయు
నన్నిషధమండలాధీశ్వరుండు. 53

టీ. ఏను, చేసినప్రశ్నంబునకుఁ, ఉత్తరంబు = ప్రశ్నోత్తరము, సీమీఁ
దఁ, అపై, ఉన్నది, అనఁగా నాయుడిగినప్రశ్నమునకు నీపు తగినట్లు
ప్రశ్నోత్తర మియకపోవుటచే నాకప్పు తీర్పవలసి యున్నదని భావము, ఇప్పు
డైనఁ, నాబుణంబుఁ, తీర్చుకొనుము, భవాప్యశంబు=సీమఁటివాఁడు, విసనా
యకరస్సంబుఁ=అయినట్టి నాయకమణిని, ఏవంశంబు=ఏకులంబు, భరించెఁ=
తాల్చినది, అనఁగా నేవంశంబునఁ బుట్టితివఁ భావము, ఏవర్ణంబులు=ఏయక్షర
ములు, నీపుణ్యనామంబునకుఁ=నీపన్నితముననాయమునకు, ప్రకాశకంబులు,
విసముఁ, అ., సమితంబుగాఁ, పలికీ, కుండిననరేంద్రనందన = దమయంతి,
ఊరకుండుటయు=ఊరకుండఁగా, అన్నిషధమండలాధీశ్వరుండు = అసిషధా
ధీశ్వరుఁ డయినయూరకుమహారాజు.

తా. స్పష్టము

ఉ. తామరసాక్షి వంశకథ శ్రీ దవ్యల నుండఁగనిమ్ము చెప్పఁగా
దేమిటికన్న నై జమగురహీనతి గల్గినఁ జెప్పు టొచ్చెము
ద్దామతగల్గెనేని నుచితంబయి యుండదు సెప్పికొంటు నేఁ
డిమెయిఁ బ్రేవ్యభావము వరహించినికృష్టత నేగు దెంచుటన్.

టీ. తామరసాక్షి=పద్మములవంటి నేత్రములు గల దమయంతి! వంశకథ=
నావంశవృత్తాంతము, నవ్యులఁ - ఉండఁ - ఇప్పు=దూరముగానుండనీ, చె
ప్పఁ=చెప్పుటకు, కాదు=తగదు, అనఁగాఁ జెప్పఁగూడదనుట, ఏమిటికిఁ
అన్నఁ=ఎందుచే ననఁగా, నైజము= స్వకీయమయినది, అగుహీనతఁ=అయి
నట్టి చిన్నతనము, కల్గినఁ = కలిగియున్నచో, అనఁగా నీచకులమయినచో
ననుట, చెప్పట, ఒచ్చెము = అవమానకరము, ఉద్దామత = గొప్పతనము,
కల్గెఁ=కల్గినచో, నేడు, ఈమెయిఁ = ఈరీతిగా, ప్రేవ్యభావము=

సేవకత్వము లేక దూతత్వము, వహించి, నికృష్టతఁ = హీనత్వముచే, ఏగుఁడెంచుటఁ = వచ్చియుండుటచే, చెప్పికొంటు, ఉచితంబు = తగినది, అయి, ఉండదు.

తా. ఓదమయంతీ! వంశవృత్తాంతమును జెప్పవలనుపడదు. కావున దాని దూరముగా నుంపుము. ఏమనఁగా, నాకుల మొకవేళ హీనమయిన దయినచోఁ జెప్పికొనుట యవమానకరము. నాకులము గొప్పదయినచో నేట్లు సేవకుఁడనై యిచ్చటి కిప్పు డీతీతిగా వచ్చుటచేఁ జెప్పికొంటు తగియుండుదు.

తే. ఇంతమాత్రంబు సెప్పెద నీ నెఱిగికొనుము

స్వపతికన్యపు గడుమానసీనీయ నగుట

మైత్రి కఱసేయఁ దగఁ జేను నీ మనుజవిభుఁడ

రాజవంశకరీరుండు నీ రాజవదన.

సస

టీ. రాజవదన = దమయంతీ! స్వపతికన్యపు = రాజసంహరణును, కడుఁ = మిక్కిలి, మానసీయపు = పూజనీయురాలవును, అగుటఁ = అయియుండుటచే, ఇంతమాత్రంబు = స్వల్పముమాత్రమే, చెప్పెదన్, ఎఱిగికొనుము = తెలిసికొనుము, మైత్రికఁ = స్నేహమునకు, అఱచేయఁ = భేదముచేయుటకు, తగదు, ఏను, మనుజవిభుఁడఁ = రాజును, రాజవంశకరీరుండఁ = చంద్రవంశమునెడి వెదురుపొదకు వెదురుబోడువంటివాడను, అనఁగాఁ జంద్రవంశముందుఁ బట్టినవాఁడనని భావము.

తా. ఓదమయంతీ! నీవు రాజకుమారికవు; నీవు పూజనీయురాలవు. నీ హితులపట్ల కపటముచేయరాదు. కొంచెము చెప్పెదను, తెలిసికొనుము. సేను మానవేశ్వరుఁడను. చంద్రవంశమునెడి వెదురుపొదకు వెదురుబోడువంటివాఁడను. అలం. రూపకము.

ఉ. పేరడుగం దలంచెదవై నీ భీమతనూభవ యాచిచారముం
దూరముసేయు మెవ్వరికిరదోసము తాదనపేరు సెప్పు టా
చారపరంపరాస్థితికి నీ శాస్త్రము మూలము శాస్త్రచోదితా
చారవివేకహీనుఁ డగుఁజాల్చుని మెత్తురె? పండితోత్తముల్..

టీ. భీమతనూభవ=ఓదమయంతీ, పేరు=నానామము, అడుగ్గ=, తలం చెదవో=అడుగడలించియున్నావేమో, అవిచారము=అనులోచనము, దూరము చేయుము=దూరముగా నుంచుము, తా, తనపేరు, చెప్పట=చెప్పికొనుట, ఎవ్వరికి=ఎవ్వరికయినను, దోషము=పాపజనకము, ఆచారపరంపరానితీకి=ఆచారములయొక్కప్రతి ముండుటకు, శాస్త్రము, మూలము=కారణము, శాస్త్ర...హీనుడు=శాస్త్ర=శాస్త్రముచేత, చోదిత=ప్రేరితమైన, "వార=ప్రవర్తనలయందలి, వివేక=జ్ఞానముచే, హీనుడు=శూన్యుడు, అగు జాన్మని=అయినట్టిదని, పండితోత్తములు=పండితశ్రేష్ఠులు, మెచ్చురె=మెచ్చుకొందురా? మెచ్చుకొనరనుట.

తా. పనుయంతీ! నాపేరిడుగడలించియున్నావా? అట్లయిన నావిచారమును దూరముననుంచుము. ఎవడయినను తనపేరు తానుకెప్పికొనుట పాపము. ఆచారపరంపర నలుచుటకు శాస్త్రమేమూలము. శాస్త్రముచే బ్రేరితములగు నాచారములను దెలిసికొననీచుని పండితోత్తములు మెచ్చుకొనరు.

వ. అట్లయును గాక.

57

టీ. అదియునుంగాక=మరియును.

క. కువలయనేత్ర సమక్ష

వ్యవహారంబునకు యుష్మదస్తత్త్వదముల్

శ్రవణశ్రావణ యోగ్యము

లవుచుండగఁ బేరు సెప్ప నడుగఁగ నేలా?

58

టీ. కువలయనేత్ర=కలువపంటికన్నులు గలదమయంతీ! యుష్మదస్తత్త్వదముల్=నీవు నేను అనుపదములు, సమక్షవ్యవహారంబునకు=సన్నిధానమందు నిర్వర్తించుకొనెడి వ్యవహారమునకు, శ్రవణ...యోగ్యములు-శ్రవణ=వినుటకును, శ్రావణ=వినిపించుటకును, యోగ్యములు=తగినవి; లవుచుండగఁ, పేరు, చెప్ప=చెప్పటకును, అడుగఁ=అడుగుటకును, ఏలా=ఎందుకు?

తా. కలువపంటికన్నులు గలదమయంతీ! సన్నిధానమందు వ్యవహారములను జక్కఁబెట్టుకొనుటకు యుష్మదస్తత్త్వములు (అనగా నేను నీవు అను

పదములు) వినుటకును, వినిపించుటకును, దగియుండఁగాఁ బేరడుగుటవలన నేమిప్రయోజనము.

నీ. అని శారదం బైన నీవనమయూరము ప్రాలె
 నహితాపకారకుం శరదంబు నలుక
 రాజహంసియుఁబోలె శరమణీలలామంబు
 పదములం దనురాగ శ్రమునయ మొంద
 సమయోచితంబుగా శరసస్య మొప్పారె
 బలికె నిట్లని మహీపాలుఁడోడ
 నన్వయం బెఱిగించి శరయభిధాన మెఱిగింప
 కునికి మ మ్మాదరించిన తెఱంగె?

తే. యనఘ! మము నీవు వంచింప శరభిలషించె
 దేము నేరమె వంచింప శరనిపుడు నిన్ను
 బేరు సెప్పిన నీ కనాఁచారమేని
 మాకు నాయంబె నీతోడ శర మాటలాడ.

59

టీ. అని=ఈప్రకారముగా, అహితాపకారకుండు=అహిత=శత్రువులకు, అపకారకుండు = అపకారముచేయువాఁడు, అనఁగా శత్రువులను జంపువాఁడని భావము. నెమిలిపక్షమందు: అహితాపకారకుండు - అహి=పాములకు, తాప=సంతాపమును, కారకుండు=చేసెడిది, అనఁగా పాములను జంపుననియర్థము. అతండు=అనలరాజు, శారదంబు=శరత్కాలమందలిది, వినవనమయూరమువోలె=అయినట్టి యడవి నెమిలివలెను, పలుక = సంభాషింపఁగా, అనఁగా నెమిలి వర్షకాలమందుఁగూని శరత్కాలమందు మానముదాల్చియుండుట సుప్రసిద్ధము. కావున నట్లే నలుఁడు చెప్పవలసినది చెప్పి మానముదాల్చియుండెననిభావము. ఇట్ల నలుఁడుపలికెనని చెప్పినను శారదం బైన సమయూరముతోఁ బోల్చుటచే మానముదాల్చెననియే కవియభిప్రాయము. ఇట్లు చెప్పట సంస్కృతమునకుఁగూడ సరిగానున్నది. శ్లో॥ అదోయమాలప్య శిభీవకారదో

బభూవతూష్టి మహితాపకారకః॥ అని యున్నది. రమణీలలామంబు = స్త్రీలక
లంకారమువంటిదగు దమయంతి, రాజహంసియుక్-పోలే = రాజహంసివలె
ను, పదములందు = నలునివాక్యములందుఁగల ప్రతిపదమునందును, అనురాగ
ము = ప్రేమ, ఉదయము-ఓంపక్ = జనింపఁగా, అనఁగా నలుఁడు పలికినప్రతి
పదమును దమయంతి కనురాగమును గలిగించె నని భావము. హంసిపక్షమందుః
పదములందు = కాళ్ల యందు, అనురాగము = ఎఱ్ఱఁదనము, ఉదయమొం
దక్ = జనింపఁగా, అని యర్థము. సమయోచితంబుగాక్ = సమయమునకుఁ
గునట్లుగా, సారస్యము = సరసపుఁదనము, ఒప్పారక్ = ఒప్పునట్లుగా,
ఇట్లని = ఈరీతిగా, మహీపాలుతోడక్ = నలునితో, పలికక్ = సంభాషిం
చెను. అనఁగా శరత్కాలమురాఁగానే నెమిలి ధ్వనిచేయక యూరకుండును,
రాజహంసలు, ధ్వనిచేయును. అట్లే నలుఁ డూరకుం డెననియు దమయంతి మాట
లాడుచుం డెననియు భావము. మఱియు నలుఁడుపలికిన ప్రతిపదము నామె కను
రాగముకలిగించుటచే నతం డూరకున్నను దానూరకుండలేక సంభాషించె నని
తెలియఁగినది. అన్వయంబు = కులమును, అనఁగాఁ గులముపేరును, ఎఱిఁగించి =
తెలిపి, అభిధానము = నీపేరును, ఎఱిఁగింపక-ఉనికి = తెలుపకుండుట, మమ్ముక్ ,
అనఁగించిన తెఱంగె = అనఁగించినవిధమా, అనఁగా గాదనుట, వంశము పేరు
చెప్పినట్లు నీపేరునుగూడఁ దెలిపినచోనే మ మ్మనఁగించిన ట్లగును కానిచో
నానఁగింపలేదునుట, అనఁకు = సాపరహిత్యుడ ఁగునోపురుషవరేణ్య! మముక్ ,
నీవు, వంచించక్ = మోసపుచ్చుటకు, అభిలషించెడు = కోరుచున్నావు, ఇపుడు,
మేము, నిన్నుక్ , వంచించ నేరమే, పేరు చెప్పినక్ = నీపేరు చెప్పినచో,
నీకుక్ , అనాచారమేని = ఆచారముకాదని తోఁచినచో, నీతోడక్ = పరపురు
షుడవును గ్రొత్తగా వచ్చినవాడవును నగునీతో, మాటలాడక్ , మాకు,
నాయంచె = న్యాయమగునా? అనఁగాఁ గాదనుట.

తా. శత్రువుల కపకారముచేయునట్టి నలుఁ డటు పలికి సాములకుఁ దా
పముగలిగించునదియు శరత్కాలమందలిదియు నగుమయూరమువలెనే యూర
కుండఁగా రాజహంసివలెనే దమయంతి నలుఁడు పల్కినవాక్యములందలి ప్రతి

పదమునందు ననురాగముచెందుచు సమయానుకూలముగా నలరాజుతో నట్లని యెను. ఓరాజా! నీవంశముపేరు చెప్పి నీపేరు చెప్పకుండుటచే మమ్ము నాదరింపలేదనియే భావించెదము. నీవు మమ్ము వంచించిన మేముమాత్రము నీన్ను వంచినవలేమా? నీపేరుచెప్పటయే నీకు నాచారవిరుద్ధమైనచోఁ బరపురుషుడవైననీతో మాటలాడుట మా కాచారవిరుద్ధము కాదా! కావున మాతోడ మాటలాడుకుము. అలం. శ్లేష. ఉపమ.

తే. అన్యపురుషులతోడ నేయ్యంపుగోష్ఠి
యధిప! మముబోటిరాజకన్యకల కగునె
యది కులాబలాచారసహసనాస

హతిసాహసకాతూహలీలాననధము.

60

టీ. అధిప=ఓరాజా, అన్యపురుషులతోడ= పరపురుషులతో, నేయ్యంపుగోష్ఠి=సరసప్రసంగము, మముబోటిరాజకన్యకలక= మావంటిరాజకుమారికలకు, అగునె=తగునా? అది=అట్లుసంభాషించుట, కులా...వనధము—కులాబలా=కుల స్త్రీలయొక్క, ఆచార=ప్రవర్తనముతోడ, సహసన=ఒకచోఁ గూర్చుండుటకు-హితునకనుట-హింసఁగియుండుటకు. భావము. అసహ=నైష నిదియు, అతిసాహస=మిక్కిలిసాహసము కలదియు నగు, కాతూహల=వేడుకకు, అననధము = గృహమువంటిదియు, (అగునె) అధ్యాహారము - అనఁగా కులస్త్రీకిఁ బరపురుషులతోఁ జేగోష్ఠి కులకాంతల గూఁచారమునకు నెంతమాత్రమును బాసఁగనియతిసాహసపువేడుక యని యర్థము. ఇట్లు పరపురుషులతో సంభాషించుట కులాంగనల కాచారదూష్యమగుపని యగుటయే కాక మిక్కిలి సాహసకార్యము గూడనగుచున్నది. కావున నీపేరు చెప్పట నీ కాచారముకానిచోఁ గులాంగనలమగుమాకు నీతోడసంభాషించుట యాచారవిరుద్ధముకాదా అని భావము. “అది యగును కులాచారసహసనాస” అని పెక్కింటి ప్రతులలోఁ బాఠము కానవచ్చుచున్నది. కాని మూలములో, శ్లో॥ కులాబలాచారసహసనాసహ॥ అని యుండుటచే నీపాఠమే మూలానుసారముగానున్నదని యెంచి తక్కినవి యుపేక్షింపఁబడె.

తా. స్పష్టము.

క. లెగవే కులకన్యలకును

మగవారలతోడ రూపమహనీయులతో

మిగులంగఁ దడవు లోపలి

నగళులలో మాటలాడ నయత త్త్వనిధి.

61

టీ. నయత త్త్వనిధి—నయ=నీతియొక్క, త త్త్వ = యాథార్థ్యమునకు, నిధి=తె యైనయోమహనీయా, రూపమహనీయులతోడ—రూప=సౌందర్యముచే, మహనీయులు=పూజ్యులు, అనఁగా మిగులసౌందర్యముగలవారలైనయని భావము. మగవారలతోడ=పురుషులతో, మిగులంగ=మిక్కిలి, తడవు=అలస్యముగా, అనఁగాజాలనేపనియర్థము, లోపలినగళులలో=అంతఃపురములలో, మాటలాడ=సంభాషించుట, కులకన్యలకును = కులస్త్రీలకు, లెగవు+వే=న్యాయమా? అనఁగాగాదనుట, మగవారితోనే మాటలాడరాదు. అందును సౌందర్యవంతులగుపురుషులతో బొత్తుగా మాటలాడరాదు. అందును అంతఃపురంబున మాటలాడుట మిక్కిలికూడదు. అందును ఘంటలకొలది కాలము మాటలాడుట మఱింతకూడదు. కావున నీతోమాటలాడుట మాకుఁ దగవని భావము.

తా. ఓపురుషవరేశ్వర! పూజనీయ మగునిష్ఠిసౌందర్యము గలనీతో, అంతియంతఃపురములలో, నింత కాలము మాటలాడుటమావంతిరాజకన్యలకుఁ దగదు. అలం. కావ్యలింగము.

వ. అనిన విని ప్రతిబంధరచనాచాతుర్యంబును మనంబునం దభి నందించుచుఁ బ్రత్యుత్తరంబు వేటొండు వెదకి పొడగాన లేక యాలోకోత్తరచరిత్రుండు విదర్భరాజపుత్రిం గనుం గొని నేత్రాంచలంబుల నలంతినవ్వు దొలంకాడ నిట్లనియె.

టీ. అనిన=అని చమయంతి పలుకఁగా విని, ప్రతిబంధరచనాచాతుర్యంబును = నిష్ఠేధించుటయందలి నేర్పరితనమును, మనంబునందు=, అభినందిం

చుచున్ = పొగడుచు, అనఁగా దమయంతి చెప్పిన ప్రతిషేధవాక్యముల నా-
లించి మిక్కిలి పొగడుచునని భావము. ప్రత్యుక్తరంబు, వేఱొండు = మఱియొ-
కటి, వెదకి, పొడగానలేక = కనుఁగొనలేక, అలోలో తరచరితుండు = లోకము
నతిక్రమించిన ప్రవర్తనము గల యానలుండు, విదర్భరాజపుత్రిక్ = దమయం-
తిని, కనుఁగొని = చూచి, నేత్రాంచలంబులన్ = కనుఁగొనలయందు, అలంతి-
నవ్వు = చిఱునవ్వు, తొలంకాడన్ = వెలయుచుండఁగా, ఇట్లు. అనియెన్ =
ఈరీతిగాఁ బలికెను.

సీ. వామాక్షి మాక్షికరస్వాదుషేశల మైన

పలు కేల యొరులపైఁ శ్రీ బాఱవై వఁ

జంచద్రసామృతరస్నానపేశల మైన

దృగ్విలాసముఁ జేర్పు శ్రీ దివిజాలందు

సఫలంబు సేయు మరేత్యమధికాయాసంబు

నేను జెప్పినకార్య శ్రీ మిచ్చగించి

దేవతాపతిభక్తిఁ శ్రీ దిరముగా మతి నిల్పి

ప్రకటకళ్యాణవైరభవము నొందు.

తే. వెలఁది నామీఁదఁ గడుఁగ్మహావీలసనంబు

నాటిచూచిన చూపు మరేన్ననయ చాలు

నాకుఁగా నుద్ధరింపుము శ్రీ నాకవిభుల

హస్తములు మోడ్చి వేఁడెద శ్రీ నాదరమున.

63

టీ. వామాక్షి = సుంపరమయినకనులు గలదానా, మాక్షికస్వాదుషేశల-
ము = తేనెపలెను మధురమైనదియును మృదువైనదియు, ఐనపలుకు = అయినట్టి
మాటను, ఒరులపైఁ = ఇతరులపై, పాఱవైవన్, ఏల = ఎందుకు, చంచద్ర-
సామృతరస్నానపేశలము—చంచల్ = ప్రికాశించుచున్న, రస = అనురాగమనెడి,
అమృత = సుధారసమునందు, స్నాన = అభిషేకముచే, పేశలము = మృదువైనది,
ఐనదృగ్విలాసము = అయినట్టి నేర్పివిలాసమును, దివిజాలందున్ = దేవతలందు,

చేర్చును=పొందింపును. అనగాఁ బ్రేమసహితమగు చూపుతో దేవతలను జూచి యందులో నొకరిని వరింపుమని భావము. నేను, చెప్పినకార్యమున, ఇచ్చగించి = అభిలషించి, మత్సమధికాయాసంబు = మిక్కిలి యధికమయిన నాప్రియాసము, సఫలంబుచేయును = ఫలింపఁజేయును. అనగా దేవతలను వరించి నాకార్యమును నెఱవేర్చుమనిభావము, మదిన్, దేవతాపతిభక్తి = ఇంద్రాదులందు పతిభక్తి, తిరయుగాన్ = నిశ్చలముగా, నిల్చి=స్థాపనచేసి, ప్రకట భాగ్యవైభవమును-ప్రకట=ప్రసిద్ధమైన, కల్యాణవైభవము = వివాహ మహోత్సవమును, బొందును. వెలది = దమయంతీ, నామిందన్, కడున్ = మిక్కిలి, కృపావిలసనంబున్ = దయావిలాసమును, నాటి = మొలవేసి, చూచి నచూపు = చూచినట్టిచూపుయొక్క, మన్ననయు=గౌరవమే, చాల్చున్ = సరి పోవును, అనగనున్ = ప్రేమతో, హస్తములు=చేతులను, మోడ్చి=ము కుళించి, వేదవేదన్ = ప్రార్థించెను, నామందాన్ = నానిమిత్తము, నాకవి భులన్ = ఇంద్రాదులను, ఉద్ధరింపును = పెండ్లియాడి మదనతాపవిచార సముద్రమునుండి లేవఁదీయును.

తా. ఓహమయంతీ! మధురసమువలె నే మధురమయిన వాక్యములతో నొరులకుఁ జెప్పనేల? అనురాగమనెడి యమృతంబునందుఁ దానమాడుటచే మిక్కిలిమృదులమైన నీకటాక్షించలయును దేవతలపై నుంపును. నేనుజెప్పిన కార్యమును చేసి నాయాయాసమును ఫలింపఁజేయును. దేవతలందుఁ బతిభక్తి నుంచి పెండ్లియాడును. మిక్కిలియనురాగసహితమగు చూపుతో నన్నుజూచి దయారసమును నాపైనుంచితీవి. ఆగౌరవమే నాకుఁ జాలును. దోఁటిబట్టి పొక్కిరించుచున్నాను; నానిమిత్తమై దేవతలను బాధలనుండి యుద్ధరింపును.

తే. ఇందుబింబాస్య నారాక శ కెదురుచూచు

నయనములు వేయు విరియించి శ నాకభర్త

యుదిలకొనుచున్నవా రాత్రి శ నున్నముగురుఁ

గాలయాపనసేయఁగాఁ శ గాదు నీకు.

64

టీ. ఇందుబింబాస్య=చంద్రబింబమువంటిముఖము గలయోదమయంతీ! నా

కభర్త=దేవేంద్రుడు, నయనములువేయు = సహస్రనేత్రములను, విరియించి= తెఱచికొని, నారాకర్త=నేపచ్చనిమిత్తము, ఎదురుచూచుట, ఉన్నముగురు=తక్కిన మువ్వురును, అర్థి=మదనతాపముచే, ఉదిలకొనుచున్నవారు=చింతనొందుచున్నవారు, నీకుట, కాలయాసన=కాలక్షేపము, చేయఁగాట, కాదు=చేయ విలనుపడదు.

తా. ఓదమయంతీ! దేవేంద్రుడు తనవేయి నేత్రములను దెఱచికొని సంతతమును నానిమిత్తము చూచుచుండును. తక్కినయన్నియమెరుణులు గూడఁ బీడనొంది మిగులఁ జింతిలుచున్నారు. కాలక్షేపముచేయక వెంటనే యొకరిని వరింపుము.

చ. హరిహయుఁడేమియయ్యెనొకొఁయామదనానలతాపవేదనన్
వరుణుడువిప్రయోగముననవాడఁడె? యింతకు దండపాణిదా
విరహభరంబునన్ మిగుల నేగఁడె? నొవ్వఁడవీటిహోత్రుఁడుం
బరిసర కేళికావననమాగతమందసమీరణంబులన్. 65

టీ. ఆమదనానలతాపవేదనన్=ఆమన్నభాగ్ని సంబంధి యగు సంతాపము. విలనఁ గలిగిన బాధచే, హరిహయుఁడు=దేవేంద్రుడు, ఏమియయ్యెనొకొ=ఎట్టి దురవస్థను జెందియున్నవాడో, విప్రయోగమున్ = వియోగముచేత, వరుణుడు, వాడఁడె=కాంతిదక్కఁడా? అనఁగా విరహతాపమును బొందు ననుట, ఇంతకుట=ఈపాటికి, దండపాణి=యముడు, తాన్, విరహభరంబున్=నీవియోగాతిశయముచే, మిగులన్=మిక్కిలి, వేగఁడె=తాపమునొందఁడా, వీటిహోత్రుఁడున్=అగ్నిహోత్రుఁడును, పరిసర... సమీరణంబులన్-పరిసర=సమీపముననున్న, కేళికావన=ఉద్యానవనములనుండి, సమాగత=వచ్చుచున్న, మందసమీరణంబులన్=మందమారుతములచే, నొవ్వఁడె=బాధనొందఁడా, అనఁగా బొందుననుట.

తా. ఓదమయంతీ! ఈపాటికింద్రుడు నీవియోగతాపముచే మిగుల బాధనొందక మానఁడు. వరుణుడును వియోగముచే మిగులఁ గాంతిహీనుఁడై చూపట్టును. యముడును వియోగతాపముచే మిక్కిలి బాధచెందును. అగ్ని

హోత్రుడు కూడ నీపాటికి మందమారుతప్రసారములచే మిగుల బాధచెంది యుండును. కానఁ గాలయాపనము చేయ వీలుపడదు.

వ. అనిన విదర్భరాజకన్యక యిట్లనియె.

66

తే. కలికినవ్వు ప్రగల్భతాకారణంబు

కాదుకా దంట వాచావిగర్హణంబు

సలుకకుంట తిరస్కారకలనముద్ర

గాన ప్రత్యుత్తరం బిచ్చుదాన నీకు.

67

టీ. కలికినవ్వు=అందమైనవ్వు, ప్రగల్భతాకారణంబు—ప్రగల్భతా=ధృష్ట త్వమునకు, కారణంబు=హేతువు, అనఁగా నీవంటివానిఁ బరిహసించుట కొం టెతనమునకు హేతువగునని భావము. కాదు కాదు అంట=వలదువలదని నిషేధించుట, వాచావిగర్హణంబు=వాణ్నిందయగును, పలుకకుంట=సంభాషిం పకుండుట, తిరస్కార కలనముద్ర=పరిభ్రష్టనూచక మయినది, కాన, నీకుకొ, ప్రత్యుత్తరంబు, ఇచ్చుదాన=ఇచ్చుచున్నాను. అనఁగా మహనీయుఁడవగు నిన్నుఁ బరిహసించినను, వలదని నిషేధపదము పలికినను నేప్రత్యుత్తరం బీయ కపోయినను నీకమనానకరముగా నుండును. కాన ప్రత్యుత్తర మిచ్చుచున్నా నని భావము.

తా. పరిహాసము కొంటెతనమునకుఁ గారణమగును. కాదుకా దనుపదము నిందాజనక మయినది. మాటు మాటాడకుండుట తిరస్కారము కలిగించును. కాన నీకిప్పుడు దేవతాసందేశమునకుఁ బ్రత్యుత్తర మిచ్చుచున్నాను.

నీ. అమరాంగనాసంగమాభిశోభితుఁ డైన

హరి కేల మానుషీపరిచయంబు

కామింతునే యేను శి వైమానికాధీశు

హస్తీ గామించునే శి హరిణరమణి

యారకూటకలాప శి మర్హమే కలవాని

కే నర్హనే నిర్జరేశ్వరునకు

నఖిలలోకాధీశుఁ యీ డమరేంద్రుఁ డెక్కడ

నే నెక్కడ వరాటి నే నన్నిచూడ

తే. నలపతివత యైనయే నీ వలంప నొరునిఁ

దివి నిందించియే బ్రస్తుతించియేని

నలినబిససూత్రమును బురంధ్రులతలంపు

సమముతైయును లవచాపశలముననైన.

68

టీ. అమర... శోభితుఁడు - అమరాంగనా = దేవతాస్త్రీలయొక్క, సం
గమ = కూటమిచే. అభిశోభితుఁడు = ప్రకాశించువాఁడు, వివహరికే = అయిన
ట్టిదేవేంద్రునకు, మానుషీపరిచయంబు = మనుష్యస్త్రీ సంపర్కము, ఏల = ఎం
దుకు, అనఁగా సౌందర్యవంతురాం డగు దేవతాస్త్రీలసంపర్కముచే సంతస
ము చెందుండునకు మనుష్యస్త్రీపరిచయంబుతో నేమియుఁ బ్రయోజనము
లేదని భావము. ఏను, వైమానికాధీశుఁ = దేవేంద్రుని, కామంతు నే = పరించునా?
హరిణరమణి = ఆడులేడి, హస్తీ = ఏనుగును కామించు నే = పరించునా?
లేడియేనుగునకు బెండ్లియాడుట యసంగతమయినట్లే నేంద్రుని బెండ్లియాడుట
యు ససంగతమని భావము. కలవానికి = ప్రవృత్తునకు, ఆరకూటకలా
పము = ఇత్తడితోఁజేసిన యలంకారము, అర్హమే = తగునా? ఏను, నిర్జ
రేశ్వరునకు = దేవేంద్రునకు, అర్హ నే = తగుదునా? అనఁగా ధనవంతుని
కిత్తడియలంకారము తగచట్టులు దేవేంద్రునకు నేనెంతమాత్రమును దగనని
భావము. అఖిలలోకాధీశుఁడు = అన్నిలోకములకును బ్రభువు అగు, అమరేం
ద్రుండు = దేవేంద్రుఁడు, ఎక్కడ, అన్నిచూడకే = అలోచింపఁగా, వరా
టికే = మురుకబట్టవంటి, నేను ఎక్కడ అనఁగా బెద్దమురుకబట్ట గొప్పవా
రికెట్లు యుక్తముకావో యట్లే నేను నాదేవేంద్రునకు దగననిభావము.
నలపతివ్రతే = నలుఁడు భర్తయని వ్రతము పూనియున్నదానను, వివసేను =
అయినట్టి నేను, తివి = ప్రయత్నించి, నిందించియేని = నిందించినప్పటికిని, ప్రస్తు
తించియేని = నుతించినప్పటికిని, ఒరుని, తలంపను, నలినబిససూత్రమును =

తామరతూడులోనున్న దారమును, పురంధ్రులతలంపును=అంతఃపురస్త్రీల కోరికయును, సమము=సమానమయినది, లవచాపలమునకొ విసకొ=స్వల్ప మాత్రపు చాపలముచేతనైనను, తెయ్యును=ముక్కలగును.

తా. రక్తీసంపర్కముగల యింద్రునకు మనుష్యస్త్రీసంభోగముతో నేమిలాభము? ఒక వేళ నతఃశిష్టపడినను నాడులేడి యేనుగును పరింపనట్లు నే నాయుంద్రుని పరింతునా? ఒక వేళ నేవదించినను నిర్లభిసాము ద్రవ్యపంతునకుఁ దగవలె దేవేంద్రునకు నేను దగుదునా? లోకాధీశుడైన యింద్రుఁ డెక్కడ, వనర్హుడైన నే నెక్కడ, కావున నన్ను నిందించినను బొగడినను నలునిచప్ప నే నొరుని పరింపను. ఇంతియకాక యంతఃపురస్త్రీలతలంపు తామరతూడు దారమువంటిది. కాన స్వల్పమగు చాపలముచేతనైనను ముక్కలగును. అట్లే మాయభిప్రాయముగూడ నేమాత్రము వికటముగామన్నును విచ్చిన్నమగును.

చ. అటుదగునేను రేశ్వరునిరయంతటివాఁ డఖిలాప్సరోంగనా

విలుఁ డొకమర్త్యభామినికివేడుక సేయుచు నున్నవాఁడు వి
స్ఫుటబహురత్నిభూషణవిరభూషితు లయ్యెడిరాచవారికి
గటకట! యారకూటకటకంబురచించునొకాకయొక్కెడన్.

టీ. సురేశ్వరునియంతటివాఁడు=దేవేంద్రుఁ డంతగొప్పవాఁడు, అఖిలా
ప్సరోంగనావిటుడు=అచ్చరలకంపఱకును మనోహరుఁడ, ఒకమర్త్యభామి
కి=మనుష్యస్త్రీకికదానికి, వేడుకచేయుచున్నాడు = ఉత్కంఠకలవాఁ
డగుచున్నాడు - అనగా నచ్చరలసాంగత్యముననశించును వర్తించునింద్రుఁ
డంతగొప్పవాఁ డొకమనుష్యస్త్రీని పరింపఁ దలంచుచున్నాడు. అటుతగు
నే = అట్లుపరించుట తగునా? విస్ఫుట...భూషితులు=విస్ఫుట=మిక్కిలి
గొప్పవగు, బహు=నానావిధములగు, రత్న=మణిమయములగు, భూషణ=అ
లంకారములచే, విభూషితులు=అలంకృతులగువారు, అయ్యెడిరాచవారికి=
అయినట్టిరాజపుంగవులకు, కటకట = అయయ్యా! ఒక్కెడన్=ఒకప్పుడ
యినను, ఆరకూటకటకంబు=ఇత్తడికడియము, రుచించునొకాక=ఇట్లమయ్యె
డునా, అనగా నిష్ఠముకాదని భావము.

తా. మిక్కిలి విలువగలిగిన నానావిధరత్నమయంబులగు నలంకారంబుల ధరించిన రాజులకు నిత్యడికడియము రుచింపనిచందంబున సౌందర్యవతు లగు నచ్చరలతోఁ గూడి సుఖించినయింద్రునకు నే నిష్ఠురాలనెట్లగుదును?

మ. వినుమీ నాదుప్రతిష్ఠతత్పరత సురీర్వినాథ! యే నైషధే
ద్రు నవశ్యంబు వరింతునా ధరణినాథుఁ డాత్మ నన్నొల్లఁడే
ననుమానింపక యిత్తు నవ్విభునకుం బ్రాణంబు సద్భక్తిమై
ననలోన్బంధనవారిమజ్జనవిధి వ్యాపారపారీణతన్. 70

టీ. ఉరీనాథ = ఓరాజా, నాదుప్రతిష్ఠతత్పరత = నేనొనర్చుప్రతిష్ఠ యందలియాసక్తిని, వినుమీ = ఆలకింపుమా, ఏను, నిషధేంద్రున్ = నలరాజును, అవశ్యంబు = తప్పకుండ, వరింతున్ = పెండ్లాడుదును, ఆధరణినాథుండు = ఆనలుండు, ఆత్మ = మనస్సులో, నన్నున్, ఒల్లఁడేని = అంగీకరింపనిచో, సద్భక్తిమై = మంచిభక్తిచే, అనల...పారీణతన్ = అనల = అగ్నిలోఁ బడుట, ఉచ్చంధన = ఉరివెట్టకొనుట, వారిమజ్జన = నీటిలోమునుగుట, విధి = పనులసంబంధియగు, వ్యాపార = వ్యాపారమందలి, పారీణతన్ = నిపుణత్వముచే, అవ్విభునకున్ = ఆనలరాజునకు, ప్రాణంబున్, ఇత్తును.

తా. ఓరాజా! నాప్రతిష్ఠవిధము నాలింపుము. ఏను దప్పక నలమహారాజును వరింతును, ఆమహాత్ముండు నన్ను వరింపనివ్వపడనిచో నతనియందు మిగులభక్తిగలదాననై మిగ్గులోఁబడికాని, యురివేసికొనికాని, నీటిలోముంగిరికాని మృతినొంది యానలునకుఁ బ్రాణములర్పించెనను.

తే. అనుమఁ గీర్ణంబుగా భీమరతనయ పలుక
నెలుగునినువేక్షఁ గోయిల నీ యేచినట్లు
విబుధరాజప్రసంగంబు నీ విస్తరించి
మఱియుఁ బలికింపఁ దలఁచి యశమ్మనుజవిభుండు. 71

టీ. అనుమన్, భీమరతనయ = నమయంతి, కీర్ణంబుగాన్ = కఠినముగా, పలుకన్ = భాషింపఁగా, గోయిల, ఏచినట్లు = విజృంభించిన విధమును, అనఁగా

గోకిలధ్వనివలెనే మధురముగానున్నదని భావము. ఎలుగు=కంఠధ్వనిని, వినుకే డ్కొ=వినువలెనన్న కుతూహలముచే, విబుధరాజుప్రసంగంబు = దేవేంద్రుని ప్రసంగంబును, అనఁగా నింద్రునిచరిత్రమును, విస్తరించి=స్పష్టముగాఁ జెప్పి, మఱియు=ఇంకను, పలికింపఁ=దమయంతి యింకను భాషించునట్లు చేయుటకు, తలంచి=నిశ్చయించి, అమృతజవిభుఁడు=ఆనలరాజు, అని ప్రేషద్యముతో నన్వయము.

తా. అని యిట్లు దమయంతి కఠినముగాఁ బలుకఁగా, కోయిలకంఠధ్వనివలెనున్న యామెకంఠధ్వనివినువలెనని తలంచి దేవేంద్రునికథ చెప్పియింకను నామెచే మాటాడింపఁదలంచి యానలుఁడు.

వ. వెండియు దమయంతి నుద్దేశించి.

72

శ. నిలుపేదయింటి కేటికి

బట తెంచునిధాన మట్లు పట తెంచిన నా

నిలుపేద యభాగ్యులె దలు

పిఱియఁగ నిడుఁ గాక చొరఁగఁగ నిచ్చున దానిన్. 73

టీ. నిధానము=పెన్నిధి, నిలుపేదయింటికి=పెద్దవరిద్రునియింటికి, ఏటికి=ఎందులకు, పట తెంచుకొ=వచ్చును, అట్లుపట తెంచినకొ=అట్లు వచ్చినచో, అటుపేద=ఆ దర్శింపఁ, అభాగ్యులె=దురదృష్టముచే, తలుపుకొ, ఇఱియఁగకొ=దగ్గఱపడునట్లుగా, ఇడుఁగాక=పెట్టుకొనునుగాని, దానికొ=అనిధానమును, చొరఁగకొ, ఇచ్చునె=లోనికిఁబోనిచ్చునా? అనఁగా బోనీయఁడునుట, నిధానము తినయింటికి వచ్చుచున్నను బరమదర్శిఁడు తనదురదృష్టముచే నదిలోపలికి రాకుండునట్లు తలుపుమూసికొనును. అట్లేవమయంతి! నీవును, పెన్నిధివంటియింద్రుండు వచ్చి నిన్ను పేక్షించుచుండఁగా నీదురదృష్టముచే చిరస్మరించుచున్నావని భావము.

తా. నిలుపేదవాని యింటికి నిధి రానేరదు. ఒకవేళవచ్చినను, నానిలుపేద తనదురదృష్టముచే నింటితలుపును దగ్గఱగా బంధించుకొనునుగాని లోపలికి రానీయఁడు.

సీ. ముగ్ధత్వమునఁ జుద్రములు పరాజ్ఞులు నయ్యె
 దేల భాగ్యంబు నిరన్నదునుకొనఁగ
 నమృతాంధసుల నొల్ల నీ ననుమానవియుఁ గల్గె
 నీలాగుగంటిమే నీ కాలగతుల
 యాగాదిదుర్లభ నీ మైనదేవత్వంబు
 నీ కొల్లఁబాటయ్యె నీ నేడు చూడ
 రసయోగమున సువర్ణత్వ మొందుట మేలొ
 యినుము దా దాన యోయునికి మేలొ

తే. యకటకట! సర్వగీర్వాణమకటఘటిత
 మణివిభాభాసమానకోశమలపదాబ్జ
 సురగణాధీశు నొల్లవే నీ నరుని నొకని
 నలభిషించెదు నిన్నేమి నీ యనఁగఁ గలదు.

74

టీ. చంద్రములు=చంద్రునిపంటిముఖముగల చంద్రయంత్రీ! భాగ్యంబు=అమృ
 త్వదేవత, నిన్నుకొ, ఎదురుకొనఁగొ=అభిషుభియైవచ్చుచుండఁగా, ముగ్ధత్వ
 మునకొ=అవివేకముచే, పరాజ్ఞుభివి=విముఖురాలవు, అయ్యెదు నీల=ఆగుచు
 న్నావేల? అమృతాంధసులకొ=దేవతలను, ఒల్లకొ=పరిపను, అనుమానవియు=
 అనిపలుకునట్టి మనుష్యస్త్రీయు, కలిగెకొ, ఈలాగు=ఈవిధమున, కాలగతు
 లకొ=కృతాదియుగకాలములందు, గంటిమే=చూచితిమా? దేవతలే ప్రేమతో
 పంతుమని రాఁగాఁ దిరస్కరించిన మనుష్యస్త్రీల నిరణ్ణ కన్నులు
 జూడలేదని భావము. యాగాదిదుర్లభంబు = యజ్ఞములచేసిన గూడ పొంద
 శక్యముకానిది, దేవదేవత్వంబు = అయినట్టియమరత్నము, నేడు, చూడకొ=
 అలోచింపఁగా, నీకొ, ఒల్లఁబాటు = అక్షేపకయుండుట, అయ్యెకొ,
 అనఁగాఁ దెక్కలు యాగంబులు చేసినను బొందఁ దరముగాని దేవత్వము
 సులభముగా వచ్చుచుండఁగా దాని నీ పక్షేప కన్నావు. ఇనుము,
 రసయోగమునకొ = రసాదినంబంధముచేత, సువర్ణత్వము = బంగారముగు

టను, ఒందుట, మేలో = శ్రేయస్కరమో, తాను, తానయై, ఈకి =
 ఉండుట, మేలో = శ్రేయస్కరమో అనగా నినుము రిసాదిసంబంధమునుబొంది
 బంగారై లోకములో గౌరవమునొందుట మేలుకాని యష్టజీరూపముతో
 నుండుట మేలుకాదు. అట్లే-మానవ స్త్రీయిన నీవు దేవేంద్రాదిసంబంధముచే
 నమరత్నము నొంది జగంబున సన్నతి నొందుట జగంబున మంచిది కాని మా
 నవత్వమున నే యుండుట యంతమంచిదికాదు. ఆకటకట = అయ్యయ్యో, సర్వ
 గీర్వాణ .. అబ్బొ - సర్వగీర్వాణ = అంతజేవలయొక్క, మకుట = కిరీటము
 లందు, టిత = కూర్చుండిన, మణి = రత్నములయొక్క, విభా = కాంతులచేత,
 భాసమాన = ప్రకాశించుచున్న, కోమల = మృదువైన, పదాబ్జు = పాదపద్మము
 లుకలవాడగు, సురగజాధిపతి = దేవేంద్రుడు, బల్లక = వరింపక, నరుణ్ ఒకని =
 ఒకమనుష్యుని, అభిలషించెడు = కోరుచున్నావు, నిన్ను, ఏమనంగ్ కలదు =
 ఏమనగలవాడను.

తా. దమయంతీ! భాగ్యదేవత నీన్నెదుర్కొనుచున్నట్లు దేవతలు స్వయ
 ముగానిన్ను గోరివరించుచుండగా నవి వేకముచే నేల కలననైవు. దేవతలనువ
 రింపనిస్తవడనిమానవ స్త్రీలెచ్చటనైన యుందురా? నేకేష్వడును వినియుండ
 లేదు. యాగాదులొకరినియును బొందదరముకానిదేవత్వము నిష్టపడకున్నా
 వేల? రసాదిసంబంధముచే నినుము బంగారై నటులింగాదిసంబంధముచే దేవ
 త్యమొందుటమంచిది. అయ్యయ్యో! దేవతలకంఠమును పంపకీయుడగు దే
 వేంద్రుని వరింపక యొకమనుష్యుని వరించుచున్నావు. నిన్నేమందు?

నీ. రజ్జువల్ల రిమీదఁ గ్ర బ్రణయంబు గలదేని
 సంతరితుం బేలుకహరి వరించు
 నన్ని కామలతి గాఁగ నాత్మ గోరెదవేని
 జాతవేదునియదృశ్యము ఫలించు
 నలిలప్రవేశంబు న సమృద్ధిచెదవేని
 సంబుధీశ్వరుడు పుణ్యంబు నేయు

నెబ్బంగిఁ బ్రాణ మురపేక్షించితేనియు

నైవస్వతుని కబ్బు శివాంభరంబు

తే. ఘట్టకుటికాప్రభాతంబుక్రమముచేత

దమసహోదరి! నీకు సశయ్యమగవరుల

నొల్లననియును దుదిఁ బొందరకుండరామ

సమృత్తింపుము నామాట రచలము మాని.

75

టీ. రజ్జుస్థల రిమిఁదఁ = తీఁగెనంటి త్రాటియందు, ప్రణయంబు = ప్రేమ, కలదేని = ఉన్నచో, అంతరిక్షంబు = ఆకాశమును, ఏలుహరి = పరిపాలించునట్టి యింద్రుఁడు, పరించుకొ = పెండ్లాడును. అనఁగా నీవురివోసికొని మృతిచెందినచో నాకసమునందేనీవట్లు చేయవలయును గావునదానికిధిపతియైన యింద్రునిచేతికిఁ జిక్కువపు. అస్పడింద్రుఁడు తప్పక నిన్నుఁ బెండ్లియాడునని భావము. ఆత్మ = నీదేహమును, అగ్నికి, ఆకుతిగాఁగ్ = హోమద్రవ్యముగా, కోరెనవేని = అభిషేచించిచో, జాతవేదుని = ఆయన్నియొక్క, అస్పష్టము, పుణ్యము, ఫలిం చుకొ = పండును, అనఁగా నీవు నలుఁడువరింపలేదన్నకోపముచే నగ్నికిని దేహము నర్పింపఁదలంచెనవేని సతఁడుపూర్వపుణ్యపరిపాకంబుచే నిన్నుఁ దప్పక పొందితన యభిలాషయు తీర్చుకొనును. సలిలప్రవేశంబు = జలప్రవేశమును, సమృత్తించెదవు ఏని = అంగీకరించిచో, అంబుధీశ్వరుఁడు = పరుణదేవుఁడు, పుణ్యంబు, చేయుకొ = చేసియుండును, ఓదమయంత్రీ! నీదేహమును విసర్జింప నెంచి జలములోప్రవేశించిచో నీన్నుఁ బొంది వరుణుఁడు దనకోరికఁ దీర్చుకొనును, ఎబ్బంగి = నీరతి చేతనైనను, పాణియు, ఉపేక్షించితేని = విడువఁదలంచుకొన్నచో, నైవస్వతునికి = యమునికి, వాంఛితంబు = కోరికి, అబ్బు = నెఱవేలును, ప్రాణులేరిఁ జచ్చిన యమదర్శకము చేయకతీతదుకాన నీవుయమునియొద్దకుఁ బోయినప్పు డాతఁడునిన్నుఁ దప్పక పరింపకమానఁడు. దమసహోదరి = ఓదమయంత్రీ, నీకు, అయ్యమరవరుల = ఆదేవతాశ్రేష్ఠులను, ఒబ్బి అనియుకొ = పరింప నిష్ఠపడనన్నను, ఘట్టకుటికాప్రభాతంబు క్రమముచేత = ఘట్టకుటికాప్రభాత న్యాయముచేత, తుడిక = కడకు, పొందక = అయిందామిలను పరిం

పకుండ, ఉండరాదు. చలము=పంథము, మాని=విడిచి, నామాట=నావాక్యమును, సమృద్ధిపుము=అంగీకరింపుము, ఓదమయంతీ! నీవిపుడుదేవతలను పరింప నిష్టపడకున్నను గడకువారి నే పొందవలెను గావున నిష్టకు విచారించి నామాటవిని దేవతలను పరింపుము. “ఘట్టకుటికాప్రభాతన్యాయము” అనగా నొక బంజివాడు ఘట్టాధికారులకుఁ జెల్లింపవలసిన సుంకము చెల్లింపకుండఁ దెల్ల వాణికియున్న దాటిపోవలయునని యెంచి నందుదారులం బడి యతిత్వరతోఁ బయలుపడుచేయుచుఁ దెల్లవాణునప్పటి కాఘట్టమునొద్దకే చేరెను. తానాయా సపడి సుంకముగూడఁ జెల్లింపెను. ఓదమయంతీ! అట్లే నీవు దేవేంద్రులను పరింప నిష్టపడక జలాదులచేఁ బ్రాణత్యాగము చేసినను గడకు వారిచెంతకే చేరుదువని భావము.

తా. ఓదమయంతీ! నీవురిపోసికొనికాని, జలములోఁజొచ్చిగాని, అగ్నిలోఁ బడికాని, పాఠములు విడుతుననిపల్కుచున్నావు. కానియురిపోసికొని చచ్చినవ్వడాపనియాక సముచందు జరిగింపలెనుగాన దానికధిపతియైన యింద్రుఁడుపరించును. అగ్నిలోఁబడిన నతఁడుపరించును. జలములలోఁ (జొచ్చి)న జలము లకధిపతియైనవరుణుఁడు పరించును. ఏవిధమున నీవు పాఠమును విడిచినను యమునిజీరిక తీతముకావున నతఁడు నిన్ను పప్పుకపరించును. మొదట నీవు పరింపకున్నను గడకువారి నేపొందవలెను. కావున పంథమువిడిచి నామాటవిని దేవతలను బెండ్లియాడుము.

తే. ఒల్లననుమాట కర్థ మోయ్యుత్పలాక్షి

వలతుననుమాట గాదుగా ర్ వక్రరీతి

విధి నిషేధరూపంబు భావించియున్న

విధియు యగు వ్యంగ్యవాసననావలసనమున.

76

టీ. ఓయ్యుత్పలాక్షి=కలువలనంటికన్నులుగల దమయంతీ, ఒల్ల=పరింపక, అనుమాటకు=అనుపదమునకు, వక్రరీతి=విరుద్ధార్థముచే, లేకవిరుద్ధమగు రీతిచే, వలతు=పరింతున, అనుమాట, కామకదా=అయియుండదుకదా? విధి=విధిశాస్త్రము, నిషేధరూపంబు= నిషేధస్వరూపముగా, భావించి,

ఉన్నాన్ = తలపోయుచున్నను, వ్యంగ్యవాసనావిలసనమునన్ = వ్యంగ్యార్థ
 మాభాసించుటచే, విధియునుగూన్ = విధివంటిదేయును. శ్లో॥ నిశ్శేషమృతచం
 దనం స్తనతటం నిర్మృతరాగోధరో । నేత్రే మారమనంజనే పులకితాతన్విత.
 వేయంతసుః । మిథ్యావాదిని దూతిబాంధవజనస్యాజ్ఞాతపీడాగమే । వాసీం
 స్నాతుమితోగతాసిన పునస్తస్యాధమస్యాంతికమ్॥ ఒక నాయిక తనప్రియు.
 నిఁ గొనివచ్చుటకు దూతికను బంపఁగా నది యతనియొద్దకుఁ బోయి యతనితో
 కురుతముఖము ననుభవించి మగిడి నాయికయొద్దకు వచ్చి సంభోగచిహ్నములను
 స్నానవ్యాజముచేఁ గప్పచుండఁగా నాయిక దాని కవటవర్తన మెఱింగి దాని
 తో నిట్లనుచున్నది. ఓదూతీ! నీ స్తనములంపలిగంధ మంతయు దొలంగింది. పెద
 వియందలి యెఱ్ఱచనము పోయినది కన్నులకాటుక పోయినది. నీశరీరము
 కృశించి పులకలుగలదైయున్నది. పాపము. నీవు నాయొద్దనుండి స్నానార్థము
 బావికిఁ బోతివి. అంతేకాని నీ వాయుధమునిచెంత కేఁగ నేలేదు. అని నాయికప
 ల్కెను. ఇట నాయిక దూతిక కాముకునిచెంత కేఁగలేదని నిషేధరూపముగా
 బలికినను నది దూతికాముకునిచెంత కేఁగినదనెడి విధిరూపార్థమునే వ్యంగ్యము
 చేఁ దెలియఁజేయుచున్నది. అట్లే దమయంతీ! నీవును కేవలనిష్ఠపడనట్టులు
 పైకేఁగనలబడుచున్నను, మనంబుగో నిష్ఠపడకయుండవని తలంచెదనని భానము.
 వ. ఇచ్చిధం బగునేచి.

77

నీ. వెలది! యైరావతరేద్విపకుంభకుచకుంభ

సంఘారహరిదధీరశ్వరుని వలతో

జలజాతీ! నిఖల శ్రేణిజన్మిలోకములకు

నగ్రగణ్యం డై నరీయనలు వలతో

తరుణి! లోకానేకరథర్తసంస్థాపన

ప్రాగల్భ్యనిధి ధర్తర్రాజు వలతో

పల్లవాధరి! విధిప్రథమనర్గాధ్యక్షు

సప్తపాథోనిధిస్వామి వలతో

తే. వైభవం బిచ్చగించి పావనతఁ గోరి
 ధర్మశీలత యర్థించి శీ నిర్మలత్వ
 మానపడి వీరి నలుపురయందు నొకని
 వేడుమా చూచెదము నీవిశేష శక్తి.

78

టీ. నెలఁది=ఓదమయంత, నిరాపత్ .. శ్వరునికొ-నిరాపత్ ద్విప=నిరాపత్ మ
 నెడిదిగ్గజముయొక్క, కుంభ=కుంభంబున నెడి, కుచకుంభ=కుచకుంభ ముయొక్క,
 సంభా . పెంపుగల, హరిత్=దిక్కునకు, అధిశ్వరునికొ=అధిపతియగు నిండ్రుని,
 పలతువు+ఓ=వరింతువా? అనఁగా దూర్పుదిక్కునకధిపతియగు నిండ్రునివరింతు
 వా? చెప్పమని భావము. జలజాక్షి=పన్నములవంటి నేత్రములుగల దమయంతీ!
 నిఖిలతేజస్విలోక మునకుకొ = సమస్తమయిన తేజఃపదార్థములకును, అగ్రగ
 ణ్యుండు=ప్రభావండు, వివయనలుకొ=అయినయన్ని హోత్రుని, పలతో=వరింతు
 వో? ఓదమయంతీ! సమస్తతేజఃపదార్థములలో సుత్రస్పృష్టుడగు నన్ని
 హోత్రునివరింతువేమో చెప్పము. తిరుణి=దమయంతీ! లోక...రాజుకొ-
 లోక=జగమందు, అ నేక=సమస్తమయిన, ధర్మ=ధర్మములను, సంస్థాపన=
 స్థాపించుటయందుగల, ప్రాగల్భ్య=ప్రాధిక్య, నిధి=స్థానమయిన, ధర్మరాజుకొ
 =యముని, పలతో=వరింతువా? అనఁగా సకలధర్మములను స్థాపించుటయందు
 గల నేర్పునకు నిధియైన యమధర్మరాజును వరింతువేమో చెప్పము. పల్ల
 వాధరి = చిగురువంటిపెసవి గల దమయంతీ! విధి...అధ్యక్షుకొ-విధి =
 బ్రహ్మయొక్క, ప్రథమసర్గ = మొదటిసృష్టియగు జలములకు, అధ్యక్షుకొ=
 అధిపతియగు, సప్తపాథోనిధిస్వామికొ = ఏడు సముద్రములకును నధిపతి
 యగువరుణుని వరింతువా? అనఁగా, “ అపవనసర్వాదా ” అని యుం
 డుటంబట్టి బ్రహ్మకు మొదటిసృష్టి యగుజలములకును సముద్రములకును
 నధిపతి యగువరుణుడేవుని వరింతువేమో చెప్పము. వైభవంబు = సం
 పదను, ఇచ్చగించి, పావనతకొ = శుచిత్వమును, గోరి, ధర్మశీలతకొ =
 ధర్మస్వభావము కలిగియుండుటను, అర్థించి=అపేక్షించి, నిర్మలత్వము=స్వచ్ఛ
 తను, ఆనపడి, వీరి నలుపురయందును=ఈ నలుపురిలోను, ఒకనికొ=ఒక పురు

మని, వేడుమా=కోరుకొనుమా? నీవివేకశక్తి=నీ తెలివయొక్క యతిశయమును, చూచెదము. అనగా, నైభవము గలయింద్రుని పఠింతువా? శుచిత్వము గలయింద్రుని పఠింతువా? ధర్మస్వభావుడయినయముని పఠింతువా? లేక నిర్మలత్వము గలిగినవరుణుని పఠింతువా? వీరిలో నీ కిష్టుడయిన వానిని పఠింపుమా! నీసామర్థ్యమును జూచెదనని భావము.

తా. స్పష్టము.

తే. అని నృపాలుండు పలుక హస్తాంతము పు

కోమలైకకపోల యై శయామృగాక్షి

వినియె నొకరీతి నొకభంగి శవిననిదయ్యె

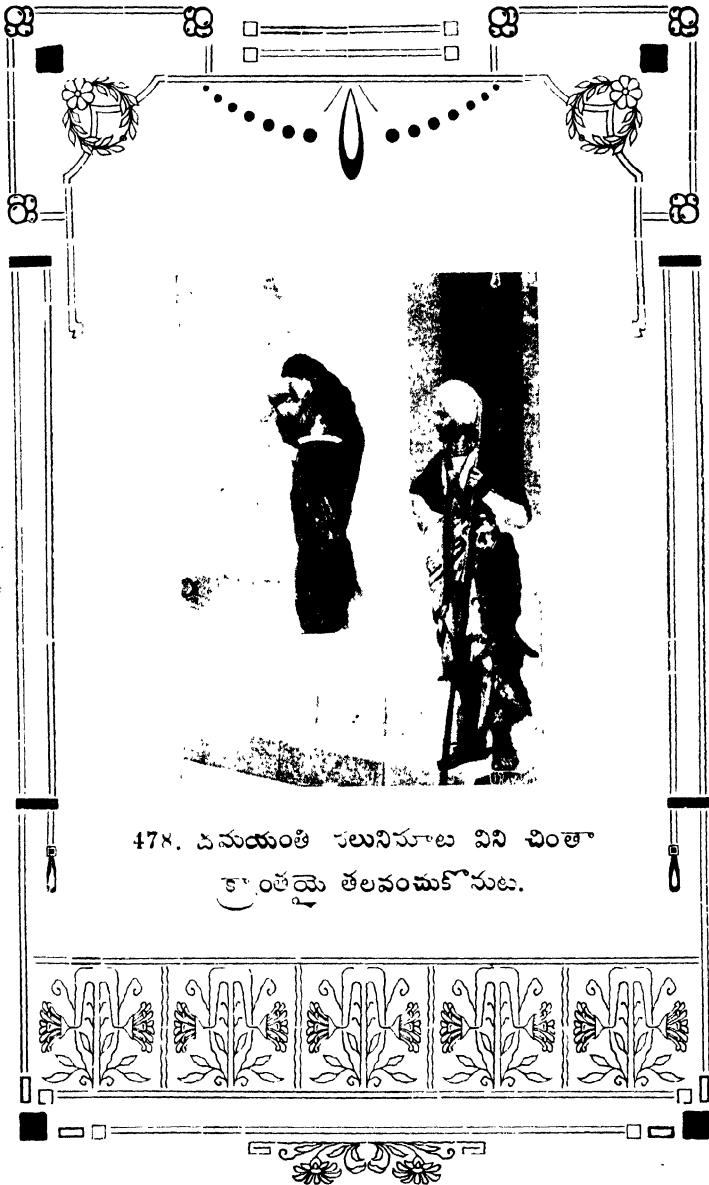
వలసియును నొల్లకయును దశద్వాక్యసరణి.

79

టీ. అని, నృపాలుండు = సలరాజు, పలుక = పలుకగా, ఆమృగాక్షి ఆదమయంతి, హస్త...కపోలయై-హస్తాంక = హస్తలమందు, సుప్తః నిదించిన, కోమల = మృదువయిన, ఏక = ఒకటియైన, కపోలయై=చెక్కిలి కలదై, తద్వాక్యసరణి=ఆ నలునివాక్యములరీతి, వలసియై=అపేక్షించియు, ఒకరీతిగా, వినియె=అలకించెను, ఒల్లకయును = ఇష్టములేక, ఒకభంగిగా= ఒకరీతిగా, వినినిదయ్యె=అలకించినదాయెను. అనగా నతనివాక్యము లతిశ్రావ్యములయి యుంటుచే వినవలయునని కోరికగలిగినదనియు, దన కప్రియులయిన దేవతల పుత్రాంతము చెప్పటచే వాని విననొల్లక యొకరీతిని విన నిష్టపడకుండెననియు నెఱుంగునది.

తా. అని యిట్లు నలుండు పలుకగా నాదమయంతి తన పదనమును హస్తలమందుఁ జేర్చి యానలునివాక్యము లతిమధురముగానుండుటచే నొకరీతిగా వినెను. ఇంద్రుడు చరిత్రమును విన నిష్టములేక యాతనివాక్యములందుఁ దిరస్కారము గలుగుటచే విన నిష్టపడదయ్యెను.

వ. చింతాక్రాంత యై యొక్కింతతడవు తల వంచుకొని విచారించి పదంపడి నిట్టూర్పు నిగిడించి యాయించువదన యారాజకందర్పునిం గనుంగొని సవిషాదంబుగా నిట్లనియె. 80

47x. ఏనుయంతి కలునినూట విని చింతా
క్రాంతయే తలవంచుకొనుట.

టీ. ఆయిండువఱస = చంద్రునివంటిమఱము గల సమయంత, చింతా
క్రాంతయై = విచారముచే జట్టుబడినదై, డిక్కింతితడవు = కొంచెము సేపు,
తల, వంచుకొని, విచారించి, పదంబుడి = తరువాతి, నిట్టూర్పును, గిడించి =
పుచ్చి, ఆరాజకందర్పణ్ = మన్మథునివంటి యా నలమహారాజును, కనుం
గొని = చూచి, సవిషాదంబుగాన్ = విచారముతోఁగూడ, ఇట్లనియెన్ = ఇట్లు
సలికెను.

తా. స్మృతము.

ఉ. నీచరితంబు చూడ నతిశీనిష్ఠుర మయ్యెడు లోకపాలదు
ర్వాచికసూచికాంకురపరంపరఁ దూర్చెదు మాటిమాటికిన్
నాచెవులందు నీకుఁ దగునా యిటు సేయఁగఁ దప్ప మంటి బా
ధాచరణంబు నైజము గదా తలపోయఁగ్రతాంతదూతకున్.

టీ. నీచరితంబు = నీప్రవర్తనము, చూడన్ = ఆలోచింపఁగా, అనిష్ఠు
రము = మిక్కిలి క్రూరమయినది, అయ్యెడున్ = అగుచున్నది, మాటిమాటికిన్,
నాచెవులందున్, లోక...పరన్-లోకపాల = దిక్పాలయొక్క, దుర్వా
చిక = దుష్టములగు సందేశవాక్యములనెడి, సూచిక = సూచులయొక్క, అంకుర =
కొనలయొక్క, పరంపరన్ = పరుసలను, తూర్చెదు = గ్రుచ్చుచున్నావు. ఇటు
చేయన్ = ఇట్లుచేయుట, నీకున్, తగునా? తప్పము = అదిక్పాలర చరిత్ర
మునుజెప్పట మానుమని, అంటిన్ = అని పలికితిని, తలపోయన్ = ఆలోచిం
పఁగా, కృతాంతదూతకున్ = యమదూతకు, బాధాచరణంబు = బాధకలిగిం
చుట, నైజముగదా = స్వాభావికముగదా? యమదూతకు ప్రాణుల బాధపెట్టు
టయే యానందకరము. అట్లై నీవు యమనికి దూతనై వచ్చితివికావుననే కతి
సత్యము విహించి పలదనుచున్నను బాధపెట్టుచుంటవని భావము.

తా. ఓయీ! నీప్రవర్తనమును జూడఁగా మిగులఁ గ్రూరమయినట్లులు
తోచుచున్నది, నాచెవులు చిల్లులుపడునట్లు దేవతలసందేశవాక్యములనెడి
మాదులచే నేల పొడిచెదవు! వలదని పలికితిని. అట్లనుచున్నను నిట్లుచేయుట

తగునా? ఔను. అలాచింపఁగా నీవు యమదూతవు. పరుల బాధపెట్టుటయే
యమదూతలకు స్వాభావికము. అట్లుండ నీవెట్లుమానుదువు.

నీ. ఇదె యెల్లి కల్యాణ శ్రీ మేతెంచుచున్నది

యీయవాచికవార్త శ్రీ లివుడు మాను

వర్ణింపు నిషధభూవరునినోపితివేని

నీదోష మఖిలంబు శ్రీ నెడలుఁగాన

యుండు నీ విచ్చోట శ్రీ నూరట నేఁ డెల్లి

సురల కి ప్లేమివేగిరిము వచ్చె

నలుచిరూపచ్ఛాయ శ్రీ దిలకించె నీయందు

హంస సూపినచిత్ర శ్రీ మాత్మక దలఁప

తే. హస్తములు మోడ్చి వేఁడెద శ్రీ ననఘ నిన్ను

మాను మిటు వింటివే నీకు శ్రీ మాన్యమేనిఁ

బాక శాసనముఖ్యదిక్పాలవర్య

పాణివీడనకార్యసంగ్రహార్థనంబు.

82

టీ. ఇదె=ఇదిగో, ఎల్లి = తేపు, కల్యాణము = స్వయంవర మహోత్సవము, ఏతెంచుచున్నది = చెప్పుచున్నది, ఈయవాచికవార్తలు = చెప్పరాని దుష్టములగు దేవతల సందేశవచనములు, ఇవుడు, మాను=విడుపుము. తేపు కల్యాణమహోత్సవము జరుగఁగలఁచియున్నది. కావున నా మంగళమునకుఁ దగినట్లు మంగళవాక్యములే పలుకుముకాని దిక్పాలర సందేశములనెడు నమంగళవాక్యములు పలుకకుమని భావము. ఓపితివేనిఁ = శక్తుఁడవైనచో, నీ దోషము=నీపాపము, అఖిలంబు=సమస్తమును, ఎడలుగాని = తొలఁగిపోవును గాన, నిషధభూవరునిఁ = నలరాజును, వర్ణింపుము. ఓయీ! పుణ్యాత్మల చరిత్రము విన్నను వర్ణించినను బాపములు తొలంగునని పెద్దలందురు. కావునఁ బుణ్యాత్మఁడగు నలరాజును వర్ణింపశక్తిగల్గినచో వర్ణింపుము, నీపాపము లన్నియుఁ దొలఁగిపోవునని భావము. నేడు, ఎల్లి=తేపు, సురలకుఁ, ఇప్పు, ఏమి

వేగమువచ్చె=నీమిత్రులందర వచ్చినది. నీవు, ఇచ్చోట, ఉంటు=విశ్రాంతి కైకొనుచు, ఉండును=నిలువును, ఒకటి రెండువలయులలో దేవతలకు తొందరలేదు కావున నిటవశ్రమించియుండుమని భావము. హంస=రాజహంసము, చూపిన చిత్రము=చూపిన చిత్రపటమును, ఆత్మ=మనస్సులో, తలంప=ఆలోచింపగా, నీయందు, నలునిరూపచ్ఛాయ=నలునిశరీరకాంతి—లేక—నలుని రూపముచోలిక, తలకించె=చూపట్టెను. అనఘ=పాపరహితుడా! వాస్తవములు=చేతులు, మోషి=ముకుళించి, నిన్ను, వేడెడ=ప్రార్థించెదన ఇటు = ఈ నావాక్యము, వింటివే వినుచున్నావా? నీకు, మాన్యమేని = గౌరవింపదగినవయినను, పాక...ప్రార్థనంబు—పాకశాసన=దేవేంద్రుండు, ముఖ్య=ముఖ్యగాగల, దిక్పాలవర్మ=దేవతాశ్రేష్ఠులయొక్క, పాణిపీడన=వివాహమునెడి, కార్య=పనినిగూర్చి, సంప్రార్థనంబు=ప్రార్థించుటను, మానుము=పెడువుము.

తా. తీపు నాకు గల్యాణము కానున్నది. అందులకు దగినట్లు మంగళవాక్యము లాడుము. కాని దేవతలయమంగళసందేశములు చెప్పవలయు, నీపాపములన్నియు దొలగిపోవును. కావున నీకు శక్తి గలిగినచో నలుని పరింపుము. నేడుతీపు ఇంతలో దేవతల కేమితోందర? ఇటునే విశ్రాంతి చెందుచుండుము. అనాడు హంసయిచ్చిన చిత్రపటమును దలంచుకొనగా నలునిరూపము నీయందున్నట్లు తోచుచున్నది. బద్ధాంజలి నైవేద్యమున్నను. ఇటువినుము. దేవతలను పరింపుమని ప్రార్థించుట విశిష్టము.

క. ఈరీతి నాతలోదరి

సారతరసుధారసారసప్రసవరసా

సారసరసోక్తిసరణి మ

హారాజకుమారునకు సురసాయన మొనగెన్.

83

టీ. ఆతలోదరి=అదమయంతి, ఈరీతి=ఈవిధముగా, సార...సరణి=సారతర=మిక్కిలిశ్రేష్ఠమయిన, సుధారస=అమృతరసమునకు, ఔరస=పుట్టిన పగు, అనగా సమృతరససమానమయిన యని భావము, ప్రసవ=పువ్వులయొక్క,

రస=అసవయుక్కు, ఆసార=జడివాసవలె, సరస=రసమతోఁగూడియున్న, ఉక్తి=మాటలయొక్క, సరణి=రీతిచే, అనఁగా నమృతముతో సమానమయి వపుష్పరసముయొక్క ధారలవలె సరసములగు మాటల ననుట, మహారాజ కుమారునకుఁ=అనలమహాజానకు, ఉపాయనముఁ = కానుకను, ఒనఁగెఁ= ఇచ్చెను. అనఁగా మధురముగాఁ బలికెనని భావము.

తా. ఆదమయంతి యావిధముగా నానలమహారాజునకు నమృతసారము తో సమానమునపుష్పసవమువలె సరసములగు వాక్పరంపరను గానుక గానిచ్చెను.

ఉ. మైత్రియుఁ బ్రేమయున ననురమచ్ఛికయు నైతియన్విరాటరా ట్పుత్రిక వల్కిన న్నిషధభూపతి దైవతకార్యకల్పనా సూత్రము నప్ప నీ కెంమి కసాంపు మదిం దలకొల్పి చిత్రవా క్షిత్రశిఖండినందనుఁడు ర్చేడియ నల్లనఁ జూచి యిట్లనున్.

టీ. విరాటరాట్పుత్రిక = సమయంతి, మైత్రియుఁ = స్నేహమును, ప్రేమయుఁ = ఆదరమును, మనస్సుయొక్క చనవును, మెఱయుఁ = ప్రకాశింపఁగా, పల్కినఁ = సంభాషింపఁగా, దైవతకార్యకల్ప నాసూత్రము = ఇంద్రుడుల కార్యముయొక్క వ్యవస్థను, తప్పక ఈక = తప్పి పోవుండఁజేసి, ఎలమిసాంపును = సంతోషాతిశయమును, మదిఁ = మనస్సునందు, తలకొల్పి = నిలుచుకొనిచేసి, చిత్ర...నందనుఁడు-చిత్ర = మధురములగు, వాక్ = మాటలందు, చిత్రశిఖండినందనుఁడు = బృహస్పతివంటివాఁడు, అనఁగా మధురముగా మాటాడుటయందు బృహస్పతిని బోలినవాఁడని భావము. నిషధభూపతి = నిలుఁడు, చేడియక = సమయంతిని, చూచి, అల్లనఁ = మెల్లగా, ఇట్లు, అనుఁ = పలుకుచుండెను.

తా. స్నేహము, ప్రేమము, మనస్సుయొక్క చనవు మిగులఁ బ్రకాశించు నట్లుగా సమయంతి పలుకఁగా మధురముగా సంభాషించుటయందు బృహస్పతిని బోలినవలఁడు దేవతలకార్యము చెడకుండఁజేయుచు, సంతోషాతిశయము కలవాఁడై సమయంతిని జూచి యిట్లనియెను.

వీ. హరి కల్పవృక్షంబుఁ శ్ర బ్రాథ్మించి నినుఁ గోరి
 దివికి రావించిన శ్ర దిక్కు గలదె
 సర్వకామద మైనన సత్తంతతువున ని
 న్నగ్ని కై కొనఁగ నేర మనఁగఁగలదు
 తనయొద్ద నున్న వాతాపితాపసునిచే
 నిను నార్కి వరముగాఁ శ్ర గొనిన నెట్లు
 కాక్షించి యడిగినఁ శ్ర గామధేనువు నిన్నుఁ
 ద్యాగంబుగా నీదె శ్ర యంబుపతిఁ
 తే. గాన విను మేచు జెప్పిన శ్ర కమము లెన్న
 యతివ వరియింపు వేల్పులయందు నొకని
 భ క్తి దివిజలచి త్తంబు శ్ర పట్టకున్న
 సంతరాయంబు పుట్టుఁ గార్యముల కెల్ల.

85

టీ. హరి=ఇంద్రుడు, కల్పవృక్షంబుఁ, ప్రాథ్మించి=యాచించి, నినుఁ,
 గోరి=అపేక్షించి, దివికిఁ=స్వర్గపురంబునకు, రావించినఁ = రప్పించుకొన్న
 చో, దిక్కుగలదె=మఱియొకగతి గలదా? అనఁగా నీవు దేవేంద్రుని పరింపక
 పోయినను నశించు సకలవాంఛలను దీర్చుకల్పవృక్షమును బ్రాథ్మించి నిన్నుఁ
 గోరికొని స్వర్గంబునకుఁ దెప్పించుకొన్నచో నీకు దిక్కేమి కలదు? నీవు నలు
 నెట్లు పఠింతువు? అని భావము. సర్వకామదము=సకలవాంఛలను నిచ్చునది,
 ఐన సత్తంతతువుఁ=అయినట్టియాగమునందు, అగ్ని, నిన్ను, కై కొనఁగఁ=
 చేపట్టినట్టైన, ఏమనఁగఁ, కలదు=ఏమని చెప్పఁగలను, యాగము సమ స్తమ
 యురకోర్కులను నెఱవేర్చును. అట్టియాగమునం దగ్ని నిన్నుఁ కైకొన్నచో
 నిక నేమిచేయఁగలుగుదువు? కావున నిష్పదైయగ్నిని పఠించుట మంచిదని
 భావము. తనయొద్దఁ, ఉన్న వాతాపితాపసు చే=ఉన్నట్టి యగ స్త్రయమహా
 ర్షిచే, నినుఁ, ఆర్కి = యముడు, వరముగాఁ, కొనినఁ=తీసికొన్నచో,
 ఎట్లు=ఏమిగతి? ఓదమముతీ! నీవు యమునిపరింపకపోయినను నతఁడు తన

దిక్కున నాశ్రయించియున్న యగస్త్యుని బ్రాధించి నిన్ను బొందుటకు వరంబుగాన్నచో నప్పుడు నీవేమిచేయుగలవు? కావున నిప్పుడే వరింపుమనిభావము. ఈపాదములూ “తనయొద్దనున్న” అని కవియేలచెప్పెను? అగస్త్యుడు యమునియొద్దనే యుండునా? అని సంశయింపంబులేదు. అగస్త్యుడు వింధ్యుని గర్వమడంప దేవతాప్రార్థనముచొప్పునను దక్షిణదిక్కునంబై యుండును గాన దక్షిణదిక్కు నేలడియమున కతడు దగ్గఱగా నుండవచ్చును. కామధేనువునై, కాంక్షించి=ప్రార్థించి, అశిగినన్=అశిగొన్నచో, నిన్నున్, అంబుపతిన్=వరుణునకు, త్యాగంబుగాన్=దానముగా, ఈదె=ఈయదా? అనగా నిచ్చునటుల, నీవు వరుణుని వరింపకున్నను నతడు కామధేనువును గోరి నిన్ను బొందగలడనిభావము. కాన, వినుము, ఏను=నేను, చెప్పినక్రమము=ఉపదేశించినమాగ్ధము, లెస్స=మేలయినది. అతిస, వేల్పులయందు, ఒకస, వరింపుము=పెండ్లియాడుము. భక్తి, దివిజులచిత్తంబు=దేవతలమనస్సును, పట్టకున్న=ఆకర్షింపకున్నచో, అనగా దేవతలందు భక్తిగల్గియుండనిచో, కార్యములకల్లన్=అన్ని పనులకును, అంతరాయములు, విఘ్నములు, పుట్టున్=కలుగును.

తా. ఓదమయంతీ! నీవింద్రులను వరింపనని పంతములాడుచున్నావు. కాని యింద్రుడు కల్పవృక్షమును యాచించి నిన్ను జేకొన్నచో నేమి చేయుదువు? సమస్తవరములను నెఱవేర్చుయాగమువలన నిన్ను వహింపొందగలిగినచో నేమి చేయుదువు? అగస్త్యుని బ్రాధించి యుండు వరముగా నిన్ను బొందినచో నీవేమిచేయుదువు. వరుణుడు కామధేనువును యాచించి నిన్ను బొందినచో నీకదిక్కేది. కావున నామాటవిని దేవతలలో నొకని వరింపుము. దేవతలందు మనకు భక్తిలేనిచో మనకార్యములన్నియు విఘ్నములచే నశింపకమానవు.

వ. అని పల్కిన నప్రతివిధానం బైనప్రియావాప్తివిఘాతంబున హృదయంబు గలంగిన. 86

టీ. స్పష్టము.

నీ. ప్రవిమలాక్షీనభోనభస్యాంబుదములకు

ననవృష్టిధార లై యవతరిల్లి
యాకర్ణ దీర్ఘ సేత్రతాంభోరుహములకుఁ
గమనీయనాళభావము భజించి
కలితకజ్జలతముక్తాహారలతలలో
హరినీలరత్ననారాయకతఁ దాల్చి
లలితవక్షోజకుటీలచుంబనంబున
మధుసదంపతులసోమ్యంబు వడసి

తే. వేడియశ్రులు నిగుడింగి వెక్కివెక్కి
యేడ్వఁ దొడఁగె లతాంగి పురీధ్వశుమోగల
మృదులపరివేదనామరొసేన్నిశ్రమధుర
కంత కాకువికారకాకలిక యలర.

87

టీ. వేడియశ్రులు = వెచ్చని దమయంతికంటి నీరు, ప్రవిమల...ములకుఁ -
ప్రవిమల = మిక్కిలి స్వచ్ఛమయిన, అక్షి = సేత్రములనెడి, నభోనభస్య = శ్రా-
వణ భాద్రపదమాసములందలి, అంబునములకు = మేఘములకు, నవవర్ష ధారలై =
క్రొత్తనీటిధారలై, ఆవతరిల్లి = జూలుచున్నవై, “నవవర్ష ధారలై” అనుపదము
లోని నవపదమునకు సారస్యమేమనగా మేఘముల వర్షధారలు తెల్లనివై ప-
డుచుండును. ఇటు దమయంతికాటుక కన్నులనుండి వచ్చుచుండుటచే నానీరు
నల్లనిదై ధారాహావముగాఁ బడుచున్నను నల్లగానె కనఁబడును. కాన నిదివ-
ఱకు లేని, వర్ష ధారలని గ్రహించునది. లేక ఇదివఱకుఁ బ్రతిబంధాదులుండుట
చేఁ గురియక యిప్పు డాప్రతిబంధము దొలంగుటచే నెచ్చుగాఁ గురియువర్ష
ముపగిది దమయంతియశ్రువు లప్పడే యుదయమందెను గాన నవవర్ష ధార-
లనియుఁ జెప్పవచ్చును. ఆకర్ణ...ములకుఁ - ఆకర్ణ = చెవులపర్యంతము, దీర్ఘ =
సోగలైయున్న, సేత్రతాంభోరుహములకుఁ = సేత్రపచ్చములకు, కమనీయ
నాళభావముఁ - కమనీయ = మనోహరమైన, నాళభావముఁ = నాళత్వము
ను, భజించి = పొంది, అనగా దమయంతికన్నీరు ధారలుగాఁ బడుచుండుట

చే నాధారలు నేత్రములనెడి పద్మములకుఁ గాడలవలె నొప్పుచున్నవని భాసము. కలితకజ్జలతోఁ = ఒప్పుచున్న కాటుక కలవగుటచే, ముక్తాహారలతతోఁ = తీగెలవంటి ముత్యాలహారములలో, హరినీలరత్ననాయకతోఁ = ఇంద్రుని లమనెడి నాయకరత్నమైన యుండుటను, తాల్పి = ధరించి, అనంగా దమయంతికాటుకకంటినీరు ముత్యాలహారములలోఁ బడినప్పుడు నాయకరత్నమై యుండినయంద్రునిలమో యనునట్లు ప్రకాశించె నని భాసము. లలితపక్షిజకుట్టలచుంబనంబునఁ - లలిత = సుందరము లైన, పక్షిజ = స్తనము లనెడి, కుట్టల = మొగ్గలయొక్క, చుంబనంబునఁ = తాడుటయందు, మధుప = పతులసామ్యంబు = తుమ్మెదలదంపతులతో సమానత్వమును, పడసి = పొంది, అనంగా దమయంతి నల్లనివేడికన్నీరు కుచములపైఁ బడినప్పుడు తామర మొగ్గలపై నరించుతుమ్మెదలని లెఁ బ్రకాశించెననిభాసము. నిగుడంగఁ = ప్రపహింపఁగా, లతాంగి = లలివంటి శరీరముగల దమయంతి, పృథ్వీశుమోలఁ = నలమహారాజునెనుట, మృదుల... కలిక-మృదుల = కోనులమయిన, పరివేదన = దుఃఖమునుసూచించు, అక్షర = వర్ణములతో, ఉన్మిత్ర = కూడిన, మధుర = శ్రావ్యమయిన, కంఠ = గళమునుండి వెలువడిన, కాకు = గడ్గదమైన, వికార = స్వభావమును మీసిన, కాకలిక = అవ్యక్తమధుర ధ్వని, అలరఁ = ఒప్పునట్లుగా, వెక్కి, వెక్కి, నీడ్వఁ, తొడఁగఁ = రోదనముచేయ నారంభించెను. అనంగా దమయంతి నలునియెదుట వేడికన్నీటిని గార్చుచు నతిమృదుమధురధ్వనులు వెడలునట్లుగా నేమన నారంభించెను. ఇందు మొదటిపాదమున నతిశయోక్తి, 2 వ పాదమునరూపకము. 3 వ పాదమున ఉత్ప్రేక్షాగూఢకములును, 4 వ పాదమందు, ఉత్ప్రేక్షయు నలంకారములు.

తా. నలుఁడు చెప్పినవాక్యములకుఁ దగినసమాధానము చెప్పలేక యవ్యక్తమధురధ్వనులు వెలువడుచుండఁగా వేడికన్నీరు ధారలయిప్రపహింపఁగా రోదనముచేయ నారంభించెను. అప్పుడు వేడికన్నీరుకాటుకచే నల్లదనము గలిగి దమయంతినేత్రము లనెడి శ్రావణ భాద్రపదమాసములందలి మేఘములకు మాతనవర్షధారలై యామేనేత్రము లనెడి పద్మములకు నాళములవలె నొ

స్వారుచు, కజ్జలకాంతి కలవగుటచే ముక్తాహారలతలలోఁ బడినప్పుడు నాయ కరత్నమయిన యింద్రదీపముతో సమానమగుచు, నామెకుచములందుఁ బడి నప్పుడు తామరమొగ్గలపైఁ బడినతుమ్మెదలవలె నలరుచుఁ గనఁబడసాగెను.

వ. ఇట్లు గద్గదికానిరుద్ధకంఠనాళయై యబ్బాలయశ్రుకణంబులు కొనగోళ్లమీటుచుం దల వాల్చి యేడ్చుచున్నఁ గనుఁగొని దివిజోపకారకార్యప్రయోజనసంస్తంభితం బైనవిప్రలంభవేద నా, సం బప్పు డుద్దీపితం బై భరింపం గొలఁదికామివిశ్వం భరావల్లభుండు మనంబున సంక్షోభించి విభ్రాంతుండై తన్ను నుం దనపచ్చినకార్యంబునుం దన్నుఁ బుత్తెంచినవేల్పులను మఱచి యవస్థావశంబున నుచితానుచితవివేకంబులు దప్పు టయు భావనానిరూఢంబు లైనప్రియావీలాపంబులు వికల్పించుచు నిట్లనియె.

88

టీ. ఇట్లు=ఈరీతిగా, గద్గదికానిరుద్ధకంఠనాళయై = గద్గదస్వరముచేత కట్టఁబడినకంఠము కలదయి, అబ్బాల=ఆదమయంతి, అశ్రుకణంబులు=కన్నీ రు, కొనగోళ్ల=గోటికొనలచే, మీటుచున్=తూలించుచు, తల, వాల్చి, ఏడ్చుచున్నన్, కనుఁగొని=చూచి, దివిజ... స్తంభితంబు-దివిజ = దేవతలకు, ఉపకార=ఉపకారరూపమైన, కార్య=పనియొక్క, ప్రయోజన = కార్యఫల ముచే, సంస్తంభితంబు = నిరోధింపఁబడినది, ఐన విప్రలంభవేదనాభరం బు=అయినట్టి వియోగమువలనఁ గలిగిన బాధాతీత్యము, అప్పుడు=దమయం తి యేడ్చుచున్నప్పుడు, ఉద్దీపితంబై=అధికమైనదై, భరింపన్=సహించుటకు, కొలఁదికామిన్=అలవి కాకపోవుటచే, విశ్వంభరావల్లభుండు = నలరాజు, మనంబున్, సంక్షోభించి=చలించి, లేక, శల్లదీర్చి, విభ్రాంతుండై=భ్రాంతి చెందినాడై, తన్నున్, తనపచ్చినకార్యంబును = తాఁ జేయవచ్చినపనిని, తన్నున్, పుత్తెంచినవేల్పులను=పంపినదేవతలను, మఱచి, అవస్థావశంబునన్, ఉచితానుచితవివేకంబులు = యుక్తాయుక్తజ్ఞానము, తప్పుటయున్ = చెడి

పోవుటచే, భావనానిరూఢంబులు=ధ్యానమందున్నవి, విసప్రియావిలాపంబులు=అయినదమయంతిపరివేదనలను, వికల్పించుచు=అడుగుచు, ఇట్లనియె.

క. ఏమిటి కేడ్చెద వానన

తామరసం బెత్తి చూడు శతరుణీ! నన్నుం

గోమలకటాక్షపీఠా

దామకమున వీరసేనుతనయుని నలునిన్.

89

టీ. తరుణీ=ఓదమయంతి! ఏమిటికి=ఎందుకు, ఏడ్చెదవు=విలపించుచున్నావు, ఆననతామరసంబు=ముఖపద్మమును, ఎత్తి, గోమల...దామకమున-గోమల = మృదువయిన, కటాక్షపీఠా = క్రేగంటిచూపులనెడి, దామకమున = పూవులదండచే, వీరసేనుతనయుని = వీరసేనమహారాజకుమారుడనైన, నలుని, నన్ను, చూడుము. ఆననగారి బూలదండవలె నెడతెగక యుండునట్టి చూపులపరంపరచే నన్ను జూడుమని భావము.

తా. ఓదమయంతి! నీవిట్లెందుల కేడ్చెదవు? నీముఖపద్మమును నెత్తి పూవులదండవలెనే పంక్తిగా బయలు వెడలు నీకడకంటిచూపులచే వీరసేనకుమారుడను నలుడనుపేరు గలవాడను నగునన్ను జూడుము.

తే. కాంత! యశ్రుబిందుచ్యుతిక్రైతనమునఁ

దివిరి బిందుచ్యుతకకేలిఁ దవలె దీవు

సారెసారెకు నాదుసంసారమును స

సారముగఁ జేయుచు మసారశసారనయన.

90

టీ. కాంత=దమయంతి! మసారసారనయన-మసార = క్రేష్ఠములైన యింద్రనీలమువలె నల్లని, నయన=కన్నులుగలది, “మసారతారనయన” అను పాఠమున, ఇంద్రనీలమువంటినల్లగుడ్డు గల సేత్రముగలదని యర్థము. అశ్రుబిందుచ్యుతిక్రైతనమున = కన్నీటిబిందువులను రాల్చుటయనెడి మిషచేత, సారెసారెకు = మాటిమాటికిని, నాదు సంసారము=వాసంసారమును, ససారముగ = సారమగువస్తువులతోఁ గూడినట్లుగా, చేయుచు, ఈవు=నీవు,

తవిరియత్నించి, బిందుచ్యుతకకేలి - బిందు = సంసారశబ్దములో నున్న య
 నుస్వారమును, చ్యుతక = తీసివేయుటయనెడి, కేలి = ఆటయందు, తవి
 లెడు = కుతూహలపడుచున్నావు. ఓదమయంతీ ! మనోహరముగాఁ గన్నీటి
 బిందువులనురాల్చుచు, నందుచే నాకానందము గల్గించుచు, నాసంసారమును
 సారభూతముగఁ జేసి సంసారశబ్దములో నున్న బిందువును దీయుటయం
 దాసక్తిగలదాన వగుచున్నావు. అనఁగాదమయంతి కన్నీరుగార్చుటగూడ
 మనోహరముగా నుండె నని భావము. సంసారశబ్దములోని బిందువును దీసిన
 చో ససార మగును. కాన నాసంసారమును ససారముగఁ జేయుచున్నదానవు
 కావున బిందుచ్యుతకకేలియందుఁ దనరుచున్నావని నలుఁడు బిందుచ్యుతశబ్ద
 ము శ్లేషించి చెప్పెను. అలం. అపహ్నుతి, ఉత్ప్రేక్షయు.

తా. గతార్థము.

వ. చెలువ ! చెక్కుటద్దంబునం జేయిసి యేల చింతించెదవు? ఏటి
 కిం బల్ల వపాటలం బైనయధరంబు నీట లెగయ వేడినిట్టూ
 ర్వుగాడ్పులు నిగిడించెదవు? ఏకతంబున గద్గదిక నొందె
 దవు? ఏకారణంబున నశ్రుకణంబులురుల నేడ్చెదవు? సంతా
 పంబునకు నేది హేతువు? తప్పనాశంకదా? ఆత్మనిష్కావం
 బపరాధం బొక్కొ? శుద్ధాంతప్రవేశంబు దోసంబా? దేవ
 దూత్యంబు ప్రత్యవాయంబా? చెప్పము. నేవకులకుం దప్పు
 గలదే? కలదేనియుం గిరీటమాణిక్యమయూఖపుంజంబు
 లఁ జరణంజంబుల నివాళించెద ననుగ్రహింపుము. కృపా
 దృష్టిదానంబునకు బద్ధమష్టివి గాకుము. వదనంబు వికసిం
 చుంగాక. హృదయంబు ప్రసన్నంబుగావలయు. సృక్వభాగం
 బుల మందహాసలవంబులు గండలించుం గావుత. భూల
 తాంచలంబులు లీలాచంచలంబులయ్యెడు. అశాంగప్రాంగ
 ణంబులం దరంగితంబు లగుకలికచూపులు నాపయిం బాల

యింపుము. బాష్పధారావృష్టిన్యసాయంబున దరహాసిత
చంద్రికాలోకంబు ప్రకాశింపం దగు. మధురవచోమృతం
బు చెవులకుం జవి చూపుము. ఆలింగనం బపేక్షించెద.
చుంబనంబు దయసేయుము. కుచంబులకుం బరిచర్య సేయ
నిము. నఖాకురననశశాంక రేఖాభ్యుదయంబు పయోధ
రోత్పేదశిఖరికూటంబున ఘటియింపం జేయ ననుమతింపు
మని మన్ననోన్మాదంబునం బలికి యారాజమన్నభుండు. 91

టీ. చెలువ = దమయంతి, చెక్కుటద్దంబులకొ, చేయి, యిడి, ఏల చింతిం
చెదవు = ఎందులకాలోచించెదవు? పల్లవపాటలంబు = చిగురువలెనే యెఱ్ఱించన
ముగలిగినది, వనయధరంబు = అయినట్టి పెసవి, బీటలు, ఎగయకొ = బ్రద్దలగున
ట్లుగా, వేడినిట్టూర్పుగాడ్పులు = వెచ్చనినిట్టూర్పుగాలులను, ఏటికికొ, నిగిడిం
చెదవు. ఏకతంబునకొ = ఏకారణముచేత, గద్గదికకొ = గద్గదస్వరమును, ఒండె
దవు, ఏకారణంబునకొ, అశ్రుకణంబులు = కన్నీటిబిందువులు, ఉరులకొ = రా
లునట్లుగా, ఏడ్చెదవు, ఈసంతాపంబునకుకొ = నీవిట్లుశ్రమచెందుటకు, ఏది,
హేతువు, తప్పకొ = మర్యాదకువిరుద్ధముగా, ఆడకొ, కదా = సంభాషించియుం
డనుగదా, ఆత్మనిష్ఠాంబు = ఒరులెఱుంగకుండ మాటువేయుదాల్పించుట,
అపరాధంబు-ఒక్కొక్క = సేరమా? శుద్ధాంతప్రవేశంబు = అంతఃపురప్రవేశము,
దోసంబో = పాపహేతువా? దేవదూత్యంబు = దేవతలకు దూతనగుట, ప్రత్యవా
యంబు - ఒకపాపములకు హేతునగునా? చెప్పము, నేవకులకొ = పరిచారకు
లకు, తప్పు = నీచకార్యములు చేయుటవలనదోషముకలదే? కలదేనియుకొ = ఒక
వేళనేదేని దోష మున్నచో, కిరీటమాణిక్యమయూఖపుంజంబులకొ - కిరీటంబు =
కిరీటమందున్న, మాణిక్యంబు = రత్నములయొక్క, మయూఖపుంజంబులకొ = కిరణన
మూహములచే, చరణకంజంబులకొ = పాదపద్మములను, నివాళించెనను = ఆరతి
త్తెదను. అనఁగా నాకిరీటము నీపాదములు సోకునట్లు మ్రొక్కెదననిభావము.
అనుగ్రహింపుము = దయఁజూడుము. కృపాదృష్టిదానంబునకుకొ = కనికరపుచూ
పులను నాకిచ్చుటకు, బద్ధముష్టివి = కట్టినపిడికిలిగలదానవు అనఁగాలుబ్ధురాలవు,

కాకుము, వదనంబు=నీమఖంబు, వికసించుంగాక, హృదయంబు, ప్రసన్నంబు= నిర్మలమైనది, కావలయును, సృక్ష్ణభాగంబులకొకటిప్రపంచములందు, మంద హాసలంబులు=చిలునవ్వుయొక్క లేతములు, కందళించుకొకటి, కావుతొకటి, మొల చుంగాక=అనగా మందహాసము చేయుదువుగాకయని యర్థము. భూలతాంచ లంబులు=కనుబొమ్మలకొనలు, లీలాచంచలంబులు=పిలాసములచేత గల్గించునవి. ఆ మృదుకొకటి=అగుంగాక, అపాంగప్రాంగణంబులకొకటికడకన్నులనెడి నాలుగిళ్ల వాకిళ్లనుండి, తరంగిణింబులు=తొలకాడుచున్నవి, అగుకలికిచూపులు=అయినట్టి సుందరముల. చూపులు, నాపయి, పొలయింపులు = ప్రసరింపజేయుము. అనగా గడకన్నులతోఁ జూడుము. బాష్పధారాస్పృష్టివ్యపాయంబునకొకటి - బాష్పధారా=కన్నీటిధారలనెడి, వృష్టి=నర్మముయొక్క, వ్యపాయంబునకొకటి= తిరోధానముచే, దరహానితనంద్రికాలోకంబులకొకటి=చిలునవ్వునెడి వెన్నెలయొ క్కకాంతి, ప్రకాశింపకొకటి=ప్రకాశించుంగాక, మధురహాసమృతంబు= తియ్యనియమృతమువంటి మాటలను, చెవులకుకొకటి, చవి, చూపుము=నిపింపుము. ఆలింగనంబు=కాగిలింతను, అపేక్షించెదకొకటి=కోరుచున్నాను. చుంబనంబు= దయజేయుము=ముద్దు పెట్టుకొననిమ్ము. కుచంబులకుకొకటి, పరిచర్యకొకటి=సేవను, చే యకొకటి, ఇమ్ము, అనగా స్తనమర్దనసేయ నిమ్మని భావము నఖ...దయంబు-నఖాం కుర=నఖశ్చతములనెడి, నవశశాంకరేఖా = బాలచంద్రలేఖలయొక్క, అభ్యుద యంబునకుకొకటి=అభివృద్ధికి లేక ఉదయించుటకు, సయోధరొత్సేధశిఖరకూటంబు నకొకటి-సయోధర=స్తనములనెడి, ఉత్సేధ=ఎత్తయిన, శిఖర = పర్వతముయొ క్క, కూటంబునకొకటి=శృంగమునందు, ఘటియింపకొకటి చేయ, అనగా నీస్తన ములపై నఖశ్చతము లనుజేయ, అనుమతింపుము అని, మన్మథోన్మాదంబునకొకటి = మదనతాపమువలన గలిగినవెఱ్ఱితనముచే, పలికి, ఆరాజమన్మథుండు.

తా. స్పృష్టము.

తే. కొంతతడ వివ్వధంబున ॥ భాంతి బొంది

యంత స్రాస్తానంబున ॥ డగుచు నాతఁ

డమరకార్యంబు విచ్చిన్న ॥ మగుటఁ దలచి

యంతరంగంబులోన నిశ్చింతము నుండె.

92

టీ. కొంతతడవు=కొంతకాలము, ఇవిధంబునకే=ఈరీతిగా, భ్రాంతికే=భ్రమను, పొంది, అంతకే=అతరువాత, సంప్రాప్తసంస్కారుడు=పొందిన యనుభూతివస్తుస్వృతి కలవాడై, అనగా దాననుభవించుచున్న యవస్థను తెలిసికొనియని యర్థము. అగుచుకే, ఆతడు=ఆనలుడు, అమరకార్యంబు=దేవతలకార్యము, విచ్చిన్నము=చెడిపోయినది, అగుటకే, అనగా తెడిపోయినట్లనిభావము. తలచి=ఆలోచించి, అంతరంగంబులోనకే = మనస్సులో, ఇట్లు, అనుచుకే, ఉండెన్.

తా. సలరాజీప్రకారము కొంత నేపు మోహవశంబున సంభాషించి జ్ఞానము తెచ్చికొని, దేవతలకార్యము చెడిపోయినట్లు గ్రహించితనలో నిట్లనుకొనియెను.

క. ఏమి యని తలఁతురొకొను

త్రామప్రముఖులగుచుర లోకన్ నిఖిలాంత

ర్యాములు దమకార్యంబే

నీమెయి విభ్రాంతి బొంది శియిటు నెఱుచుటకున్. 93

టీ. నిఖిలాంతర్యాములు=సమస్తజంతువులయొక్క లోపలను సంచరించుచుండు, సుత్రామప్రముఖులు=దేవేంద్రుడు మొదలగువారలు, అగుసురలు=అయినదేవతలు, ఎదకే=మనస్సులో, తమకార్యంబుకే=ఆదేవతలకార్యమును, ఏను, ఈమెయి=ఈరీతిగా, విభ్రాంతికే=మిక్కిలి మోహమును, బొంది, ఇటు=ఈలాగున, నెఱుచుటకున్=పాడుచేసినందులకు, ఏమి-అని-తలఁతురు ఒకొ=ఏమనిభావించుచునో? అనగా విరుద్ధముగాదలంపకమానరని భావము.

తా. సమస్తభూతములయొక్క హృదయముల నెఱింగి ప్రవర్తించుచున్న యింద్రాదిదేవతలు నేనీరీతిని భ్రాంతిచెంది కార్యమును నెఱుచుటను తెలిసికొని తమచిత్తములలో విరుద్ధముగా భావింపకమానరు.

క. పేరు ప్రచూదవశంబున

బేరుగొనుట కల్ల యయ్యె శి బృందారకకా

ర్యారంభోనయమున కది

యారూఢం బై నవిష్ణు ర్మై ఫలియించెన్.

94

టీ. ప్రమాదవశంబునకే = పారపాటుచే, కేరుకే = నామమును, కేరుకొనుట = చెప్పట, కల్ల = మోసము, లేక, అపరాధము, అయ్యెకే = నేను దమయంతితో నాకేరు చెప్పి మిక్కిలియపరాధమును జేసితిని, అని = నాకేరు చెప్పటయే, బృందారక కార్యారంభోనయమునకుకే = దేవతలయొక్క కార్యము ఫలించుటకు, ఆరూఢంబు = స్థిరమైనది, నిస విష్ణుమై = అయినట్టియంతరాయమై, ఫలించెన్ = నిలిచెను, అనగా నాకేరును జెప్పటయే దేవతలకార్యము నెఱవేఱునుటకు ముఖ్యకారణము.

తా. ప్రమాదమున నేను నలుడచని దమయంతితో జెప్పట మిక్కిలియపరాధము. అదియే దేవతలకార్యమును బూర్తిగా నశింపజేయుటకు బ్రధానకారణమాయెను.

ఉ. ఆదిఁ బరోపకారపరు ర్లై చరియించినయట్టియాంజనే

యాదులఁ బోలనైతి నిపు ర్ డక్కట దైవతకార్యసిద్ధివి

చ్చేదమునొందె నేమి యనిరచెప్పుదు నింక నమర్త్యపంక్తికు
న్మాదులుసంఘటింపఁగ సమర్థులైయెందును రాయభారముల్.

టీ. ఆది = పూర్వకాలమునందు, పరోపకారపరులు = ఇతరులకుపకారము చేయుటందు నాసక్తిగలవారలు, ఏ, చరియించినయట్టియాంజనేయాదులకే = ప్రవర్తించిన హనుమంతుఁడు మొదలగువారలను, పోలనైతికే = సరిచెందలేక పోయితిని. అనగా నాంజనేయాదులు కార్యములను నెఱవేర్చినచ్చి మెప్పును జెందినట్లు నేనును దేవతలకార్యమును నెఱవేర్చి మెప్పుందలేక పోయితిని భావము. అక్కట = అయ్యో, ఇప్పుడు, దైవతకార్యసిద్ధి = దేవతలకార్యము ఫలించుట, విచ్చేదమునొందెన్ = నశించినది, అమర్త్యపంక్తికే = దేవతాసమూహమునకు, ఇంకకే, ఏమి, అని, చెప్పుదుకే, ఎందును = ఎప్పుడైనను, ఉన్నాదులు = వెఱ్ఱులైనవారలు, రాయభారముల్ = సందేశములను, సంఘటింపఁగకే = నెఱవేరుటకు, సమర్థులైతికే కిగలవారగుదురా? అనగా గారనుట.

తా. పూర్వము పరోపకారముచేసి భ్రాతృగాంచిన హనుమంతుడు మొదలగువారితో సామ్యము చెందలేకపోతిని. అయ్యో! ఇప్పుడు దేవతలకార్యము నశించినది. ఈవార్త నాయుండ్రాదులకేమని చెప్పదును. లోకములో నెచ్చోటనైనను మోహముపొందినవారు రాయబారపుకార్యముల నెఱవేర్చజాలరుకదా! అలం=అర్థాంతరము.

తే. వగన నేటికి నే మనశవచ్చు నిపుడు

చేతనాహానిఁ గార్యంబు ర్చిన్నఁబోయెఁ

జేతనాహాని దైవంబుచేత వచ్చె

దైవగతి దాటవచ్చునే ర్దేవతలకు.

96

టీ. ఇప్పుడు, వగవఁ=దుఃఖించుట, ఏటికిఁ= ఎందుకు, ఏమి అన్=ఎచ్చుకొ=ఏమనితలంపను, చేతనాహానిఁ=నేను దేవతలదూతనుఅనెడి బుద్ధి లేకపోవుటచే, కార్యంబు, చిన్నఁబోయెఁ=నశించెను. చేతనాహాని=తాదృశ బుద్ధినాశము, దైవంబుచేతఁ, వచ్చెఁ=కలిగెను, అనఁగా దైవమువలననే నా కప్పు డట్టిబుద్ధినాశము కలిగినది. దేవతలకుఁ=దేవతలకైనను, దైవగతి=దైవ ముయొక్కరీతిని, దాటవచ్చునే = దాటుటకు వీలగునా!

తా. ఇట్లువగచిన నేమిలాభము? ఇప్పుడేమనవచ్చును? చేతనము లేకపోవుటచేతనే కార్యంబు నశించినది. నాకట్లు చేతనము లేక వివేకము నశించుట దైవమువలన సంప్రాప్తమయినది. ఆదైవగతిని దేవతలకైనను దాటవలను పడదు. అలం. అర్థాంతరము.

తే. అని విచారించుచుండె నర్యునినాథుఁ

డంతకయ మున్న నలునిఁగార్ నతని నెఱిఁగి

యెదురుగద్దెయ డిగ్గి పూర్వీశతనయ

యవనికాంతరమున నోల ర్మానగొనియె.

97

టీ. అయ్యనినాథుఁడు=ఆనలమహారాజు, అని=ఇట్లుపలికి, విచారించుండెఁ, అంతకయమున్న=నలుడు తిరిగి వివేకమును బొందకమునుపే, అతనిఁ=ఆయా తను, నలునిఁగాఁ=నలరాజునుగా, ఎఱిఁగి=తెలిసికొని, ఎదురుగద్దెయ=ఎదురు.

గానున్న పీతమును, డిగ్గి=డిగి, పృథ్వీశతనయ=దమయంతి, యవనికాంతరమున
=యవనికయొక్క మధ్యమందు, ఓలమాసగొనియె=తిరోధానముచెందెను.

తా. నలుండట్లు విచారించుచుండగా దమయంతి యతని నలునిగా నెఱింగి
యెదురుగానున్న పీతమును దిగి తెరచాటున దాఁగుకొనెను.

క. ఆనందబాష్పధారల

వానకుఁ బులకములయుద్భవములకుఁ దగ న

మ్మానిని గదంబలతికకుఁ

దా నెచ్చెలివ్రాలె నుండఁ శీదవసరమునన్.

98

టీ. తవసరమున=ఆనమయమందు, అమ్మానిని, దమయంతి, తా, ఆనందబాష్పధారలవానకుఁ=సంతోషములనఁ గలిగినకన్నీటివర్షమునకు, పు
లకములయుద్భవమునకుఁ=పులకలుగలుగుటకు, తగ=ఓప్పునట్లుగా, కదంబల
తికకుఁ=కడివిచెట్టులేగొమ్మకు, నెచ్చెలిపోలెఁ=చెలిమికత్తియవలెను, ఉం
డె, నలునిగా దమయంతియతని నలునిగా నెఱింగి యధికానందముచెంది మెయి
నిండ పులకలుకలదై దట్టముగఁ బూచినకదంబశాఖవలె నుండెనని భావము.

తా. ఆనందమున యానందబాష్పవర్షమునకుఁ బులకాంకురములకును
దట్టముగఁ బూచినకదంబశాఖకుసమమై ప్రకాశించెను.

వ. ఇతైఃపుంసున నమైఃపుంసుబోడి తెరమఱుగున నుండియు
లజ్జావశంబునఁ బులకనేరక సమయోచితంబు లగుభావణం
బులు చెలికత్తియకుం గఱపి పుత్రేర నబ్బోటి నిషధరాజం
జేరి యిట్లనియె.

99

టీ. ఇతైఃపుంసున=ఈరీతిగా, అమైఃపుంసుబోడి=మొఱపువంటి శరీరము
గల దమయంతి, తెరమఱుగున=తెరచాటున, ఉండియు, లజ్జావశంబున=
సిగ్గుచేత, పలుక, నేరక=పలుకఁజాలక, సమయోచితంబులు=సమయమునకుఁ
దగినవి, అగుభావణంబులు=అయినమాటలను, చెలికత్తియకు, కఱపి=నేర్పి,
పుత్రేర=పంపఁగా, అబ్బోటి=ఆచెలికత్తె, నిషధరాజా= నలుని, చేరి=
సమీపించి, ఇట్లు అనియెన్.

తా. సులభము.

తే. అర్థిసాధారణమునకు నీ నభయ మిత్తు
వజ్రపాతంబు ఘోరమై నీ వచ్చినపుడ
యతనుపూదూపులకు భయం నీ బంది యున్న
నాకు నభయంబు గృహసేయ నీ నీకు బరువె.

100

టీ. వజ్రపాతంబు=వజ్రాయుధపు దెబ్బ, ఘోరమై = భయంకరమైనదై, వచ్చినపుడ=వచ్చినసమయమందె, అర్థిసాధారణమునకున్ = సామాన్యగూఢకులకు, అభయము=అభయప్రదానము, ఇత్తువు, అనగా 'బాణములనై నచ్చి రక్షించువాడవు, అతనుపూదూపులకున్ = మన్మథబాణములకు, భయంబు, అంది యున్న=పొందినట్టి, నాకున్ = సమయంతికనుట, అభయంబును=భయభావమును, కృపచేయన్ = సయతోనిచ్చుటకు, నీకున్, బరు = భారమా? అనగా మిక్కిలి భయంకరమగు వజ్రాయుధంబుననుండియే సామాన్యగూఢకులకు నభయము నిచ్చుచున్న నీకు మన్మథపూలబాణంబులనుండి భయమునపొందుటనగ నీకేపాటికార్యము?

తా. ఓచలమహారాజా! భయంకర మగు వజ్రాయుధముదెబ్బకు భయపడి నీకు శరణువారంగా నట్టిసామాన్యగూఢకుల గృహతోఁ జూచి వారికి భయము లేకుండఁ జేయుచున్నావు. అట్లుండ శరీరములేని యోధుఁడువేయు పువ్వుబాణములనుండి నాకు సంప్రాప్తమగు భయమును దొలగించుట నీకెంత కార్యము? అలం—అర్థాపత్తి.

ఆ. ఆత్మకాండకారుఁ నీ డగువసంతునకు నె

య్యంపుఁజుట్ట మైననీయంగభవుని

నిండుమదిఁ దలంపు నీ చండాలజాతిగా

వానికై యభీతీరదాన మొనఁగు.

101

టీ. ఆత్మకాండకారుఁడు-ఆత్మ=లేనకు, కాండ=బాణములను, కారుఁడు=చేసెడివాడు, అగువసంతునకున్ = అయినవసంతునకు, నెయ్యంపుఁజుట్టము=ఆప్తబాంధవుఁడు, వినయంగభవునిన్ = అయినట్టిమన్మథుని, చండాలజాతిగాన్ =

మాలవానిఁగా, నిండుమదిఁ, తలంపుము, వానికై=వానినుండి, అభీతిదానము= అభయప్రదానము, ఓనఁగు=ఇచ్చు. అనఁగా కాండకారత్వమనఁగాఁ జండాల ధర్మము. అట్టిధర్మము కలవాఁడు కాండకరుఁ డనిపించుకొనును; పనంతుఁడు కాండకారుఁడు కావున నతని క్కా ప్తబంధు పగు మన్న ఘండుగూడ నట్టివాఁడే. అందుచే మన్నఘండు చండాలుఁడు. అట్టివానినిఁ జంపినను దోషములేదు. కాన మన్నఘనిఁ జంపి నాకభయప్రదాన మిచ్చుని భావము.

తా. తనకు బాణములను (చండాలధర్మము) నిచ్చుపనంతునకు నెచ్చెలియైన మన్నఘని మన పరిఁ జండాలునిఁగా నెటింగి వానిఁ జంపి నాకభయ మిచ్చు.

మ. అనుచుఁ సారఘసారసారినికి నేయ్యంపుంజెలింబోనితి
య్యనివాక్యంబులబోటిభీమసుతమాఁజ్ఞయేర్పడంబల్కినకా
మనమహాదముఁబొందుచుండఁగనుభూనాథుండుగంభీరతఁ
వినఁడయ్యెనురరాజకార్యఘటనావిఘ్నంబువాటిల్లుటన్.

టీ. బోటి=దమయంతిచెలికత్తె, అనుచుఁ=ఈరీతిగా, సారఘసారసారి
నికి-సారఘసార=మధురససారముయొక్క, సారినికిఁ=నదికి, నెయ్యంపుంజె
లిక=చెలికత్తెను, పోనితియ్యనివాక్యంబునఁ=పోలినట్టితియ్యనిమాటచేత, అ
నఁగామధురసమువలె నే యాబోటివాక్యములు మిగులమాధుర్యము గలిగి వర్తిం
చుచున్నవని భావము. భీమసుతమాఁజ్ఞ=దమయంతికిఁ బ్రతినిధియై, ఏర్పడఁ
=స్పష్టముగా, పల్కినఁ=సంభాషింపఁగా, భూనాథుండు=నలరాజు, మన
ము=తనవనస్సు, ఆహాదము = ఆనందము, పొందుచుండఁగఁ, గంభీరతఁ=
గాంభీర్యముచే, సుర...విఘ్నంబు=సురరాజు=దేవేంద్రునియొక్క, కార్య=
పనిని, అనఁగా దమయంతి నొప్పించుటయ నెడుదాని నని భావము. ఘటనా=సమ
కూర్చుటయందు, విఘ్నంబు=అంతరాయము, పాటిల్లుటఁ=సంభవించుటం
బట్టి, వినఁడు. అయ్యె = దమయంతిచెలికత్తెవాక్యములను వినలేదు.

• తా. దమయంతిచెలికత్తె యిట్లు మధురసమువలె నే మిక్కిలి తియ్యఁగా
నున్నవాక్యంబులచే దమయంతికి మాటుగా నలునికిఁ జెప్పఁగా నతనిమనంబా

మాటలువిననానందము చెందుచున్నను, దేవేంద్రునికార్యమునకు విఘ్నముగల్గిన దన్నవిచారముచే వానిని వినలేదు.

వ. చెలికత్తెయుం గ్రమ్మటి దమయంతినమీపంబునకు వచ్చె నప్పుడు. 103

టీ. స్వప్నము.

ఉ. నిక్కపుమాత సామి ధరణీపతిముందట నేమి యంటి నో

పెక్కులు మాటలే ననుచు నీ భీమతనూభవ నెమ్మనంబునన్
స్రస్కుకు చునుండెనై వధుడునుంగడుఁజింతవహించె విన్న నై
యక్కట! దేవకార్యమిటులేలాఁడిఁబోయె నెయంచునాత్మలోన్.

టీ. భీమతనూభవ=దమయంతి, నెమ్మనంబునన్=నిండుమనస్సునందు, నిక్కపుమాత=నిజముగాదూరపఠెపచ్చినవాడును, సామి=ప్రభువునగు, ధరణీపతిముందటన్=నలరాజునెదుట, ఏను, పెక్కులుమాటలు, ఏమి, అంటి నో=ఏమి పల్కియున్నానో? అనఁగా దమయంతినలునికడఁజాలకాలము మాటలాడెనుగాన నామాటలాఠని కేవలము వికటముగానుండెనేమో యని యనుట, స్రస్కుకుచునుండెన్=విచారించుచుండెను. నైవధుడునున్=నలరాజును, విన్ననై=చిన్నఁబోయినవాడయి, దేవకార్యము, ఇటులు, అఁడిఁబోయెనె=వ్యర్థమయినదే, ఆనుచున్=ఆత్మలోన్, చింత, పహించెన్=విచారింపనారంభించెను.

తా. దూతయై వచ్చిననలునియెదుటఁ పెక్కులు మాటలాడితిని, ఏమివికటపుమాట లాడియున్నానో యని దమయంతి విచారమునొందుచుండెను. అప్పుడు నలరాజును దేవతలకార్యమున కిట్లు విఘ్నమయ్యెఁగదా యని మనంబున విచారింపఁ జొచ్చెను.

ఉ. ఆనమయంబునం గనకహంసము హంసపథంబు డిగ్గియు
ద్భాసితకాంతి నల్లిశలఁ నీ బర్వఁగ నచ్చటి కేగుదెంచెఁ జి
తానముపేతు లై విగతశ్చైర్యత నివ్వెఁగ గంది యున్నయా
రానుతురాజకన్య ననురూగమొర్పఁగ నూఁడింపఁగన్. 105

టీ. ఆసమయంబున = నలదమయంతు లిట్లు విచారముపొందుచున్నసమయములో, కనకహంసము = వెనుక వీరలకన్యోన్య మనురాగముగలిగించినబంగారు హంస, హంసపథంబు = సూర్యనిమార్గమునుండి, అనగా నాకాశమునుండియనుట, డిగ్గి = దిగి, ఉద్భాసిత కాంతి = మిక్కిలిప్రకాశించుకాంతి, నల్లిశల = నాల్గుపక్కలందున్, సర్వ క్ = వ్యాపించుచుండగా, చింతాసముపేతులు = విచారముతోఁ గూడినవారై, విగతధైర్యత = ధైర్యముపోయినవారగుటచే, నివ్వెఱుగు = నిండుభయంబును, అంది, ఉన్నయారాసుతు = ఉన్నట్టివలుని, రాజకన్య = దమయంతిని, అనురాగము = ప్రేమయు, ఎలర్చుక = అతిశయించునట్లు, ఉజ్జ్వలపరక = ఓదార్చుటకు, అచ్చటికి = నలదమయంతులున్నచోటికి, ఏగుదెంచె = వచ్చెను.

తా. అంటే వెనుకటిబంగారుహంస యాకాశమునుండిదిగి, తనతొక్కలకాంతులంతటనువ్యాపించుచుండగా, మిక్కిలివిచారమును భయంబును బొందియున్న నలదమయంతులను దనప్రేమాతీతయును వెల్లడియగునట్లు లూఱడించుట అచ్చటికే తెంచెను.

వ. ఏగుదెంచి, పూర్వపరిచయంబున నుర్వీకాంతుని చేతను దమయంతిచేతను సంతోషసంభ్రమసహితంబుగా నుపలాసంబు వడిసి యమృరాశంబు నలున కిట్లనియె. 106

టీ. ఏగుదెంచి = వచ్చి, పూర్వపరిచయంబున = పూర్వమునందలి చనవుచే, ఉర్వీకాంతు చేతను = నలునిచేతను, దమయంతిచేతను, సంతోషసంభ్రమ సహితంబుగా = సంతోషమును, తొట్టుపాటును గలుగునట్లుగా, ఉపలాలనంబు = మన్ననను, పడిసి = పొంది, అమృరాశంబు = అహంసయు, నలునకున్, ఇట్లనియె.

శా. నీయంతఃకరణంబు నిర్మలము వర్ణింపంగ శక్యంబె నీ భూయస్త్వంబు జగత్ప్రసిద్ధములు నీప్రభావప్రభావంబు లేలాయీలాగునఁజింతనొందెదవు కార్యవాప్తియకాఁగాదటే యాయుధాదులు నీనిజం బెఱుగ రే యబ్జరివంశాగ్రణి.

టీ. అబ్బారివంకాగ్రణీ = చంద్రవంశజులలో శ్రేష్ఠుడవయిన నలరాజా !
 నీయంతఃకరణంబు = నీచిత్తము, నిర్మలము = దోషరహితమయినది, నీభూయస్త్వం
 బు = నీగొప్పతనమును, పర్ణింపంగఁ = తొనియాడుటకు, శక్యంబె = తరమగు
 నా? అనఁగా గాదనట. నీపుణ్యప్రభావంబులు = నీయదృష్టమును సామర్థ్య
 మును, జగత్ప్రసిద్ధములు = జగంబునవాసికెక్కినవి, ఏలా-ఈరీతిని-చింతి-
 పొందెదవు = ఎందులకు నీవిట్లు విచారముపొందెదవు? కార్యవాప్తి = కార్యసిద్ధి,
 ఔన్ = అగును, కాదటె = కాకపోవునా? అయింద్రాదులు = దేవేంద్రుఁడు మొ
 దలగువారు, నీనిజంబు = నీతత్త్వమును, ఎఱుంగఁ = తెలిసికొనరా? అనఁగా
 నీతత్త్వము నింద్రాదు లెఱిగి యానందింతురుకాని నీవు వారికార్యములను
 జెఱిచితివని కోపింపరు కాన నీపండులకయి విచారింప నవసరము లేదనిభావము.

తా. ఓనలరాజా! నీచిత్తము నిర్మలమైనది నీగొప్పతనము నెవ్వరును
 పర్ణింపలేరు; నీయదృష్టమును నీసామర్థ్యమును జగంబున నుతిగాంచినవి; నీ
 కార్యసిద్ధికాలేదని విచారమునొందకుము. దేవతలు నీతత్త్వమును దెలిసికొని
 విన్ను నుతింతురుగాని నిందింపరు.

వ. అని వైదర్భిఁ గనుంగొని.

108

తే. అమృతమయంతి యంతరంగములోన

మాను సందియ మీతండు నీమగఁడు నీప

నాడె దా నానతిచ్చిననీవాఁడు బ్రహ్మ

తద్వచనమున కన్యథాత్వంబు గలదె.

109

టీ. అమృతమయంతి, అంతరంగంబులోనఁ = మనంబునందు, సందియ
 ము = శంకను-అనఁగా నలుఁడు నాకుభర్తయగునా కాఁడా యనునందేహము
 నని భావము. మాను = విడుపుము. నీకుఁ, ఈతండు = ఈనలుఁడే, మగఁడు,
 బ్రహ్మ, నాడె = పూర్వమందె, ఆనతిచ్చినవాఁడు = దమయంతికి నలుఁడే భర్త
 యనిచెప్పినవాఁడు. తద్వచనమునకుఁ = ఆబ్రహ్మవాక్యమునకు, అన్యథాత్వంబు =
 వేఱుగా నగుట, కలదే = కలదా? అనఁగా బ్రహ్మవాక్య మెన్నటికిని దిరుగ
 దనట.

తా. ఓదమయంతీ! మనస్సులోని సందేహమును విడిచిపెట్టుము. నలుండే నీకు భర్త కాఁగలఁడు. నీకు నలుండే భర్తయని బ్రహ్మ పూర్వమందే చెప్పినాఁడు. ఆతనిపలుకెప్పుడైనఁ దిరుగునా?

వ. అని యయ్యుద్ధతి నుద్దేశించి దంపతులకు మేలు గావలయు. ఉత్తరకర్తం బవిష్ణుం బగుంగాక. నాకును సరసిజాసనుప్రసాదంబున సకలభూతాంతర్వర్తనంబులు దెలివిపడి యుండు. ఇప్పుడు చింతాభరంబులం గలంగినమీయంతరంగంబులవిషాదం బపనయింప వచ్చితి. పోయినచ్చేద నని సముచితప్రకారంబున నయ్యిరువురచేత ననుజ్ఞాతుండై పతంగపుంగవుం డరిగె ననంతరంబ.

110

టీ. అని, అయ్యుద్ధతి = ఆనందమయంతులనిరువురను, ఉద్దేశించి, దంపతులకు, మేలు, కావలయును = కలిగెడుగాక, ఉత్తరకర్తంబు = మీఁద వివాహాదీకార్యము, అవిష్ణుంబు = విష్ణు ములేనిది, అగు, కాక, నాకును, సరసిజాసనుప్రసాదంబున = బ్రహ్మయనుగ్రహంబునలన, సకలభూతాంతర్వర్తనంబులు = అన్ని భూతములమనస్సులలో నున్నప్రవర్తనములు, తెలివిపడి, ఉండు = తెలిసియుండును, ఇప్పుడు, చింతాభరంబుల = విచారాతిశయములచే, కలంగిన = కలఁత చెందిన, మీయంతరంగంబులవిషాదము = మీమనస్సులలో నున్న విచారము, అపనయింప = తొలగించుటకు, వచ్చితిని, పోయినచ్చేదను, అని, సముచితప్రకారంబున = తగినరీతులచేత, అయ్యిరువురచేత = ఆయిద్దఱుచేతను, అనుజ్ఞాతుండై = సలపుపొందినవాడై, పతంగపుంగవుండు = పక్షిశ్రేష్ఠుఁడగు నాహంసరాజు, అరిగె = పోయెను. అనంతరంబు = తరువాత.

క. కనకమరాళం బీక్రియ

ననుకంపను బుద్ధిసెప్పి యరిగినవెనుక

మనమునఁ జింతాధరములు

జనపతికి విలాసవతికిఁ శివయ్యనఁ బాసెన్.

111

టీ. కనకమరాళము = బంగారుహంస, ఈక్రియన్ = ఈతీగా, అనుకంపన్ = పయచే, బుద్ధిచెప్పి, అరిగినవెనుకన్ = పోయినతరువాత, జనపతిక్ = నలునకును, విలాసపతిక్ = ఒయ్యారములు గలదమయంతికి, మనమునన్, చింతాభరములు = విచారాతిశయములు, చయ్యనన్ = వేగముగా, సాసన్ = తొలగిపోయెను.

తా. కనకహంసము దయతోవచ్చి యిట్లు చెప్పిపోయినతరువాత నలదమయంతులకు మనములలో నున్న విచారంబులు నశించెను.

వ. అప్పుడు నృపాలుండు హేమమరాళసాంత్యనాలాపబలంబున నెట్టకేలకు మనంబునం జేవదెచ్చుకొని దిక్పాలురం దలంచి నమస్కరించి యిట్లనియె.

112

టీ. అప్పుడు, నృపాలుండు = నలుండు, హేమమరాళసాంత్యనాలాపబలంబునన్ = బంగారుహంస చెప్పిన యోదార్పమాటలసామర్థ్యముచే, ఎట్టకేలకున్ = అతికష్టముచే, మనంబునన్, చేవ = ధైర్యమును, తెచ్చుకొని, దిక్పాలురన్, తలంచి = భ్రానించి, నమస్కరించి, ఇట్లు, అనియెన్.

ఉ. భావములో నదంభ యగునీభక్తికిసంతస మందుఁడొండెనొండే విధియింపుఁ డిప్పుడ కరీడిందిగ దండము దప్పు గల్గెనే నీవిరహానలంబునకు నీనింకిట నేమియు నోర్వలేఁజుడి దేవతలార! మన్తధునితీవ్రశరంబులు గాఁడి పాఱగన్. 113

టీ. దేవతలార! భావములోన్ = మనస్సులో, అదంభ = నిష్కపట, అగుభక్తిక్, సంతసము, అందుఁడు-ఒండెన్ = పొందియుండినను సరియే, ఒండెన్ = కానిపక్షమున, తప్పు = నావలనిసేరము, కల్గెనేని = ఉన్నచో, ఇప్పుడ = తన్ను ఇమునందే, కడిందిగన్ = అధికముగా, దండము = శిక్ష, విధింపుడు = చేయుడు, మన్తధునితీవ్రశరంబులు = వాడియైన మన్తధువాణములు, కాఁడి = నాటి, పాఱగన్ = లోపలికిఁ జొచ్చిపోవుచుండఁగా, ఈవిరహానలంబునకున్ = ఈవిరహాగ్నిహోత్రమునకు, ఇంకన్, ఇటన్ = ఈమీఁద, ఓర్వన్ = లేనుచుండి = సహింపలేను జుడి.

తా. ఓ దేవతలారా! కాపట్యములేని 'నామనోభక్తికి సంతసించిన సంతసింపుడు; లేక నావలన నేరమున్నచో నందుల కెక్కుడుగా శిక్ష విధించిన విధింపుడు. మన్తభూనివాడిబాణములు నన్ను హింసించుచున్నవి. ఇంకమీద నీవియోగాగ్నికి సహింపలేను.

వ. అనంతరంబ తిరస్కరిణీతిరోహితయై యుండి యక్కుండినేం ద్రనందన రాజనందనున కిట్లనియె. 114

అ. తిరస్కరిణీతిరోహిత = తెరిచేత మఱుంగుపడినది, తా. స్పష్టము.

ఉ. ఓరజనీక రాన్వయపరయోధినిశాకర యోః బత్రివ్రతః
కూరిమి మీఱ నొక్కరునిఁ గోరి పరింపఁగ నున్నవారి కె
వ్వారికి నెగ్గుగాఁ దలఁపవచ్చునె నిన్ను పరింతు నెల్ల బృం
దారకులున్ నృపాలురును దక్కినవారునుజూచుచుండఁగన్.

టీ. ఓ...నిశాకర-రజనీక రాన్వయ = చంద్రపంశ మనెడి, పయోధి = సముద్ర మనకు, నిశాకర = చంద్రునిపంటివాఁడా! ఏక, పత్రివ్రత = పతియై వ్రతముగా కలదానను, కూరిమి = ప్రేమము, మీఱ = అతిశయించునట్లు, ఒక్కరునికొ, కోరి, పరింపఁగ = పెండ్లియాడఁగా, ఉన్నవారికి = మిగిలినవారికి, ఎవ్వారి కి = ఎట్టివారికయినను, ఎగ్గుగా = నిందాకార్యముగా, తలఁపవచ్చునే = అనఁ గాఁ దలఁపరాదనుట. ఎల్ల = రేపు, బృందారకులు = దేవతలును, నృపాలు రును = రాజులును, తక్కినవారును = తక్కిన వచ్చినజనములును, చూచుచుండఁగా, నిన్నొక, పరింతును.

తా. ఓ చంద్రపంశాగ్రణీ! నేను పత్రివ్రతను. అట్టిపత్రివ్రత తన కిష్టుడగు వాని పరించినాఁగాఁ దక్కినవా రందులకు విరుద్ధముగాఁ బ్రవర్తింపరాదు. తేపు దేవతలును రాజులును దక్కినవారును జూచుచునుండ నిన్ను పరించెదను. విచారము నొందకుము.

గీ. ఎల్లలోకధర్మంబులు గో నెఱిగియుండి
యేల సేయుదు రమరేంద్రు గో లీరసంబు

నాది వారికి వందనం శబ్దచరించి

తదనుమతి నిన్ను వరియింతుఁ దధ్య మిదియ. 116

టీ. అమరేంద్రులు=దేవతలు, ఎల్లలోకధర్మములు=లోకధర్మముల నన్నింటిని, ఎఱిగి-ఉండి=తెలిసికొనియుండి, ఈరసంబు = అసూయను, లేక కోపమును, ఏలచేయుదురు=ఎందుకు చేయుదురు? అదిఁ=మొదట, వారికిఁ=ఆ దేవతలకు, పందనంబు=నమస్కారమును, ఆచరించి=చేసి, తదనుమతిఁ=అదే వశాలయాజ్ఞ చేత, నిన్ను, వరియింతుఁ = పెండ్లియాడుదును, ఇదియ=ఈ యర్థమే, తధ్యము=సక్తువము.

తా. ఓధరణీంద్రా! లోకధర్మముల నన్నింటిని తెలిసియున్న దేవతలిందుల కేల కోపము చెందుదురు? మొట్టమొదట నాదేవతలకు నమస్కారము చేసి వారి యనుమతిని బొందియే నిన్ను పెండ్లియాడెదను. ఇదే నిశ్చయము.

మ. అను చన్యోన్యము పెద్దయేనితడ వేరకాంతంబున న్నారు ప్రా
యినపోక ల్గిను చంతరిక్షగతులై శయితంతటం గానరా
క నిగూఢాకృతి నున్న దేవతలు దరత్కాలంబునన్ రాజనం
దను నంతర్హతుఁ జేసి చేరి రతఁడుం శి దారు నిజస్థానమున్.

టీ. అనుచుఁ, అన్యోన్యము=పరస్పరమును, పెద్దయేనితడవు = చాలసేపు, ఏకాంతంబునఁ=రహస్యస్థలమందు, వారు=ఆనలదమయంతులు, పోయినపోకల్=పోవుచున్న ప్రవర్తనలు, వినుచుఁ=ఆలకించుచు, అంతరిక్షగతులై=ఆ కాశమందున్నవారై, ఇంతంతటఁ=ఇచ్చట నచ్చటను, కానరాక=కనఁబడక, నిగూఢాకృతిఁ=ప్రచ్ఛన్నాకారముతో, ఉన్న దేవతలు=ఉన్నట్టి యింద్రులు, తత్కాలంబునఁ=ఆకాలమునందు, రాజనందనుఁ = నలరాజును, అంతర్హతుఁ=చేసి=అంతర్ధాన మగునట్లు లొనర్చి, అతఁడుఁ=ఆనలుఁడును, తారుఁ=అయింద్రులును, నిజస్థానముఁ=స్వస్థలమును, చేరిరి = పొందిరి. అనఁగాఁ దొలుత నలుని రాయబారిగాఁ బంపినస్థలము నని యర్థము.

తా. ఈరీతి నలదమయంతు లన్యోన్యమును జాలసేపు రహస్యస్థలమందుండి చేసిన సంభాషణాదికము నిచ్చట నచ్చటను గనఁబడనట్లు కాశమునఁ బ్రవచ్చు

మృలయియుండి విన్నవారయి యింద్రాదులు, నలుని సంతర్థానము గావించి యతనితో స్వస్థలమును జేరిరి.

తే. నలునిదూతత్వ మిబ్బంగిఁ గ దెలియఁజూచి
తన్న నశ్శుద్ధి కొంది రాత్రుల ముదంబుఁ
దమ్ము నక్కాంత వరియింపఁ గ దలఁపులేమి
భేద మందుచు నుండి రింగ దాదిసురలు.

118

టీ. ఇంద్రాదులు, నలుని దూతత్వము=నలుని రాయబారము, ఇబ్బంగి=ఈరీతిగా, తెలియఁ-చూచి = తెలిసికొని, ఆశ్శుల్క= మనస్సులలో, తన్న నశ్శుద్ధికి = ఆనలుని నిర్మలాంతకరణమునకు, ముదంబు = సంతసమును, ఒందిరి, అక్కాంత=ఆదమయంతి, తమ్ము = ఆ ఇంద్రాదుల ననుట, పరియింపఁ=పరించునని, శలఁపు=కోరిక, లేమి = లేకపోవుటచే, అనఁగా దమయంతి తమ్ము పంచమనన్నయాశ లేకపోవుటచే నని యర్థము, భేదము - అందుచునుండి=దుఃఖించుచుండిరి.

తా. ఈరీతిగా బ్రవర్తిల్లిన నలుని రాయబారపు వృత్తాంతమును నింద్రాదులు తెలిసికొని నలుమనశ్శుద్ధికి సంతసమునొందిరి. మఱియు దమయంతి తమ్ము పరించునన్నయాశ లేకపోవుటచే దుఃఖమును బొందుచుండిరి.

వ. అనంతరంబ కామరూపం బగునానుత్రామాదిచతుష్టయంబు సాయాంతరంబున దమయంతి వరియింపఁ దలంచి నంచ న్నానై పుణంబున నలరూపంబులు ధరించి స్వయంవరకాలంబు ప్రతీక్షించుచుండిరి. నిషధరాజును భోజరాజాధికారపురుషునిరిష్టం బైనరమ్యస్థలంబున నపరివారుండై బృందారకానుమతి వహిసి యియించె నయ్యవనరంబున.

119

టీ. అనంతరంబ = నలునిరాయబారము ముగిసినపిమ్మట, కామరూపంబు = ఆరూపంబునగునానుత్రామాదిచతుష్టయంబు=ఇంద్రాదు మొదలగు నానల్వరుదేవతలును, ఉపాయాంతరంబున = మఱియొకయుపాయమున

యముచేతను, పరియింపఁ, తలంచి, వంచనానైపుణంబునఁ = కాపట్యమందలి నేర్పుచేత, నలరూపంబులు, ధరించి, స్వయంపరకాలంబును, ప్రతీక్షించుచుండిరి = వేచియుండిరి. నిషధరాజును, భోజ...స్థిప్తంబు-భోజరాజు = వివర్ణరాజు యొక్క, అధికారపురుషులచే, నిర్విప్రులు = చూపఁబడినది, వివరమృగలంబునఁ = అయినట్టి మనోహరమగుచోటునందు, బృందారకానుమతిఁ = దేవతలయాజ్ఞను, పడసి = పొంది, వసియించెఁ, అయ్యవసంబునఁ = ఆసమయమందు.

మ. చతురంగధ్వజినీసమేతు లగుచున్ శస్త్రాస్త్రవిద్యానిధుల్
రతిరాజు ప్రతిమాసమూర్తులు శరద్రదాకేందుబింబాననుల్
చతురంభోధిపరీతవిశ్వవనుధాన్ చక్రంబునం గల్గురా
సుశులెల్లం జనుదెంచి రవిధవమున్ జూడంగ నొక్కువృషిన్.

టీ. శస్త్రాస్త్రవిద్యానిధుల్ = ఆయుధవిద్యకును విలువిద్యకును దావులైన వారును, రతిరాజు ప్రతిమాసమూర్తులు = మన్మథునితో సమానమగునాకారములు గలవారును, శరద్రదాకేందుబింబాననుల్ = శరత్కాలచంద్రునివంటి ముఖములు కలవారును, చతుర్...చక్రంబునఁ-చతుర్ = నాలుగయిన, అంభోధి = సముద్రములచేత, పరీత = మట్టుకొనఁబడిన, విశ్వ = సమస్తమయిన, వసుధాచక్రంబునఁ = భూవలయమందు, కల్గురాసుతుల్ = కలయట్టిరాజకవారులు, చతురంగ ధ్వజినీసమేతులు = రథ గజ తురగ పదాదు లనునాటు వియవియలతోఁ గూడిన సేనతోఁ గూడినవారు, అగుచున్, ఒక్కువృషిన్ = ఒక్కమాటుగా, అవిభవమున్ = ఆస్వయంపరమహోత్సవమును, చూడంగఁ, చనుదెంచిరి = వచ్చిరి.

తా. ధనుర్విద్యాదులకు సిదాసులును, మన్మథునివంటిరూపసంపద గలవారును, శరత్కాలచంద్రునివంటిమోములు గలవారును, చతుర్ముద్రముద్రితమగు భూచక్రముననున్నవారునునగు రాజకుమారులందఱును సేనలతోఁ గూడికొని యొక్కమాటుగా నాస్వయంపరమహోత్సవమును జూడవచ్చిరి.

తే. రాజవంశజుడె యుండి శ్రరానివాడు

క. కొండలు తరుణి వరింపన్

గొండలు బల్లిని వారింపన్ గొండలు సూడన్

గొండలు రోషింపను నృప

నందను లేతెంచి రుబ్బున న్నహమునకున్.

122

టీ. కొండలు, తరుణి = దమయంతిని, వరింపన్ = పెండ్లియాడుటకును, కొండలు, బల్లిని = బలాత్కారముచే, వారింపన్ = అపవరించుటకును, కొండలు సూడన్ = కొండ తామహోత్సవమును జూచుటకును, కొండలు, రోషింపన్ = కోపించుటకును అనగా నొకరాకొవరుడు దమయంతిని వరించినచో వానితోడ బోరాడి దమయంతిని కైకొనవలెనని భావము. నృపనందనులు = రాజకుమారులు, ఉబ్బునన్ = సంతోషముతో, మహమునకున్ = స్వయంవర మహోత్సవమునకు, ఏతెంచిరి = వచ్చిరి.

శే. తిలలు పై నెత్తి చల్లిన కిదిగువ బడని

యంతసందడి వెల్లడోవలందు గలిగె

నఖలదేశంబులందుండి యవనిపతులు

వైభవాలోకనమునకు రీ వచ్చుచుండ.

123

టీ. తలలు=మవ్వులు, పై=మీఁద, ఎత్తి, చల్లిన=చల్లి నప్పటికిని, దిగు
పై=క్రిందను, పడనియంత సందడి=రాలనంతటిసమృద్ధము, అఖిలదేశంబులందుం
డి, అవనిపతులు=రాజులు, వైభవాలోకనమునకు=ఆస్వయంవరమును జూచు
టకు, వచ్చుచుండ=రాగా, పెండ్రోపిలందు=రాజనీకులందు, కలిగెను.
తా. స్పష్టము.

క. తఱచగువెనుసందడిలో

నిఱకటమునఁ బడినన్యపతి రీ యీనిగ్రహమున్

దొఱఁగుట యభీప్సితార్థం

బఱచేతికి వచ్చినట్ల రీ యని వెత కుడుచున్.

124

టీ. తఱచగు=పట్టుముగానున్న, వెనుసందడిలో=ఆపెద్దసమృద్ధములో,
ఇఱకటమున=ఇలుకునలమందు, పడినన్యపతి=ఈన్నరాజు, ఈనిగ్రహమున్
=ఈనిగోధమును లేక ప్రతిబంధమును, దొఱఁగుట=తొలగించుకొనుట, అభీ
ప్సితార్థంబు=దమయంతిని వంచుటయ నెడి యిష్టము, అభీచేతికిన్, వచ్చినట్లు
వచ్చినవిధమే, అని, అనగా నీనిగోధమునుండి తప్పించుకొనఁజాలినచో దమ
యంతిని వంచుటయ నంతసంతకము భావము. వెత కుడుచున్=విచారించు
చుండును.

తా. స్పష్టము.

తే. వెనుకముందటిసమృద్ధమునఁ గరంబు

దండసిలి మధ్యమున నున్న రీధరణివిభుఁడు

యంత్రసిద్ధార్థభావంబు రీ నలమిఁకొనియు

దను నసిద్ధార్థుఁగా మది రీ దలఁచుచును.

125

టీ. వెనుకముందటిసమృద్ధమున=వెనుకముందట నున్న సమృద్ధమందు, క
రంబు=మిక్కిలి, దండసిలి = రారాపునొంది, మధ్యమున=వెనుకనుండియు,

ముందునుండియు వచ్చుజనులసమర్థ ముమధ్యమున, ఉన్నధరణివిభజన=ఉన్న రాజా, యంత్రసిద్ధాంతభావము=యంత్రమునందు సిద్ధాంతభావమును, (అనగా సిద్ధాంతత్వమును) రెండవవత్తుమందు (అవిగలబెట్టెయ్యుండటము,) అలమికిని యుక్=పొందియు, తనక్, అసిద్ధాంతరంగాక్ = కృతార్థుడుగానట్లు, మ దిక్, తలచుచుండుక్=అనగా సమర్థమందున్నరాజా యంత్రములోనియావ గింజవలె నలగఁగొట్టఁబడి దమయంతిని వరించుటయందు నిరాశచేసికొని యుండెనని భావము. యంత్రసిద్ధాంతరూపమున, అసిద్ధాంతరూపమున విరోధ ము యంత్రసిద్ధాంతరూపమున కా యంత్రముందు నొక్కఁబడినయావిగింజవలె నున్నవాడని చెప్పటచే విరోధపరిహారమగును, సమర్థముచే నారాజుయంత్ర ములోని యావిగింజవలెనే నలగినవాడగుటచే నెక్కడను దమయంతి లభిం చుటెక్కడయుని నిరాశచేసికొనెనని భావము. అలం...విరోధాభాసము.

ఉ. కోటిభుజంగపుంగవులు శ్రీ గొల్వంగ వందిజనంబు ముండటక్
జాటువు లుగ్గడింప ఫణసంభృతరత్నదిశావిభాసి యై
వీటిజనంబు లెల్ల దను శ్రీవిన్నయమొంది కినుంగొనంగ గ
రొక్కటకుఁ డేగుదెంచె మదనఘూర్ణితపాటలనేత్రపద్మదై.

టీ. కోటిభుజంగపుంగవులు=కోటిసంఖ్యగలసర్పరాజులు, గొల్వంగక్=నే వించుచుండఁగా, వందిజనంబు=వందిమాగధులు, ముండటక్=ముంచుభాగము నందుండి, చాటువులు=చాటుపద్యములను, ఉగ్గడింపక్ = చువుచుండఁగా, ఫణ...విభాసియై—ఫణ=పడగలందు, సంభృత=ధరింపఁబడియున్న, రత్న= మణులచే, దిశా = దిక్కులందు, విభాసియై = ప్రకాశించుచున్నవాఁ డయి వీటిజనంబు లెల్లక్=పురజనులందఱును, విన్నయము=అశ్చన్యము, అంది, తనక్, కనుంగొనక్=చూడఁగా, మద...పద్మదై-మద=మద్యపానమదముచే, ఘూ ర్ణిత=తిరుగుచున్న, పాటల=పాటలు, నేత్రపద్మదై=నేత్రపద్మములుగలవాడై, కరొక్కటకుఁ డనుపేరుగల సర్పరాజా, ఏగుదెంచెక్=వచ్చెను.

• తా. కోటిసంఖ్యగల సర్పశ్రేష్ఠులు తన్నుఁ బరివేష్టించి కొలుచుచుండఁగా వందిమాగధులు తనముందుభాగమున నుండి చాటుపద్యములను జరుపుచుండఁగా

దనపడగలందున్న రత్నములచే దిక్కులను బ్రకాశింపజేయుచుఁ బురజనులం దఱునునచ్చెరుపడి తన్నుఁ జూచుచుండఁగా మత్తుచేఁ దిరుగుచున్నవియును, నెఱ్ఱనివియునగు నేత్రములు గలవాడై కఠోక్తకుడు చమయంతీస్వయంవర మహోత్సవమునకు వచ్చెను.

మ. ప్రమథాధీశ భుజాంతరస్థలఘనప్రపాలంబహారం బద

భృచునోజ్ఞాకృతి నచ్చె వాసుకి ఫణాశపర్యంతమాణిక్యమం

జమయూఖాంకురపుంజమంజులనభరీస్కుండైభుజంగాంగనా

సముదాయం బిరువంకఁ బాడఁగయశరీస్సంగీతగాథావళుల్.

టి. ప్రమథా...హారంబు—ప్రమథాధీశ= ఈశ్వరునియొక్క, భుజాంతరస్థ=విక్షుణ్ణస్థలమందు, ఘన=గొప్పదగు, ప్రపాలంబ=పేరుగావేసికొనిన, హారంబు=తావిశమైనవాడగు, వాసుకి=వాసుకి యనెడి సర్పరాజు, అపభ్రమనోజ్ఞాకృతిఁ-అపభ్రమి=అధికమగు, చునోజ్ఞ=సుందరమైన, అకృతిఁ=ఆకారముచే, ఫణా...నభస్కుండై=ఫణా=పడగలయొక్క, సర్పంత=ప్రాంతములందున్న, మాణిక్య=రత్నములయొక్క, మంజు=సుందరమైన, మయూఖ=కిరణములయొక్క, అంకుర=మొలకలయొక్క, పుంజ = సముదయముచే, మంజుల=సుందరమైన, నభస్కుండై=ఆకాశముకలవాడై, అంగ నాసుకియొక్కపడగలందున్న రత్నములకాంతిసమాహములచే నాకాశభాగము మిక్కిలి ప్రకాశించుచున్నదని భావింపు. భుజంగాంగనాసముదాయంబు=నాగకన్యకల సమాహములు, ఇరువంకఁ = రెండుప్రక్కలందును, యశస్సంగీతగాథావళుల్=యశోగానసంబంధులగు చరిత్రములపంతులను, పాడఁగఁ = పాడుచుండఁగా, వచ్చెఁ=స్వయంవరస్థానమునకు, వచ్చెను.

తా. ఈశ్వరునివిక్షుణ్ణస్థలమందు ముత్యాలసరమువలె ప్రేలాడుచున్న సర్పరాజయినవాసుకి తనపడగలందున్న రత్నములకాంతులచే నాకాశమును గప్పించునాగకన్యకలు తనకిరుప్రక్కలనిలిచి తనయశంబును గానముచేయుచుండఁగా మిక్కిలిసుందరమగు నాకారముతో నాస్వయంవరస్థానమునకు వచ్చిననుట.

వ. ఇంద్రాగ్నియమవరుణ లేతెంచిరి. తక్కినదిక్పాలురు రా

రై రి. అది యెట్టి దనిన.

128

టీ. ఇంద్రాగ్నియమవరుణులు=ఇంద్రుడు అగ్ని యముడు వరుణుడు అనుదిక్పాలురు, ఏతేంచరి (అన్పటికి) పచ్చిరి; తక్కినదిక్పాలురు = మిగిలిన నలుగురుదిక్పాలురు అనఁగా నిర్వృతి వాయుదేవుడు కుబేరుడు ఈశానుడు అనుదిక్పాలురు, రారై రి. అది=ఆరాకుండుట, ఎట్టిది అనినన్=ఏవిధమనఁగా.

తా. స్పష్టము.

సీ. రాజనౌజ్వలమంత్రరక్షౌబలంబున

రా బొందు గాదయ్యె శ రాక్షసునకు

ద పయంతితోడి నేత్రస్పర్థకతమున

నిజవాహనము రామి శ నిలిచె గాలి

తనరూపు కైలాసదర్శణంబునఁ జూచి

వ్రీడఁ గుబేరు డి శ ల్వేడలఁ డయ్యె

నర్థనారీశ్వరుం శ డగుట నీశానుండు

నామేనియంకిలిఁ శ జాగకుండఁ

తే. దాను చహించుధాత్రి నేత్రద్వారఁ బెట్టి

వచ్చు? నటుగాన శేషుండు శ వచ్చు టుడిగె

ముదిసి ముప్పనఁ బెండ్లికై శ మొగము వెల్వఁ

దగవు గాదని రాఁడయ్యె శ తాత వేల్పు.

129

టీ. రాజ...బలంబునన్-రాజు=విదర్భరాజయొక్క, ఓజ్వల=గురువులయొక్క, మంత్ర=మంత్రములయొక్క, రక్షౌబలంబునన్=రక్షకత్వబలముచే, రాక్షసునకున్=నై బులికి, రాన్=రాక, పొందుకాదు - అయ్యెన్=పలనుపడకుండెను. అనఁగా నై బులి రాక్షసుడుకావున విదర్భరాజగురువులు వేదమంత్రములను జదువుచుండుటచే నాస్థలమునకు రా శక్తిగలవాఁడు కాకుండె ననిభావము. దమయంతితోడి నేత్రస్పర్థకతమునన్=దమయంతి నేత్రములతో విరోధము కలదగుటచే, నిజవాహనము=తనవాహనమైనలేడి, రామిన్=రాకుండుటచే,

గాలి=వాయువు, నిలిచె=రామానెను. అనఁగా లోకములో నెవ్వరును దమ శత్రువులయింటికి బోరు. అట్లే దమయంతి సేత్రములు లేళ్లను జయించినవి కావున తమకు శత్రువగుదమయంతి యున్నచోటికి లేళ్లవచ్చుట యసంభవము. అందుచే వాయువు తనవాహనము రాకపోవుటచే దానునువచ్చుట మానెనిభావము. కుబేరుఁడు, తనరూపు = తనసౌందర్యము, కైలాసపర్వణంబునఁ = కైలాసపర్వత మనునదమందు, చూచి, ప్రీడఁ = సిగ్గుచే, అనఁగా దమయంతిసౌందర్యమునకుఁ దనసౌందర్యము సరిపడకయుండుటచేఁ గలిగినసిగ్గుచే, ఇలు, వెడలఁడు-అయ్యె=బయలుదేఱఁదాయెను, ఈశానుఁడు, అర్ధనారీశ్వరుండుగుట=సగముశరీరము స్త్రీస్వరూపముగలవాఁడుగుటంబట్టి, సామేనియంకిలిఁ = సగము శరీరమునే కలిగియుంటిననెడి త్తోభముచే, చాఁగక ఉండెఁ = బయలు వెడలఁదాయెను. శంకరుఁ డర్ధనారీశ్వరుఁడుకాన తన సగమయిన పురుషశరీరముతోఁ బోవ నిష్ప్రపడకుండెను. తాఁ, అనఁగా శేషుఁ డనుట, విహించు ధాత్రి=మోయుచున్న భూమి, ఎద్దానఁ = ఏయాధారమునందు, పెట్టి వచ్చుఁ, అటుకానఁ = ఆహేతువుచే, శేషుఁడు, వచ్చుట, ఉడిగె=మానెను, అనఁగా శేషుఁడు సంతతమును భూమిని మోయుచున్నాఁడు కాన నాభూమిని మోచునట్టివాఁడు మఱియొకఁడు లేకపోవుటచే దానువచ్చుటమానెనుట. తాతివేల్పు = బ్రహ్మదేవుఁడు, మదిసి=ముసలివాఁడయి, ముప్పనఁ = చావసిద్ధముగ నున్నసమయంబున, పెండ్లికై, మొగము, వెల్పుఁ = బయటఁబెట్టుటకు, తిగవు=న్యాయము, కాదు, అని, రాఁడు అయ్యెఁ = వచ్చుట మానెను. బ్రహ్మ పెద్దకాలమునఁ పెండ్లిచేసికొనుట న్యాయముగాదని మానివేసెనని భావము.

తా. విదర్భరాజగురువులమంత్రబలముచే నైబుఁతి రాలేకపోయెను. దమయంతి సేత్రములతో స్వర్థపడినరేడి రాకపోవుటచే వాయువు మానెను. కైలాసమనెడియద్దమందుఁ దనరూపుచూచుకొని సిగ్గుచేఁ గుబేరుఁడు రాఁదాయెను. అర్ధనారీశ్వరుఁడుగుటచే నీశ్వరుఁడురాలేదు. తా మోయుచున్నభూమిని మోయువాఁడు మఱియొకఁడు లేకపోవుటచే శేషుఁడు రాలేదు. మదుసలితనమునఁ పెండ్లియాడుట న్యాయము గాకపోవుటచే బ్రహ్మ రాలేదు. కాని తక్కిన దేవత లందఱును వచ్చి రనుట.

తే. ఇట్లు త్రైలోక్యవాసులు 3 నేగుడెంచి
రమ్యహోత్సవమునకు నశ్యవసరమునఁ
బ్రసవసాయక నారాచరపక్షజాల

మహితవాతూలతూలాయమాను లగుచు.

130

టీ. ఇట్లు = ఈరీతిగా, అయ్యవసరమున = ఆసమయమందు, త్రైలోక్య
వాసులు = మూడులోకములందున్న వారందఱును, ప్రసవ...మానులు = ప్రసవ
సాయక = పుష్పములే బాణములుగాఁ గల మన్మథునియొక్క, నారాచ = బాణ
ములయొక్క, పక్ష = తిక్కలయొక్క, జాల = సమాహముయొక్క, మహిత =
గొప్పదయిన, వాతూల = పెనుగాలికి, తూలాయమానులు = దూదిపంటివారలు,
అనఁగా మదనునిచే బీడితులయిన హృదయములు గలవారలై యని భావము.
అగుచు, ఏగుడెంచి = వచ్చిరి.

తా. ఈవిధముగా నా సమయమున మూడులోకములందును నున్నవార
లాస్వయంవరమహోత్సవమునకు మదనబాణముల పక్షములగాలికి దూదిపంటి
వారలయి వచ్చిరి.

వ. అప్పుడు కనకమయరమ్యహర్త్యనివేశంబులం గ్రథకై శిశా
ధీశ్వరుండు విడియింప నభినవాభ్యాగతు లగు మూడులో
కంబులరాజులును విడిసిరి. ఆ రాజసమాజంబు గుండిననగ
రంబునందుఁ బుండరీకాక్షుజరగంబునందు భువనత్రయంబు
ను గుంభసంభవుహస్తాంభోరుహంబునందు సంభోధిచతు
ష్టయంబును బంచాక్షరియందుఁ బరమేశ్వరుండఁ నుంఁ
తె నసంబాధం బై యుండె. నానావిచిత్రచిత్రంబు లగుపుర
భవనభిత్తిభాగంబులతోడి ప్రతిస్పర్థంబోలె నాకాశభాగం
బు మూర్ధాభిషిక్తమకుటరత్నప్రభాభారంబులచేతఁ గిమ్మ
రితం బయ్యె. అమృహోత్సవాడంబరం బవలోకింప నంబరం
బునఁ బీతాంబరత్ర్యంబులు చేవతాకదంబంబులు గొలు

వఁ గొల్వొంపిరి. కందళితహృదయారవిందం బైననకసనంద
నాదియోగింద్రబృందంబును మందపాల, బక, దాల్భన్య,
రైభ్యక, భరద్వాజ, గౌతమ ప్రభృతిమహర్షి సందోహంబు
ను దగిననెలవుల నుండి విలోకించుచుండె. సముత్తంగమం
గళమృదుమృదంగనినాదభంగీతరంగితసంగీతప్రసంగంబు వి
బుధవారాంగనాజనంబు, సభోరంగంబునఁ బ్రవర్తించె
వెండియు.

131

టీ. అప్పుడు=అసమయమున, కనక...నివేశంబులకొ-కనకమయ=బంగా
రుమయ మయిన, రమ్య= మనోహరములయిన, హర్ష్యనివేశంబులకొ=మేడల
యందు, క్రొత్తకైశికాధీశ్వరుండు=వివర్భరాజు, విడియింపకొ, అభినవాభ్యా
గతులు=క్రొత్తగావచ్చినవారలు, అగు మూడులోకంబుల రాజులును, విడిసిరి=
బసచేసిరి. ఆరాజసమాజంబు=ఆరాజులసమాహము, కుండిననగరంబునందుకొ,
పుండరీకాక్షుజతరంబునందుకొ=విష్ణుమూర్తి యువరంబునందు, భువనత్రయం
బును=మూల్లోకంబులును, కుంభసంభవుసాంతాంభోరుహంబునకొ=అగస్త్యమహా
మునిపద్మమువంటి చేతియందు, అంభోధిచతుష్టయంబును=నాలుగుద్రములును,
పంచాక్షరియందు=శివపంచాక్షరీమంత్రమునందు, పరమేశ్వరుండునుంబోలెకొ
=ఈశ్వరుండునుబోలె, అసంబాధంబై = శ్రమలేనిదై, లేక, సమృద్ధములేక
ఉండిరి. అనఁగాఁ గుండినపురము మూడులోకవాసులును స్వేచ్ఛగా నివసించు
టకుఁ జాలినంతలై కాల్యముగలదని భావము. నానావిచిత్రచిత్రంబులు=అనేకవి
ధములుగా నాశ్చర్యముగొలుపు పలురకపురంగులు గలవి, అగుపురభవభిత్తిభా
గంబులతోడి=అయినట్టిపట్టణమునందలియిండ్లగోడలతో, ప్రతిస్పర్థంబోలెకొ=
మచ్చరముచేతంబోలె, ఆకాశభాగంబు, మూర్ధా...భారంబులచేతకొ—మూర్ధా
భిషిక్తుల=రాజులయొక్క, మకుట=కిరీటములందలి, రత్నప్రభా=రత్నకాంత
లయొక్క, భారంబుచేకొ=సమాహముచే, కిచ్చిరితంబు=నానావర్ణములుగల
ది, అయ్యెకొ, అనఁగా గోడలు నవరత్నమయంబులు గావున నానావర్ణములు
గలవియైయుండె. రాజుల కిరీటములు గూడ నవరత్నమయంబులు గావునఁ

దత్తాంతులాకాశమును గప్పునప్పుడదియు నానావర్ణములు గలదియాయెను. ఆకాశమిట్లు నానావర్ణమగుట గోడతో విశోధించుట చేతనని కవి యుత్పేక్షించెను. అమృతహోతృవాడంబరంబుఁ = ఆగోష్ఠమహోతృవమును, అమృతంబుఁ = చూచుటను, అంబరంబుఁ = ఆకాశమునందు, పీతాంబరత్రయంబులు = విష్ణుమహేశ్వరులు, దేవతాకదంబంబులు = దేవతాసమూహములు, కొలువఁ = నేవించుచుండగా, కొల్పండిరి = సభ చేసిరి, కందళితహృదయారవింధంబు = సంతోషముచే మొలక రెత్తిన హృదయంబులు గలది, వివసక సవస నాదియో గీంద్ర బృంహంబులు = అయిన సవకాదియోగీంద్రుల సమూహమున, చుంపపాల... సందంబులు = చుంపపాలుడు, బసుడు, రైభ్యకుడు, భరద్వాజుడు, గౌతముడు, ప్రభృతి = మొదలుగాఁ గల, మహర్షి సందోహంబులు = మునీశ్వర సమూహములున, తగిన మెలపులఁ, ఉండి, విశోధించుచుండెఁ = చూచుచుండెను, సముత్తంగ... ప్రసంగంబు-సముత్తంగ = అధికమయిన, మంగళ = శుభ ప్రదమైన, మృదు = ఇంచిన, లేక, శ్రావ్యమయిన, మృదంగంనాద = మద్దెల చప్పుడులయొక్క, భంగి = రచనలచే, తిరంగిత = నిండియున్న, సంగీతప్రసంగంబు = సంగీతగోష్ఠిని, విబుధవారాంగనాజనంబు = దేవతాస్త్రీసమూహములు అనఁగా నచ్చరలనుట. సభోరంగంబుఁ = ఆకాశమనెడి నాట్యస్థలమునందు, ప్రవర్తించె.

చ. మగువలు భూమిపాలురకుఁ మాటికిమాటికి వైచుకుంచెల

న్నెగసినమారుతౌఘములుఁ నిర్భర సౌరభ సంప్రదాయ మింపుగ నిడి వాసధూపములఁ బ్రోదియొనర్చుచు నిచ్చెనర్చనలో గగనమున న్నహోతృవముఁ గన్గొన వచ్చిన దేవపంక్తికిన్.

టీ. మగువలు = స్త్రీలు, భూమిపాలురకుఁ = రాజులకు, మాటికిమాటికి, వైచుకుంచెల = చామరములచే, ఎగసిన మారుతౌఘములు = వెడలుచున్న గాలి సమూహములు, నిర్భర... దాయము = నిర్భర = నిండయిన, సౌరభ = పరిమళము యొక్క, పరంపరను, ఇంపుగఁ = ఒప్పునట్లుగా, ఇడి, వాసధూపములఁ = పరిమళధూమములచే, ప్రోది ఒనర్చుచుఁ = వృద్ధిపొందించుచును, గగనము

వక్ష=అకాశమున, మహాత్మ్యము=అస్వయంవరమహాత్మ్యమును, కన్ధానక్, వచ్చినదేవపంక్తికి=వచ్చినదేవతలపంక్తికి, అర్చనల్=పూజలను, ఇచ్చెన్, అనఁగా రాజులకిచ్చిన పరిమళపుధూమములు, చామరములగాలులచే నాక సంఘనఁ జెదరుచున్నవని భావము.

తా. స్త్రీజనంబులు మాటిమాటికిని నృపాలకోటికి వీచుచున్న చామరము లగాలులు, నిండగు పరిమళము నిచ్చుచున్నవాసనార్థమగు ధూపములను బోపించుచు, నాస్వయంవరమునుజూడఁజెంచివచ్చి యాకాశమున నిలిచియున్న దేవతలకుఁ బూజలు సలుపుచున్నవి.

తే. అల్లనల్లన వీచె మంచాంతరములఁ

జంచదవనీంద్రచయచంద్రచందనాను

లేపనై పథ్యకుసుమమాలాపరాగ

గంధవహమైనచల్లనిగంధవహము.

133

టీ. మంచాంతరముల=తల్పములమధ్యములందు, చంచల్...వహము-చంచల్=ప్రకాశించుచున్న, అవనీంద్రచయ = రాజసమూహములయొక్క, అనఁగా రాజులు పూజింపఁబడుచున్న యని భావము. చంద్ర=పచ్చకప్పురము, చందనానులేపన=మంచి గంధపు పూతలును, నైపథ్యకుసుమమాలా=అలంకారార్థము దాల్చిన పూలదండలయొక్క, పరాగ=ధూళి, లేక పుష్పాడియొక్క, గంధ=పరిమళమును, వహము=దాల్చినది, విచ చల్లని గంధవహము=అయినట్టి చల్లని వాయువులు, అల్లనల్లన=మెల్ల మెల్లగా, వీచె=ప్రసరించెను.

తా. అప్పుడు రాజులు వసించిన తల్పంబులమధ్యభాగంబులందు, సకల రాజులును ధరించిన పచ్చకప్పురమును, మంచిగంధంబును, నలంకారార్థమయిన పూలదండలయొక్క పరాగగంధంబును వహించిన చల్లని వాయువులు మెల్లమెల్లగా వీచ నారంభించెను.

సీ. వె వె మహాశ్చర్యపర్యత్సకంబులై

తనమీఁద నృపులనేత్రములు వ్రాల

సలినావునన్నిధి నక్షత్రములువ్రాలె

రాజులు దనమ్రోలఁ శీ బ్రభలఁ దొఱఁగ
 నఖిలలోకమనోజ్ఞ శీ యై యొప్పుతనమూర్తి
 చిత్తసంభవు నైన శీ సిగ్గుపఱుపఁ
 దనప్రాభవము దేవతాకోటి నైనను
 పాణిపద్మములు మోడ్వంగఁజేయ
 తే. వలపు మిగులఁ బతింపరావరణయోగ్య
 రమ్యశృంగారకలితుఁడై శీ రాజవీధి
 నల్ల నతెంచి యొక్కసిగ్గుహాసనంబు
 నధివసించెను నలుఁడు మారచాగ్రభూమి.

134

టీ. నలుఁడు, పైపైఁ=మీఁదుమీఁదుగా, మహాశ్చర్యపర్యత్సకంబులై =
 ఆశ్చర్యముచే వేడుక పడుచున్నవయి, తనమీఁదఁ, నృపుల నేత్రములు, వ్రా
 లఁ=పడుమండఁగా, అనఁగా రాజులందఱను మిక్కిలి వేడుకయు నాశ్చర్య
 మను గలిగి, తన్నుఁ జూచుమండఁగా నని భావము. నలినాపునన్నిధిఁ=నూ
 ర్యుని సన్నిధానమందు, నక్షత్రములునోరెఁ, రాజులు, తనమ్రోలఁ=తన
 యెదుట, ప్రభలఁ=కాంతులను దొఱఁగఁ=పోఁగొట్టుకొనుమండఁగా, అనఁ
 గా సూర్యునిచేతి నక్షత్రములు కాంతివిహీనము లయినట్లు దనసన్నిధియందు
 రాజులందఱును గాంతివిహీను లగుచున్నారని భావము. అఖిలలోకమనోజ్ఞమై
 =సమస్తలోకములలోను మిక్కిలిసౌందర్యము కలదై, ఒప్పుతనమూర్తి=ప్రకా
 శించునట్టి తనయా కారము, చిత్తసంభవునైనఁ=మన్నఘనమైనను, సిగ్గుపఱుపఁ
 =సిగ్గుపడునట్లు చేయుచుండఁగా, అనఁగా పలుని యాకారరేఖ సౌందర్యపం
 తుండని ప్రసిద్ధి కెక్కిన మన్నఘనమగుఁగాడ సిగ్గును గలిగించుచున్నదని భావము.
 తనప్రాభవము=తన సామర్థ్యము, దేవతాకోటి నైనఁ=దేవతాసమూహముల
 నైనను, పాణిపద్మములు, మోడ్వంగఁజేయఁ=మోడ్చునట్లు చేయుచుం
 ఁడఁగా, అనఁగా దాను దేవతలచేతను గూడ నమస్కరింపఁదగిన సామర్థ్యము
 గలవాడని భావము. వలపు=కోరిక, మిగులఁగఁ=అతిశయించునట్లుగా, పతిం

వరా... కలితుడు—పతింపరా=కన్యకను, వరా=వరించుటకు, యోగ్య=తగిన, రమ్య=మనోహరమైన, శృంగార=సౌందర్యముతో, కలితుడు=ఒప్పుచున్న వాడు, వి, రాజపీఠిక్ = రాజమార్గమునండి, అల్లక్ = మెల్లగా, ఏతెంచి=పచ్చి, మంచాగ్రభూవిక్ = మంచలకు మొదటనున్న ప్రదేశమందు, ఒక్క సింహాసనంబుక్ = ఒక సింహాసనమునందు, అధినించెను = కూర్చుండెను.

తా. అంతట నలమహారాజు రాజులందఱును వేడుకపడి తిన్నఁ జూచుచుండఁగా, సూర్యుడొడుట నక్షత్రములవలెను దనయెరుట రాజులందఱును గాంతిహీను లగుచుండ, తనసుందరాకారియు చున్నదికిఁగూడ సిగ్గు పుట్టించుచుండఁగా దేవతలక్షనను నమస్కరింపఁదగిన ప్రభుత్వము కలవాడై స్వయంవరోత్సవమునకుఁ దగిన వేషమును ధరించి, రాజపీఠము మెల్లమెల్లన నేతెంచిపచ్చి యొక్కసింహాసనమునందుఁ గూర్చుండెను.

తే. కదిసి పరిపాటిమణిమంచరకములమీఁద

రాకుమారకు లై యున్న నాకవిభులు :

నలునిపైఁ దమకంబును న దెలియఁ జూచి

తారు నవ్వేళ నలరూపధారు లై రి.

135

టీ. కదిసి=స్వయంవరప్రదేశమునకు పచ్చి, పరిపాటిక్ = క్రమముగా, మణి మంచకములమీఁదక్ = రత్నమయములయినమంచములమీఁద, రాకుమారుకు లయి, ఉన్న నాకవిభులు=ఇంద్రాదులు, నలునిపైక్ = నలరాజునందున్న, తమకంబును=దమయంతిమోహమును, తెలియఁజూచి=తెలిసికొనుట కిష్టపడి, తారు, అవ్వేళక్, నలరూపధారులు=నలరూపములను ధరించినవారలు, విరి=అనఁగాఁ దామును నలరూపములను దాల్చినచో నలునిపప్పు నొరునిఁ బెండ్లియాడ ననియున్న దమయంతి మోహముచేఁ దమలో నెవరినైనను జూచినలునిగాభావించి వరించు నేమోయని తెలిసికొనుటకు నలరూపధారులై రని భావము.

తా. స్వయంవరస్థమందుఁ గ్రమముగా రత్నఖట్వములపై రాకుమారులుగా నున్నయింద్రాదులు దమయంతికి నలునిపై నున్నతమకమును జూచి తామునలరూపములు దాల్చినచో వరించు నేమో యనుతలంపున నలరూపధారులై రి.

ఉ. ఈనకలంబునం గలమహీపతివర్గము నున్న నుండనీ
యాసభ యొప్పెనట్లు నిమగ్నాధిపుచేతఁ జతుర్దిగీశిచే
వాసవలోకదివ్యవనరవాటిక సర్వనగాఢ్య యయ్యును
ద్భాసితలక్ష్మీ నొందునకరదా యలకల్పకపంచకంబుచేన్.

టీ. ఈనకలంబునఁ, కలమహీపతివర్గము=ఉన్నరాజులసమూహము, ఉన్నఁ ఉండనీ=ఉండిననుండుఁగాక, ఆసభ, అట్లు, నిమగ్నాధిపుచేతఁ=నలుని చేతను, చతుర్దిగీశిచేఁ=నల్వరుదిక్పాలురచేతను, ఒప్పెన్=ప్రకాశించెను, వాసవలోకదివివనరవాటిక=స్వర్గలోకములోనున్న వంశవనము, సర్వనగాఢ్య యయ్యున్=అన్నివృక్షములతోనుండియున్న దయ్యును, ఉద్భాసితలక్ష్మీ=అధికమయినకాంతిని, అలకల్పకపంచకంబుచేఁ=ఆయయిదింట్లకల్పవృక్షముల చేత నే, ఒందున్ కదా=పొందునుగదా.

తా. సందనవన మనేకవృక్షములతోనిండినను గల్పవృక్షములచేతనే యధిక కాంతిని జెందుచున్నట్లు లాసభ సమస్తరాజులతో నిండినను కేవలము నలుని చేతను, నింబాదులచేతను మాత్రమే ప్రకాశించెను.

వ. ఇవ్విధంబున సుమేరుభూధరకూటసన్నిభంబు లగుహాటకమం
చకంబులమీఁదఁ గర్కోటక వాసుకీప్రభృతు లగుపాతాళ
భువనవాసులును మేధాతిథి వధాను లగువసుధాలోకవాస్త
వ్యులును బాక శాసనపరేతరాజముఖ్యు లగుత్రివిష్టపవీలయు
లును నుభోపవిష్టులై యుండుటఁ గనుంగొని సంతృప్తాం
తరంగుండై భీమభూపతి తనడెందంబులోన నీయున్నయంద
ఱు బృందారకసంక్రీర్తనీయచరిత్రులు వీరికులశీలవృత్తివిభవం
బు లెఱింగి వర్ణించి దమయంతికిఁ జూపి చెప్పం దైలోక్య
జనని నిత్యప్రగల్భవాచాల భగవతిదేవి దక్కం దక్కినవారు
నేర రని విచారించి యమృతహాదేవి నిట్లని ప్రస్తుతించె. 137

టీ. ఇవ్విధంబునఁ, సుమేరుభూధరకూటసన్నిభంబులు=మేరుపుపర్వత

ముయొక్క శృంగంబులతోఁ బోలుమన్నవి, అగుహాటకమంచంబులమీఁదఁ =
 అయినట్టిబంగారుమంచములందు, కర్కోటక వాసుకి ప్రభృతులు=కర్కో-
 టకుఁడువాసుకి మొదలగువారు, అగుపాతాళభువనవాసులును=అయినట్టిపాతా-
 లలోకవాసులును, మేధాతిథిప్రధానులు= మేధాతిథి మొదలగువారు, అగువసు-
 ధాలోకవాస్తవ్యులును, పాకశాసనపరేతరాజముఖ్యులు = ఇంద్రయమాములు,
 అగుత్రివిష్టపనిలయులును = అయినట్టిస్వర్గలోకవాసులును, సుఖోపవిష్టులై=
 సుఖముగాఁగూర్చుండినవారయి, ఉండుటఁ, కనుంగొని, సంతృప్తాంతరం-
 గుండై=సంతోషించినమనస్సుకలవాఁడై, భీమభూపతి, తన డెంపంబులోనఁ,
 ఈయున్నయంచును, బృందారకసంకీర్తనీయచరిత్రులు= దేవతలచే నుతింపఁ
 దగినప్రవర్తనలుకలవారు, వీరికులశీలవృత్తవిభవంబులు=వీరియొక్క వింశంబు-
 లును సత్ప్రసన్నములును, చరిత్రమును, సంపదలను, ఎఱింగి, విల్లించి, దమ-
 యంతికఁ, చూపి, చెప్పఁ=చెప్పటకు, త్రైలోక్యజనని=మూఁడులోకముల
 కుఁడల్లియు, నిత్యప్రగల్భవాచాల=ఎల్లప్పుడును ప్రగల్భవాక్కులుగలదియు, భగ-
 వతిదేవి=సరస్వతీదేవి, తక్కిఁ = విడిచి, తక్కినవారు, నేరరు, అనివిచా-
 రించి=అలోచించి, అమృహదేవిఁ=ఆసరస్వతిని, ఇట్లు, అని, ప్రస్తుతించెఁ =
 పాగఁడెను.

దండకము - జయజయ జనయిత్రీ ! కల్యాణసంధాత్రీ ! గాఢర్వ
 విద్యాకళాకణనాళాం త్రివేదీవళీం సారసాహిత్యసాహిత్య
 నిర్వర్తితప్రోల్లసద్వృత్తరక్తా మనేకాభిచారక్రియాశోమ
 ధూమావళీమేచకాధర్వశామ్నాయోమావళీం కల్పశిక్షా
 క్షరాకల్పసాక్షాచ్ఛరితాం నిరుక్తప్రియోక్తిం భుజద్వంద్య
 తామన్నవానేన సంశోభితాం ఛందసాజాతివృత్తప్రభేదప్రభి-
 న్నేనవిద్యామయూత్యాం భజే. భగవతిగుణదీర్ఘభాప్రాద్య
 వాం సంతతిం సందధానం మహాశబ్దనిష్పాదకవ్యాక్రియాశా-
 స్త్రకాఞ్చీకలాపం కటీమణ్డలే బిభృతీం జ్యోతిషాహారదణ్డేన

తారోదయస్ఫుర్తివిద్యోతమానేన విభ్రాజితామాత్మపతా
 మరాగాన్వితాభ్యా ముభాభ్యాంచ పూర్వోత్తరాభ్యాం మ
 హాదర్శనాభ్యాం ప్రతిష్ఠాపితోష్ణప్రవాళాం పరబ్రహ్మకర్తృవే
 దప్రభేదాద్విధాయస్వధాద్వింశరీరం ప్రతిష్ఠాం పరాంప్రాప్త
 యాచారుమీమాంసయా మాంసలేనోరుయుక్తేన సమ్యక్స
 రాచ్ఛాదనం లాలయంతీ ముహూః పత్త్రదానే గుణాన్విత
 పూగానకృత్తణ్డనభ్రాశ్చిమాఙ్గోకమానేన దంతాత్మనాతర్కశా
 స్త్రేణ మమవ్యభిఖ్యాం ముఖే ఖ్యాపయంతీ ధ్రువం దేవి
 వస్తేతమాం త్యామహం. ద్రుహిణగృహిణీమత్స్యవత్తాది
 సంలక్ష్మితం పాణివద్గం త్వదీయం పురాణమ్, శిరస్తావకం ని
 ర్మలం ధర్మశాస్త్రమ్, దలాభ్యాం భ్రువావ్రాంకియామ
 స్త్యరాజస్య, త్వద్విస్తునాచిత్రకం ఫాలభాగే తదర్థేస్తునా తే
 విరిశ్చి ర్విపశ్చేకలక్వాణచాపం ప్రణిన్యేస్వయమ్. భవతు
 మమశుభం భారతి! త్వత్ప్రసాదాదసాధారణా త్సత్కృ
 పాధారిభూతం ప్రభూతమ్. నమ స్సోమసిద్ధాస్తకాంతాననా
 యై నమ శ్శూన్యవాదాత్సమధ్యాన్వితాయై సువిజ్ఞానసామ
 స్త్యహృత్పక్షజాయై నమస్తేస్తు సాకారతాసిద్ధిభూమ్నీ న
 మస్తేస్తు కైవల్యకల్యాణసీమ్నీ నమ స్సర్వగీర్వాణచూడా
 మణిశ్రేణిశోణప్రభాజాలబాలాతపస్తేరసాదామ్బుజాయై, న
 మస్తేశరణ్యై నమస్తే వశేణ్యై నమ శ్శర్కరాయై నమ శ్శా
 శ్వతాయై నమో విశ్రుతాయై నమ శ్శరదాయై నమ శ్శా
 రదాయై నమస్తే నమస్తే నమః.

138

టీ. కల్యాణసంధాత్రి=మంగళములను గలిగించునట్టి, జనయత్రి=ఓత్తిల్లి!
 జయజయ = సర్వోత్కర్షణతోఁ బ్రవర్తిల్లెదవుగాక, గాంధర్వ...నాళాం -

గాంధర్వవిద్యాకళా = నంగీతకాస్త్రమనెడి, కంఠనాళాం = మెడగలిగినట్టియు,
 త్రివేదీనలీం = ఋగ్వేదసామవేదములనెడి, ఐలీం = ఐశులుగలట్టియు, అనఁగా
 మదరరేఖలనుట, ఉదరమందు మూడురేఖలుండుట భాగ్యసూచకమని సాము
 ద్రికప్రసిద్ధము. సార...తరంగాం - సార = శ్రేష్ఠమయిన, సాహిత్యం = శబ్దార్థ
 ములకూడికయొక్క, సాహిత్యం = తృప్తిచే, నిర్వర్తితం = సమకూర్పబడు, ప్రో
 ల్లసత్ = మిక్కిలిప్రకాశించు, దృక్ తరంగాం = తరంగములనెడిచాపులుగలట్టి
 యు, అనఁగా సరస్వతికి శబ్దార్థములే సేత్రములని భావము. అనేక...వలీం -
 అనేక = పలువిధములయిన, అభివారక్రియా = హింసాకూపకమగు క్రియలనిమి
 త్రమయిన, హోమం = ఆహుతిచేయుటవలనఁగలిగిన, సూమావళి = మాంసంపంక్తి
 చేత, మేచకం = నల్లనైన, అధర్వణామ్నయం = అధర్వవేదమనెడి, గోమానలీం =
 నూఁగారుగలట్టియు, అధర్వవేదోక్తములగు నభివారహోనామలవలనఁగలుగు
 భూమిపంక్తిచే నల్లనైన యధర్వవేదమనునూఁగారుగలవనుట. కల్ప...చరి
 త్రాం - కల్పం = కల్పసూత్రములును, శిక్షా = శిక్షాగ్రంథమును, అక్షరం = కాశ్యప
 మైన, ఆకల్పం = అలంకారములునుగాను, సాక్షాచ్ఛ్రితాం = స్నేయచరిత్రమును
 గలట్టియు, అనఁగా సరస్వతికిఁ గల్పసూత్రములు భూషణములు, శిక్షాగ్రంథ
 ము తనచరిత్రమును దెలుపుచున్నదియు నగుచున్నదని భావము. నిరుక్తిప్రియో
 క్తిం = వేదార్థమును నిర్వచనముచేసెడి నిరుక్తిగ్రంథమనెడి, ప్రియోక్తిం = సర
 సాలాపములుగలదియు అనఁగా నిరుక్తి సరస్వతికి మాటలగుచున్న పని
 భావము. భుజవ్యంప్రతాం = బాహువ్యయభావమును, అశ్నువానేన = పొందినది
 యు, జాతివృత్త...భిన్నేన-జాతివృత్తం = జాతులు-వృత్తములు-నాఁబడుప్రభే
 దభేదముచే, ప్రభిన్నేన = భేదముపొందియున్న, ఛందసా = ఛందశ్శాస్త్రము
 చే, సంశోభితాం = ప్రకాశించుచున్నట్టియు, అనఁగా జాతివృత్తములభేద
 ముచే రెండువిధములయిన ఛందశ్శాస్త్రము సరస్వతికి భూషణములగుచున్నవని
 భావము. విద్యామయీం = విద్యాస్వరూపురాలవగు, త్వం = నీన్నను, భజే =
 నేవించుచున్నాను. భగవతి = ఓభగవంతురాలా! గుణదీర్ఘభావోద్భవాం-
 గుణం = పట్టిసూత్రముయొక్క, దీర్ఘభావం = దీర్ఘమువలన, ఉద్భవాం = పుట్టి

నదియు, వ్యాకరణపక్షమందు, గుణ...ఉద్భవాం-గుణ=గుణములు, దీర్ఘ=దీర్ఘములు, భావ=భావప్రత్యయములు మొదలగువావలన, ఉద్భవాం=కల్గిన, సంకీర్ణం=సమాహమును, అనగా శబ్దజాలముననుట, సంభవాం = ధరించుచున్నట్టియు, మహా...కలాపం—మహాత్ = గొప్పమున, లేక, అనేకములయిన, శబ్ద=శబ్దజాలమును, నిష్పాదక=పుట్టించుచున్న, వ్యాకరణశాస్త్ర)=వ్యాకరణశాస్త్ర మనెడి, కాంతీకలాపం=మొలతాటిక, కట్టించడలే=మొలయందు, బిభత్సం=ధరించుచున్నట్టియు, అనగా వ్యాకరణవామెను మొలత్రాడగుచున్న గని భావము. తార...మానేన—తార=నక్షత్రములయొక్క, ఉదయ=ఉదయించుటలనుబట్టి, స్ఫూర్తి=శుభాశుభఫల కథనముచే, విద్యోతమానేన=ప్రద్యమయిన, హరపక్షమందు, తార...మానేన—తార=మధ్యమణియొక్క, ఉదయస్ఫూర్తి=కాంక్ష్యతిశయముచే, విద్యోతమానేన=ప్రకాశించుచున్నదియు, జ్యోతిషా=జ్యోతిశాస్త్ర మనెడి, హరపక్షం=ముత్యాల హరముచే, విభాజితాం = ప్రకాశించుచున్నదియు, అక్షపక్షమనగానివి తాభ్యాం = తనపక్షమం దభినివేశముతోఁ గూడికొన్నట్టియు అనగా వాది ప్రతివాదులు తాము వాదించునదియె యుచితమైనపని యభివేశముతోఁ గూడికొనుచుందురని భావము. ఓష్ఠపక్షమందు-ఆస్థి=తమయొక్క, పక్ష=పార్శ్వములందు, అనురాగ=ఎఱుంగవనముచే, అన్వితాభ్యాం = కూడికొన్నవియు, ఉభాభ్యాం=రెండయిన, పూర్వోత్తరాభ్యాం = పూర్వపక్షము-ఉత్తరపక్షము- అనెడి, మహదర్పనాభ్యాం=మహాశాస్త్రములచేత, ప్రతిష్ఠా...ప్రవాళాం-ప్రతిష్ఠాపిత = స్థాపనచేయఁబడుచున్న, ఓష్ఠప్రవాళాం=చిగురువంటి పెదవులు గలిగినట్టియు అనగాఁ బూర్వపక్షోత్తరపక్షము లామెపెదవు లగుచున్నవని భావము. పర...భేదాత్—పరబ్రహ్మాత్ = పరబ్రహ్మమునమాత్రోమే చెప్పుచున్నట్టియు, కర్తృత్వం=కర్తృకలాపమే ప్రయోజనము గలట్టియు, పేద=పేదములయొక్క, ప్రభేదాత్ = భేదమువలన, స్వం=స్వకీయమైన, శరీరం=దేహమును, ద్విధా=రెండువిధములుగా, విధాన్=చేసి, అనగా జ్ఞానకాండకర్తృకాండములను దెలుపువేదములయొక్క భేదముచే మీమాంసయుఁ బూ

ర్వమిమాంసయనియు సుత్తరమిమాంసయనియు రెండువిధము లైనదని భావము. పరాం=గొప్ప చగు, ప్రతిష్ఠాం=స్థితిని, ప్రాప్తయా=పొందిన, చారుమిమాంసయా=ఒప్పుచున్న మిమాంసయనెడి, మాంసలేన=బలిసిన, ఊరుయుగ్మేన=రెండుతోడలచేతను, సమ్యక్పరాచ్ఛాదనం - సమ్యక్=లెస్సగా, పర=ఉత్కృష్టమైన, ఆచ్ఛాదనం=ఎత్త్రమును=మీ మాంసపక్షమందు - సమ్యక్...దనం=లెస్సగా పరులను దిరస్కరించుటను ననియర్థము, లాలయంతిం = అంగీకరించుచున్నట్టియు, అనఁగాఁ బూర్వమిమాంసోత్తరమిమాంసలు సరస్వతికిఁ బొడవై విలసిల్లుచున్నవని భావము. ముహుః = మాటిమాటికి, పత్రదానే=పత్ర=పౌతిష్ఠాపత్రముయొక్క, దానే=ఖండించుటయందును, గుణా...మానేన=గుణాన్విత = గుణవంతులయొక్క, అనఁగాఁ బండితులయొక్క యనుట, పూగ=బృందమును, ఆసక్యత్ = అనేకపర్యాయములు, ఖండన=ఖండించుటయందలి, ప్రాశ్నిమ=నైపుణ్యముచే, ఆధౌకమానేన=ప్రవర్తించుచున్న, చంపపక్షమందును, గుణా...మానేన=గుణ = కషాయాదిగుణములచే, అన్విత=కూడికొన్న, పూగ=పోకచెక్కను, ఆసక్యత్ = మాటిమాటికిని, ఖండన=ఖండించుటయందలి, పౌశ్ని=నేర్చుచే, ఆధౌకమానేన=వర్తించుచున్న, దంతాత్మనా = దంతరూపమయిన, తర్కశాస్త్రీణ = తర్కశాస్త్రముచే, కామః=అర్వాద్యమయిన, అభిఖ్యాం=కాంతిని, ముఖే=ముఖమందు, ఖ్యాపయంతిం=ప్రకటించేయుచున్నట్టియు, అనఁగాఁ బౌతివాదుల పౌతిష్ఠాపత్రమును సంపత్సమాహమును వాదముచే నిరాకరించుటయందు నేర్పుగల తర్కశాస్త్రము నాగవల్లీదశములను పోకచెక్కలను ఖండించుటయందు సమర్థములయినవంతము లగుచున్నవని భావము. త్వాం=నిన్నును, ధ్రువం=నిశ్చయముగా, వందేతమాం=నమస్కరించుచున్నాను, ద్రుహిణ గృహిణి=బ్రహ్మకు భార్యవగు సరస్వతీ, మత్స్య...లక్ష్మితం=మత్స్య=మత్స్యపురాణము, పద్మ=పద్మపురాణము, ఆది=మొదలగువానిచే, సంలక్ష్మితం = కూడికొని యున్నదియుండుచు, హస్తపక్షమందు - మత్స్య...లక్ష్మితం=మత్స్యరేఖ, పద్మరేఖ మొదలగువానిచే నొప్పుచున్నదియు, పురాణం=పురాణములను, త్వదీయం = నీసం

బంధ మయిన, పాణిపద్మం = హస్తపద్మమును, నిర్మలం = దోషరహితమైన, ధర్మశాస్త్రము, తావకం, శిరః=నీశిరస్సు, ఓంక్రియామంత్రరాజస్య = ఓంకారమంత్రరాజముయొక్క, దలాభ్యాం=దశములచేతను, శ్రువౌ=కనుబొమలను, తద్ద్విందునా = ఆ ఓంకారములోనున్న, బిందువుచేత, ఫాలభాగే = నుదుటియందు, చిత్రకం=బొట్టును, తదర్థేందునా=ఆయోంకారములో నున్న యర్థచంద్రరేఖచేత, విపంచీ కలక్వాణచాపం = వీణియవలెనే యవ్యక్తమధురధ్వనులను జేయుచాపమునుగాను, విరించి=బ్రచ్చి, తే=నీకు, స్వయం=స్వయముగా, ప్రణీ=నిర్మించెను. భారతి, అసాధారణాత్ = గొప్పదయిన, త్వత్ప్రసాద = నీయనుగ్రహమువలన, సత్కృపాధార భూతం=మంచిదయకుఁ గారణభూత మైనదియు, ప్రభూతం=గొప్పదయిన, శుభం=మంగళము, భవతు=అగుఁగాక, 'సోమ...ననాయై, సోమసిద్ధాంత=చంద్రసిద్ధాంతమ నెడి, కాంత=మనోహరమైన, ఆననాయై=ముఖముగలనీకు, నమః = నమస్కారము, శూన్య...తాయై-శూన్యవాద=నాస్తికవాదమే, ఆత్మ=రూపముగాఁగల, మధ్య=నడుముతో, అన్వితాయై=కూడిన నీకు, నమః=నమస్కారము, అనఁగాఁగృహించిన యుదరముగలదని భావము, సువిజ్ఞాన...జాయై-సువిజ్ఞాన=నిరాకారజ్ఞానముయొక్క, సామస్త్య=సంపూర్ణతయే, హృత్పంకజాయై=హృదయపద్మముగల, తే=నీకు, నమః=నమస్కారము. సాకారతా సిద్ధిభూమే=సాకారతా=సాత్రాంతికమతముయొక్క, సిద్ధి=ఫలమునకు, భూమే=స్థానభూతమైన, సాత్రాంతికుండనువాఁడు, నీల పీతాదిజ్ఞాములయొక్క ఐక్యమే ముక్త్యయని చెప్పెను. అట్టిమతమున నీవే స్థానమవనిభావము. తే, నమః= నమస్కారము, కైవల్యకల్యాణసీమే=మోక్షమనెడి కల్యాణమునకు, సీమే=నిలయమవయిననీకు, నమః, సర్వ...జాయై-సర్వ=సమస్తమైన, గీర్వాణ=జేవతలయొక్క, చూడామణి = శిరోరత్నములయొక్క, శ్రేణి= పంక్తులచే, శోణ = ఎఱ్ఱని, ప్రభాజాల=కాంతిసమూహ మనెడి, బాలాతప=సూర్యకాంతిచే, ప్రేర=వికసించిన, పాదాంబుజాయై=పాదపద్మములు గలనీకు, నమః, శరణైర్వరక్షకురాల వగు నీకు, నమః, పరేణైర్వ=శ్రేష్ఠురాలవగు నీకు, నమః, శర్తదాయై=

సుఖమునిచ్చు నీకు, నమః, శాశ్వతాయై=స్థిరముగా నుండెడి నీకు, నమః, విశ్రుతాయై=ప్రసిద్ధురాలవగు నీకు నమః, శారదాయై=శారదవయిన, తే=నీకు, నమః=నమస్కారము.

వ. అని ప్రస్తుతించిన.

139

మ. జగతీనాథునియుండటన్నిలిచె సారీక్షాత్కారముంబొందియా
జగదేక స్తననీయశారద శరశ్చంద్రదాతపాలోకము
న్నగవుండేటయు దివ్యదేహరుచియు శసమేళనం బొంది చె
ల్వగుచుండెగరుణాపరాయణత నీయ్యాస్థానమధ్యంబునన్.

టీ. అన్యూస్థానమధ్యంబునన్ = ఆసభామధ్యమున, ఆ...నీయ=లోకము లో యుక్తయుగా నుతింపఁదగిన, శారద=సరస్వతి, శరత్...కమున్-శరత్ = శరత్కాలసంబంధమైన, చంద్రదాతప=వెన్నెలవంటి, అలోకమున్ = ప్రకాశము వంటి ప్రకాశము గల, నగవుండేటయు = తేట యైనవపుసు, దివ్యదేహరుచి యున్ = మనోహరమైన దేహకాంతియును, సమేళనంబు, ఒంది=మిశ్రమయి, చెల్వు=అందము, అగుచుండెగరుణాపరాయణతన్ = కరుణాపరాయణతన్ = దయాధీనురాలగుటచే, జగతీనాథునియుండటన్ = భీమరాజు చెంగట, సాక్షాత్కారమున్, పొంది=ప్రత్యక్షమై, నిలిచెన్, అనఁగా సరస్వతి ప్రత్యక్షమాయైనది భావము.

తా. లోకమునకంతకును గొనియాడఁదగిన యాసరస్వతి, శరత్కాలచంద్రికవలె బ్రకాశించుచున్న మందహాసమును, దేహకాంతియును మేళనము చెంది ప్రకాశించుచుండఁగా నాసభలో భీమరాజునెదుట ప్రత్యక్షమైలిచెను.

శా. లాటీచి త్తసరోమరాళ కుకురీలావణ్యలోలాత్త క
ర్ణాటీన్మత్తకళావిలోకనసమారంభప్రియంభావుకా
భోటీనేత్రచకోరచంద్ర మగధీరపుష్పస్త్ర చోళీకుచా
ఘటస్థాపితమన్నభాంకకుహళీరగాఢాంకచాళిప్రియా. 141

టీ. లాటీ...మరాళ-లాటీ=లాటదేశ స్త్రీల, చిత్త=మనస్సునెడి సహజము

సరస్సునకు, మరాళ=హంసమువంటివాడా! కుకురీ...లాత్త—కుకురీ=కుకురదేశ
 స్త్రీల, లావణ్య=సౌందర్యమందు, లోల.= ఆనక్తమగు, అత్త=మనస్సు గల
 వాడా! కర్ణాటీ...భావుకా=కర్ణాటీ=కర్ణాటస్త్రీల, నృత్తకళా=నాట్యచా
 తుర్యమును, విశోకన=చూచువిషయమయి, సమారంభ=త్వరపడుటయందు,
 ప్రియంభావుకా = ఇష్టపడుచున్నవాడా! భోటీ...చంద్ర—భోటీ=భోట
 దేశస్త్రీల, సేత్ర=కన్నుల సెడి, చకోర=చకోరపక్షులకు, చంద్ర=చంద్రునివంటి
 వాడా! మగధిపుష్పస్త్రీ = మగధదేశస్త్రీలకు మన్ననునివంటివాడా!
 చోళీ...మన్మథాంక=చోళదేశస్త్రీలయొక్క, కుచ = స్తనములయొ
 క్క, ఆఘాట ప్రదేశమునందు, స్థాపిత=ఉంపబడిన, మన్మథాంక=మదనచి
 హ్నులుగలవాడా! కుహళీ...క్రియా—కుహళీ = కుహళదేశస్త్రీలయొక్క,
 గాఢ=బిగువయిన, అంకపాళి=కాగిలించితయందు, ప్రియా=ఇష్టముకలవాడా!
 స్పష్టము.

క. మందారమంజరీమక

రందసుధామాధురీధురీరాధుర్యవచ

స్సందర్భరూపరేఖా

కందర్పా! పాండ్యరాజగజపంచాస్యా!

142

టీ. మందార...సందర్భ—మందార=మందారపుష్పములయొక్క, మం
 జరీ=గుత్తులయొక్క, మకరందసుధా = అమృతతుల్యమయిన మకరందము
 యొక్క, మాధురీ=తియ్యదనముయొక్క, ధురాధుర్య=బరువును మోయు
 చున్న, పంచసందర్భ=వాక్సందర్భము కలవాడా! అనగా సమృతతుల్యము
 లయినవాక్కులుగలవాడా! రూపరేఖాకందర్పా=సౌందర్యరేఖకు మన్నఘని
 వంటివాడా! పాండ్య...పంచాస్యా—పాండ్యరాజ=పాండ్యదేశపురాజునెడి,
 గజ=వీరుగనుక, పంచాస్యా=సింహమువంటివాడా!

తా. స్పష్టము.

మాలిని. హరిచరణసరోజభ్యాననిష్ఠాగరిష్ఠా

• ధరణిధరధిధీర్ధాధ్యక్షతావర్యవీర్యా

తరుణకమలనేత్రా తల్లమాంబాసుపుత్రా

విరహితమదశంకా వీరనారాయణాంకా !

148

టీ. హరి...గరిష్ఠా—హరి=విష్ణుమూర్తి యొక్క, చరణసరోజ=పాదపద్మములను, ధ్యాన=సంస్కరించుటయందలి, నిష్ఠా=నియమముచే, గరిష్ఠా=శ్రేష్ఠుడయినవాడా! ధరణి...వర్యా—ధరణి = భూమియొక్క, భర = బరువును, దిగ్భిర్వా=ధరింపఁదలంపుచే, అధఃకృత=క్రిందుగాఁజేయఁబడిన, అహార్యవిర్యా=మేరుపర్వతముగలవాడా! తరుణకమలనేత్రా=లేతతామరపంటికన్నులుగలవాడా! తల్లమాంబాసుపుత్రా=తల్లమాంబాదేవియొక్కకుమారుడా! విరహితమదశంకా=లేనిగర్వసందేహముగలవాడా! అనగా నితనికిఁ గర్వముగలదాయనుశంకకుఁగూడ నవకాశములేనివాడా! వీరనారాయణాంకా = వీరవారాయణుఁ డనుబిరుదము గలవాడా!

గద్యము. ఇది శ్రీమత్కమలనాభపౌత్ర మారయామూత్యపుత్ర సకలవిద్యాసనాథ శ్రీనాథభట్టప్రణీతం బైనశృంగారనైషధంబునందుఁ జతుర్థాశ్వాసము.

శ్రీరఘు.

శృంగారనైషధము

పంచమాశ్వాసము.

పాదాంభోరుహసం

సాపితమణిమకుటకటక ర్దుశర్దుశనినదా

టోపవికంపితవిమత

తౌచాలకులాంతరంగ మామిడిసింగా.

1

టీ. శ్రీపాదా...తరంగ-శ్రీ=శోభాయుక్తములయిన, పాదాంభోరుహ=పాదపద్మములందు, సంసృత=ఉంపబడిన, మణిమకుట=రత్నకిరీటుయొక్కయు, కటక=కడియములయొక్కయు, ర్దుశర్దుశనినద=ర్దుశర్దుశధ్వనులయొక్క, అటోప=అతిశయముచేత, వికంపిత=విశేషముగాఁ జలింపఁజేయఁబడుచున్న, విమతౌపాల=శత్రురాజులయొక్క, కుల=సమూహముయొక్క, అంతరంగ=మనస్సులుకలవాఁడా!మామిడిసింగా!అనఁగా సామంతప్రభువులువచ్చి మామిడిసింగనపాదపద్మములను దమకిరీటుములును జేతికడియములును దాఁకునట్లు చేయుచు నమస్కరింపఁగా రత్నమయములయినవానియొక్కధ్వనులు విని శత్రువులు మిగులభయపడుచున్నారనుట. ఈచెప్పటచే మామిడిసింగనమంత్రి సమస్తసామంతులచేతను నమస్కరింపఁబడుచుండె ననియు, శత్రువులకు భయము కలిగించుచున్నాఁడనియు భావము.

తా. స్పష్టము.

వ. అవధరింపుము.

2

తే. అట్లు సాక్షాత్కరించిన యఖిలజనని

భారతీదేవిఁ జూచి భూపాలకుండు

నమ్రహాస్థానమున నున్న యఖిలజనులుఁ

తేతు రెత్తి ప్రణామముల్ చేసి రర్థి.

3

టీ. అట్లు = అరీతిగా, సాక్షాత్కరించిన యఖిలజనని = ప్రత్యక్షమయినలోకములతల్లిని, భారతీదేవి = సరస్వతీదేవిని, చూచి, భూపాలకుండు = ఆభీమరాజును, అమ్రహాస్థానమున = అగోష్ఠసభయందు, ఉన్న యఖిలజనులు = ఉన్నట్టి జనబంధును, అర్థి = ప్రీతిచే, చేతులు, ఎత్తి, ప్రణామముల్ = నమస్కారములు, చేసిరి.

తా. సరస్వతీదేవి యట్లు ప్రత్యక్షమగుచుండుటను జూచి యాసభయందున్న వారందఱును, భీమరాజును, లేచి చేతులెత్తి సంతసముతో నమస్కరించిరి.

వ. అప్పుడు భోజరాజు తత్కాలవేద్యంబు లగు శకునస్వరాదుల

యానుకూల్యం బెఱింగి నిజతనూజ నమ్రహాదేవికి నప్పగించు

వారి డై యంతఃపురపరిచారికాజనంబుల నియోగించిన. 4

టీ. అప్పుడు = ఆసమయమందు, భోజరాజు = విదర్భరాజు, తత్కాలవేద్యంబులు = ఆకాలమందుఁ దెలియఁదగినవి, అగు శకునస్వరాదుల యానుకూల్యంబు = అగు = అయిన, శకున = శుభనిమిత్తములయొక్కయు, స్వరాదుల = ధ్వనులయొక్కయు, ఆనుకూల్యంబు = అనుకూలత్వమును, ఎఱింగి = తెలిసికొని, నిజతనూజ = తనకమారికను, అమ్రహాదేవికి = అనరస్వతీదేవికి, అప్పగించువారి డై = అప్పగింపఁదలంపుగలవారి డై, అంతఃపురపరిచారికాజనంబుల్ = అంతఃపురమందుండు దాసీజనును, నియోగించిన = ఆజ్ఞాపింపఁగా, అని వైపర్యముతో నన్వయము.

సీ. అఖిలదిగ్దేశరాజాకర్షణక్రియా

మహనీయతరసిద్ధిమంత్రవిద్య
 యాకారరేఖాసతమభ్యుత్థితానన్య
 సాధారణాశ్చర్యజలధివేల
 నేపథ్యహీరప్రభాపూరనిర్మల
 వాణిబింబితనిజస్వచ్ఛకాంతి
 సంకల్పభవదూతసదృశకర్ణాకల్ప
 కల్పారసౌగంధాగతమదాళి

తే. బహువిరోధిమణిప్రభాపల్లవాగ్ర
 మల్లసంగ్రామఖురళికాశమండలాయ
 మాననానాపరిష్కారమహితగాత్రి
 మనుజపతిపుత్రి యాస్థానమునకు వచ్చె.

5

టీ. అఖిల...విద్య-అఖిల=సమస్తమయిన, దిక్=దిక్కులందుఁగల, దేశ=దేశములందున్న, రాజ=రాజులను, ఆకర్షణ=సమీపమునకుఁ గొనితెచ్చుటయనెడి, క్రియా=పనికి, మహనీయతర=మిక్కిలి పూజ్యమైనదియు, సిద్ధ=జపాది పురశ్చరణముచే స్వపశీకృతమై ఘోషింపుమైనదియు, నగు, మంత్రవిద్య=మంత్రవిద్యతో సమానురాలును, అనఁగా ఫలసిద్ధిసొందిన మంత్రముచే తనుంబోలె దన సౌందర్యముచే నందఱు చిత్తమును నాకర్షించుచున్నదని భావము. ఆకార...జలధివేల - ఆకారరేఖా = నిజస్వరూపమువలన, సమభ్యుత్థిత=కలిగిన, అనన్యసాధారణ = అన్యసామాన్యముకాని, ఆశ్చర్య=అద్భుతరసమనెడి, జలధి = సముద్రమునకు, వేల = ఒడ్డువంటిది - అనఁగా నెల్లరకు నబ్బురంబును బుట్టించునాకారవిశేషము కలదని భావము. నేపథ్య...కాంతి-నేపథ్య=అలంకారములందు స్థితియులయిన, హీర = అఱుకోణములుగల మణులయొక్క, ప్రభాపూర=కాంతిసమృద్ధి యనెడి, నిర్మలవారి=స్వచ్ఛమయినజలమందు, బింబిత=ప్రతిఫలించుచున్న, నిజస్వచ్ఛకాంతి = స్వకీయదేహీకాంతిగలది, అనఁగా దమయంతి తా ధరించినయాభరణంబులందు వెల

యు మణులకాంతులందుఁ బ్రతిఫలించుచున్నదని భావము. సంకల్ప...మదా
 లి-సంకల్పభవమన్నగునయొక్క, దూతసదృశమదూతతో సమపైనదియు,
 కర్ణాకల్ప=కర్ణాలంకారముగా నుంచుకొన్న, కల్పార=సుగంధముగల్గిన కలువ
 యొక్క, సౌరభ=సువాసనచే, ఆగత=వచ్చుచున్న, మదాలి=మదించిన తు
 మ్మైనలుగలది. అనఁగా దమయంతి యలంకారార్థము చెవియందు సువాసనగల
 కలువనుంచుకొనఁగా నాకలువయొక్క మంచివాసనలచే నాకర్షింపఁబడి తు
 మ్మైనలు వచ్చుచుండెను. అవి మన్నభదూతలవలె నొప్పుచున్నవిని భావము.
 బహు...గాత్రి-బహు=అనేకములైన, విరోధి=విరుద్ధపర్ణములు గల, మణిప్ర
 భా=మణికాంతులయొక్క, పల్లవాగ్ర=అంకురములయొక్క, మల్లసంగ్రామ=
 మల్లయుద్ధమునకు, ఖరళికామండలాయమాన=గరిడీకాయలై యాదరింపఁబడిన,
 నానాపరిష్కార=అనేకవిధములైనయలంకారములచే, మహిత=ఓప్పుచున్న,
 గాత్రి=శరీరముకలది, అనఁగా నొక్కొక్కగూఢరణమునందుఁ బరురకములగు
 రితనములు దాపియుండుటచే వానికాంతులు పరస్పరములితములై యుండెను.
 పలువిధములగు నాకాంతులొండొంటితో నొకరినొకటి మల్లయుద్ధము
 గాను నాయలంకారములు మల్లయుద్ధముచేయఁదగిన స్థలములుగాను నొప్పు
 చున్నవినిభావము. దమయంతి నానావిధాలంకారంబులను దాల్చియొప్పుచున్న
 దనిభావము. మనుజపతిపుత్రి) = భీమరాజకుమారియగు దమయంతి, ఆస్థా
 నమునకుఁ=పథకు, వచ్చెను.

తా. తనసౌందర్యాతిశయముచే సమస్తరాజ్యులమనంబు నాకర్షించి
 నదియు, దనయాకారవిశేషముచే జూపఁకధికాశ్చర్యము కలిగించుచున్న
 దియు, దనయలంకారరత్నకాంతులందుఁ దనస్వచ్ఛదేహకాంతి ప్రతిబింబిం
 చుచుండఁ గర్ణాలంకారభూతమైన కలువయొక్కవాసనకై విచ్చివతుమైదలు
 మన్నభదూతలవలె దనరారుచుండఁగా నానావిధములగు రత్నకాంతులు
 పరస్పరము మిలితములయి మల్లయుద్ధమొనర్చుటకుఁ దగిన స్థలములుగాఁ జే
 యఁబడిన యలంకారంబులను దాల్చి దమయంతి సభామందిరంబునకు వచ్చెను.
 తే. అతివ పీతావదాతారుగ్రాసితమణి

దీప్తికల్పితదేహోపదేహ యగుచు

సారగోరోచనాగంధసారఘస్పణ

మృగమదాలేపపునరుక్తి మేలుకొలిపె.

6

టీ. అతిప=దమయంతి, వీత... దేహ-వీత=పచ్చనివియు, అడదాత=తెల్లనివియు, అరుణ=ఎఱ్ఱనివియు, అనిత=నల్లనివియు, నగు, మణి=రత్నములయొక్క, దీప్తి=కాంతులచే, కల్పిత=నిర్మింపఁబడుచున్న, దేహోపదేహ=శరీరానులేపము కలదై, సార... పునరుక్తి. సార=ప్రళయమైన, గోరోచనా=గోరోచనముయొక్కయు, గంధసార=పచ్చకర్పూరముయొక్కయు, ఘస్పణ=కుంకుముయొక్కయు, మృగమద=కస్తూరియొక్కయు, అలేప=పూతయొక్క, పునరుక్తి=నిరర్థకములగుటను, మేలుకొలిపె=వెల్లడించుచుండెను. అనఁగా దమయంతి గోరోచనమును, కర్పూరమును, కుంకుమును, గస్తూరిని, శరీరమందుఁ బూసికొనియుండెను. మణియు నామి పచ్చనియు, తెల్లనియు, నెఱ్ఱనియు, నల్లనియు, నగుమణులచేఁ గూర్చఁబడినయలంకారములను ధరించెను. దమయంతిదాల్చిన పలువిధములగు రత్నములకాంతులు ప్రబలి గోరోచనాదులగు పూతలను వ్యర్థములై నట్లు చేయుచున్నవి. అనఁగా రత్నకాంతులు వ్యాపించి గోరోచనాదులపూతలకుంటే జక్కఁగాఁ బ్రకాశించుచున్నవి భాషము. అలం. యథా సంఖ్యము. సామాన్యము.

తా. స్పష్టము

సీ. కర్పూరకస్తూరికాప్రవాహంబులు

ప్రవహింప లోచనశ్రీరాంగణములఁ

గించిదిగంబరీకృతరదద్యుతిపెంపు

పలుకుటోటికి నైన శ్రీభ్రాంతి గాఁగ

భూషామణివ్యాజమున నంగకంబుల

జనులచూపులు వినిశ్చలత నిలువ

మహనీయలావణ్యమధువు నెమ్మనముల

నాకంఠముగఁ గ్రోల శ్రీ నవనిభుజులు

తే. నలుఁ బ్రసూనచాపంబున శీ గలువలేని
యంగభవునకు శక్రబాణాననంబు
బహువిభూషణరత్నశోభామిషమునఁ
దాను గల్పించుచంద మందంబు నొందె.

7

టీ. లోచనప్రాంగణములకొ-లోచన = నేత్రములయొక్క, ప్రాంగణము
లకొ = ముంగిలిభాగములందు, కర్పూర...బులు-కర్పూర = తెల్లనికాంతులయొ
క్కయు, కస్తూరికా = నల్లనికాంతులయొక్కయు, ప్రవాహంబులు = ధారలు,
ప్రవహింపకొ = పాటుచుండఁగా, అనఁగా దెల్లనివియు, నల్లనివియు నగు దమ
యంతిచూపులు కప్పురముయొక్కయుఁ గస్తూరియొక్కయుఁ బ్రవాహములవలె
నున్నవిభావము. ఇటుఁ జూపులు ప్రవాహములవలె నున్న వినిచెప్పటచే నామి
చూపు లెడతెగక పచ్చుచున్నవని తెలియుచున్నది. కించిత...పెంపు -
కించిత్ = కొంచెము, దిగంబీకృత = స్పష్టమగుచున్న, రద = పంతులయొక్క,
ద్యుతి = కాంతులయొక్క, పెంపు = అతిశయము, పలుకుబోటికి నైనన్ = సర
స్వతీదేవికైనను, బ్రాంతిగాఁగన్ = దుర్లభమగుచుండఁగా, అనఁగా జిలునవ్వు
నవ్వినప్పుడు కొంచెము వెలువడిన దమయంతిపలుకుదురుయొక్క తెల్లనికాం
తులు సరస్వతీదేవీకాంతులను మించుచున్న వని భావము. అంగక
ములకొ = దమయంతి యవయవములందు, జనులచూపులు, భూషణమణివ్యాజ
మునన్ = ఆభరణములందలి రత్నముల నెవముచేత, నిశ్చలతన్ = చలంపకుండ,
నిలువన్ = నిలుచుచుండఁగా, అనఁగా దమయంతియవయవములను జనులు చూ
చుచుండఁగా వారిచూపు లాభరణములందలి రత్నములవలె నిశ్చలములయియు
న్నవని భావము. ఈచెప్పటచే జనులు అపవ్యాజక చూచుచుండి రనియును,
నవి యాభరణములందలిమణులవలె నే యవయవమందున్న పచ్చట నేకాన
మతీయొక యవయవము పైకిరాలేక నిశ్చలములై యున్నవనియుఁ దెలియఁదగిన
ది. అవినిభుజులు = రాజులు, నెచ్చనములన్ = నిండుమనస్సులతో, మహనీయలాప
ణ్యమధువున్ = కొనియాడఁదగిన సౌందర్యమనెడి మధురసమును, ఆకంఠము
గన్ = కుత్తుకబంటిగా, క్రొలన్ = త్రొవుచుండఁగా, అనఁగా రాజులందఱును

నామెసౌందర్యము నిండుమనస్సులతోఁ జూచుచున్నారని భావము. నలున్ = నలమహారాజును, ప్రసూనచాపంబునన్ = పూరించితివే, గెలువలేని యంగభవునకున్ = జయింపలేని మన్మథునకు, తాను = దమయంతి యనుట, బహు...మిషమునన్ — బహు = అనేకములగు, విభూషణ = అలంకారములంపలి, రత్న = మణులయొక్క, శోభామిషమునన్ = కాంతుల నెపముచే, శక్రబాణాసనంబున్ = ఇంద్రచాపమును, కల్పించుచందము = నిర్మించుచుట్లు, అందంబున్ = సౌందర్యమును, ఒండెన్ = పొందెను. అనఁగా మన్మథుఁడు పుష్పచాపముచే నలుని జయింపలేకుండఁగా దమయంతి తనయలంకారములంపలి నానావిధరత్నములయొక్క కాంతులముచే నింద్రచాపమును గల్పించుచున్నట్లు ప్రకాశించెనని భావము. ఈచెప్పటచే దమయంతి నలరాజును లోపఱుచుకొనఁజాలినంతసౌందర్యము కలదనియు, ఇంద్రధనుస్సునందువలె బలువిధములగు రంగులుగల మణులచే నొప్పుచున్నదనియు చెల్లమగుచున్నది. అలం అతిశయోక్తి.

మహానగ్ధర. చతురత్వం బౌష్పగా నశవ్వరన లభయపారీర్ష్యంబులం బౌషుచున్ రాఁ, జతురంత సైవ్విరయాసనస్థ యయి తరుణి యాసానముం జొచ్చి వచ్చెన్, శతపత్రాక్షీక రాజ్ఞో శచ్చలితధవళిరుక్వామరాళీమరాళీ, కృతలీలాలాస్య కేళీకిసల యితకలారఫేలనం బౌష్ప మీజన్.

8

టీ. తరుణి = దమయంతి, చతురత్వంబు = నేర్పరితనము, ఒప్పఁగాన్ = ప్రకాశించుచుండఁగా, అప్పరసలు = అచ్చరలు, ఉభయపారీర్ష్యంబులన్ = రెండు ప్రక్కలయందును, పౌషుచున్ = గానముచేయుచు, రాన్ = విచ్చుచుండఁగా, చతురంత సైవ్విరయాసనస్థయై = పల్లకీయందుఁ గూర్చుండినదై, శత... ఫేలనంబు - శతపత్రాక్షీ = పద్మములపండి నేత్రములు గల స్త్రీలయొక్క, కరాజ్ఞ = హస్తపద్మములచే, ఉచ్చలిత = వీచఁబడుచున్న, ధవళ = తెల్లని, రుక్ = కాంతులు గల, చామరాళీ = వింజామరలపంక్తి యనెడి, మరాళీ = ఆడుహంసలచే, కృత = చేయఁబడుచున్న, లీలా = విలాసార్థమైన, లాస్యకేళి = నాట్యమునెడి యాటకు, కీళలయిత = చిగురు చేయఁబడిన, అనఁగా నతిశయించుచున్నదనుట. కలారఫే

లనంబు=నాట్యవిలాసములు, ఓప్పమీఱ్=ప్రకాశించుచుండఁగా, ఆస్థానంబు=ఆనభామధ్యమును, చొచ్చి, ప్రవేశించి, వచ్చెన్, అనఁగా దమయంతి కిరుపార్వ్యంబులందును వీరబడుచున్న వింజామరలచలనములు హంసలు చేయుచున్న నాట్యములను మించుచున్నవనుట.

తా. దమయంతి దేవతాస్త్రీలు తన కిరుపార్వ్యంబులందు బాడుచు వచ్చుచుండఁగా మఱికొందఱు స్త్రీలు హంసలవంటి తెల్లనివింజామరలు పట్టి కొని వీరుచుండఁగాఁ బల్లకిలోఁ గూర్చుండి సభలోనికి వచ్చెను. అలం. చేకా మప్రాసము. రూపకాతిశయోక్తి.

సీ. దవ్యసవ్యలఁ గన్ను నీ తనివి ప్రావఁగఁ జూచి
పరమాద్భుతం బాత్మఁ నీ బాదుకొల్చి
సకలాంగకంబులు నీ బాదుకొఁ బులకించి
చే యొకించుక యెత్తి నీ చిత్త మిడిసి
కదియ నాసాశిఖాశ్రగమునఁ దర్జని మోపి
మూర్ధంబు గంపితంబుగ నొనర్చి
కడతెప్ప లొరయంగఁ నీ గనుఁదమ్ము లరమోస్సి
బామదోయి యొక్కింత నీ పొడవునేసి

తే. లలన సౌందర్య రేఖావిలాసమునకు

నిచ్చ మెచ్చనిరా జొక్కఁడేని నరిచి
యమహాస్థానమున నున్న నీయఖిలవార్ధి
వలయుతా శేష మేదినిశ్శ్వరులయందు.

9

టీ. అమహాస్థానమునఁ=ఆమహాసభయందు, ఉన్న...అందుఁ-ఉన్న=నివసించియున్నట్టి, అఖిల=సమస్తమైన, వార్ధి=సముద్రములచే, వలయుత=చుట్టఁబడిన, అశేష=సమస్తమైన, మేదినిశ్శ్వరులయందుఁ=రాజులందు, దవ్యసవ్యలఁ=దూరదూరముగా, కన్ను=నేత్రము, తనివి పోషణఁ=తృప్తి చెందునట్లుగా, చూచి, పరమాద్భుతంబు=ఎక్కియశ్చర్యము, అత్తఁ=మన

చ-10,11.] కంచమా శ్వాసము.

స్వనందు, పాదుకొల్పి=నిలుకడగాఁ జేసికొని, సకలాంకకంబులు=అన్ని యవ-
యవములును, బాదుకోఁ=దట్టముగా, పులకించి = గగుర్పొడువఁగా, చేయి,
ఒకించుక=కొంచెము, ఎత్తి, చిత్తము=మనస్సు, ఇడిసి=వికృతియుగాఁ జేసికొని,
వాసాశిఖాగ్రమునఁ=ముక్కుకొనయందు, తద్దనిఁ=చూపుడువేలిని, కది-
యఁ=దగ్గఱగా, మోపి, మూర్ధంబుఁ=శిరస్సును, కంపితంబుగఁ, ఒకర్చి=చలిం-
పఁజేసి, కడఁతెప్పలు=కంటికడఁతెప్పలు, ఒరయంకఁ = రాపాడునట్లుగా,
కన్నులు, అరమోడ్చి=సగముమాసి, బొమదోయి=కనుబొమలజత, ఒక్కింత=
కొంచెము, పొడవు చేసి=నిగిడించి, లలన సౌందర్యరేఖావిలాసమునకుఁ =
దమయంతి క్క సౌందర్యాతిశయమునకు, ఇచ్చఁ=కోర్కిచే, మెచ్చనిరా-
జు=పొగడనిరాజు, ఒక్కఁడేసి=ఒకఁడైనను, అరిది=లేఁడు.

తా. ఆసభలోనికి వచ్చిన దమయంతిని మారముగాఁ దృప్తి చెందునట్లు
చూచి మిక్కిలి యచ్చెరుపడి శరీరమంతయుఁ బులకాంకురములచే నిండఁగా,
చేయి కొంచెమెత్తి, మనంబును వికృతముగాఁ జేసికొని, ముక్కుకొనయందుఁ
జూపుడువేలుంచి, తలపంకించి, కడఁతెప్పలల్లార్చుచు కన్నులరమోడ్చి, కను
బొమలను మీఁదికిగొడిచి, యామెసౌందర్యమును మెచ్చుకొనిరా జామహాస-
భలోనున్న సమస్తరాజులలోను నొకఁడేనియు లేఁడు.

వ ఇట్లు రాజులు పరమాశ్చర్యంబు నొందుచు సంతర్గతంబున.

టీ. స్పష్టము.

శే. తరుణివదనంబె సాక్షాత్సుభాకరుండు

లలి నభంబుశశాంకుండు శ లాక్షణికుండు

ముఖ్య మగుకామచాపంబు శ ముదితబొమలు

పువ్వు గుణమాత్రవృత్తి సకేంద్రుడై యలవ.

11

టీ. తరుణివదనంబె=దమయంతిముఖమె, సాక్షాత్సుభాకరుండు=ప్రత్యక్ష
మధాంకువు కాని, నభంబు శశాంకుండు=ఆకాశమందున్న చంద్రుండు, లలిఁ
=మిక్కిలి, లాక్షణికుండు=కలంకముతోఁ గూడుకొన్నవాఁడు. కావున చంద్రుఁ
డు స్వయముగా నడమానము కానేరఁడు. తక్కువగుములు కలవాఁడగుటచే

నుపమేయమేయగును. అనఁగాఁ గవి సంకేతమందుఁ బ్రసిద్ధోపమానముగాన్వీక
 రింపఁబడుచుండఁడు. దమయంతియుఖమందున్న కొన్ని లక్షణములు మాత్రమే
 కలవాఁడు కావున మిక్కిలి ఎరులమై, యధరోష్ఠసంబంధి యగునమృతము గల
 దైయున్న దమయంతియుఖమే చంద్రునికంటె నధిక గుణములు కలదై యున్న
 దనిభావము. లేక వేచొకవిధముగ నర్థము చెప్పవచ్చు:—తిరుణివదనంచె=దమ
 యంతియుఖమే, సాక్షాత్తుభాకరుండు=అభిధావృత్తిచే సుధాంశుడగుచున్న
 ది. ఓష్ఠసంబంధియగు సుధాపూరము కలవగుటచే సుధాంశుపదముచే దమ
 యంతియుఖమే ముఖ్యవృత్తిచేఁ జెప్పబడుచున్నదని భావము. శబ్దముల కభి
 ధావృత్తిచేతను లక్షణవృత్తిచేతను నర్థనిర్ణయము చేయఁబడుచున్నది. శబ్ద
 ముచ్చరింపఁబడఁగా నే యెయ్యర్థముపొంది మగునో యాయర్థ మభిధావృత్తిచే
 వచ్చినది. శబ్ద ముచ్చరింపఁబడినతోడనే యర్థోపసృతి కలుగకున్నప్పుడే
 యర్థము కష్టమగునో యది లక్షణావృత్తిచే వచ్చినది. ఇక్కడ సుధాం
 శుపద ముచ్చరింపఁబడినతోడనే యోష్ఠసంబంధి యగు సుధాపూరము గలవగు
 టచే దమయంతివదనమే దాని కర్థమని యభిధావృత్తిచేఁ జెప్పఁబడుచున్న
 దనిభావము. వేచొకవిధమైన యర్థము. నభంబుశశాంకుండు = ఆకాశ
 మం దున్నచంద్రుఁడు, లలిత = మిక్కిలి, లాక్షణికుండు = లక్షణా
 వృత్తివశములన సుధాంశుని పిలువఁబడుచున్నాఁడు. అంతేకాని యభి
 ధావృత్తిచేఁ జెప్పఁబడలేదు. మఱియు దమయంతియుఖ మభిధావృత్తిచే
 తను సుధాంశు వని చెప్పఁబడుచున్నది. చంద్రుఁ డభిధావృత్తిచే శశాంకుఁ
 డని పిలువఁబడుచున్నాఁడు కాని సుధాంశువని పిలువఁబడుట లక్షణావృత్తిచే
 తనే, కావున దమయంతియుఖమునకుఁ జంద్రునకును నెక్కుడుభేదము కలదని
 భావము. ముదిలేవోమలు=దమయంతి కనుబొమలు, ముఖ్యము=అభిధావృత్తిచేఁ
 జెప్పఁబడునది, అగు కామచాపంబు=అయిదటి మర్దనవాపము, పువ్వు=కా
 మునకిఁ జాపమని చెప్పఁబడుచున్నపుష్పము, సమ్మద్ధిక్-తలఁపఁ=అలోచిం
 పఁగా గుణమాత్రవృత్తి-గుణమాత్ర=ఆకనుబొమలం దున్న పక్షత్యోన్మాదక
 త్వములగో నేక దేశమయిన యున్మాదకత్వము మాత్రముచేత నే, వృత్తి=వర్తిం

చుచున్నది. దమయంతి కనుబొమలు వక్రములై మోహజనకములై యున్నవి. పుష్పము కేసలము మోహజనకమయ్యే యున్నది. కావున మదనచాపమనఁగా, నధికగుణములు గలదగుటచే దమయంతికనుబొమలే యభిధావృత్తిచే జెప్పఁ బడునుగాని తక్కువ గుణములుగల పుష్పమట్లు చెప్పఁబడ నేరదు. లేక గౌణ వృత్తిచేతనే యట్లు చెప్పఁబడు ననవచ్చును. అనఁగా దమయంతిపదము చంద్రుని మించుచున్నదనియు బొమలు స్తరచాపంబులను మీఱుచున్నవనియు ఫలితార్థము.

తా. ఓవృద్ధిబసంబంధియగు సుధారసము కలుగుటచే దమయంతిపదన మునకే యభిధావృత్తిచేత సుధాంశు వని యర్థము. ఆకాశమందున్న చంద్రునకు సుధాంశువన్నయర్థము లక్షణావృత్తిచేతనే కలుగుచున్నది. కాని యభిధావృత్తిచేత గాదు. అట్లే కామచాపమనఁగా వక్రత్వాదిగుణము లుగల దమయంతికనుబొమలకే చెల్లుచుకాని వక్రత్వము లేక మోహజనకత్వ ము వాత్రము కలిగినపుష్పమునకుఁ జెల్లదు. అలం. అతిశయోక్తి.

చ. మడువక ముప్పియోగ్య మగురమధ్యములో నెలవంక యైవయ వృడఁతుకభ్రూలతాధనువురపట్టి మనోభవుఁ డింతనుడియున్ విడుచున కాని మానఁ డిది నీ నిక్కము పట్టదకీట జువ్వు మై యుడుగికక మ్మదూళినుసిరియొల్కుచుచున్న పురాణచాపమున్.

టీ. మనోభవుఁడు=మర్చుఁడు, ఇంతనుడియున్=ఇంకమీఁద, మడువక= ఎక్కుదంపక, ముప్పియోగ్యము=పిడికిలిచే బట్టుటకుఁ దగియున్నది, అగు మధ్యములో=అయినట్టి మధ్యభాగమునందు, నెలవంక=వంకరగీత, వివయవృడఁతుక భ్రూలతాధనువు=గలయట్టి దమయంతియొక్క కనుబొమలనెఱి వింటిని, పట్టి=స్వీకరించి, పట్టదకీట జువ్వు=పట్టదము లనెడిపురుగులు గలిగినదై, కమ్మదూళినుసిరి=పుష్పపరాగమనెఱి మార్గమును, ఒల్కుచున్=వెడలఁద్రోయుచు, ఉన్నపురాణచాపమున్=ఉన్నట్టిప్రాతవింటిని, విడుచున్+అ-కాని= విడిచిపెట్టునుకాని, మానఁడు, ఇది నిక్కము=ఇది సత్యము. లోకములోఁ గలఁబకుఁ బురుగుపట్టి గుండఁగాఁజేసి బలహీనములఁగాఁ జేయుటకలదు. ఇట మ

వృథుసపూవిల్లు తుమ్మెదలనెడి పురుగులకిక్కియై పుష్పపరాగమనెడి చూర్ణము
రాల్చుచు నుండెనుగాన నది ప్రాతపడి దుర్బలమై యున్నది. కావున మన్న
భండు దానివిడిచి సమర్థమైన దమయంతికనబొమ లనెడి ధనవును స్వీక
రింపకమానఁ డని భావము.

తా. సృష్టము. అలం. అతిశయోక్తి.

తే. మగువతాటంకయుగ్గంబు శ్రీమన్నగునకు

లక్ష్మ్యయుగ్గంబు గాఁబోలు శ్రీలలిఁ దలంపఁ

గడఁగి సవ్యాపసవ్యమార్గణము లేయ

నై నరంధ్రంబు గాదె తనదంతరంబు.

18.

టీ. లలిఁ=మిక్కిలి, తలంపఁ=ఆలోచింపఁగా, మన్నగునకు, మగువ
తాటంకయుగ్గంబు=దమయంతి కర్ణభూషణములు, లక్ష్మ్యయుగ్గంబు=లక్ష్మ్య
మై చేయఁబడినకుండలాకారరేఖలుగాఁ బోలును, అనఁగా ధానుస్కులు
లక్ష్మ్యమును సరిగా భేదించుటకై దూరమున నొకబల్ల నుంచి దానిమధ్యను
గుండాలాకారరేఖ రచించి, దానినిగొట్ట నభ్యసించుచుండురు. సరిగా నావ
ర్తులాకారరేఖను దూసికొనిపోవునట్లు కొట్టినచో వాడు విలుకాండ్రలో
మత్తముఁ డనఁబరఁగు. అట్లే మన్నగునకు దమయంతి తాటంకయుగ్గము
లక్ష్మ్యయుగ్గమై యొప్పుచున్నదనఁభావము. తనదంతరంబు=ఆతాటంక యుగ్గక
ముయొక్క యవకాశము. కడఁగి=ప్రయత్నించి, సవ్యాపసవ్యమార్గణములు=
కుడియెడమతట్టులనుండి బాణములు, ఏయఁ=కొట్టఁగా, వినరంధ్రంబు=అయి
నట్టికన్న మే కదా? అనఁగా మన్నగుఁడు దమయంతిబొమలను చాపముగాఁ
జేసికొని యామెకటాక్షములను బాణములగాఁ జేసికొని, తాటంకయుగ్గమును
లక్ష్మ్యముగాఁ జేసికొని విలువిద్య నభ్యసించుచుండఁగా, నామె తాటంకయు
గ్గముయొక్క మధ్యనున్న యవకాశము మన్నగుబాణములు దూసికొని పో
వుటవలనఁ గల్గినరంధ్రమువలె నొప్పుచున్నదనఁభావము. దమయంతి తాటంక
యుగ్గమును జూచినమాత్రనే కామోదేకము గలుగుచున్న దని ఫలితార్థము.
కటాక్షములు తాటంకములందు నిగుడు ననుటచే కన్నులు కర్ణాంతాయతము
లని తెలియునది.

తా. అహోచింత దమయంతికర్ణభూషణములు మత్స్యగుళకు లక్ష్మ్యభూతములైన కుండలాకారరేఖలుగాఁ బోలును, అతాటంకములమధ్యనున్న యవకాశము మత్స్యగుండేసినబాణమునలనఁ గల్గినరంధ్రమే. అలం. రూపకోశేష్టిశ్చ.

క. రతిపంచబాణజాయా

పతికేళీసాధశిఖరరవగ్యంతసమం

చిత్రకాంచనకలశములీ

శతపత్రదళాయతాక్షీరచారుస్తనముల్.

14

టీ. ఈశతపత్ర... స్తనముల్ - ఈశతపత్రదళాయతాక్షీ = పద్మపత్రముల వంటి నేత్రములు గల దమయంతియొక్క, చారుస్తనముల్ = సుందరములగు కుచములు, చిత్ర... కలశములు - రతిపంచబాణ = రతిమత్స్యగుండలనెడి, జాయాపతి = వంపతులయొక్క, కేళీ = క్రిడలకుఁ దగిన, సాధ = మేడలయొక్క, శిఖర = కొనలయొక్క, పర్యంత = ప్రాంతములందు, సమంచిత = ఒప్పుచున్న, కాంచన కలశములు = బంగారుకుండలు అనగా గోపురాదులయగ్రములందు విలసిల్లి బంగారుకుండలవలె నొప్పుచున్న వని భావము.

తా. దమయంతిసుందరకుచములు, రతిమత్స్యగుండ సాధాగ్రములందుఁ బ్రకాశించు బంగారుకుండలవలెఁ బ్రకాశించుచున్నవి. అలం. రూపకము.

క. ఈనునతి శిరీషకునును

కేసరసుకుమార దీపిరీగృతమతి నమైఁ

జేసెనొకో నలువ కుశా

ధ్యాసకరోరంబులైన హస్తాబ్జములన్.

15

టీ. ఈనునతి = ఈదమయంతి, శిరీష...మార - శిరీష = దిరిసెనపువ్వుయొక్క, కేసర = కింజల్కములవలె, సుకుమార = కోమలత్వముకలది. నలువ = బ్రహ్మ, కుశాధ్యాసకరోరంబులు = దర్శనసంబంధముచేఁ గఠినములైన, హస్తాబ్జములన్ = హస్తపద్మములచేతను, కృతమతిఁ = నిపుణమగుబుద్ధిచే, దీపిరీ = ఈదమయంతిని, ఎమైఁ = ఏవిధముగా, చేసెనొకో = నిర్దించెనో.

తా. ఈదమయంతి దిరిగెనపువ్వుకేసరములవలె సుకుమార మయినదేహము
 లబది. ఇంతసుకుమారమయిన యీ దమయంతిని బ్రహ్మ దర్శనసంబంధముచే
 యి కయిన చేతులచే నెట్లు నిర్మించెనోకదా.

౧. చనుగవ ఘనమో జఘనము

ఘనమో యని నడిమిచక్కి శగమిచి విధి గరం

బునఁ దూఁచె దీనిఁ గాకి

టనువుపడునె ఎఱులపేర శ నంగుళిరేఖల్.

16

టీ. విధి=బ్రహ్మ, చనుగవ=స్తనద్వయము, ఘనమో=పెద్దదియో, జఘనము=
 బిఱుందు, ఘనమో=పెద్దదియో, అని=అని యోజించి, నడిమిచక్కి=మధ్య
 భాగమునందు, కమిచి=గట్టిగాబట్టికొని, కరంబున=చేతితో, తూఁచెను=
 తూఁచియుండవచ్చును, కాక=అట్లుచేతితోఁ దూఁచనిచో, ఎఱులపేర=ఎఱు
 లమిమచే, అంగుళిరేఖల్=వ్రేలిజాడలు, అనువుపడునే=సమకూడునా? సమ
 కూడవని భావము.

తా. బ్రహ్మ దమయంతిని సృజించి యామెచనుగవ పెద్దదియో జఘనము
 గొప్పదియో చూడవలెనని దమయంతిమధ్యమును వ్రేళ్లను బట్టి తూఁచెను.
 అట్లు తూఁచునప్పుడు బ్రహ్మయంగు లామెనడుమ నొత్తుకొనటచే రేఖలు
 గానవచ్చెను. అవియె ఎఱులవలెఁ బ్రకాశించుచున్నవి. అలం అతిశయోక్తి.

వ. అని ప్రస్తుతించుచుండ ఘంటాపథంబున నేఁగుదెంచి యమ్మ
 చ్చైకంటి తండ్రిపంపునఁ జతురంతయానంబు డిగ్గి భారతీదే
 వికిఁ బ్రణామంబు చేసిన.

17

టీ. అని, ప్రస్తుతించుచుండఁగా=రాజులు సుతించుచుండఁగా, ఘంటాపథం
 బున=రాజమార్గంబున, నేఁగుదెంచి=వచ్చి, అమ్మచ్చైకంటి=అదమయంతి, తం
 డ్రిపంపున=తండ్రియాజ్ఞ చేత, చతురంతయానంబు=పల్లకీని, డిగ్గి, భారతీదే
 వికి=సరస్వతికి, ప్రణామంబు చేసిన=నమస్కరింపఁగా.

౧. ఆశాస్యము లైనయనే

కాశీర్వాదంబు లొనగి ర్ యభిలేశ్వరి లో
కేశకుటుంబిని శారద

యాశశిబింబాస్యమాళి ర్ నక్షత్ర లిడియెన్.

18

టీ. అభిలేశ్వరి=సమస్తమున కధిపతియును, లోకేశకుటుంబిని = లోకమున కధిపతి యైనబ్రహ్మభార్యయు, అగు, శారద=సరస్వతీదేవి, అశాస్యములు=శోరఁ దగినవి, ఐనయ నేకాశీర్వాదములు=అయినట్టి పెక్కులాశీర్వాదములు, ఒసంగి= ఇచ్చి, ఆశశిబింబాస్యమాళి = చంద్రబింబమువంటి మొగము గల యాదమ యంతియొక్క శిరస్సునందు, అక్షతలు, ఇడియెన్=ఉంచెను.

తా. సకలమున కధిపతియును, బ్రహ్మభార్యయు నగుసరస్వతి యాదమ. యంతికి - పులిసినవరముల నొసంగి యామేశిరస్సుపైని నక్షత్ర లుంచెను.

వ. ఇట్లు దీవించి చతురంత్రయానం బెక్క ననుజ్ఞప్రసాదించి.19.

తే. అపనిపతికన్యచతురంత్రయానమునకు

దక్షిణపుదిక్కునం దుండి ర్ దయ దలిర్పఁ

బలికె ననకాదియోగీంద్రభావ్యమాన

చరణపంకజ యైనయానరసిజాక్షి.

20

టీ. సనక...పంకజ-సనక=సనకఁడు, అది=మొదలుగాఁగల, యోగీంద్ర= యోగీశ్వరులచే, భావ్యమాన=నతింపఁబడుచున్న, చరణపంకజ=పాదపద్మము లు గలది, ఐనయానారసిజాక్షి = అయినట్టి పద్మములవంటి నేత్రములు గల సరస్వతి, అపనిపతికన్య=దమయంతియొక్క, చతురంత్రయానమునకున్=పల్ల కీకి, దక్షిణపుదిక్కునందున్, ఉండి, దయ=కరుణ, దలిర్పన్ = ఒప్పునట్లుగా, పలికెన్.

తా. సనకాది యోగీశ్వరులచే నతింపఁబడుచున్నపాదపద్మములు గల సరస్వతి యాదమయంతిపల్లకీకి దక్షిణమునం దుండి యిట్లు పలికెను.

ఉ. తోయ్యలి వీరె వేలుపులుకూర్పునముప్పడిమూఁడుకోటు లీ

* యయ్యల వేలువేఱఁగొనిరేయాడఁగ బట్టు సహస్రవర్షముల్

నెయ్య మెలర్చని దొకరిని నరియింపఁ దలచితేని నా
దయ్యము నెత్తికోలు తుది ర దాఁకుట గాదె సరోజలోచనా.

టీ. సరోజలోచనా-సరోజ=పద్మమువంటి, లోచనా=నేత్రములుగల దమ
యంత్రీ! తోయ్యలి! తూర్పునకొ, వీర=ఈకనబడుచున్నవారే, వేలుపులు=దేవ
తలు, ముప్పదిమూడుకోటులు=ముప్పదిమూడుకోటులసంఖ్యగలవారు. ఈయ
య్యలకొ=ఈదేవతలను, వేలువేలకొ=ప్రత్యేకముగా, కొనియాడఁగొ=స్తోత్ర
ముచేయుటకు, సహస్రవర్షముల్ = వేయుసంవత్సరంబులు, పట్టుకొ=కావలసి
యుండును, ఇందుకొ=ఈదేవతలందు, ఒకరినికొ=ఒకరిని, నెయ్యము=స్నేహ
ము, ఎలర్చకొ=ఒప్పునట్లుగా, వరియింపకొ, తలంచితేని=పెండ్లియాడ నిష్పపడి
నచో, ఆదైవమునెత్తికోలు=ఆదైవప్రయత్నము, తుదిదాఁకుట గాదె=సమాప్తి
యగుటయేకదా? అయ్యగా నీదేవతలలో నొక్కవరించి దైవసంకల్పము సఫల
ముగావింపు మని భావము.

తా. ఓనగుయంత్రీ! ఈతూర్పుభాగమునం దున్నవారె ముప్పదిమూడుకో
టుల దేవతలును, ఆదేవతలచక్రత్రములను జెప్పటకు వేయువత్సరంబులు పట్టును.
ఈదేవతలలో నీ ఒక్కరిని శండ్లియాడెదేని యాదైవసంకల్పము నెఱవేటుటే
చుమా.

క. సంతానవాటికలునుం

జితామణివేదికలును ర సిద్ధరసధునీ

సంతానంబులు వీరికిఁ

గాంతా విశ్రాంతికాతురకస్థానంబుల్.

22

టీ. కాంతా=ఓనమయంత్రీ! సంతానవాటికలును = కల్పవృక్షవనవీణు
లును, చితామణి వేదికలును=చితామణిమయము లయినయరుగులును, సిద్ధ
రసధునీ సంతానంబులు=మనోరథములను సమకూర్చఁజాలిన రసప్రవాహముల
సమాహములును, వీరికికొ=ఈదేవతలకు, విశ్రాంతికాతురకస్థానంబుల్ = విశ్ర
మస్థానములును గ్రీడాస్థలములునై యున్నవి. వీరిలో నొకని వరింతువేని మాన
వులకు దుర్లభములగు నిట్టిస్థలములందు విహరింపఁగలవని భావము.

తా. ఓసమయంతీ! ఈదేవతలకుఁ గల్పవృక్షవనమీనును, జింతామణి మయును లయనయరుగులును, సిద్ధరసముతోనిండిన నదులును గలవు. నీవు నీరి లోనొకని వరింతువేని యట్టిపుణ్యస్థలములందు విహరించుభాగ్యము కలుగును.
క. అనిమిషత నిర్ముఁ జూడఁగ

నినుమః యగు నట్టు లొకని కీవేల్పులలో

విను నుమృతాస్వాదనమును

నినుమః యగుఁగాక యధర కీమీ ప్రసంగంకన్. 23

టీ. ఈవేల్పులలో = ఈదేవతలలో, ఒకనికి = ఒకదేవతకు, నిర్ముఁ, చూడఁగ = చూచుటచే, అనిమిషత = అష్టవార్షకుండుట, ఇనుమడి = ద్విగుణము, అగుఁ, అనఁగా మొవట నే అష్టపాలు వారికిరేను. ఆపై పమ యంతిని అష్టవార్షకుండఁ జూచుటచే నాయనిమిషత్వము రెండింత లగునని భావము. అట్టులు = అతీతిగా నే, అధరము = అధరామృతమును, ఈవు, ఒనఁ గంక = ఇయ్యఁగా, అమృతాస్వాదనమును = అమృతపానమును, ఇనుమడి యగుఁగాక = రెండురెట్టిధికమగుఁగాక, అనఁగా దేవతలు మొవట మోహిని యిచ్చినయమృతము ద్రావరి. ఇప్పుడు నీవు దేవతలలో నొకని వరించితివేని యాదేవతకు నీ విచ్చినయధరామృతమును ద్రావుటచే నమృతాస్వాదనము గూడ నినుమడించును. అలం. అతిశయోక్తి.

తా. ఓసమయంతీ! ఈదేవతలు నిర్ముఁ జూచుటచే రెట్టించినయనిమిషత్వ ము గలవారగుచున్నారు. ఇప్పుడు నీవు వీరిలో నెవరి నేని వరించి యధరామృత మును నిత్తువేని యమృతాస్వాదనముగూడ రెండురెట్లు గలవారలగుచున్నారు.
వ. అనిస విని యబ్బొల కేలుదోయి మొగిశ్చి ఫాలంబునం గీలు కొలిపి వేలుపులకు వందనం బాచరించె నప్పుడు శిబికాధర స్థులగుపురుషులు సమాసన్న నాయకముఖవిషాదానుమేయం బగుదమయంతిమనోవిరాగం బెఱింగి ప్రాప్తపేణ్యపయో వాహంబులు రాజహంసావలం బల్వలాంతరంబులవలనం

బాపి మానససరోవరంబునుంబోలె మాంజిష్ఠమంజిమవి
గాహిపదోష్ఠలక్ష్మీ యగునయ్యంగన భుజంగపుంగవుఁ గదియం
గొనివచ్చిరి. కంజభవుభామయు నప్పద్మదళాక్షికిం బన్న
గాధ్యక్షునిం జూపి యిట్లనియె. 24

టీ. అనినన్ = సరస్వతి యట్లు పలుకఁగా, విని, అబ్బాల = ఆనమయంతి,
కేలుదోయి = హస్తస్వంద్యమును, మొగిచ్చి = ముకుళించి, ఫాలంబునన్ = నుదుటి
యందు, కీలుకొలిపి = ఉంచి, వేలుపులకున్ = దేవతలకు, వందనంబుఆచరించెన్ =
నమస్కరించెను, అప్పుడు = ఆనమయమందు, శిబికాధరములు = పల్లకికిఁ గ్రిందు
గానున్నవారలు, అగుపురుషులు = అయినపురుషులు, సమాసన్న... మేయంబు-
సమాసన్న = సమీపమున నున్న, నాయక = నాయకులయొక్క, ముఖములు
లందున్న, విషద = విచారముచే, అను మేయంబు = ఊహింపఁదగినది, అగు ద
మయంతి మనోవిరాగంబు = అయినట్టి దమయంతి వైరాగ్యంబును, ఎఱింగి, ప్రా
వృషేణ్య పయోవాహంబులు = ఎన్నకాల మేఘములు, రాజహంసావళిన్ = రాజ
హంసల పంక్తిని, పల్వలాంతరంబులవలన్ = అల్పసరస్సుల నడిమిప్రదేశముల
మండి, పాపి = తొలఁగించి, మానససరోవరంబునుంబోలెన్ = మానస మనుషేరు
గలసరోవరమునుం బోలె, మాంజిష్ఠ... లక్ష్మీ-మాంజిష్ఠ = మిక్కిలి యెఱుపుగల
పచ్చనిపన్నె గలవస్త్రముయొక్క, మంజిమ = సౌందర్యమును, విగాహి = పాం
దుచున్న, పద = కాళ్లును, ఓష్ఠలక్ష్మీ = ఓష్ఠసంపదయుఁ గలది - ఈవిశేషణము
కాళ్లును ముక్కును నెఱ్ఱగానుండు రాజహంసలకును సమము - అగు అయ్యంగ
నన్ = ఆదమయంతిని, భుజంగపుంగవున్ = సర్పశ్రేష్ఠుని, కదియన్ = సమీపిం
చునట్లు, కొనివచ్చిరి. కంజభవుభామయున్ = బ్రహ్మభార్యయైన సరస్వతి
యును, అప్పద్మదళాక్షికిన్ = పద్మదళములవంటి నేత్రములుగల ఆదమయం
తికి, పన్నగాధ్యక్షునిన్ = సర్పరాజును, చూపి, ఇట్లు, అనియెన్.

క. పరిరంభలగ్నగిరిజా

మరుచిరకుచఘనృణవట్టసూత్రాంకముతోఁ

దరళాక్షీ వీడు చంద్రా

భరణునఱుత బ్రహ్మసూత్రపదవి భజించెన్.

25

టీ. తరళాక్షీ=చలించు నేత్రములుగల దమయంతీ! పరిరంభ...సూత్రాం
కముతో-పరిరంభ=కాగిలించుకొనుటయందు, లగ్న=సక్తమయిన, గిజా=
పార్వతియొక్క, సురుచిర = మిక్కిలి సుందరమైన, కుచ=స్తనములందున్న,
ఘనస్థాన=కుంకుమమనెడి, పట్టసూత్ర = పట్టునూలియొక్క, అంకముతో=
చిహ్నముతో, వీడు=ఈసర్పరాజు, చంద్రాభరణునఱుత=చంద్రుని శిరో
భూషణముగాఁగల శంకరునియొక్క కంఠమునందు, బ్రహ్మసూత్రపదవి=
యజ్ఞోపవీతత్వమును, భజించెన్=పొందెను. అనఁగా నీశ్వరునకు యజ్ఞోప
వీతమై యున్నాడని భావము. పార్వతి స్తనకుంకుమము తగులుటచే పట్టునూలి
పోగులఁ బెనఁగిన జందెమువలె నున్నాడనట.

తా. ఓదమయంతీ! కాగిలించుకొనుటచే సక్తమైన పార్వతియొక్క సుం
దరకుచములం దున్న కుంకుముగల పట్టునూలియొక్క చిహ్నముతో, వీడు
శంకరునకు యజ్ఞోపవీతమైయున్నాడు. అలం. రూపకము.

తే. పాణికంకణ మై యోగపట్ట మయ్యు

గంధగజయాన కోటీరబంధ మయ్యు

వింటికిని నారి యై పెక్కువీధములందు

భూతభర్త భజించు నీరభుజగవిభుడు.

26

టీ. గంధగజయాన=గంధజాతి యేనుఁగుయొక్క గమనమువంటి గమనము
గల దమయంతీ! ఈభుజగవిభుడు = ఈసర్పరాజు, పాణికంకణమై=చేతికడి
యమై, యోగపట్టమయ్యు=యోగపట్టెయయ్యును, కోటీరబంధము అయ్యున్
=జటలనుగట్టెడు త్రాడయ్యును, వింటికిని నారియై, పెక్కువీధములందు =
పెక్కురీతులచేత, భూతభర్త=శంకరుని, భజించున్=సేవించును.

తా. ఓదమయంతీ! ఈసర్పరాజీశ్వరునకుఁ జేతికడియ మగుటయందును,
యోగపట్ట మగుటయందును, జటలకుఁ గట్టుత్రాడగుటయందును, వింటికి నారి
యగుటయందును, వర్తించుచు నాశంకరుని సేవించుచున్నాడు.

తే. హరజటాజాటచంద్రరేఖామృతంబు
నబల ! నీ దగుదంతచ్ఛదామృతంబు
సమముగా రెండుజిహ్వలఁగ జవులు సూచి
నేర్చుఁబో వీడు చవి వాసి శ నిశ్చయింప.

27

టీ. అబల=ఓదమయంతి ! వీడు=ఈనర్పరాజు, హర...మృతంబు=హర
=ఈశ్వరునియొక్క, జటాజాట=జటాభారమునం దున్న, చంద్రరేఖ=బాల
చంద్రునం దున్న, అమృతంబును, నీది, అగు...తంబు=అయిన అధరో
వ్యమునందలి యమృతమును, సమముగా, రెండుజిహ్వలఁగ=రెండునాలుకల
చేతను, చవులు=రుచులను, చూచి=ఆస్వాదించి, చవివానిఁగ=ఓదియొక్క
తారలమృతమును, నిశ్చయింపఁగ=నిర్ణయించుటకు, నేర్చుఁబో=సమర్థుడగును
జూమా? అచఁగా నోదమయంతీ ! వీడు చంద్రరేఖయందున్న యమృతమే మ
ధురముగా నుండునో, నీయధరామృతమే యెక్కువమధురముగా నున్నదియో
రెండునాలుకలచే రెండింటి నొక్కమాత్రే చవిచూచి నిశ్చయించి చెప్పగలఁ
డు. ఇట్టిసామర్థ్యము మనముకనిక లభింపదు. కావున నితని తప్పక మంప
వలసినపనిభావము.

తా. స్పష్టము.

ఉ. భావజకేళివైభవముశ్రవట్టున నీచిగురాకుమోవి యా
శీవిషనాయకుం డితఁడు శ సేన యొనర్చుటనర్థకారి కా
దోవనజాక్షి ! యమృతమృత శ్రమున్నది నీయధరంబులోన నే
లా వెఱచిన నుధారనమునందు, విషంబు పరిస్ఫురించునే. 28

టీ. ఓవనజాక్షి=పద్మములవంటి నేత్రములు కలపడయంతి ! ఇతఁడు=ఈ,
ఆశీవిషనాయకుండు = కోటియందు విషము గలనర్పముల కధిపతి, అచఁగా
నర్పరా జనుట, భావజకేళివైభవము పట్టునఁగ=మంత్రధాని సమయమునందు,
నీచిగురాకుమోవి=పల్లవమువంటి నీయధరోవ్యమును, నేవ యొనర్చుట=పావ
ముచేయుట, అనర్థకారి=అపాయము కలిగించునది, కాదు; నీయధరంబులో

నా = నీ పెదవియందు, అయ్యమృతము, ఉన్నది, వెఱవ్ = భయపడుటకు, వీలా = ఏమియుపనరము, సుధారసమునందు = అమృతమునందు, విషంబు, పరిష్కరించు నే = తెలియఁజచ్చునా? లేక, శక్తిగలిగియుండునా? అనఁగా నుండదుట.

తా. ఓ సమయంబు! కోఱయందు కిషకులవాఁడయినను నీతఁడు సంభోగమునందు నీ యధరపానము చేసినప్పటికి నపాయము కలిగింపదు. నీ యధరమునం దమృతమున్నదికాన నెంతమాత్రమును భయపడకుము. ఏమనఁగా నమృతమునందు విషమెంతమాత్రమును స్ఫురింపదు. అలం. పరికరము. కావ్యలింగము. విరోధము.

చ. ఫణిశంకంబు విచ్చి కడుఁ బ్రన్ననిమే నెగయంగఁ జేయుచు
నన్దమయఃపీఠమధ్యమున నాల్కలు క్రోయుచు నున్నవాను
కి, ఫణికులసార్వభౌముఁ గని న భామినిమైఁ బులకించుభా
వుకుల్, ప్రణయవికారమో భయమున భంగియొ యంచుమ
దిం దలంపఁగన్.

29

టీ. భామిని = దమయః, ఫణిశంకంబు = పలకవంటి పడగను, విచ్చి = విప్పి, కడు = విక్కిలి, ప్రన్నాపేను = మృదులమైన రహమును, ఎగయంగ = ఎగురునట్లుగా, చేయుచు, నాల్కలు, క్రోయుచు = ఆడించుచు, లేక, విషమముగాఁ జూచుచు, మణిమయఃపీఠమధ్యమున = రత్న పీఠముయొక్క మధ్యభాగమునందు, ఉన్న వానుకి, ఫణికులసార్వభౌము = సర్పరాజును, కని, భావుకుల్ = ఆభిప్రాయమును దెలిసికొనువారు, ప్రణయవికారమో = సర్పరాజునుజూచి మోహించుటచేఱిన నే యట్లు శరీరము పులకిత మగుచున్నదియో, భయము భంగియొ = సర్పరాజును జూచుటవలన గలిగిన భయము చేతనే శరీరమును పులకితమగునట్లు చేయుచున్నదో, అంచ, పడ, తలంపఁగ = ఆలోచించునట్లుగా, వై = శరీరమును, పులకించు = గద్గరుపాటు గలుగునట్లు చేయును.

తా. పడగ విప్పి విక్కిలిమృదు పయినరహ మెగయునట్లు చేయుచు,

నాలుకలను విషమముగాఁ జేయుచు, రత్నశీతమందుఁ గూర్చుండియుండిన సర్ప రాజయిన వాసుకిని జూచి దమయంతి పులకితశరీర యయ్యెను. ఆ మెయభి ప్రాయమును దెలియఁగోరువారు దమయంతి ప్రణయవికారముచేత నే పులకలుగలదయ్యెనో, లేక భయముచేతనే పులకలుగలదయ్యెనో యని యూహింపఁజూచిరి.

తే. తమ్ము పరియింప కునికి దీర్ఘము రోజు
నహులఁ గ్రేడించి నడచిరి యానధరులు

దీర్ఘ నిశ్వాసధారా ప్రతీపపవన

వికటహాహానినాదావశకునశంక.

30

టీ. తమ్ము, పరియింపక ఉనికిఁ = తమ్మును పరింపక పోవుటచేత, దీర్ఘము రోజునహులఁ = నిట్టూర్పుపుచ్చుచున్న సర్పములను, గ్రేడించి = తప్పించి, యానధరులు = పల్లకిని ధరించువారలు, దీర్ఘ...శంక-దీర్ఘ నిశ్వాసధారా = నిట్టూర్పు ప్రవాహము నెడి, ప్రతీపపవన = ప్రతికూల వాయువును, వికట = వికారములయిన, హాహానినాద = హాహాకారములు న నెడి, అవశకునశంకఁ = దుశ్శకునము గలుగు న నెడి భయముచే, నడచిరి = సర్పముల విడిచిపోయిరి. అనఁగా శుభమును గూర్చి ప్రయత్నించునపుడు ప్రతికూల వాయువును, హాహాకారములును, దుశ్శకునములని పలుకుదురు. దమయంతి తమ్ము పరింపకపోవుటచే విడిచెడి నిట్టూర్పు వాయువులును, దుఃఖనూచకమయిన హాహాకారములును దుశ్శకునములు గావున నట్టి దుశ్శకునములను దొలంగించికొనిపోయిరి అని భావము. అలంకారము, ఉత్పేక్ష.

తా. దమయంతి సర్పరాజులను పరింపకపోవుటచే వారు నిట్టూర్పులనుబుచ్చుచు హాహాకారములను జేసిరి. ప్రతికూలముగా వచ్చునిట్టూర్పువాయువులను హాహాకారములను గాంచి యవి దుశ్శకునములని తలంచి పల్లకిని మోయువారు వానిని దొలంగించుకొనునమి త్తము సర్పరాజులను దప్పించికొనిపోయిరి.

తే. ప్రకటమందాక్షనంకుచరత్సములైన

యురగములయొడ్డు బాపి యశ్రయ్యత్సలాక్షి

యానధుర్యులు గదియించి శ్రీరవనిభుజలఁ

గాల మఖిఁ దమ్మిఁ బాపి చెంగలువఁబోలె.

31

టీ. యానధుర్యులు=పల్లకిని మోయువారలు, అయుత్పలాక్షిఁ=కలువల
వంటి నేత్రములుగల దమయంతిని, ప్రకట...ఫణము-ప్రకట=స్పష్టమయిన,
మందాక్ష=సిగ్గుచే, సంకుచత్=ముడుచుకొనియున్న, ఫణములు = పడగలు
గలవి, ఐనయురగములయొడ్డు=అయినట్టిసర్పరాజులయొక్కయొడ్డును, పాపి=
తొలగించి, కాలము, అఖిఁ=తుమ్మెదను, తమ్మిఁ=పద్మమును, పాపి=తొలగిం
చి, చెంగలువఁ పోలెఁ=కలువనుబోలెను, అవనిభుజలఁ=రాజులను, కది
యించిరి=సమీపింపఁజేసిరి.

తా. కాలము తుమ్మెదను బద్మమునుండి తొలగించి చెంగలువను జేర్చినట్లు
యానధుర్యులు సిగ్గుచేతఁ బడగలను సంకోచించుకొని యున్న సర్పములనుండి
దమయంతిని తొలగించి రాజులకడకుఁ దెచ్చిరి.

వ. అప్పుడు పలుకుబోటి వరాటరాజకన్యం గనుఁగొని. 32

టీ. స్పష్టము.

ఉ. ధీరతఁ బుష్కరాదు లగుదీపుల నన్నిటనుండి వచ్చి యు

న్నా రిదె శీతభానునినాముకవంశజులైనరాజబృల

దారకు లిమ్మహారథులఁ శ్రీదప్పక యుదఱఁ జూడవమ్మ శృం

గారరసైకసగ్గరసి శ్రీకద్యులుకోదరి యావరంబునన్. 33

టీ. శృంగారరసైకసగ్గరసికద్యులుకోదరి...శృంగారరస+ఏక=కేవలము
శృంగారరసమునే, సగ్గ=నిర్మించుటయుండు, రసిక=ప్రీతిగలదియు, ద్యులు
క=ద్యులులుకమువలెఁ గృశించిన, ఉదరి=మధ్యముగల యోదమయంతి! పు
ష్కరాదులు=పుష్కరము మొదలగునవి, అగుదీపుల నన్నిటనుండి=అయినట్టి
దీప్తిపములనుండి, ధీరతఁ=ధైర్యముచే, శీత...శజాలు=చంద్రసూర్యవంశముం
దుఁబుట్టినవారు, వినరాజబృందారకులు=వినట్టి రూపవంతులగుగాజులు, ఇదె=
ఇదిగో, వచ్చియున్నారు = వచ్చియున్నవారు, ఆవరంబునఁ = ప్రేమతో,
ఇమ్మహారథులఁ=ఈశూరులును, రేప్పక, ఇందఱఁ, చూచుచు+అమ్మ.

తా. ఓదమయంతీ! సూర్యచంద్ర వంశములందుఁ బుట్టిన రాజశ్రేష్ఠులు
పుష్కరము మొదలగుద్వీపములనుండి ధైర్యముచే వెచ్చియున్నారు. నీ వాద
రంబుతో వీరినందఱును దప్పక చూడుము. అలం. రూపకము.

తే. తరుణి నిస్తంద్రపుష్కరదళనిభాక్షి
పుష్కరద్వీప మేలు నీరభూభుజుండు
నిర్మలస్వాదుసలిలాంబురీనిధివిహార
మమరు నీతిండు నీవును నీ నాచరింప.

34

టీ. తరుణి, నిస్తంద్ర... భాక్షి-నిస్తంద్ర=వికసించిన, పుష్కర=పద్మము
యొక్క, దళ=రేకులవంటి, అక్షి = నేత్రములుగల దమయంతీ! ఈభూభుజుం
డు=ఈరాజు, పుష్కరద్వీపమును, ఏలుకొ=పాలించువాఁడు. నీవును, ఈతం
డును, ఆచరింపకొ=చేయకగా, నిర్మల... విహారము-నిర్మల=స్వచ్ఛమైన, స్వా
దుసలిలాంబురీనిధి=మంచినీళ్ల సముద్రమునందు, విహారము=విహరించుట, ఆమ
రుకొ=ఓవ్వును, అనగా నీరాజును నీవు వరించినచో మంచినీళ్ల సముద్రమునందు
విహరించు భాగ్యము నీకు లభించు నని భావము. 'అతివ యీతండు నీవును
నాచరింపు' మని పాఠాం. నీవును ఇంతఁడును నావిహారమును గావింపుఁ డని
యర్థము.

తా. వికసించిన పద్మముయొక్క దళమువంటి నేత్రములు గల దమయంతీ!
ఈరాజు పుష్కరద్వీపమును బరిపాలించువాఁడు. నీ ప్రీతని వసంతువేరి మీ ద్వీప
మునకు సమీపముననున్న మంచినీళ్ల సముద్రమందు విహరించు భాగ్యము
కలుగును.

క. భామ మగునాకథవనము

భామిని సావర్తభావరథవదద్భుతనా

భీమండల యీనృపను

త్రాముండు పాలించుదీవి నీ ప్రథితవిభూతిన్.

35

టీ. సావర్త...మండల—సావర్తభావ=కుడియొక్క ధర్మముచే, భవన్ =

అగుచున్న, అద్భుత = ఆశ్చర్యము గల, నాభీమండల = చక్రమువంటి నాభి
గల, భామిని = ఓదమయంతీ! సలక్షణమై గంభీరమగు నాభీకూపము గలది
యనిభావము. ఈనృపసుత్రాయఁడు = ఈరాజదేవేంద్రుఁడు, పాలించుదీవి=
పరిపాలించుదీప్వము, ప్రథితఃకథాతిక్ = ప్రసిద్ధమగు వైశ్ణవ్యముచే, భావ
ము=భూలోకమందున్నది, అగునాకభవము=జన్మ స్వర్గలోకము. అనఁగా
ముక్తరదీప్వము భూతలస్వర్గమువలె నున్న దనిభావము. రాజును సుత్రాయని
వంటివాఁడనటచే నలసిదీవిని స్వర్గమువంటి దనట తెలియునది.

తా. ఓదమయంతీ! ఈరాజదేవేంద్రుఁడు పరిపాలించుచున్న దీప్వము నను
వైశ్ణవ్యములు కలదై భూతలస్వర్గమువలె నున్నది.

శా. అం సుండుఁ హిమవారిశీతలతలనృగ్రోధవీధిఁ శతా

నందుం డంబుజదివ్యమందిరములొననం గరి కాపీతిక

సందర్శింపఁగ వచ్చి యున్ననిను నానసర్వేశుఁ డీక్షించి యా

నందంబు న్నది నొందుఁగాక నిజనానాశిల్పవైచిత్రీకిన్. 36.

టీ. అందుఁ = ఆపుష్కరదీప్వమందు, హిమ...వీధిఁ—హిమవారి =
మంచునీటిచే, శీతల=చల్లని, తల=క్రిందుప్రదేశముగల, నృగ్రోధ=మట్టిచెట్టు
యొక్క, వీధిఁ=ప్రదేశమందు, శతానందుండు=బ్రహ్మ, అంబుజ...లోనఁ =
అంబుజ=పద్మమనెడి, దివ్యమందిరములొనఁ=సుందరగృహములొనెన్న, కర్ణి
కాపీతికఁ=కర్ణి క యనెడి పీఠమునందు, ఉండుఁ = నివసించును, సందర్శిం
పఁగఁ=చూచుటకు, వచ్చి, ఉన్ననినుఁ=ఉన్నట్టి నెన్నును, ఆనసర్వేశుఁడు =
ఆబ్రహ్మ, ఈక్షించి=చూచి, నిజనానాశిల్పవైచిత్రీకిన్-నిజ=తనసంబంధియగు,
నానా=అనేకవిధములయిన, శిల్ప=సృష్టియొక్క, వైచిత్రీకిన్ = ఆశ్చర్యము
నకు, మదిఁ=మనస్సునందు, అనందంబుఁ=సంతోషమును, ఒందుఁగాక=చెం
దునుగాక, అనఁగా నాబ్రహ్మ తనచే సృజింపఁబడిన నీసౌందర్యమును, నీవు నీ
కనుకూలుఁడగుభక్తమనబొంది యానందము నొందుటను, జూచి తనసృష్టిలో
నతిసౌందర్యము ననుకూలదాంపత్యము ఘటించినందులకమితానందము చెందు
ననిభావము. ఈచెప్పటచే వటువృత్తమాదీప్వమునకు సమీపమున నుండునాయు,

నచ్చటనే విష్ణువును, నతనినాభియందుఁ బద్మమును నందు బ్రహ్మయును నుండు ననియుఁ దోచుచున్నది. నీవీతని వరించి బ్రహ్మకు సైత మానందము గొలుపునట్టి దాంపత్యమును వహింపుమని భావము.

తా. ఓదమయంతీ! ఆపుష్కరద్వీపమందు చిల్లనిఛాయ నొసంగెడి మఱి చెట్టు గలదు. అచ్చటనున్న పద్మమనెడి గృహమునం దున్న కర్ణికాసీతమున బ్రహ్మ నివసించును. అతఁడు తన్నుఁ జూడవచ్చినన్నియుఁ జూచి, యనుకూలుఁ డయిన భర్తతో నచ్చట వసించినందులకును, తనసృష్టిలో నిమగ్నఁడై సౌందర్యవతియు ననుకూలదాంపత్యము నలవడినందులకును మనంబున నానందమును జెందును గాక.

క. ఆనటమహీరుహం బా

దీవికి ఫలపత్రచిత్రదీప్తిస్ఫురణః

భూవల్లభవరినందన

భావింపఁగఁ బించెగొడుగుభంగి భజించున్.

37

టీ. భూవల్లభవరినందన = రాజమహరికవమున యోగమయంతీ! భావింపఁ గఁ = ఆలోచింపఁగా, ఆనటమహీరుహంబు = ఆమఱిచెట్టు, ఫలపత్రచిత్రదీప్తి స్ఫురణః — ఫల = పండ్ల యొక్కయు, పత్ర = అకులయొక్కయు, చిత్రదీప్తి = విచిత్ర కాంతులయొక్క, స్ఫురణః = అతిశయముచే, ఆదీవికిఁ = ఆపుష్కరద్వీప మునకు, పించెగొడుగుభంగి = నెమలిపురితోఁ జేయుబడిన గొడుగువిధమును, భజించున్ = పొందును. అనఁగా ఫలపత్రములతోఁ గూడినయామఱిచెట్టాద్వీపమునకు నెమలిపురితోఁ జేసినగొడుగువలెఁ దనర్చును; ఇట్టివిశేషములు గల పుష్కరద్వీపమున కధిపతియును నీతని వరించుట మేలని భావము.

తా. ఓదమయంతీ! చిత్రకాంతులు గల ఫలపత్రాదులతోఁ గూడినయామఱిచెట్టాద్వీపమునకుఁ బించెగొడుగువలె నొప్పుచున్నది. అలం. ఉత్పేక్ష.

వ. అని పలికి, భ్రూవల్లరీవేల్లనవికారంబు చూచి యప్పల్లవా ధరయతని నొల్లమి యెఱింగి యద్దివ్యాంగనాతిలకంబు. 38

టీ. అని=ఈరీతిగా, పలికి=పుష్కరద్వీపాధిపతినిగూర్చి చెప్పి, భూ)...
వికారంబు—ధూవల్లరీ = కనుబొమతీగయొక్క, వేల్లనవికారంబు=చలిం
చిన మాటుపాటును, చూచి, అప్పల్లవాధర = చిగురుపంటిపెదవి గల దమ
యంతి, అతనికొ=ఆరాజును, ఒల్లమిక్ = పరింపమండుటను, ఎఱింగి= తెలిసి
కొని, అద్దివ్యాంగనాతిలకంబు=ఆజేవతాస్త్రీ)లతో శ్రేష్ఠురాలగు సరస్వతి,
అని వైపద్యముతోనన్వయము.

తే. లలన పొమ్మవ్వలికి ననిరీ పలుకుటయును

పుష్కరద్వీపపతి యాస్యపుష్కరమునఁ

దదనవాప్తిజఘనపరిరీతాపవహ్ని

చిహ్న మగు కార్వ్యధూమ మిక్షింపఁబడియె.

39

టీ. లలన=నమయంతి, అప్పలికికొ=మఱియొక రాజునొద్దకు, పొమ్మ, అని
పలుకుటయును=అని పలుకఁగానే, పుష్కర...పుష్కరమునకొ—పుష్కర=
ద్వీపాధిపతియొక్క ముఖపర్వమందు, తత్...చిహ్నము-తత్ = ఆదమయం
తిని, అనవాప్తి = పొందలేకపోవుటచే, పుట్టిన, ఘన = గొప్ప, పరితాప=
సంతాపమనెడి, వహ్ని = అగ్ని హోత్రునకు, చిహ్నము = లక్షణమైనది,
అగు కార్వ్యధూమము = అయినట్టి నల్లదనమనెడి పొగ, ఈక్షింపఁబడియెకొ=
చూడఁబడెను. అఁగాఁ దమయంతి తన్ను విడిచిపోయినతోడనే యారాజు
మొగము కాంతిహీనమయి వెలువెలఁబోయె నని భావము. అలం. రూపకము.

తా. సరస్వతి దమయంతిని జూచి “మఱియొక రాజును చూడఁబో”మని చె
ప్పినతోడనే దమయంతి తన్ను పరింపలేదుగదా యన్న విచారముచే నాతని
మొగము కాంతిహీన మయినది.

క. రాజాంతరాభిముఖ మా

రాజముఖ విరూపవాహరయమునఁ జనియె

రాజీవగర్భ్యగేహిని

భోజకులభరణ మైనరేపాలంతుకతోడన్.

40

టీ. ఆరాజముఖి=చంద్రునివంటి మొగముగల యాదమయంతి, విమానవాహరయమునన్ - విమానవాహ = పల్లకిని మోయువారియొక్క, రయమునన్ = వేగముచేత, రాజాంతరాభిముఖము = మఱియొకరాజున కభిముఖముగా, చనియెన్ = వెళ్లెను, రాజీవగర్భ్య గేహిని = బ్రహ్మభార్య యగుసరస్వతి. భోజకులాభరణము = భోజవంశమునకు నలంకారము, ఐనపాలతుకతోడన్ = అయినట్టి దమయంతితో, అని పైదానితో నన్వయము.

తా. దమయంతి మఱియొకరాజును జూడఁబోవఁగాఁ జూచి సరస్వతి భోజవంశమున కలంకార మగుదమయంతితో.

వ. ఒక్కరాజుం జూపి యిట్లనియె.

41

క. ఏకాతపవారణముగ

శాకద్వీపాంతరంబు నీ సర్వముఁ బుణ్య

శ్లోకుఁ డితఁడు పాలించు ని

శాకరముఖి ! హవ్యుఁ డ౧డు నీ జనపతి నిలనిన్.

42

టీ. నిశాకరముఖి=చంద్రునివంటి ముఖముగల నమయంతీ! పుణ్యశ్లోకుఁడు=పవిత్రమగు కీర్తిగల, ఇతఁడు = ఈరాజు, శాకద్వీపాంతరంబు=శాకద్వీపమునకు మధ్యమునందున్న, సర్వమున్ = సమస్తభూమిని, ఏకాతపవారణముగన్ = ఏకచ్ఛత్రాధికారముగా, పాలించున్ = పరిపాలించును, జనపతిన్ - ఇతనిన్ = ఈరాజును, హవ్యుఁడు=హవ్యుడనునామము గలవాఁడని, అండు= పలుకుదురు.

తా. ఓదమయంతీ! పవిత్రకీర్తి గలయీరాజు శాకద్వీపము నంతటిని నేకచ్ఛత్రముగాఁ బాలించును. ఇతని హవ్యుఁ డని పిలుచుచుందురు.

క. రమణి ! రమణీయతనుతా

వమతాతను నతనుకీర్తి నీ వైభవు నిలనిన్

గమల గమలాక్షుఁబోలెన్

బ్రమదం బారంగ వరింపు నీ పరికించి తగన్.

43

టీ. రమణి=ఓదమయంతీ! రమణి...తనుకొ-రమణియ=సుందరమైన, తను తా=శరీరము గలవాడగుటచే, అమత=అవమానింపఁబడిన, అతనుకొ=మన్న ఘండు గలవాడయి, అతనుకొనైభవుకొ-అతను=విస్తారమైన, కీర్తివైభవుకొ= కీర్తిసంపద గలవాడయి, నగునికొ= ఈరాజును, కమల=లక్ష్మి, కమలాక్షుఁ బోలెకొ=ఓష్ణమూర్తినిబోలెను, ప్రమదంబు=సంతోషము, అరగకొ= నిండు నట్లుగా, అరగకొ, అరగించి=అబోచించి, వలపు=పెండ్లియాడుము.

తా. ఓదమయంతీ! విస్తారమయిన కీర్తి గలిగి సుందరశరీరముచే మన్నఘండు దిరస్కరించుచున్న యీరాజకుమారుని, లక్ష్మి నారాయణునింబోలె, సంతోషా తిశయముచే వలపుము.

తే. వీరి గులశీలశాలి శాలీనతాన

లంబు నాననచంద్రబింబంబు నెత్తి

బాల వీక్షింపు మేచకోశైవలపలాశ

మాలికలఁ బోలులలితవృక్షాలకముల.

44

టీ. బాల=ఓదమయంతీ! శాలీనతానలంబు=లజ్జచే వింపఁబడిన, ఆననచంద్ర బింబంబుకొ = ముఖచంద్రబింబమును, ఎత్తి, మేచక...మాలికలకొ-మేచక= నల్లని, ఉత్పల=కలువలయొక్క, పలాశ=రేకులయొక్క, మాలికలకొ=దండలను, పోలు...జాలకములకొ=పోలుచున్న సుందరమగు చూపులపంక్తులచేత, కుల శీలకొ = మంచితలముచేతను మంచిప్రవర్తనముచేతను, శాలికొ=ఓప్పుచున్న, వీక్షికొ=ఈరాజకుమారుని, వీక్షింపుము=చూడుము.

తా. ఓదమయంతీ! నీవు ముఖచంద్రబింబము నెత్తి నల్లగలుగురేకుల పంక్తు లను బోలినచూపులపంక్తులచే గులశీలములచే నొప్పుచున్న యీరాజకుమారుని వీక్షింపుము.

సీ. అతినిర్జ రేశ్వరం శైవై యనశ్వర మైన

యైశ్వర్యమున రాజ్య శ్రమనుభవింపు

చంచచ్చుకచ్చదశ్చాఘాత్రాయం బగు

శాకవృక్షమునీడఁ శ జలుపుక్రీడ
 పాలమున్నీటిలో శ ఘణిరాజశయ్యపైఁ
 బవ్వళించినశార్ఙ్గపాణిఁ గొలుపు
 పొడుపుగుబ్బలిమీఁదఁ శ బూర్ణిమారాత్రులం
 దొనరింపు చంద్రదాతరహితనంబు

తే. లలఘుపైనికసంఖ్యసంఖ్యాగ్రవిజిత
 దానవానీకుఁ డయినయీధరణివిభుని
 లలితసౌభాగ్యరేఖాకళావిలాస
 శక్తి భర్తృత్వమత్స్యలాంఛనునిఁ గూడ.

45.

టీ. అలఘుపైనికసంఖ్య - అలఘు = బలిష్ఠులైన, పైనిక = పైఁకొక్క, మొక్క, సంఖ్య = సంఖ్యచేత, సంఖ్యాగ్ర... నీకుఁడు - సంఖ్యాగ్ర = యుద్ధభూమియొక్క యెదుట, విజిత = జయింపఁబడిన, దానవానీకుఁడు = రాక్షససమూహములవాఁడు, అయినయీధరణివిభుని = వివర్ణియారాజును, లలిత... లాంఛనని - లలిత = మనోహరమయిన, సౌభాగ్యరేఖా = సౌందర్యరేఖయొక్క, కళావిలాసశక్తి = కాంతిలయొక్క సామర్థ్యముచేత, భర్తృత్వ = తిరస్కరింపఁబడిన, మత్స్యలాంఛనని = మత్స్యభుని, కూడి, అనఁగా సౌందర్యముచే మత్స్యభుని మించుచున్న యీరాజుమారుని పరించినట్లు, అతనిర్జరేశ్వరంబు, వి = ఇంద్రు నతిక్రమించుచున్నదై, అనశ్వరంబు = నాశనములేనిది, వివర్ణేశ్వర్యమున = వివర్ణి సంపదచే, రాజ్యము, అనుభవంపు = పరిపాలింపుము, చంచల్... యాశ్రయంబు - చంచల్ = ప్రకాశించుచున్న, శుక = చిలుకయొక్క, ఛద = అక్కలయొక్క, ఛాయా = కాంతివంటికాంతికి, ఆశ్రయంబు = ఆధారమైనది, అగుశాకవృక్షమునీడ = అయినట్టి శాకవృక్షముయొక్క నీడయందు, క్రీడచలుపు = ఆటలాడుము, పాలమున్నీటిలో = పాలసముద్రమందు, ఘణిరాజశయ్యపై = భుజగతల్పముపయి, పవ్వళించినశార్ఙ్గపాణి = శయనించినయిన్ని విష్ణుమూర్తిని, కొలుపు = సేవింపుము. నీ వీరాజుమారుని పరించినచో నచ్చ

టికి సమీపమున నున్న పాలసంద్రములో పన్నగరాజుడై బద్ధులించిన విష్ణువును ప్రత్యక్షముగా నేవించుభాగ్యము లభించును. పాడుపుగుబ్బిమీందఁ = ఉదయపర్వతముపై, పూర్ణిమారాత్రులందుఁ = పున్నమరాత్రులందు, చంద్రాతపోత్సవంబులు-చంద్రాతప = వెన్నలలంగూర్చిన ఉత్సవంబులు, ఒనరింపుము = చేయుము. అనఁగా నీతనిద్వీపమునకు సమీపముననున్న యువయవర్వతముపై చంద్రాకోత్సవములఁ జేసికొనవచ్చును.

తా. దమయంతీ! ఈరాజు యుద్ధములందుఁ బెక్కురరాక్షసులను జయించినవాడు. ఇతఁడు సౌందర్యముచే మత్తగుని మించినాఁడు. ఇట్టివానిని వరించి, యింద్రునియైశ్వర్యంబును మించి నాశనము లేక యున్న సంపదలచే రాజ్యమును బాలింపుము. చిలుకఁజెక్కలకాంతివంటి కాంతి గలిగిన కాకపుక్షుమనీడ నాడుకొనుము. పాలసంద్రములో స్వరాజశయ్యపై శయనించి యున్న విష్ణువును నేవించుము. పున్నమరాత్రులందుదయపర్వతముపైకిఁ బోయి చంద్రాకోత్సవంబులు చేయుము. ఇట్టిలాభములు పెక్కులు కలవు. కావున నీరాజకుమారుని దప్పక వరింపుము.

ఉ. వావిరి దుగ్ధవారిధి యశోవశ్యము నీవిలసత్కటాక్షవీ

తౌవికటాయితంబు ననిరశంబు నొనర్చుచు నుండుఁగాక వే
లావనవాటికాతరుపరలాశతతిప్రతిబింబచుంబినా

నావిధనిర్మలోర్మినటనస్ఫుటచారిమచాపలంబులన్. 46

టీ. వేలా...చాపలంబులన్-వేలా=వీరమునందున్న, ఎనవాటికా=వనపంక్తులందున్న, తరు=చెట్లయొక్క, పలాశతతి = పత్రసమూహములయొక్క, ప్రతిబింబ=ప్రతిఫలనమును, చుంబి=పొందుచున్న, నానావిధ = పలురకములయిన, నిర్మల=స్వచ్ఛములైన, ఊర్మి=తరంగములయొక్క, ఎటన=నాట్యములచే. లేక సంచారములచే, స్ఫుట=స్పష్టమైన, చారిమ=సౌందర్యముగలిగిన, చాపలంబులన్ =చాంచల్యంబులచేతను, దుగ్ధవారిధి= పాలసంద్రము, వావిరి=అత్యంతము, నీవిలసత్ ..వికటాయితంబును-నీ, విలసత్కటాక్షవీతౌ=ప్రకాశించుచున్న కడకంటి చూపులయొక్క, వికటాయితంబును = విలసితమును,

అనిశంబును=నల్లప్పుడును, అవిశ్యము=తప్పకుండ, ఒకర్చుచునుండుగాక= అనుకరించుచుండునుగాత; అనఁగా తీరవాయులుగుటచేఁ దెల్లనివియును, తీరస్థులగు తరుబృందములు ప్రతిఫలించుటచే నల్లనివియు, నైనితీరసాగర తరంగములు, సితాసితకాంతులచే మనోహరమైన నీకడకంటిమాపులతోఁ దుల్యము లగుఁగాక.

తా. ఓదమయంతీ! తీరములం దున్నతరుబృందముల ప్రతిబింబములచే నీలము లైన తరంగములయొక్క సౌందర్యచపలత్వములచే తీరసాగర మవ శ్యమును, నల్లప్పుడును, సితాసితములయిన నీకటాక్ష విలసితంబులతోఁ దుల యుఁగుగాక. అలం. ప్రతీపము.

తే. అమృతమధురంబు లగుగాడ్పురలాని యాని

బొజ్జ పెంచిన పెనుబాఁచ సెజ్జమీదఁ

బద్దలోచన యామహీసాలుఁ డేలు

పాలమున్నీటిలో శౌరి క పవ్వళించు.

47

టీ. పద్మలోచన=పద్మములవంటి నేత్రములఁగల దమయంతీ, ఈమహీపాలుఁ డు=ఈరాజు, ఏలుపాలమున్నీటిలో=పరిపాలించుచున్న పాలసంద్రములో, అమృతమధురంబులు=అమృతమువలె దియ్యగానున్నవి, అగుగాడ్పులు=అయి నట్టిగాలులను, అనియాని=మిక్కిలిభక్షించి, బొజ్జ, పెంచిన పెనుబాఁచ సెజ్జ మీదఁ = పెంచినట్టి సర్పరాజునెడ తలముపై, శౌరి=విష్ణుమూర్తి, పవ్వళిం చున్=నిద్రించును. అనఁగా నీరాజును బెండ్లాడుదువేని యీతనిరాజ్యములో పాలసంద్రమున్నది కాన నందున్న విష్ణుమూర్తి నెల్లప్పుడును నేవించుభాగ్య ము గలుగునని భావము.

తా. ఓదమయంతీ! ఈరాజు పాలించుపాలసముద్రములో నే యమృతము వంటిగాలులను దిని బొజ్జపెంచిన సర్పరాజునెడ శయ్యపై విష్ణువు నిద్రించును.

తే. లలితకాశ్చీరభవసమాలంభకర

పాటలం బైననీముఖాబ్జంబుతోడ

నొరయుఁగాక భవత్కేళియోగ్యమైన

పొడుపుగుబ్బలి బొడతెంచుకొన్నా విధుఁడు.

48

టీ. లలిత... పాటలంబు—లలిత=సుందరమైన, కాశ్చీరభవ=కుంకుమయుక్త, సమాలంభకర్త=పూసికొనుటచే, పాటలంబు=ఎఱ్ఱనైనది, ఐననీముఖాబ్జంబుతోడ=అయినట్టిసీముఖపద్మముతో, భవత్కేళియోగ్యము=నీక్రీడలకువయోగించునది, విఃపాడుపుగుబ్బలి=అయినట్టియుదయపర్వతముమీద, పొడతెంచుకొన్నా విధుఁడు=ఉపయించునట్టి పూర్ణచంద్రుఁడు, ఒరయుకొకాక=రామకొనుఁగాక-మన్మరించుఁగాక యనుట. అనఁగా నీవీతని పరింతువేనియువయకాలచంద్రునిఁ జూచుచు నుదయపర్వతమం దామకొనుభాగ్యంబుగలుగునని భావము. ఉదయకాలమునఁ జంద్రుఁడెఱ్ఱగానుండును గాన యుపమ సరిపోవును. అలం. సం దేహము.

తా. ఓవమయంతీ! కుంకుమపూతచేఁ బాటలమయిన సీముఖపద్మముతో నుదయపర్వతముపైఁ జూపట్టు పూర్ణచంద్రుఁడు సామ్యమును జెందుఁగాక!

క. లీలాచంద్రమవేళలఁ

బాలా నీచరణలాక్ష ప్రథమాద్రిశిలా

జాలములఁ గృతకగైరిక

బాలాతపశంక లనువుపఱుచుఁగాతన్.

49

టీ. బాలా=ఓవమయంతీ! నీచరణలాక్ష=నీపాదములందుండు లక్ష్మకపూత, లీలాచంద్రమవేళల=విలాసార్థమై మిక్కిలి తిరుగుసమయములందు, ప్రథమాద్రిశిలాజాలముల=ఉదయపర్వతమందుండు శిలాసమూహములందు, కృతకగైరిక బాలాతపశంకలు-కృతక=కృత్రిమమయిన, గైరిక=గైరికాదిధాతువులయొక్కయు, బాలాతప = లేతయెండయొక్కయు, శంకలు = సందియములను, అనువుపఱుచుఁగాతన్ = కలిగించుఁగాత-ఇట 'లేతయెండ' లనుటచేత లీలాచంద్రమము ప్రాతఃకాలమం దనుట వ్యంజితము.

తా. ఓవమయంతీ! నీ వుదయపర్వతమందు లీలార్థమొనెత్తయు విహించు

నప్పుడు నీపాదములందున్న లత్తుక, యం దుండురాలకంటుకొనుటచే నేవి
తాలాతపములచేత నట్లున్నవో, లేక కృత్రిమగైరికాదులో యనునందేహము
కలుగుఁగాత. అలం. భ్రాంతిమంతము.

వ. అని పలికి యప్పుడు గంధవాహులుంబోని విమానవాహు
లు లబ్ధగుణప్రసిద్ధి యగునాలలనాలలామం ఒరిమశలక్ష్మీనిం
బోలెఁ బ్రదేశాంతరంబునకుం దోడ్చేర నవ్వాజ్ఞయదేవత
హేమోపమేయకాంతియుం గురువిందసకాంతిదంతియు నగు
నయ్యింతి కి ట్లనియె. 50.

టీ. అని పలికి, అప్పుడు, గంధవాహులుంబోని విమానవాహులు=వాయు
పులుంబోని పల్లకీని ధరించినవారు, లబ్ధగుణప్రసిద్ధి=పొందఁబడినగుణప్రఖ్యాతి
కలది, అగునాలలనాలలామం=అయినట్టి యాదవయంతిని, లబ్ధగుణ ప్రసిద్ధి
యగు=గుణప్రఖ్యాతిని బొందినట్టిది, అగు, పరిమళలక్ష్మీనింబోలెన్ = పరిమళ
సంపదనువలె, ప్రదేశాంతరంబునకున్ = మఱియొకస్థలమునకు, దోడ్చేరన్ =
కొనిపోఁగా, అవ్వాజ్ఞయదేవత=అనరస్వతి, హేమోపమేయకాంతియన్ =
బంగారముతోఁ బోల్పఁదగినకాంతికలదియు, గురువిందసకాంతిదంతియు =
మాణిక్యములతో సమమయినదంతములుకలదియు, అగునయ్యింతికిన్=అయినట్టి
దమయంతికి, ఇట్లనియెన్.

క. మహిళాలలామ ! బాహా

బహువారనివారితారిత్రవార్ధిపు నితినిన్

జహదజహలజ్ఞానం

గ్రహదృష్టాలములఁ జూడు శ్రీక్రాంచాధిపతిన్.

51

టీ. మహిళాలలామ = స్త్రీలలో శ్రేష్ఠురాలగు దమయంతీ! బాహా...
పార్థివున్ - బాహా = బాహువులచే, బహువార = అనేకపర్యాయములు, నివారిత =
జయింపఁబడిన, అరిపార్థివున్ = శత్రురాజులుగలవాఁడును, క్రాంచాధిపతిన్ =
క్రాంచద్వీపమునకధిపతియనగు, ఇతనికిన్ = ఈరాజును, జహత్ ... జాలములన్ -

జహత్ = విడుచుచున్నదియు, అజహత్ = విడువనిదియునగు, లజ్జను, సంగ్రహ = స్వీకరించుచున్న, దృష్టాంతములకొ = చూపులసమాహములచే, చూడుము. లజ్జను విడుచుట రాజదర్శనముకొనుట; విడువకుండుట స్త్రీస్వభావానుగుణ్యముంబట్టి

తా. ఓదమయంతీ ! ఈరాజు నిజబాహుబలములచే శత్రురాజులను గెల్చిన వాడు. ఇతడు క్రాంచద్వీపమును బాలించువాడు. విడిచియు విడువని సిగ్గు గలచూపులతో నితని జూడుము.

తే. మండలాకారవేష్టనాఖండవితత

పాండుదధిమండపాథోధీమండితంబు

పడఁతి యేతద్భుజాదండపాలితంబు

[క్రాంచ మనుదీవి సుగుణసంఘములనీవి.

52

టీ. పడఁతి = దమయంతీ ! మండల...మండితంబు = మండలాకార = పర్వ లాకారమయిన, వేష్టన = చుట్టుకొనుటచే, అఖండ = తెంపులేనిదియు, వితత = విస్తరించియున్నదియు, పాండు = తెల్లనిదియు, నగు, దధిమండపా థోధి = పెరుగుమీఁగడగల సముద్రముచే, మండితంబు = అలంకరింపఁబడి నదియు, సుగుణసంఘములనీవి = సుగుణసమాహముల ముల్లెలయినదియు, నగు, క్రాంచమనుదీవి = క్రాంచమనెడిదీపము, ఏతద్భుజాదండపాలితంబు = ఈరాజు బాహుదండములచే బాలింపఁబడుచున్నది.

తా. మండలాకారముగాఁ జుట్టియుండుటచే నఖండమై తెల్లనిదైన పెరుగు సముద్రముచే నలంకృత మై సుగుణములకు నిధియై యున్న క్రాంచద్వీప మీరాజేంద్రునిచే బాలింపఁబడుచున్నది. అలం. రూపకము.

క. దర్భదళపూజనంబుల

గర్భజన్మకేశ ముడుపుకరుణాభరణుక

నిర్భరమతి నేవింపు వి

దర్భాధిపతనయ యచటితరుణేందుధరున్.

53

టీ. విదర్భాధిపతనయ = విదర్భరాజుకుమారికవయిన దమయంతీ ! దర్భదళ

పూజసంబులఁ=కుశాగ్రముల పూజలచేతనయితము, అంతస్వల్పపూజకయినను
అనుట. నిర్భరమతిఁ=నిండయినమనస్సుతో, గర్భజనికేశము = సంసారదుఃఖ
మును, ఉడుపుకరుణాభరణంఁ=నాశనముచేయునట్టి కరుణాశువును, అచటిఁ=
అక్రాంచద్వీపమందున్న, తరుణేందుధరుఁ = బాలచంద్రుని ధరించినయీ
శ్వరుని, నేవింపుము=భజింపుము.

తా. ఓపమయంతీ! చర్యపోచలచే పూజించినమాత్రకును సంసారదుఃఖ
ములను దొలంగించువంతటికరుణ గలయీశ్వరునిఁ బూజించుచు నిండుమనస్సు
తోఁ గొలుపుము.

తే. అబల పాదార్పణానుగ్రహమును నిన్నుఁ
బ్రార్థనము చేయఁ గలదు క్రాంతచాచలంబు
పటుతిరస్కందబాణసంహతవివర
కలితనిర్గమకలహంసశీలకలముల.

54

టీ. అబల=ఓపమయంతీ! క్రాంతచాచలంబు=క్రాంచపర్వతము, పటు...కల
కలములఁ-పటుతర=మిక్కిలి సమర్థములయిన, స్కందబాణ=కుమారస్వామి
యొక్క బాణములయొక్క, సంపాత=దెబ్బలవలనఁ గలిగిన, వివర=రంధ్రము
నుండి, కలిత=ఓప్పునట్లుగా, నిర్గమ=వెడలివచ్చుచున్న, కలహంస కలకలములఁ-
కలహంసలయొక్క కలకలధ్వనులచేత, పాదార్పణానుగ్రహమును- పాద=
అడుగులను, అర్పణ=ఉంచుటయనెడి, అనుగ్రహమును=దయను, నిన్నుఁ, బ్రా
ర్థనము చేయఁగలదు=యాచింపఁగలదు. అనఁగా హంసధ్వనులచే దనయందు
సీపు సంచారము చేయవలయునని క్రాంచపర్వతము కోరిక మానదని భావము.

తా. ఓపమయంతీ! క్రాంచపర్వతము కుమారస్వామిబాణఘాతములచేఁ
బడిన రంధ్రమునుండి వెడలుచున్న హంసలయొక్క ధ్వనులచేత దనయందు
విహరింపవలయునని నిన్నుఁ బ్రార్థనచేయకమానదు. ఇటు ఉత్పేక్ష గమ్యము.
క. ఘటియింపు మచట హాటక

ఘటకోటి వతంసకములు ౩ గా ధూర్జటికి

కుటిలాలక కలధౌత

స్ఫటికశిలామయము లయినప్రాసాదంబుల్. 55

టీ. కుటిలాలక=పంకరయయిన ముంగురులు గల దమయంతి ! హోటకఘట
కోటి=పసిడికుండలయొక్క సమాహములు, పతంసకములుగాఁ = శిరోభూష
ణములుకాఁగా, కలధౌత...మయములు.కలధౌత=కాంచనమయములును, స్ఫ
టిక శిలామయములును=పటిపుకరాలచే నిర్మితములును, అగు ప్రాసాదంబుల్ =
అయినదేవాలయములను, ధూర్జటికిఁ = ఈశ్వరునికి, ఘటియింపుము=నిర్మింపుము.

తా. ఓదమయంతి! ఆక్రాంచద్వీపమందుఁ బసిడికుంభములు శిరోభాగము
లం దొప్పచున్నయు బంగారుచేతను స్ఫటికశిలలచేతను నిర్మితములును,
నగు నాలయములను శంకరునకుఁ గట్టింపుము.

చ. పాలఁతి లలి న్నల్లిముచులరహాలిక నీరతికేళిజన్మని

ర్థలతరఘర్తబిందుమయోమాక్తికమండనముల్ హరించుఁ గా
కలనగతిఁ జలద్దధిరసాంబుధితుంగతరంగమాలికా

వలిప్పవత చ్చటాచమరహాలకరంబితమారుతౌఘముల్. 56

టీ. పాలఁతి=దమయంతి, చలత్...మారుతౌఘముల్, చలత్=చలించు
చున్న, దధిరసాంబుధి=పెరుగుసముద్రముయొక్క, తుంగ=ఎత్తైన, తరంగ
మాలికా=తరంగపంక్తులయొక్క, ఆవలి=పరుసలయొక్క, ప్పవత=బిందువు
లయొక్క, చటా=సమాహములనెడి, చమరవాల=వింజామరలతోడి, కరంబిత
=కూడికగల, మారుతౌఘముల్ = మలయమారుత సమాహములు, అలసగ
తిఁ=మందగమనముచే, లలిత్=ఒప్పునట్లుగా, మలిష్టుచులహాలికఁ=దొంగల
వలె, నీ...మండనముల్-నీ, రతికేళి=సంభోగమునందు, జన్మ=పుట్టిన, నిర్త
లతర=మిక్కిలి స్వచ్ఛములయిన, ఘర్తబిందుమయ = చెమటబిందువులనెడి,
మాక్తిక=మత్స్యములయొక్క, మండనములు=అలంకారములు, హరించుఁగాక=
అపహరించుఁ గావలె. ఒకయింటికిఁ బరిచితులయినవారితోఁ గూడియే దొం
గలు తెలియకుండఁ బ్రవేశింతురు గాన మండమారుతములును శామరముల

తోఁ గూడి చొచ్చినవనుట. అనఁగా దమయంతీ! నీవీరాజును జేపట్టినచోఁ బెరుగుసముద్రముయొక్క తరంగముల బిందుసమూహములతోఁ గూడినమల యుమారుతములు సంభోగమందుఁ గలిగిన చెమటలను హరించు నని భావము.

తా. ఓదమయంతీ! పెరుగుసముద్రమునం దుత్పన్నములయిన తరంగపంక్తు లబిందుసమూహములనెడి చామరములతోడ బయలువెడలు మలయమారతము లు మందమందముగా వచ్చి, దొంగలవలెనే సంభోగమందు నీకు జనించిన చెమటబిందువులనెడి ముత్యముల యలంకారముల నపహరించుఁ గాక. అలం, రూపకానుప్రాణిత మయినయుపమ.

తే. జాలపాదవేషంబు వేరేశంతజాల

లంఘనాభ్యాసభవ మైనలీలాఘవమున

సాగరంబులు దాటి దిక్స్మితిఁ గడచుఁ

గమలలోచన యీరాజు శివిమలయశము.

57

టీ. కమలలోచన=పద్మములపంటినేత్రములు గల దమయంతీ! ఈరాజు వి మలయశము=ఈరాజు స్వచ్ఛకీర్తి, జాలపాదవేషంబు=హంసయొక్క యాకారమునంటి యాకారముకలదై, వేశంత...భవము-వేశంతజాల= పడియలసమూహములను, లంఘన=దాటుటరూపమైన, అభ్యాస=అలవాటుచే, భవము=గల్గినది, వినలీలాఘవమునఁ=అయినట్టి చురుకైననముచేత, సాగరంబులు=సముద్రములు, దాటి, దిక్స్మితిఁ=దిక్కుల సమూహమును, కడచుఁ=అతిక్రమించును. అనఁగా నీరాజుకీర్తి మొదటఁ దనద్వీపమందు వ్యాపించి క్రమక్రమముగా దిక్కుల నతిక్రమించి పోవు నని భావము. ఇతని యశస్సిఫుడిపుడే వ్యాపించు చున్నదని యందలి యల్పత్యమును సూచించుటచే ఆనాదరమును సూచితము.

తా. ఓదమయంతీ! ఈ రాజేంద్రునియశము హంసవేషమును దాల్చి యొకపల్వలమునుండి మరొకపల్వలమునకు దాటునట్టి యలవాటుచేత సముద్రమును దాటి దిక్కులనుగూడ నతిక్రమించిపోవును.

వ. అనిన విని యాగంధగజగామిని నిజహృదయానుబంధం బవ్వ

సుధరాధిపునియందు సంధిపదయ్యెనది దైవవశం బప్పు
డంసావతంసశిబికాంశు లగుపురుషు లప్పురుషప్రకాండునిస
మీపంబువలన రత్నాకరంబువలనం దుషారమయూఖలేఖ
లేఖానుజీవిపురుషులుంటోలే గొనిచని గిరీశప్రభావుం డగు
నొకమహానుభావుం గదియించిరి. తత్సమయంబున నఖిల
జగదంచితపాదపద్మ యగునప్పద్మ సంభవుగేహిని యవ్వరా
గోహా కి ట్లనియె.

58

టీ. అనిశ్, వి, ఆగంధగజగామిని=గంధగజమువంటినడక గలదమయం
తియొక్క, నిజశృంగయానుబంధంబు=స్వకీయమైన శృంగయసంబంధము, అ
వ్వసుంధరాధిపునియందు=ఆరాజేంద్రునియందు, సంధిపదయ్యె=ప్రవే
శింపదాయెను. అనఁగా దమయంతిమనం బారాజేంద్రుని వరింప నిష్ఠపదలేదని
భావము. అని=అట్లు పరిపకుండుట, దైవవశంబు=దైవాధీనమయినది. అనఁ
గా దైవయత్నింపు లేకపోవుటచే నక్కార్యము నఫలముకాలేదని ఫలితా
ర్థము. అప్పుడు, అంసావతంస శిబికాంశులు = బుజులు కలంకారభూతము
లయిన పల్లకికాంశులు గలవారు, అగుపురుషులు, అప్పురుషప్రకాండునిసమీ
పంబువలన=ఆపురుషశ్రేష్ఠునిసమీపమునుండి, రత్నాకరంబువలన=నము
ద్రమునుండి, దుషారమయూఖలేఖ=చంద్రలేఖను, లేఖానుజీవి పురుషులుం
బోలే=దేవతలయొక్క నేవకపురుషులవలె నే,కొని,చని,గిరీశప్రభావుండు=ఈ
శ్వరునితో సమమయిన ప్రభావముగలవాడగు, ఒకమహానుభావు=ఒకమహా
పురుషుని, కదియించి=సమీపింపఁజేసిరి. తత్సమయంబున=ఆసమయమందు
అఖిలజగదంచిత పాదపద్మ-అఖిల=సమస్తమైన, జగత్ = లోకముచేత, అం
చిత=పూజింపఁబడుచున్న, పాదపద్మ=చరణకమలములు గలది, అగు పద్మసం
భవుగేహిని=అయినట్టి సరస్వతి, అవ్వరారోహకు=ఆసమయంతికి, ఇట్లని
యె=ఈరీతిగాఁ బలికెను. అలం. ఉపమ.

చ. నవవిదళత్కుశేళయసనాభిళయద్వయ యివ్వసుధరా

ధవుఁడు కుశాంకితం బగుప్రథానపునీవి కధీశుఁ డీతనిఁ
దివుటఁ బరిగ్రహించి నమునీదగ్గ నసంతసమాగమంబులం
దువిడ! పరిగ్రహింపుము ఘృతోదధితీరవనీవిహారిముల్. 59

టీ. నవ...ద్వయ-నవ=నూతనముగా, విదళిత=వికసించిన, కుశేశయ=పద్మయతో, సనాభిశయద్వయ=సగోత్రములైన-అనగా సమానములైన-చేతులుకల, ఉవిద=ఓదమయంతీ! ఇవ్వసుంధరాధవుఁడు=ఈభూపాలుఁడు, కుశాంకితంబు=కుశయును నామముగలది, అగుప్రథానపు దీవికిఁ=అయినట్టి కేస్తమైన ద్వీపమునకు, అధీశుఁడు=అధిపతి, ఈతనిఁ=ఈరాజును, తిఫటఁ=ప్రయత్నిముచే, పరిగ్రహించి=పరిణయమాడి, సముదీర్ఘ...సమాగమం. లండుఁ-సముదీర్ఘ=కోరదగిన, పసంత సమాగమంబులందుఁ=పసంతకాల ప్రారంభసమయంబులందు, ఘృతో... విహారిముల్=ఘృతోదధి=నేతిసముదయొక్క, తీర=ఒడ్డునందుగల, వనీ=ఉద్యానవనములందు, విహారిముల్=విహరించుటలను, పరిగ్రహింపుము=పొందుము. అనగా గుశద్వీపాధిపతియగు నీరాజేంద్రునిఁ బెండ్లియాడెదవేని పసంతసమయంబులందు, ఘృతసముద్రతీర వనములందు విహరించి సౌఖ్యంబు లనుభవింపవచ్చు నని భావము.

తా. పద్మమువంటిచేతులు గల దమయంతీ! ఈరాజు కుశద్వీపమును బరిపాలించుచుండును. ఇతని పెరించినదో నితనితోఁ గూడి పసంతకాలములందు ఘృతసముద్రతీరములందు విహరించి సుఖ మనుభవింపవచ్చును. అలం. ఉపమ.

మ. పటువాతూలతరంగఁదోలనచలీత్పత్రాసిధారాపరి
త్రుటితాంభోధరగర్భనిస్సృతపయశ్రస్సోత్పత్కటాసేచన
స్ఫుటసంవర్ధిత మభ్రచుంబిశిఖరాభోగం బతివ్వచ్చ ము
చ్చట నీకుం గనుపండువయ్యెడిగుళితస్తంబంబుబింబాధరా.

టీ. విలబాధరా=దొండపండువంటి యధరోవృత్తముగల దమయంతీ! అచ్చటఁ=అకశద్వీపమందు, పటు...వర్ధితము పటు=సమగ్రమైన, వాతూలతరంగ=వాతపరంపరయొక్క, దోలన=సంచారములచేత, చలీత్ = సంచలించు

చున్న, ప్రతాసిధారా=అకులనెడి కత్తులవాడచేత, దర్భయాకులు వాడులు గనుక 'అసి' యని రూపణము. పరిత్రుతిత = విచారింపఁబడిన, అంబోధర = మేఘములయొక్క, గర్భ=లోపలనుండి, నిస్సృత=ప్రవించిన, పయః=నీటియొక్క, స్తోతశ్చటా=ధారలసమూహములయొక్క, నేచన=తిడుపుటలచేతను, స్ఫుట=మిక్కిలముగా, సంవర్ధితము=వృద్ధింపఁబడుచున్నయు, అభ్రచువి శిఖరాభోగంబు = ఆకాశము నంటుచున్న శిఖరాగ్రములు కలయు, అతిస్వచ్ఛము=మిక్కిలి స్వచ్ఛమైనదియు, అగు కృత స్థంబంబు=పర్వగుల్మము, నీకుఁ, కనుపండువు అయ్యెను = కనులపండువు లొనర్చెను.

తా. ఓదమయంతీ! సమర్థమయిన వాయుసంపరల సంచారములచే జలించుచున్న సుత్రముల కొనలచేత విచారింపఁబడిన మేఘముల గర్భములనుండి ప్రవించుచున్న జలప్రవాహములచే వృద్ధింపఁబడుచున్నయు నాకాశము నొలుయుచున్న కొనలుగలదియు మిక్కిలి స్వచ్ఛమైనదియు నగుకృత స్థంబంబు నీకుఁ గనులపండువు లొనర్చును.

శా. ఆనందంబును బొందు మిందునిభవక్త్రా! మందరక్షోణిభృ

న్నానాకందరమందిరాంగణములకీరయాదోధిమాథానుసం

ధానప్రోత్థితసింధురాద్వైహితృపాదన్యాససంభావనా

పానఃపున్యపవిత్రకాంచనశిలారవ్యంతభాగంబులన్. 61

టీ. ఇందునిభవక్త్రా = చంద్రునితో సమానమగు వివరము గల యోదమయంతీ! మందర... గణములకీ = మందరక్షోణిభృత్ = మందరపర్వతముయొక్క, నానా=అనేకవిధములైన, కందరమందిరాంగణములకీ = గుహలనెడు మందిరములయొక్క ముగిల్లయందును, యాదోధి... భాగంబులకీ = యాదోధి, సముద్రముయొక్క, మాథ+అనుసంధాన=మథించుటలచేత, ప్రోత్థిత=పుట్టిన, సింధురాద్వైహితృ=లక్ష్మీదేవియొక్క, పాదన్యాస=పాదములుపెట్టయినెడి, సంభావనా=గౌరవముచేత, పానఃపున్య=మాటిమాటికిని, పవిత్ర = పరిశుద్ధములైన, కాంచనశిలారవ్యంతభాగంబులకీ = బంగారపుశిలల భాగంబులందును, ఆనందంబును, బొందుము. అనఁగా దమయంతీ! ఈకృతద్వైపాధిపతిని వరింతు

జేసి మందరపర్వత గుహలయందును, మధనకాలమం దుదయించిన లక్ష్మీదేవి పాదపద్మముల జాడలచే బ్రవిత్రములైన కాంచనశిలలయందును నితనితో విహరించి యానందమును బొందుము. “ఇట” అన్ని ప్రతులలోను, “ఆనందంబునఁ బొందుము” అని తృతీయాంతపాతము గానవచ్చుచుండెను. అయినను “పత్యాసహావిహ విహారమయైర్విలాసై, రానంద మిందుముఖి మందరకంద రాసు” అని “ఆనందమావిహ” అని ద్వితీయాంతపాతము సంస్కృతమునఁ గానవచ్చుటచే వచనసారముగా “ఆనందంబును బొందు” మని దిద్దఁబడెను.

తా. పుష్పము.

తే. కనకకేతికదళనోత్రగాత్రయస్త్వి

వ్యాళతనుఘృష్టికృతివలీరవలయ మగుట

మహితసోపానమును బోనిరమందరాద్రి

యింపు పుట్టించుఁగాక మీరుద్దఱకును.

62

తే. కనక...యస్త్వి-కనకకేతికదళ=బంగారు మొగలి తేకుయొక్క, గోత్ర=సంతతియైన, గాత్రయస్త్వి=యస్త్వినిఁగిశరీరము గల వచయంత్రీ! వ్యాళ...వలయము-వ్యాళ=వాసుకియొక్క, తనుఘృష్టి=శరీరపుఒరయికలచేత, కృత = చేయఁబడెన, నలీ=ఒత్తుడుగిలయొక్క, వలయ=మండలముకలది, అగుట=అయియుండుటచే-అనఁగా పూర్వము దేవతలు వాసుకియను సర్పరాజును మందరపర్వతమునకుఁ జాటి పాలసంప్రమును మఱించిరి. అవాసుకిశరీరఘర్న ఇములవలన నాపర్వత మచ్చటచ్చట లోఁతుగా గుంటలుపడెను. శరీరము తాఁకినచోట్ల గుంటలు పడి తక్కినచోట్ల నెత్తుగామండుటచే నాపర్వతము కట్టఁబడినసోపానపంక్తులు గలిగియున్న ప్రకాశించుచున్నదని భావము. అదియే యుత్తరాధ్యాయ చిహ్నమన్నాడు. మహితసోపానమును బోని=ఒప్పుచున్న సోపానపంక్తిని బోలు, మందరాద్రి=మందరపర్వతము, మీరుద్దఱకు, ఇంపు పుట్టించుఁగాక=ఆనందము కలిగించుఁగాక. అలం. ఉత్పేక్ష.

తా. బంగారు మొగలిదళంబునఁగి శరీరముగల వచయంత్రీ! వాసుకియొ

క్క శరీరఘ్నణములచే ఒత్తుడుగీటులు పడి సోపానపంక్తి గల్గినట్లు లాప్సచున్న మందరపర్వతము మీయిరువురు సంపతులకు సంతసము గల్గించుగాక.

తే. ప్రకటఘణివేష్టఘృష్టిమార్గములు డిగ్గి

వలిత మై పాఱునిర రామలజలంబు

పాపతరిత్రాడు పెనఁగొన్న భావ మొంద

మగువ నీ కింపుఁ బుట్టించు ర మందరాద్రది.

68

టీ. మగువ=ఓపమయంతీ! ప్రకట...మార్గములు—ప్రకట = స్పష్టమైన, ఘణి=వాసుకియొక్క, వేష్టఘృష్టి = చుట్టుకొనుటవలనఁ గలిగిన సంఘర్షణముల, మార్గములు=త్రోవలు, డిగ్గి=దిగి, వలితమై = వలయాకారరేఖలుగలదై, పాఱునిర రామలజలంబు = పాఱుచున్న సెలయేళ్ల నీరు, పాపతరిత్రాడు = వాసుకి, పెనఁగొన్న భావము=చుట్టుకొన్న విధమును, ఒందుఁ = పొందుచుండగా, మందరాద్ర, నీకుఁ, ఇంపుపుట్టించుఁ = సంతసముగలిగించును. అనఁగా వాసుకిశరీరసంఘర్షణములచే మందరపర్వతమునకు జుట్టును వలయాకారరేఖ లేర్పడినవి. ఆపర్వతశిఖరంబునుండి ప్రవహించుచున్న సెలయేళ్ల నీరు వలయాకారరేఖలలోఁ బడిపోవునప్పుడు వాసుకి చుట్టుకొనియున్నట్లేయుండి నీకనుల కానందము గొలుపుననిభావము. వారిధారలు తెల్లగానుండుచుగాన వాసుకిశరీరమున కుపమానము సంపడును. అలం. ఉ తేప్పిక్ష.

తా. ఓపమయంతీ! మందరపర్వతము వాసుకి చుట్టుకొనుటవలనఁ బడిన వలయాకారరేఖలందుండి సెలయేళ్ల నీరు ప్రవహించుచుండ వానీరు పాపతరీఁడు పెనఁచుకొన్నట్లుండుచుగాన నీకదియూపందంబుగొలుపును. అ. భ్రాంతిమంతము ఉ. నీవదనంబు చేత రజనీపతి నీచనుదోయి చేత నై

రావణకుంభయుగ్మము సురీరద్రుమపంచకకోమలప్రవా

ళావలి నీక రాఘ్రియుగరళాధరపల్లనరాగలక్ష్మిచే

భావనచేయుఁ బో మఘనపర్వత మిట్టిభవత్ప్రసంగతిన్.

టీ. మఘనపర్వతము=మందరపర్వతము, ఇట్టిభవత్ప్రసంగతిన్ = ఇట్టిసీన

హావాసుముచేత, అనఁగా, నీవదనంబుచేతఁ = నీముఖముచే, రజనీపతిఁ = చంద్రుని, నీచనుదోయిచేతఁ, విరావణకుంభయుగ్మమును = విరావతకుంభంబులను, నీకర...లక్ష్మీచే - నీకర = నీచేతులయొక్కయు, అంఘ్రియుగళ = పాదయుగళ మయొక్కయు, అధరపల్లవ = చిగురువంటియధగోష్ఠమయొక్కయు, రాగలక్ష్మీచేఁ = ఎఱ్ఱనికాంతిసంపదచే, సుర...వలిఁ - సురద్రుమపంపక = కల్పవృక్షలై దింటియొక్క, కోమల = మృదువైన, ప్రనాశావలిఁ = చిగుళ్ల సమూహమును, భావనచేయుఁ పో = తలంచుకొనుఁగాక, అనఁగా సముద్రమథనకాలమునఁ జంద్రుఁడు, విరావతము, కల్పవృక్షములు మొదలగునవి పుట్టినవి. ఇప్పుడు మందరపర్వతము నీవదనంబుచూచి చంద్రుని, నీకుచకుంభములచేత నై రావతకుంభంబులను, నీకరచరణాధర కాంతిచే గల్పవృక్షపల్లవంబులను వలంచుకొనుఁగాక. నిన్నుఁజూచి చిరకాలంబుక్రిందటఁ జూచినయావస్తువులను స్మరించుకొనుఁగాక యని ఫలితార్థము. చంద్రునిఁబోలువదనము కలదగుటచేతను, నై రావతకుంభములఁబోలిన స్తనంబులు గలదగుటచేతను, గల్పకపల్లవంబులఁ బోలినకరచరణాధరంబులుగలదగుటచేతను' దమయంతి నిరుపమానసౌందర్యవంతురాలని తెలియవచ్చుచున్నది. అలం—స్తరణ.

తా. స్పష్టము.

వ. అనిన విని యక్కలహంసగమన, మీమాంసశిశిరక రావతం
నునిఁబోలె, నవ్విపులాంసు భజియింప నాసింపదయ్యె. అవ్వై
దర్శితలం పెఱింగి యాచతుర్భుజానికోడలు, గనునన్న చేయ
జన్యజనం బక్కనన్య నన్యరాజన్యసమీపంబు నొందించె. అప్పు
డు భారతీదేవి దమయంతి కిట్లనియె. 65

టీ. అనినఁ, విని, అక్కలహంసగమన = అంచవంటిగమనము గల దమయంతి, మీమాంస = పూర్వమీమాంస, శిశిరక రావతంసునింబోలెఁ = శంకరునివలెను, అవ్విపులాంసుఁ = గొప్పమూఁపులుగల యారాజును, భజింపఁ = సేవించుటకు, ఆసింపదయ్యెఁ = కోరదయ్యెను, ఆచతుర్భుజానికోడలు = విష్ణువుకోడలగు, సరస్వతి, ఆవైదర్శితలంపు = ఆదమయంతియిష్టమును, ఎఱింగి = తెలిసి

తే. చపలలోచన వైరినిఘ్నపకృపాణ
 పాణి ప్రత్యగ్రఘాణితశ్రవతిమవాణి
 వీఁ డధీశుండు శాల్మలరద్వీపమునకు
 లలితమధువార్ధికాంచీకలపమునకు.

66

టీ. చపలలోచన = చలించుచున్న శేత్రములుగల యోదమయంతీ ! వైరి...
 వాణి-వైరి = శత్రువులందు, నిఘ్నప = దయారహితమైన, కృపాణ = కత్తి,
 పాణి = చేతియందుఁగలవాఁడును, ప్రత్యగ్ర...వాణి-ప్రత్యగ్ర = నూతనమున,
 పాణిత = కండచక్వరతో, ప్రతిమ = సమానమయిన, వాణి = వాక్కుకల
 వాఁడునునగు, వీఁడు = ఈరాజు, లలిత...కలపమునకు - లలిత = సుందరమైన,
 మధువార్ధి = సురాసముద్రమే, కాంచీకలపమునకు = మొలత్రొడుగాఁగల,
 శాల్మలరద్వీపమునకు, అధీశుండు-అధిపతి.

తా. చలించుచున్న శేత్రములుగల దమయంతీ ! శత్రువులందు దయార
 హితమైన ఖడ్గము చేతియందుఁ గలవాఁడై, కండచక్వరవలెఁ దీపయినపలు
 కులుగల యీరాజు సురాసముద్రముచేఁ బరివేష్టితమైన శాల్మలరద్వీపమును బరి
 పాలించును.

క. ఆనవజలనిధినాయకు

వాసవసన్నిభు విశుద్ధరవంశజ నితనిఁ

వాసికి నవతిలసుమనో

నాసికి యెదిరింప వశమే నరనాథులకున్.

67

టీ. నవతిలసుమనోనాసిక=నూతనమయిన నవపువ్వువలెంటి నాసికగల యోదమయంతీ! ఆసవజలనిధి నాయకుఁ=సురాసముద్రమునకు విభుఁడయినవాఁడును, వాసవస్నిభుఁ=దేవేంద్రునితో సమానుఁడైనవాఁడును, విశుద్ధవంశజుఁ=నిర్మలవంశమందుఁ బుట్టినవాఁడును నగు, ఇతనిఁ=ఈరాజును, వాసికిఁ=కీర్తివిషయపై, ఎదిరింపఁ=మార్కొనుటకు, నరనాథులకుఁ=తక్కినరాజులకు, వశమే=తరమగునా?

తా. నవ్వుపువ్వువంటి నాసికగల యోదమయంతీ! సురాసముద్రాధిపతియును నింద్రసమానఁడు నిర్మలవంశసంభవుండును నగు సితనికీ గీర్తియందు నృపాలకులు సాటిచెందలేరు.

ఉ. ఈనున నేక హేలన మరీహీనురుఁ డొక్కరుఁ డొక్కవార్ధియా పోసన మెత్తుచో దిగులు రే వుట్టి పయోనిధిపంచకంబు సం త్రానము నొందునపు మొగతీప్పనియంబునిధాన మెద్దియం దానవచానకేళిఁ గొనినీయాడు మతండును నీవు నెమ్మదిన్.

టీ. మహీసురుఁ డొక్కరుఁడు=అగస్త్యమహాబుషి, ఈసునఁ=కోపముచేత, ఏకహేలన=ఒక్కరీలచేత నే, ఒక్కవార్ధిఁ=ఒకసముద్రమును, అనఁగా త్వరసముద్రమును, ఆపోసనము ఎత్తుచోఁ=త్రావునప్పుడు, పయోనిధి పంచకంబు=తక్కిన యెదునముద్రములును దిగులు, పుట్టి=భయపడి, సంత్రానము=భయంబు, ఒందునపుడు=పొందుచున్న సమయమందు, అనఁగా నగస్త్యుఁడుప్రసముద్రమును బాసముచేయఁగాఁ జూచి తక్కినసముద్రము లన్నియును, ఉప్రసముద్రంబు నే పాసము చేసినవానికి క్షీరాద్రసముద్రంబుల మగుమముఁ బాసముచేయుట యెంతపనికి యని భయమొందుచుండఁగా నని భావము. ఎద్ది=ఏది, మొగతీప్పని యంబునిధానము=పారుషమును విడుచుననుద్ర మేదో, అనఁగాఁ దక్కిన సముద్రములు భయపడుచుండఁగా నీసురాసముద్రము భయముచెందలేదని భావము. “న సురాంపిబే” త్తని నిషేధమున్నది కావున విప్రసత్తమండయిన యగస్త్యుండు మరను బాసముచేయలేడని నిశ్చయించి యా

సురాసముద్ర మెంతమాత్రమును భయంబుచెందలేదు. అందుకొ = ఆసురాసముద్ర మందు, నెవ్వరికొ = నిండుమనంబుతో, ఆతండును, నీవును, అసపకేలికొ = సు రాపానక్రీడ, కొనియాడుము = సన్నతీంపుము. అనగా నీవారాజకుమారునితోఁ గూడ మద్యపానక్రీడ సలిపి యానందింపుమని భావము.

తా. ఓదమయంతీ ! అగస్త్యమహాముని సముద్రమును బాసముచేయుటను దక్కినసముద్రంబులన్నియును భయంబుచెందినవి కాని యేసురాసముద్రమెంతమాత్రమును భయంబుచెందలేదో యామద్యసముద్రమందు నీవును నారాజేంద్రుఁడును సంతసము దీరునట్లు మద్యపానక్రీడ సలుపుము. అలం. వ్యతిరేకము.

క. ఏలాలతాగృహంబుల

బాలా ! విహరింపు మీన్యరపాలునితోడఁ

హారసమయసాగర

వేలావనముల నిదాఘనవేలాదినముల్.

69

టీ. బాలా = ఓదమయంతీ ! ఈన్యపాలునితోడఁ = ఈరాజేంద్రునితో, ఏలాలతాగృహంబుల = ఏలకలతలపొదిరిండ్లలోను, హాలా...వనములకొ = హాలారసమయ సాగర = సురాసముద్రమునకు సమీపమందున్న, వనములకొ = తోటలందును, నిదాఘనవేలాదినముల్ = వేసవికాలపుదినములతో, విహరింపుము = సంచరింపుము.

తా. ఓదమయంతీ ! నీవీన్యపాలునితోఁ గూడి వేసవికాలములందు, ఏలాలతామంగిరంబులలోను, సురాసముద్రమునకు సమీపమందున్న తోటలయందును సంతసంబున విహరింపవచ్చును.

వ. శొల్కలిగల్గలాంఛితం బైనయన్తుహాద్యీపంబునకు దీపంబునుంబోలె నోషధీలతాజ్వాలాకలాపదీపితసభాక్రీడంబును, జూడామిశజ్వలదకజ్వలంబును, నగుద్రోణాచలంబు నీకు విహారస్థానం బగుంగాక, సరససారసకోశమృద్ధి యాతని నుద్వాహమ్మ గమ్మ.

70

టీ. శాల్మలిగుల్మలాంఛితంబు=శాల్మలిపూదచే నొప్పుచున్నది, విషయమృహః
 ద్వీపంబునకుఁ=అయినట్టి యాశాల్మలి ద్వీపమునకు, దీపంబునుంబోలెఁ=దీప
 మువలె, ఓషధీలతా...క్రోడంబును-ఓషధీలతా=మృతసంజీవిన్యాదులగు నో
 షధీలతలయొక్క, జ్వాలా=కాంతులయొక్క, కలాప=సమాహుముచేత, దీ
 పిత=ప్రకాశింపఁజేయుఁజుచున్న, నభఃక్రోడంబును=గగనమధ్యభాగము గలది
 యు, చూడా...కజ్జలంబును—చూడా=శిఖరములందు, మిశ్రత్=సంక్రమించి
 యున్న, జలప=మేఘంబులనెడి, కజ్జలంబును=కాటుకగలదియు, అగుద్రో
 తాచలంబు=అయినట్టి నోణపర్వతము. నీకు విహారస్థానంబగుఁ గాక, సరస...
 మృద్విఁ-సరస=సుందరములైన, సారసకోశ=పద్మములనలె, మృద్వి=మృదువ
 యిన శరీరము గలదానా! ఈతనినే, ఉద్వాహమ్మ కమ్ము = ఎండ్లియాడుము.
 అలం. రూపకానుపాణితమైన యుత్పేక్ష.

ఉ. నావుడు లోచనాంతముల నవ్వె విదర్భతనూజ దాన ను
 ద్భావిత మయ్యె నానృపతిశ్రవై ననురాగములేమి యట్లు వా
 గ్దేవి విమానవాహకతీర్థ నడపించెను వేఱ యొక్కపు
 థ్యేనరుఁ డున్నపట్టునకు నేడుక యుల్లమునం దలిర్పఁగన్.

టీ. నావుడు=సరస్వతియిట్లు పలుకఁగానే, విదర్భతనూజ=దమయంతి,
 లోచనాంతముల=నేత్రాంతములచే, నవ్వె, దాన=ఆనవుటచే, అన్య
 పతిపై=ఆరాజేంద్రునిపై, అనురాగము=ప్రేమలేకపోవుట, ఉద్భావితము=
 ఉహింపఁబడినది, అయ్యెన్, అనఁగా దమయంతియిట్లు నవ్వి నతోడనే యా
 రాజునువరింప నిష్ఠములేనట్లు సరస్వతి తెలిసికొనెనని భావము, అట్లు=ఆనమము
 మందు, వాగ్దేవి=సరస్వతి, విమానవాహకతీర్థ=విమానమును మోచువారిని,
 వేడుక, ఉల్లమున=హృదయమునందు, తలిర్పఁగన్=చివురొత్తగా, వేఱొక్క
 పృథ్వీనరుఁడు=వేటొకరాజు, ఉన్నపట్టునకు=ఉన్నస్థలమునకు, నడపించెను.

తా. సరస్వతి యిట్లు పలుకఁగా విని దమయంతి లోచనాంతములచేత నవ్వె
 ను. సరస్వతియదిచూచి మనంబున వేడుక యుప్పతిల్లునట్లుగా మఱియొక
 రాజుచెంతకు విమానవాహకుల నడపించెను.

వ. ఇట్లు నడపించి కాశ్చీరపంకనిభలగ్నజనానురాగుండును, శ్రీ
ఖండలేపనై పథ్యమయ దిగ్విజయ క్షీరరాజి రాజద్భుజుండును,
నగునమహీభుజునిం జూపి. 72

టీ. ఇట్లు, నడపించి, కాశ్చీర...రాగుండును-కాశ్చీరపంకనిభ= కంకుమ
పంకమిషచేత, లగ్న=సంగమించియున్న, జనానురాగుండును= ప్రజానురాగ
ముగలవాడును, అనఁగా నధికమయినజనానురాగము కలవాడని భాషము,
శ్రీఖండ...భుజుండును- శ్రీఖండలేపనై పథ్యమయ= చందనానులేపనమనెడియ
లంకారూపమైన, దిగ్విజయక్షీరరాజి = దిగ్విజయమువలనఁ గల్గిన యశస్స
మూహముచే, రాజలే = ప్రకాశించుచున్న, భుజుండును=బాహువులు కలవా
డును=అనఁగా దిగ్విజయంబువలనఁ గల్గినక్షీరిని జందనానులేపంబుగా శరీరంబున
ధరించినవాడని భాషము. క్షీరతెల్లగానుండును. కానచందనంబుతో సరిపోల్చు
బడెను. అనురాగ మ్మిగానుండునుగాన కుంకుమపంకముతోఁ బోల్చబడెను. అగు
నమహీభుజుఁ = అయినట్టియారాజును, చూపి, అని పైపద్యముతో నన్వయము.

క. వీక్షింపు సరోజేక్షణ

యిత్తురసాంభోధిజలపరీతం బగునా

ప్లక్షద్వీపంబున క

ధ్యత్తుం డీరాజు చెలి సహస్రాక్షునకున్.

73

టీ. సరోజేక్షణ=పద్మములపంటినేత్రములు గలయోదమయంతీ ! ఇత్తు...
పరీతంబు—ఇత్తురసాంభోధి=ఇత్తుసముద్రముయొక్క, జల=నీటిచే, పరీతంబు=
చూర్చుకొనినది, అగునాప్లక్షద్వీపంబునకుఁ = అయినట్టిప్లక్షద్వీపమునకు, ఈ
రాజు, అధ్యత్తుండు = అధిపతి, సహస్రాక్షునకుఁ = దేవేంద్రునకు, చెలి=
స్నేహితుడు.

తా. ఓదమయంతీ ! ఈరాజేంద్రునిఁ జూడుము. ఇతఁ డిత్తుసముద్రజల
ముచే నావృతమయిన ప్లక్షద్వీపంబున కధిపతి, దేవేంద్రునకు స్నేహితుడు.
ఇతని పరించుట యుక్తము.

ఉ. పొంపిరి ప్రాపుభక్తినిరుకపూటలు రాత్రులు శీతభానుద
ర్శింపక యూరగింపఁడు విశిష్టత వీడు భుజించుఁగాక వం
చింపక యీతనుండ్రియును శీతేశీయ నీవద నేందుబింబమున్
సౌవెసలారఁగాఁ దనకుఁ శీతజూడఁగ నబ్బుట దర్శరాత్రులన్.

టీ. వీడు = ఈరాజు, విశిష్టత = గొప్పవ్రతముచే, పొంపిరిప్రాపుభక్తి = ఎడతెగనిభక్తిచేత, ఇరుపూటలు = ఉదయమధ్యాహ్నకాలములందును, రాత్రులు = రాత్రులయందును, శీతభాను = చంద్రుని, దర్శింపక = చూడకుండ, ఆరగింపఁడు = తిండి, చేడియ = ఓదమయంత్రీ, సౌంపు ఎసలారఁగా = సౌంపు చెలంగుట్లుగా, పింక్షన్ = ఆరాజునకనుట, నీవద నేందుబింబము = నీవననచంద్రబింబమును, చూడఁగన్ అబ్బుట = చూచెడిభాగ్యమలవడుటచే, ఇంత నుండియున్ = ఇంకమీద, దర్శరాత్రులన్ = ఆమవాస్యరాత్రులందునైతము, వంచింపక = ప్రతిభంగముచేకొనకుండ, భుజించుఁగాక = తినుఁగాక. ఓదమయంత్రీ! ఈరాజునకు “చంద్రునిజూడకుండ భుజింప” ననెడివ్రతము కలదు. నీ వితిని ఎరింగువేని నెల్లప్పుడును నీముఖచంద్రునిజూచుభాగ్యమలవదు; దానయమవసరికలందు నైతియు వ్రతభంగముచేకొనకుండ భుజింపఁగలఁడు. చంద్రుని మించినవదనంబును జూచియే భుజించునని ఫలితార్థము. ఈచెప్పటచే పమయ్యతివదనసౌందర్యము నిరుపమానం బని తెలియవచ్చుచున్నది.

తా. ఓదమయంత్రీ! ఈరాజు నిండైవభక్తి కలవాడై చంద్రుని జూడక మన్నముభుజింపనివ్రతముపట్టెను. ఇంకమీద నీవననచంద్రుని జూచుచుండునాన సమవాస్యరాత్రులందు గూడ ప్రతిలోపము లేకుండ భుజింపఁగలఁడు.

౪. ఇక్కురసోదధివేలావిహారంబును, బల్లశాఖాప్రేభోశనక్రీడా
వివోదంబును, విశాఖాపులినవేదికా ప్రదేశేపర్వతసంబును,
మనంబున కింపు పుట్టింపఁగలయవి. ఇతని బరిగ్రహింపు
మనిన నానరోజాక్షివై రాగ్యరూక్షంబు లగునీక్షాంబుల
నతని వీక్షించె. వాణిగుణోదయకృతేకృతసాణివిశాచిక్వాణ

యగువాణి యన్నీలవేణితలం వెఱింగి యునసలస్థితసమాన
విమానదండు లగుపురుషప్రకాండులం బదండు పదం డని
నడిపించి జంబూద్వీపభూపాలలోకంబుఁ గదియించి. 75

టీ. ఇక్కు .. విహారంబును-ఇక్కురసోపధి = చెఱుకురసపుసముద్రముయొక్క,
వేలా = తీరములందు, విహారంబును = విహరించుటయును, స్లక్ష... విహారంబును-
స్లక్షాశాఖా = జువ్వికొద్దులకు బంధింపఁబడిన, ప్రేంఖోశన = ఉయ్యెలయొక్క,
క్రీడా = ఊఁగుటయు నెడి, విహారంబును = ఆటయును, విపాశా... పర్యటనంబును-
విపాశా = విపాశానదియొక్క, పులినవేదికాప్రదేశ = ఇసుకతిన్నెలప్రదేశముల
యందు, పర్యటనంబును = విహారంబును, మనంబునకుఁ, ఇంపు = సంతసము,
పుట్టింపఁగలయపి = కలిగింపఁగలవు. ఇతనిఁ, పరిగ్రహింపును = పెండ్లియాడు
ము, అనినఁ = అని పుచ్చుఁగా, ఆసరోజాక్షి = ఆనమమునతి, వైరాగ్యరూక్షం
బులు = ఆసలేమిచేత పరుషములయినవి, అగు, వీక్షణంబులఁ = అయినచూపు
లచేత, అతనిఁ = ఆరాజును, వీక్షించెఁ = చూచెను. వాణి... నిక్కాణ-వాణి =
వాక్కుయొక్క, గుణోదయ = మాధుర్యాదిగుణోత్పత్తిచేతను, తృణీకృత =
తీరస్కరింపఁబడుచున్న, పాణిపిణా = చేతియందున్న పీణయొక్క, నిక్కాణ =
ధ్వనిగలిగినది - అనఁగా పీణాధ్వనులను దిరస్కరించువాక్కు గల్గిన దని భావ
ము. అగువాణి = అయినసరస్వతి, అన్నీలవేణితలంపు = ఆదమయంతి యభిపా
యము, ఎఱింగి, అస... నండులు - అసస్థల = భుజశిరస్సులందు, స్థిత = ఉన్నట్టి,
సమాన = తుల్యులైన, విమానండులు = పల్లకీనండిగలవారు - చండిని సమముగా
మోచుచున్నవారనుట, అగు పురుషప్రకాండులఁ = అయినట్టివాహులను,
పదండు, పదండు అని, నడిపించి, జంబూద్వీపభూపాలలోకంబుఁ = జంబూ
ద్వీపవాసు లగువాససమూహమును, కదియించి = పొందించి.

ఉ. నేరెటిదీని నేలుధరశ్రీనరముఖులు వీరె కంటె యు

న్నారు మనోభంబులు మనంబునఁబాయక సంచరింపఁగా
నీరజవత్త్రినేత్ర యొకనిని వరియింపుము వీరిలోన దై
త్యారి వరించునిందిరక్రీయం బరినందితచిత్తవృత్తి వై. 76

టీ. నీరజపత్రనేత్ర = పద్మదళములవంటినేత్రములుగల దమయంతీ! వీరె = ఈకూర్చున్నవారె, నేరెటదీర్ఘ = జంబూద్వీపమును, ఏలుధరణీవరముఖ్యులు = పరిపాలించుచున్న రాజముఖ్యులు, కంటే = చూచితివా? మనోరథంబులు = కోర్కులు, మనంబునకే = మనస్సునందు, పాయక = విడువక, సంపరిపరగాక = విహరించుచుండగా, ఉన్నారు, అనగా సర్వకాలంబులందునునిన్ను పరింపవలెన్న కోర్కెతోనున్నారు. వీరిలోనక, ఒకనిక, పరినందితిచిత్తవృత్తివై = సంతించుచున్న చిత్తివ్యాపారముగలదానవై, దైత్యార్థకే = విష్ణువును, ఇందిరక్రియకే = లక్ష్మీదేవివలెను, పరింపుము = పెండ్లియాడుము.

తా. పద్మపత్రములవంటినేత్రములు గల దమయంతీ! ఈకూర్చుండినవారు జంబూద్వీపనివాసులగు భూపాలకులు, మనంబున నిన్ను పరించుకోరికి వదలకుండ మన్నారు. కావున వీరిలోనొకని లక్ష్మీదేవి నారాయణునింబోలె సంతోషించిన చిత్తముతో పరింపుము.

క. నుందరి! జంబూద్వీపము

నందలిభూపాలసముద్రయంబును గంటే

పాం దొప్ప ధరణి వ్రాలిన

కందర్పజగంబువ్రాలె శ్రీ గడు నొప్పారెన్.

77

టీ. నుందరి = ఓదమయంతీ! జంబూద్వీపమునందలిభూపాలసముద్రయంబును = జంబూద్వీపమందున్న రాజసమూహమును, కంటే = చూచితివా? పాండు, ఓప్పక, ధరణీకే = భూమిపై, వ్రాలినకందర్పజగంబువోలెకే = మత్స్యధలోకము వలెను-అందఱును మత్స్యధులవలె ననుట. కడుకే = మిక్కిలి, ఒప్పారెన్ = ప్రకాశించెను.

తా. ఓదమయంతీ! జంబూద్వీపనివాసులగు నీరాజులోకమును చూచితివా? భూమి కవతరించినమత్స్యధసమూహమువలె దనరారుచున్నది.

తే. దీవు లాఱును దనుఁ జుట్టుఁ శ్రీ దిరిగి కొలువ

దీవులకు రాజు నేరెటిదీవి యొప్పు

మేరుకైలాసగిరులు బంగారుగొడుగు

ధవళనరచామరంబు నై శతనకుఁ దనర.

78

టీ. దీపులకుంజా=అన్నదీపులకు నధిపతియగు, సేరెటిదీవి=జంబూద్వీపము, దీపులాలును=అటుదీపులును, తనుకొ=జంబూద్వీపముననుట, చుట్టుకొ, తిరిగి, కొలువకొ=నేవించుచుండగా, మేరుకైలాసగిరులు = మేరుకైలాసపర్వతములు, బంగారుగొడుగు=కనకచ్చత్రముగాను, ధవళవరచామరంబును-వి=తెల్లని మేలివింజుమరుండునై, తనకుకొ= సేరెటిదీవికనుట, అమరకొ=ఒప్పుచుండగా, ఒప్పుకొ=వెలయుచుండును. అనగా రంజులకు ఛత్రచామరాలు లుండవలెను. కాన ద్వీపంబు కైంజంబూద్వీపమునకు మేరుపర్వతము గొడుగుగాను, కైలాసము తెల్లనివింజుమరుగాను బ్రకాశించుచున్నవని భావము.

తా. ఓదమమంత్రీ! ద్వీపములూజింపింకిని రాజై నజంబూద్వీపము దనకుఁజుట్టును పక్కిన ద్వీపములు బలవంతములందుండగా, మేరుకైలాసపర్వతములు ఛత్రచామరములై తనరుచుండగాఁ బ్రకాశించుచుండును.

ఉ. ఓననితాలలామ ! లవణోదధిచక్రపరీత మైనయా

దీనికి రాజజంబువు ప్రసవీతలాంఛన మన్నగంబుశా

ఖాలి వ్రేలియాడెడిచురహాఫలముల్ గని వారణంబు తొ

గానని పందెముల్ నలువఁగగా గమకింతురు సిద్ధదంపతుల్.

టీ. ఓననితాలలామ=ఓదమమంత్రీ! లవణోదధిచక్రపరీతము = వలయాకారముగా నున్నయుష్మదముద్రయచే నావృతము, ఐనయాదీవికికొ = అయినట్టియాద్వీపమునకు, రాజజంబువు=ఆ జంబూపుక్షము, ప్రసవీతలాంఛనము=ప్రకాశించుచున్న చిహ్నము, అన్నగంబు శాఖావలీకొ=ఆ జంబూపుక్షము కొమ్మల సమూహములందు, వ్రేలియాడెడి మహాఫలముల్=వ్రేలాడుచున్న పెద్దపండ్లను, కని=చూచి, సిద్ధదంపతుల్=సిద్ధద్వంద్వంబులు, వారణంబులు=నినుగులు, 'బైకొ', 'కాపు' అని, పందెముల్ చలువఁగాకొ గమకింతురు = పందెమువేయుటకుఁ బ్రయత్నించుచుండురు. అనగా నాజంబూపుక్షము కొమ్మ

లందు వ్రేలాడుఫలంబులను గాంచి యవి ఫలములని కొందఱును, కా దేనుగు లని కొందఱును, పందెములు వేయచోడఁగిరి. ఈచెప్పటచే నాజంబూఫల ములు గజములంతలేని యున్నవని ఫలితార్థము.

తా. ఓసుందరీ! ఉష్పసముద్రముచే జుట్టబడిన యాద్రీపమునకు, జం బూన్మక్షముగొప్పలాంఛనము. ఆన్మక్షపుకొమ్మలందు వ్రేలాడుఫలములను జూచి సిద్ధదంపతు లేనుగు లని భ్రమచెందుచున్నారు. అలం. (భ్రాంతిమస్తు.)

వ. కంబుకంఠి! జగదలంకారం బగుజాంబూనదంబు తనకు జం బాలజాలంబుగా జాంబవద్రవంబు సుధామధురాంబుపూ రంబుగా జంబూసరిత్స్రీవాహంబు జంబూన్వపంబునందుఁ బ్రవహించు. ఈద్రీపంబున నంతరాంతరంబుల నెంతయుం బ్రసిద్ధు లగువసుధాకాంతులు నిన్నంతరంబులం గోరి వీరె సభాభ్యంతరంబున నున్నవారు. విమతయూషణిమాళినతం సతమామూలికొన్తీలన్నీలతమతమఃప్రకరతస్కై భాస్కరు లగునీరియం దొక్కరునియందు నీడెండంబు కంఠభితానందం బయ్యె నేని, వానిఁ జూపుము. ఆభూసాలకునికుల బలాచార శూరతావివేకవైభవంబు లభిసర్ణించెద ననిన నశ్చాల శాలీ నతావశంవదయై వదనావిందంబు వంచి యూరకుండె. అట్లున్నం గాంచి విరించిపట్టపుదేవి బుజ్జగించి యాలజ్జాన తికి నుజ్జయినీవల్లభుం జూపి యిట్లనియె. 80.

టీ. కంబుకంఠి = శంఖముపంక్తికంఠము గల నమయంతి! జగదలంకారంబు = లోకంబున కలంకారభూతము, అగుజాంబూనదంబు = ఆయినట్టి బంగారము, తనకుఁ = జంబూనది కనట, జంబాలజాలంబుగాఁ = బురిదనమూహము కాం గా, జాంబవద్రవంబు = వేరెడపండ్లరసము, సుధామధురాంబుపూరంబు = యమృతమువలె నున్న తియ్యనీరపూరము కాంగా, జంబూసరిత్స్రీవా హంబు = జంబూనదీప్రవాహము, జంబూద్రీపమునందు, ప్రవహించుక = పా

ఋదుండును. ఈద్వీపంబున, అంతరాంతరంబులకొ = అన్నిచోట్లను, ఎంతయుకొ = మిక్కిలి, ప్రసిద్ధులు = ప్రఖ్యాతికాంచినవారు, ఆగువసుధాకాంతులు = అయినట్టిరాజులు, నిన్నుకొ, అంతరంబులకొ = మనంబులలో, కోరిక = అపేక్షించి, వీరె, ఈసభాభ్యంతరంబునకొ = ఈసభామధ్యమందు, ఉన్నవారు, విమత... భాస్కరులు—విమత = శత్రువులయొక్క, యావత = స్త్రీసమాహమయొక్క, మాళి = శిరస్సులందు, నతంస = అలంకారములుగా నుంచుకొన్న, తమలమాలికా = తమలపుష్పములనెడి, ఉన్నీలత్ = ప్రకటితమగుచున్న, నీలకమ = కడుగల్గని, తమఃప్రకర = చీకట్లసమాహమను, తస్కర = నశింపజేసెడి, భాస్కరులు = సూర్యులు, అగునీరియందుకొ = అయినట్టియీపురుషులయందు, క్కరునియందుకొ, అనగా శత్రుస్త్రీలకు శిరోభూషణములుగా నున్నతమలపుష్పమాలికలనెడిచీకట్లను నారింప సూర్యునివంటివారనిభాషను. ఈచెప్పటచే వారు శత్రువులకు మృత్యురూపులని ఫలితార్థము. నీడెందంబు, కందళితానందంబు = మొలకలెత్తినయానందము కలది, ఆయ్యొక నీని = ఆయినచో, వానకొ, చూపుమ, అభూపాలకుని... నై భవంబు—అభూపాలకుని = అరాజుయొక్క, కుల = వంశంబును, బల = సత్వమును, ఆచార = ప్రవర్తనమును, శూరతా = శౌర్యంబును, వివేక నై భవంబును = వివేక సంపదను, అభివర్ణించెదను = తెలియజేసెదను, అనినకొ, అబ్బాల = ఆదమయంతి, శాలీనతావశంబదయై = లజ్జాశకురాలయి, వదనారవిందంబు = ముఖపద్మము, వంచి, ఊరకుండెకొ, అట్లున్నకొ = అట్లుండగా, కాంచి, విరించిపట్టపుడేవి = సరస్వతి, బుజ్జగించి = లాలించి, ఆలజ్జాతికికొ = నిగ్గుపడుచున్న దమయంతికి, ఉజ్జయినీల్లభుకొ = ఉజ్జయినీపురాధిపుని, చూపి, ఇట్లనియెన్.

తే. సవిధలీలావనీస్థాయి శంభుమాళి

చంద్రికాధాతకలఘాతశీపాధజాల

యుజ్జయిని రాజధాని యోయుత్పలాక్షి

భావసంభవనిభున కీర్తనావిభునకు.

టీ. ఓయుత్పలాక్షి = కలువవంటినేత్రములు గల దమయంతి! భావసంభవ

నిభుంకు = మనస్సునితో సమానుడైన, ఈహునిభుంకు = ఈరాజునకు,
 సవిధ...జాల-సమీపమందున్న, లీలావనీ=ఉద్యానవనమునందు, స్థాయి=
 నివసించియున్న, శంభు=శంకరునియొక్క, మాలి = కిరీటమందున్న చంద్రుని
 యొక్క, చంద్రికా=వెన్నెలచేత, ధౌత=శుభ్రపఱుపబడిన, కలధౌత=నువ
 ర్ణమునుమైన, సౌధజాల = మేడలసమూహముగల, ఉజ్జయిని=ఉజ్జయినినగర
 ము, రాజధాని=ప్రధాననగరము.

తా. ఓదమయంతీ! మనస్సునితో సమానుడైన యీరాజేంద్రునకు, సమీప
 మందున్న యుద్యానవనమందున్న యీశ్వరుని శిరోభాగమందున్న చంద్రుని
 కాంతిసంతతులచే శుభ్రపఱుపబడిన బంగారుమేడలుగల ఉజ్జయిని ప్రధాన
 నగరమై యొప్పుచున్నది.

ఉ. తామరసాక్షి శంకరుడు' తత్పురి నాత్మకిరీటద్రాక్షతే
 భామృతవృష్టి మన్తధనవాసురముఖ సృజయిమః కామిరీ
 కాముక భావనీయములకందుచుపట్లను నిట్టివాడట
 యేయికికిదహించె నిటరీలేక్షణవహ్ని దనీయదేహమున్.

తి. తామరసాక్షి=పద్మములవంటి నేత్రములు కలనమయంతీ! శంకరు
 డు=ఈశ్వరుడు, తత్పురి=అయుజ్జయినియందు, కిరీట ..వృష్టి-కిరీటసంద్ర
 రేఖా=కిరీటమందున్న చంద్రకలయొక్క, అమృతవృష్టి=అమృతవర్షము
 చేతను, కామిరీ...పట్లను-కామిరీకాముక = యువతీయుఁజనముయొక్క,
 భావనీయములకందుచుపట్లను = అతిరంగప్రదేశములనెఱి సుఖేశ్వరులయందు,
 మన్తధనవాసురముఖ=మన్తశ్రావ్యునిభావములను, సృజయిమః=కలిగిం
 చుచుండు. అనగా సుజ్జయికి సమీపమున శంకరుడున్నాడనియు, నత
 నికి శిరోధూషణమై వెలయు చంద్రరేఖనుండి యమృతము గురియించు
 ననియు, అమృతకిరణవర్షముచేత నామృతముండు కామిరీకాములకు
 మన్తభోదీపక మగుచున్నదనియు భావము. చంద్రికలు మన్తధనతాపమునభి
 వర్ధించుట ప్రసిద్ధము. పూర్వము శంకరుడు మన్తగునివహించినను, నిష్పడు
 శిరశ్చంద్రచంద్రికలచేత చతురవాసులకు మన్తశ్రావ్యునిగురించి

టచే నీశ్వరుడు మగుడ మన్నఁగుని సృజించుట స్వచ్ఛమగుచున్నది. ఇట్టివాఁడటే = ఇటువంటివాడైన యీశ్వరుండు, నిటలేక్షణవహ్నిన్ = ఫాలనేత్రవహ్నిచేత, తదీయదేహమున్ = ఆమన్నఁగునిదేహమును, ఏమిటికి, దహించెన్ = ఎందుకు దహనముచేసెను. అరణ్యదన శిరశ్చంద్రచంద్రికలచే మగుడ బ్రదికించుచున్న యీశ్వరుండు ఫాలనేత్రముచే మదనదేహము నేల దహించెనో తెలియఁబున్నది. అరణ్యవేలకొలది మన్నఁగు లుదయించుటచేత, నిష్ఫలముగా నొక్కరి దహించెనని తెల్లమగుచున్నది. అలం. విగోధాభాసము.

తా. ఓపమయంతీ! శంకరుఁడు తన తలయందున్న చంద్రునియమృతవృష్టిచే యున్నయువజనుల మాదనములందు మన్నస్రప్రామర్యావమును గల్గించుచున్నాఁడు. మన్నఁగుల నిట్లు సృజించుచున్న శంకరుఁడెందులకయి మన్నఁగుని దహించెనో తెలియఁబున్నది.

తే. వెలది నీఁడేలునుజ్జనిరీనిటియందు

వెఱుగుంగు సతు లాత్మరీభులతోడ

బాహ్యననవిధికాస్థాయీభర్తమాళి

బాలహరిశాంకకోమలప్రభలయాజ్ఞ.

83

టీ. వెలది=పమయంతీ! ఓడు=ఈరాజు, ఏలుచుజ్జనిరీనిటియందున్=పరిపాలించుచున్న యుజ్జయినీనగరమందు, బాహ్య...యాజ్ఞన్ — బాహ్య=వెఱుపటిభాగమందున్న, వనవిధికా=ఉద్యానవనమందు, స్థాయీ=ఉన్నట్టి, భర్త=శంకరునియొక్క, మాళి=శిరస్సనుండున్న, బాలహరిశాంక=లేతచంద్రునియొక్క, కోమల=నూతనములైన, ప్రభలయాజ్ఞన్=కాంతులనూనలిచేతను, సతులు=స్త్రీలు, ఆత్మరీభులతోడన్=తమసతులతో, అంగుంగున్ వెఱుగురు=ద్యేషింపభయపడుచుందురు. అరణ్య సంతతిమును శంకరుని శిరశ్చంద్రచంద్రికలతిమనోహరముగానుండి మన్నఁగోదీపకము లగుచుండుటచే నట్టిసమాయముందు భర్తృవియోగము సహింస సమగురొందు కాక భర్తృలెట్టియపరాధములు చేసినను సహింతులేకాని కోపింపఁగోరు. అరణ్య పమయంతీ! నీవీతని పరిం

తువని సర్వరాత్రులందును మనోహరము లగువెన్నెలలో విహరించు భాగ్యము లభించు నని భావము.

తా. ఓదమయంతీ! ఈరాత్రేలుమన్నయుజ్జయియిందుఁ, నత్పరంబు నకు సమీపమందున్న పనములోనున్న శంకరునితలపైనున్న బాలచంద్రుని చంద్రికలు వెలయుచుండుటచే నీబు తమభర్తలతో వికోఽంప భయపడుచుందురు.

ఉ. యాచకకోటి యీతనియూదారతపేర్చి సమృద్ధినొంది యా
చ్చాచరణంబు వీడ్కొనినరమాత్మలముచ్చటఁ బొందిదేవతా
నైచికియున్ సురద్రుమము నైనైజగుణవ్యసనంబులం బయ
స్సేచనలీలఁ బల్లవభుజిక్రియఁ దీర్చు మిథఃప్రసంగతిన్. 84

టీ. ఈతనియూదారతపేర్చి=ఈరాజయొక్క దాతృత్వతీతయముచే,
యాచకకోటి=యాచకసమూహము, సమృద్ధి=సంపదను, ఒంది=పొంది, ఆ
నఁగా సంపన్నులై, యాచ్చాచరణంబు = నూడనావృత్తి, వీడ్కొనినరమాత్మ
ల=విడిచిపెట్టిన మనస్సులతో, ముచ్చటన్ పొందన్=సంతుష్టులై యుం
డఁగా-అనఁగా యాచకులు మహాసంపన్నులై యుండుటచే గౌరవగింపఁబడువు
లేనివారై సంతుష్టాంతరంగులై యుండఁగా నవిభావము, దేవతానైచికియున్=
కామధేనువును, సురద్రుమము=కల్పవృక్షమును, మిథఃప్రసంగతిన్ = పరస్పర
సాంగత్యముచే-ఒకటితోనొకటికలిసి యనుట. పయస్సేచనలీల=తనపాలచే
దడుపుటను, పల్లవభుజిక్రియన్ = చిగుళ్లను భుజించుటకిచ్చుటను, నైజగుణ
వ్యసనంబులన్-నైజ=స్వాభావికమైన, గుణ = దానగుణమందలి, వ్యసనము
లన్=అతికుతూహలములను, తీర్చున్=తొలంగించుకొనును. కామధేనుకల్ప
వృక్షములకు దానగుణము స్వాభావికమైనది. అవి యర్థులకు దానమొనర్ప
కుండ నుండలేవు. ఈరాజదాతృత్వముచే సమస్తయాచకులును సంపన్నులై
సంతోషించుచుండుటచే గామధేనుకల్పవృక్షముల కర్థులే లేకపోయిరి. అం
దుచే నవి యొండొరుల కర్థులై (చెట్టుకు నీళ్లుకావలయును గాన) కామధే
నువు తనపాలను గల్పవృక్షమున కీయఁగాఁ (అవు చిగుళ్లు చేయును గాన) గల్ప

వృక్షము కామధేనువునకుఁ జగుళ్లచే నాతిభ్యము చేయుచు నిట్లు తమదాన ప్రసంగంబులు నొందొరులయందు నెఱపుచు దానగుణమునందుఁ బ్రమతుఁ గల యత్యాసక్తిని దొలగించుకొనుచుండెను. అనఁగా నీరాజు దానగుణముచే మిక్కిలి ప్రభావతుండని ఫలితార్థము.

తా. ఓదమయంతీ ! ఈరాజు యాచకుల కమితములగుసంపద లొసంగి వారలను సంపన్నులను జేయఁగా వారు యాచ్ఛాప్తుత్తి విడిచి సంతుష్టాంతరం గులై యుండఁబడంగిరి. కామధేనుకల్పవృక్షము కిట్లు యాచకులు లభింపకపోవుటచేతను, దమకు స్వాభావికమైన దానమును జేయకుండ నుండ లేక పోవుటచేతను, దమలోఁ దాము యాచకత్వమును విహించి, కామధేనువు పాలచేఁ గల్పవృక్షమును దడుపుచుండెను. కల్పవృక్షము తనచిగుళ్లను దానికాహారముగా నిచ్చుచుండెను. ఇట్లపి తమదానవృత్తనమును దొలగించు కొనుచున్నవి.

శా. ట్రిణీనాథుఁ డితండు దానగుణవిస్ఫూర్తిం బ్రవర్తిల్లఁగా మాణిక్యాచలమెట్లునైకొనదొకో? మాకద్భుతంబయ్యెఁ గ ల్యాణీ! నిర్వ్యయంఁగి సంచదుదయోగదగ్రత్వమున్ యాచక శ్రేణీవర్జనదుర్యశోః బిక్షిత శ్రీవ్రీహినిప్రయత్నమున్. 85

టీ. కల్యాణీ! = మంగళప్రదురాలవగు నోదమయంతీ! ఇతండు = ఈ, ట్రిణీనాథుండు = రాజు, దానగుణ విస్ఫూర్తి = దానగుణాతిశయముచే, ప్రవర్తిల్లఁగా = ఒప్పుచుండఁగా, నిర్వ్యయ... ఉదగ్రత్వమున్ - నిర్వ్యయ = వ్యయములేకపోవుటచే, రత్నసంపత్ = రత్నసమృద్ధియొక్క, ఉదయ = పంపుధిచేతను, ఉదగ్రత్వమున్ = ఉన్నతమైన శిఖరములు గల్గియుండుటను. అనఁగా రోహణపర్వతము యాచకులకుఁ దనశృంగంబులందున్న రత్నరాసులను బంచి యిచ్చుచున్నచో శృంగములు తఱిగియుండును. కాని యీరాజు సమస్తయాచకులకు ధనగమృద్ధు లొసంగుచుండుటంజేసి యాచకులు లభింపకపోవుటచే రోహణము తనశృంగములందున్న రత్నములను వ్యయము చేయలేకపోయెను. అందువలన శృంగములు రత్నములచే నిండి యున్నతములై యుండెనని భా

పము. యాచక...నిబిడతఁ - యాచక = యాచకులయొక్క, శ్రేణి = పంక్తి యొక్క, వర్జన = లేకపోవుటచేతఁ గలిగిన, దుర్యతః = అపకీర్తిచేత, నిబిడత = చట్టము గావింపఁబడిన-అనఁగా మిక్కిలి అతిశయించిన-అనఁగా నీరాజుదానములపెంపుచే భూమియందు యాచకులను లేకుండఁజేసెను. అందువలన యాచకులు లేకపోవుటవలనఁ గలిగెడి గొప్పయపకీర్తి రోహణపర్వతమునకు వచ్చుచున్నది. అట్టియపకీర్తిగలుగుట నని భావము. ప్రీడావనమ్రత్వముఁ = తనరత్న సంపదలు నిర్వ్యయముగా నుండిపోవుటచేతను, యాచకులను జేరఁదీయలేక పోవుటచేతను, గలుగుఁగ్గుచే వెంగియుండుటను. మాణిక్యచలము = రోహణ పర్వతము-ఇది మేరుకిరములలో నొకటి, ఏల, కైకొననొక = పాంచలేవో, మాకుఁ, అర్ఘ్యతాంబుయ్యెక్ = ఆశ్చర్యము గలిగించెడివి, అనఁగా రోహణ పర్వతము సమస్తయాచకులకును రత్నసంపదలను బంచించుచు తనరత్నములను వ్యయము చేయులేకపోవుటచే గంగిరెగ్గుచే వంగినవయ్యు, రత్నవ్యయము లేమిచే పొడవయ్యు నున్నది. ఇట్లు పొడవుగా నిక్కియుండుటయు వెంగి కొని యుండుటయు నను రెండువిరుద్ధవశలచే మా కాశ్చర్యము కలుగుచున్నదని భావము.

తా. దదమయంతి! ఈరాజు యాచకుల కనుకముగా దానమొనర్చుచుండఁగా మేరువు తనరత్న సంపదలను యాచకులకు వ్యయము చేయలేకపోవుటచే బెచ్చపెరుగుచున్న రత్నములచే నున్నతమైనశిఖరములు కలపగుచున్నవి. కాని యాచకులను జేరఁదీయ లేకపోవుటవలనఁ గలిగిన యపకీర్తులచే బొడమిగుఁగ్గుచే నమ్రభావమును బొందుచున్నది. బౌష్ణత్వమును నమ్రత్వ మురెండునుబొందుట మా కాశ్చర్యము గలుగుచున్నది. అలం. అతిశయోక్తి.

వ. దదమయంతి! దాంతిశౌంత్యావగుణసంతానములకు విశ్రాంతి ధానుం బైనయీ మువంతిపతియందు నీముతరంగం బను రాగవంత మయ్యనేని శిశ్రావదీసలిలకేళియు మహాకాశస్థిత వృషభధ్వజభద్రంబును, విశాలావగరీపానసిహాసనాధినోవాణాంబును, నీకు సంధవింపఁగలముది యని పలికి పలుకుట

దొయ్యలి యూరకుండె. కుండినావనిపురందరప్రియనందన
యును, దూష్టింభావంబున నవ్విశ్వంభ రాభర్తమీదఁ గటా
క్షవీక్షణం బావర్తింపదయ్యె నవ్వడు. 86

టీ. దమయంతి, దాంతి...సంతానంబులు - దాంతి=ఇంద్రియగ్రహము,
కాంతి=ఓర్పు, ఆది=మొదలైన, గుణసంతానములకుఁ =గుణసమూహములకు,
విశ్రాంతిధామంబు=క్రీడాభవనము, అంఘ్రా దాంత్యాదిగుణముల కాకరుడై
యనిభావము. ఐనయీయవంతిపతియందుఁ =అయినట్టి యీయవంతిశ్వరునియం
దు, నీయంతరంగంబు=నీమనస్సు, అనురాగవల్లము=ప్రేమకలన, అయ్యెనేని,
శిప్రానదీసలిలకేళియుఁ =శిప్రయనెడినగయందు జలవిహారమునల్పుటయును,
మహా...భజనంబును-మహాకాళ=మహాకాళమనెడి పుణ్యక్షేత్రమందు, స్థిత=
ఉన్నట్టి, వృషభధ్వజ=శంకరునియొక్క, భజనంబును=సేవయును, శిశాల...
రోహణంబును విశాలవగరీ = విశాలాపురమందున్న, సౌధ=మేడయందున్న,
సింహాసన=రాజసీతయందు, ఆరోహణంబును=అధిష్ఠించుటయు, నీకుఁ, సం
భవింపఁగలయది=లభింపఁగలదు. అన, పలికి, పలుకుచొయ్యలి=సరస్వతి, ఊర
కుండె, కుండినావని పురందర ప్రియనందనయుఁ =కుండిన రాజ్యంబున కధి
పతి యైనభీమరాజునకుఁ బ్రియకుమారిక యగుదమయంతియు, దూష్టింభావం
బునఁ =మానముచే, అవ్విశ్వంభ రాభర్తమీదఁ =ఆరాజుపైన, కటాక్షవీక్ష
ణంబు=కడకన్న, అవర్తింపదు అయ్యెఁ = ప్రసరింపఁ జేయలేదు. అప్పుడు,
అని ప్రేపద్యముతో నవ్వయము.

తే. మాళవాధీశమకుట్రగ్రీమణులయందు

భీమనందనరూపంబు శ బెరసి యునికిఁ

దద్విరక్తి పరీక్షించి శ తారు దార

యరిగి రవలకుఁ జతురంతశయానధరులు.

87

టీ. చతురంతయానధరులు=పల్లకినివహించినవారు, మాళవా...యందుఁ =
మాళవాధీశ=ఆవంతివాసునియొక్క, మకుట్ర=కిరీటముకొనలయం దుండిన,

మణులయందు = రత్నములందు, భీమనందనరూపంబు = దమయంతిరూపము,
 బెరసి = పొంది, ఉనికి = ఉండుటచేత, తద్విరక్తి = ఆమెవిరాగమును, పరీక్షించి
 = తెలిసకొని, లేక, చూచి, తారుతారు + అ = తమకుఁదామే, అలకు, అరి
 గిరి = వెడలిరి. అనఁగా నద్దము మొదలగువానియందు వస్తువులప్రతిబింబము
 లభింపఁగలుగునందుట సహజము. కావున దమయంతి మాళవరాజున కభియభి
 ర్మయించెను. అప్పుడు దమయంతిరూప మాళవవాధీశుని కిరీటరత్నము
 లందుఁ బ్రతిఫలించెను. ఆప్రతిబింబము దమయంతి కభియభియముగా నుండును
 గాన దమయంతివై పుననున్న యానధరులకు మాళవరాజునకు విముఖమైయున్న
 ప్రతిబింబమును జూచి దమయంతి యతనికి విముఖురాలయ్యెనన తలంచి వెడలి
 రని భావము.

తా. యానధరులు మాళవవాధీశునికీరీటమణులందు దమయంతిప్రతిబింబము
 ను జూచి యామెవిరాగము నెఱిగి యావలకుఁ జనిరి.

తే. గోత్ర ! గాంగేయవీరవక్షోజకుంభ

యధ్రవాహినియునుబోలె నరుగుదెంచె

యానధరవర్గనగరపౌత్రానువృత్తి

భూవరాంతర మనుమర్త్యభవనమునకు.

88

టీ. గాంగేయ వీరవక్షోజకుంభ - గాంగేయ = బంగారుమలలె, వీర = పచ్చని,
 వక్షోజకుంభ = కుచకుంభములుగల, గోత్ర = స్త్రీ, అనఁగా దమయంతి యనుట, గాం
 గేయ - ... కుంభ - గాంగేయ = కుమారస్వామిచేతను, భీష్మునిచేతను, వీర = పాన
 ముచేయుఁబడిన, వక్షోజకుంభ = కుచకుంభములు గల, అధ్రవాహినియును బో
 లె = గంగానదివలె నే, యాన... పృత్తి - యానధర = వాహకులయొక్క,
 వర్గ = సమూహమనెడి, నగరపౌత్ర = భగీరథుని, అనువృత్తి = అనుసరించుటచే,
 భూవరాంతరము = మఱియొక రాజు, అనుమర్త్యభవనమునకు = అనెడి భూలో
 కమునకు, అరుగుదెంచెను, అనఁగా స్వర్గలోకమునుండి భగీరథుని ననుసరించి
 భూలోకమునకు వచ్చినగంగానదివలె దమయంతి యానధరుల ననుసరించి యా
 రాజును విడిచి మఱియొకరాజును జూచె నని భావము.

తా. బంగారుపలక బన్ననికుచకుంభములు గల దమయంతి కుమారస్వామి చేతను భీష్మునిచేతను బాసముచేయఁబడిన కుచకుంభములు గల గంగానదివలె యానధరులనెడి భగీరథుననుసరించి వేటొకరాజునెడి మానవలోకమునకు వచ్చెను. ప. అప్పుడు మత్స్యలాంఛనచాపరేఖానీరాజితభూవిలాస యగు నారాజకన్యతోడ వాగ్దేవి యిట్లనియె. 89

టీ. అప్పుడు, మత్స్య...విలాస - మత్స్యలాంఛన = మత్స్యమునియొక్క, చాపరేఖా=వింటిచేత, నీరాజిత=నీరాజసమీయఁబడుచున్న, భూవిలాస=బొమలకాంతులు గలది. అరగా మత్స్యచాపములను మించుచున్న కనుబొమలు గలదని భావము. అగు నారాజకన్యతోడ=అయినట్టి దమయంతిలో, వాగ్దేవి=సరస్వతి, ఇట్లనియెన్-ఎక్కువవస్తువునకు దక్కువదానిని దిగ దుడిచివై తురు గాన దమయంతికనుబొమలు మదనచాపము నతిశయించిన సౌందర్యము గలది యని భావము. అలం. వృత్తిరేకము.

క. వ్రీడావతి! యీభూపతి

గౌడబిడౌజుండు వీడు కమనీయరతి

క్రీడారహస్యకోవిద

చూడామణి తెప్ప లెత్తి కచూడుము వీనిన్. 90

టీ. వ్రీడావతి=లజ్జగలిగినదానా - దమయంతీ! ఈభూపతి=ఈరాజు, గౌడబిడౌజుండు=గౌడదేశాధిపతి, వీడు, కమనీయ...మణి- కమనీయ=మనోహరమైన, రతిక్రీడా=మత్స్యక్రీడలయందలి, రహస్య=గుట్టులను, కోవిద=తెలిసిన వారిలో, చూడామణి=తలమానికయివంటివాడు. వీనిన్=ఈరాజును, తెప్పలు, ఎత్తి=కనుకొన్న లెగయించి, చూడుము.

తా. లజ్జాస్పృహయు గల దమయంతీ! ఇతఁడు గౌడదేశాధిపతి. ఇతఁడు సంభోగక్రీడలందలిరహస్యముల నెఱిగినవారిలో మిన్న. వీనిని గన్ను విచ్చి చూడుము.

ఉ. పంకజనేత్ర వీనిపరిశ్రాండురక్తిభరంబుచే గురం

గాంకరుచున్ తృణీకృతము శలైనవినిక్కువ మల్లుగానినాఁ

దంకము డాసియున్నెయమృతాస్పద మైనతదంతరంబునఁ
రంకు వనంకుచత్పరానరక్తిఁ దదంకురచర్వణార్థ మై. 91

టీ. పంకజనేత్ర=పద్మములపంటి నేత్రములు గల దమయంతీ ! వీని పరిపాం
డురక్తి ర్తి భరంబుచేక=ఇతని తెల్లనీ క్తి సముదాయముచే, కురంగాంకరుచుల్=
చంద్రునికాంతులు, తృణీకృతము లైనవి=తిరస్కరింపఁబడినవి, గడ్డిపో
చలు చేయఁబడినవి, నిక్కువము=సత్యము, అట్లుకానినాడు=అట్లు కానిసమ
యమందు, రంకువు=లేడి, అమృతాస్పదము=సుధారసమునకుఁ జోరైనది,
నీటికి స్థానభూతమైనదని వేటొకయర్థము. ఐదు తదంతరంబునక=అయినట్టి
యాచంద్రునిమధ్యమందు, అనంకుచత్పరానరక్తిఁ=నంకోచము నొందని
క్రమమందలి యాసక్తిచేతను, తదంకురచర్వణార్థము — తత్ = ఆ తృణ
ములయొక్క, అంకుర=చిగుళ్లును, చర్వణార్థమై=తినుటకై, అంకిము=ఒడిని,
డాసి, ఉన్నె=ఉండునా? తృణజలసమృద్ధి గల్గినచోట్ల వసించుట లేళ్ల కిష్టము.
ఆరాజకీర్తులచే జంద్రకాంతులు తృణములుగా చేయఁబడుటచేతను, జం
ద్రునియందు స్వతస్సిద్ధముగా నమృత(జల)ముండుటచేతను, దృణజలసమృద్ధి
మిక్కుటముకలది కావుననే లేడి చంద్రునియందు వసించ నిష్ఠుడవున్నదని
భాషము. అతనికి ర్తి జంద్రకాంతులను మించుచున్నదని ఫలితార్థము.

తా. దమయంతీ ! ఈరాజకీర్తిభరంబుచే నిక్కుముగాఁ జంద్రకాంతులు
తృణములుగా చేయఁబడినవి. స్వతస్సిద్ధముగా నమృతము గలచంద్రునియందుఁ
దత్కాంతితృణము లుండుటచేతనే లేడి వానియంకురములను దిన నట నివ
సించుచున్నది.

టీ. కువలయశ్యాముఁ డైనయీశయవనివిభుని
యిటియుకాఁగిటిలో నుండు నీ హేమగౌరి!

కుసుమబాణాననునిసేస నీ కొప్పులోనఁ

దవిలి యొప్పారుసంవెంగరదండవ్రాత.

92

టీ. హేమగౌరి=బంగారువలె గౌరవర్ణము గలదమయంతీ ! కువలయశ్యా
ముడు=నల్లగఱువలె నల్లనికరీరము గలవాడు, ఐన...కాఁగిటిలోక=ఐన,

ఈయవనివిభుని = ఈరాజుయొక్క, ఇతీయు కాఁగిటిలో - విగిఁగిటిలో, కును
మబాణాసనుని సేసకొప్పలోన = మన్నఁగుని కేశపాశములో, తవిలి = తవు
ల్కాని, ఒప్పారు సంపెంగదండవోలె = ఒప్పుచున్న సంపంగదండవలె,
ఉండు, సంపెంగపూవు పసువువన్నె గాన దానితో బంగారువన్నె గలదమ
యంతికి సామ్యము. అనఁగా నితనిఁ బెండ్లాడి యపారసుఖము లనుభవింపు
మని భావము.

తా. బంగారుపెట్టిదేహకాంతి గలదమయంతీ ! నల్లగలువలె శ్యామల
వర్ణముగల యూరజేంద్రుఁడవిగిఁగిటిలో మన్నఁగుకొప్పలో నున్న సంపెంగ
దండవలె నుండును. అలం. ఉపమ.

చ. లలన ! యితఁడు సమ్ముఖమీశ్వరిపుకుంజరకుంభమాక్తిక

చ్చలమున వైరిలక్ష్మీచలిచన్నులమీఁద నిజప్రతాపసం

కలనసముత్థితంబు లగుఁగర్వకణంబులఁ బాయమీటుని

ర్చలనిజశాసితహేతినఖరంబున నాడివిహారధూములన్. 93

టీ. లలన = ఓరమయంతీ ! ఇతఁడు = ఈరాజు, ఆజివిహారధూములన్ = యు

ద్ధధూమియనెడి విహారధూములందు, నిర్చల...నఖరంబులన్ - నిర్చల = స్వచ్ఛ
మైన, నిజ = తనయొక్క, శాత = వాఁడియైన, హేతి = కత్తియనెడి, నఖరంబులన్ =
గోటిచేతను, వైరిలక్ష్మీచలిచన్నులమీఁద = పగవారిలక్ష్మీయొక్క చల్లనిచన్నుల
పయిని, నిజ...సముత్థితంబులు - నిజ = తనయొక్క, ప్రతాపసంకలన = తేజముయొక్క
సంపర్కముచే, సముత్థితంబులు = పుట్టివవి, అగుఁగర్వకణంబులన్ = అయివట్టి
చెమటబిందువులను, సమ్ముఖ...చలములన్ - సమ్ముఖ = యుద్ధమున కభిముఖములై,
మిశ్రత = కూడఁబుచ్చుచున్న, రిపుకుంజర = శత్రుగజములయొక్క, కుంభ = కుంభస్థ
లములందున్న, మాక్తిక = ముత్యములనెడి, ఛలములన్ = మిషచేత, పాయున్
మీటున్ = తొలంగిండును. అనఁగా నీరాజు యుద్ధములందు భిముఖముగా వచ్చు
గజములను డాక తననిశాతకరవాలముచే వానికుంభస్థలంబులను జీర్చి యువలి
ముత్యములను నేలపైకి దొరఁగించెనని భావము. దానిని గవి యిట్లు వర్ణించుచు
న్నాఁడు. కత్తిచే జీర్పఁబడిన గజకుంభస్థలంబులనుండి నేలకు రాదుచున్న

మత్స్యము లారాజయొక్క ప్రతాపాతిశయముచే వైరిలత్తీ కుచకుంభములందుఁ బుట్టి గోటిచేఁ జిమ్మఁగా నేలకు రాలుచున్న చెమట బిందువులవలె నొప్పుచు న్నువి" ఇట నారాజును నాయకునిగాను, వైరిలత్తీని నాయకనుగాను, గజకుంభములను వైరిలత్తీ కుచకుంభములనుగాను, గజకుంభస్థ మత్స్యములను, జెమట బిందువులనుగాను, ఖడ్గమును గోటినిగాను, నిరూపించెను. ఆనరనాయకుఁడు కత్తిచే గజకుంభములను జీల్చి తదంతర్గతము లగుమత్స్యములురాల్చుట, నాయకుఁడు నాయకకుచకుంభంబులందు వేడిమివలనఁ బొడమిన చెమటబిందువులను గోటితో బాఱఁజిమ్ముచున్న ట్లుండెనని చెప్పఁబడినది. 'ఆజివిహరభూమలన్' అనుటచే వైరిలత్తీ శత్రురాజులను ఎదలి అభిసారికవలెఁ బ్రాప్తనంతుఁడయిన యారాజును వెలచి యుద్ధభూమి యనెడివిహరస్థలమందుఁ గూడినచయ్యో నని యుఁ దనవేడిమిచే నామెకుచములం గలిగిన చెమటబిందువులను సుపచారము గాఁ బాయమిటి దానినెఁలెయుఁ గైవసముచేసికొన్నాఁడనయు వ్యంజితము.

తా. ఓదమయంతీ! ఈరాజు తనచేతికత్తి యనెడిగోటిచేతఁ, దనప్రతాపాతిశయముచే వైరిలత్తీగుబ్బుచన్నులందుఁ బుట్టినచెమటబిందువులను శత్రువుల కరికుంభములందుండి జాలుచున్న మత్స్యములనెవమునఁ దొలగించుచున్నాఁడు. ఇట్లు అపహ్నుతియు రూపకమును ఉత్ప్రేక్షయు నలంకారములు.

తే. అతివ యాజానుదీర్ఘ బాహుప్రతాప

సమధిగతదిగ్విభాగుఁ డీరజనవిభుండు

సప్తతంత్రయశఃపట్రవ్యాప్తనిఖిల

భువనుఁ డీతనిచరిత మరద్యుతకరంబు.

94

టీ. అతివ=ఓదమయంతీ! ఈజనవిభుండు=ఈరాజు, ఆజాను...విభాగుఁడు—ఆజాను=జానువులపర్యంతము, దీర్ఘ=పొడుగైన, బాహు=బాహువులవలన మదయమందిన, ప్రతాప=లేజంబుచే, సమధిగత=పొందఁబడిన, దిగ్విభాగుఁడు=దిగంతములు కలవాఁడు, మజీయు, సప్త...భువనఁడు - సప్తతంత్ర=యజ్ఞములు చేయుటవలన గల్గిన, యశః=కీర్తియనెడి, పట్ర=వస్త్రముచే, వ్యాప్త=కప్పఁబడిన, నిఖిల=సమస్తములైన, భువనుఁడు=లోకములు గలవాఁడు,

అనఁగా నాజానులంబులగు బాహువులప్రతాపముచే దిక్కులను జయించినవాఁడనియు, యాగము లాచరించి సకలలోకములను గప్పఁజాలిన కీర్తిని సంపాదించినవాఁడనియు భావము. ఈతనిచరిత్రము=ఇతనిచరిత్రము, అద్భుతకరంబు=ఆశ్చర్యమును గల్గించునది, ఎట్లాశ్చర్యకరమగుననఁగా, “కారణగుణాః కార్యే సంక్రామంతి” అనుదానివలనఁ గారణమందుండిన గుణములే కార్యమందుండుట సహజము. తంతువులందుండు గుణమే పటమందుండును. కాన, జానువులవలెను మాత్రమే వ్యాపించిన బాహువులవలన దిగంతములవలెను వ్యాపించెడి ప్రతాపము కలుగుట యాశ్చర్యము. ఆజానుబాహువులు మహారాజలక్షణము గాన యట్టిశుభలక్షణముచే ప్రతాపము మెఱసి దిక్కుల జయించినవాఁడని యాశ్చర్యపరిహారము. అట్లే, సప్త ... భువనుండు — సప్త = ఏడైన, తంతు=నూలిపోగులచేఁ గలిగిన, యశోపట=కీర్తిపటముచే, వ్యాప్త=వ్యాపించిన, శిఖిభువనుండు=సకలలోకములును గలవాండు, అనఁగా నేడు పోగులచేఁ జతుర్దశభువనులం గప్పఁజాలిన పటమును సృజించుట యాశ్చర్యకరము కావున నీతనిఁడడడి యాశ్చర్యకర మని చెప్పవచ్చును. సప్తతంతువులనఁగా యజ్ఞములు గాన యజ్ఞ జనితకీర్తిచే లోకములఁ గప్పినాఁడని యిటు యాశ్చర్యపరిహారము.

తా. దమయంతీ ! ఈరాజు జానువులపర్యంతము వ్రేలాడు బాహువులచే సమస్తదిక్కులను జయించెను. యాగములుచేసి చతుర్దశభువనులను గప్పఁజాలినంత కీర్తిని సంపాదించెను. ఈతనిచారిత్ర మాశ్చర్యకరము.

వ. అనిన విని యయ్యరవిందాస్య యౌదాస్యసంవిదవలంబిత శూన్యముద్రాముద్రితం బైనచూపునం జూచి యాభూషణునిం బ్రతిపేధించె. ఆకన్నెటింగి ద్రుహిణగృహిణి విమానవాహవ్యూహంబునకుఁ గనుసన్న చేసి వేటొక్కరునిం జేరఁబోవ నియమించి యారాజన్యం జూపి విదర్భరాజకనక్షక కిటునియె.

టీ. అనినన్, విని, అయ్యరవిందాస్య=పద్మమువంటిమోము గలదమయంతి యొక్క, బౌదాస్య...ముద్రితంబు-బౌదాస్యసంవిత్ = ఉపేక్షతోగూడిన బుద్ధిచేత, అవలంబిత=స్వీకృతమైన, కూన్యముద్రా = ప్రేమలేకపోవుటయనెడి గుఱుతుచే, ముద్రితంబు=చిహ్నితము, అయినచూపునన్=అయినట్టిచూపుచేత, చూచి, అనగా నంతసేపు సరస్వతి వర్ణించినను, దమయంతికన్నెత్తిచూడక పోవుటచేత నే యా మిమశోవిరాగంబు స్పష్టమగుచున్నదని భావము. ఆభూ పాలునిన్=ఆరాజును, ప్రతి పేధించెన్=నిరాకరించెను. ఆకన్ను=చూపుజాడ, ఎఱింగి=తెలిసికొని, ద్రుహిణగృహిణి=సరస్వతి, విమానవాహ పూహంబున కున్=పల్లకిని మోచువారి సమూహమునకు, కనుపన్నుచేసి=క బిచ్చే పైకచేసి, వేటొక్కరున్, చేరన్ పోవన్=చేరుటకు, నియమించి=ఆజ్ఞాపించి, ఆరాజ న్యున్=ఆరాజును, మాపి, విపర్యరాజకన్యకున్=దమయంతికి, ఇట్లుయెన్= ఇట్లుచెప్పెను.

సీ. తెలివ! ప్రత్యర్థిపార్థివ సార్థపార్థిధి

సమూహమంధురక్షోధరంబు

పృథుఁ డనునృపతి యీశపృథ్వీశ్వరుం డేలు

మధుర నాకము జంభరమథనుపగిది

నశ్శత్రు వైన యీశయన ముఖాబ్జంబుతో

నంకకర్బురుఁ డైనయమృతకరుఁడు

సరివ్రావఁజాలఁడు శిచారుకాంతిస్ఫూర్తి

నలు సూడు మితినిబాహురంబును

తే. వైరిధరణీశమతకసంహారమునకు

శాత్రునకళిత్రనేత్రాంబురజన్తమునకుఁ

గారణం బైనధూచురేఖయును బోని

ఘనశరాసగుణాకాంక్షకము ధరించు.

96

టీ. తెలివ=దమయంతీ! ప్రత్యర్థి...క్షోధరంబు - ప్రత్యర్థి పార్థివ=శత్రురా

జాలయొక్క, సార్థ=సమాహమనెడి, పాథోధి=సముద్రమును, సమృధ్=మధిం
చుటయందు, మంధరత్వేధరంబు=మందరపర్వతమువంటివాడు. అనఁగా నీరాజు
మందరపర్వతము సముద్రమును మధించినట్లు శత్రురాజులను మద్దించుచున్నాఁ
డని భావము. ఈపృథ్వీశ్వరుండు=ఈరాజు, పృథుఁడనునృపతి=పృథుఁడనుపేరు
గలవాడు, నాకమక్=స్వర్గలోకమును, జంభమధనుపగిది=ఇంద్రునివలె, మఘ
రక్=మఘరాసగరము, నీలుక్=పరిపాలించును. అంకకర్పరుండు=అంక
ముచే విచిత్రుండు, విషయమృతకరుండు=అయినట్టి చంద్రుండు, చారుకాంతి
స్ఫూర్తిక్=మనోహరమైన కాంతిసంపదచే, ఆశ్చత్రవు=గడ్డము మీసాలవెం
డుకలులేని, ఈయనను ఖాబ్జంబుతోక్=ఇతని ముఖపద్మముతో, సరివోవ్
చాలండు=సాటిచెందఁజాలండు. అనఁగా మచ్చతోఁగూడిన చందమామ శ్చత్ర
వు లేని యీతనివదనంబునకు సాటి రాండు; ఇతనిమొగము నిష్కళంకచంద్ర
మింబువలె నొప్పుచున్నదనియు, నితఁడు యావనప్రాదుర్భూతదశయందున్నాఁ
డనియు ఫలితార్థము. అటు, మాడు=అనైపుమాడుము, ఇతనిబాహురంబులును=
ఇతని బాహువులనెడివిప్పచిలుకుకట్టలు, వైరి... శోరమునకుక్=నైదిధరణీశ=
శత్రురాజులనెడి, మశక=దోమలయొక్క, సంహారమునకుక్=నాశనమునకును,
శాత్రవ... జన్మమునకుక్=శాత్రవకళత్రి=శత్రురాజభార్యలయొక్క, నేతాంబు
=కన్నీటియొక్క, జన్మమునకుక్=ఉత్పత్తికిని, కారణంబు=పేతువు, విసధూమ
రేణియును బోగి=అయినట్టి పోగపంక్తినిబోలిన, ఘన... కిణాంకము=ఘన =
గొప్పదైన, శరాసన=ధనుస్సుయొక్క, గుణ=నాణివలనఁగలిగిన, కిణాంకము=
మచ్చున, ధరించక్=తాల్చున, అనఁగా శత్రువులనెడి దోమలనాశమునకు
ను, శత్రుభార్యలకన్నీటికిని, భూమరేణివంటి వింటినాణివలన కలిగిన కిణమనె
డి మచ్చుగలవాఁడని భావము. భూమరేఖసంబంధమునలన దోమలు నశించుట
యు, గన్నీరు కాలుటయు నైజము. శత్రువులు నశించుటచే వారిభార్య
లేడ్చుచున్నారని ఫలితార్థము.

తా. దవయంతీ! ఈరాజు శత్రువులనెడిసముద్రమును మధించుటకు మం
దరపర్వత మువంటివాడు. ఇతనిపేరు పృథువు; దేవేంద్రుఁడమరావతినిబోలె

నితండు మధురను బరిపాలించును. మచ్చగలిగినట్టి చంద్రుండు కాంతిసంపదచే శత్రువులేని యితనివదనంబునకు సాటిరాడు. అవైపుచూడుము. ఇతనిబాహువులు శత్రువులనెడి దోమలనాశనమునకును, శత్రుభార్యలకన్నీటి యుదయమునకును హేతువైన ధూమరేఖవలె నున్న వింటినాకిదెబ్బ మచ్చను ధరించుచున్నవి. అలం. వ్యతిరేకము.

చ. అలికులవేణి! కాళియమహాహ్రద మున్నచునీయనాభితో
జలనిధి నేమిభామినికిఁ జక్కనిమేచకరోమరాజి నా
నలిఁ బ్రవహించుచున్న యమునానదియందఁ నితండునీవునుం
జలుపుదుగాక గ్రీష్మదివసంబులయందుఁ బయోవిహారముల్.

టీ. అలికులవేణి = తుష్టేదలసమూహమువంటి జడగల దమయంతి ! ఇతండు, నీవును, కాళియమహాహ్రదము = కాళియునిమడుగు, అక్షకమనీయ నాభితోఁ, అయివట్టి మనోహరమైనపాక్కిలితో, జలనిధి నేమిభామినికిఁ = భూమియ నెడియువతికి, చక్కని... రాజి-చక్కని = సుందరమైన, మేచక = నల్లని, రోమరాజి = నూఁగారు, నాక్ష = అనునట్లుగా, నలిఁ = ప్రీతితో - మిక్కిటముగా, ప్రవహించుచున్న యమునానదియందును = పాటుచున్న యమునానదియందు, గ్రీష్మదివసంబులయందుఁ = వేసవిదినములందు, పయోవిహారముల్ = జలక్రీడలను, చలుపుదుగాక = చేయుదురుగాత, అనఁగా భూమియనెడి స్త్రీకి, కాళియహ్రదము నాభివలెను యమునానది నూఁగారువలెను నొప్పుచున్నదని భావము. యమునానది నల్లగానుండు నని ప్రోద్ధిగలదు కాన నూఁగారుతో నుపమానము సరిపడును. ఇట్ల నీవును, ఇతండును జలక్రీడలను జలుపుదుగాక యనియుండుట (అనఁగా బహువచనమునకు మాఱుగా నేకవచనము వాడుట) సమంజసమే.

తా. నల్లనికేశపాశముగలదమయంతి! కాళియహ్రదమనెడి నాభికూపముతో భూనాయిక నూఁగారువలె నొప్పుదుఁ బ్రవహించుచున్న యమునానదితో వేసవికాలమందు వీనితోఁ గూడి జలక్రీడలను జలుపుము.

శ. గోవర్ధనాద్రితటములఁ

[బ్రావృట్కాలముల విపినబర్హిణనటన

[ప్రావీణ్యము వీక్షింపు

డీవును నీతండు వేడ్కలలిం వెసలారన్.

98

టీ. ఈవును, ఈతండును, వేడ్కలు=కోర్కెలు, ఇంపెసలారన్=అతిశయించునట్లుగా, గోవర్ధనాద్రితటములన్ = గోవర్ధనపర్వతపుఁజిత్తులందు, ప్రావృట్కాలములన్=వర్షకాలములందు, విపిన...ప్రావీణ్యము—విపినబర్హిణ=వనమయూరములయొక్క, నటనప్రావీణ్యము = నాట్యమందలి నేర్పును, వీక్షింపుడు=చూచుడు-నెమిట్లు వర్షకాలమందు నటనమునేయుట ప్రకటము.

తా. ఓవమయంతీ! నీవును నీతండును గలిగి వర్షకాలములందు గోవర్ధనప్రాంతములందు వనమయూరములు చేయుచున్న నర్తనముయొక్క చాతుర్యమును వీక్షింపుడు.

ఉ. పూవులభూరిసారథము నీపూని భరంపడి యేగుదెంచుబృం

దావనసంచరిష్టుఁడు సదాగతిపాంథుఁడు దప్పిపెంపునక

[దావఁగలండు బాలునిచిరభాసునఁ జిత్రకగంధసారప

కావిలమైననుం గుచలయోగక్షి భవద్రతిఘర్తతోయమున్.

టీ. కుచలయోగక్షి=కలువలవంటి నేత్రములు గల దమయంతీ! పూవులభూరి సారథము=పుష్పములయొక్క యొక్కడగు పరిమళము, పూని=వహించి, భరంపడి = ఆభరమును వహించుటచే శ్రమచెంది, ఏగుదెంచు = ఎచ్చుచున్నట్టి, బృందావనసంచరిష్టుఁడు=బృందావనమును సుదరించు స్వభావము కలవాఁడు, సదాగతిపాంథుఁడు=వాయునెడి బాటసారి, దప్పిపెంపునక=పిపాసయొక్క పెంపుచేతను, చిత్రకగంధసారపంకావిలము - చిత్రక = బొట్టుయొక్క, గంధసారపంక = చందనపు బురదచేత, ఆవిలము = కలువము, ఐననున్=అయిరప్పటికిని, భవద్రతి ఘర్తతోయమున్-భవత్ = నీయొక్క, చరి=సంభోగమందలి, ఘర్త=ఉక్కచే బొడయన, తోయమున్=జలమును,

బాలునివిధంబునకే బాలకునివలె, త్రావగలండు=పానముచేయగలండు, విశేషముగా దప్పిగొనియున్న బాలుడు జలమంతకలుమముగానున్నను, సత్కృతముగాఁ బానముచేయును. ఇందు పూవులతాపయొక్క భారముఁపొందినవాడని, చెప్పటచే వాయువునకు సారభిత్వమున్నట్లును, భారముఁపొందినవాడు మందముగా నడుచుట సహజము కావున వాయువునకు మాండ్యమను, అం మదులమండి నచ్చుగాలి శీతలముగానుండు నని యనభవిష్యము కాన “బృందావనసంఘరిష్టు” యనదానిచే శైత్యమును జెప్పఁబడియె. ఈచెప్పటచే శైత్య సారభిత్వమాంద్యయుక్త మైనవాయుమని స్పష్టమగుచున్నది. అట్టివాయువు గంధపు పూలలచేతఁ గలుపితమైనను నీతి ఘర్తతోయమును న్నిశంకముగా నశింపఁజేసి నీకు సుఖము గలిగింపఁజేయును. పెద్దబరువై తిక్కాని యడవిఁబడినచ్చుబాట పాడి దప్పిగలుగునట్లు పూవులభూసారభమ దాల్చి బృందావనమునం గ్రుమ్మరిచ్చువాయువునకును దప్పికలిగినని భావము. బాలుడు ముందువెనకఁ జూడక కలువజలమునేని త్రాగినట్లే బడలినబాటసారియుఁ ద్రాగినని తెలియునది. సదాగతిపాంథుడు, అనుచోట సదాగతి యనఁగా నెల్లప్పుడును గమనముకలవాడని యర్థము. పాంథుఁ డనఁగా నెల్లప్పుడును బయనము చేయువాడని యర్థము. ఇట్లు చెప్పటచే నెల్లకాలమును దాదృశముఖకరవాయువు లభించుచున్నది. కావున వీని పరించి తత్సౌఖ్య మందు మని భావము. ‘భవద్రతిఘర్తతోయమున్’ అనుటచే రతిప్రయుక్త మయిన శ్రమమునకు చల్లని గాలి మిక్కిలి సుఖావహము గాన అపేక్షణీయము.

తా. ౧౬వయంతీ! పుష్పములందలితావిని పరించి కావుననే యాయాస శీన్నఁడై బృందావనమందు సంచరిణిస్వభావముగలవాఁ డగు వాయు నను బాటసారి మిక్కిలి దప్పించెంది గందపుబూతతేచేతఁ గలుపిత మైనను సంతోషించుట నీశరీరమందుఁ బొడముచెప్పటను బాలునివలె సత్కృతముగాఁ బానముచేయును. అలం. కావ్యలింగము. రూపకము. ఉపమ.

క. పాటించి యితని వేడిన

చాటుకవీశ్వరులహస్తజలజంబులకుఁ

హాటకదీనారములు వ

రాటకసంఘాతములు వరరాటేంద్రసుతా !

100

టీ. వరాటేంద్రసుతా = వరాటదేశాధిపతికుమారిక శగునోదమయంతీ ! పాటించి = తన్నుజేరి, ఇతనికే = ఈరాజును, వేడినచాటుకపీళ్ళరులు = వేడుచున్నట్టియుఁ జాటుపద్యములు రచించుచున్నకవిచంద్రులయొక్క, హస్తజలజంబులకు = హస్తపద్మములకు, హాటకదీనారములు = బంగారునాణెములు, వరాటకసంఘాతములు = తామరదుద్దులసమూహములు అనగా నీరాజుకపీళ్ళరులకమితముగా బంగారునాణెములను బంచించుచున్ననిభావము. ఈచెప్పటచే నతడు గొప్పదానశాలి యని స్పష్టమగుచున్నది. తామరదుద్దులు పచ్చగా నుండునగాన దీనారములతో నపమింప సరిపోవుచున్నది.

తా. ఓదమయంతీ ! తన్ను సమీపించి వేడుచున్నకపీళ్ళరులచేతులనెడిపద్మములకు నీతెడిచ్చు బంగారునాణెములు తామరదుద్దులసమూహములై చెలంగును. అలం. రూపకము.

తే. అనిన వినియను వ్రాల్చె బ్రత్యేంచలములు

బాలతదాభివ మెఱిగి వాక్యానుయవుడు

మఱియు నొకమానవేంద్రుసమక్షమునకు

నిందుబింబాస్య దోడ్తచ్చి యిట్లు లనియె.

101

టీ. అనినకే = అనిపల్కుగానే, వినియకే = సరస్వతివర్ణనావాక్యములు వినియు, బాల = దమయంతీ, పత్తేంచలములు = కనుతెప్పలకొనలు, వ్రాల్చె = మూసెను. తదాభివ = ఆమెయభిప్రాయమును, వాక్యాను = సరస్వతి, ఎఱిగి = తెలిసికొని, అప్పుడు, మఱియు నొకమానవేంద్రు సమక్షమునకు = మఱియొకరాజేంద్రునిద్వారా, ఇందుబింబాస్య = చంద్రునిఁజెంటిమఱియు గలదమయంతిని, దోడ్తచ్చి = కొనివచ్చి, ఇట్లు అనియె = ఇట్లు పలికెను.

తా. అని యిట్లు సరస్వతి వర్ణించుచుండ విని దమయంతీ యారకుండె. సరస్వతి యమెతలంపు తెలిసికొని వేటొకరాజేంద్రునికడకుఁ గొనిపోయి యిట్లు చెప్పెను.

వ. మత్తకాశిని! యితండు కాశిరాజు. ఇతనిరాజధాని ముక్తిక్షేత్రం బగువారణాసి. ఇతనికులదైవతం బఖిలభువనస్థం డగు ధూర్జటి. ఇతనివిహారదీరిక త్రిలోకసంతాపనిర్వాపణి యగు గీర్వాణతటిని. ఇతనిసత్రశాల విశాలాక్షీ కేళిభవనంబు. ఇతని భుజాస్తంభదంభోళి రిపువృశాలబాలానయనాంబువృష్టిధారా సమేతంబు.

102

టీ. మత్తకాశిని! ఇతండు, కాశిరాజు, ఇతనిరాజధాని, ముక్తిక్షేత్రంబు = ముక్తిని సంగుపుణ్యక్షేత్రము అగువారణాసి. ఇతనికులదైవతంబు, అఖిలభువనస్థండు - అఖిల = సమస్త, భువనస్థండు = లోకములందుఁ గలవాఁడు - సర్వలోకవ్యాప్తి, వివహారజ్ఞుఁడు = అయివట్టికంఠుఁడు, ఇతనివిహారదీర్ఘిక = ఇతని క్రీడాసరస్సు, త్రైలోక్యసంతాపనిర్వాపణి = మూఁడులోకముల సంతాపమును దొలంగించువది, అగుగీర్వాణతటిని = అయినట్టిగంగ, ఇతనిసత్రశాల = ఇతనిభోజనశాల, విశాలాక్షీ కేళిభవనంబు = విశాలాక్షియొక్క క్రీడాభవనము. ఇతనిభుజాస్తంభదంభోళి - ఇతని = ఈ రాజయొక్క, భుజాస్తంభ = భుజాస్తంభమనెడి, దంభోళి = వజ్రాయుధము, రిపు... సమేతంబు - రిపువృశాల = శత్రురాజులయొక్క, బాలా = స్త్రీలయొక్క, నయనాంబు = కన్నీర నెడి, వృష్టిధారా = వర్షధారలతో, సమేతంబు = కూడియున్నది. అనఁగా నీరాజు తనబాహుబలముచే శత్రురాజులఁ జంపఁగా వారిభార్య లేడుచున్నారని భావము. ఇంద్రాయుధము వర్షమునకుఁ గారణమగుచున్నట్లు నీరాజేంద్రుని బాహుస్తంభంబులు శత్రుస్త్రీల కన్నీటికిఁ గారణము లగుచున్నవని భావము. అలం. రూపకము.

చ. సకియ! యితండు నీచుఁడనీచన్నుల క్రేవల నొత్తుఁగాతఁ గిం శుకము పుళాభిరామతలు శీనుకము పట్టురఖాసు రాంకముల్ ప్రపవిత్ర శౌకరీచరణసంక జకుంకుమపంక సంకర ప్రకటనిరంక శౌకరక పరశ్శౌకకళాంక కారముల్. 103

టీ. సకియ = దమయంతి! ఇతఁడు = ఈ కాశిరాజు, ప్రపవిత్ర... కారముల్ -

ప్రకుపిత = మిక్కిలి కోపముచెందిన, శాంకరీ = పార్వతీదేవియొక్క, చరణపంకజ = పాదపద్మములందలి, కుంకమపంక = కుంకుమబురదచేత, సంకర = కలిసియున్న ట్టియు, ప్రకట = ప్రసిద్ధమైనదియు, నిరంక = మచ్చలేనిదియు నగు, శంకరకపర్ద శశాంకకళా = ఈశ్వరునిజటాజూటమందున్న బాలచంద్రరేఖతో, అంకకారముల్ = ద్వంద్వయుద్ధముచేయుచున్నవి. అనగా పార్వతీదేవిప్రణయకోపము వహించియున్నప్పుడు శంకరుడు పార్వతిపాదములపై బడెను. ఆమెయప్పటికిని శాంతింపక కుంకమపూతచే వెలయుకాలితో శంకరుని శిరంబు తన్నెను. ఆసమయంబున శంకరుని శిరంబున నున్నదియు, నిష్కళంకమైనదియు నగు చంద్రరేఖకు పార్వతికాలు తగులగా దత్సంబంధియగు కుంకుమ యారేఖ కంటుకొనెను. అట్టిదానిని గలహించుచున్నవనగా కావున గొంచెము రక్తవర్ణము గల్గియున్నదాని మించుచున్నవని భావము. కింతుకముకుళి అగ్నిరామతలు = మోదుగు మొగ్గలయొక్క మనోజ్ఞతలను, సుంకముపట్టు = పన్నుగాఁగొనెడి మోదుగు మొగ్గలకన్న మిక్కిలిసందర్భములయిన యనుట. నఖాంకురాంకముల్ = నఖాంకుర = గొట్టికొనలయొక్క, అంకముల్ = చిన్నములను, అనగా నఖక్షతములనుట, నీబలుదదన్నులక్రేవలక్ = గొప్పవైన నీకుచములప్రక్క, ఒత్తుక్ కాక = గ్రుచ్చుగాక. అనగా నీరాజు సంభోగమందు నీస్తనంబులందు నఖక్షతముల నందుగాత యని భావము. ఇతనితోఁ గూడి సుఖింపుమని ఫలితార్థము.

తా. ఓసమయంతీ ! కోపించినపార్వతిదేవిపాదపద్మములం దున్న కుంకుమబురదచే ముగియమైన యీశ్వరుని శిరమందున్న బాలచంద్రరేఖ కెవచ్చుచు, మోదుగు మొగ్గలవలె మనోహరములైన నఖక్షతముల నీరాజేల్చుండు నీకుచములందు నందుగాక. అలం. ఉపమ.

తే. అతివ! సంగ్రామరంగసంగతివిరోధి

నృపశిరోధిశిరాకాండరీనివహఖండి

చండభుజనండమండితమండలాగ్ర

జాగ్రదుగ్రవతాపుండరీకనవిభుండు.

టీ. అతివ=ఓదమయంతీ! ఈజనవిభుండు=ఈరాజు, సంగ్రామ...ప్రతా
పుడు—సంగ్రామరంగ=యుద్ధరంగమందు, సంగతి=అభిమఖిలై వెచ్చిన, వి
రోధిన్యవ=శత్రురాజులయొక్క, శిరోధిశిరాకాండ=గొంతుతోవికాడలయొ
క్క, నిసహ=సమాహమును, ఖండి=ఖండించుటయందు, చండ=భయంకరమైన,
భుజదండ=బాహుదండమునందు, మండిత = ఒప్పుచున్న, మండలాగ్ర = క
త్తియందు, జాగ్రత్ = ప్రకాశించుచున్న, ఉగ్ర=భయంకరమైన, ప్రతాపుడు=
ప్రతాపముకలవాడు. అనగా శత్రువుల భేదింపజాలినపరాక్రమముచే నొ
ప్పువాడని భావము. ఈపద్యములో “నృపహాధిశిరాకాండ” అని కొన్ని
ప్రతులలోను, “నృపశిరోధిగరుత్మాండ” అని కొన్నిప్రతులలోను గాన
వచ్చుచున్నది. ఈరెండపాఠములను గమన్మయోగయోగములు కాలేదు.
(‘శిరాకాండ’ అని దిద్దఁబడినది.)

తా. ఓదమయంతీ! ఈరాజు యుద్ధరంగములందు దాడినైన శత్రురా
జుల కంతనాశముల ఖండించుటయందు సమర్థమై, భుజదండమందు వెలయు
చున్న శిర్డంబున బ్రకాశించు భీకరప్రతాపము కలవాడు.

క. దశశతదృగర్వగర్వ

ప్రశమనహేలాధురీణశటువేగనిరం

కుశసైన్యతుంగరిఖా

విశకలితదిగంతధరణి నీదీడు లతాంగీ!

105

టీ. లతాంగీ=లతపంటిశరీరముగల డమయంతీ! వీడు=ఈకాశీరాజు, దశ
...ధరణి—దశశతదృక్=వేగన్నలవాని. అనగా సింద్రసియెక్కయనట,
అర్వ=గుఱ్ఱముయొక్క, అనగా నుచ్చైశ్రవణముయొక్క యనట, గర్వ=అతి
శయమును, ప్రశమనహేలా=కాంతి పొందించుటయనెడి విలాసముయొక్క,
ధురీణ=భారముపహించిన, పటు=సమర్థమైన, వేగ=వేగము కలది. అనగా ను
చ్చైశ్రవణమును వింటున్న వేగముకలవని భావము, నిరంకుశ = అడ్డులేని, సై
న్యతుంగ=సేనయందున్న యశ్వములయొక్క, రింఖా=దెక్కలచేత, విశకలిత
=చూర్ణము చేయఁబడిన, దిగంతధరణి=దిక్కులయొక్క అంతప్రదేశములు

కలవాడు. అనగా నతడు నిరాటంకముగా దిగంతములవఱకుఁ బోయి శత్రువుల జయించినవాఁడని భావము.

తా. ఓనమయంతీ! ఉచ్చైశ్రవమును మించినవేగము గలిగి సమర్థములై యున్న యితని సేనలోని గుఱ్ఱములు దిగంతములవఱకు భూమిని నలియఁద్రొక్కినవి. అట్టియీరాజును పరింపుము.

వ. అని పరించుచుండ దమయంతికి నిజమహోత్సవాగతానేక లోకశోభావహోకనకుతూహలంబునం బరాకు వహించి యుండె. అవ్విధం బక్కాశిరాజునకుం గ్లేశోపహంబయ్యె. సరస్వతీ దేవియు వేటొక్కనరదేవోత్తముం జూపి యిట్లనియె. 106

టీ. అని, పరించుచుండఁగా = ఈసరస్వతీ కాశిరాజుగుణసముదయమును సుతించుచుండఁగా, దమయంతి, నిజ...కుతూహలంబునకొనిజ=తనయొక్క, మహోత్సవ=స్వయంశర మహోత్సవమునిమిత్తము, ఆగత=వచ్చిన, అనేక=పెక్కురగు, లోక=జనులయొక్క, శోభా=సౌబగును, అహోకన=చూడుట యందలి, కుతూహలంబునకొని = వేడుకచేత, పరాకు, వహించి, ఏమతీ, ఉండె, అవ్విధంబు, అకాశిరాజునకు, గ్లేశోపహంబు=కష్టము కలిగించునది, అయ్యె, సరస్వతీదేవియు, వేటొక్కనరదేవోత్తముకొని=మఱియుఁ రాజును, చూపి, ఇట్లనియెన్.

తే. ఈనృపాలుఁ డయోధ్యాపురీశ్వరుండు

పేరు ఋతుపర్ణుఁ డాకర్ణచారునయన !

నీని వరియుపు సముదీర్ణవిధనువర

కేతకీగర్భపర్ణాతిరీపీతపర్ణ.

107

టీ. ఆకర్ణచారునయన!=చేతలవఱకు వ్యాపించిన నేత్రములు కలదానా! ఈ నృపాలుఁడు=ఈరాజు, అయోధ్యాపురీశ్వరుండు=అయోధ్యానగరాధిపతి, పేరు=ఇతనినామము, ఋతుపర్ణుండు, సముదీర్ణ...పర్ణ=సముదీర్ణ విధ=ఎక్కువైనరీతిగల, అనగా నెక్కువన్నెగలయని భావము, సువర్ణకేతకీ = బంగార

మొగలిచెట్టుయొక్క, గర్భవర్ణ = గర్భదళములకంటె, అతిపీత = మిక్కిలి పీతవర్ణముగల, పర్ణు = చాయగల, వీక్ష = ఈరాజును, వరింపుము.

తా. ఓదమయంతీ! యీరా జయోధ్య కధిపతి. పేరు ఋతుపర్ణుడు. గేదంగీతేకులకంటె బచ్చనిచాయగల యితని వరింపుము.

ఉ. వారివిహారవేళఁ జెలువవా ! చెలువారెడినీచనుంగవఁ
సారపుఁదారహారములరచందముఁ గైకొనుఁగావుతెం జను
త్కారము క్రొత్తయై మెఱయఁగద త్తటనీమపరిత్రుటత్సదా
సారవసారవ్రార్థిభవరసారవరాంబుపువత్కదంబముల్.

టీ. చెలువా = ఓదమయంతీ! వారివిహారవేళ = జలక్రీడ సలుపునపుడు, చెలువారెడి నీచనుంగవఁ = ఒప్పుచున్న నీకుచనుంభములందు, తత్తట...కదంబముల్ = తత్తటనీమఁ = ఆస్తనప్రాంతములందు, పరిత్రుటత్ = విఱుగుచున్న, సదా = ఎల్లప్పుడును, సారవ = ధ్వనితోఁగూడిన, సారవ = సరయూనిది సంబంధులగు, ఊర్తి = తరంగములవలన, భవ = పుట్టిన, సార = గొప్పవయిన, వర = శ్రేష్ఠమైన, అంబు = నీటియొక్క, పువత్కదంబముల్ = బిందుసమాహములు, చనుత్కారము = అద్భుతరసము, క్రొత్తయై = నూతన మై, మెఱయఁ = ప్రకాశించునట్లుగా-నూతనమై లేకయే హారములవలె నుండుటచే నాశ్చర్యమునుట. సారపుఁదారహారములచందము = శ్రేష్ఠమైన ముత్యాలహారములనీతిని, కైకొనుఁగావుతె = స్వీకరించును గాక. అనఁగా జలక్రీడలు సల్పినప్పుడు నీస్తరముల ప్రాంతముల విశీర్ణమగుచున్న నీటిబిందువులు చూపఱకు దారము లేకయే వింతగానున్న ముత్యాలహారమువలెఁ జూపట్టునుఁ గాక ; సరయునదీభవములు సారయవములని రూపనిష్పత్తి గావలసి వచ్చినను, “దాండి నాయనహస్తినాయన” అనుసూత్రములోనివతించుటవలన “సారవ” అనురూపము సిద్ధించినది. నోదేవికాయాంసరయ్యాంచ భవేదావిక సారవౌ” అని యమరకోశము.

తా. ఓదమయంతీ! జలక్రీడాసమయములందు నుండర మైననీచనుంగవయందుఁ దత్పాత్రములందు విఱుగుచున్న సరయూనదీతరంగముల సంబంధు

లగు జలబిందువులు చూపఁజు నీస్తనములపై సూత్రము లేకున్న హారములవలె వింతయై కనుపట్టుఁగాక. అలం. భ్రాంతిమంతము.

తే. ఇతనితాత భగీరథుం ధీమతులమహిమ

నవనిఁ బ్రవహింపఁగాఁ జేసె నభగంగ

నితఁడు త్రైలోక్యమునఁ బ్రవహింపఁజేసె

గీరభాషిణి! వరధర్మకీర్తిగంగ.

109

టీ. ఇతనితాత=ఈబురుహునితాత, భగీరథుండు = భగీరథుఁ డనురాజు, అవనిఁ=భూలోకమందు, అతులమహిమన్=సాటిలేని సామర్థ్యముచే, అభగంగన్=అకాశనదిని, ప్రవహింపఁజేసెన్=పాటించెను. అనఁగా సగరుఁడు హయమేధము చేయుచుండఁగా నింద్రుఁ డాయశ్వము నపహరించెను. దానిఁ గనుఁగొనఁబోయి సగరపుత్రులు సముద్రములను ద్రవ్య పాతాళమునకుఁ బోయి తమచే నవమానితుఁడైన కశిబునకొపాగ్నికీఁ గావ్యము లైరి. వారల కుత్తమ లోకములు గట్టట్టై భగీరథుండు గంగానదిని గొనివచ్చి భూలోకమునఁ బ్రవహింపఁజేసె. కీరభాషిణి=చిలుకవంటి పలుకులు గల దమయంతీ! ఇతఁడు=ఈ రాజు, వరధర్మకీర్తిగంగన్—వర=శ్రేష్ఠమైన, ధర్మ = ధర్మములవలనఁ గల్గిన, కీర్తిగంగన్=యశస్సనెడి గంగానదిని, త్రైలోక్యమునన్=మూఱ్ఱగములందును, ప్రవహింపన్, చేసెన్, అనఁగా నితఁ డధిక మగుకీర్తి కలవాఁడని భావము.

తా. ఓదమయంతీ! ఇతనితాత భగీరథుండు గంగానదిని గొనివచ్చి భూలోకమునఁ బాటించెను. ఇతఁడు కీర్తిగంగను ముఱ్ఱగములందును పాటించెను.

చ. కవివచనంబు లీతనియశగాధయశఃకలశాంబురాశిలో

లవములువ్రాలె డిందు విమలం బగువీనిగుణప్రతానముం

దివిరి దిగంతసంపుటతరీఖ బుధమండలి లెక్కవ్రాయఁ దా

నవము భజించువై నిసరనాధయశఃఖటికాకలాపముల్. 110

టీ. ఈతని...రాశిలోన్—ఈతని=ఈరాజయొక్క, అగాధ = లోతైన, యశః=కీర్తియనెడి, కలశాంబురాశిలోన్=క్షీరసముద్రములో, కవివచనంబు

లు=కవీశ్వరులవాక్కులు, లవములునోలె=లేశములవలె, డిందు=నాశన మగును. అనఁగా నీతనికీర్తిని కవివర్ణులు నుతింప సమర్థులుకావండిరని భావము. విమలంబు=నిర్మలమైనది, అగు వీనిగుణప్రతాపము=అయినట్టివీనిగుణస మూహమును, బుధమండలి=పండితసమూహము, తివిరి=ప్రయత్నించి, దిగంత సంపుటతీర్థ=దిగంతము లనెడి సంపుటనిచయమందు, లెక్కవ్రాయె=లే క్కించుట కింకెలువేయఁగా, వైరి... కలాపముల్—వైరినరనాథ=శత్రు రాజులయొక్క, యశఃఖట్టికా=కీర్తియనెడి లేఖన ప్రవృత్తయొక్క, కలాప ముల్=సమూహములు, తానెవము=కృతత్వమును, భజించు=పొందును. అనేకములైన యంకెలను వ్రాసినచో లేఖనద్రవ్యములు-అనఁగా కలములు. నా శన మొందును. ఇతనిగుణము లనంతము లగుటచే గణించుటకు శక్యముకాదని భావము. అనఁగా నితనికీర్తిముండట శత్రుకీర్తులు ప్రకాశింపలేదని ఫలితార్థము.

తా. ఓపమయంత్రీ! యితనికీర్తియనెడి లోకమైన పాలసంద్రములోఁ గవీశ్వ రులవర్ణనలు లేశములై నశించును. ఇతని నిర్మల గుణములను బండితసమూ హము దిగంతము లనెడి సంపుటములందు లెక్కలు వ్రాయఁగా శత్రువులకీర్తి యనెడి కలములు కృశించుచున్నవి. అలం. రూపకము.

శ్లా. అంభోజానన ! వీని నెట్లు నుతిసీతము న్వచ్చు నేతత్తనూ
సంభూతం బగురోమసంఘము మహాసత్వాంకుర శ్రేణియ
స్తంభాటోపవిభృంభ మాణిపునోస్తస్సభోరుకుంభీనసా
రంభస్తంభనమంత్ర మీతనికరోరక్ష్యేళ యాలంబునన్.

టీ. అంభోజానన=పద్మమువంటిముఖము గలనమయంత్రీ ! వీని=ఈరా జును, ఎట్లు=వీరితిగా, నుతి చేయు=స్తోత్రముచేయఁ గూడును? ఏతత్త నూసంభూతంబు=ఈరాజయొక్క శరీరమందుఁ బుట్టినది. అగురోమసంఘము= అయినట్టిరోమసమూహము, మహా... శ్రేణియే—మహత్=గొప్పదైన, సత్వ= వీరరసముయొక్క, అంకుర శ్రేణియే=మొలకలయొక్కవరుసయే. అనఁగా నిత నిరోమములు లోపలనున్న వీరరసముయొక్క యంకురములే. కావుననే వీరర సోత్సాహముచే నితఁడు రోమాంచుకలవాడగుచున్నాఁడు. ఆలంబు=

యుద్ధమందు, ఈతని కఠోరత్వేన = శ్రవణదుస్సహ మైన యితనినిహనాదము, అస్తంభ...మంత్రము—అస్తంభ = ఉగ్రమయిన, ఆటోప = అతిశయముచేతను, విశ్చంభనాణ = అతిశయించుచున్న, రిపు = శత్రువులయొక్క, దోస్తంభ బాహుస్తంభములనెడి, ఉరు = గొప్పవయిన, కుంభీనన = సర్పములయొక్క, ఆరంభ = సంచారమును, స్తంభన = నిర్బంధించుటమందు, మంత్రము = మంత్రముల్యమైనది. అనగా గారుడమంత్రమువలన సర్పములు కట్టబడినట్లు వీనినిహనాదము విన్నప్పుడు శత్రువులహస్తములు కట్టబడుచున్న వని భావము. ఇతని నామమును విని భీతినొందిన శత్రువులబాహువులు యుద్ధముకొఱకు సాగవనుట. శుద్ధి పొందినవైదికమంత్రములవలన సర్పములు కట్టబడునని ప్రసిద్ధి.

తా. ఓనమయంతీ! ఈతనికఠోరమం దునయించినరోమసమూహము, వీరరసముయొక్క మురురములసమూహమే. యుద్ధరంగములం దితనినిహనాదము, శత్రువులబాహువులనెడిసర్పరాజులను నిర్బంధించుటకు వైదికమంత్రమువంటిది. అలం. ఉత్పేక్ష. కావ్యలింగము. రూపకము.

శా. గంభీరప్రతిపక్షరాడపయశోరకాళిందియుఁ వీనిదో

స్తంభోద్భూతయశోభ్రగంగయు ననికారసంక్లేషముం బొందునా, సంభేదంబునఁ గ్రుంకి కాంచును మహోత్పత్తంబురంభావరీ, రంభానందని కేతనందనవిహారప్రాధివిసంభముల్.

టీ. గంభీర...కాళిందియుఁ—గంభీర = లోతైన అపకీర్తిపక్షమున మిక్కిలియైన, ప్రతిపక్షరాజ్ = శత్రురాజులయొక్క, అపయశః = అపకీర్తియనెడి, కాళిందియుఁ = యునునానదియును, వీని...గంగయుఁ—వీని = ఇతనియొక్క, దోస్తంభ = బాహుస్తంభములవలన, ఉద్భూత = పుట్టిన—స్తంభములవలె నిడువలును దృఢములులయిన బాహువుల బలిమిచే గలిగినట్టి, యశోభ్రగంగయుఁ = కీర్తియనెడి గంగానదియును, సంక్లేషముఁ పొందుఁ = కలియును, ఆసంభేదంబునఁ = ఆసంగమస్థలమందు, అనగా గంగాయనునానదీ సంగమస్థలమైన ప్రయాగయందని భావము. లేక ఆసంభేదంబునఁ = ఆయుద్ధమునందు, మహోత్పత్తింబు = గొప్పక్షత్రియ

సమాహము, అనఁగా త్రియభటులనట, క్రంకి = తానమాడి, యుద్ధపక్ష
మందుఁ జచ్చి, రంభా...ఁ స్రవభమల్ - రంభా = రంభయనెడి యచ్చరయొ
క్క, పరీరంభ = అలింగనంబులనఁ గల్గిన, అనంద = అనందమునకు, నికేత =
నివాసభూతమైన, నందన = దేవోద్యానమందు, విహార = విహరించుటయం
దలి, ప్రాణి = దిట్టమైన, విస్రంభమల్ = నమ్రకములను, కాంచును = పొందు
ను. అనఁగా - సందేహములేక యట్టివిహారము నొందుననట. గంగాయమునా
నదులు గలిసినచోటఁ దానమాడినవారు నందనమననమందు రంభాదులతోఁ
గూడి విహరింతురని వేదములందుఁ జెప్పఁబడినది. అట్లు యుద్ధమందుఁ గూలిన
వారుగూడ స్వర్గమందు సకలసుఖంబులనుభవించురని చెప్పఁబడినది. యుద్ధమ
నెడి ప్రయాగలో ఋతుపర్ణియొక్క క్షీర్తిగంగయు శత్రువులయపకీర్తి యము
నయుఁ గూడఁగా నందు దేహంబు వదలినక్షత్రియులు స్వర్గమును జేరుచున్నా
రని భావము. ఇందువలన ఋతుపర్ణినికీర్తి యభ్రగంగవలెనున్న పనియు, యు
ద్ధంబులందుఁ జెక్కండ్ర శత్రువులను గూల్చుచున్నాఁడనియుఁ చెలియఁపగి
నది. అలం. రూపకము.

తా. దమయంతీ! సంగరములందుఁ బాటుటవలనఁ గల్గిన యపకీర్తి యనెడి
యమునానదియు, నితని బాహుపరాక్రమమువలన నుదయించిన కీర్తియనెడి గం
గానదియుఁ గలిసినస్థలమందుఁ గ్రుంకులిడిన క్షత్రియవీరులు స్వర్గమునకేగి
నందనవనమందచ్చరులతోఁగూడి విహరించుభాగ్యంబును బొందుదురు.

శా. తాదృగ్గీర విరించివాసరకరతీర్థంబుం బ్రతిష్ఠించుచున్
యాదోధం దననీడబాడఁబడుగా నాకాశసంవాహ్యపరి
త్నోదారిస్థిరకీర్తి తారకముల న్నాయించు చేతత్పితా
పాదిత్యుండు వెలుంగుఁ బద్మముఖవాహిచాగోచరప్రక్రియన్.

టీ. పద్మముఖి = పద్మమునంటిముఖము గలదమయంతీ! ఏతత్పితాపాది
త్యుండు = ఇతనిప్రతాపమునెడి సూర్యుండు, తాదృక్...కరత్వంబున్ - తా
దృక్ = అటువంటి, దీర్ఘ = పొడుగైన, విరించివాసర = బ్రహ్మదినముయొక్క -
పగటిని, కరత్వంబున్ = చేయుటను, ప్రతిష్ఠించుచున్ = స్థాపించుచు.

పదునాలుగు మన్వంతరములకాలము బ్రహ్మకు దినమగునుగాన యాదినము దీర్ఘమని చెప్పవచ్చును. దినమునుజేయువాడు సూర్యుడుగాన బ్రహ్మదినంబును గూడ సూర్యుడే చేయవలెను. కాని చతుర్దశ మన్వంతరములకాలము పరిమాణము గలయట్టిదినమను సామాన్యసూర్యుడు నిర్మించజాలడనితలంచి యా సూర్యునికంటె విలక్షణుడును, జీరకాలస్థాయీయును, విక్రీడితకాశముగల వాడును, నగుశేత్రస్య తాపసూర్యుడు నిర్మితుండయ్యెనని భావము. తననీడ = అప్రతాపసూర్యునినీడ, యాదోధిక్ = సముద్రమునందు, బాడబముగాఁ = బడబాగ్నిహోత్రమగుచుండగా, బడబాగ్నియాప్రతాపాదత్యక్తప్రతిబింబమువలెనందెను. ఇట్లబడబాగ్నిని ప్రతిబింబముతో బోల్చుటచేతను, ప్రతిబింబముకంటె స్వతస్సిద్ధమైనవనందధికగుణముండట సహజమగుటచేతను, నీరాజుప్రతాపము బడబాగ్నిని మీఱుచున్నదని తోచుచున్నది. ఆకాశ...తారకములకొ- ఆకాశ=ఆకాశమందు, సంచ్యాపి=వ్యాపించియున్న, ఆదిత్యేదార=శత్రురాజులయొక్క, స్థిర=కాశ్వతములైన, కీర్తితారకములకొ=కీర్తులనెడి నక్షత్రములను, మాయించుచుకొ=నశింపజేయుచు, వాచామగోచరప్రక్రియకొ=వాక్కుల సతిక్రమించునీతిచే, వెలుగకొ = ప్రకాశించుచుండును. శత్రురాజులకీర్తులను నక్షత్రములతో బోల్చుటచే నవి విక్రీడి స్వల్పములని తోచుచున్నది. ఇతిప్రతాపసూర్యుడెడట శత్రువులకీర్తులు దిగ్గంగింపఁబడుచున్ననని భావము. అలం. ఉత్పేక్ష, రూపకము.

తా. ఓదమయంతీ! ఈ రాజుప్రతాపమనెడి యాదిత్యుండు బ్రహ్మదేవునిదినమను జేయ సమర్థుడై, బడబాగ్నిహోత్రము తనకుఁ బ్రతిబింబమై ప్రతిఫలింపఁగా నాకాశమందు వ్యాపించియున్న శత్రువుల కీర్తి నక్షత్రములఁ దిరస్కరించుచు, వాక్యముల కందనివాడై ప్రకాశించుచున్నాడు.

క. అన వినియు విసనియట్లు

జ్ఞననాథతనూజ యున్నచందముగని య

మృనువంశాగ్రగణియవలకుఁ

జన ననుమతిఁజేసె నలువశసతి వాహతతిన్.

టీ. అనన్ = సరస్వతి యట్లు పలుకఁగా, అజ్ఞననాథతనూజ = ఆదమయంతి, వినియున్, వినియట్లు = వినకుండినట్లు, ఉన్న చందము = ఉన్నట్టిరీతిని, కని = చూచి, అమృతవంశాగ్రణి యెలమన్ = ఆరాజేంద్రునియవతలకు, చనన్ = వెళ్లుటకు, నీలవసతి = భారతి, వాహతతిన్ = వాహక సమూహమును, అనుమతిచే నెన్ = ఆజ్ఞాపించెను.

తా. సరస్వతి యట్లు చెప్పినపలుకులు వినియు వినకుండునట్లుండఁగా సరస్వతి యామెనునోవిరాగంబుం జూచి యారాజేంద్రుని విడిచిపోవుటకు యావధరుల నాజ్ఞాపించి.

ప. ఇట్లనుచుతిండి.

115

ఉ. అక్కడ నొక్కభూపతి ననంగునికంటెను రూపసంపదన్

జక్కునివానిఁ జూపి సరసత్వముమై మధురస్వరామృత

న్యక్కుతమత్తకోకిల ననాతని తామరచూలిదేవి యా

క్రక్కనజన్మనిగరముగౌరవ మొప్పఁగఁజూచి యిట్లనున్.

టీ. అక్కడన్ = ఆస్థలమందు, అనంగునికంటెను = మన్నఘనికంటె, రూప సంపదన్ = సౌందర్యసమృద్ధిచే, చక్కునివానిని = అందముగలవాడగు, ఒక్క భూపతిని = ఒక రాజుమారుని, చూపి, మధురస్వరామృత = ఇంద్రనద్యనియ నెడి యమృతముచేత, న్యక్కుత = తిరస్కరింపఁబడుచున్న, మత్త = మదించిన, కోకిల = కోవిలగలదియు, అనఁగాఁ గోకిలధ్వనికంటె మధురమైనస్వరముగలదని భావము. ననాతని = నాశనరహితురాలైన, తామరచూలిదేవి = సరస్వతి, సర సత్వముమైన్ = సరసత్వముచే, ఆక్రక్కనజన్మనిన్ = కఠినపు యావనమతురాలైన పమయంతిని - ఎట్టివానిని ఒక్క గడుసయినదానిని, కరము = మిక్కిలి, గౌరవము, ఒప్పఁగన్ = ఒప్పునట్లుగా, చూచి, ఇట్లనున్ = ఇట్లు చెప్పెను.

తా. కోకిలస్వరమును మించుచున్న స్వరము గలదియు, నాశనరహితురాలునగు సరస్వతి యాప్రాంతమున సౌందర్యసంపదచే మన్నఘని మించుచు న్నయొక రాజుమారుని నవయావనవతి యగుదమయంతికిఁ జూపి గౌరవ మొప్పునట్లుగాను సరసముగాను నిట్లుపలికెను.

తే. పాండ్యభూపాలుఁ డీతండు శ్రీ పద్మనయన
యితని వీక్షింపు నిజకటాక్షేక్షణముల
మానశాలిని శాలీనతానత మగు
నాననాంభోజ మెత్తు శ్రీ మీయ త్తరమున.

117

టీ. పద్మనయన=పద్మములవంటి నేత్రములుగలదానా! ఈతండు=ఈరాజు,
పాండ్యభూపాలుండు=పాండ్యదేశపురాజు, నిజకటాక్షేక్షణముల=స్వకీయ
మైన కడకంటిచూపులచేత, ఇతనికొ, వీక్షింపుము=చూడుము, మానశాలిని=
అభిమానముచే నొప్పుచున్నదానా! శాలీనతానతము = సిగ్గుచే పంపబడినది.
అగునాననాంభోజము = అయినట్టి ముఖపద్మమును, అత్తరమునకొ=త్పరతో,
ఎత్తుమీ.

తా. ఓనమయంతీ! ఇతడు పాండ్యదేశాధిపతి. ఈసభామధ్యమన సిగ్గుచే
నవ్రమైన నీపదనకమలమునెత్తి నీకడకంటిచూపులతో నీతని వేగ చూడుము.

ఉ. ఈనకలావనీతలము శ్రీ నెక్కటిఁ దాన పరిభ్రమించి య
భ్యాసపరంపరాపరత శ్రీ నభ్రమున నివహరింపఁగోరియో
లాసిక కీర్తివిభ్రమకశ్రీలాగరిమ న్నటియించు చుండునీ
రాసుతు వంశరత్నముఁ దిశరంబుగఁజెంది యమందలీలన్.

టీ. ఇందు కీర్తిపరముగాను లాసికాపరముగాను నర్థద్యయము తెలియు
నది-కీర్తి=కీర్తియునెడి, లాసిక=వాస్తువి, ఎక్కటికొ=అనవాయముగా, ఈ
నకల అవనీతలము-నమ స్తమైన యీభూమండల మని కీర్తిపరమయిన యర్థము-
కలలతో-అనఁగా నర్తనాది కలల కాశలముతోఁ గూడిన-అనఁగా నట్టి కాశ
లము నెఱుంగఁజాలిన, వారుండుచోట నని లాసికాపరమయిన యర్థాంతరము.
తాను+అ=తానొక్కచే - మఱొకరికీర్తి పొడనూపునట్లుగా నని కీర్తిపరమైన
యర్థము-వేతొకదొమ్మరిది తలమాపకుండునట్లు గానని లాసికాపరమైన యర్థాం
తరము. పరిభ్రమించి=తిరిగి (కీర్తిపరము)- గిరిగిరిదిరిగి మొగ్గవారి (లాసికా
పరము), అభ్యాసపరంపరా పరతకొ=ఎడతెగని యలవాటు చేయుటయందలి

అసక్తిచేత, అభ్రముకఁ=స్వర్గము దని యర్థము. ఆకాశమందని యర్థాంతరము, విహరింపఁ=సందరించుట కని యర్థము. క్రిశించుట కని యర్థాంతరము, కోరియో=అపేక్షించియే కాఁబోలు, మళరత్నముకఁ=కులమందు శ్రేష్ఠుడయిన యని యర్థము. మేటివెనుకయిన యని యర్థాంతరము, ఈరాసుతుకఁ=ఈరాసుమాను, తిరంబుగాకఁ=గట్టిగా, చెంది=అనలంబించి, యని యర్థము. ఎక్కియని యర్థాంతరము. విభ్రమకలాగరిమకఁ=విహరించు కలయందలి యతిశయము చేత నని యర్థము. గిఱగిఱు దిరుగునట్టి శ్రియముకొక్క యతిశయము చేత నని యర్థాంతరము, అమనలీలకఁ=అతిశయించిన ఆటలను, నటించుకఁ=అడుమన్నది. అనగా దొమ్మరిది మొదట భూమిపయినుండి పెక్కువిద్యలాశి పిచ్చుట వెనుగుడ యెక్కి ముఱియందుఁ బనిపింపును నటనము చేయును. కీర్తియనెడి దొమ్మరిది భూతలము దన్నివోట్లను ఆశి, తరువాత ఆకాశమందు నయియు ననిలంబనములేకయే యాడుట గలుగుటకై యభ్యాసముకొఱచు నీరాజనెడి మేటి వెనుగుడ నాశ్రయించి యిచ్చకొలది విద్యలాడుచున్నది. అనగా నీరాజు నాశ్రయించినకీర్తి భూమి యంతయుఁ బర్వ స్వర్గమునందును విహరించుచున్న దని తాత్పర్యము. అం. పర్యాయము. అప్రస్తుతప్రశంస.

తా. ఓనమయ్యత్తి! ఇతనికిరర్తకి సమస్తసూనుండలమందును సంచరించుభ్యాసశకున గగనమందుఁగూడ విహరింపనెంచియే కాఁబోలును, విద్యాతిశయముచే నీరాజనెడి వెనుగును చూడఁగా నంతములైన లీలల జూపుచు నృత్యముచేయుచున్నది అం. రూపకము.

తే. ఇతనిరిపురాజరాజి యేఁగఁటెవరుస

నడపులకపులు దప్పక శియరిగి యరిగి

యగుచుండులు కాలశూన్యత శి నడపులైన

యూర్తనగరంబులను యర్పణచాచుపుత్తి.

119

టీ. ఇతనిరిపురాజరాజి=ఇతనికిఁగ్రురాజుయొక్క సమూహము, ఏఁటెవరుసరుకఁ=ప్రతివత్సరమును, అడపులకపులు = ప్రతివరమును, అరిగి అరిగి =

పోయి పోయి, బహుకాలకూన్యతః = చిరకాల మెవ్వరును నుండక
పోవుటచే, అడవులు = వనములు, వికయాత్తనగరంబులకు = తమపట్టణములకు,
యన్యచ్ఛానుస్మృతిః = స్వేచ్ఛాన్మృతిచేత, అరుగు = పోవుచుండును. పా
బుద్ధిచేత నే తమపురములను బ్రవేశించుచున్నారు. అరగా నితనిశక్తువులు
ప్రతిసంవత్సర మొక్కొకయడవియందు గాఢపురుచేయును నొకవనము
నుండి వేటొకవనమునకు బోవుచు నట్లుపోవునపుడు వనములైయున్న తమపు
రముల నే పొందుచున్నారు. శక్తువులను బురంబులనుండి తటిమివేయుటచే
వారిపురములు జనకూన్యములై యడవులై యున్న పని ఫలితార్థము.

తా. సమయంతీ! ఈరాజశక్తురాజులు ప్రతిసంవత్సర మొక్కొక్కవనము
నందు నివసించుచుబోయిపోయి, కొంతకాలమునకు జనకూన్యమగుటచే నడ
వులై నతమపురములను వనబుద్ధిచేత నే ప్రవేశించుచున్నారు. ఆం. పర్యాయము.
సగరా. ఆలోకాలోక మేదితీన్యమలమలయజోర వారవిస్ఫారక్తిర్ని
భేలకూపారపారాభిలజనవినుతారక్షీణచాప్రవతాపుః

బాలావిక్సింపువీరిరబదయుగయుగపరిత్పతిభూసాతిభూయ
శ్చూవారత్వోడువత్తిగులభవరిచయారస్తాకనందన్నభేదున్.

టీ. బాలా = సమయంతీ! ఆలోకా...క్తిర్ని - ఆలోకాలోక = చక్రవర్తి
పర్యంతముగల, మేదితీ = భూకాంతకు, అమ...స్వచ్ఛమైన, ములయజ = మంచి
గంపపుపూతలై యమునదియు, ఉదార = గొప్పనగునదియు, విస్ఫార = ప్రకాశించు
చున్న, క్తిర్ని = ముశస్సుగలవానిని, భేల...ప్రతాపుః - భేల = రమ్యమైనదియు,
అపారపార = సముద్రముయొక్క అవ్యతిరేకమందున్న, అభిలజన = సమస్తజ
నులచేతను, వినుత = కొనియాడబడుచున్న, అక్షీణ = గొప్పవయన, చాపముయొ
క్క ప్రతాపము గలవానిని, అరగా నితని ధనుఃప్రతాపము సముద్రపునవ్యలి
తీరములవఱకు వ్యాపించినవనిభావము. పవ...నభేదున్ - పవయుగ = చరణ
ద్వయమందు, యుగపల్ = ఒక్కమాటుగా, పాతి = పడుచున్న, అరగా నమ
స్కరించుచున్న యగుట. భూప = రాజులయొక్క, అభిభూయః = మిక్కిలి
తఱుమ గానున్న, చావారత్వ = శిరోమణునినీ, ఉడుపత్తి తారకలను భా

ర్యలతోడ, సులభపరిచయ=సులువయినకూడికచేత, ఆస్తోక=విక్కుటముగా,
నందల్=సంతసించుచున్న-(నఖపరముగా) చెబువు గలుగుచున్న, నభేందుక్
=నఖములనెడి చంద్రులుగలవానిని—అనఁగా దనపాదములందుఁ బడుచున్న
సమస్తరాజులయొక్క శిరములందున్న రత్నంబులకాంతులచే ఖడ్గిలుచున్న
నఖకాంతులుగలవాఁడును గీర్తిమంతుఁడును, ప్రతాపమంతుఁడును నని భావము.
వీనికే=ఈరాజును, వీక్షింపుము = చూడుము, అనఁగా సమస్తరాజులచేతను
మ్రొక్కబడుచున్నయితని బోలినభూపాలుండు లేఁడు కావున నీతని పరింపు
మని యభిప్రాయము.

తా. ఓదమయంతీ! చక్రవాళిపర్వతముచేఁ జుట్టబడిన భూమికి మంచి
గంధపుబూతవలె వెలయుచున్న యుదారమైన కీర్తిగలవాఁడును, సముద్రతీర
ములవలకు వ్యాపించిన యుగ్రమైన ప్రతాపము గలవాఁడును, బాదపద్మములం
దొక్కమాటుఁగాఁ బడిన రాజులశిరోరత్నములచే సంఖ్యితిమైననఖకాంతులు
గలిగినవాఁడును, నగు వీనిని, వీక్షించి పెండ్లియాడుము.

తా. భంగాకీర్తిమషీమలీమసతమశ్రీప్రత్యర్థిపృథ్వీపతి

త్వంగ త్తిందుక కాననాంతరముల్ శ్రీ వర్తిల్లునత్కుల్లన
దృంగి న్వనిప్రతాపపహ్ని జగదుత్సంగంబునల్ తల్ సులిం
గాంగారంబులుభానుఁడు శిఖయుజంభారాతిదంభోళియున్.

టీ. వీనిప్రతాపపహ్ని=వీని ప్రతాపాగ్నిహోత్రము, భంగ...కాననాంత
రముల్-భంగ=పరాజయముచే, అకీర్తి=దుష్కీర్తియనెడి, మషీ=మసిచేత,
మలీమసతమ=మిక్కిలి మలినీభూతులైన, ప్రత్యర్థిపృథ్వీపతి=శత్రురాజులనెడి,
త్వంగల్=పడఁగుచున్న, తిందుక కాననాంతరముల్ = నల్లతుమికిచెల్లయొక్క
మధ్యమందు, అత్కుల్లనదృంగి=మిక్కిలి ప్రకాశించునీతిచే, వర్తిల్లు=
ప్రవర్తించుచుండును. తల్ సులింగాంగారంబులు=అప్రతాపాగ్నియొక్క య
గ్నికణములు, జగదుత్సంగంబునల్=జగత్తునొడిచుందు—అనఁగానడుమ, భా
నుఁడు=సూర్యుఁడును, శిఖియుల్=అగ్నిహోత్రుఁడును, జంభారాతి దంభో
ళియుల్=దేవేంద్రునిపత్రాయుధము నై యున్నవి. అనఁగాఁ దిందుక కాననములు

నల్లగా నుండును, శత్రురాజులును దుష్క్రియనాడి మసిచే మలికీభూతులై నల్లగానున్నారు. తిందుకవనము దగ్గమగునప్పుడు ఛిటచ్చిటమను ధ్వనిని జేయుచు బెద్దయగ్నికణములను జిమ్ముచుండును. సూర్యుడును, వహ్నియును, వజ్రాయుధమును, సేతస్ప్రీతాపాగ్నియొక్క కణములే. ఈచెప్పటచే నతనిప్రతాపాగ్ని సూర్యాదులను మించుచున్నట్లు స్పష్టమగుచున్నది. ఆప్రతాపాగ్నికీ కణములయిన సూర్యాదులే దుస్సహతేజస్కులగు సూర్యాదులగుచుండఁగా వాప్రతాప వెట్లఁడునో యెవ్వరు చెప్పగలరు.

తా. ఓడవయంతీ! ఇతినిప్రతాపఃప్రహరణయమువలనఁ గలిగిన దుష్క్రియనాడి మసిచేత నల్లని శరీరములు గలిగి నల్లతుమికిఁజెట్లను బోలిన శత్రురాజులమధ్యమందుఁ బ్రకాశించుచుండును. అతిందుకఁజెట్లను దహించునప్పుడు పయించినయగ్నికణములే సూర్యుడును వహ్నియునును, వజ్రాయుధమునై యున్నారు. అలం. రూపకసంకీర్ణమగు నుత్పేక్ష.

శా. ఏణీలోచన! యేతదుగ్రసమరక్రేపేక్షోపసమామర

క్రేణీమధ్యచరుండు వైన్యఁడు గిరితేపకాగ్నిమై కైకొనుం

బాణం జాపము వీనిదంతిబలముల్ శ్రవైపై ననిజం జంగమ

క్షోణీధ్రంబులు మ్రోలె ధాత్రీయెడఁగై కొంచు విభృంభింపఁగన్.

టీ. ఏణీలోచన=ఆడులేడి సేత్రములనలె విశాలమగు సేత్రములు గల దమయంతీ! వీనిదంతి బలముల్=వీని గజబలములు, అనిజం=యుద్ధంబున మోడుమోడుగా, జంగమక్షోణీధ్రంబులునోలె=నడగొండలనలె, ధాత్రీయెడ=భూమియొక్క. యవకాశమును, కైకొంచు=స్వీకరించుచును, విభృంభింప=కలకల=అతిశయింపఁగా, ఏతత్...చరుండు-ఏతత్=ఈరాజుయొక్క, ఉగ్ర=భయంకరమైన, సమర=యుద్ధమును, క్రేతే=చూచుటకు, ఉపసమ్ర=వచ్చిన, అమర=దేవతలయొక్క, క్రేణీ=పంక్తులయొక్క, మధ్య=మధ్యభాగమునందు, చరుండు=పర్తించుచున్నవాడు, వైన్యఁడు=పురురాజు, గిరితేపకార్థమై=పర్వతమలను జిమ్ముటకై, పాణి=చేతిచేత, చాపమ=, కైకొను=దీసికొనును అనఁగా నీరాజుయుద్ధమును జూచుటకు వచ్చినదేశాలలో నన్న పురురాజు

యుద్ధభూమియందు నడగొండలవలె వర్తిల్లుచున్న యితనియేనుగులను జూచి
కొండలని భ్రమచెంది పూర్వమువలె నే తనకోపముచేతఁ గొండలను బాఱఁజిమ్మి
సమమట్టుగాఁ జేయుటకు వింటిని గైకొనక మానఁడు. పూర్వము భూమి
పర్వతములచే నిండి నివసించుటకును సస్యాదులను బండించుటకు నుపయోగింప
కుండఁగా నాపృథురాజు తనవింటికొప్పుచే భూమిని సరిమట్టుగాఁ జేసె నని
భాగవతప్రసిద్ధము.

తా. లేడికన్నులవంటికన్నులు గల దమకూఠీ! ఈరాజేంద్రునియేను
గులకదుపులు యుద్ధభూమియందు నడగొండలవలె సంచరించుచుండఁగా నీతని
యుద్ధమును జూచుటకు వచ్చిన సురలలో నున్న పృథురా జాయేనుగులను
బర్వతములను భ్రమించి వానినిజిమ్ముటకై చేతితోఁ జాపము తీసికొనకమానఁడు.
అలం. గమ్మోత్పేక్ష భ్రాంతిమంతము.

తా. ఆదై త్యాంతకువక్ష మన్మహము శూరస్యతై వ్వికదోషన్మహా
నీదన్మర్కటకీటజాతకృతక శ్వేతాతపత్రీభవ
త్తాదృష్టిర్మలకాస్తుభాధరణిత్నస్సూర్తిగాఁ బాసి యా
హ్లాదం బొప్ప వసించు శ్రీ యితనిబాహుమధ్యసౌధస్థలిన్.

టీ. ఆదై త్యాంతకువక్షము = ఆవిష్టుమూర్తి వక్షస్థలము, అన్యహము =
అనెడి మందిరము, శూన్య...స్సూర్తిగా-శూన్యత్వంబున శూన్య మగుట య
నెడి, ఏక = ముఖ్యమయిన, దోష = తప్పుచే, స్ఫుట = స్పష్టముగా, ఆనీచత్ = నివ
సించుచున్న, మర్కటకీట = సాలెపురుగులచే, జాత = పుట్టిన, కృతక = కృత్రి
మమైన, శ్వేతాతపత్రీభవత్ = సాలెపట్టె (తెల్లగొడుగు) అగుచున్న, తాదృక్
= అటువంటి, నిర్మల = స్వచ్ఛమైన, కాస్తుభ = కాస్తుభమనెడి, అభరణరత్నస్సూర్తి
గా = అంగారరత్నముయొక్క కాంతి గలదియగునట్లుగా, పాసి = విడిచి,
అహ్లాదంబు = సంతోషము, ఒప్పన్ = ఒప్పునట్లుగా, ఇతని బాహుమధ్యసౌధస్థ
లిన్ = ఇతని బాహువులమధ్యభాగ మనెడి సౌధమందు, వసించున్ = ఉండును.
జనశూర్యములయిన గృహములలో సాలెపురుగులు ప్రవేశించి తెల్లనివియు మండ
లాకారములు గలవియునగు పట్టులను బెట్టును. అట్లే అక్షి తనవాగుమైన విష్ణువ

క్షమనెడి గృహంబును విడుదుటచే నాగృహము సాలెపురుగుల కాలవాలమై తెల్లనిపట్లతోఁ గూడియుండెను. అందులోనొకపట్టె కాస్తుభరత్నము. కావున నిట్టి దోషభూయిష్టమగు గృహములో నుండ నభిలషింపక లక్ష్మీ యితనివక్షః స్థలసాధనమందు నివసించెనని అనఁగా లక్ష్మీ యితనియందు స్థిరముగా నున్నదని భావము. కాస్తుభము ఎఱ్ఱనిదయ్యు తెల్లనిదిగా నిట వర్ణించుట తేజోహీనత్వమును బట్టి యనితెలియుచుంది. విష్ణువక్షునును గృహమనియు రాజు బాహుమధ్యమును సాధమనియుఁ జెప్పటచే లక్ష్మీకి విష్ణువుకంటె నీరాజే రంజనుఁ డనుట వ్యంజితము.

తా. విష్ణుమూర్తివక్షఃస్థల మనెడి గృహమున శూన్యత్వరూపదోషముచే నిశ్శృంకముగా నివసించుచున్న సాలెపురుగులచే నల్లఁబడిన తెల్లనివియు వలయాకారములగునవియు నగుపట్టులలో నొకపట్టె కాస్తుభరత్నము. అట్టి దోషభూయిష్టమైన గృహమును విడిచి లక్ష్మీ యితని వక్షఃస్థలియనెడి మేడ నివసించుచుండెను. అలం. పర్యాయము. రూపకము.

మ. ఘనసింహూరవిముగ్ధమూర్ధము ధృతస్కంధావధిశ్యామికంబును బాఘోఽరమార్గగాహియునునై ప్రాఙ్మోఽఽనియారాజనందనగంధద్విప మాజిలోఁ జరమసోధ్యాకాలమునోల్లసన్
ర్థి నిరోధించు విరోధి బాహుజభుజాః తేజస్సహస్రాంశులన్.

టీ. ప్రాఙ్మోఽఽ=ఓదమయంతి! ఈరాజనందన గంధద్విపము=ఈరాజేంద్రుని మదపుటేనుఁగు, ఆజిహ్వా=యుష్థములో, ఘన...మూర్ధము=ఘన=గొప్పదయిన, సింహూర=సింహూరపరాగముచేత, విముగ్ధ=సుందరమైన, మూర్ధము=శిరస్సుగలది, పంధ్యాకాలపక్షమందు, ఘన...మూర్ధము=ఘన=దట్టమయిన, సింహూర=కుంకుమకాంతివంటి కాంతిచే, విముగ్ధ=సుందరమయిన, మూర్ధము=మీఁది భాగముగలది. సింహూరముచే నందమైన యారాజకుమారుని గజముయొక్క శిరోభాగము సంధ్యాకాలరాగముతోఁ గూడిన యాకాశభాగమువలె నొప్పుచున్నదని భావము. ధృత...శ్యామికంబును-ధృత=ధరింపఁబడిన, స్కంధావధి = కండచులవలకును వ్యాపించిన, శ్యామికంబును=నల్లఁదనము గలిగియున్నది. సంధ్యా

కాలముగూడ నిశాముఖమందు వ్యాపించు చీకటిచేఁ గొంతవఱకు నల్లఁగానుండును, పాథోధరమార్గగాహియును = ఏనుఁగు మిక్కిలి యెత్తుగానుండుటచే, పాథోధరమార్గ=అకాశమార్గమును, గాహియును=పొందినదియును, సంధ్యా కాలరక్తిమయు నాకాశమందె యుండును, చరమసంధ్యాకాలములో పోలె=సాయంకాల సంధ్యవలెను, అర్థి=ప్రీతిచే, విరోధి...సహస్రాంశులక-విరోధి=శత్రువులయిన, బాహుజభుజా=క్షత్రియులయొక్క, లేజా=ప్రతాపమనెడి, సహస్రాంశులక=సూర్యులను, విరోధించుక=అరికట్టును, కాంతిరహితముగాఁ జేయును. సిందూరరజముచే నేనుఁగుశిరోభాగము మాత్రమెట్టిగా నుండి, తక్కిన శరీరభాగమంతయును నుల్లగానుండును. సాయంసమయంబునఁ బశ్చిమదిక్కునందు రక్తిమగలిగియుండి తూర్పుభాగమునందుఁ జీకటిచే నావృతమై నల్లగానుండును. కాన గజంబున కుపమ తగియుండెను. సాయంకాలసంధ్య చూపట్టినప్పుడు సూర్యుఁ డదృశ్యుఁడై యున్నట్లు వీనియే నుఁగు చూపట్టినతోడనే శత్రురాజులతేజము లదృశ్యము లైనవని భావము.

తా. దమయంతీ! సిందూరపరాగముచే నెఱ్ఱమార్గము గల్గి భుజశిరస్సులమును నల్లగా నుండి, మిక్కిలి యెత్తు గలదగుటచే నాకాశము నొరయుచున్నవీమదపుటేనుఁగు, సాయంకాలసంధ్యవలె దనరారుచు శత్రురాజుల ప్రతాపమనెడి సూర్యులను విరోధించుచున్నది. అలం. ఉత్ప్రేక్ష. రూపకము.

క. కీర్తిధనుఁడైనయీతని

మార్పుగ కని కరుగ నరుగ శ్రమగువ బెడంగై

మార్తాండమండలంబున

గర్తమయం బైనత్రోవ శ్రీ గానఁగవచ్చున్.

125

టీ. మగువ=ఓదమయంతీ! కీర్తిధనుఁడు=యశమేధనముగాఁ గలవాఁడు, వివయితమా ర్తురక్ష=అయినట్టి యితనిశత్రువులకు, అనికే=యుద్ధమునకు, అరుగకే అరుగకే=పోవఁగాఁ బోవఁగా, మార్తాండమండలంబునకే=సూర్యమండలమందు, బెడంగై=గొప్పదై, గర్తమయంబు=పల్లమతోఁ గూడినది, వినత్రోవకే=అయినట్టిమార్గము, కానగకే వచ్చుకే=కనఁబడును. అనఁగా

నాసన్నమరణులకు సూర్యునియందు ఛిద్రము గానబడును. ఇతని శక్తు రాజులకు నితనిని దలపడరాఁగానే సూర్యునియందు ఛిద్రము గనఁబడుటచే వెంటనే మరణము కలుగుననుట. శక్తువుల ననలీల నతిశీఘ్రమున నితఁడు గూల్చునట్టి మహాతేజః డని ఫలితార్థము.

తా. స్పష్టము.

చ. ఎదిరిచి సప్త్యుఖం బయినయింతటిలోనన యేమిచిత్రమో
కదనముఖంబునందు విముఖత్వము కైకొనునర్కదీప్తిచే
నదరులు నాఁబుచు ॥ బెడిద మైనయదఃకరవాలధారచే
విదళిత మై శిరోధి వడ ॥ వీరవిరోధిమహీశుఁ డుద్ధతిన్. 126

టీ. వీరవిరోధిమహీశుఁడు=వీరుడయిన శక్తుభూపాలుఁడు, ఉద్ధతిన్=దర్పముచే, ఎదిరిచి = ఎదిరించి, సప్త్యుఖంబు=అభిముఖుఁడు, అయినయింతటిలోనన=అయినస్వల్పకాలములోనే, ఏమి చిత్రమో = అదేమి చిత్రమో కాని, అర్కదీప్తిచేత్=సూర్యకాంతిచే, అదరులు=కాంతికణములు, నాఁబుచు=నిర్బంధింపఁజేయుచు, అనఁగా సూర్యకాంతిలో ధగధగలాడుచు, బెడిదము=భయంకరము, విషయదఃకరవాలధారచేత్=విషయమునట్టి, అదః=ఈరాజయొక్క, కరవాల=కత్తియొక్క, ధారచేత్=అంచుచే, విదళితమై, శిరోధి=మెడ, పడత్=పడిపోఁగా, కదనముఖంబునందున్=యుద్ధభూమియందు, విముఖత్వము=పరాష్ఠ్విఖత్వమును, కైకొనున్=స్వీకరించును. సప్త్యుఖుడయినవాఁడు, పరాష్ఠ్విఁడగుట యెట్లని విరోధము, విగతమైనముఖముగలవాడని చెప్పినచో విరోధమున కాభాసమగును అనఁగా శక్తువులు సప్త్యుఖమునకు వచ్చునంతలోనే యితఁడే జంపఁబడుచున్నారని భావము.

తా. ఓదమయంతీ ! శక్తురాజు దర్పముతో నెదిరించి సప్త్యుఖుడైనంత మాత్రముననే సూర్యకరణసంపర్కముచే ధగధగలాడుచు భయంకర మైన యితనికరవాలధారచే మెడ ఖండింపఁబడఁగా విగతశిరస్సుఁడై మృతి జొందుచున్నాఁడు. అలం—విరోధాభాసము.

వ. అనియె నప్పుడు సమీపంబున డాసి యున్నయంతఃపురదాసి

యాదానీన్యగర్భం బైనవైదర్భితలం వెఱింగి వేటొక్కదెస
చూపి “ అక్కయిటుగనుంగొనుము సౌధాగ్రంబునందు
నటియించు కేతనపటాంచలంబునం జలంబు గొని యొక్క
కాకి గాహనమునకై కాకారవంబుతోడం గాలూడఁదలంచి
యనువు గాక చీకాకుపడుచున్నది ” యనుచు సప్రస్తుత
భాషణంబులం బరిహసంబు పుట్టించి; 127

టీ. అనియో = సరస్వతి పలికెను, అప్పుడు = అసమయమున, సమీపంబు
నన్, డాసి, ఉన్నయంతఃపురదాసి, ఔదానీన్యగర్భంబు = ఉపేక్ష గర్భమందు
గలది, ఐన వైదర్భితలంపు = అయినట్టి దమయంతియభిప్రాయమున, ఎఱింగి =
తెలిసికొని, వేటొక్కదెసచూపి, అక్క = ఓదమయంతి, ఇటు, కనుంగొనుము =
చూడుము, సౌధాగ్రమునందున్ = మేడయొక్క కొనయందు, నటియించుకే
తనపటాంచలమునన్ = చలించుచున్న పతాకచీరయొక్క కొనయందు, చలం
బు = పంతము, కొని, ఒక్కకాకి, గాహనమునకై = ప్రవేశముకొఱకు, కాకార
వంబుతోడన్ = కాకా అనుధ్వనితో, కాలూడన్ = నివసించుటకు, తలంచి,
అనువుగాక = పలనుపడక, చీకాకుపడుచున్నది = వికారముచెందుచున్నది;
అనఁగా జలించుచున్నపటాంచలమందుఁ గూర్చుండఁ బ్రయత్నించుకాకిప్ర
యత్న మెట్లువర్ధింపె యట్లే యనురాగము లేని దమయంతియందు శృంగార
చేష్ట భావించుట యనుచితమని భావము. సరస్వతి వర్ణించుండఁగా దమయంతి
వినియు విననట్లారకుండెను. పాండ్యరాజుచూచి “ మానమర్థాంగీకార ” మ్మును
పచనముచొప్పున దమయంతి యూరకుండుటచూచి తనయం దనురాగముపూను
చున్న దనుకొని శృంగారచేష్టలు చూపవారంభించెను. వానిచేష్టలను దమ
యంతియింగితంబును నెఱింగి, యంతఃపురదాసి కాకమిషంబున నెట్లు చెప్పె.
అనుచు, అప్రస్తుతభాషణంబులన్ = అప్రస్తుత విచనములచేతను, పరిహా
సంబున్ = నవ్వును, పుట్టించినన్ = పుట్టింపఁగా, అనఁగా నన్యూపదేశంబునఁ
పాండ్యరాజు నభిప్రాయంబు తెలిపి సభ్యులకు నవ్వు గలిగించె నని భావము.

తే. దాసి చేసినయప్పరిహాసమునకు

హాసపరిపాండురం బైనయక్కొలువున

నాన్మపాలుముఖమ్మాని శ గానబడియె

నలుపు గానగబడుగదా శ దెలుపులోన.

128.

టీ. దాసి, చేసినయప్పరిహాసమునకు = చేసినట్టి కేరడములకు, హాసపరిపాండురంబు = నవ్వుచే నంతటను దెల్లనైనది, ఐనయక్కొలువున = అయినట్టి సభయందు, నవ్వుతెల్లగానండునని కవినమయసిద్ధము. కావున దాసివచనంబులు విని సభలోనివారు నవ్వుచుండుటచే సభకు శ్వేతత్వము స్థాపింపబడియె నని భావము. ఆన్మపాలుముఖమ్మాని = ఆరాజుయొక్కముఖము వాడిపోవుట, కానబడియె = చూడబడెను. ఆరాజు శ్యామలకాయుండు — దాసి పలికిన కేరడములకును, సభాసదుల పరిహాసమునకును, మఱింతకాంతి దఱిగినవాడై మాడిపోయెను. కలకల నవ్వుచున్న సభాసదులలో విచారపరీతుడైన పాండ్యరాజుముఖకాంతి హీనత్వము స్పష్టముగా గానవచ్చెను. మూని నల్లగానండు నని విల్లించుట కవి సమయసిద్ధము కావున హాసవిలసితములై తెల్లనైయున్న సభ్యులవదనములలో విచారభిన్నమై కావుననే నల్లనిదైయున్న యారాజువదనంబు స్పష్టముగా దెల్లమయ్యె. నలుపు, తెలుపులోన, కానగబడుగదా = కనబడును గదా?

తా. అంతఃపురదాసి చేసినయాపరిహాసమునకు నవ్వుచున్నవియు దెల్లనివియు, నగు కొలుపువానివదనములలో విచారభిన్నమై నల్లనిదైయున్నయారాజువదనంబు స్పష్టముగా గానవచ్చె. తెలుపులో నలుపు స్పష్టముగా జూపట్టునుగదా? అలం. ఆర్థాంతరన్యాసము.

వ. అప్పుడు.

129.

క. ఆరాజుపట్టు వాసి మ

హారాజక సిద్ధునర సమర్పితచరణాం

భోరుహ భారతి యొక్కము

హారాజునమీపమునకు శ నల్లనఁ జనియెన్.

130.

టీ. మహా...రుహ—మహారాజక=మహారాజకమనెడి దేవతాగణముచేత
ను - ఇన్నూట యిటువది యార్వరగు మహారాజకులనెడి దేవతలసమూహము
మహారాజక మని చెప్పబడుచున్నది. సిద్ధ=యోగసిద్ధులచేతను, సుర=దేవత
లచేతను, సమర్పిత=పూజింపబడుచున్న, చరణాంభోరుహ=పాదపద్మములు
గల, భారతి, ఆరాజపట్టు=ఆరాజస్థానమును, పా=విడిచిపెట్టి, ఒక్కమహా
రాజసమీపమునకు=ఒకరాజేంద్రునివారికి, అల్లనక, పనియెన్.

తా. సమస్తసురలచే బూజింపబడునర్హత దమయంతి నారాజునుండి
మఱియొక రాజును బొందించి మెల్లగా నిట్లనియె.

వ. చని మహేంద్రగిరి యేలు నన్న రేంద్రుని జూపి దమయంతి
కిట్లనియె. 131

చ. నరనుతు నిమ్మహేంద్రగిరినాథు వరింపుము రూపసంపదక
దొరయునితండు నీకు నొకదోసమునుం గల దప్పురంబునక
గరిమఁ గలింగజుబులగుగంధగజంబులకుంభ రాజితో
గరకరి పుట్టఁగాఁ గలదు కామిని! నీవలిచన్నదోయికిన్. 132

టీ. కామిని=ఓదమయంతి! నరనుతు=జనులచే బొగడబడెడి, ఇమ్మ
హేంద్రగిరినాథు=ఈమహేంద్రగిరిపతిని, వరింపుము. ఇతండు, రూపసంప
దక=రూపసమృద్ధిచేత, నీకు=నీతోడ, దొరయు=సమానుడగును.
అప్పురంబునక=ఆమహేంద్రగిరియందు, ఒకదోసమునకు, కలదు. నీవలిచన్న
దోయికి=చల్లని నీకుచిదవ్వయికి, గరిమక=అతిశయముచే, కలింగజంబులు=
కలింగదేశమునందుఁ బుట్టినవి. అగు గంధగజంబుల కుంభ రాజితో=అయి
నట్టి గంధజాతి యేనుగుల కుంభముల పంక్తితో, కరకరి=ద్రోషము, పుట్టఁ
గాఁగలదు. ఆగంధగజకుంభములు నీకుచులులతో సామ్యమొనఁగదలంచియు
మోవలేక తిన్నూరుముఁ గలహము వహించునని భావము. ఇందువలన మహేం
ద్రనాథునకు గజసమృద్ధి గలదనియు, దమయంతికుచులు గజకుంభముల మీ
టుచున్నవనియు, స్పష్టమగుచున్నది. అలం. లేశము.

తా. ఓదమయంతి! మహేంద్రపురనాథుం డగునీరాజకుమారుని వసంపుము. సౌందర్యసంతుండైనయితని వసంచుట యుక్తమే. కాని నీకచట నొకయనర్థము సంభవింపక మానదు. ఆపురమం దున్న గంధగజంబులకుంభంబులు నీకుచంబులసామ్యము నొందఁ దలంచియుఁ బొందలేక పోవుటచే వానికి విరోధము సంభవింపక మానదు.

చ. గజపతి వచ్చె నంచు నొకగంధగజాబు గుఱించి యొక్కఁ డ
క్కజపతి పల్కిన న్వెఱచి ర కాననభూమికి భీతి బాటి దా
రిజడత నిద్రలోఁ గలవరరింప నిజోక్తియ నేర్చి కీరముల్
గజపతి వచ్చె నా విని కలంగుదు రీతనిశత్రు లచ్చటన్. 133

టీ. ఒక్కఁడు=ఒకపురుషుఁడు, గజపతి, వచ్చెన్, అంచున్, ఒకగంధగజంబు గుఱించి=ఒకగంధజాతియేనుఁగును గూర్చి, అక్కజపతి=ఆశ్చర్యపడి, పల్కినన్=వచింపఁగా, వెఱచి=భయపడి, కాననభూమికిన్=వనభూమికి, భీతి=భయముచే, పాటి, దారిజడత = దారినడచినందునఁ గలిగినజడత్వము చేత, నిద్రలో, కలవరింపన్=గజపతివచ్చెన్ అని కలవరింపఁగా, నిజోక్తియ=తానన్నసలుకునే, నేర్చి=అభ్యసించి, కీరముల్=చిలుకలు, గజపతి, వచ్చెన్, నాన్=అనఁగా, అచ్చటన్=ఆవనమందును-పట్టణమందే కాక యడవియందు ననుట. ఈతనిశత్రువులు, విని, కలంగుదురు=భయం బొందుదురు. అనఁగా నితఁడు సమస్తశత్రువులను జయించినశూరుం డని భావము.

తా. పొరులలో నెవ్వరేయు నొకగంధగజాబు వచ్చుటను జూచి గజపతి వచ్చెనని చెప్పఁగా నీతనిశత్రువులు భయమునఁ గాననంబులకుఁ బోయి యచ్చట దారినడచినబడలికచే నిదురించుచు గజపతి గజపతి యని కలవరింపఁ దొడంగిరి. ఆవనములోనున్నచిలుకలు వారన్నమాటను నేర్చికొని వేటొకప్పుడామాటనే పలుకఁగా వారు విని యావనమందు సముతయ తమపట్టణమందుంబోధి భయంబందు చున్నారు.

తే. వీనిరిపుకాంత పతి బాసి ర కానలోనఁ

జెంచుపూబోడులును దానుఁ గ జెలిమిచేసి

చెప్పఁ దమదేశవార్తలు గ జెప్పచోటఁ

జల్ల నై యుండు మాభూమిచంద్రుఁ డంచు.

134

తా. వీరిపుకాంతి=ఇతనిశత్రుభార్య, పతి = భర్తను, పాసి=విడిచి, కానలోన, చెంచుపూబోడులును = భిల్లస్త్రీలును, తానును, చెలిమి=స్నేహము, చేసి, తమదేశవార్తలుచెప్పచోట. తమతమదేశవృత్తాంతములు చెప్పకొనునప్పుడు, మాభూమిచంద్రుఁడు=మాదేశమున నున్నచంద్రుఁడు, చల్లనై యుండు, అంచు = చల్లగా నుండునని, చెప్ప = చెప్పుచుండును. అనగా గజపతి శత్రువులఁ జయింపఁగా వారు తమభార్యలను విడిచి పలాయితలైరి. అప్పుడు వైరిస్త్రీలు తమతమ భర్తలను వెదకుచు నడవులఁ బడిపోయినప్పుడీ మార్గమధ్యమందుఁ జెంచుస్త్రీలు గానరాఁగా వారితో స్నేహము చేసికొనుచుందురు. అప్పుడు వారందఱొక్కచోఁ గూర్చుండి యిష్టగోష్ఠిసలుపుచుఁ దమతమదేశవృత్తాంతములను జెప్పకొనుచున్నప్పుడీతని శత్రుస్త్రీలు మాదేశమునఁ జంద్రుఁడు చల్లనికిరణములు గలవాడని యత్యద్భుతముగాఁ జెప్పుచుందురు. శత్రుస్త్రీలు తమదేశములం దున్నప్పుడు తమతమ భర్తలతోఁ గూడి కొనియుండుటచే వారికిఁ జంద్రుండు చల్లనివాడై యుండెననియు. వారిప్పుడు భర్తల నెడఁబాసి యడవులలోఁ ద్రిష్ణురుచుండుటచేఁ జంద్రుఁడు వారికి వెచ్చనికిరణములు గలవాడుగా కానవచ్చుచుండెననియు, నందుచే వారాదేశమందుఁ జంద్రుఁడు వేడికిరణములఁ గలవాడని తలంచి “ఈదేశమందుఁ జంద్రుఁడు వేడికిరణములు గలవాడు కాని మాదేశమందుఁ జల్లనికిరణములు గలవాడై యుండు” నని చెప్పుచుందురు. ‘చంద్రుఁ డుండకరాయతే’ ఇత్యాదులంబట్టి విరహార్తులకు చంద్రుఁడు వేడిగానుండుట ప్రకటము.

తా. వీనిశత్రుకాంతలు భర్తలను బాసి కానలంజేరి చెంచుస్త్రీలతో స్నేహముచేసి తమతమదేశములందుండు నద్భుతములనుగూర్చి ముచ్చటించుకొనునప్పుడు తమభూమియందుఁ జంద్రుఁడు చల్లనికిరణములు గలవాడైనట్లు చెప్పుచుందురు.

మహాసగర.

రతిగ్రీడాహంసమోహాగ్రహిలశిశుభృతశ్రాద్ధితోన్నిద్రతారా
పతియైదుఃఖించుసద్యఃప్రసృమరనిజదృశ్యాష్పధారాగతేందు
ప్రతిబింబప్రాప్తలాభశ్రవముదితసుతయైరంజిబు రాత్రులేత
త్ప్రతిపక్షతోణిపాలశ్రవమదగిరిదరీప్రాంతకాంతారభూమిన్.

టీ. ఏతత్...ప్రమద - ఏతత్ = ఈరాజయొక్క, ప్రతిపక్షతోణిపాల =
శత్రురాజయొక్క, ప్రమద = స్త్రీ, గిరి...భూమి - గిరిదరీ = పర్వతగుహలయొక్క,
ప్రాంత = దాపటి, కాంతార = దుర్గమమార్గముయొక్క భూమి - ప్రదేశమందు,
రాత్రులు = నిశాసమయములందు, రతి = కోరికచేత, గ్రీడా...పతియై-
గ్రీడాహంస = ఆటహంస యనెడి, సమ్ప్రహ = భ్రాంతిచే, గ్రహి = ఈహంస
నాది నాకొప్పునెడి యాగ్రహముగల, శిశు = పసిబాలునచే, భృత = మిక్కిలి,
ప్రార్థిత = ప్రార్థింపఁబడుచున్న, ఉన్నిద్ర = ఉదయించిన, తారాపతియై = చంద్రుఁడుగలదై,
దుఃఖించు = ఏడ్చును; అనగా వారు పూర్వమున్నతనంపదలలో నుండినప్పుడు తనబాలుఁడు హంసబొమ్మతో నాడుకొనుచుండెను.
ఈరాజుచే దళిమివేయఁబడి పురంబులలో నుండఁజాలక శత్రుస్త్రీ పన్నతికందరమందు
దాగియుండి పవలెల్లఁ గడపి, రాత్రియందు గుహనుండి పైకిరాగా నామెకుమారుఁ
డుదయించుచున్న చంద్రునిఁ జూచి, “ ఇదే నాగ్రీడాహంస దాని నాకొప్పున
యేడ్వఁగాఁ గుమారునిరోదనమును శాంతింపఁ జంద్రుని సంపాదింపలేక
యందువలనఁ దనపూర్వస్థితి జ్ఞప్తికి రాగా దుఃఖింప నారంభించె నని భావము.
సద్యః...సుతయై-సద్యః = తత్కాలమందు, ప్రసృమర = నిర్గమించిన,
నిజ = తనయొక్క, దృశ్య = నేత్రములయొక్క, బాష్పధారా = నీటిధారయందు,
గత = పొందిన, ఇందుప్రతిబింబ = చంద్రప్రతిబింబముచే, ప్రాప్త = పొందఁబడిన,
లాభ = ఫలము కలుటచే, ప్రముదిత = సంతృప్తుఁడైన, సుతయై = కుమారుఁడుగలదై,
రంజిబు = సంతరించుచుండును. అనగాఁ గుమారుని దురవస్థను జూచి
యాకాంత దుఃఖింపఁగా నామెకన్నలనుండి స్రవించుకన్నీ

టియందుఁ జంద్రుఁడు ప్రతిఫరించెను. ఆప్రతిబింబమును జూచి బాలకుఁడు తన హంసబొమ్మ యని తలఁచి సంతసింపఁగా నామెయు సంతసించె నని భావము.

తా. ఓనమయంతీ! ఈతనిశత్రువుభార్య భయవివేక మై పురంబు విడిచి పర్వతగుళులలో దాఁగి పవలు కడపి రాత్రిసమయమందుఁ బైకి రాఁగా నుదయించుచున్నచంద్రునిఁ జూచి దానిబాలకుఁడు క్రీడాహంసమునుగా భ్రమించి నాహంసమును చెప్పుని యేడ్చెను. అందులకు దట్టి దమపూర్వస్థితి స్మరించుకొని దుఃఖింపఁగా నాయేడ్పుటవలన ప్రవించెడి కన్నీటియందుఁ జంద్రుఁడు ప్రతిఫరింపఁగా దానిం జూచి 'యిదె నాహంసబొమ్మ' యని బాలుఁడు సంతసింపఁగా వారును సంతసించుచుదురు. అలం. భ్రాంతిమంతము.

ఉ. యజ్జల దేవతాస్సటికహర్ష్యము శేషుఁడు, ముజ్జగంబులున్
ముజ్జనమా చరించుఁ బలుమాటలును నెందు, యదీయవాకణం
బజ్జలజారి, యట్టివిమరలాద్యుత్కీర్తిమహాభిపూర్తమున్
సజ్జనవర్ణనీయము నొకనర్చె నితండు వసుంధరాసలిన్. 136

టీ. శేషుఁడు=అనంతుఁడు, యజ్జల...హర్ష్యము=యజ్జల దేవతా—ఏకీర్తి సముద్రముయొక్క జలదేవతకు, స్సటికహర్ష్యము=స్సటికమయమైన మేడయో, అనఁగా విష్ణురూపిణియైన జలదేవతకు పటికపురాలలోఁ గట్టిన మేడవలె శేషుఁ డొప్పుచున్నాఁడని భావము, ఎందుకొ=ఏకీర్తిసముద్రమందు, ముజ్జగంబులున్=మూఁడులోకములును, పలుమాటలును=మాటిమాటికి, ముజ్జనము=స్నానము, అచరించుకొ=చేయునో, యదీయ...కణము=యదీయవాకణము=ఏనముద్రసంబంధి యగు నుపకరిండువు, అజ్జలజారి=ఆచంద్రుఁడో! అతని కీర్తిసముద్రములో ముల్లోకములవారును దానములాడుదు రనియు దానినీటిమక్కవలెఁ జంద్రుఁ డొప్పుచున్నాఁడనియు భావము. చంద్రుఁడొకచక్కయైన యున్నాఁడని చెప్పుట చే నతనికిర్తిసముద్రముకంటె నతిస్వల్పుఁడై యున్నాఁడని భావము. అట్టి...పూర్తముకొ-అట్టి, విమల=స్వచ్ఛమైన, అదృశ్య=అశ్చర్యమును గల్గించు, కీర్తి=యశస్సుయొక్క, మహాభి=గొప్పసముద్రమనెడు, పూర్తముకొ=

తటాకమును, ఈతండు = ఈరాజు, వసుంధరాస్థలిక = భూమండలమందు, సజ్జనవర్ణనీయముగఁ = సజ్జనులచేఁ గొనియాడఁబడువట్లుగా, ఒనర్చెన్ = చేసెను. అనఁగా నీతని కీర్తి సముద్రము సముద్రమును మించుచున్న దని భావము. ఆలోచింప సముద్రముకంటె దీనికిఁ గల్గిన యాధిక్యమేమనఁగా సముద్రము “పర్వణిస్సృజేత్” అనువచనమును బట్టి పర్వకాలమందె ముట్టుకొనఁదగినది. ఈకీర్తి సముద్రము పర్వకాలములందును స్పర్శియమై యున్నది. సముద్రము భూలోకమునందు మాత్రమే యుండుటచేఁ గొందఱుకే స్నానార్హమగుచున్నది. ఇది లోకత్రయమువారికిని స్నానార్హమగుచున్నది. కావున నిదియే యుత్కృష్టమైనదని భావము. అనఁగా నీరాజు మహాకీర్తిమంతుఁ డని తెలియఁదగినది.

తా. దేనియందు జలదేవతయైన నారాయణునికి శేషఁడు మేడవలె నున్నాఁడో, దేనియందు మాండులోకములును స్నానము చేయునో, దేని నీటిబొట్టువలెఁ జంద్రుఁ డొప్పునో, అట్టి కర్మలమయిన కీర్తి సముద్రమును తటాకమున బోలె నీరాజు భూమియందు కీర్తింపెను. అలం. రూపకము.

శా. ఆమోదాశ్రుభరంబు వెల్లిగొన నేర్పూలించు గర్లంబులన్
రోమాంచంబు వహించు నేరణి నీరొమాంకురం బైనమైన్
భూమిచక్రము పూని యెట్లు దలలూఁపుం బన్నగస్వామిది
క్కామత్పైధివివీకిర్తి ఫణభృత్కాంతాదనుల్ పాడఁగన్.

టీ. ఫణభృత్కాంతాదనుల్ = నాగస్త్రీలు, దిక్కామత్పైధిన్ = దిక్కుల నతిక్రమింపఁజాలినరీతిచే, వీని కీర్తిక = ఈరాజుకీర్తిని, పాడఁగన్ = నుతించుచుండఁగా, పన్నగస్వామి = అనంతుఁడు, ఆమోదాశ్రుభరంబు = అనందబాష్పములయొక్క పెంపు, వెల్లిగొనన్ = ప్రవహించునట్లుగా, కర్లంబులన్ = చెవులచే, ఎట్లు, ఆలించున్ = వీరిరిగా వినును? అనంతునకుఁ గన్నులే చెవులు. అవి తెఱచినప్పుడు చూచును మూసినప్పుడు వినును. కాన యనందబాష్పములు వెల్లిగొని కన్నులందెఱచినచో వినుట తటస్థమగును. కాన యనందబాష్పములు వచ్చుచున్నను బ్రతిబంధించుకొనఁచున్నాఁ డని భావము. నీరొమాంకురంబు = పెండ్రుక మొలకలు లేని, మైన్ = శరీరమందు, ఏకరణిక, రొమాంచంబు = గర్ల

రుపాటును, వహించుకొను = తాబ్బును. భూమిచక్రము = భూమండలమును, పూని, తలలు, ట్లుఁపుకొను, అనఁగా దలలపై భూమండల ముండఁగా నేరీతిగాఁ జలింపఁజేయును? అనఁగా 'నారాజుకీర్తిని వినుటవలనఁ గల్గినయానందము నేవిధముగానైనను వెలిపుచ్చలేకుండెనని భావము. గానరసమునకు ఆనందబాష్పములును బుకలును మెప్పుచేఁ దలయుచుటయు సహజములు.

తా. శేషుఁడు నాగకన్యక లీతనీకీర్తి బాహు మండఁగా నానందబాష్పము విడువవలయునన్న వానిచేఁ గన్నులు దెఱవంబడి వినుటకు వీలుపడదు గాన యానందబాష్పములను బుచ్చకుండును. శరీరమున రోమములులేని కారణమున రోమాంచుచేతనైనను దెలుపలేకపోయెను. తలలపై భూచక్రముండుటచేఁ దల లూచియైనను దనయానందమును బ్రకటింపలేకపోయెను.

ఆ. అనిన నల్ల నవ్వె ననబ్బాయతాక్షియు

నది విరక్తియగుట ననాత్మ నెఱిగి

యానవాహనమితి నవలోకనంజ్ఞ న

వ్యలికి జరుగఁ బనిచె నవగృహాటి.

138

టీ. అనిన = అని సరస్వతి పలుకఁగా, అబ్బాయతాక్షియు = పద్మముల మఱి నేత్రములుగల దమయంతియు, అల్లె, నవ్వె = నవ్వెను. అని, విరక్తి = ఆరాజునం దనురాగములేకపోవుట, అగుట, అత్తె, ఎఱిగి = తెలిసికొని, వాగృహాటి = సరస్వతి, యానవాహనమితి = శిబికావాహకులసమూహమును, అవలోకనంజ్ఞ = అ = కనుసన్నచేతనే, అవ్యలికి జరుగఁ పంచె = అవలంకి బోవి నానతిచ్చెను.

తా. తనవాక్యములు విని దమయంతి నవ్వుటచే నామె కారాజునండు పలు పువయింపలేదని తెలిసికొని సరస్వతి వాహకులను నాథులమునుండి వేతొక్కస్థలమునకుఁ బంపెను.

వ. అచోట వేతొకరాజుఁ జూపి యారాజవదనకు రాజీవధవుని దేవియి టనియె.

139

టీ. స్వప్నము.

తే. ఇతఁడు నేపాలభూపాలుఁ ఁ డిగురుఁబోడి

వీని వీక్షింపు కడకంటివీక్షణమునఁ

బడఁతి యేతత్ప్రతాపాగ్నిఁ ఁ బడియెనే బ

తంగుఁ డంగీకరించుఁ బతంగవృత్తి.

140

టీ. ఇగురుఁబోడి=చిగురుపంటిశరీరము గల దమయంతీ ! ఇతఁడు=ఈరాజు, నేపాలభూపాలుఁడు=నేపాలదేశరాజు, కడకంటివీక్షణమునఁ=కడకంటి చూపుచే, వీనిఁ, వీక్షింపుము=చూచుము. పడఁతి, పతంగఁడు=సూర్యుఁడు ఏతత్ప్రతాపాగ్నిఁ=వీనియొక్క ప్రతాపము నెడియగ్నిలో, పడియెన్ వీని=పడినవో, పతంగవృత్తిఁ=మిడుతరీతిని, అంగీకరించుఁ=స్వీకరించును. అనఁగా తోడ నే భస్మమైపోవునని యర్థము. సూర్యునకు పతంగుడను పేరుగలదని భావము. పతంగునకు పతంగవృత్తి గలుగుట విరుద్ధము; శలభవృత్తియని యందులకుఁ బరిహారము. అనఁగా నీతనిప్రతాపము సూర్యుని మించుచున్న దని భావము. అలం. విరోధాభాసము అతిశయోక్తి :

తా. ఓదమయంతీ ! ఇతఁడు నేపాలదేశపురాజు. నీకడకన్నులతో వీనిం జూచుము. సూర్యుఁడు వీనిప్రతాపాగ్నిలోఁ బడినవో మిడుతపంటివాఁ డగుచున్నాఁడు!

తే. ఉభయపాలస్త్యవాసైకీయోగ్యములును

నుభయసంధ్యాపభాలంక్రీయోజ్జ్వలములు

నై నదిగ్భాగములయందు ఁ వీనికీర్తి

పద్మలోచన ! నృత్యంబు ఁ పరిధవించు.

141

టీ. పద్మలోచన=పద్మములపంటి నేత్రములు గల దమయంతీ ! వీనికీర్తి=ఈరాజుకీర్తినర్తకి, ఉభయ...యోగ్యములును—ఉభయ = ఇర్వురయిన, పాలస్త్య = రావణుఁడేరులయొక్క, వాస = నివాసమునకు, ఏక = ముఖ్యముగా, యోగ్యములును=తగియున్నవియును, అనఁగా దక్షిణమందు రావణుఁడును

నుత్తరమునఁ గువేరుఁడును నుండిరి కాన దక్షిణోత్తరదిక్కులని ఫలితార్థము. ఉభయ—జ్వలములు-ఉభయ=రెండయిన, సంధ్యాప్రభా=సంధ్యారాగములనెడి, అలంక్రియా=అలంకారములచేత, ఉజ్జ్వలములు = ప్రకాశించుచున్నవి. దీనిచే తూర్పుపడమరలు గ్రాహ్యములు, ఐనదిగ్భాగములయందున్, అయినట్టి నాల్గదిక్కులందును, నృత్యంబున్=నాట్యమును, పరిధవించును = చేయును. నలుదిక్కుల వ్యాపించినకీర్తిగలవాఁడని భావము. అలం. పర్యాయోక్తము, సమాసోక్తియు.

తా. ఓదమయంతీ ! వీక్షిక్షిస్తనర్తకి దక్షిణోత్తరదిక్కులందును బూర్వ. పశ్చిమదిశలందును నాట్యంబు నల్పుచున్నది.

మ. శరధిప్రొద్ధృతి శింజినీఘటన మాశ్చర్యగ్రహాకృష్టియం

బరవీధీగతి లక్ష్మ్యభేద మననీశచలంబు లక్షింపగా

కరివక్షఃస్థలరంధ్రపంక్త్యనుమితం శబ్దా నాజరంగంబులం

దరవిందానన ! వీనిబాణనికరం బశ్చత్యద్యుతప్రాధి చేన్. 142

టీ. అరవిందానన=పచ్చ మనంతి హేము గల దమయంతీ ! ఆశ్చర్యమృత ప్రాధిచేన్ = మిక్కిలి యాశ్చర్యమును గల్గించు, నేర్పుచే, శరధిప్రొద్ధృతి=అష్టులపాదినండి తీయుటయు, శింజినీఘటనము=నారియందుఁగూర్చుటయు, ఆశ్చర్యగ్రహాకృష్టి-ఆశ్చర్యగ్రహ = కర్ణములవలకు, ఆకృష్టి=ఆకర్షించుటయు, అంబరవీధీగతి=ఆకాశమందుఁ బయలెంచుటయు, లక్ష్మ్యభేదము=గుఱిని భేదించుటయు, అనీశచలంబు=భూమియందుఁ బడుటయును, లక్షింపరాక=చూచుటకు వలనుపడక, అరి...అనమితంబు-అరి=శత్రువులయొక్క, ఐక్షుస్థల=తోష్టులందున్న, రంధ్రపంక్తి=కన్నములఁ దునుచే, అనమితంబు=ఊహించదగినది, శబ్ద=అగుచుండును. అనఁగా శత్రువులకుఁ బడినగాయములు చూచి 'బాణములే వచ్చి తా'కకపోయిన సీరంద్రము లెట్లు పడియుండు' నని రంధ్రములను బట్టి యారాజు బాణములఁ బ్రయోగించుచున్నాఁడని తెలియవచ్చుచున్నది. అంతయ కాని యతనిబాణసంధానాదులవలనఁ దెలియలే దని భావము. అనఁగా సధికమగు శరలాఘవము గలవాఁడని ఫలితార్థము.

తా. ఓ దమయంతీ! ఇతం డతిప్రాధీనో శరయుద్ధము చేయుచుండగా నవ్వులపాదినుండి బాణ మెప్పుడు తీసెనో తెలియఁబడదు. ఎప్పుడు నారాయందుఁ గూర్చెనో యెప్పుడు వికర్ణాంతము దాఁక లాగివిడువఁబడినవో, యెప్పుడాకాశమునుండి పోవుచున్న వియో, యెప్పుడు లక్ష్మ్యమును భేదించుకొని భూమియందుఁ బడినవో యెప్పుడికిని దెలియదు. శత్రువులకుఁ దగిలినగాయముల వలననే తెలిసికొనవలసి యున్నది.

మహానగర.

పతితప్రత్యర్థిసృష్టిపతిమఃఖకమహాశక్తయమ్లానిభృంగ
ప్రతిబింబాంకంబు లేతశత్రుదనఖనిధుబింబంబులీరాజుదాల్పుం
ప్రతివీరప్రాణవాతశక్రకరనవసుధాశివాపీనంబునత్య్విన్.

దృతశౌర్యాడంబరంబుఁ భుజభుజగయుగంబున్న హసంగలో

టీ. ఏతత్... బింబంబులు-ఏతత్=ఈరాజుయొక్క, నఖనిధుబింబంబులు=గోళ్లనెడి చంద్రబింబములు, పతిత... అంకంబులు-పతిత = పావములందుఁ బడుచున్న, ప్రత్యర్థిసృష్టిపతి=శత్రురాజులయొక్క, ముఖకమల=ముఖపద్మములను, ఉపాశ్రయ=ఆశ్రయించియున్న, మ్లాని=పరాజయమువలనఁ గలిగిన కాంతిహీనత్వమనెడి, భృంగ=తుష్పదయొక్క, ప్రతిబింబాంకంబులు=ప్రతిబింబమనెడి మచ్చగలిగియుండుట, కమలమందుఁ దుష్పదవలెఁ బరాజితులైన రాజుల ముఖములందుఁ గాంతిహీనత కలదు. మ్లానత నల్లగానుండు నని ఇన్ద్రియట కవినమయస్థిను. కాఫన భృంగసామ్యము సరిపడినది. ఉభయంబు ప్రతిబింబములె మచ్చలవలె నున్నవి. ఆరాజుపాదనఖములు నెమ్మలంక నెఁ దులవలె నొప్పుచు నున్నవి. వానయందు పరాజితులయిన రాజులముఖకమలములందున్న కాంతిహీనత్వ మనెడి తుష్పదప్రతిబింబములు కళంకములవలె నొప్పుచున్నవి. అనగా శత్రురాజులు చిన్నబోయిన మోములతో వచ్చి యతనికాలిగోళ్లు తాకునట్లు నమస్కారము చేయుచున్నారని భావము. ఈరాజు, ప్రతి... పీనంబుఁ-ప్రతివీర=శత్రురాజులయొక్క, ప్రాణవాత=ప్రాణవాయువులయొక్క, ప్రకర=నమూనా మనెడి, నవసుధాపాన=ప్రశస్తమగు నమృతపాన.

ముచే, పీనంబు=బలిసినవియును, అత్యద్భుత శౌర్యాడంబరంబు=మిక్కిలి యాశ్చర్యమును గల్గించు శౌర్యముచే నతిశయించుమన్నవియును, నగు, భుజ భుజగ యుగంబు=బాహువులనెడి సర్పద్వయమును, మహాసంగరోర్వి=గొప్పయుద్ధమునందు, తాల్చు=ధరించును. అనగా నీతనిబాహువులు శత్రువులప్రాణవాయువులను గ్రోలుసర్పరాజులవలె నొప్పచున్న పని భావము.

తా. చమయంతీ! సరరాజు లీతనిచేఁ గరాజితులై చిన్నవోయినమోముల తో వచ్చి యితనిపాదములకుఁ దమవనంబులు సోకునట్లు మ్రొక్కుచున్నాడు. ఈరాజబాహువులు శౌర్యప్రోజ్జ్వలము లై శత్రురాజులప్రాణవాయువులపహరింప సమర్థములగు సర్పరాజులవలె నున్నవి. అలం. రూపకము.

మ. హరిదంతిద్విపదంతకుంతముల కరన్వాదేశ మాశీవిషా

భరణోత్తంససుధాంశురేఖకు ననుప్రసానంబు కైలాసభూ

ధరకూటస్ఫటికోపలప్రతతి కరన్వాదేశ మిమ్మేదినీ

శ్వర దేవేంద్రునిసాంద్రనిర్మలయశోరజాలంబు లీలావతీ! 144

లీలావతీ!=ఓదమయంతి ! ఈ...జాలంబు-ఈమేదినీశ్వరదేవేంద్రుని = ఈ రాజ దేవేంద్రునియొక్క, సాంద్ర=దట్టమయిన, నిర్మల=స్వచ్ఛమైన, యశో జాలంబు = యశస్సమాహు, హరి...ములకు=హరిత్ = దిక్కులయొక్క, అంత=కొనలయందున్న, ద్విప=ఏనుగుల యొక్క, దంతకుంతములకు=కుంత మనెడి యాముఖమువంటి దంతములకు, అన్వాదేశము=పురుషపాదానము—పు నరుక్తి, అనగా దిగ్గజములదంతములను మించి యితనికి ర్తిప్రకాశించుచున్నదని భావము, అశీవిష...రేఖకు=అశీవిష=సర్పములు, అభరణ=అలంకారములుగాఁ గలుగునీశ్వరునికి, ఉత్తంస=శిరోభూషణమైన, సుధాంశురేఖకు=చంద్రరేఖకు, అనుప్రసానంబు = పురుషావరణము అనగా నితనికి ర్తి యీశ్వరునిచంద్రకళకు సాటియగుచున్నదని భావము. కైలాస...ప్రతతికై-కైలాసభూధర=కైలా సపర్వతముయొక్క, కూట=శిఖరములందున్న, స్ఫటికోపల=పటికపురాలయొ క్క, ప్రతతికై=సమవయమునకు, అన్వాదేశంబు=శేషమున పూరించునది;

అనగాఁ గైలాసమునందున్న స్ఫటికశిలలసమూహమును బూరించుచున్నదని చెప్పటచే, వాని మించుచున్నదని తెలియవచ్చుచున్నది.

తా. ఓనమయ్యతీ ! ఈరాజదేవేంద్రునికీర్తిజాలము దిగ్గజములదంతములను మించి, ముక్కుంతితలయు దున్న చంద్రరేఖకు సరివచ్చుచు వెండికొండయు దున్న పటికపురాలిలోపమును బూర్తి చేయుచు, నొప్పచున్నది. అలం. రూప కము. అతిశయోక్తి.

నీ. ఇతని హేళితఘ్నిత నెబ్బంగి నెదిరించు

సరివీరళతము సంకరమునందు

లక్షభేదనకళాదక్షు నీతని నెట్లు

లహితయోధులలక్షు నీ లాక్రమించు

నీక్షణజితవద్దు నీ నీతని నేక్రమమున

విమతవద్దుము లంగరవింపజాలు

సర్వపరచ్ఛిదాశక్తు వీతని నెవ్వి

ధంబున రిపుపరాశ్రమ జయించు

తే. గాన సుఖ్యాపగమన మొనక్కటియ దిక్కు

వీనిపగఱు మాటలు నీ నేయు నేల

కార్తికీర్తిధియూనినీ కాలపూర్ణ

చంద్రమండలసంకాశరచారువదన.

145

టీ. కార్తి...వర - కార్తికీర్తి = కార్తిక పుష్కమహాటి, యామినీ కాల = రాత్రిసమయమవరి, పూర్ణ = నిండయిన, చంద్రమండల = చంద్రబింబం బునో, సంకాశ = సమాప్త, చారు = సుందరమయిన, వర = ముఖముకల దమ యంత్రీ! ఇతని హేళి = ఇతని మా ముగ్ధమైన, శతఘ్ని = మాకుగురను జంపువా నిని, నూర్గురను జంపుతని యుముగమునట. శతఘ్నియనగా నిమగ్నముగ్ధు గలదై నాల్గమూల నివేదిగామండు కట్ట, సంకరములను = యుగములందు, అతి వీరళతము = శతసంఖ్యాకులయిన శత్రువులు, ఎబ్బంగి = వీరీతిగా, ఎదిరించు.

=మార్కొనును. అతనిశతస్మియై నూర్వరను జంప సామర్థ్యము గలిగియున్నప్పు డట్టిదాని యుద్ధముచేయు నీరాజేంద్రుని నూర్వరుసంఖ్యగల శత్రువులెట్లు మార్కొనఁగలుగుదురు? అనఁగా మార్కొనలే రని భావము. లక్ష... దత్తుఁ - లక్ష భేదన = లక్షమందిని భేదించుట నెడి, కళా = చాతుర్యమందు, దత్తుఁ = నేర్పుగల, ఈతని ననియర్థము - లక్షమనఁగా గుణి-గుణికొట్టుట యందు నేరుపుగలవాని ననిభావము. ఎట్టులు, అంతయోధులలక్షలు = లక్షసంఖ్యగల శత్రువీరులు, ఆక్రమించుఁ = ఆక్రమింపఁగలుగును, లక్షలకొలది వీరులను జంపెడి యీరాజును, లక్షమందిశత్రువు లెట్లైదిరించి యుద్ధము చేయఁగలుగుదురు? ఈక్షణ జితపద్దుఁ = నేత్రములచే జయింపబడిన, పద్దుఁ = పద్దమనెడి సంఖ్యగలవానిని, అనఁగా జూపుచేత నే పద్దముసంఖ్యగల యోధులను జయించుచున్నవాడని యర్థము - పద్దమనఁగా తామర గునుక కన్నులచేదామరలను జయించినాడని భావము. ఇతనిఁ, ఏకమునునఁ = ఏకీతిగా, విమలపద్మములు = పద్ద సంఖ్యగల శత్రువులు, అంగవింపఁ చాలుఁ = బాధింపఁగలదు. చూపుచేత నే పద్ద సంఖ్యగల శత్రువులను జయించుచున్న యితని పద్ద సంఖ్యకు లయిన శత్రువు లెట్లైదురుకొనఁగలరు? సర్వ... శక్తుఁ - సర్వ = సమస్తమైన, పర = శత్రువులను, ఛిదా = చేదించుటయందు, శక్తుఁ = సామర్థ్యముగల, ఈతనిఁ, రిపుపరార్థము = పరార్థసంఖ్యగల శత్రువులని యర్థము - శత్రువులైన యన్యులతో సగమునిభావము. ఎవ్విధంబునఁ = ఏకీతిగా, జయించుఁ = జయింపఁగలుగును? అనఁగా శత్రువయిన ప్రతివానిని నెలఁడు సంహరించుచుండఁగా - బరార్థసంఖ్యగలవారైనను శత్రువు లేమి చేయఁగలుగుదురు? గాన, వీనిపగఱకుఁ = ఇతని శత్రువులకు, మాటలు, వేయు నేల = వేయుమాటలెందుకు? సంఖ్యపగమనము = లెక్కనుండి లొలఁగుట - లెక్కలేనివా రగుటయని యర్థము - సంఖ్యయనఁగా యుద్ధమును గనుక యుద్ధమునుండి పాటిపోవుటయని భావము. ఒక్కటియ = ఒక్కటియే, దిక్కు, శౌర్యవంతుడైన యితఁడు పలాయితు లగువారిని జంపఁడు. కావున యుద్ధమునుండి పాటిపోవుటయే చివరిపోయము లెక్క వేటొక్కయుపాయము లే దని భావము.

తా. శరత్కాల పూర్ణమయందలి చంద్రబింబమువంటిముఖము గల దశమీ యంతి! నూర్వరను జంపుచున్న శత్రువుని దాల్చిన యితని నూర్వర శత్రువులెట్లు జయింపఁగలుగుదురు? లక్షలకొలది శత్రువులను జంపందగిన చాతుర్యము గల యితని లక్షమాత్రసంఖ్యగల శత్రువు లేమి చేయఁగలరు? సేత్రముచేతనే పద్మసంఖ్య గల శత్రువులను గూల్చునీతనిని బద్మమాత్రమే సంఖ్యగాఁ గలవైరులెట్లు జంపఁగలుగుదురు. పరార్థసంఖ్యగల శత్రువులను జయించునీతనిని, శత్రువులందు సగముమందియెట్లు జయింపఁగలుగుదురు? కాన నితని మ్రోలఁబడిన శత్రువులకు యుద్ధమునుండి పాటిపోవుట దక్క వేరొక జీవనోపాయము లేదు. అలం. పరిసంఖ్య.

తే. అనుచు నిబ్బంగి నొత్తి చెప్పినను వినియు
నుత్తరము లేక యూరక శయ్యను జూచి
యన్యరాజన్య గుఱిచేసి శయిరిగె వాణి
యానధుర్యప్రజంబు, తో శనరుగుదేర.

146

టీ. వాణి=సరస్వతి, అనుచు, ఇబ్బంగి=ఈరితిగా, ఒత్తి చెప్పినను=దృఢముగాఁ జెప్పినను, వినియు=అలకించియు, ఉత్తరములేక=ప్రత్యుత్తరమియకుండ, ఉన్న=ఉండఁగా, చూచి, అనఁగా దమయంతి విరాగత పొందియుండుటను చూచి యని యర్థము, యానధుర్యప్రజంబు=శివీకావాహులు, తో=తనతో, అరుగుదేర=రాఁగా, అన్యరాజన్య=మఱియొక రాజును, గుఱి చేసి=లక్ష్యము చేసి, అరిగె=పోయెను.

తా. సరస్వతి తా నెంతబోధించినను వినక దమయంతి యతనియందు విరాగత పూనియుండఁగాఁ జూచి వాహులతోఁ గూడి మఱియొకరాజు గూర్చి పోయెను.

వ. ఇన్విధంబునం గామరూపాధికుం డైనకామరూపాధిపుం శేరం
జని వాగధిదేవత యవ్వనితావతంసంబున కిట్లనియె. 147

టీ. ఇన్విధంబున=ఈరితిగా, కామరూపాధికుండు = మన్మథునికంటె

కూపమున నధికుడయినవాడు, ఐన కామరూపాధిపుష్క=అయినట్టి కామరూపదేశమున కధిశిని, చేరెన్, చని, వాగధిదేవత=సరస్వతి, అవ్వనితా వతం సంబునకున్=అదమయంతికి, ఇట్లు, అనియెన్.

తా. స్పష్టము.

తే. ఇతఁడు ప్రాగ్జ్యోతిషాధీశుఁ శిండించదన!

వీరచూడావతంసంబు శీవీనిఁ జూడు

మలనవలితంబు వ్రీడాభరణకులంబుఁ

జంచలము నై ననీదు నేత్రతాంచలమున.

148

టీ. ఇంచువదన=చంద్రునివంటి మొగము గలదానా! ఇతఁడు=ఈరాజు, ప్రాగ్జ్యోతిషాధీశుఁడు=ప్రాగ్జ్యోతిష దేశమున కధిపతి, వీరచూడావతంసంబు=వీరులలో శ్రేష్ఠుడైన, వీర= ఈరాజును, అలనవలితంబు = మంద పైనది యును, బలివల్లెత మైనయును, వ్రీడాభరణకులంబు = లజ్జాతిశయము చేరి దొట్రుపాటు పడుచున్నదియు, చంచలమును=చాంచల్యము కలదియు, ఐన నీదు నేత్రతాంచలమున=అయినట్టి నీకడకంటిచేత, వీర= చూడుము.

తా. ఓదమయంతీ! ఇతఁడు ప్రాగ్జ్యోతిషాధిపతి. మండములై, పరివర్తితములై, లజ్జాసంకులములై, చంచలములైన నీకడకన్నులచేత, వీరశ్రేష్ఠుడైన వీనిఁ జూడుము.

తా. క్రూరాసిత్తుటితారివారణఘటాకంభాసికూటస్థలీ !

రారాజన్నమూక్తికోత్కర కిరారంభక్రమోజ్జ్వలభియ్యై

యీరారాజన్యకరంబు పోరులఁ గరం శ బేసరు సత్కిర్తిబీ

జాదోపం బొనరించుభంగి హయిరింభాగ్రక్షులక్షోణులన్.

టీ. ఈరాజన్యకరంబు = ఈరాజేంద్రుని చేయి, పోరుల=యుద్ధములందు, క్రూరా...జ్వలభియై-క్రూర=వాడియైన, అసి=శిష్టముచే, త్తుటిత=చేదించబడిన, అరివారణఘటా=శత్రువుల గజసమూహములయొక్క, కంభ=గండస్థలములయొక్క, అశిక్కుటస్థలీ=ఎముకలగమూహమునందు, రారాజత్ =

మిక్కిలి ప్రకాశించుచున్న, నవమాక్షిక = క్రొత్త ముత్యములయొక్క, ఉత్కర = సమాహమును, కిర = చల్లుటయొక్క, ఆరంభక్రమ = ప్రారంభించుట యందు, ఉజ్జృంభియై = అతిశయించియున్నదై, హయ... త్కోణుల - హయ = గుఱ్ఱములయొక్క, రింఖా = డెక్కలయొక్క, అగ్ర = కొనలచేతి, క్షణ = సలియఁ గొట్టఁబడిన, త్కోణుల = భూములందు, సత్కీర్తి... రోపంబు - సత్కీర్తి = మంచి యశస్సుయొక్క, బీజ = విత్తులయొక్క, ఆరోపంబు = చల్లుటను, ఒనరించుభంగి = చేయుచున్నట్లు, కరంబు = మిక్కిలి, ఏపారు = ఒప్పుచున్నది. ఇటు రాజకరము సేద్యగాఁడు, అసిచేయి, గజకుంభముత్యములే విత్తములు, హయరింఖలే నాఁగటికఱ్ఱలు, రణభూమియే పొలము, కీర్తియే పంట. అనఁగాఁ బ్రాజ్ఞోతిషాధిపతి యుద్ధములందు భయంకరఖడ్గంబును దాల్చి శత్రువుల మదగజములయొక్క కుంభస్థలంబులను జీర్చి యందున్న ముత్యములను భూమిపైకిఁ జిన్నచుండఁగా, నాచిచ్చఁబడినముత్యములు కీర్తి యనెడి వృక్షమును మొలపించుటకుఁ జల్లినయశోబీజములవలె నన్నవని కవి యుత్పేక్షించెను. లోకములోఁ గృషీనలుఁడు పృథ్వీత్పాదకములయిన బీజములను దున్నిన భూమియందుఁ జల్లుట సుప్రసిద్ధము. అట్లే యీరాజును, గుఱ్ఱముల డెక్కలచే నలియఁగొట్టఁబడిన యుద్ధభూములందు గజకుంభములందున్న ముత్యములనెడి యశోబీజములను జల్లుచుండెను. ఈచెప్పటచే నీరాజు శత్రుగజములను మిక్కిటముగాఁ గూల్చి బహుళమగు యశంబును సంపాదించెనని స్పష్టమగుచున్నది.

తా. ఓదమయంతీ ! ఈరాజేంద్రునికరంబు రణములందు, శత్రువులమదగజంబులఁ గూల్చి తత్కుంభస్థలంబులందుండు ముత్యంబులను దీసి చల్లుచు నశ్వఖుర పుటంబులచే తుణ్ణమైన భూములందు యశోబీజంబులను జల్లుచున్న కరణిఁ బ్రకాశించుచున్నది. ఇట్టి మహాకీర్తిచే నొప్పుచున్న యీరాజేంద్రుని పరించుట యుత్తమము. అలం. ఉత్పేక్ష.

నగర.

రాజీవాక్షీ ! ప్రహరీత్రవదన్యగనుహృత్త్వాంకువంశాభినేత
త్రైజీధూమధ్వజంబుల్ తిరిగితిరిగిరోధించుదు స్సాధలీల

రాజావర్తోపలాంశుశ్రవతిమతదునితశ్రీపాద్యభూమంబుగారా
రాజన్నాసీరవాజీశ్రవజఖురజరజోశ్రరాజి, ఘోరాజిభూమిన్.

టీ. రాజీవాక్షి=పద్మయులవంటి నేత్రములుగల దమయంతీ ! ఘోరాజిభూ
మిన్=భయంకరమైన యుద్ధభూమియందు, రారాజత్...రాజి-రారాజత్=
మిక్కిలి ప్రకాశించుచున్న, నాసీర=సేనాముఖమందున్న, వాజివ్రజ=గుట్టపు
గుంపులయొక్క, ఖుర=డెక్కలవలన, జ=పుట్టినట్టి, రజోరాజి=పరాగపంక్తి,
రాజావర్త...భూమంబుగాఁ-రాజావర్త=రాజావర్త మనుపేరుగల, ఉపల=
నల్లమణులయొక్క, అంశు=కాంతులతో, ప్రతిమ=సమానమైనదియు, తదునిత
=ఆతని ప్రతాపవలయువలన నువయించిన, ప్రాజ్య=గొప్పవయిన, భూమంబు
గాఁ=పొగయగుచుండఁగా, ఏతత్...ధ్వజంబు-ఏతత్=ఈరాజయొక్క,
తేజో భూమధ్వజంబు=ప్రతాపమనెడి యన్నిహోత్రములు, ప్రహర...పం
కాళి-ప్రహర=భిడ్లులు చెబ్బలచేత, స్రుత్=కారుచున్న, అపృక్=రక్త
ముకల, అసుహృత్=శత్రువులనెడి, వంశ=బొంగు వెనుశ్లయొక్క, ఆలి-
పంక్తిని, దుస్సాధలీక=శత్రులకు సాధింప శక్యముకానిరీతిచే, తిగి తిగి=
మిక్కిలి చుట్టుముట్టి, రోధించుకొ=ఆవించుచు. భయంకర సమరములందు తన
చేతిభిడ్లుచే నణకబడి, రక్తపిక్తంబులగుశరీరంబుఁ దార్చిత్రునీరులనె
డితడిసిన కట్టెచేఁ బ్రజ్వలించుచున్న యితని ప్రతాపాగ్నికి, దననేనాముఖ
మందు వాజినమాముల డెక్కలచే నుద్ధాశంబులయిన పరాగములు గొప్ప
భూమయ లగుచున్నని భావము. లోకములోఁ దడిసిన కాష్ఠమును దగ్ధమగు
నప్పుడు పొగగుంపు లెక్కుమఱగా నుదయించుట సహజము. అట్లే యిచ్చట
“సవరస్యగసుశ్చాత్” అను పదముచే రక్తనిక్షలయినశత్రువు లని యర్థము
వచ్చుచున్నది కాన తాదృశశత్రువులనెడి తడిసిన వెనుశ్లను దహించుట
వలన నితనిప్రతాపహస్తీనుండి భూమయ మిక్కుటముగా వెలువడవచ్చును.
ఇతనిగుట్టపునళములవలన నుత్పన్నమైన పరాగ మీరాజాప్రతాపాగ్నికి భూమ
యగుచున్నదని యూహించుటచేఁ, బ్రతాపాగ్నివలన భూమబాహుశ్యమును
దానివలన బరాగబాహుశ్యమును, నందువలన గుట్టపునళముల పెంపును దెలియ

నచ్చుచున్నది. ఇతడు పెక్కండ్ర శత్రువులఁ గూర్చి ననియు, నశ్వములు పెక్కులు గల పనియు ఫలితార్థము. అలం. రూపకము.

వ. అభియో నానమయంబున సమీపవ ర్తిని యగు తాంబూల కరండవాహిని దమసహోదరిభావం బెఱింగి భారతీదేవి నుద్దేశించి యో దేవి యీననుభావల్లభునిమీఁద నిష్పల్లనా ధరకు నుల్లంబు పల్లవింపదు. నచనపరిశ్రమంబు నలదు. వాఁడె యుత్కలదేశాధీశ్వరుఁ డమృహీశ్వరుఁ గుణకలాపంబు లభినన్ద్రంపు మనుటయు.

151

టీ. అసియోక్, ఆసమయంబునకే, సమీపవ ర్తిని=దాపుననున్నది, అగు తాంబూల కరండవాహిని=అయిన తాంబూలపు పెట్టెను విహించిన దాసి, దమసహోదరి భావంబు=దమమంతి యభిప్రాయంబును, ఎఱింగి, భారతీదే వి=సరస్వతిని, ఉద్దేశించి, ఓదేవి ! ఈ ననుభావల్లభునిమీఁదకే=ఈరాజేం ద్రునిమీఁద, ఇష్టల్ల వాధరకు=ఈ దమయంతికి, ఉల్లంబు=మనస్సు, పల్ల వింపదు=చిగుర్పదు అనఁగా నపేక్ష లేదు. వచనపరిశ్రమంబు=మాటలు పలుకు టవలనఁ గల్గు నాయాసము, నలదు. వాఁడె, ఉత్కలదేశాధీశ్వరుఁడు=ఉ త్కలదేశాధిపతి, అమృహీశ్వరుఁగుణకలాపంబులు = ఆరాజయొక్క సద్గుణంబు లను, అభినన్ద్రంపుము, అనుటయు=అనిచెప్పఁగా, అని ప్రేషస్వయనన్వయము.

క. భారతి రతీశకల్పిని

నారాజకుమారుఁ గదియ శీ నరిగి గభీరో

దారమృగుమధురభాషల

నారమణీమణికి నిట్టు శీ లనియెం బ్రీతిన్.

152

టీ. భారతి=సరస్వతి, రతీశకల్పిన్=మన్మథునితో సమానుడగు, ఆరా జకుమారు=ఆ రాజపుత్రుని, కదియకొ అరిగి=సమీపమున కేగి, గభీర .. భాషలకొ-గభీర=అర్థగాంభీర్యము గలిగినవియు, ఉదార=గొప్పతనము గల వియు, మృదు=మృదులమైన, మధురభాషలకొ=తియ్యని మాటలచేత, ప్రీ

తిన్ = అంతోముతో, అరమణీమణిన్ = అ దమయంతికి, ఇట్టులు, అని
యెన్ = ఇచ్చిధముగాఁ బలికెను.

తా. అంతట భారతి మన్మథునితో సమానుడయిన యారాజుమారుని సమా
పించి మృదుమధురభాషణములతో దమయంతి కిట్లనియె.

క. ఇతఁ డుత్కలదేశాధిపుఁ

డతివ! విలోకింపు మితని శ నానమ్రమై

పతితతికిరీటకోటీ

శతమఖమణిచుధుపచుంబిరచరణాంబుజునిన్.

153

టీ. అతివ = ఓదమయంతీ! ఇతఁడు = ఈరాజు, ఉత్కలదేశాధిపుఁడు = ఉ
త్కలదేశమున కధిపతి, ఆనమ్ర...బుజునిన్ - ఆనమ్ర = నమస్కరించుచున్న,
మైపతితతి = రిజనమాహయుక్కు, కిరీటకోటీ = కిరీటములయొక్క కొనలం
దున్న, శతమఖమణి = ఇంద్రనీలరత్నము లనెడి, మధుప = తుమ్మెదలను, చుంబి =
తాకుచున్న, చరణాంబుజునిన్ = పాదపద్మములు గలవాడగు, ఇతనిన్ = ఈరా
జును, విలోకింపును = చూడుము.

తా. ఓదమయంతీ! ఇతఁ డుత్కలదేశాధిపతి. నమస్కరించుచున్న శత్రు
వుల సమాహముల కిరీటములకొనలం దున్న ఇంద్రనీలరత్నము లనెడి తుమ్మె
దలు తాకుచున్న పాదపద్మములు గలయితనిఁ జూడుము. అలం. రూపకము.

మ. చెమరించుందుహినచ్చటాచ్చలమునకాశీతాంశుబింబంబురే
కుముదంబెన్నఁడు నిద్ర వ్రోదెపుడు నీకొప్పంబ్రవేశించు మ
ల్లిమతల్లీ నవమాలికాకుసుమముల్ శ లీలావతీ! వీనిదు
ర్దనుదోర్దండయశఃప్రకాండవిధవారంభంబు జృంభించినన్.

టీ. లీలావతీ = విలాసములు గల దమయంతీ! వీని...రంభంబు = వీని = ఈరాజు
యొక్క, దుర్దను = దమింపఁ దరము గాని, దోర్దండ = బాహుపరాక్రమమువలన
నుదృఢించిన, యశఃప్రకాండ = గొప్పకీర్తియొక్క, విధవారంభంబు = మహిమ
యొక్క అతిశయము, జృంభించినన్ = అతిశయింపఁగా, అనఁగా నీతని

కీర్తి సమస్తములందుఁ గల తెల్లనివస్తువులను జయింప సమకట్టి లోకంబునఁ బ్రవర్తిల్లుచుండఁగా, రే=రాత్రియందు, శీతాంశుబింబంబు = చంద్రమండలము, తుహినచ్చటాచ్చలయనఁ=చంచుసమూహ మనెడి నెపముచే, చెమరించుఁ=చెమటలఁ గార్చును; అనఁగా జంద్రబింబ మితనికీర్తిని జూచి భయపడి మంచునెపముచేఁ జెమటలు వెలిపుచ్చుచున్న దని భావము. కుముదంబు=తెల్లకలువ, ఎన్నఁడుఁ=ఎప్పుడును, నిద్రవోదు=నిద్రవొందదు; అనఁగా భయముచేఁ దెల్లఁగలుప రాత్రులందు నిదురవోకుండునని భావము. మల్లి... కుసుమయుల్-మల్లిమత్తలీ=ఉత్తమమైన మల్లెయొక్కయు, నవమాలికా=విరజా జితయొక్కయు, కుసుమయుల్=పువ్వులు, నీకొప్పఁ=నీ కేశపాశమును, ఎపుడుఁ, ప్రవేశించుఁ=చొచ్చి (దాఁగి) యుండును. అనఁగా మల్లెపువ్వులును విరజాజులును, భయముచే నీకొప్పలో దాఁగి వర్తిల్లుచున్న వని భావము. చంద్రాదులకు స్వతస్సిద్ధముగానుండు హిమప్రసాదములను నీరాజుకీర్తిని జూచుటవలనఁ గలుగుచున్న పని చెప్పఁబడియే. ఈరాజేంద్రునికీర్తి చంద్రాదులకంటెను మిక్కిలి తెల్లగానున్న దని ఫలితార్థము. బలవంతుఁడు పయినెత్తఁగా బలహీనుఁడు చెమర్చుటయు, నిదురపోకుండుటయు దాఁగికొనుటయు సహజములు.

తా. ఓదమయంతీ ! ఈరాజేంద్రునిసత్కీర్తి ముల్లోకంబుల జయింప సమకట్టి నిర్దిష్టమందఁగా భయముచేఁ జంద్రుఁడు హిమ మనెడి నెపమునఁ జెమటలు గార్చుచుండును. రాత్రులందెన్నఁడును గునుచును నిద్రవోదు. మల్లికాకుసుమయులు విరజాజిపువ్వులును నీకొప్పలో దాఁగికొనుచున్నవి. అలం. అతశయోక్తి.

సగర్. వై వై ద్యుఃఖారధట్టాప్రఖరఖరపుటీసాతవిక్షువ్యమాన
క్షౌప్యప్రొత్తిష్ఠదంధంశీకరణరణరజ శ స్కాండధారాంధకారం
బౌఘార్ణం బై నఘోరాశహనముఖముల నశబ్దాః! యారా
జబాహా, టోపం బీక్షింప రాకుండుటకు మఱుఁగుచుండు
దివిఁ దేవపం క్తుల్.

టీ. అబ్బాక్షి=పద్మములవంటి నేత్రములు గల దమయంతీ! ఘోరాహవము ఖములకొ=భయంకరయుద్ధారంభములందు, పైపై..కారంబు-పైపై = మించుమించుగా, తుఃఖారధట్టా=తురంగశ్రేష్ఠములసమాహుయొక్క, ప్రఖర= మిక్కిలితీక్ష్ణమైన, ఖురపుటీ = డెక్కచిప్పలయొక్క, పాత=పడుటచేత, విక్షుద్యమాన=చలియఁగొట్టఁబడిన, త్వాప్యన=భూతలమునుండి, ఉత్తిష్ఠత్=ఎగయుచున్న, అంధంకరణ=గ్రుడ్డితనముచేయుచున్న, రణరజస్కాండధాని=యుద్ధపరాగముయొక్క, సమాహుపుపరంపర యనెడి, అంధకారంబు=చీకటి, ఆపూర్ణంబు=నిండైనది, ఐనకొ=కాఁగా, ఈరాజబాహోసంబుకొ=ఈరాజాయొక్క, బాహుపరాక్రమాతిశయమును, దివికొ = ఆకాశమునందు, దేవసంతుల్=దేవతాసమాహులు, ఈక్షింపకొ రాకుండుటకుకొ=చూడ నలవిగాకుండుటకు, మణుఁగుచుండుకొ = పరితపించుచుండును; దేవత లీతనియుద్ధమును జూడఁ గుతూహలు లై వచ్చి చూచుచుండఁగా నితనిగుట్టపువళములవలన నెగయఁగొట్టఁబడినపరాగము లోకమును గప్పి యంధకారబంధురముగాఁ జేసి యెరుల కాయుద్ధము కానరాకుండఁ జేయుచున్న దని భావము. ఈచెప్పటచే నితని కశ్వబల మధికముగా నున్నట్లు తెలియవచ్చుచున్నది. అల. రూపకము. అతిశయోక్తి.

తా. ఓదమయంతీ! యితని గుట్టపువళముల డెక్కలచేఁ జూర్చి భూతమైన భూమినుండి లేచిన పరాగము లోకము నావరించి చీకట్లు క్రస్తునట్లు చేసి యితనియుద్ధమును జూడఁ గుతూహలముతో వచ్చి యాకాశమునందుండు దేవతలకుఁ గాన రాకుండఁ జేయుచుండును.

మ. అసమానస్థిరదానవైభవకళాసహకారసింహాసనా

గ్రనమాసీనుఁడువీఁడొకండు కలుగంగఁగా నరియాచారన
వ్యసనాభావఃపూర్ణవత్సలభరవ్యాజంబున స్సమ్రాట్
యెనసంక్రందనశాఖజెందమునయంత్రదెక్కించు మందాక్షమున్.

టీ. అసమాన...సీనుఁడు-అసమాన=సాటిలేని, స్థిర=నిశ్చలమైన, దానవైభవ=దానసమృద్ధియందలి, కళా = చాతుర్యముచేఁ గల్గిన, అహంకార=అహం

కారమనెడి, సింహాసన=సింహాసనముయొక్క, అగ్ర=కొనయందు, సమాసీనుఁ
డు=కూర్చుండినవాఁడు, అనఁగా వితరణగుణమందు నిరుపమానుఁ డని భావ
ము, వీఁడు ఒకఁడు=ఈరాజుకఁడు, కలుగెన్ కాన్=ఉండఁగా, సంక్రంద
నశాఖి=కల్పవృక్షము, అర్థి...జంబునకె-అర్థి = యాచకులయొక్క, యాచా
రిస=అడిగికొనుట యనెడి, వ్యసన=అత్యవస్థయొక్క, ఆభావ=లేకపోవుట
చే, బహుభవత్ = అధికమగుచున్న, ఫల=పండ్లయొక్క, భర=బరువనెడి,
వ్యాజంబునకె=మిషచేత, సమమై=వంగినదై, దెంచంబునయందుకె = మన
సునందు, మందాక్షయన్ = సిగ్గును, ఎసకె = మిక్కిలి, ఎక్కించుకె =
తాల్చును. అనఁగా నీరాజు సమస్తయాచకులకోర్కూలను దీర్చి యుం
డుటచే లోకమున యాచకులే లేకపోయిరి. అందులనఁ దనఫలములకు విని
యోగములేక పోవుటచే గల్పవృక్షము సిగ్గుచెంది పక్షించుచున్నదని భావము.
ఫలభరాతిశయముచే వంగినకల్పవృక్ష మితనిదానగుణమును జూచి సిగ్గుపడి
తల వంచుకొనుచున్న దని కవి వర్ణించెను. కల్పవృక్షాదులను మించినవితరణ
గుణముకలవాఁ డని ఫలితార్థము.

తా. ఓనమయంతీ ! ఈరాజు సాటిలేని దానగుణము కలవాడై సమస్త
యాచకుల కోర్కూలను నెఱవేర్చుచుండఁగా నది చూచి కల్పవృక్షము తనకు
యాచకులు లేక పోవుటచే దఱుగనిపండ్లభార మనెడి మిషచే వంగి దెంచము
నం దెక్కుడగుసిగ్గును బొందుచున్నది. అలం. రూపకము, అపహ్నతి. అతిశ
యోక్తి.

మ. కలుచం గోశబిలంబు వెల్వడి యదూరభిడ్డాహివై వచ్చుచోఁ
జలనా బిందుక లేక యీతనిరిపురక్షౌచాలసంఘాత మో
చెల! హస్తాంబురుహంగుళీమయమహాసిద్ధాపధిపల్లవాం
చలము లేసి భజించుజాంగుళికతక సంగ్రామరంగంబులన్.

టీ. అపః భిడ్డాహి=ఈరాజుభిడ్గ మనెడి సర్పము, కలుచకె=కోపముచే,
గోశబిలంబు= ఒరయనెడి పుట్టకన్నమునుండి, వెల్వడి=బయలుదేలి, వైవచ్చు
చోకె=తమవైకి విజృంభించునప్పుడు, ఈతని...సంఘాతము—ఈతని=ఈరాజు

యొక్క, రిపుక్షపాల=శత్రురాజులయొక్క, సంఘాతము=సమాహము, చలనంబు ఇంచుక లేక=భయముచే గొంచెమైనను జరింపక, సంగ్రామరంగంబులకే=యుద్ధరంగములందు, ఓచెల=అయ్యయ్యా! హస్తాంబు...చలములే—హస్తాంబురుహ=హస్తపద్మములయొక్క, అంగుళీమయ=అంగుళీరూపము లయిన, మహాత్=గొప్పవయిన, సిద్ధాషధీ=సిద్ధాషధీలయొక్క, పల్లవాంచలముల్=కొన చిగుళ్లను, మేసి=తని, జాంగుళికత్=విషవైద్యత్వమును, భజించుకే=పొందును. అనగా నాసర్వమువలన గల్గినవిషమునకు వైద్యము చేకొనుచున్నారనుట. సర్వము నోటియందు మహాషధి నుంచుకొని యున్నవారిని సమీపించి కఱచి చంపదు. అట్లే యితనిఖడ్గము, చేతిలోనున్న శస్త్రములను విడిచి దైన్యముచే నోటిలో నంగుళీపర్వముంచుకొని యున్నవారిని జంపదు. ఈ చెప్పటచే నితఁడు భయపడినవారిని శరణాగతు లగువారిని రక్షించును గాని తక్కినవారిని రక్షింపఁడని తెల్లమగుచున్నది. పుట్టనెక్కిననారిని, పూరిగఱచినవారిని నోట వేల్పుకుక్కుకొన్నవారిని జంపరామి నట తెలియునది. అలంకారము.

తా. ఓదమయంతీ! యితనిఖడ్గ మనెడి సర్వము కోపముతో నొఱయనుచిలుమునండి వెడలి తమపైకి విశృంభించుచుండుట చూచి యితనిశత్రువులు భయంబున స్తంభీభూతులై తమయంగుళీపర్వములనెడి సిద్ధాషధీపల్లవాంబుల నోటిలో నుంచుకొని విషవైద్యులగుచున్నారు.

న. అని పలికి పలుకుబోటి వరాటరాజకన్యకం గనుంగొని యప్పుడయ్యంతియంతరంగంబు నిరంతరస్కరణసరణిధారావాహిజ్ఞానధారాసమారూఢనిషధపరివృథం బగుట నెఱింగియు నెఱుంగనిచందంబు భావించుచు బ్రస్తావ్రాచితప్రకారంబునం జతురంతయానధరులం బదండుపదం డని యుత్కలాధీశ్వరుం గడచి యసమసమరవిస్మమరచమూమదాంధగంధసింధురఘటావమధుశీకరాసారహరినీహారసమయకంఠితారా

తిహ్యనయకమలుండును, మదవదరిచూడాకుమవిదకందళ
కిరణనంనోహనందీపిత చరణారవిందుండును, గరళక రాళకర
వాలధారానికృత్తిగళద్రక్తిపునుభటనటారబ్ధనాట్వాద్భుతా
లోక హృష్టత్రివిష్టపనివాసుండును, నగునొకరానుతుం జూపి
దేవి! యితంశు కీకటాధీశ్వరుం డిన్దుహీపతిపుంగవునవాంగరం
గస్థలలాస్యలంపటంబు లగుకటాక్షనీక్షణంబుల నిరీక్షింపుము.

టీ. అని, పలికి, పలుకుబోటి=సరస్వతి, వరాటరాజకన్యక= వరాటదేశ
రాజుకుమారిక యగు దమయంతిని, కనుంగొని=చూచి, అప్పడు=అసమయం
బున, అయ్యింతి యంతరంగంబు=ఆదమయంతియొక్క చిత్తంబు, నిరంతర...
పరివృథంబు-నిరంతర=ఎడతెగని, స్వరణసరణి=జ్ఞ ప్రియార్థముయొక్క, ధారా
వాహి=విడువక పయిపయిసాగుచున్న, జ్ఞానధారా=ప్రవాహరూపముగానున్న
జ్ఞానమందు, సమరూఢ=అధిష్టించిన, నిషధపరివృథంబు=నిషధరాజుగలది,
అగుట=అయియుండుటను, అనగా దమయంతి యెల్లప్పుడును నలరాజునే
స్మరించుచుండుటచే సంతతస్వరణవలన గల్గినసంస్కారజ్ఞానమందు నలరాజే
తానవచ్చుచుండెనని భావము. ఎశింగియు=దమయంతి నలునియుం దే తనచిత్త
మును బ్రవేశింపజేసిన దని తెలిసికొనియు, ఎఱుంగనిచందంబున=తెలిసికొని
విధంబు, భావించుచుక్=కనబడుచు, ప్రస్తానోచితప్రకారంబున=ఆప్ర
సంగంబున కుచితమగురీతి చే, చతురంతయానధరుల=పల్లకినిమోయుచున్నవా
రిని, పదంశు, పదండు, అని, ఉత్కలాధీశ్వరు=ఉత్కలదేశాధీశ్వరుని,
కడచి=దాటి, అసమ...కమబండు-అసమ=సాటిలేని, సమర=యుద్ధమందు,
విస్యమర=విజృంభించిన, చమూ=సేవయందలి, మదాంధ = మనసుచే గ్రుడ్డి
వయిన, గంధసింధురథుటా=గంధజాతియేనుగులసమూహులయొక్క, ఐమ
ధు=మదమయొక్క, శీకర=తుంపురులయొక్క, ఆసార=జడివాన యనెడి,
హారి=మనోహరమైన, నీహారసమయ=హేమంతముచే, కషిత=చలింపజేయఁ
బడుచున్నట్టి, ఆరాతి=శత్రువులయొక్క, హృదయకమలుండును=మనఃపద్మ

ముకలవాడను, అనగా హేమంతసమయమునకుఁ బద్మములు భయపడుచున్నట్లు లారాజు వదగజము లుమియుచున్నమదాసారముచే శత్రుహృదయములు భయపడుచున్నవని భావము. ఈచెప్పటచే నీరాజునకు గజబల మధికముగా నున్నట్లు తెల్లమగుచున్నది. మదవత్... అరవిందుండు—మదవత్ = గర్వించిన, అరి = శత్రువులయొక్క, చూడా = శేషాశమందున్న, కరువింద = కెంపులయొక్క, కందశ = అమరములయొక్క, కిరణసందోహ = కిరణసమూహముచేత, సందీపితి = ప్రకాశించుచున్న, చరణారవిందుండును = పాదపద్మముల కలవాడు— అనగా సమస్తశత్రువులను జయించి వారిచే నమస్కారములు కొనుచున్నాడని తాత్పర్యము. గరళ... నివాసుండును—గరళ = విషమువలె, కరళ = భయంకరమైన, కరనాల = కత్తియొక్క, ధారా = అంచుచే, నికృత = నీతికల బహిష్టయు, గరళ = కారుచున్న, రక్త = నెత్తురుగల, రిపుసుభట = శత్రుభటులనెడి, నట = నటులచేతను, ఆరభి = ప్రారంభింపబడిన, నాట్య = నృత్యమనెడి, అద్భుతి = వింతను, ఆలోకన = చూచుటచేత, హృన్వ = సంతసించిన, త్రివిప్రులనివాసుండును = మూడుగోకములఁ గలజనులు కలవాడు, అనగా నీరాజు శత్రువులను నీతికరగా వారు ఖండితాంగులై యుద్ధభూమియందు నాట్యము చేసినచోపతి కద్భుతంబును గల్గించుచున్నారని భావము. ఖండితులయ్యు సతినీ శత్రువులు నాట్యముచేయుచున్నారని చెప్పటచే నితనిగడ్డలాఘము వృక్తమగుచున్నది. అగు నొక్కరాసుతుక్ = అయినట్టి యొక రాసుమారుని, చూపి, దేవి! ఇతండు, కీకటాఫీశ్వరుండు = కీకటదేశపురాజు, ఇమ్మహీపతిపుంగవుక్ = ఈరాజపుంగవుని, అపాంగ... లంపటంబులు— అపాంగ = కడకన్నులనెడి, రంగస్థల = రంగస్థలమందు, లాస్య = నర్తనముచేయుటయందు, లంపటంబులు = ఆసక్తికలవి, అగు కటాక్షవీక్షణంబులక్ = అయినట్టి చూపులచేత, నిరీక్షింపుము = చూడుము.

సగ్ధర.

లీలంగట్టిం చెఁబెక్కులై లవులఁజెలువురీల్వీడుసాంఘద్రుమాళి
వ్యాళీఘోషాంతశాంతసవ్యధవధికజనసస్వాంతముల్ కీర్తిలక్ష్మి

మూలంబుల్ నీలనీలాంబుజదళదళనాఁ మోదమేదస్విపాథః

కేళీలోలద్విజాళీశ్శృతమధురకలక్రేంక్రియాసంకులంబుల్. 159

టీ. వీడు=ఈరాజు, సాంద్ర...స్వాంతయుల్ - సాంద్ర=దట్టమైన, ద్రు
మాళీ=తరుపం క్తులచే, వ్యాళీధ=వ్యాప్తమైన, ఉపాంత=తీరములు గలదగుట
చే, శాంత=శమింపఁజేయఁబడిన, వ్యథ=గ్రీష్మతాపముగల, పథికజనస్వాంత
ముర్=పథికులచిత్తములు గలవియు, అనఁగా వృక్షపం క్తులచే నిండినయాతటా
కతీరములు పథికులసంతాపమును దొలంగించుచు సంతసంబును గూర్చుచున్న
వని భావము. కీర్తిలక్ష్మీ = కీర్తి సంపదకు, మూలంబుల్=నిదానము లయినవి
యు, నీల...కులంబుల్—నీల=నీలమణువలె స్లనైన, నీలాంబుజ=నల్లకలువల
యొక్క, దళ=రేకులు, దళన=విడుటచేఁగల్గిన, ఆమోద=పరిమళముచే, మే
దస్వి=పోషింపఁబడిన, అనఁగా నధికపరిమళము గల యు యర్థము, పాథః=
ఉదకములయొక్క, కేళీ=విహారమునందు, లోల=ఆసక్తిగల, ద్విజాళీ=పక్షిపం
క్తులచే, కృత=చేయఁబడుచున్న, మధుర=తియ్యని, కల=అవ్యక్తమధురమైన,
క్రేంక్రియా=క్రేంకారధ్వనులచే, సంకులంబుల్=నిండినవియు, నగు, చెఱువుల్,
పెక్కుల్, నెలపుల=అనేకస్థలములందు, లీల=విలాసముగా, కట్టించె=
నిర్మించెను. ఇతఁడు రమణీయులును సుఖజనకులును నగు చెఱువులను ద్ర
వ్వించి ధార్మికుఁ డని భ్రాతృచెందె నని భావము.

తా. ఈరాజు తీరములందుఁ జెల్లు దట్టముగాఁ గల్గి పథికజనులగ్రీష్మతాప
మును దొలంగించునట్టివియుఁ గీర్తికి కారణములయినట్టివియు, వికసించినకలు
వలపరిమళముచే సువాసితము లయిన జలమందు విహరించుచున్నపక్షుల క్రేం
కారధ్వనులచే నిండినవియు నగు చెఱువులఁ బెక్కుచోట్లఁ ద్రవ్వించెను.

మహాస్థగర.

మహిళానీమంతముక్తామణి యితనియశోనీమండలీపూర్ణరా
కా, తుహినాంశుల్ దాడిమై నరత్తురు వడిఁ దనపై రదో
మ్మిగానంచుఁ జమ్మి, నుహిగోళచ్ఛాయమాయానమయగణి

తకళామాత్రలక్ష్యంగకుండై, గ్రహవీధి దుర్గవీధిం
బ్రభవేడియొడుగుకొర రాహురాహుత్తుఁ డోటన్. 160

టీ. మహిళా...మణి—మహిళా=స్త్రీలయొక్క, నీమంత = పాపటలం
దున్న, ముక్తామణి=ముక్తామణివంటిదానా! అనగా నోస్త్రీరత్నమా యని
యనుట, రాహురాహుత్తుఁడు= హువనెడి రాతు, ఇతని...అంశుల్—ఇతని=
ఈరాజుయొక్క, యశోమండలీ=కీర్తిసముదాయమనెడి, పూర్ణ=నిండయిన,
రాకాతుహినాంశుల్=పున్నమచంద్రులు, తననైక, వడిక= శీఘ్రముగా,
దొమ్మిగా=అందఱు చంద్రులును గలసి, దాడిమై=దండెత్తి, ఎత్తురు అంచుకొ
చుచు=ఎత్తురేమోయనియే సుమీ, మహి...గకుండై—మహిగోళ=భూగోళము
యొక్క, ఛాయ=నీడయునెడు, మాయామయ = కపటస్వరూపమైన, గణిత
కళామాత్ర = జ్యోతిశ్శాస్త్రముచేతనే, లక్ష్య = చూడఁబడుచున్న, అంగ
కుండై=శరీరముకలవాడై, గ్రహవీధి=గ్రహమార్గమం దని యర్థము-దా
గుట కనువుగా గ్రహముల గృహములో నని భావము. ప్రభచెడి=కాంతిలేసిగి,
ఓటన్=భయముచే, దుర్గవీధి=ఓటలోని గృహవిధియందు-ఒకగృహమున
నలుపురకు తెలియని ప్రదేశమందనిభావము, ఒడుగుకొ=దాఁగియుండును. అన
గా రాహు విడివఱుకొ జంద్రునొక్కనిని జూచి జయించుచుండువాఁడు. ఇప్పు
డీరాజు కీర్తిచంద్రులు లెక్క కెక్కువ యయి విలసిల్లిరి. అది చూచి రాహు
వొక్కచంద్రుని జయింపఁగల్గును గాని యిందఱుచంద్రు లొక్కమాఱువచ్చిన
జయింపుట మిక్కిలి కష్టమని భావించి రాహువు గ్రహవీధియం దుండఁజాలక
వారికిఁ గనఁబడకుండనుండ నెంచి భూచ్ఛాయరూపమయిన మాయామయ శరీ
రమును, ధరించెనని యర్థము. భూగోళచ్ఛాయయే రాహు వని జ్యోతిశ్శాస్త్రం
బునఁ జెప్పఁబడినది. లోకములో నొకఁడు శత్రువులకుఁ దెలియఁబడకుండ రూ
పాంతరము దాల్చుట లోకప్రసిద్ధము. అట్లే రాహువు చంద్రులకు భయపడి
గ్రహవీధి విడిచి భూచ్ఛాయరూపమును దాల్చెనని భావము. ఈచెప్పటచే
నీరాజుతో సముడగు యశ్వసి లోకమున లేడని ఫలితార్థము. అలం. ఈ
శ్లేషిక్ష, వ్యతిరేకము.

తా. ఓదమయంతీ! రాహువీరాజేంద్రుని కీర్తిపూర్ణచంద్రులను జూచి వీరందఱొక్కపరి తనపైకి దాడివెడలిపచ్చిన దాను నిల్పుట కష్టమని భావించి యే భయముచే భూచ్ఛాయరూపమంది, కేవలము గణితశాస్త్రమునకు మాత్రమే ప్రత్యక్షమగుచు గ్రహవీధిని దుర్గవీధిని నొదిగియుండెను.

మహానగర.

తరుణీదామోదరీయోదరకుహరదరీస్థానమీవిశ్వధాత్రీ
శ్వరుకీర్తుల్ నింది పాఠక్ శబటులగతి జగజ్జాలముల్ జేలి
యాడక్, మురజిన్నాభిప్రణాళీముఖమున ధవళాంభోజమ
స్పేరఁ గాచా, నెరవై తత్పూరమంతరిక్షబిడమయిబహిరీర్షి
గమంబు న్భజించెన్ . 161

టీ. తరుణీ! ఓదమయంతీ! ఈవిశ్వధాత్రీశ్వరుకీర్తుల్ = ఈరాజేంద్రుని కీర్తులు, దామో...స్థానము-దామోదరీయ=విష్ణువుసంబంధి యగు, దరీ=గుహవంటి, ఉదరకుహర=గర్భములోపలి, స్థానముక్=ప్రదేశమును, నింది=నిండించి, పాఠక్=ప్రవహింపఁగా, చటులగతిక్=సమర్థమయినగతితో, జగజ్జాలముల్=విష్ణువుగర్భములో నున్నలోకములన్నియు, తేలియాడక్=తేలిపోవునట్లుగా, తత్పూరము=అక్తిర్నిప్రవాహము, నెరవై=అచ్చటనిండినదై, కానక్=కావుననే, అంతరిక్షబిడమయి=లోపల మిక్కిలి సాంద్రమయి, మురజిత్...ముఖమునక్=మురజిత్=విష్ణునియొక్క, నాభిప్రణాళీముఖమునక్=పోక్కిలియనెడి తూముములమున, ధవళాంభోజము=తెల్లఁదామరపూవు, అస్పేరక్=అనుమిషచే, బహిర్నిర్గమంబుక్ భజించుక్ కాదా=పైకి వచ్చునగదా, అనఁగా నితనికీర్తి విష్ణువుగర్భకుహరములోనున్న లోకములను ముంచి యుచ్చట చోటు చాలమిచ్చే విష్ణువు నాభియను కాలువములమునఁ బైకివచ్చుచున్న దని భావము. ఈచెప్పటచే నితనికీర్తి మిక్కిలి గొప్పదని స్పష్టమగుచున్నది.

తా. ఓదమయంతీ! యారాజచంద్రుని కీర్తినమాహములు ప్రపంచమంతయుఁ గల విష్ణువుజతరకుహరమును నిండెను. అందలిలోకములు దానియందు.

దుః జేరెను. అనంతర మాపూరము లోపల నిండి చోరుచాలక విష్ణుమూర్తి పొక్కిలి యగుకాలువమూలమున బయలువెడలినది. దానినే దెల్లతామరపూ పని వ్యవహరించుదు. అలం. రూపకము. అతిశయోక్తి. ఉత్పేక్ష.

వ. అనిని చిలయు ననాదరముద్రాముద్రితం బైనహృదయంబు తో నన్నిద్రుమాధర కీకటాధీశ్వరుం గటాక్షింప కుంకిన.

టీ. అనినానాదరమునందు పలుకఁగా, వినియున్, అనాదర...ముద్రితంబు—అనాదరముద్రా=తిరస్కార ముద్రచేత, ముద్రితంబు=చిహ్నితము, విసహృదయంబుతోన్=అయినట్టి చిత్తముతో, అన్నిద్రుమాధర=పగడమువంటి యధరోష్ఠముగల దమయంతి, కీకటాధీశ్వరున్=కీకటదేశాధిపతిని, కటాక్షింపక, ఉంకినన్=మాడకుండఁగా, అని పైపద్యముతో నన్వయము.

ఉ. వేసట లేక భీమపుథివీపతినందనయాననాంబుజో
ల్లానమి క్తిముద్ర పదిలంబుగఁ గన్గొని యాది నాంతసం
ధ్యాసమయాధి దేవత పితామహుపట్టపుదేవి గీకటు
నానిచనం దలంచె మఱిపంచనలీమణిమంచవీధికిన్. 163

టీ. ఆ...దేవత—ఆది నాంతసంధ్యాసమయ=సాయంకాలసంధ్యకు, అధినేత=అధినేతయను, పితామహుపట్టపుదేవి=బ్రహ్మరాణియైన యానందస్వతి, వేసట=అయాసములేక, భీమపుథివీపతినందన=దమయంతియొక్క, ఆననా...ముద్ర=ఆననాంబుజ=ముఖపద్మముయొక్క, ఉల్లాస = సంకోచమందలి, విరక్తిముద్ర=అనురాగము లేకపోవుటను, పదిలంబుగ=జాగరూకతతో, కన్గొని=మాచి, లేక తెలిసికొని, కీకటున్=కీకటాధీశ్వరుని, పాసి=విడిచి, మఱి=అవతలనున్న, పంచ..వీధికిన్—పంచనలీ=అయిదుగురునలులు నధిపనించయున్న, మణి=రత్నమయమైన, మంచవీధికిన్=ఆసనము లున్నప్రదేశమునకు, చనన్ తలంచెన్=వెడల నివ్వపడెను.

తా. సాయంకాలసంధ్య కధిదేవత యగు నానందస్వతి యలమట చెందక దమయంతి కాకీకటాధీశ్వరునియం దనురాగంబు లేదని యెఱింగి నలుడును,

నలవేషధారులై యున్న యింద్రాదులును నుపవేశించినప్రదేశమునఁ జన విత్తా-
నని తలంచెను.

వ. అప్పుడు సరస్వతీదేవినిర్దేశంబున యాసభుఁగ్గులు రాజసమా-
జంబునలనఁ బాపి భోజరాజకన్యకను నిషధరాజపంచకంబు
నుం గదియించుటఁ బరిమళంబులు నందనోద్యానతరుషండం
బులవలనఁ బాపి నధుపమాలికం గల్పపాదపంచకంబునుం
గదియించినచండంబు దోచె ననంతరంబ నలాకృతిఁగరు
లై నయాలోకపాలురం జూపి క్రమంబున.

164

టీ. అప్పుడు, సరస్వతీదేవి నిర్దేశంబున = సరస్వతీయాజ్ఞానుష్ఠాన, యాస-
భుఁగ్గులు = పల్లకి మోచువారు, భోజరాజకన్యకను = దమయంతిని, రాజసమాజం-
బునలన = ఆరాజులవలన, పాపి = తొలగించుకొని పోయి, నిషధరాజపంచకం-
బు = నలపంచకమును, గదియించుట = సమీపింపఁజేయుటను, సరిమంబులు =
సువాసనలు, నందనోద్యాన తరుషండంబులవలన = నందనవనమందున్న యి-
తరవృక్ష సమూహములనుండి, మధుపమాలిక = తుమ్మెదలపంక్తిని, కల్పపాదప-
పంచకంబును = అయిదయిన కల్పవృక్షములను, కదియించినచండంబు = సమీపిం-
పఁజేసినట్టివే, దోచె = కనుపట్టెను. అనంతరంబు-అ = తరువాత, నలాకృతి-
ధరులు - నలరాజురూపమును ధరించినవారు, నిసయాలోకపాలుర = అయిన
యాదిక్పాలకులను, చూపి, క్రమంబున = ఐరుసగా అని ప్రేషద్యముతో
నన్వయము.

గీ. వాణి యిట్లను నక్కిరరవాణి కెలమి

గూఢశబ్దారినంజ్లేషరూఢి మెఱచు

నిర్జరాధీశ్వరులకును నీ నిషధపతికి

వర్ణనావాక్యరచన నీనన్వయము గలుగ.

165

టీ. వాణి = సరస్వతి, నిర్జరాధీశ్వరులకును = ఇంద్రాదులకును, నిషధపతి-
కి = నలునకును, వర్ణనావాక్యరచన = వర్ణించుటయందలి వాక్యరచనచేత,

అన్వయము = సంబంధము, కలుగ్ = కలుగునట్లుగా, గూఢ...రూఢి-గూఢ = గుప్తములైన, శబ్దార్థ = శబ్దార్థములయొక్క, సంక్షేప = కలయికయందు, రూఢి = నిర్ణయము, మిశ్రణ = ప్రకాశింపఁగా, అనఁగా వివిధములైన పదములు సంధివశమున నొకశబ్దమునం దిమిడియుండుటయుఁ బెక్కర్థంబు లొక్కపదమునకు వాచ్యములగుటయు అశబ్దార్థక్షేప వెల్లడియగునట్లుగా నని భావము. ఎలమి = సంతోషముతో, అక్ష్మరవాణికి = ఆదమయంతికి, ఇట్లు అను = ఇట్లు పలికెను.

తా. ఆసరస్వతి తనవర్ణనాచాతుర్యముచే నింద్రదాదులకును, సలరాజునకును సంబంధ మలవడునట్లు శబ్దార్థంబుల క్షేపించుచు సంతసముతో దమయంతి కిట్లు పలికెను.

చ. అతివ! యపవ్యసాయుని ననలవ్యవిఁగోచనపంకజాతుఁ బ్రీ

ణితనిజనీర సేనుని వినిర్జితసర్వమహీభృదావళిఁ

హతచురవద్విరోధిబలు శీ నాత్మచమూచరవారణానన

సుతమదగంధిముద్ధమహిఁజూడుము వీని మహిన్త హేంద్రునిన్.

టీ. ఇంద్రపరమై యర్థము : అతివ = ఓదమయంతీ ! అపవ్యసాయుని = అ + పవి + అసాయు, అని పదవిభాగము. వజ్రాయుధమునకు ఎడఁబాటు లేని వాని, ఎప్పుడును వజ్రాయుధము చేతఁ గలవాని ననుట. అనల్ప...జాతు - అనల్ప = పెక్కుయిన, విఘోచనపంకజాతుఁ = నేత్రపద్మములు కలవాఁడు, అనఁగా సహస్రాక్షుఁ డనుట, ప్రీణిత ... సేను - ప్రీణిత = సంతోషింపఁజేయఁబడిన, నిజ = స్వకీయమైన, వీరసేనుఁ = వీరసైన్యము కలవాఁడు, అనఁగా దనసైన్యమునకు సంతసము గల్గించుచున్నవాఁ డనుట. వినిర్జిత...వళి - వినిర్జిత = జయింపఁబడిన, సర్వ = సమస్తమైన, మహీభృదావళిఁ = పర్వత సమూహము గలవాఁడు, హత...బలుఁ = హత = కొట్టఁబడిన, మదవత్ = గర్వించిన, విరోధి = శత్రువయిన, బలుఁ = బలాసురుఁడు గలవాఁడు - అనఁగా బలాసురునిఁ జంపినవాఁ డని భావము. ఆత్మ...మహిఁ - ఆత్మ = తనయొక్క, చమూ = సేవయందు, చర = సంచరించుచున్న, వారణానన = విఘ్నేశ్వరు ముఖముఁగండి,

స్మృత=ప్రవించుచున్న, మద=మదముయొక్క, గంధి=వాసన గల, యుద్ధమహిర్=యుద్ధభూమిగల, వీనిక్=ఈ, మహిర్=భూమికి దిగివచ్చిన, మహేంద్రునిక్=దేవేంద్రుని, చూడుము.

తా. వజ్రము నెప్పుడును ధరించువాడును, సహస్రలోచనములు గలవాడును, తనసైన్యమును సంతసింపజేయుచున్నవాడును, బర్హతములజయించినవాడును, విరోధియైనబలాసురుని జంపినవాడును, తనసైన్యమందుఁ దిరుగుచున్న గజముఖునిమదగంధముచే వానితలపైన యుద్ధభూమి గలవాడును, భూమికి దిగివచ్చినవాడు నగు దేవేంద్రునిఁ జూడుమా?

టీ. నలపరమైన యర్థము. అతివ=ఓదమయంతీ! అపవృషాయునిక్=తొలఁగిన అపాయముగలవాడును, అనల్ప...జాతుక్-అనల్ప=పెద్దవగు, విరోచనపంకజాతుక్=నేత్రపద్మములు గలవాడును, ప్రీణిత నిజవీరసేనుక్=సంతుష్టునిఁగాఁ జేసినతండ్రి యగు వీరసేనుడు గలవాడును, విన్జిత...విర్లిక్-విన్జిత=జయింపఁబడిన, సర్వ మహీభృదావలిక్=సమస్త రాజబృందము గలవాడును, హత...బలుక్-హత=చంపిన, మదవత్=మదించిన, విరోఃబలుక్=శత్రుసైన్యము గలవాడును, ఆత్మ...మహిక్-ఆత్మ=తనయొక్క, షమాచర=సేన యందు సంచరించుచున్న, వారణ=ఏనుగులయొక్క, ఆనన=ముఖములనుండి, స్మృత=ప్రవించుచున్న, మదగంధి=మదపరిమళము గల, యుద్ధమహిర్=యుద్ధభూమిగలవాడును, అనగా నితనికి మదగజబల మెక్కుడుగాఁ గల దని భావము. వీనిక్=ఈ, మహిర్=భూమియందు, మహేంద్రునిక్=ఇంద్రతుల్యుడయిన నలుని, చూడుము.

తా. ఓదమయంతీ! నిరపాయుడను, విశాలమైన నేత్రములు గలవాడును, దన జనకుడగు వీరసేనుని సంతసింపజేయుచున్నవాడును, సమస్తరాజులను జయించినవాడును, శత్రుసైన్యములఁ గూల్చుచున్నవాడును, సద్ధిక మయిన గజబలము గలవాడును భూమియందు దేవేంద్రతుల్యుడైనవాడునగు నలునిఁ జూడుము.

సీ. భాస్వరరూపపరివన్నుఁ డుద్గతిమంతుఁ

డధికప్రతాపసమన్వితుండు
 హేతినంగూతప్రభూతభూతియుతుండు
 శుచిధనంజయుఁడు విస్ఫూర్తిశాలి
 నానామహాసమిన్తద్యప్రసీధ్నుడు
 సంతతంబు విబుధసంతతికి ముఖము
 లాలితబాలప్రవాళతామకరుండు
 తనకుశాత్రవసముత్కరము త్రూము
 తే. తామరసపత్రనేత్ర యూరతిం డనలుఁడు
 లావు గలవాఁడు యోగ పార్లకులలోన
 బహుతర స్నేహించి మహాబలసహాయ
 సంపదద్దాముఁ డెలమి వీరక్షింపు మితః.

167

టీ. అగ్నిపర మగునర్థము: తామరసపత్రనేత్ర=పద్మదళములవంటి నేత్రములు గల దమయంతీ! భాస్వరరూప సంపన్నుఁడు = దేదీప్యమాన మయిన రూపసంపదగలవాఁడు, ఉద్గతిమంతుఁడు=ఉర్ధ్వగమనముగలవాఁడు. అనగా సంతతంబు నితఃమంటు బుష్పరంజునకెగయుట స్వభావసిద్ధము. అధికప్రతాప సమన్వితుండు=మిక్కిలి గొప్పదగు మష్టస్వర్యము గలవాఁడు, హేతి...యుతుండు-హేతి=జ్వాలలవలన, సంభూత=పుట్టిన, ప్రభూత = అధిక మయిన, భూతి=భస్మముతో, యుతుండు=కూడియున్న వాఁడు. అనగా దనజ్వాలలచే బాధింపబడికారములగు సమస్తవస్తువులను దహించి యధికమగు భస్మముగల వాఁడగుచున్నాఁడనుట, శుచి = పవిత్రతగలవాఁడు, ధనంజయుండు=ధనంజయుఁడనుపేరుగలవాఁడు, విస్ఫూర్తిశాలి=మిక్కిలి యదటుచే నొప్పువాఁడు, నానా...ప్రదీప్తుండు-నానా=పలువిధంబులయిన, మహత్ = గొప్పమయిన, సమిత్ = కాష్ఠములయొక్క, మధ్య=నడుమ, ప్రదీప్తుండు=ప్రకాశించుచున్న వాఁడు, అనగా గొప్పదారువులను దహించుచు బ్రకాశించువాఁడు, విబుధసంతతికి = దేవతాసమూహమునకు, సంతతము=ఎల్లప్పుడును, ముఖము=నోరగు

చున్నవాడు—అనగా యజ్ఞాదులందుఁ దనయందు హోమముచేయఁబడినవాని
స్పృహ దేవతలకిచ్చుచు వారికి ముఖమువంటివాడగుచున్నాడని భావము. 'అగ్ని
ముఖావై దేవా' అనగా దేవతలగ్నియే ముఖముగాఁగలవారు అని వేదప్రమా
ణము, లాలిత...కరుండు-లాలిత = మనోహరమైన, బాల = లేఁతయైన, ప్ర
వాళ = చిగుళ్లవంటి, కర = కిరణములుగలవాడు, తసకుక్, తృణము, శాత్రవస
ముత్కరము = శత్రుసమూహము. అనగా తృణము నెలలీల భస్మముచేయఁగల
వాడని భావము. ఇతండు = ఈవర్ణింపఁబడినవాడు, అనబుండు = అగ్నిహో
త్రుండు, లోకపాలకులలోనక = దిక్పాలకులలో, లావుగలవాడు = సామర్థ్యము
కలవాడు, బహుతర స్నేహరుచి = విస్తారమగు తైలముచేఁగల్గిన కాంతివిశే
షము గలవాడు, మహాబల...ఉద్దాముండు-మహాబల = వాయువుయొక్క, సహ
యసంపత్ = సహాయసమృద్ధిచే, ఉద్దాముండు = అడ్డులేనివాడు, అనగా వాయు
ప్రేరితమైనయగ్నిని నెప్పరును కాంతింపఁజేయ లేరని భావము. ఇతనిక = ఈ
యగ్నిహోత్రుని, వీక్షింపుము = చూడుము.

తా. స్పష్టము.

నలపరమైనయర్థము. భాస్వర...సంపన్నుండు—భా = దీప్తితోను, స్వర =
మధురమైనకంఠస్వరముతోను, రూప = సౌందర్యముతోను, సంపన్నుండు = కూడి
యున్నవాడు, ఉద్గతిమంతుండు = అభ్యుపయముకలవాడు, అధికప్రతాప సమ
న్వితండు = గొప్పతృప్తతేజస్సుగలవాడు, హేతి...యుతుండు. హేతి = ఆ
యుధమువలన, సంఘాత = పుట్టిన, ప్రభూతభూత = అధికైశ్వర్యముతో, యు
తుండు = కూడియున్నవాడు, అనగా నాయుధంబున శత్రురాజులం జంపి వి
స్తారమగునైశ్వర్యమును సంపాదించుచున్నవాడని భావము. శుచిధనంజ
యుండు-శుచి = స్వధర్మముచేతనే, ధనంజయుండు = ధనము నార్జించినవాడు.
అనగా నబుండు తనతాత్రధర్మముచేతనే ధనమార్జించెనని భావము. విస్ఫుర్తి
శాలి = జ్ఞాపకశక్తిచే నొప్పవవాడు, నానా...ప్రదీప్తుండు—నానా = అనేక
ములయిన, మహాసమిత్ = గొప్పయుద్ధములయొక్క, మధ్య = నడుమను, ప్రదీ
ప్తుండు = ప్రకాశించువాడు, సతతంబు, విబుధసంతతికి = పండితసమూహ

మునకు, ముఖమువంటివాడు. అనఁగా బండితులలో నగ్రగణ్యుడని భావము, లాలిత...కరుండు=ఘనోహరమైన లేతచిగుళ్లవలె నెఱ్ఱనిచేతులుకలవాడు, లేనకున్=అనలునకు, శాత్రవసముత్కరము=శత్రుసమూహము, తృణసమానము = అనఁగ శత్రువు లితనికి దృణమువలె సులభముగా నున్నానిపడగినవారని భావము. ఈతండు - అ - నలుడు, అని పదవిభాగము; ఈతండ = ఇతడే నలుండు, లోకపాలకులలోనన్ = దిక్పాలరలో, లావు = బలము, కలవాడు, బహుతర.. ఉద్దాముడు, బహుతర = మిక్కిలిగొప్పవగు, స్నేహారుచి= మైత్రీప్రకాశముగల, అనఁగా సధిక స్నేహముగల యని భావము. ఈచెప్పటచే నితని స్నేహితులు నిష్కపటులని తెల్లమగుచున్నది. మహాబల= గొప్పబలవంతులయొక్క, సహాయసంపత్ = సహాయసమృద్ధిచే, ఉద్దాముడు=అడ్డులేనివాడు. అనఁగా నిష్కపటులగు బలవంతుల తోడ్పాటుండుటచే నితఁడడ్డులేకుండఁ బ్రవర్తించుచున్నాడని భావము, లేక, బహుతర...ఉద్దాముడు—బహుతర=మిక్కిలిగొప్పవగు, స్నేహ=స్నేహము, రుచి=ఇచ్చ అనఁగా జయేచ్ఛయని భావము. మహాబల=గొప్పబలము వీనియొక్క, సహాయసంపత్ = సహాయసమృద్ధిచే, ఉద్దాముడు=అడ్డులేనివాడు. అనఁగా స్నేహాతిశయము జయేచ్ఛ, గొప్పబలమునుండుటచే నందఱును వశపఱుచుకొని నిరర్థకుండై ప్రవర్తించుచున్నాడని భావము. ఎలమిన్=సంతోషముతో, ఇతనిన్=ఈనలుని, వీక్షింపుము=చూడుము.

తే. పరభయంకరపటుగదాశ్రవహరణుండు
దండనిపుణుండు సమవర్తి శ్రధర్తరాజు
మిత్రనందనుఁ డంభోజశీత్ర ! చూడు
మితని దక్షిణనాయకు శ్రనిపుమీఱ.

168

టీ. అంభోజశీత్ర ! ఇతఁడు, పర...ప్రహరణుండు - పర = ఇతరులకు, భయంకర=భయముకల్గించు, పటు=సమర్థమైన, గద=రోగములను, ఆప్రహరణుండు=అంతటను బ్రయోగించువాడు. అనఁగా నితఁడు పెరివారిపై

భయంకరములగు రోగములను బ్రయోగించుచు బాధించునని భావము. దండని పుణుండు=దండమనేడి తన యాయుధమందు మిక్కిలి సేర్పరి, సమవర్తి=అం దఱయందు సమముగాఁ బ్రవర్తించువాఁడు, ధర్మరాజు, మిత్రనందనుఁడు=నూ ర్యుని కుమారుఁడు, ఇతనికొ=ఈ, దక్షిణనాయకుఁ=దక్షిణదిక్కున కధిపతి యగుయముని, ఇంపు=అనురాగము, మీఱకొ=చూడుము. నలపరమైన యర్థముః పర...ప్రహరణుండు—శత్రువులందు భయంకరమైన గదయునాయుధమును బ్రయోగించువాఁడు, దండనిపుణుండు=ప్రజలను శాసించుటయందు సేర్పరుల వాఁడు, సమవర్తి=అం దఱయందు సమానముగాఁ బ్రవర్తించువాఁడు, ధర్మరా జు=బ్రహ్మచర్యాదిరూపముగు ధర్మమునందు సమర్థుఁడు, మిత్రనందనుఁడు = మిత్రులను సంతసింపఁజేయువాఁడు, ఇతనికొ=ఈ, దక్షిణనాయకుఁ, దక్షిణ నాయకుఁడనఁగాఁ బెక్కిండుభార్యలున్నప్పు డంపఱయందును సమానము రాగంబున వర్తించువాఁడు. అట్టిసలుని, ఇంపు, మీఱకొ =అనురాగ మొప్పునట్లు, చూడుము.

తా. స్వప్నము.

క. ధవళాక్షి! చూడు మీతని

భువనాధీశ్వరు నచారభూరిగభీర

త్వవిశేషనిధి నదీనుని

[బ్రవిమలతరవారి నధికబలసత్త్వాధ్యున్.

169

టీ. ధవళాక్షి=తెల్లని నేత్రములు గల పమయంతీ! భువనాధీశ్వరుఁ=జల ముల కధిపతియైనట్టియు, అని “జీవనం భువనం వనం” అని యమరకొశము, అపార...నిధి—అపార=హద్దులేనివాఁడును, భూరి=గొప్పదయిన, గభీరత్వ విశేష=గాంభీర్యగుణాతిశయమునకు, నిధి=స్థాన మైనవాఁడును, నదీనుని= నదులకధిపతియైనవాఁడును, బ్రవిమలతరవారి=మిక్కిలినిర్మలమగుజలము గల వాఁడును, అధికబలసత్త్వాధ్యుఁ=అధికబల=గొప్పబలముగల, సత్త్వ=జలజంతువు లచే, ఆధ్యుఁ=నిండినవాఁడును, అగు, ఈతనికొ=ఈవరుణదేవుని, చూడుము.

నలపరమైనయర్థము. ధవళాక్షి! భువనాధీశ్వరుఁ = లోకమున శధిపతియు,
అపార...నిధిఁ - అపార = విస్తారమైన, భూరి = బంగారము, గభీరత్వవిశేష =
గాంభీర్యగుణము, నిధి = నిధులును గలవాఁడు, ఇప్పుడు, “ అదీనుని ” అని పద
విభాగము, అదీనుఁ = దైన్యమును లేనివానిని, ప్రవిమలతరవారి - ప్రవిమల =
స్వచ్ఛమైన, అనఁగా ధగధగలాడుచున్న, తరవారిఁ = కత్తి గల్లినట్టియు, అధి
కబలసత్త్వాధ్యు - అధిక = గొప్పదగు, బల = దేహబలసామర్థ్యముచేతను, సత్త్వ =
ప్రయత్నముచేతను, అధ్యుఁ = నిండినవాఁడును, నగు. ఈతనిఁ = ఈనలరాజును,
చూడుము. అనఁగా సధికమగుదేహబలమును, యుద్ధాదులం దధికమగు ప్రయ
త్నమును గల్గి పక్షింపునలరాజును వరింపు మని భావము.

వ. అని యాఖండలు గుఱించియు నగ్ని నుద్దేశించియు నంతకు
లక్ష్మించియు నంబుపతింగూర్చియుఁ ద్రిభువనార్చితచరణార
వింద యగునరవిందభవుదేవి తదీయమాయాగూఢంబులకు
ననురూపంబుగాఁ బ్రత్యేకంబ యుభయార్థనచననమర్థంబు
లగువర్ణనావాక్యంబులం బ్రబోధించిన విదర్భధాత్రీపతిపుత్రి
నేత్రత్రోత్రంబులూ జూచియు వినియు నితం డిలండని నిర్ణ
యింపనేరక యెదురుబు డోలాంధోళనంబు నొంద విధిపజ్జను
నిషేధంబుత్రోత్రంబు బోవనితలంపున నిలింపనిషధరాజులను
నలువుర విస్తమస్తేరంబు లగువిలోకనంబుల ననలోకించునది
క్రమంబున భారతనిర్దేశంబున నై సర్గపిలాసభాసమానుం
డును నసమానరూపరేఖావిడంబిత శంబరారాతియు నగు
నిషధభూపతిం జూచె నప్పుడు.

170

టీ. అని, అఖండలుఁ గుఱించియు = ఇంద్రునిగూర్చియు, అగ్నిఁ, ఉద్దే
శించియు, అంతకుఁ, లక్ష్మించియు, అంబుపతింగూర్చియు = పరుణునిగూర్చి
యు, త్రిభువన...వింద - త్రిభువన = మూఁడులోకములనారిచేతను, అర్చిత =
పూజింపబడుచున్న, చరణారవింద = పాదపద్మములు గలది, అగు నరవిందభవు

దేవి=అయిన సరస్వతీదేవి, తప్తీయమాహూహపంబులకుఁ = అయింద్రాదుల
 మాయాకారములకు, అనుమాపంబుగాఁ = తగునట్లుగా, ప్రత్యేకంబు=వేర్వేరు
 గానే, ఉభయార్థవచనసమర్థంబులు=రెండర్థములు గలవచనములచే సమర్థము
 లయినవి, అగుచర్లనావాక్యంబులఁ = అయిన ఇల్లించుచున్న వాక్యములచేత,
 ప్రబోధించినఁ = తెలుపఁగా, విదర్భధాత్రీపతిపుత్రి = దమయంతి, నేత్రశ్రో
 త్రంబులఁ = కన్నులచేతను, చెవులచేతను, చూచియుఁ = ఇంద్రాదులరూపము
 లఁ గనుఁగొనియు, వినియుఁ = వారిగుణవర్ణన మాలించియు, ఇతండు ఇతండు
 అని=ఇతఁడే నలుఁ డని, నిర్ణయింపఁగ నేరక=నిశ్చయింపలేక, డెందంబు=దమ
 యంతిమనస్సు, డోలాందోళనంబుఁ = ఉయ్యెలవలెఁ జొంచుల్యమును, ఒం
 దఁ = పొందఁగా, అనఁగా నలరూపధారు లయినయింద్రాదులను జూచి వా
 రిలో నెఁడు నలుండో నిశ్చయింపలేక దమయంతిచిత్తము మిక్కిలి చలించి
 పోయెనని భావము. విధిపజ్ఞుఁ = సరస్వతీ నియోగముచొప్పున వారిలో నొకని
 వలించుటకుఁగాని, నిషేధంబుతోనను=వల దని నిషేధించుటకుఁగాని, పోవని
 తలంపునఁ = వెళ్లఁజొక్కిచే, అనఁగా దమయంతి సరస్వతి చెప్పినచొప్పునఁ
 జేయుటకుఁగాని, వలదని నిషేధించుటకుఁ గాని సమర్థురాలు కాలేదనిభావము.
 నిలిపనిషధరాజులను = దేవత లను నలరాజును, నలుపురఁ, విస్తయస్తేరం
 బులు = అశ్చర్యమువలన వికస్మితవి, అగు విలోకనంబులఁ = అయినట్టి
 చూపులచేత, అఱికించునది = చూచుచుండిన దమయంతి, క్రమంబునఁ,
 భారతీదేవి స్థితంబునఁ = సరస్వతి నియోగముచేత, నైసర్గిక ... మాను
 డును—నై సర్గికస్వభావసిద్ధ మైన, విలాస=కాంతులచే, భాసమానుండును =
 ప్రకాశించువాడును, అనమాన...రాతియుఁ—అనమాన=సాటిలేని, రూపరే
 ఖా=సౌందర్యసంపదచే, విడంబిత=అనుకరించుచున్న, శంబరారాతియుఁ =
 మన్మథుండు గలవాడును, అగునిషధభూపతిఁ = అయిననలరాజును, చూచెఁ,
 అప్పుడు.

క. శారద మధురాలాపవి

శారద యింద్రాద్వాశ్చమనసనిలేశమతి

ద్వారమున నిషధపతిఁ గై

వారం బిసరింపఁ దొడఁగె నాచాప్రాధిన్.

171

టీ. మధురాలాపవికారద = మధురవాక్యములు పలుకుటందు నేర్పుగల, కారద=సరస్వతి, ఇంద్ర...ద్వారమునఁ=ఇంద్రాగ్నియమఁపరుణుల నుతించు నట్లుగా, నిషధపతిఁ=నలరాజును, వాచాప్రాధిన్=వాక్చాతుర్యముచే, కై వారంబు=స్తోత్రము, బిసరింపఁ తొడఁగెన్=చేయ నారంభించెను.

తా. మధురాలాపములు పుక్కుటయుందు చాతుర్యముగల సరస్వతి, యింద్రాదులకుఁ గూడ సర్థము సంపాదించునట్లు నలరాజును వాక్చాతుర్యముచే స్తోత్రముచేయ నారంభించెను.

తే. నలిననేత్ర! ప్రత్యర్థిదానవశతాహి

తాత చేష్టాగరిష్ఠత నంసి చూడ

నితఁడు జీమూతవాహనుఁ గింతు నిక్క

మింపు పొంపిరివ్రావ నీక్షింపు మితని.

172

టీ. నలిననేత్ర=పద్మములవంటి నేత్రములుగల చమయంతి! ప్రత్యర్థి...గరిష్ఠతఁ—ప్రత్యర్థి=ప్రతియాచకుని గూర్చియు, దానవశతా = దానపరాధినత్వముచే, అనఁగా దానగుణముచే యాచకులకు పశుండగుచున్నవాఁడని భావము. ఆహిత=చేయఁబడిన, చేష్టా=యాచకుల కనుకూలమగువ్యాపారమందలి, గరిష్ఠతఁ=గొప్పతనముచే, అరసిచూడఁ=అలోచింపఁగా, ఇతఁడు=ఈమహారాజు, జీమూతవాహనుఁడు = జీమూతవాహనుఁ డనురాజునకు సాటి వచ్చువాఁడు, అనఁగా నీరాజు దానగుణముచే జీమూతవాహనున కెవచ్చు నని భావము. ఇంత నిక్కము=ఇది సత్యము, ఇంపు=ఆనందము, పొంపిరివోవఁ=అతిశయించునట్లుగా, ఇతనిన్, వీక్షింపుము=చూడుము. ఇంద్రపరమైన యర్థము. నలిననేత్ర! ప్రత్యర్థి...గరిష్ఠతఁ - ప్రత్యర్థి=శత్రువులయిన, దానవశత=నూలుల సంఖ్యగల రాక్షసులకు, ఆహిత=ప్రతికూలమయిన, చేష్టా=వ్యాపారముచే, గరిష్ఠతఁ=క్రీష్ణత్వమును, అరసి చూడఁ, ఇతఁడు=ఈమహారాజు, జీమూత

వాహనుడు = మేఘములు వాహనములుగాఁ గలవాఁడు అనఁగా నింద్రుఁడే యనుట. ఇట్టి యింద్రునిఁ జూడుము. జీమాతవాహనుఁ డనునొక విద్యాధరవా యకుఁడు పామునరక్షించుటకై తనప్రాణముల నిచ్చినమహాదాత. (కథాసరితాగరము. 12-లం. 23-త.)

తా. ఓపమయంతీ ! స్రతియానకునికిని దానగుణముచే వెశుండై యాయాచుల కనుకూలవ్యాపారము చేయుచున్న యీరాజు జీమాతవాహనునితో సమానుఁడు. ఆనంద మతిశయించునట్లు లీతనిఁ జూడుము.

వ. మఱియు నితండు హుతవహుండునుంబోలె బహువిగాఢ మఘవదధ్వరాజ్యాభిషేక వికస్వర తేజోవిరాజితుం డీశాన మూర్తి భేదంబును దండధరుండునుం బోలె బరప్రాణోత్కాంతిదాన సమర్థశక్తిసంపన్నుండును సంజ్ఞానందకరుండును వరుణుండునుంబోలె బ్రతికూలవాతి ప్రచారచటుల వాహినీ సహస్ర సంసేవితుండును బ్రచేతసుండు నితనిం గనుంగొను మిప్పుడు పంచకంబునందు నీకుం గన్నిచ్చకు వచ్చునతని వరియింపు మని పలికి పలుకుందొయ్యలి యూర కుండె నప్పుడు మాయానిషధరాజకాయచ్చాయాంతర్వర్తులగు విబుధచక్రవర్తుల నలువుర నతిక్రమించి పంచమకోటి యగు నలునియందుఁ బురాకృతపరిపాక వాసనావశంబుననో పరమపాతివ్రత్యగుణగౌరవంబుననో జాత్యంతరసంగతి గ్రహణంబుననో యుక్కురంగలోచనచూపు నెలవుకొనియె వెండియు.

173

టీ. మఱియున్, ఇతండు = ఈరాజు, హుతవహుండునుంబోలెన్ = అగ్ని హోత్రుఁడవలె, బహు...రాజితుండు-బహు = మిక్కిలి, విగాఢ = సేవింపబడిన, మఘవత్ = భేదేంద్రునియొక్క, అధ్వ = మార్గముగల, అనఁగా దేవేంద్రుం డొనరించుచున్న పాలనపద్ధతిగల, రాజ్యాభిషేక = దొరతనమందలి అభిషేకమువలనఁ

గలిగిన, వీకస్వర=ప్రకాశించుచున్న, తేజః=తేజస్సుచే, విరాజితుండు=ప్రకాశించు చున్నవాడు, ఈశానమూర్తిభేదంబును-ఈశాన=ఈశానుఁ డనెడిలోక పాలకునియొక్క, మూర్తిభేదంబును=అపరస్వరూపుఁడును, అనఁగా రాజు లోక పాలరయంశమునలనజనించు నన్నప్రఖ్యాతికలవాడు. అందులకుఁ బ్రమాణము, శ్లో॥ “అష్టభిర్లోకపాలానాం మాత్రాభిర్ద్విర్ద్విమితోన్మప” అని చెప్పఁబడి యున్నది. అగ్నిపక్షమందు, బహు...విరాజితుండు-బహు=పెక్కుసారులు, విగాఢ=ప్రవేశించిన, మఘవత్=ఇంద్రుఁడుగఁగ-ఇంద్రున కుద్దేశింపఁబడినట్టి య నుట, అధ్వర=యజ్ఞములందు, ఆజ్యాభిషేక=ఘృతప్రవాహముచే, వికస్వర=ప్రకాశించుచున్న, తేజః=కాంతిచే, విరాజితుండును=ప్రకాశించుచున్నవాడును, ఈశానమూర్తిభేదంబును=శంకరుని యుష్టమూర్తులలో నొకటియును, దండధరుండునుంబోలెఁ=యమునివలె, పర...సంపన్నుండును, పర=శత్రువులకు, ప్రాశోత్కాంతి=మరణమును, దాన=ఇచ్చుటయుందు, సమర్థ=తగియున్న, శక్తి=శక్తిచే, సంపన్నుండు=కూడుకొని యున్నవాడును, సంజ్ఞానంపకరుండును—సంజ్ఞ=చక్కఁగాఁ దెలిసినవారికి, అనఁగా బండితులకనుట-లేకతనపేరి చేతనే, అనంపకరుండు=అనంపముకలిగించువాడును; యమపక్షమందు-పర... సంపన్నుండును-ఇతరుల ప్రాణముల నపహరింపఁజాలిన శక్తిచే నొప్పుచున్న వాడును, సంజ్ఞానంపకరుండును=తల్లియైన సంజ్ఞానవి కానంపము గల్గించు వాడు నని యర్థము. పరుణండునుం బోలెఁ= పరుణదేవునివలె, ప్రతి... నేవీతుండును-ప్రతికూలవాత = ఎదురుగాలియొక్క, ప్రచార = ప్రసరణము గల, చటుల = వేగముగల, వాహినీ = నేనలయొక్క, సహస్ర = వేయింటిచే, సంనేవీతుండును=నేవింపఁబడు చున్నవాడును, అనఁగా నీనలాఢు శత్రువుల సంహరింపఁజాలిన నేనలు కలవాడు, ప్రచేతసుండును = గొప్పమన స్కుగలవాడును; పరుణపక్షమందు—ప్రతికూల...నేవీతుండును - ప్రతికూల= తీరములనుగూర్చి, వాత=గాలియొక్క, ప్రచార = త్రోవుడుగల, చటుల= వేగముగల, వాహినీసహస్ర=వేయినదులచేత, సంనేవీతుండును=నేవింపఁబడు చున్నవాడును, ప్రచేతసుండు=ప్రచేతసుఁ డను పేరు గలవాడును. అనఁ

గాఁ బ్రతితీరమును గాలిచేఁ ద్రోపువడి ప్రవహించు నదీసమూహముచే నేవింపఁబడుచున్నాఁ డనుట. అగు, ఇతనికొ = ఈరాజును, కనుంగొనుము. ఇప్పుడు పంచకంబునందుకొ = ఈ యైదుగురయందును, నీకుకొ, కన్నెచ్చుకు వచ్చునతని = కంటికి వచ్చినవానిని, వరియింపుము, అని పలికి, పలుకుందొయ్యలి = సరస్వతి, ఊరకుండె, అప్పుడు, మాయానిష...ర్వర్తులు - మాయానిషధరాజ = మాయా నలునియొక్క, కాయచ్చాయా = శరీరకాంతిలో, అంతర్వర్తులు = సర్తించుచున్నవారు, అగు విబుధ చక్రవర్తులకొ = అయినట్టి యింద్రదాదులను, నలువురకొ, అతిక్రమించి = దాటి, పంచమకోటి = అయినపవక్షమందున్న వాఁడు, అగు నలునియందుకొ, పురాక్య...వశంబుననో - పురాక్యత సుక్యత = పూర్వజన్మపుణ్యముయొక్క, పరిపాక = పంటయొక్క, వాసనా = సంస్కార మునకు, నశంబునకొ = అధీన మగుటచేతనో, పరమ...గౌరవంబునకొ + ఓ - పరమ = గొప్ప, పాతివ్రత్యగుణ = పాతివ్రత్య మనెడిగుణముయొక్క, గౌరవం బుననో = అతిశయముచేతనో, జాత్యంతర సంకతి గ్రహణంబుననో = జన్మాంతర పు(తమయిద్దఱ)సంపర్కమును గ్రహించుటచేతనో, అమృతరంగలోచన మాపు = ఆదమయంతిచూపు, నెలవుకొనియొకొ = స్థిరపడియెను, వెండియున్.

క. ద్వాపర మపుడు విదర్భా

త్త్వాపాలతనూజమనను కలగించెఁ గలి

ద్వాపరములు నలదమయం

తీపరిణయమునకు సమ్యక్తింపనివె కదా?

174

టీ. అపుడు = ఆ స్వయంవరసమయమందు, ద్వాపరము = సందేహము, విదర్భత్త్వాపాలతనూజ మనసుకొ = ఆదమయంతి చిత్తమును, కలగించెకొ = బాధించెను, కలి ద్వాపరములు = కలిపురుషాఁడును సందేహమును, నలదమయంతి పరిణయమునకుకొ = నలదమయంతుల వివాహమునకు, సమ్యక్తింపనివె కదా? = ఇవ్వనడనివె కదా? ఇచ్చట, కలిద్వాపరములు = కలియుగ ద్వాపరయుగము లనియు నర్థము వచ్చుచున్నది. ఆయర్థమునందు నలదమయంతులు కలియుగ ద్వాపరంబులలో లేనివారు కావున వారిపెండ్లి నవి యంగీకరింపలేదని భావము.

తా. ఆస్వయంవరసమయమందు సందేహము దమయంతిచిత్తమును బాధించెను. కలియుంఁగ నలుని బాధించెడిని. కలిపురుషుడును సందేహమును, నలదమయంతుల పరిణయమును నిష్ప్రజనివే కదా?

చ. స్ఫుగదవలేపత్తి నిషధభూవతు లేవురు కారణంబుగాఁ
బరువడినొయ్యనొయ్యయుగరీపత్పరిమోహయమాణబాణుడై
మరుఁడువికర్ణరాజసుతమానసముం గలఁగింపఁబూనుచున్
శరములసంఖ్యకున్ ఫలము నీ సమృద్ధిఁగాంచి నటించుకుండునే.

టీ. మరుఁడు, స్ఫురదవలేపత్తి = ఉద్రేకించినగర్వియు గలవాఁ డగుటచే, నిషధభూవతులు = నలరాజులు, ఏవురు కారణంబు గాన్ = ఆ యొదుగు రను బురస్కరించుకొని, లేక యాయొదుగురను పేతువుగాఁ జేకొని, పరుషడిన్ = క్రమముగా, ఒయ్యిన్, ఒయ్యిన్ = మెల్లమెల్లగా, యుగ... బాణుడై = యుగ పత్ = ఒక్కమాత్రే, పరిమోహయ మాణ = మోహము కల్పించుచున్న, బాణుడై = బాణములు కలవాడై, వికర్ణరాజసుతమానసమున్ = దమయంతిచిత్తంబును, కలఁగింపఁ = చలింపఁ జేయుటకు, పూనుచున్ = సమకట్టుచు, శరముల సంఖ్యకున్ = బాణసంఖ్యకు, ఫలమున్ = సాఫల్యమును, సమృద్ధిన్ = ప్రియముచే, కాంచి = పొంది, నటించుకుండు నే = నటించఁదా? అనఁగాఁ దనబాణముల సంఖ్యకు సాఫల్యమును బొందక మానఁ డని భావము. ప్రత్యేకముగా నైదుగురయందును దమయంతి కనురాగము గలుగుటకు నైదుగురను బ్రత్యేకముగాఁ బురస్కరించుకొని యొక్కొక్క బాణము దమయంతిపయిఁ బ్రయోగించుటచే నామెకు నలత్వబుద్ధిచే నైదుగురయందును వేఱువేఱు ననురాగ మొక్కమాఱుదయించెను గాన తనబాణసంఖ్యకుఁ దగినఫలము మరునకు లభించెనని భావము. మఱియు నామె కయిదుగురయందు నొక్కమాఱు సమమగు ననురాగ ముదయించినది కనుకనె వారిలో నెవ్వరిని పరింపలేక సందిగమానస యయ్యె. నలేతరుల యుం దనురాగ ముదయించుటచే నా పాతివ్రత్యము భగ్నమయిన దని చెప్పరాదు. నలత్వబుద్ధిచేతనే యాయనురాగ ముదయించినది కాన నట్టిభోషంబున కవికాళము లేదు.

తా. స్పష్టము.

చ. వెలయఁగఁ బంచనైషధినిభేదము నేర్పఱుపంగలేక యా
కులత వహించి యిట్టితఱిఁగ గూరిమినెచ్చెలియొద్ద నుండినం
దెలియఁగఁజూపి చెప్పనకదేమని డెందమునం దలంచె నిం
పలర నరాళకేశి యమరాలయ హేమమరాళపుంగవున్.

టీ. అరాళకేశి=అకములైన కేశములు గల దమయంతి, వెలయఁగఁ=బా
గుగా, పంచనైషధి=అయ్యెదుగుర నలులయొక్క, విభేదము, ఏర్పఱుపంగ
లేక=చేయలేక, అనఁగా సమానాకారములతో బొల్పుచున్నయాయెదుగుర
లో వీఁడు సత్యనలుం డనెడివిభింగము చేయలేక, అని భావము. అకులతఁ
వహించి=తోట్రుపడి, ఇట్టితఱిఁగ=ఇట్టిసమయమందు, కూరిమినెచ్చెలి=ఆప్త
స్నేహితుఁడగువాంస, ఒద్దఁ, ఉండినఁ, తెలియఁగఁ=స్పష్టమగునట్లుగా,
చూపి, చెప్పనకదే=వీఁడ నలుండని తెలియఁజెప్పనగదా, అని, డెందమునఁ=
మనమందు, ఇంపు అలరఁ=ప్రేమ యొప్పునట్లుగా, అమరా...పుంగవుఁ=
సత్యలోకవాని యైన బంగారపుహంసశ్రేష్ఠమును, తలంచె=స్మరించుకొనెను.

తా. ఆదమయంతి యాయెదుగురలోను నలుం డెవ్వండ్లో తెలిసికొలేక
యిట్టి సమయమునందుఁ బూర్వము తనకు నలునిగుణములు వర్ణించి చెప్పిన
హంసరాజును సమీపముననున్న నానలునిఁ దెలిసికొని నాకుఁ జెప్పుమగదా యని
యాహంసంబును దలంచుకొనెను.

వ. శంకాలతావితానం బనేకనలావలంబి యగుచుం బ్రబ్ధివం
గడునిబ్బరం బగువిభ్రమంబున నావిదర్భసుభ్రూలలామం
బు నెమ్మనంబున నిట్లని వితిర్కించు. 177

టీ. శంకాలతా వితానంబు=శంక లనెడి తీఁగలప్రాకులు, అనేకనలావ
లంబి = అనేకనలరాజుల నాశ్రయించినది; లతాపక్షమున-అనేకములగుత్సణ
ముల నాశ్రయించినది. అగుచుఁ ప్రబ్ధివఁ=పద్ధిల్లఁగా, కడుఁ, నిబ్బరంబు=

వృక్షము, అశ్మధమంబునఁ = అయిన్చొంతిచే, ఆవివర్చసుభూలలామంబు =
ఆదమయంతి, నెచ్చునంబునఁ, ఇట్లు, అ, విక్రియఁదెన్ = సంజేహించె.

సీ. ద్వివిధచంద్రమతిప్రసీదయో కా కతి

స్వచ్ఛపదార్థోపసర్పణంబౌ
యంగులీముఖపీడితాక్షివిక్రయ యొక్కొ
మకరాంకుశాంబరీమహిమ యొక్కొ
విరహకాలోద్భాంతిరవిభవానుచృత్తియో
రూపింప నలువిశ్వరూపమొక్కొ
గణుతింప వేల్పులరకపటనాటక మొక్కొ
భారతీపరిహాసరథంగి యొక్కొ

తే. కాక యాయేవురందు నొక్కరుఁడు నలుఁడొ
మారుఁ డొక్కఁడొ యొక్కఁడు పురహారపుంహా
వరుస నున్న యీ చక్కనిరవా రిగువురు
దేవతా వైద్యయుగ్మంబౌ తేలియరాదు.

178

టీ. ద్వివిధ...ప్రతీతియొ-ద్వివిధ=రెండు తెలుగులైన, చంద్రమతి = చంద్రులనెడి బుద్ధియొక్క, ప్రతీతియొ=తోచుటయో, అనఁగా నొకనలునియంద నేకనలబుద్ధి యొకచంద్రునియందు ద్విచంద్రబుద్ధివలెనే భ్రాంతిపలన గలిగినది కాఁబోలు నని భావము. కాక, అతిస్వచ్ఛపదార్థోపసర్పణంబు ఓ= అద్దమువలె బింబగ్రాహకములైన స్వచ్ఛపదార్థములసమీపమందుండుటయో- అనఁగా నద్దమువలెటి స్వచ్ఛపదార్థములచెంత నుండుటచేత, నలుప్రతిబింబము లిట్లు కానవచ్చుచున్నవి కాఁబోలునని భావము. అంగులీముఖ=వ్రేలికొనచేత, పీడిత=పీడింపబడిన, అక్షి=కంటియొక్క, విక్రియయొక్కొ=వికారమో, మకరాంకుశాంబరీమహిమయొక్కొ=మన్మథుని మాయాప్రభావమో, విరహ... వృత్తియొ-విరహకాల=వెనుకటి విరహకాలమందలి, ఉద్భాంతిరవిభవ=ఎక్కుడుభ్రాంతియొక్క, అనువృత్తియొ=అనువర్తించుకొనుటయో, అనఁగా విరహ

వసయందు సంతతము నలస్తరణమెయుండుటచే నేదిక్కుజూచినను దమయంతికి నలుండే కానవచ్చుచుండెనని వ్యాంపఁబడినది. అయవస్థయిప్పుడు మగుడఁదనకు వచ్చెను గాఁబోలునని తలంచెనని భావము. రూఁపంబు = అలోచింపఁగా, నలువిశ్వరూప మొక్కొక = నలుఁడుదాల్చినవిశ్వరూప మొక, అనఁగా నలుఁడంతటఁదానయ్యెయుండెనో, గణుతింపఁ, వేల్పులక పటనాటక మొక్కొక = దేవతలాడించుచున్న మాయానాటక మొక, భారతీపరిహాసభంగి మొక్కొక = సరస్వతీయొక్క పరిహాసపురీతియొక - అనఁగా సరస్వతీ నలుఁడ దప్ప వేతొకని విరింపనని వర్తించుచున్నదమయంతిని మోసపుచ్చి మఱియొకని విరింపఁజేసి తరువాతఁ బరిహాసము చేయుటకై సరస్వతీ యిట్లు చేసినది కాఁబోలునని భావము. కాక, ఈయేవురందుఁ = ఈయేమగురుయందును. ఒక్కరుఁడు, నలుఁడొక = నలుమహారాజుగాఁబోలును, ఒక్కఁడు = మఱియొకఁడు, మారుఁడొక = మన్మథుఁడు కాఁబోలును, ఒకడు = వేతొకఁడు, పురూరవుండొక, ఐరుపఁ = క్రమముగా, ఉన్న, ఈచక్కని వారిరువురును, దేవతావైద్యయుగ్గంబొక = అశ్వీదేవతలలో, తెలియఁ, రాదు = అలవిగాదు.

తా. ఒకనలునకు మాటుగా నింతమంది నలులు గానవచ్చుట, యొక్కచంద్రునియందు వివిధచంద్రబుద్ధిని గల్గించు భ్రాంతిచేతనో, లేక నిర్మలపదార్థముల చెంతమండుటచేతనో, లేక ప్రేలికొనఁచే గన్న నలుపుకొనుటవలన గల్గిన వికారముచేతనో, మన్మథునిమాయామహిమవలననో, సంతతస్తరణముచే నన్నిచోట్ల నలుఁడ జూపించి విరహావస్థ మగుడ సంప్రాప్తమగుటచేతనో, నలుఁడు విశ్వరూపము గాల్పుటచేతనో, నేవత లాడించు కపటనాటకముచేతనో, సరస్వతీదేవి తనప్రభావముచేత నన్నిఁ బరిహసించుటకై యిందఱునలులను సృజించుటచేతనో, తెలియరాకున్నది. వీరిలో నొకఁడు నలుఁడు. రెండవవాఁడు మరుఁడు. మూడవవాఁడు పురూరవుఁడు. తక్కిన యిరువురు నశ్వీదేవతలు నగుదురెమో, యింతేనియుఁ చెలియరాకున్నది.

గీ. విబుధవరులేని ప్రణమిల్లి ३ వేడికొందు

నలుని వా రేల యిత్తురు ३ నాకు నతని

మదనశోషణ దాణసంపాతవీత

ఘనకృపాసింధుగవ్వారాకారమతులు.

179

టీ. విబుధవరులేని=ఈమంచకములం దున్నవారు దేవతలయినచో, ప్రణమిల్లి=నమస్కరించి, నలునిన్=నలరాజును, వేడికొందున్=యాచించెదను. అనఁగా నీమంచెలందున్నవారు నేనూహించినట్లు నలమన్నధపురూరవాదులు కాక దేవతలే యైనచో నమస్కరించి నలుని నాకన్వీంపుడని ప్రార్థించెదను, మదన... మతులు-మదన=మన్నఘనియొక్క, శోషణ=శోషణమునుపేరుగల, అనఁగా నెండింపజేయునదని యర్థము, బాణ=అస్త్రముయొక్క సంపాత=పడుటచే, వీత=శోషింపజేయఁబడిన, ఘన=గొప్పదగు, కృపాసింధు=దయాసముద్రము గలవారగుటచే, గవ్వారాణి=బోలెయినగోతులవంటి, ఆకార=రూపముగల, మతులు=మనస్సుగలవారయి, అగు, వారు=ఆదేవతలు, నాకున్, అతనిన్, ఏల? ఇత్తురు?=ఎందులకొసంగుదురు? అనఁగా సత్యపూజనాదులచే నా ప్రార్థనమొసంగని దేవత లిప్పట్లునఁ గామాయత్తచిత్తులై కావుననే మదనశోషణాస్త్రముచే నెండిరసహీనములై కావుననే దయాహీనములైయున్నచిత్తములు గలవారైయుండి నాశోక్కియై నెఱవేర్తురు? కానవారిఁ బ్రార్థించుట తగదనిభావము. ఇందుఁ గొన్నిప్రతులతో “నలునివారలెత్తురు నాకునతని” అని పాఠములు గనవచ్చుచున్నను, నలుని వారేల యిత్తురన్న పాఠమే మూలమునకు సరిగానుండుటచే నట్లు దిద్దఁబడెను. మూలము-శ్లో॥ యాచే నలం కిమమరానధవా తదర్థం । నిత్యార్చనాదపి మమాభీష్టై రలంకైః । కందర్పశోషణ శీలముఖపాతవీత । కారుణ్యనీరసిధిగవ్వరఘూరచిత్తైః ॥ అని యున్నది.

తా. స్పష్టము.

క. మంచకమధ్యస్థితము

ద్వంచకపంచకమునందురవరుసమెయిల బరీ

క్షించెద నేనొక్కొంచుక

పంచజననుపర్వలక్ష్మ్యోపర్వశ్రేణిన్ .

180

టీ. మంచక...పంచకమునందు -మంచకమధ్య=మంచెలనడుమ, స్థిత = ఉన్నట్టి, మద్వంచక=నన్ను మోసపుచ్చెడి, పంచకమునందు =విదుగురయందును, పరుసమియి=క్రమముగా, నేను, ఒక్కించుక=కొంచెము, పంచ... శ్రేణి - పంచజన = మనుష్యులయందును, సుపర్వ = దేవతలయందును, లక్ష్య=చూడవలసిన, పర్వ=గుఱుతులయొక్క, శ్రేణి=వరుసను, పరీక్షించెదక=పరిశీలించిచూచెదను, అనగా మానవులకును, దేవతలకును, భేదమును జూపించు ముఖ్యమైన చిహ్నములను—అనగా జెమట పట్టట నిమేషము భూస్వర్గము, పుష్పదులు వాడుట, మొదలగునవి మానవులకుండును. దేవతలకుండును. కాన యట్టివానిని నేను జక్కగాఁ బరిశీలించిచూచి నలుని గుర్తించెదనని భావము.

తా. అంతట దమయంతి మంచకగతులై సమానాకారులై నలుని గుర్తింపకుండ మోసపుచ్చు నీయుదుగురయందును, నేను దేవమానవులకుండు ముఖ్యచిహ్నములను బరిశీలించి నలుఁ డెవఁడో తెలిసికొందును.

వ. అనుచు నేవురం గలయం గనుంగొని యందు. 181

టీ. స్పష్టము.

మ. ధరణింబొందనికోమలాంఘ్రికమలద్వంద్వంబులుకాఘర్తశీకరయుక్తంబులు గానిఫాలములు పక్షిక్షోణులంబులైకేసరముల్ గందనిపూవుదండలు నిమేషవ్యాఖ్యైకొనిదృక్స్వరసీదంబులునల్వరందుఁగనియెంతగాంతాలలామంబొగిన్.

టీ. కాంతాలలామంబు=దమయంతి, ధరణి=భూమి, హందస్ కోమలాంఘ్రికమలద్వంద్వంబులు=తాకనిమృదునయిన పాదపద్మయుగళములు, ఘర్తశీకరయుక్తంబులు=చెట్టుటబిందువులతోఁ గూడినవి, కానిఫాలములు=కానట్టి నుదుల్లును, పక్షిక్షోణుల=పక్షిప్రదేశములందు, పత్రకేసరముల్=దళములును, గింజల్కములును, కందనిపూవుదండలును=వాడిపోనిపుష్పమాలికలును, నిమేషవ్యాఖ్య=తెప్పపాటువ్యాఖ్యానమును—అనగా నలుఁడనిచెప్పటను, కై

కోనిచ్చక్కరనేజంబులు=పొందని నేత్రపద్మములును, ఒగి=వరుసగా, నల్లురండుకొ, కనియొక=చూచెను. అనగా పాదములు భూమిని దాకకుండుట, చెమ్మట వొడముకుండుట, పూలదండలు వాడకుండుట నిమేషములేకపోవుట, అనుమానపులకు లేని యాలక్షణంబులు నల్వురయందు, జూచెనని భావము.

తా. ఆదమయంతి పుడమినిసోకనిపాదపద్మములను, చెమ్మటలేని ఫాలములను తొమ్మనందు వాడని పుష్పమాలికలు తెప్పపాలును బొందని నేత్రపద్మములును నల్వురయందున్నట్లు చూచెను.

వ. కని యైదవనాడు నిషధరా జగుట యెఱింగి దేవతావ్రసాదంబు లేక యేకార్యంబు ఫలింపనేరదు. ప్రవక్షీణప్రక్రమణాలవాలనిలేపధూపానరణాంబు సేకంబుల ననేకంబు లగుఫలంబు లీజాబుటజేసి వేల్పులు కల్పద్రుమకాననంబులు సుపర్వులకుం జేయునమస్య* సర్వార్థసిద్ధిసాధకసమస్యవిబుధసేవ యఖిలాభీష్టప్రదానసురభియనుచు సభాజనం బెల్ల విస్తయం బంది కనుంగొనుచుండ దివిజనభాజనంబునకుం బ్రారంభించి నైశద్యహృద్యంబులగుప్రస్తుతిప్రసూనస్తంభకంబుల నింద్రదాందిదేవచతుష్టయంబుసంతుష్టి నొందించి తత్ప్రసాదలబ్ధంబైనబుద్ధివిధమంబున నమర్త్యవిలక్షణంబులగుధరణికోదనం స్పర్శనంబును, బ్రహ్మదబిందునిష్కందనంబును, గుసుమమాల్యమ్నాని యాదిగాఁ గలచిహ్నంబులను సందేహంబు వాసి మనంబునకుం జూపునకును సంవాదంబు సమకూడినం గండర్పమందాక్షంబులకు నశంపద యై చంచలం బగుకటాక్షం

* ఇటఁ బెక్కింటిప్రతులలో “సర్వార్థసిద్ధిసంధానసమస్య” అని యున్నప్పటికిని సర్వార్థసిద్ధ్యంగమిథః సమస్య అనుమూలమున కనుగుణముగా సర్వార్థసిద్ధిసాధకసమస్యయని మార్పబడె.

చలం బతనిమూర్తిఁ బాయను డాయనుం జాలక యత్తాడ
ననంతరంబ. 183

టీ. కఁ, వివవవాఁడు, నివధరాజగుట=నలుండగుట, ఎఱింగి, దేవతాప్రసా
దంబు=దేవతలయనుగ్రహంబు, లేక, ఏకార్యంబు=ఎట్టిపనియైనను, ఫలింపనేర
దు=సిద్ధిపొందఁజాలదు, వేల్పులు=దేవతలు, ప్రదక్షి... సేకంబులఁ—ప్రదక్షి
ణప్రక్రమణ=చుట్టుదిరుగుటయనెడి, ఆలవాల=పాదుల చేతను, విలేప=చందనా
దుల పూఁతయనెడి, విలేప=తెలికపిండిపూఁతచేతను, ధూప=సాంబ్రాణిఘృప
మనెడి, ధూప=దోహదఘృపముచేతను, ఆవరణ=అంగదేవతాపరివేష్టన మనెడి,
ఆవరణ=చుట్టుకంచెచేతను, అంబుసేకంబులఁ=న్నానమనెడి, అంబుసేకంబు
లఁ=నీటఁ దడుపుటలచేతను-నీరుపోయుటలచేత ననుట, వృక్షములకుఁ గూడ
తత్సంబంధిదోషములను దొలంగించుటకు, విడంగాదిలేపములును, దోహదఘృప
ములు గలిగి యుండునని పృథ్వియైవమందుఁ జెప్పఁబడినది. అ సేకంబులు
అగుఫలంబులఁ=పెక్కు ఫలములను, దేవతాపక్షమందుఁ గార్యసిద్ధిలను, ఈజా
లుటంజేరి=ఇచ్చుటకు సమర్థములగుటచే, కల్పద్రుమకాననంబులు=కల్పవృక్షమన
ములు, అఁగాఁ బోషితమైనకల్పవృక్షములవలెఁ బూజితులగు దేవతలు సమస్తా
భీష్టములను నెఱవేర్చుచున్నారని భావము. సుసర్వలకుఁ=దేవతలకు, చేయు
నమస్య=చేసెడినమస్కారము, సర్వా... సమస్య=సర్వ-అశేషమైన, అర్చి
=కార్యసిద్ధిలయొక్క, సాధన=సాధనములయొక్క, సమస్య=సంగ్రాహకమై
నది. అఁగా దేవతలకుఁ జేసినమస్కారము కార్యసిద్ధి కనుకూలములగు సాధనం
బులనన్నింటిని సమూర్చి కార్యమును ఫలింపఁజేయునని భావము. విబుధసేవ=
దేవతాభజనము, అఖిలాభీష్టప్రదానసురభి=సమ స్తవాంఛితంబులను నొసంగఁ
గామధేనువువంటిది, అనుచుఁ=అనిపల్కుచు, సభాజంబు ఎల్లఁ=సభాస
దులందఱును, విస్తయము=ఆశ్చర్యము, అంది కన్తుంగొనుచుండఁ, దివిజసభా
జనంబునకుఁ=దేవతలను బూజించుటకు, ప్రారంభించి=మొదలిడి, వైశద్యహృ
ద్యంబులు=(స్తోత్రపరముగా) తెలివిడిచే (స్తబకపరముగా తెల్లదనముచే) మ
నోహరములైనవి, అగు ప్రస్తుతి ప్రసూన స్తబకంబులఁ=అయిన స్తోత్రము

లనెడి పుష్పగుచ్ఛములచే, ఇంద్రాదివేదవస్తువ్యయంబును, సంతుష్టిఁ ఒందించి=సంతోషపఱచి, తత్ప్రసాదలబ్ధంబు = వారీయసుగ్రహమువలన లభించినది, ఐనబుద్ధివిభనంబునఁ = అయినట్టిబుద్ధి సమృద్ధిచే, అమర్త్యవిలక్షణంబులు=దేవతలకు లక్షణములుగానివి, అగు ధరణిక్షోదసంస్పర్శంబును=అయిన ధరాపరాగము దాఁకుట, ప్రస్వేదబిందునివ్యంవంబును=చెమటబిందువులు ప్రసవించుటయు, కుసుమమాల్యప్లాని=పుష్పమాలికలువాడుటయు, అదిగాఁ = మొదలైన, చిహ్నంబులను=గుర్తులచే, సందేహంబు, పాసి=విడిచి, మనంబునకుఁ, చూపునకుఁ, సంవాదము=సమరసత్వము-సరిపడుట, సమకూఠినఁ=లభించినప్పటికి, కందర్పమందాక్షయులకుఁ=మన్మథునకును సిగ్గునకును, వశంబవయై= లొంగినదై, చంచలంబు=చలించుచున్నది, అగుకటాక్షచలంబు = అయినకడకంటిచూపు, అతనిమూర్తిఁ=నలాకారమును, పాయను=విడుచుటకును, డాయను=సమీపించుటకును, చాలక=సమగ్ధముకాక, అష్టాదఁ = నడయాడుచుండఁగా, అనంతరంబు=తరువాత, అనఁగా మన్మథార్తమగు మనస్సునలమూర్తిని డాయుటకుచూపుతోఁ జెప్పచున్నను, లజ్జాతిరేకముచే నది యట్లు చేయకుండెను. అల. స్వభావోక్తి.

ఉ. భావములొనికీలు పరిపాటిఁ బరిస్ఫుటతఁ విలాసముఁ
బ్రోవఁగ వేడ్కతో నిషధభూపతికై యెడయాడుదృష్టిల
జ్జావతి యెట్టకేల కొకచందమున న్నగిడించి చేర్చె వా
గ్దేవిముఖేందుబింబమునఁ దీయ్యము నెయ్యమునుందలిర్పఁగన్.

టీ. లజ్జావతి=లజ్జాస్వభావముగల దమయంతి, భావములొని=ఆత్మలోనున్న, కీలు=మర్మము-వలపు, పరిపాటిఁ=మీఁదుమిక్కిలిగా, పరిస్ఫుటతఁ=స్పష్టముగా, విలాసముఁ=చూపుయొక్క విలాసమును, బ్రోవఁగఁ=రక్షింపఁగా-మనసులొని వలపుమీఁదుమిక్కిలి చూపునకు విభ్రమము గలిగింపఁగా ననుట, నిషధభూపతికై=నలరాజుకై, వేడ్కతోఁ, ఎడయాడుదృష్టిఁ=సంచరించుచున్నదృష్టిని, ఎట్టకేలకుఁ=అతికష్టముచే, ఒకచందమునఁ=ఒకరీతిచే, మగిడించి=

మరలించి, తియ్యము=ప్రియము, నెయ్యమునుకొ=స్నేహమును, తలిర్పంగకొ=అతిశయించునట్లుగా, వాద్దేవియుభేందుబింబమునకొ=సరస్వతియుఖిపద్మమందు, చేర్చెకొ=ప్రవేశింపజేసెను. అనగా మనస్సునం దనురాగము గలస్త్రీ తన భావమును చూపులవిధిమనుచే బ్రకటించుట సహజము. దమయంతియు నట్టి విలాసంపుఁజూపునే నలునినుండి సరస్వతియుఖిమందు నిగిడ్చి తాను నలుని వరించుటను దెలిపె ననిభావము.

న. భారతీదేవియు నయ్యంగనయింగితం బెఱింగి తనీయహస్తంబు నిజహస్తంబునం గీలుకొలిపి యుల్లంబు పల్లవింప నిలింపనిషధరాజులు గనుంగొని కనుగొనల నలంతిన ప్రైలయ నిట్లను నింద్రాగ్నియమవరుణులు కరుణాతరంగితంబు లగునంతరంగంబులతో నీయింతి ననుగ్రహింప వలయు.

టీ. భారతీదేవియుకొ, అయ్యంగనయింగితంబు=ఆనమయంతి హృదయాభిప్రాయమును, ఎఱింగి==తెలిసికొని, తనీయహస్తంబుకొ=దమయంతిచేతిని, నిజహస్తంబునకొ, కీలుకొల్పి=పట్టుకొని, ఉల్లంబు=మనస్సు, పల్లవింపకొ=చిగుర్పంగా, అనగా సంకేతింపఁగాననుట, నిలింపనిషధరాజులకొ=నలవేషధారులైనయంద్రాదులను, కనుంగొని, కనుగొనలకొ=కడకన్నులందు, అలంతి నవ్వు=మందహాసము, ఒలయకొ=వ్యాపింపఁగా, ఇట్లు, అనుకొ, ఇంద్రాగ్నియమవరుణులు, కరుణాతరంగితంబులు=దయాతరంగములుకలవి, అగునంతరంగంబులతో=అయినచిత్తములతో, ఈయింతికొ=దమయంతిని, అనుగ్రహింప వలయుకొ=దయఁజూడవలయును.

ఉ. ఎట్టు వరించు సాధ్వీ మియునందఱు దేవచతుష్టయంబునం దెట్టొకనిం దగంగ వరియించి తదన్యుల ధిక్కరించి వేర్వెట్టంగనేర్చు గావున వరించి కృతార్థతఁ బొందుఁగాకమీ యట్టిమహానుభావు భవరసంశనముద్భవు నైషధాధిపున్.

టీ. సాధ్వీ=పతివ్రత, ఇంద్రులకొ=ఇంద్రమందిని, ఎట్టు=వీరీతిగా, వరించుకొ

=పెండ్లియాడును, అనఁగా బ్రతివ్రత యేకభర్తృకయై యుండవలెను గాన మిస్తుందటను వరించుట తగదు. దేవచతుష్టయంబునందుకొ =మీనబ్బరు దేవతలందును, తగఁగొకొ =అర్హమగునట్లుగా, ఒకనికొ, వరియించి, తదన్యలకొ =తక్కినవారిని, ధిక్కరించి =తిరస్కరించి, ఎట్లు =ఏరీతిగా, వేర్వేట్టకొకొ =వేఱుపఱుచుటకు-లేక వేర్వేట్టకొకొ =పీడునాకుఁ గావలయునని నామన్దేశము చేయుటకు, నేర్పును, కావునకొ, మీయట్టిమహానుభావుకొ =మీవలె గొప్పప్రభావము గలవానిని, భవవంశసముచ్ఛవుకొ =మీయంశములవలనఁ బుట్టినవానిని, నైషధాధిపుకొ =నలరాజును, వరించి, కృతార్థులకొ =చరితార్థత్వము, అందుఁగాక, అనఁగా చిరకాలమునుండి యభిలషించు చున్ననలరాజును వరించి దమయంతి కృతార్థురాలగునుగాక యని భావము.

తా. ఓదేవతలారా ! పతివ్రతయగు దమయంతి మిస్తుందట నెట్లు వరించు? అట్లని సమానప్రభావము గలమీలో నొకని వరించి తక్కినవారి నెట్లు తిరస్కరింపఁగల్గు? కావున మీతో సమానుఁడును, మీయంశములఁ బుట్టినవాఁడు సగునటని వరించి దమయంతి చరితార్థ యగుఁగాక.

వ. అనిన విని లోకపాలచతుష్టయంబు కమలవిష్ణుభామినీ నిర్దేశంబును నిషధదేశాధీశచిత్తశుద్ధిపరీక్షణంబును దమయంతి పరమపాత్రివ్రత్యగుణగౌరవంబునుం గౌరణంబుగా మనంబులం బ్రసాదంబు వహించి నలాకారిమాయాకంచుకంబులు దిగఁద్రోచి, భీమోద్భవాసాత్వికభావాలోకనాపేక్షంబోలె జత్సుస్సహస్రంబుతో సహస్రాక్షుండఁడును, గామాంధకారగర్వనిర్వాపణదీపికాచక్రవాళంబునుం బోనికీలాజాలంబుతోఁ గీలియును, సద్యోనిర్వాణమదనాగ్నిధూమంబుంబోని ధూమ్రదేహచ్ఛాయామండలంబుతో దండధరుండును, నిరవకాశం బైనయాశాపాశంబునుం బోనిపాశంబుతోడం బాశపాణియు, నిజరూపంబులు గైకొని రప్పుడు కందర్పదర్పాప

హారపారీణం బై నవీర సేనతనయుమనోహరాకారంబు మాని
వైమానికులు దమనిక్కంపురూపులు చేపట్టుట సామ్రా
జ్యంబు విడిచి భిక్షాటనంబు పాటించినవిధంబునను యావ
నంబుఁ బరిత్యజించి వార్ధకం బంగీకరించినభంగినిం దోఁచె
బేరోలగం బున్నభూపాలవర్గంబు గనుంగొనుచుండ రూపాం
తరపరిగ్రహం బొనర్చి యింద్రదాసు లింద్రజాలవిద్యావిదుల
చందంబు నొందిరి యనంతరంబ.

187

టీ. అనినన్ = అనఁగా, లోకపాలచతుష్టయంబు = ఇంద్రాగ్నియమవరుణులు
నల్పురును, విని = అలించి, కమల...నిర్దేశంబును — కమలవిష్ణురభామినీ = సరస్వతి
యొక్క, నిర్దేశంబును = ఆజ్ఞయు, నిషధ...శుద్ధియు — నిషధదేశాధీశ = నలునియొ
క్క, చిత్తశుద్ధి = మనస్సుయొక్క శైర్వల్యమును, పరీక్షణంబు = చూచుటయు,
దమయంతీ...గౌరవంబును — దమయంతీ = దమయంతియొక్క, పరమ = ఎక్కు
డగు, పాతివ్రత్యగుణ = పతిని దైవముగా నెంచుగుణముయొక్క, గౌరవంబును =
అతిశయమును, కారణంబుగాన్ = వారసుగ్రహించుటకుఁ గారణములగుచుం
డఁగా, మనంబులన్ = చిత్తములయందు, ప్రసాదంబు = అనుగ్రహము, పహిం
చి = పూని, నల...కంచుకంబులు — నలకార = నలరూపములనెడు, మాయా
కంచుకంబులు = మాయకవచములను, దిగద్రోచి = విడిచి, భీమ...అపేక్షం
బోలె - భీమాచ్ఛవా = దమయంతియొక్కయు, సాత్వికభావ = మిక్కిలి
యమరాగమువలనఁ గలుగు, స్లో॥ స్తంభ స్వేద్వీదోధకోమాంచ స్వ్వరభంగోధ
వేపఘః॥ వైష్ణవమశ్రుప్రలయ ఇత్యష్టే సాత్వికాస్త్రైతాః॥ అనునీభావముల
యొక్క, ఆలోకన = చూచుటయందైన, అపేక్షంబోలెన్ = కోరికచేతంబలె,
సహస్రాక్షుండు = ఇంద్రుఁడు, చక్షుస్సహస్రంబుతోడను = వేయి నేత్రములతో
డను, కామా...చక్రవాళంబునుంబోని — కామ = మత్సరసంబంధి యైన, అంధ
కార = చీకటియొక్క, గర్వ = ఉబ్బును, నిర్వాపణ = పోగొట్టుటను, దీపికాచ
క్రవాళంబునుంబోని = కరదీపికాసమూహమువంటి (కాగడావంటి), కీలాజాలం
బుతోన్ = మంటలగుంపుతో, కీలియున్ = అగ్నిదేవుండును, సద్యో...ధూమం

= పెండ్లియాడును, అనఁగా బతివ్రత యేకభర్తృకయై యుండవలెను గాన మిస్తుంపటను వరించుట తగదు. దేవచతుష్టయంబునందున్ = మిసబ్బురు దేవతలం దును, తగంగన్ = అర్హుమగునట్లుగా, ఒకనిన్, పరియించి, తదన్యలన్ = తక్కినవారిని, ధిక్కరించి = తిరస్కరించి, ఎట్టు = ఏరీతిగా, వేర్వేట్టగన్ = వేఱుపఱుచుటకు-లేక వేర్వేట్టగన్ = పీడునాకుఁ గావలయునని నామంద్రేశము చేయుటకు, నేర్చును, కావునన్, మీయట్టిమహానుభావున్ = మీవలె గొప్పప్రభావము గలవానిని, భవపంశసముచ్ఛవున్ = మీయంశములవలనఁ బుట్టినవానిని, నైషధాధిపున్ = నలరాజును, పరించి, కృతార్థున్ = చరితార్థత్వము, అందుఁగాక, అనఁగా చిరకాలమునుండి యభిలషించు చున్ననలరాజును పరించి దమయంతి కృతార్థురాలగునుగాక యని భావము.

తా. ఓదేవతలారా! పతివ్రతయగు దమయంతి మిస్తుంపట నెట్లు వరించు? అట్లు సమానప్రభావము గలమీలో నొకని పరించి తక్కినవారి నెట్లు తిరస్కరింపఁగల్గు? కావున మీతో సమానుఁడును, మీయంశములఁ బుట్టినవాఁడు సగునలుని పరించి దమయంతి చరితార్థ యగుఁగాక.

వ. అనిన విని లోకపాలచక్రుష్టయంబు కమలవిష్టభామినీ నిర్దేశంబును నిషధదేశాధీశచిత్తశుద్ధిపరీక్షణంబును దమయంతీ పరమపాతివ్రత్యగుణశౌరవంబునుం గారణంబుగా మనంబులం బ్రసాదంబు వహించి నలకారిమాయాకంచుకింబులు దిగఁద్రొంచి, భీమోద్భవాసాత్వికభావాలోకనాపేక్షంబోలఁ జక్షుస్సహస్రంబుతో సహస్రాక్షుండును, గామాంధకారగర్వనిర్వాపణాదీపికాచక్రవాళంబునుం బోనికీలాజాలంబుతోఁ గీలియును, సద్యోనిర్వాణమదనాగ్నిధూమంబుంబోని ధూమ్రదేహచ్ఛాయామండలంబుతో దండధరుండును, నిరవకాశం బైనయాశాపాశంబునుం బోనిపాశంబుతోడం బాశపాణియు, నిజరూపంబులు గైకొని రప్పుడు కందర్పదర్పాప

హారపారీణం బై నవీర సేనతనయుమనోహరాకారంబు మాని
వై మానికులు దమనిక్కంపురూపులు చేపట్టుట సామా
జ్యంబు విడిచి భిక్షుటనంబు పాటించినవిధంబునను యావ
నంబుఁ బరిత్యజించి వార్ధకం బంగీకరించినభంగినిం దోఁచె
బేహోలగం బున్నభూపాలవర్గంబు గనుంగొనుచుండ రూపాం
తరపరిగ్రహం బొనర్చి యింద్రదాదు లింద్రజాలవిద్యావిదుల
చందంబు నొందిరి యనంతరంబ.

187

టీ. అనినన్ = అనఁగా, లోకపాలచతుష్టయంబు = ఇంద్రాగ్నియమవరుణులు
నల్పురును, విని = అతించి, కమల...నిర్దేశంబును — కమలవిష్ణురభామిని = సరస్వతి
యొక్క, నిర్దేశంబును = ఆజ్ఞయు, నిషధ...శుద్ధియు — నిషధః శాధీశ = నలునియొ
క్క, చిత్రిశుద్ధి = మనస్సుయొక్క నైర్మల్యమును, పరీక్షణంబు = చూచుటయు,
దమయంతీ... గౌరవంబును — దమయంతీ = దమయంతియొక్క, పరమ = ఎక్కు
డగు, పాత్రివ్రత్యగుణ = పతిని దైవముగా నెంచుగుణముయొక్క, గౌరవంబును =
అతిశయమును, కారణంబుగాన్ = వారసుగ్రహించుటకుఁ గారణములగుచుం
డఁగా, మనంబులన్ = చిత్తములయందు, ప్రసాదంబు = అనుగ్రహము, వహిం
చి = పూని, నల...కంచుకంబులు — నలకార = నలరూపముల నెడు, మాయా
కంచుకంబులు = మాయకవచములను, దిగద్రోచి = విడిచి, భీమ...అపేక్షం
బోలె - భీమాద్భవా = దమయంతియొక్కయు, సాత్వికభావ = మిక్కిలి
యనురాగమువలనఁ గలుగు, శ్లో॥ స్తంభ స్వేదోధకోమాంచ స్వరభంగోధ
వేషః॥ వైవర్ణ్యమశ్రుప్రయ ఇత్యష్టై సాత్వికాస్తృతాః॥ అనునీభావముల
యొక్క, అలోకన = చూచుటయందైన, అపేక్షంబోలెన్ = కోర్కెచేతంబలె,
సహస్రాక్షుండు = ఇంద్రుఁడు, చక్షుస్సహస్రంబుతోడను = వేయి నేత్రములతో
డను, కామా...చక్రవాళంబునుంబోని — కామ = మత్సరసంబంధి యైన, అంధ
కార = చీకటియొక్క, గర్వ = ఉబ్బును, నిర్వాపణ = పోఁగొట్టుటకు, దీపికాచ
క్రవాళంబునుంబోని = కరదీపికాసమానమువంటి (కాగడావంటి), కీలాజాలం
బుతోన్ = మంటలగుంపుతో, కీలియున్ = అగ్నిదేవుండును, సద్యో...ధూమం

బుంబోని, సద్యః=అప్పుడు, నిర్వాణ=అజీపోయిన, మదనాగ్ని=మత్తభాగ్ని
యొక్క, ధూమంబుంబోని=పొగవంటి, ధూమ...మండలంబుతో—ధూమ=
నల్లనగు, దేహచ్ఛాయా, శరీరకాంతులయొక్క, మండలంబుతో=సమాహము
తో, దండధరుండును=యముండును, నిరవకాశంబైన=అయితలేని, ఆకాపాశం
బునుంబోని = కోర్కె యనుత్రాటివంటి, పాశంబుతోడ=పాశమను నాయు
ధవిశేషముతో, పాశపాణియు=నరుణుండును, నిజరూపంబులు=నిక్కంపు
రూపంబులు, కైకొనిరి=ధరించిరి, అప్పుడు=అసమయమున, కందర్ప...పారీ
ణంబు, కందర్ప=మత్తభునియొక్క, దర్ప=మదమయొక్క, అపహర=పోగొ
ట్టుటయందు, పారీణంబు=నేర్పుగలది, ఐన వీరసేవతయు మనోహరాకారం
బు=అయినట్టి నలుని సుందరమగు రూపమును, మాని=విడిచి, వైమానికులు=
దేవతలు, తమని...పట్టుట=మనిజరూపములగొనుట. సామ్రాజ్యంబు=చక్రవర్తి
పదవిని, విడిచి=మాని, భిక్షుటంబు=తిరిపమెత్తుట, పాటించినవిధంబునను=తె
క్కించినరీతిని, యానంబు = శ్రేణులయము, సరిత్యజించి = విడిచి, వార్ధ
కంబు = ముదుసలితనమును, అంగీకరించిన భంగిని = సమృద్ధిచినగతిని,
తోచె=తోచెను! కేసోలగంబున్న భూపాలవర్ణంబు=సభయం దున్నరాజ
సమాహము, కనుంగొనుచుండ=మాచుచుండగా, ఇంద్రదాదులు=దిక్పతులు
నల్వరును, రూపాంతర పరిగ్రహంబు=మఱియొక రూపమును, ఒనర్చి =
పొంది, ఇంద్రజాల విద్యావిదుల చంపంబును=మంత్రవిద్యలయందు నేర్పుగల
వారిమాగ్ధమును, ఒందిరి = పొందిరి. అనగా నింద్రదాదిదేవతలు దమయంతియం
దుఁ జొందుపఱచిన డెందంబుల నూడఁదీసికొని స్వస్వరూపంబులు దాల్చి నిలి
చిరని భావము. అల. రూపకోఠాశితమైన యుత్పేక్ష.

తా. స్పష్టము.

తే. క్షీరసీరవిభేదంబు १ చేసినట్టి

హంసియునుబోలె హంసవాహనునిదేవి

లీల దిక్పాలనిషధభూపాలవరుల

భేద మేర్పడఁజేసి సంక్రీడితి యెసఁగ.

టీ. హంసవాహనునిదేవి = సరస్వతి, క్షీరసీరవిభేదంబు=పాలిది యనియు నీరిదియు నన్న విభాగమును, చేసినట్టి హంసియునుబోలె=చేసినచూడుచుండునవలె, లీల=విలాసముతోడ, దిక్...భేదము—దిక్పాల=ఇంద్రాదులయొక్కయు, నిషధభూపాలవరుల=నలునియొక్కయు, భేదము=వీర్పాటు, వీర్పడక=స్వప్నముగ, చేసి, సంప్రీతి=ప్రేమ, ఎనఁగ=ఒప్పునట్లుగా నని మీఁదివచనముతో నన్వయము.

తా. పాలును నీరును నేకముచేసినను వాని వేటువేటుగ విభాగించుట హంసకు సహజగుణము. అట్లే యీసరస్వతియు కృత్రిమనలులును నలుఁడును సమాకృతులై కలిసియుండ నలుని వేటుగా విభాగించి నలవేషధరులై వానితోఁగలసియున్ననిర్జరుల వేటుచేసినదై.

వ. దమయంతి కిట్లనియె.

189

తే. వీరె యాఖండలాదులు నీ విబుధనగులు

వాఁడ నిషధాధినాథుండు నీ వనజవదన !

భక్తి సాంపార వీరికిఁ నీ ప్రణతి సేయు

మింపు పెంపారఁగా వరియింపు మనని.

190

టీ. వనజవదన=పద్మమువంటి మొగము గలయోదమయంతీ! ఆఖండలాదులు=ఇంద్రుఁడు మొదలుగాఁ గల, విబుధవరులు=దేవతలలో నుత్తములు, వీరె=యీ కనుపట్టువారె, నిషధాధినాథుండు=నిషధదేశాధీశుఁ డగునలుఁడు, వాఁడె=అతఁడె, భక్తిసాంపారక—భక్తి=నమ్రభావముయొక్క, సాంపు=అతిశయము, అరిక=నండునట్లుగా, వీరికి=ఇంద్రాదులకు, ప్రణతిసేయుము=నమస్కరింపుము, ఇంపు=సంతోషముయొక్క, పెంపు=అతిశయము, అరఁగా=నిండునట్లుగా, అతఁక=అనలుని, వరియింపుము=పెండ్లియాడుము.

వ. అని యొంకారభద్రవీరికాలంకారం బగుపంకజాసనునిరాణి
స యోగింపం గంకణగుణగుణత్కారం బంకురింప నాశశాం
కవదన వేల్పులకుం గేలుదోయి యెత్తి నమస్కరించె. 191

టీ. అని, పలికి, ఓంకారభద్ర పీఠికాలంకారంబు—ఓంకార = ప్రణవమనెడి, భద్రపీఠిక=మంగళప్రదమగు లేక కనకమయమగు సింహాసనమునకు, అలంకారంబు=అభరణంబు, అగు పంకజాసనురాణి=అయిన సరస్వతి, నియోగింపణ్=నియమింపఁగా, కరక...తృరంబు=హస్తాభరణములయొక్క ఝణ ఝణ యనుధ్వని, అంకురింపణ్=పుట్టునట్లుగా, ఆ...వదన—చంద్రునివంటి ముఖముగల యాదవయంతి, కేలుదోయి యెత్తి = రెండుచేతుల నెత్తి, వేల్పులకున్=ఇంద్రాదులకు, నమస్కరించెన్=వందనమొనర్చెను. అలం. రూపకము.

శా. సౌందర్యాపరమత్స్యలాంఛన కళాసర్వజ్ఞ యర్థాధిమా
కందారామవసంత సంతత మహాకారుణ్యపాథోనిధి
మందారద్రుమమంజరీమధుర్ఘరీమాధుర్యమాధుర్యవా
క్సందర్యాస్వదమానమానసక విగ్రామా బుధగ్రామిణీ !

టీ. సౌందర్య...లాంఛన—సౌందర్య = సాగముఁడనమందు, అపర = రెండవ, మత్స్యలాంఛన = మత్స్యకుఁడా! కలాసర్వజ్ఞ—కలా=విద్యలయందు, సర్వజ్ఞ = శివుఁడా! అర్థా...వసంత - అర్థాధి = యాచకులనెడి, మాకందారామ = మామిడితోఁపునకు, వసంత = వసంతుని వంటివాఁడా! సంత...నిధి-సంతత=ఎల్లపుడును, మహాకారుణ్య = గొప్పదయకు, పాథోనిధి=సముద్రునివంటివాఁడా! మందార...కవిగ్రామా - మందారద్రుమ=కల్పవృక్షముయొక్క, మంజరీ=పూలగుత్తులయొక్క, మధు=తేనెయొక్క, ఝరీ=ప్రవాహముయొక్క, మాధుర్య, మా=ఎక్కుడగు రుచియొక్క, ధుర్య=భారమువహించుచున్న, అనఁగా నతిమధురము లయిన వని భావము. వాక్=వాక్కులయొక్క, సందర్భ=రీతిని, ఆస్వదమాన=ఆకర్షించుచున్న, లేక యనుభవించుచున్న, మానస=మనస్సులుగల, కవి=కవులయొక్క, గ్రామా=సమూహముకలవాఁడా! బుధగ్రామిణీ=పండితశ్రేష్ఠుఁడా!

తా. సౌందర్యమున రెండవమత్స్యకుఁడనై విద్యలచే సర్వజ్ఞత్వమును సంపాదించి, వసంతుఁడు మామిడితోఁపును వికసింపజేసినట్లు యాచకులకు ధనా

దుల నొసంగి సంతసింపజేయుదు, దయాసముద్రుడవై, కల్పవృక్ష పుష్పముల మకరందముయొక్క మాధుర్యమును మించుచున్న వాక్సందర్భమున రసానుభవము చేయుచున్న కవులకు నాశ్రయఁడవయిన యోమామిడి సింగ నామాత్యా! అలం. రూపకము.

క. వీరావతార రక్షణ

నారామణరూప రాయనారాయణ కం

తీరవవిక్రమ వితరణ

పారాయణ యుభయవంశరీపావనచరితా !

193

టీ. వీరావతార=వీరరసస్వరూపా, రక్షణ నారాయణరూప=కాపాడుట యందు విష్ణునివంటి వాఁడా, రాయనారాయణ = రాజులలో విష్ణుమూర్తీ, ఇది బిరుదపదము ; కంఠీరవవిక్రమ = సింహమువంటి పరాక్రమము కలవాఁడా, వితరణ పారాయణ—వితరణ = దానమిచ్చుటయందు, పారాయణ= ఆసక్తికలవాఁడా, ఉభయ...చరితా—ఉభయవంశ=మాతాపితరుల యన్వయములను, పావన=పవిత్రములగాఁ జేయు, చరితా=చరిత్రలు గలవాఁడా!

తా. మామిడి సింగనామాత్యుఁడు, పరాక్రమశాలియు, నార్తుల రక్షించువాఁడును, బలము గలవాఁడును, విష్ణుస్వరూపుఁడును, దాతయు, పవిత్రమగుచరిత్ర గలవాఁడును. రూపకము. ఉపమ.

మాలిని. అవనగుణవిహారా యంగనాచిత్తచోరా

భువనభరితకీర్తీరీపుణ్యల్యాణమూర్తీ

కవికువలయచంద్రదారౌరవశ్రీమహేంద్రదా

యవిలభపలుకోసారౌయప్రతీప్రతాపా!

194

టీ. అవన...విహారా-అవన=రక్షించుట యను, గుణ=గుణమునందు, విహారా=సంచరించువాఁడా, అంగనా...చోరా-అంగనా=స్త్రీలయొక్క, చిత్త=మనస్సును, చోరా=చోరించువాఁడా, భువన-కీర్తీ-భువన=పదునాలుగు భువనములందును, భరిత=నిండిన, కీర్తీ=యశముగలవాఁడా! పుణ్య...మూర్తీ=పు

ణ్య=పక్షిప్రము, కల్యాణ=శుభప్రదమునగు, మూర్తీ = శరీరముగలవాడా!
 కవి...చంద్రా - వి=కవీశ్వరులనెడి, కువలయ=కలువలకు, చంద్రా=చంద్రుని
 వంటివాడా! గౌరవశ్రీ మహేంద్రా-గౌరవ=పూజ్యులచేతను, శ్రీ=సంపదచే
 తను, మహేంద్రా=ఇంద్రునివంటివాడా! అవతరపటుకోపా-అవతర = వృథ
 ముకాని, పటు=సమర్థుడుగు, కోపా=కోపముకలవాడా! అప్రతీప ప్రతాపా=
 అప్రతీప=అడ్డులేని, ప్రతాపా=తేజస్సు కలవాడా!

తా. జనుల నెల్లపుడు రక్షించువాడనై, సౌందర్యము గలవాడనై,
 ఎక్కుడుగఁ గీర్తితో నొప్పుదు, చాలభోగము లనుభవించుచు వృథముకాని
 కోపముగలవాడవయి, నిరర్థమగు ప్రతాపముగల యోనా యెసంగనామాత్యా!

గద్యము. ఇది శ్రీమత్కిమలనాథపౌత్ర మారయూమాత్యపుత్ర
 సకలపద్యాసనాథ శ్రీనాథభట్టప్రణీతిం బై నశృంగారనైషధ
 కావ్యంబునందుఁ బంచమాశ్వాసము.

శ్రీరస్తు.

శృంగారనైషధము

షష్ఠాశ్వాసము.

గురుశంకరమానిద

యాశృంగారవనిత్యవర్ధితాన్వయ! కరుణా

సాగర! విజయరమైకస

మాగమలీలానుషంగ! శ్రీమామిడిసింగా! 1

టీ. శ్రీ...న్వయ - శ్రీ=శోభాయుతుఁడును, గురు=ఉపదేశికుఁడును నగు, శంకరమాని=శంకరుఁడను పేరుగల యోగియొక్క, దయాశృంగార=కారుణ్యాతిశయముచే, నిత్య=ఎల్లప్పుడును, వర్ధిత=వృద్ధి పొందింపబడుచున్న, అన్వయ=వంశముగలవాఁడా? కరుణాసాగర = దయారసమునకు, సముద్రునివంటివాఁడా? విజయ...షంగ - విజయరమా=జయలక్ష్మితో, ఏక=ముఖ్యముగా, సమాగమలీలా=కలిసికొనుట యనెడి విలాసముయొక్క, అనుషంగ=కూడిక కలవాఁడా? అనఁగా సర్వదా యెచ్చటికేగినను విజయములను బడయుచు న్నాడని భావము. మామిడిసింగా?

డా. శంకరాచార్యులనెడి యోగి కారుణ్యాతిశయముచే నిర్ధిల్లుచున్న వంశముగలవాఁడా! దయకునికి పట్టయినవాఁడా! ఎల్లప్పుడును విజయలక్ష్మినంప న్నూడవై వెలయునట్టి యో మామిడిసింగనామాత్యా!

వ. చిత్తగింపుము.

2

ఉ. మానితలీల నల్లన విమానము డిగ్గి విన్నూరత్నసో
పానపరంపరాసరణి శ్రీ భారతిహస్తముఁ గేల నూడి పం
చాననమధ్య కాంచనమరీచం బగుమంచక మెక్కి చేర్చె న
మృనవనాధుకంతమున శ్రీ మంగళనవ్యమధూక దామమున్.

టీ. పంచానమధ్య = సింహముయొక్క నడుమువంటి నడుముగల దమ
యంతి, భారతిహస్తము = సరస్వతీదేవి చేతిని, కేల = తినచేతిచే, ఊడి =
ఆనుకొని, విన్నూత్న...సరణి - విన్నూత్న = క్రొత్తవగు, రత్న = మణిమయ
ములగు, సోపానపరంపరా సరణి = మెట్లవరుసగల మార్గముచే, మానితలీ
ల = శ్లాఘనీయమగు విలాసముతో, అల్లన్ = మెల్లఁగా, విమానము, డిగ్గి = దిగి,
కాంచనమయంబు = కనక మయమయినది, అగు మంచకము = అయినట్టి మం
చెను, ఎక్కి, మంగళ...దామము - మంగళ = శుభప్రదమైన, నవ్య = నూతన
మైన, మధూకదామము = ఇప్పసూవుల దండను, అమృతవనాధుకంతమున్ =
ఆరాజు కంతమునందు, చేర్చెన్ = వేసెను.

తా. సింహముయొక్క నడుమువంటి నడుముగల దమయంతి సరస్వతీదేవి
హస్తమును దనహస్తముచే నానుకొని రత్నమయమగు మెట్లవరుస వెంబడిని
నుతింపఁదగిన లీలతో మెల్లఁగా దిగి యాస్వయంవరణ మాలిక నానలరాజు
మెడయందు వైచెను.

వ. ఇట్లు దమయంతీక రార్పితం బై దూర్వాంకురాలొక్కతంబు
ను, మకరాంకపాశసంకాశంబును, మధుప ఝంకారసంకు
లంబును. నుదారతారకానిక రాకారంబును నై.

4

టీ. ఇట్లు, దమయంతీ...తంబై - దమయంతీ = దమయంతియొక్క, కర =
చేతిచే, అర్పితంబై = ఉంపఁబడినదై, దూర్వా .. తంబును. దూర్వాంకుర = గట్టిక
మొలకలచే, అలంకృతంబును = అలంకరింపఁబడినదియు, మకరా...సంకాశం
బును-మకరాంక = మన్తగునియొక్క, పాశ = పాశాయుధవిశేషముతో, సంకా

శంబును=సరియైనదియును, అనఁగా మన్తధర్మపాశమువలె మోహనంజన నమయి నెలయుచున్నదని భావము, మధుప...సంకులంబును—మధుప = తుమ్మెదలయొక్క, ఝంకార = ఝంకారధ్వనులచే, సంకులంబును = నిండియున్నదియు, ఉదార...కారంబును—ఉదార=గొప్పవగు, తారకా=నక్షత్రములను, నిరాకారంబును=తిరస్కరించుచున్నదియును, వి.

తే. ధారుణీపతినిద్దంపుఁ బేరురమున

నమరెఁ బ్రతిబింబమును దానునలరుదండ

బాహ్యమునఁ గొంతకొంతి యభ్యంతరమునఁ

గీలుకొని యున్నమదనబాణాళివ్రాలె.

5

టీ. అలరుదండ—అలరు=పూవులయొక్క. దండ=మాలిక—ధారు...పేరురమునఁ—ధారుణీపతి=నలుగియొక్క, నిద్దంపు=నిర్దలమైన, పేరురమునఁ=విశాలమగు విశిష్టలమునందు, తాను=ఆపూలదండయు, ప్రతిబింబమును=దాని నీడయు, కొంత=కొంతభాగము, బాహ్యమునఁ=వెలుపలను, కొంతి=మఱికొంతభాగము, అభ్యంతరమునఁ=లోపలను, కీలుకొనియున్న=నాటియున్నట్టి, మదనబాణాళినోలెఁ=మన్తధర్మబాణపంక్తివలె, అమరెఁ=ప్రకాశించెను, ఈ పద్యమున స్పష్టించునటునియురమున ప్రతిబింబించిన పూలదండను మన్తధర్మంబు పుష్పశరఁదగుటచే నతని లోనావేశరములోయని కవియుత్పేక్షించినాఁడు.

తా. నలుని విశిష్టలమందలి పూవుదండయు దానిప్రతిబింబమును గొంతలోపల నాటియుఁ గొంతపయిని నున్నమన్తధర్మ బాణపంక్తివలె నుండెను.

క. తెఱవ పులకాంకురంబులు

గిటికొన నవ్వేళఁ జూడ్చిఁగి ముదం బొసఁగె

గఱకుఁబువుమొగ్గతూపులు

గిటికొన్నమనోజఘరళిరకిం బ్రతినిధి యై.

6

టీ. అవ్వేళఁ=నలునిమెడలోఁ బూలదండవేయునప్పుడు, తెఱవ=దమయంతి, పులకాంకురంబులఁ=రోమాంకురములు, గిటికొనఁ=అలమఁగా, అనఁగాఁ

జీరకాలాభిలషితుడగు నటని సంవర్ణించి యతని మెడలోఁ బూలపండవేసి పప్పు దమయంతికి సాత్వికభావములు నిండెనని భావము. కఱకు...తూపు ల్—కఱకు=వాడియైన, పుపుమొగ్గతూపుల్=పూలమొగ్గలనెడి బాణము లచే, గిజి...శరధికిన్—గిజికొన్న=నిండిన, లేక ఆవృతమైన, మనోజ=మన్మథునియొక్క, ఖరళికిన్=గరడికి—మూలమున 'శరణాపాసనవేదికేవ' అని యున్నదిగాన 'శరధికిన్' అను ముద్రితపాఠమునకంటె 'ఖరళికిన్' అను పాఠమే సమంజసము, ప్రతిఙ్గియై=సమానమై, చూడ్కికిన్=దృష్టికి, ముదంబు, ఒసంగె=ఇచ్చెను. అనగాఁ జూపఱు సంతసింపజేసెననిభావము. ఇందు రోమాంచమనెడి సాత్వికభావము సూచితమయ్యె.

తా. స్వయంవరణవేళ దమయంతి పులకాంకురములచే నిండినదై వాడియై నపూలమొగ్గలనెడి బాణములచే నావృతమగుచు, మన్మథుని గరడికి సాటివచ్చుచుఁ జూపఱు ముదముగొల్పెను.

ఉ. ధరణిపుచ్చక్కఁగఁ బైదురఁ ॥ దామరసాక్షికిఁ జేప్త నప్తతం
బారసె మనోనురాగపరిపూర్తి నొకించుక నేపు నిర్భర
స్తరశరపుంఖసంఘటితశేషట్చరణప్రమదాగరుచ్చటా
స్ఫురదనిలాలతారమున ॥ బోరనఁ దా మొడలెత్తెనో యనన్.

టీ. ధరణిపుచ్చక్క కపైదురన్=ఒప్పుచున్ననలరాజు నెట్టయెదుట, తామరసాక్షికిన్=ఆదమయంతికి, మనోనురాగ పరిపూర్తిన్=మనస్సునందలి కోరికనిండుటచే, ఒకించుక నేపు=కొంచెముకాలము, చేప్త=ఆలోకనాది చేప్త, నిర్భర...తారమునన్—నిర్భర=భరింపకకృముగాని, స్తరశర=మన్మథ బాణములయొక్క, పుంఖ=క్రిందికొనలందు, సంఘటిత=కూర్పబడిన, షట్చరణప్రమదాగరుచ్చటా=ఆడుతున్నెడలయొక్క అక్కల గుంపుల వలన, స్ఫురత్=అతిశయించిన, లేక ప్రసరించిన, అనిల=వాయువుయొక్క, అవతారమునన్=ఉత్పత్తిచే, అనగా విజృంభణముచే, బోరనన్=ఆకస్మికముగా, తాన్=ఆచేప్త, మొడలెత్తెనో యనన్=ఉన్నులమయినదన్నట్టుగా, నప్తతన్, పారసెన్=నశించెను. అనగా నలమహారాజుచెంతను దమయంతి

స్తంభమనెడి సాత్విక భావము గలదయి చేష్టదక్కియుండఁగా గవి, మన్తభావముల మూలములందుఁ గట్టఁబడిన తుమ్మెద తొక్కలగాలిచే నది మొదలంట నెగురఁగొట్టఁబడి నశించినదేమో యన్నట్టులాచేష్టను గూర్చి యున్నప్పుడు చెను.

తా. స్పష్టము.

ఉ. ఆహరిణాక్షియిష్టయలరారెడుపువ్వులదండ జాతకౌ

తూహలతఁ స్పృశించునెడఁగదోచెఁ గరంబుఁ ఘర్తబిందుసం
దోహము తేని కవిధము ర దోపఁగఁజేసె నెఱ్ఱ భవిష్యదు
ద్వాహమహోత్సవంబునకురదర్పకుడిచ్చినహస్తోయమున్ . 8

టీ. నలుఁడు (కర్త), కరంబునఁ = చేతితో, ఆహరిణాక్షి...దండఁ — ఆహరిణాక్షి = ఆహమయంతి, ఇడ్డ = ఇచ్చిన, అలరారెడుపువ్వులదండఁ = ఓప్పుచున్న పూవులదండను, జాతకౌతూహలతఁ = పుట్టినవేడుకచే, స్పృశించునెడఁ = తాకినప్పుడు, ఘర్తబిందు సందోహము = చెమట బిందువులయొక్క సమూహము, తోచెఁ = పుట్టెను, తేనికొఁ = ఆనలరాజునకు, అష్టభుజుఁ = అష్టే దోదయము, నెఱ్ఱ = ఆచారముచే, భవిష్యదుద్వాహమహోత్సవమునకుఁ = కాఁబోయెడి వివాహమహోత్సవమునకు, దర్పకుడు = మన్తగుఁడు, ఇచ్చినహస్తోయముఁ = ఇచ్చిన కన్యాదానజలముగా, తోపఁగఁ, చేసెఁ = తోచునట్లుచేసెను. అనఁగా దమయంతియిడిన పూలదండను వేడ్కనలుఁడు స్పృశింపఁగాఁ జేతఁచెమట బిందువులు పుట్టెను. అది ముందువచ్చు వివాహమునందు దర్పకుడిచ్చిన కన్యాదాన జలమనెడిబుద్ధిని దోపఁజేసెనని భావము. నలునకు స్వేదమనెడి సాత్విక భావ ముదయించెనని ఫలితార్థము. మన్తగుఁడు పోసిన జలధారయనుటచే దమయంతి తనంతవలచి నలుని వరించుట వ్యంజితము.

తా. నలుఁడు దమయంతి వైచినపూలదండను స్పృశింపఁగాఁ జేతియందుఁ జెచ్చుట యుదయించె. అదిముందు వచ్చెడి వివాహమున మన్తగుఁడొసఁగిన కన్యాదాన జలమని యతనికిఁ దోఁపఁచెను.

ఉ. చిత్తజపువ్వుదూపుల రరచించినతుమ్మెద తొక్కగాలిచే

నత్తజీ నేకువత్తియగునంగనదూలినఁ దూలఁగాక య
త్యుత్తమధీరతాగుణసమున్నతమేరుమహీధరంబు భూ
భృత్తిలకుండు నైషధుఁడుబిట్టుచలించెఁ గదాతదాహతిన్.

టీ. అత్తజీ = దమయంతి స్వయంవరణ మాలికను నలునిమెడలో నైచిన
ప్పుడు, ఏమవత్తి = దూదివలె మెత్తని శరీరముగలది, అగునంగన = అయినదమ
యంతి, చిత్తజుపువ్వు తూపులఁ = మన్నఘని పుష్పమయములగు బాణములం
దు, రచించిన తుమ్మెద తొక్కలాలికిఁ = కంకపత్రములుగాఁ గట్టిన తుమ్మెదల
తొక్కలగాలిచేత, తూలినఁ = ఎగురఁగొట్టఁబడినను, తూలెఁగాక = ఎగురఁ
గొట్టఁబడెనుగాక, అనఁగా నెంతస్వల్పవాయువు ప్రసరించినను దూదితూలిపో
వుట యుక్తము. కావున దూదివలె మెత్తనిశరీరముగల దమయంతి మన్నఘబాణ
ముల తొక్కల గాలిచే దూలఁగొట్టఁబడుట యుచితమేయని భావము. తదా
హతిఁ = ఆమన్నఘబాణ వాయుపాతముచే, అత్యుత్తమ... మహీధరంబు—అ
త్యుత్తమ = మిక్కిలి శ్రేష్ఠమైన, ధీరతాగుణ = ధైర్యమునందు, సమున్నతమేరు
మహీధరంబు = గొప్పమేరుపర్వతమునంటివాఁడును, భూభృత్తిలకుండు = పర్వత
ములలో శ్రేష్ఠుఁడును, నలపక్షమున రాజశ్రేష్ఠుఁడు, నైషఘఁడు = నలరాజు, బిట్టు
= మిక్కిలి, చలించెఁగదా = చలించినాఁడుగా యని యాశ్చర్యము. దూదివలె మె
త్తనిశరీరముగల దమయంతి మన్నఘ బాణవాయువునకుఁ దూలినను, బర్వతము
వలె ధైర్యశాలియగు నలుడు చలించుట యాశ్చర్యకరమని భావము. ఆనల
దమయంతు లిర్వరకును సమానానురాగమును, స్వాతికభావములును గల్గె నని
భావము. అలం. రూపకము. విభావన.

తా.స్పష్టము.

క. బిట్టు ఘనస్తంభంబున

గట్టువడెన్ నిషధరాజుకామునిచేతఁ

బిట్టుఘనస్తంభంబున

గట్టువడెం దగును రాజుగజరాజువలెన్.

టీ. కామునిచేత = మన్మథునిచే, నిషధరాజు = నలరాజు, బిట్టు = మిక్కిలి, ఘన స్తంభంబున = గొప్ప స్తంభమం దని యర్థము- స్తంభమనెడి సాత్విక భావమునందని భావము. కట్టువడె = బంధింపబడెను, ఇది యుచితమే, ఏలన, రాజు = రాజయినవాడు, బిట్టు, ఘన స్తంభంబున = గొప్పకంటెయునందు, గజ రాజువలె = ఏనుగులరాజువలె - మేటియేనుంగువలె, కట్టువడందగును. ఏనుగులకు రాజయినది స్తంభమున గట్టువడుటం బోలె మనుజులకు రాజయినవాడును స్తంభమున గట్టువడుట యుచితమే యని భావము. అనగా నలుడు దమయంతి కరస్పర్శమువలన గల్గిన స్తంభమను సాత్విక భావమువలన మిక్కిలి నిర్వాప్యపారుడై యుండెనని ఫలితార్థము.

తా. మన్మథునిచే నలరాజు, దృఢముగా స్తంభంబున బంధింపబడిన గజ రాజువలె స్తంభమనెడి సాత్విక భావమందు బంధింపబడెను.

వ. ఇవ్విధంబున.

తే. పెద్దకాలంబునకు మనోరీభీష్మితంబు

సఫల మగుటయు నత్యంతసమ్మదమున

సాంపుడభుకొత్త నున్నయారదంపతులకు

గరుణ దీవన లిచ్చె నిర్జరగణంబు.

11

టీ. పెద్దకాలంబున = దీర్ఘకాలమునకు, మనోరీభీష్మితంబు = మనస్సులోని కోరిక, సఫలముఅగుటయు = నెఱవేఱినట్టిది కాగా, అత్యంతసమ్మదమున = మిక్కుట మయినపార్వముతో, సాంపు = సౌభాగ్యము, తగుకొత్త = ప్రకాశించునట్లుగా, ఉన్న = ఆదంపతులకు, నిర్జరగణంబు = దేవతాసమూహము, కరుణ = దయచేత, దీవనలుచ్చె = ఆశీర్వాచనములు గావించెను.

తా. సుగమము.

వ. వెండియు నిషధమండలా ధీశ్రుండు దమకుంజేసిన దూతకృత్యంబునం గానం బడిన చిత్తశుద్ధికారణంబుగా, నమ్మహిపతి కమరపతి ప్రత్యక్షంబైన యాకారంబుతో యాగంబులందు

హవిర్భాగంబు భుజియించు వాడయ్యె హుతవహం డిచ్చా
నురూపంబునం బ్రభవింప ననుమతించె ధర్మం డక్షయప్ర
హరణంబులును ధర్మైకనిరితబుద్ధియు నొసంగె వరుణుండు
దలచినచోట జలంబులు సంభవింపను ధరియించిన
పుష్పంబులు వాడకుండను ననుగ్రహించె. అప్పుడు భారతీదే
వి, నానాభువనసమాగతానేక భూవరవర్ణనాప్రసంగో చిత్రం
బైనమానుషాకారంబుమాని వీణాపుస్తకపాణియు, రోహిణీర
మణమాడామణియు నై కుండేందుతుమారహార ధవళంబగు
దివ్యరూపంబు ధరించె. అందఱు దమయంతి నుద్దేశించి. 13

టీ. వెండియుక్, నిషధమండలాధీశ్వరుండు=నలరాజు, తమకుక్=ఇంద్రదా
దులకనుట, చేసిన దూతకృత్యంబునక్=చేసినదూతత్వమందు, కానం...కార
ణంబుగాక్=కానవచ్చిన చిత్తశుద్ధి హేతువుచే, అమ్మహీపతికిక్=నలునకు,
అమరపతి=ఇంద్రుండు, ప్రత్యక్షంబు=కంటికి గానవచ్చునది, ఐనయాకారంబు
తోక్=అయినట్టి యాకారముతో, అనగా స్వస్వరూపముతో ననుట, యా
గంబుండుక్=నలుండొనర్చిన యజ్ఞంబులందు, హవిర్భాగంబు, భుజియించు
వాడు, అయ్యెక్=హవిర్భాగములను దినసంగీకరించెను, హుతవహండు=అగ్ని,
ఇచ్చామరూపంబునక్=నలునియిష్టమున కనుకూలమగునట్లు, ప్రభవింపక్=ఉ
ద్భవించుటకు, అనుమతించెక్=అనగా నలుండు గోరినచోట యగ్నిప్రత్యక్ష
మగుట కిష్టపడెనని భావము. ధర్మండు=ధర్మరాజు, అక్షయప్రహరణంబులు
ను=అక్షయమగు బాణములును, ధర్మ...బుద్ధియుక్-ధర్మగుణమునందు, ఏక=
ముఖ్యముగా, నిరత=ఆసక్తమగు, బుద్ధియుక్=బుద్ధిని, ఒసంగె. వరుణుండు,
తలచినచోటక్=తలంచినస్థలమునందె, జలంబులు, సంభవింపను=సంభవించుట
కును, ధరియించిన పుష్పంబులు, వాడకుండక్=వాడిపోకుండుటకును, అనుగ్ర
హించె, అప్పుడు, భారతీదేవి, నానా...చితంబు-నానాభువన = అనేకలోక
ములనుండి, సమాగత=వచ్చిన, అనేకభూవర=సమస్తరాజులయొక్క, వర్ణనా

ప్రసంగ=పర్ణించుట మనెడి ప్రసంగమునకు, ఉచితంబు=తగినది, వినమానుషా
కారంబు=అయినట్టి మనుష్యాకారమును, మాని=విడిచి, వీణాపుస్తకపాణి
యు=వీణయును, పుస్తకమునుపాస్తమందుఁగలదియు, రోహిణి...మణియు-
రోహిణీరమణ=చంద్రుఁడు, మాఢామణియు=శిరోభూషణముగాఁ గలది
యు, వి, కుంద...ధవళంబు-కుంద=మల్లెలు, ఇందు=చంద్రుఁడు, తుషార =
మంచు, హార=ముత్యములహారములు, వీనివలె, ధవళంబు=తెల్లనిది, అగుదివ్య
రూపంబు=అయినట్టి దేవతాస్వరూపమును, ధరించె, అందఱు=ఆదేవతలం
ఁజను సరస్వతియును, దమయంతి, ఉద్దేశించి.

ఉ. ఆదిమశక్తియైన తుహినాచలరాజతనూజ మ్రాలెము
తైదున వై నిజేశ్వరునియర్థశరీరము పాలుగొమ్ము నీ
పాదసరోహంబు లతిభక్తి భజితురు గాక యెట్లు బ్ర
హ్మదిక దేవతాసదృశులై నమహామహిమండలేశ్వరుల్. 14

టీ. ఆదిమశక్తి=మూలప్రకృతి, విన...వోలె-అయినట్టి హిమవతుని
కూతురగు గౌరీదేవివలె, ముతైదువవై=వృద్ధసువాసినివై, నిజేశ్వరునియర్థశరీర
ము=నీప్రాణేశ్వరుఁడగు నలుని సగముదేహమును, పాలుగొమ్ము=పంచుకొనుము.
అన్యోన్యప్రేమముచే పురుషుని యర్థశరీరముం బోలె నుండుమనుట - పార్వతి
నిజముగా నే పతి యర్థశరీరము గొన్నది. ఎఱ్ఱు=ఎల్లప్పుడు, బ్రహ్మదికదేవతా
సదృశులు = బ్రహ్మమొదలగు సురలతో సమానులు, వినమహామహిమండలేశ్వ
రుల్ = అయిన గొప్ప రాజులందఱును, నీపాదసరోరుహంబులు = నీపాదప
ద్మములను, అతిభక్తి=మిక్కిలిభక్తితో, భజితురుగాక=సేవించుచుండురు
గాక, అనఁగా బ్రహ్మది దేవతలు శంకరయుతు రాలయును పార్వతిని సేవించు
నట్లు సలరాజయుక్తు రాలవగునిన్ను భూమింగల రాజులందఱును సేవించురు
గాక యని భావము. నలునిభజించుట మూలమునఁ దదర్థమయిన దమయింతిని
గూడ భజించినట్టై యగునని భావము.

తా. ఓదమమంతీ ! మూలప్రకృతియైన పార్వతివలెనే వృద్ధసువాసినివై

భర్తృగౌరవంబును బొందుము. పార్వతిని బ్రహ్మాదిదేవతలవలె నెన్నరాజులం దఱును సేవింతురు గాక.

మ. అని నైదర్భిఁ బ్రసాదగగ్భమధురరవ్యాహారసందర్భసం
జనితానందనుఁజేసి నెయ్యమున నాశక్రకాదిబృందారకుల్
వనితారత్నముచేతఁ గైకొనిరి సేవాహస్తపద్మాంజలుల్
ఘనరత్నాంచితహేమకంకణర్పుణతక్కారంబుతోరంబుగన్.

టీ. అని, నైదర్భిఁ = దమయంతిని, ప్రసాద...నందను-ప్రసాద=ప్రసాద
గుణము, లేకయనుగ్రహము. గగ్భ=లోననిమిడియున్న, మధుర=తియ్యని, వ్యా
హార=మాటలయొక్క, సందర్భ = ప్రసంగముచే, సంజని తానందస్థ=పుట్టి
నయానందమగలదానిగా, నెయ్యమునఁ=ప్రేమతో, చేసి, ఆశక్రకాదిబృందార
కుల్=అయింద్రాదిదేవతలు, వనితారత్నముచేతఁ=ఆదమయంతిచే, ఘన...
తక్కారంబు—ఘన=గొప్పవగు, రత్న=మణులచే, అంచిత=ఒప్పుచున్న, హేమ
కంకణ=బంగారుకడియములయొక్క, ర్పుణతక్కారంబు=ర్పుణర్పుణధ్వనితో
రంబుగఁ=అధిక మగునట్లుగా, సేవాహస్తపద్మాంజలుల్, సేవా=లెమ్ము సేవిం
చుటయందలి, హస్తపద్మాంజలుల్=చేమోడ్పులను, కైకొనిరి=అనగా రత్నమ
యకంకణధ్వనులు చెలంగునట్లుగా దమయంతి యొనర్చు నమస్కారములను
స్వీకరించి రని భావము.

తా. ఇంద్రాదిదేవత లట్లు దమయంతిని గూర్చి యనుగ్రహ పూర్వములును
మధురములును నైనవాక్పిసంగములుచేసి సంతసింపఁజేసి చేతుల నున్న రత్న
కంకణ ర్పుణ తక్కారంబులు వెలయునట్లుగా దమయంతి యిచ్చిన నమస్కార
ములను కైకొనిరి.

స. అనంతరంబ నిషధమహీకాంతుం గనుంగొని సరస్వతీ దేవి
యిట్లనియె.

16

టీ. స్పష్టము.

ఉ. నేమముతోడ విశ్వధరరణీభువనాధిప, సంతతంబుఁ జిం

తామణిమంత్రరాజముప్రధానము మంత్రకదంబకంబులో
మామక మమ్మహామనువునమానితభంగి భజింపు మీవుచిం
తామణికామధేనువిబుధద్రుమసన్నిభ మాశ్రితాళికిన్. 17

టీ. విశ్వ... ధిప-విశ్వ=సమ స్తమైన, ధరణీభవనాధిప=భూలోక నాయకా,
మామకము=నాసంబంధియైనది, చింతామణి మంత్రరాజము=చింతామణియనే
డి గొప్పమంత్రము, మంత్రకదంబకంబులో=మంత్రసమూహములో, ప్రధాన
ము=ముఖ్యమైనది. ఈవు, నేమముతోడ=నియమముతో, సంతతంబు=ఎల్ల
ప్పుడు, అచ్చహామనువు=ఆమహామంత్రమును, మానితభంగి=ఒప్పుచున్నరీతి
చే, భజింపుము=నేవింపుము-అనఁగా జపింపుమనుట. అది, ఆశ్రితాళికి=ఆశ్ర
యించినవారికి, చింతా... సన్నిభము-చింతామణి=చింతామణియను దేవతార
త్నముతోను,, కామధేను=కామధేనువుతోను, విబుధద్రుమ = కల్పవృక్షము
తోను, సన్నిభము=సమానమైనది.

తా. భూలోకాధిపతి వగునోసలరాజా ! నాసంబంధియగు చింతామణి
మంత్రము సమ స్తమహామంత్రములలో ముఖ్యమైనది. నీవామంత్రమును నియ
మయుతుండవయి యెల్లప్పుడును జపింపుము. అది చింతామణికామధేను కల్ప
వృక్షములవలె నాశ్రీతులకు సకలాభీష్టంబులను నొసంగును.

మ. సకలం బై హిమరుక్మశాభరణ మై సవ్యాససవ్యార్థయు
గ్గకరూపం బయి శైవ మై గతకళంకంబై శివం బై యుపా
సకచింతామణి యై ప్రసిద్ధభగవత్చృద్భాభిధేయార్థమై
యొకమంత్రంబు మదియ మొప్పు నది నీరీకుర్వీశ యే నిచ్చితిన్.

టీ. ఉర్వీశ=ఓసలరాజా ! సకలంబై=అణిమద్యష్టైశ్వర్యములగలదై, లేక
చతుష్టప్పికలలతోఁ గూడినదై, హిమరుక్మశాభరణమై=చంద్రకల యలంకార
ముగాఁగలదయి, సవ్యా... రూపంబయి-సవ్యార్థ=దక్షిణపునగమందును, అపస
వ్యార్థ=ఎడమనగమందును, యుగ్గకరూపంబై=పురుషస్త్రీస్వరూపముగలదై-
అనఁగా నర్ధనారీశ్వరుడనుట తెల్లమగుచున్నది, శైవమై=శివసంబంధియై, గ

తగళంకంబై = నిష్కళంకమై, శివంబై = సౌమ్యకారముగలదై, ఉపాసకచింతామణియై = తన్నుపాసించిన జనమునకుఁ జింతామణివంటిదయి, అనఁగా జింతామణి కోరిన నరములనిచ్చుచున్నట్లు మంత్రమును సకలార్థములనిచ్చుచున్నదని భావము. ప్రసిద్ధ .. యార్థమై—ప్రసిద్ధ = ప్రఖ్యాతిగాంచిన, భగవత్ శబ్ద = భగవంతుఁడను శబ్దమునకు, అభిధేయార్థమై = హవ్యార్థమై, అనఁగా భగవత్పదమున కభిధేయేనామంత్రమే యర్థము తక్కినవి లక్షణచే మాత్రమే చెప్పఁబడుచున్నవని భావము. మదీయును = నాది. నేనేదేవత గాఁ గలది, అగు, ఒక మంత్రంబు, ఒప్పుకొ, అది, నీకుకొ, ఏకొ, ఇచ్చితికొ.

తా. ఓనలరాజా! సమస్తకళల కిక్కయై, చంద్రచూడమై, యర్థనాశీత్వరూపమున నొప్పుచు శివసంబంధియై, నిష్కళంకమై, మంగళప్రపదమై, యుపాసకుల వాంఛలను దీర్చునదై భగవత్పదముచే వాద్యమై నాసంబంధియగు నొకమంత్రము నిచ్చుచున్నాను.

ఇందు దేవతామంత్రస్వరూపమును యంత్రస్వరూపమును నూచితములు. మంత్రము-సకలంబు = క కారలకారములతోఁ గూడినది. హిమరుక్మలాభరథము. చంద్రకలగలది. అనుస్వారముగలది-‘క్లి’ అను నక్షరమును ‘రి’ అను అనుస్వారమును గలది. ఈయనుస్వారమనే చంద్రకలవలె వ్రాయుటగలదు. సవ్యా... రూపంబయి = ఎడమకుడిప్రక్కల సమానమయిన యక్షరద్వయముగలది ప్రసిద్ధ... యార్థమై ‘హర’ శబ్దమందలి హ కారరేఖలు స్వరూపముగాఁగలది. యంత్రము-భగవచ్ఛబ్దముచే త్రికోణాకారములుగలది యని యర్థము. ఒక త్రికోణమువ్రాసి దానిపయిని తలక్రిందగా మఱొకత్రికోణరేఖ గీచినచో కుడియెడమ సగములు కనఁబడును. దానిలో నడిమి కోణవట్కమందు మంత్రరాజము లిఖింపఁదగును.

వ. ఇది చింతామణి మంత్రం బేలేదుద్ధారప్రకారంబు రహస్యంబుగా నిప్పుడుపదేశించితి గురువరం పరాసంప్రదాయ క్రమంబున సకీలకంబుగా సిద్ధసారస్వతసంసిద్ధికారణం బైనయిమ్మహావిద్య నెఱింగికొనుము.

టీ. ఇది=ఈచెప్పినది, చింతామణి మంత్రంబు=చింతామణియను కేరుగల ది. ఏతదుద్ధార ప్రకారంబు=దీని ఉద్ధారప్రక్రియను, రహస్యంబుగా, ఉప దేశించితి, గురు...క్రమంబున—గురుపరంపరా=గురుపరంపరవలన వచ్చిన, సంప్రదాయ=రహస్యములయొక్క, క్రమంబున = పరుసచేత, సకలకంబు గా =కీలకమయినయత్తుర విశేషముతోగూడ, సిద్ధ...కారణంబు=చదువ కయేతనంతట సిద్ధించువాఙ్మయముయొక్క ప్రాప్తికి, కారణంబు=హేతుభూత ము, ఐనయిచ్చుహావిద్య=అయినట్టి యాగోష్ఠవిద్యను, ఎఱింగికొనుము=తెలి సకొనుము.

క. ఆచారపరత వేకువ

లేచి పఠిపుము కుమార లేఖర్షభయీ

శ్రీచింతామణిమంత్రము

ప్రాచికి నభిముఖుడవై శుభం బొడఁగూడున్.

20

టీ. కుమారలేఖర్ష భ = రాజకుమారదేవేంద్రా ! వేకున్ = తెల్లవాలుజామున, లేచి=మేల్కొని, ప్రాచికి = తూర్పుదిక్కునకు, అభిముఖుడవై, ఆచారపర త=నియమాసక్తితో, ఈచింతామణి మంత్రము = ఈచింతామణిమంత్రరా జమును, పఠిపుము=జపింపుము, శుభంబు=మేలు, లేక, మంగళము. ఒడఁగూ డు=కలుగును.

తా. ఓనలరాజా ! నీవువేకువనే లేచి తూర్పున కభిముఖుడవై యీచిం తామణిమంత్రము నేమచితో జపింపుము. దానివలన నీకు సమ సశుభంబులు గలుగును.

శా. సర్వాంగీణ రసామృత స్తిమిత వారచావీదివాచస్పతుల్
గర్వోన్నద్ధ విరోధిరామదధివాగ్దాంభీర్య కుంభోద్భవుల్
స్వర్వామాసదృశాంగ నాజనమనీస్సంచార పంచాస్త్ర లం
తిర్వాణుల్ నృపయస్త్వీయమగుచింతారత్న విద్యాధరుల్.

టీ. నృప=ఓరాజా ! ఆస్తవీయము=మానంబుది, అగుచింతారత్న విద్యా

ధరుల్=అయినట్టి చింతామణిమంత్రము జపించువారు. సర్వాం...స్వతుల్-
సర్వాంగీణ=అంగమంటిను, అనగాఁ బ్రత్యక్షరమందుననుట, రసామృత=
అమృతవంటి రసముచేత, స్తిమిత=తడిసియున్న, వాచానీచి=తరంగముల
వంటి వాకులకు, వాచస్పతుర్=బృహస్పతివంటివారును, గర్వ...దృవుల్—
గర్వ=మదముచే, ఉన్నద్ధ=అతిశయించిన, విరోధిరాట్= శత్రురాజులనెడి,
ఉదధి=సముద్రమందున్న, వాగ్గాంధీర్య=వాక్కులనెడి గాంధీర్యమునకు, కుం
భోదృవుల్=అగస్త్యునివంటి వారును, అనగా నగస్త్యుడు సముద్రజలమును
ద్రావిగాంధీర్యమును వెలిపుచ్చినట్లు చింతామణ్యపానకులును దమశత్రువులవా
క్కుల నవలీల ఖండించి వారి పాండిత్యబాధనును వెలిపుచ్చగలరని భావము.
స్వర్వా...పంచాస్త్రులు-స్వర్వామా=దేవతాస్త్రీలతో, సదృశ=సమానలగు, అంగ
నాజన=స్త్రీజనముయొక్క, మనస్సంచార=మనోన్యత్తికి, పంచాస్త్రులు=మన్తగు
నివంటివారు, అంతర్వాణుల్=విద్వాంసులును నగుదురని యధ్యాహారము.

తా. ఓరాజా! మాయాచింతామణి మంత్రమును జపించినవారు రసభూ
యిష్టులగు వాక్కులు పలుకుటలో బృహస్పతి కెనయగుదురు. అగస్త్యు
డు సముద్రజలము పానముచేసినట్లు ప్రతివాదుల వాక్యముల నవలీల ఖండింపఁ
గల్గుదురు. దేవతాస్త్రీలనంటి స్త్రీలకు మనోహరులై పండితులై యుందురు.

సీ. కబరికాభరమువైఁ శ్రీ గన్నగేదంగిపూ

తేకుతోఁగూడ రేరేతేనిఁ బొంది

లతితకస్తూరికా శ్రీ తిలకమధ్యంబున

సాబగొందు ముత్యాల శ్రీ చుక్కనిలిపి

కుదురునిండినమించి శ్రీ గుబ్బచన్నులమీఁద

జలుగు దువ్వలున గం శ్రీ చెలయుఁ దొడిగి

యచ్చవెన్నెలచాయ శ్రీ నవఘళింపఁగఁజాలు

నిద్దంపువెలిపట్టు శ్రీ నెఱిగగట్టి

తే. యంచకొదమలఁ బూన్చిన శ్రీ యరదమెక్కి

యుపనిషద్వీధి విహరించుచున్ననన్ను
మహితచింతామణీదివ్యరమంత్రమూర్తిఁ

దలఁప సారస్వతం బయరత్నమునఁ గలుగు.

22

టీ. కబరికాభరముపైఁ = కేశపాశముపై, కన్నెగేదంగి పూటేకు
తోకూడఁ = తేతపచ్చని మొగలిపూవుదశముతోఁ గూడ, రేతేనిఁ = చం
ద్రుని, చెరివి = చెక్కి, అనఁగా గేశపాశమునఁ బచ్చమొగలిపూవు టేకును,
జంపమామను దాల్చియనిభాషము లలితి...మధ్యంబునఁ—లలిత = మనోహర
మైన, కస్తూరికాతిలక = కస్తూరిబొట్టుయొక్క, మధ్యంబునఁ = మధ్యభాగము
నందు, సౌబగు, ఒందు = సుందరమైన, ముత్యాలచుక్క = ముత్యాలబొట్టును,
నిలిపి = ఏర్పడఁజేసి, కుదురు = స్థానమును, నిండిన = నిండెడునట్లు వ్రల్లిన, మించు =
కాంతిగల, గుబ్బ చన్నులమీఁదఁ = పాలిండ్లపై, జిబుఁగు దువ్వులుప = సన్నని
దుకూలంపు, కంచెలయుఁ = అవికయును, తొడిగి = ధరించి, అచ్చవెన్నెలచా
యకొ = స్వచ్ఛమైన వెన్నెలరంగును, అపసులింపఁగొ = తీరస్కరించుటకు, చా
లు... నెఱిగి—చాలు = సమర్థమైన, నిద్దంపు = మృదువైన, తెలిపట్టు నెఱిగి = తెల్ల
నిపట్టువస్త్రమును, కట్టి = ధరించి - అనఁగాఁ జంద్రికకంటె మిక్కిలి తెల్లనైన
పట్టువస్త్రమును ధరించుని భావము. అంచకొదమలకొ = లేఁబాయముగల
నాంసలను, పూనినయరదము = పూనిచివట్టి రథమును, ఎక్కి, ఉపనిషద్వీధిఁ =
వేదాంతమార్గమందు, విహరించుచున్న నన్నుఁ = తిరుగుచున్నట్టి నన్నును,
మహిత...మూర్తిఁ = మహిత = పూజ్యమైన, చింతామణి = చింతామణియను
పేరుగల, దివ్య = దేవసంబంధియగు, మంత్రమూర్తి = మంత్రస్వరూపమును, తలఁపకొ
స్తరించినవో, సారస్వతంబు = సమస్తవిద్యలును, అప్రయత్నమునఁ = ప్రయత్న
ముక్క అలేకుండఁగ నే, కలుగుకొ = లభించును. చింతామణి మంత్రము జపించు
వారికి సమస్తవిద్యలనాయాసముగా లభించుననిభాషము.

తా. ఓసలరాజా! బాలచంద్రుని పచ్చమొగలిటేకును గేశపాశమున
ధరించి, కస్తూరితిలకమును ముత్యాలబొట్టును బట్టుకొని, గబ్బిగుబ్బలపై టైక
ను దువ్వులుపనుదాల్చి, పండు వెన్నెలల నిరసింపఁజాలిన తెల్ల పట్టువస్త్రము

గట్టి హంసలు లాగుచున్నరథంబుపై గూర్చుండి వేదాంతమార్గమున జరించుచున్న నన్న స్మరించినవానికి నప్రయత్నముగా నమ స్తవిద్యలును లభించును.

క. ఎంతజడుడైన గానీ

చింతామణిమంత్రరాజు సేవాపరుడ

బొంతంబున గవితాసి

ద్ధాతరహస్యోపనిషదుపాధ్యాయుడగున్. 23

టీ. చిం... పరుడు—చింతామణి = చింతామణియును, మంత్రరాజు = గొప్ప మంత్రముయొక్క, సేవాపరుడు = కొలువనాసక్తిగలవాడు, ఎంత జడుడైన గానీ—ఎంత తెలివిలేనవాడైనను, అబ్ధాంతంబున = ఒకసంవత్సరముకడపట, కవితా... ఉపాధ్యాయుడు—కవితా-కవిత్వముయొక్క, సిద్ధాంత-నిశ్చయములయొక్క, రహస్య=రహస్యములనెడి, ఉపనిషత్ = ధర్మములకు, ఉపాధ్యాయుడు=చెప్పేడు వాడు, అగున్.

తా. మూఁడుడైనను నీచింతామణి మంత్రమును జపించినచో నొకవత్సరము లోనే పండితుడగును.

క. వైదర్భిగోలె గవితా

వైదర్భి నరేంద్ర నీకు వశ మయ్యెను సూ

ర్యోదయవేశ జపింపు కృ

తాదరమున నస్తదీయమగు మంత్రంబున్. 24

టీ. నరేంద్ర=ఓనలమహారాజా, సూర్యోదయవేశ = ప్రభాతసమయంబున, కృతాదరమున = ఆసక్తితో-అస్తదీయము=మాసంబంధి, అగు మంత్రంబు = అయిన మంత్రమును, అనగా జింతామణి మంత్రము ననుట, జపింపు=జపింపుము, నీకు = ఆరీతి నొనర్చునీకు, కవితావైదర్భి=కవిత్వమందలి కవ్వసాధ్యమగు వైదర్భియనెడిరీతి, వైదర్భిగోలె = దమయంతిని లెనే-వశమయ్యెడున్ = అలవడును-అనగా జింతామణి మంత్రము నుపాించువారికి గవితము సులభసాధ్యమని భావము.

తా. ఓనలమహారాజా! ప్రాతఃకాలంబున నాచరముతో నీచింతామణి మంత్రమును జపించినచో వైదర్భివోరె వైదర్భిరీతియును వశమగును.

నీ. కలియుగం బందును శ్రీ గాస్త్రీరభూమిలో

మత్స్యరమున ధరామరుఁడు పుట్టు

శ్రీహీరుఁ డనఁగ శ్రేషాహియంశంబున

నతఁడు మామల్ల దేవవ్యాఖ్య యైన

తనభార్యయందుఁ జింతామణీమంత్రచి

తనఫలంబుగ నొక్కతనయుఁ గాంచుఁ

గల్పించు నతని కాశకాశవాగ్దేవి తా

శ్రీహర్షుఁ డనియెడు శ్రీ చిహ్ననంబు

తే. వానికి రేమ విద్యలు శ్రవచ్చియుండు

వాఁడు ఖండనకారుండు శ్రీ వాఁడు సుకవి

కావ్యముఖమున వానిచేఁ శ్రీ గలుగు నీకు

నిర్మలం బైన సత్కిర్తి శ్రీ నిమధరాజ.

25

టీ. కలియుగంబందును = కలియుగమందు, కాస్త్రీరభూమిలో = కాస్త్రీర దేశములో, శ్రేషాహియంశంబున = శ్రేషాంశమున, మత్స్యరమున = చింతామణివీరమున, ధరామరుఁడు = బ్రాహ్మణుఁడు, శ్రీహీరుఁడనఁగ = శ్రీహీరుఁడను పేర, పుట్టు = పుట్టఁగలఁడు, అతఁడు = శ్రీహీరుఁడు, చింతామణి మంత్రచింతనఫలంబుగ = చింతామణి మంత్రమును జపించినందులకు ఫలమగునట్లుగా, మామల్లదేవవ్యాఖ్య = మామల్ల దేవియను పేరుగలది, వివతనభార్యయందు = అయినతన సతియందు, ఒక్కతనయు = ఒకకుమారుని, కాంచు = కనఁగలఁడు, అతనికి = ఆబాలునకు, తా = స్వయముగా, ఆకాశవాగ్దేవి = ఆశరీరవాణి, శ్రీహర్షుఁ డనియెడు చిహ్ననంబు = శ్రీహర్షుఁడనెడి పేరును, కల్పించు = అనగా శ్రీహర్షుఁడని పేరు పెట్టెను, వానికి = ఆశ్రీహర్షునకు, ఈరేమవిద్యలు = ఇహ... "అంగాని వేదా శ్చత్వారోమిహంసాన్యాయవిస్తరః | ధర్మకాస్త్రంపురాణంచవి

అందితి=పొందితి, నిక్కము=నిజము, ఇదియాదిగాఁగఁ=ఇదిమొదలుగా, మాకరుణజేసి=మాదయచేత, కామరూపిణివి = నీకిష్టమగు రూపముకలదానవు, అగుము.

తా. ఓదమయంతీ! పుణ్యస్త్రీలలో వన్నెకన్న నీకు పాతివ్రత్యముచే నలవడనిది లేదు. దేవతలమైన మేము మానవులకుఁగనఁబడి ఎరములియ్యకపోరాదు. కావున నిన్నెదిరించుదువ్వుడు భస్తమగును. ఇంతియకాక మాకామరూపములఁగాంచివెఱుగుపడితివి గావున మాకృపచే నీకిచ్చవచ్చురూపము గలుగుచుండును.

చ. అనివలికి పలుకుబోటియు హరికృపీటభవశమన శంబరపతులంబరమునకు జాంబూనద విమానారూఢులై యెగసిరి సమయసముత్థానంబునం గ్రందుకొనురాజనందనులయందియలలమొరపంబుతోడ గెడబెరసి దేవదుందుభిధ్వానంబు రోదనీకుహరంబునం దీటుకట్టె విద్యాధరహస్తము క్తంబైన పుష్పవర్షంబు హర్షోత్కర్షంబు నాసాదించె. అప్పుడు కల్యాణవిభవలక్ష్మీప్రతిష్ఠాసమానుం డగునిషధరాజు నిజశిబిరప్రతిష్ఠాసమానుండయ్యె దమయంతీయుఁ గన్యాసహస్రంబు గొల్వ నాత్మ మందిరంబునకుం జనియె ననంతరంబ. 29

టీ. అని, పలికి, పలుకుబోటియు = సరస్వతీయు, హరి...పతులు=హరి, ఇంద్రుడు, కృపీటభవ=అగ్నియు, శమన=యముడు, శంబరపతులు=వరుణుడును, జాంబూనదవిమానారూఢులు = బంగారువిమానముల నెక్కినవారు, అయినవారై, అంబరంబునకుఁ = ఆకాశమునకు, ఎగసిరి=పోయిరి, దేవదుందుభిధ్వానంబు=దేవదుందుభులమ్రోత, సమయసముత్థానంబునఁ=ఒక్కతటిలేచునెడ, క్రందుకొను=వ్యాపించునట్టి, రాజనందనులయందియలమొరపంబుతోడఁ=రాజులయందెల చప్పుళ్లతో, గెడబెరసి=ఏకిభవించి, రోదనీకుహరంబుఁ=భూనభోంతరాశంబును, దీటుకట్టె=నిండించెను, విద్యాధరహస్తము క్తంబు=విద్యాధరులచే విడువఁబడినది, ఐనపుష్పవర్షంబు=ఐనట్టిపూవులవాన,

హస్తోత్కర్షంబు = మిక్కుటమగుసంతసమును, ఆపాదించెన్ = చేసెను, అప్పడు=ఆసమయమున, కల్యాణ...మానసుండు—కల్యాణ=వివాహముయొక్క, విభవ=వైభవమునెడి, లక్ష్మీప్రతిష్ఠా=లక్ష్మీయొక్క ప్రతిష్ఠచేత, అసమానుడు=సాటిలేనివాడు, అగునిషధరాజు=అయినట్టివలుడు, నిజశివప్రతిష్ఠాసమానుడయ్యె—నిజశివ = తనదండు లిడిసినచోట, ప్రతిష్ఠా=ఉనికిని, అసమానుడు = గోరువాడు, అయ్యెన్, అనగా నలుండును తనవిడిది కరుచేరగోరె ననిభాషము. కన్యాసహస్రంబుగొల్పెన్ = వేయిమందికన్యకలు గొలుచుండ, దమయంతియున్, ఆత్మమందిరంబునకున్ = తనగృహమునకు, చనియెన్ =పోయెను, అనంతరంబ=తరువాత.

మ. తమయంతం బగుమేదిసీరమణునిన్ శ్రీధాత్రిన్ విసర్జించి యాయమృతాశుల్ గడువిన్ననై చనిరి ముక్తాంశత్వభేదంబునన్
మమతాసంపద యెట్టిదో యెడనెడన్ శ్రవక్రాననాంభోజయై
దమయంతిం గనుగొంచునేగె విసతాంతరాణి శ్రీవాణియున్.

టీ. ఆయమృతాశుల్ = అయింద్రాగ్నియమమరుణులు, తమయంతంబు = అనగా. “అష్టభిర్లోకపాలానాం మాత్రాభి నిర్జితోన్యవః” అన్నట్లు లోకపాలురయంతమయిన, మేదిసీరమణునిన్ = నలుని, ధాత్రిన్ = భూమియందు, విసర్జించి = విడిచి, ముక్తాంశత్వభేదంబునన్ = (దేహ)భాగమునువిడుచు దుఃఖముతో—ఒకయవయవమును గోసి విడిచి భూమిని వదలిపోయినంత దుఃఖముతో ననుట, కడున్ = మిక్కిలి, విన్ననై = చిన్నతనముగలవారై, పోయిరి. అనగా విసతాంతరాణి-విసత=భక్తులైన, అంతరాణి=శాస్త్రజ్ఞులుగలవగు, శ్రీవాణియున్ = సరస్వతియు, వక్రాననాంభోజయై-వక్ర = పెడకుద్రిప్పిన, ఆననాంభోజ = ముఖపద్మముకలది, ఐ = అయినదై, ఎడనెడన్ = మాటిమాటికి, దమయంతిన్-కనుంగొనుచున్ = చూచుచు, ఏగెన్, పోయెను. మమతాసంపద = తనవారనెడి యభిమానసంపద, ఎట్టిదో = ఎటువంటిదో గదా? అనగా సరస్వతి దమయంతితో సొకటిరెండుదినములున్నంతమాత్రమున నామె తనదని విడిచి యతిశ్రద్ధముతో

నేఁగెను. దమయంతియొడఁగల ప్రేమచే మాటికిమాటికి వెనుకఁ దిరిగిచూచుచు
సరస్వతియు నేఁగెననిభావము.

తా. స్పష్టము.

ఉ. మంచకవాటికాశిబిగ శ్రీమధ్యమునందు ధనార్థికోటికిం
గాంచనవర్షము ల్గురిసెఁ శ్రీగంఠవిలోలమధూకమాలికో
దంచితఁ డోషధీపతికుశలాగ్రణి వంది జనంబులో విశే
షించి విదర్భజాస్తవనశీలుర మిక్కిలి గారవించుచున్. 31

టీ. కంఠ...దంచితఁడు-కంఠ = గళమందు, విలోల = చలించుచున్న,
మధూకమాలికా=ఇస్పృహపులదండచే, ఉదంచితఁడు = ప్రకాశించువాడు,
ఓషధీపతికుశలాగ్రణి=చంద్రవంశరాజులలో నగ్రసరుండగు నలరాజు, వందిజనం
బులో=కైవారముచేయువారిలో, విశేషించి=విస్తరించి, విదర్భజాస్తవ
నశీలుర=దమయంతిని సోత్తముచేయువారిని, మిక్కిలి = అధికముగా,
గారవించుచున్=బహుమానించుచు, అనఁగా నలుఁడు వందిమాగధులను గౌరవిం
చెననియు, నందులో దమయంతిని నుతించువారి కధికముగా గారవముచేసెనని
యు భావము. దీనిచే నలునకుఁ దమయంతివైఁగల ప్రేమాతిశయము వెలువడు
చున్నది. మంచక...మధ్యమునందున్=మంచకవాటికా, మంచెలున్నస్థలమం
దున్న, శిబిర=విడిపట్టుయొక్క, మధ్యమునందున్—ధనార్థికోటికిన్=ధన
మునుగోరుచున్న యాచకసమూహమునకు, కాంచనవర్షముల్=బంగారువర్షము
లను, కురిసెన్=కురియింపను. అనఁగా యాచకుల కధికముగా ధనమొసంగె
నని భావము.

తా. నలరాజు వందిజనమునకు బహుమానములుగావించి యందులో దమ
యంతిని నుతించినవారి కధికముగా బహుమతులొసంగి యాస్వయవర్ణస్థలమున
నున్న శిబిరములను జ్ఞాతికొనియున్న యాచకుల కధికముగా ధనమొసంగెను.

వ. అప్పుడు గొందఁ అసూయాపరాయణులైనరాజు లారాజు
కుమ్మారుంజూచి చూపోవక 'యత్యుచ్చయః పతనహేతు'

వనెడువారు “నతినర్వతగర్విత” మనెడువారును “కాము
కస్యకుతోలజ్ఞ” యనువారును. “సంగమోవిప్రయోగాంత”
యనువారునై యుండి రప్పడు. 32

టీ. అప్పడు=దమయంతి నలునివరించినప్పడును - దేవతలు నలదమయంతు
లకు వరములొసంగినప్పడును, అసూయాపరాయణులు=పెరివారిగుణములందు
దోషారోపణముచేయ నాసక్తిగలవారు, విసరాజులు, కొందఱు, ఆరాచకు
మారుక=అనలుని, చూడ, చూపోపక=చూడనహింపలేక, అనఁగా నలున
కట్టియపూర్వగౌరవమును, దమయంతీప్రాప్తియుఁ గల్గినందులకు సహింపలేని
వారనిభాషము. అత్యుచ్చయః=మిక్కిలిఉన్నతి, పతనహేతుః=పాటునకు మూ
లము అనెడువారునుజూచి సంపలేక తమమనంబును సమాధానపఱచుకొనుటకు
ఇంతశ్రేయస్సు గలవాఁడు తప్పక కష్టములు పాలుగాక మానఁడనియు, దమకట్టి
కష్టపూర్వక మగుశ్రేయస్సు రాకపోవుటయే యుచితమనియు మనంబును సమా
ధానపఱచుకొనుచున్నారు. “అతి...వారును-అతి=మిక్కిలి, సర్వత్ర=ప్రతి
దానియందును, గర్వితంబు=నింద్యము, అనెడివారును=అనపట్కుచున్నవారు
ను. అనఁగా నెందులొను నమితత్వ ముండఁగూడదని పెద్దలు చెప్పుచున్నారు.
అట్టి యమితత్వదోషము గలగౌరవమం దున్నదనియు, దాపుశ్చదోషయుత
మగుశ్రేయస్సకట్టలేదనియుఁ దలంచి యట్లు పలుకుచున్నారు. “కాముక
స్య=కామాంధువకు, లజ్జ=ఁగ్గు, కుతః=ఎక్కడిది. అనెడివారును, అనఁగా నా
రాజులు “ఛీ! ఈనలరాజు మిక్కిలి కాముకుఁడు. కాముకునికు సిగ్గుగల్గుట
యరిదిగదా! అతఁడు కాముకుఁడే కాకపోయిన నింతమంది రాజులోకము
చూచుమండఁగా నొకయువతిచే దండవేయించుకొనునా? అని యుద్దేశించి
నలునికంటె దామే త్రపావంతులనియు యోగ్యులనియుఁ దలంచుకొనుచు
నట్లుపల్కిరని భాషము. సంగమోవిప్రయోగాంతః. సంగమః=కూడిక, లేక,
పొందు, విప్రయోగాంతః=ఎడఁబాయుటఅంతమందుఁగలది, అనెడివారును. అ
నఁగా నారాజులు “ఈనలుఁడు దమయంతీసంగమును లభించినదని సంతోషించు
చున్నాఁడు కాని తరువాత వచ్చువియోగదుఃఖము నూహింపకున్నాఁ”డని

యు సంగమము వియోగముతోఁగూడిపచ్చునని పెద్దలుచెప్పినవాక్యము నెఱుంగుకొన్నాఁడనియు, మొదట నట్టిసంతసముగల్గి తర్వాత వియోగదుఃఖమొందుటకంటె నాసంగమము లేకపోవుటయే యుచితమనియు, గాన నలునికంటెఁ దామే సుఖవంతులనియుఁ పలఁచుకొనుచున్నారని భావము. ఏ, యుండిరి. ఇట్టి యనిష్టవాక్యములను బల్కుచునుండిరి. అప్పుడు=ఆనమయమున అని పై పద్యముతో నన్వయము.

ఉ. నైషధుఁ డంతరంగముననవృచ్చుచునుండు విరోధు లాడుదు
రౌఢిషణముల్ విని వినిభంగి నదట్టిద విద్విషన్తృషా
దోషగుణాధిరోషణ మరదోషతఁ దెల్పుచు నుండుఁగాన ద
దూషణమెప్పునిన్నఁబరితోషముఁజెందుమనీషియాత్తిలోన్.

టీ. నైషధుఁడు=నలుఁడు, విరోధులు, శత్రువులు=ఆడు దుర్భాషణముల్, పలుకునట్లు దుర్భాక్యములను, విని విని భంగి=వినియు విసనీతిగ నే, అంత రంగమున=చిత్తమందు, నవృచ్చుచుండు=సంతసించుచుండును, అదిఅట్టిద= అట్టిదే, విద్వి...రోషణము=విద్విషత్=శత్రులయొక్క, మృషా=అసత్యమను, దోషగుణ=దుష్టగుణముయొక్క, అధిరోషణము=ఆరోపించుట, అదోషతన్=దోషము లేకపోవుటను, తెల్పుచునుండును=తేటపఱచుచుండును, కాన=అట్లు గుటచే, మనీషి = విద్వాంసుఁడు, తదూషణము = ఆదూషణమును, ఎప్పు, విన్న=ఏనమయమున విన్నప్పటికిని, అత్తిలోన్, పరితోషము = సంతసము, పొందున్ = చెందుచుండును, అనఁగా విరోధులు తమయం దారోపించిన దోషములు తిమ్మ నిర్దోషులని లోకమునకుఁ జాటుచుండును గాన పండితుఁడు దురాలాపముల విని సంతసించును గాని విచారింపఁడు.

తా. స్పష్టము—అలం. ఆర్థాంతరన్యాసము.

క. క్రించు లగురాజతనయులు
వందింపక యాడుదురపరీవాదోక్తుల లోఁ

గొంచు నృపాలునిమ్రోలన

పంచమహాశబ్దములును బహుళము లయ్యెన్.

34

టీ. క్రిందులు = అల్పులు, అగురాజతనయులు = అయినరాజకుమారులు, పంచప
క = సంకోచమునొంపక, అడుదురపవాదోక్తులకే = పలుకుచున్న దుష్టవాక్యము
లను, లోగొంచుకొ = వినఁబడకుండఁజేయుచు, పంచమహాశబ్దములు = ధ
క్కామృంపగాదులగు నైదు విధము లగుధ్వనులును, నృపాలునిమ్రోలకే =
నలరాజు నెదుట, బహుళములు, అయ్యెన్ = మిక్కుటముగా వాయింపఁబడెను-
అనఁగా శుభకార్యదులందుఁ జేడువాక్యములు వినఁబడకుండుటకును, తుమ్ము
మొదలగు నశుభసూచకధ్వనులు వినఁబడకుండుటకును మంగళవాద్యఘోషము
లను జేయించుచుందురు. అట్లే యిచ్చట నలరాజు శిబిరప్రవేశరూపశుభకార్య
మునందును మంగళవాద్యములు వాయింపఁబడె. ఆధ్వనులు నీచులయిన రాజకు
మారులు నలునిఁగూర్చి పలుకుచున్నయనిష్టవచనములు వినఁబడకుండ వ్యాపించెను.

తా. స్పష్టము.

వ. ఇవ్విధమున నిషధరాజు శిబిరంబు ప్రవేశించె నట విదర్భము
హీవల్లభుడు.

35

స్పష్టము.

సీ. కార్తాంతకులఁ బిల్చి శ కర్పూరసమ్మిశ్ర
తాంబూలదానపూర్యంబు గాఁగ
జాంబూనదాబరశ్రవ్యంబునంబులఁ
బూజించి భూపాల శ పుంగవుండు
సర్వలక్షణకలారసంపూర్ణ మై యుద
యాస్తనిర్దోషమై శ యతిశయిల్లు
శోభనాంశము మీరు శ శోధించి చెప్పఁడా
యని పల్కవారును శ నట్టిలగ్న

తే. మరసి చేపట్టి యానన్నమయ్యే దేన

శుభముహూర్తంబు కాలసంశుద్ధి లెస్స

పిలువఁ బంపుము వేవేగ ర పెండ్లికొడుకు

ననిన నట్లుల కాకంచు ర నా ప్తజనుల.

36

టీ. భూపాలపుంగవుండు=విదర్భరాజు, కార్తంతికులన్ = సిద్ధాంతులను, పిల్చి, కర్పూర... గాఁగన్-కర్పూర = పచ్చకప్పురముతో, సమ్మిశ్ర=కూడిన, తాంబూలదాన=తాంబూలమునిచ్చుట, పూర్వఁబుగాఁగన్ = ముందు గలుగునట్లుగా, జాంబూనద... బులన్-జాంబూనద=బంగారుముచేత, అంబర=వస్త్రములచేత, లేక బంగారుబట్టలచేతను, స్రగ్=పుష్పమాలికలచేత, చందనంబులన్ = మంచిగంధముచేతను, పూజించి, అనఁగా ముందుగాఁ దాంబూలమిచ్చిపిచ్చుట కునర్థాది బహుమానముల నిచ్చి గౌరవించియు భావము. మీట, సర్వలక్షణకళాసంపూర్ణము, వి=సమస్తలక్షణసంపదలచే, సంపూర్ణమైనదిని దయ, ఉదయాస్తమిగోషమై=గురుశుక్రాది గ్రహములయుదయాస్తమయాదులగు దోషములతో రహితమై, అతిశయిల్లుతో భవాంశము=ఓప్పుచున్న శుభము మూర్తమును, శోధించి=విమర్శించి, చెప్పఁగా=తెలియఁజేయుఁడీ, అని, పల్కన్=అని భీమరాజుపల్కఁగా, వారును=అత్యైతిహసమును, అట్టి లగ్నమున్=అట్టి శుభము మూర్తిమును, చేపట్టి = సంగ్రహించి, లేక, ఆలోచించి, దేవ=ఓవిదర్భరాజా, శుభముహూర్తంబు = వివాహాలగ్నము, ఆసన్నము, అయ్యెన్=మిక్కిలి సమీపించెను. కాలసంశుద్ధి=కాలపరిశుద్ధి, లెస్స=మిక్కిలి బాగున్నది. పెండ్లికొడుకున్=పెండ్లికూమారుడగునని, వేవేగ, పిలువన్, అంపుడు. అనినన్=అనిపల్కఁగా, అట్లులెకాక=అట్లేచేసెదమని, అందున్, భీమరాజు, ఆప్తజనులన్=తన స్నేహితుల నని ప్రేషద్యముతో నన్వయము.

తా. భీమరాజు శ్రోతిషకులను బిలిపించి ముందుగాఁగర్పూరపు తాంబూలమిచ్చి, సువర్ణాంబరాదుల నొసంగి గౌరవించి యుదయాస్తమయాది దోషములు లేక సమస్తశుభలక్షణ సంశోభితమగు శుభలగ్నంబును శోధించి చెప్పవలయునని కోరెను. అంతవారొక శుభలగ్నము నాలోచించి భీమరాజుతో

దేవా! శుభముహూర్తదాపయినదనియు, ముహూర్త మన్నివిధములచేతను
యుక్తముగానున్నదనియుఁ బెండ్లికొడుకుఁ బిల్వఁబంపుఁడనియు చెప్పిరి. అంత
భీమరాజున్నేహితులనుఁ బంపి.

వ. అంతఁ గుమారునిం దోడ్తేర నియమించె నటమున్న కన్యాం
తఃపురంబున. 37

టీ. స్పష్టము.

తే. కునలయాక్షులు ముత్యాలశ్చవికలోన
జలక మార్చిరి నిజకులారాచారసరణిఁ
బసిఁడిపీఠంబునం దుంచి త పద్మనయనఁ
జెలువ మగుగన్నెరాకమ్ము త సేతి కిచ్చి. 38

టీ. కునలయాక్షులు=కలువలవంటి నేత్రములు గలస్త్రీలు, ముత్యాలచవికలో
నక = ముత్యములమండపములో, పసిఁడిపీఠంబునక = బంగారు పీఠయందు,
పద్మనయనక = పద్మములవంటి నేత్రములు గల దమయంతిని, ఉంచె=కూర్చుం
డఁబెట్టి, చెవివము=అందమైనది, అగు, గన్నెరాకమ్ము=గన్నె రాకువంటియులుగుగల
యొక బాణమును, చేతికికొ, ఇచ్చి, నిజకులారాచారసరణికొ-నిజ=దమయంతియొక్క
కులారాచారసరణికొ=కులారాచారప్రకారముగా, జలకమార్చిరి = స్నానముచేయిం
చిరి-అనఁగా విదర్భవంశమం దుదయించినస్త్రీలకు మంగళస్నానములు చేయిం
చునప్పుడు గన్నె రాకువంటి యులుగుగల బాణము చేతికిచ్చునారము కలదు.
కాన చెతికత్తెలు దమయంతి కట్టికులారాచారప్రకారమున స్నానముచేయించిరి.
లేక మంగళస్నానము లాచరించునప్పుడు బాణముచేతి కిచ్చునారము సామా
న్యముగా క్షత్రియులలో 'శరః క్షత్రియ యా గ్రాహ్యః' అను పదముచొప్పు
నఁ గలదు. అప్పుడు క్షత్రియకులారాచారప్రకారముగా నని చెప్పవలయును.

తా. దాసీజనము ముత్యాలమండపములో బంగారు పీఠపై దమయంతిని
గూర్చుండఁబెట్టి గన్నె రాకువంటి బాణమును జేతికిచ్చి కులారాచారప్రకారముగా
స్నాన మాచించిరి.

తే. గంధజలపూరితంబు లై శ్రీ కమలముఖుల
కరములం దున్న మణిపేమకలశములకుఁ
జెలువ నుగుభీమకన్యచరన్నులకు నోడి
దాస్యమున నీళ్లుమోచుచందంబు గలిగె.

39

టీ. గంధజలపూరితంబులు - గంధజల=చందనపు నీటిచేత, పూరితంబులు=నిండింపఁబడినవి, ని=అగునట్టి లేక వివ, కమలముఖుల=చెలికత్తిములయొక్క, కరములందు=హస్తములందు, ఉన్న మణిపేమకలశములకు= ఉన్నట్టిమణిమయములగు బంగారు గిండులకు, చెలువము = సొగసైనవి, అగుభీమకన్య=అయినట్టి దమయంతియొక్క, చన్నులకు= పాలిండ్లకు, ఓడి = వీగిపోయి, దాస్యమున=దాసవృత్తితో, నీళ్లుమోచుచందంబు= నీళ్లుమోచికొనురీతి, కలిగె=అభ్యెను. అనగా గంధజలములతో నిండియున్న బంగారుకలశములను దమయంతిచన్నుల కోడియే యీనీళ్లుమోచికొనఁగలదే లేకున్న నీళ్లుమోచనేల? అని కవి యుత్పేక్షించినాడు.

తా. చెలులు పరిమళమిళితములగు జలములతో నిండినబంగారుకలశములఁ గొని దమయంతికి జలకమార్పవచ్చిరి. అలం. ఉత్పేక్ష.

గీ. చెలువ వినివృత్తసలిలాభిపేచనయును

జంద్రికాపాండుపరిధానశాలినియును

నగుచు వర్షాశరత్తుల యంతరమున

నొప్పుసంధ్యాధిదేవత శ్రీ కుద్ది యయ్యె.

40

టీ. చెలువ=దమయంతి, వినివృత్తసలిలాభిపేచనయును—వినివృత్త=నెఱవేర్పఁబడిన, సలిలాభిపేచనయును=జలస్నానము గలదియని దమయంతి పరముగానర్థము—వర్షము కుడియుటగలది యని సంధ్యాధిదేవతాపరము, చంద్రికా... శాలినియును-చంద్రికా=వెన్నెలవలె, పాండు=తెల్లని, పరిధాన=వస్త్రముచే, శాలినియును=ప్రకాశించునది యని దమయంతిపరముగా—వెన్నెలయనెను తెల్లని పలువచే నొప్పుచున్నది యని సంధ్యాధిదేవతాపరముగా, అగుచు, వర్షాశరత్తుల

యంతరమునఁ = పర్వాకాల శరత్కాలములయొక్క మధ్యమందు, ఓష్యసంధ్యా
ధిదేవతకుఁ = ఓష్యచున్న సంధ్యాకాలదేవతకు, ఉద్ది = సాటి, అయ్యెన్, అనఁగా
పర్వాకాలము నీటిని వర్షించుచుండును. శరత్కాలము చంద్రకాంతులచే మిక్కిలి
ప్రకాశించుచుండును. ఈవర్షా శరత్కాలములకు మధ్యమున నున్న దినముల
యొక్క సంధ్యాకాలము వారిబిందుపూరితమును, చంద్రికావిరాజితము నై
యుండును. స్నానముచేసి పరిశుభ్రవస్త్రమును ధరించిన దమయంతి వర్షాకాల
శరత్కాల సంధ్యాధిదేవతవలె నుండె నని భావము.

తా. మంగళస్నానము చేసి చంద్రికవలెఁ బరిశుభ్ర మయినవస్త్రము ధరించి
న దమయంతి వస్త్రపరిధానమునకుఁ బూర్వము వర్షాకాలసంధ్యాధిదేవతవలెను,
దదనంతరము శరత్కాలసంధ్యాధిదేవతవలెను బ్రకాశించెను. అలం. ఉపమ.

క. సమధికచామర నిర్జయ

సముపార్జితవిమలకీర్తిశౌక్తిముక్తా

సముదయశంక ఘటించెం

గమలాననచికురవారి కీకణ్ణోరకముల్.

41

టీ. కమలానన చికురవారికణ్ణోరకముల్ - కమలానన = పద్మమువంటి ముఖ
మగలదమయంతియొక్క, చికుర = తల వెండ్రుకలందున్న, వారికణ్ణోరకముల్
= పూమొగ్గల బోలు నుదకకణములు, సమధిక... శంక - సమధిక = అధికమగు
నట్టిదియు, చామరనిర్జయ = చామరముల జయించుటచేత, సముపార్జిత = సంపా
దించఁబడినదియునగు, విమల = నిష్కళంకమగు, కీర్తి = కీర్తియనెడు, శౌక్తిక
ముక్తాసముదయ = ముత్యముల సమూహముల నెడి, శంక = సందేహమును, ఘటిం
చె = కూర్చెను. అనఁగా దమయంతి కేశపాశమువలన జాణు నుదకబిందువులు
ముత్యములవలె నుండుటచే చామరములజయించి యీకేశపాశము సంపాదించిన
ముక్తాఫలసముదయమువంటి కీర్తులే యివియని యుత్పత్తిచె. అలం.
రూపకాతిశయోక్తిమూల యగునుల్లేక్ష.

క. నునుజాత మెఱుగువెట్టిన

కనకశలాకయునుబోలె శిగన్నియ యొప్పె

దను వగుతడి యొత్తుమణుం

గున నొయ్యన మేలితడి యిగుర్పగ నొత్తె.

42

టీ. కన్నియ=వయస్య, తనువు=సన్ననిది, అగుతడియొత్తు మణుంగునఁ
=అయినట్టి తడి యొత్తుకొనెడి వస్త్రముచే, ఒప్పునఁ=మెల్లఁగా, మేలితడి=శ
రీరమందున్నతడి, ఇగుర్పగఁ=పోవు ట్లుగా, ఒత్తె=తుడువఁగా, నునుతా
తఁ=గున్న)కాణమునందు, మెఱుంగువెట్టినకనకశలాకయునుబోలెఁ = సం
ఘర్షణచేసి పూర్వముకంటె నధికముగాఁ బ్రకాశించునట్లు మెఱుంగుపెట్టిన
బంగారుకణికవలె, ఒప్పె=ప్రకాశించు అనఁగా దమయంతి శరీరము బం
గారుకణికవలెను, దడియొత్తుకొనువస్త్రము సాక్షాత్తివలెను వలయుచుండె నని
యర్థము. కాణసంఘర్షణమువలన బంగారుకణికకుఁ గాంతి హెచ్చినట్లు
తడియొత్తుకొనెడి వస్త్రపుసంఘర్షణముచే దమయంతిశరీర మధికముగాఁ బ్రకా
శించెనని భావము.

తా. స్పష్టము అలం. ఉపమ.

ఉ. వానన కేతకీవళమునవంకఁ గళింకము లేచివైడియ

భ్యాసముచే సేసేని యగునప్పు సమానము గంధసారచ

ర్చాసురభీకృతం బగుచు శివారుతట్లతి కామతల్లి కా

భాసువర్ణ మైననరరీపాలతనూభవదేహయష్టితోన్. 43

టీ. కళింకము=మాలిన్యము, లే పైడి=లేనట్టి బంగారము, కేతకీదళమువం
కఁ=మొగలిల్లువుకొద్ద, వాస=పరిమళమును, అభ్యాసము=సంపాదించుటను,
చే సేసేనియొ= చేసినయెడల, అప్పు, గంధసారచర్చాసురభీకృతంబు - గంధ
సార=మంచిగంధముయొక్క, చర్చా=పూఁతచేత, సురభీకృతంబగుచు=పరిమ
ళింపఁబడుచు, చారుతట్లతి కామతల్లి కాభాసువర్ణము-చారు=సుందరమైన, తట్టి
లతి కామతల్లి కా=శ్రేష్ఠమైనతీగవంటిమొఱుపువలెను, భాసుర=ప్రకాశించు, వర్ణ
ము=కాంతిగలది, విననరరీపాలతనూభవదేహయష్టితోన్=వినట్టి దమయంతియు

క్కు సన్ననగు దేహముతో - అనగా కృశాంగముతో, సమానము, అగును అధూతోపమ అలంకారము.

తా. పరిమళించుచుఁ బ్రకాశించున్నయా దమయంతిదేహమునకుఁ బరిమళము లేక ప్రకాశించు బంగారము మొగలిపువ్వు కడవాసన గడించిన సాటి యగును.

వ. తదనంతరంబ కనక వేదికాంతరంబునం బసింశివీరమున నునిచి ప్రతిప్రతీకంబును బ్రతికర్త నిర్దాణకర్త తం బైన సైరంధ్రికాజనం బష్పరంధ్రీరత్నంబుం బ్రయత్నంబున నలంకరింపం దొణంగె. అం దొకముద్దియ మదనాంధకారపటారంభణతంతు సంతతి యగుకుంతలమండరికి నధివాసధూపధూమంబొసంగె. ఒక్కయలివేణి పెన్నెటివేణివై నెగయుచున్న ధూపధూమాంకురంబు గనుంగొని కుటిలకచచ్చటాభ్రాంతిఁ గొనగోల్లదు వ్యంబోయినఁ జెలులు నవ్విరి. ఒక్కయిందువదన గళిండకన్య కాభంగభంగురంబైన నెఱిదుఱుమునం జెంగలుచలు దుఱిమె. ఒక్కకుటిలాలకి లలాటపట్టంబునం శేశాంబుదవిద్యుద్దండంబుగాఁ బసింశిపట్టంబు గట్టె. ఒక్కనరవర్ణిని చూర్ణాలకంబుల నునీలకజ్జలంబులకు దీపజ్వాలంబుగా మనశ్శిలాచిత్రకంబు నొసల స్తత్తిం చె. ఒక్కతన్వంగి యనంగలీలాశంబున నపాంగప్రాంగణంబునకు నిగుడుకనీచికానీలమణులకుం గిరణకందళిక లనుసం దేహంబు నొసాదింపం జాలునట్లుగా నీలాంజనరేఖలు వాలారుంగలికికన్నులకొలుకులు వెడలందీర్చె. ఒక్కబోటి తాటంకమణి మహాకలాపంబులను మరుపలాశకును మచాపంబులకుఁ దూపుయింబోలెనిందీవరావతంసంబులు చెవులం బొందుపఱిచె. ఒక్కవిలాసినినాసాతిలప్రసూనంబు నం

బ్రహ్మనశరగుళికాశరంబునుం బోని ముక్తాఫలకలాపంబుఁ
దాపించె. ఒక్కనితెంబిని యధరబింబంబున యావకంబుమర్యె.
ఒక్కకలకంఠకంఠికంఠకంఠలికయందుఁగంటసరిఁ దొడిగె. ఒ
క్కయెలనాగ వక్షోజభాగంబునం బద్ధరాగపదకంబుఁ బదిల
పజీచె. ఒక్కలేమ హేమచయ వినుత్పిరత్న మేఖలాదా
మంబు జఘననీమంబునం గట్టె. ఒక్కపూఁబోణి పైఁడియంది
యలు చరణారవిందంబులందమర్యె. ఒక్కమత్తకాశిని యడు
గు నెత్తన్నులం గ్రొత్తలత్తుక హత్తించె. మఱియు సాగోపాం
గంబుగాఁ బ్రత్యంగంబునంగనలు ముత్యాలజల్లి చెందిరంపుఁ
జేరుచుక్క, చిన్నిపూజేకులు, పాలికలు, మకరికాపత్రభంగం
బులు హారంబులుం, గేయారంబులుం, గంకణంబులు, మద్ది
యలు, వీరమద్దియలు, పాయవట్టంబు లాదిగాఁ గలయలంకా
రంబుల నలంకరించిరి. ఇన్నిభూషణంబులచేత, భాగ్యంబుచేత
నీతియు, ధర్మంబుచేత విభూతియు, వితరణంబుచేత విఖ్యాతి
యుంబోలె, నన్నాతి యతిశయిల్లె నయ్యవసరంబున. 44

టీ. తదనంతరంబు + అ = మంగళస్నానముచేయించి తడియొత్తినపిమ్మట,
కనకవేదికాంతరంబున = బంగారుటరుఁగుయొక్క నడిమిభాగమున, ఉనిచి =
దమయంతిని గూర్చుండఁజెట్టి, ప్రతిప్రతీకంబును = ప్రత్యవయంబును, ప్రతి
కర్త...కర్తృతంబు—ప్రతికర్త = అలంకరించుటను, నిర్మాణ = చేయుటయుండు,
అనఁగా నలంకరించుటయు దనుట, కర్తృతంబు = నేర్పు గలది, విస్తారంధ్రికా
జనంబు = అయినట్టి సరిచారి కాజనము, అష్టరంధ్రిరత్నంబు = అదమయంతిని,
ప్రయత్నంబున, అలంకరింపఁ తొడంగె = అలంకరింప మొదలిడె. అందు =
అయలంకరించుటలో, ఒక ముద్దియ, మదన...తతి-మదనాంధకార = కామం
ధకారమనెడి, పట = వస్త్రమును, ఆరంభణ = నేయుటకుఁదగిన, తంతు = దారము
లయొక్క, సంతతి = సమాహమయినది, అగుమంతలమంజరికీ = అయినట్టి కేశ

పాశమునకు, అధివాసపూపపూనుంబు = అధికపరిమళముగల గంధద్రవ్యపూప
ములను, ఒసంగె, ఒక్కయలివేణి, పెన్నెటివేణిపై = పెద్దకేశపాశముపై, ఎగ
యుచున్న పూపపూమాంకురంబు = పైకిబోవుచున్న పూపపుబొగను, కనుం
గొని, కుటిలకచచ్చటాభ్రాంతి = వంకరవోయిన తలవెండ్రుకలసమూహ మను
భ్రాంతితో, కొనగోళ్ల, దువ్వె, పోయి = దువ్వయిత్నింపగా, చెలు
లు = అచ్చటి స్త్రీలు, నవ్విరి = దానిమూఢత్వమును జూచి నవ్వికొనిరి. ఒక్కయిం
దువదన, కలింద... భంగురంబు - కలిందకన్యకా = యమునానదియొక్క,
భంగ = తరంగమువలె, భంగురంబు = వక్రమయినది, ఐననోదురమున, అయినట్టి
మనోహరమగు కేశపాశమునందు, చెంగలులు = చెంగల్వపూవులను, తుటిమే = అలంకరించె.
ఒక్కకుటిలాలక, లలాటపట్టంబు = నుదుటిమందు, కేశంబుదవిద్యుద్దండంబుగా = కేశములనెడి మేఘమునకు మెఱపుదీవియయ
గునట్లుగా, పసిండిపట్టంబు = బంగారుతేకును, కట్టె, ఒక్కవరవల్లని, చూ
ర్ణాలకంబులు = వక్రములగుమంగురులు, అను నీలకజ్జలంబులకు = అనెడి నల్లని కా
టుకలకు, దీపజ్వాలంబుగా = దీపశిఖ యగునట్లుగా, మనశ్శిలాచిత్రకంబు = మణి
సిల యనుద్రవ్యముతోనైన బొట్టును, నొసల = ఫాలమునందు, హత్తించే =
చేర్చెను. అనగా స్త్రీలు కాటుకచేయుటకు దీపముపెట్టి దాని నినుపతేకు
తో మూయుదురు. అట్లుచేసిన కొంతసేపటి కాదీపపుపొగ యాతేకునకం
టుకొని కాటుక యగును. ఇక్కడ దమయంతి నుదుటఁబెట్టిన మనశ్శిలాసం
బంధియగు నెఱ్ఱనిబొట్టు దీపజ్వాలవలెను, దమయంతి మంగురులు పైతేకు
నంటుకొనియున్న కాటుకవలెను బ్రకాశించుచుండెనని భావము. ఒక్కతెన్వంగి,
అనంగలీలవశంబున = మన్మథవిలాసముల కధీనములగుటచే, అపాంగప్రాం
గణంబులకు = కడకన్నలకు, నిగుడుకనీసికానీలమణులకు = ప్రసరించుచున్న
నల్లగ్రుడ్లనెడి యింద్రనీలరత్నములకు, కిరణకంపళికులు = కిరణాంకురములు,
అనుసందేహంబు = అనునట్టిసంశయమును, అపాంప = చేయుటకు, చాలున్
అట్లుగా = సమర్థములగునట్లుగా, నీలాంజనరేఖలు = నల్లనికాటుకగీతలు,
వాలారుంగలికికన్నులకొఱకులు-వాలారు = వాడిఁదెనకయు, కలికి = మనో

హరములైనవియు, నగుకన్నులకొలుకులు, వెడలన్, తీర్చె=దిద్దెను, అనఁగా
 నీలాంజనరేఖలు దమయంతికనీనికలనెడి యింద్రనీలమణులకాంతు లనెడి
 భ్రాంతిని గల్గించుచున్న వని భావము. ఒక్కబోటి, తాటంక...కలాపంబు-
 తాటంక=కర్ణ భూషణములందున్న, మణి=రత్నములయొక్క, మహా=కాం
 తులయొక్క, కలాపంబు=సమాహు, అగుమరు పలాశకుసుమచాపంబునకున్=
 అయినట్టిమన్మథునియొక్క మోదుగుపూవనెడి చాపమునకు, తూపులంబోని=
 బాణములవలెనున్న, ఇందీవరాక్షతంసంబులు = నల్లఁగులువలనెడి యలంకారం
 బులు, చెవులన్, పొందుపఱిచెన్, అనఁగా నొకచెలికత్తె దమయంతిచెవు
 లందు రెండునల్లఁగులుపూవుల నుంపఁగా నవి యాకుబాణములవలె నొప్పు
 చున్నవని భావము. ఒక్కవిలాసిని, నాసాతిలప్రసూనంబునన్ = సువృపువృ
 పుంటి నానికయందు, ప్రసూనశరగుళికాశరంబును = మన్మథునియుండబాణ
 మును, పోనియై ధౌళికలాపంబున్ = పోలుచున్న ముత్యమనెడి యలంకార
 మును, తాపించెన్ = చేర్చెను. అనఁగా ముక్కునకు ముక్కుఅచేర్చెనని భావము.
 ఒక్కసిరెంబిని, అధరబింబంబునన్ = అధరోవృత్తమునందు, యావంబున్ = లత్తు
 కను, అమర్చెన్ = చేర్చెను, ఒక్కకలకంఠకంఠి, కంఠకందళికయందున్ = మో
 మువలె మృదుమయిన కంఠమందు, కంటనరిన్ = తొడిగెన్ - వేసెను,
 ఒక్కయెలనాగ, వక్షోశ్చంగంబునన్ = స్తనపార్శ్వములందు, పద్మరాగపద
 కంబున్ = పద్మరాగమయమయినపతకమును, పదిలపఱిచెన్ = చేర్చెను,
 ఒక్కలేమ, హేమమయమేఖిలాదామంబున్ = స్వర్ణవికారమయిన మొల
 త్రాటిని, జఘననీమంబునన్ = జఘనప్రదేశమున, కట్టెన్, ఒక్కపూఁబో
 ణి, వైడియందితులు = బంగారపుటందెలు, చరణారవింపంబునన్ = పాద
 పద్మములందు, అమర్చెన్ - ఒక్కమత్తకాళిని, అడుగునెత్తములన్ = పాదపద్మ
 ములందు, క్రొత్తలత్తుక=నూతనమైన లత్తుకను, లేక పారాణిని, వాల్తించెన్,
 మఱియు, సాంగోపాంగంబుగాన్ = పూర్ణముగా, ప్రత్యంగంబులన్ = ప్రత్య
 వయవములందును, అంగనలు, ముత్యాలజల్లి = ముత్యాలకొప్పవల, చెందిరము=
 చేరుచుక్క=సిందూరపు పాపటబొట్టును, చిన్నిపూతీకులు=అనునట్టి యొక

యలంకారవిశేషము. బాలికలు = బొగడలు, లేక కమ్మలు, దుద్దులుమొదలగు నవి. మకరికాపత్రభంగంబులు = మకారములగుపత్రరసలు, హారంబులు, కేయూరములు = బాహుపురులు, కంకణంబులు = కడియములు, మద్దియలు, వీర మద్దియలు = కాలిబొటనవ్రేళ్లమట్టెలు, పాయపట్టంబులు = అంచెలు, ఆనిగాణ్ = మొదలగునవి, కలయలంకారములన్ = కలయట్టియలంకారములచే, అలంకరించిరి, ఇవిభూషణంబులచేతన్ = ఈయలంకారములచే, అన్నాతి = ఆనమయంతి, భాగ్యంబుచేతన్ = విశ్వరూపుచే, నీతియు, ధర్మంబుచేతన్, భూతియు = సంపదయు, వితరణంబుచేతన్ = ఈవిచే, విభ్యాతియుంబోలెన్ = ప్రసాదియునలె, అతిశయిలెన్ = ప్రకాశించెను. అయ్యవసరంబునన్, అన్నిపైపద్యముతో నన్వయము.

ఉ. అంతరమెట్టిదో యని నిజాన్యముతోఁ బ్రతిపెట్టి రోహిణీ కాంతుఁ బరీక్ష సేయుటకుఁగా నటు పట్టనభంగి చీల న య్యంతిధరించెభూషణము ॥ లెల్లవహించినయంతమీఁద శుద్ధాంతవధూటియొక్క ప్రేమియంబుననిచ్చినమించుటద్దమున్.

టీ. అయ్యంతి = ఆనమయంతి, భూషణములెల్లన్ = అలంకారములన్నియు, వహించినయంతమీఁదన్ = ధరించినతరువాత, శుద్ధాంతవధూటి, ఒక్కతే ఒకయంతిఃపురదాసి, ప్రేయంబునన్ = వేడ్కతో, ఇచ్చిన, మించుటద్దమున్ = ప్రకాశించుచున్నయద్దమును, లీలన్ = విలాసముతో, నిజాన్యముతో = తనపదనముతో, రోహిణీకాంతున్ = చంద్రుని, ప్రతిపెట్టి = ప్రతినిధిగాఁజేసి, అంతరము = తనపదనమునకును జంద్రునకునుగల తారతమ్యము, ఎట్టిదో = ఎటువంటిదోయని, పరీక్ష చేయుటకుఁగాన్ = పరీక్షించునిమిత్తము, అటుపట్టినభంగిన్ = ఆరీతిపట్టుకొన్నదేమాయనునట్లు, ధరించెన్, అనఁగా, దమయంతిచేతఁ బట్టినయద్దము-దమయంతి నిజపదనచంద్రముల తారతమ్యము చూచుటకయి తనచేతితోఁబట్టుకొన్న చంద్రునివలెఁ బ్రకాశించుచున్నదని భావము. అలంకరించుకొన్నపిమ్మట నద్దమునుచూచుకొనుట వాడుకయైయున్నది. అవాడుకచొప్పున దమయంతి స్వీయాలంకారసాంపర్యము చూచుట కద్దముపట్టెనని ఫలితార్థము.

తా. అదమయంతి సమస్తాలంకరములును ధరించుకొన్నపిమ్మటఁ దనయఁ
తఃపురపరిచారిక వేడ్కతో నిచ్చిన మించుటద్దయును నిలాసముతో ధరించె.
అట్లుధరించినయద్దయు దమయంతి తనవదనమునకుఁ జండుండు సాటి యగు నే
మోయనియెంచి రెండింటి తారలమ్యమును బరీక్షింప నెంచి చేతితోఁబట్టుకొన్న
చంద్రబింబముపలెఁ బ్రకాశించెను. అలం. ఉత్పేక్ష.

తే. ననచతుర్విధశృంగార శ్రమవధరించి

యమహాదేవివిప్ర పురస్కాంగనలకు

సకలపూజలు వేడ్కతో శ్రీ సరగఁ జేసి

మోడ్చుకే లెత్తి ఫాలంబు శ్రీ మోపి మ్రొక్కె.

46

టీ. అమహాదేవి=అదమయంతి, నన...శృంగారము-న=క్రొత్తగా, చతు
ర్విధ=నాల్గవిధములగు, శృంగారము=సౌందర్యమును, అసధరించి=స్వీకరించి,
విప్రపురస్కాంగనలకు=విప్రధర్మబ్రాహ్మణస్త్రీలకు, సరగ=ఒప్పునట్లుగా,
వేడ్కతో=, సకలపూజలు=సమస్తమగుపూజలును, చేసి, మోడ్చుకేలు=
అంజలిని, ఎత్తి, ఫాలంబు=ఫాలతలమందు, మోపి=ఉంచి, మ్రొక్కె=
నమస్కరించెను.

తా. ఇట్లు దమయంతి క్రొత్తగా నాల్గవిధములగు శృంగారమును స్వీక
రించి పుణ్యరాండ్రగు విప్రస్త్రీలకు వేడ్కతో, నొప్పునట్లుగా, సమస్తవిధ
ములగు పూజలను గావించి దోసిలిపట్టి నొనటఁ జేర్చి, నమస్కరించెను.

ఉ. అంతర మొప్ప శోభనసరమాగతి గాంధనభూమిపాలశు

ద్ధాంతనితంబిసీవివహా శ్రమప్లుప్రణామమొనర్చి భీమభూ

కాంతునికూర్చి కన్యకకుఁ శ్రీ శాతుకభూపణభూమితాంగి క

త్యోతయ్యుకాత్మియూరవణ శ్రీ హాటకనూపురచారిహార్యమై. 47

టీ. అప్లు = విప్రరాంగనలకు నమస్కారము చేసి నిలిచినతరువాత,
శోభన...నివహము-శోభన=వివాహమహోత్సవనిమిత్తము, సమాగత=వచ్చిన,
బాంధవ=బంధువులయిన, భూమిపాల=రాజులయొక్క, శుద్ధాంతనితంబిసీవివ

హము=అంతఃపుర స్త్రీసమాహము, అంతరము=సమయము, ఒప్పణ్=ఒప్పనట్లు,
అత్యంత...హార్యమై, అత్యంత=విక్కిలి, ఝణత్కియా = ఝణత్కారము
చేత, రవణ=మొరయుచున్న, హాటక=కనకవికారమైన, నూపుర=అందెలును,
పారిహార్యము వి=బంగారునూడి గాజులునుగలవారై, అనగా నితరరాజ స్త్రీలు
దమయంతికి నమస్కరించుచున్నప్పుడు వారి నూపురములును, గాజులును
మిక్కిలి ఝణత్కారములచే సెనసిభావము. కాశుక భూషణభూషితాంగికి
=మంగళాంగ మయినయలంకారములచే నలంకృతయగు శరీరము గల, భీమ
భూకాంతుని కూర్చి కన్యకున్=సమయంతికి, ప్రణామము ఒనర్చెన్=చేసెను.

తా. వివాహమహోత్సవమునకువచ్చినరాజ స్త్రీలు సమయానుగుణముగా
వచ్చి తమనూపురములును గాజులును ఝణత్కారములను వెలువరించునట్లుగా
నలంకృత యగుదమయంతికి మ్రొక్కిరి.

వ. అట కుమారుండును మంగళాభిషేకానంతరంబ యాకల్పక
ల్పనాశిల్పపారగ లగుప్రౌఢాంగనాజనంబులవలన వివా
హోచితం బగుశృంగారం బంగీకరించె నప్పుడు. 48

టీ. అట = శివీరమందు, కుమారుండును=నలుండును, మంగళాభిషేకానం
తరంబ=మంగళ స్నానమైనతోడనే, ఆకల్పకల్పనాశిల్పపారగులు - ఆకల్ప=
అలంకారముయొక్క, కల్పనాశిల్ప=కల్పనావ్యాపారముయొక్క, పారగులు=
గట్టునొందినవారలు, అనగా సనేకరీతుల నలంకరింపనేర్తు రనుట. అగు
ప్రౌఢాంగనాజనంబులవలన = అగునట్టి ప్రౌఢలగు స్త్రీలవలన, వివాహోచి
తంబు, వివాహమునకుఁ దగినది, అగుశృంగారంబు=అగునట్టి యలంకారమును,
అంగీకరించెన్=కైకొనెను. అప్పుడు=ఆసమయమున, అని మీఁదిపద్యముతో
నన్వయము. మంగళ స్నాన మాచరించిన వెనుక నొక్కొకనిముసమున క నేకభం
గుల బుద్ధిచాతురిచే నలంకరింపఁగలుగు ప్రౌఢాంగనలు వివాహమునకుఁ దగున
లంకారముతో నలు నలంకరించి రని భావము.

తే. అభినవ్రాచితతాలవృంతానిలమున

నల్లనల్లనఁ దడి యార్చి యతివ యోర్తు

ధారుణీనాయకుని కేశభారమునకు

నగరుధూపాధివాసనం ర బాచరించె.

49

టీ. అతివ యోర్తు=ఒకయంగన, అభినవోచితతాలవృంతానలమునకొ-అభి
నవ=నూతనమై, ఉచిత=తగినట్టి, తాలవృంత=వీధనఅనగా, విసనకణ్ణయొక్క,
అనిలమునకొ=గాలిచేత, అల్లనల్లనకొ=మెలమెల్లగా, తడిఆర్పు=పోగొట్టి, ధా
రుణీనాయకుని కేశభారమునకు, ధారుణీనాయకుని=నలుపుయొక్క, కేశభార
మునకు=కేశపాశమునకు, శృంగరుధూపాధివాసనంబు=అగరుధూపముచే వాసన
పట్టించుటను, అచరించె=చేసెను.

తా. ఒకచేడియ విసనకణ్ణయొక్కగాలిచేత దడిసింకించి నలుని కేశములకు
నగరుధూప మొసంగెను.

ఉ. వెన్నెల కుప్పసం బిడిన వింతవిలాసము వాసి కెక్కఁగాఁ

గిన్నరకంఠి యోర్తు మరుకీర్తియుఁ బోని పటీరపంకము

నివ్వను పుష్పఁగా నలఁదె నద్దపుజాయమెఱుంగునం బదా

ర్వన్నె పసిండితోడ నొరవచ్చుసృపాలునియంగకంబులన్. 50

టీ. కిన్నరకంఠి=కిన్నెర యనువాద్యవిశేషముయొక్క ధ్వనిమిటిధ్వని గల్గి
నది, ఓర్తు=ఒక స్త్రీ, వెన్నెల...విలాసము—వెన్నెలకుప్పసంబు = వెన్నెలచూ
క్కా, ఇడినవింతవిలాసము = తొడిగినట్టి యద్భుతమైన యొలుపు, వాసికొ=
ప్రసిద్ధికి, ఎక్కఁగాకొ=ప్రసిద్ధిచెందునట్లుగా, మరుకీర్తియు=మన్నఘనకీర్తిని,
పోని పటీరపంకము=పోలుచున్న మంచి గందపుబరదను, నిద్దపుజాయ
మెఱుంగునకొ = నున్ననిదేహావర్ణముయొక్క కాంతిచే, పదాఱ్ఱన్నె పసిండితో
డకొ=పదాఱుపన్నె బంగారముతో, ఒరవచ్చు...యంగకంబునకొ = సాటి
చెందిన నలరాజునవయవమునందు, విన్ననువు=నేర్పు, ఒప్పఁగాకొ = ఒప్పునట్లు,
అలందె=పూసెను. ఇట మంచిగందమునకు వెన్నెలకుప్పసము విలాసముచెప్పు
టవలన, పలుచనయు తెలుపును “మరుకీర్తిని” నను సామ్యమువలన నున్నాడక
రత్నమును గలదని తెలియఁదగినది. అలం. ఉత్పేక్ష. ఉపమ.

తా. కిన్నెరప్రమాతపంటి కంఠధ్వని గల యొకయువతి, వెన్నెలచొక్కా తొడిగినట్లుగాఁ బలుననై మన్నఘనికి క్రిందలె నలరుచున్న మంచిగంధమును కాంతియందుఁ బదాఙ్గవపన్నె బంగారమున కెవచ్చుచున్న నలరాజుశరీర మున నేర్పు వెలయునట్లుగాఁ బూసెను.

చ. లలితకలాపకోమలకలకలాపకలాపలాపలాపపే

శలమృదుకేశమంజరులు శ సన్నపుగోళ్లను జిక్కువాపి చెం
గలువలు జాజులుం గలయఁ శ గమ్మని పువ్వులసేనకొప్పుదా
పలి కొరుగంగఁబెట్టె నొకశభామిని నైషధభామిభర్తకున్.

టీ. ఒకభామిని=ఒక స్త్రీ, నైషధభామి భర్తకున్=నలరాజునకు, లలిత
...మంజరులు—లలిత=సుందరములయిన, కలాప=అలంకారములు గలవియు,
కోమల = లేత్రాయము గల, కలాపకలాప = పించెలసమాహములయొక్క,
కలా=పెంపును, అపలాప = నిరాకరించునట్టి, కేశల = మనోహరమైనవియు,
మృదు = మెత్తనివియు, కేశమంజరులు = కేశములను, సన్నపుగోళ్లన్ =
కొనగోళ్లతో, చిక్కు = మెగికలు, పాపి = తొలగించి, చెంగలువలు =
ఎఱ్ఱంగలువలును, జాజులు=జాబిపూవులు, కలయన్=కూడికొనఁగా, కమ్మనిపు
వ్వులన్ = మిక్కిలి సువాసనగల పుష్పములచేత, దాపలిక్ = ఎడమప్ర
క్కకు, ఒరుగన్ కన్=ఒరుగునట్లుగా, సేనకొప్పు=నిగను, పెట్టెన్=అమర్చె
ను. అనఁగాఁ బరిమళవంతములగు పువ్వులు ముడిచి నిగపెట్టెనని భావము.

తా. ఒకభామిని సుందరాలంకారములు గల్గి నెమిలిపించెముల నీసడింపఁజూ
లినదయి మనోహరమై, మృదులమైయున్న కేశపాశమును గొనగోళ్లతోఁ
చిక్కుదీసి కలువలు, చెంగలువలు మొదలగు పరిమళవంతములగు పువ్వులు ము
డిచి యెడమభాగమున కొరుగునట్లుగా నిగ నమర్చెను.

చ. రాజనిభాస్యయోర్తు నవశరత్తు కిరీటము సంఘటించె ని

ర్యాజమనోజ్ఞ మైనమహీవల్లభు మూర్ధమునందు నప్పు దా

రాజనుకల్పశాఖ కదీరత్నమయం బగుపువ్వుగుత్తిపే
 రోజవహించి కన్నులకు శ్రీ సుత్యవముంబొనరించెనెంతయున్.

టీ. ఓర్తు = ఒక తెయయిన, రాజనిభాష్య = చంద్రునిపంటిముఖము గల స్త్రీ, నిర్వాజమసోజ్ఞము = నిష్కపట మగుసౌందర్యముగలది—అనగా సహజ సౌందర్యముకలదనుట, ఐనమహివల్లభ మూర్ధమునందున్ = అయినట్టి నలరాజు శిరస్సునందు, నవరత్నకీరీటము = క్రొత్తరత్నములతోఁ గూర్చబడినకీరీటము, సంఘటించెన్ = ఉంచెను. అప్పడు = అప్పుచిప్పడు, అది = ఆరత్నకీరీటము, ఆరాజను కల్పశాఖికిన్ = ఆనలరాజునెడి కల్పపుష్పమునకు, రత్నమయంబు = రత్నవికారమైనది, అగుపువ్వు గుత్తిపేరోజు = అయినపుష్పగుచ్ఛ మనెడి గొప్పవిధమును, అనగాఁ బెద్దభ్యాసముననుట, వహించి, కన్నులకున్, ఎంతయున్ = మిక్కిలి, ఉత్సవమున్ = ఆనందంబును, ఒనరించెను = చేసెను. సామాన్యవృత్తులు బాలపుష్పపల్లవాదియుక్త మగు గుత్తిని గనుచున్నవి. కల్పపుష్పము రత్నఫలములు గలదనుటచే రత్నమయమంజరి నీనుచున్నది. గాన గలుగు శిరంబున నుంచినరత్నమయకీరీటము కల్పపుష్ప కుసుమమంజరివలె నున్నదని భావము. నలరాజు శిరంబుననున్న రత్నకీరీటకాంతులు మంజరిరూపముగా మిఁది కెగయుచున్న విని ఫలితార్థము.

తా. ఒక స్త్రీ సహజసౌందర్యము గల నలరాజుశిరంబున రత్నమయకీరీటంబు నుంపగా నది కల్పపుష్పమునుండి యుత్పన్నమగుచున్న రత్నపుష్పగుచ్ఛము వలెఁ బ్రకాశించి చూచువారికిఁ గనులపండువు లొనరించె. అలం. రూపకోథాపితము ఉత్పేక్ష.

మ. పదియార్వన్నై పసిడిపట్ట మననీరపాలాసతంసంబు నె
 న్నుదుటంగట్టెలతాంగియొర్తుకడవీరు లోక నేర్పొప్పగా
 నది లీలాపరివేషచక్రవలయార్థాకారతంబొందె న
 వ్దదనీయూసనచంద్రుండలముచంద్రదాధిక్యముంబొందుటన్.

టీ. లతాంగి = లతపంటిశరీరము గల, ఓర్తు = నేర్పు, ఒప్పగా = పదియార్వ

న్నెపసిండి పట్టము=పదియాఱువన్నెబంగారుతోఁ జేయఁబడిన విరుదము,
 అనఁగా వీరపురుషులు ధరింపఁదగినదియు, చెవులవెనుక భాగముదాఁక వ్యా
 పించునదియు నై నొసటఁ గట్టెడి బంగారుతీకును “పట్టము” అనుపేరుతో
 వ్యవహరింతురు. కడవీనులో=చెవులపశ్చాద్భాగములు, సోఁకఁ=సోఁకునట్లుగా,
 అవనీ...నుదుటఁ-అవనీపాలావతంసంబు=నలరాజుయొక్క, నెన్నుదుటఁ=
 నిండయునఘాలమునందు, కట్టెఁ=బంధించెను. అట్లు, అనసీయాననచంద్రమండ
 లము = ఆనలరాజుయొక్క ముఖచంద్రమండలము, చంద్రాధిక్యముఁ = చం
 ద్రునికంటె గొప్పపగుటను, పొందుటఁ=పొందుటచే-అనఁగా నానలునివద
 నము చంద్రునికంటెఁ బెద్దపగుటచే నని భావము. అది=ఆకట్టినపట్టము, లీలా
 ...కారముఁ-లీలా=విలాసార్థ మగు, పరివేషచక్ర=సూర్యచంద్రాదుల కొక
 పృథు చుట్టును వెల్లువగాఁ గానవచ్చు తేజోవలయముయొక్క, అర్ధాకార
 ముఁ=సగముభాగమును, పొందెఁ. అనఁగా నలునివదనము చంద్రమండలము
 కంటె నధికమగుటచేఁ జంద్రునిచుట్టు నున్న పరివేష మతినివదనమును జుట్టివ
 చుటకుఁ జాలకయున్నట్టు లాపట్ట మొప్పుచుండెనని భావము. ఆపట్టము నలవ
 దనమునకుఁ బరివేషమువలె నున్నదనియు, నల్పమగు నాయలంకారము చుట్టి
 వచ్చుటకుఁ జాలకపోవుటచే ముఖైకి దేశమగు ఘాలమందు మాత్రమే గానవ
 చ్చుచున్నదనియు ఫలితార్థము. ముఖమునకుఁ జాలక సగమువఱకే చంద్రపరి
 వేషము వచ్చినదో యనునట్లది చూపట్టెనని భావము.

తా. ఒకస్త్రీ చెవులకొనవఱకుఁ దాఁకునట్లు పసిండి పట్టమును నలరాజు ఘా
 లమునఁ గట్టఁగా నది చంద్రునికంటె గొప్ప దగునతినివదనమునకుఁ జాలకున్న
 యర్ధచంద్రపరివేషమువలెఁ గానవచ్చెను. అలం. ఉత్పేక్ష.

శా. భామాయోజిత కుండలాధరణము శ్రీ లాభనూవలంబంబులై

భూమివల్లభసూనువ్రేలు చెవులం శ్రీ బొల్పారె గండస్థి

నీమాంతప్రతిబింబమండలయుగశ్రీనంవిభాగంబుతో

గామన్యందనహేమచక్రయుగయుగ్గంబున్విడంబించుచున్.

టీ. భూమి... చెవుల = భూమిశ్చలభూమి = నలరాజుయొక్క, ప్రేమచెవుల = ప్రేమచెవులను చెవులందు, భూమి... భరణములో = భూమి = ఒక స్త్రీ) చేత, యోజిత = కూర్చబడిన, కుండలాభరణములో = కుండలములనెడియలంకారములు, భేమవలంబంబులై = కాంతిసంపద కాన్పదములై, గండ... భాగంబులో = గండస్థలీ = చెక్కిళ్లయొక్క, నీమాంత = ప్రాంతములందు, ప్రతిబింబమండలయుగ = మండలాకారముగానున్న ప్రతిబింబముల జతయొక్క, శ్రీ = శోభయొక్క, సంవిభాగంబులో = నిర్మాటులో, కామ... యుగ్మంబు = కామస్యందన = మన్మథరథముయొక్క, హేమ = సువర్ణ వికారమైన, చక్రయుగ్మంబు = నాల్గుచక్రములను, విడంబించుచు = అనుకరించుచు, పాల్పారే = ప్రకాశించెను. అనగా నలుచెవులందున్న రెండుకుండలములును, నతని చెక్కిళ్లయందుఁ బ్రతిబింబించిన ప్రతిబింబములతో నాల్గయి మన్మథుని రథచక్రములను బోలుచున్న పని భవము. నలునిచెక్కుల నద్దంపుజిగియిట వ్యంజితము.

తా. నలరాజు ప్రేమచెవులందుంచిన కుండలములు కాంతి సంపన్నములయి గండస్థలమందుఁ బ్రతిఫలించిన కుండలములతోఁ గూడ నాల్గయి మన్మథుని రథమున కమర్చబడిన నాల్గుచక్రములవలె నొప్పుచున్నవి. అలం. ఉత్పేక్ష.

ఉ. ఇందునిభాస్యయోర్తు గదియించె గుమారుని పేగురంబునం
గండక యాణిపాణియును శిగల్గినతోరపుఁ దారహారమున్
జిందిలిపాటులేక యదనీయముఖేందువినిర్గళత్తుధా
తుందిలబిందుబృందములతోయముఁగై కొనియుండెనోయనన్.

టీ. ఇందునిభాస్య = చంద్రునివంటిమోము గల, ఓర్తు, చిందిలిపాటు = వేగిరపాటు, లేక = లేకుండ, కండక = అలసటచెందక, అదనీయ... తోయమున్ = అదనీయ = అతనిదైన, ముఖేందు = ముఖచంద్రమండలమునుండి, వినిర్గళత్ = జాటుచున్న, శుభా = ఆమృతమయమైన, తుందిల = పెద్దపయిన, బిందుబృందముల = బిందుస

మూహముల, తోయము = జలమును, కైకొని = స్వీకరించి, ఉండెనోయన = ఉన్న దేమోయన్నట్లు, ఆణిపాణియు = గుండ్రనయు నీరును, కల్గిన, తోరపు తారహారము = పెద్దముత్యాలహారమును, కుమారుని పేరురంబున = నలరాజు పక్షిస్థలమున, కదియించె = చేర్చెను. తారహారమునందున్నముత్యాలద్రవము నిట్లాహించుచున్నాడు. “ నలరాజుహారము ముఖైక దేశమగు చుబుకమును దాకును. అప్పు డాముఖచంద్రుని సంబంధులగును ధాబిందువులను గొనివచ్చెను. కావున నే యిదిద్రవముతో నొప్పుచున్నదని యుత్పేక్షించుచున్నాడు. ఇందు ‘అవసీయ’ అనుటకు ‘ఎడనేయ’ నని ముద్రితగ్రంథము లందలి పాఠము. అది మూలానుసారము గాదు.

తా. ఒకచెలువ పెద్దది యగునొక తారహారము నలుని ముఖచంద్రునిసంబంధి యగు నమృతబిందువులను కైకొనివచ్చెనేమో యనునట్లు ద్రవముతోఁ గూడినదానిని నతనివెడలదవక్షయనఁ జేర్చెను. అలం. ఉత్పేక్ష.

గీ. తరుణసైరంద్రికాప్రయత్నమునఁ జేసి

యతనివ్రేళ్లు సముద్రంబు లిలయ్యె నపుడు

ఘనసమూహంబు కమలాభిరకాంక్షఁ జేసి

తద్విత్తిరికిఁ జను టన్వితంబు గాఁగ.

56

టీ. ఘనసమూహంబు = పెద్దలయొక్కసమూహము, అనఁగా యాచక సమూహ మను రెండవపక్షమున మేఘసమూహమనియు కమలాభికాంక్ష = లక్ష్మీయందలికోర్కీచే, అనఁగా ధనాభిలాషచేసని భావము. రెండవపక్షమున, కమలాభికాంక్షఁ చేసిలనీటియందలికోర్కీచే, తద్విత్తిరికి = ఆనలరాజు వితరణగుణమునకు, రెండవపక్షమున, ఆసముద్ర నినితరణగుణమునకు, చనుట = పోవుట, అన్వితంబుగాఁగ = సమర్థయమగునట్లుగా, అతనివ్రేళ్లు = ఆనలుని చేతివ్రేళ్లు, తరుణ...చేసి — తరుణ = మధ్యవయస్కులొనున్న, సైరంద్రికా = అలంకరించెడి స్త్రీయొక్క, ప్రయత్నమునఁ చేసి = యత్నమునుబట్టి, సముద్రంబులు = ముద్రతోఁగూడినవి, అపుడు = ఆ యలంకరించెడి సమయమునఁ

అయ్యో, రెండవక్షణమున సాగరములయ్యెనని భావము. అనగా ఘనసమా
హము కమలాభిలాషచే సముద్రమును సమీపించుచున్నట్లు నలుని వితరణ
గుణమును విని ఘనసమాహము కమలాభిలాషచే నలునిచేతుకు వచ్చుచుండిరి.
కాన యతస్సప్రేక్ష సముద్రములగుట యుక్తమే. వితరణగుణమందుఁ బ్రేక్ష
ములగు నతస్సప్రేక్ష కుంగరంబులు నెట్టిరొ ఫలితాదు.

తా. స్పష్టము.

క. అలవటిచే నృపతికరముల

నలికుంతల యొకతె కంకణాభరణంబుల్

నలహస్తకల్పకములకు

వలయము లవియాలవాలవలయము లయ్యెన్.

57

టీ. అలికుంతల=తుమ్మెదలవంటి కేశపాశము గల, ఒకతె = ఒకయంగన,
నృపతికరముల్ = నలునిచేతులయందు, కంకణాభరణంబుల్ = కంకణము
లనెడి, యాభరణవిశేషములు, అలవటిచే = పొందించెను - అనగా నలంక
రించె ననుట. నలహస్తకల్పకములకు - నల=నలునియొక్క, హస్త = చేతు
లనెడి, కల్పకములకు = కల్పవృక్షములకు, వలయములు, అపి=అకిడియములు,
అలవాలవలయములు = వట్టుపపాదులు - అయ్యో=అనగా దానమిచ్చుట
లోఁ గల్పవృక్షముపలెనున్న యీతస్సప్రేక్షకి సకలయలంకరించిన వలయములు
పాదులవలె నొప్పుచుండె నని భావము. అలం. రూపకోత్యాపితగమ్యైశ్చేక్ష.

తా. ఒకకాంత నలునిచేతులకుఁ గంకణముల నలంకరించెను. అప్పు డా
హస్తములు పాదులతోఁ గూడినకల్పవృక్షమువలెఁ బ్రకాశించెను.

మ. భుజదండంబున నొక్కభామదొడిగెల్ భూభర్తకున్భురిది
గ్విజయారంభ విజృంభణార్జితమహాకీర్తిప్రతాపప్రభా
వ్రజశంకావహనూత్నవ్రజమణిరూగ్వ్యాపారదుర్వారమున్
త్రీజగల్లోచనపర్వదానకలనాధీరంబుఁ గేయూరమున్. 58
టీ. ఒక్కభామ=ఒకయంగన, భూభర్తకున్ = నలునకు, భుజదండంబు

నన్ = దండమువంటి భుజమందు, భూరి...దుర్వారమున్ - భూరి=విస్తారముగ, దిగ్విజయ=దిక్కులజయించుటయొక్క, ఆరంభవిజృంభణ=ప్రారంభాతిశయమందు, ఆర్జిత=సంపాదించబడిన, మహత్ = గొప్పదియగు, కీర్తిప్రతాప=కీర్తియొక్కయు ప్రతాపముయొక్కయు, ప్రభావజ=కాంతిసముహమనెడి, శంకాపహ=భ్రాంతిని కలిగించుచున్న, నూత్న=క్రొత్తవియగు, వజ్రమణిరుక్-వజ్ర=వజ్రములయొక్కయు, మణి=పద్మమాణిక్యములయొక్కయు, రుక్ = కాంతియొక్క, వ్యాపార=ప్రవర్తనచే, దుర్వారము=నిరతిశయమైనది. అనగా ప్రకాశముకలదనుట-వజ్రకాంతులు తెల్లగానుండుటచేతను, పద్మరాగ కాంతు తెల్లగానుండుటచేతను దత్తాత్రేయములగు కీర్తిప్రతాపములను శంకగలుగుచుండెననిభాషము. వజ్రప్రభ కీర్తివలెను పద్మరాగప్రభ ప్రతాపమువలె నుండె ననుట. త్రిజగ...ధీరంబున్ - త్రిజగత్ = మూడులోకములయందుండు జనులయొక్క, లోచన=నేత్రములకు, పర్వ=ఉత్సవముయొక్క, దానకలనా=ఇచ్చుటయందు, ధీరంబున్ = తగినదియునగు, కేయూరమున్ = బాగుపురిని, లోడిగ్గె, అలం. యథాసంఖ్యము, భ్రాంతిమంతయు.

తా. ఒకభామ నలునిచేతికి, దిగ్విజయారంభమందే సంపాదించబడిన కీర్తి ప్రతాపములనునట్టిభ్రాంతినిబుట్టించు వజ్రమాణిక్యకాంతులు గలదియు, మూడుజగములలో నుండుజనుల కానందమిచ్చునట్టిదియు నగుబాహుపురిని గట్టె.

వ. ఇట్లు శృంగారం బంగీకరించి.

59

ఉ. బొచితి గావున న్నిలువుకేటద్దమునందు నిజాస్యబింబమున్
జూచెనె కాని మున్న యతిశోభనరూపవిలాసపుష్పనా
రాచుండు రా జలంకృతివిర్రామమునందు నిజాభిరమ్యతన్
జూచినవాండు భూషణవిశేషద్ధమహామణిమండలంబునన్. 60

టీ. అతిశోభన...నారాచుండు - అతిశోభన=మిక్కిలి ప్రకాశించునట్టి, రూపవిలాస-రూప=రూపమందును, విలాస=కాంతియందును, పుష్పనారాచుండు=మన్నభుండగు, రాజు=నలుండు, నిజాస్యబింబమున్ = తనముఖమును,

నిలుపుటదమునందుకొ, బొచితిగావునకొ=ధర్మముగావున, అనగా ఆచార మనుట, చూచెనెకాని=చూచినాడేకాని, మున్న=ఇంతకుముందే, అలంకృతి విరామమునందు=అలంకారముతీరినపుడు, భూషణ...మండలంబునకొ, భూషణ=అలంకారములయొక్క, విశుద్ధ=శుభ్రమగు, మహామణి = గొప్పమణులయొక్క, మండలంబునకొ=సమాహమందే, నిజాభిరమ్యతకొ=తనసౌందర్యమును, చూచినవాడు=చూచియేయుండెను. అనగా ఆచారము గనుక అద్దమున దనమోయుమాత్రము చూచెనుగాని, ఇంతకుమున్ను తన్నులంకరించినపుడే తనసౌందర్యమును భూషణములయందుండు మణిసంతతులతోఁ జూచె నని భావము. ఈచెప్పటచే నలుయులంకారము లమితము లగురత్నములను దాల్చె నని తెల్లమగుచున్నది. అలం. సమాధి.

తా. స్వప్నము.

తే. రాజు నొడిగినదివ్యాభరణచయంబు

నల్ల వారును రతిఁ జూచు నీటేను చెప్ప

నొరిమ నొండొంటిఁ జూచు నాభరణములును

విమలహరినీలచునివిభానీక్షణముల.

61

టీ. రాజు=నలరాజు, తొడిగిన, దివ్యాభరణచయంబుకొ=మహారములగు నాభరణసమూహమును, ఎల్లవారుకొ=అందఱును, రతికొ=ప్రీతితో, చూచుట, ఏమిచెప్పకొ=అందఱును నలరాజునలంకారముల జూచుచున్నారని చెప్పటయొకవిత కాదని భావము. ఆభరణములును=నలరాజుదాల్చినయలంకారములు గూడ, ఒరిమకొ=అనుకూల్యముతో, ఒండొంటికొ=ఒకదానినొకటి, విమల... వీక్షణములకొ-విమల=నిర్మలములయిన, హరినీలమణివిభా = ఇంద్రనీల మణుల కాంతులనెడి, వీక్షణములకొ=చూపులచే, చూచుకొ = చూచుకొనుచున్నది అనగా నా మాభరణములే యొండొంటియొక్కయందమును, నింద్రనీల కాంతులనెడి చూపులతోఁ జూచుకొనుచుండెననిభావము. అచేతనములగు వస్తువులే తమ యొండొంటికోభను జూచుచున్నప్పుడు తక్కిన జనములు వారిని జూతు రని వేల చెప్పవలయునా ?

తా. నలరాజు దాల్చినయలంకారములు తమయందలి యింద్రనీలముల కాంతు లొండొంటిపై నొలయగా నల్లనిమాడ్కులతోఁ బరస్పరశోభను వీక్షించు చున్నవని పైచెప్పవలయున్నప్పుడు తక్కినవారు చూచుట యొక వింతయా. అలం=అగ్రాపత్తి.

వ. అనంతరంబ వాగ్దేయనియంత్రకం బై నరథం బెక్కి యమ్మ హారధుండు జిహ్వండును, గిరీటీయు, విజయుండును, నగుటం జేసి ధనంజయుం డనం బొలిచి, రాజమార్గంబునఁ జనునప్పు డు పౌరాంగనలయందు. 62

టీ. ఇట నలపరముగను నర్జునపరముగను నర్థద్యయము-అనంతరంబుఅ=ఇట్లు లంకరించుట పూర్ణ పైవపిచ్చట, వాగ్దేయనియంత్రకంబు=వాగ్దేయుడనుపేరు గలసారథినిడుపుచున్నది, కృష్ణుడు సడుపుచున్నదని యర్జునపక్షమునఁ జూచి శోవలయును, విసరథంబు, అమృహారధుండు=అనలరాజు, జిహ్వండును=జయస్వ భావముగలవాడును, కిరీటీయు=కిరీటముగలవాడును, విజయుండును = విశేషించి జయము గలవాడును, అర్జునపక్షమున “జిహ్వండు, కిరీటీ, విజయుడు” అనువామము లర్జునునకు సుప్రసిద్ధములైనవి. అగుటంజేసి=అయి యుండుటంబట్టి, ధనంజయుండు అనన్ పొలిచి=అర్జునుండున నొప్పి, రాజ మార్గంబునన్ = రాజవీధినుండి, చనునప్పుడు=పోవుచున్నపుడు, పౌరాంగనల యందు=పుర స్త్రీలయందు, అని పైపద్యముతో నన్వయము.

గీ. తమ్ములము సేయుచో నొక్కతెలిరుఁబోడి

రాకుమారునిఁ జూచుపరరాకుక తన

మడిచి తొంబూలపత్రంబు శ్రీ మాఱుగాఁగఁ

గఱచెఁ గెంగేలివడికేలి శ్రీ కమలదలము.

63

టీ. ఒకతెలిరుఁబోడి=ఒకకాంత, రాకుమారునిన్=నలని, చూచుపరాకు కతనన్ = చూచుటవలనఁగల్గిన పారవశ్యముచే, తమ్ములముసేయుచోన్ = తొంబూలము చేసికొనుచున్నప్పుడు, తొంబూలపత్రంబు మాఱుగాఁగన్ =

తములపాకునకుమాటుగా, కెంగలినడి = కెంపువంటియటచేతిలోనున్న, కేలి కమల=విలాసపద్మముయొక్క, దలము=తేకును, మడిచి, కఱచెను=కొటికెను. నలదర్శనముచే మన్నభవిషశురాలయి తాంబూలపత్రమునకు బదులుగాఁ గమలదళముతిన నారంభించెను. ఈచెప్పటచే దానికి నలునియం దుదయించి నని రతిశయానురాగము స్పష్టమగుచున్నది.

మ. జవరా లోర్తు ప్రియోపనాయక భుజాశంఖేషలీలాసుఖ
వ్యవసాయంబుసమాజసంకటమునకొన్ బ్రార్థించి కై కొంచుభూ
ధవదేవేంద్రునిఁ జూచె హేమకలశరద్వైరాజ్యసంపత్తిన్
భవశుంభత్కుచకుంభవీరిఁ బులకీప్రచారంభ మేచారంగన్.

టీ. జవరాలు ఓర్తు=ఒకయువతి, సమాజసంకటమునకొన్=జనసమూహము యొక్క సమర్థమునందు, ప్రియో...వ్యవసాయంబున్=ప్రియ-ఇష్టుడయిన, ఉపనాయక=జారునియొక్క, భుజా=బాహువును, సంఖేషలీలా=కాగిలియ కొనుటయ నెడి విలాసమువలనఁగల్గిన, సుఖవ్యవసాయంబున్ = సుఖవ్యాపార మును, ప్రార్థించి=యాచించి, కై కొంచు = స్వీకరించుచు, హేమ...వీరిన్ - హేమకలశ=బంగారుకుండలయొక్క—కుండలమీఁదఁగల, ద్వైరాజ్య=ఎది రిరాజు తనముయొక్క, సంపత్తిన్ భవ = సంపత్తిమ్మిదిచే, శుంభత్ = ప్రకాశించుచున్న, కుచకుంభవీరిన్ = స్తనములయొక్క ప్రదేశమందు, అనఁగా రెండు బంగారుకడలతో ప్రతిభటించు చెలువుచేఁ బ్రకాశించు చున్నవనట - ఆకలశముల మించుచున్నవని భావము. పులకప్రచారంభము = గగురుపాటు, ఏపారంగన్=ఛర్చిలునట్లుగా, భూధవదేవేంద్రునిన్=నలుని, చూచెన్=కనుగొనెను. కామకాస్త్రప్రకారమున వివాహాదులు జారులకు సమయముగాన యొక్కస్త్రీ తనప్రియునిఁజూచి యాజనసమర్థమును దానుసహింపలేనట్లును, దనకు సాయముగా వాఁగుభుజదండమును గొఁగిలియకొని సుఖము ననుభవించుచుఁ గుచపార్శ్వములందు రోమాంచము గలది యాయెనని భావము.

తా. ఒకయువతి యాజనసమర్థమునందుఁ దనప్రియునిఁజూచి జనసమర్థము చేత నలఁగుచున్న తన్నుఁ దప్పింపవలయునని కోరుచున్నట్లు నటించి వాని

భుజమును గొంగిలిండుకొని సుఖమునుభవించుచుఁ గావుననే రోమాంధముగల దయ నలునిఁ జూచెను.

తే. ఒక్కతరళాక్షి యప్పరోయవతిప్రాలె

జూచెఁ గనుఁజెప్ప వెట్లక ర రాచవారి

రాజసంబున నలరాచర రాచవారు

తేటిఱ్ఱెక్కలగఱియమ్ము ర నీడుకొనఁగ.

65

టీ. ఒక్కతరళాక్షి=చంచల నేత్రములుగల స్త్రీ యొకతె, రాచవారి= నలరాజును, కనుఁజెప్పవెట్లక = కనుఁజెప్ప వేయకుండ, నలరాచ...యమ్ము- నలరాచరాచవారు=మన్మథుడనెడిరాజు, రాజసంబున=రజోగుణమువలనఁ గల్గినదనిచే-అనఁగా గర్వముచే ననట, తేటిఱ్ఱెక్కలగఱియమ్ము=తుమ్మెద ఱ్ఱెక్కలే పక్షములుగాఁ గలబాణమును, తీడుకొనఁగ=పదనుపెట్టునట్లుగా, అప్పరోయవతివోరె=అప్పరః స్త్రీవతె, చూచె=కనుఁగొనెను. అనఁగా నొక స్త్రీయచ్చరవరె నిర్నిమేషలోచనయై నలరాజు నతిశయముతోఁ జూచె ను. అప్పుడు ఱ్ఱెప్పపాటులేని యాఘ్రచూపులు తుమ్మెద ఱ్ఱెక్కలుగట్టిన మన్మథునిబాణములవలె నున్నవిని భావము. ఇక్కడ నా స్త్రీచూపు మదనబాణమువలెను, నామెకనుఱ్ఱెప్పలు తుమ్మెద ఱ్ఱెక్కలవలెను నున్నవని తెలియునది. 'రాజసము' నలునివలె మన్మథుడను రాచవాడు; గాన ఆరాచవానిని మెచ్చి నందులకు ఈరాచవానికి రాజసము.

తా. ఒక చంచలాక్షి యచ్చరవరె నిర్నిమేషయై తననేత్రములు తుమ్మెద ఱ్ఱెక్కలు కట్టబడిన మదనబాణముల సహజం దదేకదృష్టితో నలరాజును చూచెను. అలం. ఉపమ. ఉత్పేక్ష.

గీ. ఎల్లచిగురాకుఁబోండ్లకు ర నెంతవేడ్క

యంతవేడుక దనలోన ర నతిశయిల్ల

నొక్కగుఱ్ఱులకొమరాలు ర చక్క వచ్చి

కనియె నొడలెల్ల గన్నులై ర మనుజవిభుని.

66

టీ. ఒక్కగుబ్బలకొమరాలు=గొప్పస్తనములు గలయొకయువతి, ఎల్లచిగురాకుఁబోండ్లకుఁ=ఆపురములోనున్న సకల స్త్రీలకును, ఎంతవేడుక=ఎంతకాతూహలమో, అంతవేడుక=అంతకాతూహలము, తనలోనఁ=తనమనములో, అతిశయిల్లఁ=వృద్ధిపొందఁగా, అనఁగా నలరాజును జూడవలె సన్నయుత్కంఠ యాపుర స్త్రీలకందఱకు నెంతగలదో యంతయుత్కంఠ తనమస్సున వృద్ధిచుండుఁగా నని భావము. చక్కఁ, ఎచ్చి, ఒడలెల్లఁ=శరీరమందంతటను, కన్నులై=కన్నులుగలదై, మనుజుపిభుని=నలరాజును, కనియెఁ=చూచెను, శరీరమందొక్కొక భాగమును నేత్రముగాఁ గల్పించుకొనిచూచెనని చెప్పటచే నాస్త్రీలలామ దర్శనోత్సృక్యము మిక్కుటముగా గలదని తెలియఁబుచ్చుచున్నది. అన్నిచిగురాకుబోండ్లకుఁ గల యంతవేడుకయుఁ గలది గాన వారికిఁగలయన్నికన్నులును దానొక్కటియే యొడలందెల్లఁ గలిగి చూచెనని చమత్కారము.

తా. ఒకయువతి పురమునంగల స్త్రీలకెంతవేడుక యుండునో యంతవేడుకతో ఎచ్చి వారందఱ కెన్నికన్నులతో యన్నికన్నులతోఁ జూచునట్లునలరాజు నధికాసక్తితోఁ జూచెను. అలం. అతిశయోక్తి.

మ. జిలుగుంబయ్యెడజీరువాటియేడలక శృంగారపత్రాంకురంబులతోనొక్కచకోరలోచనకుచంఝల్పూర్ణకల్యాణమంగళకుంభంబులుచూత్పల్లవవిభంగశ్రీసమేతంబులైనలలిం జెన్నెసలారెన్నె షధమహీనాథావలోకంబునన్. 67

టీ. నైషధ మహీనాథావలోకంబునఁ=నలమహారాజును జూచుటయందు-అనఁగా నలరాజును జూచుటకుఁ ద్వరగాఁ బోవుసమయమున నని యర్థము, జిలుగుంబయ్యెడ=సన్ననిపైఠాకొంగు, జీరువాటి=జాటి, ఏడలక=తోలఁగిపోఁగా, ఒక్కచకోరలోచనకుచంబున్ = చకోరమువంటి నేత్రములుగలయొక స్త్రీయొక్కస్తనములు, శృంగారపత్రాంకురంబులతోఁ=ఆ స్తనములందు రచింపఁబడియున్న మకరికాపత్రములచే, పూర్ణకల్యాణమంగళకుంభంబులు-పూర్ణ=నిండయిన, కల్యాణ=వివాహోదిమహోత్సవమందలి, మంగళకుంభంబులు=మంగళావిహములగు కుంభంబులు, అనఁగా వివాహోది కుభకార్యములందు జలపూ

రములై నూతనపల్లవాదులతోఁ గూడియున్న కుంభంబులను మంగళార్థముంచుటకలదు. అట్టి కుంభంబు లని భావము. నూత్న...లలికా-నూత్న=క్రొత్తవగు, పల్లవ=చిగుళ్లయొక్క, విభంగ=భాగములయొక్క, శ్రీ=సంపదతో, సమేతంబులు=కూడికొన్నవి, వినలలికా=అయినచందమున, చెన్ను ఎసలారెకా=ప్రకాశించెను, అనఁగా నలరాజును జూడఁ ద్వరగాఁబోవుచుండ నొకతరుణిమణి పయ్యెద జాణిపోయెను. అయిన నది నలసందర్శనోత్సుకత్వముచేఁజూడకుండ ను. అప్పుడు విలాసార్థము లిభించుకొన్న మకరికాపత్రములుగల దానికుచములు, క్రొత్తవగు చిగుళ్లచే నొప్పుచున్నవియు, మంగళార్థముంపఁబడినవియు నగు పూర్ణకుంభములు రాజున కదురుగా మంగళార్థము తేఁబడినవానివలె నొప్పుచుండెనని భావము.

తా. నలరాజును జూడవేగముగాఁబోవు నొక స్త్రీపైఁట జాణిపోవుటచేఁగా నవచ్చు కుచములు మకరికాపత్రములుగల వగుటచే నూతనపల్లవాదులతో నిండిన మంగళకుంభములను బోలుచుండెను. అలం. ఉత్పేక్ష.

సీ. కలికిచూపులు రత్నకలికాకలాపంబు

గుబ్బచన్నులు హేమకేకుంభవితతి

మెఱుంగుఁజెక్కులు క్రొత్తరేమించుటద్దంబులు

పాణియుగ్గంబులు శ్రీ పల్లవములు

వెలదిమందస్తి తంజులు కమ్మబువ్వులు

పలుకులు వల్లకికలకలములు

పరిపాటలోష్ఠబింబములు తేనియతొలల్

తనుకాంతి యోలగంధంపుఁబనుపు

తే. గాఁగ సాభాగ్యవివిధమంగళపదార్థ

వర్గములు గ్రంథ నడచుభావంబు దోఁచె

జౌరకాంతలు రాజకుమారదర్శ

నోత్సవంబున కేతెంచు శుచున్నయపుడు.

శ్రీ. పారకాంతలు=పురస్త్రీలు, రాజకుమారదర్శనోత్సవంబునకుఁ =నలరాజు
ను జూచుటయు నెడియుత్సవమునకు, ఏతెంచుచున్నయపుడు=వచ్చుచున్నప్పుడు,
కలికిచూపులు=మనోజ్ఞములగుచూపులు, రత్నకలికాకలాపంబుగాఁగ్ =రత్న
పుష్పమొగ్గయొక్క సమాహములును, గుబ్బచన్నులు, హేమకుంభవితతి గాఁగ్
=బంగారుకుండలసమాహమును గాను, మెఱుంగుచెక్కులు, క్రొత్తమించుటద్ద
ములు గాఁగ్ =ప్రకాశించెడిక్రొత్తయద్దయు లగుచుండఁగా, పాణియుగ్గంబు
లు=చేతులు, పల్లవములు గాఁగ్ =చిగుళ్లుగుచుండఁగా, వెలదిమందన్నీరింబు
లు=స్త్రీలచిలునవ్వులు, కమ్మపువ్వులుగాఁగ్ =సుగంధము గలపువ్వులగుచుండఁ
గా, పలుకులు=మాటలు, నల్లకీకలకలములుగాఁగ్ =వీణాధ్వనులగుచుండఁగా,
పరిపాటలోవృద్ధింబంబులు=అంతటను నెఱుంగదనము గలయధరోవృద్ధములు, తేనియ
తోలలోగాఁగ్ =తేనెలోలలనెడిభక్త్యులగుచుండఁగా, తనుకాంతి=మేనిచా
య, ఓలగందంపు పసుపుగాఁగ్ =పూతి తావిపసుపగుచుండఁగా, సౌభాగ్య
వర్గములు. సౌభాగ్య=శుభప్రదములగు, వివిధ=నానావిధములగు, మంగళప
దార్థవర్గములు=సుగంధవస్తుసంచయములు, క్రంతి=పెండ్లికొడుకువారు పెండ్లికూతు
వారికిఁ గొనిపోయెడి ప్రధానద్రవ్యములు, నడచుభవంబు=ప్రవర్తించుచున్నరీతిని,
తోచె=కన్పట్టెను, అనఁగా, వివాహములందుఁ బెండ్లికొడుకువారు పెండ్లికూ
తువారికి మంగళకరములగు వస్తువులను గొనిపోయి యిచ్చుట లోకాచారము.
నలరాజుతరలి వచ్చున్నప్పుడుచూడవచ్చినస్త్రీలమనోహరావయములు నలపక్షము
వారు దమయంతిపక్షమువారు గొనిపోవుచున్నమంగళద్రవ్యములవలె నున్నవి
వర్ణింపఁబడెను. సాహస్యముగాఁ బెండ్లివారు మంగళవాద్యము చెలంగుచుండఁ
గా, రత్నములు, బంగారుకుండలు, అద్దములు, పల్లవములు, పువ్వులు, మధురప
దార్థములును, బసుపు మొదలగునవి గొనిపోవుదురు. అట్లే నలుఁడు గొనిపోవు
చున్న వస్తుసమాహమెట్టిదనఁగా, స్త్రీలచూపులు రత్నములవలెను, స్తనములు
బంగారుకుండలవలెను, చెక్కులద్దములవలెను, చేతులు పల్లవములగతిని, చిలు
నవ్వులు మనోహరపుష్పములవలెను, నధరబింబములు మధురపదార్థముల చంద
మునను దనుకాంతి పసుపుపగిదిని జూపట్టుచుండెను. అందు స్త్రీలు పరస్పర

మాడుకొనెడివాక్యములు వీజాధ్వనిరూపము లగు మంగళనివాదములచందమున నొప్పెనని భావము. ఉత్ప్రేక్ష.

తా. స్పష్టము.

సగర.

ఈతండే పాడిజాణంశీతఁడెమగలరారజీతఁడే ధీరుఁడంచున్
జేతోమోదంబునంజూచిరిపురయువతుల్ శీచిత్తసంజాతమూర్తి
జ్యోతిష్టోమావియజ్ఞశ్రుతఫలనిఖిలక్షోణీసామ్రాజ్యలక్ష్మీ
పాతివ్రత్యైకదీక్షౌపణితునిషధభూపాలుదిక్పాలమిత్రున్.

టీ. పురయువతుల్ = పట్టణమందలి యౌవనముగల స్త్రీలు, ఈతండే = ఈ నలుండే, పాడిజాణండు = స్వభావము చేత - నేర్పరి, తక్కినవారి నేర్పు తెచ్చికొన్నదనుట, ఇతఁడే = ఈనలుండే, మగలరాజు, ఈతండే, ధీరుఁడు, అంచున్ = అని పలుకుచు, జేతోమోదంబునన్ = మనస్సంతుష్టితో, చిత్తసంజాతమూర్తి = మత్తఘనియొక్క యాకారమువంటి యాకారము గలవానిని, జ్యోతి...ఫలము - జ్యోతిష్టోమ=జ్యోతిష్టోమము, ఆది=మొదలు గాఁగల, యజ్ఞ=యాగములకు, శ్రుత=వినఁబడుచున్న, ఫల=ఫలమైన, నిఖిలక్షోణి=సమస్తభూమండలముయొక్క, సామ్రాజ్యలక్ష్మీ=సార్వభౌమలక్ష్మీయొక్క, పాతివ్రత్య=పతివ్రతాధర్మ మనెడి, ఏక = ముఖ్యమైన, దీక్ష=నియమమునకు, ఫలము=ఫలమైనవానిని, అనఁగా జ్యోతిష్టోమాదియాగములు చేసినవాఁడగుటచే నలునియందు సార్వభౌమలక్ష్మీ యవ్యభిచరితమతి యై వర్తించుచున్నదని భావము. సామ్రాజ్యలక్ష్మీయే పతివ్రతయై నలునిఁ గొల్చుచున్నదని చెప్పటవలన నీతఁడు సామ్రాజ్యలక్ష్మీని నిరసించుచున్నను నది యితనిఁదప్ప నొకనిఁ జేరదని తెల్ల మగుచున్నది. దిక్పాలమిత్రున్ = దేవతలకు మిత్రుఁడై యున్నవానిని, నిషధభూపాలున్ = నలుని, చూచిరి. చిత్తజుని రూపుగల వాఁడు గాన పాడిజాణండు; నిఖిలక్షోణీ భర్త గాన మగలరాజు; దిక్పాల మిత్రుఁడు గాన ధీరుఁడు.

తా. పురయువకు లితడే పుట్టజాణఁ డీతడే కూరులకు రాజితడే ధీరుడని పల్కుచు మనస్సంతోషముతో మన్మథునివంటి యాకారముగల్గి జ్యోతిష్తోమాదియాగములవలనఁ గల్గిన సామ్రాజ్యముగలవాఁ డయి రాజులకు సీతుఁడై వరించు నలరాజును జూచిరి.

వ. అప్పుడు పౌరాంగనలు తమలోన.

70

మ. తనకుందాన పురందరాదిదివిజేంద్రవ్రాత మేతెంచి ని

ల్చిన సంప్రీతి వరాటకన్యక వరించెం గావున న్నాల్లలో

చనకోపానలదగ్ధ మన్మథమహాసామ్రాజ్యకంఠీరవా

సనమెక్కందగువీఁ డకుంతిలిలోనప్రౌఢభావంబునన్. 71

టీ. పురందరాది దివిజేంద్రవ్రాతము=ఇంద్రాది దేవతల సమూహము, తనకుందాన=తనంతటతానే-తమంతటదామే యనుట. బహువచన విశేష్యమునకు రాఁదగిన 'తమ'కుమాటుగా 'తన వచ్చుటయుఁగలదు. 'అందఱుఁ, నసతనమది మన్న(భార.విరాట.౧౮.౬ X) ఏతెంచి=స్వయంవర్తమానముకువచ్చి, సిన్చిన్ = ఉన్నప్పటికిని, వరాటకన్యక=దమయంతి, ఇతనికొ(అధ్యాహారము), సంప్రీతికొ=అధికానురాగముతో, వరించెకొ=భర్తగాఁదీసికొనెను, కావునకొ=జగత్ప్రసిద్ధులగు నింద్రాదిదేవతలను వైతము నిషేధించి యీనలుని వరించినది కావున, వీఁడు=ఈనలుఁడు, అకుంతిలిలాస ప్రౌఢభావంబునకొ = నిరతిశయమయిన విలాసములందలి చాతుర్యముచే, ఫల...ఆసనము-ఫలలోచన=రుద్రునియొక్క, కోపానల=కోపాన్నిచే, దగ్ధ=దహింపఁబడిన, మన్మథ=మన్మథునియొక్క, మహాసామ్రాజ్య=గొప్పసామ్రాజ్యముయొక్క-అనఁగా నిరతిశయసౌందర్యముయొక్క యనుట, కంఠీరవాసనము=సింహాసనమును, ఎక్కందగుకొ = అధిష్ఠింపవర్తుఁడు. నిరతిశయమయినసౌందర్యమనెడి రాజసింహాసనమున మన్మథుండు గూర్చుండఁదగియుండెను. కాని యతఁడు శంకరునికంటిమంటల నశించినప్పటినుండియునది సావకాశమైయుండెను. ఈనలుఁడు దేవేంద్రాదుల మించిన సౌందర్యముగలవాఁడు కాన వీఁడే యాసింహాసనమెక్కందగినవాఁడు.

కాని తక్కినవారు తగరని భావము. నలుఁడు రెండవమన్నఁడు యని ఫలితార్థము.

తా. ఇంద్రుని దేశతలు దమకుఁదామే దమయంతిని పరింపవలెనని వచ్చి యెదుటనున్నను వారినెడిచి యాబిడ నలునిపరించినది. కావున నితఁడే నిరతి శయసాందర్యవంతుఁడు. సాటిలేనిసాందర్యముచే నీశ్వరునిచే దగ్గుఁడయిన మరునిస్థాన మలంకరింపఁదగినవాఁ డీతఁడే.

సీ. సుద్యుమ్నుఁడనురాజు శ్రీ సుదతియై యెవ్వారిని

బ్రథమనీమంతగర్భమునఁ గాంచె

గ్రహరాజుగారాపురరాణివాసం బైన

గంధర్వి యెవ్వారికన్నతల్లి

యిన్నూఱుమున్నూఱు శ్రీ నేనూఱుగన్నలు

గలవేలు వెవ్వారిని శ్రీ గన్నతల్రి

రజతాచలం బేలురరాజుపట్టపుదేవి

గోరి యెవ్వారి గాంచె శ్రీ గొడ్డు నీఁగి

తే. యాపురూరవుఁ డాదాసురలాజయంతిఁ

డాపుల స్త్రునిమనుమఁ డీయధిపుతోడ

సాటి యగుదురె నిఖిలవిశ్వంబులోన

భావసమ్మోహనాతిసారభాగ్యరేఖ.

72

టీ. నిఖిలవిశ్వంబులోనఁ = సమస్తమైనభూవలయమునందును, భావ... రేఖఁ-భావించి త్తములను, సమ్మోహన=మిక్కిలి మోహింపఁజేయు, అతిసాభాగ్యరేఖఁ=గొప్పసాందర్యరేఖచే, సుద్యుమ్నుఁడనురాజు, సుదతియై=స్త్రీయై, ఎవ్వారిని=ఏపురూరవుని, ప్రథమనీమంత గర్భమునఁ = మొదటికాన్పన, కాంచెఁ=క నెనో, పూర్వము సుద్యుమ్నుఁడనురాజు వేటకేఁగి యలసి యొకవనము సొచ్చి పార్వతీదేవి యిచ్చినకాపము నెఱుంగక యచ్చటికొలనిలోఁ దానమాడఁగా స్త్రీరూపమువచ్చె. అప్పుడామెనుజూచి బుధుఁడు మోహించి సంభో

గింపఁగా, నామె కతనివలనఁ బురూరవుడనెడి యతిసుందరుఁ డగుకొమారుఁ డుగల్గెను. గ్రహరాజుగారాపురాణివాసంబు=సూర్యుని ముద్దుభార్య, వివగంధర్వి=అయినట్టిగోడిగ, ఎవ్వారికొ=ఏయశ్వసుతులను, కన్నతల్లి=కాంచినజననియో. అనఁగా సూర్యుడు గోడిగరూపున నున్నసంజ్ఞాదేవియందుఁ బుట్టించినవారశ్వదేవతలని తెలియునది. ఇన్నులు=రెండువందలు, మున్నులు = మూడువందలు, ఏనూలు=విరువందలు, కన్నులుగలవేల్పు=నేత్రములుగలయింద్రుఁడు, అనఁగా వేయు నేత్రములు గలయింద్రుడనిభావము. ఎవ్వారికొ=ఏజయంతుని, కన్నతండ్రి=కాంచినజనకుడో, రజతాచలంబు=వెండికొండను, ఏలురాజుపట్టపుదేవి=పరిపాలించెడి కుబేరునిభార్య, కోరి, గొడ్డు=గొడ్రాలితనమును, ఈఁగి=విడిచి, ఎవ్వరికొ=ఏనలకూబరుని, కాంచెను=కనెనో, అనఁగా కుబేరునిభార్య సంతానములేకపోవుటచే మిక్కిలి విచారమునొంది పార్వతి నానాధించి యామె యనుగ్రహమున నెప్పనిఁగాంచెనోయని భావము. ఆపురూరవుడు, ఆవస్రలు=ఆదేవవైద్యులు, ఆజయంతుడు, ఆపులస్త్వనిమనుమడు=ఆనలకూబరుడు, ఈయశ్వుతోడకొ=ఈనలరాజుతో, సాటి యగుదురే=సామ్యమొందఁగలరా? అనఁగా లేరనుట.

తా. ఈభూమిలో సౌందర్యసంపదచే, నిశకును బుధునకును బుట్టినపురూరవుడయినను, సూర్యునికిని గంధర్వికిని గల్గినయశ్వసుతు లయినను, దేవేంద్రుని కొడుకయిన జయంతుడయినను, కుబేరుపట్టపుదేవికి సుదయించిన నలకూబరుడయినను నీనలరాజుతో సాటి చెందలేరు.

మ. సమయోత్కంఠితకంఠలోతివరణశ్రీసగ్భాషణు డై నయీదమయంతీవరుఁ జూచి యద్దివికి సుత్రాముండు పోగుంటవంతము నిరజ్జతఁ టోయినం దనునిరశ్చక్రార్థముం దొంటి నెయ్యమునం జేరఁగ నేలయిచ్చుశచిమూత్రాంతఃపురోదైశమున్.

టీ. సుత్రాముడు=దేవేంద్రుడు, సమయ...వణుండు=సమయ=స్వయంవరకాలమున, ఉత్కంఠిత=నలునియందధికోత్కంఠ గలదియగు, కంఠ=అతని కంఠమున, లోతి=దొరలుచున్న, వరణప్రకో=స్వయంవరణమాలికయే, భూష

బండు=ఆభరణముగాఁ గలవాఁడు, ఐనదమయంతీవరుక్=అయినట్టి నలరాజు ను, చూచి, అద్దివికిఁ=అస్వర్గమునకు, పోవంటు=వెళ్లకుండుట, పంతము=పాకువము, అనఁగా నింద్రుఁడు తాను ద్రిలోకాధిపతియయ్యు, నమరుఁడయ్యు దమయంతిని వరింప విచ్చి విఫలీకృతమశోరఘుఁడై మర్త్యుఁడయిన నలరాజునకై నను సాటిరాకయుండెను. అట్టిసమయమున దేవేంద్రుఁడు పౌరుషశాలియేమైన చో స్వర్గమునకేగక మర్త్యలోకముననుండుటే ననుచితము. నిర్లజ్జతఁ=త్రపావిహీనతచే, పోయినఁ=స్వర్గమునకేగినను, నిరర్థప్రాగ్ధనుఁ=వ్యర్థమగుకోర్కీగల, తిన్నుఁ=ఇంద్రుననుట, శచి, తొంతినెయ్యునునఁ=వెనుకటియనురాగముతో, అత్యంతఃపురోద్దేశముఁ=తనయంతఃపురములోనికి, ఏల, చేరఁగఁ=ఇచ్చుఁ=ఎందులకురానుచ్చును, అనఁగా రానీయదనుట, తనభర్త వేటొక కాంతపై ననురక్తుఁడయినట్లు తెలిసినప్పుడే స్త్రీ భర్తవైతొలఱియుపరాగమును విడుచు. అట్లుండఁ బతివేటొక కాంతనుగోఁయుఁ దాని బొంపలేక యవమానముచెంది విచ్చినప్పు డనురాగముండనని వేటచెప్పనిలయునా? కావున దేవేంద్రుఁడు నిర్లజ్జత నవలంబించియైన స్వర్గమును జేరకపోవుట యుచితమని భావము. ఇంద్రులకంటెను నలుండు సౌందర్యాదులచే వెన్నెక్కెయ్యుండెనని ఫలితార్థము.

తా. స్పష్టము.

మ. విబుధేంద్రావరణప్రసాదితశచీరవిశ్రాణితాశీర్వచ

స్త్రబక్రవాతములు దిగిశపురుషార్థప్రకమోపార్జిత

ప్రపలఖ్యాతియుఁ బూటకాపులునుఁడీ భావించిచూడంగ నియ్యబలారత్నస్పృశాలరత్నములనిరీతైశ్వర్యసంపత్తికిన్. 74

టీ. భావించి చూడంగఁ=ఆలోచించిచూడఁగా, ఇయ్యబలారత్నస్పృశాలరత్నముల నితైశ్వర్యసంపత్తికిఁ=స్త్రీపురుషరత్నములయిన యీనలదమయంతుల యైశ్వర్యసమృద్ధికి, విబుధ...వ్రాతములు=విబుధేంద్ర = దేవేంద్రుని, అవరణ=వరింపకపోవుటచే, ప్రసాదిత=సంతసింపఁజేయఁబడిన, శచీ=శచీదేవిచే, విశ్రాణిత=ఈయఁబడిన, ఆశీర్వచ=స్త్రబక్రవాతములు=ఆశీర్వచన సమూహములును, అనఁగా, దమయంతి దేవేంద్రుని వరింప మానెను. అదిగది

శచితనకు సవతియైయుండ నిష్టపడనందుల కానందించి దమయంతి కనేకవిధములగు నాశీర్వచనముల నిచ్చెనని భావము. దిగీశ...భ్యాతియుక్-దిగీశ=దిక్పతులయొక్క, పురుషార్థ=దమయంతికి సందేశమును గొనిపోవుట యనెడి కార్యముయొక్క, ప్రక్రమ=ప్రారంభముచే, ఉపాజ్జిత=సంపాదించబడిన, ప్రబల=అధికమగు, భ్యాతియుక్, ప్రసిద్ధియు, అనగా నలుఁడు దేవతలకు మహాపకారముచేసి సంపాదించినప్రభ్యాతి యని భావము. పూటకాఁపులు సుండి=నలదమయంతుల కైశ్వర్యసమృద్ధిని దప్పక యాయవలసినవి చుమి! అనగా నలునిచే సంతసింపఁ జేయబడినదిక్పతులును నింద్రుని వరింపమిచే సంతసింపఁజేయబడిన శచియు, నీనలదమయంతుల కైశ్వర్యమృద్ధిని గలిగింపకమానరని భావము.

తా. దేవేంద్రుని వరింపమిచే సంతసించి శచీదేవి దమయంతి కిచ్చిన యాశీర్వచనములును, దిక్పతుల దూత్య మాచరించి నలుఁడు సంపాదించి కొన్న భ్యాతియును, నలదమయంతుల నిత్యైశ్వర్యముల నభివృద్ధిచేయఁ బ్రతిభువులై యున్నవి.

శా. చేసెం గావలయు న్విరించి నిఖిల స్త్రీపుంసంయోజనాభ్యాసప్రాధి ప్రకాశ మొంద గడు లీలయ్యం బైనసంసర్గ మిట్లాసంసారపురంధిపూరుషమిహోహహోదయప్రేమముల్ పోసెం గావలయు న్నరుండు హృదయాంభోజంబులన్వీరికిన్.

టీ. విరించి=బ్రహ్మ, వీరికి=నలదమయంతులకు, నిఖిలస్త్రీపుంస...ప్రాధి. నిఖిల=సమస్తమునగు, స్త్రీపుంస = స్త్రీపురుషులయొక్క, సంయోజనా=కూర్చుటయందైన, అభ్యాసప్రాధి=అభ్యాసమందలి నేర్పు, ప్రకాశ మొంద=ప్రకాశించునట్లుగా, గడులీలయ్యంబు = మిక్కిలి కలసినట్టిది, ఐనసంసర్గము=అయినకూడికను, చేసెంగావలయుక్=చేసియుండవచ్చును, అనగా అనేకములగు ననుకూలదాంపత్యములగూర్చి యందలి తారతమ్యములనుగాంచి మిక్కిలి యభ్యాసముచేసి యాయనుకూలదాంపత్యము గూర్చెగాఁబోలునని భావము ఇట్లు, మరుండు=మనఁకుండు, వీరికి=ఈనలదమయంతులకు, ఆసంసార...

[ప్రేమముల్ - ఆసంసార=సృష్టి మొదలుకొని, పురంధ్రపూరుష=స్త్రీ)పురుషులయొక్క, మిథుః=అన్యోన్యములగు, హస్తోదయ=సంతోషోదయమును, ప్రేమముల్=ప్రేమమును, హృదయాంభోజంబులకొ=హృత్పద్మములయందు, పోసెంగావలయుకొ, పోసియుండవచ్చును, అనగా మత్సరభుఁ డిదివఱ కనేకస్త్రీ పురుషులకు నన్యోన్యహస్తప్రేమలజనింపజేసె గావున నాయభ్యాసముచే హస్తప్రేమల వీరిహృదయములఁ బోసెంగాఁ బోలునని భావము. విరించిమత్సరభులట్టి యభ్యాసము కలవారు గనుక అనుకూలదాంపత్యాన్యోన్యానురాగములఁ గూర్చుకొని రనుట, అలం. ఉత్పేక్ష. ఈనలదమయంతులందనుకూలదాంపత్యమనియు వారలహస్తప్రేమలు నిరుపమానము లయినవనియు ఫలితార్థము.

శా.వై దర్శిబహుజన్మనిర్మలతపోవర్ధిష్ఠతల్లోచనా

స్వాదప్రప్రథవిలాసుఁ డీచనుమతీఁచక్రేకపుష్పాయుధుఁ

డాదిత్యాలయసార్వభౌమనుకృతాశామాంకారదుప్రప్రభైన్.

మీదాంపత్యమునం జిరాయువయినైమ్మింబొందుఁ గాకెంతయు

టీ. ననుమతీ... పుష్పాయుధుండు-వసుమతీచక్ర=భూచక్రమునకు, ఈశ=ప్రభువులలో, అనగా రాజులననుట, పుష్పాయుధుండు=మత్సరభునిపంటివాడయిన నలుఁడు, వై దర్శి=ఓదమయంతియొక్క, బహు... విలాసుఁడు—బహు=అనేకములయిన, జన్మ=పుట్టువులందలి, నిర్మల=స్వచ్ఛమైన, తపో=తపస్సుయొక్క, వర్ధిష్ఠు=పెరుగుచున్నదియు, తత్=ఆమెయొక్క, లోచనాస్వాదప్రప్రథవిలాసుఁడు-లోచన=నేత్రములకు, అస్వాద=రుచికల్గించుటందు, అనగా నానందము కల్గించుటయందనిభావము, ప్రప్రథ=నేర్పగల, విలాసుఁడు=కాంతులుగలవాఁడు. అనగా వారునికంటిమంటలచే నశించినశరీరముగలమత్సరభుఁడు దమయంతి తపంబుపెంపుచే నేత్రలోచరమై సుందరమై యధికానందకరమై యున్నయీనల రూపమును బొందె నని భావము. నలుఁ డపరమత్సరభునివలె నున్నాడని ఫలితార్థము. ఆదిత్య... దాంపత్యమునకొ—ఆదిత్యాలయ = స్వర్గలోకమునకు

సార్వభౌమ=చక్రవర్తియైన దేవేంద్రునియొక్క, సుకృతాహంకార=పుణ్యాతిశయముచే, దుష్ప్రేప=పాపదనవిగాని, భ్రామి=దమయంతితోడి, దాంపత్యమున=దాంపత్యముచేత, అనగా నింద్రాదులకు నైత్యుడు దుష్ప్రేప యనుటచే దమయంతి దేవతాకాంతలకంటెగూడ సధికసౌందర్యవంతురాలనియు, నట్టి దమయంతిని బొందఁ గలుగుటచే నలుఁ డింద్రాదులకంటె బుణ్యాత్ముఁడనియుఁ దెలియదగినది. ఇల౯, చిరాయువు అయి=దీర్ఘాయుగ్దాయముగలవాడయి, ఎంతయు౯ = మిక్కిలి, నెమ్మి౯=సంతసమును, ఒందుఁగాక=పొందును గాక.

తా. రాజసుమరమన్న ఘండగు నీనలుఁడు దమయంతి తపఁబు పెంపుచే లోచనానందకర మగువిలాసములు కలవాఁడు. ఇంద్రాదులకుఁ గూడ దుర్లభమునయ్యాచెలువతోడి దాంపత్యమున భూమిలో సంతసమునఁ జీరకాలము జీవించుఁగాక.

తా. సంబంధం బిటు గూడునే రమణికి౯ శ్రీత్యాభర్తకు న్నేత్రపర్వంబై యూడె స్వయంవరం బసితశౌర్యస్తేరదృగ్రోచుల౯ బింబోష్ఠీనిసహం బమోఘకుతుక శ్రీపేమంబులన్వీరి మాఘం బాడించెనఘాతిఘాతియమునాశగంఁగౌఘయోగంబునన్.

టీ. రమణికి౯=దమయంతికిని, త్యాభర్తకు౯=నలునకును, సంబంధంబు=వివాహసంబంధము, ఇటు=ఇంత బాగుగా, కూడునే=సంఘటనయు తగునుగదా! అనగా నీయిరువురును సౌందర్యాదులచే నొకరికికరు తీసిపోకపోవుటచే వీరిసంఘటనము మిక్కిలి యుక్తముగా నున్నదని భావము. ఇటు“గూడునే” అనుచోట ఏకారము మెచ్చుకొనుటను దెలుపును. ఇందులకుఁ బ్రయోగము “నాయాడినమాటలకు నయ్యుధిష్ఠిరుండు పలికినవచనంబులింత యొప్పునే యని యగ్నించిన” భార. ఉ. అట్లే యిచ్చటను, నలదమయంతులకుఁ మిక్కిలి మంచి సంఘటనము నమకూరినదని మెచ్చుకొనుటనే యేవకారముతెలుపుచున్నదని తెలియదగినది. స్వయంవరంబు, నేత్రపర్వంబై=నేత్రానందకరమై, ఉండె౯, అనగా నీశ్వయంవర మహోత్సవమున మిక్కిలి యనకూ

దాంపత్యము సమఃకాడుటచే నిదియు మిక్కిలి యభినందనీయమై యున్నదని భావము. బింబోష్ఠీని పహంబు=స్త్రీసమాహము, అమోఘకుతుక క్రేమంబు ల్=వ్యర్థముకాని వేడుకచేతను, ప్రేమముచేతను, అసిత...రోమలక్— అసిత=నల్లనివియు, గౌర=తెల్లనివియు, నగు, స్త్రేర=మందహాసముచే వికసించిన, ద్యౌ=నేత్రముల, రోమలక్=కాంతులనెడి, అఘాతి...యోగంబునన్— అఘ=పాపములను, అతిఘాతి=పూర్తిగా నశింపజేసెడి, యమునాగంగా, గంగా యమునా నదులయొక్క, ఓఘ=ప్రవాహముయొక్క. యోగంబునన్=కూడిక గల ప్రయాగయ నెడి పుణ్యక్షేత్రంబునందు, వీరిక్= ఈనలదమయంతులను, మాఘముఅడించెను = మాఘస్నానము, చేయించెను. స్త్రీలయొక్క నేత్రముల సితాసితకాంతులు గంగాయమునా సంగమమువలె నున్నవియు, నట్టి పుణ్యక్షేత్రమున మాఘునాసనమున స్నానముచేసినవారు మహాపుణ్యాత్ములగుదురనియు, నీనలదమయంతులను స్త్రీ నేత్రముల సితాసితకాంతులనెడి గంగాయమునా సంగమమున స్నానముచేసి యాజ్ఞించుటవలననే పరస్పరసంఘటన మల వడినదనియుభావము. ఈచెప్పటచే స్త్రీలు నలదమయంతులను దనివిదీరని చూపులతో సాదాదమ స్త్రకును జూచుచున్నారనియు. అట్లుచూచి మాఘ మాసంపు ఘమును—అనగా మహాసుకృతమును—వారికి గలుగునట్లు కోరుచున్నారనియు ఫలితార్థము. మాఘమాసమున బ్రయాగయందు దాన మాడినవారు మహాపుణ్యలంతులగుదురనుటకు “బ్రమాణము” సితా సితేంద్రుః స్నాతంమాఘమాసే యుధిష్ఠిర, నతేషాంపునరావృత్తిః కల్పకోటిశతైరపి” అనుభారతవచనము. ఇందు మాఘంబు, అడించెన్ అనుచోట గాలవాచకమగుటచే సప్తమికిద్వితీయ వచ్చినదని యెఱుంగునది. ఇందులకు మూలములోగూడ “సాన్నేమాఘ మఘాతి ఘాతియమునాగంగౌఘయోగే యథా” అని సప్తమికి ద్వితీయ కావచ్చుచున్నది. అలం రూపకము. ఉత్ప్రేక్ష.

తే. దివిజపతి బొందెనేని రెండవళచి యగు

ధరణిపతి బొంద దమయంతిశతనము చెడదు

హారంబుం బొనరించె రాజులకు సంప్రార్థించి తా దేవన
త్కారం బై యితని న్వరించిన వివేకప్రాధిక దేవతా
ప్రీతిహాపయశఃప్రమార్జన మొనర్చె భైమిమే లెంతయున్ .

టీ. భైమి=దమయంతి, స్వారాజ...వరులక్ - స్వారాజ= ఇంద్రుడు,
ప్రముఖ=మొదలుగాఁగల, అమరప్రవరులక్ = దేవతాశ్రేష్ఠులను, వర్జించి=
విడిచి, రాజులకు = నలాతిరిక్తులయిన రాజులకు, లజ్జాపరీహారంబుక్ = లజ్జా
త్యాగమును, ఒనరించెక్ = చేసెను. అనఁగా భూలోకవాసులగు రాజవర్గులగు
తమలో నలుని వరించినప్పుడు తక్కినవారికి సిగ్గుపడమకమానదు. కాని దమ
యంతి స్వర్గలోకవాసులగు నింద్రుల నే పరత్యజించినప్పు డీలోకరాజులను
విడిచిపెట్టెననుట వలన నీరాజులకు సిగ్గుపడమలేదని భావము. ప్రార్థించి = ఇం
ద్రాదులనడిగికొని, దేవతాసత్కారంబై = దేవతలొసంగిన బహుమానము గా,
ఇతనిక్ = ఈనలుని, వరించిన = చేపట్టిన, వివేకప్రాధిక = యుక్తాయుక్తజ్ఞానా
తిశయముచే, తద్దేవతా...మార్జనము-తద్దేవతా=ఆయంద్రాది దేవతలయొక్క,
ప్రీతిహాపయశః=లజ్జాకోపములయు, అపయశః=ఆపక్షీయు, ప్రమార్జనము=తొలగిం
చుటను, ఒనర్చెక్ = చేసెను, ఇది, ఎంతయుక్, మేలు=మంచిది, తమకంటె
దక్కువ వాడయిన నలుని దమయంతి వరించుటచే, నలుని సాదృశ్యము
పొందలేక పోయితిమిగదా యని దేవతలకు సిగ్గును, నమరులయి లోకాధిపతు
లయిన తమ కోర్కెని తమయాజ్ఞచొప్పున నడవవలసిన దమయంతి విఘట
ముచేసినది కాన కోపమును, స్వర్గాధిపతులయ్యు సౌందర్యాదులగు నుత్తమ
గుణయులందు నలుని బోలలేక పోయిరనెడి యపక్షీయు దేవతలకుఁ గలుగుచుం
డఁగా వానిని దమయంతి తన నేర్పుచే దొలగించెను. ఎట్లనఁగా దమయంతి
దేవతలను బ్రార్థించివారి వలన నే నలుని బొందెను. ఇంద్రాదులే నలుని నొసం
గుటచే దాము దమయంతిని బొందఁదగిన సామర్థ్యము గలవార య్యను
దమయంతి ననుగ్రహించి యిచ్చిరని తెలియవచ్చునుగాన, వారియందుఁ గొంత
గాని దమయంతి వరింపలేకపోవుట వలన లజ్జగాని యింద్రాదులకు సంభవం
పదు. త్రిలోకాధిపతులగు తమయూచించి నలుని వరించుటచే దమకానవమును

ధిక్కరించుటయుఁగాదు; తమకోర్కిని విఫలముజేయుటయునుగాదు. కాన దమయంతి యం దున్నకోపమును బోవును. మఱియు దమయంతి వరింపక పోవుటచే 'నిందా'దులు నలుకంటెఁ దక్కువవారు; కానిచో దమయంతి యేలవరింపదు' అనెడి యపయశస్సు సంభవించును. కాని వారినడిగి నలుకఁగై కొనుటచే నలుకంటె నిందాదులే గొప్పవారైయుండవచ్చును. యు సమయంతి నలుకఁడేకావలయునని కోరుటచే నామెయందుఁ దయ యుంచి వారిచ్చి నవారనియుఁ దోచును. కావున నపకీర్తియుఁ దొలంగెను. ఇట రాజులకు సిగ్గు లేకుండజేసి, యింద్రాదులకు లజ్జయుఁ గోపంబును, దుష్ప్రీతియును లేకుండఁ జేసి యెవ్వరిమనంబులును విచారపరములు గాకుండజేసి తనమనస్రియుని నెవ్వరో వరించుటచే దమయంతి వివేకభ్రాంశి తెల్లమగుచున్నది.

తా. గతార్థము.

ప. అనుచు నీచందంబునంగందుకొని యిగ్గినరాక్షసులు డెందంబు లానందజలధి దేలియాడంగొనియాడుచు సందర్భ నోత్సవం బనుభవింపం గుమారబృందారకుండు కుగువింద కండలీనందోహ సుందరకరుం డగుటను హృదయా నందుం డగుటనుం బొడముచందురునిం దొరయుచుఁ బురందరహరి త్క్రిడామందిరం బగునుదయగిరికందరంబునుం బోనికనక స్యందనంబుపై హరిద్రాధంగరంగంబుల భంగింప నంగలించు నఖిలాంగకంబులం దొడిగినమంగళాభరణంబులం గీలింపఁబడినయింద్రనీలంబులమెఱుంగులచెఱంగులు పౌరాం గనాచంగదృక్తరంగంబుల నాలింగనంబుసేయం గంకణరూప రూపాత్కరంబు తోరంబుగాఁ బంకజాక్షులు వీచువీచోపులం బొడమునన్నగరువలిపొలపంబుల నున్నంబులై నున్నకురులు పొలుపార, మందగమనంబున వందిసందోహసంక్రీతనంబును, మాగధమధురగానంబును, బాతక పతనరవంబును, మ

నంబురంజింపజేయ, ముందటం జనుమూర్ధాభిషి క్తులమణికి
 రీటంబు లనునడవివియలతోడం గూడి గంధతైలధారాభిషే
 కప్రదీపితం బగుకరదీపికాసహస్రంబు, నానీరగత తుఖరఖరఖు
 రఘట్టనంబులం బుట్టినధరణీపరాగంబునదట్టం బైన సంధ్యాం
 ధకారంబు దూరంబుసేయం గరి ఘటాగ్రేవేయ ఘంటికా
 టంకారరనంబులఁబ్రోదిసేయుచుఁ బుంఖానుపుంఖంబులుగా
 శంఖకాహళభేరీమృదంగ వేణువీణా వినాదంబులు గోదనీకటా
 హంబు నుద్ఘాటించం బటత్పట్టపటపతాకాభిరామంబును, న
 ము త్తంభితరంభా స్తంభసంభారంబును, గర్భాంశంబు విరచి
 తరంగవల్లీచుతల్లికావేల్లిత్రాచాంగణంబును గస్తూరీ కర్దమాలి
 త్తవితర్దికాద్వితయోప శోభితంబును, బుణ్యాంగనాకరికినల
 యానలంబిత చూతిపల్లనలాజాక్షతాది శోభనపదార్థసార్థం
 బును నైనరాజమందిరంబు చేరం జనుదెంచు నష్టడు.

టీ. ఈచందంబునఁ = ఈప్రకారముగా, అనుచుఁ = పలుకుచు, ఇందీవరా
 త్తులు = కలువలవంటి నేత్రములుగల స్త్రీలు, క్రందుకొని = సమాహముగానుండి,
 డెందంబులు = మనస్సులు, అనందజలధిఁ = ఆనందసముద్రమునందు, తేలియా
 డఁ = ఈదులాడుచుండఁగా, అనఁగా నధికసంతోషములు గల ముయుం
 డఁగా, కొనియాడుచుఁ = నలదమయంతులను నుతించుచు, సంస్కరణోత్సవం
 బు = నలరాజును జూచుటయనెడి యుత్సవమును, అనుభవింపంపఁ = అనుభవిం
 చుచుండఁగా, కుమారబృందారకుండు = రాజకుమారవరుఁడు, కురువింద ..
 కరుండు—కురువింద=పద్మరాగములయొక్క, కందళ=మొలకలయొక్క, సం
 దోహ=సమాహమవలె, సుందర=అందమైన, కరుండు = చేతులుగలవాఁడు,
 అగుటను=అయియుండుటచేతను, చంద్రపక్షమందు, ఉదయకాలమునఁజం
 ద్రుఁ డెట్లుగా నుండునుగాన కురువిందములవంటి సుందరమగు కిరణములు గల
 వాఁడనియర్థము. హృదయానందుండగుటఁ = మనసున కానందము గల్గించు

వాడగుటచేతను, పాడము చందురునికొ = ఉదయకాలచంద్రుని, దొరయు
 చుకొ = సమానమగుచు, పురందరహరితో క్రీడామందిరంబు-పురందరహరితో =
 తూర్పుదిక్కునెడిస్త్రీకి, క్రీడామందిరంబు = క్రీడాగృహము, అగునుదయగిరి
 కందరంబుచుకొ = అయినట్టి పాడుపుకొండగుహను, పోనికనకస్యంపనంబుపైకొ
 = సరిపోలుచున్న బంగారు రథముపైని, అధివసించి = కూర్చుండి, హరిద్రాభంగ
 రంగంబులకొ = పసుపుఖండములయొక్క రంగును, భంగింపకొ = తిరస్కరించుట
 కు, అంగలించునఖిలాంగకంబులకొ = ప్రయత్నించు చున్నయవయసములందు,
 అనంగా బసపుఖండములవలె బచ్చనియంగములందని భావము. తొడిగిన మంగ
 భాభరణంబులు = తాల్చి శుభప్రదమగు నలంకారములు, కీలిం... చెఱం
 గులు — కీలింపబడిన = అలంకారములందు స్థితములై యున్న, ఇంద్ర
 నీలంబులు = ఇంద్రనీలమాణిక్యములయొక్క, మెఱుంగులు = కాంతులయొక్క,
 చెఱంగులు = కొనలు, పొరింగనాపొంగ దృక్రంగంబులకొ = పొరస్త్రీల కడ
 కంటిచూపుటను, ఆలింగనంబు, చేయకొ = అలమకొనుచుండగా, కంకణర్పణ
 తాకరంబు = కడియముల ఝణంకారధ్వనులు, తోరంబుగా = పరిలునట్లుగా,
 పుకబాడులు = స్త్రీలు, వీచువీచోపులకొ = వీచుచున్న వింజామరలవలన, పాడము
 సన్నగునవలిపాలపంబులకొ = ఉదయించు మందమారుతప్రసారములచే, నున్నం
 బులైన = త్రోయబడిన, నున్నగురులు = మెత్తనికేశములు, పాలుపారకొ = కదలి
 ప్రకాశించుచుండగా, మందగమనంబులకొ = మెల్లని డకతో, వందిసందోహ
 సంకీర్తనంబులు = వందిజనముల పొగడ్తలును, మాగధమధురగానంబులకొ = మంత
 వీర్యాదులనుబొగడి జీవించెడి జనులయొక్క, తియ్యనిపాటలును, పాతకపతనర
 మంబులు = పాతకజనములయొక్క ధ్వనియును, మనంబుకొ, రంజింపజేయకొ =
 సంతసింపజేయుచుండగా, ముందఱకొ = నలరాజునకుఁ బురోభాగమున, చను
 మూర్ధాభిషిక్తుల = నడుచుచున్న గొప్పరాజులయొక్క, మణికిరీటంబులు = రత్న
 కిరీటములు, అనునడదివియలతోడకొ = అనెడినడచుచున్న దీపములతో, అనఁ
 గా మూర్ధాభిక్షులగు రాజులు ముందుగా నడుచుచుండగా వారి శిరంబులపై
 నున్నరత్నకిరీటములు నడచుచున్నదివిటీలవలె నున్నవని భావము. కూడి = కలిసి,

గంధ... దీపింబు-గంధ తైలం=వాసననూనెయొక్క, ధారా=ధారలయొక్క, అభిషేక=పోతలచే, సిక్త=తడుపబడినవియు, దీపితంబు=వెలిగింపబడినది, అగుకరదీపికాసహస్రంబు=అయిన దివిటీలసమూహము, నానీర... ఘట్టనంబు నక్ష-నానీర=నేనాముఖమును, గళ=పొందిన, తుక్కార=గుట్టములయొక్క, కర=వాడియైన, ఖర=డక్కలయొక్క, ఘట్టనంబు=సంఘర్షణముచే, పుష్పధర దీపరాగంబునక్ష=పుట్టినట్టి భూపరాగముచే, పట్టంబు, ఐనసంభ్యాంధకాంబు=అయినట్టి సాయంకాలపు చీరకట్ట, మారంబు, చేయక=పాతదోలు చుండగా, కరి...టంకారంబులక్ష-కరిఘటా=ఏనుగు మొత్తములయొక్క, కంఠ=గలమందున్న, గ్రీవేయ=కంఠాభరణముయొక్క, ఘంటికా=ఘంటలయొక్క, టంకారరవంబులక్ష=ధ్వనులన, ప్రోది చేయు=వృద్ధిబొందించుచు, పుంఖాను పుంఖంబుగాక్ష=మిక్కిలిదట్టముగా, శంఖ...నినాదంబు-శంఖ=శంఖములయొక్కయు, కాహళ=కాహళమును వాద్యవిశేషము యొక్కయు, భేరి=భేరియొక్కయు, మృదంగ=మృదైలయొక్కయు, వేణు=పిల్లగ్రోవులయొక్కయు, వీణా=వీణలయొక్కయు, నినాదంబు=ధ్వని, రోదనీకటానాంబును=భూమ్యాకాశముల కస్పరమును, ఉద్ఘాటంపక్ష=పగులగొట్టుచుండగా, పట...పతాకాభిరామంబును=సటపటనిశబ్దించుపట్టు గుడ్డజెండాలతోమనోహరైనదియు, సముత్తంభిత...సంభారంబును-సముత్తంభిత=ఎత్తబడిన, రంభాస్తంభ=అనంత కంబములయొక్క, సంభారంబును=సమూహము గలదియు, కర్పూర...వేల్లితంబును-కర్పూరపాంసు=కర్పూరపుమాగ్గముచే, విరచిత=రచింపబడిన, రంగవల్లీమత్తలికా=శ్రేష్ఠములయిన మ్రుగ్గులచేత, వేల్లిత=పరివృతములైన, ప్రాంగణంబును = ముంగిళ్లుగలదియు, కస్తూరీ...శోభితంబును-కస్తూరీకర్ణమ=కస్తూరి బురదచే, ఆలిప్త=పూయబడిన, వితర్దికాద్వితయ=రెండరుగులచేత, ఉపశోభితంబును=ప్రకాశించుచున్నదియు, పుణ్యాంగనా...సార్థంబును-పుణ్యాంగనా=వేరంటాండ్రయొక్క, కరకిసలయ = పల్లవములవంటిచేతులచే, అవలంబిత=పట్టుకొనబడిన, చూతపల్లప=మామిడిచిగుళ్లును, లాజ=పేలాలును, అక్షత=పచ్చని తండులములు, ఆది=మొదలైన, శోభనపదార్థ=

మంగళ పదార్థములయొక్క, సార్థంబు=సమాహముగలదియు, విసరాజమందిరంబు=అమునట్టి రాజగృహమును, చేరక=సమీపింపఁగా, చనుదెంచునప్పుడు=వచ్చుచున్న సమయమందు.

ఉ. చేరెను లగ్నవేళ యతిశీఘ్రము రమ్మని విన్నవింపఁ బు
త్రేరంగ నంతనంతఁ జరుగెదెతురు కుంతలగౌడచోళగాం
ధారముఖావనీశులు విదర్భనరేంద్రునియాజ్ఞఁ బొదసం
చారమునన్ శశాంకకులసంభవుపాలికి భక్తినిములై. 81

టీ. లగ్నవేళ=యహూర్తకాలము, చేరక=సమీపించెను, అతిశీఘ్రము=మిక్కిలి నడిగా, రమ్మ, అని, విన్నవింపక=మనవిచేయుటకు, పుత్రేరంగాన్=పంపఁగా, కుంతల...వనీశులు - కుంతల=కుంతల దేశాధిపతియు, గౌడ=గౌడరాజు, చోళ=చోళభూపతియు, గాంధార ముఖావనీశులు=గాంధారరాజు మొదలగువారు, విదర్భనరేంద్రుని యాజ్ఞన్=భీమభూపాలుని యనుమతిచే, పాదసంచారమునక=కాలినడకతోన్, భక్తినిములై=భక్తిచే వంగినవారై, శశాంక కులసంభవుపాలికిన్=చంద్రవంశ సంభూతుడయిన నలరాజునొద్దకు, అంతన్, అంతన్ = అంతటంతట, చనుదెంచురు=వచ్చుచుందురు. దేశాధీశ్వరులే శుభసందేశవారులై భక్తినిజూపుచు భయమున దూరమున నే నిలుచుచున్నారని చెప్పటచే నలునియొక్క వైభవము వెల్లడియగుచున్నది. విదర్భరాజునాజ్ఞన్, వచ్చుచున్నారనుటచే, వీరందఱును విదర్భరాజున కంకితులై యున్నారని తెలుచున్నది. ఆరాజులు పాదసంచారమున వచ్చుచున్నారనుటచే నలుని గౌరవాతిశయము తెల్లమగుచున్నది.

తా. “యహూర్తకాలము సమీపించివది త్వరగా రావలయు”నని విదర్భరాజు పంపఁగాఁ గుంతల గౌడాదిదేశాధీశ్వరు లాతనియాన తలఁదాల్చి కాలినడతో నలునిచెంతకు వచ్చి కొంతదూరమున నిలుచుందురు.

సీ. యామవేదండకశ్రీరానిలన్యాలన

విలసితభూవల్లి శ్రవేల్లనముగఁ

తోరణమాలికా హీరాంకురచ్ఛాయ
 వెలది లేజిఱునవ్వు శ మొలక గాఁగఁ
 ప్రోదిరంభా స్తంభ శములమోసుటాకులు
 లలిఁ బచ్చపట్టుచేలంబు గాఁగ
 వీతెంచుమృదువేణువీణానినాదంబు
 కలికితీయనినున్న పలుకు గాఁగఁ
 తే. పేరటాండురు హస్తపంశ కేరుహములఁ
 బూచి యెత్తినకనకంపుఁ శ బూజెగుండ
 లున్నత స్తనములు గాఁగ శ నొప్పు మిశిలె
 దరుణియునుబోలె నృపగృహాద్వారభూమి.

82

టీ. యామ...స్థాలన - యామ = ఒక్కొక్క జామమునకు రాజద్వా
 రము చెంతనులును, వేపండ = ఏనుగుయొక్క, కర్ణానిల = చెవులవలనఁ
 గల్గిన గారియొక్క, స్థాలన = కదలిక, విలసిత...మునన్ - విలసిత =
 ప్రకాశించుచున్న, భూవల్లి = లతవంటి కనుబొమలయొక్క, వేల్లనముగ్గ =
 చలనముగాను - కనుబొమ విభ్రమముగా ననుట, తోరణ...ఛాయ - తోర
 ణమాలికా = మాలికవంటి తోరణమందున్న, హీరాంకుర = ఎర్రపు మొ
 లకలయొక్క, ఛాయ = కాంతి, వెలది = స్త్రీయొక్క, లేజిఱునవ్వు
 మొలకగాఁగన్ = మందహాసపు అంకురము లగుచుండఁగా, ప్రోదిరంభా
 స్తంభముల మోసుటాకులు = అలంకారార్థ మచ్చటఁ బాఠినయనఁజేయుట
 లేతయాకులు, లలిఁ = ఒప్పునట్లుగా, పచ్చపట్టు చేలంబుగాఁగ్ = ఆకుపచ్చని
 కట్టు పుట్టమగుచుండఁగా, వీతెంచు...నినాదంబు-వీతెంచు = పఱుతెంచుచున్న,
 మృదు = మధురమైన, వేణు = వాంశికములయొక్కయు, వీణా = వీణలయొక్క
 యు, నినాదంబు = ధ్వని, కలికి తీయనినున్న పలుకుగాఁగ్ = స్త్రీయొక్క
 మధురమైన మృదువియ్యర మాట యగుచుండఁగా. పేరటాండురు = ముత్తైదు
 వలగు స్త్రీ, హస్తపంశ కేరుహమునన్ = పన్నమువంటి చేతులందు, పూచి, ఎత్తి

నకనకంపుఁ బూజెకుండలు=పట్టుకొన్న కనకవికారములై చిత్రించిన కుండలు,
ఉన్నతస్తనములు గాఁగన్=పెద్దస్తనము లగుమండఁగా, నృపగృహద్వార
భూమి=రాజమందిరముయొక్క సింహద్వారము నొద్దిభూమి, తరుణియును
బోలెన్=కాంతయువలె, ఒప్పుమిగిలె=ప్రకాశించెను. అనఁగా రాజగృహ
ద్వార భూమి నలరాజునెదుర్కొనుటకు యువతీరూపము చాల్చినట్లు లుండె
నని భావము. విహహోదులందు మంగళార్థము చిత్రితములయిన కుండలుపయో
గింతురు. వానిఁ బూజెకుండలందురు.

తా. జాముటేనుగు కణ్ణానిలముయొక్క కదలిక భూవిక్షేపమువలెను,
తోరణములందున్న వజ్రమణికాంతులు చిఱునవ్వువలెను, విలాసార్థము పాఠి
నయనఁటిచెట్ల యాకులాకుఁ బచ్చని వస్త్రమువలెను వీణాదిధ్వనులు మధుర
వచనంబుల వలెను, పేరటాండ్రు పట్టుకొనియున్న పూజెకుండలు స్తనములవ
లెను నుండుటంబట్టి యాద్వారభూమి యొక స్త్రీవలెఁ బ్రకాశించెను.

ఉ. శంబరవైరిమూర్తి జలశ్రజద్విషదన్వయచక్రవర్తిర

మ్యం బగుమందయానమున శీనర్థిమెయిం జనుదెంచె శేతుచీ
నాంబు నల్లి వేల్లనవిశీహితరంగితివారివాహమా

ర్గం బగురాజమందిరమురీప్రాంగణభూమికి సమృదంబునన్.

టీ. శంబరవైరిమూర్తి - శంబర=శంబరాసురునికి, వైరి=శత్రువు యొక్క,
అనఁగా మన్మథునియొక్క యని యర్థము, మూర్తి=ఆకారమువంటి యాకా
రము గలవాఁడును, జల...పరి-జలజద్విషత్=పద్మములకు విరోధి, అనఁగాఁ
జంద్రునియొక్క, అన్వయ=వంశమందుఁ, బుట్టిన, చక్రవర్తి=సార్వభౌముడ
యైన నలరాజు, శేతు ..మాగ్గంబు-శేతు=ధ్వజములందున్న, చీనాంబరవల్లి=
పలుచని పొడుగయిన వస్త్రములయొక్క, వేల్లన=కదలిక యనెడి, విహార=సం
చారములచే, తరంగిత=తరంగములు కలదిగాఁ జేయఁబడిన, వారి వాహమా
ర్గము=ఆకాశమార్గము కలది, అనఁగాఁ దెల్లని పలుచని వస్త్రములు ధ్వజముల
కొనలందుండుటచే నవి తరంగములవలెఁ బొడసూపుచు నాకాశమును, దరంగ
ములు గలదానివిగాఁ జేయుచున్నవి భావము. జండాలుచే రాజద్వారమేకాక

మిది యాకాశముకూడ నలంకరింపఁబడెనని భావము. అగు రాజమందిరపు
ప్రాంగణ భూమికిన్ = అయినట్టి రాజమందిరముయొక్క ముంగిలి వాకిటికి,
సప్తదంబునన్ = సంతసముతోను, అర్థి మెయిన్ = అపేక్షతో, రమ్యంబగు =
చూపఱకు మనోహరమైన, మందయానమునన్ = మెల్లని నడకతో, చనుదెం
చెన్ = వచ్చెను.

తా. మన్మథునితో సాటియగు నాకారముగల నలుఁడు కొనలందు బద్ధము
లగు సన్నని వస్త్రముల విహారములచే నాకాశమును దరంగలుగలదిగాజేయు
ధ్వజములతోఁ బ్రకాశించు రాజమందిరముయొక్క వాకిటికి సంతసంబుచేతను
ప్రేమముతోను మెల్లగా వచ్చెను.

తే. ఎదురుగా నేగుదెంచుచో నీ నింట్ర మయ్యెఁ

బెండ్లి యిరువంక చుట్టంపుఁ బెద్దలకును

నాభిముఖ్యాచితీనమ్యగర్హణార్హ

భాషణాలింగనాదిసంభావనముల.

84

టీ. ఎదురుగాన్ = ఒండొరులకభిముగా, ఏగుదెంచుచోన్ = వచ్చునప్పుడు,
పెండ్లి... పెద్దలకును - పెండ్లి = పెండ్లికరుగుదెంచిన, ఇరువంక = రెండుపక్షముల
యందలి, చుట్టంపు = బంధువులగు, పెద్దలకున్ = వయస్సు మీటినవారికి, ఆభి
ముఖ్య... భావనములన్ - ఆభిముఖ్య = ఎదురుకోలుయొక్క, జౌచిత = తగవు
చేత, సమ్యక్ = చక్కగా అర్హణ = పూజించుటయు, అర్హభాష
ణములన్ = తగినట్లు సంభాషించుటయు, అలింగన = కొఁగిలించుకొనుటయు,
అది = మొదలుగాఁగల, సంభావనములన్ = గౌరవములచేతను, ఇంట్రము = నిర్బం
ధము, అయ్యెన్ = ఆయెను, అనఁగా నిరువంకఁ జుట్టంబులు నెదుర్కొనున
ప్పుడు పెద్దలకుఁగూడ నిఱకటములో నలఁగుట యాయెనని భావము.

తా. రెండుపక్షముల పెండ్లి పెద్దలకును, బరస్పర మెదుర్కొనునప్పుడు,
నెదురుననుట, పూజించుట, యుక్తముగా మాటాడుట, కొఁగిలించుట మొద
లగు గౌరవములు చేసికొనుటచే మిక్కిలి సమర్థమాయెను.

మ. దమయంతీప్రియసోదరుండు దముఁ డాద్యారప్రదేశంబు నె
య్యమునం గాల్పడనేగుడెంచెఁబరిచర్యాయుక్తిగారావువి
య్యముఁదోడ్పొంచుగంగఁగంచుక పరీహారంబునందారహా
రము దోరంబుగఁ బేరురంబున విహారక్రీడ వాటింపఁగన్.

టీ. దమయంతీ ప్రియసోదరుండు = దమయంతికి ముద్దుతమ్ముడగు, దముం
డు = వసుండనువాడు, కంచుకపరీహారంబునన్ = చొక్కాను బరిత్యజించు
టచే, తారహారము = మత్స్యముల హారము, తోరంబుగన్ = మిక్కిలిగా, పేరు
రంబునన్ = విశాల వక్షస్థలంబునందు, విహారక్రీడ = విహారమును, పాటింపఁగన్ =
చేయుచుండఁగా, అనఁగా గమనవేగమువలనను, చొక్కాను విడుచుటచే
తను ముత్యాలహారము వక్షస్థలమం దాడుచున్నదని భావము. ఆద్యారప్రదేశ
శంబు = పెండ్లికొడుకున్న ద్వారముమొదలుకొని, నెయ్యమునన్ = స్నేహముతో,
కాల్పడన్ = కాలినడకచే, పరిచర్యాయుక్తి = శుశ్రూషతోడి కూడికతో,
గారావువియ్యము = తన ముద్దు భావమఱుదిని, తోడ్పొంచున్, అరుగన్ =
లోపలికి తోడ్పొనిపోవుటకు, ఏగుడెంచెన్ = నలుని కెదురుగావచ్చెను.
అల్లునియందు గౌరవముంబట్టియు శుభకాల నియతినిబట్టియు కాలినడతోరా
క. పరిచర్యయనఁగా అర్చనాది సమర్పణము. ప్రేపద్యముతో నన్వయము.

తా. దమయంతికి ముద్దుసోదరుడగు దముండు ద్వారముమొదలుకొని
ప్రేమముతో వినీతవేషమునకై కవచమును బరిత్యజించుటచే ముత్యాలహారము
బలిసిన యురమునందుఁ జలించుచుండఁగా, తన ముద్దు భావమఱుదికిఁ బరి
చర్యచేయుచు లోపలికిఁ గొనిపోవ కాలినడ నెదురుపచ్చెను.

తే. సైన్యముల నెల్ల వెలి నుండఁ శ్రీజాటఁ బనిచి
వలయుపడవాల్ల రాకుమారులను దొరల
నిషధరాజును గొలిచి రాశ్రీనియతిఁజేసె
నపుడు మొగసాలఁ గ్రథకై శ్రీకావనిపుడు.

౪౪

టీ. క్రథకై శ్రీకావనిపుడు = క్రథకై శ్రీకావనిపుడు భయరాజు,

అపుడు, మొగసాలక్ = మొదటి తలవాకిటియొద్ద, సైన్యములక్, ఎల్లక్ = సైన్యముల నన్నింటిని, వెలినుండక్ = ఆద్వారమునకు వెలుపట నుండుటకు, చాటక్, పరిచి = తెలుప నాజ్ఞాపించి, నలయు పడవాళ్ళక్ = కావలసిన సేనాధిపతులను, రాకుమారులను, దొరలక్ = దేశాధిపతులను, నిషధరాజును = నలరాజును, కొలిచి, రాక్ = సేవించుచు రావలసినదని, నియతిక్ = ఆజ్ఞను, చేసెన్.

తా. అట్లు నలుడు ద్వారము ప్రవేశించి లోనికి వచ్చునప్పు డాతని వెంట డించి పై సైన్యములులోని కరుగుచుండఁగా భీమరాజు మొదటి వాకిటనే సైన్యములు వెలి నుండవలయుననియు, ముఖ్యులయిన సేనాధిపతులును, రాజకుమారులును దేశాధిపతులను నలునిఁ గొల్పుచు రావలయుననియు నాజ్ఞాపించె.

వ. తదనంతరంబ యభ్యంతర కక్ష్యంతరవిభాగంబున నరదంబు డిగ్గి పుణ్యాంగనావిహిత నీరాజనాది మంగళోపచారుడై గారాపువియ్యంపు ముంజేయి కరతలంబున నవలంబించి యల్లనల్లన నడిచి బంధుజన పరంపరాపరివేష్టితంబై పురోహిత బ్రాహ్మణసహితంబై పురంధ్రీనికురుంబ సంబాధభరితం బైన వివాహ మంటపంబు చేరం జనుడొచ్చి దూరంబున నెదురుగావచ్చు భీమభూపాలునకు నభివాదనంబు సేసి యతండు నుప సమున్నత కనకాసనంబున నాసీనుడై. 87

టీ. తదనంతరంబు+అ = ఆద్వారము గడచివచ్చుట, నలుడు, అభ్యంతర కక్ష్యంతర విభాగంబునక్—అభ్యంతర = లోపలనున్న, కక్ష్యంతర=వాకిళ్ల యొక్క, విభాగంబునక్=హద్దునందు, అరదంబుక్, డిగ్గి, పుణ్యా...చారుడై—పుణ్యాంగనా=పుణ్యస్త్రీ)లచే, విహిత=ఈయఁబడిన, నీరాజన=కర్పూరహారతియనెడి, మంగళోపచారుడై=మంగళోపచారము కలవాడై, గారాపువియ్యంబు=తన ముద్దు బావమఁదియగు దమనియొక్క, ముంజేయి, కరతలంబునక్, అవలంబించి=ఊఁతఁగాఁ గైకొని, అల్లనల్లనక్=మెల్లమెల్లఁగా, నడిచి, బంధు...వేష్టితంబై—బంధుజన = చుట్టుములయొక్క, పరంపరాపరి

క్షులచే, పరివేష్టితంబై=అవరింపఁబడినదై, పురోహిత బ్రాహ్మణసహితంబై = పురోహితులతోను, బ్రాహ్మణులతోను, గూడుకొన్నదై, పురంద్రీ...భరితంబు-పురంద్రీ=అంతఃపుర స్త్రీలయొక్క, నికురుంబు=సమాహమలయొక్క, సంబాధ=సమర్థముచే, భరితంబు = నిండినది, ఐన వివాహమంటపంబున, చేరె=చనుదెంచి, దూరంబునకై, ఎదురుగానప్పు భీమ భూపాలునకుకై = తన కభిముఖముగా వచ్చుచున్న భీమరాజునకు, అభివాదనము చేసి=నమస్కరించి, అతండును=నలుచును, సమున్నత కనకాసనంబునకై=ఎత్తయిన బంగారుగదియపై, అసీనుండై= కూర్చుండి.

తా. స్పష్టము.

ఉ. పారణచేసెరాజు మధురవర్కపుండ్రేనియ మామభీమ ధా
త్రీరమణుండుమంత్రసముదీరణపూర్వముగాఁగఁబోయఁద
త్పారణ భోజభూపతినుతామధురాధర చుంబనక్రియా
పారణకున్నిదానమయి త భావమును విష్వళులూరఁ జేయగన్.

టీ. రాజు=నలరాజు, భీమధాత్రీరమణుండు=భీమరాజు, మంత్రసముదీరణ పూర్వముగాఁగకై=మంత్రోచ్ఛారణ పూర్వకముగా, పోయకై=చేతిలోపొయ్యుచుండఁగా, మధురవర్కపుండ్రేనియకై=దధిఘృతయుక్తమయిన తేనెను, పారణచేసెకై=త్రావెను. తత్పారణ=అత్రాప్రసాద, భోజ...పారణకుకై-భోజ భూపతినుతా=దమయంతియొక్క, మధురాధర=తియ్యని యధరోష్ఠముయొక్క, చుంబనక్రియా=చుద్దుకొనుట రూపమయిన, పారణకుకై=క్రోలుటకు, నిదానమయి=కారణమై, అనఁగా దమయంతి మధురాధరోష్ఠ పానమునకు హేతుభూతమై యని భావము. భావమును = చిత్తమును, ఉష్విళులూరకై, ఊట లూరించుచుండఁగా, అనఁగా నెప్పుడు దమయంతి యధరోష్ఠమును ముద్దిడి పానముచేయుదునని చిత్తము తత్తఱపడునట్లుగా, పారణచేసెకై, అని వెనుకవాక్యముతో నన్వయము.

తా. భీమభూపాలుండు మంత్రోచ్ఛారణ పూర్వకముగా దధిఘృత సహి

తమగు తేనియను జేతిలోఁబోయఁగా దానిని ద్రావెను. అమధురసపానము ద మయంతి యధరోష్ణపానమును జేయవలయునని భావము నుదయింపఁజేసెను.

చ. సకల ధరాధినాధునకుఁ శి చంద్రనిభాస్యకుఁ గేలుఁదామరల్
ప్రకటముగాఁగఁ గట్టుపడఁ శి బావన కాతుక నూత్రరక్ష చే
నొకటి పరోపహితకము శి నొక్కటి పంకజకాంతితస్కరం
బాకమరియేల కట్టుపడరకుండు మహీపతియాజ్ఞ గల్గినన్. 89

టీ. సకల ధరాధినాధునకుఁ = సమస్తమగు భూతలమునకు నధిపతియగు నలునకును, చంద్రనిభాస్యకుఁ = చంద్రునివంటి ముఖముగల దమయంతికిని, పావన...రక్షచే - పావన = పవిత్రమైన, కాతుక నూత్రరక్షచే = కంకణపు దారముచే, కేలుఁదామరల్ = హస్తపద్మములు, ప్రకటముగాఁగఁ = స్పష్టముగా, కట్టుపడఁ = బంధింపఁబడెను. అనఁగా దేశాచారి ప్రకారముగా వారిచేతులందు బద్విస్సంబంధియగు తోరములను గట్టిరి. ఒకటి = ఆ రెండింటిలో నొకటియగు నలునిచేయి, పరోపహితకము = పరులను బాధించునది, రెండవపక్షమున, శత్రువులను సంహరించునదని యర్థము. ఒకటి = మఱియొకటి యగు దమయంతి చేయి, పంకజకాంతి తస్కరంబు = పద్మముల కాంతిని హరించినది; రెండవపక్షమునఁ బద్మములను మించియున్నదని భావము. ఒకటి పరహింస చేసినదియు, రెండవది దొంగతనము చేసినదియు, గావున నపరాధములు చేసియున్నవి. మహీపతి యాజ్ఞ = రాజాజ్ఞ, కల్గినన్ = చేయఁబడినవో, ఒకమఱి = ఒక్కమాటుగా ఏలకట్టు పడక, ఉండున్ = ఎందులకు బంధింపఁబడవు? అపరాధులను రాజాజ్ఞ చే రాజపురుషులు బంధించుట యాచారము. అట్లే వీరిచేతు లపరాధము చేసినవి కాన భీమరాజాజ్ఞచొప్పునఁ బరోహితులు బంధించిరని భావము. అనఁగా భీమరాజు సెలవుగైకొని వివాహార్థము వారిచేతులకు రక్షబంధంబులు గట్టిరని ఫలితార్థము.

తా. వివాహకాలమున నలదమయంతుల చేతులు వివాహదీక్షకంకణము చే బంధింపఁబడె. వానిలో నొకటి పరోపలాపకము. రెండవది పద్మకాంతి తస్కరమును గాన రాజాజ్ఞ చే నేల బంధింపఁబడవు? అలం. హేతుత్పేక్ష.

తే. నృపతిచేతికి మీఁదుగా నేలఁతచెయ్యి
 గీలుకొనఁజేసె నొకపేరఁటాలపడఁతి
 యదియ పుణ్యాహవాచనా నీ వాప్తియయ్యె
 భావి యగునంబ జాక్షిపుంభావమునకు.

90

టీ. ఒక పేరటాలపడఁతి = ఒక పేరఁటాలు, నృపతిచేతికి మీఁదుగాన్ = నలరాజుచేతికి మీఁదుగా, నేలఁతచెయ్యి = దమయంతి హస్తమును, గీలుకొనఁజేసెన్ = హత్తించెను, అదియ = అహత్తించుటె, భావి = ముందువచ్చెడిది, అగు నంబుజాక్షిపుంభావమునకున్ = అయినట్టి దమయంతి పురుషయిత రతమునకు, పుణ్యాహ వాచనావాప్తి-పుణ్యాహ వాచనా = పుణ్యాహమని చెప్పించుటయొక్క, అవాప్తి = పొందుట, అయ్యె. పురుషయితమందు స్త్రీలచేతులు మీఁదుగానుండును. కాన యిచ్చుట వివాహసమయం దాచారమువొప్పున దమయంతి చేతని నలునిచేతిపై నుంపఁగా నది ముందు జరుగఁబోవు పురుషయిత క్రియకుఁ గూడ బుణ్యాహమును జెప్పించుచున్నట్లుండెను. శుభకర్తృయలకు ముందు తల్లిదండ్రులకుఁ బుణ్యాహవాచనముచేయుట ప్రకటము.

తా. వివాహసమయమం దొక పేరఁటాలు ఐచ్చి దమయంతిచేతని నలుని చేతిపై నుంచెను. అట్లుంచుట ముందు జరుగఁబోవు దమయంతి పురుషయితమునకుఁ గూడ నాదినమే పుణ్యాహమని చెప్పించి నట్లు లుండెను.

వ. తదనంతరంబ.

91

ఉ. వాసికి నెక్కు కూర్చి జననీవల్లభుఁ డిచ్చెను వైరసేని క
 బ్రాసనవంద్య దుర్గ తననీకర్థి వరంబుగ నిచ్చె నెద్ది య
 క్కానరర క్తబీజ మధునకై తుభ శుంభ నిశుంభ చండముం
 డాసురకంఠఖండన విరోహరమహాగ్రము మండలాగ్రమున్.

టీ. వాసికి = ప్రభాతికి, ఎక్కు కూర్చి = పొందినప్రేమతో, జనవల్లభుఁడు = భీమరాజు, తనకున్, అబ్రాసన వంద్య = బ్రహ్మచే నుతింపఁదగినదగు, దుర్గ = దుర్గాదేవి, అర్థి = క్రితతో, వరఁబుగ = పరిరూపముగా, ఎద్ది = ఏకద్యమును,

ఇచ్చెన్ = ఒసంగెనో, అక్కాసర...దండమున్-ఆ=ప్రసిద్ధిచెందిన, కాసర=మహిషాసురుడు, రక్తబీజ=రక్తబీజుడు, మధు=మధుడు, కైటభ=కైటభాసురుడు, శుంభ=శుంభుడు, నిశుంభ=నిశుంభుడు, చండ=చండుడు, మండ=మండుడు, అను, అసుర...మహోగ్రము-అసుర=రాక్షస సమాహములయొక్క, కంఠ=మెడలను, ఖండన=చేదించుటయనెడి, విహార=క్రీడచే, మహోగ్రమున్=మిక్కిలి భయంకరమగునదియు, నగు, మండలాగ్రమున్=కత్తిని, వైరపేసికెన్=వీరసేనుని కుమారునకు, అనగా నలునికనుట, ఇచ్చెన్.

తా. ప్రఖ్యాతివహించిన భీమరాజు వివాహసమయమున, మహిషాసురుడు, రక్తబీజుడు, మధుకైటభులు, శుంభనిశుంభులు మొదలగురక్కసుల కంఠముల ఖండించి యప్పటి విహారముచే భయంకరమయినదియు, బూర్వము దుగ్ధాదేవి తనకు వరరూపముగా నిచ్చినదియునగు ఖడ్గమునల్లనకు బహుమతిగా వొసంగెను.

క. సంతోషంబున ధరణి

కాంతుం డల్లనకు నిచ్చెన్ గారా మారం

జితామణిదామకముం

జింతిత కామప్రదాన శిక్షామమున్.

93

టీ. ధరణికాంతుండు = భీమరాజు, సంతోషంబునన్ = సంతసముతో, గారాము=ప్రేమము, ఆరన్ = నిండునట్లుగా, చింతిత...క్షామమున్—చింతిత=కోరిన, కామ=కోరికని, ప్రదాన=ఇచ్చుటయందలి, శిక్షా = నేర్పనందు, జమమున్ = సమర్థమైన, చింతామణిదామకమున్ = చింతామణులతో గూర్చుండి, విహారమును, అల్లనకున్ = నలరాజునకు, ఇచ్చె.

తా. భీమరాజుకోరిన కోర్కెలనిచ్చుటయందు సమర్థమగు చింతామణి విహారమును సంతోషముతోను, ప్రేమముతోను, దనయల్లుడగు నలునకొసంగెను.

తే. జమునినాలుకతో నెకనెక్కెమాడె

దమకపడుక్రొత్తవెడి మోళము కటారి

భీమనృపుఁ డిచ్చె గారాపుఁ శ బెద్దపెండ్లి
కొడుకుఁ గుట్టకు నైషధశ్రోణిపతికి.

94

టీ. జమునినాలుకతో = యమునినాలుకతో, ఎకసక్కమాడ = పరిహాసము చేయుటకు, తమకపడు = ఆసక్తిగల, క్రొత్తపైడిమోళము కటారి = క్రొత్త బంగారు పూతగలక తిని, గారాపుఁబెద్దపెండ్లికొడుకుగుట్టకు = అల్లారు మొదటి యల్లుఁడయిన కుమారునకు నైషధశ్రోణిపతికి = నలరాజునకు, ఇచ్చె = ఒసంగెను. 'కొడుకుఁగుట్ట' ప్రయోగములు గానవచ్చుచున్నవి. నీ...కొడుకుఁగుట్టఁడు చన్నుఁగుడువకట్లుండ విచారించి మేదరసాని యపుడు. పరమ. 1-ఆ. మొలముచేతనే కత్తికి జముని నాలుకతో పాటి. అలం. ఉపమ.

తా. స్పష్టము.

తే. వీరమాహేశ్వరాచార శ పారగునకుఁ
దనకు శశిమాళి యిచ్చినశకనకరథము
కామగమనంబు నైషధశ్రోవరునకు
మామ యిచ్చెను మాయని శ మహి నుతింప.

95

టీ. మామ = భీమరాజు, నైషధశ్రోవరునకు = నలరాజునకు, మహి = భూజములు, మాయని = పహ్వరేయని, నుతింప = పొగడునట్లుగా, కామగమనంబు = స్వేచ్ఛవచ్చినగమనము గలదియు, వీర...పారగునకు = వీరమాహేశ్వరాచార = వీరశైవాచారములయొక్క, పారగునకు = పారముపొందిన, తనకు, శశిమాళి = చంద్రుని ధరించినవాఁడు, అనఁగా నీశ్వరుఁడనుట, ఇచ్చినకనకరథము = ఇచ్చినట్టిబంగారురథమును, ఇచ్చె.

తా. భూజములు పహ్వరేయని నుతించునట్లు వీరశైవాచారములందలి నైపుణ్యమునకు సంతసించి తనకు శంకరుం డొసంగినదియుఁ గామగమనముగలదియునగు కనకరథమును భీమరాజునకిచ్చెను. అలం. కావ్యలింగము.

క. అల్లునికి నిచ్చె ధరణి

వల్లభుఁ డనురక్తి నమరవల్ల భూహితో

నుల్లస మాడంజాలెను

తెల్లనియొకక త్తలానిరీ తేజీహాయమున్.

96

టీ. ధరణీల్లభుండు=భీమరాజు, అనురక్తి=అనురాగముతో, అనురవల్లి భువారితో= దేవేంద్రుని గుఱ్ఱమగు సుచైత్రశ్రవముతో, ఉల్లసమాడ= పరిహాసములు చేయుటకు, చాలెడు=సరిపోయెడు, అనగా సుచైత్రశ్రవము వలె దెల్లనివని భావము. తెల్లని, ఒకక త్తలానిరీజీహాయమున్ = ఒకప్రశస్త మగు గుఱ్ఱమును, అల్లుకికొ, ఇచ్చెను. కత్తలానియరంగా, దెల్లనిగొరిజల తోను, దోకతోను, వెండ్రుకలతోను వెలయునల్లని గుఱ్ఱమనియర్థము. అయిన నిచ్చట సుచైత్రశ్రవమువలె దెల్లనివని విశేషముచుప్పట్చే కత్తలాని పద మునకు సామాన్యహాయమును నర్థము గ్రహింపవలెను. లేక యుచ్చైశ్శ్రవము తో సరిపెచ్చు తెల్లని గొరిజ మొదలగునవి గలవని యర్థము చెప్పినను యుక్త మనియే తోచుచున్నది.

తా. భీమరాజుల్లని కుచ్చైశ్శ్రవమువలె దెల్లని మేఘజాతి గుఱ్ఱము ననురాగ ముతో నొసంగెను.

తే. ప్రథమజానూత కిచ్చె భూపాలతిలకుఁ

ఢగ్నిశోభంబు లైన దిశ్చాన్ద్రుంబరములు

సౌహృదంబు ఘటింప నైశ్చాన్ద్రుంబరము

తనకు నెయ్యవి పుత్తైచెందాను మొదల.

97

టీ. భూపాలతిలకుండు = రాజశ్రేష్ఠుడయిన భీమరాజు, తనకు, సౌహృ దంబు=స్నేహమును, ఘటింప=నెఱపుటకై, నైశ్చాన్ద్రుండు=అగ్నిహోత్రు డు, తాన్, మొదల=స్వయంవరమునకు పిచ్చినపుడు, ఎయ్యవి=ఏవస్త్రీలు లను, పుత్తైచెన్=పంపెనో, అట్టివియును, అగ్నిశోభంబులు = అగ్నియొక్క శోభపటి శోభగలవియు, వెనదివ్యాంబరములు=అయినట్టిమనోహరమగు వస్త్ర ములు, ప్రథమజానూతకున్ = మొదటియల్లునకు, ఇచ్చెన్, ఇందు మాడపాదం బునఁ బెక్కింటి ప్రతులలో “సహృదయంబున నిచ్చివైశ్చాన్ద్రుండు” అని

పాతము గాననచ్చుచున్నది. సహృదయశబ్ద మనన్వితము, సంస్కృతములూ
 “యస్సాహృదనాటివాన్నినా” అనియున్నది కాన తదనుగుణముగా,
 నిండుండు టుచిత మనియున్నది ద్దబడెను.

తా. భీమభూపాలుడు దమయంతిపై ననురాగమును జూపుచు మొదటఁ
 దనకేవలస్త్రీమలను బంపెనో యగ్నివలెఁ బ్రకాశించు నామనోహరఁద్రీమ
 లను దనయల్లున కొసంగెను.

తే. మలఁచి యేకాండముగ నొక్కమానికమున

వేడ్కనెద్దాని నిర్మించె శివశ్వకర్త

యట్టిదేవేంద్రదత్తమహారనూత్న

వీటికాపేటి మామ భూవిభునకొసంగె.

98

టీ. విశ్వకర్త = దేవతలశిల్పి, మలఁచి = తటిమెఁబట్టి, ఏకాండముగ = అఖం-
 డముగా-అతుకుబలేకుండ, ఒక్కమానికమున = ఒక్కరత్నముచేత, వేడ్కన్
 = అదరముతో, ఎద్దాని = ఏపెట్టెను, నిర్మించె = చేసెనో, అట్టి... పేటి-అట్టి
 = అటువంటిదియును, దేవేంద్ర = ఇంద్రునిచే, దత్త = ఈయఁబడిన, మహార =
 మిక్కిలివిలువగల, నూత్న = క్రొత్తదయిన, వీటికాపేటి = తాంబూల-
 పుఁచెట్టెను, మామ, భూవిభునకు = నలరాజునకు, ఒసంగె = ఇచ్చెను.

తా. విశ్వకర్త యింద్రునిపంపునఁ దొలిచి యొక్కరత్నముచేతనే యఖంఢ
 ముగా నేపెట్టెను నిర్మించి యింద్రుని కొసంగఁగా నతఁడు దమయంతియందలి
 ప్రేమాతిశయముచేఁ దనకిచ్చెనో యాపెట్టెను మామ యల్లునకుఁ గానుకగా
 నొసంగెను.

మ. పవనాహారవిషంబు సోఁకదు యదౌపమ్యంబునంగేకి గ

కివిలానంబునఁ దాండవారభటిసంక్రీడించుటఁజ్వేళ మ

భ్యవహరించె గపాలియన్న మఱియేలాలాచెప్పఁదచ్చక్తియ

న్నవ గారుత్తత భక్తిపాత్రయొసఁగెనా జాత్తజాభర్తకున్.

టీ. శేకి = మయూరమును, యదౌపమ్యంబున = ఏగారుత్తతపాత్రము

యొక్క యుపమానముగల దగుటచే, పవనాహారవిషంబు=సర్పవిషము, సోక
ధు = అవేళింపఁదో, అనఁగా నెమిలియాపాత్రముకాంతికి సరియగు కాంతిని
దాల్చుటచేతనే సర్పముల విషమానెమిలి కెక్కదని భావము. మఱి=ఇంకను,
కపాలి=శివుడు, కేకివిలాసంబునఁ=(ఆపచ్చతాపశ్లేరమును బోలిన) నెమలిలీల
తో, తాండవారభటిఁ=ఉద్ధత మగునాట్యుతిశయముచే, సంక్రీడించుటఁ=
అడుటచే, త్వేళము=కాలకూటవిషమును, అభ్యవహరించెఁ=తినెను. అని తచ్చ
క్తిం=పశ్లేరమునకుఁ గల (విషమును హరించు) శక్తిని, చెప్పఁ = ఎన్నుటకు,
వీలా=ఎంచుటకు. అనఁగా అన్నన...పాత్ర - ఆ=అల్లు ప్రసిద్ధమైనవఁ=క్రాంత
దైన, గారుత్తత=గరుడపచ్చలతోఁ జేయఁబడిన, భుక్తిపాత్రఁ=భోజనపాత్ర
మును, రాజు=భీమరాజు, ఆత్మబాధ రక్షకఁ=అల్లునకు, ఒసంగెను.

తా. గరుడపచ్చతాతిపశ్లేరము భీమరాజు అల్లున కిచ్చెను. దాని వన్నె
వంటివన్నె గలది గాన నెమిలి పామును దిన్నను విష మొందదు. అనెమిలిపత
నాట్యము నేయుటచే శివుడును గాలకూటవిషమును మ్రింగఁ గలిగినాఁడని
యర్థము. ఆపచ్చతాపశ్లేరమును బోలినవానికిని, అపోలినవానికిని బోలినవానికి
నేవిషము సోకకుండఁగా నాపశ్లేరమువిషము హరించుటను జెప్పినతనా యని
భావము. మరకతము విషహరమని ప్రసిద్ధి. అలం. ఉత్పేక్ష. ఆర్థాపత్తి.

చ. గరిమ వరాటరాజు తననగదిలియల్లున కిచ్చె ఘోటికా
కగటిపటిరహీరగణి కామణికాంచనముఖ్యున స్తువుల్
పరిణయదక్షిణార్థమున్ పాథతమీతి గ నప్పదార్థముల్
సరిఁ బరిపాటి నెన్నఁగ సకళకళము గీప్వతియంతవానికన్. 100.

టీ. వరాటరాజు=భీమరాజు, తననగదిలియల్లునకుఁ=తనముద్దుటల్లునికి, పరి
ణయ దక్షిణార్థము=వివాహకాలమున పరదక్షిణ నిమిత్తము, ఘోటికా...
వస్తువుల్-ఘోటికా=గుట్టములు, కరటి=యేనుఁగులు, పటిర=మంచిగంధపురుగు
కలు, హీర=వజ్రమణులు, గణికా=బోగపుస్త్రీలను, మణి=రత్నములను, కాం
చన=బంగారును, ముఖ్య=మొదలగు, వస్తువుల్=పదార్థములను, గరిమఁ=అతి
శయముచే, ఇచ్చెఁ, అప్పదార్థముల్ = అశ్రేష్ఠమగువస్తువులను, పాథత=

నేర్పు, మీఁగార్ = అతిశయించునట్లుగా, సరిక్ = సరిగా, పరిపాటిక్ = క్రమముగా, ఎన్నగ్ = స్తోత్రముచేయుటకు, గీష్మతియంతవానికిక్ = బృహస్పతియంత గొప్పవానికిఁగూడ, అశక్యము = తరముకాదు. అనఁగా నిరుపమానములును విర్లనాతీతములునగు వస్తువుల నిచ్చెనని భావము.

తా. భీమరాజు తనయల్లునికి, హయములు, గజములు, మంచిగిందము, వజ్రములు, భోగస్త్రీలు, రత్నములు, కాంచనము మొదలగు పెక్కువస్తువులను గొప్పతనముతో నొసంగెను. ఆవస్తువులను సరిగాఁ గ్రమముగా నేర్పొప్పఁగా వర్ణింప బృహస్పతికైనను దరముకాదు. అలం. అతిశయోక్తి. ఉదాత్తము.

నే. భక్తిప్రదక్షిణప్రక్రమంబులఁ జేసి

రాశుశుక్లీకి నురపాసనంబు

నంశుకగ్రంథిశల్యాణక్రియాచార

మాచరించిరి మందశహాస మెనఁగ

నత్తైత్తిచూదిరిరూకాశ మండలా

స్థానరత్నంబు నొరత్తానపాది

దైలోక్యపతి దేవతాఫాలతిలకంబుఁ

దివి యరుంధతీరదేవిఁ గనిరి

తే. బ్రాహ్మణోత్తమపుణ్యపురంధ్రస్వర్గ

మంగళాశీర్వచోయుక్తమహిమశోభ

నాక్షతారోపణంబులనాదరించి

రంబుజాక్షియు నిషధదేశాధిపతియు.

101

టీ. అంబుజాక్షియుక్ = పద్మములవంటి నేత్రములుగల దమయంతియు, నిషధదేశాధిపతియుక్ = నిషధదేశరాజగు నలుండును, భక్తిప్రదక్షిణ ప్రక్రమంబులక్ = భక్తితోఁగూడిన ప్రదక్షిణముగా నడచుటలచేత, అశుశుక్లీకిక్ = అగ్నికి, ఉపాయనంబు = కానుకను, చేసిరి, అనఁగా-సఖ్యమునకై సత్తపదిగావించి తనుట. ఏడడగులు కలసిపెట్టిన సఖ్యము గలుగునందురు. వధూవరు లందులకై

యన్నిచుట్టు నేడడుగులు పెట్టి రనట. మందహాసము=చిఱునగవు, ఎసఁగఁ =
అతిశయించునట్లుగా, అంశుక...చారము-అంశుకగ్రంథి=వధూపరుల చేలాంచ
ములను ముడివేయుటయనెడి, కల్యాణ=వివాహసంబంధియగు, క్రియా=పనియొ
క్క, ఆచారము=మరియాదను, ఆచరించిరి. అనఁగా వివాహములందు దంప
తులకు నేడఁబాటు కలుగమిక్త చేలాంచలములకు ముడివేయు నాచారము కలు
దు. నలదమయంతు లాయాచారము ననుసరించిరిని భావము. ఆకాశ...రత్నం
బు-ఆకాశమండల = వలయాకారముగా నున్న యాకాశమనెడి, అస్థాన=స
భకు, రత్నంబు=అలంకారమువంటివాఁడగు, జౌత్తానపాదిక్ = ధ్రువుని,
అశ్టైత్తి=మెడనున్నతముగాఁజేసి, చూచిరి- వధూపరుల స్థిరదాంపత్యముకొఱు
కనుట. త్రైలోక్య...తిలకంబు-త్రైలోక్య=మూడులోకములందున్నగుల, పతి
దేవతా=పతివ్రతలగుస్త్రీలయొక్క, ఫాల=నొసళ్లకు, తిలకంబు=తిలకమువంటిది,
అనఁగా సమస్తపతివ్రతలలోను నుత్కృష్టమైనవగునదని భావము. ఆరుంధతీదే
విక్, తివిరి=ప్రయత్నించి, కనిరి=చూచిరి-ఇది పాతివ్రత్యముకొఱును. బ్రాహ్మ...
రోపణంబులక్-బ్రాహ్మణోత్తమ=బ్రాహ్మణశ్రేష్ఠుల యొక్కయు, పుణ్య=పవిత్ర
త్రురాండ్రయిన, పురంధ్రి=ముత్తైదువులయొక్కయు, వర్గ = సమూహముయొ
క్క, మంగళ=శుభప్రదములగు, ఆశీర్వచః=ఆశీర్వచనములచేత, యుక్తమహిమ
=కూడినగుహిమగలవగు, శోభన=శుభప్రదములగు, అక్షత=అక్షింతలయొక్క,
ఆరోపణంబులక్=ఉంచుకొనుటలను, ఆదరించిరి=మన్నించిరి. బ్రాహ్మణులును
బుణ్యస్త్రీలును నాశీర్వచించుచు నొసంగిన యక్షతలను ధరించిరిని భావము.

తా. నలదమయంతులు వహ్నికిఁ బ్రదక్షిణ నమస్కారము లాచరించిరి.
చేలాంచములను బురోహితుఁడు ముడివేయుచుండఁ జిఱునగవలొ నంగీకరించి
రి. ఆకాశమునకు రత్నమువంటి ధ్రువునిఁగాంచిరి. ప్రతివ్రతాతిలకమైన యరుం
ధతిన జూచిరి. బ్రాహ్మణోత్తమమును బుణ్యరాండ్రగు ముత్తైదువులును నా
శీర్వచించి యొసంగిన యక్షతలను తలలపై వహించిరి.

ఉ. కంకణనిక్షణంబు మొగ్గకట్టఁగఁగా నగియాడ రత్నతా

టంకవిభూషణంబులు వీడంకఁ గుచఁబ న రాయిడింపఁగాఁ

బంకజనేత్ర గౌతమునిశంఖున లాజలు దోయిలించి ధూ
మాంకునియందు వేల్చెదరశహసము తెప్పలలోన దాచుచున్.

టీ. పంకజనేత్ర = దమయంతి, కంకణనిర్వణంబు = కంకణములధ్వని, మొగ
కట్టఁగఁ = మ్రోఁగుచుండఁగా, కాను = నడుము, అసియాడఁ = కనలుచుండఁ
గా, రత్న తాటంకవిభూషణంబులు = రత్నమయము లయినకర్ణభూషణములు,
వడంకఁ = చలించుచుండఁగా, కుచంబులు = స్తనములు, రాయడింపఁగా =
ఒకదానినొకటి యొరసికొనుచుండఁగా, లాజలు = పేలాలను, గౌతమునిపం
పునఁ = గౌతమమహర్షి యానతిచే, దోయిలించి = దోసిలితోఁదీసి, దరహా
సముఁ = మందహాసమును, తెప్పలలోనఁ = కనుతెప్పలలో, దాచుచున్ =
దాఁగునట్లు చేయుచు, ధూమాంకునియందుఁ = పొగయెలక్షణముగాఁ గలవాని
యందు-అనఁగా నన్నియం దనుట. వేల్చెన్ = హోమముచేసెను.

తా. దమయంతి పురోహితుఁ డగుగౌతముండు చెప్పినట్లుగాఁ జేలాలను
దోసిలితోఁ బట్టికొని కంకణముల చప్పుడు వెలువడుచుండ, నడు మ్రోగులాడు
చుండ, రత్నమయము లగుకర్ణభూషణములు కదలుచుండ, స్తనము లొరసి
కొనుచుండఁగా, పొడముచున్నమందహాసమును గనుతెప్పలచేఁ గప్పిత్ర
చ్చుచు నన్నియందు హోమము చేసెను.

నీ. చెక్కుటద్దములవైఁ శ్రీ జెఱలాడునప్పుడు

కస్తురికాపత్రశ్రీకములఁబోలె

శ్రవణపాశములలోఁ శ్రీ జాగి పాతెడునపు

లలితతమాలపల్లవముఁ బోలె

గలికకన్నులబోనఁబాలుపారునప్పుడు

నవలీలనీలాంజనంబుఘ్రాలె

ఫాలభాగంబువైఁ బ్రబుతెంచునప్పుడు

కమనీయచూర్ణాలశ్రీకములఁ బోలె

తే. నప్పు డావర్జితాద్యధారాభిఘోర

పరిమిశ్లజనవశమీరపల్లవాగ్ర

హుతహుతాశనజహ్వసరముత్త మగుచు

హోమధూమంబు బాలపైరీనాయ్య బాలసి.

103

టీ. హోమధూమంబు, ఆవర్జి...సముద్ధము - ఆవర్జిత=ఈనలదమయంతులచే విడువఁబడు, ఆజ్యధారాభిహార=నేతిధారపోతలయందు, పరిమిశ్లే=పరిమళించుచున్న, లాజ=పేలాలచేతను, నవశమీపల్లవాగ్ర=క్రొత్తజమ్మిచివురులచేతను, హుత=హోమముచేయఁబడిన, హుతాశన=అగ్నిహోత్రముయొక్క, జహ్వ=జ్వాలలవలన, సముత్తము=పుట్టినది, అగుచు, ఓయ్య=క్రమముగా, చెక్కుటద్దములపై=అద్దములవంటి చెక్కిరులమీద, చెఱలాడునప్పుడు=తిరుగునప్పుడు, కస్తూరికాపత్రములబోలె=మకరికాపత్రములవలెను, అనగా-ధూమము మకరికాపత్రములును బోలి నల్లగా నుండుటచే స్త్రీలలంకరించికొను మకరికాపత్రములవలె నుండెనని దాని నుత్పేక్షించినాడు. ఈ రీతిగ నే క్రిందిమూడుపాదములలోను స్త్రీలలంకరించుకొను నల్లనికాంతులు గల యాభరణవిశేషములుగాఁ బోగనుత్పేక్షించెను. శ్రవణపాశములలో=చెవుల దరినుండి, చాఁగిపాఁతుడునట్లు=సాగిపోవునపుడు, లలితతమాలపల్లవము(బోలె)=నుందరమగు కానుగుచిగురువలె - తమాలపల్లవము నల్లగా నుండును - స్త్రీలు దానికర్ణభూషణఁ దాల్చుచుండురు. కలికికన్నులలోన=సోగసయిన నేత్రములందు, పొలుపారునప్పుడు=ప్రకాశించునప్పుడు, నవలీలనీలాంజనంబు వోలె=క్రొత్తవిలాసముగల నల్లనికాటుకవలె-స్త్రీలు నల్లనికాటుకను కన్నుల నిడుకొనుటప్రసిద్ధియే, ఫాలభాగంబుపై=లలాటముమీద, పఱతెంచునప్పుడు=ప్రసించునెడ, కమనీయచార్ణాలకముల(బోలె)=మృదులములగు ముంగురులవలె, సౌందర్యవతులగునతులు లలాటముపై న్రేలునట్లు ముంగురులఁ జెనుచు మండుటగలదు, బాలపై=దమయంతిపైని, పాలిసి=పరివ్వి, వెనుకనన్వయము.

తా. నేయి మొదలగువానిచే వృద్ధి నొందిన హోమధూమము దమయంతికి చెక్కులపై మకరికాపత్రములవలెను, కర్ణములయందు తమాలపల్లవములవలె

ను, నేత్రములయందు కాటుకవలెను, మోమునందు ముంగురులవలెను బ్రకాశించెను. అలం. ఉత్పేక్ష.

ఉ. కాంచన ముద్రికామణిని శీకాయక రాశవలన్తయూఖరే
ఖాంచల చక్రచుంబిత నశ్శాంకుర మైన నృపాలుచెట్టఁ బ
ట్టించెఁ బ్రమోదసంపద ఘటేల్లఁగ నొక్కపురంధ్రి నవ్యరో
మాంచముగ్రొత్తలేఁజెమరునన్యారుగేలనుసంభవింపగన్.

టీ. ఒక్కపురంధ్రి = ఒక ముత్యైదువ, ప్రమోద సంపద = సంతోషాతిశయము, ఘటేల్లఁగ = సంభవించుచుండఁగా, అన్యారుగేలను = అన్యారుపురిచేతులందును, నవ్యరోమాంచమును = క్రొత్తగగుర్పాటును, క్రొత్త లేజెమరు = క్రొత్తయైన చిఱుచెమటయు, సంభవింపఁగా = సంభవించు చుండఁగాను, కాంచనము...నశ్శాంకురము - కాంచన = సువర్ణవికారమయిన, ముద్రికా = యుంగరములందున్న, మణి = రత్నములయొక్క, నికాయ = సమానముయొక్క, కరాళ = దట్టములయిన, వలత్ = వ్యాపించుచున్న, మయూఖర = కిరణపంక్తులయొక్క, అంచల = కొనలయొక్క, చక్ర = వలయముచే, చుంబిత = ముద్దిడఁబడుచున్న - ఆవరింపఁబడిన, నశ్శాంకురము = గోళ్లుగలది, ఐన నృపాలుచెట్ట = అయినట్టి రాజుయొక్క చేతిని, పట్టించె = దమయంతిని బట్టుకొనునట్లు చేసెను, అనఁగా నలుచేయి వ్రేళ్లయందున్న యంగురీయక రత్నముల కాంతి సంపదచే మిళితములగుచున్నగోళ్లు గలదని భాషము - ఇట్లు వర్ణనవరుల కరగ్రహణము కాతుకాగారమునకుఁ బోవుటకు

తా. ఒకపురంధ్రి బంగారపు టుంగరములందున్న రత్నముల కాంతులచే వెలుగొందు నఖములుగల నలుచేతిచే దమయంతిచేతిని బట్టుకొనునట్లు చేసెను. అప్పుడు వారికి సంతోషాతిశయము సంభవించెను. వారిరువుర చేతులందును, గగుర్పాటు, క్రొత్తచెప్పట మొదలగు సాత్వికవికారములు ప్రబలెను. ప. ఇట్లు పాణిగ్రహణంబొనర్చి పురంధ్రీజనవిలోకనార్థంబు సహస్రరంధ్రీకృతంబుగాఁ జేయఁబడిన కాతుకాగారంబు ప్రవేశించి.

టీ. ఇట్లు, పాణిగ్రహణంబు=కరగ్రహణమును, ఒనర్పి=చేసి, పురంధ్రీజన విలోకనార్థంబు = ముత్తైరువలు చూచునిమిత్తము, సహస్రరంధ్రీకృతంబు = వేయిరంధ్రములు గలదిగా చేయఁబడిన, కాతుకా గారంబు=వివాహమందిరము, ప్రవేశించి, చేరి, అని వైపస్యముతో నన్వయము.

తా. స్పష్టము.

గీ. దశశతాక్షుండు తొడుగు కుందనపుఁ బైడి

కంకటముఁబోలు వేజాలకములయింటి

మధ్యభాగంబునందు శ్రీమంచమెక్కి

రంబుజాక్షియు నిషధ దేశాధిపతియు.

106

టీ. అంబుజాక్షియు=దమయంతియు, షధ దేశాధిపతియు=నలరాజును, దశశతాక్షుండు=వేయు నేత్రములు గలవాఁడు, అనఁగా నింద్రుఁడనుట, తొడుగు కుందనపుఁ బైడికంటకము=ధరించెడి మేలిమి బంగారు కవచమును—వేయికన్నులుదెలియుటకై వేయిరంధ్రములు గలిగియున్న కవచమును, పోలు...భాగంబునఁ - పోలు = సరియగుచున్న, వేజాలకముల యింటి=వేయి కిటికీలుగల మందిరముయొక్క, మధ్యభాగంబునందుఁ=నడుమ, శ్రీమంచముఁ=శోభాయుక్తమగు మంచెను, ఎక్కిరి=అధిష్ఠించిరి. “అనఁగా షఘాచరులు వివాహదినములం దొక్కచోఁ దిని “ఏకత్రశయనం త్రిరాత్రం బ్రహ్మచర్యం” అని యిరువురును సంభోగాదులను విడిచి యొక్కచోట శయనింపవలయును గాన నలదమయంతు లట్టిమందిరము చేరి శయనించిరి’ అనికొందఱు.

తా. దేవేంద్రుండుఁ దొడిగిన వేయు నేత్రములుగల కవచమువలె వేయి కిటికీలతో వెలయు నమృందిరము ప్రవేశించి మంచమారోపించిరి.

వ. అనంతరంబ భోజకులాభరణంబులగు దమదమను లిరువంకఁ బెండ్లిచుట్టంబులకు భోజనంబులు వెట్టం గట్టఁగ జేసిరప్పడు.

టీ. స్పష్టము.

సీ. పట్టాంశుకములవైఁ १ బన్నీగు ప్రోక్షించి

చేయార్చి చాపట్లు శ చేయువారు
 మక్కళించినతావు శ మంజుల్ల పెందెర
 లుంగరంబులబట్టి శ యొత్తువారు
 నగరుధూపముఁబెట్టి శ యభ్యంతరం బైన
 గగనావకాశంబు శ బొగవువారు
 వెండియెడ్డనలపై శ వెలచితెచ్చిన పైడి
 పల్లెంబు లాయత్త శ పఱుచువారు
 తే. రంకు మృగరోమ కృతనూత్న శ రత్నకంబ
 శాది నానావిధా భ్యర్చి శ తాననములు
 పెట్టువారునునై రిందు శ బింబవదన
 లుభయబాంధవ భోజనో శ ద్యోగవేళ.

108

టీ. ఉభయబాంధవ భోజనోద్యోగ వేళ = ఇరువంక చట్టములును భుజించునట్టి సమయమునందు, ఇందు బింబవదనలు = చంద్రబింబమువంటి మోములుగల స్త్రీలు, పట్టాంశుకములకై = పట్టు వస్త్రములమీఁద, పన్నీరు = సుగంధిజలమును, ప్రోక్షించి = చల్లి, చేయార్చి = చేతితో యల్లార్చి తడిసిబోగొట్టి, చాపట్లు = అప్పడములవలెచదువైనవిగా, చేయువారు, మక్కళించిన... పెందెలు = మక్కళించిన = గిడించిన, తావు, మంజుల్ల = మేలయినచిత్రపస్త్రములయొక్క, పెందెరలు = పెద్ద తెరలను, ఉంగరంబులకై పట్టి = దండెములందలి యినుప యుంగరములనుబట్టి, = ఒత్తువారును = ఒకమూలకు తోయువారును, అగరు ధూపముకై, పెట్టి, అభ్యంతరంబు = అనడుమనున్నది, ఐన గగనావకాశంబును = అయిపట్టి యాకాశ ప్రదేశమును, బొగవువారు = బొగపట్టించువారును, అనగా భోజనసమయమున దుగ్గంధము లేకుండ నుండుటకై పరిమళ వర్ధకములగు ధూపములు వేసి యామధ్య గగనము మిక్కిలి పరిమళవంతముగావించుచున్నవారును, వెలచి = తోమి, తెచ్చిన పైడిపల్లెంబులు = కొనివచ్చిన బంగారపు పల్లెములను, వెండి ఎడ్డనలకై = వెండి బల్లలపై, ఆయత్తపఱుచువారు

=సిద్ధము చేయుచున్న వారును, రంకు...తాసనములు—రంకుమృగ=ఒక విధ మగు మృగముయొక్క, రోమ=కేశములచే, కృత = చేయఁబడిన, నూత్న = క్రొత్తవియగు, రత్నకంబళ=రత్నకంబళములు, అది-మొదలయిన, వానావిధ = అనేక విధములయిన, ఆభ్యర్హిత=పూజనీయులగు, ఆసనములు, పెట్టు వారును, విరి. అనఁగా స్త్రీలు భోజనంబులకుఁ దగిన ప్రయత్నములు చేయు చున్నవారై రని భావము.

తా. స్పష్టము.

క. వ్రయ్య వడకుండ నాడిరి

వియ్యపు మేలంబు లుభయ ॥ విధబాంధవులు

నెయ్యంబునఁ దియ్యంబున

నొయ్యనఁ జతురాక్షరరాధి కోక్తిప్రాధిన్.

109

టీ. ఉభయవిధ బాంధవులు = రెండువంకల చుట్టములును, ఒయ్యన = మెల్లగా, నెయ్యంబున తియ్యంబున = స్నేహ ప్రీయములచే, చతురాక్షరాధి కోక్తిప్రాధిన్-చతుర = నేర్పునుసూచించెడి, అక్షర=వర్ణములచే, అధిక=గొప్పవగు, ఉక్తి=మాటలయందలి, ప్రాధిన్=నిపుణతచే, వియ్యపు మేలములు=వియ్యంకు లాడుకొనెడి పరిహాసవాక్యములు, వ్రయ్యవడక, ఉండన్ = తునుకక్రిందఁబడకుండునట్లుగా, ఒకమాటమైనవిడువకయని యర్థము. అడిరి=పలికికొనిరి.

తా. ఇరువంకల చుట్టములును, స్నేహయుతములగు ప్రీయపదములను జతురవాక్యములందలి నేర్పు వెల్లడియగునట్లు మాటకు మాట విడువక పరిహాసము లాడికొనిరి.

సీ. సర్వతోముఖిపానకుఁ ॥ దప్పిపడియెదు

కామమోదనము ని ॥ క్కముగవలయు

నీముఖంబున మాకు ॥ నెఱయంగ నుఖమబ్బుఁ

గాంచు గావుత నిన్నుఁ ॥ గమలయోని

యనులోమమున లెస్స ॥ పనిచేసి కొం టిప్పు

భగవదారాధన శ్రీప్రాప్తినిధివి

విద్యజ్ఞులు నిన్ను శ్రీవిషయించి వత్తురు

కలమధురములు నీ శ్రీగళరవములు

తే. అనుచు నెయ్యంపువియ్యంబు శ్రీలల్లనల్ల
సరసనోక్తి చాతుర్య శ్రీసౌష్ఠవమున
గోష్ఠి సలిపిరి తమలోనఁ శ్రీగొంతప్రాద్దు
భోజనాగార పర్యంత శ్రీభూములందు.

110

టీ. సర్వతో ముఖ పిపాస=జలమును ద్రావనిచ్చు—(అసభ్యార్థము-సర్వతః
=అంతటను, ముఖపిపాస=అధరాభిలాష. కామము+ఓదనము=ఇష్టమైన యా
హారము—(కామ+మోదనము = మదనానందనము.) నీముఖంబున=నీవల
న—(నీ నోటిచేత) నెఱయంగఁగఁ సుఖము=నిండుగాసుఖము—(నెఱ=నిండయిన
అంగసుఖము=అవయవ సౌఖ్యము.) అనులో...టివి—తలవెండ్రుకలు చక్క
గా నవరించుకొంటివి. భగ...నిధివి-భగవత్సేవ కలుగుటకు పట్టయినవాడవు.
విషయించి=గూర్చి—(రమించుటకై), గళరవములు=గొంతు ఎలుగులు—(మ
ణితములు.)

తా. స్పష్టము.

చ. లలన యొక ర్తువగ్గు కృకశీలాసము చేరఁగఁదెచ్చి వంచనన్
నలునకుఁ గుంచెవట్టు నెలనాగపదద్వయ మధ్యమంబునన్
నిలిపినఁ గాలుప్రాచ నది శ్రీనీవియనీమకుఁ దోడిభామినుల్
గలకలనవ్వు నూడ్చి నది శ్రీగట్టినపుట్ట ముపాయశూన్యతన్.

టీ. లలన, ఒకర్తు=ఒకస్త్రీ, వగ్గుకృకలాసము=చిక్కిన తొండను,
వంచనన్=మోసముచే, చేరఁగఁ, తెచ్చి=సమీపమునకుఁ గొనివచ్చి, నలున
కున్=నలరాజునకు, కుంచె వట్టు నెలనాగపదద్వయ మధ్యమంబునన్=వింఱా
మర వీచుచున్న యొకస్త్రీయొక్క రెండుకాళ్ల నడిమి ప్రదేశమున, నిలిపి
నన్=ఉంపఁగా, అది=అతొండ, నీవియనీమకున్=సోఁకముడిదాపునకు, కా

లు ప్రాచీన్ = కాలిమిదుగా ప్రాచీ పోగా. అది = ఆ స్త్రీ, ఉపాయకూ
న్యత = వేటొక యుపాయము లేకపోవుటచే, తోడి భామినుల్ = తనతో
సన్న స్త్రీలు, కలకలనన్వ = పకపక నవ్వునట్లుగా, కట్టుపుట్టుము = కట్టు
వస్త్రమును, ఊడ్చెన్ = వదలెను.

తా. ఒక స్త్రీ పరిహాసముకై యెవ్వరికిఁ దెలియకుండ నొకబక్క తొండ
నుదెచ్చి నలునకుఁ జామరము పట్టియున్న యొక స్త్రీ కాళ్లనడుమ నుంచెను.
ఆతొండ కాలిమిదుగా ప్రాచీ పోకముడియొద్దకుఁ బోగా నది భయమున
మెలపు తప్పి కోకవిడిచి దిగింబర యయ్యె. దానిని జూచి యచ్చటివారు
నవ్విరి.

చ. అలికులవేణి యోర్తొకనిశస్తములకముఖమజ్జనాంబువుల్
గలఁతెయనె త్తిపోయ నవిగార్చుచునుండె నతండుదోయిటన్
నెలకొని దానిక్రొవ్వులుగు నెద్దపుఁజెక్కులు ముద్దుపెట్టుకోఁ
గెలవులవారిచూపు గిలిగిళ్లు మొలంగఁగ వేళఁగోరుచున్.

టీ. అలికులవేణి = తుష్పద గుంపువంటి జడగల, ఓర్తు = ఒక స్త్రీ, ఒకనిశస్త
ముల = ఒకనిచేతులలో, ముఖమజ్జనాంబువుల్ = ముఖప్రక్షాళ నోదకమును,
గలఁతెయన్ = గిండిచెఱువో, ఎత్తి, పోయన్ = పోయించుండఁగా, అతండు =
అపురుషుడు, నెలకొని = నిలుచుండి, దాన్క్రొవ్వులుగు నెద్దపుఁజెక్కులు = ఆ స్త్రీ
యొక్క నూతనఁబాసములగల సన్నని చెక్కలను, ముద్దు, పెట్టుకో =
ముద్దు పెట్టుకొనటకు, కెలవులవారిచూపు = ప్రక్కనున్న వారియొక్క
చూపులయొక్క, గిలిగిళ్లు = చక్కిరిగింతలను మొలంగఁ, కన్ = పం
చించుటకు, వేళన్ = సమయమును, కోరుచున్ = అభిలషించుచు, అనఁగా
దనప్రక్కనున్నవారు తనవైపు చూడకుండ నుండునట్టి సమయము ప్రతి
క్షించునని భావము. అవి = ఆయదకములను, కార్చుచునుండెన్ = క్రిందికిఁ
బడిపోవునట్లు చేయుచుండెను. అనఁగా నా స్త్రీ జలమువోయుట వూర్తియై
నదో వెడలిపోవును. కాన నామె నలువఁ బెట్టనెంచి తనసమీపపువారు చూడ

కుండ నుండుసమయమును గోరుచు నాస్త్రీ) పోసిననీటిని దోసిటినుండి క్రిందికి బోనిచ్చుచుండెనని భావము.

తా. ఒక యువతీమణి ముఖమజ్జనార్థము జలము గిండితోఁ బోయుచుండగా వాఁడు దానిచెక్కులు ముద్దువెట్టుకొననెంచి తనప్రక్క నున్నవారు చూడకుండ నుండు సమయమునకై వేచియుండి యామె పోనెడి జలమును క్రిందికి విడుచుచుండెను.

ఉ. అవ్వలిదిక్కు మోచుఁబ్రవీయబుననొండులతోడముచ్చటల్
ద్రవ్యచు నొక్కకోమలిపరరాకుననుండఁగఘూర్తుఁడొక్కరుం
డివ్వలవచ్చినంచనమోయిన్నునుమించుమెఱుంగుటద్దమున్
నవ్వచుఁబెట్టె దానిచరణంబులకు న్నడుమైనమేదినిన్. 113

టీ. అవ్వలిదిక్కు = పెడదిక్కుగా, మోయు, అయి = మోయుచుకొని, ప్రయంబున = వేడుకతో, లేక, ఇవ్వచుతో, ఒండులతోడ = పరులతో, ముచ్చటల్, త్రవ్యచు = ముచ్చటించుచు, అనఁగా నివ్వగోష్ఠి సలుపుచునని భావము. ఒక్కకోమలి = ఒక కాంత, పరాకున = ఏమతీపాటుతో, ఉండఁగన్, ఘూర్తుఁడు, ఒక్కరుండు = ఒకఘూర్తుఁడు, నవ్వచున్, ఇవ్వల = ఆస్త్రీకి వెనుకభాగమునుండి, వచ్చి, మంచనమొక్క = మోసముచే, దాని చరణంబులకున్ = ఆస్త్రీ పాదములయొక్క, నడుమైన మేదినిన్ = మధ్యస్థమగు భూమి యందు, నుమించు మెఱుంగుటద్దమున్ = నున్నని ప్రకాశించెడి మెఱుంగుటద్దమును, పెట్టెన్ = ఉంచెను. దానియందుఁ బ్రతిఫలించెడి గోపావధయనములను జూచు నుద్దేశముతో వట్లుచేసెనని భావము.

తా. ఒకస్త్రీ పెడకుముగ ముంచుకొని మతీయొక్కస్త్రీతో మాటలాడుచుండఁగా వెనుకనుండి యొకఘూర్తుఁడు నవ్వచువచ్చి మోసముచే నొకయద్దమునుదెచ్చి దానిపాదములకు నడుమ నుంచెను.

తే. ఓమె యేమె యిదేమేమె ర లేమె యేమె

మేఘపుష్పంబుఁ దేవంచు ర మేలమాడ

మేమే మేమేలు తలుచయ్యె ర మేలుమేలు

మేకమేకన సభవారు ర మిగుల నగిరి.

114

టీ. ఓమే=ఓబాలా! ఏమే, ఇదియేమే, ఏమే = ఎందుచేతనే, మేఘపుష్పంబు=జలమును, తేవు, అంచుక=తేకుండనున్నావని, మేలము=పరిహాసము, అడక=పలుకఁగా, మేమే మేమేలు=మేయనెడి యక్షరములు, తలుచు, అయ్యెక=అధికముగాఁ బలుకఁబడినవి. మేకమేక, అనఁగా సభవారు=అచ్చట భుజించుచున్నవారందఱును, మిగులక, నగిరి=నవ్విరి.

తా. పండించుకప్పుడొక స్త్రీని మరియొకఁడు 'ఓమే' 'ఏమే' 'ఇదేమే' 'మేఘపుష్పంబును దేవు' అని పలుమాఱు 'మే' అనునక్షరములు వచ్చునట్లుడుగఁగా నది 'మేమే' అనుచున్నాఁడు ఇతడు 'మేక మేక' యని పరిహాసముచేసెను. అందుల కచటివారు నవ్విరి.—లేక యొక స్త్రీ మఱియొక స్త్రీతో మేఘపుష్పము తేవేమియుని పల్కఁబోయి, మేమేమేమేమేఘపుష్పమని మేయను నక్షరములు పరిహాసమునకుఁ బలుకఁగా మేకవలె నలుచుచున్నదని పలుకుచు నచ్చటి వారందఱును నవ్విరి. అనికొంచ అర్థమునేసెనరు.

ఉ. లాలనఁ గ్రొత్తబెబ్బులిక రళాసమువెట్టిరి యాసంబుగా
గోలయుసాధు వైనయొక ర కోమటికిన్నిషధేద్రుబచ్చుకు
మేలపుమై వడిందమనరమీపపుఘాత్తులు తత్పరస్థలాం
గూలత యవ్వణిక్కునకుఁ ర గోళవిజృంభణ శంక నేయఁగన్.

టీ. నిషధేంద్రుబచ్చుకు=నలరాజుకోశాధికారియైన, గోలయు=ముగ్ధుఁడును, సాధువు=సజ్జనుఁడును, ఐనయొకకోమటికి=అయివట్టియొక కోమటివానికి, లాలన=బుజ్జపముతో, ఆసంబుగా=ఆస్తరణముగా, గ్రొత్తబెబ్బులి కళాసము=గ్రొత్తదగు పెద్దపులిచర్మమును, మేలపుమైవడి=పరిహాసపు విధముగా, తమ సమీపపు ఘాత్తులు = ఆకోమటికి సమీపమునఁ గూర్చుండిన పెంకినాండ్రు, తత్పరస్థలాంగూలత=తత్=అతోలు మొక్క, పురస్థ=ముందు భాగముననున్న, లాంగూలత=తోకగలదై యునికి, అవ్వణిక్కునకు=ఆకో

పెట్టరని పెండ్లిపెద్దలు శి పెడము పెట్టఁ
బెట్టుటకు నంగనలకును శి బట్టెఁ దడవు.

119

టీ. పచ్చతామానికంబుల పల్లెరములకొరకత మాణిక్యములతోఁ జేసిన
పల్లెములందు, పచ్చగందని కూరలు=పనరురంగు చెడనికూరలు, ఏర్పడమిఁకొరక
స్పష్టముగాఁ గానరాకుండుటను, జూచి, పెట్టరని=పస్తవులు పెట్టలేదని, పెం
డ్లిపెద్దలు=పెండ్లిపెద్దలువారిలోఁ బెద్దలు, పెడము = పెడమొగము, పెట్టకొరక
పెట్టకొరక—కోసింపఁగా, పెట్టుటకు=వడ్డించుటకు అంగనలకుకొరక=స్త్రీలకు, తడ
వు=ఆలస్యము, పట్టెకొరక=ఆయెను. అంగస్త్రీలు పచ్చనికూరలు దెచ్చి
యాకూరలతో సమానవర్ణముగల పల్లెములందుఁ బెట్టిరి. కాని వారికాపస్త
వులు గానరాలేదు. అందులకు వారికిఁ గోపమువచ్చి పెడముఖము పెట్టిరి.
అస్త్రీలదితెలిసినాని యాపస్తవులం దుంపఁబడినవనియు నాపాత్రములును
కూరలును సమానవర్ణము గలవగుటచే మీరు తెలిసికోలేక పోవుచున్నా
రనియు సమాధానము చెప్పటకు వారి కెంతయోకాలము పట్టుచుండెను.
వారట్లు చెప్పచుండినను పెండ్లిపెద్దలు నమ్మకపోవుటచే మఱిమఱి చెప్పవలసిన
చెప్పెను. అందుచే వారికిఁజాలకాలము పట్టుచుండెను.

తా. స్పష్టము.

మ. నివనద్బాష్ప మఖండితాఖిలము నిర్ణీతం బసంత్యక్తమా
ర్దవ మన్యోన్య మసంగతం బహృతసాశ్రసన్యంబు శౌరం బశౌ
రవమామాదనమోదనం బమృతపర్యాయంబుసంబంధిశౌం
ధవభూపాలసుతుల్ భుజించిరి వయోదర్శానురూపంబుగన్.

టీ. సంబంధ... సుతుల్ - సంబంధ = సంబంధులను, బాంధవ=చుట్టు
లుగు, భూపాలసుతుల్ = రాజకుమారులు, వయోదర్శానురూపంబుగన్ = తమయొ
క్క ప్రాయము సత్తువనుసరించి, నివనద్బాష్పము = నివసించుచున్న వేడిమి
కలిదియు, అనఁగా గొంచెము వెచ్చగానున్నదనుట, అఖండితాఖిలము=పాక
మునందు ముక్కలుగానిదియు, అనఁగా విద్యుత్తుగింజలలో నొక్కటియును

ఖండితమైనది లేదు, పాకావస్థలోఁ గూడ విశేషము గలియుఁబెట్టక పోవుటచే ముక్కలుగాలేదని భావము. నిర్లిక్తంబు=చక్కఁగాఁ గడుగుటచేఁ బియ్యమునంటిన తవుడు పోవును గాన నిర్లమైనదియు, అసంత్యక్తమార్ద్రవము=మైత్తఁదనమును విడువనిదియు, అన్యోన్యము=పరస్పరమును, అసంగతము=కలియనిదియు, అహృతసారస్యంబు=హరింపఁబడని రుచిగలదియు, గౌరంబు=తెల్లగానున్నదియు, అగౌరవము=స్థూలముగా నుండనిదియు, ఆమోదనము=హర్షము కలిగించునదియు, అమృతపర్యాయంబు=అమృతముతో సమానమయినదియు, నగు, ఓదనంబు=అన్నమును, భుజించిరి=తినిరి.

తా. పెండ్లికివచ్చిన చుట్టయలంపఱుచు వెచ్చనిదియు, ఖండితము గానిదియు, నిర్లమైనదియు, మృదువయినదియు, నొకదానితో నొకటి కలియనిదియు, సరసమైవదియు, వెన్నెలవలె ధవళమైనదియు, సన్ననిదియు, నామోదము కలిగించునదియు నమృతముతో సమమైనదియు నగు నన్నమును దమతమపాచయంబునకుఁ దగినట్లుగా భుజించిరి.

సీ. గోధూమనేవికాశీ గుచ్ఛంబు లచ్చాచ్చ

ఖండశర్కరలతోఁ శీ గలపి కలపి

గుజ్జగాఁ గాఁచిన శీ గోక్షీర పూరంబు

జమిలి చూడఁగలవై శీ జల్లి చల్లి

మిరియంబుతోఁ గూడ శీ మేళవించిన తేనెఁ

దోరఁపు లడ్వాలై శీ దోఁచి తోఁచి

పలుచఁగా వండిన శీ పలిపంపుఁ జాఁపట్లు

పెనరపప్పులతోడఁ శీ పెనఁచి పెనఁచి

తే. గోవ జవ్వాదిఁ గస్తూరిఁ శీ గొఱుతఁపఱుచు

వెన్నపడిదెంబు జొబ్బిల శీ విడిచి విడిచి

వారయాత్రికు లనుమోద శీ వంతు లగుచు

వలచి భుజియించి రొగిఁ బిండి శీ వంటకముల.

టీ. గోధూమ...గుచ్చులు - గోధూమనేవికా=గోధూమ చూర్ణమును, బాలునుగలిపి చేసిన భక్ష్యవిశేషములయొక్క, గుచ్చులు=గుత్తులను—గుత్తులవలెనున్నవానిని, అచ్చాచ్చుజండ శర్కరలతో=మిక్కిలి స్వచ్ఛమైన కండచక్కరలతో, గలపి, కలపి=మిక్కిలి సంయుక్తమగునట్లు చేసి, ఇటఁ గలపి శబ్దము భృశార్థమున ద్విరుక్తమైనదని తెలియఁదగినది. 'లల్లార్పిణిండశర్క ఫలతో' అనుపాతమున వానినాడించి చక్కరలో గలిపినారనుట, గుజ్జగాఁ=చిక్కఁగా, కాఁచిన గోక్షీరపూరంబు=కాఁగఁబెట్టిన యావుపాలను, జమిలి మండఁగలపై=జతగానున్న గోధూమపూరిలపై, చల్లి, చల్లి=మిక్కిలి ప్రోక్షించి, మిరియంబుతోఁ గూడఁ=ఒకదినసు సంబాధువుతోఁగూడ, మేళవించినతేనె=కలపిన మధురసమందు, తోరంపులడ్పాల=పెద్దవగు లడ్డులనెడి భక్ష్యవిశేషములను, తోఁచి, తోఁచి, పలుచఁగా, వండిన పలిపంపుచాపట్టు=వండినట్టి సన్ననిబట్టవలె నున్నయొక దినసు పిండివంటకమును, పెసరపప్పులతోడఁ, పెనఁచి, పెనఁచి=కలియఁగూర్చి-అనఁగా వానిని జక్కగాఁ బెసరపప్పుతోఁ గలుపుటచేఁ పెద్దవగుచున్నవని భానము. గోవజవ్యాది=మనోజ్ఞమగు సంకుమదమును, కస్తూరి=కస్తూరిని, కొఱుకపలుచు వెన్నపడిదంబు=తక్కువగాఁ జేయఁజాలిన వెన్నతోఁజేసిన ద్రవ పదార్థము, బొప్పిల్ల=నిండునట్లుగా, విద్రిచి, విద్రిచి=మిక్కిలివిదిరిచి, వారయాత్రికులు=పెండ్లివారు, అనుమోదపంతులు=మిక్కిలి సంతసము గలవారు అగుచు, వలచి=క్రియపడి, పిండివంటకములు = భక్ష్యవిశేషములను, భుజియించిరి = తినిరి.

తా. పెండ్లికివచ్చిన చుట్టములు సంతోషవంతులై గోధూమచూర్ణముతోను బాలతోనుజేసినభక్ష్యవిశేషమును నిర్మలమగు కండచక్కరతోఁగలిపి, చిక్కఁగాఁగాఁచిన యావుపాలను గోధూమపూరిలపై జల్లుకొని, మిరియమనెడి సంబాధువుతో మిశ్రముచేసిన తేనెయందు పెద్దవగు లడ్డులను దోచుకొని, పలుచఁగా వండినచాపట్లనెడి యప్పడమువంటియొక దినసు భక్ష్యవిశేషములను పెసరపప్పులతో మిళితముగాఁజేసి, సువాసనచే మనోహరమగు జవ్యాజిని, కస్తూరినిమించియుండునట్టి వెన్నతోఁజేసిన ద్రవ పదార్థము నిండునట్లుచేసి పిండివంటకములు నాప్యాయనముతో భక్షించిరి.

చ. తరుణులుచంచలాలతలుతత్కరభాండనికాయమంబుదో
 త్కరములు పాలుఁదేనెలు ఘృతంబులువాన లఖండఖండశ్చ
 ర్కరలునుద్రాక్షపండ్లు వడగండ్లును శోభనభుక్తివేళదొ
 ల్కరిసమయంబుపేరెలమిక్తైకొనకుండునెభోక్తృసస్యముల్.

టీ. తరుణులు = యువకులు, చంచలాలతలు = మెఱుపుదీవియలు, తత్కర
 భాండనికాయము = వారిచేతులలో నుండెడి కుండలసమాహములు, అంబుదో
 త్కరములు = మేఘముల గుంపులు, పాలు, తేనెలు, ఘృతంబులు = నేతులును,
 వానలు = వర్షములు, అఖండఖండశర్కరలును = ముక్కలుగాని కండచక్కరలు
 ను, ద్రాక్షపండ్లును, వడగండ్లు, శోభనభుక్తివేళ = ఆపెండ్లిభోజనముల సమ
 యము, తొల్కరిసమయంబు = వర్షారంభకాలము, భోక్తృసస్యముల్ = భుజిం
 చువారనెడి పైరులు, పేరెలమిక్త = పెద్దసంతసమును, కైకొనక, ఉండునె =
 స్వీకరింపకుండునా? అనగనుండవనుట, తొలకరిసమయము సస్యముల కానం
 దముగొలిపినట్లుగా పెండ్లివారు భోజనము చేయువేళ మిక్కిలి వారికానంద
 ము గొలిపెనని భావము.

తా. స్త్రీలు మెఱుపు దీఁగెలవలెను, వారిచేతులనుండు భాండములు మేఘం
 బులవలెను, పాలు తేనె నేయి మొదలగునవి వర్షములవలెను, గండచక్కరలు
 ను ద్రాక్షపండ్లును వడగండ్లువలెను, భోజనసమయము తొలకరివలెను బ్రకాశిం
 చుచుండ, భోక్తృలనెడి సస్యములు మిక్కిలి యానందమును గాంచుకుండునా?
 అలం. రూపకము.

క. అరుదుగ నపు డొక్కొకయెడ

మరకతమణిపాత్ర గగనమండల మయ్యె

జరుచడములపాసెము శశ

ధరుఁడయ్యెం జక్కలయ్యెద్రాక్షఫలంబుల్. 123

టీ. అపుడు = భుజించునెడ, అరుదుగ = అచ్చెరువగునట్లుగా, ఒక్కొక
 యెడ = ఒక్కొక్కచోట, అనగా పాయసము వడ్డించినచోట్లననుట, మరక

తమణిపాత్ర = మరకతపుమణులచేతను కూర్పబడినపాత్ర, గగనమండలము=అంతరిక్షము, అయ్యెన్, చిరువడములపాసెను = చిరువడములతోవడ్డించినపాయసము, శశధరుడు=చంద్రుడు, అయ్యెన్, ద్రాక్షఫలంబుల్ = ద్రాక్షఫలములు, చుక్కలు=నక్షత్రములు, అయ్యెన్=అయినవి. చిరువడముతోగూడిన పాయసము శశముతోఁ గూడినచంద్రునివలె నున్నవనుట.

తా. భోజనములు నేయునపుడు పెండ్లివారు భుజించు మరకతపు పాత్రము ఆకాశమువలెను దానియందలి పాయసము చంద్రునివలెను, ఆపాత్రములయందుండు ద్రాక్షఫలములు నక్షత్రములవలెను నుండెను.

సీ. అమృతరసోపమం శ్చ బైన కమ్మచియాన
వాలపాయసము జంబాల మయ్యె

గరుడవచ్చులచాయ శ్చ గల పచ్చగండని

కూగలుశై వలాంకికురము లయ్యె

మంచులప్పల మించుమండంగ మడుపులు

పొరలితెట్టువగట్టు శ్చ నురువు లయ్యె

గవ్వరంబుల యొప్పుదప్ప వట్టగఁజాలు

ఖండశర్కరలుసై కీకతము లయ్యె

తే. నొలుపుబప్పలతీరంబు శ్చ లుగలబడగఁ

బూరియలు లడ్డువంబులుశ్చ పొరలిపాఱ

విమలకాళ్యోదనంబువై శ్చ వెల్లిసూపు

నాజ్యధారాప్రవాహసాశ్చ సమునకు.

124

టీ. ఒలుపుపప్పలతీరంబులు=చాయపప్పలనెడి యెడ్డు, ఉరలబడగఁ = దొరలిపోవగా, పూరియలు, లడ్డువంబులును, పొరలి, పాఱ = దొర్లిపోవు నట్లుగాను, విమలకాళ్యోదనంబువై = స్వచ్ఛమైన పరియన్నముపై, వెల్లిసూపు=ప్రవహించు, ఆజ్యధారాప్రవాహసాశ్చ సమునకుఁ = ఘృతధారలనెడి ప్రవాహ సమాహములకు, అమృతరసోపమంబు=అమృతముసాటివచ్చునది. ఐన

...పాయసము-విన = అయినట్టి, కమ్మని=మధురమైన, అనవాలపాయసము = ఇవురఁగాఁచిన పాలతోఁజేసిన పాయసము, జంబాలము=బురద, అయ్యె. అనఁగా నాజ్యప్రవాహమునకుఁ బాయసము బురదవలె నొప్పుచున్నదని భావము. గరుడపచ్చలచాయ=మరకతమలకాంతి, కలపచ్చగందని కూరలు = కలిగినపస రుచెడని కూరలు, శైవలాంకురములు = నాఁచుదీఁగలు, అయ్యె, మంచులప్పల = మంచుకుప్పలను, మించు = అతిక్రమించు, మండెంగమడుపులు = గోదుమఘరీలమడతలు, పొరలి=ప్రవహించుటచేఁ గలిగి, తెట్టవగట్టు = ప్రోవగునరుపులు, అయ్యె, మంచువలెఁ దెల్లఁపూరీల మడుతలు ప్రవాహవశమున ప్రోవముననురుగువలెఁ బ్రకాశించెననిభావము. కప్పరంబులయొప్ప = కర్పూరముయొక్క యందమును, తప్ప, పట్టంగఁచాలు = తిరస్కరింపఁ జాలిన, ఖండశర్కరలు = కండచక్కరలు, సైకతములు = ఇసుముత్తెయిలు, అయ్యె,

తా. భోజన సమయములం దమితముగా నేతని విష్టించుచుండఁగనది ప్రవాహముయి పాటుచుండెను. ఆప్రవాహవేగమునకుఁ బప్పుమద్దలనెడి తీరములు శిథిలమయి పడుచుండెను. బూరియలు లడ్డువులు మొదలగునవి దొరిలిపోవుచుండెను. మఱియు నామృతప్రవాహమునకు నమృతమనంటి క్షీరాన్నము బురదయగుచుండెను. మరకతమాణిక్యములవంటి చాయగలకూరలు నాఁచుదీవె లగుచుండెను. కప్పలవలెనున్న పూరీలును నురువులగుచుండెను: కప్పరముకంటెఁ దెల్లని వగుకండచక్కర లిసుకెత్తెయి లవుచుండెను. అలం. రూపకము. ఉపమానము.

ఉ. ఆదరణంబుతోనభినవాజ్యరీతిచాండుర ఖండశర్కరా

క్షోదనమన్వితంబుగ విశుద్ధహిరణ్మయ భాజనంబులం

బైదలు లరిమె నిడఁగరబంధుజనుల్ భుజయించి రిన్నపూ

ర్ణాదరహానచంద్రకిరణంబులఁబోలినపాయసాన్నముల్. 125.

టీ. బంధుజనుల్ = చుట్టములు, విశుద్ధహిరణ్మయభాజనంబుల = నిర్మలమయినబంగారు పాత్రములందు, బైదలు = స్త్రీలు, అర్థిమై = ప్రీతితోను, ఆదరణంబుతోడ = ఆదరముతోడను, అభినవ... సమన్వితంబుగ = అభినవాజ్య =

క్రొత్త నేతితోను, విపాండుర=మిక్కిలి తెల్లనిదగు, ఖండశర్కరాక్షోద=కండ
చక్కరపాడితోను, సమన్వితంబుగఁ=కూడియున్నట్టుగా, అన్నపూర్ణ . .
కిరణంబులఁ-అన్నపూర్ణ=అన్నపూర్ణాదేవియొక్క, దరహాస సంద్రకిరణం
బులఁ=మందహాసచంద్రికలను, పోలినపాయసాన్నముల్=సరిపోవుచున్న ఊ
రాన్నములను, ఇడఁగఁ, పెట్టఁగా, భుజియించిరి=తినిరి.

తా. స్త్రీ)లావరముతోడను, బ్రీతితోడను, సవ్యోమృతమును దెల్లని పంచ
దారపాడిని, నన్నపూర్ణాదేవి చిఱువపువలె నే మిక్కిలి తెల్లనిపాయసాన్నము
లను బంగారుపాత్రములలో నుంపఁగాఁ బెండ్లివారు తృప్తిగా భుజించిరి.

గీ. ఆరగించి రసాధారణానురక్తి

వారయాత్రికు లగు పెద్దపరుసవారు

దివుట శశిలాంఘనక్రవ్యతేమనంబు

నసమశర కేతనవ్యంజనామృతంబు.

126

టీ. వారయాత్రికులు=పెండ్లికొడుకుతోడి వారు, అగు పెద్దపరుసవారు=అ
యినట్టి పెండ్లి పెద్దలు, తివుటఁ=కోరికిచే, శశిలాంఘనక్రవ్యతేమనంబు-శశి=
చంద్రునకు, లాంఘన=చిన్నమయిన మృగముయొక్క, క్రవ్య=మాంసముచే
జేయఁబడిన, తేమనంబుఁ=మజ్జిగపులుసును, అసమ...అమృతంబు-అసమశ
ర=మన్నఘనకి, కేతన=ధ్వజలాంచనమగుమత్స్యముచే జేయఁబడిన, వ్యంజనా
మృతంబు = అమృతతుల్య మగు కూరయు, అసాధారణానురక్తిఁ =అధిక
మైనయనురాగముతో, ఆరగించిరి = తినిరి. ఇట “ శశిలాంఘన ” అనియు
“అసమశర”యనియు విశేషణములు చేర్చుటచే,పదార్థములు చంద్రాదులందు
న్న సుధాసంబంధంబుచే మిక్కిలి మధురములుగానున్నదని తెల్లమగుచున్నది .
మంచిదినుసగానుండుటకై చంద్రుని కుండలును మరునిచేఁపనుదెచ్చి వండిపెట్టి
రనుట. కావుననే యా పెద్దలు ‘అసాధారణానురక్తిని’ దినుట.

తా. పెండ్లికివచ్చిన చుట్టములు మృగమాంసముతో సిద్ధమైన మజ్జిగపులుసు
మత్స్యములచే సిద్ధమైన వ్యంజనములను సధికానురాగముతోఁ బూర్తిగాఁ
దినిరి.

క. నేనించి రొకటిఁ దొలఁగం

ద్రోవక జుబీరరసముతో నూనియతో

నావంబెట్టిన కిటిము

ద్రావలయములయతిమధురకీరసఖండంబుల్.

127

టీ. వారయాత్రికులు, అధ్యాహారము, ఒకటిఁ = ఒకముక్కను, తొలఁగఁ, ద్రోవక = పరిహరింపకుండ, జుబీరరసముతోఁ = నిమ్మపండ్లరసముతోను, నూనియతో = తైలముతోడను, అవఁ = అవరసముతో, పెట్టిన... ఖండంబుల్ - పెట్టిన = మిళితముచేసిన, కిటి = అడవిపందులయొక్కయు, ముద్రావలయముల = గుండ్రములయిన ఖండములయొక్క, అతిమధుర = మిక్కిలి కష్టమైనముగల, రస = రుచియొక్క, ఖండంబుల్ = ముక్కలగువానిని, నేనించిరి = భక్షించిరి. అడవిపందిమాంసము మధురము.

తా. ఆపెండ్లివారు నిమ్మపండ్ల రసముతోను, నూనెతోను, నావరసముతోను, గలిపి పండినట్టి యడవిపందులయొక్క మాంసఖండంబుల నొకదానిని విడువక యనుభవించిరి.

క. ఆమిష మనామిషముగ న

నామిష మామిషముగాఁ గురహక మార్గకళా

సామర్థ్యంబునఁ జేసిన

తేమనములు మనములం బ్రతిష్ఠించె రుచుల్.

128

టీ. కురహకమార్గకళా సామర్థ్యమునఁ - కురహకమార్గం = పంచనామార్గమందలి, కళా = చాతుర్యమందలి, సామర్థ్యంబునఁ = శక్తిచే, ఆమిషముఁ = మాంసమును, అనామిషముగఁ = మాంసముగానిదానినిగాను, అనామిషముఁ = మాంసముగానిదానిని, ఆమిషముగాఁ = మాంసముగాను, చేసినతేమనములు = పండిన మట్టిగవులును, రుచుల్ = రుచులను, మనములఁ = మనస్సులలో, ప్రతిష్ఠించెఁ = స్థాపనచేసెను. అనఁగాఁ గలిగించెనుట. వస్తువులందున్న స్వాభావిక రుచులను మాత్రాత్మరుచుల గల్గింపజాలిన పాకచాతుర్యము

సిద్ధమయిన తేమనములు వారి మనంబుల కెక్కడు రుచికరములయ్యెనని భావము.

తా. మాంసములందు మాంసరుచికామండలంబులైనవి గలుగునట్లుగాను, మాంసముకాని పదార్థములందు మాంసపురుచి గలుగునట్లుగాను, బాకచాతుర్యముచే పండువారు సిద్ధపఱచిన తేమనములను ప్రియమైనట్టిగా భుజించిరి.

చ. అసమనుభారసప్రదము శీతందలి రొంపులనంగ మంచునంబిసకిన పంచదారలనఁగ బేరినమీఁదలఁగో మనంబులన్ బసిగొనఁజేయువాహరిపురబమ్మయతోడఁగి పిండఁబిండముల్ మెసగిరి కంఠదమ్ముముగ శీమిక్కిలి వేడుక వారయాత్రికుల్.

టీ. వారయాత్రికులు = పెండ్లివారు, మిక్కిలి, వేడుకన్, అసమ...రొంపులు—అసమ = సాటిలేని, సుధారస = అమృతముయొక్క, ప్రదమునందలి = మడుగులోనున్న, రొంపులు = బురదలు, అనంగన్ = అనునట్లుగా, మంచునన్ = హిమజలముతో, పిసకిన పంచదారలన = ముద్దచేసిన పంచదారలనఁగా, పేరినమీఁదలఁగతోను, మనంబులన్ పసి, కొనన్ చేయు = రుచికరిగించు, వాహ...ఁబిండముల్—వాహరిపుర బమ్మయతో = తండ్రియైతిలయొక్క, పిండ = పెరుగు ముద్దలయొక్క, ఁబిండముల్ = మిక్కిలను, కంఠదమ్ముముగన్ = గొంతు బంటిగా, మెసగిరి = తినిరి.

తా. పెండ్లికి వచ్చినబంధువులు సాటిలేని అమృతరసముయొక్క మడుగునకు బురదలవలెఁ జెలంగుచున్న మంచుతో ముద్దచేసిన పంచదారలను, పేరికొనియున్న మీఁదలను, మదికి రుచులుగొలుపుతఁబిబిఱియొక్క పెరుగుముద్దలను మిక్కిలివేడుకతో భుజించిరి.

తే. మిసిమిగల పుల్ల పెరుగుతో శీమిశ్చమైన

యావపచ్చళ్లు చవిమాచి శీరాదరమునఁ

జాఱుమని మూర్ధములు దాఁకియెఱ్ఱఁదనముఁ

బొగలు వెడలింప నాసికాపుటములందు.

టీ. మిమిగల పుల్ల పెరుగుతో = వెన్నగల్గిన పుల్లని పెరుగుతో, మిలి
తము = మిశ్రితము, వివయావపచ్చిళ్లు = అయిదటి యావఁజెప్పినపచ్చిళ్లు, అదర
మునన్ = ప్రేమముతో, చుట్టుమని, మూర్ఘములు = శిరస్సులకు, తాకి = ఎక్కి,
నాసికాపుటయులందు = ముక్కుచెరమలయందు, పిట్టఁదనమును, పొగలును,
వెడలినపన్ = గల్గించునట్లు గాను, చవిచూచిరి = నంజాకొనిరి.

తా. ఆపెండ్లివారు వెన్నగల పుల్లని పెరుగుతో నావరసమును మిలితము
చేసి సిద్ధపఱచిన పచ్చిళ్లనత్యాదరముతోఁ దినిరి. అంత వానికారము తలకెక్క
ను. నాసికాపుటయు లెట్టఁబడి పొగలను వెడలించెను.

చ. అవికయుఁబట్టుపుట్టము చేరిం గునుఱుంగయియున్గిఁ జేసిగొ
రనపరిమాణముం దెలియఁరామికి ముచ్చిరుచున్నయొక్కప
ల్లవునకుఁజూపె నొక్కతెవీలొనముతోఁ దనతోరపుంజనుం
గవసాడవిత పొమ్మనినరకై వడిఁ బానక హేమకుంభమున్.

టీ. ఒక్కతె = ఒకస్త్రీ, అవికయు, పట్టుపుట్టపుచెఱుంగున్ = పట్టునస్త్రము
యొక్కకొనయు, మఱుంగయి = చాటయి, ఉన్గిఁజేసి = ఉండుటచేత, గౌరవ
పరిమాణమున్ = దానిస్తనము లెంతగొప్పనో యనుకొలఁదిని, తె = తే, రా
మికిన్ = తెలిసికొనలేకపోవుటకు, ముచ్చిరుచున్నయొక్కపల్లవునకున్ = దుఃఖి
చుచున్నయొకజారునకు, విలాసముతోన్ = లీలతో, తనతోరపుంజనుంగవ
సాడవు = తనగొప్పదగు స్తనద్వయముయొక్క పరిమాణము, ఇంత = ఇంతయు
న్నది, పొమ్మ, అనఁగా నాస్తనము లింతలేసియున్నవినుమీ యనిభావము. ఆ
నినకై వడిన్ = అనిచెప్పచున్నట్లు, పానక హేమకుంభమున్ = పానకముతో
నిండిన బంగారపుఁగుండను, చూపెన్ = కనఁబఱచెను. అనఁగా నొకస్త్రీ పానక
కుంభమును బట్టుకొని పానకమును వడ్డించుచుండెను. కవి దాని నుత్పేక్షి
చుచున్నాఁడు. “ఒకజారుండు అవికయు, బైటకొంగును చాటయియుండు
టచే దానిస్తనము లెంతలేసి పరిమాణము గలవియోయని తెలియఁజాలక తడఁ
బడుచుండుట గని యాస్త్రీ నాస్తనము లీకుంభములంత లేసియున్నవి యని
“తెలియఁజేయుచున్నట్లుగా నాజారున కాకుంభమును చూపెను.

తా. స్పష్టము. అలం. ఉత్పేక్ష.

ఉ. ఎట్టివినీతుఁడోయొకరు శ్రేణవిలోచన బంతి వెంట మా
రైట్టఁగ దానివక్త శశిశిబింబముఁజూడఁగ నోడితాల్కిమై
బట్టముగట్టఁ దచ్చరణపద్మయుగాంతర చంద్రమశ్శిలా
కుట్టివభూషి భాగమునకుం దనమంజుల దృష్టిపాతమున్.

టీ. ఒకరుఁడు = ఒక పురుషుఁడు, ఏణవిలోచన = ఒక స్త్రీ, బంతి వెంట = భుజించుచున్నవారి పంక్తివెంటిని, మాటువెట్టఁగా = మాటువెట్టించుచుండఁగా, దానివక్త శశిశిబింబము = దానియొక్క ముఖచంద్రబింబమును, చూడఁగా = చూచుటకు, ఓడి = భయపడి, తాళిమిమై = ఓర్పుచే, తచ్చరణ... భాగమునకు = తనదానియొక్క, చరణపద్మ = పాదపద్మములయొక్క, యుగ = జతయొక్క, అంతర = మధ్యముననున్న, చంద్రమశ్శిలా = చంద్రకాంతమాణిక్యమయమైన, కుట్టిమ = కట్టడమయొక్క, భూషిభాగమునకు = భూతలమునకు, తనమంజులదృష్టిపాతము = తనదృష్టిప్రసారమును, పట్టము, కట్టె = రాజునగాఁ జేసెను. అనఁగా దనదృష్టి నందే యుంచె ననుట. వాడు (అధ్యాహారము.) ఎట్టివినీతుఁడో = ఎటువంటి నీతిమంతుఁడోగా? వడ్డించుచున్న యొక స్త్రీ మొగమును జూచిన తన నియమమునకు భంగము గల్గినమా యని ఖిలించి దానిపాదములకు నమస్కరించుచున్నట్లు క్రిందికిఁ జూడసాగె. అలోచింప వాడు మిక్కిలి నీతిమంతుఁడుగా యని యొక యర్థము. వినీతుఁడు = నీతిహీనుఁడని రెండవ యర్థము. వాఁడెట్టి నీతివిహీనుఁడో యనిభావము. వాడు నీతివిహీనుఁడై ట్లగుననఁగా వాడు దానియం దత్యుపరాగము గలవాడై దానియొగమును జూచి తాళజాలక చంద్రకాంతమయమయిన కుట్టిమందుఁ బ్రతిఫలించినదాని గుహ్యవయవములను జూచి యానందించుచుండె. నీ డెట్టి నీతివిహీనుఁడో యని భావము.

తా. స్పష్టము.

చ. ఒనపరి జాణఁడొక్కఁడొక శ్రీయుగ్మలిచేరువ మాటువెట్టగా

బసనికురంగికావలల శీ ఫాలి నిజాధరపల్లవంబువైఁ
బసిగొనిచేరఁబట్టి మునిపండుల నొయ్యన నప్పళింపఁగా
ముసిముసినవ్వునవ్వెలఁదిరమోమొకయించుకయోరసేయుచున్.

టీ. ఒకపరి=సుందరుడగు, జాణఁడు, ఒక్కఁడు=ఒకరసికుఁడు, ఒకయు
గ్గరి=ఒక స్త్రీ, చేరువఁ=సమీపమున, మాటువెట్టఁగా=మాటువడ్డించుచుండఁ
గా, పసినికురంగికా...ఫాలిఁ — ఎఱ్ఱనిలేడిమాంసము ముక్కును, నిజాధరప
ల్లవంబువైఁ=తన చిగురువంటి యధరోష్ఠముపయి, చేరఁ, పట్టి=చేరునట్లు
గాఁబట్టికొని,పసిగొని=వాసననుబట్టి, మునిపండులఁ=పంటికొనల చే,ఒయ్యనఁ
=మెల్లఁగా,అప్పళింపఁగాఁ=నొక్కుచుండఁగా,అసి=ఆభామ, మోము=మొగ
మును, ఒకయించుక=కొంచెము, ఓరచేయుచుఁ=పెడకుఁద్రిప్పుచు, ముసిముసి
నవ్వు=చిఱునవ్వును, నవ్వె, అనఁగా నొకరసికుఁడు వడ్డించుచున్న యొక స్త్రీ
యొక్క యధరమును జూచుచు, నొక యెఱ్ఱనిలేడిమాంసఖండమును ముని పంట
నొక్కి రుచిననుభవించుచు నిట్టిస్వాదుతరమగుదాని నెవ్వడు ననుభవింపలేదని
పలుమాటు నుతించుచు, దానిచే “నీయధరోష్ఠమునుగూడ నిట్లు పానముచేసి
రుచి ననుభవించెద” నని తెలుపుట చేసెననిభావము.

తా. ఒకసుందరుఁడు తనచేరువను వడ్డించుచున్న యొక స్త్రీనిజూచి మాంస
ఖండమునుదీసి నోటఁజేర్చి మునిపండులతో నొక్కుచు, దీనివలె నీయధరమును
గూడ నొక్కదనను భావమును వెల్లడించెను. అది తెలిసికొని యాతరుణి కొం
చెము మొగము వంచుకొని చిఱునవ్వు నవ్వెను.

క. చలివాలు నవ్వు లడ్డున

మును చచ్చులు పననతొలలు శీ మోవులు మండెం

గలు చీరలుగ భుజిక్రియ

వలపించె బెండ్లివారి శీ వనితయుఁబోలెన్.

134

టీ భుజిక్రియ=భోజనక్రియ, చలివాలు = తెల్లనిపాలు, నవ్వుగఁ=మంద
హాసముగుండుఁగా, లడ్డునములు, చచ్చులు=స్తవములగుండుఁగా, పననతొ

లలు, మోవులుగ్ = అధరలింబులులగుచుండగా, మండంగలు = పూరీలు, చీరలుగ్, వీరయులగ్ = అంబులలెనే, పెండ్లివారిగ్, వలసిందగ్ = మిక్కిలి మోహము గలవారినిగాఁ జేయును. స్త్రీమందహసాది విలాసములచేఁ బురుషుల మోహింపఁజేసివట్లు భోజనక్రియ పాయసము మొదలగు పదార్థములచే భోక్తలను దనయుధేయలగాఁ జేసికొనె ననిభావము. అనఁగా బదార్థము లమ్మి తమ తోపమానములము యుండుటచేఁ బెండ్లివా రధికాస్తక్తితో మెక్కుమన్నారని ఫలితార్థము.

తా. స్పష్టము. అలం. నాపకము.

తే. పద్మకోశాభి నయహస్తప్లవంబు

చూపె నొకమచ్చెకంటికి నీ సొబగుఁ డొక్కఁ

డంతయోగిర మడిగెనో నీ యంతలేసి

కొమరుపాలిండ్ల నడిగెనోరమణి సతఁడు.

136

టీ. సొబగుఁడు, ఒక్కఁడు = ఒకసుందరుఁడు, ఒకమచ్చెకంటికిగ్ = ఒక స్త్రీకి, పద్మ... ప్లవంబు = పద్మకోశ = తామర మొగ్గను, అభినయ = సూచించు, హస్తప్లవంబుగ్ = చిగురువంటిచేతిని, చూపెగ్ = కనఁబఱచెను. అనఁగాఁ దనచేతిని తామర మొగ్గవంటి మాకారము గలదానిగాఁజేసి చూపెనని భావము. అతఁడు = ఆపురుషుఁడు, రమణిగ్ = ఆ స్త్రీని, ఇంతయోగిరము = తనమడిచిపట్టిన చేయంతయన్నమును, అడిగెనో, లేక, అంతలేసి = అంతలేసియాకారముగల, కొమరుపాలిండ్లగ్ = మనోహరములగు స్తనములనే, అడిగెనో = తెలియదని సంభావము. ఒక స్త్రీ వర్ణించుచుండగా నొకరనికుఁడు పద్మకోశాకారముగాఁ దనచేతిని జేసి యామెకుఁ జూపెను. వాఁడట్లు చూపుట యన్న మపేక్షించియడిగెనో, దాని స్తనము లీయవలయునని కోరెనో తెలియరాకున్న దనిభావము.

తా. స్పష్టము. అలం. సంభావము.

తే. చూచెనొకఁడు వయోవళనస్తోకవికచ

కుచనము నైష యగునొక్కరకువలయాక్షి

ను నము దోర్నాలకూలంకరీషోరుకతిన.

లలితపక్షోజ సరిలేమ ర్ లజ్జబొంద.

186

టీ. ఒకడు, వయో... సమున్నేష - వయోవశ = వయోవిశేషమువలన, పోక = కొంచెముగా, వికచ = వికసిల్లిన—నిక్కుగల, కుచ = స్తనము లయొక్క, సమున్నేష = కాంతిగలది. అనగా నది యావనప్రారంభదశ యందుండుటచే స్థూలములుగాని స్తనములు గలదని భాషము. అగు నొక్క కుచలయాక్షి = అయినట్టి యొక స్త్రీని, ఉభయ... పక్షోజ—ఉభయ = రెండైన, దోర్నాల = భుజమాలములయొక్క, కూలంకష = తటముల నొరయుచున్న, ఉరు = గొప్పవగు, కతిన = గట్టివైన, లలిత = సుందరములయిన, పక్షోజ = స్తన ములుగల, సరిలేమ = దానితో గూడనున్న స్త్రీ, లజ్జ, పొంద = సిగ్గుపడున ట్లుగాఁ జూచె. ఆభోజనసమయమున యావనప్రారంభదశయందున్నయొక యువయు, మధ్యయావనమున నుండుటచే నున్నతములగు కుచములుగల వేతోకతెయు నచ్చటనుండఁగా నొకపురుషుఁ డాబాలిక స్వల్పస్తనములను జూచుచుండెను. ఆసమాచారము సమాపముననున్న రెండవస్త్రీజూచి “స్వల్ప ములగు స్తనములగల మగ్ధనే యట్లు గాఢముగాఁ జూచుచున్నాడుకదా? పృథకుల గరిగి ప్రాథమై యున్న నన్నంతి జూడఁదాయెనని సిగ్గుపడి చూచె నని భాషము.

తే. ఉన్నత కబళంబు ర్ లోకఁడుసూపఁ

బంబు - త్రియో గెడఁగూడరీననసర మని

దాని కు త్తర మొకలతారేన్వి యిచ్చె

నధరబింబంబు విడిచి సంరీధ్యాగమ మని.

187

టీ. ఒకఁడు = ఒకరసికఁడు, గెడఁగూడ = కలియుటకు, అనగా సంభో గించుటకనుట, అవసరము = సమయము, పంబు = పగటిపూటయో, రాత్రియో = రాత్రిపూటయో, అని, మనమనోన్యముగూడి వర్తించుటకు రాత్రి సముచితమా, పగలు సముచితమాయని తెలిసికొని టకసి భాషము, ఉన్నతాన్న కబళంబులు =

వెచ్చనివియు, జల్లనివియునగు నన్న కబళములను, చూపఁ = కనఁబఱుపఁగా,
పలు సూర్యకాంతిచే మష్ణముగలదైయుండునుగాన యుష్ణాన్న కబళము పగటి
పూటయనియు. రాత్రి శీతలమైయుండును గనుక చల్లని యన్న కబళము రాత్రి
పూటయనియు గ్రహింపవలయు దానికిఁ = వాఁడడిగిన ప్రశ్న మునకు, ఒకలతా
తన్వి = ఒక స్త్రీ, సంధ్యాగమము = సంధ్యాకాలము, అని, అధరబింబంబు = అధ
రోష్ఠమును, విశీచి, ఉత్తరము, ఇచ్చెన్ = ఒసంగెను. ఒకరసికుఁడు నల్వర
లోనుండి తన్నుఁ గానవచ్చిన ప్రియురాలినిజూచి తనయభిప్రాయం బొరులకుఁ
దెలియకుండ దానికి మాత్రమే తెలుపవలెనని యుష్ణశీతాన్న కబళములను బాపఁ
గానది పెనవి విశీచి ప్రత్యుత్తరమిచ్చెను. ఇచ్చటఁ బ్రశ్నోత్తరముల కభిప్రాయ
మేమనఁగా సంభోగసమయము పవలారాత్రియాయని యాయన్న కబళములను
జూపెనని ప్రశ్నాభిప్రాయము, సంధ్యాకాలమెఱుగానుండును గాన దానికాంతి
వంటి కాంతిగల తనపెనవివిశీచి సంధ్యాసమయము సంభోగమానకు యుక్తస
మయమని ప్రత్యుత్తరాభిప్రాయము. రాత్రివెన్నెలయుండును. పలు సూర్య
కాంతియుండును. సంధ్యాసమయ మంధకార మలినమై యుండునుగాన నది
యశోన్మితకంటె యుక్తమైనదని తెలుపుటకట్లు పెనవివశీచెను. అలం.
సూక్ష్మము.

ఉ. నానదోఱంగి చుంబనమొనర్చుట కాదోకఁడొక్కచంద్రబిం
బాననమోముచంద్రుఁ జపఁ కాంతరబింబితునింబునఃపునః
పానకపానకర్తము నెపంబునఁజేసిరదదోష్ఠపల్లవం
బానుచునాచరించెనుసమంచితసీతస్కృతచూతస్కృతంబులన్.

టీ. ఒకఁడు, నాన = సిగ్గును, తోఱంగి = విడిచి, చప కాంతరబింబితునిఁ = పాన
పాత్రమందుఁ బ్రతిబింబించిన, ఒక్కచంద్రబింబానన మోముచంద్రుఁ = ఒక
స్త్రీయొక్క ముఖచంద్రుని, చుంబనము, ఒనర్చుటె = ముద్దుపెట్టుకొనుటయే,
కాదు, అనఁగా నంతటితో సూరకుండలేదని భావము. పునః... నెపంబునఁ—
పునః పునః = మాటిమాటికిని, పానక = పంచదార పానకమును, పాన = త్రావుట
యనెడి, కర్తము = పనియొక్క, నెపంబునఁ, చేసి = మిషచే, రదోష్ఠపల్ల

పంబు=అప్రతిబింబముయొక్క చిగురువంటి పెనవని, అనుచు= నొక్కుచు, నీత్యత చూత్కృతంబు=నీత్యతము, చూత్కృతము ననెడి ధ్వనులను, అచరించెను. వాడట్లు ప్రతిబింబముయొక్క మోవి నొక్కుచు నీత్యార ధ్వనులను, చూత్కృతధ్వనులను గూడఁ జేసెను. ఈచెప్పటచే వాడు మన్నథావిష్టచిత్తుండై యొడలెఱుంగక యాస్త్రీ) యధరోష్ఠము నే నొక్కుచుం టినని యనుకొనియితరు లున్నారని యెఱుంగకపానపాత్రము నోటఁబెట్టుకొని యెయ్యట్లు ధ్వనిచేయ నారంభించెను. నీత్యతమనఁగా 'నీత్' అనియు చూత్కృతమనఁగా, 'చూత్' అనియు నుచ్చరించునట్లుగా నోటినిబెట్టుకొని పీల్చిఁగాఁ బుట్టుధ్వనులని యెఱుంగునది. పానకములోని కారమునకు నీత్యత తీపునకు చూత్కృతి. అధరపానపు నీత్యతచూత్కృతములను పానకపానపు, నీత్యతచూత్కృతములచేఁ గప్పిపుచ్చుట తెలియునది.

తా. ఒకవిఱుడు సిగ్గువిడిచి యొకపానపాత్రమునఁ బ్రతిబింబితమయిన యొకస్త్రీయొక్క మోమును ముద్దుగొనుటయేకాకుండ మాటిమాటికిని బానము చేయుచున్నట్లు నటించుచు దాని వాతెఱుగకొక్కుచు నీత్యార చూత్కార ములఁ జేయనారంభించెను. అలం. ఆపహ్నావము.

ఆ. పంచదారఁ బొరపి శ్ భక్షింపఁగా నెత్త

భావదుష్ట మనుచు శ్ బావ నగిన

దొలఁగఁబెట్టె రోషశిలికించితంబుతో

గొమ్మనరఁటిపండ్లుగూర్చి మఱఁది.

139

టీ. కూర్చి మఱఁది=తనముద్దుమఱంది యగునొకఁడు, కొమ్మనరఁటిపండ్లు=ఒక చినును కదళిఫలములను, పంచదార=చక్కెరయందు, పొరపి=మిళితముగాఁ జేసి, భక్షింపఁ=తినుటకు, ఎత్త=ఎత్తుచుండఁగా, భావదుష్టము=చెప్పఁద గని యొక చెడువస్తువు వలె నున్నదని మనసునఁ దోచు లోఁపికచే దుష్టమ యినది, అనుచు=అనిపఱుచు, బావ, నగిన=నవ్వఁగా, శిలికించితంబుతో=రోషముతోడి లజ్జతో, దొలఁగఁబెట్టె=తినుటమాని దూరముగాఁ

బాటవైచెను. ఒకబావ తనమఱది పంచదారతో బొరపి యరఱిపండ్లను దినుటకు నెత్తఁగా, ఒకనికృష్ణపక్షువును దినునట్లుగాఁ దోచెను. అందుల కామఱది రోషమును లజ్జయుఁ బొందగా దానిని దినుక తొలగఁజెట్టెను.

వ. ఇవిధంబున శుచియు, మృష్టంబును, బభ్ర్యంబును, నగుభోజనంబు నేసి పెండ్లి దొరలును సుగంధోదకంబులు జేతులు దోడసివార్చి ముఖవాసనంబు గైకొని కర్పూరతాంబూలంబులు పరిగ్రహించి దమదమనులప్రియోక్తులకు హ్నించుచు నిజనివాసంబుల కరిగి రప్పెను. 140.

టీ. ఇవిధంబు = ఈరీతిగా, శుచియు = శుభ్రమైనదియు, మృష్టంబును = మృదువాఁదియు, బభ్ర్యంబును = హితమైనదియు, నగు భోజనంబును = అయినట్టి తిండిని, పెండ్లిదొరలు = పెండ్లి పెద్దలు, సుగంధోదకంబులకు = పరిమళోదకములచే, చేతులు, తోడసి = తుడిచికొని, వార్చు = ఆనమనముచేసి, ముఖవాసనంబు = నోటికిఁ బరిమళమును, కైకొని = స్వీకరించి, కర్పూరతాంబూలంబు = పచ్చకర్పూరముతో మిఠిముచేసిన తాంబూలమును, పరిగ్రహించి = తీసికొని, దమ దమనులప్రియోక్తులకు = దమ దమనులయొక్క ప్రియవాచనములకు, హ్నించుచు = నిజనివాసంబులకుఁ, అరిగి, అప్పుడు = అట్లు వెళ్లుచున్న సమయమున, అని వైపస్యముతో నన్వయము.

చ. కలికి వరాటరా జపుడు శి గప్పురవీడెము వెట్టి నవ్వుచు నలునడపంబువానికి ఫణిధారవల్లి దళితంబున బలితపుండ్రేలు మైనమునఁ బన్ని యతం డది మూచి భీతిదముల మిలవైచిన న్నగిరీమూఁగిన రాజకుమారు లందఱున్.

టీ. కలికివరాటరాజు = వరాటయవరాజు - దముఁడు, అపుడు = తాంబూలములిచ్చునప్పుడు, ఫణి...రంబునకు = ఫణిధారవల్లిదళ = తములపాకులయొక్క, అంతరంబునకు = మధ్యమందు, మైనమునకు = ఒకదనును మెత్తనిపదా

ర్థముతో, బలితపుడేలు=పెద్దతేలును, పన్ను=నిర్మించి, నలునడపంబు వానికి= నలరాజునకుఁ దములపాకులుచుట్టి యిచ్చుభృత్యునకు, నవ్వుచు= చిలున వ్వుచేయుచు, కప్పరవీడెము=కర్పూరమిళితమగు తమ్ములమును, పెట్టె=చేతి లోఁబెట్టెను. అశండు=అభృత్యుఁడు, అది=ఆతేలును, చూచి, భీతి=భయ ముతో, తమ్ములకు, ఇలక, నైచినక=గిరవాటు వేయఁగా, మూఁగినరాజ కుమారులందఱును, నగిరి=నవ్విరి.

తా. దముఁడు పెండ్లివారికిఁ దాంబూలంబు లొసంగుచు నలుని భృత్యునికి మైనపుడేలును దములపాకులలో నుంచి పరిహాసమునకై యిచ్చెను. వాడది చూచి భీతిల్లి పాఱవైవఁగా నచ్చటివారందఱును వాని యవివేకమునకునవ్విరి. మ.మృదుమృష్టాన్నములీప్రకారముననేమిన్నావరుముప్రొద్దుగొన్నిదిసంబులుబుజియించుచుండిరిసమునన్నిద్రానురాగంబుతోఁ బదియాతేడుల పువ్వుఁబోండ్లనునుపురీబాలిండ్ల కాఠిన్య సంపదతోరాత్రులుమల్లుసాముమదనోన్నాదంబునంజేయుచున్.

టీ. వారు=పెండ్లివారు, రాత్రులు=రాత్రులందు, సమున్నద్రానురాగంబు తో=అత్యంతాను రాగముతో, మదనోన్నాదంబునక=మన్మథవికారముతో, పదియాతేడుల... సంపదతో=పదియాతేడులుపువ్వుఁబోండ్ల=పదునాఱు వత్సరంబులు 4ల యువకులయొక్క, నునుపుం బాలిండ్ల= నున్ననిస్తనములయొక్క, కాఠిన్య సమృద్ధితో=కఠినత్వ సమృద్ధితో, మల్లుసాము=మల్లయుద్ధమును, చేయుచు, అనఁగా రాత్రులందు యువతీసుఖ మనుభవించుచు నని భావము. ఈప్రకారమున=వెనుక వర్ణించినట్లుగా, ముప్పొద్దు=మాడుపూటలును, నెమ్మి=ప్రీతితో, మృదుమృష్టాన్నములు=మృదువయిన భోజనపదార్థములను, కొన్నిదిసంబులు, భుజియించుచుండిరి=తినుచునుండిరి. అట్లు సరసమగు నన్నమును భుజించుచు గొన్నిదిసములు కుండిన నగిరమున నున్న వారనిభావము.

తా. ఆపెండ్లివారు రాత్రులందుఁ బదియాఱువత్సరముల ప్రాయముగల యువకులతో గ్రీడించుచు సరసములగు కాల్యన్నములను మాడుపూటలును ప్రీతితోఁ దినుచు గొన్నిదిసంబు లటనుండిరి.

వ. నిషధమహీవల్లభుండును దమయంతీ పరిణయమహోత్సవం
వివిధంబున ననుభవించి దివసచతుష్టయానంతరమున. 143

శా. నారీచిత్త సరోమరాళ, నయచాణక్యా, విరించ్యన్వయ
క్షీరాంభోధిసుధామయాఖ, కవితాసిద్ధాంతసర్వజ్ఞ, జం
భారాతి ద్విపహస్తకాండ నిభబాహాద్గధారాపయో
ధారాశాంత విరోధి భూధవమహోదగ్రప్రతాపానలా. 144

టీ. నారీచిత్త సరోమరాళ-నారీ=స్త్రీలయొక్క, చిత్త=మనస్సనెడి,
సరో=సరస్సునకు, మరాళ=హంసమంటివాడా; నయచాణక్యా=నీతియందు
వాణ్యునివంటివాడా, విరించ్యన్వయ=బ్రహ్మయొక్క, అన్వయ=
విశమనెడి, క్షీరాంభోధి=పాలసంగ్రమునకు, సుధామయాఖ=చంద్రునివంటి
వాడా, కవితాసిద్ధాంతసర్వజ్ఞ-కవితా=కవిత్వమందలి, సిద్ధాంత=నిశ్చయ
ములయొక్క, సర్వజ్ఞ=సమస్తము నెఱిగినవాడా! జంభా...భూధవ-జంభారా
తిద్విప=విరాళములయొక్క, హస్తకాండ=హస్తపండుకుతో, నిభ=సూర
మగు, బాహా=చేతియందున్న, ఖడ్గధారా=కత్తియంచనెడి, పయోధారా=
నీటిదారచేత, శాంత=చల్లార్పబడిన, విరోధిభూధవ=శత్రురాజులయొక్క,
మహోదగ్ర=తీర్థమగు, ప్రతాపానలా=ప్రతాపాన్ని కలవాడా. అల.
రూపకములు.

శ. అరి వీరబసవశంకర

శరణాగత రక్షణాను శ సంధాన ధురం

ధర, సచివగంధ సింధుర

ధరణీధరణైకదక్షిణదక్షిణహస్తా.

145

టీ. అరివీరబసవశంకర-అరివీర = శత్రువీరులనెడియెద్దులకు, రుద్రునివంటి
వాడా-వారి నాజ్ఞచొప్పున మెలపువాడాయనుట, శరణా...ధర-శరణాగత=
శరణుజొచ్చినవారియొక్క, రక్షణానుసంధాన=రక్షణనుగూర్చుటయొక్క,
ధురంధర = భారమునువహించినవాడా, అనగా శరణాగతుల రక్షించువా

దా అనుట, సచివగంధసింధుర-సచివ=మంత్రులలో, గంధసింధుర=శ్రేష్ఠుఁ
దా, ధరణీ...హస్తా-ధరణీ=భూమియొక్క, భరణ=మోయుటయందు, ఏక
=మఖ్యగా, దక్ష = సమర్థమైన, దక్షిణహస్తా = కుడిభుజము గలవాఁడా,
అనఁగా=భూభారమును భరించువాఁడనుట.

మాలిని. ధరణిభరదిధీర్వాధఃకృత స్తబ్ధరోమ

ద్విరదకమతరాజోరీర్ష్యధదర్శిక రేంద్రా

హరచరణరిరంసావ్యంజితానందసాంద్రా

పరిహృతమతితంద్రాభాగ్యసంపన్న హేంద్రా.

146

టీ. ధరణి...కరేంద్రా-ధరణి = భూమండలముయొక్క, భర=బరువును,
దిధర్వా=ధరించుచున్నచే, అధఃకృత=క్రిందుగాఁజేయఁబడిన, స్తబ్ధరోమ=అదివ
రాహమును, ద్విరద=దిగ్గజములును, కమతరాజ=కూర్మరాజును, ఉరీర్ష్యధ=కుల
పర్వతములును, దర్శికరేంద్రా=శేషుఁడును గలవాఁడా, హర...సాంద్రా -
హరచరణ=శంకరుని పాదములందలి, రిరంసా=క్రీడింపనిచ్చచే, వ్యంజిత=ప్ర
కటితమైన, అనంద=సంతోషముచే, సాంద్రా=దట్టమైనవాఁడా! పరిహృతమ
తితంద్రా = తొలఁగించుకొనఁబడిన బుద్ధిహంద్యముగలవాఁడా, భాగ్యసంపన్న
హేంద్రా=భాగ్యసమృద్ధిచే దేవేంద్రునిపంటివాఁడా!

తా. అదివరాహముకంటెను, దిగ్గజములకంటెను కూర్మరాజుకంటెను, గుల
పర్వతములకంటెను శేషునికంటెను మిక్కిలి నేర్వతో భూభారమును వహిం
చి యీశ్వరపాదధ్యానముచే నధికానందమందుచు, మతిహంద్యమును దొలం
గించుకొని, భాగ్యసంపదకు దేవేంద్రునితో సముఁడవయిన యోమామిడిసింగా!

గద్యము. ఇది శ్రీమత్కమలశాభపౌత్ర మారయామాత్య పు
త్ర, సకలవిద్యాసనాథ శ్రీనాథ ప్రణీతం బైనశృంగార.
నైషధ కావ్యంబునందు షష్ఠాశ్వాసము సమాప్తము.

శ్రీరస్తు.

శృంగారనైషధము

సప్తమాశ్వాసము.

రెడ్డి వేమవిశ్వ

త్పూరమణ కృపావివిశేష సమధిగతైశ్వ

ర్యారూఢ విభవశృంగా,

మారారిపదాబ్జభృంగ, సమామిడిసింగా. 1

టీ. శ్రీ...శృంగా-శ్రీ=లక్ష్మీసంయుక్తుడయిన, రెడ్డి=రెడ్డివంశసంకుడయిన, వేమ విశ్వత్పూరమణ=సమస్తభూమికినధిపతియగు వేమ భూపాలునియొక్క, కృపావిశేష=దయాతిశయమువలన, సమధిగత=పొందఁబడిన, విశ్వరూప=సంపదలచే, ఆరూఢ=స్థిరమైన, విభవశృంగా=వైభవము యొక బొన్నకుండావలనాదా! మారారిపదాబ్జభృంగ=శంకరుని పాదపద్మములందుఁ దుమ్రెనైనవాడా; అనఁగాఁ బద్మమందు సక్తమయి తుమ్రెన తడియమగు మరందమును బానము చేసినట్లు లితఁ డీశ్వరపాదధ్యానమరందమున సక్తుడై యానంద సుఖమును గోరుచున్నాడని భావము. మామిడిసింగా=ఓమామిడి సింగనామాత్యా!

తా. వేమభూపాలునిఁ గొలిచి తడియదయారసమువలన గొప్పసంపదలను బొంది శంకరుని పాదపద్మములను గొలుచుటం దధికాసక్తి గలయోమాడిసింగ నామాత్యా!

వ. వినుచు.

2

గీ. పయనమై స్వపురోహితరప్రవరుడైన
గౌతముడు ప్రస్థానసంగతికిఁ దగిన
మంగళాచారమువరింపరమహివరుండు

శిబిరమెత్తఁ బడార్థకుఁడెప్పఁబనిచె.

3

టీ. స్వపురోహిత ప్రవరుడు = తనపురోహితులలో శ్రేష్ఠుడు, ఐనగౌతముండు = అయినట్టి గౌతముడను బ్రాహ్మణశ్రేష్ఠుడు. ప్రస్థాన సంగతికి = ప్రయాణసమాచారమునకు, తగినమంగళాచారము = అర్చనమంగళక్రియను, ఒనరింపఁ = చేయఁగా, మహివరుండు = నలుండు, పయనమై = ప్రయాణిస్తూండయి, శిబిరము = సైన్యమును, ఎత్తమ = బయలుదేరించుటను, పడవార్థకు = సేనాధిపతులనుగూర్చి, చెప్పఁ, పనిచె = చెప్ప నాజ్ఞాపించెను.

తా. నలుండు తనపురోహితుడగు గౌతముడు ప్రయాణమున కనుకూలమయిన మంగళాచారమును జేయఁగాఁ బ్రయాణిస్తూండయి తనసైన్యములఁ గదలింప వలయునని సేనానాయకుల కాజ్ఞాపించెను.

ఉ. పుట్టిననాటఁ గోలె నొక ప్రాచ్యకథలంబుఁ బాయకు
న్నట్టియనుంగుఁగూఁతువమయంతిఁగడుంగడుదూరమర్చి
నిట్టివిషాదమాత్మ నుదరయింపదుకూరిమియల్లు నంపుచో

నెట్టివిషాదమాత్మ నుదరయించెనొ మామకు నత్తగారికిన్. 4

టీ. మామకు = నలునకు మామయగు భీమరాజునకును, అత్తగారికి = భీమరాజభార్యకును, కూరిమియల్లు = ప్రేమాస్పదుడగు నల్లని, అంపుచో = పంపించునప్పుడు, నిట్టివిషాదము = ఎట్టిదుఃఖము, అత్త = మనంబున, ఉదయించెనో = కలిగెనో, ఇట్టివిషాదము = నలునిఁబంపునపుడు గల్గినదుఃఖమువంటి దుఃఖము, పుట్టిననాటఁగోలెను = పుట్టినప్పటినుండియు, ఒకప్రాచ్యు = ఒకదినమైనను, నిఘాంకతలంబు = తనవొడను, పాయక = విడువక, ఉన్నట్టియనుంగుకూఁతున్ = ఉన్నటువంటియుద్ధుల కుమారికను, దమముతిరి, కనుకొనుకొను = మిక్కిలిగొ

పుదగు, దూరము=దూరదేశము, అస్పృచోక్=పంపునప్పుడు, ఉదయింపదు = కలుగదు. వృద్ధరాజదంపతులకు ముద్దు ట్లొడగునలుని బంపునప్పుడు కలిగినంత విచారము చిన్నప్పటినుండియు దమయొద్దనే పెరిగిన ముద్దులకూతురగు దమయంతిని బంపునపుడయినను గలుగలేదని భావము. ఈచెప్పటచే నలుడు శార్యాది గుణములచే వారికి మిక్కిలి ప్రేమాస్పదుఁ డయిట్టిలోచుచున్నది.

తా. ఆవృద్ధరాజ దంపతులకుఁ దమయల్లుని బంపునప్పుడు గల్గినంతటి దుఃఖము తమగర్భంబున జన్మించి చిన్నప్పటినుండియుఁ దమయొద్దనే పెరిగియున్నతమముద్దుకూతురగు దమయంతిని బంపునపుడైనను గలుగలేదు. అలవిభావన.

ఉ. అక్షయరాజ్యవైభవరమానుభవాభినవప్రభాసహ

ప్రసాక్షుడుగుండినాధిపతిరీయాత్మనుతారమణు నిన్వీనతతా

లక్షగుణీభవద్గుణకలలాపుని నైషధుని న్వరాట దే

శక్తితిమండలావధిగనన్మతి సంపె సుతద్వయంబుతోన్. 5

టీ. అక్షయ... సహప్రసాక్షుడు-అక్షయ=నాశనరహితమగు, రాజ్యవైభవరమా=రాజ్యలక్ష్మిని, అనుభవ=అనుభవించుటయందలి, అభినవ=క్రొత్తవయిన, ప్రభా=కాంతులకు, సహప్రసాక్షుడు=దేవేంద్రునివంటివాడు, అనగా భీమరాజు సమస్తరాజ్యలక్ష్మి ననుభవించుటలో నింద్రుని వంటివాడని భావము. కుండినాధిపతి=భీమరాజు, ఆత్మనుతారమణుక్=తనకుమారికి భర్తయైనవాడును, వినీతతా... కలలాపునిక్-వినీతతా=వినయాతిరేకముచే, లక్షగుణీభవత్=లక్షమడుగు లధికమయిన, గుణకలలాపునిక్=గుణసమూహముగల వానిని, అనగా నలుడు వినయసంపదచే లక్షరెట్లధికములగు గుణసమూహము కలవాడని భావము. నైషధునిక్=నలరాజును, సుతద్వయంబుతోన్=తనయిర్వురు కుమారులునగు దమ దమసులతో, వరాటదేశశక్తితి మండలావధిగన్=వరాటదేశపు సరిహద్దుమును, సమృతిక్=సంతసముతో, పంశెక్=సాగనంపెను.

తా. సమస్తమైనరాజ్యలక్ష్మి ననుభవించుటలో రెండవదేవేంద్రుడయి భీము

రాజు తన కుమారులతోఁ గూడుకొని వినయసంపదచే లక్షరేట్లధికమగుగుణస
మాహయుగల్గిన తనయల్లుని నలుని వరాటదేశపు హద్దువఱకును ముదంబున వెంబ
డించి నడిచెను. అ. రూపకము, కావ్యలింగము.

తే. ఆత్మమండల మవధిగాననుచరించి
యవనినాథుఁడు జామాతనీననిసి మరలె
నాప్రతీరంబు గంధవాహంబు ననిచి
మరిలి పోవు తటాకంబుతరంగ వ్రాలె.

6

టీ. ఆప్రతీరంబు=తీరమువఱకు, గంధవాహంబు=గాలిని, అనిచి=పంపి,
మరిలిపోవు తటాకంబుతరంగవోలె=తీరినప్పుడున్న చెఱవులోని కెరటము
వలె, అవనినాథుఁడు=భీముఁడు, ఆత్మమండలమవధిగా=తనదేశపుహద్దువఱకు
ను, జామాత=అల్లుని, అనుచరించి=వెంబడించి, అనిపి=పంపివేసి, మరలె=
తనపురమునకుఁ దిరిగెను.

తా. తటాకములోని తరంగము వాయువును దీరముదనుకఁ బంపితిరిగివచ్చు
ను. అట్లేభీమరాజు తనయల్లుఁడగు నలుని తనదేశపు పొలిమేఱవఱకును వెంబ
డించి యచ్చటినుండియతని వీడొల్పి తనపురంబున కరుదెంచెను. అలం ఉపమ.

వ. అప్పుడు నిజవియోగజనితక్లేశంబునం గన్నులబాష్పాంబుక
ణంబు లురలఁ బ్రణామంబుచేసి తలవాంచి యున్నకూతుం
గొగిలించుకొని గద్గద స్వరంబునఁ దండ్రి యిట్లనియె. 7

టీ. అప్పుడు=దమయంతిని విడిచి భీమరాజువెనుకకు మరలునప్పుడు, నిజవి
యోగజనితక్లేశంబున=తనయెడఁబాటువలనఁ గల్గినదుఃఖంబుచే, కన్నుల=
నేత్రములందు, బాష్పాంబు కణంబులు=కన్నీటిబిందువులు, ఉరల=కాటు
చుండగా, ప్రణామంబు=నమస్కారమును, చేసి, తలవాంచి = శిరస్సునువంచి,
ఉన్నకూతుఁ, కొగిలించుకొని, గద్గదస్వరంబున=హీనస్వరముతో, తండ్రి
=భీమరాజు, ఇట్లు, అనియెన్.

మ. గురువన్నఁధనమన్నఁబుణ్యమనినఁగోత్రోదయంబన్నదే
వరయన్నన్ననమన్నఁదుష్టియనినఁగోవాత్సల్యమన్నఁ నిజే
శ్వరుఁడన్నం బరమోపకారమనినఁగోనర్వంబు నన్నం దలో
దరి నీకు నిష్కథాధినాథుఁడె చుమీతథ్యంబుగాఁ జెప్పితిన్.

టీ. తలోదరి=కృశించిన యుదరముగల కుమారీ! గురువు, అన్నఁ=హి
తోపదేష్టయనినను, ధనము, అన్నఁ, పుణ్యము అనిన, గోత్రోదయంబు=కులా
భివృద్ధి అన్నఁ, దేవర, అన్నఁ=ప్రభువని పల్కినను, మనమన్నఁ=మనస్సుని
చెప్పినను, తుష్టియనినఁ=సంతోషమనినను, వాత్సల్యము, అన్నఁ, నిజేశ్వరుఁ
డు=ప్రాణనాథుఁడు, అన్నఁ, పరమోపకారమనినఁ, నర్వంబుఁ, అన్నఁ=
సమస్తమన్నను, నిష్కథాధినాథుఁడెసుమీ=నలుఁడెసుమి? తథ్యంబుగాఁ =
నిక్కముగా, చెప్పితిన్.

తా. ఓకుమారీ! నీగురువు, ధనము, ధర్మము, కులాభివృద్ధి, ప్రభువు, మనస్సు,
సంతోషము, వాత్సల్యము, ప్రాణనాథుఁడు, పరోపకారము పెక్కిలసమస్త
మును, నలుఁడెకాని లోకంబునవేటొక్కఁడు లేడు. సత్యముగాఁ జెప్పితిని యో
జించుకొనుము.

సీ. పాటించి కొలువుమున భవనద్వైవతముల

నవతులఁ గొనియాడునఖులఁ బోలె

నారాధనము సేయునత్తమామల నెట్లుఁ

బరిజనంబులమీఁదఁగరుణ గలుగు

మలుగకు కోపించినపుడు నాథునితోడ

మదిలోన నుబ్బకునమన్ననలకుఁ

దోడికోడండ్రతోఁగఁగూడిమాడి చరింపు

దాసీజనముఁ బ్రోవునల్లకరణి

తే. బ్రాహ్మణులయందు గురులందునబంధులందు

భక్తివిశ్వాససాహార్ద్రపరతనైపు

భవ్యపతిదేవతాచారపరమపుణ్య

ధర్మమేచుటకుండుమీ తల్లి కాన.

9

టీ. తల్లి కాన = నాతల్లి, భవనదైవనతములకొ = ఇలువేల్పులను, పాటించి = ఆదరించి, కొలుపులు = నేవింపుము, సవతులకొ = ససత్తులను, సఖులచోలకొ = చెలికత్తెలవలె, కొనిచూడము = నుతింపుము, ఎప్పుడొ, అత్తమామలకొ, ఆరాధనము, చేయుము = పూజనలుపుము, పరిశనంబులమీఁదకొ, కరుణగలుగు = వయగలదానపుకమ్ము, కోపించినపుడు = భర్తకోపించినపుడు, నాధునితోకొ = భర్తతో, ఆలుగతుము, అనగా నొకవేళభర్తకోపించినను నీవతనికొపింపవలవని భావము. మన్ననలకుకొ = గౌరవములకు, మదిలోనకొ, ఉబ్బకు = గర్వింపకు, నేనందఱచేత గౌరవింపఁబడుమంటివని గర్వమొందవలవని భావము. తోడికోడండ్రతోకొ, కూడిమాడి = మిక్కిలి కలసిమెలసి, చరింపులు, దాశీజనులకొ, తల్లికరణికొ, ప్రోవుము = రక్షింపుము, బ్రాహ్మణులయందుకొ, గురులందుకొ, బంధులందుకొ = మట్టములందును, భక్తి...పరతకొ - భక్తిపరతకొ = ఆమరాగాతికయ్యును, విశ్వాస = నమ్మకమును, సాహార్ద్రపరతకొ = స్నేహాతికయ్యును, నైపుయు = చూపుము. అనగా బ్రాహ్మణులందు భక్తిని, గురువులందు నమ్మకమును, జాట్లందు స్నేహమును గల్గి వర్తింపుమనిభావము. భవ్య...పుణ్య-భవ్య = పవిత్రలయిన, పతిదేవతా = పతివ్రతాస్త్రీలయొక్క, ఆచార = ప్రవర్తనలచేత, పరమపుణ్య = గొప్పసుకృతముయిన, ధర్మముకొ = వ్రతమును, ఏమఱకొ ఉండుమీ ! అనగా పతివ్రతాధర్మమందు శ్రద్ధగల్గియుండుమని భావము.

తా. స్పష్టము.

వ. అని బుజ్జగించి బుద్ధిచెప్పి కూతువీడ్చొనియె, దమదమ
నులుం జెలియలి ననునయించి.

10

ఉ. సంకుమనంబుగ నుత్తియుఁజూడుఁబటరముగ వృరంబును

గుండుమపువ్వునుం బునుంగుగొజ్జెంగ నీరు ననేకభావముల్
కంకణకంఠకా కిటికీకాంచీమఘాభరణ ప్రబంబతోఁ
గొంకిక తోడఁబుట్టవులుకూరిమి చెల్లెలి కీర్చి నిద్దఱున్. 11

టీ. తోడఁబుట్టవులు, ఇద్దఱు = దమయంతికి సహోదరులగు దమదమను
లిర్వురును, కొంకక = సంహారక, కంకణ... ప్రబంబతోఁ — కంకణ = ముత్యములు
పగడములు మొదలగువానితోఁ గూర్చిన చేసరములు, కంఠికా = కంఠాభరణములును,
కిటికీ = బంగారుమురుగులును, కాంచీ = మొలత్రాడును, మఘా = మొదలయిన,
అభరణప్రబంబతోఁ = అలంకారములతోఁగూడ, సంకుమదంబును = జవ్వాదినీ,
కస్తురియు, చాంద్రు, పటీరము = చందనమును, కప్పురంబును,
నక్షత్రమును, పునఁగు = మాండ్లాలమువలన గల్గినపరిమళవస్తువును, గొజ్జెంగనీరును = పన్నీరును,
అనేకభావముల్ = పెక్కుభావపుల యెత్తుగల పదార్థమును, కూరిమిచెల్లెలి = మద్దసోదరికి, ఇచ్చిరి.

తా. దమదమను లిరువురును దమసోదరియగు దమయంతికి కంకణములు,
కంఠాభరణములు, మొలత్రాడు మొదలగు నలంకారములను, పునఁగు, జవ్వాది,
చందనము, కస్తురి, కుంకుమపువ్వు మొదలగు పరిమళవస్తువులను
మిక్కుటముగా నొసంగిరి.

నీ. కదలికాచంపకశ్రీకముకపాటలచూత

కంకేళివాటికానంకులంబు

లక్ష్మీణబహుళపుంశ్రీజేషురాజాన్నాది

భూరినస్యసమృద్ధిభూషణములు

కమలనీలాంబుజశీకల్పారకుముదాధ్య

శుంభ త్తటాకోపశోభితములు

వివిధాపణస్థలీరవిన్యస్తరత్నాది

బహుపదార్థవ్రాతశబంధురములు

తే గ్రామములు నూలు క్రథకై శిశుకంబులోనఁ
బసపు కిచ్చిరి భీమభూపాలసుతులు
దండ్రయాజ్ఞ సహోదరధర్మమేష్ట
ననుగుసైదోడు దమయంతిననువు నపుడు.

12

టీ. భీమభూపాలసుతులు=భీమరాజు కుమారులయిన దమదమనులు, సహో
దరధర్మము=భ్రాతృధర్మము, ఒప్పక=ఒప్పునట్లుగా, తండ్రయాజ్ఞ=జనకుని
శాసనమువొప్పున, అనుగుసైదోడు=తమయందుసోదరిని, దమయంతిని, అనువు
నపుడు, క్రథకై శిశుకంబులోనక=క్రథకై శిశుదేశములో, కదలికా...సంకులం
బు—కదలికా=అనటివృక్షములయొక్కయు, చంపక=సంపెంగలయొక్కయు,
క్రముక=పోకలయొక్కయు, పాటల=కలుగొట్టుచెల్లుయొక్కయు, కంకేళి=
అశోకములయొక్కయు, వాటికా = సంతృప్తచే, సంకులములు=నిండియున్న
వియు, అక్షీణ...భూషణములు—అక్షీణ=నాశముపొందని, బహుళ=అనేకము
లయిన, పుండ్రేక్షు=నామాల చెఱువ, రాజాన్న=రాజాన్నమునెడి సస్యనికేషము,
అది=మొదలయిన, భూరి = విస్తారమైన, సస్య = పైరులయొక్క, సమృద్ధి=
సంపదలే, భూషణములు=అలంకారములుగాఁ గలవి. కమల...శోభితములు—
కమల=పద్మములు, నీలాంబుజ=వల్లగలువలు, కల్పార=సుగంధముగలకలువలు,
కుముద=తెల్లగలువలు, వీనిచే, ఆధ్య=నింజినవై, శుంభత్=ప్రకాశించుచున్న,
తటాక=చెఱువులచే, ఉపశోభితములు=మిక్కిలిగాఁ బ్రకాశించువవియు, వివి
ధా...బంధురములు—వివిధ = అనేకములయిన, అపగంధి=అంగడిపిఘులందు,
వివృస్త=ఉంపఁబడిన, రత్న=రత్నములు, అది = మొదలయిన, బహుపదార్థ=
అనేకపదార్థములయొక్క, వ్రాత=సమాహములచే, బంధురములు=సుందరము
లయినవియు, అగు, గ్రామములు, నూలు=నూలుగ్రామములన, పసపుకు=పసపు
కుంకుమములకుఁగా, ఇచ్చిరి. ఇటఁ 'బసపుకు' అనుటకు మాఱుగాఁ 'బసపు'
కనుట చింత్యము.

తా. భీమరాజుకుమారులు దమదమనులును దమయందుసోదరియగు దమ

యంతి నత్తవారింటికిఁ బనుచున్నప్పుడు, తండ్రి యనమతి నడసి, కదలికాదివనములచేఁ బరివృతములయి పుండ్రేత్తువు, రాజాన్నము మొదలగు సస్యసమృద్ధులచే నలంకృతములయి, పద్మమలు వివిధములగు కలువలు మొదలగువానిచేఁ బ్రకాశించెడి లిటాకములచే శోభించుచు, పలువిధములగు నంగడివీధులం దుం. వలడిన రత్నాదిపదార్థములచే విరాజితములును నగు నూలుగ్రామములు చెల్లాతికిఁ బసపుకుండుమలకుఁగా నిచ్చిరి.

తే. ఉభయవంశలలామ యర్యుత్పలాక్షీ

యత్తవారింటి కరిగెడునవనరమున

మాతృజనక సఖీజనభ్రాతృవిరహ

మధిపతిప్రేమ జలరాశీశకార్య మయ్యె.

13

టీ. ఉభయవంశలలామ = రెండువంశములకును నలంకారమునెఱిగదగు, అయ్యుత్పలాక్షీ = అదమయంతి, అత్తవారింటికి, అరిగెడు నవనరమున = వెళ్లేడిసమయమందు, మాతృ...విరహము—మాతృ=తల్లియొక్కయు, జనక=తండ్రియొక్కయు, సఖీజన = చెలిమికత్తెయొక్కయు, భ్రాతృ=సోదరులయొక్కయు, విరహము=పడఁబాటు, అధిపతిప్రేమజలరాశీకార్య=తనపతియైన నలరాజునం దున్నప్రేమమనెడి సముద్రమునకు, శకార్యమయ్యె=బడబాగ్ని వంటిదాయెను. బడబాగ్నిసముద్రము నెఱింగునట్లు స్వజనవిరహము భర్తృప్రేమమును హరించెనని భావము. మొదట భర్తృప్రేమ బలీయమయ్యెను. కాని తరువాత మాత్రాదులందలి ప్రేమమే యధికమాయెను. భర్తృగలిసి యుండుటవలనఁ గలుగువానిందము మాని మాత్రాదుల వియోగమును దలంచి దుఃఖించెనని ఫలితార్థము.

తా. ఉభయవంశపవిత్రురాలయిన దమయంతి యత్తవారింటి కేగునపుడు. శిశుమాతృ భ్రాతృదుల వియోగము పతిప్రేమను నశింపజేసి దుఃఖించు నట్లు చేసెను.

వ. ఇవ్విధంబున సంబంధిబంధుజనంబుల సముచితప్రకారంబుల వీడ్కోలిపి కతిపయప్రయాణంబుల.

14

టీ. స్వప్నము.

సీ. ప్రణిధిలోకానీతరపరితోషవార్తాభి
 నందితామాత్య బృందారకంబు
 రాజవీధీ మహాప్రాసాద శిఖరాగ్ర
 కీలితాలంకారరకేతనంబుఁ
 క్రథకైశికాధీశకన్యానలోకన
 వ్యగ్రపారవధూసమాకులంబుఁ
 కస్తూరికాలేపకర్పూరరంగ వ
 ల్లభిరామ మందిరప్రాంగణంబు

తే. సారసారమసారాశ్చ శ్రుతోరణాంశు
 చూర కుంతల మాలికాశోభమాన
 గోపురశ్రీలలామంబుఁ శి గూర్తి పురము
 డాయనేతెంచె నిషధభూనాయకుండు.

15

టీ. నిషధభూనాయకుండు = నలరాజు, ప్రణిధి.. బృందారకంబు—ప్రణిధి
 లోక = దూతలసమాహమచేత, ఆనీత = కొనిరాబడిన, పరితోషవార్త = నల
 రాజు పచ్చుచున్నాడను సంతోషవార్తచే, అభినందిత = ఆనందితులైన, అ
 మాత్యబృందారకంబు = మంత్రశ్రేష్ఠులుగలదియు, రా.. శేతనంబు—రాజవీధీ =
 రాజవీధులందున్న, మహాత్ = గొప్పవయిన, ప్రాసాద = రాజమందిరములయొక్క,
 శిఖరాగ్ర = కొట్టకొనలందు, కీలిత = అమర్పబడిన, అలంకార = అలంకారార్థ
 మైన, కేతన = ధ్వజములుగలదియు, క్రథ...కులంబు—క్రథకైశికాధీశకన్యా =
 దమయంతిని, అనలోకన = చూచుటయందు, వ్యగ్ర = తత్తటపడుచున్న, పార
 విధూ = పురస్త్రీలచే, సమాకులంబు = నిండియున్నదియు, అనఁగా దమయంతిని
 జూడ వేడుకతో, బురస్త్రీలందఱును సాధాగ్రముల జేరుచున్నారనిభావము.
 కస్తూరికా...ప్రాంగణంబు-కస్తూరికాలేప = కస్తూరిపూతలచేతను, కర్పూరరం

గవల్లి = కర్పూరచూర్ణముతోఁ బెట్టిన మ్రుగ్గులచేతను, అభిరామ = మనోహరము
 లయిన, మందిర = ఇంద్రియముక్క, ప్రాంగణంబు = ముంగిలివాకిళ్లుగలదియు,
 సార...లలామంబు = సారసార = శ్రేష్ఠములయిన అంచులుగల, మసారాశ్చ = ఇం
 ద్రనీలమాణిక్యములయొక్క, తోరణ = మాలికలయొక్క, అంకు = కాంతుల నెడి,
 చూర్ణ కుంఠలమాలికా = ముంగురులపంక్తులచేత, శోభమాన = ప్రకాశించు
 చున్న, గోపురశ్రీ = గోపురపుశోభ, లలామంబు = తిలకముగా గలదియు, అనఁ
 గా పురలక్ష్మీకి పురద్వారము ముఖముగను, ఇంద్రనీలతోరణకాంతులు చూర్ణ
 కుంఠలములుగను నొప్పెననుట. కూర్మపురము = ప్రేమాస్పదమగు తనపురమును,
 డాయ్, ఏతెంచె = సమీపించెను.

తా. నలరాజు తా నరుదెంచుచున్నట్టు విని యధికానందము నొందుచున్న
 మంత్రిపుంగవులతోను, రాజవీధులం దున్న ప్రాసాదాగ్రములందుఁ గూర్చిన
 యలంకారపుఁ గేతనములతోను, దమయంతిఁ జూడ వేడుకపడుచున్న పుర
 స్త్రీలతోను, కస్తూరికాలేపములచేతను, గవ్వరపు మ్రుగ్గులచేతను బ్రకాశించు
 వాకిళ్లతోను, శ్రేష్ఠములయిన ఇంద్రనీలమాలికల కాంతులనెడి ముంగురులు
 గలిగి గోపురశోభయను తిలకముతోఁ గూడియున్న తనపురంబును జేరెను.
 అలం. రూపకము.

తే. కదియ నేతెంచి నైషధశ్చైవగుండు

దివుటఁ బురలక్ష్మీవై వ్రాల్చుదృష్టిఁ దివిచె

నాత్మయొక్కించుకయుఁ బరాశయ్యేనేని

ప్రాణనల్లభ దన్నేమియనునొ యచుచు.

16

టీ. నైషధశ్చైవగుండు = నలరాజు, కదియ = పురమును సమీపించునట్లు,
 ఏతెంచి, ఆత్మ = తనమనస్సు, ఓక్కించుకయు = కొంచెమైనను, పరాశు = మఱచి
 యుండుట, ఆయ్యేనేని = అయినచో, అనఁగా నొకనిమిషమైన దన్ను మఱచి
 యుండినచో, ప్రాణనల్లభ = దమయంతి, తన్ను = ఆనాని, ఏమి, అచునొ,
 అనుచు = ఏమని నిందించుకొనునో యనుకొని, “ఇదివఱకుఁ దన్నే తదేకదృ
 ష్టితోఁ జూచి ప్రేమించుచున్న నీవు నీపురమును జూచినతోడనే ప్రేమింపకు

న్నావు. ఇదియా నీయనురాగము" అని దమయంతి తన్నుఁగూర్చి యేమిథలం
చునోయని, తివుటఁ = ప్రయత్నము చే, పురలక్ష్మిపైఁ = నగరశోభనై, వ్రాలు
దృష్టిఁ = పడుచున్న చూపును, తివిచెఁ = మగిడించెను. పురశోభను జూచుటకు
నేత్రము బుద్ధివ్హారుచునున్నను, వానిమరల్చి దమయంతిపై నే చేర్చెననిభావ
ము. నలుఁడుపురశోభను జూడక సంతతమును దమయంతి నే చూచుచు నామె
యనురాగంబునకు బాత్రుఁ డగుచున్నాఁడని ఫలితార్థము.

చ. ఎదురుగ నేఁగుదెంచిరి మహీపతికిం బురివారు సర్వసం

పదలు ప్రమోదవై భవ సశమగ్రతయు న్నెరయుంగ మిండ
తుమైనకదువుల్ దోదయము మీక్కిలి వేడుకయున్ నంబులం
బొదలగఁగొత్తయామనికిఁ బోయెము లేకెరు రేఁగుచాడ్పునన్.

టీ. పురివారు = పురప్రజలు, సర్వసంపదలు = సమస్తసమృద్ధులును, ప్రమోద
వై భవసమగ్రతయుఁ = సంతోషసంపదయొక్క నిండుతనమును, నెరయుం
గఁ = ఒప్పునట్లుగా, మిండతుమైన కదువుల్, మగతుమైన గుంపులు, మదో
దయము = మదాభివృద్ధియును, మీక్కిలి వేడుకయును = అధికమయిన కుతుక
మును, మనంబులఁ = మనస్సులతో, పావలగఁ = వర్ధిల్లుచుండగా, క్రొత్త
యామనికిఁ = నూతనముగావచ్చు పసంతయుతువునకు, పొచ్చెము = తక్కువ,
లేక, ఎదురేఁగుచాడ్పునఁ = అభిముఖము లయిపోయిన చందమున, మహీప
తికిఁ = నలరాజునకు, ఎదురుగఁ = అభిముఖముగ, ఏఁగుదెంచిరి.

తా. మగతుమైన మదోదయములు, వేడుకయుఁ జిత్తంబుల వర్ధిల్లుచుం
డఁగా నధికానందముతో పసంతయుతువు నెదుర్కొనుచున్నట్లు పురజనులు
సమస్తవస్తు సమృద్ధులతోను, నధికమగు సంతోషసమృద్ధితోను నలరాజు
నెదుర్కొనిరి. అలం. ఉపమ.

వ. ఇట్లు మంత్రిపురోహితామాత్య దండనాథప్రధానంబుగాఁ
బౌరజన సమూహంబు దన్నెదుర్కొన సముచిత వ్రకా
రంబున.

శా. ఏమేగ్రోత్తయపూర్వవార్త వినుచేమేజెప్పుచుండనా
 థామాత్యాదులు పాదచారమున సేవాసక్తిమై గొల్చిరా
 భూమిశాగ్రణిసాచ్చె బట్టణముసంపూర్ణానురాగంబుతో
 భామానేత్రచకోర చుంబితముఖరవ్రలేయరుగ్బింబుడై.

టీ. భూమిశాగ్రణి=నలుడు, ఏమేని=ఏదయినను, క్రొత్తయపూర్వవార్త=
 క్రొత్తసమాచారమును, వినుచు= ఆలించుచు, మంత్రిజనులుచెప్ప క్రొత్త
 వార్తలనువినుచు, ఏమే=ఏదియైనను, చెప్పుచు=ప్రత్యుత్తరమిచ్చుచు, దం.
 డనాథామాత్యాదులు = సేనాధిపతులు మంత్రులు మొదలగువారు, పాదచా
 రమున=కాలినడకను, సేవాసక్తిమై=సేవించుటయందలి యాదరముచే,
 గొల్చి, రా=వచ్చుచుండగా, భామా...బింబుడై—భామా = పురస్త్రీల
 యొక్క, నేత్రచకోర = నేత్రములనడిచకోరపక్షులచే, చుంబిత=ముద్దుపెట్టు
 కొనబడుచున్న, అనగాఁ బాసము చేయబడుచున్నయనట, ముఖప్రలేయ
 రుగ్బింబుడై=ముఖచంద్రుడు కలవాడై, సంపూర్ణానురాగంబుతో=పూ
 ర్ణమగు ననురాగముతో, పట్టణము, చొచ్చె=ప్రవేశించెను.

తా. నలరాజు మంత్రిపుంగవాదులవలన సేమయిన క్రొత్తవార్త విని దాని
 శేమయిన ప్రత్యుత్తరమిచ్చుచు దండనాథాదులు కొల్చుచుం గాలినడకను
 వచ్చుచుండగాఁ బురస్త్రీలధికానురాగముతోఁ దన్ను జూచుచుండగా సం
 పూర్ణప్రేమముతోఁ బురిఁ బ్రవేశించెను. అలం. రూపకము.

క. సకలధరాధీశ్వరుపైఁ

బ్రకటముగాఁ జల్లెరవుడు సౌపురంధ్రుల్

సుకుమార బాహువల్లి

ముకుళకులసకుల్యలాజముక్తాఫలముల్.

20

టీ. పౌరపురంధ్రుల్ = పురస్త్రీలు, సుకుమార.. ఫలముల్—సుకుమార =
 శోమలములయిన, బాహు=భుజముల నెడి, వల్లి=లతలయొక్క, ముకుళకుల =
 మొగ్గలకమాహమతో, సకుల్య=కుల్యములయిన, లాజ=శేలాలను, ముక్తా

ఫలములను = మత్స్యములనును, ప్రకటముగా = స్పష్టముగా, సకలధరా
ధీశ్వరుడై = నలరాజువైని, చల్లిరి = వ్హంచీరి. పురస్త్రీలు తమచేతులతో లాజ
లను, మత్స్యములను గుప్పించి పట్టకొనగా నప్పుడు వారిబాహువులు మొగ్గల
గుత్తులతోఁగూడిన లతలను బోలుచుండెను.

తా. పురస్త్రీలు తమచేతులతోఁ బేలాలను మత్స్యములను గ్రహించి పుర
ప్రవేశము చేయుచున్న నలునిపైఁ జల్లిరి. అలం. రూపకము. ఉపమయు.

మ. దమయంతీవదనావలోకన సముత్కంఠావలద్భామినీ
సముదాయాననచంద్రబింబ పరివర్త్యాన్నిధ్యయోగంబునన్
సముపేతార్థములయ్యెసాధమణిభాస్వచ్చంద్రశాలావితా
సములురీప్వతినందనుండు పురఘంటావీధినేతెంచుచోన్. 21.

టీ. ఉరీప్వతినందనుండు = నలరాజు, పురఘంటావీధి = పట్టణమందలి రాజ
వీధిఁబడి, ఏతెంచుచోన్ = వచ్చునప్పుడు, సాధ...వితానములు—సాధ = మే
డలందలి, మణి = రత్నములచే, భాస్వత్ = ప్రకాశించుచున్న, చంద్రశాలా =
శిరోభాగములయొక్క, వితానములు = సమాహములు, దమయంతీ...యోగం
బునన్—దమయంతీ = దమయంతియొక్క, వదన = ముఖమును, అవలోకన =
చూచుటయందలి, సముత్కంఠా = వేడుకతో, వలత్ = సంయుక్తులైన, భా
మినీసముదాయ = స్త్రీ సమాహములయొక్క, అననచంద్రబింబ = ముఖములనెడి
చంద్రబింబములయొక్క, పరివర్తన్ = సంఘముయొక్క, సాన్నిధ్యయోగంబు
నన్ = సామీప్యసంబంధమువలన, సముపేతార్థములు = సార్థకములగు నామ
ములుగలవి, అయ్యెన్, నలుండు దమయంతిలోఁ బురప్రవేశము చేయుచున్న
ప్పుడు దమయంతిని వీక్షించుటకై యప్పురస్త్రీలు వైమేడలకెక్కి చూచుచుం
డిరి. మేడలయొక్క శిరోగృహములకుఁ, జంద్రశాలలనెడి నామముగలదు. చం
ద్రయుక్తములగు శాలులుగాన చంద్రశాలలనియర్థము. స్త్రీలవదనచంద్రబింబ
ములం దున్నవితాన చంద్రశాలలనెడి నామము సార్థక మయ్యెనని భావము.
స్త్రీలు మేడలపైకెక్కి యత్యుత్కంఠతతోఁ జూచుచున్నారని ఫలితార్థము.

తా. నలరాజు దమయంతితోఁ బురిని బ్రవేశించునప్పు డాపురమందలి చంద్రశాలలు దమయంతిం జూడఁ గుతూహలముతో చంద్రశాలనధివసించిన స్త్రీలవదన చంద్రబింబముల సంబంధము గలవగుటచే సార్థకముయ్యె. అలం. నిరుక్తి. రూపకము.

తే. ధరణినాథాననేందు సుధారసంబు

సాధజాలమృణాళికాజాలకముల

మత్పలాక్షీకటాక్ష నీలోత్పలములు

ప్రేమమున దప్పివ్రావంగఁబీల్చికొనియె.

22

టీ. ఉత్పలాక్షి ..త్పలములు—ఉత్పలాక్షి = స్త్రీలయొక్క, కటాక్షనీలోత్పలములు = కడకంటి చూపులనెడి నల్లఁగలువలు, సాధ...జాలకముల—సాధ=మేడలందున్న, జాల=కిటికీలనెడి, మృణాళికా=తవ్వితూండలయొక్క, జాలకముల=రంధ్రములచేత, ధరణి...రసంబు—ధరణినాథ = నలునియొక్క, ఆన సేమ=ముఖచంద్రుని సంబంధమును, సుధారసంబు = అమృతరసమును, ప్రేమమున=అధికావరముతో, దప్పి, పోవంగ=దాహమునశించునట్లుగా-త్పస్తీదీక్షుపట్లుగా ననిభావము. పీల్చికొనియె=త్రావెను. కలువలు నీటి యుపరిభాగమున పర్తిల్లుచున్నను, సరంద్రములయిన నాళములమాలమున జలమును పలయునంత పీల్చికొని తమమక్కత్వమును దొలగించుకొనును. మళియు బాగులు వప్పిగొన్నప్పుడు దూరమందున్న జలమును గమలనాళమును నోటనుంచుకొని దాని రెండనకొనగటనుంచి జలము పావముచేయుదురు. అట్లే యాపురస్త్రీల సేత్రములు నలునఁజూచి చాలకామగుటచే వద్దగృహమందధికమతూహలులయి దూరమందున్న నలుని ముఖసౌందర్యామృతమును గననికాకాంతిరూపముగ నాళములచే దనివిదీక్షఁ గ్రోలుచున్నవని భావము. ఇట్లు స్త్రీలు కేలయు కాతుకముతో నే చూచుచున్నారు. కాన నారి చూపులు తిన్నఁగా బ్రసరించిన నాళములనుట యుక్తము. స్త్రీలు నలుని సావరముగాఁ జూచుచున్నారని ఫలితార్థము. అలం. రూపకము.

వ. అప్పుడు.

సీ. నిరుపమాన స్వయంశ్రవణ హోత్సవమును
 మధుపర్కసత్కారశ్రవణశ్రవణము
 గమనీయతరకరగ్రహణహోమంబును
 విహరణాగారప్రవేశవిధియు
 నుభయబంధుభుజిక్రియోపచారంబును
 బ్రాహ్మణికస్వస్తిభాషణంబు
 హరిణార్థసంభారశ్రవణి కాకృతియును
 సగరసంవేశనానందకళయు

తే. ననెడువృత్తాంతముల నొప్పశ్శాధిపచరిత
 మాదిమధ్యావసానంబు శ్రీలవధరించి
 యమరముఖులు గురియించిరలరువాన
 యిన్నిదినములు దారున్కిరయెఱుక పడఁగ.

24

టీ. నిరుపమానస్వయంశ్రవణహోత్సవమును = సాటిలేని దమయంతి నలునివరించుట యనెడి గొప్పయుత్సవమును, మధుపర్కసత్కారమంగళంబు = భీమరాజిచ్చిన వివాహసమయమందలి దధిమధుఘృతరూపమగు మధుపర్కసత్కారమనెడి మంగళకృత్యమును, కమనీయతరకర గ్రహణహోమంబును = మిక్కిలి మనోహరమైన వివాహకాలమునఁ జేయఁదగిన హోమమును, విహరణాగారప్రవేశవిధియు = సలదమయంతులు కౌతుకమందిరంబును బ్రవేశించుట యనెడి కృత్యమును. అనఁగా వివాహకాలము మూడురాత్రులును సంభోగాదుల విడిచి యొక్కచో దంపతు లిరువురు శయనింపవలయును. అందుచే సలదమయంతు లావిధిప్రకారము విహరమందిరమున బ్రహ్మచర్యవ్రతనిష్ఠులై శయనించిరి. విహరణాగార అనుపదముచే నీయర్థము తెల్లమయ్యె. ఉభయబంధుభుజిక్రియోపచారంబును = పెండ్లికరుదెంచినయిరువంకలచుట్టములు సంతృప్తిపూ.

ర్వకముగా భోజనంబులు సల్పుటయును, ప్రాప్తానిక స్వస్తిభాషణంబు=నిషధ
దేశమునకు దమయంతితో వెడలునప్పుడు తత్కాలమునకుఁ దగునట్లుగాఁ బురో
హితములు పల్కిన స్వస్తివాచకములును, హరజార్థ...కృతియును, హరజార్థ=
దమయంతి కరణమిచ్చుటకయి, సంభార=వివిధవస్తువులయొక్క, హరికాకృ
తియును=దెచ్చుటయు, నగరసంవేశనానందకళయు = నలరాజుతనపురమును
బ్రవేశించుటయందలి యానందాతిశయము, అనెడి వృత్తాంతములకే=ఈ మొద
లగు కథలచే, ఒప్పెడునధిపుచరిత్రము=ఒప్పుచున్న నలరాజుచరిత్రమును, అది
మధ్యావసానంబులు=మొదటను, మధ్యమును, సంతమునను, అవధరించి=పరికించి,
అమరముఖ్యులు = దేవతాశ్రేష్ఠులయిన యింద్రాదులు, ఇన్నిదినములు, తారు,
ఉన్ని=భూమికిఁ బై గానుండుట, ఎఱుకపడఁగఁ=నలాదులకుఁ దెలియునట్లు
గా ననిభాషము. అలరువాన=పుష్పవర్షమును, కురియించిరి.

తా. స్వయంవరమహోత్సవము, మధుపర్కగ్రహణము, వివాహహోమము,
కాతుకాగారప్రవేశము పెండ్లివారి భోజనములు నిషధదేశమునకు బయలువెడలు
నప్పుడు బ్రాహ్మణులు స్వస్తిచెప్పటయు నరణమిచ్చుటకు వస్తుజాతమును గొని
వచ్చుటయు నిషధరాజధానిక బ్రవేశించుట మొనలగు వృత్తాంతములుగల నలచరి
త్రము పరికించి యాచర్యులను జూచుచు నచ్చట నేయున్న ట్లందఱును దెలియు
నట్లు దేవేంద్రాదులు పుష్పవర్షము కురియించిరి.

తే. వికచపౌరాంగనాపాంగ శీవీక్షణములు

హర్షితామరకృతపుష్ప శీవర్షములును

గురియ, నృపవీధి నరిగి భూ శీవరుడు సొచ్చె

నీరజాక్షీసమేతుడై శీవిజగృహంబు.

25

టీ. భూవరుడు=నలుఁడు, నీరజాక్షీసమేతుడై=దమయంతి సంయుక్తుఁ
డై, వికచ...వీక్షణములు—వికచ = సంతసముచేచిపరికించిన, పౌరాంగనా=
పురస్త్రీలయొక్క, అపాంగవీక్షణములు=కడకంటిచూపుటను హర్షిత...వర్ష
ములును—హర్షిత=నలనిచరిత్రమునకు సంతసించిన, అమర=దేవతలచే, కృత=

వర్షింపఁబడిన, పుష్పవర్ష ములును=పూలవానలును, కురియన్=తనపైపట్టముగాఁ బడుచుండఁగా, నృపవీధిన్=రాజమార్గమునంబడి, అగ్ని, నిజగృహంబున్, చొచ్చెన్.

తా. నలరాజు గమయంతీ సమేతుడయి పురజనులు తన్నుఁ గుతూహల ముతోఁ జూచుచుండ దేవతలు సంతసముతోఁ బుష్పవర్ష ములు గురియింపఁగా రాజవీధిని బడి పోయి నిజమందిరము ప్రవేశించెను. అల. తుల్యయోగిత.

వ. అట విబుధులు వృథాప్రయోజనంబైన వసుధాధావనప్రయాసభేదం బనుభవించి పయోధిపాధస్తరంగంబులుం బోలె వచ్చి నత్రోవయ పట్టి మరలిరప్పడు. 26

టీ. అట విబుధులు=ఇంద్రాదిసురలు, వృథాప్రయోజనంబు=నిష్ఫలము, ఐన ...భేదంబు—ఐన = అయినట్టి, వసుధాధావన = భూమికి పరుగిడుటవలన గల్గిన, ప్రయాసభేదంబు=బడలికవలనఁ గల్గినదైనవ్యయము, అనుభవించి, పయోధిపాధస్తరంగంబులుంబోలెన్ = సముద్రతరంగములవలె, వచ్చినత్రోవయ, పట్టి మరలిరి, అప్పడు.

తే. స్ఫటికభూమిద్రములమీదఁ గ్ర బతిఫలించు

నర్కబింబంబులునుబోలె గ్ర నమరవగులు

కనకరథములమీద నాగకాళవీధిఁ

జారునై సర్గిక్రభాగ్రసౌష్ఠవమున. 27

టీ. అమరనరులు=ఇంద్రాదిదేవతలు, స్ఫటికభూమిద్రములమీదఁ=పటిక పురాలపర్వతములపై, ప్రతిఫలించు నర్కబింబంబులునుబోలెన్=ప్రతిబింబించు చున్న సూర్యమండలంబుల చందంబున, ఆకాళవీధిన్=గగనమార్గమునందు, కనకరథములమీదఁ=బంగారు రథములపై, చారు...సౌష్ఠమునన్—చారు మందరమయిన, నై సర్గిక=స్వభావసిద్ధమయిన, ప్రభాసౌష్ఠవమునన్ = కాంతి సౌందర్యముచే, మీఁది ఐదనముతో సంబంధము.

తా. ఇంద్రాది దేవతలు స్ఫటికపర్వతములపై ప్రతిఫలించుచున్న సూర్యుని బింబములవలె బంగారు రథములపై బ్రకాశించుచు, మనోహరమగు నైసర్గిక కాంతిసంపదతో. అలం. ఉపమ.

వ. చనునప్పుడు.

28

మ. మెఱుంగుండీగలచాయకేతనముగ్రోమ్మించారుపీతద్యుతిని
గొఱలంజక్రవిఘట్టనంబునఁబరిత్యుణ్ణంబులై మేఘముల్
పటియల్వాయఁగఁగింకిణుల్కొరయఁగాఁబాటెన్నభోవీధి న
త్తటి జుభాంతకుతేరు మాతలిక శాస్త్రస్తాశ్వవేగంబునన్ .29

టీ. అత్తటి = ఆకాశమున నట్లగునప్పుడు, జుభాంతకుతేరు = ఇంద్రుని రథము. మాతలి... వేగంబున — మాతలి = ఇంద్రసారథియొక్క, కశా = కొరడా లకు, త్రస్త = భయమందిన, అశ్వ = గుఱ్ఱములయొక్క, వేగంబున = జవముచే, మెఱుంగుండీగలచాయ = మెఱపుతీ వెలకాంతిచేత, కేతనము = ధ్వజము, గ్రోమ్మించారు = క్రొత్త కాంతులచే నొప్పు, పీతద్యుతి = పచ్చనివర్ణముతో, కొఱలంజ = ప్రకాశింపఁగా, చక్రఘట్టనంబున = చక్రసంఘర్షణముచేత, మేఘముల్, పరిత్యుణ్ణంబులై = నలగినవై, పటియల్ పాయఁగ = మ్రుక్కలై చెదఁపోవుచుండఁగా, కింకిణుల్ = చిఱుగంటలు, మొరయఁగా = ధ్వనిచేయుచుండఁగా, నభోవీధి = ఆకాశమార్గమున, పాటె = పర్వతము.

తా. మాతలికాఘాతమునకు భయమందిన యశ్వములు త్వరగాలాగుచుంటున్నట్లే ఇంద్రుని రథము గగనవీధియందు బర్వతము. అప్పుడు దానియందున్న కేతనము మెఱపుండీగల పచ్చనికాంతులతోగూడి మెఱపుఁదీవెవలె బ్రకాశించుచుండ చక్రసంఘర్షణములచే మేఘములు చూర్ణమై ఖండఖండములుగాఁ జెదరి పోవుచుండును. చిఱుగంటలు ధ్వనిచేయుచుండును.

తే. మాటిమాటికి నాకాశమండలమున

నవల నివలఁ బయోవాహన నివహమునకు

నమరనాథరథాలంబి శ్చ యైనధనువు

భాసురస్ఫూర్తి విభ్రమా భరణమయ్యై.

30

టీ. ఆకాశమండలమునక, పయోవాహనివహమునకున్ = మేఘముల సమాహమునకు, అలంక, ఇవలంక = రెండు సక్కలందును, మాటిమాటికిన్ = తఱచుగా, అమరనాథరథాలంబి-అమరనాథ = దేవేంద్రునియొక్క, రథ = రథమును, ఆలంబి = ఆశ్రయించియున్నది, యైనధనువు = అయినట్టి చాపము, భాసురస్ఫూర్తి = ప్రకాశించెడి ప్రతిబింబము, విభ్రమాభరణము = విలాసార్థమయిన యలంకారము, అయ్యై, అనగా నింద్రురథము గగనమండలముపైబోవు నప్పుడాయరసమున బద్ధమైన యింద్రచాపము మేఘసమూహముల కిరుచిక్కియలందును చఱచుచుగా నలంకారమై ప్రకాశించుచుండెనని భావము. మేఘముల కింద్రచాపమే యుత్కృష్టమగు నాభరణము కదా!

తా. స్వప్నము.

క. ధళధళమని జలములలో

బలరిపు వజ్రాయుధంబు శ్చ ప్రతిబింబింపన్

కెలకుల దండడిఁ దిరిగెడి

జలధరముల కపుడు కులిశ శ్చ సంగతి గలిగెన్.

31

టీ. జలములలోన్ = మేఘములందున్న నీటిలో, బలరిపు వజ్రాయుధంబు = దేవేంద్రుని వజ్రాయుధము, ధళధళమని, ప్రతిబింబింపన్ = ప్రతిఫలింపఁగా, కెలకులన్ = పార్శ్వములందు, దండడిన్ = తఱచుగా, తిరిగెడిజలధరములకున్ = తిరుగుచున్న మేఘములకు, అప్పుడు = అసమయమునండియు, కులిశ సంగతి = వజ్రాయుధసంబంధము, కలిగెన్ = అది మొదలుకొనియే మేఘములు వజ్రాయుధముగలవయిన వెనుచున్నవని భావము.

తా. ఇంద్రుడట్లు పోవుచుండఁగా నతనిచేతనున్న వజ్రముమేఘముల జలములోఁ బ్రకాశింపఁగా నప్పటినుండియు నవి సవజ్రములగుచున్నవి. అలంకృత్యేత్.

తే. వర్జితం బై ససావర్ణి వంశమునకుఁ
బట్టుగొడుగు నయంభోజ శబాంధవునకుఁ
గూడ నేతెంచు గారావుఁ గొడుకుచేతి
దండ మవ్వేళ నాలంబ శ దండమయ్యె.

32

టీ. వర్ణి తంబు = నుతింపఁబడినది, విససావర్ణి వంశమునకుఁ = అయినట్టి సావర్ణి యనుమనువువంశమునకు, పట్టుగొడుగు = దానివలె రక్షకుఁడయినవాఁడు, విసయంభోజ శబాంధవునకుఁ = అయినట్టి సూర్యునకు, అనఁగా సావర్ణి వంశమునకు మూలకర్తయని భావము. ఉదయాస్తమయములందు సమానవర్ణముగలవాఁడు కాన సూర్యుఁడు సవర్ణుఁడనఁబడును, సవర్ణునకు మారుఁడు సావర్ణి యనఁబడును, వానివంశమునకు సూర్యుఁడు మూలపురుషుఁడై వర్తించుచున్నాఁడని యర్థము. మఱియు సావర్ణి వంశమునకుఁ గులక్రమాగతమయి రాజచిహ్నమైన ఛత్రమగుచున్నాఁడని రెండవయర్థము. కావున, గూడఁ = దాపుగా, ఏతెంచు గారావుకొడుకుచేతి దండము = పచ్చుచున్న పద్మకొడుకయిన యమునిచేతిలోనున్న దండము, అవ్వేళఁ = అయిన డి. 3. 8. 3 మార్గమునఁబడి పోవుచున్నప్పుడు, అలంబదండము = చేతనూనెడి కామ, అయ్యె, సావర్ణి వంశ్యులకు ఛత్రమయిన సూర్యసిక్రియముని చేతనున్న దండము కామ యయినట్లు ప్రకాశించెనని భావము. అయింద్రాదులు మేఘమండలము దాటి సూర్యమండలము సమీపించిరని ఘోషార్థము.

తా. ప్రశస్తమయిన సావర్ణి వంశమునఁబుట్టినవారికిఁ గులక్రమాగతమై సూర్యమండల రూపమునఁ బొల్చుఛత్రమునకు యమదండ మాలంబదండము వలెనొప్పెను. అలం. రూపకము.

ఆ. అధిక దూరమగుట శ నాకాశలక్ష్మికిఁ
గర్జపాశమగుచుఁ శ గరము ప్రేలిచె
దివ్యభవ్యకాంతి శ దేదీప్యమానమై
పాశపాణిపాణి శ పాశవల్లి.

33

టీ. పాశ...వల్లి — పాశపాణి = పరుణునియొక్క, పాణి = చేతియంద

పాశపల్లి = లతపంటిపాశము, దివ్య... మానమై—దివ్య = దేవతాసంబంధియగు, భవ్య
= ఉత్తమమైన, కాంతి = శోభచే, దేదీప్యమానము, ఐ = ప్రకాశించుచున్నదై,
అధికదూరము = మిక్కిలిదూరమయినందున, అకాశలక్ష్మికి = దినమనెడిలక్ష్మికి, కర్ణ
పాశము = చెవి, అగుచున్ = ఒప్పుచు, కరము = మిక్కిలి, పాలిచేన్ = ఒప్పె
ను, పరుణపాశము దివమనెడి లక్ష్మికి గర్ణమువలె వెలయుచున్న దశభాషము.

తా. స్పష్టము. అలం. రూపకము.

తే. పరివహస్కంధమారుతా శ్చ స్ఫాలనమున

వీతిహాశ్చ తుండు నర్తించునవిధము చూచి

భీమనందన నీతఁడు శ్చ పెండ్లియాడఁ

బోలునని యభ్రచరకోటి శ్చ బుద్ధిఁ దలఁచె.

34

టీ. అభ్రచరకోటి = దేవతాగణము, పరి... స్ఫాలనమున్ — పరిహా
మనెడి, స్కంధ = వాయుస్కంధపు, మారుత = గాలియొక్క, అస్ఫాలనము
న్ = తాకుటచే, వీతిహాశ్చ తుండు = అగ్ని, నర్తించువిధము = ఆడెడిరీతిని,
చూచి, న ప్రమారుతములు గగన మునవ్యాపించి సూర్యచంద్రాదుల కాధారభూ
తమగుచున్నదని పురాణప్రసిద్ధము. ఇంద్రాదిదేవతలు సూర్యాదిమండములను దా
టి వాయువునేడవకత్యక్తఁ బ్రవేశించినతోడనే యగ్ని విక్కిల్ ప్రజ్వలించుసా
గెను. అదిచూచి, భీమనందన = దమయంతిని, ఈతఁడు = ఈయగ్ని, పెండ్లియా
డఁ, పోలు = పరించెనుగాఁబోలు, అని, బుద్ధిన్, తలంచెను వాయువుతాకు
వలన నగ్ని, శ్వాలలచే నాడఁగాజూచి దమయంతి యితనివరించెగాఁబోలు లేని
చో నింతసంతోషముతో నర్తించునా అని దేవతలు బ్రమసిరి ఇంద్రాదులు
న ప్రమారుతములను గడచిరని ఫలితార్థము.

శా. ఓ ణీవల్లభముద్దుఁగన్నెనునుఁబ శ్చ ల్కుల్ గోలుకోలేమి ని
ర్వాణానందము లైన కీనులకుఁ దీత్రత్పాయంబు గంధర్వరా
దీప్తిగానాదమొకింత సమ్మదము గా శ్చ వింపంగ నింద్రాదిగీ
ఉత్సాహాధీశ చతుష్టయం ఒరిగె శ్చ దారావీధి దూరంబునన్.

టీ. ఇంద్రాదిగీర్వాణాధీశచతుష్టయంబు=ఇంద్రుడుడుమొదలయిన దిక్పాలురు నలువురు, త్రోజీచలభుముద్దుకన్నె=దమయంతియొక్క, సునుపల్కుల్=మృదువచనములు, క్రోలుకోలేమిక్=వినలేకపోవుటచే, నిర్వాణానందములు=నిప్పుత్తి చెందినూనందముకలవి. వినవీనులకుక్=అయినట్టిచెవులకు, తత్త్వాయంబు=దమయంతి పల్కులవంటిది, గంధర్వరాడ్యీణానాదము = గంధర్వశ్రేష్ఠులయొక్క, వీణాధ్వని, ఒకింతసప్తచము = కొంచెమానందమును, కావింపంగ్ = చేయంగా, తారావీధిక్ = నక్షత్రమార్గమున, దూరంబునక్ = దూరముగా, ఏగిరి, ఇంద్రాదులు సప్తమారుతములనుదాటి గంధర్వులుండెడి కక్ష్యనుజేతరని యర్థము. దమయంతి మృదు మధురవచనంబులు వినలేకపోవుటచే నానందరహితములయిన యింద్రాదుల వీనులకు గంధర్వులు చేయువీణానాదము కొంచె మానందమును గల్గించెనుట. గంధర్వుల వీణానాదమైనను దమయంతి పల్కులవలె బూర్ణానందము కలిగింపలేక పోయెనని చెప్పటచే నామెపల్కులు వీణాధ్వనిని మించుచున్నవని తెల్లమగుచున్నది.

తా. ఇంద్రాది దిక్పాలురాకాశమునబోయి పోయి సప్తమారుతములను గడచిపోవునపుడు దమయంతి పల్కులు వినలేకపోవుటచే నానందము లేని తమచెవులకు గంధర్వుల వీణానాదము దమయంతి పల్కులకు గొంచెమిడువచ్చుచు గొంచె మానందము కల్గింప వినుచుబోయిరి అలం. వ్యతిరేకము.

ఉ. చిత్తములోన బాహుకవరసించిన భోజనపాలకన్య స
త్యుత్తమరాజగూర్చిసుగీలూజటబొందిరియెంతయేనియుం
జిత్తములోన బాహుకవరసించిన నిర్మలతత్త్వవిద్యయ
త్యుత్తమశిష్యుగూర్చిసుగీడూజటబొందినయట్టిలాగునన్.

టీ. చిత్తములోనక్=మనమునందు, పాహుక = విడువక, వసించిననిర్మలతత్త్వవిద్య=నివసించియున్న స్వచ్ఛమైన యాధ్యాత్మికవిద్య, అనగా విద్యజ్ఞాన స్వరూపమయినది కావునను, జ్ఞానమాత్రనిష్ఠమైయుండును గావున దత్త్వవిద్య చిత్తమును బాహుకుండుట యుచితమే, అత్యుత్తమశిష్యుక్ = మిక్కిలి

యోగ్యుడయిన శిష్యుని, కూర్చి=పొందించి, గురుడు, ఊట= శిష్యుని, పొందినయట్టిలాగున=పొందినచందమున, సురలు = ఇంద్రాదిదేవతలు, చిత్తములోన= తమమనస్సులో, పాయక, పనించినభోజనపాలకస్థం = నివసించియున్నదమయంతిని, దమయంతిసౌందర్యాది గుణములకు మోహితులయి సంత తమామనే చిత్తంబులలో నుంచుకొనిరి. కావునదమయంతి వారిని తమలను బాయకుండెననుటయుచితమే, అత్తత్తమరాజు = మిక్కిలి యోగ్యుడయిన నలుని, కూర్చి=జతకూర్చి, నిరయేనియం=మిక్కిలి, ఊట=సంత సమును, పొందిరి. మొదట దమయంతిమోహితులయి స్వయంవరమునకేగినను, దమయంతికి నలునియం దనురాగమున్నట్లు తెలిసికొని నలునకిచ్చివేసి, తమపరిపలేదు గదాయని మచ్చరము సుంతేనియు లేనివారయి, యట్టియోగ్యులగు దమయంతి నలుని వశమయ్యెగదా యని విచారమునొంపక యింద్రాదులు మిక్కిలి సంతసించిరి. ఈచెప్పటచే నింద్రాదుల సద్గుణములు వెల్లడి యగుచున్నవి.

తా. తత్వవిదుడగు గురువు తన విషయము యోగ్యుడయిన శిష్యునకిచ్చి సంతసించినట్లు దేవేంద్రాదులు దమచిత్తమందున్న దమయంతిని నలునకిచ్చి వేసియానందించిరి. అలం ఉపమ.

సీ. పక్షులు చరియించు శ పక్షి నుల్లఘించి

ఘనములు దిరుగుమార్గంబు గడచి

విద్యాధరశ్రేణి శ విహరించుపథ మెక్కి

కరువలి యేగెను శ కక్ష్యసాచ్చి

గ్రహరాజు పాతెడుశుభంబు పథము దాటి

చుక్కలు వ్రేడతెంచుశ చక్కి వెడలి

చదలేఱుప్రపహించు శ చాయ యుత్తరియించి

ధ్రువమండలంబు వెండ్రిద్రోవనడచి

తే. యూర్ధ్వలోకంబునకు బోవుచున్నవారు

భీమభూపాలసుతమీడిన ప్రేమభరము
వీడియును వీడ కాత్త భావించువారు
వాసవుం డాది యైన గీర్వాణవరులు.

37

టీ. వాసవుండు, = దేవేంద్రుండు, అదియైన, గీర్వాణవరులు = సురశ్రేష్ఠులు, పక్షులుచరియించుపదవి = పక్షులుతిరుగుచుండెడి మార్గమును, ఉల్లంఘించి = దాటి, ఘనములు, తిరుగుమార్గము = మేఘమండలమును, కడచి, విద్యాధర శ్రేణి = విద్యాధరుల నెడి యొకతరగతి దేవతలు, విహరించుపథము = సంచరించెడి దారిని, ఎక్కి, కరువలి = గాలి, ఏగెడుకత్త్య = సంచరించెడి స్థలమును, చొచ్చి, గ్రహరాజు = గ్రహముల కధిపతియైన సూర్యుండు, పాశెడుఘంటా పథము = వర్తించుచున్న రాజమార్గమును, దాటి, చుక్కలు = నక్షత్రములు, పొడతెంచుచక్కి, అవగా నక్షత్రమండలముననుట, వెడలి, చురలేలు = ఆ కాశగంగ, ప్రవహించుచాయ = పాటుచున్న ప్రదేశము, ఉత్తరించి = దాటి, ధునిమండలంబు, పెంద్రోన, కడచి = భీమభూపాలసుతమీడి ప్రేమ భరము = దమయంతి మీచనున్న ప్రేమాతిశయమును, వీడియు వీడక, ఆ త్త = చిత్తములందు, భావించువారు = తలంచుచున్నవారయి, ఊర్ధ్వలోకంబు నకు = మీడిలోకమునకు, పోవుచున్నవారు. పోవుమండగా,

తా. స్వప్నము

మహాస్థగర. కని రంతంత న్నభోమాకీర్ణమున ఘనతమ

స్కాండ సందేహసంపా

దనలీలాజాగరూకా శతనువికటతెనూ

ధామధూమాయితంబు

వనరాశ్యంత స్తరంగ శధ్వనిసమధికదు

ర్వారకోలాహలంబు

జనసందోహంబు భూషాచ్ఛవిభగధగితా

శాకటాహోదరంబున్.

38

టీ. ఇంద్రాదిసురలు (అధ్యాహారము) అంతంతఁ = కొంతదూరములో, సభో
మార్గమునఁ = ఆకాశమార్గమునందు, ఘన...ధూమాయితంబుఁ — ఘన = సాం
ద్రమయిన, తమస్కండు = చీకటిగుంపేమోయినెడి, సందేహ = సంశయమును,
సంపాదనలీలా = సంపాదించుటయనెడి విలాసమునందు, జాగరూక = అప్రమ
త్తమైయున్న, ఆతను = విస్తారమయిన, వికట = విరుద్ధమై, తనూధామ = శరీర
రకాంతులచే, ధూమాయితంబు = పొగవలె నాచరింపఁబడుచున్నదియు, అనఁ
గాముందువచ్చుచున్న జనసమూహము దేహకాంతి చీకటులేమోయని భ్రాం
తిని బుట్టించుచు పొగగుంపులవలెగానవచ్చుచుండె నని భావము. వన...
కోలాహలంబుఁ — వనరాశి = సముద్రముయొక్క, అంత స్తరంగ = లోని
అలల, ధ్వని = చప్పుడుకంటె, సమధిక = అధికమైన, దుర్బార = వారింపఁదరము
కాని, కోలాహలంబుఁ = కలకలధ్వనులు చేయుచున్నదియు, అనఁగా సము
ద్రమధ్యమువలె దుర్బారధ్వనులు చేయుచున్నదని భావము. భూషా...దరం
బుఁ = భూషాచ్ఛవి = అలంకారకాంతులచే, ధగధగిత = ధగధగలాడింపఁ
బడిన, ఆశాఃటాహ = నిష్కండులయొక్క, ఉపరంబుఁ = మధ్యభాగముగల
దియు, అగు, జనసంహారంబు = జనసమూహమును, కనిరి = చూచిరి.

తా. ఇంద్రాది దేవతలట్లు చనిచని కొంతదూరమునఁ జీకటి గుంపులేమో
యనెడి సందేహము గల్గించు దేహకాంతులు గలిగి సముద్రమధ్యముకంటె
నెక్కుడుగా ధ్వనిచేయుచు నలంకారకాంతులచే దిక్కులవెలిగించుచు వచ్చు
చున్న జనసమూహమును జూచిరి. అం. రూపములు. ఉపమ.

తే. ఇరులు గవియుచు నేరాళ శ్ర మెట్టయెదుర

నల్లనల్లన నేతెంచె శ్ర నల్లమంది

గరిమ నాకాశచరుల కారకాశనీధి

గదలియెదురుగ వచ్చెనో శ్ర కాకయనఁగ.

89

టీ. ఏరాళము = అధికమైన, నల్లమంది = నల్లనిశరీరములుగలజనసమూహము,
ఇరులు = చీకట్లను, కవియుచుఁ = వ్యాపింపఁజేయుచుఁ, ఆకాశనీధి = ఆకా

శమండలము, కదలి, గరిమణ్ = గౌరవముతో, అకాశచరులకున్ = ఇంద్రాదిదేవతలకు, ఎదురుగన్ = అభిముఖముగా, వచ్చెనో, కాక = వచ్చినది కాబోలును, అనగన్ = అనునట్లుగా, ఎట్టయెదురన్ = కట్టెదుటికి, అల్లనల్లనన్ = మెల్లమెల్లగా, ఏతెంచె.

తా. నల్లనిశరీరకాంతులుగల పెద్దజనసమూహము చీకట్లవ్యాపింపఁ జేయుచునింద్రాదుల యెదుటికి వచ్చెను. అజనసమూహము గగనచరులయిన యింద్రాదులను నెదుర్కొనటకై సశరీరమైవచ్చిన గగనమండలముననట్లు ప్రకాశించెను. అలం = ఉత్పేక్ష.

వ. అజనసమూహంబు ముండట

40

నీ. రతిదేవి నెవ్వీగు శరారాపుఁజన్నులు

గడకన్నులకు నింపు శి గడఁకొలుప

గుడుసైన పూవింటి శి గూడి కమ్మితువు

కటకాముఖపుఁగేల శి గరముమెఱయ

గటిమండలంబుపైఁగనకంపుఁ జెఱఁగుల

జలుఁగుఁబచ్చనిపట్టుఁగి జేల మమర

నాలీఢపాదవిరన్యాసంబు శృంగార

వీరాద్భుతములకు శి విఁదుసేయ

తే. జన్మిచిగురాకుఁ జేర్చోలఁగి జేతఁ బట్టి

పేరుటామనిరాచిల్క శి తేరునడుప

నుక్కడీడయి యేతెంచె శి నుక్కుమిగిలి

కలికి గారాపుఁ జెలికాఁడు శి కలికిచురుఁడు.

41

టీ. కలికిగారాపుచెలికాఁడు = కలిపురుషునకు అనుఁగుఁ జెలికాఁడయిన, కలికిచురుఁడు = మనోజ్ఞాకారముగల మన్మథుఁడు, రతిదేవి... చన్నులు - రతిదేవి = రతిదేవియొక్క, నెవ్వీగు = మిక్కిలినిక్కియున్న, శరారాపు = ఒండొంటితోవారనికొనుచున్న, చన్నులు, కడకన్నులకున్ = కటాక్షములకు, ఇంపు = నం.

తనమును, గడలుకొలుప = పుట్టించుచుండగా, గుడుసు = చక్రాకృతిగాను
 న్నది, విసపూరింప = అయినట్టి పుష్పచాపమును, కూడి = కలిపి, కన్నుని
 తూపు = సువాసనగల బాణము, కటకాముఖపురగల = బొట్టవ్రేలిని, చూపుడు
 వ్రేలిని, నడిమివ్రేలిని గలిపి, యనామికా కనిష్ఠములను గొంచెమువంచి పట్టిన
 యాకారవిశేషముగల చేతియందు, కరము = మిక్కిలి, మెఱయ = ప్రకాశిం
 పగా, అనగా నభినయాదులందును బాణమును సంధించి యాకర్షించునపు
 డును నలగువృత్తగణితమధ్యముల నేకముగాజేసి యనామికాకనిష్ఠముల గొంచె
 మువంగునట్లుగా జేయింతురు. అట్లుపట్టుటకు గటకాముఖమనికేరు.
 కటిమండలముకై = మొలయందు, కనకంపుచెఱుగుల = కనకమయుములయిన
 యంచులుగల, జిలుగు = సన్నని, పచ్చపట్టుచేలము = పసుపుపచ్చపట్టువస్త్ర
 ము, ఆమర్ = ఒప్పుచుండగా, అనగా బంగారునరిగించు కొనలుగలపచ్చని
 పట్టువస్త్రము మొలయందొప్పుచున్నదని భావము. ఆలీఢపాదవిన్యాసంబు =
 ఆలీఢముగానుంచిన పాదము, ఆలీఢమనగా యుద్ధమందు విలుకాడు కుడి
 కాలువంచి యెడమకాలిపైనువలడుట, అదియైదువిధములు. ప్రత్యాలీఢము,
 ఆలీఢము సమపదము, వికాఖము, మండలము, అని వీరిలో నాలీఢముగా
 నులువలడినవాడనిభావము. శృంగార వీరాద్భుతములకు = శృంగారరస
 మునకు, వీరరసమునకు, అద్భుతరసమునకును, విందుచేయ = కల్గించు
 చుండగా, మన్మథుడట్లునిలుచుట శృంగారాదిరసములను సూచించుచున్న
 దని భావము. చిన్నిచిగురాకు చేర్కొల = చిన్నపల్లవి మనెడి చుకును,
 చేతలబట్టి, కేరుటామని = ప్రధిచెందినవనంతుడు, రాచిల్క శేరు = రాచిల్క
 యనెడిరథమును, కడవ = నడిపించుచుండగా, ఉక్కు = శౌర్యము, మిగుల =
 అతిశయింపగా, ఉక్కుడీడయి = కూర్చున్న, ఏతెం = వచ్చెను.

తా. ఆజనసమూహము ముందట కలికి హితుడయిన మన్మథుడు రతీ
 దేవి నిక్కుగుబ్బల గడకన్నలలో జూచి యానందించుచు, కటకాముఖ
 ముగానుంచిన చేతియందు వంగిన వింటగూర్చిన బాణము ప్రకాశించుచుండ
 గా మొలయందు బంగారుటండులు గల పచ్చపట్టు చేలమువిరాజిల్లుచుండ

మోక్షరించి నిలువబడి శృంగారవీరాద్భుతరసములు జనింపజేయుచు, చిగురకాకి గుఱుకుచేత బట్టి నసంతుడు నడుపుచున్న రథముపైగూర్చుండి కూరుడయి ఎచ్చుచుండగా నతని జూచిరి.

ఉ. చీ కటితప్పనం బరుల శి చేడియలకారమింప దూతికా
లోకముమాట తీపులకు శి లోపశి భీత్యభిమానలజ్జలక
బోకడఁబెట్టి ప్రాణమొక పోకకుఁగై కొనకుండు సాహసుల్
వైకొనిచేరితన్నభయపార్శ్వములందునుభక్తిగొల్చిరాన్.

టీ. చీకటితప్పనం = జారత్వముచే, పరులచేడియలకారమింప = పరస్త్రీలను, రమింప = కూడుటను, దూతికాలోకముమాటతీపులకు = దూతికలుపలికెడి మధురవాక్యములకు, లోపశి = లొంగిపోయి, భీత్యభిమానలజ్జలక = భయమును, గౌరవమును, స్త్రీను, పోకడఁబెట్టి = విడిచిపెట్టి, ప్రాణమొకపోకకుఁగై = ప్రాణమునుపోకింతెనను, వైకొనికూడుసాహసుల్ = సరకుఁగొననియట్టి, సాహసముగల కాముకులు, వైకొని = అతిశయించి, చేరి = సమీపించి, ఉభయపార్శ్వములందును = రెండుప్రక్కలను, భక్తికొ = భక్తితో, తన్నుకొ, కొల్చిరాన్ = నేవించి ఎచ్చుచుండగా, అనిపైపవ్యయతోనవ్వయును.

తా. దూతికాజనులు పలికెడి మధురపదములు విని జారత్వముచే బరస్త్రీలతో లొంగింపనమకట్టి భయమును, గౌరవమును, స్త్రీనువిడిచి ప్రాణత్యాగమును నైతిములక్ష్మిపెట్టి సాహసముగల కాముకులు తన్నిరుశలంకులఁగొల్చినప్పుచుండగా.

తే. బుద్ధదేవపరిస్పర్శ శి బోలె దాల్చె
లోకజిద్భాస మెవ్వోడు శి లోక మెఱుంగ
నీశ్వరునిమోదఁ గలిగిన శి యీర్ష్యబోలె
నతనుఁడై యేలె నెన్వఁ డీరయభలజగము.

43

టీ. ఎవ్వోడు = ఏమన్నప్పుడు, లోకము, ఎఱుంగ = లోకము తెలిసికొను నట్లుగా, బుద్ధదేవపరిస్పర్శ = పోలె = తనశత్రువయిన బుద్ధదేవునియందలి పోటి

చేతనువలె, లోకజిచ్ఛావము=లోకమును జయించెడి ధర్మమును, తార్చ్యే = వహించెను, అనగా “మారజిచ్ఛోక జిజ్ఞాసః” అను నభియంతోక్తిహాప్సనఁ దన్ను జయించిన బుద్ధునకు లోకజిత్తను నామముకలదు. గాఢునఁ దన శత్రువుమీఁది కోపచేతనువలె మన్తఘోషుడు దానుగూడ లోకమును జయించి లోకజిత్తను నామమును వహించుచున్నాఁ డని భావము. మన్తఘోషుడు స్వభావసిద్ధముగా లోకజిత్తైయుండఁగాఁ దనశత్రువు మీఁది కోపముచేతఁ గాఢోలు నితఁ డట్లయ్యెనని యుత్పేక్షించెను. ఎవ్వఁడు=ఏమదనుఁడు, ఈశ్వరునిమీఁదఁ = శంకరునిపై, కలిగినయీర్ష్య, పోలె = సంభవించిన యీసుచేతనువలె, అతనుఁడై=అశరీరియై, ఈయభిలషగము = ఈప్రసంగమునంతను, ఏలె = పాలించెనో, మన్తఘోషుడు శంకరునికోర్కీధాగ్ని చేదగ్గుండయి యశరీరుడయ్యె, అయినను స్త్రీపురుషులకు మనోవికారము కల్గించి సమస్తజీవులఁ బుట్టించి జగత్కర్తయుగుచుండెను. ఈశ్వరుఁడు జగత్కర్తయనియు, నశరీరఁ డనియు సిద్ధము. కావున మన్తఘోషుడు తన శత్రువునకు శంకరుని మీఁది కోపము చేతనువలె నతను జగత్కర్తృశబ్దములను దాల్చుచున్నాఁడని యుత్పేక్షించె.

తా. ౧ శార్థము. అలం. ఉత్పేక్షలు రెండు.

ప. అన్తుదనుండు త్రిభువనైకవీరుండు నానీరగతుండై నభోమండలంబున గండుమీనుపడఁగ పాలుపారఁ జగురుజగజువు గొడుగునీడ వాడని వనమాల వక్షస్థలంబున క్రాలరతియును దాను నేతెంచిన.

44

టీ. అన్తుదనుండు=అట్టిమన్తఘోషుడు, త్రిభువనైకవీరుండును=మజ్జగంబులలోను ప్రధానవీరుడయిన వాఁడును, నానీరగతుండును=నేనాముఖమును బొందినవాఁడునువి, నభోమండలంబున, గండుమీనుపడఁగ=మీనధ్వజము, పాలుపార = అందముగాఁ గదలుచుండఁగా, చిగురుజగజంపు గొడుగునీడ = చిగురులనెడి జాలరులు గల గొడుగుయొక్క నీడయందు, వాడనివనమాల = వాడిపోని వనమాల, వక్షస్థలంబున, క్రాల = ప్రకాశింపఁగా, రతియును తాను ఏతెంచిన.

తే. నలునిఁజూచిన పిదప మనస్సఘనిఁ జూడ
నాకినిలయుల నయనంబు శ్రీ లోఁకిలిం చె
నయ్యురోచక మమరవై శ్రద్ధ ద్వయంబు
దీర్పజాలునొ చాలదో శ్రీ తెలియరాదు.

45

టీ. నలునిఁ = నలరాజును, చూచినపిదప, మన్తఘనిఁ, చూడఁ = చూడఁ
గా, నాకినిలయులనయనంబులు = దేవేంద్రులు సేత్రములు, ఓఁకిలిం చెఁ =
రోతఁ చెందెను, అమరవై ద్యద్వయంబు = అశ్వీకుమారులు, అయ్యురోచకము =
ఆరోతను, తీర్పఁ = తొలంగించుటకు, చాలునో, చాలదో, తెలియఁ, రాదు =
ఎఱుగఁజాలము. అరఁగా లోకములో నతి మధురపదార్థములను దిని పిమ్మట,
నేరుచ్య పదార్థమును దిన్నను నోటికిరోత గలుగును. అట్టిరోత మఱి
యొకమందు నేసికొన్నప్పుడే పోవును. అట్లే నలుఁ జూచిన కన్నులు మన్త
ఘనిఁజూచి రోతఁ చెందెను. అట్టి రోతను నశ్వదేవతలయినను దీర్పజాలుదు.
రోతదో తెలియదనిభావము. ఈ చెప్పటచే నలుఁడు మన్తఘనికంఠెను మిక్కిలి
చక్కని వాఁడని భావము.

తా. గతార్థము.

సీ. కట్టెలు సెరల దీర్చ విలోచనంబుల

కడల నన్నిన్నులింగంబు లురల

బృంభించి మిగులంగఁ శ్రీ జేవుటిం చెడుమేనఁ

బ్రసవ్యజలముఁ గంఠపంబుఁ బొడమఁ

గుటిలమై చిమ్మచీకటి సంఘటించుచు

నిటలభాగమున భూకృతి నటింప

నత్యంతగాఢదంతావ్రవీడనమునఁ

సొట్టవాతెఱు సత్తురొట్టిపడఁగఁ

తే. గటము లదరంగ మీసాలు శ్రీ గత్తరిల్లఁ

గంతకుహరంబునందు హుంకార మెసఁగ

నింగినేలయుఁదాటింప నంగలించు

పగిది నేతెంచెఁ గ్రోధంబుగగనవీధి.

46

టీ. క ట్టెఱ్ఱ...కడలక - క ట్టెఱ్ఱ = మిక్కిలియెఱ్ఱని, సెరల = రక్తరేఖలు
 గల, దీర్ఘ విలోచనంబులకడలక = దీర్ఘములైన నేత్రములయొక్క యంతము
 లందు, అగ్నిస్ఫులింగంబులు = అగ్నికణములు, ఉరలక = ఒలుకుమండఁగా,
 జృంభించి = ఆవులించి, మిగులంగక = మిక్కిలి, జేవునించెడు మేనక = ఎఱ్ఱవాడిన
 శరీరమునందు, ప్రస్నేహజలము = చెమ్మటలును, కంపంబు = వణకును, పొడమక =
 జనించుచుండఁగా, కుటిలమై = వక్రమై, చివ్వుచీకటి = దట్టమున యుంధకార
 మును, సంఘటించుచుక = సమకూర్చుచు, భూమి = బోమముడి, నిటలభాగము
 నక = నొసటియందు, నటింపక = నృత్యము చేయుచుండఁగా, అత్యంత...పీడన
 మునక - అత్యంత = మిక్కిలి, గాఢ = తీవ్రమయిన, దంతగ్రపీడనమునక =
 పంటికొనయందలి పీడచే, సొట్టవాతెఱ్ఱ = నొక్కులువడిన పెదవియందు,
 నెత్తురు = రక్తము, ఉట్టిపడఁగక = పైకివచ్చుచుండఁగా, కటములు = దవడలు,
 అదరంగక = నలించుచుండఁగా, మీసాలు, కత్తరిల్లక = చెదరుచుండఁగా,
 కంతకుహరంబునందుక = కంతబిలమునందు, హుంకారము = హుంకృతిధ్వని,
 ఎసఁగక = ఒప్పుచుండఁగా, నింగి, నేలయుక = భూమ్యాకాశములు, తాటిం
 పక = కొట్టునట్లుగా, అంగలించుపగిదిక = ఉత్సాహముచూపించునట్లు, గ్రో
 ధంబు = కోపము, గగనవీధిక = ఆకాశమునందు, నేతెంచెక = వచ్చెను.

తా. మిక్కిలి యెఱ్ఱని రేఖలచే విలసిల్లు నేత్రాంతములం దగ్నికణములు
 రాలుచుండ, నావులించుటచే మిక్కిలి యెఱ్ఱవాడిన శరీరమునందుఁ జెమ్మట
 లును, గంపమును గల్గుచుండఁగా, నొసటియందు బోమముడి మిక్కిలి వంకర
 గానుండి గాఢాంధకారములఁ గల్గించుచు నటించుచుండఁగా, మిక్కిలి గాఢ
 ముగాఁ గొఱుకుటచేత, నొక్కులువడిన పెదవియందు, నెత్తురుగాఱుచుండ,
 దవడలునలించుచుండఁగా, హుంకారము చేయుచు, భూమ్యాకాశములు
 ముట్టునట్లు ఉత్సాహము చూపుచుఁ గ్రోధంబు గగనమండలమునుండి పఱ
 తెంచెను. అలం. ఉత్పేక్ష. అతిశయోక్తి.

సగృర. ఆక్రోశాక్రోశః ఘోషం శబ్దం వికటకతో

రాట్టహాసోద్భటంబై

వక్రభ్రానల్లరీసం శవలనభయదమై

స్ఫారనిశ్వాసధారా

చక్రంబై రక్తరూక్షేక్షణ మయి విగత

తౌంతియై నిర్దయంబై

యాక్రోధం బభ్రవీధిః హతగతి నమృతా

హంరులః ధిక్కరించెన్.

47

టీ. ఆక్రోశ...ఘోషంబయి - ఆక్రోశ = ఒక క్రోశదూరముదాక విస
వచ్చెడి, ఆక్రోశఘోషంబయి = తిట్లఘోషముకలదై, వికట...దృటంబై -
వికట=విరుద్ధమును, కతోర=దుస్సహమైనదియు, నగు, అట్టహాస = పెద్దనవ్వు
చే, ఉద్భటంబై=భయంకరమైనదై, వక్ర...దమై-వక్ర=కుటిలమైన, భ్రాన
ల్లరీ=లతపంటి కనుబొమయొక్క, సంవలన=తిరుగుటచే, భయదంబై=భయ
మునిచ్చుచున్నదై, స్ఫారనిశ్వాసధారా = స్ఫార=స్థిల్లుచున్న, నిశ్వా
సధారా = ప్రవాహరూపమయిన నిట్టూర్పుగాలియొక్క, చక్రంబై=సమూహ
ముకలదై, రక్తరూక్షేక్షణమయి=ఎఱ్ఱని వికృతములయిన చూపులుగలదయి,
విగతతౌంతియై=పోయినయోర్వగలదై, అనగా నోర్వలేనిదని భావము. నిర్ద
యంబై=వయావీరహితమై, యాక్రోధంబయి=వెనుకఁబడించిన క్రోధము, హతగ
తి=బలపతనముగలదై, బభ్రవీధిః=ఆకాశవీధియందు, అమృతాహంరులః
అమృతమే యాహరముగాఁ గలవానిని-దేవతలననట, ధిక్కరించెన్=తిరస్క
రించెను.

తా. దూరముగా వినఁబడునట్లొక్కఁడుగా ధ్వనిచేయుచు దుస్సహ
మును వికటమునైన పెద్దనవ్వుచే భయంకరమై, కుటిలమయిన బొమముడి
యొక్క తిరుగుటచే భీకరమై, విస్తారముగా నిట్టూర్పుగాలులఁబుచ్చుచు నెఱ్ఱని
వికృతములయిన చూపులుగలిగి, యోర్పులేనిదయి దయారహితముయి బలా
త్కారముతో యాక్రోధ మింద్రాదుల కాకనమునఁ గానవచ్చెను.

ఉ. ఈసునఁబుష్పసాయకుని ర యేటునకుంగడు దూరమైనదూ
 ర్వాసుని నెమ్మనఁబునఁదిరంబుగ మన్నెము దన్ని రాజ్య సిం.
 హాసనమెక్కకుండఁ దను ర నాఁగినక్రోధముఁ జూచి భీతిమై
 వాసపుడొయ్యనొయ్యనట్రవాలిచెఱెప్పలువేయుఁగన్నులన్.

టీ. ఈసున = వైరముచే, పుష్పసాయకుని యేటునకు = మన్నఁగుని
 బాణఘాతమునకు, కడుక్ = మిక్కిలి, దూరము = లొంగనివాఁడు, అనఁగాఁ
 గామునికి వశముగానివాఁడు, మనదూర్వాసుని నెమ్మనఁబున = రుఁకునియపరా
 వతారమయిన దూర్వాసునియొక్క హృదయమునందు, తిరంబుగ = నిలుకడఁ
 గా, మన్నెముదన్ని = రాజ్యమేలుచు, అనఁగాఁ గాముప్రవేశమునేరని దూ
 ర్వాసుఁడు కామునిజయించి, వర్తించినట్టును మిక్కిలి యధికమగు కోపముగల
 వాఁడనియు లోకవిదితము. రాజ్యసింహాసనము = స్వర్గరాజ్య సింహాసనమును,
 ఎక్కకుండ = అధిష్ఠింపకుండ, అఁగినక్రోధము = ఇంద్రునిల్పఁజాలినకోపము.
 ను, చూచి, భీతిమై = భయముచే, వాసపుడు = ఇంద్రుఁడు, ఒయ్యనొయ్య =
 మెల్లమెల్లగా, వేయుకన్నుల = వేయు నేత్రములందును, శోషలు, అఱవ్రా
 లిచెఱ = సగముమూసికొనెను, దూర్వాసుఁడు కోపమున కునికిపట్టగుటచేత నే
 యతనికిఁ ద్రిలోకములును భయపడుచుండు, ఒకప్పుడింద్రుండు దూర్వాసుడిచ్చిన
 పుష్పమాలికను వైరావతముక్రిందపైచి త్రొక్కఁగా నా బూషి రాజ్యభ్రష్టుఁ
 డగునట్లు శపించెనన్నకథ యిట ఊహ్యము. ఇంద్రుఁడు దూర్వాసుని మనసున
 నుండి తన్న రాజ్యభ్రష్టునిఁ జేయించినట్టిక్రోధమును జూచి భయముచేఁ
 గన్నులు మూసికొనెను.

తా. కామునికి వశముగాని దూర్వాసునిఁ దానువశము గావించికొని యతని.
 మనంబున నిలుకడగానుండి తన్న రాజ్యభ్రష్టునిఁ జేసిన కోపమును జూచి.
 ఇంద్రుండు భయముచేఁ గన్నుల నిమిలించెను.

తే. మండునట దాను హృదయమర్రములఁ దవిలి
 కన్నుఁగవ నంధకారంబు ర గవయుటెల్లు

రాగమొసరించు నటతా విరక్తియెట్లు

తనప్రభావంబు క్రోధంబు శతాన యొలుగు.

49

టీ. తాను=ఆకోపము, హృదయ మర్చులక=హృదయములను, మర్చస్థానములను, తవిలి=చొచ్చి, మండునట=ప్రశ్నలించుచుండునట, కన్నుగవక=నేత్రద్రవ్యమునందు, అంధకారము=చీకటి, కవయుట, ఎట్లు=వ్యాపించుట యేరితిగా నగును, అనగా జ్ఞులలు ప్రకాశించునప్పుడు చీకటియుండుటయ సంభవము, అట్లుండఁ గ్రోధాగ్నిజ్వాల మండుచున్నను గన్నులకుఁ జీకట్లు క్రచ్చుటయెట్లని విరోధము. విస్తారముగాఁ గోపము విజృంభించినప్పుడు, కన్నుగానక గ్రడ్డివానివలె నయుక్తకార్యము లాచరించును గానఁ గ్రోధావిప్లవమన స్కృంకేమియుఁ దెలియనని చెప్పటచేఁ బరిహారము. క్రోధంబు, రాగము=అనురాగమును, ఒనరించునట=కల్పించునట, తా, విరక్తియెట్లు=రాగములేని దగుటయెట్లు, అనురాగము కల్పించున దనురాగము లేక పోవుట యెట్లని విరోధము, కోపముచెచ్చినప్పుడు శరీరమెఱ్ఱఁబడును, సమస్తవస్తువులను నిరసించి విరక్తిపూనును కానరాగము గల్గించునది రాగములేనిదెట్లగునన్న వాక్యమునకుఁ గోపమున శరీరాదులందెఱ్ఱఁ దనమును గల్గించి తక్కిన వస్తువులందు విరక్తిని బుట్టించునని చెప్పటచేఁ బరిహారమగును. క్రోధంబు, తనప్రభావంబు=తనశక్తి, తాన, ఎఱుగుక=తానే తెలిసికొనును, ఇట్టి విరుద్ధ ధర్మములు గల్గివర్తించు క్రోధ శక్తి నెవ్వరును దెలిసికోలేరని భావము.

తా. గతార్థము. అలం. విరోధాభాసము.

మ. భ్రుకుటీకాల భుజంగ రాజతరుణి శి ఘాతాకరశంకావహా

ధినిశ్వాస సమీరణధ్వనులు సం శీతైర్గ్రదంతావళి

శకలీభూతనిజాధరోష్ఠరుధిర శి స్రావప్రతిద్వంద్వర

క్షకటాక్షుల్ దన పారిపార్శ్వకులుగాదర్శంపుఁ బెప్పేర్పడన్.

టీ. భ్రుకుటీ...ధ్వనులు—భ్రుకుటీ=బొమయడి యనెడి, కాలభుజంగరాజతరుణి=నల్లనిభుజంగ కన్యకయొక్క, ఘాతాకర=ఘాతాకరధ్వనులనెడి, శం

క=సందేహమును, అవహ=కలిగించెడి, అధికశ్వాస = నిట్టూర్పులయొక్క, సమీరణ=గాలియొక్క, ధ్వనులు=నినాదములు గలవాడును, అనగా ఆక్రో ధమునకు సేవకులయిన జనులుచేయుచున్న ధ్వనులు దనబామముడియనెడి నల్ల త్రాచుయొక్క పూతకార ధ్వనులనెడి శంకను గల్గించుండెనని భావము. తీ త్వా...కటాక్షుల్—తీక్షణ=వాడియైన, అగ్రదంత=దంతాగ్రములయొక్క, అవలీ =పంక్తిచే, శకలీభూత=చూర్ణముగాఁ జేయఁబడిన, నిజ=తనయొక్క, అధ రోష్ఠ=పెదవియొక్క, రుధిరస్రావ=రక్తస్రావముయొక్క, ప్రతిద్వంద్వ=సా మ్యముగల, రక్త=ఎఱ్ఱని, కటాక్షుల్=కడకన్నులు గలవారు, ఆక్రోధమును గొల్పుచున్న సేవకుల కడకన్నులు సంతతమును దంతాగ్రములచేఁ జూర్ణము గాఁ జేయఁబడిన పెదవియొక్క రక్తస్రావమును కీడుపచ్చుచుండెనని భావము. అటువంటిజనులు, తనపారిపార్శ్వకులు=తనయనుచరులు, కాఁ=అగుచుండఁ గా అనగా గ్రోధమును వహించి మిక్కుటముగా ధ్వనులు సల్పెడివారును దంతదవ్వుమయిన పెదవి నెత్తురువలెఁ గన్నులుగలిగివారనగు జనులు దన్నుఁ దాసులయి కొల్చుచుండఁగా, దర్పంబుపెంపు=గర్వాతిశయము, ఏర్పడఁ = స్పష్టమగునట్లుగా, పైవచనముతో నన్వయము.

తా. శోపావిప్త మనమ్ములై బామముడినేసి సర్పములు పూతకరించినట్లు ట్టూర్పులను విడుచుచు నెక్కుడుగా ధ్వనిజేయుచు దంతాగ్రములతో పె దవిగఱచుచు నెఱ్ఱని సేత్రములుగలవారై యున్న జనులు తన్నుఁగొల్చుచుండఁగా.

వ. ఇ ట్లేతెంచె ననంతరంబ.

51

తే. హస్తములు విస్తరించుచు శ నళపలుకుచుఁ

గంధగద్గదికావ్యక్తశకాకువికృతి

రాలువడఁ బండ్లిగిల్పుచు శ డీలుపాటుఁ

బ్రకటదైన్యంబుఁ దోఁప లో శ భంబు వచ్చె.

52

టీ. లోభంబు=లోభమనెడి గుణము, హస్తములు=చేతులు, విస్తరించుచు =చాచుచు, అనగాఁ గానసచ్చినవాని నెల్లనడుగుచు, కంఠ...వికృతి—

కంతగద్గడికా=దగ్గతిక పడినకంత ధ్వనియొక్కయు, అప్యక్త=స్పష్టముకాని, కాకు=కాకున్నతములయొక్కయు, అనగా శోకభయాదులవలన గల్గిన ధ్వనులయొక్కయు ననుట, వికృతి=వికారముచే, అజపలుకుచు = అర్థవాక్కులాడుచు, రాలువడ=తజీగి పోవుచుండగా అనగా గద్గదస్వరము చేతను భయాదులవలన గల్గిన యవ్యక్తధ్వనులచేతను, వాక్కులు స్పష్టముగా వెలువడకుండెనని భావము. బండ్లు, ఇగిల్చుచు=పైకిదెఱచుచు, డీలుపాటు=భయశోకాదులచే గల్గిననత్వనాశనమును, ప్రకటదైన్యంబు = స్పష్టమయిన దీనత్వమును, తోఁపణ=తోచునట్లు చేయుచు వచ్చె, కామ క్రోధాదుల తోఁగూడివచ్చెను.

తా. చేతులుచాచి కనఁబడినవానినెల్ల దేహియని యడుగుచు గద్గదస్వరముచేతను భయాదులవలన గల్గినవికారధ్వనులచేతను మాటనోటినుండి నిండుగాఁబలుక నేరక, పండ్లు దెఱచుచు, బలహీనత్వము దైన్యముతెల్లమగునట్లు చేయుచు లోభమువచ్చెను.

సీ. కడుపు మండించునాశ్రీకటి చిచ్చునెగ దాఁకి

గవరనై యున్నక శ్రీ న్గవలవారు

భోగించువారలఁ బుల్కు శ్రీ పుల్కునఁజూచి

మెల్లనగ్రుక్కిళ్లు శ్రీ మ్రింగువారు

కుక్షింభరిత్వంబు శ్రీ కొలఁది కగ్గలముగాఁ

గూడెంత వెట్టినఁ శ్రీ గుడుచువారు

ప్రాణగొడ్డములైన శ్రీ పరమసాహసములఁ

బరుల సొమ్ములకాన శ్రీ పడెడువారు

తే. పామునకు బలివెట్టని శ్రీ ప్రతినవార

లీగకెన్నడు నే నిలి శ్రీ యిడనివారు

ధనముగాఁ పున్నదయ్యాలఁ శ్రీ దఱుమువారు

బలిసీ లోభంబు నిరువంకఁ శ్రీ గొలుచువారు.

ఆన. వెనుకటిపద్యముచే లోభము గుణములు చెప్పి యిప్పుడు దానిఁ గొల్పువారిని నిరూపించుచున్నాఁడు.

టీ. కడుపుకొ, మండించునాఁటిచిచ్చునెగ=మండఁజేయుచున్న యాకలి యనెడి యగ్నియొక్క, జ్వాలలు, తాఁకి=వ్యాపించుటచే, గవరనై = ఎఱుపు కాంతిగలవై, ఉన్నకన్దనలవారు=ఉన్నట్టి నేత్రములుగల యట్టిజనులును, అనఁ గాధనము వ్యయమగునని యెంచి యాహారాదులను జాలినంత గొనకపోవుటచే తుంధాగ్నిహోత్ర జ్వాలలు వ్యాపించుటచే నేత్రము లెఱుపడుచున్నవని భావము. భోగించువారలకొ=అనుభవించుచున్నవారిని. పుట్టుపుట్టునకొ, పులు కుపులు కనునది తొప్పలు మూసిమూసి తెఱచుచుఁ జూచుటయందలి వర్తించు ను. చూచి, మెల్లనకొ, గ్రుక్కిళ్లు మ్రింగువారు=గుటకలువేయువారును, ధన వ్యయమగునని తామనుభవించక యితరులను భవించుచుండఁగా తొప్పలరమో డ్చిచూచి యూట లూరువారును నని భావము. కుక్షింభరిత్వంబు= పొట్టపో పించుకొనుట, కొలఁదికి=మితికి, అగ్గలయుగాకొ=అధికముకాఁగా, కూడు = అన్నము, ఎంత వెట్టినకొ, కడుచువారు=తీసువారును, ప్రాణగొడ్లములు= ప్రాణములహరించునవి, ఇనపరమసాహసములకొ=అయినట్టి పెద్దసాహసస్వత్వము లచేత, పరులసొమ్ములకొ=ఇతరులధనములకు, ఆనపడెడువారు. అనఁగా, గెజలము ధనార్జనమే మదినిడుకొని ప్రాణాపాయకరమగు పనులొనరించి పరధనములకానించువారును. పామునకుకొ, బలి=ఉపహార=పెట్టమనిప్రతిజ్ఞగలవారు. ఎన్నడుకొ=ఒకప్పుడయినను, ఈగకుకొ, ఇలికొ=ఎంగిలిమెతుకును, ఇడనివారు. పెట్టనివారును, పామునకుబలి ఈగకు ఇలిపెట్టఁ డనుట లోభులను గూర్చినలో కోక్తి. ధనము, కాఁపున్నదయ్యాలకొ తఱుమువారు = ధనమునకు పికాచమువలెఁ గాఁపున్నవారును ఇరువంకకొ=రెండుప్రక్కలందును, బలిసి, లోభంబును, కొలుచువారు = నేవించువారు, వెనుకవర్ణించిన గుణములుగలవారు లోభాసక్తు లని ఫలితార్థము.

మ. కమియంబౌపములొండురెండువరుసంశగల్పింపఁజాలుకో
పముఁగామంబును నిచ్చ మెచ్చకయహౌభావంబులోనుండు

బం, చమహాపాతకసంగ్రహైకఘటనాచాతుర్యధుర్యంబులో
భములోభంబుగదాగుణద్విరదధాత్వంచాస్యమూహింపగన్.

టీ. ఐరుగ్ = క్రమముగా, పాపములు = మహాపాపకృత్యములు, ఒండు =
ఒకదానిని, రెండు = రెండింటిని, కమియక్ = పర్వనట్లుగా, అనఁగా సంభవించు
నట్లుగా, కల్పింపఁగాక్ = పిన్నుటకు, చాలు = సమర్థమయిన, కోపము, కామం
మును = కోపకామముల రెండింటిని, మహాపాతకములలోఁ గోప మొకపాప
మును, గామము రెండింటినిమాత్రమే చేయఁగలవనిభావము. ఎట్లనఁగాఁ
గోపాధీనుఁడయి యొకఁ డొకబ్రాహ్మణునిఁ జంపుననియనకొనుఁడు. అప్పుడు
వానికి మహాపాతకములలో నొకబ్రహ్మహత్యనమాత్రమే సమకూర్పఁగలదు.
అట్లే కామాంధుఁడయి నరుఁడు గురుభార్యతోఁ గ్రీడించును. కాన గురుతల్ప
గమనరూప మగుమహాపాతక మొకటి సంభవించును. ఆస్త్రీ కామములన
నొకవేళ దానిభర్తను విధించినచో బ్రహ్మహత్యగూడ సంభవించునుగాన కామ
ము రెండుమహాపాతకములచేయును. పంచమహాపాతక = విదుపాతకములను,
సంగ్రహ = సంపాదించుటయందును, ఏకఘటనా = మిళితముగాఁ జేయుటయం
దు-అనఁగాఁ పంచమహాపాతకములను నొకదానియందుఁ గూర్చుట యందునని
భావము, చాతుర్య = వానియందుఁ గలచాతుర్యముచే, ధుర్యంబు = శ్రేష్ఠమయి
నది, పంచమహాపాతకములను సమకూర్పసమర్థమయినదగుటచే నన్నింటికంటె
నుత్కృష్టమయినదనిభావము, అయిన, లోభంబు = లోభగుణము, ఇచ్చమెచ్చక =
ఒకటి రెండుమహాపాతకములనే చేయఁగల కామక్రోధములను మెచ్చుకొనక,
అహంభావంబుతోఁ = అహంకారముతో, ఉండుక్ = వర్తించు, ఉహింపఁ
గక్ = ఆలోచింపఁగా, లోభంబుగదా = లోభగుణమే కదా, గుణ...భాస్య
ము-గుణ = గుణములనెడి, ద్విరదరాట్ = ఏనుఁగు మిన్నలకు, పంచాస్య
ము = సింహమువంటిది. అనఁగా నన్నింటిగుణములను నశింపజేసి తానొ
క్కటియే యవఃభవతో ఁక్షిణియాలోభముతప్ప వేరొక్కటి
లేదని భావము. లోభము పంచమహాపాతకముల నెట్లు చేయించు నన
భవాదిలోభముచే బ్రహ్మహత్యయు, సువర్ణస్తేయమును జేయును. రసలోభ

ముచే సురాపానము చేయును. కామలోభమువలన గురతల్పమును జేయును, వీని సమకూర్పణలైనన్ని బుద్ధితో వీని నాచరించువానితో స్నేహించి వర్తించు. కాన మహాపాపపంచకము సమకూరె. నాల్గయిదువిధములగు ప్రతులలోఁ జూచినను నీపద్యము మిక్కిలి తప్పులు వడియున్నది. మొదటిపాదమును “పాపము లొందురెండ”నియు, రెండవపాదమును, “కామము, క్రోధంబును నిచ్చు మెచ్చక యశాంకారముతో” నని యతివిరహితముగాను, నాల్గవపాదములోఁ “లోభము, లాభంబుయును,” పాఠములు కాననచ్చుచున్నవి. ఈపద్యము శేషము మూలమున కనుకూపముగాఁ దెనిగింపకపోయినను మూడుపాదములు దాని ననుసరించియున్నది. కాన తదనుగుణంబుగా మార్పుట యుచితమని తదనుసారముగా నీపద్యమును సంప్రదించితిని. దీనికిమూలము “ఏకద్వికరణే హేతూ మహాపాతకపంచకే నత్యణేమ్యతేకోపకామాయః పంచకారయః॥” అని యున్నది. ఇందు “గోపకామా” అని యుండుటచే” కోపము కామంబును నని దిద్దవలసివచ్చె. అట్లు చేయుచో “ఏకద్వికరణే” ఒకపాపమును, రెండు పాపములనువరుసగా జేయుచున్నవి యనిచెప్పటచే వానినట్లుమార్పక తీరదు. రెండుపక్షములందును యతిచెడుచున్నదికాన “యహంభావంతో” నని సంప్రదింపఁబడియె. మూలమున లోభ మన్ని గుణములకంటె గొప్పదనిభావము వచ్చుచున్నది కాన దానిని మనంబులోనుంచుకొనియె శ్రీనాథుండు “లోభం బుగదా గుణద్విరదరాట్పంచాస్య”మని రచించెననియూహించి దిద్దవలసివచ్చె. అలం. అతిశయోక్తి.

నీ. ఇన్ని యుండ్రయములు నెవ్వనికి గృహంబు

లట విశేషంబు జీవహృదయంబు

సంప్రార్థనాధీనచాటూక్తి యెవ్వని

కాజన్త సంసిద్ధమైనమతిము

పాత్రహస్తములవైరబహుదాన జలవృష్టి

వారిండు నెవ్వఁ డరవగ్రహము

యన్యవిత్తాపేక్షయాత్తవిత్తాపరి

త్యాగ మెవ్వనియంతరంగగుణము

తే. జారచోరాది ధూర్తవిహంగభూమి

దైన్యకార్యణ్యజలరాశిరధవళకరుడు

కలిమహారాజు నెచ్చెలికాడు లోభుఁ

దలెడు సురలకు జోహారుననుచు మొక్కె.

56

టీ. ఎవ్వనికే = ఏలోభునకు, ఇన్ని యింద్రియంబులు = ఇంద్రియములన్నియును, గృహంబులు = మందిరములగుచున్నవియో, అట = అట్లు మందిరములగుటలో, జీవోచలంబు = రససేంద్రియము, విశేషంబు = అతిశయించినదో లోభున కన్ని యింద్రియంబులును గృహంబులగుచున్నను రససేంద్రియమనెడి గృహమందే యెక్కుడు ప్రేమకలవాడని భావము. ఎట్లనగా ఘోరేంద్రియము గంధమందు లోభముగలది. నేత్రము రూపమందు లోభము గలది. తుప్రకారముగా నా యింద్రియంబు లాయగుణమందు బుభుసులయి యుండుటచే లోభున కింద్రియంబులు తావులనట యుచితమే. అందురసన యెట్లుధికప్రేమాస్పదమయ్యెనన, తక్కిన యింద్రియంబులవలె నది శేవలము రసాద్యనభవమందే బుభుసుకాక కానవచ్చినవానినెల్ల దీనాతిదీనముగా యాచించి ధనము సంగ్రహించును. కాన లోభున కిది ముఖ్యస్థానమని చెప్పవచ్చు. ఎవ్వనికే = ఏలోభునకు, సంప్రార్థనాధీనచాటుక్తి = యానకధీనమయిన చాటువచనము, ఆజన్మసంసిద్ధము = పుట్టుకతోడనే లభించినది, ఐనమతము, లోభమున్న వాడు దీనాతిదీనముగా యాచించునుగాన లోభునకట్లు యాచించుట సహజమగుచున్నదని భావము. ఎవ్వఁడు = ఏలోభుఁడు, అపగ్రహమయి = అనావృష్టిదోషమయి, పాత్రహస్తములపై = దానార్థులగువారి చేతులలో, పడుదానజలవృష్టికే = పడుచున్నట్టి దానజలమనెడి వర్షమును, వారించుకొ = నివారించుచున్నాడో, అపగ్రహదోషముకలయుచున్న వర్షము ప్రతిబంధించునట్లు లోభగుణమునరుడు పాత్రకుఁడయినవానికిఁ గొంతధనము దానముచేయఁగంచి దానోదకము

విడుచుండఁగా “ధనము వ్యయమగును, కానదానమువలదు, గీనమువలదు” అనిమాన్వించును, అన్యవిత్తాపేక్ష=పరధనాభిలాషయు, అత్తవిత్తాపరిత్యాగము=స్వీయధనమును విడువకుండుటయు, ఎవ్వని యంతరంగగుణము= ఏలోభునియంతరంగమందుం డెడిముఖ్యగుణమో, ఎవఁడు జార... భూమి-జార=జారులు, చోర=దొంగలు, అది మొదలయిన, భూర్త=భూర్తజనులకు, విహారభూమి=విహారస్థానమయిన వాఁడో-అనఁగా లోభగుణముండుటచేత నే జారత్వమును, పరధనాపహరత్వము జారచోరులుచేయుచున్నారు. లేనిచోవారట్లు ప్రవర్తిల్లురు. కానజారచోరదులను దత్తద్దుష్కర్మములందుఁ జొనుపువాఁడు లోభుఁడే కాన యతఁడు వారికి విహార భూమియగుచున్నాడని భావము. ఎవఁడు దైవ్య... కరుఁడు—దీనత్వము, కార్పణ్యము=దారిద్ర్యమున నెడి, జలరాశి=సముద్రమునకు, ధవళకరుఁడు=చంద్రుని ఁటివాఁడో, లబ్ధత్వము దైవ్యమును నిలుపేదలనమును వృద్ధి నొందించును. ఎట్లుఁగా లోభికి ధనాశమొందుగాన ప్రతివారిని యాచించుచు వారు కసరికొట్టుచున్న కొలది తానుమఱియే దీనత్వమును జూపును లోభికి ధనము మొందుగానున్నను వాఁడు దరిద్రునితో సమానుఁడే. ఏమన ధనమువ్యయమగునని యేవిస్తువును తెచ్చికొనఁడు దేనిని ననుభవింపఁడు. ధనము సుంతేనియు లేని దరిద్రునివలె వీఁడు సుంతేనియు ననుభవింపఁ జాలకయుండఁగా లోభియైన ధనికునకును దరిద్రునకు నేమి యంతరముకలదు. మీఁడు మిక్కిలి ధనరక్షణమునందుఁ బ్రయాసమొకటి యధికముగానుండునెమో అంతకంటె . వేఱు విశేషముండదు కానలోభము దారిద్ర్యమును వర్ధించుననియే తెలియఁదగినది, ఎవఁడు, కలిమహారాజునెచ్చెలికాఁడు=కలిపురుషున కాప్తమిత్రుఁడో, అతఁడు లోభుఁడు=ఆలోభుఁడు, సురలకుఁ=ఇంద్రదాదులకు, బోహరువు, అనుచుఁ, మ్రొక్కెఁ=నమస్కరించెను.

తా. ఎవని కింద్రుడుములన్నియు స్థానభూతములయినను జీవోంచలము ముఖ్యస్థాన మగుచున్నదియో యెవనికిఁ బ్రార్థనాయత్తమగు చాటువచనములు నహజములగు చున్నదియో, యెవఁడు తగినపాత్రములకు దానము చేయఁదలంచియుండ నవగ్రహదోషము పర్వమనువలె నివారించునో, పరాధనాభిలాషయు

ను, దనధనమును విడువ కుండుటయు ననెడి గుణము లెవ్వనికీ బ్రధానములో యెవడు జారవోరాది ధూర్తులకుఁ బ్రవర్తికుఁడో యెవడు దారిద్ర్యమును దైన్యమును పర్థించుచో యెవడు కలిరాజునకు గారాబుచెలికాఁడో యట్టిలో భుండు పచ్చి యింద్రాదులకు నమస్కరించెను.

వ. అనంతరంబ.

57

మ. తనకుం బట్టపు రాణివాస మగుమిథ్యాపృష్టిచేసేతఁ గీ
 ల్కొనహత్తిచినిరించిముఖ్యదివిషతోక్తినిన్విడంబించుచున్
 ఘనమార్గంబున నేగు దెంచెనుమహాకాయంబుమోహంబు
 మోహనవిద్యాగమసంప్రదాయఘటనాశ్రవ్యాపారమేపారఁగన్.

టీ. మహాకాయంబు = గొప్ప శరీరముగల, మోహంబు, మోహన... వ్యాపారము—మోహనవిద్యా = మోహింపజేయుట యనెడి విద్యయందున్న, అగమ = కాస్త్రముయొక్క, సంప్రదాయ = గురుపారంపర్యముగా వచ్చెడిరహస్యములు, ఘటనా = కూర్చుటయందలి, వ్యాపారము = క్రియ, ఏపారఁగన్ = పరిణానముగా, కేవలము గ్రంథాలోకనమువలనఁ దెలియఁబడనివై గురుపరంపరోపదేశము వలననే తెలియఁదగిన వ్యాకరణాదికాస్త్రములందలి రహస్యములకే కాస్త్ర సంప్రదాయము లందురు. అట్లే మోహనవిద్యయందుఁ గూడ కాస్త్రసంప్రదాయము లుండవచ్చు. అట్టివానిని సమకూర్పఁ దగినదని భావము. పూర్తిగా నజ్ఞానము గల్గించువదని ఫలితార్థము. తనకు = మోహమున కనుట. పట్టపు రాణివాసము = పట్టపుదేవి, అగుమిథ్యాపృష్టిచే = అయినట్టి యసత్యజ్ఞానము యొక్క, చేతిని, చేత = తనచేతితో, కీల్కానన్, హత్తించి = దగ్ధుఁగాఁ బట్టికొని, అనఁగా దశకుఁ బ్రియురాలగు మిథ్యాపృష్టి చేతినిబట్టుకొని, విరించి ముఖ్యదివిషతోక్తి = బ్రహ్మ మొసలగు దేవతాసమాచారమునుగూడ, విడంబించుచున్ = అనుసరించుచు, అనఁగా వారినిగూడఁ దనయధీనము గావించుకొనుచు, ఘనమార్గంబునన్ = ఆకాశమార్గమునుండి, ఏతెంచెన్ = వచ్చెను.

తా. విప్రులమగు నాకారము గలమోహము మోహవిద్యయందు గలసంప్ర

దాయము వెల్లడియగుటలు వర్తించుచు దన ప్రియురాలయిన యనత్యక్షా నము చేతినవలంబించి బ్రహ్మాదిసురులనుగూడఁ దనయధీనము గావించుకొనుచు గగనవీధిం బడివచ్చెను.

తే. బాలురాత్మకుటుంబ జంబాలమగ్ను
లనధిగతశాస్త్రు లనధీతు శీ లలనమతులు
దన్ను సేవింప మోహంబు శీ దప్పుద్రోవ
నల్లనల్లన సురల డాయంగ వచ్చె.

59

టీ. మోహంబు, బాబురు = జ్ఞానహీనులు, అత్త...మగ్నులు—అత్త=తమ సంబంధమగు, కుటుంబ=సంసారమనెడి, జంబాల=బురదలో, మగ్నులు, మునిగినవారును, అనధిగతశాస్త్రులు = పాండవడని శాస్త్రములుగలవారును, అనఁగా శాస్త్రములఁ జదువనివారనుట, అనధీతులు=వేదములఁ జదువనివారు, అలసమతులు=మందబుద్ధులును, తన్ను, సేవింపఁ = సేవించుచుండఁగా, తప్పు త్రోవఁ = అన్యాయమార్గమున, అల్లనల్లన=మెల్లమెల్లగా, సురలఁ=ఇంద్రులను, డాయంగఁ = సహించునట్లుగా, వచ్చె.

తా. మోహంబు, అజ్ఞులును, సంసారమగ్నులును, వేదశాస్త్రవిముఖులును, మందమతులును దన్నుఁ గొనియాడుచుండ మెల్లగా దుష్మణంబున సురలఁ దలఁ సేతెంచెను. మఱియు, నీచెప్పఁబడినవారే మోహబద్ధులగుచుందురని తెలియపచ్చుచున్నది.

నీ. జ్ఞానప్రదీపికాజంఘరాసమీరంబు
కామలోభక్రోధ శీ కారణంబు
సంసారకపటేంద్రజాలవిద్యా పింఛ
మామూయవధకంటశీ కాంకురంబు
శూన్యవాదారణ్యశుండాలకలభంబు
కుమతనీధాంత విభ్రమగృహంబు

బహుళఘట్టకుటీ ప్రభాతదిగ్భ్రమబంధు
వంధవరంవరావ్యాప్తి ఖురళి

తే. కన్నులకు నిద్రయును మదికిన్న శ్రుతికి
వినమియును జేయు నెద్ది భాసించి చూడ
నమ్మహామహాః డెదురుగా నరుగుదేర
బ్రమసిచూచిరి వాసవాద్యమరవగులు.

60

టీ. ఎద్ది = ఏమోహము, జ్ఞానప్రదీపికార్థుఁ ధూసమీరంబు = జ్ఞానమనెడి దీప
మునకు పెనుగాలివంటిది. గాలి దీపమునార్చినట్లు మోహము జ్ఞానమును నశింపఁ
జేయుననిభావము. కామలోభక్రోధకారణము = కామమునకును, లోభమున
కును, గోపమునకును, హేతుభూతమైనదో, మహామోహితు లయినప్పుడే కామా
దులు గల్గును. విశ్వామిత్రుడు జ్ఞానశంతులయ్యును, మోహము నొందినతోఁ
డనే కామపీడితులయి మేనకాదుల కూటమి కివ్వవడిరి. కావున గామాదు
లకు మోహమే ముఖ్యకారణము. సంసార... పింఛము-సంసార = సంసారమనెడి,
కపట = వంచకమయిన, ఇంద్రజాలవిద్య = ఇంద్రజాలమునకు, పింఛము = కంచె
వంటిదో, ఇంద్రజాలవిద్యను బ్రదర్శించుటకు ముఖ్యకారణమగు నొక కుంచె
యుండును. ఆకుంచెను దాఁకకుండ నైంద్రజాలకుఁ డేమియుం జేయఁజాలఁడు.
అట్లే సంసారమునకు మోహమే ముఖ్యకారణము. మోహమువలననే నరుఁడు
సంసారమనఁబడి కలకార్యము లాచరించుచున్నాఁడు. ఆహ్మయపక్షకంట
కాంక్షరంబు = వేదమార్గమునకు ముల్లుపంటిదో. మార్గమందున్న ముండ్లు జను
లను విచ్చలవిడిగా సంచరింపనీయవు. అట్లే మోహము జనుల భ్రమింపఁజేసి
నిరఘాటముగ వేదోక్తచారమలం దన్యథాజ్ఞానము గలిగించి యుండుఁ బ్రహ
ర్తింపకుండఁ జేయుచుండును. శూన్య... కలభంబు—శూన్యవాద = నిరీశ్వర
వాదమనెడి, అరణ్య = అడవికి, శుండాకలభంబు = ఏనుఁగుసిల్లవంటిదో, అ
నఁగా నరణ్యమునఁ గడికలభము విచ్చలవిడి సంచరించుచున్నట్లు మోహము
శూన్యవాదమున సంచరించుచున్నది. మోహమోహితు లయినప్పుడే యాశ్చర్యం

డు లేడనెడిబుద్ధి జనించుచుండును. గాన మోహసంబంధము లేకుండ కూన్య వాచ ముండదని భావము. కుమతసిద్ధాంతవిభ్రమగృహంబు = కుత్సితమతము గలవారి సిద్ధాంతవిచనములకుఁ గ్రీడామందిరమువంటిదో. కుత్సితమతసిద్ధాంతముల నీమోహము వెల్లడిచేయుచున్నదని భావము. బహుశ...బంధువు—బహుశ=అధికమయిన, ఘట్టకుటీప్రభాత = ఘట్టకుటీప్రభాత న్యాయసిద్ధమగునట్టి, దిగ్భ్రమ=దిగ్భ్రాంతికి, బంధువు=చుట్టమువంటిదో, తాను దిగ్భ్రమ చెందలేదని యనుకొనియు దిగ్భ్రమచెందుట, అట్టిదిగ్భ్రాంతి నీమోహము చుట్టమువలె నాదరించుననిభావము. ఘట్టకుటీప్రభాతన్యాయమునుగూర్చి, చతుర్థాశ్వాసమున 75-వ పద్యమున విపులముగా వ్రాయఁబడియె. అంధ...ఖురళి=అంధపరంపరా = అంధపరంపరాన్యాయముయొక్క, వ్యాప్తి=ప్రచారమునకు, ఖురళి=సాముచేసెడి స్థలముఫంటిదో. అట్టిప్రచారము గల్గించుటకు హేతువయినదనిభావము. “శతాన్ధాః కూషంప్రవిశంతి” అనఁగా నూర్పురు గ్రుడ్డివాండును నూతిని బ్రవేశించిరట. నూతుగురు గ్రుడ్డివాండుకలిసి యొండొరుల చేతులుపట్టుకొని, యొకరితరువాత నొకరుచొప్పునఁ బ్రయాణముచేయుచు దారి తప్పి యొక నేల నూతినిజేరి ముందునడుచు వాడొందుఁబడియె. తక్కినవారు వాడొందుచేతఁ జేయివిడిచిపోయెనో ముందేమియున్నదో, యాలోచింపక వాని నడుగక వాడు నడిచినదే మార్గమనియు వాడు త్వరగా నడుచుచుండెను గాన దాను నట్లెనడిచి వాని గలిసికొందుననియుఁ బ్రతివాడు నూహించుకొని యందఱును నూతిలోఁబడిరి. దీనివలన నే యంధపరంపరాన్యాయము వ్యాపించె. ఈన్యాయమున మూలకారణము మోహమేయని తెలియవలెను. భావించి చూడక=ఆలోచింపఁగా, ఎద్ది=నీమోహము, కన్నులకు=నేత్రములకు, నిద్రయును=నిద్రురయను, మదికి=మనస్సునకు, అన్ను=పారవశ్యమును, శ్రుతికి=చెవికి, వినమియు=వినకపోవుటను, చేయు=కలిగించునో, అనఁగా మోహముచేతనే, నేత్రములకు నిద్రయును, జిహ్వయు పరవశమగుటయును, జెవులకు వినఁబడకుండుటయును సంభవించును. అమృతమహుడు = అట్టి గొప్ప సామర్థ్యముగల మోహుడు, ఎదురుగా=అభిముఖముగా, అరుగుదేరక =

వచ్చుచుండఁగా, వాసవాప్యమరవరులు = ఇంద్రాదిసురలు, (బ్రహ్మ=భా)ంతి నొంది, చూచిరి.

తా. గతార్థము.

సీ. పాతకంబులు నీలిపట్టు బొందడములు
పగలింటినిద్రలు శ పచ్చడములు
పరదూషణంబులు శ ప్రాలంబహారంబు
లన్యకాంతానక్తియంగరాగ
మీర్ష్యాపరత్వంబు శ హేలావతంసంబు
బుధజనద్వేషంబు శ పువ్రువదండ
మిథ్యాప్రలాపంబు శ నాభితలకంబు
బహుళాశనత్వంబు శ పరికరముగఁ

తే. బరులఁ జూపులు వాకొల్పు శ బ్రచధలీల
రానభాంగగుహగ్ర ధూర్మప్రప్రకార
బర్హరాకార దేహు లంగబరము నిండి
సరస వచ్చిరి కలిరాజశ్చైన్యధటులు.

61

టీ. పాతకంబులు = పాపములు, నీలిపట్టుబొందడములు = నల్లనిపట్టుతోఁ గుట్టిన కవచములుగాను అనఁగాఁ బాపములనెడి కవచములు కలవారయియుని భావము. ఇట్లే యుదుముందు యోజించుకొనవలెను. పగలింటినిద్రలు = పగటి పూట నిద్రించుటలు, పచ్చడములు = ముప్పలులగుచుండఁగా, పరదూషణములు = పరులనిందించుటలు, ప్రాలంబహారంబులు = మెడనుండి సరిగా వక్షస్థలమున వ్రేలాడు హారము లగుచుండఁగా, అన్యకాంతానక్తి = పరకాంతాభిలాషము, అంగరాగము = చందనాదులపూత యగుచుండఁగా, ఈర్ష్యాపరత్వంబు = పరులగుణములంగల దోషము లెంచుటయందలి యాసక్తి, హేలావతంసంబు = విలాసార్థమయిన శిరోధూషణముగుచుండఁగా, బుధజనద్వేషంబు = పండితజనులతో విరోధించుట, పువ్రువదండ = పుష్పమాలికయగుచుండఁగా, మిథ్యాప్రలాపంబు = అనత్య

వచనము, మృగనాభిలికంబు=కన్తూబొట్టగుచుండఁగా, బహుళాశనత్వంబు= అమితముగా భుజించుట, పరికరముగ్=నడికట్టగుచుండఁగా, ప్రసభలీల= త్వరగా, రాస... దేహులు-రాసభ = గాడిదలయొక్క, అంగరుహ=రోమముల యొక్క, అగ్ర=కొనలందున్న, ధూమ్ర=ధూమ్రశర్లముయొక్క, ప్రకార=పోలికగలిగినట్టియు, బర్బరాకార = కఠకయిన యాకారముగల, దేహులు=శరీరముగలవారు. అనఁగా వారిదేహములు వర్ణమునందు గాడిద వెండ్రుకల కొనలకును, నాకారమున బర్బరవృక్షములకును, దులయగుచున్నవని భావము. కలిరాజునైస్యభటులు = కలిరాజునైస్యములోని ఓరులు, పరుల=ఇతరులను, చూపులు, వాకొల్పి = ఆజ్ఞఃట్లుచేయఁగా, అంజరము=అకసము, నిండి, సరస=సమీపమునకు, వచ్చిరి.

తా. కలిరాజునైస్యకుల పాపములను వస్త్రములఁగాఁ దాల్చి, దివాస్వాసము నెడి పచ్చడముధరించి, పరదూషణమును హరముగా వేకొని, పరకాంతాసక్తి యనెడి చందనాదులను బూజికొని, యీర్ష్యయనెడి యలంకారము దాల్చి, మధజనులతో ద్వేషించుటయనెడి పూలదండ వేకొని, యసత్యమనెడి కన్తూరి బొట్టుపెట్టుకొని, తిండిపోతులను మనెడి నడికట్టకట్టి, గాడిదరోమాగ్రములవలె ధూమ్రమగు దేహచ్ఛాయయు కఠకయిన యాకారమును గలిగి యాకసంబును నిండి యాదేవతలసన్నిధికి వచ్చిరి. అలం. రూపకములు.

వ. అనుభటుల యుభయపార్శ్వంబుల.

62

సీ. కుండబొజ్జలక్రింద శ్రీద్రిండుగా బిగియించి
గడితంపుమడుగులు శ్రీగట్టినారు
బూజువట్టిన దేహాములపై దళంబుగా
మలయజవంకంబు శ్రీలలఁదినారు
నునుబట్టతలలపై శ్రీగనకంపుఁజెఱఁగుల
పట్టుచీరలు మూయఁజుట్టినారు
కరమువ్రేలుడులైన శ్రీకర్ణపాశంబులఁ

దోరంపుఁబోఁగులు శి దొడిగినారు

తే. వెలయ మృగనాభి గీర్వాన్తు శి పెట్టినారు
పసిఁడిలాతాలు నేతులఁ శి బట్టినారు
చండముద్రాధరుల్ నభోశమండలంబు
బూరటిల బట్టు గలిరాజుఁ శి బొగడి పొగడి.

63

టీ. కుండబొజ్జలక్రిందఁ = కుండలవలెనున్న పెద్దకడుపులకుఁ గ్రిందుగా,
ద్రిందుగా=దట్టిగా, బిగియించి, గడితెంపుమడుగులు=ముదుగైన వస్త్రములను,
పట్టినారు=కట్టినవారు, బూజుపట్టినదేహములపైఁ = సంస్కారము లేకపోవు
టచే విస్తారముగా మలినమయిన శరీరములందు, దళంబుగాఁ = దట్టముగా,
మలయజగంధంబులు=మంచి గంధములు, అలందినారు=పూసినవారు, నునుబట్ట
తలలపైఁ =నున్నని వెండ్రుకలులేని తలలందు, కనకంపుచెఱుగుల పట్టుచీరలు=
బంగారుటంచులుగల పట్టువస్త్రములు, మూయఁ =శిరస్సు గానరాకుండఁగా,
చుట్టినారు, కరము=మిక్కిలి, వ్రేలుడులు=వ్రేలుడుచున్నవి. ఐనకర్ణపాశంబు
లఁ =అయినట్టి చెవులందు, తోరంపుఁబోఁగులు=పెద్దపోఁగులు, తొడిగినారు=
ధరించినవారు, వెలయఁ =ఓప్పునట్లుగా, మృగనాభిఁ =కస్తురిని, గీర్వాన్తు =
గీటునామమును, పెట్టినారు=ధరించినవారు, పసిఁడిలాతాలు=బంగారపుదుడ్డు,
నేతులన్ పట్టినారు. చండముద్రాధరులు=కోపస్వభావమును ధరించినట్టివారు,
అయిన, బట్టు=వందులు, నభోశమండలంబు=అకాశమండలము, బూరటిల్లఁ =
నిండుకొనునట్లు, కలిరాజుఁ, పొగడిపొగడి.

తా. పెద్దకుండలవలె గానవచ్చుచున్న బొజ్జలకుఁ గ్రిందుగా నెత్తుగా
ముదుగువస్త్రములను దట్టికట్టుగాఁ దాల్చి, బూజుపట్టిన శరీరములందు దట్ట
ముగా గందమలందికొని, నున్నునుబట్టతలలు గనబడకుండ నుండుపట్టు వస్త్ర
ములు జుట్టికొని క్రిందికి వ్రేలుడుచున్న చెవులందుఁ బోఁగులు ధరించి కస్తురి
బొట్టు వెట్టికొని బంగారపుదుడ్డు చేతఁబట్టికొని కోపస్వభావముగలవారగు
వందులు గగనతలము నిండునట్లు తమప్రభువయిన కలిరాజును నుతించి.

వ. త్రైలోక్యంబును వినునట్లుగా నిట్లనిరి. “యాగఫలంబు పాపాణసలిలోన్నజ్జనంబు, దేశాంతర దేశాంతరకాలాంతరంబులు గర్తఫలభోక్త యాత్మ యనుమాట యసత్యంబు. వేదం బప్రమాణంబు. వేదచుర్తభేదంబునఁ గదా బోధిసత్త్వంబు సత్యహేతువుగా జగం బస్థిగం బని నమర్థించె. ఎద్ది యెద్ది సత్తదియద్ది యధ్రువంబు. అగ్నిహోత్రంబుం ద్రుయాతంత్రంబుఁ ద్రిదండంబు భస్మకుఠనంబు బుద్ధిపౌరుషహీనులగు పురుషాఢములకు జీవికోపాయంబులు. స్వచ్ఛందంబు ధర్మంబు. కామదేవుండ దైవంబు. మరణంబె యపవర్గంబు. భస్మీభూతం బగుభూతంబునకుం బునరాగమనంబు గలదనుట భ్రాంతిగాదే? ఆమ్నాయంబు లేమియెఱుంగు? ఎఱింగినని ‘కోహితద్వేద యద్యముష్టి లోకేఽస్తివానవేతి’ యని సందేహించునే” యని వెంశియు.

64

టీ. త్రైలోక్యంబు = ముజ్జగములవారును, వినునట్లుగా, ఇట్లు, అనిరి. యాగఫలంబు = యజ్ఞాదుల నొనర్చుటవలనఁ గల్గునట్టి ఫలము, పాపాణసలిలోన్నజ్జనంబు = బండరాయి నీళ్లలో తేలుటవంటిది. అనఁగా జ్యోతిష్టాయముచేసినవాఁడు స్వర్గసుఖము వొందును నని చెప్పెడిశ్రుతి “గ్రావాణః ప్లవంతే” యనెడి శ్రుతివలె నసత్యమైనది. నీళ్లలో తాయిలేకునని శ్రుతిచెప్పఁగా నది యనుభవ విరుద్ధమునట్లే ప్రత్యక్షముగాఁ గానవచ్చునది. పాపాణసల్లజ్జన శ్రుతి యెట్లు సత్యముగాదో జ్యోతిష్టాయమాదులవలన స్వర్గముగల్గునని చెప్పెడి శ్రుతిగూడ సత్యముగాదు. కావున దానవలన ఫలములేదని యెఱుంగునదని బోధించుచుండిరి భావము. ఆత్మ = మనజీవాత్మ, దేశాంతర...రంబులక — దేశాంతర = పరలోకమునందు, దేశాంతర = మఱియొక దేశమునుదాల్చి, కాలాంతరంబులక = వేటొకకాలమందు, కర్తఫలభోక్త = కర్తఫలము ననుభవించును, అనుమాట = అనిచెప్పెడి భదనము. ఆసత్యంబు = అన్యతము. అనఁగా వేదములు జీవుఁ డొకదేశమును

బొంది యీలోకమునఁ జేసినపుణ్యపాపకర్మములను నీదేహవిసర్జనానంతరమున
వేటొకదేహమును బొంది తత్తత్ఫలం బుభుభించునని చెప్పుచుండఁగా నదివట్టి
కల్లమాట. ఈదేహముతోఁ జేసిన కర్మముల ఫలము వేటొకదేహముచే వేటొక
లోకంబున మఱియొక కాలంబు నననుభవించుననుట యసత్యమని భావము.
వేదంబు, అప్రమాణంబు=ప్రమాణముకాదు. అనుభవవిరుద్ధము లగునర్థములను
దెలుపుచుండ నది యెట్లు ప్రమాణమగును. వేదమర్థభేదంబునంగదా = వేదము
అయపట్టును భంజించుటచేతనేకదా, బోధిసత్త్వండు= మహాప్రాజ్ఞుఁడయిన
బుద్ధుఁడు, సత్త్వహేతువుగాఁ=సత్త్వరూపమగు హేతువుచేతనే, జగంబు=
విశ్వము, అస్థిరంబు=నశ్వరమయినది, అని, సమర్థించెఁ=స్థిరపఱిచెను. అనఁగా
జనుఁడు వేదరహస్యములను భంజింపసమకట్టి, యట్లుచేసి, ఎద్ది, ఎద్ది=ఏదేది,
సత్తు=సత్వదార్థిమో, అద్దియద్ది=ఆయాపదార్థము, అద్భుతంబు=అనిత్యమయినది.
అగ్నిహోత్రంబును=ప్రాతస్సాయం సమయములం దగ్నిహోత్రకర్త మాచరిం
చుటయు, త్రయోతంత్రంబును=వేదవిహిత మగుకర్తకలాపమును, త్రిదండం
బును=పాశుపతప్రతమను, భస్మకుంతనంబును=బూడిదస్తూతయు, బుద్ధిపౌరుష
హీనులు=బుద్ధిసామర్థ్యము లేనివారు, అగుపురుషులకుఁ=అయినట్టి మనుజు
లకు, జీవికోపాయంబు=బ్రతుకుఁ దెరువు. అనఁగా అగ్నిహోత్రకర్తము లాచ
రించుట, వేదోక్తకర్మముల నాచరించుట, పాశుపతప్రతమసలుపుట, భస్మమును
దాల్చుట, మొదలగునవి చేసినవారు పవిత్రులనియు, గొప్పవారనియు, నట్టి
వారు పూజింపఁ దగినవారనియుఁ జెప్పట బుద్ధి సామర్థ్యముచే బ్రమక నేరని
వారికి జీవకోపాధి నిమిత్తము చెప్పఁబడెను గాని వేటొకఫలము గల్గునని కాదని
భావము. స్వచ్ఛందంబు=స్వేచ్ఛావిహారమే, ధర్మంబు, కామదేవుండ = మ.
న్నధుఁడే, దైవంబు=దేవుఁడు, మరణంబె=చావే, అపవర్గంబు=మోక్షము, భస్త్రీ
భూతంబు=భస్మమయినది. అగుభూతంబునకు=అయినదానికి, పునరాగమనంబు
=మగిడివచ్చుట కలదు, అనుట. భ్రాంతి, కాదే, అమృతంబులు=వేదములు
ఏమి, ఎఱుంగు=ఏమి నిర్ణయింపఁగలవు. ఎఱింగ నేని=వానికి తెలిసినచో, యత్
=ఏది, అమృత్కే, లోకే=పరలోకమందు, అస్తివా=ఉన్నదో, నవా=లేదో,

తత్ = దానిని, కోహి, వేద = ఏవఁ డెఱుంగును ? ఎవఁకిని డెలియదనిభావము. అని, సంజేహించునే = సంశయమొందునా, అని = అంగీబోధించి, వెండియ్యక = ఇంకను.

క. తారు దముఁ గాచుకొన లే

రీరసమునఁ గావఁబోదురీరింతుల వంశా

చారస్థితి డాంభికు లగు

వారు మరుఁడు తమకె కాని రీ వారికి లేఁడే.

65

టీ. పంశాచారస్థితి = కులాచారములయొక్క, స్థితి = మర్యాదచే, డాంభికులు = కపటులు, అగువారు = అయినపురుషులు, అనఁగాఁ దమ కులాచారరీతుల నెంతమాత్రమును దప్పలేనట్లు పైకి నటించువారు, తారు, తము = తమ్మును, కాచుకొనలేరు = విషయేచ్ఛవలన రక్షించుకొనలేరు, కాని, ఈరసమున = కోపముతో, ఇంతుల = స్త్రీలను, కావఁబోదురు = రక్షింపఁబోదురు. అనఁగాఁ బురుషులు సత్ప్రవర్తకులైనట్లు నటించుటయే కాని వాస్తవముగాఁ గాదు. వారు తమచిత్తముల మరల్చుకొనలేక పరకాంతారతిని గోరి వర్తింతురు. కాని తమవలెనే స్త్రీలు పరపురుషరతిని గోరి చరించిన యెదనివారింతురు. మరుఁడు = మన్మథుఁడు, వారికెకాని = ఆపురుషులకేకాని, వారికి = ఆ స్త్రీలకు, లేఁడే = మన్మథుఁ డాపురుషులను బాధించునట్లు స్త్రీలను మాత్రము బాధింపఁడా, కావునఁ బురుషులు పరకాంతాసక్తులయినప్పుడు స్త్రీలు పరపురుషాసక్తులగుట తప్పగాదు.

తా. తమ కులాచారమర్యాదలను దప్పమని బీరములు పలుకుపురుషులు మన్మథబాధ కోర్వలేక పరకాంతలఁ బొందుచుండియుఁ దమకాంతలను నడ్డుచుదురు. అలోచింప మన్మథుఁడు పురుషులకేకాని స్త్రీలకు లేఁడుకాఁబోలును.

క. శతమన్యునంతధర్మ

స్థితి యెఱిగినవాఁడు గలఁడే శ్రీ త్రిభువనమునయం

దతనియమాల్పజారత

యితరుల జారత కనుజ్జరీయిచ్చుటకాదే.

66

టీ. త్రిభువనమునయందు=మూడులోకములందును, శతమన్యవంత = దేవేంద్రుడంత, ధర్మస్థితి=ధర్మమర్యాదను, ఎఱిగినవాడు=తెలిసినవాడు, కలఁడే=ఉన్నాఁడా? లే డనుట. అతని యహల్యజారత=అతఁడు చోరవృత్తితోఁ బోయి యహల్యతోఁగూడుట, ఇతరుల జారతకుఁ=ఇతరులు జారత్వమవలంబింపవచ్చునని, అనజ్ఞ, ఇచ్చటకాదే=అనుమతించుటయేకదా.

తా. ముజ్జగంబులందును దేవేంద్రునంతటి ధర్మజ్ఞుఁడులేడు. అట్టిధర్మజ్ఞుఁడయిన యింద్రుఁడు జారత్వమున నహల్యనుగూడెను. అట్లు గూడుట ధర్మవిరుద్ధమయిన నతఁ డేలయాచరించును. కావున నతఁడు జారత్వ మవలంబించుట యితరులు జారత్వమవలంబించుటవలన దోషములేదని చెప్పటయేకాదా! కావున మీరు జారులయి సుఖింపవచ్చును.

క. మారుఁడు దుర్వారుఁడు సం

సార మిది యనాది వంశశ్రీసంరక్షణ మం

భోరుహవదనలచేతిది

యేరూపున జాతిశుద్ధి శ్రీ యేర్పఱుపనగున్.

67

టీ. మారుఁడు=మన్త ఘోషుఁడు, దుర్వారుఁడు = వారింపఁదరముగానివాడు, ఇది. సంసారము=ఈసంసారము, అనాది=మొదలులేనిది. అనఁగా నిది యెప్పు టినుండి వచ్చుచున్నదో తెలిసికొనలేము. వంశసంరక్షణము=కులసంరక్షణము, అంభోరుహవదనలచేతిది=స్త్రీల యధీనమయియున్నది. ఏ రూపునఁ=ఏవిధముగా, జాతిశుద్ధి=కులముయొక్క పవిత్రత్వము, ఏర్పఱుపనగున్=నిర్ణయింపఁగలము. “అహోరోద్విగుణస్త్రీణాం బుద్ధిస్తాసాంచతుర్గుణా ! వద్దుణోవ్యవసాయశ్చ కామశ్చాష్టగుణఃస్త్పృతః” అనునట్లు స్త్రీలకుఁ బురుషులకంటె గామ మధికమగుటచేతను, మన్తఘోషుఁడు దుర్వారుఁడై బాధించు చుండుట చేతను, సంసారము చిరకాలమునుండి వచ్చుచుండుటచేతను, గామ మధికముగాఁగల స్త్రీలవలన నే విధము వర్ధింపఁదగి యుండుటచేతను స్త్రీలలో నెవరైన నొక కాలమున మనసవీరితమై వ్యభిచరించి యుండకతీయదు. అనాదియైన సంసారములో నధికకామముగల స్త్రీలు దుర్వారుఁడయిన మారునిచే

గ్రస్తలై వ్యభిచరింపకుండ నుండఁగలరని యెవ్వరు చెప్పఁగలరు. కావున నుభయ వంశముల సంబంధముండుటచే నెట్లయినదోషము సంభవింపక తీరిను. ఇట్లుండఁగా నీకులము నిష్కలంక మయినదని యెవ్వరు చెప్పగలరు.

క. రాజానుమతము ధర్మము

రాజు నిశాకరుఁడు మీకు శ్రీ బ్రాహ్మణులారా

రాజుప్రవర్తించినపే

రోజన గురుతల్పగమన శ్రీ ముచితము మీకున్.

68

టీ. బ్రాహ్మణులారా, రాజానుమతము=రాజుచే నంగీకరింపఁబడినది, ధర్మము. అదియే ధర్మముకాని వేరొండుకాదని భావము. మీకు, రాజు=ప్రభువు, నిశాకరుఁడు=చంద్రుఁడు, రాజు=చంద్రుఁడు, ప్రవర్తించినపేరోజన=ప్రవర్తించినవిధముగానే, మీకు, గురుతల్పగమనము=గురుభార్యతో సంభోగాదుల నొనర్చుట, ఉచితము.

తా. ఓ బ్రాహ్మణులారా ! రాజానుమతమగునదేదో యదేధర్మము కాని వేరొండులేదు. మీరాజయిచంద్రుఁడు గురుభార్యను వరించెను గాన మీరునట్లు చేయుటయే సముచితము. ధర్మమచరించిన పాపమెట్లు వచ్చును ?

క. ఏకార్యంబు సుఖోత్తర

మాకార్యము సేయనర్హ శ్రీ మగునెక సుకృతం

బాకాంక్షితురు సురతము

నాకాక్షింప రదియేమి శ్రీ యవనీవిబుధుల్.

69

టీ. ఏకార్యంబు=ఏవని, సుఖోత్తరము=సుఖభివృద్ధికలదో, ఆకార్యము=ఆపని, చేయక, అర్హమగునెడక=చేయుటయే యుక్తమైనప్పుడు, అవనీవిబుధుల్=బ్రాహ్మణులు, సుకృతంబు=పుణ్యమును, ఆకాంక్షింతురు=కోరుదురు. సురతము=సంభోగమును, ఆకాంక్షింపరు=కోరరు. అదియేమి=అదేకారణమున ? అనఁగా సుఖముగల్గించు కార్యమచరించుట యందఱకు సముచితము. ఇట్లుండఁగాఁ దెలివిమాలిన బ్రాహ్మణులు సౌఖ్యముగల్గించు సురతమును

మాని సందేహస్పదమగు సౌఖ్యమును సమకూర్చుచాంద్రాయణాది తపముల నేల చేయుదురో తెలియదు. కావున కష్టములగు తపములవిడిచి సుఖకరమగు సురతము నంగీకరింపుఁడని భావము.

చ. మలిచినతాలయందుఁగుసుశ్రమంబులు ప్రాయఁగిమీఁదనెన్నఁ
డే, ఫలమొకనాఁడు గల్గుననుశ్రవల్కుడియెవ్వఁడు నమ్మినాఁడుకో
మలవనరాజిలోనఁ గుసుశ్రమంబులు గోయుట యెప్పుడప్పుడే
ఫలములు ప్రాప్తవునోయుశపాసకులార తలంచిచూడుఁడా.

టీ. మలిచిన తాలయందుఁ = చెక్కిన గుండు తాలయందు, కుసుశ్రమంబులు పోయఁగఁ = పూలతోఁ బూజింపఁగా, మీఁదఁ = ముందుకాలమున, ఎన్నఁడే = ఏదివఱకునో, ఒకనాఁడు = ఒకదినమందు, ఫలము, కల్గును, అనుపల్కు = అనేడివచనమును, అది = దానిని, ఎవ్వఁడు, నమ్మినాఁడు = ఎవఁడు విశ్వసించెను? కోమలవనరాజిలోనఁ = మనోహరమగు సుద్యానవనపంక్తిలో, కుసుశ్రమంబులు = పువ్వులు, ఎప్పుడు, గోయుట = త్రుంచుటయో, అప్పుడే = ఆసమయమందే, ఫలములు = పండ్లు, పావో = పోవకుండునా, పోవునో = నశించితిమినా? ఫలములు పూర్తిగానశించునని యర్థము. అనఁగా లోకములో నుపాసకులు గుండుతాలను బుష్పంబులతోఁ బూజించినచో నేదోమందు ఫలము ఏచ్చునని యట్లుచేయుచుందురు. కాని దానవలన నుంతేయు ఫలములేదు. చెట్లనుండే నేని పువ్వులు ఫలదాయకములయి లోకమున కుపకరించును. కాని తాతి మీదఁ బెట్టిన నేమి ఫలముగలదు. లోకోపకార మొనరించు వాని భంజించుటవలన మీదు మిక్కిలిపాపమే కలుగును. కాన విగ్రహారాధనముకై పూలు, కోయఁ గూడదని భావము.

తా. ఓయుపాసకలారా ! మలిచి గుండ్రముగాజేసిన తాలను బూజించిన ఫలముగల్గునని యెవఁడోచెప్పఁగా, దానినమ్మరాదు. దానవలన నేమియుఁ బ్రయోజనము లేదు. అపూజవలన నేమియు లాభములేదు కాని పూవులు గోయుటచే ఫలములు లేకుండఁబోవుచున్నవి. ఆలోచింపుడు.

తే. అన్యదేహః ప్రి సందేహ శ్చ మైనయెడను
గలుషములు మాన నెబ్బంగి శ్చ వలయునేని
విడుఁడు యాగంబు లోవేదశ్చవిప్రులార
జంతుహింసానుహదోష శ్చ సంశయమున.

71

టీ. ఓవేదవిప్రులార=వేదాధ్యయనముచేసిన యోబ్రాహ్మణులారా! అన్యదేహః ప్రి=మతీయైక దేహమును బొందుట, సందేహము=సంశయాస్పదమయినది. అనఁగా వేదోక్తములగు ఘములు పెక్కులు విరుద్ధములుగాఁ బరిణమించుటచే నదుక్త మయినదేహంతరప్రాప్తిని గుతించి సందేహింపవలసినదే, అయినయెడ = అయినప్పటికిని, జన్మాంతరమున, నరకాదిదుఃఖము లనుభవించవలసినవచ్చును గాన పాపములు చేయరాదని కొందఱనుచున్నారు. ఏదేహముచే బాపాదికర్తయు లాచరించితిమో యాదేహమిచ్చట నే దహింపఁబడఁగా దానికి దేహంతరమున్నదని చెప్పటయసంగతమని కొందఱనుచున్నారు. ఇట్లు దేహంతరమును గుతించి సందేహించుచున్నారు. దేహంతరము లేదన్నప్పుడు మీకు బాధలేదుగాని యదియున్నప్పుడు బాధించును గావున, కలుషములు=పాపములు, ఎబ్బంగి = ఏవిధముగా, మానవలయు నేని=విడిచిపెట్టవలసియున్నచో, జంతు... సంశయమునకొక=జంతుహింసా= పాపిణిహింసచేయుటయనెడి మహదోష=గొప్పదోషమందలి, సంశయమునకొక=సంశయముచే, యాగములు, విడుపుఁడు=యాగములుచేయవలెదని యర్థము. దేహంతరమే లేదుగాన పాపములు చేయవచ్చును. అప్పటికిని పాపము చేయరాదుమనెడి జంతుహింసపాపము గాన తదాత్మకములయిన యాగములను మానుడని భావము.

తే. స్మృతులయందు బలాత్కార శ్చ కృతములెల్ల
నకృతములుగా విధించినా శ్చ డట్టె మనువు
బలిమి బ్రాహ్మణులార పాపములుచేయుఁ
డేమిచేసినఁ జేయర శ్చ య్యెదరు మీరు.

72

టీ. మనువు=మనుస్మృతియనుధర్మశాస్త్రపుకర్త, స్మృతులందుకొక=మను

స్త్రుతి మొదలగు గ్రంథములందు, బలాత్కృతములు = బలాత్కారముచేఁ జేయఁబడినవి, అకృతములుగాఁ = చేయఁబడనట్లుగా, విధించినాఁడటై = వీర్వఱచినాఁడు. అనఁగా మనవు “బలాద్దత్తంబలాద్భుక్తం బలాన్నాస్యసీ కృతంచయత్” అని చెప్పినట్లు బలాత్కారముగాఁ జేయఁబడినవి చేయఁ బడనట్టె యగును గాన, బ్రాహ్మణులారా, పాపములు = పరస్త్రీసంగమాది పాపములు, బలిమిఁ = బలాత్కారముగా, చేయుఁడు, ఏమిచేసినఁ = ఎట్టిపాపములుచేసినను, మీరు, చేయరు. అయ్యెదరు = చేయనట్టివారే యగుదురు, మీకుఁ బ్రామాణికగ్రంథమున మనవట్లు చెప్పటంబట్టి మీరెట్టిపాపము లాచరించి నను, నవి బలాత్కారముగాఁ జేయఁబడెనేని మిమ్మును జెందవు. తత్ఫలము మీరనుభవింపవలసినోపవసరములేదు. కాన మీరు స్వేచ్ఛగాఁ బరస్త్రీసంగమాదులను జేయవచ్చునని భావము. ఇటనాస్తికులయిన కలిభటులు మనువు చెప్పినవచనమున కన్యార్థము పరికల్పనముచేసి మీమనవు మతముచొప్పున మీరుపాపము లాచరింపవచ్చునని బోధించుచున్నారని తెలియఁదగినది.

తా. ఓ బ్రాహ్మణులారా! మీకు ధర్మశాస్త్రమురచించిన మనువు బలాత్కరించి చేసినపాపములు చేయఁబడినట్టివి నుడివెను గాన మీరికసంకోచమువిడిచి పరస్త్రీగమనాదుల నొనర్పుఁడు. బలిమితోఁజేసిన మహాపాతకములయినను మిమ్ము బాధింపనేరవు.

సీ. ఐకమత్యంబులే రదఖిలశాస్త్రములకు

నిగమంబు లొకజాడ ర్నిలువ కాదు

నాగమంబులతోవ ర్ యది యొందుచందంబు

పంకంబులోని కంఠంబు తర్క

మతిగూఢ మై యుండు ర్ మూఢులంబులనాయ

యుపనిషత్తులభావ ర్ మొక్కరీతి

ఋహవిధంబులు మంత్ర ర్ పారాయణంబులు

సాంఖ్యయోగముల వాగ్దశలువేఱు

గీ. పట్టియేదర్శనం బైనఁ బ్రతిభకలిమి
వలసినట్లు వక్కాణింప నీ వచ్చియుండు
నరసి దుఃఖంబులేక సోభ్యంబు గలుగు
ధర్మ మొకఁడేరికొనుండు విద్యాంసులార.

78

టీ. విద్యాంసులార = ఓపండితులారా! అఖిలకాస్త్రములకుఁ = సమస్త
కాస్త్రములకును, ఏకమత్యంబులేదు = ఏకత్వములేదు. అనఁగా నొక్కయర్థ
మునే యొక్కొక్క కాస్త్ర మొక్కొకవిధముగా బోధించుటచే వాన్ని కన్ని
టికిని సప్తేశనము కానేరదనియు నిట్లు పరస్పరవిరుద్ధములగు వానిలో నేవి
ప్రమాణములో నిర్ణయించుటకు గమకము లేకపోవుటచే నవియన్నియు
వప్రమాణము లయియుండునుగాన వానినన్నింటిని బరిహరింపవలయుననియు భావ
ము. నిగమంబులు = వేదములు, ఒకకాడఁ = ఒకమార్గమును, నిలువఁ, అడవు =
నిద్ధాంతించిచెప్పవు-మీరు ప్రమాణములని నమ్మెడి వేదములయినను నొకయర్థ
మునే బోధింపక పలువిధముల బోధించుచుండునుగాన నవియు వప్రమాణములే
యని భావము. అగమంబులతోఁ = శ్రాతాగమాదులయొక్క మార్గము, అది,
ఒండుచందంబు = వేదవిధముగానుండును, తర్కము = తర్కకాస్త్రము, పంకంబు
తోనికంబు = బురదలోఁ బాతిన కంబుమంటిది. అనఁగా బురదలోఁ బాతినకం
బు మేవై పునకుఁబడునో చెప్పఁజాలము. అట్లే తర్కకాస్త్ర మేదిసిద్ధాంతమో
చెప్పఁజాలము. ఆస్తంభమెట్లు బరువుగానుండునో యట్లే యొఱుగును. తర్క
కాస్త్రమునఁగూడ నెవఁడు పెక్కులు యుక్తులు నెప్పనేర్చునో వాఁడన్నదియే
సిద్ధాంతమని నిర్ణీతముకాదనియు, సిద్ధాంతరహితము కాస్త్రము వ్యర్థమనియు
భావము. యామళంబులచాయ = యామళమతస్థులమతము, అతిగూఢమై = మిక్కి
లి గుప్తమై, ఉండును. ఉపనిషత్తులభావము = ఉపనిషద్వాక్యముల యభిప్రాయ
ము, ఒక్కరీతి = వేటొకమార్గమునఁ బోవును, మంత్రపారాయణములు = గాయ
త్రాదిమంత్రములను జపించుటలు, బహువిధంబులు = అనేకమార్గములుగలవి. సాం
ఖ్యయోగముల వాసనలు = సాంఖ్యయోగకాస్త్రముర్యాదలు, వేఱు = మఱియొక
విధముగా నుండును. ప్రతిభకలిమి = బుద్ధిబలముచే, ఏదర్శనంబు, ఐనఁ =

ఏకాస్త్రమునైనను, పట్టి=స్వీకరించి, అనఁగా నాలోచించియునిభావము. వలసి నట్లు=మన కిష్టమగునట్లు, వక్కాణింపఁ=అర్థముచేసి చెప్పటకు, వచ్చియుండు=తగియుండును, అరసి=అలోచించి, దుఃఖము, లేక, సౌఖ్యంబుగలుగు ధర్మము=సౌఖ్యములను సమకూర్చునట్టి సుఖమును, ఎచిఁగికొనుండు=తెలిసి కొనుండు. అనఁగా మికాస్త్రమును మీవేదములును దుఃఖములనేకాని సుఖంబులనీయఁ జాలవు కాన వానివిడిచి మీకు సౌఖ్యముగల్గించు ధర్మమును జేపట్టుడని భావము.

తా. ఓవిద్వాంసులారా ! మీరు ప్రమాణములనియు, దదు క్తప్రకారము నడిచినచో సౌఖ్యదాయకము లగుననియు నమ్ముకొనియున్న కాస్త్రాదులన్నియు బూటకములు; మికాస్త్రముల కైకమత్యములేదు. వేదము లొకయర్థమును స్థిరపఱుపఁజాలవు. ఆగమముల మార్గమువేఱు. తర్కమునకు నిశ్చితమగు సిద్ధాంతములేదు. అది బురదలోని స్తంభమువలె నుండును. యామళమతంబులు మిక్కిలి గుప్తములైయుండు. ఉపనిషత్తుల యభిప్రాయము వీరికన్నింటికిని వ్యతిరేక్తముగానుండును. మంత్రసారాయణములు మతీయొకవిధముగా నుండును. యోగకాస్త్రసిద్ధాంతము వేటొకవిధముగా నుండు. కావున మీ వేదకాస్త్రాదులకు బుద్ధిబలముచే మహిష్టమువచ్చినట్లర్థము చెప్పవచ్చును. ఇట్లు పరస్పరమనంబధములగు వేదాదులను విడిచిపెట్టి సుఖముగల్గించు ధర్మమును యోజించుకొనుండు.

తే. అస్తితాబుద్ధి గలదేహ శ్రీ మనలశిఖర

భస్మమై పోవ నెచ్చోటఁ శ్రీ బాప ముండు

సౌఖ్యదము లయినపరదార శ్రీ సంగమాది

పాపములుసేయు షోపినశభంగి జనులు.

74

టీ. జనులు=ఓజనులారా ! మధ్యమపురుషయోగముచే సంబోధనముదారగాగమమురాలేదు. అస్తితాబుద్ధి=నేను అనెడి బుద్ధి, కలదేహము = కలిగి నట్టిశరీరము, అనలశిఖర=అగ్నికొనలందు, భస్మమై=బూడిదయై, పోవఁ,

పాపము, ఎచ్చోటకొ = దేనియందు, అనగా దేని నాశ్రయించుకొని యర్థము. ఉండును. దేహమే యాత్మకాని దేహాతిరక్తమగునది వేటొకటిలేదు. ఉన్నట్లు ప్రమాణంబుగానరాదు. కావున పాపముల సంపాదించిన దేహ మిక్కడనే భస్మమైపోగా నాపాపము ముఖము వానికి దుఃఖము గల్గించుటెట్లు? కావున నట్లయి యసత్యమనినన్ని, ఓపిరభంగి = శక్తికొలదిని, సాఖ్యదములు = సాఖ్యమును గలిగించునవి, అయిన పరదారసంగమాదిపాపములు = అయినట్టి పరస్పర సంగమాదిపాపములను, చేయుండు = ఒనరింపుండు.

తా. ఓజనులారా! దేహమే యాత్మ. మరణమే యపవర్గము. సుఖదుఃఖములే పుణ్యపాపములు. పలువిధములగు పుణ్యపాపకృత్యము లాచరించిన దేహ మిక్కడ నగ్నిలోఁబడి భస్మముకాగాఁ బాపము లిక నెక్కడనున్నవి. కావున మిక్కిలి సుఖము గల్గించుచో నెట్టిపాపములనునను శక్తికొలది నాచరింపుడు.

క. మృతుఁడంట పుట్టుఁ బెరుంగును

మృతుఁడంట వేటొకఁడు గుడువ నీ మేకొనుఁ దృప్తి

మృతునకు నంట కర్మఫలం

బతిధూర్తుల వార్తలేటి నీ కావర్తింపన్.

75

టీ. మృతుఁడు = చచ్చినవాఁడు, పుట్టునంట = జన్మించునంట, పెరుగునంట = వర్ధిల్లునంట, వేటొకఁడు = మఱియొకఁడు, కుడువ = తినగా, మృతుఁడు = చచ్చినవాఁడు, తృప్తి = సంతృప్తిని, మేకొనునంట = పొందునంట, మృతునకు = చచ్చినవానికి, కర్మఫలంబు, అంట = మునుపు చేసిన పుణ్యపాపకర్మముల ఫల మనుభవించునంట. అతిధూర్తులవార్తలు = పరులను వంచిన స్వభావముగల మూఁసులవచనములు, అవర్తింపన్, ఏటికి = చేకొనుట యెందులకు? చచ్చినవాఁడు మగుడ జన్మించుననియు, వర్ధిల్లుననియు, మగుడ జన్మించుననియు, నీజన్మమున నొనర్చిన కర్మముల నుత్తరజన్మమున ననుభవించుననియు, చచ్చినవానికి దిలొదకసిండాను లిచ్చినయెడల వాఁడు సంకుష్టింజెందు ననియు సిద్ధాంతము

లయిన మతముల నాక్షేపించుచున్నారు. ఓ బ్రాహ్మణురాలా! దేహాతిరిక్త మగు నాత్మ లేకుండగా నాదేహమిచ్చటనే యగ్నిదగ్గమై బూడిదయైపడఁగా నది మగుడజన్మించుననుట యసంభవము. మఱియుఁ జచ్చినవారికిఁ జెందునను నాసతో ధనవ్యయముచేసి యితరులను భుజింపఁజేయుచున్నారు. వీరిచ్చట భుజింపఁగాఁ జచ్చినవారు తృప్తి నొందెదరనుట యనుభవవిరుద్ధము. లోకము లో రాముఁడన్న ముతిన్నచో గోవిందునికిఁ గడుపునిండునా! కావున నట్టివానినమ్మి చెడిపోవకుండు. ఒకవేళ దేహాతిరిక్త మగు నాత్మయున్నను, బాపాది కర్మముల నొనరించిన దేహమిచ్చట నశింపఁగా దానిపాపములు దానికంటె వ్యతిరిక్తమగు నాత్మయనుభవించుననుట యసంభవము. దేహముచేసిన పాపాదికమును దేహాతిరిక్తమగు మఱియొకటి యనుభవించుననిన లోకమున దేవదత్తుఁడను వాఁడుచేసిన పాపాదికమును యజ్ఞదత్తునియందున్న యాత్మకూడ ననుభవింపవలయును. ఆత్మయొక్కటియని వాదించుటచే మిశ్రదిశతప్పదు. అది మిక్కిలివిరుద్ధముగాన దాని నాదరింపకుండు. ఇట్లు మిచ్చుఁ జేయు మనుటకుఁ గారణజీవనోపాధి కల్పించుకొని సుఖముగా జీవింపఁదలంచి వంచకు లిట్లుకల్పించిరి. అంతయుకాని కర్మాదులవలన సుంతేసియు ఫలములేదని తలపోయుఁడని భావము.

ఉ. చీటికి మాటికి నిఖిల శ్రీజీవులునుం బొనరించుపాపముల్

గోటులుదన్నుఁజాట్టుకొని శ్రీఘోరపుబాధలఁబొందుచొంటిమైఁ

బాటిలునాత్మకుఁ భరమె శ్రీపాపము నీయది నిండుబండికిఁ

జేటభరంబెయ్యేమిటికి శ్రీజేయపు విప్రుఁడ కిల్చివంబులన్ . 76

టీ. నిఖిలజీవులున్ = సమస్తమయినజీవాత్మలును, చీటికిమాటికిఁ = మాటిమాటికి, పొనరించుపాపముల్ = చేయుచున్నపాపకృత్యములు, గోటులు = కోట్లకొలంది, తన్నుఁ, చుట్టుకొని = ఆవరించి, ఘోరపుబాధలఁ = భయంకరములగు కష్టములను పొందుచు, బింటిమై = ఏకాకిగా, పాటిలునాత్మకుఁ = వర్తించెడిఆత్మనకు, పాపము, నీయది = నీవొక్కఁడుచేయుపాపము, భరమె = కష్టమా! జీవులెల్లను ఆత్మఒక్కఁడే అగును. ఆలెక్కలేని జీవులు చేయుపాపము లెల్లను

అయాత్ భరించుచుండఁగా నీజిక్కనిపాపము దానికి బరువా? కానేరవని భావము. నిండుబండికి = ఎక్కువముదాయము తోనిండి యున్నబండికి, చేట, భరంతె=బరువగునా? విప్రుడ=ఓ బ్రాహ్మణుఁడా! కిల్చిషంబుల = పాపము లను, ఏమిటికి, చేయవు=ఎందుల కొనరింపవు, “అత్త యొక్కటియేయని వాదించుచున్నారు. మఱియు నాత్తయొక్కటియే కావున దాను బరులుగను వ్యవహారము లేదు గాన పరదారయనియు బరధనమనియు వ్యవహార మెట్లుకలుగును? కావున యథేష్టపరదారిగమనాదిపాపములు చేసినను కొంచెమైనను బాపమును బొందలేవు. అలోచింప కేలభయపడెదవు. యథేచ్ఛుగాఁ బాపము లాచరింపు”మని కొందరి భావము.

చ. కలుగుట లేమిసందియము రీ కార్యఫలంబులయందునిట్టిచో
ఫల ముదయించెనేని దమరీపాలిటివేల్పులు మంత్రతంత్ర శక్తులును దదీయలాభమునకుం దగుహేతువు లందు రన్యథా కలనకునంగలోపములురీకారణమందురుమాం తీకాధముల్.

టీ. కార్యఫలంబులయందు = కార్యములఫలములందు, అనఁగా బుత్ర కామేష్టి మొదలగు కార్యములం దనట, కలుగుటయు=ఫలముకలుగుటయు, లేమి=కలుగకపోవుటయు, సందియము=సందేహోస్పదము- అనఁగా గార్యము లాచరింపఁబడినప్పుడు ఫలముగలుగుటయో లేకపోవుటయో నిశ్చయమని భావము. లేక, కార్యభరంబులయందు, కలుగుటలు=ఫలమోఫలాభావమో, లభించుటలు, ఏమిసందియము = సందేహమేమున్నది. ఎదోయొకటి కాకమానదని భావము. ఇట్టిచో = ఫలము విషయమై సందేహమువచ్చినప్పుడు ఫలము = కార్యసిద్ధి, ఉదయించె, ఏని = కార్యఫలముగల్గినచో, తదీయలాభమునకు = అఫలప్రాప్తికి, మాంత్రికాధముల్ = జపాదులనొనరించుధూర్తులు, తమపాలిటివేల్పులును=తమ దేవతలును, మంత్రతంత్రశక్తులును=మంత్రశాస్త్రమందలి సామర్థ్యములును, తగుహేతువులు=ముఖ్యకారణములని, అందురు, అన్యథాకలనకు = విఠిరీతియైగా పరిణమించినచో, అనఁగా ఫలసిద్ధికలుగనిచోనని భావము. అంగలోపములు = తమయొనర్చిన పుత్రికామేష్టి మొదలగు కార్యముల కంగభూతములగు దక్షి

జలందలిలోపములు, కారణములు, అందురు, పుత్త్ర)కామేష్టిచేసినప్పుడు, పుత్త్ర)డుదయించినచో మాంత్రికులు మామంత్రబలముచేత మేముపాసించిన దేవతయనుగ్రహముచేతను గల్గెనని చెప్పుదురు. అట్లుకలుగనిచో దామొకరిన జపామలకు దగినట్లు దక్షిణాభియ్యంకపోవుటచే ఫలము కలుగలేదని పలుకుదురు. ఇట్లు మాంత్రికులువంచించుతురుకాన వారిమాటలు విశ్వసింపరాదనిభాషము.

తా. కార్యములందు ఫలముగల్గుటయో లేకపోవుటయో నిశ్చయము. ఇట్లుండ దుచ్చులయిన మాంత్రికులు ఫలముగల్గె నేని తమమంత్రబలమనియుఁ గలుగనిచో దగినదక్షిణాభియంకపోవుటచే నట్లయ్యెననియుఁ బలుకుదురు. కాన వారిసమ్మతము.

తే. అర్థి నర్జింప వర్జింప శ సలవికాని

ధర్మము నధర్మమును జెప్పె శ దగిలియనువు

నేరములు నెట్టి దండువు శ నిశ్చయించి

ధరణిఁగలచోట నర్థమే త్రింగఁ దలఁచి.

78

టీ. ముపు, నేరములు = విధినిషేధరూపములగు ధర్మధర్మముల సతిక్రమించుట యనెడి యపరాధములను. నెట్టి = ఏర్పడిచి, దండువు = ఆయన రాధయనకుఁ బరిహారమును, నిశ్చయించి = ఈయనరాధయున కీప్రాయశ్చిత్తము చేయవలయునని చెప్పి, ధరణి = భూమియందు, కలచోట = ధనవంతులయియున్నవారియొద్ద, అర్థః = ధనము, ఎత్తంగఁ, తలఁచి = లాగవలెననియెంచి, అర్థి = ప్రీతితో, అర్జింప = చేయుటకును, వర్జింప = విడచుటకును, అలవికాని = శక్యముకాని, ధర్మమును, అధర్మమును, తగిలి = అత్యసక్తికలవాడయి, చెప్పె = వచించెను. ఆదరించుటకుఁగాని, విడిచిపెట్టుటకుఁగాని శక్యముగాని ధర్మధర్మములన్నింటినిగూర్చి ముపు స్పృతిగ్రంథమున రచించెను. అట్లు సుభాషాస్యములుకాని ధర్మధర్మములుచెప్పటకుఁ గారణమేమనఁగాఁజెప్పిన విధినిషేధవాక్యములను సతిక్రమించినచో బ్రాహ్మశ్రుతిచిమూలమున ధనవంతులనుండి ధనము సులభముగా నాకర్షించుటకే కాఁ

వేటుకాదు. ఎట్లనగా మనవుచెప్పిన యొకవిధిని జేయనచో విధి నతిక్రమించెనగాన వానికి బాపము సిద్ధమయ్యెడి ప్రాయశ్చిత్తముచే బోవునచెప్పి దానములని వేరుచెప్పి ధనమున వెచ్చింపజేసి చేకొనవచ్చును. అట్లే దీనిని జేయరాదని మనవు నిషేధింపగా దాని నెవ్వడనిజేసినచో వాడు పాపాక్రాంతుండగును. కాని వానికి బ్రాయశ్చిత్తదులజేయించి ధనము స్వీకరింపవచ్చును. ఈ యుద్దేశముతోనే మనకట్ల గ్రంథమును రచించెను. కాని యంతకంటె వేటుఫలము లేదనిభాషము.

తా. మనవు నేరములెంచి తత్పరహార్యము ధనమును స్వీకరించుటకే యిట్లుచేయుటకు విడుచుటకును దరముగాని ధర్మాధర్మముల నిరూపించి చెప్పెను.

శా. లాలామూత్రపురీష ఘర్తజలకీలాలాత్మక లాభములం
చేలారోతలుపుట్టనాడుదురుయోగీంద్రుల్ వృథాలాపముల్
లాలామూత్రపురీష ఘర్తజలకీలాలాత్మలో తా రఘే
ప్రాలేయాంబుపటిరపంకఘనసాగరతోదదివ్యాత్మలో. 79

టీ. భాషలు = స్త్రీలు, లాలా...త్మకల్ - లాలా = చొంగ, మూత్రపురీషములు, ఘర్తజల = చెప్పట, కీలాల = రక్తము, అత్మకులు = దేహముగాఁ గలవారు, అంచుక్ = అనిపల్కుచు, యోగీంద్రుల్ = యోగీశ్వరులు, రోతలు = స్త్రీలకైవిరక్తి, పుట్టక్ = కలుగుటకు, వృథాలాపములు = జుగుప్సాకరములగు వచనములు, ఏలవాడుదురు = ఎందులకుఁ బలికెదరు. అనఁగా నట్లు పలుకరాదనట, వై రాగ్యశంఖులయిన యోగులు పెరివారికిఁ గూడ వైరాగ్యము గలిగింపవలయునని యొంచి “స్త్రీలమనోహరాంగముల నన్నిటిని జుగుప్సావచనములతో స్త్రీలముఖముచొంగ గలదని, స్తనములు మాంసపుముద్దలని, శరీరము మూత్రపురీషములు గలదని” విషవానికి రోతపుట్టనట్లు స్త్రీలను నిందించిరి. అట్లు చేయుట తప్పు. తానట్టివాడు కానచో వారినిం దింపవచ్చునుకాని తానునువారివలె నుండ నిందింపనేల యని మందుపాదములచే జెప్పుచున్నాడు. తారు = తాము, లాలామూత్రపురీషఘర్తజలకీలాలాత్మలో = లాలామూత్రాదిమయమగు దేహ

ములుగలవారేయైన, తారటే = తామేకాబోలును, ప్రారేయా...త్తుకుల్—
ప్రారేయాంబు = హిమజలము, పటీరపంక = మంచిగంధము, ఘనసారక్షో
దము = పచ్చకపురపుబొడియు మొనలగువానిచే, దివ్య=మనోహరమగు,
ఆత్తులో = శరీరములు గలవారా. అనఁగాస్త్రీలశరీరము లెట్లొ యట్లే యా
యోగీశ్వరుల శరీరములును లాలాదులు గలవియే కాని సుగంధద్రవ్యములు
కావు. అట్లుండ వారిని నిందింప నేల యనిభావము.

తా. స్త్రీలు మూత్రపురీషాదులగు హేయపదార్థములు గలవారని వారి
యందు రోతేతపుట్టునట్లు యోగులు పట్క-చుందురు. ఆ స్త్రీ లట్టివారేకాని
వారుమూత్రమే పటీరాది సుగంధద్రవ్యములతోఁ గూడిన శరీరములు గలవారు
కాబోలును ?

వ. పురాణంబుఁ బ్రమాణీకరింతుమేని తత్ప్రణేత పారాశర్యం
దు పాండవుల నగరి చాటుకవి. కవులమాటలకేటిపాటి? మ
త్స్యపురాణంబునందు మత్స్యంబు వక్తయేట. తిర్యగంతు
మతంబులు సిద్ధాంతీకరింపవచ్చునే? అది యట్లుండె. 80

టీ. పురాణంబు = మత్స్యదులగు నష్టాదశపురాణములను, ప్రమా
ణీకరింతుమేని=ప్రమాణములని స్వీకరించితిమేని, తత్ప్రణేత = ఆపురాణముల
రచించినవాడు, పారాశర్యండు = వ్యాసుండు, పాండవుల నగరిచాటుకవి.
పాండవుల పురమగు హస్తినాపురమందుండి వారికిఁ బ్రయంబులు చెప్పెడికవి.
కవులమాటలకుఁ = కవులవాక్యములకు, ఏటిపాటి=ఏపాటిప్రామాణ్యము? అనఁ
గాఁ బురాణముల రచించిన వ్యాసుండు నీచ స్త్రీయందుఁ బుట్టినవాడు. మఱి
యు వాడు తనసోదరుని భార్యలతోను దాసితోను భోగించి సంతానముకన్న
దుష్పరివర్తనఁడు, పాండవులయొద్దనుండి వారికిఁ బ్రయమగునట్లుగా వారికి
శత్రువులగు దుర్యోధనాదుల నిందించుచు, వారికి మిత్రుడయిన కృష్ణుని ను
తించుచుఁ బరాధీనుడయి యున్నవాడు. అట్టివ్యాసుండు ప్రాసనిభారతా
దులు ప్రమాణములుకావనిభావము. మత్స్యపురాణంబునందుకొ, మత్స్యంబు

చేప, వక్తయంట = చెప్పనదంట, తిర్యగ్జంతువుల = జ్ఞానరహితములగు పశుపక్ష్యాదుల, మతంబులు, సిద్ధాంతీకరింపవచ్చునే = స్థిరపఱుపవచ్చునా! కూడదనుట.
కావునఁ బురాణాదులన్నియు నప్రమాణములనిభావము.

సీ. దిననాథనందనుర దిల్తోల్చి విడిచిరి

కరుణలే కెముక లేరెరి దధీచి

గాతాశబిలమున రీ బలిఁ గట్టివై చిరి

జీమూతవాహనురజీవి వాపి

రెత్తి పాల్గొనిరి శిశుబ్రద్రునంతటివానిఁ

గలగుండు వెట్టిరి రీ కలశవార్ధిఁ

దివుటఁ జక్కలఱేనిఁ దినగోరు మెనఁగిరి

పండు దుల్చిరి కల్పరపాదపంబు

తే. నయ్య లెంతకు నేర రథార్థజనులు

వీరిమనసులు వట్ట నెరవ్వారితరము

కీర్తి యటు లుండెరవిడుఁడు దాక్షిణ్య మింకఁ

దారు గల్గినఁ బనివేలురతమకుఁ గలవు.

81

టీ. అర్థార్థజనులు = ప్రయోజనాభిలాషులు, దిననాథనందనురతి = మూర్ఖపుత్రుఁడయినకర్ణునియొక్క చర్మమును, ఒల్చి, విడిచిరి = పాతవై చిరి, పూర్వ మింద్రుఁడు బ్రాహ్మణవేషమునఁ గర్ణునిన్నిగిరి యతని సహజకవకుండలముల నడిగిపుచ్చుకొని లెనకు నతనికిఁగూడ లేకుండఁజేసెను. కరుణలేక = దయలేక, దధీచి = దధిచి మహామనియందున్న, ఎముకలు, వీరిరి = వీరికొనిరి. పూర్వము వృత్రాసురునిఁ జంపఁబూనియంద్రాదిసురలు నారాయణోపదేశమునఁబోయి చధీచిని బ్రార్థించి యతనింజంపి యెముకలు పుచ్చుకొనిరనిభావము. పాతాళశబిలమునకొ = పాతాళ లోకమునందుకొ, బలికొ, కట్టివై చిరి = బంధించిరి. పూర్వ మింద్రాదుల జయించిన బలిని జయింపఁ దలంపుతో విష్ణువు వామనమూర్తియై బలిని భూమిని యాచించి త్రివిక్రముండయి ముల్లోకములను బుచ్చికొని పాతాళ మందుఁ ద్రోవ

బంధించెను, అభిగతకథ యిచ్చట ననుసంధింపఁబడియె. జీమాతవాహను
జీవి=జీమాతవాహనుని ప్రాణమును, పాసిరి = తొలంగించిరి. జీమాతవాహనుఁ
డనెడి యొకరాక్షసుఁడు పరోపకారశీలుఁడయి యేకపుత్రితోకముచే దుః
ఖించుచున్న యొకనాగాంగనకు సంతసము గలుగునట్లుగా, వానికుమారునికి
మాటుగాఁ దానే గరుడున కాహారమయ్యెను. జీమాతవాహనుఁడు తనంతటఁ
దానే పరోపకారాసక్తుఁడుకాఁగాఁ గవి దానిమార్చి యాచకులు యాచింపఁ
బ్రాణములు విడిచెననిచెప్పెను. శిబీంద్రునంతటివాన్ = శిబిరాజువంటి చక్రవ
ర్తిని, ఎత్తి=తూచి, పాల్గొనిరి=పంచుచుచున్నారని అనఁగాఁ బూర్వము శిబి
యాగ మొనరించుచుండఁగా నతని ధర్మబుద్ధిని బరీక్షింప నింద్రులు శ్యేన
కపోతరూపంబులఁదాల్చి శ్యేనంబుచే వెంబడింపఁబడుచుఁ గపోతంబు శిబిని
జేరి శరణుసాచ్చిన దానివెంబడినే పుచ్చుచున్నదేగ పలుధర్మము లుపదేశించి
దాని యెత్తుమాంశమును నతనిశరీరమునుండి తీసి యీయవలయుననితోరి మాయ
చేసి యతనినే పుచ్చుకొనె ననెడి భారతకథ నిందుఁ జేర్చవలయును. కలశ
వార్ధిక్ = పాలసమద్రుమను, కలగఁడువెట్టిరి = కలఁచివైచిరి. పాలసంద్రమును
దఱచిరని భావము. తివుటక్ = కాంతతో, చుక్కలక్షోన్ = చంద్రుని, దిన
గోరు = దినభాగము, మెనఁగిరి = తిగిరి, చంద్రుఁడు దేశతల కన్నమయ్యెనని
భావము. కల్పపాదపంబు = కల్పవృక్షమును, పండు, డుల్చిరి, కోరినవారికోర్కుల
నిచ్చెడి కల్పవృక్షముల ఫలములను రాల్చివైచిరి. పండు-దంతములు డుల్చిరనియు-
అయ్యలు, అర్థార్థములు, ఎంతకుక్, నేరరు = ఎంతచెసికృత్యముల నాచరింపఁజాల
రు. యాచకులు మిక్కిలి ఘోరకృత్యము లాచరింపఁ దగినవారని భావము. వీరిమన
ములు = ఈయాచకులకోర్కులు, పట్టక్ = నెఱవేటుటకు, ఎవ్వారితరము = ఎవ్వరికిని
శక్యముకాదని భావము. కీర్తి = యశస్సు, అటులండెక్ = అరీతిగా నుండెను.
దానధర్మాదులవలనఁ బెద్దయశంబు గలుగుననుమాటకేమి దాని నటుండనిండని
భావము. ఇరక్, దాక్షిణ్యమును = యాచకులయందు జాలిని, విడుపుఁడు =
విడిచిపెట్టెఁడు, తారు = తాము, కల్గినక్ = బ్రదికినచో, తిమకుక్, పదివేలు =
పదివేలలాభములు, కలవు. యాచకులు పచ్చి దీనాతిదీనముగా యాచించినను

వారియందు జాలిగల్గి యడిగినకొరిక లీయఁబూనకుండు. దానివలనఁ గీర్తివచ్చు నని మీరనుకొనుచుందురు కాని కీర్తిమాట లటులుండఁగా సమస్తశ్రేయస్సుల సంపాదింపఁజాలిన దేహము నశించుచున్నది. తాము బ్రతికియున్న వేదిధములఁ గీర్తిసంపాదించుకొనవచ్చును. యాచకులఁ గోర్కులనుమాత్రము దీర్చ సమకట్ట కుండు. అట్లు పూనినచో యాచకులు మీకుఁ బ్రాణాపాయకరములగు నాపద లను గల్గింపకమానరు. కావున దానములఁ జేయుటమానుడని భావము. దానము కర్తవ్యమని చెప్పెడిపురాణములే దానముచేయువారి కపాయములు తప్పక మూడకమానవని చెప్పుచున్నవి కాన మాయామాటలకును బురాణములే ప్రమాణ ములు. ఇంతియకాక దానముచేసిన వారిలక్ష్మీ పోవుచున్నది; చేయనివారియొద్ద సిరముగా వర్తించుచున్నది. కావున నేవిధ మలోచించినను దానాదుల నొన ర్చుటవలన నష్టమేకాని లాభములేదని తాత్పర్యము.

తే. శాంతమతిఁ గాముకత మాని శ సప్తతంతు

దీక్ష కైకొన్నవారలతేజఁగు లెస్స

స్వర్గమున కేగి రంభాదిరవారసతుల

కుచభరంబులపై వ్రాలఁగోర రేని.

82

టీ. కాముకత = విషయానురాగితత్వము, మాని=విడిచి, శాంతమతి = విషయములనుండి మరలినచిత్తముతో, సప్తతంతుదీక్ష = యజ్ఞ దీక్షను, కైకొన్నవారలతేజఁగు=స్వీకరించినవారియొక్క ప్రవర్తనము, లెస్స=యొక్కముగా నుండును, ఏమిచేసినచో యొక్కముగానుండును, స్వర్గమునకు = స్వర్గలోక మునకు, ఏగి=వెళ్లి, రంభాది...పై = రంభాది=రంభ మొదలగు, వారసతు ల=భోగ స్త్రీలయొక్క, కుచభరంబులపై = స్థూలములయిన స్తనములమీద, వ్రాల = పడుటకు, అనఁగా రంభాదుల స్తనముల నాలింగము చేసికొనుటకు, కోరరేని = అపేక్షింపకపోయినచో, మరణానంతరమందు స్వర్గమునుజేరిరంభా సంభోగము నపేక్షింపనిచో యజ్ఞ దీక్ష కైకొన్నవారి ప్రవర్తనము లెస్సగా నే యుండును. కాని యట్లు జరుపలేదు. ఏమన లోకములో మంచకప్రాప్తాదులు

కాంతాత్మలవలెను, నిష్కాములవలెను గానవచ్చుచు, నెక్కువధనము వ్యయముచేసి చూచువారి కచ్చెరువు గలుగునట్లు బ్రహ్మచర్యాధికమును జూపుచు నాత్మనువంచించి, యాగము చేయుచున్నారు. వారు నిజముగాఁ గాముకత విడువనివారే. మరణానంతరమందు రంభాసంభోగమునుగోరి వర్తించువారు నిష్కాము లెట్లగుదురు. సామాన్యజనులు యావజ్జీవముమాత్రము కాముకులై యుందురు. కాని యాగ మొనర్చినవారు మరణానంతరముకూడఁ గాముకు లగుచున్నారు కావున వారు సామాన్యలకంటె దక్కువవారనిభావము.

తే. ఆహవంబున మృతు లయినయట్టివీరు

లమరలోకంబునకుఁ బోదురనుట గల్గ

నిజమయేని దైత్యురీచే శనిహతిఁ బొంది

యతనితో విగ్రహింపరే శ యసురు లచట.

88

టీ. ఆహవంబున = యుద్ధమునందు, మృతులు = చచ్చినవారలు, అయిన యట్టివీరులు = అయినయోధులు, అమరలోకంబునకుఁ = స్వర్గలోకమునకు, పోదురు, అనుట, కల్గ = అనత్యము, “అనఁగా రణాచపలాఘనాత్స్వర్గః” అని చెప్పఁబడినవిధముగా సంగరమునఁ జచ్చినవారందఱు స్వర్గము చేరుదురనుట యనత్యము. వారికి రణమందుఁ బ్రాణత్యాగముతక్కుఁ దక్కిన ఫలము వేతొండు లేదనిభావము. నిజమయేని = ఆవాక్యము సత్యమేయైనచో, అసురులు = హిరణ్యకశిపుఁడు మొదలగు రక్కసులు, దైత్యురీచే, నిహతిఁ = చావును, పొందఁ = పొందఁగా, అచటఁ = అస్వర్గమందు, అతనితోఁ = ఆవిష్ణువుతో, విగ్రహింపరే = పోరాడుచుండరా, మీమతమందు యుద్ధమునఁ జచ్చినవీరులు స్వర్గమున గుఱిము లనుభవించుచున్నారనికదా! చెప్పచున్నారు. అట్లయినచో, “యయంవాపి స్వర్గభావ” మ్మనెడి యభియుక్తోక్తిప్రకారమున మరణకాలమం దేభావమును స్మరించుకొందురో యనంతరమందు దానినేకదా పొందుదురని చెప్పఁబడియుండఁ గాన యుద్ధమందు పోరిచే సంహరింపఁబడిన రక్కసులు పోరివైరమునే మనమందుంచుకొని చచ్చి యాపల నాపొరివైరమునే పొంది స్వర్గములోఁగూడ పోరితోఁ బోరాడవలయును. కాని యట్లు పోరాడు

చున్నట్లు చెప్పబడలేదు. కాన యది యప్రమాణమనియే తెలియఁదగినదని భావము.

తా. యుద్ధమందుఁ జచ్చినవీరులు స్వర్గముహొత్తురన్నచో హరిచేఁ జచ్చిన హిరణ్యాక్షుడులు స్వర్గమున హరితోఁ బోట్లాడుచుండవలె. అట్లుచేయుచు న్నట్లు లేపురాణములఁ జెప్పలేదు; కావున నదియెంతయు నప్రమాణమని నఱుఁడు.

క. అక్షచరణుండు చెప్పిన

మోక్షములు శిలాస్వరూపములు వీనికిఁ గాఁ

ప్రేక్షావంతులు దచ్చా

స్త్రాక్షరములు చదువ నేల శ్రీయతిబాలికులై.

84

టీ. అక్షచరణుండు=కాలియందు నేత్రముగల గౌతముఁడు, చెప్పినమోక్షములు=పవించిన ముక్తులు, శిలాస్వరూపములు=పాషాణస్వరూపములు, అనఁగా గౌతముఁడు న్యాయశాస్త్రమున “తదత్యంతవిమోక్షోఽపవర్గః” అను నివి కొన్నింటిచే నమస్తవిశేషగుణములు లేకపోవుటయే ముక్తియనియు ముక్తుఁడు పాషాణమువలె నుండుననియుఁ బ్రతిపాదించె ననిభావము, వీనికిఁగాఁ = ఇట్టి శిలాస్వరూపముక్తికై, ప్రేక్షావంతులు=బుద్ధిమంతులగు మీరు, అతిబాలికులై=మిక్కిలి యవివేకులరై, తచ్చాస్త్రాక్షరములు=ఆగౌతముచేసిన న్యాయశాస్త్రపు పదనములు, చదువ నేల=చదువుటవలన నేమి ప్రయోజనము. జ్ఞానవంతులయినవారికి శిలాస్వరూపముక్తి గల్గునని చెప్పిన గౌతముఁడు గౌతముఁడే, గౌతము=వృషభశ్రేష్ఠుఁడే అనఁగా జ్ఞానహీనమగు పశువువంటివాఁ డని తెలియఁదగినది. జ్ఞానహీనుఁ డగునాగౌతముఁడు చెప్పినను జ్ఞానవంతు లగుమీరును మోహితులై యాతని శాస్త్రమును జదువుచున్నారు. దానివలన మీకు సుంతేనియు ఫలములేదని భావము.

తా. గౌతముఁడు ముక్తులు శిలాస్వరూపములని చెప్పెను. జ్ఞానవంతులకట్టి ముక్తిచెప్పట తెలివిమాలినపని బుద్ధిమంతులయ్యు మీరది తెలిసికొనక వాని

కంటె బుద్ధిహీనతతో నాకాస్త్రమును జదువుచున్నారు. దానివలన నేమియు లాభములేదు.

ఆ. దైన్యమునకుఁ ద్రోవ శీదలఁప నసైన్యంబు

కుక్షివంచనంబు శీకుడు వుడుగుట

బుద్ధి యైనయట్ల శీభోగింప నేర్చుట

సారమైన బోధి శీసత్త్వమతము.

85

టీ. తలఁపఁ = అలోచింపఁగా, అసైన్యంబు = దొంగతనము చేయకపోవుట, దైన్యమునకుఁ = దారిద్ర్యమునకు, త్రోవ = మార్గము, కుడుపు = భోజనము, ఉడుగుట = మానుట, కుక్షివంచనంబు = కడుపును పంచిచుటయే, బుద్ధియైనయట్ల = మనంబున కింపయినట్లు, భోగింప నేర్చుట = అనుభవింపఁగలుగుట, సారము = శ్రేష్ఠమైనది, ఐనబోధి సత్త్వమతము = అయినట్టి (బాధ) ప్రాజ్ఞులమతము, చోరత్వముకూడదనియు, నుపవాసాదులు చేయవలయుననియు జెప్పచుందురు కాని దొంగతనము చేసి ధనమార్జింపనిచో దారిద్ర్యమెప్పుడును బోదు, ఉపవాసాదులను జేయుట కుక్షినివంచించుటయే. కావున స్పృత్యాదులందుఁ జెప్పఁబడిన నిషేధములను బరిత్యజించి సర్వసుఖ కారణమయిన స్వేచ్ఛాసంచారమునే యవలంబింపుఁడని భావము.

తా. మీధర్మశాస్త్రములందుఁ జెప్పినవిధమున దొంగతనము చేయనిచో పేదతనము తొలంగదు. ఉపవాసములు చేయుట కుక్షిని మోసపుచ్చుటయే, కావున మీమతములు మంచివికావు. యథేష్టముగావర్తించి సుఖము లనుభవించుట ప్రాజ్ఞులమతము.

తే. క్రోధనులు దార పరుల కశ్రోధశిక్ష

చేయుచుందురు కపటవశిష్ఠమునులు

దారు నిర్దనులై యుండి శీధాతువాద

మొకరికిం జెప్ప విప్రలంభకులు మ్రోలె.

86

టీ. కపట = కపటముచే, వశిష్ఠమునులు = గొప్పమునులవలె నటించువారు,

తారు=తామె, శ్రోధనులు=అకారణ శోపముగలవారు, పరులకు=ఇతరులకు, అశ్రోధశిక్ష=శ్రోధ మన్నివిధములచేతను బరిత్యజనీయ మయినదనియు, నట్లు వర్తింపవలయు ననెడిశిక్షను, చేయుచుండుదురు. దూర్వాసోముఖు లయినమునులు మహాశోపవంతులయినను వారిశోపము నడగించుకొనక పరులకుఁ“గోపముచెడ్డది, విడువవలయు” నని బోధించుచుదురు. తమశోప మడచుకొనకుండఁ బరుల కుపదేశించుట తెలివిమాలినపనియని భావము. ఎవరివలెననఁగా, తారు, నిర్ధనులై బీదలై, ఉండి, ధాతువాదము=లోహములు కొన్నిపస్తు సంయోగమువలన వెండిబంగారులగునని, ఒకరికి=పెజ్జవానికి, చెప్పవిప్రలంభకులు వోలె=ఉపదేశించు వంచకుల చందంబున, అని వెనుకన్వయము. లోకమునఁ గొంపలు వంచకులు పరులవలన ద్రవ్యము లాగవలెనని యెంచి “నేను ధాతువుల రిపుమిత్రభావము నెఱుంగుదు ధాతువులకు సంయోగము గల్గించి సువర్ణాదికమును జేయఁగలను, నీవు నాకుఁ గొంచెము ధనమిత్తువేని నీకావిద్య నుపదేశించెద” నని చెప్పి వాని వంచించి ధనములాగుచుండురు. అట్టి వంచకులవలె మునులును దాము శ్రోధము విడువనేరరు కాని శోపముత్యజనీయమని పెజ్జవారి కుపదేశించుచుండురు. అది యయుక్తమనిభావము. “స్వయంతీర్థః పరాంస్తారయే త్”న్నట్లు బుద్ధిమంతులైనచోఁ దమ దారిద్ర్యము ముందుఁ దొలంగించుకొని పరుల దారిద్ర్యమును దొలంగింపఁ బ్రయత్నింపవలె. అట్లుకాక తాము పేదవారైయుండి పరుల కట్లుపదేశించుట యోజింపఁ బరుల వంచించి ధనములాగుటకే వారట్లు చేయుచున్నారని తెలియఁదగినది.

శే. కలవు విధ్యర్థ మంత్రభాగములు మూడు

శ్రుతుల, నామూఁటియందు మీశమతికి నెక్క

కర్థవాదాంశ మఖిలంబు శీ నన్యత మయ్యే

నట్ల యగుఁగాఁక మంత్రవిశ్ధ్యంశములును.”

87

టీ. శ్రుతుల=వేదములందు, మూడు, విధ్యర్థమంత్రభాగములు=విధిభాగము, అర్థభాగము, మంత్రభాగము, ననునవి, కలవి. అనఁగా శ్రుతులు విధిభాగ మనియు నర్థభాగ మనియు, మంత్రభాగ మనియు నేర్పఱుపఁబడినవి,

అమూఁటియందుకొ = అమూఁడుభాగములందును, మీమతికికొ, ఎక్కక = మీ మనసునకుఁ గూర్చక, అర్థవాదాంశము అభిలంబు = అర్థవాదభాగ మంతయు, అన్యతమయ్యెకొ = అసత్యములయ్యె, మంత్రవిధ్యంశములు = మంత్రభాగ విధిభాగములును, అట్లుగుఁగాక = అయర్థభాగమువలె నసత్యములగుఁ గాక. ఓబ్రాహ్మణులారా! మీరు వేదములను మూఁడుభాగములుగా విభజించికొని చదువుచు, వానిని జక్కఁగ నేర్చికొని యా మూఁడుభాగములలోను నర్థవాదభాగ మన్యతమని చెప్పుచున్నారు. తక్కిన విధిభాగమంత్రభాగములను సత్యములనుచున్నారు. మూఁడును బ్రమాణములయినఁ గావలయును లేక యసత్యములయినఁ గావలయు. అంతియకాని కొంతసత్యమనియుఁ గొంతయసత్యమనియుఁ జెప్పి యర్థజరతీయ న్యాయ మాశ్రయింపరాదని భాషము.

తా. విధిమంత్రార్థభాగముల మూడింటిలోను నర్థవాదాంశ మసత్యమని మీకేతట్టుచున్నది. దానివలెఁ దక్కినభాగములును నసత్యములని నిశ్చయింపుఁడు.

వ. అని యీప్రకారంబు వాచాఁటులై టిట్టిభంబులునుంబోలెఁ గర్ణకంటకంబులై న దుర్వర్ణనంబుల వేదంబు ప్రమాణంబు గాదనియును, నాగమంబుల నగడుసేసియు, ధర్మంబుల మర్తంబులుచ్చిపోనాడియు, బురాణంబుల త్రాణలు సెఱచియు నితిహాసంబుల నపహసించియు, జన్మంబులఁ జిన్నవుచ్చియు, మంత్రపారాయణంబులఁ నృణీకరించియు, మూమశంబులం గలంచియు, గలికిఁ గౌతూహలంబును, జైనులకు సమ్మానంబును, జౌద్ధులకు నుద్ధతియును, జార్వాకులకు నిర్వృతియు, లోకాయతుల కుత్సేకంబును, బాషండులకుం జెవులపండువును, గాపాలికుల కుపకారంబునుం గాఁ గైవారంబుసేయు పాతకులంగనుంగొని శక్రకుండు సక్రోధుండును, వరుణుం డరుణులొ చనుండును, నగ్ని యుద్విగ్నమానసుండును, గృతాంతుం డత్సంతరోషుండును నై యయ్యాశాపతులు నలుపురు

నల్లిక్కుమొగంబై యోదురాత్తులారా “ఏమి? దుర్భాషణం
బులాడెదరు! దంభోళిధారాసంరంభంబును బాళవల్లి సము
ల్లాసంబును, సముజ్జ్వలజ్వాలాకరాళతయు నుద్దండగదా
తాడనంబును, నెఱుంగరే? ఏలప్రేలెదరు? పుత్రకామేష్టి
శ్యేనకారీప్రముఖంబులగు ముఖంబులు దృష్టఫలంబు లగుట
గన్నులంగానరే? ఆవేశంబున గయాశ్రాద్ధాదు లపేక్షించు
భూతంబులం జూచి పుణ్యఫలంబులు దెలియరాదే? అంగా
రప్రవేశంబుల దేహంబులు చెక్కకుండట, నేత్రోత్పాట
నంబున గన్నులు వచ్చుట యూదిగాగలవి శేషంబుల దేవతా
ప్రభానంబులు భావింపందగదే? ఇవ్విధంబునం బ్రల్లదంబు
లాడెదరు గాన మిమ్ము నాలుకలు గోయక సెలవులు వీల్చక
ప్రాణంబులం గొనక యెట్లు సైరింపవచ్చు?” ననిన భయం
బంది యన్వందిజనంబులు బృందారకులకు నమస్కరించి
యిట్లనిరి.

88

టీ. అని ఈప్రకారంబు=పైని వర్ణించినవిధమున, నాచాటులై =కుత్సితభా
షణములు పలుకుచున్నవారై, టిట్టిభంబులునుంబోలెన్ = తీతువు షిట్టలవలె,
కర్ణకంటకంబులు=చెవులకు నుండవలె దాతునవి, వినదుర్వర్ణనంబులు=అయి
నట్టి చెడుస్తోత్రములు, వేదంబు, ప్రమాణంబు, కాదనియును, అగమంబులన్=
శాస్త్రములను, అగడుసేయు=నిందించియు, ధర్మంబుల మర్కంబులు = ధర్మ
శాస్త్రరహస్యములను, ఉచ్చిపోనాడియున్ =చెడునట్లు పలికయు, అనగా
నెవ్వరును ధర్మశాస్త్రమునకు సుముఖులు కాకుండునంతటి లోతనకల్గించియు
నని భావము. పురాణంబుల త్రాణలు=పురాణముల శక్తులను; చెఱచియు, ఇతి
హాసంబులన్=భారతా దీతిహాసగ్రంథంబులను, అపహసించియున్ = గేలిచేసి
యు, జన్మంబులన్=యూగములను, చిన్నపుచ్చియు=తీరస్కరించియు, మం
త్రపారాయణంబులన్ = మంత్రోపాసనములను, తృణీకరించియున్, యామ

శంబుల్ = యామళమతములను, కలంచియున్ = చెడిచియు, కలికిన్ = కలిపురు
 మనకు, కాతూహలంబును = వేడుకయు, జైనులకున్ = జై నమతములకును, సన్నా
 నంబును = గౌరవంబును, బౌద్ధులకున్, ఉద్ధతియున్ = అతిశయమును, చార్వా
 కులకు = చార్వాకమతములకు, నిర్వృతియున్ = ఆనందమును, లోకాయతుల
 కున్ = లోకాయత మతములకు, ఉత్సేకంబును = గర్వంబును, పాషండులకున్ =
 చెవులపండువులను, కాపాలికులకు, ఉపకారంబుచుం గాన్ = ఉపకారమగునట్లు
 గాను, కైవారంబు = స్త్రీత్రయము, చేయుపాతకులకున్ = చేయునట్టి కలిపందిజనంబును,
 కనుంగొని = చూచి, శక్రుండు = ఇంద్రుఁడు, సక్రోధుండును = క్రోధముగలవాఁ
 ఁడును, వరుణుండు, అరుణులొననుండును = ఎఱ్ఱని సేత్రములుగలవాఁడును, అగ్ని,
 ఉద్విగ్నమానసుండును = ఉద్రేకించుచున్న చిత్తముగలవాఁడును, కృతాంతం
 ఁడు = యముఁడు, అత్యంతకోపండును = అధికకోపముగలవాఁడును, వి, అయ్యా
 కాసతులు, నల్వరు = ఆదికృతులు నలువురును, నల్లిక్కు మొగంబై = నలువైపులఁ
 దిరిగి, ఓదురాత్మలారా, ఏమిదు ర్భాషణంబులు = ఎటువంటి చెడుమాటలు,
 అడెదరు = అడుచున్నారు, దంభోళిదారాసంరంభమును = పెజాయుధపు
 టంచులయొక్క యతిశయమును, పాశవల్లీసముల్లాసంబును = లతవంటి పాశము
 యొక్క పెంపును, సముజ్జ్వల జ్వాలాకరాశతయు = అగ్ని హోత్రుని మంటల
 యొక్క భయంకరత్వమును, ఉద్దండగదాశాడనంబును = భయంకరమగు యమ
 దండముయొక్క దెబ్బను, ఎఱుంగక = తెలికొనక ? ఏల, ప్రేరెదరు = వద
 రుచున్నారు, పుత్త్రీ...ముఖంబులు—పుత్త్రీకామేష్టి = పుత్త్రీకామేష్టియు,
 శ్వేనకారీరి = శ్వేనకారీరియాగము, ఆది = మొదలయిన, స్రుముఖంబులు = శ్రేష్ఠ
 ములు, అగుమఖంబులు = అయినట్టి యాగములు, దృష్టఫలంబులు = కానవచ్చుచు
 న్న ఫలములుగలవి, అగుట, కన్నులన్, కానరే = చూడలేదా ? ఆవేశంబు
 నన్ = ఒకని నావేశించుటవలన, గయాక్రాద్ధాదులు = గయాక్రాద్ధము మొదలగు
 నవి, అపేక్షించు భూతంబులన్ = కోరుచున్న భూతములను, చూచి, పుణ్యఫ
 లంబు, తెలియన్, రాదే! తెలిసికొనఁగూడదా! అంగారప్రవేశంబులన్ = నిప్పు
 కలలోఁ బ్రవేశించుటవలన, దేహంబులు = శరీరములు, పొక్కుక, ఉండుట

యుక్ = పొక్కు లెక్కకపోవుటయు, నేత్రోత్పాటనంబుక్ = నేత్రము లూడివచ్చినప్పటికి, కన్నులు, వచ్చుట = మరల సంభవించుటయు, అదిగాగల విశేషంబులు = మొదలయిన గొప్పకార్యములు, దేవతాప్రభావంబులు = దేవతాసామర్థ్యమువలన గల్గినవి, అని, భావింపఁ, తగదే = భావింపవలదా? ఇవ్విధంబునఁ = ఈప్రకారముగా, ప్రల్లదంబులు = విరుద్ధవాక్యములు, అడెదరు = పలుకుచున్నారు, కాన, మిమ్ముక్, నాలుకలు, కోయక, నెలవులు = మర్చిస్థానములు, ప్రీప్రక = చీల్చకుండఁగా, ప్రాణంబులక్, కొనక, ఎట్లు, పైరింపఁ, వచ్చు, అనినఁ = భయంబు, అంది, అప్పందిజనంబులు = కలియొక్కస్తోత్రపాఠకులు, బృందారకులకుక్ = దేవతలకు, నమస్కరించి, ఇట్లు = అనిరి.

మ. బలభిద్వహ్నియమ ప్రచేతసులకుక్ శ్రీబ్రహ్మాయు, వే మెల్లనుం
గలిభూపాలుని యొద్దిపాఠకుల మీశ్రీకై వారదుర్భాషణం
బులకుం గానియతండు మెచ్చఁడుదయా శ్రీబుద్ధిం బరాధీనవృ
త్తులనీ పేదల మమ్ముఁ గానఁదగు నీశ్రీద్రోహంబు లేకుండఁగన్.

టీ. బల...చేతసులకుక్ — బలభిత్ = బలాసురునిఁ జంపినవానికి, అనఁగా దేవేంద్రునకనుట, ఐహ్ని = అగ్నిహోత్రునకును, యజ = యమునకును, ప్రచేతసులకుక్ = పరుణదేవునకును, బ్రహ్మాయు = బ్రహ్మకుఁగల్గినంత యాయువు గలుగుఁగాక, ఏము, ఎల్లనుక్ = మేమందఱుమును, కలిభూపాలునియొద్ది పాఠకులము = కలిరాజానొద్దనుండెడి సిందులము, ఈకై వారదుర్భాషణంబులకుక్ = వందులస్తోత్రరూపములగు నీచెడుభాషణములకు, కాని అతండు = ఆకలి, మెచ్చఁడు = సమృతింపఁడు, దయాబుద్ధిక్ = కృపామయమయిన బుద్ధితో, పరాధీనవృత్తులము = పరులకధీనమగు జీవనోపాధిగలవారమును, ఈపేదలక్, మమ్మున్ = నిఱుపేదలగు మమ్మును, ఈద్రోహంబు = మాచేసిన యపరాధము, లేకుండఁగన్ = లేకుండనుండునట్లు-అనఁగా నిట్లుపరాధీనతచేఁగాని మాకు బుద్ధిపుట్టి నుతింపలేదు, కానముది మారాజా ననవలయునుగాని మమ్మనవలసిన పనిలేదని భావము. కావక్ తగుక్ = చేయవలయును.

తా. ఓయింద్రా! ఓయగ్నిహోత్రా! ఓయమా! ఓవరుణా! మీకుఁబ్రహ్మకున్నంత యాయువుగల్గుగాక; యేము కలిరాజువండులము. మేమిట్లు దుర్భాణంబులు పలుకక పోయినచో నతఁడు మమ్ము మెచ్చఁడు. అతని సంతృప్తియిచ్చేయుచుంటిమికాని వేఱుకాదు. పరాధీనుల మగుమమ్ము దయార్థప్రార్థనయులయి సంతృప్తింపుఁడు.

నీ. వందిజాతులము మా శి వాచాటతాటోప

మునకు నల్లకుమయ్య శి యనిమిషేంద్ర
యనపరాధీనులము మా శి యందు నక్కటికంబు

పాటింపుమయ్య కృతపీటజన్త
పరతంత్రులము మా య శి బద్ధవాక్యములకుఁ
దప్పవట్టకుమయ్య శి ధర్మరాజ
యాశాస్థులము మా యశిహంకృతిస్ఫురణకు
నెరసు లేరకుమయ్య శి వరుణదేవ

తే. భయముఁగొందుము నిర్వాత శి పాతమునకుఁ
దలఁకుదుము భీష్మశోల్కాప్ర శి దాహమునకుఁ
జంచలింతుము పటుదండ శి చంషిమలకుఁ
బగులుదుము పాశవల్లరీ శి బంధములకు.

90

టీ. అనిమిషేంద్రా=ఓదేవేంద్రా, వందిజాతులము=వందిజాతికిఁజేరినవారము, మావాచాటతాటోపమునకుఁ=మాబహుభాషిత్యముయొక్క యతిశయమునకు, అల్లకుము, అయ్య=కోపింపవలదు “ఓయింద్రా! మేముప్రభువున కింపగునట్లు ను తించియతని దయను సంపాదించి జీవించెడి వండులము. అట్టి మామీదఁ గోపించుట సముచితముగాదని భావము. కృతపీటజన్త=ఓయగ్నిహోత్రా, అనపరాధులము=అపరాధము లేనివారము, మాయందుఁ, అక్కటికంబు=దయను, పాటింపుము, అయ్య=ఉంపుము, ఓయగ్ని, మేమేమియు నేరముచేయనివారము, చిత్తులయి యుండుఁడు. ధర్మరాజ = ఓయముఁడా,

పతతంత్రులము=పరులకధీవమగు జీవనోపాధిగలవారము, మాయబద్ధవాక్యములకుఁ=అనందర్థములగు మావాక్యములకు తప్ప, పట్టకుమయ్య=నేరమెంచవద్దు. ఎరుణదేవ, ఆకాంక్షలము=ప్రభువు నపేక్షగలవారము, మాయహంకృతి స్ఫురణకుఁ=మాయొక్క యశాంకారాతిశయమునకు, నెరసులు=తప్పులు, ఏరకుమయ్య=ఎంచవద్దు, నిర్వాతపాతమునకుఁ=నీవజ్రాయుధపు దెబ్బకు, భయమునొందుము=భయపడుదుము, భీషణోల్కాప్రదాహమునకుఁ=భయంకరమైన, కట్టెనిప్పుల దహించుటకు, తలఁకుదుము=భయపడుచున్నాము, పటుదండచండిమలకుఁ=సమర్థమగు యమదండముయొక్క తీవ్రతలకు, చంచలింతుము=వడఁచుచున్నారము. పాశవల్లరీబంధములకుఁ=లతపంటిపాశముయొక్క బంధనమునకు, పగులుదుము=వ్రయ్యలగుదుము.

తా. ఓయింద్రా! మేముస్తోత్రపాఠకులము. మాబహుభాషిత్యమునకుఁ గోపింపవలదు. నీవజ్రపాతమున కెప్పుడును భయము నొందుచుందుము. ఓయగ్నినలోత్రా! మేము నేరములేని వారము. మాయందు దయయుంపుము. లేక కోపించినచో నీయగ్నిజ్వాల కోర్వణాలము. ఓధర్మరాజా! మేముపరాధీనులము. మాయనందర్భ వచనములందు నేరము లెంచుకుము. నీ వ క్లైంచి కోపించితివేని తీవ్రమగు నీదండమునకు భయపడుచున్నాము. ఓవిరుణదేవా! మేము ప్రభుదయనుజెందునట్లు లోగడుచున్నాము. మేమెంతమాత్రము గర్వించి యట్లు చేయలేదు. కావున మా నేరము లెంచి కోపింపకుము. అట్లయిన నీపాశబంధనములకుఁ బగిలిపోవుదుము.

వ. అనియంజలి పుటంబులు లలాటంబున ఘటియంది యచ్చాటూకారులు, కై వారంబు లుక్కిగియూరకుండి రనంతరంబు.

ఆ. గగనమండలమునఁ శీ గాలాయసపుఁదేర

మాలకాకిపడగ శీ తూలియాడ

ద్వాపరంబుఁదాను శీ దన్తధ్వవర్తి నై

వచ్చువాని నీల శీ వర్ణ దేహు.

టీ. గగనమండలమునఁ = ఆకాశమునందు, కాలాయసపుండరీకం = ఇనుపరథమునందు, మాలకాకిపడగ = మాలకాకిచేఁ జిహ్నిత మయినధ్వజము, తూలి ఆడఁ = ఆడుచుండఁగా, ద్వాపరంబును = ద్వాపరపురుషునితో, తాను = ఆకలిపురుషుఁడు, తన్నధ్యవర్తియై = ఆరథమధ్యమునఁ గూర్చుండి, వచ్చువానిఁ = వచ్చుచున్నట్టివానిని, నీలవర్ణదేహుఁ = నల్లనిదేహుఁడైన గలవానిని అని నుండుపద్యముతోనన్వయము. ఇటనాత్మార్థంబగు “తాను” అనుపదము ప్రయుక్తమగుటచే నమాపక క్రియలకుఁబోలె విశేషణంబులకుఁ గూడ నేకపదనంబు పచ్చుననుట కిది యొకనిసర్పముని యెఱుంగునది.

తా. ఆకాశమునఁ గాలాయసముతోఁ జేయఁబడిన రథమునందు మాలకాకిపడగ చలించి యాడుచుండఁగా. ద్వాపరునితోఁ గూడనందుఁ గూర్చుండి నల్లనిదేహముతో నొప్పుచువచ్చుచున్న కలిపురుషుని దేవతలు చూచిరని నుండు పద్యంబుతో నన్వయము.

సీ. కఱకులై పెరిగిన శ్రీ కుఱువెండుకలతోడ

బట్టయశాదలఁ గావి శ పాగ యమర

నిగిడి పూజేకుబాశగుగఁ గ త్తిరించిన

గడ్డంబుకొనతొమ్మ శ్రీ గమరింప

బండికందెనతోడఁ శ బ్రతివచ్చుమై చాయ

నీలిపచ్చడముతో శ మేలవింప

నవర క్తచందనశ్రద్రవకల్పితం బైన

నూత్నత్రిపుండ్రంబు శ నొసల నొప్పు

తే. గోరమీసలు మిశ్రిగ్గుడ్లు శ్రీ కుఱుచపొడవు

ఊప్పచెవులును గొగ్గిపంశ్రదులును గలిగి

యున్నమద్గీవుఁ డై వచ్చు శ చున్నవానిఁ

గలిమహారాజుఁ గనిరి దిశక్పాలవరులు.

93

టీ. కఱకులై = కర్కశములై, పెరిగినకుఱువెండుకలతోడఁ = పెరిగినపా

ట్టివేండుకలతోగూడ, బట్టయకాదలకొ = రోమరహితమగు తలయందు, కావి
 పాగ = ఎఱ్ఱనిపాగ, అమరకొ = ఒప్పుచుండఁగా, నిగిడి, పూతేకు = పువ్వుతేకు
 వలె, బాగుగకొ, కత్తిరించిన గడ్డంబు, కొనతొమ్మ = తొమ్మగొనయందు, కమ్మ
 రింపకొ = మూయుచుండఁగా, బండికందెనతోడకొ = బండియిరుసుననుండు మసి
 తో, ప్రతివచ్చుమైచాయ = సాటివచ్చు శరీర కాంతి, నీలిపచ్చడముతోకొ = నల్లని
 పైవస్త్రముతో, మేళవింపకొ = కలియుచుండఁగా, నవ... కల్పితంబు = నవరక్త
 చందన = క్రొత్తయెఱ్ఱచందనముయొక్క, ద్రవంబు = రసముచే, కల్పితంబు = సిద్ధము
 చేయఁబడినది, విన, నూత్నత్రిపుండ్రంబు = బూది మొదలగువానిలేఖలు, నొసలకొ =
 నుదుటిభాగమునందు, ఒప్పకొ = ప్రకాశించుచుండఁగా, కోరమీసలు = పెద్దమీ
 సములును, మిడిగుడ్లు = ముందునకుఁజేరిన నేత్రములును, కుఱచపొడవు = పొట్టిరూ
 పము, దొప్పచెవులును = దొన్నెలవలె నున్నచెవులు, గొగ్గిరిపండ్లును = పెంకరగా
 నున్న పలుచాలును, కలిగి, ఉన్నమద్దీపుండ్ర = కంఠమెత్తినవాడయి, వచ్చుచు
 న్నవానికొ, కలిమహారాజకొ, దిక్పాలవరులు, కనిరి = చూచిరి.

తా. ఇంద్రాది దిక్పాలకులు, కఱకుకుఱుచవేండుకల చచ్చటచ్చటఁగల బట్ట
 తలపై నెఱ్ఱని పాగతాల్చి, కత్తిరింపు గడ్డముతొమ్మనందు వ్యాపింపఁగా బండి
 యిరుసుమసివంటి శరీరము పై నీలిపచ్చడము కప్పకొని రక్తచందన ద్రవము
 తో మేళవించి యమర్చిత త్రిపుండ్రము ఫాలమున నతిశయింపఁగాఁ గోరమీస
 ములును, మిడిగుడ్లును, పొట్టికడుపును దొప్పచెవులును గొగ్గిరిపండ్లును వింత పు
 ట్టించుచుండఁ గంత మెత్తించుకొలు చూచుచు వచ్చిన కలిపురుషునిఁ జూచిరి.

క. హేలాబృందారకుఁ డగు

నాలవయుగరాజుఁ గాంచి నరీయనాంబుజముల్

ప్రవాళిచిరి నిర్జరేంద్రులు

మాలనిఁ గనుఁగొన్నయుత్తర మద్విజులక్రియన్.

94

టీ. హేలాబృందారకుఁడు = తిరస్కారపు దేవత, అనఁగా నందఱును
 దిరస్కరించువాఁ డని భావము. అగు నాలవయుగరాజుకొ = అయినట్టి కలి

యుగమున కధిపతియగుకలిని, కాంచి, నిర్జరేంద్రులు=ఇంద్రులు, మాలినీ= చండాలుని, కనుగొన్నయు త్తమద్విజాలక్రియ= చూచినట్టి యుత్తమశ్రావ్యులుచందంబున, నయనాంబుజముల్=నేత్రపద్మములను, వ్రాల్చిరి; అనఁగాఁ జూడలేక పోయిరని యర్థము.

తే. ప్రాథగురుకోపరీఘాసరీఘుఁ డయిన

యాత్రిశంకుండువ్రాలె జంభారియెదుటఁ

గాంతిసంపదఁ గోల్పోయి శ కలియుగంబు

సాధ్వసాతి రేకంబున శ జలదరించె.

95

టీ. ప్రాథ...రీఘండు-ప్రాథ=గొప్పదయిన, గురు=గురువుయొక్క, కోప=కోపముచేత నైన, రీఘ=అవమానముచేత, అవరీఘండు=వ్యాఘ్రుఁ డయినవాఁడు, అయినయాత్రిశంకుండువోలె=అయినట్టి త్రిశంకురాజువలెను, కలియుగంబు=కలియుగాధిపతి, జంభారియెదుట=ఇంద్రునియెదుట, కాంతిసంపద=తన కాంతి సమృద్ధిని, కొల్పోయి=విడిచిపెట్టి, సాధ్వసాతి రేకంబున=భయాతి రేకముచే, జలదరించె=ఎడఁకెను.

తా. ఇత దనుక నింద్రులందు మిక్కిలి కోపమును, దిరస్కారమును జూపెడి కలిపురుషుఁ డింద్రుల సన్నిధిఁ బడఁగానే త్రిశంకువువలె దన కాంతిసంపదను విడిచి భయముచే వడఁకసాగెను.

వ. ఇట్లు ప్రభావ్రావ నమ్రుడై ప్రణిసాతంబుచేసి.

96

తే. నేనుమే నిర్జరస్వామి శ శిఖ నుఖంబె

శర్మమే నీకు నోయమ శ ధర్మ రాజ

స్వస్తియే పాశ హస్త మీప్రప్తవమునఁ

దగ నపాస్తరజస్తమశస్తముండ నయితి.

97

టీ. ఓనిర్జరస్వామి=ఓయింద్రా, నేనుమే=నీకుఁజేమమేకదా! శిఖ=ఓయగ్ని, నుఖంబె, ఓయమధర్మరాజ, నీకు, శర్మమే = నీకునుఖముగలదు గదా! పాశహస్త=ఓవరుకా, స్వస్తియే=శుభమేకదా! మీప్రప్తవమున=మీయొ

క్మసంబంధముచే, తగ్గ=ఓప్పునట్లుగా, అపాస్త...తముడగ్—అపాస్త= తొలగింపబడిన, రజస్తమస్తముడ=రజస్తమోగుణములు గలవారిలో మొదటివాడను, అయితగ్.

తా. స్పష్టము.

వ. దమయంతీస్వయవరంబునకుఁ బోవుచున్నవాడ. కాలాతిపాతంబుగాకుండ నన్ను వీడ్కొలుపుడు. నామనోరథంబు సఫలం బగునట్లుగా సనుగ్రహంబు సేయుండు. మీయాశీర్వాదంబువం గ్రథకై శికాధీశ్వరతనూభవ వివాహం బై మిమ్ము దర్శింపంగలవాడ నని పల్కుటయు. 98

క. వారన్యోన్యంబు ముఖం

భోరుహములఁ జూచి నేత్రములఁ జిటునగవుల్

దేరఁగ నిట్లనిరి యహం

కారగుణాంకురితబహుళశకలికిం గలికిన్.

99

టీ. వారు=అయింద్రాదులు, అన్యోన్యంబు=పరస్పరమును, ముఖంభోరుహముల=ముఖపద్మములను, చూచి, నేత్రముల, చిటునగవుల్=మందహాసములు, దేరఁగ=ప్రకాశించునట్లుగాఁజేసి, అహంకార...కలికిన్—అహంకారగుణ=దర్పగుణముచేత, అంకురిత=మొలచినట్టి, బహుళ=విస్తారములగు, కలికిన్=కలహములుగల, కలికిన్=కలిపురుషునకు, ఇట్లు, అనిరి.

తా. అయింద్రాదు లాకలిమాటలువిని పరస్పరముఖావలోకనము గావించి యహంకారగుణముచే బహుళములగు కలహముల గల్గించునట్టి కలిపురుషుం గాంచి మందహాసముచేయుచు నిట్లనిరి.

సీ. దగునయ్య కలిరాజశతగవు ధర్మము దప్పి

యాదునె యిట్లు నీయంతవాడు

పరమేష్ఠి నై ష్ఠికబ్రహ్మచారిగ నిన్ను

నాఁ జెటుంగఁగఁజేసి నాడు తొలుత

నవకీర్ణియని నిన్నునవధరించిన యపు
 ద్రోహిగాఁ దలఁచఁడోద్రుహిణుఁ డాత్మ
 నీశ్వరాజ్ఞానేతున వెట్లు దాటఁగ వచ్చుఁ
 దదధీనులకు నన్యభాకరించి.

తే. మాకుఁ జూడంగ నిది యసరమంజనంబు
 మిన్న కరుగుము గాదు నీకన్న తెఱఁగు
 నత్వరంబునఁ బరుల కీచ్ఛావిఘాత
 మాచరింపరు కృతబుద్ధులైనవారు.

100

టీ. కలిరాజ, తగునయ్యు=నీకుయు క్తమా, తగవు = న్యాయమును, ధర్మమును, తప్పి=విడిచి, నీయంతవాడు = నీయంతగొప్పవాడు, ఇట్లు=ఈవిధముగా, అడు నే=పలుకఁదగునా, అనఁగా గూడదనుట, పరమేష్ఠి = బ్రహ్మ, నిన్ను, నైష్ఠికబ్రహ్మచారిగఁ =నియమముగల బ్రహ్మచారిగా, నాడు=వెనక, తొలుతఁ = నీవుజన్మించిన యనంతరమందే, ఎఱుంగఁగఁ, చేసెన్ = తెలియఁజేసెను. అనఁగా నీవెవతరించినకాలమందే బ్రహ్మ సిన్నుంజూచి యావజ్జీవమును బ్రహ్మచర్యము నడపుదువని చెప్పెననిభావము. నిన్ను, అవకీర్ణియని=నశించిన బ్రహ్మచర్యవ్రతము కలవాడవని, అవిధరించినయత్న=విన్నపపుడు, ద్రుహిణుడు=బ్రహ్మ, ఆత్మ=మనసునందు, ద్రోహిగాఁ=ద్రోహముగలవాడని, తలంపఁడే = యోజించుకొనఁడా! బ్రహ్మ నిన్ను బ్రహ్మచారియని నిర్దేశించె. నీవును దదనుగుణంబుగా నింత దనుక వర్తించితివి. ఇప్పుడు దమయంతిని విరించితివేని తనయాజ్ఞ మిఱిసందుకై బ్రహ్మ కెంతయో కోపమువచ్చును. కాన బ్రహ్మ శాసనము నతిక్రమింప రాదనిభావము. ఈశ్వరాజ్ఞానేతువు=భగవంతుని యానతి యనెడి అనకట్టను, తదధీనులకుఁ=ఆభగవంతునికి లోబడినవారికి, అన్యభాకరించి=భగవంతునియాజ్ఞను ధిక్కరించి, ఎట్లు, దాటఁగవచ్చు = వీరితిగా దాటఁ గలుగును. బ్రహ్మ మనకుభగవంతుడు; బ్రహ్మ కధీనులమయి వర్తించు మనము బ్రహ్మశాసనము నెట్లతిక్రమింపఁగలము. నీకన్న తెఱఁగు=నీవారోచి

చినమార్గము, కాదు, మిన్నక, అరుగుము = పొచ్చు, మాకు, చూడక
= అలోచింపఁగా, ఇది = నీవు దమయంతిని వరింపఁ బూనుట, అసమంజ
సము=అయ్యుక్తము. కృతబుద్ధులు, వినవారు, సత్వరంబునకొ = బలాత్కార
ముగా, పరులకుకొ=ఇతరులకు, ఇచ్చావిఘాతము=మనోరథములకంతరాయము,
అచరింపరు=చేయరు. బుద్ధిమంతులగువారు పరులమనోరథమున కంతరాయము
కల్పింపరాదు. కాన నీమనోరథమునకు విఘ్నము గల్గించుటవలన మాకేమి ప్ర
యోజనము; కాని నీవామె వరింపఁదలంపును వదలుట మంచిదనిభావము.

తా. స్పష్టము.

వ. త్రిభువనానంద మాకందవాటికా వసంతం బైనయావృత్తాం
తంబు సరిగడచె అచ్చోటనుండియకదా మేము మరలి
వచ్చుచున్నవారము. సానురాగులగు నాగులం బరిత్యజించి,
యనల్పులగు వేల్పుల సధిక్షేపించి, యసమాను లగురాజ
సూనులం దృఢీకరించి యన్నలినాక్షి నలుండనువాని వరించె,
ఏమిసేయవచ్చు ఈశ్వరాజ్ఞ బలీయసి. నీవును మాతోడి
వాడవకదా. మఱలి రమ్మనవుడు రోషాంధుడై యక్కలి
రాజు దివిజరాజుల కిట్లనియె.

101

టీ. త్రిభువన...తసంబు—త్రిభువన=మూడులోకములయొక్క, ఆనంద =
సంతసమునెడు, మాకందవాటికా = క్రొమ్మవితోటకు, వసంతంబు=అమనియై
నది - మూడులోకములకు ఆనందమును బెంచునది యనుట. వినియావృత్తాం
తంబు=అయినట్టి స్వయంవరవృత్తాంతము, సరిగడచెకొ=గతించెను. అచ్చోట
నుండియకదా = అకుండినపురమునుండియేకదా? మేము, వచ్చుచున్నవారము,
అన్నలినాక్షి=అదమయంతి, సానురాగులు = తనయం దనురాగముగలవారు,
అగునాగులకొ=అయినట్టి నాగకుమారులను, పరిత్యజించి=విడిచి, అనల్పులు =
గొప్పవారు, అగువేల్పులకొ=అయినట్టి దేవతలను, అధిక్షేపించి=తిరస్కరించి,
అసమానులు=సాటిలేనివారు, అగురాజసూనులకొ = అయినరాజకుమారులను,

తృణీకరించి, నలుండు, అనువానికొ, పరించెకొ, ఏమి, చేయవచ్చుకొ, ఈశ్వరాజ్ఞ = దైవశాసనము, బలీయసి = గొప్పది. తక్కినవారి బలముకంటె దైవబలము గొప్పది కనుక ఆదైవశాసనము ప్రకారముగానే నిర్తించునుగాని మనవంటివారి యిష్టము చెల్లదనుట. నీవును, మాతోడివాడవు = మావంటివాడవేకదా? మఱి, రమ్మ, అనవుడుకొ = ఇంద్రుడు లిట్లు పలుకగానే, అక్కలిరాజు, రోపాంధుండై = కోపాలిశయమున గ్రుడ్డివాడయి, దివిజరాజులకుకొ = ఆయింద్రులకు, ఇట్లు, అనియొకొ.

గీ. పద్మజున కేమి మీ కేమి పరుల కేమి
యంగనాపరిభోగలోలీలాత్మ కులకు
నైష్ఠికబ్రహ్మచారి యై న నష్టే బొంది
చేరుగడలేక కలి చెడంగ జెడియొకొ గాక.

102

టీ. అంగనా...త్తుకులకుకొ = అంగనాపరిభోగ = స్త్రీసౌఖ్యములందు, లోల = ఆసక్తిగల, ఆత్మలకుకొ = చిత్తములుగలవారగు, పద్మజునకుకొ = బ్రహ్మకు, ఏమి = ఏమి నష్టము? మీకుకొ, ఏమి = ఏమి కొంత, పరులకుకొ = పోకులకు, ఏమి = ఏమి నష్టము, కలి = కలిరాజు నగునేను, నైష్ఠికబ్రహ్మచారియై = బ్రహ్మచర్యనియమముగలవాడై, నష్టే = సుఖవాతమును, పొంది, చెడకొ = చెడినచో, చేరుగడ = దిక్కు, లేక, చెడియొకొగాక = భ్రష్టుడగుదునేకాని, అనిపూర్వార్థముతో నన్వయము. ఓయీ! బ్రహ్మ నన్ను బ్రహ్మచారినిగా నిర్దేశించినదియు, నట్లే యుండవలయుననియు మీరు పలుకుచున్నారు. బ్రహ్మచారికి సౌఖ్యము లెట్లు కలుగును? భార్యదులు లేనిచో గృహకాలమున నాకాధార మెవ్వరు. కావున నింతకాలము డాకను, బ్రహ్మచర్య మాశ్రయించి, యింకమీఁదనుగూడ నాశ్రయించి స్త్రీసౌఖ్యమున నెట్టిదియో యెఱుంగక; దిక్కులేనివాడయి చెడినచో, కలిరాజు చెడిపోవునుగాని సంతతమును స్త్రీసౌఖ్యము లనుభవించు బ్రహ్మకేమి పోయినది. మీకేమిపోయినది. పరులకేమిపోయినది. మీరు చక్కగ సుఖము లనుభవించుచు బయివానికి శ్రీరంగసీతులు దెప్పుచుందురు. కాన యింక

మీమాట నటించను. బ్రహ్మకాసనమును మన్నింపను. తప్పక దమయంతిని పరించి శుభము లనుభవించెద ననిభావము.

వ. ఏకపత్నీవ్రతస్థు లై నమీరేల దమయంతిం గామించిపోయి తిరి. ధర్మంబు పరుల కుపదేశింపవచ్చుంగాక తమకుం జేయ వచ్చునె? పోదురు గాకేమి మీయం దొక్కరుం డక్కొమ్మ వరియింపం గలిగెనే? నిషధరాజు భోజకన్యక వరియింప, మీరు లజ్జ వరియించితిరి. ఇంతియకాక యేమి? మిమ్ముం గడకంటం జూచుచు నెమ్మొగం బోరపుచ్చుచు నటగడచి యస్పృణతి యెట్లుసనియె? మీరెట్లు సహించితిరి? ఇదియ నంగతంబు. చిత్తంబులు చిలివిలివ్రావ నట్టెత్తి మీరు సూ చుచుండ నస్తుత్తకాశిని మనుష్యు నెట్లు వరించె? మీ యంత వార లవేక్షించియుండ నప్పద్మాక్షి సతినాహనం బున నవైర్వర సేని యెట్లుచేకొనియె? అతఁడు చేకొనినం గొని యెఁగాక యీకృపీటయోని యతనివివాహంబునం గూటనా క్షి యై కైలాటంబు సేసి యప్పాటఁ దనకుం బెండ్లి ఘటించం జేయ నావటం బై యుండునట్లు సేయక హృతంబెట్లు పరిగ్ర హించె? మహానుభావులగు మీరు భావంబుల నిట్టి యభి మానభంగం బెబ్బంగి నంగీకరించితిరోకాని ననుబోటి కియ్య పవాడకందలి చందురునియందుఁ గందునుంబోలె డెందం బునంబాయదు. మీయందఱ కొక్కవిన్నపంబు అనుగ్ర హించి వినుండు. అన్యసుమతీశు మోసపుచ్చి యన్తుచ్చైకంటి నెత్తుకొని మింటిమీఁదికిం దెచ్చెద. అప్పుడు మీకడగంటికిం గెంపురాదుగదా? మహాలాభంబుపట్టున నీర్వారోపంబు లెట్టివారికిం బుట్టు. అనాదికాలప్రవృత్తంబు లై నరాగద్వే

పంబులు భేదించ నెవ్వరికి శక్యంబగు? అదియట్లుండె. మఱ
యొక్కయుసాయం బవధరింపుడు. పాశశాసనుండు, పా
కుడు, పశేతపతి, పాశహస్తుండు పంచముండ నైనయేను
నియ్యేపురముం బాండవులు పాంచాలినిఁబోలె బంచికొని
యనుభవితము గాని యప్పంకజాక్షిం బట్టికొనివత్తునే? అని
పరమకపటోపాయమాయాప్రయోగపరిపాటీపాటవంబు
గోటవడ బహుప్రకారంబులం బలికిన.

103

టీ. ఏకపత్నివ్రతస్థులు=ఒక్కభార్యతో వర్తించెదమను వ్రతమాచరించెడి
వారు, ఐనమిరుక్, దమయంతిక్, కామించి=కోరి, ఏలపోయితిరి=ఎందుల
కోరితిరి. ధర్మంబు, పరులక్షక్=ఇతరులకు, ఉపదేశింపవచ్చును, కాక, తమ
కుక్=ఉపదేశకర్తలకు, చేయక్, ఎచ్చునే? ఓయింద్రాదులారా? మీరు
నన్నుంజూచి “దమయంతిని వరింపఁగదనియు, బ్రహ్మచారివై యుండవలయు
ననియు” జెప్పచున్నారు. నాకిట్టి ధర్మోపన్యాసము చేయు మీరు మీయేక
పత్నివ్రతమును విడిచి దమయంతి వరింప నేల పోయితిరి? మీరు ధర్మమాచ
రింప లేనప్పుడు పరుల కుపదేశింప నేల? యనిభాషము. పోదురు, గాక, ఏమి=
కామవశులగుటంజేసి ధర్మమార్గము విడిచిపోయినఁ బోవచ్చును. అందులోఁ
దప్పలేదు. మీయందుక్=మీలో, ఒక్కరుండు=ఒక పురుషుండును, అక్కొ
మ్మక్=దమయంతిని, వరింపక్, కల్గెనే = వరింపఁగల్గితిరా? ధర్మమును విడిచి
పోయినను, నాకాంతను వరింపలేకపోయితిరి, ధర్మాతిక్రమణదోషమేకాక దమ
యంతి వరింపలేదన్న పరాభవముగూడ సంప్రాప్తమయినదని భావము. నిషధ
రాజు=నలుండు, భోజకస్యక్, వరింపక్, మీరు, సిగ్గుక్, వరియించితిరి. అ
నఁగా నలుండు దమయంతిని వరింపఁగా నింద్రాదులయ్యుఁ దామామెను వరింప
లేమిచే సిగ్గు పొందుచున్నారని భావము. ఇంతియకాక, ఏమి=ఎంతవని వత్తి
లైనను. అప్పడఁది, మిమ్ముక్, కడకంటక్, చూచుచు, నెత్తుగంబోరచేయుచు,
అట = మీరున్నస్థలమునుండి, కడచి, ఎట్లు, చనియొక్, త్రిలోకాధిపతులగు

మీరచ్చట నూడఁగా మిచ్చునువిడిచి యాదమయంతి మోమోరసేసి వరింపకుండఁ
 బోవుట కెట్లు సాహసింపఁ గలిగెను అభావము. మీరు, ఎట్లు, సహించితిరి?
 ఆమె యట్లు సాహించిపోవుచుండగా నున్నతప్రభావులగు మీరాదుడుకు
 పని కెట్లు సహించితిరి అభావము. ఇది, అసంగతంబు = మీరిట్లుచేయుట
 యుక్తముకాదు. చిత్తింబులు, జిలివిలివోవఁ = చిన్నపోవునట్లుగా, అత్తైత్తి,
 మీరు, చూచుచుండఁ, అమ్మత్తి కాశిని = ఆదమయంతి, మనుష్యుఁ, ఎట్లు
 వరించె, మీయంతవారలు = మీవంటి దిక్పాలకులు, అపేక్షించియుండఁ = కోరు
 చుండఁగా, అనైరసేని = ఆనలుఁడు, అపద్మాక్షి, ఎట్లుచేకొనియె? అనఁగా
 దమయంతి తెలివితక్కువచే మీవంటిగొప్పవారిని విడిచితిన్న వరించిన వరిం
 చుఁగాక, ఆనలుఁడయినను యోచించి యాకాంత మిచ్చునరించునట్లు చేయ
 కుండనుండుట యతనిది పెద్ద నేరమభావము. అతిఁడు, చేకొయఁ, కాక =
 బుద్ధిహీనతచే నలుఁడా దమయంతినిచేకొన్నప్పటికిని, ఈకృపిటయోని =
 ఈయగ్నిహోత్రుఁడు, అతివివాహంబునఁ = అవివాహసమయమందు, కూట
 సాక్షియై = కపటసాక్షియై, కైలాటంబుచేసి = మాయోపాయముచేసి, ఆ
 ప్పాటుఁ = అపట్టున, తనకుఁ, పెండ్లి, ఘోరంపఁ, చేయఁ = అగునట్లుచేయు
 ట, అనటంబై = పొందికయై, ఉండు, నలదమయంతుల వివాహసమయమున
 నీయగ్నిగూడ సాక్షియైయుండెను గాని నప్పుడు మాయోపాయముచేసి దమ
 యంతిని దనకుఁ పెండ్లిచేసికోవలసినది. అట్లుచేయక = అట్లు పెండ్లియాడుట
 మారి, హుతింబు = వారిలిచ్చిన హవిస్సును, ఎట్లుపరిగ్రహించెను. అగ్నిహో
 త్రుఁడు మాయోపాయముచే దమయంతిని వరించుటకు మాటుగా హవిస్సును
 స్వీకరించుట మిక్కిలి తెలివిమానినపని, మహాసభావులు... పాయదు = మహాను
 భావులయ్యును మీరాయనమానము నెట్లుసహింపఁ గల్గితిరోకాని నావంటివాని
 డెందును నాయపవాదము చంద్రునియందు మచ్చవడువున మానజాలదని
 భావము. అవ్వనుమతీకుఁ... తెచ్చెద = ఆనలునిమోసపుచ్చి దమయంతినాక
 సముమిడికిఁ దెచ్చెదను. అప్పుడు మీకంటికిఁ గెంపురాదుగదా = అప్పుడుమీకుఁ
 గోపమురాదుగదా, మహాలాభంబు పట్టునఁ = గొప్పలాభము సంప్రాప్తమై

సప్పుడు, ఎట్టివారికి, ఈగ్యారోపంబులు = అసూయయుఁ గోపంబును, పుట్టును=జనించును, అనాదికాలప్రవృత్తంబులు = చిరకాలమునుండి ప్రవర్తిల్లుచున్నది. అయిన రాగద్వేషంబులు, ఎట్టివారికి, పుట్టును, పాకశాసనుండు... ఎత్తునే, మీరుసల్పురును, నేనును గలిసి యెదుగురమును, బాండవులు ద్రౌపది సనుభవించినట్లుగా సనుభవింపవచ్చును. మాయోపాయముచే దమయంతిని గొనివత్తునా! అని భావము. పరమ...పాటవంబు—పరమ=గొప్పదగు, కపటోపాయ=కపటోపాయముయొక్కయు, మాయాప్రయోగ=మాయ నుపయోగించుటయొక్క, పరిపాటీ=క్రమముయొక్క, పాటవంబు = చాతుర్యము, తేటవడ=స్పష్టముకాఁగా, బహుప్రకారంబులతో, పలికినట్.

ఆ. హరిహర్యాదివిబుధు శీలక్కలిమూర్ఖతా

ముఖరతావికారశీములకు రోసి

కడఁగి పలికి రవుడు శీ గంభీరభారతీ

భారతీన మైనభావణముల.

104

టీ. హరిహర్యాదివిబుధులు= ఇంద్రాదిదేవతలు, అక్కలి...ములకు = అక్కలిరాజుయొక్క, మూర్ఖతా= మూర్ఖత్వముయొక్కయు, ముఖరతా = బహుభాషిత్యముయొక్కయు, వికారములకు = చెడుమార్పులకు, రోసి=అసహ్యపడి, గంభీర...తీవ్రము—గంభీర=అర్థగంభీరములగు, భారతీ=వాక్యములయొక్క, భార=అతిశయముచేతను, తీవ్రములు=పరుషములయినవి, ఐన భావణముల = అయినట్టివచనములను, అపుడు=అకలి యట్లు పలికినపుడు, కడఁగి=ప్రయత్నించి, పలికిరి.

తా. స్పష్టము.

సీ. అర్హ మెవ్వనిరూప శీ మంగసంభవరాజ్య

రుక్తసింహాసనా శీ రోహమునకుఁ

గడుగునెవ్వనికీర్తి శీ కార్తికీతిథినిశా

నాథబింబంబునెన్నడిమికందు

భవన మెవ్వనిప్రతాపప్రదీపమునకుఁ
బుండరీకభవాండ ॥ మండలంబు
చుట్ట మెవ్వనికేలు ॥ సురభిచింతారత్న
రోహణాచలవారివహములకుఁ

తే. గలుష మెవ్వనిఁ దలఁచినఁ ॥ గ్రాఁగిపోవుఁ
బుణ్య మెవ్వనిఁ గీర్తింపఁ ॥ బొడవు వడయు
వాఁడు నిషధేశ్వరుండు మానవరుసవాఁడు
కలిమహారాజ మన్నింతు ॥ గాక వాని.

105

టీ. కలిమహారాజ, ఎవ్వనిరూపము=వీనలునియొక్క సౌందర్యము, అంగ...
రోహమునకుఁ — అంగసంభవ=మనస్సునియొక్క, రాజ్య=రాజ్యసంబంధియగు,
రుక్తసింహాసన = బంగారుసింహాసనమును, అరోహమునకుఁ = ఎక్కుటకు,
అర్హము=తగినదో, అనఁగా నానలునిసౌందర్యము మనస్సుసౌందర్యముతో సమ
మయినదని భావము. ఎవ్వనికీర్తి=వీనలునియొక్క, కార్తికీ...కందుఁ — కార్తి
కీర్తితిథి=కార్తికదినులుండలి, నిశానాథబింబంబు=చంద్రబింబముయొక్క,
నెన్నడిమికందుఁ = మధ్యభాగమునందున్న మచ్చను, కడుగుఁ = ప్రక్షాళించునో,
నలునికీర్తికరత్నాలచంద్రునికంటెనెక్కువ ధవళముగానున్నదనుట. చంద్రుని
కళంకమును బ్రక్షాళించునని చెప్పటచేనది నిష్కళంకమనియు నిష్కళంకమగు
దానితో సకళంక మగుచంద్రబింబము సాటికాఁజాలదనియు భావము. ఎవ్వని
ప్రతాపప్రదీపమునకుఁ = వీనలుని ప్రతాపమనెడి గొప్పదీపమునకు, పుండరీక
భవాండమండలంబు = బ్రహ్మాండగోళము, భవనము = మందిర మగుచున్న
దియో, నలునిప్రతాపము బ్రహ్మాండగోళమునంతను బ్రకాశింపఁ జేయఁ జాలినదని
భావము. ఎవ్వనికేలు=వీనలునిచేయి, సురభి . వాహములకుఁ, సురభి=కామ
ధేనువునకును, చింతారత్న=చింతామణికిని, రోహణాచల=రోహణపర్వతమున
కును, వారివాహములకుఁ = మేఘములకుఁ — చుట్టము = బంధువో, అనఁగా
బంధుత్వముసమానులకే యర్హము కాన యితనిచేయి వానితో బాంధవ్యము

సలుపుచున్నదనుటచే దానమందుఁగామధేన్వాదుల కనవచ్చుచున్నదని భావము. ఎవ్వనికొ = ఏనలుని, తలఁచినకొ = స్మరించినచో, కలుషము = పాపము, క్రాగిపోవుకొ = ఇంకిపోవునో, ఎవ్వనికొ, కీర్తింపకొ = నుతింపఁగా, పుణ్యము, పాడవుపడయుకొ = అధికమగునో, వాడు, నిషధేశ్వరుండు = ఆనలుడు, మావరుసవాడు = మాతో సమానుడు, వానికొ = ఆనలుని, మన్నింతుఁగాక = గౌరవింపవలెను.

తా. ఓకలిరాజా! ఆనలుసౌందర్యము మన్నఁగునిమించును. అతనికి కలి తక్కులచంద్రబింబము కంటెను మిక్కిలి తెల్లనిది. అతని స్రుతాపము బ్రహ్మాండము నంతను స్రుతాశింపఁజేయుచున్నది. అతని దానగుణము కామధేనువు, చింతాపణి మొదలగువాని దానగుణముతో సమమయినది. అతనినామస్తరణము పాపములడంచును. అతని నుతించినవారికిఁ బుణ్యమలభిషును. ఆనలుడు మాతో సమానుడు కాని సామాన్యుఁడుకాడు. కావున మావలె నానలుండును నీకుం బూజనీయుడు. అతనిమన్నింపవలెనుగాని యతనికి బాధలు కలిగింపవలదు.

ఉ. మచ్చికవీరసేనుని కుశమామరునకుం బరమోపకారికిన్

మెచ్చిజగంబెఱుంగఁదమున నెయ్యపుఁజెల్లెలి నిండుకొల్వులో
నిచ్చిత మింతలోపల నేఁయింతటివారముఁ దప్పనేర్తుమే
యచ్చపలాక్షిఁగూఁతురతఁడల్లుఁడుమాటలు వేయు నేటికిన్.

టీ. మచ్చికకొ = ఆసక్తితో, పరమోపకారికికొ = గొప్ప యుపకార మొనర్చినట్టి, వీరసేనునికుమారునకుకొ = వీరసేనుని పుత్రుఁడయిన నలునకు, మెచ్చి = అతనిగుణములకు మెచ్చుకొని, నిండుకొల్వులో = సెద్దసభలో, జగంబు = లోకమందఱును, ఎఱుంగకొ = తెలియునట్లుగా, దమునెయ్యపుఁజెల్లెలికొ = దమునియద్దసోదరియగుదమయంతిని, ఇచ్చితమి = ఒసంగితిమి, ఇంతటివారము = ఇంతగొప్పవారము, ఇంతలోపల నే = ఈస్వల్పకాలములో నే, తప్పకొ, నేర్తుమే = చేసినకార్యము నకువిరుద్ధముగాఁ బ్రవర్తింపఁ గలుగుదుమా, మాటలు, వేయు = వేయిపలుకులు, ఏటికికొ = ఎందులకు, అచ్చపలాక్షి = ఆనమయంతి, కూఁతురు = కుమారిక, అతఁడు = ఆనలుడు, అల్లుడు.

తా. ఓకలిరాజా! లోకులందఱకుఁ దెలియునట్లు మహాసభలోమహోప
కారియైననలుని సుగుణసంపదకు సంతసించి దమయంతి నతని కధికసంతసము
తో నొసంగితిమి. అట్టిచ్చి యెంతోకాలము కాలేదు. లోకాధిపతులమని ప్రసి
ద్ధికెక్కినమే మీస్వల్పకాలములోనీ నీచవాక్యములువిని వారి కప్రియముచేయఁ
బూనుదుమా;వట్టిమాట! వేపలుకులేల. కడమాటవినుము. ఆదమయంతి మాకుమా
రికయనియు, నలుఁ డల్లుఁడనియు భావించుచున్నారము.

ఉ. ఏము నలుపురందు శ నెవ్వఁడు కాఁజాలు
నిచ్చిపుచ్చుకొన్న శ యీలగ్రద్ద
మాకు నింపు గావు శ మాను మీసుద్దులు
కలహముల మొగంబశ్శలియుగంబ.

107

టీ. కలహముల మొగంబ = కలహములకుఁ గారణమైన, కలియుగంబ=కలి
యుగాధిపతీ! ఏమునల్పురందు = మానవురయందును, ఇచ్చి = ఒరుల
కర్పించి, పుచ్చుకొన్నయీలగ్రద్ద = తిరిగిపుచ్చుకొనెడి లోభి, ఎవ్వఁడు
కాఁజాలు = ఎవఁడు కాసమర్థుఁడగును, దయంతిని నలునకు మేమే మాచేతుల
తోనిచ్చినవారము కాన యట్టిచ్చినదమయంతిని మగుడఁదీసికొను సంతటిలోభి
వాఁడు మాలోనొకండును లేడనిభావము. సుద్దులు=నీచేష్టలు, మాకు, ఇంపు
గావు=ఇష్టములుకావు. మానుమీ=విడిచిపెట్టుమా.

తా. ఓకలిరాజా! మేమే మాచేతులతోనే దమయంతిని నలునికొసంగి
యిప్పుడు మగుడఁ బుచ్చుకొనునట్టిలోభి మాలో నొకండును లేడు. కావున నీ
చేష్టలు మాకెంతమాత్రమును రుచింపవు. విడిచిపెట్టుము.

క. పామరతఁ బట్టఁ బాతి కు
పామర! కలిరాజ! నిషధశపతి మదలీలా
పామరసావేశంబునఁ
బా మరవిందా రిఁబట్ట శ బాతినభంగిన్.

108

టీ. ఉపామర = దేవతలపంటివాడా, కలిరాజ, మద... వేశంబున = మద
 లీలా = గర్వాతిశయ మనెడి, పామ = దురదయొక్క, రస = అనుభవించుటయొక్క,
 అవేశంబున = ఉద్రేకముచే, అనఁగా మదోన్నతుడవయి పాపకార్యము
 లుచేయ నధికాసక్తిగలవాడవయి యనిభావము, పాము = రామువు, అరవిందా
 రి = చంద్రుని, పట్టణ, పాతినభంగి = పర్విడునట్లుగా, నిషధరాజు = నల
 రాజును, పామరత = అజ్ఞతచే, పట్టణ, పాతన = పట్టిబాధింపఁబోకుము.

తా. స్పష్టము.

క. కాలోచిత మగుకార్యం

బాలోచితముగ నొనర్ప శ్రమ మి మేలు విరు

ధాలాపంబులు పలుమటు

నేలా పచరింప నిపును శ్రమేలానిమిషా !

109

టీ. హేలానిమిషా = విలాసముదేవుడా, కాలోచితము = కాలమునకుఁ దగిన
 ది, అగుకార్యంబు = అయినట్టికార్యమును, ఆలోచితముగ = ఆలోచనముకలుగు
 నట్లుగా, ఓనర్పము = చేయుము, అది = అట్లుచేయుట, మేలు = యుక్తము,
 ఇపుడు, పలుమటు = అనేకపర్యాయములు, విరుధ్ధాలాపంబులు = విరుధ్ధములయిన
 వాక్యములు, పచరింప = చేయుటకు అనఁగా విరుధ్ధ వచనములు, పలుకుట,
 ఏలా = ఎందులకు ?

తా. ఓకలిరాజా ! చక్కఁగ నాలోచించికాలమునకుఁ దగిన కార్య మాచ
 రింపుము. అదిమంచిది, అంతియకాని యిప్పుడు విరుధ్ధ వచనములు పలుకుటవల
 న నేమి ప్రయోజనము.

వ. అని తమలోన.

110

క. పోయెదరు పోయిపును తా

క్రియాకయుగంబునుం దుశ్రీయయుగంబున్

దోయి యయి నలున కువహతి

నేనుంగా లేరు వాని శ్రీలముకలిమిన్.

111

టీ. ఇప్పుడు, తార్తియాకయుగంబు = మూడవయుగమయిన ద్వాపరమును, తురీయయుగంబు = నాల్గవయుగమగు కలియును, దోయి, యయి = శోడుగట్టి, పోయెదరు పో = వెళ్లుదురుగాక, వానిశీలము కలిమి = అనలుని సత్ప్రవర్తన సంపదచే, నలునకు = ఉపహతి, చేయంగాలేరు, చేయజాలరు. అచ్చు ప్రతులలోను, వ్రాతప్రతిలోను. 'వాదీ యికలియుగమునుం దృతీయయుగమున్' అనియు 'రాత్రీ యికలియుగము', అనియును భారములు గానవచ్చుచున్నవి. అవి యనన్వితములు కావున 'నలంప్రత్యనపేతార్తితార్తియాక తురీయులు' కర్తలగుచుండిరి. కాన నాల్గవ పాదములోని బహువచనక్రియతో సముగా పోయెదరు పోయని సవరింపబడెను.

క. యుగశేష మశేషమహీ

జగదవనపరాయణుండు శ్రీ సమధిక బాహా

యుగయుగయుగపదుచారిత్ర

జగతీ విజయుండు నలుండు శ్రీ సామాన్యుండే. 112

టీ. యుగశేషము = ఈకృతయుగపుమిగతకాలము, అశేష...ణుండు = అశేష = సమస్తమైన, మహీజగత్ = భూలోకమును, అవన = రక్షించుటయందు, పరాయణుండు = ఆసక్తిగలవాడును. సమధిక...విజయుండు = సమధిక = మిక్కిలిగొప్పవగు, బాహాయుగయుగ = కాలదులవంటి బాహుచ్ఛయముచే, యుగపత్ = ఒక్కమాటుగా, ఉపాజ్ఞిత = సంపాదించబడిన, జగతీ = భూమియొక్క, విజయుండు = విజయముగలవాడును, అగునలుండు, సామాన్యుండే = సామాన్య మానవుడా!

వ. అని వెండియు నాఖండలాదులు 'పరోక్షప్రియాదేవా' యను పురాణవచనంబు గారణంబుగా నిగూఢప్రౌఢనిజభాషణ విశేషంబున. 113

గీ. యామిత్రతేత్యసజ్ఞాన శ్రీ మమరశేష !

రాజసం స దిహన్యతాం శ్రీ రహతమాంసి

తత్ర మాగా స్త్వ మితగతో శ్చ ద్వాపరేణ

రాజసం సది హాస్యతాం శ్చ ప్రథమ మనిః.

114

టీ. ఆమరశేష=సురలలోనీడుఁడా, తత్ర, నలునిఁబరాభవిండుటకై నిషధ పురమునకు, యామి=వెడలుచున్నాను, ఇతి=ఇట్లు, పలుకునట్టి జ్ఞానము, రాజ సం=రజోగుణసంబంధియగునది (అనఁగా నాలోచనశూన్యమయినదనట) సత్=అగుచు, అసత్=అయు క్తమగుచున్నది. ఇహ=ఇక్కడ నే, అస్యతాం=ఉండు వుగాక, తమాంసి=అజ్ఞానములను, రహ=విడుపుము, తత్ర=అనిషధనగరమునకు, త్వం=నీవు, మాగాః=వెళ్లకుండువుగాక, ఇతి=మాచెప్పినమాట వివరణగా విధముగా వెల్లెనచో, ద్వాపరేణ = ద్వాపరనితోఁ గూడ, రాజసంసది=నలసభ యందు, ప్రథమం=ముందుగా, హాస్యతాం=పరిహాసమును, గతః=పొందుచున్న వాడవగుదువు. అనిః=అనిపల్కిరి, నీవక్కడికిఁగినచో నలసభయందు నీవు తప్పకుండ నవమానము నొందుదువు.

వ. మఱియు బహుప్రకారంబుల బుద్ధి సెప్పియుం బ్రయంబువలీ కియు హెచ్చుకుందాడియు బృందారకులు గలిద్వాపరంబుల భూలోకగమనంబు ప్రతిషేధించిరి. ఇట్లు ప్రతిషేధించినను వారిసుభాషితంబులు పెడచెవులంబెట్టి మోఱకంబును సాహ సంబును, మదంబును, నసూయయు, నవివేకంబును దనకు నై జ గుణంబులగుటం గలియుగంబు కరయుగంబు మొగిచి యిట్లనియె.

115

టీ. మఱియున్, బహుప్రకారంబులన్=అనేకరీతుల, బుద్ధి, చెప్పియున్, ప్రయంబు=హితము, పలికియున్=హితోపదేశముచేసియు, హెచ్చుకుండు=ఎక్కువతక్కువలు, ఆడియున్=చెప్పియు, బృందారకులు=ఇంద్రాదులు, కలిద్వా పరంబుల భూలోకగమనంబు=కలిద్వాపరయుగములుభూలోకమున కరుగుటను, ప్రతిషేధించిరి=వలదనివారింబిరి. ఇట్లు, ప్రతిషేధించినను=వద్దనివారింబినను, వారిసుభాషితంబులు=ఇంద్రాదుల మంచినచనములను, పెడచెవులన్, పెట్టి=

చెవులం జొరనీయక, అనగా వినక, మోఱకంబును=మూరతయు, సానాసంబును, మదంబును=గర్వంబును, అనూయయు=గుణములందలి దోషముల నెంచుటయు, అవివేకంబును=అజ్ఞతయు, తనకు=అకలి పురుషునకనుట, నైజగుణంబులు=స్వభావసిద్ధ గుణములు, అగుట=అవుటంబట్టి, కలియుగంబు, కరయుగంబు=రెండుచేతులను, మొగిచి=మోడిచి, ఇట్లు, అనియె.

ఉ. వేలుపులారామీకుఁ బదివేలనమస్కృతులాచరించె దక్ష
మేలుదలంపుఁడే నవని శ్రీమీదఁ జరించెదఁ గొంతకాలము
ద్వేలత నెవ్వఁడే నొకఁడు శ్రీదేశములోన నధర్మవర్తియై
ప్రాలినవాఁడు లేడె పలువంకలునారసి చూడవచ్చినన్.

టీ. వేలుపులార=ఓదేవతలారా! మీకు, పదివేలనమస్కృతులు, ఆచరించెద=చేసెదను, మేలు=నాశ్రేయస్సును, తలంపుడు = కోరుచుండుడు, ఏను, అవనిమీద=భూలోకమందు, కొంతకాలము, చరించెద=వర్తించెదను, దేశములోన=భూమియందలి దేశములలో, ఎవ్వఁడేని, ఒకఁడు=ఎవఁడయిన నొకపురుషుడు, ఉద్వేలత=మర్యాదల నతిక్రమించుటచే, అధర్మవర్తియై=అధర్మమందు వర్తించుచున్నవాడై, ప్రాలినవాఁడు = గర్వించినవాఁడు, పలువంకలు ఆరసి, చూడ=చూచిన=అంతటను వెదుకగా, లేడె=లేదా, ఉండకపోడని భావము.

తా. ఓయింద్రాది దేవతలారా! మీకు పదివేల దండములు పెట్టెద, నాకు శ్రేయస్సు గలుగునట్లాశీర్వాదింపుడు. నేనుగొంతకాలము భూలోకంబున సంచరించెదను. భూలోకమున గర్వాతిశయము గలవాడయి ధర్మమర్యాదల నతిక్రమించిన వాడొకఁడయిన నుండరా? ఉండకపోడు. అట్టివాని నాశ్రయించి భూమియందు బ్రవేశించెదను.

తే. వానిదుర్వృత్తి నెవముగా శ్రీవసుధ యేలు
నలునివైఁ బ్రత్యవాయంబు శ్రీగొలుపువాడె

గొలిపి యతనిఁ బ్రవేశించి శినిలుచువాఁడ

నిలిచి యాతని మనసీక శియలఁచువాఁడ.

117

టీ. వానిదుర్వృత్తి నెపముగాఁ = ఆయధర్మ పరుని దుర్వ్యాపారమునుపచే, వసుధఁ, ఏలునలునిపైఁ = ఏలునట్టి నలచక్రవర్తిపై, ప్రత్యవాయంబు = దోష శును, కొలుపువాఁడఁ = కలిగించువాఁడను, కొలిపి = కలిగించి, ఆతనిఁ, ప్రవేశించి = అనలుని నావహించి, నిలుచువాఁడఁ = స్థిరముగా నుండువాఁడను, నిలిచి, ఆతనిఁ, మనసీక = బ్రదుకనీయక, అలఁచువాఁడఁ = బాధించువాఁడను.

తా. ఆదుర్మార్గుని నెపమున నలునిపై దోషములు పన్నెదను. పన్నితన్తులమున వాని నావహించెదను. ఆవహించి వాని బ్రదుకనీయక బాధించెదను.

మ. వినుఁడీనాదు ప్రతిజ్ఞ వేల్పులు జగ శి ద్విఖ్యాతచారిత్రు నా
తనినేబట్టెద నెద్దియేని యొకరంశిధం బబ్బెడుం గాక యే
ననువేలంబును గొల్పుదేవతలు తా శి లాయేమి యావంతద
ప్పుననై నంగలిసొచ్చుఁగానిమెయిమైఁ శిబోనిచ్చు నేయెవ్వరిన్.

టీ. వేల్పులు = ఓదేవతలారా! నాదుప్రతిజ్ఞఁ, వినుఁడీ, జగద్విఖ్యాతచారిత్రుఁ = జగంబునఁ బ్రఖ్యాతిగాంచిన ప్రవర్తనముగల, ఆతనిఁ = అనలుని, నేఁ పట్టెదఁ = లొంగఁదీసికొనియెదను. ఏను, అనువేలంబును = ప్రతిదినంబును, కొల్పుదేవతలు = కొల్చునట్టి దేవతలు, తాలా? ఏమి = మాహాత్మ్య శూన్యములయిన, గులకతాలయియుండునా? అనఁగా వారు ప్రభావ శూన్యములయందుఁగరినియు వారియనుగ్రహంబునఁ, ఎద్ది, ఏని, ఒకరంధ్రంబు = ఏయైన నొకసందు, అబ్బెడుఁ, కాన = కలుగునుగాక, నాకొల్పిన దేవతలయనుగ్రహంబువలన నాకుఁ బ్రవేశింపఁదగిన యపకాశమెద్దియైన లభించుఁగాకయని భావము, కలి = కలిరాజు, ఆవంతతప్పఁ, ఐనఁ = ఆవగించంత నేరమున్నప్పటికిని, చొచ్చుఁ కాక = ప్రవేశించును, కానిఎవ్వరిఁ = ఎంతగొప్పవారినినైనను, మెయిమైఁ = ప్రాణముతో, పోనిచ్చునే = పోనిచ్చునా? అనఁగా బోసీఁడని భావము.

తా. ఓదేవతలారా! ఇదే నాప్రతిని వినుఁడు, ప్రసిద్ధ చరిత్రుఁడగు నలుని

నానహించెదను. దైవానుగ్రహమువలన నాకతనియందుఁ బ్రవేశింపఁదగిన సందు లభింపకపోదు. ఆవగింజలత యవకాశము వొరకినను గలి నయనియందుఁ బ్రవేశిం పఁగలఁడు. కలియెంతవారిని న నూరకపోసీయఁడు.

తే. ఆవగింజలు తాటికాశ్రయలుగ నాడి

దొడ్డనేయుదు సన్నంపు శ్రీదోసమైన

హరిహరబ్రహ్మలైన నాశ్రయంతవారె

కపటమాయేంద్రజాలాది శ్రీకౌశలమున.

119

టీ. ఆవగింజలు=ఆవగింజలంతలేసీ నిందా వాక్యములను, తాటికాయలుగఁ = తాటికాయలంత పెద్దవిగా, ఆడి=వలికి, సన్నంపుదోషము=చిన్నదోషము, ఐనఁ=అయినప్పటికిని, దొడ్డనేయుదుఁ=గొప్పదానిగాఁ జేయఁగలుగుదును, కపట...కౌశలమునఁ—కపట=ఐంచనము, మాయా=మోసము, ఇంద్రజాలము, ఆది=మొదలయిన విద్యలంతలి, కౌశలమునఁ=నేర్పఁచే, హరిహరబ్రహ్మలు = విష్ణువు, శివుఁడు బ్రహ్మ యయినను, నాయంతివారె=నాయంత గొప్పవారా? అనఁగాఁ గారినట.

తా. ఓయింద్రాది సురులారా! చిన్నచిన్నవాక్యములను నామాయాబలము చేఁ బెద్ద పెద్ద వానిఁగాఁ గల్పించిపలికి చిన్నదోషములైనను గొండంతదోషము గాఁజేయుదును. కపటము, ఇంద్రజాలము మొదలగు విద్యలందు, నాన బ్రహ్మ దులయిన సములుగా నేరరు.

క. కాదంబరింద్రావంతును

జూదం బాడింతు నలలఁ శ్రీజొక్కులఁ బెట్టం

పైదలుల నియోగింతును

వైదర్భతనూజమీఁది శ్రీవల పుడిగింతున్.

120

టీ. నలునిచే“అనుపదమధ్యాహార్యము” కాదంబరిఁ=కల్లును, ద్రావంతుఁ =త్రాగునట్లు చేయుదును, జూదంబు, ఆడింతుఁ=ఆడునట్లు నేసెనను, ఎల లఁ=మాయలచేత, జొక్కులఁ, పెట్టఁ=మోహింపఁ జేయుటకు, పైదలు

లక్ = స్త్రీలను, నియోగింతును = పంపుదును, నైదర్భతనూజమిడివలపుక్ =
దమయంతియందలి ప్రేమయును, ఉడిగింతుక్ = తొలంగునట్లు చేసెదను.

తా. స్వప్నము.

తే. వేయు మాటలవేల యోవిబుధులార
యవధరింపుడు నిజము మీయడుగులన
భైమితో భూమితోఁ బెడఁబాపువాఁడ
నిమిషమాత్రంబునంద యోనిషధపతిని.

121

టీ. ఓవిబుధులార = ఓయింద్రాదులార, వేయుమాటలు, అవి, ఏల = ఎందు
లకు, మీయడుగులన = మీపాదసాక్షిగాఁ జెప్పెదను, నిజము = సత్యమును, అ
వధరింపుడు = ఆలకింపుడు, నిమిషమాత్రంబునంద = తెప్పపాటుకాలములోనే,
అనిషధపతిని = ఆనలరాజును, భైమితోక్ = దమయంతితోను, భూమితోక్ =
భూమండలముతోను, పెడఁబాపువాఁడక్ = ఎడఁబాపెదను.

తా. ఓయింద్రాదులారా! వేయుమాట లెందులకు? మీపాదసాక్షిగా
సత్యము చెప్పెదను వినుండు, నిమిషకాలములోనే యానబుని దమయంతితో
వియోగము పొందునట్లుగాను రాజ్యభ్రష్టుడగునట్లుగాను జేసెదను.

వ. అని పలికిన నెమ్మనంబులం గుత్పించుచు నతనియుత్సాహంబు
దైవకల్పితంబు గావున నన్యథాకరింప నలవిగాక నాకప
ప్రముఖులగుబర్హిర్ముఖులనోన్యన్యముఖావలోకనంబుసేసి మ
నకుం గలిరాజుతోడ సంవాదం బింతియ చాలు తమ్ముండు
నన్నయు నగు కలిద్యాపరంబులు బ్రహ్మలోకంబునుండి యా
బ్రహ్మనియోగంబునఁ బోవుచున్నవారు గావలయు. పాతెడు
నీళ్లకుం గట్టపెట్టం బనియేమి? పొధండుపొదండని పోయిరి.
కలియును గామక్రోధలోభఘ్నాహపరివారపరివృతుం డై ని
షధదేశంబుచాయన భూమండలంబునకు డిగ్గె నప్పడు. 122

టీ. అనిపలికినా = కలియట్లుపలుకగా, నాకప్రముఖులు = ఇంద్రుడు మొదలగువారు, అగుబర్హిర్ముఖులు = అయినట్టిదేవతలు, కేవలసంబుల = తమమనస్సులందు, కుత్సించుచు = నిందించుచు, ఆతనియుత్సాహంబు = ఆకలియొక్క ప్రయత్నము, దైవకల్పితంబు, కావున, అన్యథాకరింప = తిరస్కరించుటకు, అలవికాక, అన్యోన్యముఖావలోకనంబు = పరస్పరము ముఖములను జూచి కొనుటను, చేసి, మనకు...చాలు = కలిరాజుతో నిష్పడుచేసిన సంభాషణము చాలును, తప్పుడును, అన్నయు, అగు కలిద్వాపరంబులు, బ్రహ్మలోకము నుండి...పోవుచున్నవారు = బ్రహ్మయాజ్ఞ తలదాల్చి సత్యలోకమునుండి పోవుచున్నవారు, కావలయు = అయియుండవచ్చును, పాక్షాదు...ఏమి = ప్రవహించునీళ్లకు గట్టగట్ట శక్యంబుకాదు. పోదండు, పోదండు, అని, పోయిరి. కలియును, కామ...వృతుండై = కామము, క్రోధము, లోభము, మోహములను, పరివార = పరిచారకులతో, పరివృతుండై = ఆవరింపబడి, నిషధదేశంబుచాయన = నిషధదేశమువైపుగా నే, భూమండలమునకు, డిగ్గె, అప్పుడు.

నీ. హోమాజ్యగంధోర్మీకుద్యేగ మొందుచు

గతుధూమములచేత్రగాసిపడుచు

సతిధిపాదక్షాళనాంభఃపుత్రములైన

గృహమేధిమందిరశ్రీతితలముల

జీరువాటుచు బూర్తశిశిరానిలంబుల

జలివట్టి వణకుచు శీతవనశుష్క

పుటపాకములవెక్కరబురపురంబొక్కుచు

బశుబంధముల జూచి శీతయముపడుచు

తే. వ్రతులబృనులకు యతికోటిరంధములకు

బ్రహ్మచారులయాషాఢరపంక్తులకును

నంతరంగంబులో నాత్మహననశంక

తరతరమ యుద్భవిల్లంగరదల్లపిలుచు.

టీ. (అవతారిక) కలిపురుషుడు తనపరివారముతో నిషధప్రాంతమునకు వచ్చియు నందుఁ బ్రవేశింపలేకుండఁచి చెప్పుచున్నాడు. కలి, అనుపదము (అధ్యాహార్యము) హోమాశ్వాగంధోర్మికిఁ - హోమాశ్వా = హోమపు సేవీసంబంధి యగు, గంధ = పరిమళముయొక్క, ఉర్మికిఁ = తరంగమునకు, ఉద్వేగము = భయము, ఒందుచుఁ = పొందుచు, క్రతుఃసూక్ష్మములచేతఁ = యజ్ఞ సంబంధి యగుపాగచేత, గాసిపడుచుఁ = బాధనొందుచు, అతిథి... పుత్రములు - అతిథి = అతిథులయొక్క, పాదక్షిణ = కార్కుకడుగుటకుఁ బోసిన, అంభః = నీటిచే, పుత్రములు = తడిసినవి, విసగ్నహమేధ మందీర్ష్యతీతలములఁ = అయి నట్టి గృహస్థులయొక్క యింటివాకిళ్లయందు, జీరువాణుచుఁ = జాళిపడుచు, పూర్తశిశిరానిలంబులఁ - పూర్త = ధార్మికులు నిర్మించిన వామీకూప తటాకాదులనుండి వచ్చెడి, శిశిరానిలంబులఁ = చల్లనిమారుతములచే, చిలపట్టి = చలి గొని, పణికుచుఁ = కంపమునొందుచు, సవన... యుక్కులఁ - సవనశుష్క = యాగాగ్ని సంబంధియగు, పుటపాకములఁ = రెండుప్రక్కలందును గలిగెడి తాపములయొక్క, వెక్కలఁ = పెట్టచే, పురపురలఁ, పొక్కుచుఁ = దుఃఖించుచు, అనఁగా నిషధదేశమందు యాగములు బహుళముగాఁ బ్రవర్తిల్లుటంజేసి యు భయపార్శ్వములందును వహ్ని తాపము మిక్కిలి పీడించుచుండఁగాఁ గలి సహింపలేక దుఃఖము నొందుచుండెననిభావము. పశుబంధములఁ = యాగపశువులను బంధించుటలను, చూచి, భయము, పడుచు, వ్రేలులబృసులకుఁ = ముసీ శ్వరల దర్భాసనములకు, యతికోటిరాంభములకుఁ = యతీంద్రులవెదురుకట్టలకును, బ్రహ్మ... పంక్తులకును = బ్రహ్మచారులమోదుగు దండములవరుసలకును, అంతరంగంబులఁ = మనస్సులలో, ఆత్మహననశంక = తాను జచ్చునేమోయని సంశయము, తరతరమఁ = క్రమముగా, ఉద్భవిల్లంగఁ = కలుగఁగా, తల్లడిలుచుఁ = భయమునొందుచు, వేదాధ్యయనములచేతను, వ్రతములచేతను, యోగములచేతను, బ్రహ్మచర్యాదిపణ్ణాశ్రమధర్మములచేతను, బరమపవిత్రులయినవారిని సమీపించినచోఁ దనప్రాణంబులు వోవునేమోయని మనమున భయమందుచు దూరముగాఁ దొలఁగిపోవుచుండెను. ఈచెప్పటచే నిషధదేశము యాగాదులచే సమృద్ధమయిండుటచే గలికిఁ బ్రవేశింప నలవి కాకుండెననిభావము.

తా. కలి తన పరివారముతో నిషధదేశముమంక వచ్చెను. కానియందుఁ బరమపవిత్రములగు కార్యములు ప్రపర్తిల్లుచుండుటచే నెచ్చటను గాబానుట కవకాశములేదు. అందువాఁడు యాగములు జరుగుచుండు భూములనుజూచి భయపడుచుండెను. క్రతుధూమములచే గాసిచెందుచుండె. అతిథుల పాదప్రక్షాళనార్థముపోసిన జలముచేఁ దడిసిన గృహస్థులగృహాంగణములందు జాతీసడుచుండెను. ధార్మికులు త్రవ్వించిన తటాకాదులందలి చల్లనిగాలులకు వడంకుచుండెను. ఉభయపార్శ్వముల వర్తిల్లు యాగములందలి యగ్నితాపమునకు దుఃఖించుచుండెను. పశుబంధములఁజూచి తన్నుఁగూడ నట్లు బంధింతురేమో యని భయపడుచుండె. దర్భాసనములను, యతీశ్వరుల వెదురుఁగఱులను, బ్రహ్మచారుల చండములను జూచి తనకుఁ బ్రాణాపాయము గల్గునేమోయని మనమున భయపడఁ జొచ్చెను.

సీ. సననయాప స్తంభ శసంభారములఁ జూచి

ఘోలంబులో యనిశ్రుక్కిశ్రుక్కి

భూదేవనిటలోర్ధ్వశ్రుండంబు లీక్షించి

ఖండంబులో యనిశీకలఁగి కలఁగి

బ్రహ్మచారి జనోత్కరంబు మౌంజులు సూచి

పాశంబులోయని శ్రీబ్రమసి బ్రమసి

యధ్వరశ్రుజ్ఞి కాశయంబు లాలోకించి

యురగంబులోయని శ్రీయులికి యులికి.

తే. విప్రనికరం బనుష్ఠానశ్రవేళలందుఁ

బాణిపంకేరుహలోదరాశ్రభ్యంతరమున

నిలిచి యెత్తిన యాచమ శ్రీనీయ తీర్థ

జలము శాపోదకం బని శ్రీయులికి యులికి.

124

టీ. (అ) కలి చండాలరూపుఁడుకాన యజ్ఞాదినత్కార్యములందలి సంభారములు వానికి భయదాయకంబులై యుండెనని చెప్పుచున్నాఁడు. సవన...

భారములకొనసవన=యజ్ఞమందలి, యూపస్తంభ=చండ్రమొదలయిన యూపస్తంభములయొక్క, సంభారములకొనసవన=సమృద్ధులను, చూచి, శూలంబులో=శొట్టులేమోయని, స్రుక్కి, స్రుక్కి=మిక్కిలిజంకి, యూపస్తంభములు వానికి భయంకరశూలములవలెఁ గానవచ్చుచుండెనని భావము. భూదేవ...పుండ్రంబులు—భూదేవ=బ్రాహ్మణులయొక్క, నిటల=నుదుటియందున్న, ఊర్ధ్వపుండ్రంబులు=విబూదిరేఖలు, ఖడ్గంబులోయని=కత్తులేమోయని, కలఁగి, కలఁగి=మిక్కిలికలఁగెనెంచి, బ్రహ్మచారిజనోత్కరంబు మాంజులు=బ్రహ్మచారులు మొలలందుఁదాల్చిన ముంజగడ్డితో నల్లినత్రాళ్లను, చూచి, పాశంబులు ఓ, అని=పాశములనెడి బంధనవిశేషము లేమోయని, బ్రమసి, బ్రమసి = మిక్కిలియు భ్రాంతిచెంది, అధ్వర...కాయంబులు—అధ్వర=యాగములందలి, స్రుక్=సర్పాకృతిగాఁ గట్టితోఁ జేయఁబడిన హోమసాధనములను, ఆలోకించి=చూచి, ఉరగంబులో=సర్పములేమోయని, ఉలికి, ఉలికి = మిక్కిలి త్రుల్లిపడి, విప్రనికరంబు=బ్రాహ్మణసమూహము, అనుష్ఠానవేళలందుకొనసవన=నిత్యకర్తాచరణకాలములందు, పాణి...తరమునకొనసవన=పాణిపద్మములయొక్క, ఉదరంతరమునకొనసవన=మధ్యప్రదేశమునందు, నిలిచి = నిలువఁబడి, ఎత్తిన, ఆచమనీయతీర్థజలము = తీసికొన్న యాచమనము కొఱకయిన జలము, శాపోదకంబని=శాపమచ్చుటకు వసలుచున్న జలమేమోయని, అలికి, అలికి=మిక్కిలిభయపడి, సంధ్యాదిసమయములందు బ్రాహ్మణోత్తము లాచమనము చేయు జలము చేతులోనుంచుకొని నిలిచి జపించుచుండ నది కలి శాపమొనఁగఁబట్టిన జలమని మనంబున భయపడెనని భావము.

తా. కలిపురుషుఁడు యాగార్థము కొనివచ్చిన యూపస్తంభంబులనుగాంచి తన్నుఁ జంప సమకూర్చిన శూలము లేమోయని భావించి మిక్కిలి జంకుచుండెను. బ్రాహ్మణులు నుదుటఁబెట్టిన బూదిరేక లాకలికి ఖడ్గములవలె భయముఁ గొలుపుచుండె. బ్రహ్మచారుల మొలలందున్న మాంజీబంధములు పాశంబులవలె భీతి గలిగించెను. అధ్వరములందు హోమసాధనములగు దారుమయములగుస్రుక్కులు సర్పములవలెఁ గానవచ్చుచుండెను. బ్రాహ్మణులు సంధ్యాసవ

యములందు హస్తములందుఁ దాల్చిన జలము శాపోదక మేమోయని భయము గొనుచుండెను.

సీ. ఆత్మఘాతకుఁ జూచి రహర్షింపఁగానేల
 యతఁడు సర్వస్వార్ యజ్ఞకర్త
 బ్రహ్మఘ్నుఁగని యేల రహితోషమందంగ
 నాతఁడు సర్వమేధాభిరతుఁడు
 బ్రహ్మచారీత్వరీ రతికేల మోవింప
 నది మహావ్రత దీక్షకంగకంబు
 విప్రులమధుపాన రవిధి కేల యలరంగ
 సాత్రామణేష్టి యూజకులు వారు
 తే. ధూళిధూసరుఁ బరికించి రయేల నిక్క
 పావనస్నానవిధిమృదా రభవ్యుఁ డాతఁ
 డనుచు మూఁడవయుగము ద రన్నచట నచట
 భ్రాంతి దీర్పంగ గతిలేక రభంగపడుచు.

125

టీ. (అవ) ఇందుఁగలితనకాశ్రయముగలుగుచున్నదని భ్రమచెందినంతసిం
 చుచుండఁగా, ద్వాపరుఁడువాని భ్రాంతిని దొలఁగించుచున్నాఁడు. ఓకలిరాజా,
 (అనుసదమధ్యాహార్యము) నీవు, ఆత్మఘాతకుఁ = తన్నుఁదాఁజంపుకొన్నవానిని
 చూచి, హర్షింపక = సంతసించుట, ఏల? అతఁడు = అట్లాత్మహత్యచేసికొన్న
 వాఁడు, సర్వస్వార్ యజ్ఞకర్త = సర్వస్వార్థమనెడియజ్ఞమును జేసినవాఁడు,
 అనఁగా నీవాత్మహత్యచేసి కొన్నవిప్రులంగాంచి యాశ్రయములభించెనని సంత
 సించుచున్నావు. కాని యవిప్రుఁడు సర్వస్వార్థమను యజ్ఞమునుజేసి తన్నా
 హుతిగాఁ జేసినపుణ్యాత్ముఁడు. అంతియకాని నీవనుకొన్నట్లు పాతకిగాఁడని భా
 వము. బ్రహ్మఘ్నుఁ = బ్రాహ్మణునిఁజంపినవానిని, కని, సంతోషము, అందంగఁ,
 ఏల = సంతసించుటయెందులకు, అతఁడు, సర్వమేధాభిరతుఁడు = సర్వమేధమనెడి
 యజ్ఞమందాసక్తిగలవాఁడు. బ్రహ్మహత్యగావించెఁగాన యీబాఁపఁడుమహాపా

తకుఁడని తలంచివానినాశ్రయించి యిందుఁ బ్రవేశింపఁగలనని సంతసించుచున్నావు. కాని యతఁడు నీమనోన్నట్లు పాపాత్ముఁడు కాఁడు, వాఁడు సర్వమేధము నురూగమును జేయఁదలంచి “బ్రాహ్మణోబ్రాహ్మణమాలభేత్” యనెడి శ్రుతిప్రకారము బ్రాహ్మణుని జంపెనుగాని యకారణముగాఁ జంపలేదు. అతఁడు యాగార్థము చంపుటచే నెంతమాత్రమును బాపాత్ముఁడు కాఁడని భావము. బ్రహ్మచారీత్వరీరతికిఁ = బ్రహ్మచారియును, జారిణియునల్పిడి సంభోగమునకు, మోదింపఁ, ఏల = మోదించుటయెందులకు, అది = ఆ బ్రహ్మచారి జారిణిసమాగమము, మహావ్రతదీక్షకుఁ = మహావ్రతమనెడి యష్టమునకు, అంగకము = అంగమైయున్నది. ఓకలిరాజా ! బ్రహ్మచారి జారిణితో సంభోగించుటంజూచి, యది పాతకమనియు, దాని ననుసరించి నీవిందుఁ బ్రవేశింపవచ్చుననియుఁ దలంచుచున్నావు కాని నీమనోరథము విఫలమయ్యె. వారల్లుచేయుట మహావ్రతమనెడి యజ్ఞమును బూర్తిగావించుటకే కాన యది పుణ్యమే కాని పాపముకాదనియు, దానివలన నీకుఁ బ్రవేశింపనవికాశము లేదనియు భావము. విప్రలమధుపానవిధికిఁ = బ్రాహ్మణులు మద్యపానముచేసినందులకు, అలరఁగఁ, ఏల = సంతసించుట యెందులకు ? వారు = అమద్యపానముచేసెడి బ్రాహ్మణులు, సాత్రామణీష్టియాజకులు = సాత్రామణియును నిష్ఠినిజేయువారు. నీవు మద్యపానము చేయు బ్రాహ్మణులను జూచి తన్నులమునఁ బ్రవేశింపవలెనని చూచుచున్నావు కాని. “సాత్యాయనాం సోమగ్రహంశ్చ సురాగ్రహంశ్చ గృహ్లాన్తి” యనెడి శ్రుతిప్రకారము సాత్రామణీష్టిచేయువారు సురాపానముచేయవచ్చును. కావున వానిమూలమున నీవు ప్రవేశింప వలను పడదని భావము. ధూళిధూసరుఁ = బూడిదచేఁగవ్వఁబడినవాని, పరికించి = చూచి, నిక్కఁ, ఏల = ఎగిరిపడుట యెందులకు, అతఁడు = వాఁడు, పావన... భవ్యుఁడు — పావన = పవిత్రమైన, స్నానవిధిమృదా = స్నానకర్తృవు మట్టిచే, భవ్యుఁడు = శుభప్రదుఁడయినవాఁడు, ఓకలిరాజా ! ఒంటిపైబూది నలందుకొన్న వారినిగాంచి, వారుమలినులయు, వారిమూలమునఁ బ్రవేశింపవచ్చుననియుఁ దలంచితివి కాని వారుస్నానముచేసి పవిత్రులై భూతిధరిం

చినవారు. కాని నీవన్నట్లు మలిమలుకారని తెలియుమనిభావము. అనుచున్, మాడవయుగము=ద్వాపరయుగము, తిన్నున్ = కలియుగముననుట, అచట, చటన్, భ్రాంతిన్, తీర్పగన్ = కలిరాజభ్రమము దొలంగించుచుండగా, గతి, లేక=దిక్కులేక, భంగపడుచున్=భంగపాటునుజెందుచు, అనిపైవద్యముతో నన్వయము.

వ. నిషధదేశంబులోఁ జనువాఁడు మఱియును. 126

తే. స్నాతకుల ఘాతుకులఁగాఁగ శ సంస్కరించి
నహితులకుఁబోలె వెజుచు నశ్మయహితులకుఁ
దలఁచు దాంతుఁ గృతాంతుఁగాఁ శ గలియుగంబు
మానితిం బై నయమ్మహిమండలమున. 127

టీ. మానితింబు=పూజ్యమైనది, వినయమ్మహిమండలమునన్ = అయినట్టియా నిషధదేశమునందు, కలియుగంబు, స్నాతకులన్ = విద్యాస్నాతకులు మొదలగువైదికులను, ఘాతుకులన్ కాగన్ = మారకులనుగా, సంస్కరించి=తెలంచుకొని, అగ్నిహోమములకున్=అహితాగ్నులకు, అహితులకుఁబోలెన్ = శత్రువులకువలె, వెజుచున్ = భయపడును, దాంతున్ = ఇంద్రియనిగ్రహముగలపూజ్యుని, కృతాంతుఁగాన్=యమునిగా, తెలంచున్=భవించుచుండును.

తా. ఆకలిరాజు నిషధదేశమున సంపదించుచు స్నాననిష్ఠులు మారకులనియు శాహితాగ్నులు శత్రువులనియు, దాంతుఁడు యముఁడనియు భవించుచుండును.

నీ. శౌధులఁ బొటించు శ బరమబంధులఁబోలె
జార్వాకులకుఁ గరాం శ జలి ఘటించు
జైనులం బొడగన్న శ సంశోషమునఁ దేలు
జేయని మ్రొక్కుచు శ జేలఁగి నవ్వు
వైతరడికుల కభి శ వాదనం బొనరించు
బాపఁడులకుఁ జాలరథ క్షేత్రము

కాపాలికులకు సత్కారంబు గావించుఁ

బరిచయించును దిగం శీబరులతోడఁ

తే. బాశుపతకక్షపాలికారభస్మధూళి

పాలి యుద్ధాశనక్రియాశీవేశయందు

గాలివెంబడిఁ బైరాలఁ శీగళవళించు

గలియుగము పావకస్ఫులింగము లనుచు.

128

టీ. కలియుగము, (కర్త) బౌద్ధులఁ బౌద్ధమతమువారిని, పరమబంధులఁ, పోలెఁ = నచ్చినచుట్టుములనువలె, పాటించుఁ = గౌరవించుచుండును, చార్వాకులకుఁ = నాస్తికులకు, కరాంజలిఁ = చేమొడ్చును, ఘటించుఁ = చేయును, అనఁగా నమస్కరించుననుట, జైనులఁ = జై నమతస్థులను, కన్నుఁ = చూచినచో, సంతోషమునఁ, లేలుఁ = పొంగిపోవును. చెలఁగి = అతిశయించి, జేయని మ్రొక్కుచుఁ, నవ్వుఁ, నైతండికులకుఁ = వితంతావాదమునల్పువారలకు, అభివాదనంబు = నమస్కారమును, ఒనరించుఁ = చేయును, పాపండులకుఁ = పాపండుమతమువారికి, చాలఁ, భక్తి, చేయుఁ = భక్తి చూపును, కాపాలికులకుఁ = కాపాలికమతమువారికి, సత్కారంబును = సత్కారమును, కావించుఁ = చేయును, దిగంబరులతోడఁ = దిగంబరులైనవర్తించువారితో, పరిచయించుచేయును, పాశుపత...పాలి—పాశుపత = పాశుపతవ్రతమాచరించువైపుల యొక్క, కక్షపాలికా = సన్యాసులు ధరించునొకదినసు సంచయిండున్న, భస్మధూళిపాలి = భూతిసమూహముయొక్క, ఉద్ధాశనక్రియాశీవేశలందుఁ = ఒడలికిఁబూకొనికొనినమయమందు, గాలివెంబడిఁ = వాయువశమున, నైని = తనమీఁద, రాలఁ = రాలినచో, పావకస్ఫులింగంబులు = అగ్నిహోత్రకణములు, అనుచుఁ, కళవళించుఁ = తొట్టుపడుచుండును, కలి, బౌద్ధజైనకాపాలికచార్వాకాదిమతములవారి నెక్కుడుగా గౌరవించినంతసించుండెననియు, శైవులుశరీరమునిండ బూడిదపూసికొను పప్పుడదిగాలిచేఁ గొట్టికొనివచ్చి తనపైఁ బడినచో నాభూతికణములు పవిత్రములగుటంజేసి యగ్నికణములవలె దాఁకఁగాఁ గలంత చెందుచుండెననియు భావము.

క. వేగుంబోకలమేల్కని

భాగవతోద్దీయమాన శ్ భగవద్దీతా

రాగంబులకును మదిను

ద్వేగంబు పహించుఁజేదు శ్ తిన్నవిధమునన్.

టీ. వేగుంబోకలక్ = వేకువజాయులందు, మేల్కని = తెలివించెంది, భాగ... రాగములకుక్ — భాగవత = భగవద్భక్తులచే, ఉద్దీయమాన = గానముచేయఁబడుచున్న, భగవద్దీతా = భగవద్దీతాశ్లోకములయొక్క, రాగంబులకుక్ = గానములకు, లేకమాధుర్యములకు, మదిక్ = మనస్సులో, చేదు = విషము, తిన్నవిధంబుక్ = తిన్నచందమున, ఉద్వేగంబు, పహించుక్ = భయముచెందుచుండును.

నీ. అప్పరాకుఁడు పరా శ్ కమ్మగా రేతెంచు

త్రోవకు దూరంబు శ్ తొలఁగిపోవు

నాదోషకారి స శ్ స్నాన్యసి దవ్వలఁగాంచి

యోలంబునకుఁదారి శ్ యొదిఁగి యుండు

నాపాపజాతి మానసోపవాసిని గని

లంఘింపఁబోయి కా శ్ ల్పలియఁ గూలు

నావెమగొఱుకు యా శ్ యావరవ్రతధారి

బడదారి యని పేర్చి శ్ పండ్లుగొఱుకు

తే. నాన్యశంసుఁ డోసరిలు వై శ్ ఖానసులకు

నాదురాత్తుండు శ్రోత్రియు శ్ నపహసించు

నాఖలుఁడు సోమయాజి నిర్రాకరించు

నక్కిరాతుఁ డనుషాతు శ్ ధిక్కరించు.

130

టీ. అపరాకుఁడు = నీచుఁడయిన యాకలిరాజు, పరాకమ్మగారు = పండ్రెండురాత్రులు పవాసముచేసిచేసెడి విరాకమనెడి వ్రతమాచరించెడిస్త్రీ, ఏతెంచు తోమకుక్ = ఎచ్చుచున్నట్టి మార్గమునకు, దూరంబు = దూరముగా, తొలఁగి

పోవున్, అనఁగా శరాశయ నెడివ్రతమునాచరించువారెవ్వరైన వచ్చుచున్నచోఁ జూచి భయపడి దూతుముగాఁ బాటిపోవునని భావము. ఆదోషకారి=అపాపాత్ముఁడు, సన్న్యాసిక్, దవ్యులక్, కాంచి=దూరమునఁజూచి, ఓలంబునకున్ = వృక్షాదులచేగూఢమైన స్థలమునకు, తారి=పోయి, ఒదిగి, ఉండున్ =పొంచి యుండును, అపాపజాతి=పాపజాతికలి, మాసోపవాసిని = మాసముదినము లుప వసించుట యనెడివ్రతమునుబూనినదాని, కని=చూచి, లంఘింపన్, పోయినన్ = దాటఁబోయి, అనఁగా భయముచే దాటుచుఁ బరస్పరైత్తిఁబోయి, కాలు, నలియన్ = చూర్ణమగునట్లుగా, కూలున్ = నేలఁబడును, అవెనుగొనును = అదూషకుఁడయిన కలి, యాయావరవ్రతధారిక్ = యాయావరవ్రతమును దాల్చినవానిని, పగదారి = శత్రువని, అని, పేర్చి = అతిశయించి, పండ్లుకొఱుకున్, ఆన్యశంసుఁడు=ఆక్రూరుఁడు, నైఖానసులకున్ =వానప్రస్థులకు, ఓసరిలున్ =తప్పించుకొనిపోవును. ఆదుగాత్తుఁడు, శ్రోత్రియున్ = వేదాధ్యయన పరుని, అపహించున్ = పరిహించును, అఖలుఁడు, సోమఁగూజిక్, నిరాకరించున్ = తిరస్కరించును, అక్కిరాతుఁడు = ఆగీచుఁడు, అనుష్ఠాసున్ = అనుష్ఠానపరుని, ధిక్కరించున్ = తిరస్కరించును.

తా. ఆదుగాత్తుఁడయిన కలిపురుషుఁడు, పరాకాఖ్యమగు వ్రతము నలుపు వారింజూచి భయమున దూరముగాఁ బోలగిపోవును, సన్న్యాసులనుజూచి భయమున జాటునకేగి దాఁగియుండును. మాసోపవాసము చేయువారిని గని భయమున లంఘించి పర్విడఁబోయి కాళ్లు విఱుచుకొనును. వ్రతధారిని విరోధియని తలంచు. వానప్రస్థులకు జంకి ప్రక్కకుఁబోవును, వేదాధ్యయనపరులను వెక్కిరించును. సోమఁగూజులను నిరాకరించును. అనుష్ఠానపరులను తిరస్కరించుచుండును.

శా. అనిగ్భాగుఁడుగా శరాత్రియని హోహాకారముం జేయుఁడె
దానన్సాధ్యమంది బ్రాహ్మణులు సంభ్రాంత్యవేళఁ జేతస్సమా
ధానంబొప్పగ నావహింప నుదయతత్సప్తాశ్వబింబంబులోఁ
గానాకాశపథంబు నిండికొని శ్రీగాయత్రి యేతేరఁగాన్.

టీ. ఆనిర్భాగ్యుడు=భాగ్యహీనుడయినకలి, బ్రాహ్మణులు, సంధ్యావేళలు= ప్రాతస్సంధ్యాకాలమందు, చేతస్సమాధానంబు=మనస్సునకుసావకాశత, ఒప్పకొ=ఒప్పునట్లుగా, అపహింపక=ఉపాసింపగా, ఉదయ...లోకాక=ఉదయించుచున్న సూర్యమండలముతోనుండి, ఆకాశపథంబుకొ=గగనమార్గమును, నిండికొని=వ్యాపించి, శ్రీగాయత్రీ=ప్రాతస్సంధ్యాధిష్ఠానదేవతయగు గాయత్రీదేవి, ఏతేరకాక=ఎచ్చుచుండగా, కాశరాత్రీ, అని=శక్తిస్వరూపురాలయినదుర్గాదేవియని, డెందానకొ=మనస్సునందు, 'సాధ్వసము = భయము, అంది, హాహాకారముకొ=సంతాపము సూచించుచు మొఱవెట్టుచుండును.

తా. ఆనిష్ఠదేవతయనందలి బ్రాహ్మణులు నియతిపరులై చిత్తమును దృఢపఱచికొని గాయత్రీదేవి నుపాసింపగా, నామ సూర్యమండలమునుండి వెలువడి యాకాశమును దనప్రభులతోగప్పి ఎచ్చుచుండెను. కలిపురుషుడని చూచి సర్వసంహారకారిణియు, శక్తిస్వరూపియునగు దుర్గయనికొని మనంబున భయపడి సంతాపము నొందసాగెను.

మ. యజమానప్రమదావికస్వరభగశస్యస్తాశ్చద్వీరస్థర
ధ్వజదండం బగునశ్వమేధమఖతం శత్రంబు న్నిరీక్షించి య
క్కుజనుండొత్తిలి నవ్వె వేదవిదులం గుచ్చించిపుష్పాస్త్రైచే
నిజహస్తంబున ప్రేసియత్రుకణముల్ శనిండా రనేత్రంబులన్.
టీ. గోపనీయము.

తే. జనగవేషణనిరతురేడాచెట్ట సూచు
నజినవద్భ్రష్టాచారిచరీయంబు నెదుర
క్షుపణకాలోకనార్థి యాశ్ఖలుడు గాంచు
నక్షుపణకేళి రాజసూత్రయాధ్వగమున. 133

టీ. జన...నిరతుడు—జన=జనుని (బుద్ధవిశేషుని) గవేషణ=వెదకుటయందు, నిరతుడు=ఆసక్తిగలవాడు, ఔచెట్ట=అయినట్టిదుష్టుడగు కలిపురుషుడు, “ఔజ్జ్వ” యనుపాఠమున, అయినపెద్దమాయగు కలియనియర్థము

ఎదురన్ = ఎదుటియందు, అజినవత్ = కృష్ణమృగచర్మమును ధరించిన, బ్రహ్మచారి
 చయంబున్ = బ్రహ్మచారిసమూహమును, చూచున్ = చూచుచుండును. జనునివలె
 లేని బ్రహ్మచారులనుజూచునని యర్థాంతరము. ఆదేశమునందంతటను వేదవిహిత
 కర్తము లాచరించు వారేకానవచ్చుచుండిరి కాని, వేదబాహ్యులెవ్వరును గాన
 రాలేదనిభాషము. శ్మశణకాలోకనార్థి — శ్మశణక = శ్మశణకులను, ఆలోకన = చూ
 చుటకు, అర్థి = కోరుచున్న వాడగు, ఆఖలుఁడు = అనీచుండయినకలి, రాజసూయా
 ధ్వరమునన్ = రాజసూయయాగమందు, అక్షపణకేళిన్ — అక్ష = పాచికలసం
 బంధియగు, పణ = ధనమందలి, కేళిన్ = ఆటను, శ్మశణకులులేనట్టి యాటనని
 యర్థాంతరము. కాంచున్, అనఁగా శ్మశణకులనుజూడఁబోయి యక్షపణకేళి
 గలవారి (జూదమాడుటకుధనమునొడ్డుటయందాసక్తిగలవారి) చూచుచుండును.
 “రాజసూయేషుజహనోఽత్యైర్దీప్యతి.” అని వేదము దిగంబరుల జూడఁబోవు
 నీయని కెక్కడఁజూచినను రాజసూయయాగములనే చేయుచు నందుజూదమాడ
 ధనము లొడ్డుచునున్నవారు గానవచ్చుచున్నారని భాషము.

తా. గతార్థము.

వ. ఇవిధంబున.

134

ఉ. భౌషికమండలీప్రకృతి ర్ బంధుఁడు బంధకికాప్రియుండు పా
 షండసఖుండు జై నతరు ర్ మండవసంతుఁడునుం దిరస్కృత
 స్థండిలశాయియుం గవటరధార్తికమిత్రుఁడు నై వినింద్యక
 ర్ముండతఁ డుండఁ గొన్నిదినరముల్నిషధానవిమండలంబునన్.

టీ. భౌషిక... బంధుఁడు-భౌషికమండలీ=లంఘనోతుల సమూహమునకు,
 ప్రకృతిబంధుఁడు=స్వాభావికమగుచుట్టము, బంధకికాప్రియుండు=జాణిణీస్త్రీ
 లను ప్రేమించుచున్న వాఁడును, పాషండసఖుండు=పాషండులకు మిత్రుఁడును,
 జై న... వసంతుఁడునన్ - జై న = జై నుల నెడి, తరుమండ = పృక్షసమూహము
 నకు, వసంతుఁడు = వసంతునివంటివాఁడును, తిరస్కృతస్థండిలశాయియున్ -
 తిరస్కృత = ధిక్కరింపఁబడుచున్న, స్థండిలశాయియున్ = కటిక నేలశయనించి

నియమముతో వేదాధ్యయనము చేయువారుగలవాఁడును, అనఁగా వేదాధ్యయనపరులను దిరస్కరించుచున్నవాఁడనిభావము. కపటధార్మికమిత్రుఁడు=కపటులయిన ధార్మికులకు స్నేహితుఁడును, వి, వినింద్యకర్తఁడు= కుత్సితములగు కర్తములుకలవాఁడు, అతఁడు=ఆకలి, నిషధావనిమండలంబునకే=నిషధదేశమునందు, కొన్నిదినములు, ఉండెను.

తా. లండుబోతులకుఁ జుట్టమై, జారిబులకుఁ బ్రിയుండై, పాపండులకు నెచ్చెలియై, జైనులకానందకరుండయి, స్థండిలకాయులగు వేదాధ్యయన పరులను దిరస్కరించుచు, దాంభికధర్మము లాచరించువారికి హితుఁడై పక్షిలుకలిపురుషుఁడు కొన్నిదినములు నిషధదేశమందుండెను.

మ. కలికాలంబు విదర్భరాజతనయాశ్రీగాఢాంకపాలీమహాశ్రీ

తక్కిలికాలంబమునం జరించె నిషధ శ్రీత్యానుండలి న్నారభూ
నలనిగ్రాహిణి యైనపారిషద్దసైన్యశ్రేణీదర్పదృతుల్
నలనిగ్రాహిణియైనయాత్రకుసముశ్చలసంబుసంధింపఁగన్.

టీ. కలికాలంబు=కలిపురుషుఁడు, మార్గ...పాణి - మార్గ = దారియందు, భూ=పుట్టియున్న, నల=కిక్కునగడ్డిని, నిగ్రాహిణి=నిగ్రహించునది, ఐన... దృతుల్ = అయినట్టితనస్నేహితులయొక్కయు, సేనయొక్కయు, పంక్తియొక్క, దర్పదృతుల్=దర్పాతిశయములు, కలిమిత్రులును, సైనికులును ద్రోనిల సెచ్చటనైన నలమనెడి తృణముగానవచ్చినను దాని నలియఁగొట్టి, యిట్లైనదిని గూడదండింతుమని తమప్రభువునకుఁ దెలియఁజేయసాగిరి. ,వారట్లు చూపుచున్నదర్పాతిశయము, నల...కుఁ=నలరాజును దండించునదైన దండయాత్రకు, సముల్లాసంబు-అధికోత్సాహము, సంధింపకే = కలిగింపఁగా, విదర్భ...లంభమునకే—విదర్భరాజతనయా=దమయంతియొక్క, గాఢ=బిగువయిన, అంకపాలి=కాగిలింతయందలి, మహత్=గొప్పదయిన, ఉత్కలికా=వేడుకయొక్క, ఆలంబమునకే=స్పర్శముచేత, అనఁగానట్టి యాసక్తితో, నిషధత్వమండలికే=నిషధదేశమునందు, చరించె.

తా. తనమిత్రులును, దనసైనికులును, మార్గమందు నల మనెడి కిక్కిన గడ్డిని నైతమునహింపక నశింపజేయుచు జూపుచున్న దర్పముచేతఁ, దాను దప్పక నలునిజయింతునని నిశ్చయించికొని మిక్కిలి యుత్సాహముతోఁ గూడి, కలిపురుషుఁడు దమయంతిని గొఱిలించుకొన నధికాసక్తికలవాఁడై నిషధ దేశమున సంచరించుచుండెను.

వ. ఇవ్విధంబునఁ గలియుగంబు దిరిగితిరిగి యెప్పట్లునం బౌపంబు రూపింపలేక యొక్కచోట నేకాంతంబునం దనయంతవట్టు వారినింగూడి, మంతనంబుండి 'రంధ్రాన్వేషణంబులంగాని దోషంబులు గానంబడవు. రంధ్రాన్వేషణంబులు గాలక్రమంబునంగాని ఫలింపనేరవు కావున ద్వాపరం బదేశంబున వివాదలేశంబు లరయునది. నాకుం గాచుక్రోధలోభమోహంబులకును వేఱువేఱి యధికారంబులు పాలువెట్టెద. అది యె య్యెవియంటేని.

136

టీ. ఇవ్విధంబునఁ, కలియుగంబు, తిరిగి, తిరిగి=మిక్కిలిసంచరించి, ఎప్పట్లునఁ=ఏసలమందును, పౌపంబు = తనకాశ్రయమైనదోషమును, నిరూపింపఁ=సిరపఱచుటకు, లేక, ఒక్కచోటఁ, ఏకాంతంబునఁ=రిహస్యప్రదేశమున, తనయంతవట్టువారినిఁ=తనసహయులనందఱును, కూడి, మంతనంబు, ఉండి=అలోచించి, రంధ్రాన్వేషణంబులఁ=అవికాశములు వెనకుటవలన, కాని, దోషంబులు=నేరములు, కానంబడవు. రంధ్రాన్వేషణంబులు, కాలక్రమంబునఁకాని=కాలమతిక్రమించిన కొలదినికాని, ఫలింపఁ, నేరవు-కావునద్వాపరంబు=ద్వాపరయుగము, అదేశంబునఁ = కానిచోటను, వివాదలేశంబులు=వివాదాంశములను, అరయునది = చూచుచుగాక. నాకుఁ, కాచుక్రోధలోభమోహంబులకుఁ=కాచుచు, క్రోధము, లోభము, మోహము వీనికి, వేఱువేఱి = ప్రత్యేకముగా అధికారంబులు, ప్రభుత్వములు, పాలు, పెట్టెద=పంచి పెట్టెదను. అవి, ఎయ్యవి. అంటేని.

సీ. యతి మాచకమ్మయు శ నతిథి దీక్షితపత్ని
 మగనిఁ బాసినయింతి శ మరునిపాలు
 తీర్థవాసులును మాం శ త్రికులు దాయాదులుఁ
 దర్శనవాదులును గ్రో శ ధంబుపాలు
 యజనదీక్షితులు నశ్శయనపాతకులును
 భస్మకుంతలు లో శ ధంబుపాలు
 బాలవైతంశిక శ పామరాహంకార
 చుంబకమతులు మో శ హంబుపాలు

తే. కేళిసాధమహాచంద్ర శ శాలయందు
 హంసతూలిక పాన్పుపై శ నహరహంబు
 నవవధూ కేళివిహరణో శ న్నత్తుడైన
 నిషధనాథుండు నాపాలు శ నిక్కమరయ.

137

టీ. యతి=సన్యాసియు, మాచకమ్మ, యనుచో=సేలదినము లుపవాసము చేయువాడును, అతిథి, దీక్షితపత్ని=దీక్షపహించినవాని భార్యయు, మగనిఁ, పాసినయింతి=విడిచిపెట్టిన స్త్రీయును, మరునిపాలు=కామమువంతు. తీర్థవాసులు=తీర్థయాత్రసల్పువారును, మాంత్రికులును=మంత్రశాస్త్రవేత్తలును, దాయాదులును=జ్ఞాతులును, తర్కవాదులు=తర్కశాస్త్రవాదము సలుపువారును, శ్రోధంబుపాలు=శ్రోపమువంతు, యజనదీక్షితులును=యజ్ఞదీక్షవహించినవారును, అధ్యయనపాతకులును=వేదాధ్యయనము చేయువారును, భస్మకుంతలు=బూడిదపూతలందాల్చి తపఃబొందువారును, లోభంబుపాలు=లోభమువంతు, బాల...మతులు - బాల=బాలకులయొక్కయు, వైతంశిక=స్వపక్షపాతముగావాదించు వారలయొక్కయు, పామర=అజ్ఞులయొక్కయు, అహంకారచుంబక=అహంకారమునకువశులయిన వారియొక్కయు, మతులు=బుద్ధులు, మోహంబుపాలు=మోహముభాగము. కేళి...యందుఁ - కేళిసాధ=క్రీడాహార్యముసంబంధియగు, మహత్=గొప్పదయిన, చంద్రశాలయందుఁ=

శిరోగృహమునందు, హంసతూలికపాన్పుపై = హంసలయొక్క మెత్తని యీ కలతోఁగుట్టినతల్పముందు, అహరహంబు = ప్రతిదినమును, నవవహూ... న్నత్తుడు - నవవహూ = క్రొత్తగాఁ బెండ్లాడినభార్యతో, కేళి = క్రీడించుటయనెడి విహరణ = విహరముచేత, ఉన్నత్తుడు = మునించినవాఁడు, విననిషధనాగుండు అయినట్టి నలరాజు, అరయన్ = ఆలోచింపఁగా, నిక్కము = సత్యముగా నాపాలు = నాంతు.

తా. స్పష్టము.

వ. అని యందఱు నియోగించి.

13

ఉ. కాకపతాకతోఁఘనస్స గాలకిశోరకరధ్యవంక్తితోఁ

గీకనపేటికాఘటిత కింకిణికావలితోడఁ గూడి భ

ల్లూకపక్వత్తిక్లప్తమగులోహశతాంగముఁగొంచుఁబోన

జ్ఞాకృతిఁబంచెనట్లు నిజసారధియైనదురాత్తుదుస్సహున్. 1

టీ. కలి (అనుకర్తుపదమధ్యాహర్యము) అష్ట = నిషధదేశము ప్రవేశించి యుట్ట, కాకపతాకతోఁ = కాకచిహ్నితమగు టెక్కముతోడను, ఘనంక్తితోఁ - ఘనస్స గాల = పెద్దనక్కలయొక్క, కిశోరక = పిల్లలనెడి, గుఱ్ఱములయొక్క, పంక్తితోఁ = వరుసతోడను, కీకన...తోడఁ - కీకన పేటికా = నువముకల సమూహములచే, ఘటిత = నిర్మితములయిన కింకిణికతోడఁ = చిఱుగంటలపంక్తితోడను, కూడి = యుక్తములయి, భల్లూకప. ప్రము = మేటిఎలుగుబంటితోఁబలి నావృత్తమైనది, అగులోహశతాంగము అయినట్టి యిసుపరథమును, కొంచుపోవన్ = తీసికొనిపోవుటకు, నిజసారధి = నరథచోదకుఁడు, వినదురాత్తున్ = అయనట్టిదురాత్తుని, దుస్సహున్ = దుస్సహుఁడను వానిని, అజ్ఞాకృతిన్ = అజ్ఞాకృత్యముచే - అనఁగా నాజ్ఞాపించి, పంచెన్ = పంపెను.

తా. అకలి పురుషుఁడు నిషధదేశము ప్రవేశించిన తరువాత, మాలకాకితోఁ జిహ్నితమయిన టెక్కముతోడను, నక్క పిల్లలనెడి గుఱ్ఱములతోను, నువముక

తోనైన చిలుగంటలతోడను నొప్పచు, నెలుగుబంటి చిర్తముతోనాపుతమైన
యిసుపరథమును మగుడఁ దననివాసమునకుఁ గొనిపోవుని తనసారథి యగు దురా
త్తున కప్పగించెను.

వ. పంచి యనంతరంబ యన్నిర్దియుండు దానును గార్దభధూళిల
గ్నంబున నిషధనగరంబుఁ బ్రవేశించి, సంధ్యాకాలంబున మన
మనక చీకటిం గుఱుమాపుడుంబుట్టుంబు ముసుంగు పెట్టుకొ
ని పెడ తెరువున శూన్యభవనద్వారవేదికాః టంకంబుల విశ్ర
మించుచు, దేవమందిరి ప్రంగణంబులకుం దొలంగి, వేశ్య
వాటంబు నడుమ నొయ్యిననడిచి యట మలంగి దురోదర
క్రీడావిసోదంబుల ననుమోదించుచుఁ గాదంబరీ గృహంబు
లొంసికొనుచు, జైత్ర్యంబులు గడచి శృంగాటకంబులు దా
టి, దూరంబు చని నిభృతప్రకారంబున నృపాగారంబుడాసి
యచ్చేరువం గేలీసాధంబుకెలన శిలాప్రాకారపరివృతంబై
యున్నదనవనంబునకు విందనం జాలి, చాలం జెన్నొందు మంది
పూరోద్యానంబుఁదిటిసి నెత్తిమీకొలని కుత్తిరంబునఁ గేళాకూళికిం
బును బడమటఁ గుటజకురంటకి ఝింటికాసర్జ ఖర్జుర కేతకీచండ
దా మండలంబు లోనం గాగకొని గాలికిం దూఱరానియొక్క
వా యీరంబు సొచ్చి యచ్చట, 140

టీ. పంచి = తనసారథినిబంపి, అనంతరంబు—అ=అటుతర్వాత, అన్ని
ర్దియుండు = దయారహితుఁడయిన యాఃలిరాజు, తానును, గార్దభధూళి
లగ్నంబున = గాడిదల ధూళిచేఁగుసమయమున, నిషధనగరంబు = నిషధ
పురంబును, ప్రవేశించి. అనఁగా గాడిదధూళి యపవిత్రమయినది. సంధ్యా
కాలంబున = సాయంసమయమందు, మనకమనకచీకటి, కుఱుమాపు
డుంబుట్టుంబు = కొంచెము మాసిన వస్త్రమును, ముసుంగుపెట్టికొని, పెడతెరు
వున = తప్పు మార్గమునంబడి, శూన్య...టంకంబుల = శూన్యభవన=జనకూ

స్వములై మలినములైన యిండ్లయొక్క, ద్వారవేషికా విటంకంబులన్ = ద్వా
రములకు సమీపముననుండు నరుంగులపై, విశ్రమించుచున్, దేవమందిరప్రాంగ
ణంబులకున్ = దేవాలయప్రాంతములకు, తొల్లంగి = దూరము, వేశవాటంబుల
నడుమన్ = బోగపువీధుల మధ్యనును, ఒయ్యనన్ = మెల్లగా, నడచి, అట,
మలంగి = అచోటునుండి కదలి, గుర్రోదర క్రీడావిసోదంబులన్ = జూదమాడుట
వలని విలాసములను, అనుమోదించుచు, కావంబరీ గృహంబును = కట్టన్నమం
దిరములను, ఒరంగొనుచు = చొచ్చిపోవుచు, పైత్యంబులు = రథాపుష్కములను,
కడచి, శృంగాటకంబులు = నాలుగుత్రోవలు కలిసిన స్థలములను, దాటి, దూరం
బు, చిర, నిశ్చైత్రవకారంబునన్ = గూఢమార్గముచే, స్వపాగారంబు = రాజమం
దిరమును, డాన్, అచ్చేరున్, కేళిసౌధంబు కలనన్ = క్రీడానర్త్యముయొక్క
ప్రక్కను, శిలాప్రాకార పరివృతంబు = శాలిగోడచే బంపవృత్తిమైనది, ని, నందన
వనంబునకున్ = దేశతలయుద్వారమునకు, విందు = చుట్టము అనన్, చాలి, చాలన్
ఘోషించు మందిరో ద్యానంబున్, తటినీ = సమీపించి, నైత్తమికొలనికేన్ =
పద్మాకరమునకు, శేఖాకూళికేన్ = క్రీడానరస్సునకు, పడమటన్, పట... లోన
కుటజ = కుటజపుష్కములయొక్కయు, కురంట = గోరంట చెట్లయొక్కయు,
ఝింటికా = ములుగోరంట చెట్లయొక్కయు, సగ్గ = మగ్గిచెట్లయొక్కయు, ఖ
ర్జూర = ఖర్జూరపుష్కములయొక్కయు, కేతకీ = మొగ్గిచెట్లయొక్కయు, పండ =
సమూహముచే, మండలముగోనన్ = పుల్లలముగానున్న ప్రదేశములో, కాలు
కొని = దట్టముగానుండి, గాలికేన్ = వాయువునకుగూడ, మాఱుని = చారిత్రక
ముగాని, ఒక్కయారము = ఒక్కపొదరింటిని చొచ్చి, అచ్చట.

శా. సంఖోపంబున నాశ్రయించె విలసన చాఖోపశాఖాశిఖా

సంతానోదయచుంబితాంబరదశాశ్రచక్రంబు భూపాలశు

ద్ధాంతారామరమాంగనాభిసరగరవ్యాపారసంకేతవి

శ్రాంతిస్థానకమున్విభీతికమహానరవంసపాజాతమున్. 141

టీ. ఆకలిపురుషుడు (అధ్యాహార్యము) విలసత్...చక్రంబు—విలసత్ =

ప్రకాశించుచున్న, శాఖోపశాఖ = పెద్దకొవ్వలయొక్కయు, జిన్నకొవ్వలయొ

క్కయు, శిఖాసంతానంకొనలయొక్క సమూహముయొక్కయు, ఉదయ=అభివృద్ధిచేత, చుంబిత=తాంకబడుచున్న, అంబర=ఆకాశమును, దిశాచక్రంబు=చిక్కులయొక్క సమూహమును గలదియు, భూపాల...స్థానకముక్—భూపాలశుద్ధాంత=రాజునంతిపురముయొక్క, ఆరామ=తోటయొక్క, రమా=లక్ష్మీయనెడి, అంగనా=పడతియొక్క, అభిసరణవ్యాపార = (నలునిగూర్చిన) అభిసారక్రియను, సంకేతి = గుఱును ఏర్పడుపంబున, విశ్రాంతిస్థానకముక్, విశ్రాంతి స్థానమైనదియు, విభీతిక...జాతముక్—విభీతిక = తాండ్రఅనెడు, మహత్=గొప్పనయిన, సర్వసహజాతముక్ = పృథ్వీయును, సంతోషంబునెక్, ఆశ్రయించెక్.

తా. కలిపురుషుడు దిక్కులను వ్యాపించి గూఢాకాశమును దాటుచు వెలయుచున్న శాఖోపశాఖలసమూహముచే నొప్పుచు రాజాంతిపురోద్ధానపు లక్ష్మీ నలునితో నభిసరించుటకయిన సంకేతిస్థలమున నొన్న పెన్ తాండ్రచెట్టును సంతోషమున నాశ్రయించి యుండెను.

చ. ఇట్లు కలిరాజు నిషధరాజధన్యులగు శుద్ధాంతే లీలావనంబులోని తాండ్రమానికోటగుంబున నినిసించి గర్భాన్వేషణ తత్సగుండ్లె యుండె నటపూర్వంబు. 142

తే. అవ్వధంబున నిషధదేర శాధిరాజు
నగరు సోత్తెంచి యంతిరాం ర తరిమలందు
దొరల ముత్రుల దిండినార ధులను నృపుని
నిజనివా సంబులకు నన్నె ర నిలిచి నిలిచి. 143

టీ. అవ్వధంబునె=ఆప్రకారి నగర, నిషధ రాజధాని=కలిరాజు, నగరు=పురమును, సోత్తెంచి=ప్రవేశించి, అంతిరాంతరములందు=మార్గమధ్యమండచ్చటచ్చట, నిలిచి, నిలిచి, దొరలె=ప్రభువులను, ముత్రులను, పండనాథులను=సేనానాయకులను, నృపులె=మిగిలిన రాజులను, నిజనివాసంబులకు=వారివారిని వాసములకు, అన్నె=పంపెను.

తా. స్పష్టము.

ఉ. పాయదొలంగుడంచుభయోపాన్వయములంబగుళంబు సేయుఁ
చుఁ, దోయజలోచనల్గొలిచితోడను దేరఁగఁబెండ్లికూఁతుర
త్యాయతవైభవస్ఫురణ శీ నంతిపురంబున కేఁగుదెంచెః బై
డాయఁగజిడ్డి వై చినకశీడానిమెఱుంగుపసిండి సాలకిన్. 144

టీ. పెండ్లికూతురు=దమయంతి, పాయ్, తొలంగుడు=దూరముగా వెడ
లుడు, అంచు=అనిపట్టుచు, ఉభయపార్శ్వములకు=రెండుప్రక్కలందును
గల జనములను, బగుళంబు, చేయుచు=ఒత్తిగించుచు, తోయజలోచనల్=స్త్రీ
లు, కొలిచి=సేవించి, తో=కూడ, చనుదేరఁగ=వచ్చుచుండఁగా, అత్య
యతవైభవస్ఫురణ=అధికమయిన వైభవవైభవముతో, వై=వీఁద, డాయఁ
గ=తాఁచనట్లు, జిడ్డి=మోటుగుడ్డ, వైచిన=అమర్చియుంచిన, కడాని మెఱుం
గుపసిండిసాలకిన్=ఉత్తమైన మెఱుంగు బంగారుతోడేసిన పల్లకియందు, గూ
ర్పుండి, అంతిపురంబునకు=అంతిపురమునకు, ఏఁగుదెంచె=వచ్చెను.

తా. దమయంతిని జూడవచ్చిన జనసమూహము నొత్తిగించి దారిచేయుచు
సేవించుచు స్త్రీజనంబు వచ్చుచుండఁగా దమయంతి ముదుగుగుడ్డవేసిన మేలిబం
గారు పల్లకిలోఁ గూర్పుండి మహావైభవముతో నంతిపురముప్రవేశించె.

ఉ. కైశికవృత్తియొప్పు గ్రథకై శికరాజసుతావివాహదీ
క్షాశుభవస్తునంయుతము శీ గాబయకారులొనర్చినట్టిప్రా
వేశికమంగళధ్వనులు శీ వీనుల కింపుగఁ గాడిరంగనల్
దేశివిధంబు మార్గమున శీ తేటయు నొక్కటసాళింపఁగాన్.

టీ. బయకారులు = సంగీతోపాధ్యాయులు, కైశికవృత్తి = కైశికయనెడి
పదరచన, ఒప్పు=ఒప్పునట్లుగా, క్రథ...యుతముగా=క్రథకైశికరాజసు
తా=దమయంతియొక్క, వివాహదీక్ష=పెండ్లిదీక్షయనెడు, శుభవస్తు=మంగళ
కథతో, నంయుతముగా=కూడునట్లుగా, ఒనర్చినట్టిప్రావేశికమంగళధ్వను
లు=చేయుచున్న ప్రవేశకాలమున కయిన కల్యాణగీతములు. వీనులకు, ఇం
పు=విందు, గొల్పుచుండఁగా, దేశివిధంబు=దేశియనెడి గీతమును, మార్గమున

తేటయు=మార్గమనెడి సంగీతవిశేషముయొక్క నిర్గును, ఒక్కటే = ఒకమా
రు, సాశిగింపఁగా = కలియుచుండఁగా, అంగనలు = స్త్రీలు, పాడిరి, సంగీతము
దేశి యనియు, మార్గమనియు రెండువిధములు, దేశియనఁగా దేశదేశములందున్న
ప్రజలకు స్వానయరంజనమగు విధముగా నేర్పఁజేసినగానము. మార్గమనఁగా మహా
శ్వరుని యొద్దనుండి బ్రహ్మదులచే దేబడి భరతాదులచే బ్రయోగింపఁబడిన
గానము. ఇట్లుద్వివిధమగు గానవిశేషములును నేకీభాసము నొందునట్లుపాడిరి.

తా. దమయంతీదేవి వివాహదీక్షయనెడు మంగళ కథవిషయముగాఁగొని
గాయకులొనర్చిన కల్యాణపురాటలు వీనులకు విందొనర్చుచుండ స్త్రీలు దేశి
మార్గములనెడి రెండువిధముల సంగీతమును మిలితముగాఁ జేసిపాడిరి.

వ. అనంతరంబ నధూనరులు లోకిక వైదికాచార పారంగతు
లగు పెద్దలపనుపున గృహప్రవేశసమయోచితంబు లగుమం
గళాచారంబులు ప్రవర్తించుచుండిరి. అప్పుడు వివిధ శిల్ప
కల్పనా నిపుణులగు శిల్పిజనులు సుపర్వపర్వత శిఖరోత్సేధం
బగు విహారసాధం బలంకరించి రందు. 147

టీ. అనంతరము = పురము ప్రవేశించినపిమ్మట, షఘావరులు = దంపతులు,
లోకిక...గతులు = లోకిక = లోకానుగతియులు, వైదిక = వేదోక్తులును, నగు,
ఆచార = ఆచారములందు, పారంగతులు = మేరనుబొందినవారు, అనఁగా
నాచారములను జక్కగఁ దెలిసినవారనుట, అగు పెద్దలపనుపున = అయినట్టి
పెద్దలగూర్చి చేత, గృహప్రవేశసమయోచితంబులు = గృహప్రవేశమునకుఁదగి
నవి, అగు మంగళాచారంబులు = అయినట్టి మంగళ కృత్యములను, ప్రవర్తింపు
చుండిరి. అప్పుడు వివిధశిల్పకల్పనానిపుణులు = పలువిధములగు శిల్పములను
సృజింపసమర్థులు, అగు శిల్పిజనులు = అయినట్టి శిల్పాచార్యులు, సుపర్వ...త్సే
ధంబు = మేరువు శిఖరమువలె నున్నతము, అగు విహారసాధంబు = అయినట్టి క్రీడా
సాధమును, అలంకరించిరి. అందు.

క. ఒకచోటఁ బువ్వుఁబందిరి

యొకచోఁ జవ్వరము తూఁగుశీటుయ్యెల యొకచో

సకినలగిలిగిలిమంచం

బొకచోగప్పరపుబలుగుటోపరి యొకచోన్. 148

టీ. అందు = ఆమెడయందు, ఒకచోట = ఒకస్థలమందు. పువ్వుపందిరి. ఒకచోట, చప్పరము = గుడారము, ఒకచోట, తూగుటయ్యెల, ఒకచోట, సకినల, గిలిగిలిమంచము = సుందర మయినమంచము, ఒకచోట, కప్పరపుబలుగు = కర్పూరమువంటి స్ఫటిక శిలలచేసైన, ఓపరి = చంద్రశాలయును గలవు. అధ్యాహార్యము.

తా. స్పష్టము.

సీ. ఒకచోట సాలభంజక గీలు వన్నిన

మరి పెంపురవగొండ్లి పరిధిమించు

గుడ్యగర్భాగార శ్రీ గూఢయై యొకచోట

నలవ్రాక యొక్క శ్రీ పద్మాక్షివలుకు

నొకచోట జలయంత్ర శ్రీ యుక్తి నీలపురాల

మొగులుగూర్చినచిన్ని శ్రీ మునుగు గురియు

నొకచోట బగలుచంద్ర దిగలు గాయంచుచుండు

జంద్రకాంతోపల శ్రీ స్తోభవితలి

తే. రమణ బోషితరాజకీ శ్రీ రములతోడ

నొక్కచోట విటంకనిత రూపహపంక్తి

యసమశ్రయ శాస్త్రకారిక శ్రీ లభ్యసించు

శారికలు నూత్నకనకపం శ్రీ జరములందు. 149

టీ. ఒకచోట = ఒకస్థలమున, కీలు = ముఱు, పన్నిన్ = అమర్పఁగా, సాలభంజక = ఒకబొమ్మ, మరి పెంపురవగొండ్లి = విలాసములుగలచిన్న నృత్యమును, పరిధిమించు = ఆడును, ఒకచోట, గుడ్యగర్భాగారగూఢయై = గోడలో నిర్మితమయిన గృహమందు దాగియుండి, ఒక్కపద్మాక్షి = ఒకస్త్రీ,

అలనోక=లీలగా, పలుకుకొ = సంభాషించును, అనఁగాఁ గుడ్డమునకు మధ్య భాగమున మనుష్యులుండఁదగినంత యవకాశము కలిగింతురు. అందు రెసికు రాండ్రయిన స్త్రీలుండి శృంగారోద్దీపకముగాఁ గథలు చెప్పుచుందురు. అట్లే నల దమయంతులకుఁ జెప్పుచుండెనని భావము. ఒకచోటకొ జలయంత్రయుక్తికొ=నీటియంత్రముయొక్క సంగతిచే, నీలపురాల మొగులు = ఇంద్రనీలముల మాణిక్యములతో నమచ్చు మేనులు, కూర్చినకొ = సంఘటింపఁజేయఁగా చిన్ని ముసురు, కురియుకొ=నర్పించును. శిల్పచాతుర్యముచే నింద్రనీలమాణిక్యములచే మబ్బులుగా నొనర్చి జలయంత్రసంబంధము కలిగింపఁగా నవి పలుచగా మబ్బులు నర్పించునట్లు మనోహరముగా నర్పించుచుండునని భావము. ఒకచోట, చంద్రకాంతోపలస్తంభవితతి = చంద్రకాంత రత్నమయములయిన స్తంభముల సమూహము, పగలు = పగటిపూట, చంద్రికలు = వెన్నెలలను, కాయుకొ=ప్రసరింపఁజేయును. చంద్రకాంత మణులతోఁగూర్పఁబడిన స్తంభంబులు చంద్రతుల్యములై ప్రకాశించుచుఁ గామోద్దీపకముగాఁబగటిపూట వెన్నెలలఁ బ్రసరింపఁజేయుచుండెనని భావము. రమణకొ=ఒప్పునట్లుగా, ఒకచోటకొ, విటంకనిర్యూహపంక్తి - విటంక=పక్షులునివనించుటకై శిలాదులచే నిర్మితములగు చిన్నయిండ్లతోఁగూడిన, నిర్యూహ = వాకిళ్లయొక్క, పంక్తి = పరుస, రాజకీరములతోడకొ శుకవిశేషములతో, ఒప్పును, కనకచూత్ని పంజరములందు = కనకనికారములగు గూండ్లయందు, కారికలు=గోరువంకలు, అసమశరశాస్త్ర) కారికలు—అసమశరశాస్త్ర)=కామశాస్త్ర)మందలి, కారికలు = శ్లోకములను, అభ్యసించుకొ = నేర్చుచుండును.

తా. స్పష్టము

తే. కోరగించిన కడకంటి కి కొలికిఁ జూచి

వాడివాలికపూఁదూపు కి వంకదీర్చు

చొరగి రితిచేవిపాలిండ్ల కి నొత్తగిలిన

యించువిలుకాని వ్రాసినా కి రిడుపునందు.

టీ. కోరికించి ..కొలికి — కోరికించి = ముకుళించిన, కడకంటి = కడకన్ను
యొక్క, కొలికి = కొలికితో, చాచి, వారి...వంక = వాడియైన
నిడుదయైన బాణమువంకను, తీర్చుచు = చక్కజేయుచు, కత్తులు
మొదలగునవి వంకరగా నున్నపుడు కన్నుగొంచెముమాసి కడకంటి కొలికి
దగ్గఱ దానిని చూచుటకలదు. అట్లే మన్మథుడు బాణముల వంకలుదీర్చుచు,
ఒరగి, రతిజేవి పాలిండ్ల, ఒత్తగిలినయింను విలుకాని = చేరఁబడినమన్మథుని,
ఇడుపునందు = గోడయందు, వ్రాసినారు.

సీ. అమరనల్లభుడు గౌతమకూర్చియిల్లాలి

జీకటితప్పనేరసినవిధంబు

సితభానుఁ డాచార్యురచిగురాకు బోడివై

గన్ను వైచినకన్నె కలుపుమరులు

నట్టేట దాతక శిష్యకకు నువ్విభులూరి

జాలిఁబొందిన పరాశరగువిరాళి

గారాపుఁగూఁతువై గాఁగానిపనిఁబూను

వనజసంభవుని నేత్రముఁ మువెలితి

తే. దాగుననవీధి శీతాంశు రధరునిరంతు

శౌరిగోపాలకామినీ శిష్యాకేళి

కామరసభావములు మించిరకానఁబడఁగ

నీర్చి యిడుపులయందు జీర త్రించినారు

151

టీ. ఇడుపులందు = ఆ కేళిమందిరముయొక్క గోడలందు, అమరనల్ల
భుడు = జేవేంద్రుడు, గౌతమకూర్చియిల్లాలి = గౌతమనిభ ర్యయగు నహ
ల్యును, చీకటితప్ప, చేసినవిధంబు = సంభోగించినరీతియు. సితభానుడు = చంద్రుడు,
ఆచార్యుచిగురాకుబోడివై = గురుపత్నియగుతారపై, కన్నువైచిన,
కన్నెకలుపుమరులు = దృష్టిప్రసరింపజేసిన నూతనమగు కూటమిక్తన మోహ
మును. అవగాఁజంద్రుడు దారపై దృష్టిప్రసరింపజేసి మోహముచెందిన విధ

మునసుట. నట్టేట = నదీమధ్యమునందు, దాశకన్యకకు = బాలరివానికూతురుగు యోజనగంధికొఱకు, ఉవ్విశులూరి = ఉటలూరి, బాలి = మన్మథసంతాపమును, పొందిన పరాశరునిరాని = పొందినట్టి పరాశరునియొక్క విరహతాపమును, గారాపుకూతురై = తనముద్దుకూతురగు సరస్వతిమీద, కాగ్నిపని = తగనిపనిని — సంభోగమును పూనువనజసంభవుని, నెమ్మనమువెలితి = బ్రహ్మయొక్క మనస్సుయొక్క లోపమును, దారువనవీధి = దారుకావనపంక్తియందు, శీతాంశుధరునిగుండు = శంకరుడుచేసిన క్షీడయును, శౌరి... శౌరి = కృష్ణునియొక్క, గోపాలకామినీ చార్యశౌరి = గొల్లభామలతో జేసిన చొంగరతియు, కామరసభావములు = శృంగారరసభావములు, మించి = అతిశయించి, కానబడగలే = కానవచ్చుచున్న, తీర్చి = దిద్ది, చిత్రించినారు = ముడిచిరి. కామోద్దీపనముకై శృంగారరస ముభవింపచు సంభోగావస్థలోనున్న స్త్రీపురుషుల పటములను గోడలందు చిత్రించినారని భావము.

చ. భవజలరాశిదాఁటునెడ భావజవాయువు వీచినం దపః

ప్రపహణముల్ సమున్నతను పర్వనఘాకుచపర్వతాహతిం
బవిన దీనతావికల భావమునొందిన పానినావిక

ప్రసరులభావచిత్రములు వ్రాసినవారు కపోతపాలికన్. 152

టీ. భవజలరాశి = సంసారసముద్రము, దాఁటునెడ = తరించునపుడు, భావజవాయువు = కామమనెడిగాలి, వీచినన్ = ప్రసరింపగా, తపఃప్రపహణముల్ = తపస్సనెడియొడలు, సమున్నత సుపర్వనఘాకుచ పర్వతాహతిన్ = మిక్కిలియున్నతములయిన దేవతాకాంతల స్తనములనెడి పర్వతములయొక్క తాఁకుటచే, పవినన్ = బ్రద్దలుకాగా, దీనతావికలభావము = దైన్యముచేదొట్రుపాటును, ఒందిన... భావచిత్రములు = పొందినట్టి మునీశ్వరులనెడి నావికులయొక్క యవస్థలపటములు, కపోతపాలికన్ = కొఱిగయందేర్పఱచిన పావురములగూటియందు వ్రాసినవారు. సముద్రము దాఁటునపుడు మహావాయువశమున దపఃపడత పర్వతమునుదాఁడి బ్రద్దలగుటచే విచారించెడి నావికులవలె, సంసారము దాఁటుటకు జేసిన తపోతీయము దేవతాస్త్రీల సమున్నత కుచములనుజూచి

వికారము నొందుటవలనఁ జెడఁగొట్టుకొని మన్మథతాప మనుభవించెడి యునుల పటములను గోడలందుఁ జీత్రించిరి.

శా. చూడాహేమవిటంకకోణముల శ్రీ యంచులైట్టియెవ్వారికిం
జూడం గాళ్లు వడంకునన్నెలవునం శ్రీ జోద్యంబు వేద్యంబుగా
బాడుం గోనులపంచమస్వరములం శ్రీబం చేఘశౌర్యాంకముల్
గ్రీడాకిన్నరయుగ్మముల్ సఖర పాశళింగి న్నిరల్మీటుచున్. 153

టీ. చూడాహేమవిటంక = సువర్ణ వికారములన విటంకముల శిఖరముల యొక్క, కోణములయందుల్ = కొట్టకొనలందు, మెట్టి = నిలువఁబడి, చూడఁ = చూచినచో, ఎవ్వారికిఁ = ఎట్టివారికియినను, కాళ్లువడంకునన్నెలవునఁ = కాళ్లువడంకునట్టి స్థలమునందు, చోద్యంబు = వింత, వేద్యంబుగాఁ = తెలియఁబడునట్లుగా, సఖరపాళిఁ = గోశ్లలో, కిన్నెరల్ = కిన్నెరయను వాద్యవిశేషమును, మీటుచున్, గ్రీడాకిన్నరయుగ్మముల్ = చిలాసార్థమమర్చినకిన్నర ద్వంద్వములప్రతిమలు, పంచేఘశౌర్యాంకముల్ = మన్మథునిపరాక్రమసూచకములయిన గాథలను, కోమలపంచమస్వరములఁ = మృదువైన పంచమస్వరము చే, పాడుఁ = పాడుచుండును.

తా. సువర్ణ వికారములగు కపోతపాలికలయొక్క కొట్టకొనలందు చూచువారికి భయాతిశయము గలుగునట్లుగా నంటియు నంటనట్లు నిలువఁబడి కిన్నెరద్వంద్వములు కిన్నెరలు మీటుచు మనోహరములగు పంచమధ్వనులు వినిల్లునట్లుగా మన్మథపరాక్రమసూచకములగు గాథలను బాడుచుండును.

తే. వలచుఁ గస్తూరినిగరాల శ్రీ తలుపు దెఱవ

గాజుటోవరిలో ధూపగంధలహరి

హటదురుస్సూర్తి నాసికాశ్రీ వుటకుటిర

కోటరాంతోకుటుంబితా శ్రీ పాటవమున.

154

టీ. కస్తూరినిగరాలతలుపు = మేలైనకస్తూరితోఁజేసినతలుపు, తెఱవఁ = తీయఁగా, గాజుటోవరిలోఁ = గాజుతోఁజేయఁబడిన చంద్రకాలలో, ధూపగంధల

హరి = ప్రసరింపఁజేయుచున్న, సూపవాసనా ప్రవాహము హటత్...
 స్ఫూర్తిఁ=హటత్=ఓప్పుచున్న గొప్పదయిన స్ఫురణముచేతను, నాసి...
 పాటించునఁ—నాసికాపుట=పుటమువంటినాసికా రంధ్రములనెడి, కుటీర=చిన్నగుడిసెలయొక్క, కోటర=వివరముయొక్క, అంతః = మధ్యమునందు,
 కుటింబితా=కుటుంబిత్యముయొక్క, పాటవమునఁ=సామర్థ్యముచేతను, వలచుఁ=పరిమళంబులనీనుచున్నది. ఇండ్లలోగృహస్థులు సర్వదావాసము చేయుచున్నట్లు కస్తూరివాసనలరూపమునఁ బోయి యీగదిలోనికి బోవువారి నాసికారంధ్రములందుఁ గాఁపురముచేయుచున్నదని భావము.

తా. కస్తూరితోఁ జేసితలుపు దెలుచునంతలో, నచ్చటి చంద్రశాలలో నలుగడలకునువ్యాపింపఁజేసిన సూప పరిమళమువెల్లిగొని యాగృహము చొచ్చిన వారి నాసికారంధ్రములందుఁ గాఁపురముండిమిక్కిలిసువాసన గొలుపుచుఁ డెను.

క. అచ్చట నచ్చట నిడుపుగ

విచ్చినఁ గుసుమాస్త్ర శాస్త్ర పేదులనునముల్

మెచ్చించుఁ దెరలమంజిడి

పచ్చడములు చతురశీతిబంధంబులతోన్.

155

టీ. అచ్చటనచ్చట=అకేళిసాధమునం వొక్కొక్కచోట, తెరలమంజిడి పచ్చడములు=విచిత్రపర్ణములు గలతెరచీరలు, నిడుపుగఁ = పొడుగుగా, విచ్చినఁ=విప్పినచో, చతురశీతిబంధములతోన్ = ఎరుబది నాల్గుబంధములతోను, కుసుమా...మనముల్ = కామశాస్త్రమును బాగుగాఁ దెలిసినవారి మనస్సులను, మెచ్చించుఁ=మెచ్చనట్లు చేయును.

క. కలకంఠులకును సురతపుఁ

గులుకు తెలుఁగు లలవరించు శి గురువులసోలెన్

వలభులఁ గలకలరవములఁ

గలకలయని పలుకుఁ గలికి కలవింకంబుల్.

156

టీ. కలికి కలవింకంబుల్=మనోహరమైన యూరఁబిచ్చుకలు, కలకంఠులకును=మధురమగు కంఠధ్వనిగల స్త్రీలకు, సురత...ఎలుఁగులు= సురత కాల.

మందేవిధముగాఁ బలుకనలెనోయట్టి, పలుకులను, అలవరించుగురువులపోతె = నేర్పచున్న యుపాధ్యాయులవలె, నిలభులె = గున్వగూడ్ల మందు, కలకల రసములె = కలకలధ్వనులతో, కలకల, అని, పలుకులె.

ఉ. టంకముఖంబుల న్నడివిరీ టంకములన్ని ఖుంఁచియున్నమీ
నాకరసప్రసంగమధురరాదిమగాథలు పారదారికా
హంకరణక్రియాసమభిరహారమహాపరిహాసంకథా
సంకలితంబు లొప్పిదపు రీ శైలిఁబఠింతురుప్రాథభామినుల్.

టీ ప్రాథభామినుల్ = శృంగారమునందాఁకితేసిన స్త్రీలు, మణివిటంకము లె = రత్న మయములయిన కొణిగెలయందు - టంకముఖంబులె = ఉలులయొక్క కొనలచేత, విఖించియున్న = చెక్కబడియున్న, పార...కలితంబులు - పారదారిక = పరస్త్రీలతో సంఘమించుచున్న, అహంకరణక్రియా = అహంకారముతోఁ జేసినచేష్టలయొక్క, సమభిహార = మరలమరల చేయుటయొక్క, మహాపరిహాస = మిక్కిలి హాసమును గల్గించునట్టి, సంకథా = చరిత్రములతో, సంకలితంబులు = శూడియున్నవి, మీనాంక...గాథలు = మీనాంకరస = శృంగారరసముయొక్క, ప్రసంగ = ప్రసక్తిచేత, మధుర = శ్రావ్యములయిన, ఆదిమగాథలు = పురాతనగాథలను, ఒప్పిదపుశైలి = సాగనైనరీతితో, పఠింతురు = గానముచేయుచుందురు.

తా. ఆకేళిసాధమునందు, శృంగారరసానుభూతలై ప్రాథవహించిన స్త్రీలు పూర్వకాలమునఁబరదారలతో విహరించిన జారులచర్యలచే బరిహాసమును బుట్టించునవియును, శృంగారరసవ్యోతకములగుటచే వినమధురములగునవియు నగు గాథలను రత్నమయములగు కొణిగెలయందులులతోఁజెక్కినవానిని నింపుగాఁ బఠించుచుందురు.

వ. ఇట్టికేళసాధంబున నిషధరాజు వధూసహాయుండై రతినహాయు డయిన మన్తధుండునుఁబోలె నభీష్టవిషయోపభోగంబులం దృతీయపురుషార్థంబు చరితార్థంబుగాఁ జేయునాఁడై.

తే. కామశరవృత్తవర్తికా శి గంధతైల

దీపితానేకదీపికా శి దీప్తిజాల

వర్ధితాటోపకామదే శి వప్రతాప

మయిన యాహర్మ్య మెక్కెనింతియును దాను. 159

టీ. ఇంతియును=దమయంతియు, తాను, నలుండనుట, కామ .. తాపము-
కామశర=కర్పూరమువలన, వృత్త=పుట్టిన, లేకసృజింపఁబడిన, వర్తికా=వత్తు
లచేతను, గంధతైల=సుగంధద్రవ్య రసయుతమగు తైలముచేతను, దీపిత =
వెలిగింపఁబడిన, అనేకదీపికా=అధికమగు దీపములయొక్క, దీప్తి=కాంతి
యొక్క, జాల=సమూహముచేత, వర్ధిత=వృద్ధిపొందింపఁబడిన, ఆటోప=ఆతి
శయముగల, కామవప్రతాపము = మన్మథప్రభావముగలది, అయినయాహ
ర్మ్యము= అయినాట్టిసాధమున, ఎక్కెన్, సుగంధద్రవ్యములు కాలుటవలనఁ
గలుగుపరిమళముచేతను, వింతవింతలగు దీపములచేతను మనోహరమగు నా
సాధము మిక్కిలి మన్మథోద్దీపకమగుచున్న దనియు, దానిని నలదమయం
తులు ప్రవేశించిరనియు భావము.

సీ. ప్రథమానురాగంబు శి రాజహంసముచేతఁ

దెలిపియంపినయట్టి శి దిట్టతనము

పేరోలగంబునఁ శి బెద్దగద్దయనుండి

దృష్టించి డిగ్గస శి ధీరతయును

నుత్తరప్రత్యుత్త శి రోక్తి నైపుణశక్తి

గర్వంబుసూపిన శి కలికితనము

వరణావసరమున శి వాసవాదులమాయ

మాయంప శి నేర్చినమతిబలంబు

తే. నాత్మదివ్యావతారతా శి వ్యంజకంపుఁ

ప్రౌఢి బచరింప వ్రేడాభరంబుకలిమి

వైశికం బయియుండు నేరీ వ్యరికిఁ జూడ

గాన లజ్జింప లజ్జించె రీ గమలనదన.

160

టీ. కమలనదన = పద్మమువంటిముఖముగల నదమయంతి, రాజహంసము చేతఁ = నలుచేఁ బట్టువడియతని కుపకార మొనర్చిననని రాయబారిగావచ్చిన రాజహంసముచే, ప్రభుమానురాగంబు = మొదటియునురాగము. తెలిపి=నలుచే దానువరింతుననిచెప్పి, ఆంకినయట్టి దిట్టతనము = పంపినధైర్యము, కేరోలగంబునఁ = పెద్దసభయందు, పెద్దగదియఁ = ఎత్తైనవీధియై, ఉండి=కూర్చుండి, చృష్టించి=నలుచుజూచియు, స్థిరధీరతయును, అఁగా నలుండించాదు లకు రాయబారిగాఁ బోయినప్పుడు నదమయంతి దూతగావచ్చిన నలుచిజూచి లజ్జాభయంబులఁ జెందకయట్లైకూర్చుండెను. కానిదిగ లేదని అట్టి ధైర్యమును. ఉత్తర...శక్తిఁ-ఉత్తర = నలుండిచ్చిన యుత్తరములకుఁ దగిన ప్రత్యుత్తరముగాఁ బలికెన పలుకులందలి సపుణతాసామర్థ్యముచే, గర్వంబు, మాషిన కలికితనము=కనబడఁజేసిన, నేర్పఁబెనమును, నలుండించాదుల వరింపుమని బోధించి నప్పుడతనికి యుక్తియుక్తముగాను సపుణముగాను బ్రత్యుత్తరమిచ్చెను. అట్టి నేర్ప అని భావము. పరకావసరమునఁ = స్వయంవరకాలమునందు, వాస వాదులమాయఁ = ఇంద్రాదులమోసమును, మాయంపఁ = నశింపఁజేయుటకు, నేర్చిన, మతిబలంబు = బుద్ధిబలమును, స్వయంవరకాలమున నింద్రాన్ని యమ పరుణులు “నలుండవఁడో యామెకుఁ దెలియకుండ జేయవలె” నని నలకూప ధారులయి కూర్చుండియుండఁ దమయంతి తన బుద్ధిబలముచే సూక్ష్మములగు మనుష్య దేవతాభేదములరసి నలునే వరించినది. అట్టి బుద్ధిబలమును, అత్త . ప్రౌఢి = తనయుక్క దివ్యావతారత్వమునకు స్వంజకమయి. ప్రౌఢియు, పదరింపఁ = స్పష్టముగా దెలియవచ్చుచుండఁగా, ప్రీడాభరంబులని=ఆస మయమందుఁజూపుమన్న త్రపాతిశయమును, చూడఁ = ఆలోచింపఁగా, ఎవ్వరికిఁ = ఎట్టివానికిని, వైశికంబయి = వందకముగానున్నదయి, ఉండును. ఇది పలుకఁ బ్రోధత్వముపహించి నదమయంతి యప్పుడు సిగ్గునూనినచో నందఱును

నాసిగ్గును కపటలజ్ఞనుగా భావించురని భావము. కాన, లజ్జింపకో = నలునితో విహరించునపుడు సిగ్గుపడుటకు, లజ్జించేకో = సిగ్గుచెందెను.

తే. స్వప్న సంభోగ శతసహస్ర స్రములు పోయె
భ్రమ సమీక్షా పినోదాగ్బుర దములు సనియె
మనములో నిండియున్నది సనుపుగూర్చి
యింక లజ్జాభయంబుల స కెడముగలదె. 161

టీ. స్వప్న...స్రములు=స్వప్నసంభోగములయొక్క లక్షలు, పోయెకో = లక్షసర్వాయములు సప్నసంభోగంబులయొక్కని భావము. భ్రమ...మును=భ్రాంతిచే జూచుట యనెడి పినోదములయొక్క కోటివశకము చనియెకో=పది కోట్ల పంక్తుములు భ్రాంతిచే బరస్పర సందర్భము కలిగినదని భావము. సనుపుగూర్చి = కామముచే, హాసమునప్రేమ, మనములో - నిండియున్నది. ఇంకకో = ఇంకమీద, లజ్జాభయంబులకుకో = సిగ్గునకును, భయమునకును, ఎడము = అవకాశము, కలదె=ఉన్నదా? లజ్జాభయములు కామముచే నిండినవి భావము.

తే. ఉపలములకంటె గణనంబు స లొక్కవేళ
గునుమములకంటె నొకవేళ స గోమలములు
గాన లజ్జాభయంబులు స గలవైలెవై

పువ్వుబోడుల హృదయంబు స లెన్వ డెఱుగు. 162

టీ. ఒక్కవేళ, పువ్వుబోడుల హృదయంబులు = స్త్రీలమనములు, ఉప...ములు=రాకంటె గట్టివి, ఒకవేళ, మ...కంటెకో=పువ్వులకంటెను, గోమలములు=మెత్తనివి, కాన = లజ్జాభయంబులు, కలలో లేనో ఎప్పుడు ఎఱుగును. స్త్రీలు సమయోచితముగా బ్రవర్తించుచుందురు కాన వారల మనోవర్తన మిట్లుండునని భావము. మఱియుఁ బూర్వము చిట్టతనముపూనిన పమయంతి యిప్పుడు లజ్జాభయములను చెందుచున్నది. కాన యామె మనోవృత్తిని దెలిసికొనుట కష్టమనుట, అనగా నలునిచెంత లజ్జాభయములను బొందుచుండెనని భావము.

వ. కళావలీ ప్రముఖ సఖి ప్రయత్నంబున నవరత్న శయ్యాసనా
 ధంబును ధవళదుకూలకీలిత మనోజ్ఞంబునుఁ బ్రత్యంత
 స్థాపిత కనక కలశ భృంగారుతాలవృంత దర్పణ తాంబూల
 పేటికాఫల కునుమ గంధ కిస్తూరికాది పరికరోపశోభితం
 బును నగుకౌతుకాగారంబు ప్రవేశించి. 163

టీ. శయ్యాసన సనాథంబును=పడుకలతోను ఆసనములతోను గూషినది.
 ధవళ.. మనోజ్ఞంబును=తెల్లపట్టు గుడ్డతోకప్పబడి సాగనయినది. ప్రత్య ..
 శోభితంబును=దాపున ఉంపబడిన బంగారుగిండి, వినకట్ట, అద్దము, తిరుల
 పాకుపెట్టె, పండ్లు పువ్వులు, వాసనద్రవ్యములు, కిస్తూరి, మొదలగు పరికర
 ములచే ఒప్పనది, కౌతుకాగారము=క్రీడాగృహము.

క. ప్రీతాసరిన్ని మజ్జన
 లీలోచితనమనసల్ల ర్ లితముఖ యగుచున్
 నేలఁ బదాంగుళి వ్రాయుచు

బాలామణి నిర్వేదలిమరవర్ణంతమునన్. 164

టీ. బాలామణి=దమయంతి, ప్రీతా...ముఖి=సిగ్గుతనము నదియందుఁగ్రం
 కుట అనెడు పనికి తగిన దైనవంచుటచే సాగ నయిన మొగము గలది, అగు
 చును, నేలన్=నేల, పదాంగుళిన్=కాలిబొటనవ్రేల, వ్రాయుచున్, చలిమ
 వర్ణంతమున్=పాస్పదగ్గతి, నీల్చెను. ఏటిలో మునుగునపుడు తల వంచు
 నట్లే యిట తలవంచుట లజ్జయనెడు నేటిలో మునుగుటచే నైనదని భావము.

ఉ. భావముపల్లవింపఁబువుఁ బానుపుమీదికి నేర్చునన్వయ
 స్యావళిదార్పనంతయును ర్ నర్తిలితోఁగునుమాస్త్రశాస్త్రవి
 ద్యావిదుఁడొయ్యఁబై దిగిచీరయక్కునఁ జేర్చెభుజాయుగాంక
 పా, శీవలయంబులోనఁదవి ర్ లించి కురంగవిశాబలోచనన్.

టీ. మమస్యావళి=చెలికత్తెలసమూహము, భావము పల్లవింపన్ = మనసు
 ఉల్లసిల్లఁగా, కురంగశాబలిలోచనన్ = లేడిపిల్లకన్నులవంటి కన్నులుగలదమ

అంతిని, నేర్పన, పువుబానుపుమిఁదికి = పూవు సెజ్జపయికి, తార్పణ = తేర్పణగా, భజా...యంబులో = రెండుబుజములయొక్క కాగిలియనెడు చుట్టులో, తగిలించి = చిక్కించి, అక్కున = తొమ్మున, చేర్చెను.

క. హారపరీక్షామిషమున

భూరమణుడు గమిచె నింతి శ్రీ హంకపుజమ్మల్

కూరిమి మీఱఁగఁ బులకాం

కూరంబులు వైశిమఁ జిగురుగోరులకొనలన్. 167

టీ. భూరమణుడు = రాజు, హార... మిషమున = ముతైపుసరిని పరీక్షించు నె పమున, చిగురుగోరులకొనల = చిగుళ్లవలెనున్న కొనగోళ్లతో, కమిచె = పట్టెను.

చ. శుచియగు హారదామమున శ్రీ శుక్తిజరత్నవిభావరీక్షణం

బుచితపుఁగై తవంబుగఁ బ్రీయుండుప్రియంబెనలారఁజాచిన

గుచలికుచద్వయంబొసరికొంచుఁబయింబులకాంకురంబుల

ప్రచురము నేయుచున్నిగఁజేసినాణి వధూమణి కంఠసీమకున్.

టీ. శుచి...దామమున = శుద్ధమైనముతైపుసరియందు, శుక్తి...క్షణంబు = ముతైములను రత్నముల కాంతిని పరీక్షించుట, ఉచితపుకై తవంబుగ = తగిన సాకుగా, కుచలికుచద్వయంబు = గజనిమ్మపండ్లవంటి రెండు పాలిండ్లు, పులకాంకురంబుల = గగురుమొలకలను, ప్రచురంబు నేయుచున్ = చట్టము గావించుచు.

తే. నవసమాగమవేళ నశ్రీ య్యవనరమున

నువిదలజ్జాభరంబున శ్రీ కోహటించి

యైదుపదిసేసె వలరాజు శ్రీ నంతవాఁడు

నరయ నెవ్వనిసామ్మ జయోపజయము. 169

టీ. వలరాజునంతవాఁడు = మన్మథునియంతటిదిట్ట, నవసమాగమవేళ = ప్రథమసంగమకాలమందు, ఉవిదలజ్జాభరంబునకున్ = దమయంతి సిగ్గుపెంపునకు, ఓహటించి = వెనుదీసి, ఐదు...సేసెన్ = ముందటికాలు, వెనుకకుఁ బట్టెను.

సీ. ఒకదీపమార్చి న నున్నదీంబులు సనా
 నప్పుడతమకుఁదా న చూటుటయును
 దాలవృంతానిల న చేలాంచలాదిక
 వ్యాపారముల దీనిమాటమియును
 నాజీవదీపంబు నీ లప్రయత్నంబున
 మఱి మాడఁ జూడఁగ న మండుటయును
 మంః యాటియు నాజీ న మంఃవదీపంబు
 వెలుఁగుఁ జీకటియుఁ గావించుటయును

తే. గలుగునట్లుగ నగళక్తి నలన రాజు
 శిల్పముల నప్పులకుఁ న జేయుచుండఁ
 దరుణి కునుకత్రపద్మతాతెరి భారి
 సంకటస్థాయివై సారి న గాంఠ యయ్యె. 170

టీ. తా. . లాఠి = కీపగానీ నస్త్రపురజుఁగు లో-గువారి, కును...
 గాంఠ = తమకము న్ని గంఠ అనఁజేయుటయును ముండుటయును
 మచ్చునఁడు కలది.

తే. తగుణిలజ్జాభరంబుచే నీ దిన్నవడియుఁ
 దోయజానన వెఱపుచే నీ ద్రోవుపడియు
 నుల్లమున ఫేద మొందగ నీ యుండునట్లు
 గాలుఁడాయేమి తలపోయఁ నీ బుచ్చశరఁడు. 171

ఉ. ఇంచుక యుల్లసించినను నీ నేచునిచెప్పఁగ నెజ్జ వచ్చితి
 ర్దించును సాధ్వసం బడిరి నీ శిక్షయొనగ్గును మౌగ్ధ్యమేచి వా
 రించుఁ బ్రగల్భభావము ధరించియి లేని పథామనోగతిం
 బంచశిలీఘఖండు పసిపాపఁడువ్రా నవసంగమంబునక. 172

టీ. తర్జించును = అడల్చును, సాధ్వసంబు = భయము, మౌగ్ధ్యము = బేలతనము.

సీ. చూర్ణాలకంబుల శ్రీ స్రుక్కుఁ జక్కఁగఁ దీర్చి
 నలుపు నెమ్మనములో శ్రీ మొలవఁబెట్టు
 గర్వారహంబు శ్రీ గదియించు నెపమునఁ
 గుచకోరకంబుల శ్రీ గోళ్లఁ గముచుఁ
 జల్పయ్యత్రణనిరోధంబునకిలి కోర్చి
 యర్థాంకపాళిక శ్రీ నాదరించు
 నిబిడనీవీబుధ శ్రీ నిర్దోక్షణమునకుఁ
 బవిహుని భీతిఁ గంఠపంబుకొందు

తే. నూరుసంవాహమునకు శ్రీ సుత్సహించు
 ఘననితంబంబుపైనుండ శ్రీ మనసువెట్టు
 నిమ్ననాభికి డిగ్గంగ శ్రీ నెమ్మిసేయుఁ
 బద్ధలోచన మరిగి భూతపాలుఁగిము.

178

టీ. నలుపు=మచ్చిక, తల్ప...కిలికి=శయ్య, గట్టగా ఒత్తుటచేత కలి
 గిన అడ్డువలఁ జాగును. అర్థాంకపాళిక=అఱకాఁగిపోని.

తే. విభుఁడు పరిహాసచూడి నరవ్వించుఁగాని
 పడియలేడయ్యె నెన్నియుఁసాయములను
 రాజబింబాస్య తాంబూలరొగసుభగ
 దంతకురువినమాలికాదర్శనంబు.

174

టీ. రాజబింబాస్య = చంద్రబింబమువంటి మొగముల నమయంతిమొక్క,
 తాంబూల...దర్శనంబు=పీడియపు ఎఱుపు చేత సొగసున కంపులవంటి పలు
 సరుసయొక్క చూచుటను. నలుఁ డెన్నియుపాయములు పన్ని నమయంతిని
 నవ్వింపఁ జూచినను, అబిడపలువరుస తెలియునట్లు పెనవులువిచ్చి నవ్వినదిగాదు.
 పెనవుల మూఁకొనయే యల్లనినప్పుగా నవ్వెననుట. అల-రూపకము. విశేషోక్తి.
 మ. మచుజాధీశుఁడు మగ్నహారతికా శ్రీ మాణిక్యముద్రదాంకిత

స్తనభారంబుగ గాఢనిర్దయపరివృంగంబు పూటోడికి
ననువుంగూరిమిమైవడికొమర పెదదీర్చుచున్నాడు భారంబునుం
దనపూవిల్లునునొక్కచందమునగంధదర్పణంబొగిన్వంపఁగాన్.

టీ. మనుజాధీశుడు=రాజు-నలుడు, మగ్గు...భారంబుగ = లోతుగా
ఒత్తుకొన్న ముత్తెపుసరిలోని పద్మరాగముయొక్క ఒత్తుడుచేత గుటింపఁ
బడిన బలితంపు గుబ్బలు గలదియగునట్లుగా, గాఢ...వృంగంబు=బిగువై కని
కరములేని కాగిలిని, ననువుంగూరిమిమైవడికొ = వికాసముగల మక్కువతో,
తత్...భారంబును = ఆదమయంతి సిగ్గుపెట్టును, కందర్పంబు = మన్మథుడు,
మరపె = పనుపఱిచెను—సేర్పిననుట.

శా. నలుడు మక్కువ పిక్కటిల్లఁగా తన ముత్తెపు సరియందలి నాయక
మగు పద్మరాగమణి పమయంతి కుచములందు గట్టిగా నొత్తుడువడునట్లు
లామెను బిగయఁ గొంగిలించుకొనెను. దాని కాబిడ్డ చొక్కుటచే సిగ్గు కొంత
కొంతగా వీడెను. మన్మథుడును గొంచెము గొంచెముగా నామెను పయి
కొనెను. అనఁగా లజ్జ తగ్గుచును మన్మథావేశము హెచ్చుచును ఉండె
ననుట. అల - అతిశయోక్తి.

తే. మెలఁత యవ్వడు మందాక్ష మీలితములు

సౌహృద స్నేహములు నైన సంగమముల

ముకుళితంబులుఁ బుష్పితంబులును నైన

భూజములతోడి యుద్యానభూమిఁ బోలె.

176

టీ. అప్పుడు=అట్లు మన్మథావేశము అతిశయించినప్పుడు, మందాక్షమీలిత
ములు=సిగ్గుచేత ముడువంబడినవి, సౌహృద స్నేహములు=నెయ్యముచేత వికసించి
నవి, సంగమములు=కలయికలు, ముకుళితములు=మొగ్గులుగలవి, పుష్పితంబులు=
పూవులుగలవి, భూజములు=వృక్షములు, ఉద్యానభూమి=తోటప్రదేశమును,
ఇట మీలిత స్నేహములయిన సంగమములకును ముకుళిత పుష్పితములయిన భూజ
ములకును, దమయంతికిని ఉద్యానభూమికిని, ఉపమ.

సీ. అధరంబుచవిఁ జూపు శ మవ్య మేమియునొల్ల
 నని చెక్కుఁ జేరి మంతనము వలుకు
 దై న్యంబు దోఁపఁ బ్రార్థన సేసి తుదిఁబోయి
 బలిమిసొంపునను జంబనమొనర్చు
 వదనారవిందాసనముఁ బ్రసాదము సేసి
 నను నేలికొంటిగా శ యనుచు మెచ్చు
 ననుఁగుభృత్యునకు నీరపని యర్హ మగు నంచు
 నూరుసంవాహనం శ బొయ్యఁ జేయు

తే. నేల కునుమాస్త్ర కేళికి శ నింతవెఱవ
 వెఱవకే నేమి నీసభరవిరతి యేమి
 యనుచుఁ దగ బుజ్జగించి హస్తాంబుజమున
 వలపుగీలు దెమల్చు భూవల్లభుండు.

177

టీ. మంతనము = రహస్యము, తుదిఁబోయి = కడపట, బలిమిసొంపునను = మిక్కిలి బలాత్కారముచేత, చుంబనము = ముద్దు, వదన అరవించు అనవము = మొగము తామర య నెడి మద్యమును, అనుఁగుభృత్యునకు = ప్రియ నేమనకు, ఊరుసంవాహనము = తొడలను చేతితో పిసుకుట, కునుమాస్త్ర కేళికి = రతి క్రీడకు, ఏ నేమి... ఏమి = నేనువేఱు నీచెలిక తైలువేటా-నీచెలిక తైలవంటి యంత రంగుడ నేక దా నేననుట, వెఱవకు = భయపడకుము, వలపుగీలు = పోక యుడిని, తెమల్చు = తీసివైచును.

సీ. పతిసాణిపల్లవశ్చ్యుతనీవిబంధన
 వ్యగ్ర బాలాహస్త శ వనరుహంబు
 ధనకృతాధరబింబ శ దళనక్షతవ్యథా
 భుగ్నలీలాపతీ శ భూలతంబు
 ధరణినాయక భుజా శ పరిరంభ మండలీ

గాఢవీరితనధూర ఘనకుచంబు
వరనఖాంకురమృదుర వ్యాపారపులికిత
నీరజాక్షినితం బోరుయుగళి

తే. యస్తివామ్యభార మస్తికాతూహలం
బస్తిఘర్తనలిల మస్తికంప
మస్తిభీతి యస్తిహర్ష మస్తివ్యథం
బస్తివాంఛమయ్యోరీనపుడు రతము.

178

టీ. పతిపాణిపల్లవ=నలుని చిగురువంటిచేతిచేత, మృత=వీడిన, నీవిబంధన=పోకముడిని ముడుచుకొనుటయందు, వ్యగ్ర=ఆసక్తమయిన, ధవ=నలునిచేత, కృత = చేయబడిన, అధర...వ్యాధా = దొండపండువంటి మోవీయందలి పలు నొక్కుల నొప్పికి, భుగ్న=వంకరయైన - ముడిపడిన, భూలతంబు=తీగవంటి కనుబొమలుగలది-నొప్పికి బొమలు ముడిపడుట ప్రకటము. భుజా...మండలీ=బాహువుల కాగిలింతయొక్క వలయమునందు, గాఢవీడిత = గట్టిగా ఒత్తబడిన, నితంబ=పిఱుగుదు, ఊరుయుగళి=రెండుతోడలు, అస్తి వామ్యభారము=ఉన్నట్టి ప్రాతికూల్యాతిశయముగలది - మొదట దమయంతి మిక్కిలి ప్రతికూలముగా నుండెనట, అస్తి కాతూహలంబు = ఉన్నట్టి వింతపాటుగలది, అస్తి...సలిలము = ఉన్నట్టి చెమటనీరుగలది. అస్తికంపము=ఉన్నట్టి వడకుగలది, అస్తిహర్షము = ఉన్నట్టి సంతోషముకలది. అస్తివ్యథంబు = ఉన్నట్టి (దంతక్షతాది) పీడగలది. అస్తివాంఛము = ఉన్నట్టి కోరికగలది. అస్తి అనునది విభక్తి ప్రతిరూపకావ్యము.

చ. కుతుకమునం గురంగమదరీకుంకుమచర్మ వహించి నీలలో
హితరుచులై స్వయంభులయి యీహితసౌఖ్యవిధాయులై నయా
యతివపయోధరంబులకు నీ నర్ధనిశాసమయంబున నను
చితనఖకింకుకార్చనము నీ నేనె మహిపతిభక్తియేర్పడన్.

టీ. ఇందు దమయంతీ స్తవములకును శివునకును అభేదాధ్యవసాయముచే అర్థద్యయము. కురంగ... రుచులై = కహూరియొక్కయు కుంకుమముయొక్కయు పూతనుదాల్చి నల్లని ఎఱ్ఱనికాంతులుగలవై యని కుచపరమైన యర్థము. శివుడు కంతమందు నల్లగాను కేశములందు ఎఱ్ఱగాను ఉండునని భావము. స్వయంభులయి=తమకుదామే పుట్టినవై - శివుడును తనంతటనే పుట్టినవాడని భావము. ఈహిత... యులు=కోరబడిన గుళియును కలిగించునవి. శివుడు కోరిన సౌఖ్యముల నిచ్చువాడనిభావము. ఐన, అతివసయోధరంబులకు = దమయంతి పాలిండ్లకు, అర్థనికాసమయంబున = అర్థరాత్రివేళయందు, సమ... కార్పు, నము=మిక్కిలి ఒప్పుచున్న గోటికొక్కులు అనెడి మోదుగుఋవుల పూజను చేసెను. శివునివలెనున్న విగాన పాలిండ్లకు శివునికింబోలె గోటికొక్కులనెడి మోదుగుఋవులతో రాజు పూజించెననుట. ఉత్పేక్ష శ్లేషరూపకాను ప్రాణితము.

తే. లావునను గూడి పాణిపల్లసయుగమున

నొత్తిపట్టిన సరకు గాన కుల్లసమున

హారకాంతిచ్చలంబున నీ నల్లనవ్వు

తరుణిచన్నులు రాజుచిరత్తము హరించి.

180

టీ. హారకాంతిచ్చలంబున = ముత్తెపు సరులకాంతి యనెడి నెపముచేత, అల్లనవ్వు=కొంచెముగా నవ్వుచున్న, నవ్వు తెలుపు గాన తెల్లని హారకాంతిని నవ్వుగా నవహ్నుతి.

క. తరుణికి ధాత్రీపతికిని

బరిచుంబనవేళ దంత ౩ పరిపీడన మి

క్షురసంబు పానకములొ

మిరియపు గారంబువ్రాలె ౩ మెచ్చొనరించెన్.

181

టీ. పరిచుంబనవేళ = అధరచుంబనసమయమందు, దంతపరిపీడనము=పలు నొక్కు, ఇక్షురసంపు=చెఱుగుపాలతోనైన, మెచ్చు=ఇంపు.

తే. చూచియునుఁ జూచుఁ గ్రమ్మఱి నుదతిఁ దివుటఁ
 గొగిలించియు నప్పడఁ గొగిలించుఁ
 జంబవము సేసియును రాజఁ సూనుఁ డెలమిఁ
 జంబవము సేయుఁ జౌనరుక్త క్త్యంబు గాఁగ.

182

టీ. క్రమ్మఱ్ = మరల, తివుటఁ = శోరికతో, పౌనరుక్త క్త్యంబుగాఁగఁ =
 మరలమరలనగునట్లుగా, మరలమరల నెన్నిమాటులు చుంబనాదులు సేసియు
 నలునికి తృప్తి కలుగదయ్యె ననుట.

తే. కులుకు టెలుఁగుల నలరారు శి పులకములను
 గంపములను నమగ్రసీత త్కారములను
 జుంబనక్రీడలందు రాశుశునిమోము
 శీతకరుఁ డౌటఁ జెప్పక శి చెప్ప నహహ !

183

టీ. కులుకు + టెలుఁగులు = సొగసువ కంఠధ్వనులచేతను, మణితముల
 చేతను, పులకములు = గగుర్పాటులచేతను, కంపములను = పడఁకులచేతను,
 నమగ్రసీత త్కారములను = నిండయిన నీతృతులచేతను, రాశుశునిమోము =
 నలునిముఖము, శీతకరుఁడు డౌటఁ = చంద్రుఁడగుటను, చలిచేత కలుగు కులుకు
 టెలుఁగులు మొదలయినవి రాజముఖమును చుంబనము సేయునపుడును గలుగు
 టచే అముఖము చలివెలుగు అనఁగా చంద్రుఁ డగుట సిద్ధించుచున్నది. అలం.
 అనుమానము.

ఉ. వంచనలేక యాననము శి వాంచినయప్పుడు ఫాల మోరగా
 వించినఁ జెక్కుటద్దములు శి వ్రీడిభరంబునకీ లెటింగి చు
 బించిమనంబుతాలిమిగభీరత రిత్తకు రిత్త పూనినఁ
 మించి ముఖాబ్జచుంబనము శి మేకొని నవ్వువిభుడునేర్పునన్.

టీ. అననము వాంచిన యప్పుడు = (దమయంతి) ముఖమును (మిక్కిలి)
 వంచుకొన్నప్పుడు, ఫాలము = నుడుటిని, ఓరగావించినన్ = (దమయంతి తన

ముఖమును) ప్రక్కవాటుగాఁ ద్రిప్పఁగా, చెక్కుటద్దములు=అద్దమునంటి ఆమె చెక్కిళ్లను, విభుండు=రాజు, వీడభరంబునకీలు ఎఱింగి=సిగ్గుపెల్లిదముయొక్క మర్తమును కనుగొని. అనఁగా దమయంతి మొదట సిగ్గు మిక్కుటమగుటచే తల మిక్కిలియు వంచుకొనఁగా నలుఁడప్పడు వీలయిన యామె నుడుటిని మాత్రమును పిదప సిగ్గుకొంచెముతీసి మొగమును బ్రక్కకుఁ ద్రిప్పకొనఁగా నపుడు దొరకొన్న యామె చెక్కిళ్లను, నిట్లు సిగ్గు యొక్కసతక్కత మర్తములనెఱింగి యందుల కనుగుణముగా, చుంబించి = ముద్దుపెట్టి, మనంబుతా లిమి=మనస్సునందలి ధైర్యముచేత—నుడుటిని ఫాలమును నలుఁడు ముద్దుగొనుటచే దమయంతి చుంబనభయమును వీడినవైయునుట, గభీరత=నిర్వికారతను— అనఁగా సిగ్గులేమిని, రిత్తకురిత్త=మిక్కిలి వ్యగ్రముగా, పూనిన=వహింపఁగా— సిగ్గును చాల వదలి మొగమును బయికెత్తెననియు, అట్లు సిగ్గు వదలుటచే ఆమెకుఁ బస యేమియు లేదనియు - అనఁగా దానికిఁ బసయగు నలచుంబనవారణము కలుగదయ్యెననియు భావము. గభీరతచే ముఖమును బయికెత్తుట వ్యంజితము. దానిచే నలుఁడు సుఖాబ్జచుంబనమును, మేకొని = పొంది, నవ్వెనని యర్థము. దమయంతిసిగ్గుపెంపు ననుసరించి మొదట నుడుటిని ముద్దిడి పిదపఁ గొంత జంకు వీడి యాబిడ మొగమును బ్రక్కకుఁద్రిప్పఁగా చెక్కిళ్లను ముద్దిడి యిట్లు రెండు మార్లును ముద్దిడంబడుటచే చుంబనభయము చాలఁ దొలగఁగా మనసు దిటచేసి కొని సిగ్గులేనివాఁవలె గంభీరముగా మొగమును బయికెత్తికొన్న విభుండుదార కుండునని చూడఁగా, అతెఱిసిగొని నలుఁ డామె నెమొగమును ముద్దిడెనని యర్థము.

తే. సతతతాంబూలభోగకరమాయితములు

నుదయభాస్కరనవసౌరభోల్బణములు

నయిన యధరామృతముల నింశ్రియును బతియుఁ

జలిపి రనోన్యచుధుచాన రలలితకేళి.

185

టీ. సత...యితములు = ఎడతెగక వీడెను ననుభవించుటచే ఎఱ్ఱనని,

ఉదయ—భోల్పణములు = ఉదయభాస్కరమనెడి కర్పూరపి శేషముయొక్క, క్రొత్తవాసవచేత స్ఫుటములు. ఈ రెండును అధరామృతములకు విశేషణము. ఆస్యోన్య... కేళి=ఓండోరుల (పుష్క-టి) మద్యములను తాగుటయొక్క సాగ సమున క్రీడను. మధుసాము క సాయితమును వాతమునైన మధువును గ్రోలుదురు. అధరామృతమును క సాయితమును వాతమునగుటచే దానిని గ్రోలుట మధువును బ్రాగుటగా చెప్పబడెనని తెలియునది. అలం నిదర్శన.

చ. అవహితభావభావిత సహస్రక రామృతభాను మండలుం
డవుచు ననన్తతఃక్షణసోమభ్యుదితం బగు భావలాభలా
ఘవము మదిఁ జయించిప్రియకాంతరసాంతరస్పృగుద్ధమా
ర్దనఁ గరఁగించుచుం గరఁగె న రాజ సమంచితసారవశ్యుడై.

టీ. అవహిత...మండలుండు -- ఎచ్చరికగల మనస్సుతో భావింపబడిన సూర్య చంద్ర బింబములుగలవాడు. సూర్యచంద్ర దారణచేత నక్కాలమందు సిద్ధియని తెలియునది. అనన్త...లఘవము = ఇష్టపడక క్షణమందు పుట్టిన భావ ప్రాప్తి చేతనయిని ఉరవడిని—పడటముననుట. మదిఁ జయించి=మనస్సుతో గెలిచి. హృదయమందలి సూర్యచంద్రధ్యానముచేసి యట్టిసమయమున బుట్టిన భావము నుదుటును మనస్సులోపలనే యడంచినాడనుట. రసాంత...మార్గవః=వేఱురసముచేత (లజ్జాదులచేతననుట) అడ్డగింపబడిన మత్తెదనము (అనగా రతికి సులువుగా నియ్యకొనుట) గలది—అనగా భావము నుదుటు లేనిది, అగు ప్రియకాంతఁ, కరఁగించుచు తానును కరఁగెనని యర్థము. మనస్సునందు సూర్య చంద్ర బింబధారణచేత భావోద్ధతి, నడచి భావోద్ధతి లేకున్న) ప్రియురాలికి దానిచే భావలాభము కలిగిని కరఁగించుచు దాను కరఁగినాడని యర్థము

చే. భాగ్యవశమున భావలాభంబు లవుడు

రెండు సమమైన గునుమకోదండ నర్క

శాస్త్రకాండసమాపన శీ శర్మసార

సంవిభాగంబు సమమయ్యే శీ సతికి బతికి.

187

టీ. భావ... మనః = ఇరువురకును భావప్రాప్తులు సమానముగానపుడు కలుగఁగా, తమ... విభాగంబు = మనస్సునియొక్క విలాసకార్యముల సమాహమును ముగించుటవలని సౌఖ్యముయొక్క సారము పంచుకొనట. ఇరువురను మనస్సుకేళి కృత్యములవలని సుఖమును సమముగా ననుభవించిరిని తాత్పర్యము.

ప. ఇవ్వధంబున నన్వామవామపాదలెల విలుప్తమనస్సుధ్రీవిలాసుం
డైన యవ్వీలాసివలనం బ్రభమపరిహాసంబునం బతంగపుంగవ
గవీహైయంగ వీనరసాయ నాస్వాదప్రరూఢంబును జగకాలా
వస్థాన సుస్థిరంబును వివిధవిఘ్న పరంపరానిస్తార నిరంకుశభా
గ్యోదయంబును సౌభాగ్యగర్వ సర్వస్వసహాయంబునునైన ని
జానురాగంబునకుండగి వ్రీడాజితమనస్సుధంబులును దుల్బలజ్ఞా
స్థరంబులునుగందర్పవిజితమందాక్షంబులునునగుకేళివిశేషం
బులఁ గుచకుంకుమ పంకంబుల చేతను ముంగురులచిన్నిపువ్వు
లచేతను నడుగునెత్తములక్రొత్తలత్తుకచేతను బింబాధరం
పుఁ దాంబూల రసరాగంబులచేతనుం బర్యంకభాగంబుదే
టపఱుపం దులారోటిరటనంబునుగంకణఝణత్కారంబును
మేఖలాకలాప కింకిణీకలంబును గులుకుఁజెలుంగులం గలసి
సకిలకీటుఁబఱుపులచప్పుళ్లువిప్పసేయుం గ్రమంబున విచ్చి
న్నహారమండలం బగుసురతతాండవంబునకుం గళానికయగు
పారవశ్యంబునం గుసుమకార్ముకనర్తకర్త కాండ కేళిసమాప
నా శర్మసారంబు సమవిభాగంబుగాఁ బంచికొని యనుభవిం
చుచు నిశ్వాసధారాసారంబుల వాసాగారం బధినాసింపుచు
నెడనెడంబ్రయసఖత్తార్పణంబులు ఘాతితంబునం దొనర్చిన

మరిచావచూర్ణంబులంబోలు నర్థనిమిలిత నయనతార
కంబును బ్రస్వేదబిందుకందళితనాసికాశిఖరంబును జర్వణా
ఘాతబింబాధరశయాభయూహకంబును సామిలు పులలాటతల
కంబును నగునదనకమలంబు హృదయవల్లభవక్షస్థలైకదే
శంబునం జేర్చె నప్పు డమిథునంబు. 188

టీ. అవ్యామ=అవమయంతి, వామ...విలాసుండు = ఎడమపాదముచేత
పోగొట్టబడిన మన్మథుని శోభయొక్క సోయగముగలవాడు, అతిశయముగా
నొకరిని విల్లింపవలసినచో వాని యెడమకాలి యందము రావనుట లోకోక్తి—
మన్మథునికంటె మించిన శోభావిలాసములుగలవాడనుట. ప్రథమపరిహాసంబు
నక = తొలుతటి క్రీడయందు, పఠంగ...ప్రహరణంబును = పక్షిశ్రేష్ఠమయిన
హంసయొక్క వాక్కనెడి (నిన్నటి యాపుపాల) నేతియొక్క రసమనెడి
రసాయనముయొక్క అస్వాదించుటచేత మొలచినదియు—హంసము తీపార
జెప్పిన మాటలవలన గలిగినదియునుట, చిర...స్థిరంబును = చాలఁగాలమునుండి
ఉండినందున గట్టిగ నెలకొన్నదియు, వివిధ...దయంబును—పలువిధములయిన
విఘ్నముల ఎరుసను దాటుటచే అడ్డులేని భాగ్యముయొక్క తోడిక కల
దియు, సాభాగ్య...సహాయంబును=చక్కందనపు గరువముయొక్క సర్వస్వ
మునకు తోడయినదియు, ఇవన్నియు నిజానురాగంబునకు విశేషణములు—
ప్రీతాజితమన్నధంబులు = సిగ్గుచేత గెలువబడిన మన్మథుండు కలవియు, తుల్య
లజ్జాస్తరంబులును = సమానమయిన సిగ్గును మన్మథుండును గలవియు, కందర్ప
విజిత మందాక్షంబులును=మదనునిచేత జయింపబడిన సిగ్గుగలవియు, అగు కేళి
విశేషములక =రతివిశేషములను, చిన్నిపువ్వులు=ముంగురుల కలంకారముగా
నుపయోగించు నొకరంజకద్రవ్యము. కేళివిశేషంబులను కుచకుంకుమ పంకాదుల
చేతఁ బర్యంకభాగము లేటపఱచె ననుటచే నయ్యెబంధములచేత వారు క్రీడిం
చిరని తెలియునది. తులాకోటిరటనంబు = అందలచప్పుడు, మేళలా...కల
కలంబును = మొలనులనెడి యాభరణముయొక్క చిలుగంటల చప్పుడును,

కులుకుటెలుంగులక్ = మణితములను, సకినల=కీచుకీచుమని శబ్దించెడి, విష్ణు-
నేయక్ = అధికమునేయగా, విచ్చిన్నహారమండలంబు=తెగిన పేరుల సమూ-
హముగలది, గళాసిక=మెడగత్తె—సురతక్రీడను నిలుపునది. విశ్వాస... సారం-
బులక్=నిట్టూర్పు పరంపరయు నెడి జడివానలచేత, వాసాగారంబుక్=శయన-
గృహమును, అధివానించుచుక్=పరిమళింపజేయుచు, ఘాణితంబునక్=కండ-
చక్కెరచేత, మరిచావమార్లంబులు=మిరియపుబొళ్లు, అర్ధ... తారకంబును=
సగముమూచుబడిన కంటినల్లగుడ్డుగలదియు, ప్రస్వేద... శిఖరంబును=చెమట-
చిన్నబొట్టుగల ముక్కుకొనగలదియు, చర్వ...యావకరిబును=చుంబనముచేత
కడిగినైవలబడిన దొండపండుమంటి మోవియందున్న లత్తుకగలదియు, సామి...
తిలకంబును=నగములోపించిన నొసటి బొట్టుకలదియు, ఇవన్నియు వచనకమల-
మునకు విశేషణములు. వక్షస్థల ఏకదేశంబునక్=తోయ్యనంగొక్క భాగమున.

మహా. సరియాతాయాతరంహ శ్ శ్చలకలితరతి శ్ శ్రాంతినిశ్వా-
సధారా, పరిషద్వ్యామిశ్రభావ శ్ ప్రవిఘటితమిథః శ్ ప్రాణ-
భేదోదయంబై, యోరిమన్వత్క్షోజపాలీ శ్ యుగకరిమకరీర్యు-
గ్భజామధ్యచిహ్నా, భరణవ్యక్తైకభావై శ్ భయవిలసితహృ-
ద్భాగమై నిద్రప్రాయేన్ . 189

టీ. యాతా...దయంబై—యాతాయాత=రాకపోకలయొక్క, రంహః=
వేగముయొక్క, ఘల=నెపముచేత, కలిత=తెలుపలబడిన, రతిశ్రాంతి=రతియం-
దలి బడలికకలవి అగు, నిశ్వాసధారాపరిషత్ = నిట్టూర్పు పరంపరల సమూ-
హములయొక్క, వ్యామిశ్రభావ=కలయికచేత, ప్రవిఘటిత=పోగొట్టబడిన,
ప్రాణభేద=ప్రాణముల వేఱువేఱగుటయొక్క, ఉదయంబై=తోపికగలదై-
నలదమయంతు లిరువురును వేగముగా నూర్పులుగొనుచును బుచ్చుచునుండుట
చేత వారు సురతమందు బడలిరనియు వారిరువుర నిట్టూర్పులు నొకటిగా-
గలసికొని నిగుడుటచే నాయురుపురకు వేఱువేఱు ప్రాణములుగాక నొకటె-
ప్రాణమున్నట్లు తోచుటయుఁ గలిగెననుట, ఓరిమక్ = వికమత్వముచేత,

పక్షి... భాగమై—పక్షిజపాశీ = స్తనప్రశయముయొక్క, యుగ=జంటయంద
లి, కరిమకరీయుక్ = కరిమకరీరూపములయిన పత్తరేఖలతోఁ గూడిన, భుజా
మధ్య=నలునిపక్షమందలి, చిహ్న అభరణ=ముద్రలనెడి అలంకారములచేత,
వ్యక్తి = తేటపడిన, ఏకభావ=వికృతముగలవైన, అభయ=భయముయొక్క, విల
సిత=ఒప్పుచున్న, హృద్ భాగము = హృదయభాగము గలదియై—ఈ రెం
డును మిగులమును విశేషణములు—దమయంతి కుశములందలి కరిమకరీరేఖలు
నలునిపక్షమందు ముద్రములుకాఁగా నానమానచిహ్నత చేత రుహిహృ
దయములు నొకటియై యని తోచినది యర్థము.

న. మణియును.

190

శే సుగతపారనశ్యంబులఁ గ్ర జొక్కిచొక్కి
కేళిని గ్రాసుఖంబులఁ గ్ర దేలితేలి
మేలుకొని గాహ్యరతిలీలఁ గ్ర మించిమించి
దశమలు క్రీడ నల్పిరి గ్ర తనివి నచక.

191

శీ ప్రాశస్త్యనానలిలా గ్ర యోగంబు వైశాచి
ముసిముసివప్యతో గ్ర మోము మలఁచు
శేల నవ్వితి చెప్పు గ్ర మిప్పు గం చడిగిన
నధిపుచేతికి మించు గ్ర టద్ద మిచ్చు
మలుపెట్టి చనుదోయి గ్ర మననాగములుసూచు
దను నవ్వువిభుఁ జూపు గ్ర లం యదల్పు
రాచేఁ జిగురభారము సెడ్డ మోనంగ
మొక్కించుకొను గ్రాదశములకు నలిగి

శే. గుర్రమూర్తిజగీషాను గ్ర రూపకలన
కతినుఁ డేకాదశాకృతి గ్ర యైవభంగిఁ

జగనఖదర్పణములందు శ్రీధరణివిభుడు

లీల బ్రతిబింబితుండుగా శ్రీలోలనయన.

192

టీ. ప్రాణేశ...కంబు = నలుని నుదుటియందలి లత్తుక గుఱుతు, ముసి
ముసినవ్వుతో = ఇంచించుక నవ్వుతో — నలుని నొసటియందు లత్తుక దమ
యంతి పాపములందలిది, అది బ ధ క్రీడయందు నతని నొసటదగిలినది అం
దులకై దమయంతి యొరమోమిడి చిఱునవ్వు నవ్వినదనుట. అద్దమిచ్చుట
యతిని నే మొగ ముహూది తాను నవ్వినందులకుఁ గారణమును దెలిసికొప్పునట.
తినకునోరఁ జీప్పరాసనియు భావము. మదనాంకములు = మన్తధచిహ్నములు =
సఖత్వ తాదు లనట. తినకాగిలత్తుక నలునియందు మదనాంకముగా నున్నట్లే
యతిని నభిక్షకమును తినయందు మదనాంకముగా నుండుటను జూచుకొన్నద
నట, నలుఁడు తినవలె నే దమయంతియు మదనాంకములను దాల్చియుండుటకై
నవ్వినాడట. పిశరభ రిము = రిముడి, శిశ్మహులగ్ = శయ్యగ్దగులున
ట్లుగా — మిక్కిలియు తలవంచించియునుట రి...కంబు = రుద్రునియొక్క
(పరునొకండు) మూర్తులను ఆముంపఁగోరుటను తెగిన్వల్ల సహాణకొఱసి, ఆత
మఁడు = మన్తధుఁడు, ఏకాదశ ఆకృతి = పరునొకండుమూర్తులు గలవాఁడు,
అయ్యభంగి = అయ్యెనోయనుట్లుగా, ధరిణివిభుడు = రాజు, జగనఖదర్ప
ణంబులకై = దమయంతి పాపముల నొట్ల నెడి అద్దములందు, ప్రతిబింబితుండు
గా = (ఆమెమీకుటచే) ప్రతిబింబిండునట్లుగా, మొక్కిలించుకొనును. పది
గొట్ల మిలను పది బిలములున నలుని నిజరూపమునుజేరి పరునొకండుమూ
ర్తులు — నలుఁడు మన్తధుఁడున నమానపౌంధ్రులగులవారు — అనగా 2 కటే
రూపులవారు గనుక నలు యాపదునొక డురూపులును మన్తధుని పరునొ
కండు రూపులుగా నున్నేక్షితములయినవి.

సీ. దంతక్షతవ్యథా శ్రీ దాయి కాస్యమునకు.

దంతక్షతవ్యథ శ్రీ దండు వయ్యె

గుచకుంభమర్దన శ్రీ క్రూరకర్షణబై న

కరము పాదములొత్తి శ కరుణావహసె
 దీప మార్చినయప్పు శ దీప్తిసూపినకల్ల
 మాళిరత్నము మ్రొక్కి శ మాన్వికొనియె
 నొత్తినతప్పవ్రా శ నుడిపె గ్రీడాశాంతి
 నమృతంబుగురిసి దివ్యాభరణము
 తే. మోసగాకుండ నపరాధశములకుఁ దగిన
 శాస్తి యన్నింటి కిబ్బంగి శ సంభవించె
 సతికిఁ బతికిని నవ్వేళ శ సంఘటిల్లు
 శంబరారాతిధర్మయుద్ధంబునందు.

198

టీ. దంత...కే—ఆస్వయనకు=పలుగాటుచే (దమయంతి పెనవికి)
 బాధయిచ్చునట్టిది అగునలుని మెగమునకు, దంతక్షతవృథ, దండువు=అపరా
 ధము, కుచ...కర్తంబు=కుంభములనంటి దమయంతి కుచములను ఒత్తుటయనెడి
 క్రూరకృత్యముగలది. ఆక్రూరకృత్యముచేసినందులకై, పాదములొత్తి = దమ
 యంతి యడుగులొత్తి, మాళిరత్నము = నలుని జౌదలయంపలిమణి, దీప...
 కల్ల=దమయంతి దీపముమార్చిన సమయమందు వెలుతురును గలిగించిన తప్పను,
 దివ్యాభరణము=నలుని దివ్యమైనహారము, ఒత్తినతప్పతో=తన నాయకమగు
 పద్మరాగముచే దమయంతి స్తనములందు ఒత్తినతప్ప పోవునట్లుగా, అమృతం
 బుకు కురిసి, గ్రీడాశాంతి = సురతకేళిశ్రమను, ఉడిపె=పోగొట్టెను.
 శాస్తి=శిక్ష, శంబరారాతిధర్మయుద్ధంబునందు=మన్నుఁగుని ధర్మయు క్తమయిన
 పోరునందు యుద్ధమందోడినవారు దండుగనిచ్చియు అడుగులొత్తియు,
 మ్రొక్కియు, బడలికయుడిపియు నపరాధక్షమణము చేయఁదగుదురు.

ఉ. మంకెనపూవుమీఁదియళి శ మాడ్కిన్పాధరవల్లవ్రాదరా
 లంకృతి యైనదంతపద శ లాంఛనముం గని కన్నుఁగోసలం
 దంకురితంబులై నదరశహాసలవంబులు పద్మనేత్రయి
 జ్జింకులునేసెఁ బత్తముల శ యీఱుమిఁగాటుక చిమ్మచీకటిన్.

టీ. అలిమాడ్కిర్ = రుష్షెదరీతిని, నృపా...లంకృతి = రాజుచిగురువంటి పెదవిపొట్టుకు నాభరణము. ఐన, దంత పదలాంఛనము = పల్లాత్తుగుఱుతును, కని = చూచి, పద్మ నేత్ర = దమయంతి, కన్నుగోనల = కంటిగోనలందు, అంకురి తంబులు = మొలచినట్టివి, ఐన, దరహానలవంబులు = చిటునగవు లేశములను, పక్షముల ఈఱమి = ఆప్పమెండ్రుకల దట్టమునందు, కాటుకచిమ్మచీకటి = కాటుకయొక్క దట్టమయిన చీకటియందు, ఇట్టింకులు = చక్కగా ఇంకిపోవు నట్లు, చేసెను. రాజు పెదవిపయిని తన పల్లాత్తునుజూచి దమయంతి కన్నుగోనలందుఁ గొంచెము నవ్వుచుఁ దోడనే యా చిటునవ్వును కను ఆప్పల గుబురు నందును గాటుక నలుపునందును మఱుఁగుపఱిచెనని యర్థము.

ఉ. కిక్కిరిచిన్నదోయియురుగ్రేవలకాంతియుఁబంచబాణుఁగొవ్వెక్కఁగ జేయహస్తయుగ శ మెత్తి విహారభరంపుఁబేర్చికి విక్కిప్రసూనముల్గురియు శ వేనలి వీడిచి కొవ్వువెట్టుచోఁ జొక్కులఁబెట్టెభూవరునిశూపులఁగోమలిబాహుమూలముల్.

టీ. ఇరుక్లేవల = రెండుపార్శ్వములయొక్క, పంచబాణు = మన్నఘని, క్రొవ్వెక్కఁగఁజేయ = గర్వించునట్లుచేయఁగా, రాజునకు నవి మిక్కిలి మన్నఘోర్దీపకములుగానుండెననుట. విహార...పేర్చికి = క్రీడయొక్క భేదముల పెల్లిదముచేత, విక్కి = పిడిలి, ప్రసూనముల్ = పువ్వులను, వేనలి = జడ, చొక్కులఁబెట్టె = మిక్కిలి చొక్కించెను.

శా. వాసోభూషణగంధమాల్యరచనా శ వైచిత్ర్యసజ్జాంగియై యాసీమంతినియన్యకాంతయనుమిశ్రాభాంతిపుట్టించుచుకా వాసాగారమునందు నొక్కతెయ నానాభంగివర్తించు నత్యానక్తిన్ననసౌఖ్యలీలవిభుంశ డామోదముంబొందఁగాన్.

టీ. ఆ సీమంతిని = ఆ దమయంతి, వాసో...జ్జాంగియై = వస్త్రములు సొమ్ములు, పరిమళములు, పూరండ (లను వీనిని) రచించుట యందలి విచిత్రప్రకారముల చేత, సజ్జ = అలంకరింపఁబడిన, అంగియై = పిడలుగలదై = నానావిచిత్ర ప్రకా

రముల వస్త్రాదులఁ గై నేసికొనుచుననుట, అన్యకాంత=వేణుస్త్రీ, అను, మిథ్యా
భ్రాంతి==కల్లభ్రమను, పుట్టించుచుక, వాసాగారమునందుక=పడుకటింటి
యందు, ఒక్కతెయ=ఒక్కతీయె, నానాభంగి=పెక్కువిధములను-వేణు
వేణు పడఁతులవలె ననుట, విభుండు = పెనిమిటియగు నెఱుఁడు, అత్యాస
క్తిక=మిక్కిలితగులుతో, నవసౌఖ్యలీలలక = అప్పటికప్పుడు క్రొత్తలయిన
సుఖక్రీడలచే, ఆమోదముక = ఆనందమును, పొందఁగా = పొందునట్లుగా,
వర్తించును.

తా. దమయంతి పశ్చభూషణాదులను వింత వింతలగురీతుల నలంకరించు
కొని తానొక్కతీయె వేణువేణు పడఁతులవలెఁ గనుపట్టుచు నలుని నప్పటప్ప
టికిఁ, గ్రొత్తక్రొత్తలగు సౌఖ్యలీలలఁ జేల్చుచుండెను.

ఉ. కైటభవై రియుఁజలధి శ్రీకన్యయునాదిగఁ గీటకంబునుం
గీటకపత్నియుం దుదిగఁ శ్రీకృత్స్నము రాజును దానునై నిరా
ఘాటరతిఁ సుఖించుటకుఁ శ్రీగాంక్షయొనర్చుమనోంబుజంబునక
బాటలగంధి నిత్యనిరుపాధిక రాగనబంధనంబునన్. 197

టీ. కైట...నాదిగక=విష్ణుఁడును లక్ష్మీయు మొదలుగా, కీట...దుది
గక=మగపురుగును దానిభార్యయైన యాఁడుఁబురుగును కడపలగా, కృత్స్న
ము=అంతయు—అన్ని జీవులును, రాజును తానును వి=లక్ష్మీవిష్ణులు మొదలు
గా కీటకకీటకపత్నిపక్షులగుల సకల జీవులందు మగరూపు నలుఁడును ఆఁడు
ది తానునుగా నభినయించి, నిరాఘాటరతిక = మేరలేని క్రీడచేత, పాటల
గంధి=పాదిరి పువ్వులతావిపంటితావిల దమయంతి, నిత్య...నిబంధనంబు
నక=నీలుకడయై ఒక సెవమును బట్టిగాక తనంతటఁ బుట్టినదైన అనురాగము
యొక్క కట్టుచేత—అట్టిమక్కువకు కట్టుపడి, మనోంబుజంబునక = హృద
యకమలమునందు, సుఖించుటకు = రమించుటకు, కాంక్షయొనర్చుక =
కోరును. సమస్తప్రాణులయందు దంపతులరూపులను దామిరువురు నభిన
యించి రమింపఁగోరినదని తాత్పర్యము.

ఆ. వనితయాపవేష శ వాసాంగవాసనా

భూషణాదిబహువిశేషరచన

నవ్యదివ్యకాంత శ యనుశంక వృట్టించి

నేర్పుకొత్తగాఁగ శ నృపతిఁ గవయు.

198

వ. ఇవ్విధంబున నమ్మిఘనంబు నిధువనక్రియాపరాధీనంబై యా

నందజలధి నోలలాడుచుండ నవ్విభావరి జరాభావంబు ధరిం

చె మనోభవుండు కోదండంబెక్కుడించి సంగ్రామవిరామ

సూచకంబుగాఁ గుక్కుటకంత కాహళంబులు వట్టిం చె నప్పుడు

వై తాళికులు గేళీ ప్రసాదపర్యంత భాగంబుననుండి యుచ్చై

స్వరంబున నిట్లనిరి.

199

టీ. అమ్మిఘనంబు = అదంపతులు—నలదమయంతులు, నిధువనక్రీడాపరా

ధీనంబై=రతిక్రీడకు మిక్కిలిలోనై, విభావరి=రాత్రి, జరాభావంబు=ముదిమిని

ధరించెను—అనఁగా తెల్లవా తెననుట. మనోభవుండు=మన్మథుండు, సంగ్రామ

...కంబుగాఁ=యుద్ధమును ఉడుగుటకు గుఱుతుగా—దంపతులు చేయురతి

క్రీడను మానుటకు నెచ్చరికగా ననుట. కుక్కుటకంత కాహళంబులు=కోడిగొం

తులనెడు కాళెను, పట్టించెను=ఉడునట్లు చేసెను. అదంపతులు కోడికూతను

విని తెల్లవాఱుచ్చెనని క్రీడ యుడిగిరిని తాత్పర్యము.

మ. ప్రణతానేక నృపాలమాళివలభీ శ పర్యంకరత్నావళి

ఘృణికి ర్భీరితపాద పీఠజయలక్ష్మీకేళి మాణిక్యద

ర్పణ, దర్పాంధ విరోధిరాజనివహ శ ప్రాణానిలా హరభ

క్షణకుక్షింధరిభూరిదక్షిణభుజాశస్త్రంభాసి కుంభీనసా. 200

టీ. ప్రణతా...దర్పణ—ప్రణత=నమస్కరించుచున్న, ఆనేక=పెక్కుర

యిన, నృపాల=రాజులయొక్క, మాళి=శిఖలనెడి, వలభీ=చంద్రదశాలలనెడి,

పర్యంక = మంచములందున్న, రత్నావళి = రత్నపంక్తులయొక్క, ఘృణి =

కిరణములచే, కిర్భీరిత=పలువర్ణములుకలదిగా చేయఁబడిన, పాదపీఠ=పాదము

లుంచుకొనెడి గద్దెయనునట్టి, జయ...దర్పణ=విజయలక్ష్మి విలాసార్థమైన మ
ణిమకురముగలవాఁడా, సమస్తరాజులును రత్నమయములగు తమ కిరీటులు
సోఁకునట్లు మొక్కగా సింగనామాత్యు పాదసీతము చిత్రవర్ణములుగలదై
తాను గ్రోత్తగావరించిన జయలక్ష్మికి మణిమయమగు నద్దమువలె నే ప్రకాశించు
చున్నదని భావము. దర్పాంధ...భీనసా—దర్పాంధ=గర్వాంధులయిన, విరో
ధిరాజ=శత్రురాజులయొక్క, నిపహ=సమూహముయొక్క, ప్రాణానిల=ప్రాణ
వాయువనెడి, ఆహార=భోజనమును, భక్షణ=భక్షించుటయందు, కుక్షింభరి=అ
ధికానక్తిగల, భూ...స్తంభ=గొప్పస్తంభంబువంటి కుడిచేతియందున్న, ఆసి=
కత్తియనెడి, కుంభీనసా=సర్పరాజుగలవాఁడా, అనగా సర్పము వాయు
వును భక్షించుచున్నట్లు సింగనామాత్యునిచేతిలోనున్న కత్తి గర్వాంధులయిన
శత్రురాజుల ప్రాణము లపహరించుచున్న దని భావము.

క. ప్రాధజయశ్రీకుచభర

గాధపరీరంభకేళి శ కాతుకనుఖసం

రూఢనవపులకముకుళ

ప్ర్యాధోరస్థల విలోచ శ నోత్సవమూర్తి.

201

టీ. ప్రాధ...స్థల, ప్రాధ=ప్రాధురాలయిన, జయశ్రీ=జయలక్ష్మియొక్క,
కుచభర=పెద్దకుచములను, గాధపరీరంభ=గట్టిగాఁ గోఁగించుకొనుటయనెడి,
కేళి=ఆటయందు, కాతుక=వేడుకచేతను, సుఖ=సౌఖ్యముచేతను, సంరూఢ=
పుట్టిన, నవ=క్రొత్తవయన, పులకముకుళ=మొగ్గలవంటి గగుర్పాటు గలదియు
ప్ర్యాధ=వేడల్పయినదియు, అగుడరఃస్థల=పక్షిస్థలముగలవాఁడా, విలోచ...
నేత్రముల కానందము గొల్పుయాకారముగలవాఁడా, సంతతిమును జయలక్ష్మిః
పరించునున్నవాఁడనియు, వికాలమగు పక్షస్థలముగలవాఁడనియు నేత్రానంద
కరమైన యాకారముగలవాఁడనియు భావము.

మాలిని. అన్యులెడలధికన్యా శ ప్రాణనాథాంఘ్రిసీమా

సముదితనురగంగా శ సామృత్తిరి పదీపా

కమలభవపురంద్రీ శ కంఠనక్షత్రమాలా
సమధికమణిరోచి శ స్వచ్ఛలీలానులాపా.

202

టీ. అమృత...దీపా-అమృతజలధికన్యా=లక్ష్మీ దేవియొక్క, ప్రాణనాథ=ప్రియునియొక్క, అనంగా నారాయణునియొక్క, అంఘ్రినీమ=పాదతలమున, సముదిత=పుట్టిన, సురగంగా=గంగానదియొక్క, సామ్య=సాటికల, కీర్తి=యశస్సుచేత, ప్రదీపా=ప్రకాశించువాడా, కమల...లాపా-కమలభవపురంద్రీ=సరస్వతియొక్క, కంఠ=గళమందున్న, నక్షత్రమాలా=నక్షత్రమాలికయందలి, సమధిక=గొప్పయిన, మణి=ముత్యములయొక్క, రోచి=కాంతివలె, స్వచ్ఛ=నిర్మలమయిన, లీలా=విలాసములు గల, అనులాపా=వాక్కులుకలవాడా. అలం. ఉపమ. రూపకము.

ఇది శ్రీమత్కమలనాథపౌత్రీ మారయామాత్యపుత్ర సకలవిద్యాస

నాథ శ్రీనాథ ప్రణీతంబయిన శృంగారనైషధకావ్యంబునందు

స ప్త మా శ్వా స ము సమాప్తము.

శుభంభూయాత్.

శ్రీరస్తు.

శృంగారనైషధము

అష్టమాశ్వాసము.

ధామ రెడ్డివేమ .

త్వాధీశ్వరసచివసింగ శ నామాత్య దిశా

సాధశిఖరాగ్రకీలిత

సాధీయస్సప్తికకుంభ శ సన్నిభకీర్తి.

1

టీ. శ్రీధామ=లక్ష్మీకిషాసమైనవాఁడా, రెడ్డివేమత్వాధీశ్వరసచివ=రెడ్డికులజుఁ
డైనవేమధూపాలునకు మంత్రియగువాఁడా, సింగనామాత్య, దిశా...కీర్తి-
దిశా=దిక్కులనెడి, సాధ=మేడలయొక్క, శిఖరాగ్ర = శిఖరములకొనలందు,
కీలిత=అమర్పబడిన, సాధీయః=మిక్కిలిమేలయిన, స్సప్తికకుంభ=పటికపుకల
శముతో, సన్నిభ=సమానమయిన, కీర్తి=యశస్సుకలవాఁడా, అనఁగాఁ దిగం
తములవలెను వ్యాపించిన యశస్సుగల సింగనామాత్యా! అనిసంబోధనము. అల.
ఉపమ.

తా. స్పష్టము.

వ. అవధరింపుము.

2

మ. జయశీతాంకుకులావతంస! నిషధ శ స్వామీ! మహారాజ! య
వ్యయధైర్యాకర! నిద్రమేల్కొనుము! సంరథ్యావేళయే తెంచె

నీనయనాబ్జంబులకిచ్చుభవ్యశకునా శీనందైకకల్యాణముల్
శయనోత్థాయముభోజరాజతనయాశంపుల్లనేతాబ్జముల్.

టీ. శీతాంశుకులావతంస=చంద్రవంశజులగురాజులకు శిరోభూషణమువంటి
వాఁడా, నిషధస్వామి=నిషధదేశాధీశ్వరా, మహారాజ, అవ్యయధైర్యాకర=
నాశనములేనిధైర్యమునకు స్థానమగువాఁడా, జయ=సర్వోత్కర్షముతోపక్షం
పుము, సంధ్యావేళ=ప్రాతఃసంధ్యాసమయము, ఏతెంచె=వచ్చెను. నిద్ర=
నిద్రనుండి, మేల్కొనుము = తెలివితెచ్చుకొనుము, శయన+ఉత్థాయము=
పడుకనుండిలేచినంతనే-ఇటు ఉత్థాయ అనుచో 'ణముల్' తెలియునది. 'అపా
దానేపరీపాసాయాం' అను నూత్రముచే పరీషయందిటవచ్చినది. భోజరాజ...
వక్త్రంబునక—భోజరాజతనయా=దమయంతియొక్క, సంపుల్ల=వికసించి
నట్టి, నేతాబ్జముల్ = కనుదమ్ములు, భవ్య...కల్యాణముల్—భవ్య=ఉత్తమ
మయిన, శకున=శకునమువలనఁ గల్గిన, ఆనంద=సంతోషమనెడు, ఏక=ముఖ్య
మైన, కల్యాణముల్=మంగళములను, నీనయనాబ్జంబులకు = నేత్రపద్మము
లకు, ఇచ్చుకొ=ఓసంగుఁగాక, ప్రాతఃకాలమున నిద్రనుండి మేల్కొనఁగానే
ప్రియజనముఖమును జూడవలయునని శాస్త్రము. నీకు దమయంతికంటెఁ బ్రియ
మగు వస్తువులేదుకాన నీవు మేల్కొని యాదమయంతి ముఖమునే దర్శింపుము.
ప్రియతమమగు దమయంతి ముఖమును జూచుచు శయ్యనుండిలేచుట. శుభ
శకునమయి నీ కమితమగు మంగళములును నానందమును గల్గించుననిభావము
మఱియు 'పశ్చాచ్ఛయనం పూర్వముత్థానం' అని స్మృతి. అనఁగా భర్తకంటె
వెనుక నిద్రించి ముందుగా మేల్కొనుట. ఉత్తమురా లయినదమయం
నీకంటె ముందుగా మేల్కొనును. కాన జాగ్రదవస్థచేఁ దెలివిగాంచిన దశ
యంతి ముఖము నీకు దర్శింప నులభమైయుండును.

తా. ఓనలరాజా! నీవు సర్వోత్కర్షముచే వర్తింతువుగాక. సంధ్యాకా
మేలేంచెను. నిద్రనుండి మేల్కొనుము. ప్రియతమమగు దమయంతి మొగము
ముందుగాఁ జూచుటవలన నీకు మేల్కొంచు మంగళములను గల్గించు గా!

మ. వరుణప్రేయసియైనదిక్కుగదియనీన్వాంఛించుచుండరికా
పరిధానంబుగ్రమక్రమంబునఁబరిశ్రేణంశంబునొందించుచుం
దురునింగన్తోనియింద్రదిగ్వినితప్రత్యూషప్రసాదోదయ
స్ఫురణవ్యాజమునన్నిజాననమునంశబూనెంబ్రహ్మసద్యుతుల్.

టీ. ఇంద్రదిగ్వినిత=తూర్పుదిక్కునెడిస్త్రీ, వరుణప్రేయసి=వరుణదేవునకుఁ
బ్రియ్యయైనది, ఐనదిక్కు=అయినట్టిదిక్కును, అనఁగాఁ బడమరదిక్కు నను
ట, కదియన్=సమీపించుటకు-నాయక పక్షమున సంభోగించుటకు, చంద్రికా
పరిధానంబు=వెన్నెలయ నెడి కట్టుపుట్టమును-రెండవపక్షమున, వెన్నెలవలెఁ
దెల్లని పరిధానమును, క్రమక్రమంబునన్=క్రమక్రమముగా, పరిభ్రంశంబున్
=నాశనమును, రెండవపక్షమును అనురాగవశమున వస్త్రత్యాగమును, ఒందించు
చందురునిన్=పొందించునట్టి చంద్రుని, కన్తోని=మాచి, నిజాననమునన్=తన
ముఖమునందు, ప్రత్యూష...వ్యాజమునన్—ప్రత్యూష=ప్రాతఃకాలమందలి,
ప్రసాద=నైర్మల్యముయొక్క, ఉదయస్ఫురణ=ఉత్పత్తిప్రకాశమనెడి, వ్యాజ
మునన్=మిషచేత, ప్రహ్లాసద్యుతుల్=నవ్వుసంబంధియగు కాంతులు, పూనెన్
=భరించెను. ప్రాతఃకాలారంభమునఁ దూర్పుదిక్కు కాంతులచేఁ దెల్లగా
నుండెను. చంద్రుఁడు కాంతిహీనుడై పడమటిదిక్కును జేరియుండెను. కవి
యీసమయము నిట్లుగా విల్లించె ఇటఁ దూర్పుదిక్కు స్వీయ, పశ్చిమదిక్కు
పరకీయ, చంద్రుఁడు నాయకుఁడు ఇటఁ జంద్రుఁడు వరుణదిక్కునం దనురాగము
పూని, యనురాగాతిశయముచే విగతవసనుఁ డయి కాంతిను గదియు నాయ
కునివలెఁ జంద్రిక యనెడిపరిధానమును విడజూర్చుచు సమీపించెను. తన భర్త
యన్యకాంతపై ననురక్తిపూని రాగాతిశయముచే వస్త్రహీనుడై పోవుటను
శాచి పూర్వదిక్కాంత నవ్వెను. ఇంతియకాక నాయుం దనురక్తుడై యున్నం
కాలమును నభ్యుదయమునుపహించి కాంతిమంతుఁడై యుండినచంద్రుఁ డిప్పు
పరదిక్కాంతను జేరుట లోడనే కాంతి విహీనుఁ డయ్యెననియుఁ బూర్వ
కాంత నవ్వెనని భావము. ఈరీతి హసించిన పూర్వదిక్కాంత దరహాస
కాంతులవలెఁ బ్రత్యూషకాంతులు ప్రకాశించెననిభావము. ఓనలరాజా! తూర్పు

తెల్లవాఁతెను. చంద్రుఁ డరుణకిరణములచేఁ గాంతిహీనుఁ డై పడమట నస్తమించుచున్నాఁడు. కావున శీఘ్రముగా మేల్కొనుమని ఫలితార్థము. అలంసాపన్నావోత్పేక్ష, రూపకానుప్రాణితము.

తా. చంద్రుఁడు పశ్చిమకాంతతోఁ గ్రీడింపఁదలంచి చంద్రికయనెడి వస్త్రమును రాగాలిశయముచే దిగఁ జారుచు దాని సమీపించుచుండెను. ఇంద్రదిక్కాంత యదిచూచి ప్రాతఃకాల కాంతులనెడి నెపమున నవ్వసాగెను.

సీ. చంద్రదాతపంబులు శ సాంద్రక్షపాతమ

సహయుద్వలై పరిశ్రాంతిఁ బొందె

నతిదరిద్రాణదేహద్యుతిప్రాణమై

ప్రాణేయకిరణ బింబంబు వ్రాలె

నవరస్పరంబు లై శ యాకాశవీధికిఁ

గొన్నిభాస్కరకరాంశకురము లెగసె

నమహాతితరదీప్తి శ సంతంతఁ జుక్కలు

సంఖ్యావిధేయశేషంబు లయ్యెఁ

తే. గుముదకేదారముననుండి శ క్రొత్తవిరియు

కమలపండంబునకు వేడ్కఁ శ గాఁపునచ్చు

కొదమతుమ్మెదకడతెక్కఁ శ గునుచువెట్టె

నభినవంబైన వ్రథమ శ సంధ్యాగమంబు.

5

టీ. చంద్రాతపంబులు = వెన్నెలలు, సాంద్ర...యుద్వలై — సాంద్ర = దట్టములయున, క్షపా = రాత్రియందలి, తమః = చీకట్లతో, సహయుద్వలై = కూడఁబోరాడినవై, పరిశ్రాంతిక్ = విశ్రాంతిని, పొందెను. చంద్రకాంతులు = చీకట్లతోఁ బోరాడి వానిఁ దతిమి తామును యుద్ధరంగంబును విడిచి విశ్రాంతిని పొందెనని యర్థము. ప్రకృతమున యుద్ధభూమి సదృశమగు శోదనీకుహరమునఁ జీఁకట్లుగాని వెన్నెలలుగాని లేవని ఫలితార్థము. అతి...ప్రాణమై — అతిదరిద్రాణ = మిక్కిలి క్షీణత్వమును బొందిన, దేహద్యుతి = దేహకాంతియనెడి, ప్రాణ

మై=సత్తువకలదై, ప్రారేయకిరణబింబంబు = చంద్రమండలము, ప్రారే =
ఓరగిపోయెను. అరుణకాంతి సంతానముచే విగతకాంతియై చంద్రుండు పడ
మట ప్రాలిపడియుండెనని భావము. కొన్ని భాస్కరకరాంకురములు=కొన్ని
సూర్య కిరణములు, అపరస్పరంబులై=అవిచ్ఛిన్నములై, ఆకాశ వీధికిఁ=గగన
మార్గమునకు, ఎగసెక్=ఎగిరివ్యాపించెను, అమహాతితరదీప్తిఁ=మిక్కిలి సూక్ష్మ
మగుకాంతిచే, అంతంతఁ=అచ్చటచ్చట, చుక్కలు, సంఖ్యావిధేయకేవం
బులు=రెక్కింపఁదగినంత మిగులు కలవి, అయ్యె, అనఁగా చుక్కలు చాలవ
ఱకు మఱుగఁగఱు మిగిలినవి రెక్కింపఁగూడునట్లు కొన్నిమాత్రమే కనఁబడు
చుండె ననుట. అభినవంబు = క్రొత్తదయినది, విసప్రథమసంధ్యాగమంబు=
అయినట్టి ప్రాతస్సంధ్యారాగము, కుముదకేదారముననుండి=కలువమడినుండి,
క్రొత్త=నూతనముగా, విరియు కమలమండంబునకుఁ=వికసించెడి పద్మసమూ
హములకు, వేడ్కఁ=వేడుకతో, కాంపువచ్చు కొదమతుమ్మెదకడతొక్కఁ=
కాంపురమువచ్చెడి తుమ్మెదకొదమలయొక్కతొక్కకొనను, కుసుమవెల్చె=కు
సుంభవర్ణముగలవానిగాఁ జేసెను-అనఁగా సంధ్యాసంబంధియగు నెఱ్ఱఁ దనము
గలవానిగాఁ జేయుచుండెను.

తా. రాత్రియందు దట్టములై వ్యాపించిన చీకట్లను దొలగించిన వెన్నెల
లు నశించెను. చంద్రుండు కాంతిహీనుడై పడమట ప్రాలెను. సూర్యకాంతు
లాకసమునఁ బ్రకాశింపజూచె; రాత్రియందు నధికకాంతులుగల చుక్కలు
చాలమతీగి రెక్కింపఁగూడినట్లు కొన్నిమాత్రము మిగిలియున్నవి. సంధ్యారా
గకాంతులు కుసుమవనములనుండి యప్పడే వికసించుచున్న పద్మవనములకు
వచ్చుచున్న తుమ్మెదల కొనతొక్కలకుఁ గుసుంబారంగు వేయుచుండెను.

క. కరవాడినూదిశుదమొన

నర దఱువంబుజిన ముత్త్రీయంబునుబోలె

గరమొప్పె రజనికరిణీ

కరవమధువుహిమము కుశశీఖాశిఖరమునన్.

టీ. రజని...వమధువు—రజనికరిణీ = రాత్రిఅనాడి ఆడువీనుగయొక్క, కర=తోండముయొక్క, వమధువు=తుంపరయగు, హిమయు=మంచు, కుశశిఖా శిఖరమున=దర్భచిగుళ్లయొక్క కొనయందు, కరవాడినూదితుదమొన= మిక్కిలివాడియైన సూదియొక్క మొనచేతను, అరదఱుసంబడిన ముత్తియంబునుబోలె=సగములొలువబడిన ముత్తియమువలె, కరమొప్పె=మిక్కిలి ప్రకాశించెను. మత్స్యములకు రంధ్రములు లోలుచుటకుగా శిల్పిలు సూదిమొన మత్స్యమును గ్రుచ్చుదురు. దర్భకొనలందున్న మంచుబిందువల్లై ప్రకాశించు చున్నదని భావము. అలం. ఉపమ.

మ. దివిషద్దంపతితల్ప మైనగగనోద్దేశంబునం దారకా నివహంబులకుసుమస్రగంశములుగా శ నిర్వాణకాంతిచ్చటా నవతూలప్రకరోదరంభరినిశా శ నాథుండు గండోపధా నవిధాలీల వహించె నత్తటి నఖింజంబై నబింబంబుతోన్.

టీ. అత్తటి=ఆప్రాతఃకాలసమయమున, దివిషద్దంపతితల్పము=దేవతా మిథునములకు పానుపు, ఐనగగనోద్దేశంబున=అయినట్టి యాకాశప్రదేశము నందు, తారకానివహంబుల=నక్షత్రములసమూహములు, కుసుమస్రగంశములు గా=పుష్పమాలికయొక్క తునియలగుచుండగా, నిర్వాణ...భరి—నిర్వాణ=శాంతించిన, కాంతిచ్చటా=కాంతిసమూహములనెడి, నవతూలప్రకర=క్రొత్తదూదిగుంపు చే, ఉదరింభరి=కడుపునిండించుకొన్నవాడగు,నిశానాథుండు=చంద్రుడు, అఖంజంబు=పూర్ణమైన, బింబంబుతో=మండలముతో, గండోపధానవిధాలీల=చెక్కిటిబిల్లతలగడయొక్క విలాసమును, వహించె=ధరించెను. గగనతల్పము దేవతాద్వంద్వములు శయనించెడి పానుపువలెను నక్షత్రములు సురతసమృద్ధమువలనఁ దెగిపడిన పుష్పమాలికల పువ్వులవలెను, చంద్రుడు వర్తులమయిన దూదితలగడవలెను బ్రకాశించెనని భావము. అలం. నిదర్శన.

తా. ఆప్రాతఃకాలసమయమున దేవతామిథునములకు శయ్యయైన గగనతలమందు నక్షత్రములు సురతమందుఁ దెగిపడిన పుష్పములవలె నొప్పుచుండగా,

కాంతి సమాహములనెడి దూదిని గర్భమునఁ దాల్చిన చంద్రుని పూర్ణబింబము దలగడవలెఁ బ్రకాశించెను. అలం. రూపకము.

శా. శైవ్రనంపాతమై యిన్నభంబుననీసహస్రాంశుండువై చెంగర
శ్యేనవ్రాతము నంధకారబలిభుక్త్యేణ జిఘాంసారతిఁ
దానం జంద్రుఁడు పశ్చిమాశకు శశిత్రాణార్థమై యేగెను
డ్డినబయ్యెను నుడువజంబు పరిపాటిం బారు వాలోయనన్.8

టీ. సహస్రాంశుండు = సూర్యుఁడు, శైవ్రనంపాతమై = డేగవేటతో,
అంధకార...రతిన్ - అంధకార = చీకటియనెడి, బలిభుక్త = కాకులయొక్క,
శ్రేణీ = పంక్తులయొక్క, జిఘాంసా = వంపుటయందలి, రతి = ఆసక్తిచే, స
భంబున్ = ఆకాశమునందు, కరశ్యేనవ్రాతము = కిరణములనెడి డేగల
సమాహమును, వైచే = వదలెను. వేటకాండ్రు పక్షులనుబట్టి చంపునిమిత్తము
పెంపుడు డేగలను విడుతురు. అట్లే సూర్యుఁడు చీకటియను కాకులనుజంపు
టకై తన కిరణములనెడి డేగలను విడిచెను. కాన యిప్పుడు సూర్యుఁడు డేగ
లతో వేటాడుచున్నాడని భావము. దాన్ = ఆ డేగలతో వేటాడుచుండుట
చేతనే, చంద్రుఁడు, శశిత్రాణార్థమై = తనయొద్దనున్న చెవులపిల్లిని రక్షించు
నిమిత్తము, పశ్చిమాశకున్ = పడమటకు, ఏగెన్ = పోయెను, ఉడువజంబు =
నక్షత్రసమాహము, పరిపాటిన్ = క్రమముగా, పారువాలోయన్ = పారువా
పిట్టలేమో యనునట్లు, ఉడ్డినంబు, అయ్యెన్ = ఎగిరి యదృశ్యమయ్యెను. డేగ
వేట ప్రారంభమయినదన్న సమాచారము తెలియగానే చంద్రుఁడు తనశశ
మును దక్కించుకొనుటకుఁ బట్టెను. నక్షత్రములు పార్శ్వలో యన్నట్లు
పాటిపోయె. సూర్యకిరణము లాకాశమునఁ బ్రసరించునప్పటికిఁ జీకట్లు
నశించెను. చంద్రుఁడు పడమటికేగెను. చుక్క లదృశ్యమాయెను. వేగముగా
మేల్కొనుమని ఫలితార్థము. అలం. రూపకము. ఉత్పేక్ష.

తా. సూర్యుఁడు చీకట్లనెడి కాకులను జంపనెంచి, తనకరము లనెడి డేగ
లను నాకాశమున విడిచెను. కావుననే చంద్రుఁడు తనశశమును రక్షించుకొనఁ

బడమటకుఁ బర్విడుచున్నాఁడు. చుక్కలు పావురాలో యనునట్లు పర్విడి యదృశ్యమయ్యె.

క. లఘుగతి ననూరుసారధి

విఘటితతిమిరుఁ డయి వీఁడే శి విచ్చేసె దివి

మఘవపురప్రాసాద

[పఘాణకోణాంగణము లుపపన్నుంబులుగాన్.

9

టీ. అనూరుసారధి=అనూరుడే సారధిగాగలవాఁడు, అనఁగా సూర్యుఁ డనుట, లఘుగతి=సులభ గమనముచే, విఘటితతిమిరుఁడయి=చీకట్లను దఱిమినవాఁడై, మఘవ... గణములు - మఘవ=ఇంద్రునియొక్క, పురప్రా సాద=పురమందున్న వైజయంతమనెడి మేడయొక్క, ప్రఘాణ=తలవాకిటి వైపున్న చిన్న గదులయొక్క, కోణ=మూలనున్న, అంగణములు=వాకిళ్లు, ఉపన్నుములుగాన్=సమీపాశ్రయము లగుచుండఁగా, వీఁడే=ఇదిగో, దివిన్= ఆకాశమందు, విచ్చేసెన్=వెడలివచ్చెను. సూర్యుఁడు త్వరితగమనముచే వచ్చు చు, శీకట్లఁ దఱుముచు నింద్రప్రాసాదమునకుఁ దగ్గఱగా నున్నవాకిళ్లను దఱియి వచ్చుచున్నాఁడని భావము. అనఁగా సూర్యుఁ డాకాశమును గొంత యతిక్రమించెను గాన మేల్కొనుమని ఫలితార్థము.

తా. సూర్యుఁడు చీకట్లను దఱిమినవాఁడయి నింద్రప్రాసాదమునకు దగ్గఱనున్న వాకిళ్లను దఱియి నిదిగో వచ్చుచున్నాఁడు.

చ. గ్రహములు నిర్జరీసురతశీకాల విసూత్రితహార రత్న సం

గ్రహములు మేఘవీధియను శి కాతుక మందిర చత్వరంబునన్

బహుకరమార్జనావిధిప్రభాత ముఖంబునఁ బాయఁదట్టె ని
ష్టహహ! భుజివ్యవ్రానియతిశయంతక యారసిచూడవచ్చినన్.

టీ. మేఘ...రంబునన్ = అకాశమనెడి శరీమందిరముయొక్క వాకిటి యందు, నిర్జరీ...గ్రహములు - నిర్జరీ=దేవతాస్త్రీలయొక్క, సురతకాల=రతిన మయమున, విసూత్రిత=తెగిపోయినవగు, హార=గురులలోని, గ్రహములు=నక్ష

త్రములు, ఇట్ల గ్రహపదమునకు నక్షత్రార్థము లక్షింపవలెను. రత్న=రత్నముల యొక్క, సంగ్రహములు=సముదాయములు, వానిని, బహుకర...విధి - బహుకర=సూర్యుడనెడి, కల్లముతుడుచువానియొక్క, మార్జనావిధి=తుడుచుట యనెడి, క్రియ, ప్రభాతముఖంబున=ప్రాతఃకాలమునందు, పామరదట్టె=తుడిచివై చెరు, అహహ, అరసి, చూడక, వచ్చిన=బాగుగా నాలోచింపఁగా, నియతి=అదృష్టము. భుజివ్యవో = పరిచారిక కాబోలును, అంతక=అదియే సత్యము కావచ్చును. ఆకాశము కేళీమందిరము. దేవతల సురతకాలమందుఁ దెగిపోయిన హారములలోని ముత్యములే యీనక్షత్రములు. వానిని, నియతి యనెడిపరిచారిక సూర్యుడనెడి యూడ్చువానిగొని తుడిచి వేయుచున్నది. గృహమాలిన్యమును దాసి తుడిచివేయుచున్నట్లు నియతియు నట్లచేయుచున్నదని భావము. సూర్యుఁ డుదయించెననియు, నక్షత్రము లదృశ్యమయ్యెననియు భావము.

తా. స్పష్టము.

సీ. అమ్మాయశాఖాసరేహస్ర వివర్తంబు
 లుడురాజకల్యాణ శ హోమవహ్నా
 లాకాశహర్త్యాగ్ర శ హస్తదీపంబులు
 ప్రాలేయజలరాశి శ బాడబములు
 చక్రవాకమనో విశళత్యావధంబులు
 దళదిశీకుంకుమ శ స్థానకములు
 రాజమండలకాంతి శ రాజయత్న్యము లంధ
 కారవేదండకంఠీరవములు

తే. పద్మవన నిర్ణిబంధన శ బాంధవములు
 కైరవాకర సమ్మోహ శ కారణములు
 సవిత్తమణిపావకేంధన శ సామిధేను
 లెగసె నుదయాద్రియవుల శ నీరెండకొనలు.

టీ. అమ్మయ...వివర్తంబులు - అమ్మయ=వేదములందుఁ గల, కాళా
సహస్ర=తైత్తిరీయాదులగు వేయికాఖలయొక్క, వివర్తంబులు=రూపాంతర
ములు. అనఁగా సూర్యుని వేయికిరణములును, వేదకాళా రూపములే యని
భావము. ఉడురాజ...పహ్నులు - ఉడురాజ=చంద్రునియొక్క, కల్యాణ=
వివాహ మహోత్సవమందలి, హోమపహ్నులు=హోమాగ్ని హోత్రములు,
ఆకాశ...దీపంబులు=ఆకాశ మనెడి మేడకొనయందుఁ బట్టికొన్న కాగ
డలు, ప్రాలేయజలరాశి బాడబహులు=మంచనెడి సముద్రమునకు, బడబాగ్ని
వంటివి. అనఁగా సూర్యకిరణములు, సముద్రజలమును హరించు బడబాగ్నివలె,
మంచును హరించుచున్నవని భావము. చక్రవాక మనోవిశ్లేష్యవర్ణంబులు=
చక్రవాక పక్షులయొక్క మనస్సులకు విశల్యయనెడి అనఁగా మనస్సుననాటిన
బాణపుటలుగును దీసివైచునట్టి యోషధివంటిది. అనఁగాఁ జక్రవాకములు
రాత్రులందు విరహశల్యము నొంది ప్రాతఃకాలమున నది వీడిగలియుట సహ
జము. దశదిశీ కుంకుమసాసకములు = పదిదిక్కులందును గుంకుమ నుంచు
చున్నవి. అనఁగాఁ బ్రాతఃకాల సూర్యకిరణము లెఱ్ఱిగానుండును. కాన
యవి దిక్కులందు వ్యాపించినప్పుడు కుంకుమపుపూతవలెఁ దనరారుచున్నవి.
రాజమండలకాంతి రాజయత్నంబులు =చంద్రమండల కాంతికి క్షయరోగ
ములవంటివి. క్షయరోగ మనివార్యమై క్షయమును బొందించునట్లు సూర్య
కిరణములు చంద్రకాంతిని నశింపఁజేయు చున్నవనుట. అంధకార
వేదండ కంఠీరవములు=చీక ట్లనెడి యేనుఁగులకు సింహములవంటివి, పద్మ
...బాంధవములు- పద్మవన=కమలవనములకు, నిర్ణిబంధన=అకారణములయిన,
బాంధవములు=చుట్టములు, కైరవాకర...కారణములు = కలువతోఁటలకు
మూర్ఛగల్గింప హేతువులు, సవిత్వ...సామిధేనులు - సవిత్వమణి=సూర్య
కాంత మణులందు, పాఐక=అగ్నిని, ఇంధన=ప్రజ్వలింపఁజేయు, సామిధే
నులు=ధాయకవంటివి. ధాయకయనఁగా యాగమం దగ్నినిఁ బ్రజ్వలింపఁ
జేయు బుట్కులు. అబుట్కు లగ్నిని బ్రజ్వలింపఁజేసినట్లు సూర్యకిరణ
ములు సూర్యకాంతములం దగ్నిని బ్రజ్వలింపఁ జేయుచున్నవని భావము. ఉద

యాద్రీయపుల=పాడుపు కొండమీది భాగములందు, ఈరెండకొనలు, ఎగ నెక్=వ్యాపించెను. అలం. రూపకము.

తా. బాలసూర్య కిరణములు, సహస్రవేదకాఖల రూపములఁ దాల్చుచు, జన్మదుని వివాహమందలి యగ్నై, యాకాశ సాధాగ్రమందలి కరదీపిక లవలె దనర్చుచు, బడబాగ్ని సముద్రమునువలె మంచును తోరించుచు, విశ ల్యేషధివలె జక్కవల విరహశల్యమును బుచ్చుచు, బదిదిక్కులందుఁ గుంకుమను వెదఁజల్లుచు, చంద్రునికాంతి తోరించుచు, సింహము లేనుంగుల వలె జీఁకట్టనడఁగించుచు, బద్ధవనముల వికసింపజేయుచు, గలువలముకుళిం పఁజేయుచు, ధాయయనెడి ఋక్కు లగ్నినివలె సూర్యకాంత మణులందు వహ్నిని బ్రజ్వలింపఁజేయుచు, నుదయాద్రీని దాఁటి వ్యాపించెను.

క. పసిపాప యెండకొనలును

మనమనకని యిరులుఁ గలిసి శ్రీ మనమలరించెన్

దెసలనలుగడలఁ గుంజా

విసరంబుల సరులు వ్రేల శ్రీ విడిచినభంగిన్.

12

టీ. పసిపాప యెండకొనలును= బాల సూర్యకాంతులును, మనమనకని యిరులు=మనక మనకమనెడి చీకట్లును, కలిసి, దెసలు, నలుగడలన్=దిక్కు లందంతటను, గుంజావిసరంబుల సరులు=గురి వెందగింజలు గూర్చినదండలు, వ్రేలవిడిచిన భంగిన్=వ్రేలాడ వైచినట్లుగా, మనము, అలరించెన్=సంత సింపఁజేసెను. గురిగింజ మిక్కిలి యెఱుపును నడుగునఁ గొంతనలుపును గలిగి యుండును. ఎండ యెక్కువగను జీఁకట్లు తక్కువగను నుండెనని గుంజాసా మ్యముచే న్నంజితము.

తా. ఎఱ్ఱని సూర్యకిరణములును, నల్లచీకట్లును గలిసినప్పుడు గురివెంద గింజల దండలు నలుదిక్కులు వైచినట్లుండెను. అలం. ఉత్పేక్ష.

సీ. నముచిసూదనువీటి శ్రీ నడువీధిచక్కికి

నింతకునేతెంచు శ్రీ నినునితేచు

కట్టుపకాసులై శి గగనాంగణంబున
 మందేహు లింతకు శి మాఱుకొందు
 స్రవియించు నింతకుఁ శి బ్రథమాద్రిచఱులలో
 నూష్ణసోఁకి శిలాజ తూత్కరములు
 ప్రీతి నింతకు నేఁగుఁ శి బిచ్చుకుంటుకు మ్రొక్క
 వినుతసౌభ్రాత్రుండు శి వినతపట్టి

తే. మేలుకొనఁగ దె రాజన్య శి మినలత్తు
 కాలకంఠ సమర్చనా శి కాలమయ్యె
 విశ్వ విశ్వంభరాభార శి విధృతీదక్ష
 దీర్ఘ తరనేత్ర నిషధధాత్రితీకళిత్ర.

13

టీ. ఇంతకుఁ = ఈపాటికి, ఇనుసతేరు = సూర్యుని రథము, ననుచి...చిక్కి
 క్కొననుచినుదను = ఇంద్రునియొక్క, వీటినిదనుదీచి చిక్కికొఁ = పురమం
 దున్న వీధిమధ్యమునకు, ఏతెంచుకొ = వచ్చును. ఇంతకుఁ = ఈపాటికి, గగ
 నాంగణంబునకొ = ఆకాశమనెడి చత్వరమందు, కట్టుపకాసులై = మిక్కిలి
 పస్తుపడి యున్నవారై, మందేహులు = మందేహులనెడి రక్కసులు, మాఱుకొం
 ద్రు = ఎదిరింతురు. మందేహులనెడి రక్కసులు సూర్యునితో మార్కొం
 దురనియు విఘ్న లాసంగిన యర్ఘ్యప్రదానమువలన నశింతురనియుఁ బ్రసిద్ధి.
 ఇంతకుఁ = ఈపాటికి, ప్రథమాద్రి చఱులలోకొ = పాడుపుకొండ లోపలలో,
 శిలాజతూత్కరములు = శిలాజిత్తుల సమూహములు, ఊష్ణసోఁకి = నెట్టతగిలి,
 స్రవియించుకొ = కరిఁగుచుండును. ఇంతకుఁ = ఈపాటికి, ప్రీతికొ = ప్రేమతో,
 వినుతసౌభ్రాత్రుండు = నుతింపఁబడుచున్న మంచిసోదరభాషముగల, వినతపట్టి =
 గరుత్మంతుఁడు, పిచ్చుకుంటుకుకొ = అచూరునకు, మ్రొక్కకొ, ఏఁగుకొ = నమ
 స్కరింపఁబోవును. రాజన్య మినలత్తు = ఓరాజమన్న ఘండా, కాలకంఠ సమర్చ
 నాకాలము = ఈశ్వరునిఁ బూజించునట్టి కాలము, అయ్యెకొ = సమీపించెను.
 విశ్వ...దక్ష - విశ్వ = సమస్తమైన, విశ్వంభరా = భూమియొక్క, భార = బరు

వును, విధృతి=భరించుటయందు, దక్ష=నేర్పుగలవాడా, దీర్ఘతరనేత్ర = మిక్కిలి నిడువలయిన నేత్రములు గలవాడా, నిషధధాత్రీకశత్ర=నలరాజా, మేలుకొనఁగ దె=మేలుకొనుమా ?

తా. ఓనలరాజా! ఈపాటికి సూర్యనిరథము స్వర్గపురములో వీధిమధ్యము నకు వచ్చియుండును. ఈపాటికి మండేహులనెడి రక్కసు లాకలితో సూర్య నిపైఁ గవయుచుండురు. ఈపాటి కుదయాద్రి గుహలలో సూర్యతాపమునకు శిలాజిత్తు కరఁగుచుండును. ఈపాటి కనూరునకు నమస్కరింపఁ బ్రేమతో గరు డుండు పోవుచుండును. దీర్ఘములయిన నేత్రములు గలవాడా, సమస్త భూభారమును వహించినయోనిషధరాజా, శివపూజాసమయ మేతెంచెను. ఇఁక నిద్రనుండి మేల్కొనుము.

వ. మఱియుం దిమిర విరహపాండూయమాన దిజ్జుండలంబును, విచేయ తారకంబును, దరిద్రాణ ప్రాణ రోహిణీరమణ బింబ చుంబ్యమాన చరమాచల శిఖరభాగంబును, శిశిర సలిలక్షో దకుక్షింభరి క్షీరకంఠ రవిమయూఖంబును, గుముద కేదార నిద్రానుఖ నిదానంబును, నిశావిరహ విహ్వల చక్రాహ్వయ విహంగమ స్త్రీపుంస హృదయ బృంహితాహ్లాదంబును, గువ లయినీకుక్షి భూణాయమాన మదను ప్త బంభరంబును, లవ ణస్య దాపవాహ్యహయ విలేహ్యమాన మాణిమంధ శిలా శకలంబును, సంధ్యామకాన వ్రతపరాయణ విశిష్టాధ్యేతృజన విహితాధ్యయన విరామంబును, బ్రహ్మణాభి మంత్రి తా ర్ఘ్యంజలి జల వజ్రఘారావి దారిత మండేహ దేహంబును, నై య త్తటిం, గ్రోత్రవిరియు నెత్త మ్మి విరుల కేసరంబుల వాసనలు గ్రోలి మత్తిల్లి యుల్లాసంబునం దూలియాడు కొదమతుమ్మెద కదుపులు ఘుస్మణ నూమన శ్శ్శేణీశోణంబగు పొడుపుసంజ కెం

జాయయుఁ గలయబెరసి గురివెదపేరుల యందంబు వహించుటయును, గుళ కిసలయంబులమీఁదం బ్రాలేయాంభుకణ క్రమసంభృతంబులై రజనియను పిషియేనుఁగు పూత్కారంబు సేసి యుమిసినం జలికిన కరవమధుశీకరంబులంబోని యుదక బిందుసందోహంబులు సుషిర కరణ నిపుణకర నిశాతాయస సూచీశలాకాశిభాంకురసంకరంబునం గరమ్ముహత్తిన ముత్త్రయంబుల ననుకరించుటయు, వికస్తితైకదళంబులగు కుశేళయ కోరకంబులచేతం గమలాకరంబులు మిహిర కిరణాభోగ భోజనార్థంబు సంధ్యారాగాంబువుంజేత మొదల నాపోశనం బెత్తు భావంబు భజియించుటయు, జాలుకిత తమస్సింధు పూరంబులగు బిసినీశాంధపుని కరంబులవలన రంధ్రస్రుతంబులగు సంధకార బిందుసందోహంబు లిందిరి వ్యాజంబున సంభోజవనంబులలోనం దొరఁగి విస్మయకర మధుస్రోతః కచ్చద్వయీ పరిసరంబులం బంకశంకావహం బగుటయు, దటరుహతరునికాయ నిష్కుహ క్రీడానీడంబుల నిద్రించి మేల్కొంచి కలగొనం బలుకు పులుఁగుల యెలుంగుల కోలాహలంబులచేతనుంబోలె బ్రత్యుద్బృద్ధంబులగు సరోజాతంబులలో మధువ్రతవ్రాతంబులు, వధూవదన లబ్ధ మధురాధర సుధాపానంబుతోడ సాధు విధీయమానంబులైన మధుసాన మహోత్సవంబులం బ్రవర్తిల్లుటయును, గాఢ తమస్తమాల గహనభంగ మాతంగంబులుం గనదనఘ కనక రేణుత్రస రేణువిసర పిశంగంబులునగు పతంగ కిరణ శృంగంబులు భవనవలభి జాలంబులందూటి, భ్రమదణుగణాక్రాంతంబులై కుంద పరిభ్రమణ

భ్రాంతి నాపాదించుటయు, విభాతలక్ష్మీవిలాసంబు విశ్వ
నయనోత్సవం బయ్యె వెండియు. 14

టీ. మఱియు, తిమిర...మండలంబును-తిమిర=చీకట్లయొక్క, విరహ=లేకపోవుటచేత, పాండూయమాన=తెల్లనివగు, దిష్టండలంబును=దిక్స్వరమాహు గలదియును, విచేయతారకంబును=వెదకఁదగిన నక్షత్రములు గలదియు, దరిద్రాణ...భాగంబును - దరిద్రాణ = క్షీణతనొందిన, ప్రాణ=ప్రాణతుల్యమగు కాంతిగల, రోహిణీరమణ బింబ=చంద్రబింబముచే, చుంబ్యమాన=తాఁకఁబడుచున్న, చరమాచల=పడమట కొండయొక్క, శిఖరిభాగంబును=శిఖరిప్రదేశముకలదియు, శిశిర...మయాఖంబును - శిశిరసలిల = మంచునీటియొక్క, త్నోద=లేశములను, కుక్షింభరి=మింగినట్టి, అనఁగా నపహరించినట్టి యని భావము. క్షీరకంతరవి మయాఖంబును = బాలసూర్య కాంతులు గలదియు, కుముద...నిదానంబును - కుముదకేదార=కలువ వనములకు, నిద్రాసుఖ=నిద్రాసౌఖ్యమునకు, నిదానంబును = మూలమయినదియు, ప్రాతఃకాల మగుటచేఁగుముదంబులు ముకుళించుచున్నవని భావము. నిశా...హ్లాదంబును-నిశావిరహ=రాత్రియందలి యెడఁబాటుచే, విహ్వల=వివశములయిన, చక్రాహ్వయ విహంగమ=చక్రవాక పక్షులయొక్క, స్త్రీపుంస=మిగునములయొక్క, హృదయ=మనస్సులందు, బృంహిత=వర్ధింపఁబడిన, ఆహ్లాదంబును=సంతసము గలదియు, రాత్రి వియోగమునొందిన చక్రవాకములఁ గలుపునట్టిది కాన యాసమయము వాని కాహ్లాదకర మగుచున్నదని భావము. కువలయునీ=కలువతీఁగయొక్క, కుక్షి=గర్భమునకు, భూకాయమాన = గర్భస్థ జంతువులుగాఁ జేయఁబడినవియు, మద=మత్తుచే, సుప్త=నిద్రించినవియునగు, బంభరంబు=తుమ్మెదలు కలదియు, అనఁగా దుమ్మెదలు కలువలందలి మకరండమును ద్రావఁబోయి మత్తుగఁ ద్రావి వానియందు నిద్రించెను. అంత సూర్యరశ్మిచే నవి ముకుళితము లయ్యెను. అష్టాదాతుమ్మెదలు కువలయలత గర్భమఁ దున్న జంతువులవలెఁ దనరారుచున్నవని భావము. లణాస్యత్=ఉష్ణతినఁగఁబడుచున్న, ఔపవాహ్య=రాజవాహనములైన, హయ=గుఱ్ఱములచేత, విలేహ.

మాన=నాక(బడుచున్న, మాణిమంథశిలాశకలంబును=నైంధవలవణపు గండ్ల
 తునుకలుగలదియు, ఇందుష్పతునియులు గుఱ్ఱములకు వేకువనుబెట్టుట ప్రకటము.
 సంధ్యా...విరామంబును - సంధ్యా = సంధ్యాకాలమందు, మానవ్రత=మా
 నవ్రత మవలంబింప, పరాయణ=ఆసక్తులయినట్టియు, విశిష్ట=శిష్టులయినట్టియు
 నగు, అధ్యేతృజన=అధ్యయనము చేయువారిచే, విహిత=చేయబడుచున్న,
 అధ్యయన విరామంబు=అధ్యయనముయొక్క యవసానము గలదియు, తెల్ల
 వాఱుజామున లేచి వేదాధ్యయనము చేసే సంధ్యాసమయ కృత్యములను నెఱవే
 రుకొనుటకుగా నాసమయమందు నధ్యయనము మానుచున్నారని భావము.
 బ్రాహ్మణ...దేహంబును-బ్రాహ్మణ=విప్రులచే,అభిమంత్రిత=మంత్రంపఁబడిన,
 అర్హ్యంజలిజల=అర్హ్యప్రదానజలములనెడి, వజ్రధారా=వజ్రాయుధపుటంచుచే
 త,విదారిత=చెక్కలుచేయఁబడిన,నందేహ=మందేహరాక్షసులయొక్క,దేహం
 బును=దేహములుగలదియు-ఆసమయమందే బ్రాహ్మణులొసఁగినయర్హ్యమువలన
 మందేహ రాక్షసులు దేహములను విడుచుచున్నారనిభావము. అయి,అత్తిణి=
 ఆప్రాతఃకాలంబున, క్రొత్తవిరియు=నూతనముగా వికసించుచున్న, నెత్తమ్మి
 విరుల కేసరంబులవాసనలు = మనోహరములగు తామరపూవులయొక్క,
 కింజల్కముల పరిమళములను, క్రోలి = అనుభవించి, మత్తిలి = మదించి,
 ఉల్లాసంబున = సంతసముచే, హూలియాడు=ఎగిరిపడెడి, కొదమతుమ్మెద
 కదుపులును,ఘుస్మణుమన శ్రేణీశోణంబు=కుంకుమపువ్వు పరుసవలె నెఱ్ఱినిది,
 అగుపొడుపుసంజకెంజాయయు=అగున యువయకాల సంధ్యారాగమును,కల
 యొ టెరసి=కలియఁగూడికొని, గురివెంద పేరులయందంబు = గురివెందగింజల
 పేరులయొక్కరీతిని,వహించుటయును=తాల్చుటచేతను,కుశకిసలయంబులమీఁ
 ద=దర్భకొనలపయిని, ప్రాలేయా...సంభృతంబునై-ప్రాలేయాంభఃకణ=
 మంచుబిందువులయొక్క, క్రమ=వరుసచే,సంభృతంబులు= సంపాదితములై,
 రజనియును పిడియేనుగు=రాత్రియనెడి అఁడేనుగు, పూతకారంబు, చేసి,
 పూరించి, ఉమిసిన=ఉమియఁగా, చిలికిన కరవమధుశీకరంబులంబోని=విడఁ
 జల్లినతుండమందలి, మదబిందువులవంటి, యుదకబిందు సందోహములు, సుషి

రకరణ నిపుణ=బెజ్జవేయుటయందు సేర్పగలవాని, కర=చేతియందలి, నిశా
 త...కురంబులకొ — నిశాత = వాడియైన, ఆయన సూచీశలాక = ఇనుప
 సూదులమొక్క, శిఖాంకురంబులకొ = కొట్టకొనలందు, కరము=మిక్కిలి,
 హస్తినముత్తయంబులకొ=అంటియున్న ముత్యములను, అనుకరించుటయును=
 విడంబించుటచేతను, అనఁగా రాత్రియందు మంచ వర్షించును. కాన నా
 మంచుబిందువులు దర్భవళములపై బడఁగా నాబరువుచే నవివంగును. అట్లు
 వంగుటవలన పైనున్నమంచంతయు గ్రమంబుగా జాతి కొనలకుఁజేరి బిందు
 రూపముదాల్చి యటవేలాడును. అట్లున్నమంచుబిందువులు దొలచుటకై సూ
 చికాగ్రములగుచ్చిన ముత్తెములవలె నున్నవని భావము. మఱియు నాయుదక
 బిందువులు రాత్రియనెడియేనుఁగుపూత్యురించి యుమిసిన మదజలబిందువులవలె
 దనరారుచున్న వని భావము. వికస్మితక దళంబులు=వికసించినట్టి యొక దళ
 ముగలది ఆగు, కుశేశయకొరకంబులచేతకొ=అయినట్టి తామర మొగ్గలచేత,
 కమలాకరంబులు=తామరకొలఁకులు, మిహిర...నార్థంబు—మిహిర=సూర్యుని
 యొక్క, కిరణాభంగ=కిరణసమాహమును, భోజనార్థంబు=తినుటకొఱకు, సం
 ధ్యారాగ+అంబువుకొ=సంజ కెంజాయ అనెడినీటిని, చేతకొ=తనచేతియందు,
 మొదలకొ=భోజనమునకు ముందు, ఆపోశనంబు ఎత్తుభావంబు=ఆపోశనము
 ను బుచ్చుకొన్నరీతిని, భజించుటయుకొ=అవలంబించుటచేతను, అప్పుడే
 యుదయమగుటచే నొక దళము మాత్రమే వికసించిన కొరకములుగల తామ
 రల కొలఁకులు మిహిరకిరణములను భుజించుటకుముందుగ సంజకెంజాయ యను
 జలము నాపోశన మెత్తుచున్నట్లున్నవని యర్థము. ఇట్ల తామర మొగ్గలు చేతు
 లుగాను, ఒంటిలేకు పుడిసిలిగాను, సంజకెంజాయ నీరుగాను తెలియునది. లేక
 ద్విజాలు భోజనమునకుఁ బూర్వము చిటికెనవ్రేలుమాత్రము చాచి తక్కినవాని
 ముడిచిపట్టిన హస్తపువారమున నీరుపోసి మంత్రమునుజెప్పి త్రావుట స్యుక్త్యు
 క్తమై యాచరింపఁబడుచున్నది. ఇట్ల దామరకొలఁకులు ద్విజాలవలెను, వికసిం
 చిన దలమొక్కటియుఁ జిటికినవ్రేలువలెను కొరకములు ముడిచి పట్టుకొన్న
 చేతులవలెను, అందుఁ బోలయు సంజకెంజాయ ఆపోశనపు నీటివలెను

నండుటచేర, దామరకొలకలు సూర్యకిరణములను భుజించుటకుముం
దాపోసనమెత్తుచున్నట్లు గానవచ్చుచుండెనని భావము. చులుకిత...పూరం
బులగు - చులుకిత = హస్తకుహరంబున గ్రహింపబడిన, తమస్సింధుపూరం
బులు = చీకటిసముద్రము గలివియగు, బిసినీశాంధవుని = సూర్యునియొక్క,
కరంబుల = కిరణములయొక్క, (చేతులయొక్క యనియు) రంధ్రస్ర
తంబులు = రంధ్రములవలనఁ గ్రిందికిజాతినవి, ఆగు నంధకారబిందు సంహో
హంబులు = అయినట్టి చీకట్లయొక్క బిందుసమూహములు, ఇందిందిరవ్యాజం
బునఁ = తుమ్మెదల నెపమున, అంభోజవనంబులలోనఁ = పద్మవనములందుండి, తో
రంగు = ప్రవహించుచున్న, విస్ఫుమర.. పరిసరంబులఁ = విస్ఫుమర = వ్యాపించిన
మధుస్రోతః = మకరంద ప్రవాహముల సంబంధులగు, కచ్చవ్వయూ = మకరంద
ముచేర దడిసినభాగముల జతయొక్క, పరిసరంబులఁ = తీరములందు, అనఁగా
మకరందముచేర, దడిసిన యుభయతీరము లందునని భావము. పంకశంకావహం
బులు అగుటయొక్క = బురదయ నెడి శంకను గల్గించుచుండుటంబట్టియు, తుమ్మె
దలు ప్రాతఃకాలమున నెగిరిపోయి పద్మవనములందుఁ బ్రవహించు మకరంద
ప్రవాహముల ప్రక్కలనుజేరి పానముచేయుచుండెను. ఇట్లుండ నాకాశమున
నెగురుచున్నప్పుడు తుమ్మెదలు, సూర్యుండు చీకటి యనెడి సముద్రమును దన
హస్తకుహరమునందు జేర్పఁగా వేళ్లనందులనుండి క్రిందికి జాణుచున్న తమో
బిందువులవలె నుండెననియుఁ బద్మవనములందుఁ గొరంగు మకరంద ప్రవాహ
ముల ప్రక్కలను జేరియున్నప్పుడవి చీకటిసంధ్రమును దానుబూర్తిగాఁ ద్రా
వుటచే నడుగున మిగిలియుండిన బురదవలెనున్నవనియుఁ గవియుత్పేక్షించెను.
ప్రాతఃకాలమయ్యెననియుఁ, జీకట్లు నశించెననియుఁ దుమ్మెదలు పద్మవనములఁ
జేరి మకరందపానముచేయుచుండెననియుఁ ఫలితార్థము. తట...నీడంబులఁ =
తట = నదీతీరములందున్న, తరునికాయ = వృక్షసమూహములయొక్క, నిమ్మ
హ = తొట్టలనెడి, క్రీడానీడంబులఁ = క్రీడాకులాయములందు, నిద్రించి, మె
ల్కాంచి, కలగొనఁ = వ్యాపించునట్లుగా, పలుకు... చేతనుంబోరెఁ = కూయు
చున్నపతులయొక్క కోలాహలధ్వనుల చేతనుంబోరె, ప్రత్యుద్బుద్ధంబులు = మే

ల్కలుపఁబడినవి, అగుసరోజాతంబులలోఁ = అయినట్టి పద్మములలో, మధు
 వ్రతవ్రాతంబులు = తుష్టైదలగుంపులు, వహూ... తోడఁ - వహూ = అడుగుతుష్టైదల
 యొక్క, వదన = ముఖములవలన, లబ్ధ = పొందఁబడిన, మధుర = తియ్యని, అధర
 సుధాపానంబుతోడఁ = అధరోష్ణమందలి యమృతపానముతోఁగూడ, సాధు
 విధీయమానంబులు = లెస్సగా చేయఁబడుచున్నవి. ఐన మధుపాన మహోత్సవం
 బులఁ = అయినట్టి మధుపానకేళులచేత, ప్రవర్తిల్లుటయు = ప్రవర్తించుచుండుట
 చేతను, ప్రాతఃకాలమగుటచే బద్మములు వికసింపఁగా నవి తమతమ కులాయ
 ములనుండి లేచి నల్లడలకు వ్యాపించి కూయుచున్న పక్షుల కోలాహలములచే
 మేల్కొంచినవని యుత్పేక్షించె. నిదించినవాఁడు గొప్పధ్వని వినవచ్చినచో
 నిద్రనుండి లేచుటకలదు. అట్లే పద్మములు మేల్కొనినవని భావము. అట్లు విక
 సించిన పద్మములంజేరి యాడుతుష్టైదల యధరామృతరసముతో మేళవించి
 మకరందమును దుష్టైదలు ద్రావుచున్నవని భావము. గాఢ... మాతంగంబు.
 లుఁ - గాఢ = చట్టమైన, తమః = చీకట్లనెడి, తమాలగహన = కానుగుతోఁపును,
 భంగ = ధ్వంసముచేయుటయందు, మాతంగంబులు = ఏనుగులపంటివియు, కన
 త్... పిశంగంబులు - కనత్ = ప్రకాశించుచున్న, అనఘ = నిర్మలమైన, కనకరే
 ణు = బంగారపులేతములయొక్క, త్రనరేణునిర = త్రనరేణువుల సమూహము
 వలె, త్రనరేణువు, అనఁగా మూడు పరమాణువులు కూడియున్న భాగము. అగు
 పతంగ కిరణశృంగంబులు = అయినట్టి సూర్యకిరణముల యగ్రములు, భవన...
 జాలంబులఁ = ఇండ్ల ముంజూరులందున్న గవాక్షములను, తూఙ్గి = ప్రవేశించి,
 భ్రమవణుగణా క్రాంతంబులై = తిరుగుచున్న యణుసముదాయముచే వ్యాప్త
 ములై, కుంఠపరిభ్రమణభ్రాంతిఁ = తరిమెనచక్రమందు తిరుగుటయనెడిభ్రాం
 తిని, ఆపాదించుటయుఁ = చేయుటచేతను, విభాతలక్ష్మీ విలాసంబు = ప్రాతః
 కాలకోభ, విశ్వవయనోత్సవంబు = అందఱునీత్రములకును సంతసముగల్గించునది,
 అయ్యె, వెండియు = మఱియు.

మ. నలిలాభ్యుక్తిత కంబుసంభవ రజోజంబాల పాండుభవ
 జ్వలజచ్చిత్రపత్ర భావభజనన్ సంధిల్ల శీతాంశుమం

డల మిష్టస్తమితార్థబింబ మగుచు నక్షత్రశంఖ చ్ఛిదా
కలనోత్సేక సరోజబాంధవక రాగ్రస్వైర్ నిష్పీడనన్. 15

టీ. శీతాంశు మండలము = చంద్రమండలము, ఇష్ట = ఈ సమయమందు, అస్త
మితార్థబింబము = అస్తమించిన సగము బింబముకలది, అగుచు, నక్షత్ర...
నిష్పీడనన్ — నక్షత్రశంఖ = నక్షత్రరూపమగు శంఖములను, ఛిదా = భేదించుటయ
నెడి, కలన = రీలయందలి, ఉత్సేక = కర్పసుగల, సరోజబాంధవ = సూర్యుని
యొక్క, క రాగ్ర = కిరణముల నెడి చేతులయగ్రములచేత, స్వైర = యథేచ్ఛయగా,
నిష్పీడనన్ = పీడించుటచేతను, లేక కోయుటచేతను, సలిలా... భజనన్ - సలిలా
భ్యుత్పత్త = నీటిచే దడుపఁబడి, కంబుసంభవ = శంఖముల నగ్రస్థుల, రూప = ధూళి
సంబంధియును, జంబాల = బురదచేత, పాండూభవత్ = తెల్లనివగు, జలజచ్ఛిత్ =
శంఖమును గోనెడిదగు, కరపత్ర = అంపముయొక్క, భావ = ధర్మముయొక్క, భజ
నన్ = ప్రార్థించే, సంద్విజ్ఞ = ఒప్పెను. సూర్యుడనెడి శంఖ శిల్పకారివత్సరూప
ములగు శంఖములను గోయఁదలంచి యథేచ్ఛయగా నిష్పీడన చేయుచున్న అం
పమువలె నర్థచంద్రమండలము ప్రకాశించుచున్నది. చంద్రుఁ డస్తమించుచుం
డుటచే, సగము బింబముమాత్రమే గానవచ్చుచుం డెను. అచంద్రఖండము శం
ఖములను గోయు అంపము వలెనుం డెను. అఅంపమునకు ధావ్యమెట్లు వచ్చెననిన
కఠినపదార్థము సులభముగాఁ దెగుటకై దాని నీళ్లతోఁదడిపి కోయుదురు.
కోతవలన గలిగి శంఖసంబంధియగు తెల్లఁధూళి జలసంస్కృతముచే బురదయై
అంపమున కంటుకొనుటచే మొదట నది లోహమయమగుటవలన నల్లగానున్నను
జంబాలసప్తేశనముచే ధవళముగా నగుచున్న నా భావము. శంఖములను గోయు
అంప మర్థచంద్రాకారముగా నుండునని ప్రసిద్ధి. క్రుంతుచున్న చంద్రుఁడొ కరప
త్రముతో సమముగానుం డెను. సూర్యుఁ డుదయించెను. నక్షత్రము లదృశ్యమ
య్యె. చంద్రుఁడు సగ మస్తమించెనని ఫలితార్థము. తా. గతార్థము. అలం.
గమ్యాత్ప్రేక్ష రూపకానుప్రాణితము.

చ. తలుకునన స్తమించె బతిరదై న్యముఁజూడఁగనోడితారకాల్.
పటలమునుండియామయును బాపురె! యింతులవాడిపంతము

కటకట తద్వియోగమునఁ శ్రీ గ్రాగినశింపఁడ నిష్ఠురాత్ముడై
పటిక మొకో విధుండు నడు శ్రీ పట్టుకలంకము నల్లతాయయో.

టీ. తారకాపటలమును = నక్షత్రసమూహమును, త్రియామయును = రా
త్రియును, పతిదైన్యము = తమభర్తయగుచంద్రుని దురవస్థను, చూడఁగో
ఓడి = భయపడి, తటుకునఁ = శీఘ్రముగా, అస్తమించెను. బాపురె =
ఐహ్వరే, ఇంతులవాడిసంతయు = స్త్రీలమొక్క పంతులులు మిక్కిలి సాహస
వంతులు కదా? కటకట = అయ్యయో! తద్వియోగమునఁ = తనభార్యలగు తా
రకారాత్రుల యెడఁబాటుచే, గ్రాగియున్ = సంతాపమునొందియు, నిష్ఠురా
త్ముడై = కఠినహృదయుడై, నశింపఁడ = నశింప నే నశింపఁడు. విధుండు = చంద్రు
డు, పటిక మొకో = పటికతాయ కాబోలును, నడుపట్టుకళంకము = మధ్యభాగ
మందున్న మచ్చ, నల్లతాయయో = నల్లరాయి కాబోలును. అలోచింపఁ జంద్రు
డు దెల్లగాను మధ్యమనందు నల్లగాను గానవచ్చుచున్నాడు. తెల్లభాగమం
తయుఁ బటికతాయయు మధ్యమననల్లగాఁ గానవచ్చు భాగము నల్లతాయయు
నై యుండవచ్చును. కానిచోదాను దురవస్థలోనున్నపుడు తారారాత్రులు
చూడలేక యస్తమించినట్లు తెలిసికొని యస్తమింపకుండనుండఁగలరా? కావు
నచంద్రుఁడు శిలామయుండు కాని, అమృతమయుఁడు కాడనిభావము.

తా. తారకలును రాత్రియును, దమపతియగు చంద్రుని దురవస్థగన్నులా
రచూడలేక యశఁడస్తమింపకుండఁగ నే శీఘ్రముగా నస్తమించెను. స్త్రీలసాహ
సముకొనిచూడవగినదికదా? అయ్యయో! వారివియోగానలమునఁ దపించియు
జంద్రుండు కఠినహృదయుడయి యస్తంగతుఁడు కాలేకపోయెను. అలోచి
ంపఁ జంద్రుఁడు స్పటిక శిలకాబోలును. మధ్యనున్న మచ్చనల్లతాయ కాబో
లును. కానిచో విచారపరీతుడయి యేలనశింపఁడు?

ఉ. నిద్దుర మేలుకొమ్ము, రజశ్రీనీర వంశవతంస! కుంకుమం

బద్ధినభంగి మింటనదె శ్రీ యామినిచెల్లెలు కాల్యసంధ్య దా
నుద్దియ సేయుచున్నయది శ్రీ యుష్ణమయూఖనుతప్రసూతికి
ప్రాద్దులు సొచ్చియున్నయవి శ్రీ పూర్వదిశాసరసీరుహాక్షికిన్.

టీ. రజనీకరవంశవతంస=చంద్రవంశమునకు భూషణమువంటి యౌనలరాజా, మింటె=ఆకాశమునందు, అదె=అల్లరిగో, యాపిసెల్లెలు=రాత్రికిసోదరియైన కాల్యసంధ్య=ప్రాతఃకాలసంధ్య, తాన్, కుంకుమంబు, అద్వినభంగి=పూసిన చందమున, ఉద్దియ, చేయుచున్నది=నిన్ను వేగించుచున్నది, ఉష్ణమయూఖ సుతప్రసూతికి=సూర్యుడనెడి కుమారుని కనుటకు, పూర్వదిశాసరసీరుహాక్షి కి=పూర్వదిక్కునెడి స్త్రీకి, ప్రాద్దులు=దినములు, చొచ్చియున్నయవి=నిండి నవి. ప్రాతఃకాలసంధ్యారాగముచే నాకసముకుంఠమపూతపూసినట్లులున్నది. తూర్వస సూర్యుడగుయింప సిద్ధుడయి యున్నవాడని భావము. సిద్ధుర, మేలుకొమ్మ=నిద్రనుండి లేచు.

తా. ఓనలరాజా! రాత్రికి జెల్లెలివంటి ప్రాతఃకాలసంధ్య మింటి యందుఁ గుంకుమము పూసినట్లు ప్రకాశించుచున్నది. సూర్యుడనెడి కొడుకును గనుటకుఁ దూర్పుదిక్కునెడి భామకు నెలలు పూర్తిగానిండినవి. ఉదయసమయముగానున్నది. కావున నొక నిద్రనుండి మేల్కొనుము.

శా. వైదర్భీహృదయేశ! మేలుకొని నిర్యర్తింపు సంధ్యానవ ప్రాదుర్భావవిధేయముఁ విధికలారవంబు ముహూర్తంబులొ నాదిత్యుంజీటఁ దోచుసూపుఁ పటు రంహఃపిష్టికృత [న్. త్వాదిగోష్ఠ్యమమహాతమోఘమున మోఘంబున్న యూఘోఘము

టీ. వైదర్భీహృదయేశ=దమయంతికిఁ బ్రియుడవగు నోనలరాజా! మేలుకొని, సంధ్యా...విధేయముఁ - సంధ్యా=సంధ్యా కాలముయొక్క, నవప్రాదుర్భావ=క్రొత్తగా సంభవించుటయందు, అనగా సంధ్యాకాల ప్రాదుర్భావమునందనుట, విధేయముఁ=చేయఁదగినదగు, విధికలాపంబుఁ=క్రియాకలాపమును, నిర్వర్తింపుము=నెఱవేర్చుము, ముహూర్తకాలంబులొ=ముహూర్త కాలములొ, అదిత్యుండు = సూర్యుడను, ఇటొ, పటు...తమోఘముఁ - పటు=సమర్థమయిన, రంహః = వేగముచే, పిష్టిపిష్టికృత = మిక్కిలిచూర్ణముగాఁ జేయఁబడిన, త్వా = భూమినంబంధియు, దిక్=దిక్కులసంబంధియు, వోఘము=ఆకాశసంబంధియునగు, తమోఘముఁ = చీకటియనెడి మాలిన్యము

కలదియు, అమోఘముఁ = వ్యర్థముకానిదియు, అగు, మయాభౌఘముఁ = కిరణ
సమూహమును, తోడునూపుఁ = ప్రసరింపఁజేయును.

తా. ఓనలరాజా! త్వరగా నిద్రనుండి లేచి ప్రాతఃకాలముందు నెఱవేర్పఁ
దగినకృత్యములన్నింటిని నిర్వర్తింపుము. ఇంక విలంబముచేయవలదు. మహూ
ర్తకాలములో సూర్యుఁడు దిక్కులందును, రోదనీకుహరమునందును గల చీక
ట్లను బూర్తిగా నశింపఁజేసినవియు, వ్యర్థముకానివియునగు కిరణసమూహమును
లోకముపై ప్రసరింపఁజేయును.

శా. ప్రాతఃకాలము నాయనంబు పణినాపశ్యోక్తశాస్త్రంబుగోఁ
దాతత్త్వానులు చెప్పఁజెప్పియచుచందంబొప్పఁగొకాయనం
జాతుర్యం బలరార నుత్తిరము విసస్పష్టంబుగాఁ గోకిల
వ్రాతంబిచ్చె దుహీతుహీయనిగృహారామప్రదేశంబులన్.

టీ. ప్రాతఃకాలము = ఉదయకాలమునందు, నాయనము = కాకి, పణినాప
శ్యోక్తశాస్త్రంబుగో = పాణినీయవ్యాకరణశాస్త్రమునందు, తాతత్త్వానులు =
తాతత్త్వ, అనెడి యాదేశమునకు, స్థానులను, చెప్పఁడు. ఎవ్వీ = అవి
యెవ్వీ? అనుచందంబు = అనుసరించి, ఒప్పన్, 'కా, కా,' యనన్ 'కా, కా,'
అనిధ్వనిచేయఁగా, కోకిలవ్రాతంబు = కోవెలల సమూహము, గృహారామప్ర
దేశంబులన్ = గృహోద్యానవనములందు, విసస్పష్టంబుగాన్ = స్పష్టముగా, చా
తుర్యంబు = నేర్పు, అలరారన్ = ఒప్పనట్లుగా 'తుహీ తుహీ' యనువర్ణములని,
ఉత్తిరము, ఇచ్చెన్ = సమాధానము చెప్పెను. ప్రాతఃకాలమునఁ గాకి 'కా, కా'
అని కూయును, కోకిల 'తుహీతుహీ'యని కూయును, దానిని గవి యిట్లుత్రేక్షిం
చెను. 'కా' అనుశబ్దము ప్రశ్నవాచకమగు కిం శబ్దమునకు ప్రథమాద్వివచన విభ
క్తిరూపము. ఎట్లన 'కా, కా. కే. అనుప్రథమావిభక్తిద్వివచనమున 'కా' అను
రూపముండును. మతియువ్యా. 'సూ'తుహ్యోస్తాతజ్ఞాశిష్యన్యతరస్యాం' అనఁ
గా నాశీరర్థమునందు, తుహ్యోః = తు, హి, అనెడిక్రియా విభక్తులకు, తాతత్త్వ
అనునది, అన్యతరస్యాం = వికల్పముగా ఆదేశమగునని సూత్రార్థము. తు, హి,
అనెడి క్రియావిభక్తుల కాదేశముగా, 'తాతత్త్వ'వచ్చును. ఎట్లనఁగా భవతు;

భవతాత్' భవ, భవతాత్' అనునప్పుడు 'తు' అనుదానికిని 'హి' అనుదానికిని తాతజ్ రాగాఁ బై రూపములయినవి. ఉత్పేక్షయెట్లుగా, కాకి పాదోయ వ్యాకరణమునందు 'తాతజ్' అనుదానికి స్థాను లేవియునునట్లు 'కా కా' అని ప్రశ్నించెననియు వానికిఁ గోకిలలు 'తుహీ' 'తుహీ' యనునవి యని సూత్రాన ము చెప్పినట్లుగాను వర్ణించెను. ప్రభాతమాయెను. కాకులును గోయిలలును ధ్వని చేయుచున్నవనియు ఫలితార్థము.

తా. గతార్థము. అలం. ఉత్పేక్ష.

ఉ. వారక రాత్రియెల్లఁ బ్రయత్నలభుడైన శశాంకుఁగూడి యిచ్చార్థతీకేళి జాగరము నీ నల్పిన ఖిన్నతనొక్కొ దీర్చి కాకై రవరాజి యిప్పు నిజ నీ గర్భనివిష్ట మదద్విరేఫ ర్ఘంకారమిషంబునం దఱుచునీ గుఱు వెట్టుచు నిద్రవోయెడికె.

టీ. వారక=విడువక, రాత్రియెల్లఁ=రాత్రిపూటయంతయును, ప్రయత్నలభుడు=ఇష్టుడయినభర్త, విశశాంకుఁ=అయినట్టి చంద్రుని, కూడి, ఇచ్చార్థతీకేళి=ఇష్టమువచ్చినట్లు సురతక్రీడయందు, జాగరము =నిద్రాభావమును, నల్పినఖిన్నతచేతనొక్కొ=నల్పినట్టి భేదముచేతనుగాఁబోలు, దీర్చికాకై రవరాజి=క్రీడాసరస్సునందున్న తెల్లఁగలువపంక్తి, నిజ...విషంబునఁ—నిజ=తమయొక్క, గర్భ=గర్భములందు, నివిష్ట=ప్రవేశించియున్న, మదద్విరేఫ=మత్తిల్లిన తుమ్మెదలయొక్క, ర్ఘంకారమిషంబునఁ = ర్ఘంకారధ్వనులచేతను, తఱుచుగాఁ=అధికముగా, గుఱువెట్టుచు, నిద్రవోయెడికె =నిద్రించుచున్నది. తుమ్మెదలు రాత్రియందు వికసించిన కలువలందుఁజేరి మకరందమును ద్రావి మత్తిల్లి యందు శయనించియుండఁగాఁ బ్రాతఃకాలమగుటచేఁ గలువలు ముకుళించె. అందుచేఁ దుమ్మెదలు సైకిరాశిక యందుండి యస్పటపట్ట ర్ఘంకారములు చేయుచుండెను. సూర్యస్పర్శముచేఁ గలువలుముకుళించెను. ఇట్లుండఁగాఁ దనమనోహరుడయి చంద్రునితో రతిక్రీడసల్పుచు రాత్రియందెల్ల జాగరముండుటచేత నే కలువపంక్తి పగటిపూట నిద్రించి తమలో నడఁగియున్న తుమ్మెదల

ఝంకార మనెడి నెపముచే గుఱుపెట్టుచు నిద్రించుచుండెనని యుత్పేక్షించెను. అలం. సాపన్నానోత్పేక్ష.

తా. తెల్లకలువపంక్తి రాత్రియంత కాలంబును దమప్రియుడయిన చంద్రునిగూడి స్నేచ్ఛగా సురతక్రీడగావించుచు నిద్రమాని వర్తించుటచే మిక్కిలియా యాసపడి యాయాసమును దీర్చికొనుటకై కాబోలు తమగర్భములండ్లు నివసించిన తుమ్మెదల ఝంకారములను మిషచేత గుఱుపెట్టుచు నిద్రించుచుండెను. వ. అని యివిధంబునం బ్రభాతకాలవర్ణనంబుచేయు వైతాళికుల నాదరించి.

21

మహాన. బలవద్దారిద్ర్యముద్రాప్రకృషిత క

మలారీపాటలా పాంగరోచిః

కలికా సందేహదాన శ్రీక్షమ కమలమణి

శ్రీగ్రామజాగ్రన్తయూఖో

జ్జ్వల శుద్ధస్వర్ణభూషా సముదయ ముద

యతస్త్వంతసంప్రీతి నా సూ

తులకుం బుత్తెంచె భూనాశధుసతి యుడిగ

పురవోయజాతాక్షిచేతన్.

22

టీ. భూనాశుసతి=వమయంతి, ఉదయత్వంతసంప్రీతి=పుట్టుచున్న మనస్సంతోషముచే, బలవత్...సముదయము—బలవత్=బలవంతమగు, దారిద్ర్యముద్రా=పేదతనము నిలుకడపై, ప్రకృషిత=మిగులఁగోపమువహించిన, కమలా=లక్ష్మీదేవియొక్క, పాటల=ఎఱ్ఱని, అపాంగ=కడకంటి చూపులయొక్క, రోచిఃకలికా = కాంతియొక్క మొగ్గలోయనెడి, సందేహ=సంశయమును, దాన=ఇచ్చుటయందు, క్షమ=సమర్థములయిన, కమలగ్రామ=పద్మరాగసమూహములయొక్క, జాగ్రత్ = ప్రసరించుచున్న, మయూఖ = కిరణములచేత, జ్జ్వల=ప్రకాశించుచున్నవియు, శుద్ధ=మాల్వనృపితములయినవియు, స్వర్ణ=సువర్ణవికారములయినవియు, నగు, భూషా=అలంకారములయొక్క, సముదయ

ము=సమాహమును, ఉడిగపుందోయజాతాక్షిచేతే=పరిచారికచేత, అనూతులకు=అవై తాళికులకు, పుత్తెంచే=పంపెను. వై తాళికులొనరించిన ప్రాతఃకాలవర్ణనమును విని దమయంతి తన చెలికత్తెచే దాడిద్ర్యమును దొలగింప జాలినవియు పద్మరాగమయములై నవియు, సువర్ణవికారములయినవియు నగు నలంకారములను వై తాళికులకుఁ బంపెనని భావము.

తా. దమయంతి వై తాళికుల ప్రాతఃకాల వర్ణనమునకు మిగుల సంతసించి గొప్పదగు దాడిద్ర్యము విషయమై కోపము వహించిన లక్ష్మీదేవి యెఱ్ఱుని కడ కంటిచూపుల కాంతులేమో, యనెడిసందియము కలిగింపజాలు పద్మరాగమణి కాంతులచే సుసుజ్వలములయిన సువర్ణాలంకారములను దీసి తన చెలికత్తెచేతి కిచ్చి వారికిఁ బంపెను.

చ. అప్పుడు.

23

తే. తనకు నెద్దానిఁ గన్యా శ్రీ ప్రదానవేళ

యాతుకంబున నిచ్చె నేయ్యంపుమామ

యట్టి యీశ్వరవరద త్తమేనరథముఁ

గామగమనంబుఁ దలఁచె నా శ్రీ క్షణము నృపతి.

24

టీ. నెయ్యంపుమామ = తనమామయగు భీమరాజు, కన్యాప్రదానవేళే = దమయంతినిచ్చునపుడు, యాతుకంబున = అరణ్యముగా, ఎద్దాని = ఏరథమును, తనకు, ఇచ్చె, అట్టి యీశ్వర వరద త్తము, విసరథము = ఈశ్వర వరమువలన లభ్యమయిన రథమును, కామగమనంబు = స్వేచ్ఛాగమనముకల దానిని, ఆక్షణమ=అప్పుడే, నృపతి=నలుఁడు, తలఁచె = స్పృశించెను.

తా. నలరాజపుడు తనకు భీముఁ డొసంగినదియుఁ గామగమనము గలదియు నగు రథంబును దలంచుకొనెను.

క. మదిఁ దలఁచి నంతమాత్రన

యుదయించు సహస్రరశ్మి శ్రీ కుపమానంబై

మనన క్రీడాసౌధము

తుదనిలువున నిలిచె రథము శ్రీ తోయదవీధిన్.

25

టీ. మదిక, తలఁచినంతసూత్రన = తలఁచిన క్షణములోనే, ఉదయించు సహస్రరశ్మికి = ఉదయించుచున్న సూర్యునకు, ఉపమానంబై = సాటివచ్చుచు, మదనక్రీడాసాధముతుదనిబువున = కేళికాసాధముయొక్క కొనఁకుంతస్తునందు, తోయదపీఠి = ఆకాశమార్గమునందు, నిలిచె = నిలువఁబడెను.

తా. సులభము.

తే. కనక కింకిణికాజాలర కములు మెఱయ

గగనతరు పుష్పమగు పుష్ప కంబుపూలె

నెచటనుండియొ యేతెంచి యెరుటనున్న

పసిడితే రెక్కి వసుమతీపాలసుతుఁడు.

26

టీ. గగనతరుపుష్పము = ఆకాశమనెడి వృక్షమునకుఁ బుష్పమువంటిది, అగు పుష్పకంబునోరె = అయినట్టి పుష్పకమనెడి విమానమువలె, కనక కింకిణికాజాలకములు = బంగారపు చిఱుగంటలయొక్క సమాహములు, మెఱయ = ప్రకాశించుచుండఁగా, ఎచటనుండియొ = ఎక్కడనుండియోకాని, ఏకాంతి = ఎచ్చి, ఎరుటనున్న పసిడితేరు ఎక్కి, వసుమతీపాలసుతుఁడు = నలరాజు, అని పై పద్యముతో నన్వయము. అలం. ఉపమ.

తా. సులభము.

శా. వాతాహరవిరోధి నెక్కిచనువీర్యకేనుఁడుంబోలె ని

ర్ధాతాసిద్యుతిమేచకం బగువియద్యాగంబునన్ భాస్కర

ద్యోతాన్వీతవిమానమెక్కి మదిలోనుత్సాహమేపారఁగా

బ్రాతన్నానముచేయఁబోయెధరణీపాలుండు మిన్నేటికిన్.

టీ. వాతాహరవిరోధి = గరుత్మంతుని, ఎక్కి = ఆధిష్ఠించి, చనువివ్వకేనుఁడుంబోరె = చెల్లెడు విష్ణునెలె, సిద్ధాతాసిద్యుతిమేచకంబు = తోమఁబడిన కత్తియొక్క కాంతులువలె నల్లనిది, అగు వియద్యాగంబునన్ = అయినట్టి యకసమునందు, భాస్కర... విమానములు - భాస్కరద్యోత = సూర్యకాంతులవంటి కాంతులతో, అన్వీత = కూడుకొనిన, విమానము, ఎక్కి, మదిలో,

ఉత్సాహము = సంతసము, ఏపారఁగాఁ = విధిల్లనట్లు, ధరణీపాలుండు = నలుఁడు, మిన్నేటికి = గంగానదికి, ప్రాతస్సానము, చేయఁ, పోయెను = వెళ్లెను.

తా. స్వప్నము. అలం. ఉపమ.

వ. ఏఁగి యట మహానటజటాటవీవాటి నవతరించి నభోవీధీమేధీ భూతంబగు ద్రువమండలం బొరిసికొనుచు శింశుమారాకారంబునం దారకామూర్తియై పవ్వళించిన పాంచజన్యధరుని చరణశల్లవంబు ప్రతౌళించుచు, సోమార్కమయ మహా సోపానంబులం బ్రవహించి పరివహపనన యుపా సంపాతంబుల మాఁగియాడు కగళ చక్రము లిక్ష్వటంబుల నాస్ఫటింపం ప్రసిష్ట పరిలాటికా తిలకంబును, నగికపుర గోపురద్వార దంతాశ్రియును, నారాయణ చరితారవింద మకరందబిందు నిష్కంఠంబును, బుండరీక భవ కిమండలు తీర్థధారయు, నైన యమ్మహానది డాసి విమానంబుగి. జలావగాహ నాయాత జుభారాతి కుంభి కుంభస్థలీ నాంద్రసిందూర పరాగ సంధ్యా యమాన సలిలంబును, నవ్వరకుచతటీ పతీరచర్చామ చర్చికా సురభితంబును, బ్రతీర పరిజాతకుసుమ ధూళిపాళి పిశంగిత సైకితంబును జింతామణి శిలాసంఘాత సంఘట్టన సముచ్చల జ్వలశీకరాసారచ్ఛటా స్ఫటితి గగనభాగంబును, గనత్కనక పులినవేదికా మధ్యాసేన కామధుక్తేనూధస్యధారా ధోరణీ ప్రవాహా బృంహితోర్మియునగు నొక్క రేవున డిగ్గి తల్పి దేశంబున.

28

టీ. ఏఁగి, అట, మహా...వాటికే—మహానట = ఈశ్వరునియొక్క, జటాటవీవాటికే = జటలనెడి, వనవీధియండి, అవతరించి = దిగి, నభోవీధీ మేధీభూతంబు = ఆకాశమార్గమునకు కట్టుకొట్టు, అగుద్రువమండలంబు, ఒరిసికొనుచు = తానుచు, శింశుమారాకారంబునకే = నెలసలియొక్కరూపమున, తారకామూర్తి

యై=నక్షత్రరూపుడై, పవ్వళించినపాంచజన్యధరుని=శత్రునిచియున్న నారా
యణునియొక్క, చరణవల్లనంబు=చిగురువంటిపాదమును, ప్రక్షాళించుచున్ =
కడుగుచును, గోమార్కమహాసోపానంబులన్ = ఇంద్రుడును సూర్యుడును
నడిచి గొప్పమెట్లనుండి, ప్రవహించి=పాచి, పరివహ పవనర్పుంపా సంపాతం
బులన్ =పరివహమును వాయువుయొక్క చెంగిలినపులచేత, తూగిచూడు=
ఊగుచున్నట్టి, కిరణసప్తస్థు=కరటసులభ్యులు, దిక్పటంబులన్ =దిక్కుల
సంధులను, ఆస్ఫోటింపన్ =పగులగొట్టి చుండగా, త్రివిప్లవలటాటికా తిల
కంబును = స్వర్గమునకు ముత్యాలబాచిమనెడు తిలకముగా నుద్దయియును,
శరక...ర్గళయును=నరికపురి=యమపురియొక్క, ద్వార=ప్రవేశవార్గము
నకు, దంతార్గళయు=దంతమయమగు నడ్డుకట్టవంటిదియు-అనగా గంగానది
యమపురివార్గమును నిరోధించుటయందు దృఢమగు నడ్డుకట్టవంటిదనిభావము.
నారాయణ...వ్యంసంబును, నారాయణ=విష్ణువుయొక్క, నిరజిహ్వింప=
పాదపద్మములందలి, మకరందజిహ్మ=మకరందపు బొట్టయొక్క, వ్యంసం
బును=ప్రవాణమైనదియు, హరియొక్క నావమున బుట్టిన ని భావము. పుండ
రీకభవ కమండలు తీర్థధారయు=బ్రహ్మయొక్క కమండలుపులోని తీర్థధారయై
నదియు, బ్రహ్మ త్రివిక్రమావతారమున నాకసమాక్రమించి యతిని నావమును
చన కమండులూపకముతో గెప్పి నదియు, నదియే గంగానదియాయ్యును, యు
తిహాసము, ఐన యుష్మహానది = అయినట్టి గంగాదే, దా = సమీపించి,
విమానంబు, చిగ్గి, జలా...సగలంబును=జలావగావా = గంగానదీ జలముతో
సీదెదులాడుటకు, ఆయాత = వచ్చిన, జంభారాతికుంభి = విరావతముయొక్క,
కుంభస్థి=కుంభప్రదేశములందున్న, సందూరపరాగ=సిందూర మార్గముచేత,
సంధ్యాయమాస=సంధ్యాకాలమున నెట్టిగాఁ గానవచ్చు, సలిలంబును=జలము
గలదియు, అప్పరః = మరభిలంబును. అప్పరః=అచ్చరలయొక్క, కుచతటీ=స్తన
తటములందున్న, పటీర చర్చిమర్చికా = శ్రేష్ఠమయిన మంచి గంధపు
పూతలచేత, మరభిలంబును = పరిమళించునదియును, అనగా నచ్చరలువచ్చి
యందుఁ బావములాడుటచే వారి కుచములందున్న మంచిగంధ మందుఁ గలి

యటచే నాజలము మిక్కిలి పరిమళించుచున్నదని భావము. ప్రతీర...వైక
 శంబుక—ప్రతీర=ఒడ్డయందున్న, పారిజాత = పారిజాత వృక్షములయొక్క,
 కుసుమ=పుష్పములందున్న, ఘాళిపాళి=పరాగ సముదయముచే, పిశంగిత=పచ్చని
 దగు, సైకశంబుక=ఇసుకదిన్నెలు కలదియు, చింతా...భాగంబును - చింతా
 మణి=చింతామణులనెడి, శిలాసంఘాత = రాలసముదయముయొక్క, సంఘ
 ట్టన=తాకుటచే, సముచ్చలత్=వీరిడికగయుచున్న, జలశీకరాసార=వర్షరూప
 ముగాఁబడు జలబిందువులయొక్క, ఛటా = సమూహముచేత, అస్పృటిత=
 నఱువఁబడుచున్న, గగనభాగంబును=ఆకాశముగలదియు, కనత్...తోర్చి
 యును—కనత్=ప్రకాశించుచున్న, కనకపురినవేదికా=అరుగులవంటి బంగారపు
 టిసుకతిన్నెలలయొక్క, మధ్య = మధ్యభాగమునందు, అనీన=ఉంచిన, కామ
 ఘ్నక్=కోర్కులనిచ్చు, ధేను = కామధేనువుయొక్క, ఊధస్య = పాదుగు
 నుండి కాలుచున్న షీరములయొక్క, ధారాఘోరణీ=ధారలవిధములయొక్క,
 ప్రవాహ=ప్రవాహముచే, బృంహిత=స్థంఘంపఁబడిన, ఊర్చియుక్=తరంగములు
 కలదియు, అగు నొక్కరేఖనక్, డిగ్గి=లోపలికిఁబ్రవేశించి, తత్ప్రేక్షకంబున.
 నీ. అత్యంత నియతిఁ బరచాగంబు పరియించె

నఘమర్షణ స్నాన శీమాచరించె

దైవత ఋషి పితృ శతర్షణం బొసరించె

సంధ్య నారాధించె శనవితృ గొల్పె

గాంగేయవాలుకా శలింగమూర్తిని నిల్పి

కాంచనాబ్జములఁ బూజించె శివుని

బారిజాత కలతా శ పల్లవాగ్రంబులు

చిదిమి యొమ్మొన మేవఁ శ ద్రిదశగవికి

తే. గేలుదోయెత్తి యాదలఁ శ గీలుకొల్పి

గగన మునిరాజులయిన చుక్కలకు మ్రొక్కి

దివ్యరథమెక్కి వేగ యేతెంచె మరలి

యధిపుఁ డట్టులు సురనదీ యాత్ర సల్పి.

29

టీ. అధిపుఁడు = ఆనలుఁడు, అత్యంతనియతిఁ = మిక్కిలి నియమము చేత, పంచాంగంబు = తిథి వార నక్షత్రయోగకరణముల నైదింటిని, పడియించె, అనుమర్షణ స్నానము = అనుమర్షణమును మంత్రమును జపించుచు జేయు స్నానమును, ఆచరించె, నైవేద్య ఋషి పితృతర్పణంబుఁ = దేవతలకును, ఋషులకును, పితృదేవతలకును దర్పణంబును, ఆచరించె = చేసెను. సంధ్యఁ, ఆరాధించె, సవితృఁ = సూర్యుని, కొల్పె = సేవించెను. గాంగేయవాలుకాళింగమూర్తిని = గంగానదిలోని యిసుకతో లింగమును, నిల్పి, శివునిఁ, కాంచనాబ్జములఁ = బంగారు కమలములచే, పూజించె, పారి బాతకలతా పల్లవాగ్రంబులు = పారిబాతపు తీవెలయొక్క చిగుళ్లు, చిదిమి = కొరికి, ఒయ్యనఁ = మెల్లగా, త్రివళగవికిఁ = కామధేనువునకు, మేపె, కేలు దోయి = కరదవ్యమును, ఎత్తి, బెదలఁ = తలపై, కీలుకొల్పి, గగనమునిరాజులు = ఆకాశమందున్న ముక్తేశ్వరయినట్టియు, మక్కలు = నక్షత్రతాకారము నొందిన సప్తర్షులకు, మ్రొక్కి, దివ్యరథము = దేవవిమానమును, ఎక్కి, అట్టులు = సురనదియాత్ర = గంగాయాత్ర, సలిపి = చేసి, మరలి, ఏతెంచె = వచ్చెను.

తే. హృద్యసాధాగకుట్టిమా నేకరూప

ధాతుకాధిత్యకాటాంతరము సేరె

ధరణినాథపురందరా నీ ధ్యాసితంబు

రత్నదివ్యవిమానధా నీ రాధరంబు.

30

టీ. ధరణి... ధ్యాసితంబు = ధరణినాథ = నలరాజునెడి, పురందర = ఇంద్రుని చే, అధ్యాసితంబు = అధిష్టింపఁబడినదియైన, రత్న... ధరంబు = రత్న = రత్నవికారమైన, దివ్య = దేవతాసంబంధియును, విమాన = విమానమునెడి, ధారాధరంబు = మేఘము, హృద్య... తరము = హృద్య = మనోహరమైన, సాధ = మేడయనెడి, అగ = పరవ్రతముయొక్క, కుట్టిమ = నానావిధరత్నములులగు కట్టడములనెడి,

అనేకరూప=పలువిధములగు, ధాతుకా=గైరికాదిధాతువులుగల, అధిత్యకా=ఉపరిభాగముయొక్క, అంతరంబు=మధ్యభాగమును చేరెను. మేడమపర్వతము వలెను, దానియూర్ధ్వభాగమునఁ గట్టబడిన రత్నమయములగుకట్టడములు, గైరికాదిధాతువులుగల పర్వతోపరిభాగమువలెను, నలుఁడింద్రునివలెను విమానము మేఘమువలెను. నొప్పుచున్నవిని యర్థము.

తా. దేవేంద్రుఁడు మేఘములపై నధివసించి గైరికాదిధాతువులుగల పర్వతోపరిభాగముంబోలె, నలుఁ డా దేవవిమానమునఁగూర్చుండి రత్నమయమగు తనమేడయొక్క ముపరిభాగమును జేరెను.

శే. దివసముఖకార్యజాతంబు శ్రీతీర్చినచ్యు
పతినదుర్మోన భక్తిసంక్రథమ మెలర్పఁ
జేయన ప్రత్యగ్నిశాసింధు శ్రీనలిలవీచి
తూర్వదేవ వచ్చునిందు దురీదురునిఁబోలె.

31

టీ. చెలువ=వమయంతి, ప్రత్యగ్నిశాసింధు సరిలవీచి=పడమటి సముద్రపుకరటము, తూర్వదేవ=తూర్వదిక్కునండి, వచ్చునిందుదురునిబోలె=ఉదయించుచున్న పున్నమఁడునునెల, దివసముఖకార్యజాతంబు=ప్రాతఃకాలకృత్య సమాపాయము, తీర్చి=నెఱవేర్చి, వచ్చుపతిని=వచ్చుచున్న నలరాజును, భక్తి సంధమయ=భక్తి నెలసత్ప్రసూపాటు, ఎలర్పఁ=ఓప్పునట్లుగా, ఎదుర్కొనె=అభిముఖముగాఁ బోయెను. పున్నమ ఁడురునిఁ జూచి యుప్పొంగు సముద్రతరంగమువలె వమయంతి నలునిఁజూచి పొంగెనని భావము.

తా. తూర్వసముదయించు నిండుఁడుదురి నెదుర్కొను సముద్రతరంగము వలె, వమయంతి ప్రాతఃకాలకృత్యములఁ దీర్చినచ్యు తనభర్తను భక్తితోను దొందఱపాటుతోను నెదుర్కొనెను.

వ. తరణి ఖగిరణకందళిత మందాకినీ కనకారవిందంబునకు విందై, నిదసంకర్పనానంద మందస్థిత సుందరంబగు నయ్యిందు వదన వదనంబు మదన రాగంబు సంపాదింప వర్వనర్వంసహా నిలింప సౌర్యభాముండు.

32

టీ. సర్వ... సార్వభౌమండు = సమస్తభూమికి నధిపతియగు నలగక్రవత్తి, తరణి... విందంబునకుఁ తరణి = సూర్యునియొక్క, ఖర = వాఁడైనది, కిరణ = కిరణములచే, కిందలితి = విడిపించిన, మందాకినీనకారిఁ గంగంబునకుఁ = గంగానది సంబంధియగు బంగారపుమునకు, విస్తై = చుట్టినది, సుందరి = బు = తనదర్శనానందములనందగిల్లిన మంచులనందగిల్లినది, అగు నయ్యిందువద నవదంబు = ఆదమయంతి ను, మనరొ బు = మృత్యువికారి నను, సంపాదింపఁ = కఠినిం గా, ఆ పరమయోగోన్మయము.

ఉ మానసస్కంధమోదము సకలముగా నున్నవారే వాహినీ
స్నానవిధివృత్తి నచనంబున జెప్పి చెప్పినట్లు న
న్దానతి దిన్నెదుర్కొనిన మానసతీదనతాలలామకు
గానకయిచ్చె దావివెలిగని కనల్కనకారవిడిము.

టీ. మానసస్కంధమోదము = మనస్సంబోధము, సమస్తముగాఁ గలందుగాఁ గా, సుందరి = సుందరియగువాఁడగువాఁడు = గంగానది సుందరియగు, స్నానవిధి = స్నానసూత్రమును కార్యమును, వృత్తి = తాత్పర్యపరిపూర్ణమునకుఁ బట్టించుమును, మనంబున = మాటలతోడ, చెప్ప = చెప్పకుండగా, చెప్పినట్లు = చెప్పినవిధముగా, సన్దానతి = గోదావరి, తిన్నెదుర్కొనిన దక్షిణ = అభిముఖముగా వచ్చుచున్న, స్త్రీలో శేషురాలగు దమయంతి, తావి = వాసన, వెలిగాని = పోకియైన, కనల్కనకారః కమల = పకాళిందు బంగారు కమలమును, కానక, ఇచ్చె = బహుమానము చేసెను. లంగారు కమలములు గంగానదిలో మాత్రమే కలవుగాఁ తాన గంగానదిలో దానమాడినట్లు మాటలతోఁ జెప్పకపోయినను నట్లతామరపుష్ప వామిక బహుమతి గానిచ్చుట చేత తామరపుష్పే యతఁ గంగాస్నానవిధానమును దెలుపుచున్నదని భవము.

తా. నలుఁడు నిండయిన మనస్సంబోధముతో దాను గంగానదిలో దానమాడిన పుత్రాంతమును జెప్పక పోయినను దమ్మ నెదుర్కొనవచ్చిన దమయంతి కిందందుండి తెచ్చిన కనకకమలమునుగానక యిచ్చుటచేఁజెప్పినట్లయ్యెను.

క. పురుషోత్తమలాలిత య

త్తగుణీమణి మిగులకౌన్యై ర్దత్తమయమునన్
సురసింధు హేమకమలము

కరకమలంబున ధరించు ర్కమలయుఁబోలెన్. 34

టీ. పురుషోత్తమ = పురుషశ్రేష్ఠుడయిన నలునచే, లాలిత = మన్నింపఁబడిన, అత్తగుణీమణి = ఆదమయంతి, తత్తమయమునన్ = ఆసమయముందు, సురసింధు హేమకమలము = గంగానదిలోని బంగారుపద్మము, కరకమలంబునన్, ధరించి = తాల్చి, పురుషోత్తమలాలిత = విష్ణువుచే మన్నింపఁబడిన, కమలయుఁబోలెన్ = లక్ష్మీదేవివలెనే, మిక్కిలి, ఒప్పెన్ = ప్రకాశించెను.

తా. సులభము.

తే. రాజముఖికి నయ్యోకవేరాటకంబు

లలిత సమ్మానమున నేక లక్ష్మమయ్యై
రాజకృప గన్న యొక్కవ ర్కరాటకంబు
నేకలక్షంబ మణి సంశయింపనేల 35

టీ. రాజముఖికి = రాజముఖముగలవానికి, నయ్యోకవేరాటకంబు = ఆ ఒక్కసామరుద్దు, లలితసమ్మానమునన్ = బుడమచూసిన యన్నగారివలెచేత, ఏకలక్షము = అడయొక్క. నే నేర్పడునకు విషయమైనది, అయ్యో = అడిమిక్కిటివలె యయినను నలుడు శేషభాగ్యముగా నిచ్చెనుగాన నమయంతి. దానినే లక్షపద్మములలో సమముగా నెంచికొని తడియకోభను మాటిమాటికిని జూడసాగిన భాగము. రాజకృప = రాజదయను, కన్నయొక్క రాటకంబు = కాంచినట్టియొక్క గవ్వయును, ఏకలక్షంబు = ఒకలక్షసంఖ్యపరిమితమగు వస్తుసమాహారముతో సమానము కదా! గుణము లన్నియును ప్రేమమందుఁగలవుకాని నస్తువునందులేవని యందురు. కాన కమల మొక్కటయినను నలుడు ప్రేమపూర్వకంబుగా నిచ్చుటచే లక్షాది సంఖ్యకంటెను మిక్కిలియధికమైనది యయ్యెనని భరితార్థము మణి సంశయింపక ఏల! అట్లుగననుటలో సంశయములేదని భావము.

తా. దమయంతి దనకుఁబ్రయుం జదివఁగారవంబుతో నిచ్చుటచేఁబర్చుమొక్కటియైనను దానినే మాటిమాటికిఁజూచుచు మిగుల సంతసించెను. ఒక్కపర్వమును మాత్రమునే చూచుటచేత దమయంతి కట్లు సంతసముగల్గునని సంతయింపఁబనిలేదు. రాజు దయాపూర్వకముగా నిచ్చిన దొడ్ నిచ్చెననుట లక్షణమువులతో సమానమగును గదా !

వ. అనంతరంబ విధివిశేషంబు సమాప్తింపఁగోరి చకోరలోచనం గడకంట నీక్షించుచు నిషభాధ్యక్షుండగ్నిహోత్రంబునకుంజని.

తే. తన కరిష్ఠంబు లగుకలి కల్పాపరముల

కేతుచూపియుఁబోలె ధాత్రీశ్వరుండు

నిత్యసత్రేత బుద్ధిప్రసాదిత యైన

త్రేత సేవించె విజయమిత్ర శేతరుండు.

37

టీ. విజయమిత్ర శేతరుండు = జయింపఁబడిన శత్రువులుగల, ధాత్రీశ్వరుండు = నలుఁడు, నిత్యసత్రేత = ఎల్లప్పుడును యజ్ఞముతోఁ గూడినదియు, బుద్ధిప్రసాదిత = బుద్ధిజాలచే, ప్రసాదిత = మంత్రపూర్వకముగాఁ బ్రబుధింపఁ జేయఁబడినది. అయినత్రేత = అయినట్టి త్రేతాయుగమునని యర్థము. మూడగులవని భావము. తనకు, అవిష్టంబులు = హానికలిగించునవి. అగు కలిద్వాపరములకు = అయినట్టి కలిద్వాపరములకు, ఏకుచూపియుఁబోలె = అప్రతాపేసువును జాత్రువానివలె నేవించెను. ఇటు త్రేతా ద్వాపర కలియుగములు మూడింటి నిష్టమయిన త్రేతను నేవించుట తక్కిన రెండును దన కుద్భవమును దారణము తెలుపుచట్లగునని యర్థము.

తా. గతార్థము.

తే. విభుడు ప్రాప్తేనక్రియా కి విధికలాప

మివిధంబునఁ దీర్చి సకల్భావ మొప్పు

భామినీభావజిజ్ఞాసఁ బాదపద్మ

యుగమా నిశ్చబ్దముగ మెట్టుకొయ్య వచ్చె.

38

టీ. విభుఁడు = నలుఁడు, ప్రాప్తేతన్ = విధికలాపము = తుల్యమునఁబడించిన కార్యసమూహము, ఈవిధమున = ఈతీతగా, తీర్చి, నెఱవేర్చినది, సర్వావస్థామంది మనస్సు, ఒప్పుకొ, భువిః భావజ్ఞానం = సమయంతి వృత్తయముచేరికొను కలంపునో, పాపపర్వయుగము, నిశ్శబ్దముగఁ = నప్పుడు కాకుండ, మెచ్చుచు = వేయుచు, ఒప్పుకొ, వచ్చును.

తా. నలుఁడీవిధముగా పాపకాలఁ కియలు నెఱవేర్చినది సమయంతిని గ్రహము చేరికొఁగోరి నప్పుడు కాకుండ నడుగులితుచు నామెను సమీపించెను.

ఉ. మిన్నక చేరవచ్చి యొక శ్రీమేలపుమైవడిఁ బువ్వుబోడిక్రొల్లన్నలు మూసెఁ బొడిక మశలంబుల భూపతిసవ్యచున్న యాసన్నసభదనంబుఁ గను శ్రీ సన్న సదల్పుచు నవ్వసూటిక్రొల్లన్నలఁ జేరలంగొలుచుకై వడిఁ గన్నుల నవ్వదేఱఁగాక.

టీ. భూపతి = నలుఁడు, మిన్నక = యొకఁడయే. అనఁగా నిశ్శబ్దముగా నెఱుట. చేరవచ్చి = సమీపించి, నవ్వుచు.. ససంబుక = నవ్వుచున్నట్టి సమీపముననున్నచోకి తేలను, కన్నసన్నక = కన్నపైకి చే, అపల్పుచు = దెహించుచు, కన్నులకొ, నవ్వు లేకగాక = నవ్వువచ్చుచుండగా, అవ్వసూటిక్రొల్లన్నలక = అవయంతియొక్క జెతుకుమున సగములను, చేరలకొ, కొలుచుకైవడిక = కొలుచుట్టి విధముగా, పువ్వుబోడిక్రొల్లన్నలు = సమయంతి కిములను, మేలపుమైవడిక = పరివారముగా, పొడిక మలంబులక = చేతులతో మూసెను. నలుఁడు పరివారము సమయంతి నేత్రములను జేతులతో మూయుఁగా నది యామనేత్రములెంతి లేనియున్నచో యిం చేరలతోఁ గొలుచుచున్నట్లుటందెనని భావము.

తా. నలరాజుఁడు నిశ్శబ్దముగా వచ్చి తిన్నఁజూచి నవ్వుచున్నచోకితేలను గను సంజ్ఞలచే దెహరించుచు, నననేత్రములందు నవ్వు పొడముచుండగా సమయంతి నేత్రములను జేరలతోఁ గొలుచుచున్నట్లుగాఁ, బరివారమునకై యామి నేత్రములు మూసెను. అల. ఉత్పేక్ష.

తే. ఒక్కపూఁబోడి భూసంజ్ఞ శ్రీ నాయ్యుబిలిచి
యాత్మహస్తాధికార ము శ్రీ య్యుబ్దవదన

హస్తములకిచ్చి యెఱుంగని శ్రీ యట్లు తాను

వనుమతీశుడు నగ నదై శ్రీ వచ్చినట్లు.

40

టీ. ఆత్మహస్తాధికారంబు = తనచేతులపని - దమయంతి కన్నులమాయట ననుట.

తే. జ్ఞాతహస్తాంబుజాంతర శ్రీ స్వగ్భయగుటఁ

గైతవంబు నెపంబుగాఁగిగమలనయన

మానసంబున మానసం శ్రీ పద వహించె

నాననంబున ధరియించె శ్రీ మహావముద్ర.

41

టీ. జ్ఞాత...యగుటకొ = తెలియబడిన వేటుచే వచ్చియుక్క తానుడు గలిపి—మునుపుమూసింది రాజనియు పిదప మూసింది మఱియుక్కరినియుఁ దెలిసికొన్నది యగుటచేత, కైతవంబునెపంబుగాకొ = అట్లు చేసినమోసము కారణముగా, మానసంపదకొ = కోపముపెంపును, ఆననంబునకొ = సుఖముందు, మానముద్రకొ = మాటాడకుండు నిశుమమును ధరియించెను.

చ. కుటిలకటాక్షవీక్షణముఁ శ్రీ గోమలనూత్నకపోలరాగముం

జటులనమంచితభృకుటి శ్రీ సంనళినంబును జూచువేడుకకొ

జిటపాటలేచెరాజు సర శ్రీ సిరుహనేత్రకుఁ గామకేళికొ

గటువులుగానిమానముల శ్రీ కావె ప్రవీపనసిద్ధిహేతువున.

టీ. రాజు=నలుఁడు, కుటిలకటాక్షవీక్షణముకొ = వక్రమయిన కడకంటి చూపును, గోమల...రాగము— గోమల=మృదువయిన, నూర్నె=నవకమయిన, కపోల=చెక్కిళ్లయందలి, రాగముకొ = (కోపమువలన) ఎఱ్ఱదనమును, చటుల... సంవలనంబును—చటుల=చలించునట్టివియు, సంవలనంబును=ప్రకాశించునవియునగు, భృకుటి=కనుబొమ్మలయొక్క, సంవలనంబును=తిరుగుదును, చూచువేడుకకొ = చూడవలెనన్న కాతుకముతో, సరసీరుహనేత్రకుకొ = దమయంతికి, చిటపాటకొ = ఈర్ష్యచే గలిగినకోపమును, లేచెకొ = హెచ్చించెను. కామకేళికొ = మరలమునకు, కటువులు=వెగటయినవి, కానిమానముల=కానట్టి ప్రణయకోప

ములే, ప్రదీపనసిద్ధిహేతువులే = కామోద్రేకమును గల్గింపఁగారణములు, కామో
లేష్వకయై తీటునని భావము. ప్రణయకోపము వహించిన స్త్రీలకు కటాక్ష
వీక్షణములు ఎక్రముగాను, నునుపైనచెక్కిళ్లయం దెఱ్ఱఁదనమును, గనుబొమలు,
మిక్కిలిగాఁ జరించుటయుసంభవించి మిక్కిలి సుందరముగాఁ గానవచ్చును.

లా. నలరాజా దమయంతియొక్క విక్రములయిన కడకంటి చూపులును,
నెఱ్ఱఁబడిన చెక్కిలను, బిరభ్రమించుటచే సుందరములగు కనుబొమలను
జూడఁబెనెన్న వేడుకతో, దమయంతికి గోపముపెచ్చించెను. అమరాగ
భంజకములు కానిప్రణయకోపములు సురశమునుద్దీపించుటకు గారణములుకదా.

వ. అశ్వమ నృపతి సామోపాయంబునం బ్రణయమానం బప
నయింపఁ దలంచి యిట్లనియె. 43

టీ. ప్రణయమానంబు = పాలయలుకను, సామూపాయంబున = లాలన
రూపమయిన నెరుపుచేత, అపనయింపఁ = పోగొట్టుటకు.

జ. దాస్యమునిన్న కకునుమః ధన్వంత్రీకండును సాక్షిగా సరో
జాస్య నహించినాఁడనిను మప్పుడఁ మొక్కుట లేదు నీకు వి
శ్వాస్యుడఁగాన మొక్కుకొను నీ స్వస్థతీనీసలిలాభిషేక సా
రస్యపవిత్రమ స్తకము నీ వ్రాల్చెద నీపదయుగ్మకంబువై. 44

టీ. సరోజాస్య = పద్మమువంటిముఖముగల దమయంతి! నిన్నరే = నిన్నరా
త్రి, కునుమధన్వండు = మచ్చగుండు, సాక్షిగా = సాక్షాద్దృష్టమైయుండగా,
దాస్యము = నీకు సేవను, నహించినాఁడె, వినుము, అప్పుడు = అట్లు సేవచేయు
నప్పుడు, మొక్కుటలేదు, నీకు, విశ్వాస్యుడఁ = నమ్మఁదగినవాఁడను.
కాన, స్వస్థ...మ స్తకము = స్వస్థతీనీ = గంగానదియొక్క, సలిలాభిషే
క = జలస్నానముయొక్క, సారస్య - సరసపువనముచే, పవిత్ర = పాపరహిత
మయిన, మ స్తకము = శిరస్సును, నీపదయుగ్మకంబువై = నీపాదపద్మములపై,
వ్రాల్చెద = చేర్చెదను, మొక్కుకొను = వానమస్కారమును దీసికొనుము.

లా. ఓదమయంతి! గతింఁదనరాత్రి యంతయును నీసేవనుజేసితిని. లేదను

టకు నీలలేదు. మత్తగుఁ డందులకు సాక్షియైయున్నవాఁడు, నేవచేసితినిగాని యప్పుడు నీకు దండముపెట్టలేదు. నేను నీకు విశ్వసించఁ దగినవాఁడను, కాన గంగాస్నానముచేఁ బవిత్రమయిన నాశిరస్సును నీపాదముపైఁ జేర్చెదను. నానమస్కారమును స్వీకరింపుము.

తే. కుటిలముగు నీకటాక్షంబు శ కువలయాక్షి

ఇంచుకించుక నామీద శ నెట్టఁబాటి

నిగిడి మరలినభావంబు శ నిజము తెలిసె

శ్రవణకూపనిసాప తెక శ శంకఁ జావె.

45

టీ. కువలయాక్షి, కుటిలము = ఎక్కువైనది, అగు నీకటాక్షంబు = అయినట్టి నీకడకంటిచూపు, ఇంచుకించుక = కొంచెుకొంచెము, నామీదకొ, ఎట్టఁ బాటి = ఎట్టఁచనముపహించినదై, నిగిడి = నాపైఁబడి, మరలినభావంబు = మిగిడిపోయినదీయొక్క, నిజము = సత్యము, తెలిసెకొ = తెలియవచ్చెను. శ్రవణ... శంకకొ - శ్రవణకూప = చెవులనెడిమాతులందు, నిసాత = పడుటయనెడి, ఏక = ముఖ్యమయిన, శంకకొచావె = జంకుచేత నేమిమీ! దమయంతి కడకంటి చూపులచే నలునిఁజూచినది. అప్పు డామెచూపు దమయంతిచెవులను చాచుచుండెను. అది చూచి నలుఁడు దమయంతింగాంచి "ఓప్రియురాలా! వెంకరగా నాపైకిఁ బ్రసరించినకడకంటిచూపు నీచెవులవలకు వ్యాపించి మరలినది. అది యెందుకు మరలెనంటేని నూతులవలెనున్న శ్రవణకూపరములందు గూలుదునో యనియె మరలెనుజూచి! యాభార్యముతెలిసినదని భావము. మాప కాను ప్రాణితమైన యుత్పేక్ష.

తా. స్పష్టము.

క. లేయెండ వేడి యయ్యుం

దోయ్యుడనండముల కింపు శ దొలఁకించుక్రియక

నీయలుక పరుసనయ్యును

నాయెడఁదకు వేడ్క సేయు శ నలినదకాక్షి.

46

టీ. నరివదకాక్షి, దమయంతి! శయోండ=శాలసూర్యునికాంతి, వేడి= తీవ్రమైనది, అయ్యో, లోయజడమను, లోలఁగించుక్రియన్=వన్నెలిగించు నట్లుగా, నీయలుక=నీప్రణయకోపము, పరుసనయ్యో=తీవ్రమయినప్పటికిని, నాయెడ=నాకు, రగ, వేడ్క నేయు=వేడుకఘట్టించుచున్నది.

తా. సులభము.

తే. చివురుఁగెమ్మొవిచిలుగాటు శ నవము గాఁగఁ

దామరసనేత్ర! కోపింపఁ శ దగదు మమ్ము

ఫలరసాస్వాద మొనరించు శ చిలుక మీఁద

బింబవల్లి మతిల్లి కోపింపఁటు.

47

టీ. తామరసనేత్ర=సమయంతి! చివురుకెమ్మొవిచిలుగాటు=నీచిగురువంటి యధోవృత్తమునందుఁ జేనవంశక్షగము, నవముగాఁగ=మిషచేసికొని, ఫలర సాస్వాదము=పండ్లరసము ననుభవించుటకు, ఒనించు చిలుకమీఁద=చేయు గున్న చిలుకపై, బింబవల్లిమతిల్లి=శ్రేష్ఠమయిన దొండతీవె, కోపింపఁటు=కోపిం పనివిధముగా, మము, కోపింపఁడు. దొండతీవె తనపండ్లను గొట్టిక రసా స్వాదనముచేయుచున్నచిలుకలమీఁద నెప్పుడు కోపింపను. అట్లే నీవును నీయ ధోవృత్తమానునప్పుడు చంతక్షతిమ చేసితినిన్న మిషచే నన్నుఁ గోపింపరాదని భావము.

తే. ఉవిద నీమాట విననొల్ల శ మూరకుండు

కాదనక వింటి మే నేమి శ కారణంబో

రాజకీరంబు మము నిష్ఠు శ రంబు లాడుఁ

బ్రతిదినంబును బరుసగాఁ శ బలుకు వీణ.

48

టీ. ఉవిద=దమయంతి, నీమాట=నీపలుకు, వినక, బిల్లులు=అంగీకరింపము, కాదనక=పలదనలేక, వింటిమేని=విన్నచో, ఏమి కారణంబో=ఏమికారణ మో తెలియదుకాని, రాజకీరంబు=రామచిలుక, మము, నిష్ఠురంబులు=కతి శోక్తులు, అడుక్=పలుకును. వీణ, బ్రతిదినంబును, పరుసగా=కఠినముగా,

పలుకును. నలుడు దమయంతివాక్యమును విన నిష్ప్రముగలిగియు లేనట్లు భవ్యుచి
న్నాడు. ఓదమయంతీ ! నీవచనముల విన్నచో, చిలుకయు వీణయు దమ
పలుకులకంటె మధురములగు నీవచనములు వినుటచే మచ్చరపడి మమ్మునిందిం
చును. కావున మాటాడకుండుటయే మంచిదని బహిరర్థము. వీణానాదముకంటె
పైను, జిలుకపలుకుకంటెను నీవాక్యము మధురమైనదని భావము.

వ. అని వెండియు రసావేశంబున.

49

తే. చూడవేటికి నిడువాలుసోగమీల

సూడుపట్టంగఁ జాలెడి శ చూపుఁగొనలఁ

బలుకు పలుకున నమృతంబు శ చిలుకుచుండఁ

బలుక వేటికిఁ జిలుకల శ కోలికి కాన.

50

టీ. నిడువాలుసోగమీల = మిక్కిలి నిడివిగలకోలచేఁపలను, సూడు
పట్టంగఁ = విశోధించుటకు, చిలుకలకోలికి కాన-కాన యిటువాళ్ళస్వల్పద్యోతక
మయిన సంబోధకము.

శా. కోపంబింతయునుజ్జగించి సుమనః శ కోదండనారాచధా

రాపాణింధమమైన నీధవళ నే శ త్రజ్యోత్స్న పైఁజల్ల వే

తాపం బారఁగఁ గొఁగిలింఁచుకొనవేతధ్యంబు నీబట నే

యోపుంస్కోకిలవాణి! యోశశిముఖ! యోపక్వబింబాధరా.

టీ. ఓపుంస్కోకిలవాణి = మగకోయిలయొక్క కంఠస్వరమువంటి కంఠస్వ
రముగలదానా ! ఓశశిముఖ ! ఓచంద్రవదనా ! ఓపక్వబింబాధరా ! పండిన
దొండపండువంటి యుధరముకలదానా ! కోపంబు, ఇంతయుఁ = కొంచెము,
ఉజ్జగించి = విడిచి, సుమనః...ధమము - సుమనఃకోదండ = మన్నఘనియొక్క,
నారాచధారా = బాణములయందులకు, పాణింధమము = కొలిమితిత్తిపంటిది, ప్రేర
కమైనదనుట. ఘననీధవళ నేత్రజ్యోత్స్న = అయినట్టి తెల్లని నీ నేత్రముల వెన్నెల,
పైఁ = నాపైని, చల్లచేత తాపంబు = మదనతాపము, అఁగఁగఁ = నశింపట్టు,

కాగిలించుకొనవే, తథ్యంబు, నేను, నీబంటును, అనఁగా నన్ను నీకడకంటి
చూపులతోఁజూచి కాగిలింపుమని భావము.

మ. వినమాచున్నది కాలయాపనము నురవిష్ణుభూతార్థభావముల
రసభంగంబగు మానరోష మతి దీర్ఘంబయ్యెనే నింతట
బ్రసభాలింగనపూర్వకంబుగ మనోరేరాగంబు రెట్టింపఁగా
ణిసిధాత్వర్థ మనుగ్రహింపఁగదవే శ్రీ నీరేడవత్రేక్షణా !. 52

టీ. మానదోషము=పాలయలుక, ప్రసభాలింగనపూర్వకంబుగ=తటాబున
పైపడి కాగిలించుటయుండు గలుగునట్లుగా, ణిసిధాత్వర్థము. (ణిసిమంబ నేయమ
ధాత్వర్థమునబట్టి) మంబనమును.

వ. అని పలికి బలిమిన యాలింగనంబు సేసి తల్పంబునకుఁదార్చి.

తే. పతి కళావతియునుదానిఁ శ్రీ బద్ధనయన
దమనహోదరి గారాపుర దాదికూతు
నంతికమునకు రప్పించి శ్రీ యాదరించి
నర్తసాక్షిణి గావించినగుచుఁ బలికె.

54

వ. కలావతీ ! నీవు నిగారంపు మాటలాడుంట్లోడవని విందుము.
నీవెఱుంగని పాడివంతంబులు లేవు. తగవుదప్పక చెప్పదేని
గొన్నిమాటలడిగెదము. మాటలాడక విచారించి యుత్తరం
బిమ్ము.

55

తే. అన్యపురుషునిఁ గలలోన శ్రీ నై నఁ డలఁప
దార్తలో నండు మీ విదర్యాత్మజాత
యన్యపురుషుండు గాఁడె పురీష్పాయుధుండు
వనిత దనయాత్మలోన నె శ్రీ ట్లునిచెఁ జెపుము.

56

టీ. మీవిదర్యాత్మజాత=మీదమయంతి, కలలోనైన=, అన్యపురుషుని=
పరపురుషుని, ఆత్మలో=మనసునందు, తలఁపడు=స్మరింపడు. అండు=అని

శంకుమందురు. పుష్పాయుధుండు = మన్మథుడు, అన్యపురుషుండుకాఁడె
పరపురుషుడుకాఁడా, వనిత = దమయంతి, తనయాత్మలోనకొకనమనస్సులా
అతినికొక = అపుష్పాయుధుని, ఎట్లు, ఉనిచెకొక = ఏరీతిగానుంచుకొనెను.

తా. ఓకళాపతీ ! మీ నెచ్చెలియగు దమయంతి స్వప్నమందైనను :
పురుషునిమనసులో స్తరింపఁచని పరికితివికదా ! పరపురుషుడయిన మన్మథ
మనస్సున నెట్లుంచుకొనెను ?

వ. అని యడిగిన నని యిట్లుచియ్యె.

తే. సనితహృదయంబులో నున్న కేవాడ వీవు

నీప్రతిచ్ఛాయ మదనుండు నీ నృపవరేణ్య

యట్లు గాకున్న శరీరీ కయైన యతఁడు

పుణ్యశుభమూర్తి దేవరక నీ బోలుపెట్టు.

5

టీ. నృపవరేణ్య = ఓ, నలరాజా ! వనిత హృదయంబులోకొక = దమయంతి మ
స్సులో, ఈవు, ఉన్నవాడవు. మదనుండు, నీప్రతిచ్ఛాయ = నీ ప్రతికి
బయి, అట్లుగాకున్న = అట్లేకానిచో, అశరీర = శరీరము లేనివాడు, విషయ
డు = అయినట్టివాడు, పుణ్యశుభమూర్తి = పవిత్రమగు మంగళ విగ్రహముగఁ
దేవరక = ప్రభువారిని, ఎట్లుపోలుట = ఏరీతిగాఁబోలును. నలు డడిగిన ప్రశ
నునకుఁ గళాపతీ యిట్లు ప్రత్యుత్తరమిచ్చె. ఓ నలరాజా ! దమయంతి హృ
యములో నీవేయున్నాడవు. నీ ప్రతిబింబమే యా మన్మథుడు. అంతి
కాని మన్మథుండు వేటొకఁడులేడు. అట్లు నీ ప్రతిబింబమే మన్మథుండు
కానిచో శరీర రహితుడయిన మన్మథుడు దివ్యమంగళ విగ్రహముగల మి
నెట్లు పోలఁగలుగును? అశరీరియగు మదనుండు నీకు సాటియగుట నీ ప్ర
బింబ మగుటచేత నే; బింబ ప్రతిబింబములకు నభేదము కావునను, నీవే యా
హృదయములో నుండుటవలనను దమయంతి పాతివర్యమునకు భంగములేద
భావము.

వ. అనిన నృసాలుం డిట్లనియె.

59

తే. తోకచుక్కలఁ బోలు దృశ్యోజముల

వెలితి లేకుండ మీబోటి శ చెలులఁ జూచుఁ

గాంత వీక్షింప దర శ గంటఁగాని మమ్ము

నేము చేసిన యపరాధ శ మేమి చెపుమ.

60

టీ. కాంత=దమయంతి, తోకచుక్కలఁ, పోయదృశ్యోజములఁ=సరి పోయచున్న నేత్రములచేతను, వెలితిలేక, ఉండఁ = సుంతేనియు లోపము కలుగకుండఁగా, మీబోటిచెలులఁ=మీవంటిచెలికత్తెలను, చూచుఁ, అరకంటఁ, కాని=అర్థనిమిలిత దృష్టితో నేకాని, మమ్ము, వీక్షింపదు=చూడదు, ఏము, చేసినయపరాధము=చేసినట్టి నేరము, ఏమి=ఏదియో చెపుమ... ఓ కళావతి! మిమ్మును బూర్ణదృష్టితోఁ జూచును. నన్ను నరకంబితో మాత్రమే చూచును. నేకేసిన నేరమేమియో చెప్పుమా! అని భావము.

క. భూపాల! మెఱుంగుఁబోదుల

చూపులకుఁ డాయు నీదు శ సౌబ గట్లగుటఁ

మాపిన్నది యినువింతల

చూపుల నరగంట వెఱచుశ్రమన్ నినుఁజూచున్.

61

టీ. భూపాల=ఓ నలరాజా! మెఱుంగుఁబోదుల చూపులకుఁ=స్త్రీలదృష్టులకు, నీదుసౌబగు=నీసౌందర్యము, డాయున్ = అంటుకొనును, అనఁగా నీ వధిక సౌందర్యవంతుఁడవగుట నీయందుఁ జొచ్చిన నేత్రములు మగిడిరావు. అట్లగుటఁ=నీయందుఁ బ్రవేశించినవి మగిడి రాకపోవుటచే, మాపిన్నది=మా దమయంతియు, వెఱచుచున్=నీయందుఁప్రవేశించినవి, మగిడివచ్చునో రావో యని భయమునొందుచు, ఇనువింతలచూపులఁ=రెట్టించిన వింతతోడి చూపులచే, అరకంటఁ, నినున్, చూచున్, ఓ నలరాజా! నీయందుఁ జొచ్చిన చూపులు మగిడివచ్చునో రావో యని భయముచే నట్లు చూచుచున్నది కాని నేజొండుకాదు. మఱియుఁ గడకంటి చూపు లనురాగ సూచకములు కాన నీయందలి యనురాగమును సూచించునట్లు చూచుచున్నదని భావము.

క. కలకంఠి తనకు నలసినఁ

గలికీ ! యని నిన్నుఁ బిలుచుఁ గలమధురముగా

నల యను రెండుక్షయములు

పలుకఁగ నాలుకకు నెంత భారంబొకదా.

62

టీ. కులభము.

తే. మగువ దేవు దివ్యనామము జపించు

నెమ్మనమ్మన నిత్యైవ రతిమ్ము గాఁగ

నచ్చుముక్తా ఫలై కావశిచ్ఛలమునఁ

జన్ముఁగవ నక్షున్మాత్రంబు ర సంతరించి.

63

టీ. మగువ = చమయంతి, అచ్చు... ఫలమునకొ = స్వచ్ఛమైన ముత్యాలహారము నెడి మిషచేత, చన్ముఁగవకొ = కుచివ్యయమునందు, అక్షున్మాత్రంబు = నవమలను, సంతరించి = ధరించి, నెమ్మనమ్మనకొ = నిండుమనమునందు, నిత్యైవరతిమ్ము గాఁగకొ = ఎల్లప్పుడును నియమముగా, దేవర దివ్యనామముకొ = తమయొక్క శ్రేష్ఠమయిన నామమును, జపించుకొ = జపముచేయుచున్నది. ఓ నలరాజా! నీవు మిమ్మును బిలిచినట్లు నన్ను బిలువదేమి? యని యడిగితివి. భర్తృనామము నుచ్చరింపఁ గూడక పోవుటచే మానెను. అంతియకాని నీయందనురాగము లేక పోలేదు. ఈ దమయంతి మనమున నిశ్చేయించుకొని ముక్తాదామమనెడి జపమాలను ధరించి నియమముతో సర్వదా నిశ్చే జపించుచుండును. నీకంటె మేలొకనిఁ దలపలేదని భావము.

వ. అనిన నలుం డిట్లనియె.

64

చ. మదగజరాజ కుంభములర మచ్చరికించు చురోజకుంభముల్

గదిసి కలంతమేరయును ర గైకొనియున్నవి యెల్లవారికి

న్విదితముగాఁగ నిట్టితఱి ర నీచెలి డెందమునందు నేనియున్

గదలక మాకు నుండ నవకాళము లేదుగదే కళావతి. 65

టీ. కలావతి! మదగజరాజ కుంభములకొ = మదించిన యేనుఁగు కుంభము

లను, మచ్చరికించుచున్ = ద్వేషించుచు, ఉరోజకుంభముల్ = స్తనకుంభములు, కదిసి = విజృంభించి, ఎల్లవారికిన్, విదితముకాగన్ = స్పష్టమగునట్లుగా, కలంత మేరయును = ఉన్న స్థలమునంతయును, కైకొనియున్నవి = ఆక్రమించి యున్నవి. అనగా దమయంతి స్తనములు పక్షిస్థలమునంతను నాక్రమించి యున్నవి భావము. ఇట్టి లతీక్ = ఇటువంటి సమయమందు, నీచెలిడెందము నందు నేనియున్ = నీచెలియైన దమయంతి మనస్సులోనైనను, స్తనపరముగా డెందమనుటకు వత్తమని యర్థము. కవలక = చలింపకుండగా, నుండన్, అప కాశంబు, మాకును, లేదు; కదే = లేదుగదా! ఓ కళావతీ! మీ చెలి హృదయములో “నీవున్నాడవని” చెప్పితివి. మీచెలి స్తనము లాస్థలమునంతను నాక్రమించి యుండగా నేనందుండ నవకాశమేది? కావున నీవసత్యము పఠకుచున్నావని భావము.

తా. ఓ కళావతీ! నేను మీచెలి హృదయములో నుంటినని పలికితివి. అందఱకును స్పష్టమగునట్లుగా నేనుగూ కుంభముల నీసడించు స్తనములు మీ చెలి డెందము నంతయు నాక్రమించుకొని యుండగా మాకందుండ నవకాశమేది?

తే. రమణి హృదయంబునను మహా శ్ర రాజ వీవు

గరిమ విచ్చేసియుండిన శ్ర కారణమున

దీని వజ్రోరుహంబు లాశ్రలోన నుండ

నెడము లేకున్న మఱి కదా శ్ర వెడలె వెలికి.

66

టీ. రమణి హృదయంబునను = దమయంతి హృదయములో, మహారాజపు, ఈవు, గరిమన్ = అతిశయముచే, విచ్చేసియుండిన కారణమున్ = ఉన్న హేతువుచేత, దీని వజ్రోరుహములు, ఆలోన్, ఎడము, లేకున్నన్, మఱి కదా = అవకాశము లేకపోవుటచేత నే కదా! వెలికిన్ = బయటికి, వెడలెన్ = నిర్గమించెను. ఓ నలరాజా! నీవు “దమయంతి కుచములామె హృదయము నాక్రమించియుండుటచే నేనందుండ నవకాశములే”దని చెప్పితివి. అది పొర పాటు. నీ నామె హృదయమున మహారాజా తీవితో నుండుటచే నందుండ

మొచి యీమి స్తములు బైటికి వెడలివచ్చెను. లేనిచో నవి లోపలనే యే యిమిడియుండరాదు? అని భావము.

వ. అని కళావతి రాజునుద్దేశించి.

6

ఉ. వంచన యింతలేక కరఁగి వాడి నఖంబుల నొక్కినొక్కి నొప్పించితి రెండుచేతులను న బెద్దయు లావున నొత్తియొత్తి !
డించితి విట్టి తాకటికిఁ దెండము వానికి నీకుఁగాదె మా
చంచల నేత్రయొప్పులకుఁచంబులు పయ్యెడలోన దాఁగెడిన్

టీ. వంచన, కపటము, ఇంత లేక కరవాడినఖంబుల = వాడియగ గోళ్లచే, నొక్కి నొక్కి, నొప్పించితివి. రెండుచేతులను, బెద్దయులావున = సత్తువులొది, ఒత్తి, ఒత్తి, పీడించితివి. ఇట్టి, తాకటికిఁదెండము వానికి = తాయివలె కఠినమగుచిత్తముగల, నీకుఁగాదె = నీకు భయపడియొకదా, మాచంచలనేత్రయొప్పుల కుచంబులు, పయ్యెడలోన, దాఁగుచున్నవి.

తా. సులభము.

ఉ. మ్రుచ్చిలి గంధవారణ సమూహము కుంభవిలాససంపదల్
మ్రుచ్చిలిమించుపయ్యెడలలోపలదాఁగుచునుండునెట్లు మీ
నచ్చలికత్తె చన్నుగవ నీవు విచారముచేయుమా మది
మ్రుచ్చులగిట్టిపట్టుదురునొంపుదు రేమన వచ్చు రాజులన్.

టీ. మ్రాచెలికత్తె చన్నుగవ, గంధ...సంపదల్ = గంధజాతి యేనుఁగుల యొక్క కుంభములయొక్క కాంతి సంపదలను, మ్రుచ్చిలి=హరించి, మ్రుచ్చిలి=వంచించి, పయ్యెడలలోపల, దాఁగుచునుండును, దొంగ యేదైన వస్తువును దొంగలించి రహస్యముగా దాఁగియుండుటకలదు. అట్లే నీచెలి కుచములు చేసియున్నవిభావము. నీవు, మది, విచారము, చేయుమా! మ్రుచ్చులక = దొంగలను, గిట్టి, పట్టుదురు=అనుకూలించునట్లుచేసి, పట్టుకొందురు, నొంపుదురు=మర్దింతురు, రాజులక, ఏమనవచ్చుక = ఏమనగలము. రాజులు

దొంగలను బీడించుట కలదు. నేనుకాజను, అవి దొంగలు. వాని బాధించుట మాకు విధిగదా! అని భావము.

వ. అని పలికి రాజు, కళావతీ! మామాటలకుఁ బ్రత్యుత్తరంబులు పొసంగనిచ్చితివి. మేలనవచ్చు. ఈప్రసంగం బిట్లుండె. నీచెలికత్తియ నేఁడు మాతోడ నేలపలుకదు? నీవు చెవిఁజేరి మంతనంబుండి తదభిప్రాయం బెఱింగి మాకుం జెప్పమా! మెచ్చుగలదు. అనినఁ బ్రసాదంబని మదనరాజకార్య షాద్గుణ్య చక్రవర్తియగు నయ్యంతి దమయంతిం, జేరవచ్చి పడఁ జీణమంత్ర రహస్యంబున.

70

మ. పరివస్థా నియమం బఖండితముగానావాత్సల్యము నీయాదిక స్తరశాస్త్రంబులు వింటినాముఖమునకాజాణండు నీభర్త నేర్పరివై చిత్తముకీ లెఱింగి సురత ప్రసాగల్భ్యముల్ చూపితే సరసీజానన! యన్నచుగ్గలివయస్యకప్రేసెఁ గెందామరన్.

టీ. సరసీజానన=పద్మములవంటి ముఖముగల యౌ దమయంతీ! పరివస్థా నియమంబు=శుభ్రూపా నియమము, అఖండితముగాన్ = అవిచ్ఛిన్నముగా, నాముఖమునన్ = నావలన, వాత్సల్యమునీయాదిక స్తరశాస్త్రము మొదలగు నవి, వింటివి = అధ్యసించితివి. నీభర్త, జాణండు = కామకాస్త్రాదులందు మిక్కిలి నేర్పుగలవాఁడు, నేర్పరివై = నేర్పుగలదానవై, చిత్తముకీలు = మనోరహస్యము, ఎఱింగి, సురతప్రసాగల్భ్యముల్ = రతిచాతుర్యములు, చూపితే = చూపించితివా! అన్నన్ = అనిపలుకఁగా, ఉగ్గలి = దమయంతి, పయస్యక = చెలికత్తెను, కెందామరన్ = ఎఱ్ఱఁదామరతో, ప్రేసెన్ = కొట్టెను.

తా. సులభము.

వ. ప్రేసీ యసూయా కుటిలం బగుకటాక్షవిక్షణంబునం దర్జించె. ఇట్లు నిర్భర్తింపఁబడి వైదర్భింజూచి రిత్తయలుక దెచ్చికొని యువదేశగురువ న్గునాకు రతిరహస్యవార్త సెప్ప వైతివి.

ధూర్జనై నీవు చెప్పకుండుదువుగాకేమి? నానేర్చున నీమగ
నిచేతన చెప్పించెద. అటు చూడుమని మఱియునుం గొంత
తడవు మంతనంబున్నయదియై శుద్ధాంత చారిణి మసీకాం
తునితో నిట్లనియె.

టీ. అసూయాకుటిలంబు = ఈసుచేపంకరయైనది, శర్జించెకొ = అదర్శిను,
నిర్భక్తి స్తంపఃబడి = అదర్శిబడి, శుద్ధాంతచారిణి = అంతఃపురపు పనికి తె.

తే. అధిప ! వైదర్భి దర్భాంకురేరాగ్రబుద్ధి
మనతలంపుల బోలెనీ నీ మగువ తలఁపు
బాల యనుచున్నవార మీప్పద్మనయన
యిట్టి ప్రాధియుఁ గలదె ? యే నీ యింతులకును. 73

టీ. దర్భాంకురాగ్రబుద్ధి = దర్భ మొనవలె వాడియైన బుద్ధిగలది.

ప. ప్రణయ కోపంబులు రతి దీపనాషధంబులు. పాలయలుకలు
లేక మగవారికి మగువలు బ్రాతులుగారు. దీర్ఘంబులయ్యె
నేని యవియే ప్రేమధంగ కారణములు. కావునఁ గోపం
బింతమాత్రంబ చాలు. అని పలికి దేవర మాటుగాఁ బాద
ప్రణామంబు సేయంబోయి లీలాకమలంబున మొత్తునడితి.
పడుదుఁగాకేమి? అమృతకాశిని చిత్తంబెఱింగి వచ్చితి నవధ
రింపుము. 74

టీ. రతిదీపన - బొషధంబులు = రాగమును పెరకేఁపునట్టి మందులు. బ్రాఁ
కులు = ఇంపయినవారు.

ఉ. తా మది నమ్మకున్నది విరదర్శనరేంద్రతనూజ నిన్ను ను
త్రాముఁడవంచు నీయరమకరంబునఁ బో మనసీదునీకు ను
త్రాముఁడు కాని వానికిఁ బ్రతాపము నంబదలేటి పైఁడికెం
దామరపువ్వుదే వళమె ! ధాత్రికి మాటలువేయు నటికిన్.

టీ. విదర్భనరేంద్రతనూజ = దమయంతి, తాన్, నీవు, సుత్రాముడవను
 ముక్ = దేవేంద్రుండవని, అనగా నీవు నలరూపమునవచ్చిన సురేంద్రుడవను
 చు, నిన్నున్, మడన్ = మనస్సునందు, నమ్మకున్నది = విశ్వసించుకొన్నది. నీకున్,
 ఈ యరమరంబునన్, పో = ఈ సందేహముచేత నే, మనసు, ఈదు = మనసిచ్చి
 మాటాడుకున్నదని భావము. వేయుమాటలు, ఏటికిన్ = ఎందుకు, ధాతికిన్ =
 భూమికి, ప్రతాపమునన్ = జలముచేత, చదలేటిపైఁడి కందామరపూవు = అకాశ
 నదియందున్న బంగారుకమలము, సుత్రాముడు కానివానికి = దేవేంద్రుడు కాని
 వానికి, లేన్, వశమే? కాదనుట, కలావతి దమయంతి ప్రణయకోపము
 నెఱిగి దాని కోపమును బోగొట్టవలెనని తలంచి నలరాజుచే రాత్రి వర్తిల్లిన
 సభాగచిహ్నములను జెప్పించినచో దానివలన బొడమిన సిగ్గుచేతను గాని
 యది వినుటవలన గల్గిన కామోదేకముచేగాని కోపము పోవునని నిశ్చయించి
 నలునిసమీపించి కోపకారణము నిట్లు చెప్పుచున్నది. ఓ నలరాజా! దమయంతి
 సిగ్గుచెట్టినటునిగా నమ్మకున్నది. స్వయంబర కాలమందువలె నిప్పుడు నల
 గూపముతో వచ్చిన దేవేంద్రుడవేకాని తత్త్వనలుండవు కావని భావించి
 నీతో మాటాడుకున్నది. నీవు దేవేంద్రుడవేకానిచో గంగానదియందుండిన పద్మ
 మును దెచ్చుటయెట్లు? సాహస్యముకది యలవిడదే. కావున నీవు సురేంద్రు
 డవే యని భావము. ఈ మర్రిపాయము వాస్తవముగా దమయంతికిగాని
 దానికిగానిలేదు. అయినను గలావతి మాయోపాయముచే రతిరహస్యములను
 జెప్పింపవలంచి యిట్లు చేసినది. నలుడు కన్నులు మూయుటచేతనే దమ
 యంతి కోపము వహించియుండగా నింద్రుడనడి సందియము వలన కోపము
 వహించి యున్నదని కారణమునుమార్చి చెప్పినది. ఇట్లు చేసినచో నలుడు
 తన యాధార్థ్యము స్థాపించుటకు రహస్య వృత్తాంతముల జెప్పకమానడనయు,
 దానివలన కోపము పోవుననియు దాని యెఱుంగును. ముందు పద్యములచే
 తను గూడ నలుడు దేవేంద్రుడే యని స్థాపించుచున్నది.

క. దంభోళి భాగ్యరేఖా

దంభంబున బ్రమ్మటముగ १ ధరియించెదు హ

స్తాంభోజమ్మన దేవర

జంభారివి యగుటకేల నీ సందేహింపన్.

76

టీ. దేవర = ఓ నలరాజా! నీవు, హస్తాంభోజంబునకు = కరకమలమందు, భాగ్యరేఖాదంభంబునకు = భాగ్యరేఖ యుండెడిమివచేత, దంభోలి = వజ్రమును, ప్రస్ఫుటముగ = స్పష్టముగా, ధరియించెను = తాల్చుచున్నావు. జంభారివి = సురేంద్రుడవు, అగుటకు, సందేహింప కేల? = సందేహించుట గలదు.

తా. ఓ రాజా! నీవు భాగ్యరేఖా మివచేతను వజ్రాయుధమును ధరించి యుండగా దేవేంద్రుడవగుటకేమి సందియము కలదు?

తే. లోకపాలుడ నస్వల్పలోచనుడవు

వజ్రపాణివి దేవతా నీ నల్లభండ

విన్నిలాంఘనములుగూడ నీ నింద్రుడౌదు

నైషధుడ వగుటకు జీహ్వాంబు చెపుము.

77

టీ. లోకపాలుడవు = లోకమును బాలించువాడవును, అస్వల్పలోచనుడవు = అనేకములగు నేత్రములుగలవాడవు, వజ్రపాణివి = వజ్రము హస్తమందుగలవాడవు, దేవతావల్లభుడవు, ఇన్ని, లాంఘనములు = ఇన్నిగుఱులు, కూడ = సమకూఱుటచే, ఇంద్రుడు = ఇంద్రుడవు, ఔదు = అగుదువు, నలుడు లోకమును బాలించువాడును, విళాలమగు నేత్రములుగలవాడును, వజ్రరేఖ పాణియందుగలవాడును, దేవతాకాంతలపగూడఁ బ్రేమింపఁదగిన వాడును, కాన నలుకిగూడ నీ విశేషణము నన్వయింపవలెను. నైషధుడు = నలరాజువు, అగుటకు, చిహ్నంబు = గుఱును, చెపుము. ఇన్ని యింద్ర లక్షణములు నీయందుండుటచే నీవు దేవేంద్రుడవే యగుదువు. కానిచో నలుని లక్షణంబు లేమియున్నవో చెప్పుము.

ప. మహేంద్రుం డింద్రజాల మాయావిదుండు. న్యయంవరంబు నగ దెట్లట్లు నలరూపధారియై వచ్చెనో యని శంకించుచున్న

యది. మందాకినీ కాంచన కమల దానం బీసం దేహమునకు
నిదానంబు. 78

ఉ. రోయఁ డొకించుకేనియు మరుత్పతి యన్యకశత్ర దూషణా
న్యాయము సేయుమన్నభమదాంధత నాశ్రమభూమిగొక్కురో
కోయని కూయఁడే యతఁడు కుక్కుటమైనడిరేయి గౌతమ
ప్రేమనిఁ బొందఁగోరి తనశపెద్దతనంబు జలంబు పాలుగాఁ.

టీ. మరుత్పతి = ఇంద్రుడు, అన్యకశత్రదూషణాన్యాయము = పరస్పరము
తెలుపుట వలనఁ గల్గిన పాపమునెడి యన్యాయమును, చేయఁ = చేయుటకు,
ఒకించుకేనియుక = కొంచెమైనప్పటికిని, రోయఁడు = ఏలించుకొనఁడు, అతఁ
డు = ఆయింద్రుడు, గౌతమప్రేయఁ = అపాల్యను, పొందఁ, గోరి, తనపెద్ద
తనంబు = తన గొప్పతనము, జలంబుపాలుగాఁ = నీటిపాలగుంటలుగా, మన్నభ
మదాంధతఁ = కామాతిశయమువలనఁ గల్గిన గ్రుడ్డితనముచేత, అశ్రమభూ
మిఁ = గౌతమముని యాశ్రమమునందు, కుక్కుటమై = కోడియై, నడిరేయి =
మధ్యరాత్రునందు, కొక్కురోకోయని, కూయఁడే! అలవలేదా! దేవేం
ద్రునివంటి మహానుభావుఁడు పరకశత్ర సంగమును నపేక్షించునా యని
సందేహింపఁబనిలేదు. అతఁ డర్థరాత్రమందుఁ గోడియై కూసి మునిని మోస
పుచ్చి యతని భార్యను బొందలేదా! కావున నింద్రున కిట్టి పనులు చేయుట
సహజమని భావము.

కా. ఇంద్రుడు పరకశత్ర సంగముచేయ వెనుకదీయఁడు. అతఁడు కా
మాంధుఁడై గౌతమునియింటిపండును గోడియై కూసి యతని మోసపుచ్చి యహ
ల్యను గలియలేదా!

వ. నీవు తత్త్వనైషధుండ వయితివేని, యవన్యసాక్షి కంబులగు
శయ్యావహన్యంబు లుగ్గడించి యిప్పంకవాక్షి శంకాకలం
కం బవనయిపు మనుటయు; మందస్తితనుండరవదనారవిం

దుండై యయ్యిందుముఖ నుద్దేశించి పురందరుఁ డనునందే
హంబు డిందు పడునట్లుగా మహీపురందరుం డిట్లనియె.

టీ. నీవు—అనన్యసాక్షికంబులు=పరులకుఁ దెలియరానివి, అగుశయ్యారహ
స్యంబులు = అయినట్టి సంఘోగమర్తములను, ఉగ్గడించి=చెప్పి, శంకాకలం
కంబు = శశంకమునంటి శంకను, అపనయింపుము, అనుటయ్యు, అనఁగా నే,
మంద...విందుండై=చిఱునవ్వుచే సుందరమగు ముఖపద్మముకలవాడై, డిం
దుపడునట్లుగాన్=లోలఁగునట్లుగా, మహీపురందరుండు=ధూరజేత్రేంద్రుఁడగు
నలుఁడు, ఇట్లనియె.

తే. మఱచితే నెమ్మనమ్ములో శ మెఱుఁగుఁబోడి

ప్రథమ రతికేళి నతిపరిశ్రాంతిఁబొంది

కూడి రెండవ రతికి నూశ్లోనని నన్ను

గ్రీష్మయామిని యనియేను శ శేలిగొంటి.

81

టీ. నూశ్లోనని=ఓష్ఠకొనని, గ్రీష్మయామిని = వేసవిరాత్రి - వేసవిరాత్రి
కాలము తక్కువ యగుటచేత రెండవరతికి వీలుగాదు గాని నాపేరఁబిలుచుట.

తే. నీవు మృదుశయ్యఁ గపటంపు శ నిద్రవ్రావ

నెలఁత కేల్దిమ్మి యిడితి నీసమ్మనాభి

నప్పు డచ్చోటఁ బులకంబు శ లంకురింప

నంబురుహనాభి వైన చందంబు తలఁపు.

82

టీ. నెలఁత, నీవు, మృదుశయ్యఁ, కపటంపునిద్రవోవఁ = కపటముగ
నిద్రించుచుండఁగా, నీవీ స్రంసనార్థమై, నీ నిమ్మనాభిఁ=లోఁలైన నీపాక్కిరి
యందు, కేల్దిమ్మి = నా హస్తపద్మమునుంచితిని. నా హస్తస్పర్శమువలన
నచ్చట, పులకంబులు, అంకురింపఁ=రోమాంచము కలుగఁగా, అంబురుహనా
భివి=పద్మము నాభియందు గలదానవు=విష్ణుమూర్తివి. అయితివి. విచచందంబు,
తలఁపు=స్తరింపుము, నలుని కేల్దిమ్మి పద్మమును, దాని సంస్పర్శమువలన గల్గిన
రోమాంచములు అకరువులును గాఁగా దమయంతి యంబురుహనాభి యగుట

సముచితమని భావము. విష్ణుఁడంబురుహనాభుఁడు - నీవంబురుహనాభివి-అనఁగా స్త్రీత్వముచే భేదపడిన అంబురుహనాభుఁడ వనుట. ఇరువురకును గపట నిద్ర సమానము.

ఉ. కామినిఘర్త బిందువులు శ్రీ కస్తురిబొట్టునఁ దోఁగి రేఖ లై
కోమల గండపాళికల శ్రీ కోణములకొదిగజాతి నంచల
శ్యామల మైనయాత్మ వదనాబ్జముఁ జాతుగదే మదీయ చిం
తామణిదర్పణాంతరము శ్రీ నన్నెడిదత్సమయోచితంబుగాన్.

టీ. కామిని, ఘర్త బిందువులు = సురతశ్రమవలనఁ గల్గిన చెమట బిందువులు, కస్తురిబొట్టునకొఁగి = మిళితమై, రేఖలై = చాఱలై, కోమలగండపాళికాకోణములకొ = మృదువయిన చెక్కిళ్ల ప్రదేశములయందు లందుండి, దిగజాతి, అంచల శ్యామలము = కొనయందు నల్లనది, వినయాత్మ వదనాబ్జమునకొ = అయిన నీవదనపద్మమును, మదీయచింతామణి దర్పణాంతరముకొ = నా చింతామణిదామ మనెడి యద్దముయొక్క మధ్యమందు, నెఱిగొ = యుక్తముగాను, తత్స...తంబుగాకొ = అపురుషాయిత సమయమున కనుగుణముగా, చాతుగదే, పురుషాయితము సల్పుచున్న దమయంతి వదనము కస్తురిబొట్టుతో మిళితమగుటచే నల్లని వగు చెమటబిందువులు చెక్కిళ్లనుండి జాతి శ్చక్రవునలె దనరుటచే నది పురుషుని వదనమునలె గాపవచ్చుచుండెనని భావము.

తే. తరుణి యెఱుంగవె వీటికా శ్రీ దానవేశ
గురుజనప్రాంతమునయందు శ్రీ గూఢవృత్తి
నాగవల్లిదళంబు నెన్నడుమఁ జీటి
మడిచి యందిచ్చినపుడు గో శ్రీ రిడుదుఁ గేల.

84/

టీ. తరుణి = వయసుంతి ! గురుజనప్రాంతంబులందు = పెద్దవారుమనయొద్దకున్న సమయంబునందు, వీటికాదానవేశకొ = తమలపాకులు చుట్టియిచ్చుసమయమున, నాగవల్లిదళంబు నెన్నడుమకొ, చీటి = చీలిచి, మడిచి, అందిచ్చినపుడు = నాకొసంగడి సమయమున, గూఢవృత్తికొ = పిరులకుఁ దెలియకుండగా,

శేలన్ = నీచేతియందు, గోరిడుదున్ = నఖత్కముచేయుదును, ఎఱుగనె = తెలియదా.

ఉ. మానిని ! భోజనావసర శ్రమధ్యమునం గొనియాడ గోస్తనిం
దేనియ సంస్తుతింప వినుశీతింపను మీఁగడ ఖండశర్కరా
పానక ముగ్గడింపఁ బ్రతిపక్ష చటూక్తి నిసర్గోప ర
క్తానన మైననీయధరశ్రమల్లునొయంచు మదిం దలంకుచున్.

టీ. మానిని = ఓదమయంతీ, భోజనావసరమధ్యమునన్ = భోజనకాలము
నందు, ప్రతిపక్ష...ననము—ప్రతిపక్ష = తనకు శత్రువులయిన ద్రాక్షదులయొ
క్క, చటూక్తి = నుతించుటచే, నిసర్గ = స్వాభావికమైన, కోష = కోపముచే, రక్తా
ననము = ఎఱుఱిముఖముగలది. ఇటు యధరముయొక్క సహజారుణ్యమును సహజ
కోపప్రయుక్తారుణ్యముగాఁ జెప్పినాఁడు. లోకములోఁ దమ శత్రువుల వర్ణిం
చినచోఁ దమకుఁ గోపముగల్గుట సహజము. అట్లే మాధుర్యమునందు దనలో
శత్రుత్వముపొందిన గోస్తన్యాదులను వినుతించుటచే దమయంతి యధరమా
కోపముచే నెఱుఱుచిన దని భావము. ఐన నీయధరము, అల్లునొయంచున్ = అల్లు
నేమోయని, గోస్తనిన్ = ద్రాక్షను, కొనియాడన్ = నుతింపలేదు, తేనియన్,
సంస్తుతింపను, మీఁగడన్ = వినుతంపను, ఖండశర్కరాపానకమున్, ఉగ్గ
డింపను = పొగడను, మదిన్, తలంకుచున్ = భయపడుచు, నివియొల్లఁ జేయ
నని సంబంధము.

తా. ఓదమయంతీ ! మాధుర్యమునందు నీయధరమున కీడువచ్చెడి గోస్త
న్యాది పదార్థముల వర్ణించినచో నీయధరమునకుఁ గోపమువచ్చునని, గోస్తనిని
తేనెను మీఁగడను పంచదారపానకమును భయముచే నుతించుట మానితిని.

తే. ఆననం బాదిగా నాభిశ్రయవధి గాఁగఁ

ప్రేమ భవదంగకములు చుంశించునవుడు

చరమచుంబనవేళ నో శ్రవరసిజాక్షి

* యేను జెక్కిలి గిలిగింత శ్రీలిడుటఁ దలఁతె.

టీ. సులభము.

మ. అని సంకల్పభవైకసాక్షులగు శతయ్యునేకసంభోగ చి

హ్ననలభూపక్షత్విభిజ్ఞకొఱకై శయగదండు వ్రాకువ్వన
వ్వనితారత్నమువాలుగన్నులబతిన్వారిండుచుచు మూసెనొ
య్యనధాత్రేయిశ్రుతిద్వయంబునిజహస్తాంభోజయుగ్మంబునన్.

టీ. భూపతి = సులరాజు, ప్రత్యభిజ్ఞకొఱకై = అనవాలు నిమిత్తము, అని = ఈ
ప్రకారముగా, సంకల్ప భవైకసాక్షులు = మన్వశుఁ డొక్కఁడేసాక్షిగాఁ గలవి,
అగు... హ్ననలక్ = అగు = అయివట్టి, శయ్య = శయ్యసంబంధులగు, అనేక =
పెక్కులయిన, సంభోగ చిహ్ననలక్ = రతిచిహ్నలను, అందందు = ఒక్కొక్కటి
చొప్పున, వ్రాకువ్వన్ = చెప్పఁచుండఁగా, అవ్వనితారత్నము = అదమయంతి, వాలు
గన్నులక్ = దీర్ఘములయిన నేత్రములతో, పతిక్ = భర్తను, వానిండుచుక్ =
ఇఁకఁ జెప్పవద్దని నిషేధించుచు, ఒయ్యనక్ = మెల్లగా, నిజహస్తాంభోజయుగ్మం
బునక్ = తనహస్తపద్మములతో, ధాత్రేయిశ్రుతిద్వయంబు = దాది కూతు
రగు కళావతిరెండు చెవులను, మూసెన్ = కప్పిపుచ్చెను, ఆరహస్యములు దాని
కిఁ దెలిసినచోఁ దన్ను పరిహాసము చేయుననియెంచి దానికా నలునిమాటలు వినఁ
బడకుండ సుండుటకుఁగా దాని చెవులను మూసెను.

తా. నలుఁడిట్లు తన్ను నమ్ముటకై యొరులకుఁ దెలియరాని రహస్యములను
జెప్పఁచుండఁగా వమయంతి సిగ్గుచెందుచు నీకఁ జెప్పవద్దని భర్తకుఁ గనుసంజ్ఞ
చేయుచు నామాటలు దానికి వినఁబడకుంటకై కళావతి చెవులను మూసెను.

వ. ఇట్లు లజ్జావశంబునఁ దనవీనులు మూసిన.

88

తే. అధిప! తాటంకచక్రధారాంచలములు

వాఁడు లతికోమలములు శ పూఁబోడిచేతు

లొయ్యనేలెంచి శ్రుతిరోధ శ ముడువ నీకు

నర్త మామూనమైనను శ నయ్యె గాని.

89

టీ. అధిప = సులరాజా, తాటంకచక్రధారాంచలములు = చక్రములమంటి నాచె

పుల పూవులకొట్టకొనలు, వాడులు = మిక్కిలి తీవ్రముగానుండును, పూబోడి
 చేతులు = దమయంతి చేతులు, అతికోమలములు ఆయాసము = ప్రయాసము,
 ఐనను అయ్యోకో, కాని = అయినప్పటికిని, ఓయ్యోకో, ఏతెంచి = వచ్చి, శ్రుతికో
 ధము, ఉడుపకో = మానిపించుట. నీకు, అర్హము = తగినది. మిక్కిలివాడియైన
 వాచెపులపువ్వుల కొనలుదగిలి మృదులములైన దమయంతి చేతులు శ్మతములు
 గాఁగలవు. కావున నీప్రియురాలి చేతులకట్టి యపాయము రాకుండఁజూచుకొ
 నుట నీకు యుక్తకార్యము. కావున నాయాసము రెంచకవచ్చి దమయంతి
 చేతులను బట్టుకొనమని భావము. ఓనలరాజా ! యీదమయంతి ప్రణయ
 కోపము తొలగినది. నీకింక విశయగును. వచ్చి యామె చేతులను బట్టుకొని
 కొనిపోయి నీయభీష్టము నెఱవేర్చుకొప్పుని గూఢాభిప్రాయము.

వ. అనినవిని “మాన్యరాలపు, నీమాట యతిక్రమింపవచ్చునే”
 యనుచు నమ్మచ్చెక్కింటిం గ్రుచ్చి కౌగిలించికొని శయ్యాతలం
 బునకుందెచ్చి, ముచ్చటపూవం జెక్కుటద్దంబులు ముద్దు
 వెట్టుకొనియె. నయ్యవసరంబున సమీప కక్ష్యంతరంబున
 నుండి వైతాళిక పురంధ్రి యుచ్చైస్వరంబున. 90

టీ. వైతాళిక పురంధ్రి = మేలుకొలుపు పాదడుస్త్రీ.

సీ. అవధారు దేవ మరీధ్నాహ్నసంధ్యావేళ
 దినయావనంబు దోతెంచె నిప్పు
 డతితీవ్రతాప తక్కింతగియై మేదిని
 భవ దాప్లవనవాహినిసానువయ్యె
 మార్తాండమండలీ శ మధ్యభాగంబున
 నీడందమునఁబోలె శ నిలిచె శివుడు
 నిప్పుతీపం బైన శ నీప్రతాపంబుతో
 హెచ్చుకుందా శ డ బీరెండవేడి
 తే. నీలనీలంబు లయిన నీశనిడుదనెఱుల

యందుఁ బ్రవహించు విమల గంగాబుధార
దలఁచుఁగాక కళిందజా నీ సలిలవేణి
తరళతరవీదికా పూర్వపరిచయంబు.

91

టీ. దేవ=ఓనలరాజా, అవధారు=విరుము, దినయావనము= దినమునకుయావ
నమువంటిదగు, మధ్యాహ్న సంద్యావేళ=మధ్యాహ్న కాలసంధ్య, తోఁతెంచెన్
=వచ్చెను, ఇప్పుడు, మేదిని=భూమి, అతి..తప్తాంగియై మిక్కిలిసంతాప
ముచే దప్తమైనదేహముగలదై, భవత్...పిపాసువు - భవత్ = నీయొక్క,
ఆప్లవన=స్నానసంబంధియగు, వాః=జలమును, పిపాసువు = త్రావఁదలంపు
గలది, ఆయ్యుక్, భూమిసూర్యతాపముచేమిక్కిలి తప్తమైయున్నది, అట్టి
స్థితి, మధ్యాహ్న సమయమున నే సంభవించును. కాన మాధ్యాహ్నికక్రింద లా
నర్పణ దానమాడవలయునని భావము. మార్తాండమంలీ...భాగంబునన్=సూర్య
మండలముయొక్క మధ్యభాగమునందు, శివుఁడు=ఈశ్వరుఁడు, నీదెందమునన్,
పోలెన్ = నీమనస్సునందువిలెను, నీలిచెన్, ప్రాతర్మధ్యాహ్న సాయంసమయము
లందు సూర్యుఁడు, ప్రాతఃకాలమున బ్రహ్మర్షకుఁడును, మధ్యాహ్నమున శివా
త్మకుఁడును సాయంసమయమున నారాయణాత్మకుఁడునై యుండునని చెప్పుదురు.
కావున నిప్పుడు శంకరుఁడు సూర్యునందు వెలయుచున్నాఁడుకాననిది మాధ్యా
హ్నికక్రియ లానర్పణచగిన సమయమనట. 'నీదెందమునబోలె' అని చెప్పట
చే నలుఁడు శివభక్తుఁడని తెలియనగు. నిన్ప్రీతిపంబు = నిస్సపత్నమయినది.
ఐననీప్రతాపంబుతో=అయినట్టినీతేజస్సుతో, వీరెండవేడి=మిడియెండవేడి,
హెచ్చుకుందాడెన్=ఇంచుమించుగాసరిపోలుచున్నది. నీలనీలంబులు=మిక్కిలి
నల్లనివగు, నీ...యందున్=నీపాడుగైనకేశములందుప్రవహించు...ధార=పాఱు
చున్నస్వచ్ఛమయినగంగానదీజలధార, కళిందజా...పరిచయంబు-కళిందజా=య
మునానదియొక్క, సలిలవేణి=జలప్రవాహమందలి, తరళతర=మిక్కిలి చంచల
ములయిన, వీచికా= తరంగములయొక్క, పూర్వపరిచయంబు = తొల్లింటిపరి
చయమును, తలఁచుఁగాక=స్మరించుకొనుఁగాక, యమునానదీతరంగములతోఁ
గలనీమెలనీవర్తించు గంగానదీజలమునకు నిప్పుడు యమునా ప్రవాహమువలె

నల్లనిదగు నీశేశపాశమునందుఁబడి పూర్వపు పరిచయమును స్మరించుకొనుఁ
గాక యని యర్థము. గంగాజలముతో నీవు స్నానమొనరింతువుగాక యని
ఫలితార్థము. ఇందు. 2. పాదమున నతిశయోక్తియు, 3. 4. పాదములందు
పమయు, గీతమందు స్తరణయు నలంకారములు.

వ. అని నైతాళిక పురంధి పలికిన.

92

తే. ధరణినాథుగడు శ కేళిసాధంబుడిగ్గి
జలకమింటికి నేతెంచె శ సమృద్ధమున
వవసరమువేచి యున్న నానావనిపులు
దవృద్ధవృద్ధుల నిలిచి వందన మొనర్ప.

93

టీ. ధరణినాథుగడు, కేళిసాధంబు=క్రీడాసాధమును, డిగి, అవసరము =
సమయమును గూర్చి, వేచియున్న నానావనిపులు = ప్రతీక్షించియున్న బహు
దేశరాజులు, దవృద్ధవృద్ధుల=మిక్కిలిదూరముగా, నిలిచి, వందనము, ఒనర్ప
=నమస్కరించుచుండఁగా, సమృద్ధంబున=సంతోషముతో, జలకమింటికి=
మజ్జనకాలకు, ఏతెంచె=వచ్చెను, తనదర్శనముకై వేచియున్న రాజులచే
నమస్కారములు గొనుచుఁ గేళిసాధముడిగి స్నాన గృహమున కేగెనని
భావము.

తే. అంగుళిక్షేప లోచనా శ పాంగభంగి
విభ్రమభూతరంగసం వేల్లనముల
నాదరంబు ప్రసాదించి శ యవ్వభుండు
సకలనృపతుల నిజనివాసముల కనిచె.

94

టీ. అవ్వభుండు, అంగుళి... వేల్లనముల=అంగుళిక్షేప=వ్రేటులుకదల్చుట
చేతను, లోచనాపాంగభంగి=కడకంటియొక్క రచనచేతను, విభ్రమ=విలాసము
తోఁగూడిన, భూతరంగ=తరంగమువంటికనుబొమలయొక్క, సంవేల్లనముల=
చలనములచేతను, అదరంబు, ప్రసాదించి, వారివారిమర్యాదకుఁ దగునట్లుగా నా
దరముచూపి, సకలనృపతులక, నిజ...ములకు, అనిచె=పంపెను, నలరా

జాంగులిక్షేపాద్విక్రియలచేతనే యారాజులం దర్శముగా నాదరము నిలిపి వారి వారియిండ్లకుఁ బంపివేసెను.

వ. అనిచి మజ్జనశాల కరిగి.

95

తే. కలపములతోడి నవయుక్షకీకర్తమమున

నలుఁగు వెట్టించికొని రాజశ్రీ నందనుండు

మహిత మృగనాభీపంకంబు శ్రీ మాళిఁదాల్చి

జలజలోచన లార్పంగ శ్రీ జలకమాడె.

96

టీ. రాజనందనుండు, కలపములతోడి = పరిమళ వ్రవ్యసమ్మేళనముచే సిద్ధపడి చిన, నవ = క్రొత్తయిన, యక్షకర్దమమున = కర్పూరము, అగరుచందనము, కస్తూరి, కుంకుమపువ్వు, తక్కిలము, వీనితోఁ జేయఁబడిన షష్టపుచే, నలుఁగు వెట్టించికొని = నలిపిండుకొని, మహిత... పంకంబు = శ్రేష్ఠమయిన కస్తూరిని, మాళి = శిరస్సునందు, తాల్చి, జలజలోచనలు = స్త్రీలు, అర్పంగ = స్నానమాడింపఁగా, జలకము, ఆడె = స్నానముచేసె.

చ. మహిపతి భామినీకరనశ్రమంచిత కాంచన కుంభతీర్థవా

ర్లహరులు మూర్ధభాగమున శ్రీ వ్రాలఁగ నొప్పుపిలోచనోత్సవా

వహమహనీయమూర్తియయి శ్రీ వారిజలోచన పాదతీర్థవా

ర్లహరులు మూర్ధభాగమున శ్రీ వ్రాలఁగ నొప్పుహిమాద్రికై వడిన్.

టీ. మహిపతి = రాజు, భామినీ...లహరులు-భామినీకర = స్త్రీలచేతులందు, నమంచిత = ఒప్పుచున్న, కాంచనకుంభ = బంగారుకడవలందలి, తీర్థవా = పవిత్రమగు గంగాజలముయొక్క, లహరులు = పెద్దతరంగములు, స్త్రీలు విండెలతో వంచుచుండఁగా నతనిశిరమునఁ దరంగరూపముగాఁ బడుచున్న పవిత్రభావము. మూర్ధభాగమున = శిరస్సునందు, వ్రాలఁగ = పడుచుండఁగా, లోచనోత్సవా = నేత్రములకు విందొనర్చు పూజ్యమగు నాకారముగలవాఁడు, అయి, వారిజ...లహరులు-వారిజలోచన = విష్ణువుయొక్క, పాద = పాదముండులుబ్ధి న, తీర్థ = గంగానదియొక్క, లహరులు = పెద్దతరంగములు, మూర్ధభాగమున =

శృంగభాగమునందు, బ్రాలంగా = పడుచుండగా, ఒప్పు... కైవడికి = ప్రకాశించుచున్న హిమవంతమువలె, ఒప్పుకొ, గంగాతరంగపాతమువే మనోహరమును, బదిత్రమునునైన హిమాలయశిఖరమువలె స్నానసమయమున నలునిమూర్ధభాగము ప్రకాశించెను.

క. వ్యామగ్రాహ్యస్తను లగు

భామలు మును జలకమార్పఁగ బదపడి నివధ

స్వామికిఁ దీర్థం బొచ్చిరి

భూమినిర్జరులు మంత్రపూతాంబువులన్.

98

టీ. వ్యామగ్రాహ్యస్తనులు = బారతోఁబట్టుకొనఁదగిన కుచములుగలవారు, అగుభామలు, మును = ముందుగా, జలకమార్పఁగ = స్నానముచేయింపఁగా, భూమినిర్జరులు = భూదేవతలు, అనఁగా బ్రాహ్మణులనుట. మంత్రపూతాంబువులన్ = అనుమన్న యాది మంత్రములచేఁ బవిత్రమయిన యుపకములచేఱి, నివధస్వామికి, తీర్థంబు, అచ్చిరి = స్నానము చేయించిరి.

ఉ. అంతరకల్పమాన చులుకాచమనంబుగ నైషధక్షమా
కాంతుఁడు తీగనూడ మధుకైటభవైరిపదాంబుజోదరో
ద్వాంతమధూళి యైనశుభ్రవారి మహిదివిజు ల్వినిర్జల
స్వాంతులుచేరువన్నిలిదివాగుణసూక్తములుచ్చరింపఁగన్.

టీ. వినిర్జలస్వాంతులు = మిక్కిలి స్వచ్ఛమగు చిత్రముగలవారగు, మహిదివిజుల్ = బ్రాహ్మణులు, చేరుజ్జ = సమీపమున, నిలిచి, వారుణసూక్తములు = పరుణదేవతాకమగుమంత్రములను, ఉచ్చరింపఁగా = పఠించుచుండఁగా, మధు... ధూళి - మధుకైటభవైరి = మధుకైటభుల నెడిరాక్షసులను జంపిన వారాయునియొక్క, పదాంబుజ = పాదము నెడిపద్మముయొక్క, ఉదర = గర్భమునుండి, ఉద్వాంత = నిర్గమించుచున్న, మధూళి = మకరందరూపము, విసశుభవానికి = అయినట్టిపవిత్రజలముచేఱి, నైషధక్షమాకాంతుఁడు = నలభూపాలుఁడు, అంతర... మనంబుగన్ - అంతర = స్నానముధ్యక్షున, కల్పవృక్షాన = స్వీకరింపఁబడిన

లేక చేయఁబడిన, చురుక = పుడిసిటిజలముయొక్క, అచమనంబుగఁ = అచమనముకలుగునట్లుగా, తీర్థము, అడఁగ = స్నానముచేసెను.

తే. కమల కింజల్కరేణ సంకశాశమైన

గౌరమృత్సాద్రవం బంగళకములఁ బూసి

తీర్థమాడె మహారాజు శ్రీ త్రిదశసింధు

పుణ్యజలముల సంకల్పశ్రువార్వకముగ.

100

టీ. కమల .. సంకాశము - కమలకింజల్క = పద్మశ్రవరములయొక్క, రేణు = పరాగముతో, సంకాశము = సమమైనది, విస...ద్రవంబు = అయినట్టి పచ్చని శ్రేష్ఠమైన మట్టిసంబంధియగు ద్రవమును, అంగకములఁ = అవయవములయందు, పూసికొని, మహారాజు, త్రిదశసింధుజలములఁ = గంగానదీజలములందు, సంకల్పశ్రువార్వకముగఁ = సంకల్పము చెప్పకొని, తీర్థమాడెను = స్నానము చేసెను.

క. గర్భధృత హరిత కోమల

దర్శంబై యొప్పె ధరణి శ్రీ ధవు హస్తము వై

దర్శీ కుచయుగ విరహ హ

విర్భుగ్ధామాంకురాభివృతముం బోలెఁ.

101

టీ. ధరణిధవుహస్తము = నలునిచేయి, గర్భ...దర్శంబై - గర్భ = అటచేతి యందున్న, హరిత = ఆకుపచ్చని, కోమల = మృదువయిన, దర్శంబు = దర్శలు కలదియై, వైదర్శీ...బోలెఁ - వైదర్శీకుచయుగ = దమయంతి స్తనములతోఁ గల్గిన, విరహ = వియోగమనెడి, హవిర్భుగ్ధామాంకుర = అగ్నిధూమముయొక్క చిగుళ్లచే, అవృతంబునుబోలెఁ = అవరింపఁబడినట్లు, ఒప్పె = ప్రకాశించెను. జలతర్పణాదుల కొఱకు నలుండు దర్భాంకురములను నటచేత ధరించియుండఁగా నా దర్భాంకురంబులు, దమయంతి కుచములతోఁ జేతికిఁ గలిగిన వియోగమనెడి యగ్నిసంబంధియగు ధూమరేఖలన్నట్లు ప్రకాశించెనని యుత్పేక్షించెను. అలం. ఉత్పేక్ష.

తే. మృదుల తరగౌరమృద్భిందు శ వదనచంద్ర
చికుర శేషాంబుమాక్తిక శ ప్రకర దళన
గురుపయఃకుంభవృథుల వశోజకుంభ
పతి భజించె గంగాజలాశ్లవనలక్ష్మి.

102

టీ. మృదుల...చంద్ర—మృదులతర=మిక్కిలి మెత్తనదగు, గౌరమృత్ = పచ్చని మట్టియొక్క, బిందు=తిలకమనెడి, వదనచంద్ర = ముఖచంద్రుడు గలదియు, చికుర...దళన=కుంతలములందు మిగిలిన నీటిముత్యములసమాహమనెడి పలుకుదురుగలదియు, గురు...కుంభ=గొప్పవగు, గురు పయఃకుంభ=జలకుంభములనెడి, పృథులవశోజకుంభ=గొప్ప స్తనములు గలదియునగు, గంగాజలాశ్లవనలక్ష్మి=గంగాజలస్నానమనెడిలక్ష్మి, పతి=నలరాజును, భజించె=సేవించెను. నలుని స్నానము సమాప్తమయినదని భావము. స్నానక్రియ యనెడి లక్ష్మికి, నలుడు ధరించిన మృత్తికాతిలకము వదనమగుచుండెననియు, శేషపాశము కొనయందంటుకొని ముత్యములవలె గానవచ్చు జలబిందువులు పలుకునయు, జలకుంభములు స్తనములు నగుచుండెననియు నుపమానార్థము. అలంకారము.

సీ. సీమంత మేర్పడఁ శ చికురభారమున ను
శిష్ట బంధంబుగ శ శిఖ యమర్చి
గన్నేరుపూచాయఁ శ గనుపట్టు జిలుగైన
సలిలకాపాయవశస్త్రంబు గట్టి
చంద్రదాతపముతోడ శ సరియైన వెలిపట్టుఁ
బుట్ట ముత్తరవాసశముగ ధరించి
ప్రతాపితములైన శ పదియాఱువన్నియ
కనకంపు గొడుగుఁ బాశాలు దొడిగి

తే. శైవుఁ డగు బ్రహ్మణ బ్రహ్మచారి యిచ్చు
హస్త మవలంబవంబుగ శ నల నడిచి

నియత మానవ్రతంబుతో శ నృపతి సాచ్చె

శాంతచిత్తుడై దేవపూజాగృహంబు.

108

టీ. నృపతి=నలుడు, నీమంతము=పాపట, ఏర్పడక=స్వప్తమగునట్లుగా, చికురభారంబునక=కేశపాశమునందు, సుశ్లిష్టబంధంబునక=చక్కగాఁ గూడియున్న ముడిగిలదిగా, శిఖ, అమర్చి=చక్కఁజేసి, పాపటదిద్ది కేశములను జాటుముడిగా బంధించెననుట. ఉత్తరదేశపురాజులకుఁ బాపటయుండుట యాచారము. గన్నేరుపూచాయక=గన్నేరుపూవుయొక్క కాంతివంటి కాంతితో, కనుపట్టు...వస్త్రంబు-కనుపట్టు=కన్నపు, జిల్లైన=సన్నని, సగిలకాషాయవస్త్రంబుక=నీర్కావి దోవతిని, కట్టి, చంద్రదాతపయతోడక=వెన్నెలతో, సరియైన=సమానమయిన, వెలిపట్టుపుట్టు=తెల్లని పట్టువస్త్రము, ఉత్తరవాసునక=వైవస్త్రముగా, ధరించి, ప్రక్షాలితములు=బాగుగాఁ దోమఁ బడినవి, ఐన...పాగాలు - అయిన పదాఱువన్నియ బంగారపు గొడుగులుగల పావకోళ్లను, తొడిగి, కైవుడు=విభక్తుడు, అయిన బ్రాహ్మణ బ్రహ్మచారి=అయినట్టి బ్రాహ్మణులుపు, ఇచ్చుచున్న, అవలంబనంబునక=ఊతగా, అల్లక=మెల్లగా, నడిచి, నియతమానవ్రతంబుతో=సదాచారమయిన మానవ్రతముతోఁగూడి, శాంతచిత్తుడయి=వికార రహితమగు మనస్సుగలవాడై, దేవపూజాగృహంబుక=దేవునికిఁ పూజసేయఁదగినయింటిని, చొచ్చె=ప్రవేశించెను.

తా. నలుడు దేవపూజాగృహంబు సామ్యనప్పడు, పాపటగల్గిన కేశపాశము ముడిగా నమర్చబడెను. గన్నేరుపువ్వువంటి నీర్కావిదోవతి ధరించెను. వెన్నెలవలెఁ దెల్లనిపట్టువస్త్రమును ధరించెను. బంగారపు గొడుగుపావకోళ్లుదాల్చె. విభక్తుడును బ్రాహ్మణుడునుగల బ్రహ్మచారియిచ్చిన చేతి నూతగాఁ జేకొనెను. మానవ్రత మవలంబించెను.

అవ. నలుడొనరించు దేవపూజావిధానమును వర్ణించుచు, మొదట దేవపూజను గూర్చి చెప్పుచున్నాడు.

సీ. అభినవాజ్యనమేధి శతాఖండదీపంబు
 పుష్పమండపికావి శభూషితంబు
 ననవద్య బహువివేద్య సమన్వితంబును
 వివిధచిత్రనువస్త్ర శివలీలంబు
 నఖలతీర్థాంబు పూర్ణార్ణవసాత్రంబును
 గలధౌతరత్నోప శరణచితము
 శశికాంతకుట్టిను శక్త్యుపట్టమితమును
 జుదనసక్కుళా శతయతంబు

తే. నయిన యద్దేవపూజాగృహంబు నందు
 భద్రవీరాసనస్థుడై శరమనియతి
 నాగమోక్షప్రకారంబు శననుసరించి
 శంభులింగంబు బూజించె శరజనభుండు.

104

టీ. అభి...దీపంబు-అభినవ=క్రాంతదయిన, ఆజ్య=వేతితో, సమేధిత =
 పద్ధింపఁబడిన, అనఁగాఁ బ్రజ్వలించఁజేయఁబడిన, అఖండదీపంబు = సర్వకా
 లములందును వెలుగుచుండెడి దీపముగలదియు, పుష్ప...షితంబు = పువ్వు
 లచేనయిన చిన్నమండపముచే బ్రకాశించుచున్నదియు, అనవద్య ... సమ
 న్వితంబును - అనవద్య = తక్కువ కాని, బహు=నానావిధములగు, నైవద్య
 =నివేదనార్థమునీర్థముచేసిన పదార్థములతో, సమన్వితంబు=కూడినదియును,
 వివిధ...విలసితంబు - వివిధ=పలువిధములగు, చిత్ర = చిత్రపటములుగల,
 నువస్త్ర)=మంచినస్త్రీయులచే, విలసితంబు= ప్రకాశించుచున్నదియు, అఖిల
 ...సాత్రంబును - అఖిల = సమస్తమైన, తీర్థ = పుణ్యనదులవలనఁజేఁబడిన,
 అంబు=నీటితో, పూర్ణ=నిండిన, అర్ణవసాత్రంబును=పూజాపాత్రలుగలదియు,
 కల...చయము - కలధౌత= రజతమయములును, రత్న = రత్నమయములును
 నగు, ఉపకరణచయము=పూజాసాధనములు గలదియు, శశి...కుట్టమితంబును-
 శశికాంత=చంద్రకాంతరత్నములయొక్క, కుట్టమిత=కట్టనపునేలయందలి,

కుట్టమితము=ప్రతిఫలించిన శృంగారచేష్టా విశేషములుగలదియు, చందన...
యుతంబు - చందన = మంచిగందముతోను, స్రగ్ = పూలదండలతోను,
కుశ=వర్షలతోను, అక్షత=అక్షతలతోను, యుతంబు=కూడినది, అయిన...
నందుక్ = అయినట్టి యాదేవపూజా గృహములో, భద్రపీఠాసనస్థుడై =
మంగళప్రదమగు నాసనమందు గూర్చున్నవాడై, పరమనియతిక్ =
నిశ్చలమగు నిష్ఠతో, అగమోక్తప్రకారంబు = శాస్త్రోక్తప్రకారమును,
అనుసరించి, జనవిభుండు=నలుండు, శంభులింగంబుక్, పూజించెక్, నానా
విధపూజాద్రవ్యములుగల పూజాగృహమున మంగళప్రదమగు నాసనమునఁ
గూర్చుండి నలుండు నియముతో శంకరుఁ బూజించెనని భావము.

తే. పసిడిధత్తూరపుష్పంబు శీ ఫాలనయను

పాననట్టంబుపై బెట్టి శీ చి ర్థివుండు

విశ్వపతి కార్త సంగ్రామ శీ విజయలబ్ధ

మదనకాహళముగదాని శీ మదిఁ దలంచె.

105

టీ. పొగ్గివుండు = నలరాజు, పసిడిధత్తూరపుష్పంబు = బంగారముతోఁ
జేసినయుష్మైత్తపుష్పము, ఫాలనయను పాననట్టంబుపైక్ = శంకరునియొక్క
లింగముండు పీటపైఁ, పెట్టి, విశ్వపతిక్ = శివునకు, అర్చ ... ముగ్క్
—అశ్చ సంగ్రామ విజయ = తన యుద్ధ విజయమునందు, లబ్ధ = పొందఁ
బడిన, మదనకాహళముగ్ = మత్తనుని కాహళమనెడి వాద్యవిశేషముగా,
దానిక్ = అపుష్పమును, మదిక్, తలంచెను, లోకములోఁ దనవలెఁ బరాక్రమా
దిగుణములతో నొప్పు శత్రువుని జయించి వానివలన నాయుధాదులను బలా
త్కారముగా స్వీకరించి రాజభటుండు తనరాజున కర్పించుట ప్రసిద్ధము.
ప్రస్తుతమున నలుండు నిరుపమాన సౌందర్యవతుండు. మళియు శివునకు భక్తుఁ
డు. సౌందర్యవతుండన ప్రసిద్ధిచెందు మత్తనునితో స్పర్ధ వహించినవాడు.
మత్తనుఁ జదివితే శివునకు విరోధియై యున్నాడు. ఇప్పుడు నలునకుఁగూడ
విరోధియయ్యెను. నలుండు, తనకును, తనప్రభువయిన శివునకును శత్రువయిన
మత్తనునిజయించి యశమానపఱచి బలాత్కరించి యతని వాద్యవిశేషముగ

కావశ్యమును దీసికొని తనప్రభువున కర్పించినట్లుగా నాపుష్పమును దలంచె నని యుత్పేక్షించె. “ఇందు. పెట్టన్” అనెడి తుమున్నర్థపాతముమూలమున కనుకూలపడదుచే విడిచిపెట్టబడియె. నలుండే యాపువ్వు నర్పించి యట్లుతలం చెనని చెప్పవలయు. అట్లయినప్పుడే యీనవ్యము నలుండు సరుపమానసాందర్య మంతుడన్న యర్థమునిచ్చును. అలం. ఉత్పేక్ష.

అన. ఈనీసమున శివుని నానావిధనామములకుఁ గొంచెము విర్ల సామ్యశ్యము గల పూలతోఁ బూజించుచున్నట్లు వర్ణించుచున్నాఁడు.

సీ. ఖట్వాంగపాణిఁ జెంగలవృపుష్పంబుల
 ఫాలలోచను బిల్వ శ పల్లవముల
 నాగేంద్రకేయూరు శ నాగకేసరముల
 బాలేందుకోటిగుఁ శ బాటలములఁ
 గునుమకోదండారి శ గుండవర్ధనములఁ
 గాంచనాచలనాపుఁ శ గాంచనములఁ
 నంబికాహృదయేశు శ ససితాంబుజంబుల
 దక్షాధ్వరధ్వంసి శ దమనకములఁ
 తే. బొందుమల్లియ విరిదండ శ ఖండపరశు
 నఖిల సురసార్వభౌము దూర్రాంకురముల
 బంతిశ్రీవత్సలాంఘన శ ప్రాణబంధు
 శివునిఁ జేమంతిబంతిఁ బూజించె సలుఁడు.

106

టీ. నలుండు, ఖట్వాంగపాణిఁ = మంచపుగోడు పాణియందుఁ గలశివుని, చెంగలవృపుష్పంబులఁ = ఎఱ్ఱగలవపూల చేతను, మంచపుగోడుకూండుగలపువ్వు వలెనుండును. ఇట్లే మీఁద నందందు తెలియునది. బిల్వపల్లవములఁ = మారేడు దళములచేత, ఫాలలోచనుఁ = నుదుటఁ గన్నుగలవానిని, నాగకేసరములఁ = నాగకేసరపుష్పములచేత, నాగేంద్రకేయూరుఁ = సర్పరాజగు ననంతుడే కావశ్యమగుఁగలవానిని, పాటలములఁ = కలుగొట్టుపువ్వులచేత, బాలేందు

కోటిరుక్ = బాలచంద్రుడు కిరీటమునందుఁగలవానిని, గుండవర్ధనములక్ = గుండవర్ధనములనెడి పూవులతో, కుసుమకోదండారి = పూవిత్తునకు శత్రువుగు వానిని, కాంచనములక్ = ఉష్ణైత్తపువ్వులచే, కాంచనాచలచాపుక్ = బంగారు కొండవిల్లుగాఁగలవానిని, అసితాంబుజంబులక్ = నల్లఁగలువపూవులతో, అంబి కాహృదయేశుక్ = పార్వతీనల్లభుని, దమనకములక్ = దమనములనెడిపూలతో, దక్షాధ్వరధ్వంసిక్ = దక్షునియజ్ఞముపాడు చేసినవానిని, ఖండపరశుక్, బొండుముల్లియవిరిదండక్ = పెద్దనుల్లెపూవులతోఁ గూర్చిన పుష్పమాలికచేతను, దూర్వాంశరములక్ = గళికచిగుళ్లచేతను, అభిలసురసార్వభౌముక్ = సకలదేవతలకును జక్రవర్తియగువానిని, బంతిక్ = పూవుబంతిచే, వత్సలాంధన పాణిబంధుక్ = విష్ణువునకువచ్చినచుట్టచుగువానిని, చేమంతిబంతిక్ = చేమంతి పూలతోఁగూర్చిన బంతిచేతను, శివుక్, పూజించెక్.

ఉ. ఉగ్గతి మేదినిపరివృతప్రవహంసు సువర్ణపాత్రలక్

బుగ్గన దివ్యసారభవిభూతియైలర్పఁగ సాత్కరించె బెం

ప గ్గలమైనభక్తి మహిమ హేతుజస్త్రసరేణు మ్మిత్ర

ద్దుగులు ధూపధూమములు ర గోమలతారక రాజమాళికిన్.

టీ. మేదినిపరివృతప్రవహంసు = రాజశ్రేష్ఠుడయిన నలుఁడు, గోమలతారక రాజమాళికిక్ = బాలచంద్రుని శిరంబునఁ దాల్చినశంకరునకు, ఉగ్గతిక్ = సమీపమునందు, సువర్ణపాత్రలక్ = బంగారపు పత్రములందుండి, బుగ్గనక్ = వేగముగా, దివ్యసారభవిభూతి = శ్రేష్ఠమైనపరిమళసంపద, ఎలర్పక్ = వ్యాపించునట్లుగా, పెంపు, అగ్గలమైనభక్తి = అత్యధికమయిన భక్తివిశేషముచే, మహిమ... ధూమములక్ - మహిమత్వ = హేతుము గుర్తులు సంబంధియగు, రజః = పరాగముయొక్క, స్త్రసరేణు = చిన్ననలుసులతో, మిత్ర = కూడియున్న, గుర్తులుధూపధూమములక్ = గుర్తులుసంబంధియగు ధూపద్రవ్యముయొక్క పాగలచేత, సాత్కరించెక్ = గౌరవించెను. గుర్తులు ధూపపరిమళముల సతిభక్తితో నిచ్చెనని తాత్పర్యము. సత్కరించె ననెడి పాతము దీక్షించె సాధుతరమని తోచెడిని.

తా. నలుడతిథ క్రియ క్తుడై శివునిసమీపించి పరిమళములు వెడలునట్లుగా
బంగారుపల్లెములో, భూపమునిచ్చి యతని సత్కరించెను.

తే. సరసధూపార్థమై కామ శ శరములందుఁ
బురములందును బొగసూపె శ భూవరుండు
మదనసంహారుడును, బురశ్రమగ్ధుండు
నయిన దేవర కామోద శ నూవహిల్ల.

108

టీ. భూవరుండు = నలుడు, మదనసంహారుడును = కామునిదహించిన
వాడు, పురమగ్ధుండు = త్రిపురములను దహించినవాడు, అయిన దేవరకుక్ష =
అయినట్టి శంకరునకు, మోదము = సంతసము, అవహిల్లక్ష = కలుగునట్లుగా, సరస
ధూపార్థమై = మనోహరమగు భూపముకొఱకు, కామశరములందు = మత్తభాణ
ములందును (కర్పూరమందును) పురములందును = త్రిపురములందును, పొగసూ
పెక్ష = పొగనుగల్గించెను. కామశరములను, పురములను దహించెను. శంకరుడు
కామహరుండును, బురహరుండును గనుక దత్నజాతీయములగు పనులొనరిం
చిన సతనికి సంతసముగల్గుచియు సత్యయన్త్రహము సంపాదించుకొనవచ్చునని
యు, నలరాజా, కామశరములను, బురములను దహించెనని యర్థము. శంకరుఁ
డు మోహనమనెడి కాముని బాణమును, గాముని బురములను దహించెనని
పురాణప్రసిద్ధి. ధూపార్థమై కామశరాది దహనమేమి? యనగా, కామశరమ
నఁగాఁ, గర్పూర మనియు, పురము లనఁగా, గుర్తుల వనియు శ్లేషార్థము.
నలుడు శంకరునికి ధూపాదులతోఁ బూజనలెసని ఫలితార్థము.

సీ. పద్మాసపస్థుడై శ భావించె మానస

కమలకర్ణి కయందుఁ శ గాలకంఠుఁ

బంచాన్యుమ్రమాల జశపించె బంచబ్రహ్మ

పంచాక్షరంబులఁ శ బరమనియతి

భక్త్యభోజ్యాదిక శ బహుపదార్థంబుల

ననమాక్షునకు నుపశోరమిచ్చె

రాజదేవోపచారప్రకారంబుల

సతిభక్తిగొలిచె రాజార్థమాలి

తే. మంత్రపుష్పంబుఁబెట్టె మనస్తథవిరోధి

మూర్ధభాగమునందు సత్ప్రేక్షాదమెసఁగ

నవనిసంస్పృష్టనకలాంగుఁ శ్రీదేగుఁడు మ్రొక్కె

నిఖిలలోకై కథర్తకు శ్రీనివధరాజు.

109

టీ. నివధరాజు, పద్మాసనస్థుడై = పద్మమనెడి యాసనము నవలంబించినవాఁడయి, కుడియెడను పాదములను నూరు మూలములందుఁజేర్చి కూర్చుండినచోఁ బద్మాసనమందురు. అట్లుగాఁ గూర్చుండి, మానసకమలకర్ణి కయందుఁ = మనఃపద్మముయొక్క కర్ణికయందు, కాలకంఠుఁ = నల్లని కంఠముగల యీశ్వరుని, భావించెఁ = స్మరించెను. పద్మాసనస్థుడై శంకరుని దన హృదయకమల కర్ణికయనెడి సింహాసనంబున నిల్చి ధ్యానించె నని యర్థము. పంచాక్షుఃప్రమోల్ = అయిదు ముఖములుగల్గిన శివునియొనుట, పంచబ్రహ్మ పంచాక్షరింబులఁ = పంచబ్రహ్మస్వరూపమును సూచించు, “నమశ్శివాయ” యను నైదక్షరములచేరిను, పరమనియతిఁ = దృఢనియమముతో, జపించెను. పంచాక్షరీమంత్రమును, జపించెననుట. శంకరునకు, సద్యోజాతియు, వామదేవయు, అహోరయు, తత్త్వరుషయు, ఈశానయు అనెడి యైదుముఖములుగలవని తెలియనగు, అసమాక్షునకుఁ = మూడు శేత్రములుగల యీశ్వరునకు, భక్త్య...పదార్థంబులఁ = భక్త్యము, భోజ్యము, చోద్యము, మొదలగు తినుబండములను, ఉపహారము—ఇచ్చెఁ = కానుకలిచ్చె, రాజార్థమాలిఁ = సంప్రభుండము కిరీటమందుఁగల యీశ్వరుని, రాజ...బులఁ—రాజ = రాజోపచారములచేతను, దేవోపచారములఁ = దేవోపచారములచేతను, అతిభక్తిఁ = గొప్పభక్తితో, కొలిచెఁ = నేవించెను. మనస్తథవిరోధి...నందుఁ = కాముకుని శత్రువయిన యీశ్వరునియొక్క, శిరంబునందు, సప్రేక్షాదము = సంతసము, ఎసఁగఁ = విప్పనట్లుగా, మంత్రపుష్పంబుఁ = మంత్రసహితమగు పుష్పమును, పెట్టెఁ = ఉంచెను.

నిఖిల...భర్తృత్వం = సమస్తలోకములకును బ్రధాననాయకుడయిన శంకరునకు,
అవని...లాంగుడు = అవని = భూమియందు, సంస్పృష్ట = స్పృశింపఁబడిన,
సకలాంగుడు = అవయవములుగలవాఁడు, అగుమఱ్ఱ, మొక్కెఱ్ఱ.

తా. నలరాజు పద్మాసనాసీనుడై యధికభక్తితో హృదయకమలమందు
శివుని స్మరించెను. మిక్కిలి నియమముగలవాడై దక్షిణామూర్తి రూపుడగు
శివుని ప్రేమలఁ బంచాక్షరీమంత్రమును జపించెను. భక్త్యములు, భోజ్యములు
మొదలగు పదార్థములను గానుకగా నిచ్చెను. సకలమగు రాజోపచారములను
జేసెను. మంత్రప్రవృత్తినిచ్చెను. భూమిని సకలాంగములును దాఁకునట్లుగా నమ
స్కరించెను.

వ. అనంతరంబ పరమపురుషునిం బురుషోత్తము నారాధింప నద్దే
వుని సన్నిధికి వచ్చి. 110

సీ. కీలుకొప్పునఁ బైఁడి శ్రీ గేదంగి తోకులు

గొనలు గానంగరాఁ శ్రీ గుదురుపటిని

కర్ణపాశంబులఁ శ్రీ గలధౌతమయపాండు

పుండరీక వతంసశములు ధరించి

గాహు మధ్యంబునఁ శ్రీ బవడంపుఁ జివులుఁ

పచ్చలదోమాలె శ్రీ యచ్చపటిచి

చరణ పీఠంబుల శ్రీ గరుడాంక మణిఖండ

తులసీదళంబులు శ్రీ నెలపు కొలిపి

తే. పురుషసూక్తనిపాఠంబు శ్రీ పరిచయించి

పావనాష్టాక్షరీ మంత్ర శ్రీ పఠనఁ దగిలి

పాంచరాత్రోదిత క్రియా శ్రీ పథమునందు

నలిననాథు సమారాధనంబు సేసె.

111

టీ. కీలుకొప్పునఁ = బంధింపఁబడిన శోభనముందు, పైఁడి గేదంగి తోకులు =
బంగారమునంటి చావుగల మొగలిపువ్వు దళములను, లేక బంగారుతోఁజేసి;

మొగలిరేకులను, కొనలు, గానంగరాళ్ = కనఁబడునట్లుగా, కుదురుపటిచి = చక్కఁజేసి, కర్ణపాళంబుల = పాళమువంటి కర్ణములందు, కల...ములు = కలధౌత = రజతమయములయిన, పాండు = తెల్లని, పుండరీకవలంసములు = తెల్లఁ దామరపువ్వులనెడి, భూషణములను, ధరించి, అలంకరించి, బాహుమధ్యంబున = వక్షస్థలమునందు, పవడంపు...మాలె = పవడపుచిగుళ్లయొక్కయు, మరకతములయొక్కయు, దండను, అచ్చుపటిచి = అర్పించి, చరణపీఠముల = పాదపీఠములందు, గరుడ...బులు = గరుడాంకమణి = గరుడపచ్చలయొక్క, ఖండ = తునుకలనెడి, తులసీదళంబులు = తులసీదళములను, నెలవుకొలిసి = స్థాపించి, పురుషసూక్తనిపాఠంబు = పురుషసూక్తమనెడి మంత్రములను జదువుట, పరిచయించి = చేసి, 'పావన...పఠన' = పావన = పాపహరమయిన, అష్టాక్షరీమంత్ర = "ఓన్న మనారాయణాయ" యను మంత్రముయొక్క, పఠన = పఠించుట యందు, తిగిరి = అన్ని కిలవాడై, పాంచరాత్రో...నందు = పాంచరాత్ర = పాంచరాత్రమనెడి గ్రంథమునందు, వైష్ణవపూజా సంప్రదాయ సూచకమగు గ్రంథమునందనట. ఉదిత = చెప్పఁబడి, క్రినూ = పనులయొక్క, పథమునందు = రీతిచే, నలిననాభు = పద్మము నాభియందుఁగలవానిని - నారాయణుని ననుట. సమారాధనంబు, చేసె = ఆరాధించెను.

తా. నలుఁడు భక్తియుతుడై నారాయణుని సమీపించి కేశపాళమునందు బంగారు మొగలిరేకులను దుఱిమెను. చెవులందు వెండితోఁ జేసిన తామరపూవును భూషణముగానుంచెను. వక్షస్థలమునందు, గరుడపచ్చలతోను బవడపుఁ జివుళ్లతోను జేర్చినదండను నెలకొల్పెను. పాదమాలమునందు మరకత మణిఖండములతోఁజేసిన తులసీదళముల నర్పించె. పురుషసూక్తమును జదువుమఁ బూజగావించెను. పాపహరమగు నారాయణ మంత్రమును జపించె. పాంచరాత్రమందుఁ జెప్పఁబడువిధమున నారాధించెను.

గురుతర కాస్తుభాఖ్యమణి కుట్టిమమైన రథాంగపాణిపే
రురమునఁ బూన్ప నొక్కయసితోర్పలమాలిక పట్టదావళి

గరుదనిలావతారమునఁ గంపము నొందెడి తేకు లిందిరా
తరళకటాక్షవీక్షణవిధా వికటాయిత మభ్యసింపఁగన్. 112

టీ. గురు...మము-గురుతర=మిక్కిలి గొప్పదైన, తేక, విష్ణువు నాభరణ
మనుటచే మిక్కిలి పూజ్యమైన, కాస్తుభాఖ్య=కాస్తుభము నెడి, మణికుట్టిమము=
రతనంపు కట్టనపు నేల, మి...రమునన్ = అయినట్టి నారాయణునియొక్క,
విశాలమయిన వక్షస్థలమునందు, పట్...తారమునన్—పట్టదావళి=తుమ్మెద
ససూహములయొక్క, గరుత్ = అక్కలయొక్క, అనిల = గాలియొక్క,
అవతారమునన్ = ప్రసారముచే, కంపము=చాంచల్యము, ఒందెడితేకులు=
పొందుచున్న కలువతేకులు, ఇందిరా...కటాయితము—ఇందిరా = లక్ష్మీదేవి
యొక్క, తరళ = చంచలమైన, కటాక్షవీక్షణ = కడకంటి చూపులయొక్క,
విధా=రీతియొక్క, వికటాయితము = విలాసమును, అభ్యసింపఁగన్ = నేర్చు
నట్లుగా, ఒక్క...మాలికన్ = ఒకనల్లగలువల దండను, పూస్పే = అమ
ర్చెను. విష్ణువు వక్షమనెడి విశాలసమప్రదేశము. అందున్న కాస్తుభము రత్న
మయమగు నెలకట్టువలె నుండెను. అద్వానియందు నలుడు నల్లగలువలదండ
నుంచెను. ఆదండగల పువ్వు లింకను మకరందమును స్రవించుచుండుటచే
తుమ్మెదలువచ్చి యొగురుడు వ్రాలుచు మకరందపానము చేయుచుండెను. అట్లే
గురువప్పుడు వాని అక్కల గాలిచే గలువతేకులు చలింపజొచ్చెను. అట్లు
చలించుచున్న తేకులు, సర్వదా పారివక్షస్థలమును మందిరముగాఁ జేసికొన్న
లక్ష్మీదేవియొక్క, చంచలములయిన కడకంటిచూపులను నభ్యసించుచున్నట్లుం
డెను. ఈచెప్పట కలువతేకులకంటెను లక్ష్మీ కన్ను లెక్కువ విలాసములు
కలవని తెలియనచ్చుచున్నది. నలు దుర్బలమాలికను నారాయణుని మెడలో
నైమిది ఫలితార్థము. అలం. ఉత్పేక్ష.

క. అలనాటి కాళియోరగ

వలనంబులు దలఁవకున్న ననమాలి మదిన్

వలదత్త వికచవిచికల

కలికాడుండుధ కదంబ న్నుటితాంగకుఁ డె.

టీ. వనమాలి=వనమాలికలవాడు. శారాయుబుడనుట. నల...గకుడై=నల= నలునిచే, దత్త=ఈయబడిన, వికచ=కొంచెము వికసించిన, విచికల కలికా డుండుధ = రెండు తలలుగల పామువలెనున్న మల్లెమొగ్గల దండలయొక్క, కదంబ=సమూహముచేత, ఘటిత=కూర్చబడిన, అంగకుడై=అపయవములుగల వాడై, అల...వలంబులు=అలనాటి = పూర్వకాలమందలి, కాళియోరగ= కాళియుండనెడి సర్పరాజు చుట్టిన, వలనంబులు=వేప్తనములను, తలంపకున్నె= తలంపకపోవునా? నలరాజు మల్లెమొగ్గల దండలతో పారి యపయవములఁ జూటెను. పూర్వము, కాళియుండు కోపావిష్టుడై కృష్ణుని శరీరమునంతను దన కాయముతోఁ జుట్టివైచెను. నలుడు చుట్టిన మల్లికామాలికల వేప్తనములు, నాసర్పరాజు వేప్తనములవలె నున్నవి భావము. అలం. ఉత్పేక్ష.

క. నరనాథ సమర్పిత మగు

విరవాదులదండ యొప్పె శివెన్నుని పాదాం

బుగుహంబున నంగుటమున

నురలిన యాకాశగంగకుపమానంబై.

114

టీ. నరనాథ సమర్పితము = నలరాజుచే సమర్పింపబడినది, అగు విరవాదులదండ=అయినట్టి విరజాజిపూలదండ, వెన్నుని పాదాంభోరుహంబునకొ= నిష్టువు పాదకమలమందు, అంగుటమునకొ = బొట్టన వ్రేలినుండి, ఉరలిన యాకాశగంగకుకొ = స్రవించుచున్న గంగానదికి, ఉపమానంబై = సాటియై, పొప్పెకొ, నలుడు కృష్ణుని పాదమందర్పించిన విరజాజిపూదండ నతని పాదాంభోరుహంబునుండి ప్రవహించిన గంగానదివలె ప్రకాశించెననిభావము. అలం. ఉపమ.

౧. ఇవ్విధంబున నిషధదేశాధ్యక్షుండు పుండరీకాక్షు నర్పించి ప్రణామంబుచేసి యప్పరమపురుషు నిట్లని నుతించె. 115

౧. జయభూర్భువస్స్వస్త్రి శివగదేకనాయక!

జయనర్వదేవతా శివసార్వభౌమ!

జయపూర్వగీర్వాణ శివసంహారకారణ!

జయకుక్షీ నిహిత విశ్వప్రపంచ!
 జయజహ్నుకన్యకా శ్రీ జనకపాదాంభోజ!
 జయశోనులాంబుద శ్రీ శ్యామలాంగ!
 జయ వైజయంతికా శ్రీ స్రక్పభాలంకార!
 జయ పుండరీక విశాలాననాన!

జే. జయశత క్రతుముఖ మరుశ్చక్రపాళ
 కనక కోటిచారు సంఘటిత నూర్జ
 రత్న నీరాజన క్రియా శ్రీ రాజమాన
 చరణ పీఠంతికోదేశ! శ్రీ జయరమేశ!

116

టీ. భూర్ ... నాయక—భూర్భువస్వర్లోకములకు ముఖ్యాధిపతివయిన యో
 నాసుదేవా? జయ=సర్వోత్కృష్టప్రదవై విర్తిపునా! ఇట్లే జయ యను పద
 మునకు ముందు ముందర్థమును గ్రహింపవలయు, సర్వదేవతా...భౌమ=సమస్త
 దేవతలనుఁ జక్రవర్తివంటివాఁడా! పూర్వ...రణ - పూర్వగీర్వాణ=రాక్షసుల
 యొక్క, సంహార = చంపుటకు, కారణ - హింసభూతమయిన వాఁడా!
 కుక్షీ...పంచ - కుక్షీ=గర్భమందు, నిహిత=ఉంపబడి, ప్రపంచ=లోకముగల
 వాఁడా, జహ్ను...భోజ - జహ్నుకన్యకా=గంగానదికి, జనక = కారణమైన,
 నాదాంభోజ=పాదపద్మములుగలవాఁడా, శూన్యము భగీరథుఁడు గంగను గొని
 వచ్చునప్పుడు మార్గమధ్యమున యజ్ఞ మొనరించుచున్న జహ్నువునెడి ముని
 యాగవాటికను ముంచి గంగానది పాముండఁగా ముని కోపించి త్రావెననియు
 భగీరథ ప్రార్థనచే గర్భకుహరంబునుండి విడిచెననియు జహ్నువులనఁ గల్గినది
 కాన జాహ్నువియనియు జహ్నుకన్యకయనియు గంగకు నామములు గల్గెనని
 యుం బురాణప్రసిద్ధము. శోమ...లాంగ=నూతనమేఘమువలె నల్లనిదేహముగల
 వాఁడా! వైజ...కార = వైజయంతి యనెడి వనమాలయే యలంకారముగాఁ
 గలవాఁడా, పుండ...నయన=తెల్లదామరవంటి నేత్రములుగలవాఁడా, శత...
 దేశ—శతక్రతుముఖ = ఇంద్రుఁడు మొదలయిన, మరుర్, దేవతలయొక్క,

చక్రవారీ = సమాహుయ్యుక్కు, కనకశోభీర = బంగారుశీరిటములందు, సంఘటి
త = కూర్పబడిన, నూత్నరత్న = క్రొత్తరత్నములనెడి, నీరాజన = ఆరితియొక్క,
క్రియా = ఇచ్చట యనెడి కార్యముచే, రాజమాన = ప్రకాశించు, చరణపీఠ =
పాదపీఠముయొక్క, అతిక + ఉద్దేశా = సమీపభూమిగలవాఁడా, రమేశా.

క. భవదీయములగు మహిమము

లవాఙ్మనన గోచరంబు శీ లంభోరుహసం

భవ భవుల కనిన శక్యం

బవునే? మావంటివారి శీ కమ్యత! పొగడన్.

117

టీ. అమ్యత = నాశములేని యోయీశ్వరా, భవదీయములు = నీసంబంధములు,
అగుమహిమములు = అయినట్టిప్రభావములు, అంభో...పులకఁ - అంభోరుహసం
భవ = పద్మమందుఁబుట్టినవాడగు బ్రహ్మకును, భవ = శివునకును, అవాఙ్మననగోచరం
బులు = వాక్కునకును, మనస్సునకును గోచరింపనివి, అనినఁ = అని చెప్పవలసి
వచ్చినప్పుడు, మావంటివారికె, పొగడఁ = నుతించుటకు, శక్యంబు, అవునే =
తరమగునా? ఓ నారాయణా! బ్రహ్మశంకరులే నీమహిమలను దెలిసికొనలేక
పోవుటయేకాక మన మందూహింపనైన నశక్తులని చెప్పవలసినప్పుడు మావంటి
వారు పొగడఁబగుదురా?

శా. ఓదామోదర! యిందిరాయువతి విద్యుల్లేఖితో నూత్న పిం
ఛాదామత్రిదశేంద్రకార్ముకముతో శీ సమ్యక్ప్రపావృష్టితో
నీదేహం బనుమేచకాంబుదము మనస్తేత్రద్వయాచారకా
హ్లాదంబుంబొనరించుఁగాక భవతాశీసాటివముం బాపుచున్.

టీ. ఓదామోదరా! ఇంది...ఖితో - ఇందిరాయువతి = లక్ష్మీదేవియనెడి,
విద్యుల్లేఖితో = మెఱపుఁచివెతోను, నూత్న...కముతో - నూత్న = క్రొత్త
దయన, పింఛాదామ = నెమలిపురిదండయనెడి, త్రిదశేంద్రకార్ముకముతో =
ఇంద్రధనుస్సుతోను, సమ్యక్ప్రపావృష్టితో = అధికమగు దయయనెడి
వర్షముతోను, వెలయుచున్న, నీదేహంబను మేచకాంబుదము = నీశరీరమనెడి

నల్లనిమేఘము, భవతా...ముక్ = సంసారతాపాతిశయమును, పాపుచుక్ = తొలగించుచు, మన్నేత్ర...దంబుక్ = నానేత్రములనెడి చాతకపక్షి ద్వయమున కానందంబును, ఒనరించుక్, కాక=చేయుఁగాక, మేఘము చాతకములకు గ్రీవతాపము తొలగించి యానందము గల్గించునట్లు నీ కమనీయజేహము సంసారతాపమును దొలగించి సుఖము గల్గించుఁగాక అని భావము.

అవ. విష్ణువు దశావతారములను వర్ణించుచు నందు మొదట మత్స్యవతారమును వర్ణించుచున్నాఁడు.

తే. కపట మత్స్యంబవై నీవు శ కడలి నడుమఁ

బుచ్చ మల్లార్ప నెగసిన శ భూరిజలము

మింటఁ గడుఁదెల్లనై పాఱు శ చుంటఁజూచి

యభ్రనదియంచు వర్ణించె శ నఖిల జగము.

119

టీ. ఓదేవ! నీవు, కపటమత్స్యంబవై=మత్స్యవతారమును దాల్చినవాఁడనై, కడలినడుమక్ = సముద్రమధ్యమందు, పుచ్చము=తోక, అల్లార్పక్ = ఆడింపఁగా, ఎగసిన భూరిజలము=మీఁదికెగసిన విస్తారమయిననీరు, మింటక్ = ఆకసమునందు, కడుక్ = మిక్కిలి, తెల్లనై = తెల్లఁదనముకలదై, పాఱుచుక్, ఉంటక్ = ప్రవహించుటను, చూచి, అఖిలజగము=ప్రపంచమంతయు, అభ్రనది=అకాశగంగ, అంచుక్, వర్ణించెక్ = పొగడ్డును. నీతోకపటన నెగసినజలమే గంగానదికాని వేటొండుకాదని ఫలితార్థము.

తా. ఓ నారాయణా! నీవు మత్స్యవతారముదాల్చి సముద్రమధ్యమున వర్తిల్లుచు నీతోక నాడించితివి. దానందజేసి నీ రాకసమున కెగసి తెల్లఁగాఁ గని పింపఁగా లోకులుచూచి యాకాశగంగయని నుతింప నారంభించిరి. అలం. ఉత్పేక్ష.

కూర్తావతార వర్ణనము.

క. గత భువన సర్గ సముదయ

ధృత భూవలయాంక సదృశ శ దృఢచరమతనూ

వితత బహుచక్ర చిహ్నము.

బతగధ్వజ ! కపట కచ్చరీపము నినుఁ గొల్తున్ . 120

టీ. పతగధ్వజ=గరుత్మంతుఁడు, ధ్వజచిహ్నముగలవాఁడా! గత...చిహ్నము - గత=అతీతమైన, భువనసర్గ=లోక సృష్టలయొక్క, సముదయ=సమూహమునందు, ధృత=ధరింపఁబడిన, భూవలయ=భూచక్రములయొక్క, అంక=చిహ్నములతో, సదృశ=సమానమయిన, దృఢ=గట్టిదైన, చరమతనూ=పుష్కభాగమునందు, వితత=స్పష్టమగుచున్న, బహు=అనేకములగు, చక్ర=వలయాకారములగు, చిహ్నము=గుర్తులుగలది, అగు, కపటకచ్చపము=కూర్పావతారము ధరించిన, నినుఁ, కొలుతుఁ=నేవించును. ఓదేవా! నీవు చిరకాలమునుండి ప్రతిస్పృహియందును భూమండలమును నీవీపునఁ దాల్చుటంజేసి దానిరాపిడిచేత వలయాకారములగు వీపు మచ్చలు గానవచ్చుచున్నవి. వీపు మచ్చలు పడునట్లు ప్రతియొక్కమునందును భూమండలము దాల్చుచున్న నిన్ను నేవించునని భావము. కూర్పపుష్కమున స్వభావసిద్ధముగానుండు నల్లని గుండ్రని మచ్చలను భూమి మోచుటచేతఁ గర్త ననుటచే, ఉత్ప్రేక్షాలంకారము.

అ. వరాహావతార వర్ణనము.

తే. చించి వెడలిన తనురుహాశ్రేణిచేతఁ

బద్ధజాండంబు కడప పూబంతిఁ బోలఁ

బెరిగియున్నట్టి కిటిరూపధరుని నిన్ను

ఖుర చతుష్టయ బిలచతుశ్శరధిఁ గొలుతు. 121

టీ. చించి=చీల్చికొని, వెడలిన...చేతఁ = నిర్గమించి వచ్చుచున్న రోమ సమూహముచేత, పద్ధజాండంబు = బ్రహ్మాండము, కడప...బంతిఁ = కడప పూవులతోఁ గూర్చిన, బంతిని, పోలఁ=పోలునట్లుగా, బెరిగియున్నట్టి=పరిధియున్నట్టి, కిటిరూపధరునిఁ=వరాహరూపముదాల్చినవానిని, ఖుర...శరధిఁ=ఖురచతుష్టయ=నాల్గైడకలచేతను చేయబడిన, బిల=గుంటలయిన, చతుశ్శరధిఁ = నాల్గుసంక్రములు కలవానిని, నిన్నుఁ, కొలుతుఁ = నేవించెదను.

నీవు పరాహరూపముదాల్చి బ్రహ్మాండము పిక్కటిలునట్లు పెరుగఁగా మిక్కిలి వాఁడు లయిననీరోమములు బ్రహ్మాండమును నుచ్చికోని పైకివచ్చెను. అప్పుడు బ్రహ్మాండము నిగిడిన కేశరములు గల్గిన కడప పువ్వులబంతివలె నుండెనని భావము. గొప్పది యగుబ్రహ్మాండము బంతివలెనున్నదని చెప్పటచే పరాహరూపము దానికంటె బెక్కురెట్లు గొప్పదని తెల్లమగుచున్నది. మఱియు నలఁడు మహాభారము గలవాఁడగుటచే డెక్కలు దిగఁబడుటనలన నేర్పడిన గుంటలందుఁ బ్రళయకాలజలము నిండఁగా నది సముద్రములయ్యెనని యర్థము. అతని డెక్కలే సముద్రమున్నంతప్రదేశమును నావరించియుండె ననుటచే, నతని శరీరము మిక్కిలి గొప్పదని తెల్లమగుచున్నది.

అవ. నృసింహావతారవర్ణనము.

మ. అతిగంభీర హిరణ్య దైత్యహృదయాశాంకార కూపోదరా
పతితస్వర్గ రమానునర్ణ కలశ శ్రవత్కుద్ధృతి ప్రక్రియా
యతపంచాంగుళ లోహయంత్రమగునీహస్తంబువర్ణింతును
ద్ధతకంఠ ధ్వనికుంతితారిహృదయోత్కంఠా నృకంఠీరవా. 122

టీ. ఉద్ధత...కంఠా - ఉద్ధత=అతిశయించిన, కంఠధ్వని=కంఠ నాదము చే, కుంతిత=మొక్కపోవునట్లు చేయఁబడిన, అరి=శత్రువులయొక్క, హృదయ=మనస్సులోని, ఉత్కంఠా=వేడుకగలవాఁడా! అంతఃకల నవలీల విష్ణుని తుదముట్టింతుమని వేడుకపడుచున్న శత్రువులు నరసింహుని కంఠనాదము విని భయపడి తమయుత్సాహమును విడిచిరని భావము. నృకంఠీరవా=ఓనారసింహా, అతి...యంత్రము—అతిగంభీర=మిక్కిలిలోతయిన, హిరణ్యదైత్య=హిరణ్యకశిపు వనెడిరాక్షసునియొక్క, హృదయ=మనస్సులోని, అశాంకార=గర్వమనెడి, కూప=నూతియొక్క, ఉదర = గర్భమందు, పతిత=పడినట్టి, స్వర్గరమా = సురలోకరాజ్యలక్ష్మి యనెడి, సువర్ణ కలశ = బంగారపుపాత్రయొక్క, శ్రవత్కుద్ధృతి=పైకిఁదీయుట యనెడి, క్రియా = వ్యాపారమునకు, అయత=పొడుగైన, పంచాంగుళ=అయిదుకొక్కెములు గల, లోహయంత్రము=ఇనుపయంత్రమువంటిది. అనఁగా నినుపఁగాలమువంటిదగు, నీహస్తంబు =

నీచేతిని, వర్ణింతుఁ = కొనియాడుదును. ఇట హిరణ్యకల్బుఁడు హిరణ్యకశిపువను పదమునకు బదులుగా వాడఁబడెను. సత్యభామాపదములోని, సత్యపదముచేత సత్యభామపిలువఁ బడుచున్నట్లు హిరణ్యపదముచేత హిరణ్యకశిపుపదముచెప్పఁ బడుచున్నదని యెఱుంగునది. దీనికి 'నామైకదేశేనామగ్రహణ'మృతనది ప్రమాణము. హిరణ్యకశిపుహృదయమున నున్నగర్వము లోతయిన కూపమువలెను, స్వర్గలోకలక్ష్మీ సువర్ణకలశమువలెను, నారసింహుని గోల్లతోఁగూడిన హస్తమినుపగాలమువలెను నుండెననుట. ఓనారసింహా! లోతయినమాతిలో మునిగియున్న బంగారపు కలశమును గాలముపైకి వెడలించినట్లు నీచే హిరణ్యకశిపుని గర్వమున నడఁగియున్న స్వర్గరాజ్యము నుద్ధరింపఁబడినదని ఫలితార్థము. శరసింహుఁడు వాఁడిగోల్లతో హిరణ్యకశిపుని హృదయమును చీల్చి చంపి స్వర్గరాజ్యము దేవతలకిచ్చెనని తాత్పర్యము.

అవ. నామనావతారమును నుతించుచున్నాఁడు.

తే. భోగి సహవాస సంబంధములు భజింతు

భువనధార హస్తంబునఁ శ్రీ భోయు మనుచు

రెంటమాటల బలిఁ బ్రతాప రించినట్టి

దంభ వామన! మామన శ్రీ స్తాప ముడుపు.

128

టీ. (నీవు) భోగి...ములు - భోగి = సుఖవంతులతో, సహవాస = కూడియుండుటవలనఁగలుగు, సంబంధములు = యోగములు, భజింతు = పొందుదువు. భువనధారఁ = దానోదకధారను, హస్తంబునఁ = నాచేతియందు, పోయుము = విడుపుము. ఓబలి! నీవు సౌఖ్యవంతులలోఁ గలసిమెలసి యుండుటకు నాచేతిలో నుదకధారను వదలుము. నీవుదానములుచేసి నిఖిలసుఖము లనుభవింపుమని భావము. ఇది ప్రకాశితార్థము. ఇందు "భోగి భువన" పదములు క్లేషించును; భోగమనఁగా, సౌఖ్యమనియు, సర్వకాయమనియు నర్థము. అదికలవాఁడు భోగియనఁబడు. అట్లే "భువన" శబ్దమునకు జలమనియు, లోకమనియు నర్థము. పైనిచెప్పినదానికంతరార్థమేమనఁగా, ఓబలి! నీవు, భోగి...ములు-భోగి=

సర్పములతో, సహవాస = కూడియుండుటయనెడి, సంబంధములు = యోగములను, భజింతు = పొందుదువు. భువనధారణ = తోకములపంక్తిని, హస్తమునకు = నాచేతియందు, పోయుము, నాచేతికధీనముగాఁజేయుము. ఓబలీ! నీవుదుర్మార్గుడవు కాననీ వేలుచున్నలోకముల నాకప్పగించిపాములునిశించినట్టి పాతాళమునకుఁ బోయి, అని యంతరార్థము. అనుచుఁ = అనిపల్కుచు, రెంటు మాటలకుఁ = రెండర్థములు గలమాటలచే, బలిక = బలిచక్రవర్తిని, ప్రతారించినట్టి ... వామన = మోసపుచ్చిన యోకపటవామనుఁడా, మామనస్తాపము = మాయొక్క మనస్సంతాపమును, ఉడుపు = తొలగఁగఁద్రోయుము. నీభక్తుడ నగు నా మనోవృథ తొలగింపుమని భావము.

మ. తఱినాకాంత సమస్తలోక బలిదైత్యరధ్వంసి యోదేవ నీ
యఱకాలుద్ధతి రాహుమండలము బ్రహ్మాండంబుతోనొత్తినం
గుఱుగుఱుంచెడనందిబిట్టారలు నాశఘోరాహి నీయంఘ్రికిఁను
గిఱుఁజెప్పె న విధంబునామనములోఁగీరించి నట్లయ్యెగిన్ ॥
టీ. ఆకాంతసమస్తలోక = అక్రమింపఁబడిన సమస్తలోకములు గలవాఁడా, బలిదైత్యరధ్వంసి = బలియనెడి రక్కసునిఁ జంపినవాఁడా, ఓదేవ = ఓ : వాసుదేవా! తఱిక = తగినసమయమందు, నీయఱకాలు = నభోమండలమును, గొలుచుటకై యెత్తిననీయఱకాత, ఉద్ధతిక = అతిశయముచే, రాహుమండలముకొ, బ్రహ్మాండముతో, ఒత్తినక = గట్టిగానదుమఁగా, ఎడనందిక = బ్రహ్మాండమునకును, నీకాలికిని మధ్యముననున్నయవకాశమునందు, గుఱుగుఱుంచుకొ = గుఱుమనుచు, బిట్ట = గట్టిగా, ఒరలు నాశఘోరాహి = ఏడ్చుచున్న కూర్చుండఁగలయారాహువు, నీయంఘ్రికికొ = నీపాదమునకు, కిఱుఁజెప్పు = కిఱుకిఱుమనిధ్వనిచేయునట్టి చెప్పు, ఐనవిధంబుకొ = అయినట్టి రీతి, నామనంబులోక, కీరించినట్లు = హత్తుకొనినట్లు, అయ్యెడు. బలియిచ్చిన భూమిని గొల్చుటకు నారాయణుండు త్రివిక్రమావతారమై యాకాశమండలమును గొలుచుటకుఁగాఁ దనకాలినిమీఁదికత్తెను. అప్పుడురాహుమండలమును బ్రహ్మాం

డకర్పరముతోఁ బట్టియుదుమఁగా, నారాహువు నడుమఁజిక్కిపోయి తప్పించు
కొనక క్తిచాలక గుఱ్ఱగుఱ్ఱమనియేడునఁ జూచ్చెను. అప్పుడు నల్లనయి గుఱ్ఱు
పెట్టుచు, గాలినావరించియున్న యారాహువు భగవంతునికిఁ గిఱ్ఱుచెప్పువలె
నుండెనని కవి యుత్పేక్షించెను. అలం. ఉత్పేక్ష.

తే. తిరిగెనట జాంబవంతుండు ॥ దేవ నీకు

దైత్యబంధనవేళఁ బ్రదక్షిణంబు

తదృశిమీచక్రవలయంబు ॥ దంభవటుక

యుచితబంధనరజ్జువై ॥ యుండకున్నె.

125

టీ. దంభవటుక = కపట బ్రహ్మచారివగు నో వాసుదేవా, దేవ, దైత్యబంధ
నవేళ = నీవు బలిరాక్షసుని బంధించుసమయమందు, నీకు, జాంబవంతుండు =
జాంబవంతుండ నెడిభల్లూకాధిపతి, ప్రదక్షిణంబు, తిరిగెనట = ప్రదక్షిణనమస్కా
రములు చేసెనట. తత్ తదృశిమీచక్రవలయంబు. తత్ = ఆ జాంబవంతునియొక్క,
భృమీచక్ర = గుండ్రముగాఁ దిరుగుటయనెడి వలయంబు, ఉచితబంధనరజ్జులై
= తగినట్టిబంధించుపాళమై, ఉండకున్నె = ఉండకపోవునా, వామనుడు బలిని
ద్రాళ్లతో బంధింపలేదు, అయినను గవియట్లు తేల్చింపుచున్నాడు. త్రివిక్ర
ముడు బలిని బంధించుసమయమున జాంబవంతుండు భగవంతునికిఁ బ్రదక్షిణనమ
స్కారముచేసెనట. అతఁడొనర్చినప్రదక్షిణము బలిబంధనరజ్జువై యొప్పుచుం
డెనని యూహించెను. జాంబవంతుండు-ఇతఁడు బ్రహ్మవలన సంభవించె. ఇతఁడు
భల్లూకాధిపతియై త్రేతాయుగమున రామునకుఁ బంజరంకనుజయించుటలోఁ
గొంతసాయముచేసి పిమ్మట ద్వాపరమునందుఁ గృష్ణునితోఁ గలహించి తుదక
తని భగవంతుండని తెలిసికొని నమస్కరించి జాంబవతి యనుకన్యకనిచ్చి పెండ్లి
చేసెను. అలం. ఉత్పేక్ష.

తే. క్షుత్త్రజాతికి నీచేయి ॥ కారణంబు

దత్తయంబున కదియ నిదానమయ్యె

గారణమునంద విలయంబు గార్యమునకు

ననుట యుచితంబుగాదె రామావతార.

126

టీ. రామావతార = పరశురామావతారమెత్తినయోధగవంతా ! క్షత్రిజా
తికిక్ = క్షత్రియవంశమునకు, నీచేయి = నీబాహువు, కారణంబు = జనకము,
అనగా విరాట్పురుషుని బాహువులవలన క్షత్రియు బుద్ధులవలన వేదము
లుచెప్పుచున్నవి. శ్రు|| “ బాహూరాజన్యఃకృతః ” అనియున్నది. తక్ష
యంబునకుక్ = దానినాశనమునకును, అదియ = ఆబాహువే, సిదానము =
కారణము, అయ్యెక్, కారణమునంద, కార్యమునకుక్ = పుట్టినపదార్థమునకు,
విలయంబు = నాశనము అనుట. ఉచితంబు, కాదె = యుక్తముకదా ? ఓదేవా !
క్షత్రియజాతి నీబాహువులవలన జన్మించినది. నీబాహువులవలననే తెగటారి
నది. కార్తవీర్యునిక్షత్రియులు కూర్మలయి ధర్మోల్లంఘనంబుచేసి లోకము
లబాధించుచుండఁగా బరమపురుషుఁడవగు నీవు పరశురామునియం దావేశించి
క్షత్రియుల నిరువదియొక్కమాటు జయించి నాశనమును బొందించితివి.
కార్యముకారణమునలయ మొందుననుటకు, “అద్యోగ్నిర్భృష్టాణఃక్షత్రిమశ్చ
నోలోహమత్థితం । ఏషాం సర్వత్రగంతేజః స్వాసుయోనిషుకామ్యతి.” అను
భాంధివనము ప్రమాణము. అలం. ఆరాంతరన్యాసము.

అన. దశరథరామావతారమును నుతించుచున్నాఁడు.

నీ. తనుస్మరించిన విధాతకుఁ బూర్వరాయుండు

లీలాభ్యసన హస్త గ్రంథముగఁ

దనవిశ్వభూషణ గ్రంథముతోడ ఖరదూష

ణచ్చిదాకేళి యశన్వయము నొందఁ

దన్నజింతించు నగ్రధ్యక్ష వేదులు రావ

ణానీక హస్తోహ గ్రంథ మాసపడఁగఁ

దనఖడ్గధార ద్రెల్లిన శంబుకునికీర్తి

కడలి కంబు కదంబశకంబు గెలువ

తే. దివ్యనామ సహస్రప్రసాదినిధియనగః

దారకబ్రహ్మమనః దనః స పేరుమెఱయ

సతిశయిల్లిననీ సప్తమావతార

మహారహంబును వర్ణింతు స నాదిపురుష.

127

టీ. ఆదిపురుష = బ్రహ్మదులకుఁగూడ మొదటివాఁడనగు నోపరమేశ్వరా !
 తనుక్ = సప్తమావతారమగు రాముననుట. సృజించినవిధాతిక్తుక్ = సృజించిన బ్రహ్మకు, పూర్వరాముండు = పరశురాముండు, లీలా = సృజించుటయందలి,
 అభ్యసన = అభ్యాసముకొఱకయిన, హస్తలేఖనముగ్ = చేతివ్రాతయగుచుండఁగా, లేఖకుండు ముందుగాఁ దనచేతికి నేర్పలవడుటకై వేటొకదానిమీఁద వ్రాసి, తనచేతికట్టిచాసుర్యము లభించినతోడనే ప్రధానమగుదానిని వ్రాయును. శిల్పియుఁ దనకుఁ జాతుర్యమలవడుటకై ముందుగా సామాన్యపు బొమ్మలను చెక్కును. అట్లే బ్రహ్మ నిన్ను సృజింపఁ దలంచి, నీకు ముందుగాఁ బరశురాముని సృజించి నేర్పలవఱచుకొని నిన్ను నిర్మించెనని భావము. ఈచెప్పటచే రాముఁ డు నిరుపమ శౌర్యాదిగుణములతోడని స్పష్టమగుచున్నది. తన విశ్వభూషణత్వముతోడఁ = తనయొక్క జగంబునకలంకారమగుటతోడ, ఖర... కేళి-
 ఖర = ఖరాసురులయొక్కయు, దూషణ = దూషణుఁడను రాక్షసులయొక్కయు, శేక, ఖర = క్రూరులయొక్క, దూషణ = దూషణములయొక్క అనఁగా రజకాదుల దూషణములయొక్క, చిదా = చేసించుట యనెడి, కేళి = విలాసముతోడి, అన్వయము = సంబంధము, అందఁ = పొందుచుండఁగా, రాముండు జగదలంకారముమఱివాఁడనఁగా లోకములో శ్రేష్ఠుఁడనుట. అట్టిశ్రేష్ఠత్వము వహించినవానికి, దుష్టుల దూషణముల ఖండించుట సముచితమేయనిభావము. రాముండు లోకశ్రేష్ఠుఁడై యుపయించి ఖరదూషణాది ఘోరరాక్షసులఁ ద్రుంచెననియు రజకదూషణము వాఁపుటకై నీత సరణ్యమున కంపెననియు ఫలితార్థము. తనుక్, చింతించు... వేదులు = ధ్యానించుచుండెడి వేదాంతవిద్వాదిమలు, రాక్షసా... మోహముక్ — రాక్షసానీక = రాక్షసులయొక్కయు, నేనయొక్కయు, హృత్ = మనస్సునందలి, మోహ

మును = భాగిని, అనపడఁగా = కోరుమండఁగా, రావణుడును వాని
 నైకుఁడును, రాముని యస్త్రపాతములకు భీతిఁజెంది జగమంతయు రామమయ
 మేమోయనిమోహపడిరి. అట్టిమోహమును వేదాంతవిదులు కోరుచున్నారని
 భావము. రావణునివంటివానిఁగూడ భయభాగింతునిఁ గావించెననుటచే, రాముని
 నిరుపమానపరాక్రమత్వము వెల్లడియగుచున్నది. సమస్తము రామమయమని
 మనంబున భావించుటయే యాధ్యాత్మికలక్షణము. తనఖడ్గధారక = తన
 ఖడ్గముయొక్కయంచుచే, తెల్లినశంబుకుఁకీర్తి = చచ్చినశంబూకుఁడనెడి కూ
 ద్రునికీర్తి, కడలి...బంబుక = సముద్రమందున్న శంఖములసముదాయమును,
 గలువక = జయింపఁగా, గొప్పవారిచే మరణముగల్గుట యల్పులకుఁ గీర్తికరము.
 భగవంతుని పూర్ణావతారమగు రాముఁడు లోక కంటకుఁడును, మహాపరాక్ర
 ముండు నగు రావణుని జంపుటకై యుదయించి, యట్లొనరించియు, దుర్బలుఁ
 డును, బ్రాహ్మణధర్మముల నాచరించువాఁడును నగు శంబూకుని జంపుటచే
 నాశూద్రునికి సమవర్తి శంఖములమించినధవళీకర్తి కల్గినవనిభావము. రాము
 నిచేతఁ జచ్చినవారు ముక్తులగుదురని రామాయణప్రసిద్ధి. అట్లుండ బలహీనుఁ
 డును, బాపియు, గపటవేషధారియునగు శంబూకుఁడు రాముచే జచ్చి
 ముక్తిచెందుట యతనికిఁ గీర్తికర మని వేఱచెప్పవలయునా ! రాముఁడు
 రాజ్యమేలుచున్నప్పుడు, కూద్రుఁడగు శంబూకుఁడు బ్రాహ్మణవేషధారియై
 ధూమపానము చేయుచు దపంబొనరించుచుండఁగా నాయుధర్మకృత్యముచే
 లోకమున విపరీతమరణములు పుట్టెననియు, నప్పుడు రాముఁడు మృత్యుశొందిన
 బ్రాహ్మణశిశువును బ్రదికింపఁగాఁ బుష్పకమెక్కిపోయి శంబూకుఁగూర్చి
 ననియు నుత్తరరామాయణము. శంబుకమనఁగా కప్పచిప్ప-కప్పచిప్పకు సంకువుల
 కన్న ఎక్కుడుకీర్తియని చమత్కారము. తనవేరు = తననామము, దివ్య...య
 నఁగఁ — దివ్య = దేవతాసంబంధియయిన, నామసహస్ర = వేయినామములకు, ప్రతి
 నిధి = సమానమయినది. అనఁగా విష్ణునామసహస్రమునకు రామనామము సమాన
 మనిభావము. అనునట్లుగా తారకబ్రహ్మము = సంసారసాగరమునుండి తరింపఁ
 జేయునట్టిపరబ్రహ్మము, అనక, మేఱయక = ఒప్పుచుండఁగా, పార్వతి, పరమే

శ్వరుంజూచి, శ్లో॥ కేసోపాయేనలఘునా, విష్ణుర్నామసహస్రకం । పండితైః
పత్యతేసిత్యం మహాపాతకనాశనమ్॥ మహాపాపములఁ దొలగించునదైయున్న
విష్ణునామసహస్రమును బండితులు నిత్యమును శులభముగాఁ బఠించుమార్గ
మేదియని ప్రశ్నించెను. దాని కీశ్వరుఁడు, “శ్రీరామ రామరామేతి రమే
రామే మనోరమే, సహస్రనామతస్తుల్యం రామనామ శరాసనే ”
ఓదేవీ ! యేహేతువువలన రామనామము విష్ణుసహస్రనామములకు సమమో,
యాహేతువుచే నేను విష్ణుసహస్రమునువిడిచి శ్రీరామరామరామయని క్రీడిం
చుచున్నాను. నీవు నల్ల చేయుమని యీశ్వరుఁడుచెప్పెను. అతి...తార
ము=అతిశయమయినట్టి నీరామావతారమును, అహరహంబును=ప్రతిదినమును,
పఠింతును.

సీ. జనకాజ్ఞకును లోకశ్రేణనవాదమునకుఁ గా

మర్వీజ యగులక్ష్మీ శ్రీ నుజ్జగించి

తజనిఁ బుత్రునిఁజేసి శ్రీ తిట్టినెయ్యము పొంటె

నజనిపొత్తుండ నై శ్రీ యవతరిలితి

ధాత్రి నిత్యోకు సంశతతి నుద్భవం బంది

యాశ్రయించిన వారి శ్రీ కమృతమిత్తు

వాలాయముగ విశ్రవసు కూర్చి కన్నెకు

విశ్రవస్త్యము గూర్చివేడ్క పడితి

తే. పెద్దకాలంబు వాసితి శ్రీ ప్రియవధూటి

ననుజ నొకనాఁడు వాసి దేవహంబు దొఱఁగి

తెవ్వఁ డెఱుఁగును నీచంద శ్రీ మిట్టి దనఁగ

రాజితానేక గుణభద్ర శ్రీ రామభద్ర.

128

టీ. రాజి...భద్ర—రాజిత=ప్రకాశించుచున్న, అనేక = పెక్కులయిన,
గుణ=గుణములచే, భద్ర = మంగళప్రదుఁడా, అనఁగా మంగళప్రదములగు
ననేకములగు గుణములు కలవాడని భావము. రామభద్ర, జనకాజ్ఞకు

సీతండ్రియనుమతికిని, లోకజ...వాదమును=లోకమున జనులవలన గల్గిన యప
 వాదమునకును, ఉర్వీజ = భూపుత్రి, అగులక్ష్మి = ఆయినలక్ష్మిదేవిని, ఉజ్జగించి
 తివి=విడిచితివి. “ రాఘవత్వేభవత్సితా, రుక్మిణీకృష్ణజన్మని ” యనెడి వచన
 ప్రకారము తన్న నొకప్పుడును విడిచియుండలేనంత ప్రేమ చూపుచున్నను
 లక్ష్మిని, జనకాజ్ఞ పాలించుటకును, లోకాపవాదము తొలంగించుటకును విడి
 చెనని చెప్పటచే రాముని పితృభక్తియు, నిష్కళంకకీర్తియు విశదమగుచు
 న్నది. తన తండ్రియగు దశరథుడు సీతను విడువుమని చెప్పలేదు. అయినను
 జనకాజ్ఞ వనమునకు గారణ మగుచున్నది. ఆవనవాసము సీతాత్యాగమునకు
 హేతువగుచున్నది. కాన పరంపరాకారణ మగుచున్నదని యెఱుంగునది. ఒక
 రజకుడు ప్రసంగవశమున సీత లంకానివాసమాపితయని దూషింపఁగా, రా
 ముడు తనకీర్తికి మచ్చరాకుండునిమిత్తము రెండవమాటు సీతను విడిచిపుచ్చెను.
 అజాని = బ్రహ్మను, పుత్రుని = కుమారునిగా, చేసితివి = కంటివి, అట్టి నెయ్య
 ముపొంటె = ఆస్నేహము చేత, అజానిపౌత్రుండవై = అజమహారాజునకు మను
 మండవయి జన్మించితివి, “ అజాని కుమారునిగా బడసినవాడ జానికి మనుమఁ
 డెట్లగు ” నని విరోధము. బ్రహ్మను కుమారునిగా బడసినవాడనియు, నజమహా
 రాజునకు మనుమఁ డయ్యెననియు నజపదమునకు రెండర్థములు చెప్పటచే నా
 భాసము. ధాత్రి = భూమియందు, ఇత్వోకుసంతతి = ఇత్వోకుఁ డనురాజు
 వంశంబున, ఉద్భవంబు, అంది, ఆశ్రయించినవారికి, అమృతము = అమృత
 రసమును, ఇత్సవ, భూమియంద మృతమిచ్చుట యెట్లని విరోధము. అవిరో
 ధము, అమృతమను పదమునకు మోక్షమని యర్థము చెప్పినచో బరిహార
 మగును. సీత రాముడవయి జన్మించి నిన్ను గొల్చినవారికెల్లను మోక్షమగుటయు
 నిచ్చుచున్నాడవనిభావము. వాలాయముగా = ఆత్మంతయు, విశ్రవసుకూర్చిక
 న్నెకు = విశ్రవసుబ్రహ్మ కుమారికయగు శూర్పణఖకు, విశ్రవస్తవ్యము = విశ్రవసు
 యొక్క ధర్మమును, కూర్ప = కలిగించుటకు, వేడ్కపడితివి = కుతూహలము
 చెందితివి. “ విశ్రవసుయొక్క ధర్మము నతఁకుతునకు సమకూర్చుట యె ”
 జ్జని విరోధము. విశ్రవస్తవ్యము, పోయిన చెవులుగలవాని ధర్మమని యర్థము

చెప్పటచే నది పరిహారమగును. రాముడు కూర్మణుని ముక్కును జెవులను గొయ్యించెనని రామాయణము. ప్రియవధూటిక్ = ప్రేమాన్నదురా లగుభ ర్యను, పెద్దకాలంబు, పాసితివి=విడిచితివి. అనుజాన్ = తిన్నాడగు లక్ష్మణుని, ఒక నాడు, పాసి, దేహంబు, దొంగితివి=విడిచితివి. ప్రియుగానిని జరకాలము విడిచి జీవించినవాడవు తమ్ముని నొక నాడువిడిచి యేలయుండలేకపోయితివి? ఇట భార్యవియోగముకంటె సోదరవియోగము గొప్పగాఁ జెప్పటచే రాముని భ్రాతృప్రేమ తెల్లమగుచున్నది. లక్ష్మణుడు స్వర్గమున కేగిన మఱునాడే రాముడు నిర్వాణమునొందెను. నీచందము=నీయభిప్రాయము, లేక, కీరీతి, ఇట్టిది=ఇటువంటిది, అనగన్ = అనిచెప్పటకు, ఎవ్వఁ డఱుగును=ఎవఁడుతెలిసి కొనఁగలఁడు, నీయభిప్రాయము తెలియనేతెలియనప్పుడు, ఇటువంటిదని స్వరూపసర్వేకము చేయుట యెట్లని భావము.

తే. కామసమ్ప్రాప్తిత్రాంచరీఘాతమునకు

వగచి నీచాటుకవి చెంచురవానిఁ గినిసెఁ

గామమోహిత యగునింతః శ్రీ గప్తసఱుస

ననుజుఁ బురికొల్పితివి నీకుఁ శ్రీ జనునె రామ.

129

టీ. నీచాటుకవి = నీచరిత్రమును వర్ణించువాల్కి, కామ...మునకున్ — కామ=మన్నభవికారముచే, సమ్ప్రాప్తిత్రాంచరీఘాతమునొందిన, క్రాంచ= క్రాంచపక్షియొక్క, ఘాతమునకున్ = కొట్టించుదులను, వగచి=విచారించి, చెంచు. వానిన్, కినిసెన్ = శపించెను. “అనగా, మానిషాదప్రతిష్ఠాంత్య పగమశ్శాశ్వతీ స్సమాః | యత్క్రాంచమిఖునాదేక మవధీః కామమోహిత” మ్మని శపించెను. కామమోహిత = కామపీడిత, అగునింతః = అయినట్టి కూర్మణుని, కప్తసఱుస = బాధించుటకు, అనుజున్ = తమ్ముని, పురికొల్పితివి, రామ, నీకున్, చనునె=యుక్తమా! నీయొద్దనుండు కవిశన్నతదయ యయినను నీకుండవలదాయనిభావము. దుర్బాధురాలయి నిన్ను మోహించి నీతను భీతిల్లఁజేసిన కూర్మణుని ఖకుఁ దగినశిక్ష గావించితివని స్తుతి. వ్యాజముచే రామ స్తవమిండుఁ జేయఁబడెనుగాన, అలం. వ్యాజస్తుతి.

అని. కృష్ణావతారవర్ణనము.

తే. నంద నోద్యానవాటికాంతరము సొచ్చి

వితరణస్పర్శలొలె దైవతకుజంబు

పెటికి భువిమీదఁ బడవైచి శ్రీ పేర్చినట్టి

విక్రమాలంకరిష్టు శ్రీవిష్ణుఁ గొలుతు.

130

టీ. వితరణస్పర్శ, పోలె = దానగుణమందలి విరోధముచేతనువలె, నంద...తరము—నందన = నందనమును పేరుగల, ఉద్యానవాటికా = ఉద్యాన వనము వీధియొక్క, అంతరము = మధ్యభాగమును, చొచ్చి = ప్రవేశించి, దైవత కుజంబు = కల్పవృక్షమును, పెటికి, భువిమీదఁ, పడవైచి = పడునట్లుత్రోచి, పేర్చినట్టి = అతిశయించిన, విక్రమాలంకరిష్టు = పరాక్రమమునే యలంకార ముగాఁ దాల్చుస్వభావముగల, శ్రీవిష్ణు = విష్ణుమూర్తిని, కొలుతు = నేనిం తును. నారదుఁ డిచ్చిన పారిజాతపుష్పములను కృష్ణుఁడు రుక్మిణి కిచ్చెనని సత్యభామ కోపము పెఱించియుండఁగా దానిఁ దొలంగించుటకై యతఁడు స్వర్గమునకేగి పారిజాతపుష్పమును దెచ్చి సత్యభామ యారామమును స్థాపిం చెను. సత్యభామ కోప ముపశాంతి నొందుటకుఁ దెచ్చినపారిజాతమును, సమస్త వాంఛలను దాను భక్తుల కిచ్చుచుండఁగాఁ దనవలె వితరణము నల్పుచున్న పారిజాతమునందు స్పర్శవహించి దాని సర్వలముగాఁజేసి భూమిపై బాఱ వైచెనని కవి యుత్పేక్షించె. అలం. ఉత్పేక్ష.

తే. శైశవమునాఁడు కర్పరీశ శకలపాళి

దెచ్చి కాళింది తరగలఁ శ్రీద్రవ్యవైతు

భావి బాణ భుజాదండ శ్రీ భంజనమున

కభ్యసనమయ్యె నీ కది శ్రీ యబ్జనాభ.

131

టీ. అబ్జనాభ = కమలము నాభియందుఁ గలవాఁడా, శైశవమునాఁడు = చిన్నతనమందు, కర్పరీశశకలపాళి = కుండ పెంచులసమూహమును, తెచ్చి, కాళిందితరగల = యమునానదీతరంగములను, శ్రైవ్య = ఖండితమగునట్లుగా,

వైశువు, బాలురు చిల్లపెంకులు మొదలగునవి తటాకములు మొదలగువానికిఁ గొనిపోయి నీటిమీఁదిభాగమును దగులునట్లు విసరగా నవి వాయువువలన నెత్తుగావచ్చు తరంగములను జీల్చుకొని కొంతదూరముపోయి పడుచుండును. ఇట్లు బాలురాడుకొనుట కలదు. అట్లే కృష్ణుండును జిన్నతనమునందు యమునా నదింజేరి యానదీతరంగములు తెగునట్లుగాఁ జిల్ల పెంకులను విసరుచుం డెను. అది=అవినరుట, నీకు, భావి...మునకుఁ—భావి=ముందువచ్చెడి, బాణ=బాణాసురునియొక్క, భుజాదండ=స్తంభంబులవంటి భుజములయొక్క, భంజనమునకుఁ=చేదించుటకు, అభ్యసనము=అలవాటు, అయ్యెన్. అలం. ఉత్పేక్ష.

తా. ఓకృష్ణా! నీవు చిన్నతనమునఁ జిల్ల పెంకులచే యమునానదీ తరంగములను చేదించుట, బాణాసురునిచేతులను ఖండించుటకు నభ్యాసమయ్యెను.

చ. వలపలికన్ను నీకు రవి శ వారిజలోచన చందురుండు దా
పలినయనంబు గర్జుడును శబార్థుడుఁ దత్ప్రియనందనుండు ద
త్కులజుఁడు, నీరొకండాకనిశ్రోగలహింపనహించి తెట్లాకో
వలపలిలోచనాబ్జమును శవామదృగబ్జము వేతె యచ్యుతా.

టీ. వారిజలోచన = పద్మలోచనా, అచ్యుతా = నాశనరహితుఁడవగునో కృష్ణా! నీకు, రవి = సూర్యుఁడు, వలపలికన్ను, చందురుండు, దాపలినయనంబు = ఎడమకన్ను, కర్ణుఁడు, తత్ప్రియనందనుండు=ఆ నీకుడినేత్రమయిన సూర్యుని కుమారుఁడు, పార్థుఁడు=అర్జునుఁడు, తత్కులజుఁడు=నీకెడమ నేత్రమగు చంద్రవంశమునందుఁ బాడమినవాఁడు, వీరు = ఈకర్ణార్జునులు, ఒకండు, ఒకనితోఁ, కలహింపఁ = పోట్లాడుచుండఁగా, సహించితివి, ఎట్లాకో = ఏతీరినోర్చితివో, వల...ముతి = పద్మమువంటి నీకుడికన్ను, వామదృగబ్జము=పద్మవంటి యెడమకన్నును, వేతె=వేఱయినవా? రెండునేత్రములును నీకు సమానమేకదా! మఱియు నీకుడినేత్రము కుమారుఁడయిన కర్ణుఁడు, మనుమఁడు కదా! మఱియు సమీపబంధువు. అర్జునుఁడు ఎడమ నేత్రమయిన చంద్రుని కులమందుఁ బుట్టినవాఁడు, కాన వాఁడు దూరపుబంధువు. ఇట్లుండ దూరపుబంధువగు నర్జునునిపక్ష మవలంబించి సమీపబంధువగు కర్ణునిఁ గూల్చుట సముచితము

కాదని నింద. నీవు భక్తవత్సలుడవు కాన దూరపుబంధువుగ నర్జునుడు ధర్మమార్గానునర్తియు, భక్తుండునగుటచేత రక్షించితివి. సమీపబంధునైనను నధర్మవర్తియగు కర్ణునిఁ గూర్చించితివి. గుణములును ధర్మవర్తనమును గలవారే నీకుఁ బ్రియులుకాని కేవలబంధుత్వమువలన నగువారు కారని స్తుతి. అలం. వ్యాజస్తుతి.

తా. ఓకృష్ణా! నీకు సూర్యుండును జన్మించుడు కుడియెడమ శేత్రము లగు చుండురు. నీ కీ రెండు శేత్రములు సమానములేకదా! ఇట్లుండఁగా నీకుడికంటికిఁ బ్రియతీమాఁడైన కర్ణుండును, నీయెడమకన్నగు జన్మమని వంశజుండగు నర్జునుండును బోరుచుండఁగాఁ జూచి నీవెట్లు సహించితివి.

తే. అమరపతిసూను నిర్జిది శీ తార్కిఁగూడి

దైత్యమర్దన ! రామావతారవేళ

నామనఃక్లేశ ముడుగనే శీ యార్కినడచి

తమరపతిసూనుఁగూడి కృష్ణావతార.

135

టీ. దైత్యమర్దన = దైత్యులను సంహరించెడి యౌవిష్ణూ? రామావతారవేళ = దశరథరాముడవై జన్మించినప్పుడు, ఆర్కి = సూర్యపుత్రుడయి; సుగ్రీవుని, కూడి, అమర...సూను = ఇంద్రపుత్రుడయిన వానిని, నిర్జించితివి = జయించితివి, కృష్ణావతార = కృష్ణావతారమెత్తిన యౌ భగవానుఁడా, అమనఃక్లేశము = అయింద్రపుత్రునకున్న మనోదుఃఖము, ఉడుగనే = నశించుటకే, అమరపతిసూను = ఇంద్రపుత్రుడయిన యర్జునుని, కూడి, ఆర్కి = సూర్యపుత్రుడగు కర్ణుని, అడచితి = సంహరించితివి. ఓ యీశా! నీచేష్ట లతివిచిత్రములు రామావతారమున రవిపుత్రునిఁగూడి యింద్రపుత్రునిఁ గూర్చితివి. కృష్ణావతారమున నింద్రపుత్రునిఁగూడి సూర్యసూనునిఁ జంపితివి. ఇందువలన దుష్టత్వ సాధత్వములను బురస్కరించుకొనియే సంహారమును బాలనమును జేయుదువు. నీకు బక్షపాతము లేదని భావము. అలం. ఉచ్చేష్ట.

తే. దైత్యమర్దన ! శ్రీవత్స శ ధారణంబు
 పానఁగు దేవర ! శ్రీవల్లభుండ వగుటఁ
 దామరసనేత్ర ! నీవు రాశధా ప్రియుండ
 వకట ! రాధేయుఁ జూపించుటర్హమగునె.

184

టీ. దేవర, దైత్యమర్దన ! దైత్యులమర్దించిన యౌరమేళా! శ్రీవల్లభుండవు = శ్రీకిఁబ్రియుండవు, అగుటకొ = అయియుండుటంబట్టి, శ్రీవత్సధారణంబు = శ్రీ దేవి కుమారుని జేరఁదీయుట, (శ్రీవత్సమనెడి చిహ్నమును ధరించుట) పానఁ గుకొ = ఒప్పును. తామరసనేత్ర = పద్మములవంటి నేత్రములుగలవాఁడా, నీవు, రాధాప్రియుండవు = రాధకుఁ బ్రియుండవు, అకట = అయ్యయ్యా, రాధే యుకొ = రాధకుమారుని, చూపించుట, అర్హము, అగునే, ఓదేవా! నీకృత్యము లందుఁ బశపాతమున్నది. శ్రీదేవికి వల్లభుండవయితివి గావున శ్రీవత్సమును జేరఁదీసితివి. దీనివలన నీకుఁ బ్రియులగువారిని జేపట్టుదువనుట నిశ్చయము. ఇట్లుండఁగా నీవు రాధకుఁగూడఁ బ్రియుండవే కదా. ఆరాధకుమారునిఁ జూపించుట యేకాన్యాయము, అని నింద. ఓదేవ! నీవు శ్రీవత్సమనెడి లాంఛన మును దాల్చినవాడవు. శ్రీదేవికి మహోహరుండవు. మతీయు రాధయనెడి యొక గోపికకు వల్లభుండవనియు, దురాత్ముడగు కర్ణునిఁగూర్చితివనియు, మ్మతి. రాధ కర్ణుని పెంపుడుఁదల్లి, కావున నతనికి రాధేయుండనెడి నామము కల్గినది. అల. వ్యాజస్తుతి.

అవ. ఈ పవ్యయనందు బలరాముని నుతించుచు శ్లిష్టపదములచేతఁ జంద్రు నకును బలరామునకు నర్థము వచ్చునట్లు పల్లించుచున్నాఁడు.

తే. కుముద బాంధవ ! రేవతీరమణ ! భద్ర

కామచాల, శరన్నేఘ శ శతవర్ణ
 త్రిజరతీశోచనోత్సవ, శ దేవ నీకు
 నందమైయుండు నీలాంబరకలనము.

185

టీ. బలరామార్థము, కుముదబాంధవ = కుముదుండనెడి సర్పరాజునకు బంధు

పగువాడు, బలరాముడు శేషుడే కాన నాగరాజ సంబంధము సరిపడుచున్నది. రేవతీరమణ = రేవతియను పేరుగల యువతిఁ బ్రിയుఁడా, భద్ర = మంగళదాయకా, లేక బలభద్రుడను నామముగలవాఁడా, కామపాల = భక్తుల కోర్కులను బూరించువాఁడా, శరత్...చంద్ర = శరత్కాల సంబంధియగు, మేఘు = మేఘమువలె, గౌర = తెల్లని, నల్ల = దేహచ్ఛాయగలవాఁడా, త్రిజ...త్సవ = మూడు జగములకును సేత్రపర్వము లొనరించువాఁడా, రేవ, నీకు, నీలాంబరాకలవను = నల్లనివస్త్రమును స్వీకరించుట, అందమైయుండున్ = అందముగానుండును, తెల్లని యొంటిపై నల్లని వస్త్రము మిక్కిలి రాణించునని భావము. “నీలాంబరకాహితేయః” అని కోశము. చంద్రపక్షార్థము—కుముద...ధవ = తెల్లకలువలకుఁజుట్టమా, రేవతీరమణ = రేవతీనక్షత్రమున కధిపతీ, భద్ర, కామపాల = మన్ననునఁ బోషించువాఁడా, శర...చంద్ర = శరత్కాల మేఘమువంటి వర్ణముగలవాఁడా, త్రిజ...త్సవ = ముగ్ధాకముల సేత్రముల కానందము గలిగించువాఁడా, రేవ, ఒచండ్రా, నీకు, నీల...నను = నల్లనియాక సమునఁ బరీభ్రమించుట, అందమైయుండును. అలం. శ్లేషము.

క. బలరామ కృష్ణ సంజ్ఞ

దెలుపు నలుపునైన దివ్యతేజంబులతో

నిలమీడ నవతరించిన

జలజాక్షునినెఱులు శర్మ సారథ మొసంగున్.

136

టీ. బలరామ...సంజ్ఞ = బలరాముడు, కృష్ణుడు ననెడి నామములతో, తెలుపు...లతో = తెల్లనిదియు, నల్లనియునయిన దేవతాసంబంధియగు తేజములతోఁగూడ, బలరాముడు తెల్లని దేహచ్ఛాయతోను, గృష్ణుడు నల్లని దేహచ్ఛాయతోను, నని భావము. ఇలమీడన్ = భూమియందు, అవతరించిన...నెఱులు = పుట్టిన నారాయణునియొక్క కేశములు, శర్మ సారథమున్ = సౌఖ్యాతిశయమును, ఒసంగున్ = కల్గించుగాక, నారాయణుడు జార్జిన తెల్లనిదియు, నల్లనిదియునగు రెండు వెండ్రుకలును బలరామ కృష్ణరూపంబులఁ దాల్చిననియు, తద్రూపమునొందిన యా వెండ్రుకలు సుఖమొసంగుగాక యని

యుఁ బ్రాశస్త్యము. నారాయణుండు జార్జిన బెండుకలు బలరామ కృష్ణలయి
రనుటకుఁ బ్రమాణము. పిష్టపురాః. “ఉజ్జహోరాత్నః కేశో సతికృష్ణే తథా
మునే”! యను గానిచేతను, “సచాపి కేశో నారదుష్టసహే శుక్లం చైకమపరం
చాపి కృష్ణం । తాచాపి కేశావిశ తాం యమానాం శుకేన్ద్రియో రోహిణీం దేవః
కీంస, తయోరకో బలభ్రో బధూవయోసౌ శ్చేష్టస్తప్య జేషస్య కేశః
కృష్ణోద్వితీయః కేశవస్సంబధూవ కేశోయో సాన్లతః కృష్ణనిర్ణ” యనెడి
భారతవచనముచేతను, తెలియఁదగింది.

తే. ఏక, యద్వయవాది, త్రయీవిదూర

యనవగీత చతుర్విధ శిఖ్యాతిమార్గ

పంచబాణారి! పడభిజ్ఞ! శి పరమపురుష

బుద్ధ సంపత్సరంపరావృద్ధి యొసఁగు.

137

టీ. ఏక = ఏకాకారమైన జ్ఞానసంతతియే మతియుగాఁగలవాఁడా! ఇటు
మా లయులోనున్న “ఏకచిత్తతతి” అను పదార్థమును నిందున్న యేకపదముచే
లక్షింపవలయును. అంతయుకాని “ఏకమేవాద్వితీయంబున్న” యను శ్రుత్యర్థ
ప్రకార మొక్కఁడని యర్థముచెప్పరాదు. ఏమన వేదప్రామాణ్య మొప్పుని
యతనికి నదుక్తార్థమెట్లు సంఘటించు? బుద్ధుఁడు నారాయణావతారమే
నుక, నారాయణబుద్ధిచే నతని నట్లు స్మరింతుమనిచెప్ప వలనుపడదు. బౌద్ధ
మత పరిభాషచేతనే నుతించుచున్నట్లు గ్రంథకర్త కభిప్రాయము చెప్పక
తీరును. లేనిచోఁ దక్కిన విశేషణములు విషగీతముకాదున్నను. ఈయభిప్రాయ
మునే నారాయణీయవ్యాఖ్యానములో స 21-87. స్లోక వ్యాఖ్యానమున విశ
వీకరింపఁబడియె. జ్ఞానసంతతితత్క వేచొక్కటి లేదన్న మతి మనలఁబించిన
వాఁడు కావుననే, అద్వయవాది = రెండవనస్తువులేదని వాదించువాఁడు-
బాహ్యములయిన ఘటపటాది వస్తువుల భేదముల సత్యములని స్రతిపాదించి
మొక్క జ్ఞానాకారత్వమే సత్యమని యంగీకరించిన వాడవుటంబట్టి యతని
ద్వయవాది పదముచెల్లును, త్రయీవిదూర = వేదప్రామాణ్య మంగీకరింపక
గోవుటచే వేదములకు దూరుడఁ పగువాఁడా, అనఁ...మార్గ. అనవగీత = చెప్ప

బడని, అవగా నంగీకరింపఁబడని యిది భావము. చతుర్విధ = నాలుగు విధములగు, భ్యాతిహర్ష = జ్ఞానోతులుగలవాఁడా, సత్భ్యాతి నంగీకరించు సాంఖ్యమత సిద్ధాంతమును, అసత్భ్యాతి నొప్పెడి వేదాంతుల సిద్ధాంతమును, సదసత్భ్యాతి నవలంబించెడి మీమాంసకుల సిద్ధాంతమును, నఃసర్వచనీయ భ్యాతి నొప్పెడి యద్వైతుల సిద్ధాంతమును నిరాకరించినాఁడనుట, “ఇహంసర్వం కూశ్యం కూశ్యం” అనెడి బౌద్ధసూత్ర మవలంబించిన సర్వకూశ్యవాదుల మతమే అయినను సర్వకూశ్యవాదులనఁబడు మాధ్యమికుల మతిముగూడ బౌద్ధసిద్ధాంతములలోఁ జేరినదే కావున నాయర్థమును సంగ్రహింపఁగవి యిట్లు చెప్పెను. “నన న్నా సన్న సదసన్న చా ప్యనుభయాత్కమ్ । చతుష్కృటి వినిర్ముక్తం తత్త్వం మాధ్యమికావిదుః” అని మాధ్యమిక బౌద్ధమతము, పంచబాణాని = కాముని జయించినవాఁడా, “మారజిల్లోకజిజ్ఞాసః” అని శోకము, మడభిజ్ఞ = అతయిన జ్ఞానప్రకారములుకలవాఁడా, ఆయాజ్ఞానప్రకారంబు లేవియైన, దేశాంతర మందున్న సమృదులను సైతము చూచుటయు, దేశాంతరములందున్న శబ్దంబును గూడ వినుటయు, బూర్వజన్మస్మృతియు, నితరులహృదయమును చెలిసికొనుటయు, నవిద్య, నవృ, రాగము, ద్వేషము, అభినివేశము, నాఁబడునైదు క్లేశములను బరిక్షించుటయు, నచిహది సిద్ధింబును, పరమపురుష = ఓపూజ్య పురుషా! బుద్ధ = బుద్ధాంతారుఁడా! సంప...వృద్ధిక్ = సంపదలయొక్క యభివృద్ధిని, ఒనఁగుము = ఇచ్చు, వేదములనచ్చక వానికి విరుద్ధముగ వర్తించుబుద్ధుఁడు మనకు దేవుండెట్టులగును? అతఁడు మనకెట్లు స్తోత్రపాఠుఁడగును? అని యడుగ వచ్చును, పూర్వము దైత్యులు వేదముల ననుసరించి వేదోక్తకర్మములను యథోక్తముగా నాచరించి మహాశక్తిమంతులై దేవతలను బరాధవింపఁగా వారు విష్ణుని శరణువొచ్చిరి. అప్పుడు నారాయణుఁడు వారి ననుగ్రహించి బుద్ధరూపమున నవతరించి వేదమునకు విపరీతార్థములుచెప్పి మోహింపఁజేరి శక్తిహీనులఁగాఁ జేసెను. అప్పుడు కురలచే నారాక్షసులు కులభయుగా జయింపఁబడిరి.

తే. బుద్ధ ! నీగట్టిహృదయనంతపుటముదాఁకి

కుంతితములయ్యె మరునంప శ కోలలెల్ల
మొద్దు ప్రాయిక దా యిప్పు శ మురవిరోధి
యలరులెల్లను వర్తలా శ స్వంబు లయ్యె.

188

టీ. బుద్ధ=ఓబుద్ధ దేవా! మరు... లెల్ల=మన్మథునియొక్క, బాణసమూహములన్నియు, నీగట్టి...టము - నీసంబంధియుఁ బెట్టెఁబడిదియునగు హృదయమును, తాకి, కుంతితములు=మొక్కవోయినవి, అయ్యెన్, మురవిరోధి=మురాసురునకు శత్రు జగునోదేవా, మొద్దువోయి, కదా = కుంతితములగుటనే కదా, అలరులు=పువ్వులు, ఎల్లను, వర్తలాస్వంబులు=గుండ్రని మొగములుగలవి, అయ్యెన్, మొదటమన్మథునిబాణములు బాణములేకాన సూదులవలె వాడిగలవయి యుండెను. అవి నీధైర్యకంచకమును దాఁకుటచే మొక్కవోయి గొడుగువలె గుండ్రని యాకారమును గలవగుటచేత నాబాణములు పుష్పరూపములయ్యెను. వికసించిన పుష్పములు స్వతస్సిద్ధముగానే వర్తలాకారము లయి యుండఁగా నావర్తలాకారత్వము బుద్ధునిధైర్యకంచకమునం దాఁకుటచేతనే మొక్కవోయి యట్లుండెనని యుత్పేక్షించెను. బుద్ధునిపంటి జీలేఁదియుఁడు వేటొకఁడులేడని భావము. అలం. ఉత్పేక్ష.

తే. ముఖ్యచతురాననుడ వీవు శ మునిశరణ్య

గౌణచతురాననుం డల శ కమలభవుఁడు

నీవు సర్వజ్ఞుడవు బుద్ధ శ దేవ! నిజము

శంభు సర్వజ్ఞుడగుట లాశీర్వాదికవృత్తి.

189

టీ. మునిశరణ్య=మునులను రక్షింపసాధువగు నో దేవా! నీవు, ముఖ్యచతురాననుడవు=వాస్తవిక చతురాననుడవు, నీకుఁజతురమగువాక్కులు స్వతస్సిద్ధముగాఁగలవాడవు కాన ముఖ్యచతురాననత్వము నీకుఁదగియున్నది. మఱియు, ముఖ్య...డవు - ముఖ్య=అభిధావృత్తిచేఁజతురాననుడవు, నేర్పగువచనములు నీకుసహజములగుటచే జతురాననశబ్దమునీకు వాస్తవముగా నభిధాయకమగుచున్నది. అలకమలభవుఁడు=అబ్రహ్మ, గౌణచతురాననుండు=గుణసంబంధము

చేపచ్చిన జతురములగు వాక్యములుగలవాడు కాని వాస్తవముగా నట్టివాడు కాడు. ఓజేవా! నీవిచ్చినసామర్థ్యముచే నీగుణవర్ణనమందు జతురములగు టంబట్టి యత్సకిం జతురాననఁడను. కేరుగిరినది. అంతియకాని నాలుగుముఖములుంటుచేతఁగానని తెలియవలయును. బుద్ధదేవ, నీవు, నిఁగు=సత్యముగా, సర్వజ్ఞఁడవు=సమస్తమును దెలిసినవాడవు. శంభు=శంకరుఁడు, లాక్షణిక వృత్తి=లక్షణావృత్తిచేత, సర్వజ్ఞఁడు, ఆసర్వజ్ఞశబ్దమభిదావృత్తిచేనిన్నె చెప్పెను. మఱి శివుని కల్లుకలిగెనన లక్షణావృత్తిచే గలిగెనని భావము. ఈ చెప్పటచే బుద్ధుఁడు బ్రహ్మశంకరులకంటె నత్కృష్టుఁడని భావము. అలం. అపహ్నుషు.

తే. జ్ఞానకర్తేంద్రియో సాధి శ సప్రభూత

దశమహాకల్పనీహార శ దశతతాంశు

దశమనివ్యాసతాగు నశత్యంతనియతిఁ

కల్కిదేవుని నినుఁగొల్తు శ కైటభారి.

140

టీ. కైటభారి=కైటభుఁడ కడి రక్కసునిఁ జండాడినవాఁడా, జ్ఞాన... అంశః - జ్ఞాన=జ్ఞానేంద్రియములయొక్కయు, కర్తేంద్రియం=కర్తేంద్రియములయొక్కయు, ఉపాధి=ఉపాధివలన, సప్రభూత=పుట్టిన, దశ=పదియైన, మహాకల్ప=మహాపాపములనెడి, నీహార=మంచునకు, దశతతాంశు=సుర్యుని పంటివాఁడు, దశమ... తారుక్=పదమయవతారుమెత్తినవాఁడు, ఈచెప్పటచే బలకామ కృష్ణుల నొక్కయవతారుమగానే భావించుకొనవలెను. అగు, కల్కిదేవుని, నిను, అశ్వతథాయతీ = అధికమయినవృత్తిఁడ, కొల్తు = నేవించును. జ్ఞానేంద్రియములు, కర్మము, సత్తువు, శ్రోత్రము, జిహ్వ, ఘ్రాణము, కర్తేంద్రియములు, వాక్కు, పాణి, పాదములు, పాయువు, ఉపథ.

తా. ఓ కైటభాంతకా! పదియంద్రియముల వ్యాపారములన జనించిన పది మహాపాపములను సహస్రకరుఁడగు సూర్యుఁడు మంచుమంటోలె నశింపఁజేయుచు బదవయవతారుమగు నిన్ను నేవించును.

క. విశ్వవ్యాప్తయశోని

తైశ్వర్య సమృద్ధి విష్ణు శ్చ యశుః డనునామం

వీశ్వర కల్కిసమాహ్వయ

నిశ్వసదర్శమయి చెల్లు శ్చ నీజనకునకున్.

141

టీ. ఈశ్వర=జగన్నియమకా, కల్కిసమాహ్వయ = కల్కి-యను నామముగలవాఁడా, నీజనకునకున్ = నీతండ్రికి, విష్ణుయశుఁడు, అనునామంబు=అనెడి పేరు, విశ్వ...సమృద్ధి—విశ్వ=అంతటను, వ్యాప్త = వ్యాపించిన, యశః = క్షీయొక్క, నిత్య=స్థిరమయిన, విశ్వర్య=సంపదయొక్క, సమృద్ధి=పెంపు చేత నే, విశ్వసదర్శము=జీవించినయర్థముగలది, అనఁగా సార్థకమయినదనుట. అయి, చెల్లు, మొదట నీతండ్రికి విష్ణుయశుఁడనెడి పేరు వర్ణముగా నుండెను. కాని విష్ణుండ నగునీవతిసకడుపునబుట్టి క్షీరద్రోచ్చితివి కాన, యతఁడు విష్ణుయశుఁడనని యిలఁడు. విష్ణుయశుఁడనుమాటను, కల్కిమూర్తి యతనికి గల్గుటచే వ్యాసుశిలయగల క్షీరవాడని వ్యుత్పత్తిర్కము.

డా. ఓకల్కిమూర్తి! నీజనకునకు విష్ణుయశుఁడను నామము నీవుదయింక క్షీతెచ్చుటచేత నే సార్థకమయినది.

శ. కురువీరపక్తికంధర

హింజ్యకశిపుః జయించితి శ్చ నంబురుహా

జర! మూడవతారంబుల

నరహరి లీలావిహంబనప్రౌఢుడ నై.

14

టీ. అంబురుహాపర = పద్మసువరమందుగల యో పరమేశా! మూడవతారములందు, నర...డనై . నర=అర్జునునియొక్కయు, హరి=నారాయణునియొక్కయు, లీలా=చేష్టలను, విడంబన = అనుకరించుటయందు, ప్రౌఢుడనై = నేర్పుగలవాడనై, కురువీర=భీష్మదివీరులను, జయించితివి. కృష్ణార్జునులూపమున భీష్మములను సంహరించితివని భావము. నర...పతై=నరవాని చ్యాపారము'నవలంబించి, పంక్తికంధరున్ = రావణుని, నర...డనై=నరసి

మూర్తియొక్క వ్యాపారమునవలంబించి, హిరణ్యకశిపులకొ, జయించితివి, నరహరి శబ్దమునకు, ఇట ఒకమాటు, కృష్ణార్జునులనియు, నొకమాటు, నర వానరులనియు, మఱియొకమాటు, నరసింహుడనియు నర్థము గ్రహించునది.

తే. అర్జునచ్ఛేదమొనరించి శ తర్థచక్ర
సన్నిభం బైన శితపరశ్వధముచేత
సర్వలోకేశసంపూర్ణ శ చక్రధార

బాణ భంజన మొనరింప శ బరువె నీకు.

14౩

టీ. సర్వలోకేశ = సమస్తలోకములకు సధిపతివగు నోయిశ్వరా, అర్థ చక్రసన్నిభంబు = చక్రముయొక్క సగముభాగముతో సమానమైనది, ఐన... చేత = అయినట్టి, వాడియైన గండగొడ్డంటిచేత, అర్జునచ్ఛేదము = కార్త పీర్వునిఖండించుటను, ఒనరించితివి = చేసితివి. సంపూర్ణ... ధార = పూర్ణమగు చక్రముయొక్క యంచుచే, బాణభంజనము = బాణాసురవిధను, ఒనరింప = చేయుటకు, నీకు, బరువే భారమా? అర్థచక్రాకారముగల గండగొడ్డంటి చేతనే వేయిభుజములు గల కార్యవీర్యుని ఖండింపఁగల్గినప్పుడు పూర్ణమగుచక్రముచే వేయిమాత్రమే చేతులు గల బాణుని భజింప నీకుఁ గష్టకార్యముకాదు. పరశురాముడ వయి కార్తవీర్యుని జంపితి వనియు, కృష్ణుడ వయి చక్రముచే బాణుని జంపితి వనియు భావము. అలం. అర్థాపత్తి.

తే. ప్రథమపరమేష్ఠి వైననీప్రకృతియందు

శేషఫణిరాజ వయిన నీశిరమునందుఁ

గపటబాలుండ వయిననీకడుపునందు

విశ్వములు పండు నని నాధ శ విందుశ్రుతుల.

144

టీ. నాధా = ఓయధీశా! ప్రథమపరమేష్ఠివి = మొదటిబ్రహ్మ, ఐననీప్రకృతి యందు = అయినట్టి నీమాయయందు, శేషఫణిరాజవు = శేషుడ నెడిసర్వనాయకుడవు, అయిననీశిరమునందు = అయినట్టి నీతలయందు, కపటబాలుండవు = కృత్రిమబాలకుడవు, అయిన... నందు = అయినట్టి నీగర్భగోళమందును,

విశ్వములు=భువనములు, పండుకో=శయించియుండు, అని, శ్రుతులకో=వేదములందు, విందుకో=వినుచున్నాను. భువనములు, సృష్టికి బూర్వమునఁ బ్రకృతియందేయుండును. సృజింపఁబడినవిష్ణుట శేషుఁడు వానిని తలతో మోయుచున్నాఁడు. ప్రళయమునందు వానిని నీ కడుపులో నుంచుకొని ఎటపత్రమున శయించియున్నావు అని సృష్టికిఁ బూర్వమును, సృష్టి కనంతరమును, బ్రహ్మశయమునందును లోకము లెచ్చటనుండునో యిందుఁ దెలుపఁబడె. ఈచెప్పుటచే భగవంతుఁడు సృష్టిస్థితిలయకర్తయని తెలుపఁబడెను.

క. సంసారినికరమానస

సంసద్భవనావకరరజ శోధని యో

కంసారి నీపదాబ్జని

సంసాపరిశుద్ధి బుద్ధి శ్చ నైపుణిదలఁపన్.

145

టీ. ఓకంసారి=కంఘునిఁజంపిరయొక్కష్టా ! బుద్ధినైపుణికో = బుద్ధిచాతుర్యముచే, తలఁపన్=అలోచింపఁగా, నీపదా...శుద్ధి - నీపదాబ్జ = నీపాదపద్మములయొక్క, నిసంసా=నమస్కరించుటయందలి తలంపుయొక్క, పరిశుద్ధి = నైర్మల్యము, సం...ధని—సంసారి = సంసారము దున్నవారియొక్క, నికర = సమూహముయొక్క, మానస = మనస్సునెడి, సంసద్భవన = సభామందిరమునందున్న, అవకరరజః=రాగద్వేషాదులను గల్గించు రజోగుణమనెడి పరాగమును, శోధని=తుడుచునట్టిది. పలువురు జనుల సంబంధముచే సభామందిరాదులందు సంభవించుచున్న పరాగమును జీవురు శుభ్రపఱుచునట్లు, భార్యాపుత్రులయొక్కయు, మిత్రమిత్రులయొక్కయు సంబంధము సర్వదా గలుగుచుండుటచే, సంసారుల మనమందు సంభవించెడి రాగద్వేషాది హేతువగు రజోగుణమును నశింపజేసి మనంబులను నిర్మలంబులుగాఁ జేయునది నీపాదధ్యానముకంటె వేఱొందులేదని భావము.

తే. ధర్మబీజ ! వియన్నదీర్తాతపాద !

కామితార్థప్రదానైక శ్చ కల్పవృక్ష !

కామజనక ! చిదాత్మ ప్రకాశరూప !

కమలనాభ ! చతుర్వర్గ గతివి నీవ.

1

టీ. ధర్మబీజ=ధర్మమునకుఁ గారణభూతుఁడవు, వియత్...పాప—వి. స్నదీ=గంగానదికి, తాత=జనకమగు, పాదనిరణములు గలవాఁడా, లోక. లను బలివ్రొంపఁజేసెడి గంగానదిని నతని పాదములు పుట్టించినవనుటచేఁ దత దములు పరమపావనములని తెలియవచ్చుచున్నది. కామి...వృక్ష—కామికి కోరఁబడిన, ఆర్థ=ధనములను, ప్రదాన=ఇచ్చుటయందు, ఏక=యశ్యము? కల్పవృక్ష=కల్పవృక్షమువంటివాఁడా, కల్పవృక్షమునలెఁ గోరినకోర్కు తీచుచున్నాఁడవు. ఈ చెప్పటచే నగ్రపురుషార్థదాతయనుట స్పష్టము. కామజనక కామిపుట్టించినవాఁడా, చిత్...రూప—చిత్=జ్ఞానమే, ఆత్మ=స్వరూప. గాఁగల, ప్రకాశరూప=కాంతియే మూర్తిగాఁగలవాఁడా, అనఁగా జ్ఞానరూ మగు ప్రకాశముగలవాఁడనుట. లేక, చిత్...రూప—జ్ఞానరూపమగు, నాత్మ ప్రకాశమే స్వరూపముగాఁగలవాఁడా! ఈ చెప్పటచే మోక్షపురుషప్రదాయని తెల్లమగుచున్నది. కమలనాభ=ఓ నారాయణా! నీవు, చతుర్వర్గ గతివి: నాలుగు పురుషార్థములకు దిక్కుగువాఁడవు.

తా. ఓ, జేవా? నీవు ధర్మమును నిష్టపదార్థములను, కామమును, మోక్షమును, సమకూర్చుచుంటివి. కావున ధర్మార్థకామ మోక్షములను నీవే యాధ రుడవు.

తే. విశ్వరూప ! భవద్భూరి విభవమహిమ

యెంత వర్ణింపఁజాలు మా శ్రీ యీమనంబు

ప్రతాప వైచీరచేతిగున శ్రీ బడుగువాఁడు

హేమశైలంబు చిదిపి తాళలేన్నిముడుచు !

147

టీ. విశ్వరూప = ప్రపంచమే రూపముగాఁ గలవాఁడా, భవత్...మహిమ—భవత్=నీయొక్క, భూరి=గొప్పదగు, విభవమహిమ = సామర్థ్యాతిశయమును, మాయామనంబు, ఎంత...చాలు? = ఏపొటివర్ణింపఁగలము, బడుగు

వాడు=నిలువేద, ప్రాతపైచీరచేఱుగునక=చనిగిన పైవస్త్రముయొక్క కొన
యందు, హేమశైలంబు=బంగారుకొండను, చిదిపి=శిథిలముగాఁజేసి, తాబు
ఎన్నిముడుచుకొ=నీపాటి మూటఁ గట్టును.

తా. నిలువేద బంగారపుఁ గొండను ముక్కలుగాఁ జేసి పైవస్త్రమున
నన్నింటినిగాక కొన్నింటినిమాత్రమే మూటఁగట్టు చందంబున, మామనస్సు
లనంతములగు నీ మహిమలలో నొక కొన్నింటినిమాత్రమే గ్రహింపఁ జాలును.
అలం. స్పష్టంతము.

వ. అని యనేకప్రకారంబులఁ బ్రస్తుతించి నమస్కరించె. ఇవి
ధంబున దేవతార్చనం బొనరించి, భోజనకార్యంబులు దీర్చి
విజిత నైజయుతం బగుశుద్ధాంతకేళీసాధం బెక్కి, విహిత
కులదేవతాభక్తియు, గృతభుక్తియు నగు దమయంతీ
నుహదేవితోడం గూడె. అనంతరంబ 148

టీ. ...విజితనైజయుతంబు=జయింపఁబడన దేవేంద్రునిమేడగలది, విహి
త...భక్తియు = మానవబహియిలువేల్పులగు భక్తిగలదియు, గృతభుక్తి
యు=చేయఁబడన గృతముగలదియు, కేషము సులభము.

శా. ఆ గానూరమనోరమాసతియుదైత్యా రాతియుంబోలెకృం
గంక్రీడలఁ బ్రొద్దుపుచ్చిరి నధూ కి గంధర్వ విద్యాకళా
కీరాలాపకలాప కోకిల కుహూ కి కేళీమయూ రాంగనా
చారీమండల తాండవార భటికా కి సంరంభ సంభావనన్.

టీ. ఆరామా...నూర = ఆనల దమయంతలు, రమాసతియు=లక్ష్మీదేవి
యు, దైత్యారాతియు=పోలెకొ = నారాయణుడునువలె, నధూ...సంభా
వనన్—నధూ = స్త్రీలయొక్క, గంధర్వవిద్యా = గానవిద్యయందలి, కళా =
చాతుర్యము, కీరాలాపకలాప = చిలుకపలుకుల సమూహము, కోకిలకుహూ =
కోయిలల కుహూర్ధ్వములు, కేళీమయూర=క్రీడామయూరములయొక్కయు,
అంగనా = స్త్రీలయొక్కయు, చారీ = చారియనెడిపేరుగలదియు, మండల =

మండలమును పేరుగలదియు, నగు తాండవారభటి=నాట్యవిశేషము, వీనియొక్క, సంరంభ=అతిశయముయొక్క, సంభాషణ=కారణముచేతను, అనగా స్త్రీలు, కీరములు, కోయిలలు, నెమిళ్లు, ఆటకత్తెలు, తమతమ చాతుర్యము చూపుచుండగాఁ వినియుఁ గనియు సంతసించి వానిని మిక్కిలి యాదరించునని భావము. శృంగారక్రీడలకు, ప్రాద్దుపుచ్చిరి=కాలమును గడపిరి. గీతాది గోష్ఠిచే గాలమును బుచ్చిరిని భావము.

వ. అంత.

150

తే. గగన హరినీల శైల శృంగంబునుండి

దొల్లిపడఁ బ్రాద్దు జేగురుఁ శ గల్లువ్రాలె

దన్నిపాత నముద్ధూత శ ధాతుధూళి

చందమునఁ దోచె దివసావసాన సంధ్య.

151

టీ. గగన...నుండి—గగన=ఆకాశమనెడి, హరినీల = ఇంద్రనీల మణిమయమయిన, శైల=పర్వతముయొక్క, శృంగంబునుండి = శిఖరమునుండి, ప్రాద్దు=సూర్యుడు, జేగురుఁగల్లువ్రాలె = జేగురుతాతివలె, దొల్లిపడె = కూలిపడెను. తత్...చందమున—తత్=ఆ జేగురుతాతియొక్క, నిపాత=పడుటచేత, సముద్ధూత=ఎగసినట్టి, ధాతు=గైరికాది ధాతువులయొక్క, ధూళిచందమున=పరాగమని, దివసావసానసంధ్య = సాయంకాలసంధ్య, తోచె = కానవచ్చెను. ఉన్నతప్రదేశమునుండి యేదోగురుపదార్థము క్రిందికిఁబడుచున్నప్పుడు వాని తాడుడుచే మధ్యనున్న మెత్తని శిలలు మొదలగునవి చూర్ణమై ధూళి లాకసమున కెగయుట ప్రత్యక్ష దృష్టము. అట్లే సూర్యుఁ డనెడిపెద్ద జేగురుతాయి నీలాకాశమనెడి యున్నత ప్రదేశమునుండి జాతీ క్రిందికిఁ బడుచుండఁగా దాని రాపిడిచే నలఁగిన గైరికాది ధాతువులయొక్క పరాగమువలె సాయంకాలసంధ్య యొప్పుచున్నదని భావము. సూర్యుండు కాంతికిరణుడై పశ్చిమదిశకేగుచున్నాడనియు, సాయంకాల సంధ్యారాగము వ్యాపించినదనియు ఫలితార్థము. అలం. రూపకము. ఉత్పేక్షయు.

ఉ. కోమల తామ్రచూళికల శ్రో వ్యేఽనంజకుఁ బ్రోదివెట్టని
 స్త్రీను కఠోరతార రుతిఁ శ్ర జెట్టుపలాఝుచు నట్టులెత్తి వి
 శ్రామమువ్రాలెఁ గూసె విలసచ్చరమాచలకూట పక్కణ
 గ్రామటికాకుటీర శిఖరంబులఁ గుక్కుటచక్రవాళముల్.

టీ. కుక్కుటచక్రవాళముల్ = కోళ్ల సమాహములు, విలసత్ ... రంబుల్ -
 విలసత్ = ఒప్పుచున్న, చరమాచల = అస్తాచలముయొక్క, కూట = శృంగములం
 దున్న, పక్కణ = శబరము నివసించెడి, గ్రామటికా = చిన్నపల్లెలందున్న,
 కుటీర = గుడిసెలయొక్క, శిఖరంబుల్ = కొనలందు, ఎఱుంగు = అరుణ
 కాంతులుగల సంధ్యారాగమునకు, కోమల... శ్రోవు - కోమల = మృదువయిన
 తామ్ర = ఎఱుని, చూళికలశ్రోవు = జాట్టులయొక్క యతిశయము, ప్రోది
 వెట్టె = పెంపుగల్గించుచుండఁగా, నిస్త్రీను... రుతి - నిస్త్రీను = హద్దులేని,
 కఠోర = కఠినమున, తార = చిక్కిలి పెద్దదియగు, రుతి = కూతను, చెట్టు
 పలు = తెక్కలు, ఆర్చుచు = ఆడించుచు, అట్టులు = మెడలు, ఎత్తి, శ్రా
 మమువోలె = విశ్రాంతిస్థానమువలె, కూసెను. సాయంసమయమందుఁ
 గోళ్లు క్రూర మృగాదులవలని భయమునుండి తప్పించుకొనుటకై యింటికిప్పు
 లందు వసించుటగలదు. అట్లు లిండ్లకోప్పలపయిననున్న కోళ్లగుంపుల యెఱుని
 జాట్టుల కాంతులు సంధ్యారాగమును వర్ణించుచున్నట్లుండెను. ఇది ముదితగ్రం
 థములందును, వ్రాతప్రతులందును బరిపరివిధములగు పాఠములతో నుండెను.
 అయిన నిది సీతారామాచార్యులవారి శబ్దరత్నాకరమున నుదాహృత పద్య
 మును బురస్కరించుకొని దిద్దఁబడెను. మఱియు కోక్కురో, కో యను ధ్వని
 విశ్రాంతి స్థానమువలె నుండెనని భావము.

తా. అస్తాచలకూటముననున్న పల్లెలందలి గుడిసెలపై నెక్కి కోళ్లగుంపులు
 తమజాట్టుల యరుణకాంతులచే సంధ్యారాగ మతిశయించుచుండఁగా తెక్క
 లాడించి గొంతులెత్తి, హద్దులేని భీకరధ్వని విజృంభించునట్లుగాఁ గొక్కురో
 కోయని కూసెను.

చ. తలఁ బ్రతిబింబభానుమణి రే దాల్చి విహారననాంతరంబునఁ
మలఁగిమలంగి పెంజిలువనాతియభంగి నవీననారణీ
సలిలభరంబు దోలుకొని రే చయ్యనవచ్చినఁ జూచిభీతివి
ట్టులీక్రియుఁ బోయెనత్యతివిరయోగముఁ బొందిరథాంగిదగపతుల్.

టీ. అశ్లోకఁ = ఆ సాయంకాలసమయమందు, నవీన.. భరంబు = నవీన = నూతన
ముగా వచ్చుచున్న, సారణీ = కాలువయొక్క, సలిలభరంబు = జలప్రవాహము,
తలఁ = శిరమునందు, ప్రతిబింబభానుమణిఁ = జలములోఁ బ్రతిఫలించిన సూర్యుఁ
డనెడి రత్నమున, తాల్చి = ధరించి, విహారననాంతరంబునఁ = ఉద్యాననయము
యొక్క మధ్యభాగమునండి, మలఁగి, మలంగి = వెంకిరగానడుచుచున్నదై,
పెంజిలువనాతియభంగిఁ = పెద్దనాగకన్యకవలె నే, తోలుకొని = వెంబడించి,
చయ్యనఁ = శీఘ్రముగా, వచ్చినఁ, చూచి, భీతిఁ = భయముచే, బిట్టు = అధిక
ముగా, ఉలికియుఁబోలెఁ = చలించినవియువలె, వియోగమునఁ = ఎడఁబాటు
ను, ఒంది, రథాంగదలపతుల్ = డక్రవాకర్షంశ్వములు, పోయెఁ = ఎగిరిపో
యెను. సాయంసమయములందు, సర్పము లాహారార్థము తమ కిలుగులు విడిచి
బయట విహరించుటయు, నమ సమీపమునకు వచ్చుచున్నప్పుడు భయపడి
పక్షులు మొదలగునవి యెగిరిపోవుటయు సుప్రసిద్ధము. మఱియు సూర్యాస్త
మయ సమయంబునఁ జక్రవాకములు వియోగమునుబొంది పోవుటయుఁ బ్రసి
ద్ధము. సాయంకాలమగుటచే స్వాభావిక సిద్ధమగు వియోగమునొంది యుద్యా
న వనములందున్న కాలువలోఁ గ్రీడించుచున్న చక్రవాక పక్షులు ఆ సమయమున
నెగిరిపోవుచుండెను. సాయంసమయమందుఁ బూవులు మొక్కలు మొదలగు
వానికి నీరుకట్టుట మిక్కిలి మంచినను తలంపుతో నుద్యాన వనపాలకు లపుడే
కాలువలనుండి నీరు వపలిరి. అనీరు వక్రవక్రముగాఁ గాలువలోనుండి ప్రవ
హించుచుండెను. అప్పుడు సాయంకాల సూర్యకిరణములు ప్రహించి వచ్చు
చున్న జలప్రవాహగ్రమునందుఁ బ్రతిఫలించుచుండెను. ఈయర్థమును గవి
యిట్లు స్పష్టీకరించుచున్నాడు. అప్పుడే విడువఁబడిన జలప్రవాహముయొక్క
యగ్రమునఁ బ్రతిఫలించిన సూర్యుడు తలయం దున్నమానికమువలె నుండఁగా

నమధ్యమందు వంకరగాఁ బాటుచున్న జలప్రవాహము, వంకరగ జరుగుచున్న గాకకస్యకవలె నున్నదనియు, నది వడివడి తమ చెంతకు వచ్చుచుండఁ జూచి మంతవఱకుఁ గాలువలందు విహరించు చున్నచక్రవాకములు భయమునబొంది రుగిఁబోయిపట్టును వణిించెను. స్వభావసద్ధమగు వియోగమున నెగురు పన్నజక్కెలు జలప్రవాహమును బామునుగా భావించినట్లు చెప్పటచేఁ బలం. ఉత్పేక్ష.

౯. రశ్మిగ్రాహి గరుత్తదగ్రజ కరాగ్రభావిరామభ్రమిక్
కాశ్చిరాభ కశేష్టకారుచి పరాగంబుక్ సహస్రాంశు శా
ణాశ్చింబు స్థదియించె ధాత నవసంధ్యాఖడ్గము నేవదనా
వేత్తన్వాంత రథాంగదంపతి చమూ ర విచ్ఛేద లీలార్థమై.

టీ. ధాత=బ్రహ్మ, వేదనా...లార్థమై—వేదనా=వియోగసంతాపమునకు, శేష్ట=మందిరమువంటిది, స్వాంత=చిత్తములుగల, రథాంగ=చక్రవాకములయొక్క, దంపతి=మిథునములయొక్క, చమూ=సమాహములయొక్క, విచ్ఛేద=వియోగమునబొందించుటయనెడి, లీలార్థమై=వ్యాపారముకొఱకు, నవసంధ్యాఖడ్గమున్=క్రాంతసంధ్యాకాలమనెడి ఖడ్గమును, రశ్మి...భ్రమిక్—రశ్మి=ప్రకాశమునెడి త్రాల్లను, “కిరణప్రగహారశ్మి” అని కోశము. గ్రాహి = పట్టుకొనుపన్న, గరుత్తదగ్రజ=గరుడుని యన్నయగు నహరునియొక్క, కర = చేతుచే, ఆరభ=ప్రారంభింపఁబడిన, అవిరామ=ఎడతెగని, భ్రమిక్=తిరుగుటలిగినట్టిదియు, కాశ్చిరా...గంబుక్ - కాశ్చిరాభ=కుంకుమవలె వెఱుగానున్న, ర=కిరణములనెడి, ఇష్టకా=ఇటికలయొక్క, రుచి=కాంతియనెడి, పరాగంబుక్=చూర్ణముగలదియును, సహస్రాంశు...ంబుక్—సూర్యుడనెడి సానకానిని, కదియించె=చేర్చెను. అనఁగా సానబట్టెనని భావము. లోకములోఁ త్తులను సానబట్టుట కొక రీతిగలదు. తిరుగటి దిమ్మవంటి యొక రాతికి నొక య్యయిరుసు నమర్తురు. ఆయిరుసుకొన నొక దారువునకుఁ గ్రువ్వఁబడిన మిక యిసుపచీల కమర్తురు. తాతిచక్రములోనుండి చొచ్చిపోయిన రెండవ నాన నట్లే చేయుదురు. ఆయిరుసునకుఁ బ్రాటినిజుట్టి త్రిప్పినచో నాతాతి

చక్రము తిరుగుచుండును. అట్లు తిరుగునపుడు కర్తులను నాచక్రాంచలమునఁ జెట్టి పదనుగల్గించుచుండురు. నడుచునడుచు నిటికటాడుముగాని మెత్తనియిసుకగాని యాచక్రమునవేరి నీళ్లుఁజల్లుచుండురు. అనీటి సంపర్కముచే నాహుళి పంకమయి యాచక్రము నంటియుండును. ఇట్లుండఁ గాలాధారముననున్న సూర్యబింబము సానతాయివలె నుండఁగా, సూర్యసారథియగు నహరుఁ డా తాణచక్రమును ప్రగ్గులులనెడి త్రాళ్లతోఁ ద్రిప్పచుండఁగా, సాయంకాల మగుటచే నెఱ్ఱని సూర్యకిరణములకాంతి యిటిక పొడుమగుచుండఁగా, బ్రహ్మ యను శిల్పి చక్రవాక మిథునముల సంబంధమును చేదించుటకై కావలసి యున్న సంధ్యాకాలమనెడి ఖడ్గమును సానఁబట్టుచున్నట్టులుండెను. చక్రవాక ముల సంబంధమును చేదించి వియోగము గల్గించుటకు సాయంకాలము ఖడ్గము వలె నొప్పుచున్నదని భావము. సాయంకాలము చూపట్టఁగాఁ జక్రవాకము లెగిరిపోయెనని ఫలితార్థము. ఇటు రెండవపాదము కొన్నింటి ప్రతులలో “కాశ్చీరాజువేష్టకా రుచిరరాగంబు” అని యున్నది. మఱి కొన్నింటిలో ‘వరేష్టకా’ యని యున్నది. కాని యీ పాఠము మూలమునకు సరిగానట్లు తోచుచున్నది. “అప్రిస్థారణిమేష్టకా విసర్జితైశ్శృణే” అని యున్నది. అరఁగా, సూర్యకిరణము లందున్న యరుణిమ యనెడి యిష్టకాచూర్ణములచేత నెఱ్ఱనిది, అని యర్థము. అందులకుఁ దగినట్లుగా “కాశ్చీరాభకతేష్టకా రుచిపరాగంబు” అని మార్పఁబడెను. సూర్యకిరణములనెడి యిటికల సంబంధియగు, రుచిపరాగంబు = కాంతియనెడిహుళి కలదియని యర్థమనుకూలముగా నుండెను. కిరణములం దిష్టకాత్వమును, గాంతియందుఁ దచ్చూర్ణత్వమును నాకోపితములయ్యె. అలం. ఉత్పేక్ష, రూపకము.

తే. నలిలనిధి సార్యభామకాశ్మీపూరంధ్ర

యోలగందంపుఁబస పాడే నొక్కొకయనఁగఁ ।

గమల కింజల్కరేణు సంకాశ మగుచు

నింగి నెఱ నంజ కెంజాయ ३ నివృట్తిలై.

టీ. సలిల...రంధ్ర-సలిలనిధి=సముద్రములకు, సార్వభౌమ=మండలేశ్వరుడయిన పరుణునియొక్క, కాష్ఠా = దిక్కనెడి, పురంధ్ర = స్త్రీపడఁతియనుట. ఓలగందంపుఁబసపుఁ=పూతపసపుతో, అడె, ఒక్కొక్క అనఁగఁ=స్నానము చేసినదేమో యన్నట్లుగా, నైఋసంజకంజాయ = పూర్ణమైన సాయంకాల సంధ్యారాగము, కమల...శము—కమలకింజల్క=పద్మకేసరములందలి, రేణు=పరాగముతో, సంకాశము=సమమగునది, అగుచు, నింగి=అకాశమునందు, నివృటిల్లెఁ=వ్యాపించెను. పద్మకేసరములతో సమమయిన సాయం సంధ్యారాగముచే వ్యాప్తమగు పడమటిదిక్కు పూతపసపుతోఁ దానమాడినదో యనునట్లుండెను.

క. కుసుమం బద్దినవిధమున

బసపున హత్తించినట్లు బంగారమునఁ

బస నిచ్చినగతి, సంధ్యా

వసరంబున నింగి యరుణవర్ణం బయ్యెన్. 156

టీ. నింగి=అకాశము, సంధ్యావసరంబునఁ=సంధ్యాసమయమందు, కుసుమంబు = కుసుంబారంగు, అద్దినవిధమునఁ=అంటించినరీతిగా, పసపునఁ, హత్తించినట్లు=పూతపూసినట్లుగాను, బంగారమునఁ=బంగారముచే, పసను=ఎఱుపుమించిన పసపుచాయను, ఇచ్చినగతిఁ = అనఁగాఁ బంగారునీటితోఁ బూతపూసినట్లుగాను, అరుణవర్ణంబు=ఎఱుని వన్నెగలది, అయ్యెన్—అలం. ఉత్పేక్షలు.

తా. సులభము.

క. అభినవ సంధ్యా తాండవ

రభస రయచ్చిన్న హిమ ధరరాధర కన్యా

ప్రభుహారానులభంగిని

నభస్థలిం దారకా గణంబులు వ్రేసిచెన్. 157

టీ. తారకాగణంబులు = చుక్కమొత్తములు, అభి...భంగి-అభినవ = అప్పుడే ప్రారబ్ధమయిన, సంధ్యా=సంధ్యాసమయమందలి, తాండవ = నృత్య

మునందున్న, రథస = సంతోషముచేసిన, రయ = వేగముచే, భిన్న = తెగినట్టి, సీమ...ప్రభు = పార్వతీపతియొక్క, హార = తాపళముబోని, అన్యులభంగి = ఎఱ్ఱులతోఁజేసిన పూసలవలె, నభస్థలి = ఆకసమునందు, పొడిచె = ఉదయించెను. సాయంసమయమం దుదయించిన నక్షత్రము లాసమయమందు హర్షాతిశయముచే నృత్యము చేయుచుండుటచే దెగినట్టి శంకరుని తాపళము లోని యెఱ్ఱుల పూసలవలె నుండెనని భావము. అల - ఉల్లేఖ.

మ. చరమాశా నికపోపలాంచలమునకాసంధ్యాప్రకాశోదయం బొరఁగావించి విరించిచే గొనినసూర్యుండన్నదార్పన్నబం గరపు బూదియకై వియద్విపణి వేద్యంగాలమన్నచ్చు చెచ్చెరఁజెల్లించిన గవ్వచౌక మనమింతచెందారకాచక్రముల్.

టీ. కాలమన్నచ్చు = కాలమనెడి వేహరి, చరమా...ముగ్ధ - చరమాశా = పశ్చిమదిక్కు నెడి, నికపోపల = గీటుతొలియొక్క, అంచలమున = కొనయందు, ఇటుఁ జరమాశయందునిక పోపలాంచలము నారోపింపవలయును. అట్లయినచో, నాకాశ మొక గీటుతొయివలెను, పశ్చిమ దిక్కుకొనవలెను మన్నదనిచెప్ప నొప్పియుండును. మఱియు సామాన్యముగా నికళముయొక్క కొనయందే సారాసారమును గ్రహించుటకై బంగారమును గీటుబెట్టుచుందురు. సంధ్యా...దయంబు = సంధ్యాకాంతియనెడి, ఒర = గీటును, కావించి = చేసి, విరించిచే = బ్రహ్మవలన, కొనిన...పూదియకై = కొన్నట్టిసూర్యుడనెడి, పదాఱువన్నె బంగరపుఁ బూస నిమిత్తము, వియద్విపణి = అకాశమనెడి యంగడియందు, వేద్య = వేడుకతో, చెచ్చెర = వేగముగా, చెల్లించిన గవ్వచౌకము = వెలకుఁగానిచ్చిన గవ్వలయొక్క, పుండలు, అన = అనునట్లుగా, తారకాచక్రముల్ = చుక్కమొత్తములు, మించె = అతిశయించెను. బ్రహ్మయనెడి శిల్పి పదాఱువన్నె బంగరముతోఁ జేసిన సూర్యుడనెడి పెద్ద పూసనుజేసి గగనమనెడి యంగడికిఁ దెచ్చి యెఱ్ఱుఁ జాపఁగాఁ గాలమనెడి వర్తకుడు, దానిని పశ్చిమాశయనెడి గీటుతొయి కొనయందు సంధ్యారాగ మునెడిగీటును బెట్టి పరీక్షించి దానివల నిమిత్తము చెల్లె

చుచున్న గవ్వచౌకములో యన్నట్లు చుక్కమొత్తములు ప్రకాశించెను. కిట్లు లేదేని మనోహర వస్తువునుజేసి యంగడికిఁ గొనిపోవుటయు నచ్చటి వర్తకులు దానిఁ బరీక్షించి పుచ్చుకొనుటయుఁ బ్రసిద్ధము. మఱియు మనదేశములో నాణెములిచ్చి బంగారమునుగొన్నట్లు కొన్నిదేశములందు గవ్వలిచ్చి బంగారమును గొనుటయుచుగలదు. దీనికిమూలమునందు “అకాశమనెడి స్త్రీ సూర్యుడనెడి బంగారుఁబూసను నిచ్చివేసి పుచ్చుకొన్న గవ్వలవలె నక్షత్రము లొప్పెనని చెప్పఁబడినది. అందాక సముచకు ‘ద్యౌః’ అని ప్రయోగింపఁబడె. స్త్రీలింగమువలన నాకాశ మనెడి స్త్రీ లోకవ్యవహారము నెఱుంగనిది కావున పాచ్చువిలువగల బంగారమునిచ్చి గవ్వలుపుచ్చుకొనుచున్నదని వక్కాణింపఁబడె. ఆ స్త్రీకి బదులుగా నిందు ఛాందసుడగు బ్రహ్మనువాడెను. లోకవ్యవహారమెఱుంగని బ్రహ్మను వంచించి యతండుదెచ్చిన సూర్యుడనెడి బంగారు పూసను బుచ్చుకొని వాని కిచ్చుటకై తనసంచిలోని గవ్వమొత్తములను నొక్కపరి గ్రుమ్మరించెను. అట్లు గ్రుమ్మరింపఁబడిన గవ్వమొత్తములవలెఁ జుక్కలువిలసిల్లెనని భావము. సూర్యుండు స్తమించె ననియుఁ జుక్క లాక సముచ వ్యాపించె ననియు ఫలితార్థము. అలం. రూపకము. ఉత్త్రేక్ష.

మ. నభ మెల్లం గలయంగ నిండఁబొడిచె శ్రీసృధ్యావ శేషావృతా
రభటింబరతాండవ భ్రమరికా శ్రరంభంబునన్, కాంభవీ
ప్రభుపాదాహతిమీఁదికిన్ నగయుచున్ శ్రీబ్రహ్మాండగోళంబుతో
నభినంబద్ధములయ్యెనోరజత శైశ్రీలాళ్లంబులన్నట్టుడుల్. 159

టీ. సంధ్యా...రంభంబునన్—సంధ్యా=సంధ్యాకాలముయొక్క, అవశేష=మిగిలిన భాగమందు, ఆరంగా సంధ్యాకాలాంతమందనుట, ఆద్యత=ఆదరింపఁబడిన, లేక, అంగీకరింపఁబడినదియు, ఆరభటి=నేర్పయొక్క, డంబర=అరిశయముచేతనైన, తాండవ=నాట్యముయొక్క, భ్రమరికా = తిరుగుటలయొక్క, ఆరంభంబునన్ = ప్రారంభదశయందు, కాంభవీ...హతిన్—కాంభవీప్రభు=శంకరునియొక్క, పాదాహతిన్ = కాలిదెబ్బలచే, మీఁదికిన్ నగ

యుచున్, రజతశ్చ లాశ్చంబులు = వెండికొండయొక్క తాలు, బ్రహ్మాండగోళ
బుతో, ఆభిసంబద్ధములు = అంటుకొన్నవి. అయ్యెనో, అన్నట్టులు, ఉడులు
చుక్కలు, సభమెల్ల కలయంగ్ = అకాశమందంతటను, బొడిచెన్ = ఉ
యించెను. సంధ్యాకాలాంతమునందే చుక్కలు చూపట్టుచుండును. కాన పడ
మున, సంధ్యావశేషమని ప్రయోగింపఁబడినది. శివుఁడు సాయంసమయా
మం దతివైపుణ్యముతోఁ గైలాసపర్వతమునందు నాట్యమునలుపఁగా న
కాలితాకుడుచే శిథిలములయి విఠింపఁకొని బ్రహ్మాండ కర్పరమునకుఁ గ్రింది
గమున నంటుకొన్న వెండికొండశిలలుగాఁబోలునని తోచించుచు జుక్క
గగనము నావరించెను. అలం. ఉత్పేక్ష.

నీ. చుక్కలోయివిగావు శ సురలోకవాహినీ

విమలాంబుకణ కరదంబములుగాని

తారలోయివిగావు శ తారాపథాంబోధి

కమనీయ పులిన సంఘములుగాని

యుడువులోయివిగావు శ మృదునంబరంబునఁ

దాపించినట్టి ముత్యాలుగాని

రిక్కలోయివిగావు శ రేచామతుఱుమువైఁ

జెరివిన మల్లక్రొవ్విగులుగాని

తే. యనుచు లోకంబు సందేహమందుచుండఁ

బొడిచె బ్రహ్మాండపేటికా శ పుట కుటీర

చారుకర్పూర ఫాలికా శ సంచయములు

మెండుకొని యొలి నక్షత్ర శ మండలములు.

1

టీ. ఇవి = ఈ కానవచ్చుచున్నవి, చుక్కలో = నక్షత్రములా? సుర... కా
సురలోకవాహినీ = గంగానదియొక్క, విమల = స్వచ్ఛమైన, అంబుకణ = ఉ
బిందువులయొక్క, కరదంబములు = సమాహములుగాని, కావు = చుక్కలుగా
ఇవి, తారలో, తారా... ఘములు - తారాపథాంబోధి = అకాశమనెడి సము

ముయొక్క, కమనీయ=మనోహరమైన, పులినసంఘములు=నైకతములసముదయములుకాని, కాపు=తారలు; కాపు. అనఁగాఁ జాక్కలు గగనము సముద్రమువలెను, చుక్క లిసుకతినైలవలెను విరాజిల్లుచున్నవని భావము. ఇవి ఉడుపులో=నక్షత్రములా, మృండురంబరంబునకొకరునివస్త్రమునందు, అనఁగా నాకాశమందనుట. శంకరుఁడు దిగంబరుఁడు కాన, యాకాశముగూడ నట్టిదే కాన యీచెప్పట సరిపడుచున్నది. తాపించినట్టి ముత్యాలుకాని, కాపు, చిక్కలో, ఇవి కాపు, రేవామ=రాత్రియనెడిస్త్రీ, తుఱుసువై=సిగమీఁద, చెరివినమల్లై క్రొవ్విరులు=ముడిచినట్టి మల్లైపువ్వులుకాని, అనుచు, లోకంబు=ప్రజలు, సందేహము, అందుచుండన్, బ్రహ్మాండ...చయములు - బ్రహ్మాండమేటి కాపుట=బ్రహ్మాండమనెడి పెట్టెయొక్కపైభాగము, కుటీర = గుడిసెగాఁగల, చారు=సుందరమైన, కర్పూరఫాలికా=కర్పూరఖండములయొక్క, నంచయములు=సమూహములు, అగు నక్షత్రమండలములు, మొందుకొని=వ్యాపించి, పొడిచెకొక=కానవచ్చెను.

తా. గంగానదియొక్క జలకణములుకాని యివి చుక్కలుకావని కొందఱును, నివి యాకాశమనెడి సముద్రముయొక్క యిసుకతినైలుగాని చుక్కలుగావని కొందఱును, శంకరునివస్త్రమునఁ దాపించిన ముత్యాలుకాని నక్షత్రములుకావని కొందఱును, రాత్రియనెడిస్త్రీ కొప్పున ముడుచుకొన్న మల్లైపువ్వులుగాని తారలుకావని కొందఱును, సందేహించువట్లుగాఁ బ్రహ్మాండమనెడి పెట్టెలో నుంపఁబడిన సుందరములగు కర్పూరపుఁబలుకులచందంబున నక్షత్రము లొకనమునఁ జూపఁజేయ. అలం=సందేహము.

చ. హటదురులీల నిర్జగులు శీ నచ్చరలేమ బువేల్పుటేట నొ

క్కటనిహరింప, సదశికి శీ గాక తొలంగి చరించుమీన క
ర్కటమకరంబులొక్కొయనఁగ గాగగ నాగమునందుమీనక
ర్కటమకరంబు లెంతయుఁ బ్రకాశమునొందెనిశావసంగతిన్.

టీ. నిర్జగులు=ముదుసరితనములేనివారు, అనఁగా దేవతలనుట. అచ్చరలేమబుకొ=అప్పురఃస్త్రీలును, హటదురులీలకొ=ప్రకాశించుచున్న గొప్పదగు విలాస

మతో, వేల్పుటేట = గంగానదియందు, ఒక్కటే = ఒక్కమాటుగా, విహరింప = జలక్రీడలు సలుపుచుండగా, సందడికి = వారిరాపిడికి, కాక = ఓర్వక జాలక, తొలంగి = అటనుండి తప్పించుకొని, చలించు... మకరంబులు = సంచరించుచున్న చేపలు, ఎండలు, మొసళ్లు, ఒక్క, అనగా = అనునట్లుగా, గగనాగ్రమునందు = వియత్తలమునందు, నిశాప్రసంగతి = రాత్రిసమయము వచ్చుటచే, మీన... రంబులు = మీనకర్కాటకమకరరాసులు, ఎంతయు = మిక్కిలి, ప్రకాశమునొందె = ఒప్పెను.

తా. సురలును సురస్త్రీలును, నధికమగునాసక్తితోను, తొందఱపాటుతోడను, గంగానదియందు విహరముసల్పుచుండ వారిరాపిడిని సహింపలేక భయమతో, నందున్నమీనములు, కర్కాటకములు, మొసళ్లును గగననీమకు వచ్చిచేరినవేమో యనునట్లుగా మీనకర్కాటకమకరరాసులు రాత్రిసమయమగుటచే నాకసమునఁ జూపఁబెను. అలం. ఉత్పేక్ష.

మ. విపులాకాశ నిపాతభీతి కలనా శ్రీ వినయస్తదుర్వర్ణకీ

లపరిస్ఫూర్తినిశాలతా కుసుమముల్ శ్రీ భాసిల్లె బ్రహ్మాండమం

టపకాష్ఠామల కీటరంధరజముల్ శ్రీ నాకాపగాచక్రవా

క పురంధ్రీనయనాశ్రు బిందువులునశ్చత్రగ్రహగ్రామముల్.

టీ. విపుల... స్ఫూర్తి - విపుల = విశాలమయిన, ఆకాశ = మింటియొక్క, నిపాత = పడుటయందలి, భీతి = భయముయొక్క, కలనా = అతిశయముచే, వినయస్త = తాపింపఁబడిన, దుర్వర్ణకీల = వెండిమేకులయొక్క, పరిస్ఫూర్తి = ప్రకాశమును, అనగా నక్షత్రములు పెద్దదియగు నాకాశము పడిపోవు నేమో యన్న భయముచే దృఢత్వముకై తాపింపఁబడిన వెండిమేకులవలె వెలయుచున్నవి భావము. నిశాలతాకుసుమముల్ = రాత్రియనెడితీవెయొక్క పుష్పములును, బ్రహ్మాండ... రంజముల్ - బ్రహ్మాండమంటప = బ్రహ్మాండమనెడి మంటపమునంబంధియగు, కాష్ఠ = దిక్కులనెడి దూలములయొక్క, అమల = స్వచ్ఛమయిన, కీటరంధరజముల్ = పురులయొక్కకన్నములనుండి పడిన పరాగములును, నాకా... దువులు - నాకాపగా = గంగానదియందలి, చక్రవాకపురం

ధ్రీ=అడు చక్రవాకపథులయొక్క, నయన = నేత్రములనుండి జూలుచున్న, అశ్రుబిందువులు=కన్నీటిబొట్లును, (ఐన) నక్షత్రగ్రహగ్రామముల్ = నక్షత్రములయొక్కయు, గ్రహములయొక్కయు, సముదయులు, భాసిల్లె=ప్రకాశించెను. రాత్రిసమయమునఁ బరివియోగమునకోర్వలేక చక్రవాకసమూహము దుఃఖించుచు విడుచుచున్న కన్నీటిబిందువులవలె జక్కలు విలసిల్లుచున్నవని భావము. అలం. ఉత్పేక్ష.

తా. ఆకాశము పడిపోకుండ దృఢంబుగా నుండుటకై తాపించిన నెండి మేకులవలెనున్న నక్షత్రసమూహములు రాత్రియ నెడి లతయొక్క పువ్వులవలెను, బ్రహ్మాండమంటపమున కమర్చినదిక్కులనెడి దూలములందున్న పురువుల కన్నములనుండి రాలిన తెల్లనిపరాగములవలెను గంగానదియందుండి భర్తృవియోగము గహింపలేక జక్కఁబలు కన్నులనుండి జూలుచున్న నీటిబిందువులవలెనుఁ బ్రకాశించెను.

ఉ కాలకిరాతపాదతల శ్రీ ఘట్టనఁ జేసి వియద్వనీమహా

కాలఫలంబు భాస్కరుఁడు శ్రీ గ్రక్కునన స్తమహామహీధర

స్థూల శిలాస్థలింబడియొఁ శ్రీ దోరములై న తదీయబీజముల్

నీలరుచుల్ వడించెదరె శ్రీ నింగి ననచ్చ తమశ్చలంబునన్. 168

టీ. వియత్...ఫలంబు-వియద్వనీ=ఆకాశమనెడి ఘనసంబంధియగు, మహాకాలఫలంబు=ముసిండిపండయిన, భాస్కరుఁడు=సూర్యుఁడు, కాల...చేసి, కాల=కాలమనెడి, కిరాత=కిరాతునియొక్క, పాదతల=అఱకాలియొక్క, ఘట్టనఁ చేసి=రాపిడి చేత, గ్రక్కునఁ=వేగముగా, అస్త...స్థలిఁ-అస్తమహామహీధర = అస్తాద్రియనెడి పెద్ద కొండయొక్క, స్థూల= పెద్దదయిన, శిలా=పాషాణముయొక్క, స్థలిఁ=ప్రదేశమందు, పడియెన్, నీలరుచుల్=నల్లనికాంతులుగలవియు, తోరములు=పెద్దవియు, ఐన తదీయబీజముల్=అయినట్టి యా ముసిండిపడులోని గింజలు, నింగిఁ=ఆకాశమునందు, అనచ్చ...లంబునఁ-అనచ్చ=మలినమైన, తమశ్చలంబునఁ = చీకటియనెడి మిష చేత, వడిఁ=శ్రీఘ్రముగా, చెదరెన్=వ్యాపించెను.

తా. కాలమనెడి కిరాతునియొక్క పాదతాడనముచే నాకనమనెడివనము లోని మునిడిపండనెడి సూర్యుడు వేగముగా నస్తాచలమందున్న శిలాతలము పైబడి శిథిలముకాఁగా దానిలోని నల్లనిగింజ లాకనమునఁ జీకట్లనెడిమిషచేత వ్యాపించెను. అలం. రూపకము. అపహ్నవము. ఉత్పేక్ష.

తే. పగలు బ్రహ్మాండభాండ కర్పరమునందు

గగనమణిదీపమున నైన శీతజ్వలంబు

రాలెనో కాక యంధకారమంబుపేరఁ

గాలవాతూలహతి, నిశానీ వేళయందు.

164

టీ. పగలు=పగటిపూట, బ్రహ్మాం...నందు-బ్రహ్మాండభాండ=బ్రహ్మాండ గోళమనెడి, కర్పరమునందు=కొప్పెరయుండు, గగనమణిదీపమున=సూర్యుడనెడిదీపముచేత, వింకజ్వలంబు = ఉద్భవింపచినకాటుక, నిశావేళందు=రాత్రినమయమందు, కాల...హతి-కాల=కాలమనెడి, వాతూల = మహా వాయువుయొక్క, హతి=దెబ్బ చేత, అంధకారమంబుపేర=చీకటియను మిషచేత, రాలెనోకాక=రాలినదికాబోలును.

తా. పగటిపూటయందు సూర్యుడనెడి దీపపుకొనవలనఁ బ్రహ్మాండకర్పరమునకుఁ బట్టియున్నకాటుక, రాత్రియందు కాలమనెడి మహావాయువు వీవఁగాఁ జీకటియనువేరితో రాలినది కాబోలును. అలం. రూపకము. అపహ్నుతి. ఉత్పేక్ష.

వ. అంత నమ్మహికాతుం డట మున్ను నిశాముఖోదిత క్రియాకలాపంబులు నిర్వర్తించుటజేసి క్రిడాసాధంబు నేడ వనిలువునకు దమయంతీనమేతంబుగా నగి, యచ్చోట శుద్ధాంతకాంతాడనంబు పరివేష్టించఁ గొలుపుట. అప్పుడు పొడుపు గుబ్బలిమీఁదం బొడతొను పూర్ణచంద్రబింబంబుఁ బొడగని యంగన కిటనియె.

165

తే. శుద్ధకాంచనపిండంబు శ్రీ సూర్యుఁ దిగిచి

పూర్ణశశిఁ బూత బంగారు పూదె నొసఁగి

సాయ మనుభూర్తు వంచించె శ్రీ జగమునెల్లఁ

దెల్లఁ బాతెడు నదెచూడు శ్రీ తెఱవ! విధుఁడు.

166

టీ. తెఱవ - ఓదమయంతీ! సాయమనుభూర్తుఁడు=సాయంకాలమనెడి

తంచుఁడు, శుద్ధకాంచనపిండంబు = మేరిమిఅగు బంగారుగుండయిన సూర్యుని, తిగిచి=తీసికొని, పూతబంగారుపూదె=పూతబంగారుతోఁజేసిన పూసయగు, పూర్ణశశిఁ=పూర్ణ చంద్రుని, ఒసంగి=ఇచ్చి, జగమునెల్లఁ=లోకమునంతను, వంచించెఁ=మోసపుచ్చెను. విధుఁడు=చంద్రుఁడు, తెల్లఁబాతెడుఁ=తెల్లగాఁగానవచ్చుచున్నాఁడు, అదె, చూడు=అదిగో చూడుము. లోకములో పెంచుట తమయొద్ద సామాన్యజన్తువుండినచో దానిఁ దమ మాయచే నమూల్యవస్తువుగాఁ గనఁబడునట్లుచేసి యితరులకుఁజూపి మోసపుచ్చి, వారి కావిస్తువునొసంగి వారియొద్దనుండు మంచివస్తువునుదీసికొనుట ప్రసిద్ధము. ఓదమయంతీ! అట్లే యిప్పుడు కాలమనెడిమోసగాఁడు జగమునొద్దనున్న సూర్యుఁ డనెడి బంగారుగుండునుజూచి, దానిఁ దీసికొనఁలెననియెంచి తనయొద్దనున్న చంద్రుఁడనెడి వెండిపూసను బంగారునీటిలోయంచి మోసపుచ్చి యా పూసను లోకమునకిచ్చి సూర్యుఁడనెడి కాంచనపిండమును లాగికొనెను. బంగారుచాయ క్రమముగాఁ బోవుటచే సాయంకాల భూర్తుఁడు చేసినమోసము తెల్లమగుచున్నది. వాఁడు చేసినది మోసమేకానిచో మొనట బంగారుచాయతోనుండిన చంద్రుఁడనుపూస క్రమక్రమముగాఁ దెల్లఁబడ నేల? చంద్రుఁ డుదయకాలరక్తిమనువిడిచి ధవళత్వమును పొందుచుండెనని ఫలితార్థము. అలంకారపదము. ఉత్పేక్ష.

సీ. ఇందుకాంతంబుల శ్రీ నెబ్బంగిరడిసెనో

నివ్వంద కీలాల శ్రీ నిర్ముఖములు

చక్రవాకములలో శ్రీ చనయగ్గకములనె

ట్లుబైసో విరహ బాహ్సోదకములు
చంద్రాతపమున నే నీ చందానఁగరిసెనో
ధారాళమగుచు నీ నీ హారవృష్టి
విపినవీధికల నే నీ విధమునఁ గాతెనో
శేఫాలికాపుష్ప నీధుధార

తే. యిన్నివిధముల నభివృద్ధి నీ యెసఁగదేని
యొదిఁగివలంటియట్టుల నీ యుండుఁగాక
యూరకేల విజృంభించు నుదధులేడు
నుత్పలేక్షణ యీ శశాంకోదయమున.

167

టీ. ఉత్పలేక్షణ=నల్లఁగలుపవంటి శేత్రములుగల దమయంత్రీ! ఈశాం
కోదయమునఁ=ఈచంద్రుఁడుదయించుచున్న సమయమునందు, ఇందుకాం
తంబులఁ=చంద్రకాంతరక్షములందు, ఎబ్బంగి=ఏవిధముగా, నివృందకీలా
ల నిర్ధారములు=ప్రపించుచున్న జలప్రవాహములు, వెడిసెనో=ప్రపించెనో,
చూడుము) చంద్రకరణములు తాఁకినప్పుడు చంద్రకాంతశిలలు జలమునువెడలఁ
గ్రక్కట స్వాభావికము. చక్ర—ములఁ=చక్రవాకపక్షులయొక్క శేత్ర
ద్వంద్వంబులందు, విరహ బాహ్సోదకము = వియోగసంతాపమువలనఁ గల్గిన
కన్నీరు, ఎట్లుబైసో=వీరితిగాఁ బ్రసహించుచున్నదో, (చూడుము) చంద్రా
తపంబునఁ=వెన్నెలచేత, ఏచందానఁ=ఏవిధముగా, నీహారవృష్టి = మంచు
వాన, ధారాళమగుచుఁ= నిరాటంకముగాఁ గరిసెనో (చూడుము) విపినవీధి
కలఁ= అరణ్యసీమలందు, శేఫాలికా...ధార-శేఫాలికాపుష్ప = వావిలి
పువ్వులయొక్క, నీధు=మకరందముయొక్క, ధార=ప్రవాహము, ఏవిధమునఁ,
కాతెనో=ప్రపించుచున్నదో (చూడు) ఇన్నివిధములఁ=ఇన్ని కారణము
లచే, అభివృద్ధి=వెంపు, ఎసఁగదేని=అతిశయింపకపోయినచో, ఉదధులు
ఏడును=సముద్రములేడును, పవలంటియట్టులఁ=పగటిపూటయందువలె, ఒదిగి
ఉండుకొక, కాక, ఊరక, ఏవిజృంభించుకొ=ఎందులకు వర్ధిల్లును?

తా. ఓదమయంతీ! యా చంద్రకిరణముల తాఁకుడుచే జంద్రకాంతములనుండి కాలుచున్న జలప్రవాహములును, రాత్రియందు వియోగావస్థకు విలపించుచుఁ జక్రవాకపక్షులు గార్చుచున్న నేత్రోదకములును, వెన్నెలచేఁ గురిసినమంచు, వానయొక్క జలములును, వసప్రదేశములందలి వావిలిపూపుల మకరంపప్రవాహములును గూడి, మహానదులవలె సముద్రములోఁ బ్రవేశించుటచేత నే చంద్రోదయసమయమున సముద్రములేడును బొంగుచున్న విశేనోచోఁ బగటిపూటవలె నే యుండిపోవును. అలం. ఉత్పేక్ష.

క. లీలావతియామవతీ

కాలిందీసైకతంబు శ్ గగనోదన్య

ద్యేలాడిండిరము చం

ద్రాహ్లాకం బింత యొప్పనా యివ్వేళ్ళన్.

168

టీ. లీలావతి=మంచివిలాసములుగల దమయంతీ, చంద్రాహ్లాకంబు = చంద్రకాంతి, యామ...తంబు-యామవతీ=రాత్రియనెడి, కాలిందీ = యమునానదియొక్క, సైకతంబు=ఇసుకతిన్నె అయియుండవచ్చును, లేక, గగన... డీరము- గగన=ఆకాశమనెడి, ఉదన్వత్ = సముద్రముయొక్క, పోటుసంబంధియగు, డిండిరము=నరుగు అయియుండును, కానిచోఁ, ఇవ్వేళ్ళన్=ఈ సమయమందు, ఇంతయొప్పనా = ఇంత చక్కగాఁ బ్రకాశించునా? రాత్రియనెడి యమునయొక్క సైకతమో లేక గగనమనెడి సముద్రముయొక్క పోటువలనఁగల్గిన నరుఁగో, అయియుండును. కావుననే యిది యంతమనోహరముగాఁ బ్రకాశించుచున్నది. అల. రూపకము.

ఉ. దేవి ! తమోమషీరసము శ్ తేటఁబాసంగగ గట్టివెట్టి యం

కావళివ్రాయఁగాఁ దొడఁగె శ్ నంబరసంపుటకాంతరంబునం బూవిలుకానిశౌర్యగుణ శ్ ముల్ హరిణాంకుఁడు ముత్తియంబులం

దావడముల్ రచించిన విశధంబునరుక్ టికాముఖంబులన్.

టీ. దేవి=ఓదమయంతీ! అంబర...రంబునన్-అంబర= ఆకాశమనెడి, సంపుటకా=బరణిపంటి పెట్టెబల్లయొక్క, అంతరమునన్ = లోపలిభాగము

నందు, తమోమషీరసములేటన్ = చీకటి యనెడిమసిపాడితోఁ గలిసిన నీటి యొక్క తేటచే, పానంగఁగన్ = తేటపడునట్లుగా, గట్టిపెట్టి = గట్టించి, అనఁగా సుద్దతోవ్రాయునపుడు స్పష్టముగాను దెల్లగాను గానవచ్చుటకై నల్లని ద్రావకముతో ప్రానిబల్లలకుఁబూఁత వెట్టుటనుప్రసిద్ధము. హరిణాంకుడు = లేడియనెడి చిన్నముగలవాఁడు, అరఁగాఁ జంఁద్రుఁడనుట. పూవి... ముల్ = మన్నఘనిశౌర్య నూచకము లగుగుణములను, రుక్మటికామఖంబులన్ = కాంతి యనెడి సుద్ధకణి కలయగ్రములచే, చంద్రునకెక్కువ కరములున్నవి కాన బహువచనము. ముత్తి యంబులన్, తావ... ధంబునన్ = పేరులుగ్రుచ్చునట్టివిధముగా, అంకావళి = అక్షరములపంక్తులను, వ్రాయఁగాఁచొడఁగెన్ = వ్రాయనారంభించెను. చీకటిచే మిక్కిలి నల్లనియాకసము నల్లనిద్రావకముచేఁ బూఁతవేసిన పెద్దబల్ల వలెను, నిందున్న నక్షత్రపంక్తులు చంద్రుఁడు తనకిరణములనెడి సుద్దముక్కలతో, తనమిత్రుఁడగు మన్నఘనిశౌర్యోద్దీపకములగు గుణములు లోకులకుఁ దెలియునట్లుగా వ్రాసినయక్షరముల పంక్తులవలెను బ్రకాశించెనని భావము.

తా. ఓదమయంతీ! చీకటి యనెడి నల్లనిద్రావకముతోఁ బూఁతవెట్టిన నాకస ముబల్లపై తన కిరణఖటికములచే మన్నఘని గుణముల నూచింపఁగా ముత్యాలపేరుగ్రుచ్చినట్లు వ్రాసిన ఐర్లపంక్తులువలె నక్షత్రములు ప్రకాశించుచుండెను. గమ్యోత్ప్రేక్ష, ఉపమ.

తే. చామ యీశానమాళి నీరచందమామ

కొంచెమైయుండు నవయవాంశురముకంటె

డాసి గ్రహముండ మాల్వ మంరీషనము నడుమఁ

గీల్కొనిన రామావక్త్ర మీక్షించి యొక్కొ. 170

టీ. చామ = ఓదమయంతీ! ఈచందమామ, ఈశానమాళి = శంకరుని జటాజూటమందు, నవయవాంశురముకంటె = నూతనమైన యనధాన్యపు మొలకకంటె, కొంచెమై = స్వల్పమై, ఉండును. డాసి = సమీపించి, గ్రహ... నడుమక - గ్రహ = గ్రహములనెడి, ముండ = కపాలములయొక్క, మాల్వ =

దండ, యనెడి, మండనము నడుమక = అలంకారమధ్యమునందు, కీల్కానిన రాహువక్త్రయు = ఉన్నట్టి రాహువుయొక్క ముఖమును, ఈక్షించియొక్కొ = చూచియే కాబోలును? ఈశ్వరుని శిరింబునకుఁ దలపుఁజ్జెల. మాలికకలదని వాడుక. అదియె యతనికొక యలంకారము. ఒకానొక రాక్షసునితలయె రాహువనిప్రసిద్ధి. చంద్రుఁ డీశ్వరుని మాలియందుండె. దానికిఁ జాట్టును గపాలమాలిక చుట్టఁబడియుండెను. చంద్రున కందున్న రాహువు కానవచ్చుచుండెను. భయాతురుఁ డయినవాఁడు కృశించును గాన శంకరుని జటలందు సంతతమును భయమున వర్తించుచున్న చంద్రుఁడును గృశించుచుండెనని భావము. పెక్కింటి ప్రతులలో “మండలమునడుమ” అనుపాఠము గానవచ్చుచున్నది. ఒకానొకప్రాంతప్రతిలోనున్న “మండనమునడుమ” ననెడి పాఠము యుక్తముగాఁదోచుటచే నట్లు మార్పఁబడెను. అలం...రూపకము. అతిశయోక్తి.

క. శివునకుఁ జకోరములకుఁ

దివిజలకును నిచ్చు దుహిన శ్రీ దీధితి యీతం

డవయవము రుచుల నమృతము

నువిద ! తగుం గల్పతరు సహోదరుఁ డగుటన్. 171

టీ. ఉవిద = ఓ స్త్రీరత్నమా, దుహినదీధితి=చల్లని కిరణములుగల, ఈతండు=ఈచంద్రుఁడు, అవయవమురుచులక =పదాఱుక శలయొక్క కాంతులచేతను, అమృతముక =సుధారసమును, శివునకుక = ఈశ్వరునకును, చకోరములకుక = వెన్నెలపులుగులకును, దివిజలకుక = దేవతలకును, ఇచ్చుక = ఇచ్చుచున్నాఁడు. ఇట నవయవమునెడ జాత్యేకవచనమని యెఱుంగునది. కల్పతరు...గట్ = కల్పవృక్షమునకుఁదోచుట్టువగుటచేత, తగుక = అట్లు దానముచేయుట మిక్కిలి యర్హమగును. కల్పవృక్షము పాలసముద్రమున నుదయించినట్లును గోరిన కోర్కెలనిచ్చుచున్నట్లును బ్రసిద్ధి. ఈచంద్రుఁడును పొల్కడలిపట్టి కావునఁ గల్పవృక్షమువలె దానముచేయ నర్హుఁడని భావము.

ఉ. అంగద నంకవర్తి హరిశ్చంద్రాభ్యవహార విలోలబుద్ధియై
మృంగువిధుంతుడుండ నెడి మేటిభుజుగమ మిశ్చళాంకు సా
రంగముఁ బాయఁడియవనరంబున మేలనిమెచ్చియోచుమీ
మృంగియుఁగ్రాయునచ్చిలువ, మెల్ల! విధుంగనుకందకుండఁగన్.

టీ. మెల్ల = ఓస్త్రీరత్నమా! విధుం...గమము = రాహువనెడి పెద్దపాము,
అంగద = ఆంకలిచే, అంక...బుద్ధియై—అంకవర్తి = తనయొడిలోనున్న (చం
ద్రునియొడితో) హరిణ = లేడియొక్క, అభ్యవహార = తినుటయందు, విలోల =
అధికాసక్తిగల, బుద్ధియై = చిత్తముగలదయి, ఈశళాంకు = ఈచంద్రుని,
మ్రుంగు, ఈయవనరంబున = ఇట్టిసమయమందయినను, అనఁగా దన్నా
శ్రయించినలేడికై తన తన వీయవలసినసమయమందయినను అనిభావము. సారం
గము = లేడిని, పాయఁడు = విడువఁడు, మేలు = ఆశ్రితవాత్సల్యత మిక్కిలి కొని
యాడఁదగియున్నది, అని, మెచ్చియోచుమీ = మెచ్చుకొనియే కాఁబోలును.
అచ్చిలువ = ఆరాహువు, విధు = చంద్రుని, మ్రుంగియు = కనుగొందకుండఁ
గ = కొంచెమేనియు నొప్పి గలుగనీయకుండఁగా, క్రాయు = వెడలఁ
గ్రక్కుచున్నాడు. రాహువు చంద్రుని మ్రుంగుటకును, మగుడ విడుచుటకును
గారణమూహించెను. కొండచిలువలు మొదలగు పెద్దపాములు లేళ్లు మొదలగు
దానిమ్రుంగుట ప్రసిద్ధము. రాహువనెడి పెద్దపాము చంద్రునితోడయందున్న
లేడిని మ్రుంగఁదలంచి దానికై పెనఁగులాడినను జంద్రుండు వదలక పోవుటచే
దాని జంద్రునితోఁగూడ మ్రుంగివైచెను. చంద్రుని మ్రుంగవలెనని తలంపు
లేకపోయినను మ్రుంగవలసివచ్చెను. అట్లు మ్రుంగఁబడియు జంద్రుండు లేడిని
విడువలేదు. రాహు విచూచి యతని యాశ్రితవాత్సల్యమునకు మెచ్చికొని చం
ద్రునిఁ గొంచెమైనను బాధగలుగకుండ విడిచిపెట్టెను. అలం. ఉత్పేక్ష.

తే. లతలక్రీనీడఁ దిలతండురీతితము లగుచుఁ

గాంత! యీనిండురేతేని శ కరము లమరు

సంగుళీకీలితేంద్ర నీలీలాంగుళీయ

కంబులును బోలె లీలావనంబునందు.

173

టీ. కాంత=ఓప్రియురాలా! ఈనిండురేతేని కరములు=ఈపూర్ణచంద్రుని కిరణములు, లీలావనంబునందుకొ=పుష్పవనమునందు, లతలక్రీనీడకొ=రీతిల యొక్క, క్రిందినీడయందు, తిలతండుగిరితములు=తిలతండుల న్యాయము కలవి, అగుమకొ, అంగుళీ...బులును—అంగుళీ=వ్రేళ్లయందు, కీలిత=సంఘటింపఁ బడిన, ఇంద్రనీలాంగుళీయకంబులును బోలెకొ= ఇంద్ర నీలమణికృములతోఁ గూర్పఁబడిన యుంగరములు గలవానివలెను, అమరుకొ=ప్రకాశించును. తెల్లని చంద్రకిరణములు లతాదులపత్రములలోనుండి క్రిందికిఁ బ్రసరించినప్పుడు లతాదులక్రిందిభాగమునఁ దెలుపును, నలుపును గలవై, తండులములును దిలలును గలిసి యున్నట్లు పొడచూపుచు, నింద్రనీలమణిమయును లగుయంగరములను దాల్చి నట్లు ప్రకాశించుచుండె నని భావము.

తా. ఓదమయంతీ! లతాదులనీడలతో మిశ్రితములై తిలతండులములవలె నల రాణుచున్న యీనిండుచంద్రుని కరము లింద్రనీలమయులగు నుంగరంబు లఁ దాల్చినట్లు ప్రకాశించుచున్నవి.

తే. తండ్రి కంభోనిధికిఁబోలె శ్రీ ధవళశేత్ర

హాని వృద్ధులు గలవీ శ్రీశాంకునకును

రాజబింబచిభాస్య ! కారణగుణంబు

గార్యమున సంక్రమించుట శ్రీ గలదకాదె.

174

టీ. ధవళశేత్ర=తెల్లని కన్నులు గలదమయంతీ! ఈశాంకునకును=ఈచంద్రునకు, తండ్రికికొ=తండ్రియైన, అంభోనిధికికొ, పోలెకొ=సమద్రునికివలె, హానివృద్ధులు=క్షయము, వృద్ధియును, కలవు. సమద్రుఁ డొకప్పుడు క్షీణించుటయు, వేఱొకప్పుడు పెంపుచెందుటయును గలదు. అట్లే చంద్రుఁడును వృద్ధిక్షయముల నొందుచున్నాఁడు. రాజ...స్య = చంద్రబింబముతో సమమగు మొగముగలదానా, కారణగుణంబు = కారణమందున్నగుణములు, కార్య

మునకే = పుట్టిననగువులందు సంక్రమించుట, కలద, కాదె. ఎఱ్ఱనితంతువులందున్న యెఱుపు తత్కార్యమగుపటమందు సంక్రమించుట చూచుచున్నాము కాన కారణమగు సముద్రునకుఁగల క్షయవృద్ధులు కార్యమగు చంద్రునకు సైతముగలిగినవని భావము. అలం. అర్థాంతరన్యాసము.

తే. వహ్ని మొదలగు నఖిల దైవతగణంబు

దృష్టిఁ బొందుదు రీ నుధా రీ దీప్తియందు

మహిత పుణ్యాత్మ కల్యాణ రీ గృహమునందుఁ

బాలఁతి! యభ్యాగతులు తృప్తిఁ రీ బొందునట్లు.

175

టీ. బాలఁతి = ఓదమయంతీ! మహిత...నందుకే-మహిత=పూజ్యుడయిన, పుణ్యాత్మ=పుణ్యమే స్వరూపముగాఁ గలవానియొక్క, కల్యాణ=శుభప్రదమైన, గృహమునందుకే = ఇంటియందు, అభ్యాగతులు=భోజనసమయమునకు వచ్చిన పరిధేసులు, తృప్తికే=తీసివిని పొందునట్లు, వహ్ని...గణంబు=అగ్ని, హోత్రుఁడుమొదలయిన దేవతాసమూహము, ఈసుధాదీ దీప్తియందుకే=సుధామయము లగుకాంతులు గలవాఁడు, అనఁగాఁ జంద్రునియందనుట. తృప్తికే, పొందుదురు “అగ్నిముఖా వైదేవాః” అని యుండుటంబట్టి యగ్ని హోత్రుఁడును దైవతగణమున కాహారాదులచేఁ దృప్తిసొందించువాఁడె. అట్టి యగ్ని హోత్రుఁడుగూడ నీచందునందుఁ దృప్తిచెందుచున్నాఁ డనుటచేఁ జంద్రునకు మఱిత యతిశయము ద్యోతితమగుచున్నది. అందులకే వహ్నిశబ్దమును బ్రధాననిర్దేశముచేసెనని తెలియఁదగినది. ఇందు దైవతగణంబు, అని యేకవచనాంతము కర్తయగుచుండఁగాఁ గ్రియ బహువచనాంతము ప్రయోగింపఁబడె. ఇట్లే 2 అ. 48. లో, అన్నా రీనివహంబు — ఏతేంచిరి” అని ప్రయోగించె. దీనింబట్టి యోజింప మహద్వాచకసమదాయ మేకవచనాంతము కర్తయైన చోఁ గ్రియ బహువచనమగుట యితని కభిప్రాయమని తోఁచెడిని.

తా. ఓదమయంతీ! పుణ్యాత్ముని గృహమందు నభ్యాగతులు తృప్తి సొందునట్లు వహ్ని మొదలగు దేవత రీచంద్రునియందుఁ దృప్తిని బొందుదురు.

శ్రీ. ప్రవహవాయుకురంగ మంబరమునందు
 డప్పిగొని యీసుధాంతు మండలము సొచ్చి
 యమృతపంకంబులో నంధ్రుల లణఁగుటయును
 వెడల లేకున్నయది చూడు నీ విద్రుమోషి.

176

టీ. విద్రుమోషి = పగడమునంటి పెదవిగలదానా, అంబరమునందు = అ
 కాశమునందు, ప్రవహవాయుకురంగము = ప్రవహమనెడి వాయువునకు వాహన
 మైన లేడి, డప్పిగొని = తృప్తిపడితమై, ఈసుధాంతుమండలము = ఈచంద్రమండల
 మును, చొచ్చి = ప్రవేశించి, అమృతపంకంబులో = అమృతమనెడిబురదలో,
 పాదములు, అణఁగుటయు = దిగఁబడిపోవుటచే, వెడలలేకున్నయది = పైకిరా
 లేకున్నది, ఆకాశమునఁ బ్రవహమనెడి వాయువు సంఘరించుచున్నట్టును, నత
 నికి వాహనము లేడియనియుఁ బురాణప్రసిద్ధము. డప్పిగొన్న యాలేడి చంద్ర
 మండలమున నీరు ద్రావఁబోయి బురదలోదిగఁబడి రాలేకపోయెను. అందు
 చేతనే చంద్రునం దది మచ్చగా నిప్పటికిని గానవచ్చుచున్నదని భావము.
 అలం. ఉత్పేక్ష.

తా ఓ దమయంతీ ! ప్రవహమనెడివాయువుయొక్క లేడి, గప్పిగొని చం
 ద్రమండలము చేరి నీరు ద్రావుచుండఁగా నందున్నయమృతసంబంధియగు.
 బురదలో దిగఁబడి రాలేకపోయెను. అదియే యిప్పటికిని మచ్చలె గానవచ్చు
 చున్నది.

నీ. ఓషధీ సందేశ నీ భాషాప్రణిధి యైన
 మృగము గాఁబోలు నీరమృగము తరుణి
 గుద్రాగ్రహతాన నీ విద్రావితం బైన
 మృగము గాఁబోలు నీరమృగము తరుణి
 ప్రవహనామకమహా నీ పవనవాహన మైన
 మృగము గాఁబోలు నీరమృగము తరుణి
 రోహిణీకుద్ధాంత నీ గేహవర్ధిత మైన

మృగము గాఁబోలు నీమృగము తరుణి

తే. సతత సేవాసమాయాత శ సకలభువన

భవ్యవిపినాపధీలతా శ పల్లవాగ్ర

భక్షణక్షీబమై సుధాశపాయయగుచు

మగున ! యాచంద్రునందు నీమృగము బ్రదికె. 177

టీ. తరుణి=ఓదమయంతి ! ఈమృగము, ఓషధీ...ణిధి— ఓషధీ=ఓషధి
లతలనెడి నాయికలయొక్క, సందేశభాష = సందేశవచనమునకు, ప్రణిధి=
దూత, వినమృగము=అయినట్టిలేడి, కాఁబోలు, చంద్రుఁ డోషధిశుఁడు
కావున నోషధు లనెడినాయికలు తమనాయకుఁడగు చంద్రునికి మదనసం
దేశముపంపఁగా నడివచ్చి యిందుండెను గాఁబోలును. తేడి స్త్రీమతేఁ పెంపఁ
బడుటయు, సతివేగముగాఁ జరునెత్తుటయు సుప్రసిద్ధము. కావున నడవిలో
నున్నయోషధీనాయికలు చంద్రునియొద్దకు లేడినే శంపుట సముచితముగా
నున్నది. ఈమృగము, రుద్రా...రంబు— రుద్ర=శంకరునియొక్క, ఆగ్రహ=
కోపముచే, విద్రావిత=పర్వెత్తింపఁబడినది, విన మృగముగాఁబోలు. పూర్వ
వ్యాఖ్యరుఁడు వీరభద్రావతారమై దక్షిణి యాజ్ఞమును ధ్వంసము గావింపఁగా
నాయజ్ఞము మృగరూపమై పర్వదెనని పురాణప్రసిద్ధము. అట్లు పర్వడి
వచ్చి యాచంద్రునియందున్నది కాఁబోలునని భావము. ఈమృగము, ప్రవహ...
నము=ప్రవహమునెడి పేరుగలవాయువునకు వాహనమైనది, వినమృగము గాఁబో
లు, రోహిణీ...ద్ధితము— రోహిణీ=చంద్రునిభార్య యగురోహిణీదేవిచే, శు
ద్ధాంత గేహ=అంతఃపురమునందు, పర్ధితము=పెంపఁబడినది. వినమృగముగాఁ
బోలు, ఈమృగము, సతత...క్షీబమై—సతత=ఎల్లప్పుడును, సేవా=చంద్రుని
సేవినియెత్తము, సమాధూత=వచ్చినట్టి, శకలభువన=సమస్తలోకములందున్న,
భవ్య=శ్రేష్ఠమైన, విపిన=అడవులయందలి, ఓషధీలతా=మందులీలెలయొక్క,
పల్లవ=చిగుళ్లయొక్క, అగ్ర=కొనలను, భక్షణ=తినుటచేత, క్షీబమై=మదిం
చినదై, సుధాపాయి=అమృతమును వ్రావునది, అగుచు, ఈచంద్రునందు,
బ్రదికె =జీవించెను-నివసించెనుట. తమ నాయకుఁ డగుచంద్రుని సేవింప సమ

స్తములగు నోషధీలతలును పచ్చినప్పు డీలేడి వానిచివుళ్ల నుడినుచు, నిందు నందలి సుధారసమును ద్రావుచు సుఖముగా జీవించుచున్నది. సమస్తావధులను దిను చుండుటచేతను సంతతము సుధారసము త్రావుటచేతను నీలేడి యజరామరమై యున్నదని భలితార్థము. ఇందు “ సుఖం వసత్యే షకలంక రంకుః” అనునట్టి మూలమున కనుగుణముగా, “బదికె” అనుదానికి “బదుకు”నని సాతత్వమునఁ దద్ధరార్థము ప్రయోగించిన నుచితమవి తోచెడిని.

తే. కంతుండును నీవిధుండు నొక్కంతవారు

సఖ్యమియిద్దఱకు నొప్పు శ సదృశు లగుట

ముదిత! యొక్కండు హరుని నేర్చుదుఁటికంట

నొకఁడు కంసారి కుడికంట శ నోహటిలిని.

178

టీ. మూత=ఓడమయంతీ, కంతుండును=మన్మథుండును, ఈవిధుండును= ఈచంద్రుండును, ఒక్కంతవారు=సమానులు, సదృశులు అగుట=సమానులయియుండుటంబుట్టి, ఈయిద్దఱకును = ఈకంతుచంద్రులకిరువురకును, సఖ్యము=స్నేహము, ఒప్పు=తగును, దుష్టులయినను శిష్టులయినను సమానులకే స్నేహము వాటిల్లుచుండును. వీరిరువురు విరహదశయందుండువారు దయనీయులనియెంచక బాధించు పాపులుగాన సఖ్యముసరిపడును. ఒక్కండు=అయిదువు రలోనొకఁడయిన మన్మథుండు, హరుని...కంట=శరకరుని ఛాల నేత్రముచేతను, ఒకఁడు=రెండవవాడగు చంద్రుండు, కంసారికుడికంట=విష్ణువు కుడి నేత్ర మయినసూర్యునిచేతను, ఓహటిలిరి=లయ మొందిరి. ఇరువురును భుక్షతులే కావున దుర్మరణము సంభవించెనని తెలియనగు. మన్మథుండు శివునికంటిమంటలచే భస్మీభూతుడగుట ప్రసిద్ధము. చంద్రుండు సూర్యకాంతిచే నెల్లప్పుడును నష్టప్రాయుండగుటయేకాక యమావాస్యయందుఁ బూర్తిగా లయ మందుచున్నాడని భావము.

తా. తమయంతీ ! ఈచంద్రుండును మన్మథుండును దుష్ప్రవృత్తిలో సమానులు. సమానుకావుననే సఖ్యములభించినది. శరకరుని కంటిచే మరుండును, విష్ణువు కుడికన్నయిన సూర్యునిచేఁ జంద్రుండును అయింపిరి.

ఉ. బాలిక ! యీసుధాకరుడు శ పంకజనాభునివామభాగ దృ
గ్గోళక మైననాడు నవ శ కోమలబాలతమాలకందలీ
కాళిమః శో సేయునడుకందిది తన్నయనాంతరింబునక
నీలకనీకా ముఖవ శ నీలమణితృప్తము నొందకుండునే. 179

టీ. బాలిక, ఈసుధాకరుడు = ఈచంద్రుడు, పంక...గోళకము —
పంకజనాభుని=పద్మము నాభియందుఁగలవానియొక్క, అనఁగావిష్ణునియొక్క
యనుట. వామభాగ=ఎడమభాగమందున్న, దృగ్గోళకము=కంటిగ్రుడ్డు, ఐన
నాడు = అయినప్పుడు, నవ...కాళిమః — నవ = నూతనముగాఁ బుట్టిన,
కోమల=మృదువయిన, బాల = లేతయైన, తమాలకందలీ = తమాలపల్లవముల
యొక్క, కాళిమః = నల్లఁదనమును, కేలి, చేయునడుకందు = పరిహాసము
చేయఁజాలిన చంద్రునిలోనున్నమచ్చ, ఇది, తన్న...బునక = ఆవిష్ణువుయొక్క
నేత్రమధ్యమందున్న, నీల...మణితృప్తము - నీల=నల్లనిది, కనీకా...త్వము=
ఇంద్రనీలమణిఁబట్టినల్లగ్రుడ్డు, ధర్మమును, ఒందకుండునే = పొందదా ! విష్ణుని
కనీక యింద్రనీల సులలెనున్నది, కానచంద్రుఁడతని నయన మయినప్పుడు చం
ద్రునియందున్న తమాలపల్లవముల నిరసింపఁజాలిన మచ్చ నల్లగ్రుడ్డయొందుట
కేమి యభ్యంతరమున్నది? ఏమియునులేదు. చంద్రుఁ డతనినేత్రమనియు మచ్చ
నల్లగ్రుడ్డనియు ఫలితార్థము. అలం. ఉత్పేక్ష.

ఆ. కమల విపినదాహ శ కంతోక్త పటు తీవ్ర
శక్తియగు హిమాగ్ని శ సంగమమునఁ
గండఁబోలు శిశిరకరు శ డెంద మీథంగి
నాతి యొందు కారకణంబులేదు. 180

టీ. నాతి, కమల...శక్తి-కమలవిపిన=పద్మవనములను, దాహ=దహించు
టయనెడి, కంతోక్త=నిశ్చయమగు, పటు=సమర్థమయిన, తీవ్ర=భయంకరమ
యిన, శక్తి = సామర్థ్యముగలది, అగు...మమునక = అయినట్టిహిమమందున్న
యగ్నియొక్కసంపర్కముచే, శిశిరకరు డెందము=చంద్రునిహృదయము, ఈభం

గిక్ కందఃబోలు = ఈకలంకమునకు, ఓండుకారణంబు = మఱియొక కారణములేదు. మంచునందుఁ బద్మవనముల మాడుచు నట్టి దాహశక్తియుండుటచేతను, దాహశక్తి యగ్నియందు మాత్రమేయుండెడి దగుటచేతను, జంద్రకిరణములందగ్నియుండకతీతిదు. ఆయగ్నిశ్వాస సంపర్కముచేత నీచంద్రుని చిత్తము గందఁగా, వాకందినభాగమును మచ్చగా జనులు తలంచుచున్నారు. అంతకుఁ దప్ప వేఱుకారణములేదు. అలం. ఉత్పేక్ష.

క. హరితచ్ఛాయాచ్ఛలమున

భరభేదమువాయ నమృత శ పానీయసరో

నరమగు నీ శశియందుం

దరుణీ! యోలాడుచున్న శ ధరణిం గంటె.

181

టీ. తరుణీ, హరిత... ఫలమునక్ = నల్లనికాంతులయొక్క మిషచేత, భరభేదము = భూతములబరువువలనఁ గల్గిన యాయాసము, పాయక్ = పోవునట్లుగా, అమృత... వరము = అమృతమనెడి యుదకముతో నిండిన శ్రేష్ఠమయినసరస్సు, అగునీశశియందుక్ = అయినట్టియీచంద్రునియందు, ఓలాడుచున్న ధరణిక్ = జలక్రీడనలుపుచున్న భూమిని, కంటె = చూచితివా. భారభిన్నులయినవారు తటాకాదులంజేరి జలకమాడుట ప్రసిద్ధము. చంద్రునియందలి మచ్చను భూచ్ఛాయనుగావర్ణించుట నితఁడేకాదు “అంకంశేపి శశంకిరే జలనిధేః పంఖం పరేమేనిరే, సారంగం కతిచిచ్ఛ సంజగదిరే, భూచ్ఛాయమైచ్ఛన్వరే” అని యున్నది. అలం. సాపహ్నవోత్పేక్ష.

తా. ఓదమయంతీ! భూమి సమస్తభూతకోటులను మోయుటవలన మిక్కిలి శ్రమచెంది యమృతముతో నిండి సరోవరమువలె నున్న చంద్రుని యందుఁ దాన మాడుచున్నది. ఆభూమియొక్కఛాయయే మనకు మచ్చవలెఁ గానవచ్చుచున్నది, చూడుము.

తే. జనకుఁ డగుదుగ్ధవార్ధికు శ చైచ్ఛ్యవంబు

గలిగె నె రావణంబును శ గలిగె నట్టి

. తనకు గారాబుపట్టికి శ్రీ వనజవైరి

కొక్క కుండేలు కలుగుట శ్రీ యువిద ! యరుదె. 187

టీ. జనకుడు=చంద్రునినకుఁ దండ్రి, అగు, దుగ్ధవార్ధికి=పాలసంద్రము నకు, ఉచ్చైశ్చ్రీవంబును=ఉచ్చైశ్చ్రవమనుపేరుగలగుట్టును, కలిగెన్, వి... బును=విరావతమనెడి యేనుఁగును, కల్గెన్=సంభవించెను. గారాబుపట్టికి=ఆసముద్రమునకు ముద్దుకుమారుఁడును, వనజవైరికి=పద్మములకు విరోధియగు, అట్టితనకు=చంద్రునికనుట. ఒక్క కుండేలు, కలుగుట, అరుదె=ఆశ్చర్యమా, తండ్రియగు సముద్రమధ్యముననుండి గజాశ్వాదులు వెడలినప్పుడు కొడుకునడుమనుండి కుండేలు వెడలెననుటలో నాశ్చర్య మేమున్నది? కుండే లతని మధ్యముననుండెను కాన యది మచ్చవలె గానవచ్చుచున్నదని భావము. అలం. ఆరావత్తి.

తే. జ్యోత్స్నానాగఁ దమిస నా శ్రీ నుభయభార్య

లుడుపతికి నుదు నొక తె దెల్లోర్తు నల్పు

తాను వారికి మెచ్చుగా శ్రీ దాల్చ బోలు

తెలుపు నలుపును నగుమేను శ్రీ నెలఁత యితఁడు. 188

టీ. నెలఁత=ఓ స్త్రీరత్నమా, ఉడుపతికి=చుక్కలకురాజైన చంద్రునకు, జ్యోత్స్నానాగఁ=జ్యోత్స్నా 'యనుపేరుగలదియు, తమిసనాగఁ=తమిస 'యను పేరుగలదియునగు, ఉభయభార్యలు=ఇద్దఱుభార్యలు, కలరు. వెన్నెల రాత్రియనియు, జీకటిరాత్రియనియు నిద్దఱుభార్యలు కలరనుట, అందు=ఆయిర్వరలో, ఒకతె=జ్యోత్స్నాయనునది, తెల్పు=తెల్లనిది, వెన్నెలలోఁ గూడియుండునుగాన యట్లు చెప్పబడియె. ఓర్తు=తమిస, నల్పు=నల్లనిది, చీకటిలోఁ గూడియుండునుగాన యట్లు చెప్పబడియెను. తాను=ఆచంద్రుఁడు, వారికి=ఆయిర్వరభార్యలకును, మెచ్చుగా=మెప్పుకొనుటకు, తెలుపు... మేను=తెల్లనిదియు, నల్లనిదియు నగునట్టిశరీరమును, ఇతఁడు, తాల్చబోలు=ధరించెను గాబోలును. అలం. ఉత్పేక్ష.

తా. అనుకూలుఁ డగుభర్త భార్యల యిష్టమహిష్టన వర్తించును గాన చంద్రునకుఁగల తెల్లనిదగు జ్యోత్స్నకుఁ బ్రియమగునట్లుగాఁ గొంత తెల్లని భాగమును, నల్లనితమిస్రకుఁ బ్రియమగునట్లుగాఁ గొంత నల్లనిభాగమును శరీరమునఁ దాల్చియుండనోవు. లేనిచో నీల శ్వేత కాంతులు గలశరీరము గల వాఁడై యుండనేల ?

మ. గణుతింపంగ నితండు పాల్కడలికిఁ గారాబుపుత్తుండఁ బ్రాప్తానరాజోపధి భర్త నెట్టుకొనిసంపాదించినన్ బ్రాతియామణిమంత్రోపధము ల్పురావిహితకర్తం బెట్టిదో కాక లక్షణకాలుష్యము రాజయత్నమునుజీర్క బెట్టలేడయ్యెడున్.

టీ. గణుతింపఁగా = అలోచింపఁగా, ఇతండు = ఈచంద్రుఁడు, పాల్కడలికిఁ, గారాబుపుత్తుండు = ముద్దుకొడుకు, బ్రాప్తానరాజా = బ్రాహ్మణుల కధిపతి, ఓపధిభర్త = ఓపధీలతలకు నాయకుఁడు, కావునన్, బ్రాతియా = లభింపఁబడని వగు, మణి...ధముల్ = మణులను, మంత్రములను, సౌమధములను, నెట్టుకొని = ప్రమత్నించి, సంపాదించినన్ = అర్జించినప్పటికిని, పురావిహితకర్తంబు = పూర్వజన్మమునఁ జేసినకర్తము, ఎట్టిదో = ఎటువంటిదో కాని, లక్షణకాలుష్యము = లాంఛనరూప మగు నల్లఁదనమును, రాజయత్నమును = క్షయరోగమును, చిక్కిన్ = నశించునట్లుగా, పెట్టలేడు, అయ్యెడున్ = చేయఁజాలకున్నాఁడు. లోకమున సమస్తవ్యాధులను దొలంగింపఁజాలినవి మణులు, మంత్రములు, సౌమధములునైయున్నవి. ఇందులో నొక్కొక్కటి యున్నను వ్యాధులను గుడుచ్చుకొనవచ్చును. ఈమూడును జేకూరినప్పుడు రోగములు కుదురునని వేఱచెప్పవలయునా? ప్రకృతమునఁ జంద్రుండు తాను సముద్రునికిఁ బ్రియతనూజుఁడు కావున గొంతుభాదిమణులను, బ్రాహ్మణులకు రాజుగావున వారివలన మంత్రములను, సౌమధీలతలకుఁ బ్రియుండుకావున వానివలన సౌమధములను సంపాదించఁగల్గెను. మణి మంత్రోపధములు మూఁడును గలవాఁడైనను దనమచ్చను, క్షయరోగమును దొలంగించుకోలేకపోయెను. అలోచింపఁగా నతని పురాకృతకర్తము మఱి? లేనిచో నిబియ్యెల నశింపవు. అఱి. విశేషా క్తి.

క. కాలతమతిమిరనీలీ

కాలీదళరస కళగక శ కజ్జలపంక

తూలన గోక్షీరము లివే

ప్రాలేయ కరాంశు లంబరము శోధించెన్.

185

టీ. కాల...క్షీరములు—కాలతమ=మిక్కిలి నల్లని, తిమిర = చీకట్లనెడి, నీలీ=పెను నీలిచెట్టుయొక్కయు, కాలీ=సామాన్యపు నీలిచెట్టుయొక్కయు, దళ=అకులయొక్క, రస=రసముచేగల్గిన, కళంక=మచ్చలను, కజ్జలపంక=కాటుకబురదను, తూలన=కడుగుటకు, గోక్షీరములు=ఆవుపాలువంటివిగు, ఇవే, ప్రాలేయకరాంశులు=ఈ చంద్రకిరణములు, అంబరము=ఆకాశమనెడి వస్తువును, శోధించెన్=శుభ్రపఱచెను. వస్తువునకుఁ గాటుకమచ్చలుగాని, పెను నీలియాకుల పసరుచే గల్గిన మచ్చలుగాని యున్నచో నవి ఆవుపాలవలనఁ దొలంగును. అట్లే యాకాశముననున్న చీకట్లు చంద్రకిరణములవలనఁ దొలంగెనని భావము. వస్తువులందున్న కాటుకమచ్చలు మొదలగునవి పోవునని చెప్పటకుఁ బ్రమాణము. 'తైలంఘృతేన, తవోచ్ఛిష్ణజలైర్దుశ్శేనకజ్జలం, నాశయేదంబరస్థంతు, ములఁతూరేణ సోష్ణణా' అనియున్నది. అలం. రూపకము.

తే. బలదకాళిమఁ బాపంగఁ శ చాలె గాని

సహజకాళిమఁ బాపంగఁ శ జాలదయ్యె

శారదారంభవేళ యీరచందురునకు

నతివ ; యయ్యెడి దాగాని శ యదియుఁగాదు.

186

టీ. అతివ, శారదారంభవేళ=శరత్కాలము, బలదకాళిమఁ=వర్షాదికాలసంబంధియగు మేఘములనెడి నల్లదనమును, పాపంగఁ, చాలె, కాని=తొలఁగింపఁగలిగెను కాని, ఈచందురునకుఁ, సహజకాళిమఁ=చంద్రునియందున్న సహజనైల్యమును, పాపంగఁ, చాలదు. అయ్యెడి=సమర్థము కాక పోయెను, అయ్యెడిది=అగునట్టికార్యము, బేఁ = అయితియును. కానియది యుఁ=కానికార్యము, కాదు. శరత్కాలము గగనమునందున్న మేఘమాలిన్య

మును బోగొట్టగల్గెనుగాని చంద్రకళంకము బోగొట్టజాలక పోయెను. శరత్కాలమున మేఘము లదృశ్యమగుటయుఁ జంద్రకళంకము మిక్కిలిగాఁ బ్రకాశించుటయును గలదు. అలం. అర్థాంతరము.

తే. అస్తమించినయప్పు డీ శ్రీయమృతకరుని

కళలు పదునొక్కఁడెక్కు రుద్రులశిరంబు

లనమబాణుని దొనఁ జొచ్చు శనైదుకళలు

కాంత ! యిదిసూచె పదియాఱుకళలలెక్క.

187

టీ. కాంత ! అస్తమించినయప్పుడు=చంద్రుడస్తమించినప్పుడు, ఈయమృతకరునికళలు=ఈచంద్రునియొక్కకళలు, పదునొక్కఁడు, రుద్రులశిరంబులను=ఏకాదశరుద్రులతలలపైకి, ఎక్కు, ఐదుకళలు, అనమబాణునిదొన=మన్తధుని యమ్మలపొదిని, చొచ్చు=ప్రవేశించును, పదియాఱుకళల లెక్క, ఇదిసూచె=ఇదియేచూచి! ఇతని వాత్రయించిన పదాఱుకళలు నితఁ డస్తమించినప్పు డెచ్చటనుండు ననఁగాఁ బదునొకఁడుకళలు రుద్రులశిరంబు లందును, మన్తధుని యమ్మలపొదిలో శనైదుకళలునుండుననిభావము. మన్తధబాణములకుఁ జంద్రకళాసంబంధము గల్గుటచేతనే నవి విరహాలఁ బీడింప సమర్థము లగుచున్నవని ఫలితార్థము. అలం. ఉత్ప్రేక్ష.

తే. అమృతజంబాలమున సందు శ్రీలదికియదికి

వేయునక్షత్రముల నొక్కశ్రవిధము వానిఁ

జేర్చి విధి చందురునిగా నొసరెనేని

లలన ! నీమోముసరి సకళంకుఁ డితఁడు.

188

టీ. లలన, విధి=బ్రహ్మ, వేయునక్షత్రములకు=పెక్కులు నక్షత్రములను, ఒక్కవిధమువానికొక=సహసములయినవానిని, చేర్చి=సమకూర్చి, అమృతజంబాలమునకొక=అమృతసంబంధియగు బురదతో, సందులు=నక్షత్రములకు మధ్యమున్న కన్నములు, అదికి, అదికి=సందులేకుండఁబూడిచి, చందురునిగా, ఉసర్చినేని=చేసినచో, నీమోముసరి = నీవధనమునకు పాటియగును. ఇతఁడు

సకళంకుడు=మచ్చతో గూడినవాడు, నీ పెక్కింటిచుక్కల నేకముగాఁ జేర్చి యమృతపంకముతో నడుమనున్న కన్నములను బూడ్చి నిష్కళంకమగు చంద్రుని బ్రహ్మచేసినచో నీ మొగమునకు సాటియగును. అంతియకాని నిష్కళంకమగు నీవదనముతో సకళంకుడగు నీ చంద్రుఁ డెట్లు సాటివచ్చును. అలం. అభూతోపము.

తే. చంద్రమండలమిది పితృస్థాన మగుట

జన సమావర్జితస్వధా నలీల తిలలు

మంత్రబలమున నెక్కె నీమధ్యమునకుఁ

జంద్రబింబాస్య ! లాంచన ర్చచ్చాయగాదు.

189

టీ. చంద్రబింబాస్య=చంద్రునితో సమానమయిన నదనముగలదానా, చంద్రమండలము, ఇది=ఈచంద్రమండలము, పితృస్థానము=అగ్ని స్వాత్మాదిపితృదేవతలకు నిలయుము, శ్రు 'చంద్రోవై పితృలోకః' అని వేదము. అగుటకొరకై=అయి యుండుటంబట్టి, జన...తిలలు—జన=భూలోకజనుల చేత, సమావర్జిత=ఈయఁ డడిన, స్వధా=పితృదేవతల కన్నమైన, సలీలతిలలు=తిలలోదకములు, ఈమధ్యమునకుకొరకై=ఈచంద్రునిమధ్యభాగమునకు, మంత్రబలమునకొరకై=మంత్రబలముచేత ఎక్కెకొరకై, లాంచనచ్చాయ, కాదు = కళంకముకాదు. అలం. ఉత్పేక్ష.

తా. ఓదమయంతీ ! చంద్రమండలము పితృదేవతలకు స్థానమని వేదముల చెప్పుచున్నవి. కావున, భూలోకవాసులు తమ పితృదేవతల కర్పించెడి తిలలోదకములు మంత్రబలముచేఁ జంద్రమండల మధ్యమును జేరెను, అతిలలే కళంకముగాఁ గానవచ్చుచున్నవి; అంతియకాని యది కళంకముకాదు.

మ. ఇదె వీక్షింపు చకోరశాబకనిభాక్షీ ! దీర్ఘ కాహంసి యి
పురకాంతఃప్రతిబింబితృ గగనమరథ్యోపస్థితం జంద్రునిఁ
వది దర్శించి నిజాధినాథుడనుచుకొన వాత్సల్య మేపారఁగాఁ
జదురొప్పంబరిచుంబవంబానరుచుంజంచూపుటగ్రంబునన్

టీ. చకోర...భాక్షీ—చకోరశాబక = బెన్నెల పులుఁగుపిల్లలతో, నిభాక్షి=

మానమయిన, అక్షి = నేత్రములుగలదానా ! దీర్ఘ కాహంసి = క్రీడాసరస్సులో నున్న యాడుహంస, ఇత్థు = ఈ సమయమునందు, ఉదకాంతః ప్రతిబింబితుక్ = జలమందుఁ బ్రతిఫలించినవాఁడును, గగన మధ్యోపసితుక్ = ఆకాశమధ్యమందున్న వాఁడునా, నగు, చంద్రునిక్, వదిక్, దర్శించి = చూచి, విజాధినాథుఁడు = తన యధిపతియని, మదిక్ = మనస్సులో, అనుచుక్ = భావించుకొనుచు, వాత్సల్యము = ప్రేమము, ఏపారఁగాక్ = వర్ధిల్లునట్లుగా, చదురు = నేర్పు, ఒప్పక్, చంచూపుటాగ్రంబునక్ = పుటముపింటి చించువుయొక్క యగ్రముతో, పరిచుంబనంబు, ఒసరుచుక్ = ముద్దు పెట్టుకొనుచున్నది. ఇదే, వీక్షింపుము = చూడుము, ఆహారాదులకుఁగాని విలాసార్థముగాని హంసవృందము జలములో మునిగెను. పురుషపక్షికి మిక్కిలి యీత నేర్పడుటచేఁ జిరకాలము నీళ్లనుండఁగలిగెను. అడుపక్షి యట్లుండలేక నీళ్లపైకి లేచి తన భర్తకై చూడ తనసమీపమున చంద్ర ప్రతిబింబముగానవచ్చెను. అదిచూచి తనభర్తయేయనుకొని ముద్దిడుచుండెను. సామాన్యముగా నీళ్లలో మునిగియుండి కొంతసేపటికి పైకిలేచిచూచినచో దిగ్భ్రమ చెందినట్లు గానవచ్చుట యనుభవసిద్ధము. కావున నీహంసయు భ్రాంతిచేఁ జంద్రబింబమును దనప్రియుండనుకొని ముద్దుగొనెను. మూలమున 'భ్రమేణయ చుంబతి రాజహంసి'యని వర్తమానకాల క్రియయున్నది. కానఁ దదనుసారము గాఁ దత్కాలక్రియ నుంచుట యుక్తమని 'ఒసరుచుక్' అని దిద్దఁబడెను. అలం. భ్రాంతిమత్తు.

మ. అకలంకాఖలనీర్ఘ కాజల తపశస్యతైర్వప్రశేణికా

ముకుళీభావ సమాధి భంగకలనా ముగ్ధాప్సరఃకామినీ

వికచాస్యాంబుజమినిశౌకరుఁడుదేవీ! చూడుమీసాంద్రచంద్రికలే

తద్దరహంసచంద్రికలు సందేహంబు లేదెంగయున్.

టీ. దేవీ ! ఈనిశౌకరుఁడు = ఈచంద్రుఁడు, అకలం... బుజము — అకలంక = నిష్కళంకములైన, అఖిల = సమస్తమైన, దీర్ఘ కా = సరస్సులందలి, జల = నీటియందు, తపస్వత్ = తపస్సుచేయుచున్న, కైరవప్రశేణికా = తెల్లఁగఁబడవలయున్న, ముకుళీభావ = సంకోచించి యుండుటయనెడి, సమాధి = తపస్సుయొ

క్క, భంగకలనా=భంగము కల్గించుటయందు, ముగ్ధ=సుందరియైన, అప్పరః
కామినీ=అచ్చరయొక్క, వికచ=వికసించిన, అస్యాంబుజము = ముఖపద్మము,
ఈ సాంద్రచంద్రికలు=నట్టమైన యీ వెన్నెలలు, ఏతద్దరహాసచంద్రికలు=ఈము
ఖయొక్క మందహాసకాంతులు, ఎంతయొక, సంజేహంబు లేదు, చూడు
మీ, మహాసునులు మొలగువారు తపమొరించుచుండఁగా దేవతాప్రేరే
లయిన యచ్చరలు వచ్చి తమ విలాసములచే మోహింపఁజేయుట పురాణప్రసి
ద్ధము. మునులు జగమందు నిలిచి తపంబుచేయుచుండుటయుం గలదు. ప్రస్తుత
సున నాకాసమున నున్నవేపూర్ణచంద్రబింబము జలములందు ముకుళిత్యము
నొంది చేయుచున్న తెల్లఁగలువల తపస్సునకు విఘ్నముచేయుటకై వచ్చిన య
చ్చరయొక్క ముఖపద్మమువలె నున్నదనియు, వెన్నెలలు, మందహాసమువలె
నున్నదనియు నెఱుంగువది. సుందరులగు నపురస్త్రీలముఖంబు చూచినక్షణమందె
మునులు సమాధివిడిచి దానితో సంతసంబున వర్తించినట్లు కలువలును చంద్ర
దర్శనముచే వికసించినవనిభావము. అలం. రూపకము. ఉ శ్లేషము.

మ. నవలావణ్యరసంబు పల్లెరములో నీ నంటోసియగ్రంబునక

భవదీయాస్య మొనర్చి గూర్చిపిదపత్ర బ్రాలేయ రుక్మండలం
బువిన్దిర్చి చెవిరించి, యచ్చిలుము పూసపూఁబోడియాదిహ్నమం
బువులందాతఁడుచేదొలంచుమిసిమింబుటైచ్చనోజాలముల్.

టీ. పూఁబోడి=పూవులపంటికీరీరముకలదానా, విరించి=బ్రహ్మ, పల్లెరములో
నక, నవలావణ్యరసంబుక=క్రొత్తదయిన లావణ్యమనెడిరసమును, పోసి,
అగ్రంబునక=ముందుగా, భవదీయాస్యము=నీముఖమును, ఒనర్చి=సృజించి,
అర్చి=తడియార్చి, పిదపక, ప్రాలే...బు- ప్రాలేయముక=చంద్రునియొక్క
మండలంబు, విన్దించెక=చేసెను. అచ్చిలుము = ఆ చంద్రమండలమునందు
న్న లాంఛనము, అచ్చిలుమునో=అలావణ్యమందలి ముతీకఁగాఁబోలును, ఆతఁ
డు=బ్రహ్మ, అంబువులక=నీటిలో, చేక=చేతని, తొలంచు=కడుగుకొన్న,
మిసిమిక=ఆ చేతనపంటికొనియున్న లావణ్యముచేత, సరోజాతములు = పద్మ

యః, పుట్టెన్, ఓదమయంతీ బ్రహ్మ నీముఖమును సృజించెనలంచి ప్రతిపత్తు
 ందునుంగల లావణ్యమునుదీసి ముందుగా నీవదనమును సృజించెను. పిమ్మట
 ంద్రుని నిర్మించెను. చేయి కడుగుకొనునప్పుడు చేయి కడుగుననున్న లేకములు నీళ్ల
 గోబడి పద్మములయినవి. బ్రహ్మకు నీముఖమును జంఘ్రాస్పృశించుటకే శ్రమ కలి
 గినను. కాని పద్మస్పృశితై సుంతేనియు శ్రమచెందలేదు. మణియు నొకపాత్ర
 యులో నేదేని ద్రవపదార్థముపోసినచో మీద నిష్కళంకమయిన దుండి యడుగు
 ఁన మలినమైనదుండను. బ్రహ్మ పాత్రములో లావణ్యమును బోసి మీదనున్న
 నిష్కళంకలావణ్యముచే నీవదనముగావించెను. కనుక నే నీవదనము నిష్కలంక
 మైనది. అడుగుననున్న మలినంపులావణ్యముతోఁ జంద్రునిఁజేసెను. కావుననే
 యామాళిన్యము మచ్చవలెగానవచ్చుచున్నదని భావము. దమయంతి వదనము
 చంద్రపద్మములకంటెను సుందరమయినదని భావము. అలం. ఉత్పేక్ష.

కా. ఛాయామార్గభుజంగహారమును జంఘ్రాకామండల
 స్ఫాయద్దిన్యకపాలభూషణముజ్యోతి త్సాన్నభస్మగౌరంబునై
 యాయాకాశముశంభుమూర్తియగుతనీర్నైర్పాటునందెల్పెడుం
 ద్రైయక్షాణిమభూతిసూక్ష్మతరమభ్యా ! దీనివీక్షింపుమీ.

టీ. త్రై...మధ్యా-త్రైయక్ష = ముక్కంటిసంబంధియగు, అణిమ = అణు
 త్వమనెడి, భూతి = సిద్ధికంటెను, సూక్ష్మతర = మిక్కిలిసూక్ష్మమైన, మ
 థ్యా = నడుముగలదానా! అణువు మిక్కిలి చిన్నదనియు, దమయంతి
 నడుము దానికంటెను చిన్నదనియు, భావము. ఛాయా...రమును = ఛాయా
 మార్గమనెడి సర్వహారముగలదియును, ఛాయామార్గమనగా, ఇంద్రధనుస్సువలె
 సుతరదక్షిణములకు వ్యాపించి నక్షత్రములచే దట్టమై రాజమార్గమువలెగాన
 వచ్చునది. చంచ...భూషణము-చంచత్ = చిహ్నమున్న, తారకామండల = నక్షత్ర
 మండలమనెడి, స్ఫాయత్ = వెద్దవియగు, దిన్య = శ్రేష్ఠమైన, కపాలభూషణము =
 కపాలమాలయనెడి యాభరణముగలదియు, జ్యోత్సాన్నభస్మగౌరంబు = వెన్నెల
 యనెడిబూడిదచేఁ దెల్లనిదియునై, ఈయాకాశము, శంభుమూర్తి = శివునియొ

నిమిదిమూర్తులలోను నొకటియగు, తస్మిన్ = అకాశముననుట, ఏర్పాటునకొ = స్పృహముగా, తెర్పెడుకొ = తెలుపుచున్నది. పంచభూతములును, సూర్యుడును, జంద్రుడును, సోమయాజియును, శంకరుని నెనిమిదిమూర్తులనుట ప్రసిద్ధము. ప్రస్తుతమున, నీశ్వరుని తనువైనయాకాశము, ఛాయామార్గమనెడి సర్వహారమును, నక్షత్రసమూహమును కపాలమాలికయు, నక్షత్రపంక్తియనెడి బూడిద పూతయును గలదగుటచే, తాను శివమూర్తియనుటను సార్థకపఱచుచున్నదని భావము. అకాశము ఛాయామార్గముతోను నక్షత్రములతోను వెన్నెలతోను నొప్పుచున్నదని ఫలితార్థము. రూపకము. ఉత్పేక్ష.

తే. దేవి యితఁడు హర్యక్షి

భావము భజించియుండఁగ్గి బ్రకృతివిరోధం

జేనెంటుఁ గలిగెనొక్కొ

కావలమున కకట సింహికాసూనునకున్.

194

టీ. దేవి = దమయంతి, ఇతఁడు = ఈచంద్రుఁడు, హర్యక్షి భావము = విష్ణువు నేత్రధర్మమును, మతియు హర్యక్షమనఁగా సింహము, కాన సింహధర్మభావమును, భజించు = పొంది, ఉండన్; కావలమునకొ = దుష్టుడగు, సింహికా సూనునకొ = అసింహికకొడుకయిన పింగపుంగోదమకు మతియు, సింహికయనెడి రాక్షసికొడుకునకు, అనఁగా రాహువునకనుట. అకట = అయ్యయో, ప్రకృతి విరోధము = స్వభావసిద్ధ మగువైరము, ఏవెంటకొ కలిగెను, ఒక్కొ = ఏవిధముచేతఁ గలిగినదోకదా, చంద్రుఁడు హరికి నేత్రమగుచున్నాఁడు కావున హర్యక్షియనఁబడును. దానిధర్మము హర్యక్షి భావము. ఇతఁడు మగసింహమగుచుండఁగా సింహికకొడుకునకు జనకుడగును. కాన యీసింహికాసూనుఁడు సింహమందు పితృధర్మచూషవలయును. ఇట్లు సహజవైరము విహించుట యేపాపముచేతనో కదా! తండ్రికిని గొడుకునకును విరోధమున్నదనిన, విరోధమును చంద్రరాహువులని యర్థముచెప్పటచేఁ జరిహరమును నగును.

మ. అలరుంటోడి! నహస్రప్రతులనా శి హంకారలీలావిశృం

ఖలసాభాగ్యకళాకలాపముగు నీ శాంతాస్యముం బోలగా
వలదా యీశశికిం గళంకికి మృగశ్వాధోత్తమాంగస్థలీ
వలదాకాశధునీతటావనివనీశవానీరకోయప్టికిన్. 195

టీ. అలరుంబోడి = పువ్వువంటి మేనుగల దమయంతీ, సహస్ర... కలాపము-
సహస్రపత్ర = వేయి కేతులుగల పద్మముయొక్క, తులనా = తిరస్కరించుటయొ
దలి, అహంకార = గర్వముయొక్క, లీలా = విలాసము చేత, విశృంఖల = నిరాటం
కమైన, సాభాగ్యకళా = సౌందర్యకళయే, కలాపము = భూషణముగాఁగలది?
అగు నీశాంతాస్యమున్ = అయినట్టి మనోహరమయిన నీవదనమును, కళంకి
కిన్ = కళంకముగలవాఁడును, మృగ... కోయప్టికిన్ - మృగశ్వాధ = మృగమును
వేటాడినవాఁడు, దత్తునియజ్ఞము మృగరూపమై పర్పిత్తుచుండఁగాతాని వేటా
డెనని భావము. అనఁగా నట్టియాశ్వరునియొక్క, ఉత్తమాంగస్థలీ = శిరఃప్రదేశ
మునందు, వలన్ = పాటుచున్న, ఆకాశధునీ = గంగానదియొక్క, తటాపని = తీర
ప్రదేశములందున్న, వనీ = చిన్నయడవులందున్న, వానీర = నీటిప్రబలి చెట్లయొ
క్క, మధ్యమునవసించునట్టి, కోయప్టికిన్ = గ్రుడ్డికొంగయైనవాఁడును, నగు
ఈ శశికిన్ = ఈ చంద్రునకు, పోలఁగాన్, వలదా = సామ్యమునుబొందవలదా ?
అనఁగా సమత్వమునుబొంద శక్యమాయని భావము. ఈయర్థమున వీనికి బ్రహ్మ
గాంతరము మృగ్యము. స్వతస్సిద్ధమగు కళంకముతోఁగూడి, శంకరుని తలయుం
దుఁ బాటుచున్న గంగానదీతీరములందున్న నీటిప్రబలిచెట్లలో వసించెడి గ్రుడ్డి
కొక్కరవంటివాఁడగు నీచంద్రుఁడు, వేంబుదళముగలపద్మమును తిరస్కరిం
పజాలిన సౌందర్యాతిశయముచే నొప్పుచున్న నీవదనమునకు సాటిరాతేడబ
భావము. అలం. రూపకము.

సగ్ధర. నానాధావళ్యసంతానములకునునిదానంబునానొప్పు నీ
రా, కానక్షత్రేషు మేనంశగలదెయొకకళంకంబునుంగాక తాళీ
యానంబై త్రోవరాఁగారహరిహయనగరీహ స్తిరాడ్గండపిండ
స్థానాపాదానదానశ్రద్ధవనవలవముల్దాఁకెగాకభ్రవీధిన్. 196

టీ. ప్రైవేట్ = విశ్రాంతి, అభివృద్ధి = గగనమందుండి, రా-
గా = వచ్చుచున్న సమయమునందు, హరి... లవముల్ - హరిహర = ఇంద్రుని
యొక్క, నగరీ = పురమగు నమరావతియందున్న, హస్తరాట్ = విరావతియొక్క,
గండపిండ = పిండములవంటికటయొక్క, స్థాన = ప్రదేశము, అపా-
దాన = అపాదానముగాగల, అనగా నందుండినవియచున్నదనుట. దానద్ర-
వ = ద్రవరూపమయిన మదముయొక్క, నవ = క్రొత్తవైన, లవముల్ = లేకములు,
లేక బిందువులు, తాంకె కాక = తాంకెనుగాని, నానా... దానము-నానా =
పలువిధములయిన, ధావళ్య = ధవళ కాంతులయొక్క, సం తానమునకు = సమా-
హమునకు, నిదానంబు = మూలమైనవాడు, నాన్ = అని చెప్పుచుండగా, ఒప్పు
నీరాకాశక్షత్రేకుమేనన్ = అలరుచున్న యీ పూర్ణ చంద్రునియొక్క శరీరము
నందు, ఒకకళంకంబునన్ = ఒక మచ్చయినను, కలదే = ఉన్నదా.

తా. దమయంతీ ! ఈ చంద్రుడు ధవళ కాంతులకెల్లను స్థానభూతుడు.
అట్టి యితనికి గళంకముగలుగుట యెట్లు సంభవించును ? వాస్తవముగాఁ
జుందునికదిలేదు. మఱి మచ్చ గానవచ్చుటకు గారణమేమందువని యితఁడా
కాశమార్గమున నమరావతి బిడివచ్చుచుండగా నందున్నయైరావతియొక్క
మదజలకణములు తూలి తెల్లనిచంద్రునిపైఁబడి మచ్చగాఁ గానవచ్చుచున్నవి.

మ. ఉడువీధి హరి నీల రత్నమయ పాత్రోత్సంగభాగంబునన్
గడుగారామున రే ఝషాంకునకునంకిచ్చాయయన్నంజనూ
టిడితోఁగూడనుధాంకుబింబమను నేర్పయి బాయసాహారముం
గుడువం బెట్టెనొ బంతికూళ్లకునుజాశోరంబు లేపారఁగాన్.

టీ. చాశోరంబులు = వెన్నెలపులుగులమొత్తములు, బంతికూళ్లకును = తరువాత
బంతిభోజనములు చేయఁదలంచినవయి, నీపారంకె = ఒప్పునట్లుగా, ఉడు...
భాగంబునన్ - ఉడువీధి = అకాశవీధియనెడి, హరినీలరత్నమయపాత్ర = ఇంద్రనీల
రత్నములతోఁ జేయఁబడిన పాత్రయొక్క, ఉత్సంగభాగంబునన్ = మధ్యభాగ
మునందు, కడున్ = మిక్కిలి, గారామునన్ = ముద్దుతో, రేక = రాత్రియందు,

ఝపాంకునకుఁ = మత్స్యముచిహ్నముగాఁగలమన్తఘనకు, అంక...తోఁగూడఁ-అంక=మచ్చయొక్క, ఛాయ=కాంతి, అఁ=అనునట్టి, సంజా=సంజాకొనువస్తువగు, నూటిడితోఁగూడఁ=నూవుపిండితోఁజేసిన భక్ష్యవిశేషముతోఁగూడ, సుధాంశు...హారముక్త-చంద్రబింబమనెడి నేతని, బాయసాన్నమును, కుడువఁ పెట్టెనొ=భోజనముపెట్టెనుగాఁబోలును. ఇట, సంజా, నూ+ఇడితోఁ=అనివిభాగము. ఇది, 'పూటడిదము' వంటిది. ఇడియనఁగా నావిరినుడుకఁబెట్టినపిండితోఁజేయు నొకానొక భక్ష్యవిశేషము. నువ్వుకల్పమునకు నూకల్పము రూపాంతరమని యెఱుంగునది. పాయసాన్నము కేవలము మధురముగానుండునుగావున వేగముగా దానియం దరుచిఘ్రట్టకుండనుండుటకై కమ్మనిదియు నూవుఁబిండితోఁజేసినదియు నగు పదార్థమును వ్యంజనముగానుంచెననిభావము. ఆకాశ మొక యింద్రనీలమయమగు పాత్రమువలెను, నంకచ్ఛాయ, పాయసభక్షణకు సహాయద్రవ్యమువలెను, చంద్రబింబము ఘృతయు క్తిమైనపాయసాన్నమువలెను నొప్పుచున్నవి. తామసభవింపవలసిన యాపదార్థమునుముందుగా దేవునకు నివేదించి పిమ్మటఁదచ్చేషమును దక్కినవారు భుజించుటకలదు. అట్లే చకోరములు తమ కావారమగు చంద్రుననుభవింపఁగోరి ముందుగాఁ దమదైవమగుమరునికి నివేదించెనని భావము. ఇందు "అసు"ననెడి తద్ధర్మార్థవిశేషణము 'అలరురతి' రతీశు' ననుచోటను, నీధనువును బాణంబులు, కృపాణంబులు అనుచోటను, విశేషణ యుష్మచ్ఛబ్దములవలె వ్యవహితముతోఁగూడ నన్వయించునని తెలియవలయును.

శా. అభ్యాంతంబున సింహికాతనయన్తంష్ట్రాంకూరయంత్రోద్భవశ్వభ్యాంశీపతయాభుషిధితిసుధా శ సారచ్ఛటావాహియై శుభ్యాంతుండు సహస్రధారకలశ శ స్ఫూర్తింబ్రవర్తిల్లె హేలాభ్యాజిష్టు రతిన్తన్త్రోద్వహన కల్పాగ్రాభిషేకంబునన్. 198

టీ. అభ్యాంతంబునఁ=ఆకాశమధ్యమన, శుభ్యాంతుండు = తెల్లనికిరణములుగలవాఁడు, అనఁగాఁ జంద్రుఁడనుట, సింహికా...వాహియై— సింహికాతనయ = రాహువుయొక్క, దంష్ట్రాంకూరయంత్ర = కోఱలనెడి సాధనములవలన, ఉద్భవ=పడిన, శ్వభ్యాంశీ=కన్నములవలననుండి, పతయాశు=పడు

చున్న, దీధితి=కిరణరూపములయిన, సుధా=అమృతముయొక్క, ఆసార=జడి
 వానయొక్క, ఛటా=పంక్తిని, వాహియై = విహించువాడై, హేలా...కం
 బువ్ — హేలా=విలాసములచే, భ్రాజిన్లు=ప్రకాశించెడి స్వభావముగల, రతి
 స్తర=రతిమన్తగులయొక్క, ఉద్వహన=వివాహ సంబంధియగు, కల్యాణాభి
 షేకంబువ్ = మంగళస్నానమునందు, సహస్ర...స్ఫూర్తి = వేయిధారణ
 గలకలశమువలె, ప్రవర్తిల్లె=ఓపెను. రాహు విశేకపర్యాయములునచ్చి చంద్రుని
 గ్రహింపఁగా నతని కోటలచే జంద్రమండలమున ననేకములగు రంధ్రములు
 పడెను. ఆరంధ్రములనుండి యమృతము విస్తారముగాఁ గురియుచుండెను.
 అట్లు కన్నములనుండి యమృతమును స్రవింపజేయుచున్న చంద్రుఁడు రతి
 మన్తగుల వివాహసమయమున, మంగళస్నానముచేయింపనుంచిన సహస్రధార
 కలశమువలె నొప్పెననిభావము. ఇటఁ బెక్కింటి ప్రతులలో, కల్యాణార్థసం
 సిద్ధిక్ = అనియున్నది కాని, మూలమున, పుష్పేష్వాసనతి త్ప్రియాపరియా
 నందాభిషేకోత్సవే' యనియుండెను. తదనుగుణముగా మార్పఁబడెను. అలం.
 రూపకము. ఉత్పేక్ష.

క. పదియేనుదినంబులకుం

బదియొక్క శ్లెక్కి మేను శ్ పరిపూర్ణముగాఁ

బదియూఱవక శ్ యితనిది

మదిరాక్షి వృషధ్వజుండు శ్ మాళి ధరించున్ .

199

టీ. మదిరాక్షి, పదియేనుదినంబులకున్ = ప్రతిపత్తి మొదలు పౌర్ణమివఱకును
 గలపదునైదుదినములలోను, పదియేనుకళలు, ఎక్కి = సంక్రమించి, మేను=
 చంద్రునిమండలము, పరిపూర్ణముగాన్ = నిండినదాటచే, ఇతనిది=ఈచంద్రు
 నిది, పదియూఱవకళను, వృషధ్వజుండు=వృషధ మేధ్వజునిముగాఁ గల
 వాఁడు, అనఁగా శివుఁడగుట, మాళిన్ = కిరీటునునందు, ధరించున్.

నీ ముక్కంటి లిలపువ్వు శ్ మున్నీటి లేబట్టి

కైటభారాతి డా శ్ కన్నుఁగమ్మి

గగనలక్ష్మీకి దంతశీకాంధతాటంకంబు

కలువల విందు జక్కవలగొంగ

నలరాజువెల్లలి శీ ననజబాంధవుమద్ది

శిశిరాంశుగత్నంబు శీ చేదుమందు

కన్నులపండువు శీ గ్రహ సార్వభౌముండు

సుగలయాశటిపట శీ యిరులుదాయ

తే. శ్రీమహాలక్ష్మీ సైదో డి శేషభువన

సౌధకలధాతీలశంబు శీ చందమామ

రాజవనన కల్యాణ పరంపరాభి

నృద్ధి గామిచుఁగాత మీ శీ విశ్వమునకు.

200

టీ ముక్కంటి... పువ్వు=శంకరునకు చలపూవైనదియు, మున్నీటిశీపట్టి= సముద్రునకు కుమారుఁడును, కైట...దమ్మి = విష్ణువునకు నెడమశీత్రపద్మమును, గగనలక్ష్మీకి, దంత...కంబు = దంతముమమైన కర్ణాపరణమును, కలువలవిందు=కలువలకుఁ జాట్టమును, జక్కవలగొంగ=చక్రవాకములకు శత్రువును, నలరాజు వెల్లలి=మన్మథునిచేతి తెల్లగలువ-వలరాజు నెచ్చెలి (అనుపాతమున)మన్మథునకు హితుఁడును, ననజబాంధవుమద్ది=సూర్యునకు జోడైనవాఁడును, శిశిర...త్నంబు=చల్లనికాంతులుగల రత్నంబును, చేదుమందు=విషమును ద్రిష్టజాలిన యమృతమనెడి మందుగలవాఁడును, కన్నులపండువు, గ్రహ సార్వభౌముండు, సుర...పంట=దేవతలకాహారమైనవాఁడును, ఇరులుదాయ=చీకటికికత్తువు, శ్రీమహాలక్ష్మీ సైదోడు=లక్ష్మీకిఁబుట్టినవాఁడు. అశేష... కలశంబు — సమస్తభువనులనెడి మేడయొక్కయగ్రమందుండు వెండికుండయును, అగుచందమామ, రాజవనన, కల్యాణ...నృద్ధి=శుభపరంపరల యభివృద్ధిని, ఈవిశ్వమునకు = ఈప్రపంచమునకు, కామిచుఁగాత=చేయునుగాక. న. అరుచు విజయశ్రీ ముకుట మాణిక్యం బై నరోహిణీరమణునకు రమణీన మీతంబు గల బుష్పాంజలి నమర్చి యుగళి

యకమణిప్రభాసంసోహంబు చంద్రికా ప్రవాహంబువై
వెల్లిగొన భూవల్లభుండు పోణిపల్లవంబులు మొగిల్చి ఫల
భాగంబునం గీలుకొలిపె నివ్వధంబున నాదంపతు లనురాగ
సంపద పొంపిరి ప్రావం బ్రాజ్యంబు లగురాజ్యసుఖంబుల
ననుభవించుచుండిరి. తత్కాలంబునం జాతుర్వర్ణంబు నిజ
ధర్మంబుఁ దప్పక మెలంగె. వాతజ్వరాగ్ని తుత్పిపాసావ్యాధి
తన్మరణయంబు లుడిగె. పర్జన్యుండు గాలంబుదప్పకవర్షించె.
దేశంబులు ధనధాన్య సమృద్ధింబులయ్యె. సురభి లమృతంబు
లఁ గురిసె తరువులు పుట్టక పుట్టకంబుగ మధుశ్యంధంబుఁ
జెందె. సకలజనంబులు పరచూసందంబు నొందిరి. మామల్ల
దేవేంద్రుడును శ్రీహిరరోహణాచల రత్నప్రసోహం
బును చింతామణి మంత్రచింతనఫలంబును గన్యాకుబ్జరాజా
స్థాన రంగమంగళాభరణంబును గౌడవిజయకావ్య కర్తయుఁ
గవి చక్రవర్తియు ఖండనగ్రంథకారుండును నై తంజికి కిమ
లపండవేదంకంబును సగుభట్టహర్ష మహాకవిశ్వరుండుఁ
గవికులాదృష్టాభ్యసంధుం ణొనర్చిన నైషధశృంగార కావ్య
ప్రబంధ విశేషంబున నశేషమనీషిహృదయంగమంబుగా
శబ్దంబునసరించియు సభిప్రాయంబు గుఱించియు భావంబు
పలకీంచియు రసంబుఁబోషించియు నలంకారంబు భూషిం
చియు నాచిత్యంబాదరించియు ననాచిత్యంబుఁ బరిహరించి
యు మాతృకానుసారంబునఁ జెప్పఁబడినయీభాషా నైష
ధ కావ్యం బాపస్తంబసూత్ర! భారద్వాజసూత్ర! యుభయకు
లపవిత్ర! దానవిద్యాసత్ర! నల్లూరి తూర్కరాజసూత్ర! మా
మిడి పెద్దనామాత్యపుత్ర! పెదకోమటి వేమభూపాలకరుణా

సాత్ర ! వినయవిచేక సాహిత్యసింగనానూత్యా ! నీవు కృతి
భర్తృవుగాఁ బుణ్యశ్లోకుండు నలుండు కథానాయకుండుగా
విలసిల్లు నా చంద్రతారార్కంబు.

201

టీ. అనుచు, నిజవంశ...మాణిక్యంబు = తన వంశమునెడి కిరీటుమునకు
రత్నమువంటివాఁడు, విన .. రోహిణీరమణమర్కు = అయిన చంద్రునకు, రమణీ
సమేతంబుగా = దమమంతిలోఁగూడ, అంగులీ .. సందోహంబు అంగులీ
యక = ఉంగరముల సంబంధముగ, మణిప్రభా = మణికాంతులయొక్క, సందో
హంబు = సమాహము, చంద్రికాప్రవాహంబుపై = వెన్నెలపై, వెల్లిగొన =
ప్రవహించునట్లుగా, భూవల్లభుండు = నలుండు, పాణి... కీటుకొలిపె = చేతులు
ఘోమందుఁ జేర్చినమస్కరించెను. ఆదంపతులు, అనుగాగసంపద = అనురాగ
సమృద్ధి, హంపీరివో = నిద్రిలునట్లుగా, ప్రాజ్యంబులు = గొప్పవి, అగుంజ్య
సుఖంబులు; అనుభవించిరి. చాతుర్వర్ణ్యము = బ్రహ్మ క్షత్రియ వైశ్యకూ
ద్రులు, వాత... భయంబులు - వాతభయము, రోగభయము, నగ్నిభయము,
క్షుత్తిపానలవలని భయము, మనోవ్యాధివలని భయము, తస్కరభయములు, ఉడి
గె = నశించెను. సురభులు = గొవులు, అమృతంబులు = క్షీరములు, కరిసె, తరు
వులు, పుటకపుటకంబున = చొటచొటమని, మధుస్యంపంబు = మధుప్రావ
మును, చెందె, మామల్ల... నుండును- మామల్ల దేవికమారుండున, శ్రీహీర...
హంబును = శ్రీహీరుండ నెడిరోహణపర్వతమునకు, రత్నాంకురమువంటివాఁడును,
చింతా... ఫలంబును = చింతామణి మంత్రమును జపించినందులకు ఫలమైనవాఁ
డును, కన్యా... భరణంబును- కన్యాకుబ్జంగరాధిపతిసభకు మంగళాభరణము
వంటివాఁడును, గౌడ... కర్తయు = గౌడవిజయమనెడి గ్రంథమును వ్రాసిన
వాఁడును, కవి... వర్తియు = కవులలో సార్వభౌమునివంటివాఁడును, ఖండన
... కారుండును; ఖండనగ్రంథములరచించినవాఁడును, వైతండిక... వేదండ్లం
బును = వైతండికులనెడిపద్ధిసమాహముల కేనుఁగువంటివాఁడును, భట్టపార్ష
మహాకవిత్వరుండు, కవి... పాంధుండు - కవిసమాహములచేఁ బాడఁబడ

క్రొత్తమాగ్గములం నొక్కినవాడు, ఒనర్చిన...విశేషంబునకే = చేసినట్టి
 నైషధమనెడి శృంగారప్రబంధంబునందు, అశేష .. ముగా = సమస్త
 పండితులకు సంతసము కలుగునట్లుగా, చెప్ప.....వ్యంబు= తెనిగించిన
 యీనైషధగ్రంథమును, అపస్తంబసూత్ర, భారద్వాజగోత్ర = భారద్వాజ
 గోత్రయుగలవాఁడా, ఉభయు...పిత్ర = పితృమాతృవంశములను బవిత్రముచే
 యువాఁడా, దానవిద్యాసత్ర = దానవిద్యకు సత్రమువంటివాఁడా, మామిడి
 పెద్దనామాత్యపుత్రు, పెన...పాత్ర= పెదకోమటి వేముఠాపాలుని కరుణా
 రసమునకుఁ జోటయినవాఁడా, వినయ...మాత్య= వినయవినేకాదులుగల
 సింగనామాత్య; నీవు, కృతిభర్తవు=కృతిపతివి, కాంగా, పుణ్యశ్లోకుండు,
 నలుఁడు, కథానాయకుండు = కథాధిపతి, కా, ఆచంద్రతారార్కంబు =
 సూర్యచంద్రనక్షత్రములున్నంతకాలమును, విలసిల్లు = ప్రకాశించుగాక.
 సీ. నలచక్రనర్తి పురస్కృత్యోకుఁ డగుటచు

దమయంతి పతిదేవతావతంస

మగుట నప్పరచుభవ్యపునర్ధి పురుషుల

చరిత్రులు సత్కావ్య సరణిఁగూర్చి

చిత్రామణీచుక్ర సద్గుణ దుశాద్యాయ

భట్టహర్షుడు వాక్రకృషిమొలయు

జెప్పిననైషధ శృంగారకావ్యంబు

దెలియఁజెప్పితి నాంధ్రదేశ భాష

తే నిర్ముహాకృతిః బలియించు శీ నెన్వఁడని

నాతఁ డపగతికలిగోముఁ శీ డగుచుఁ గాంచు

నాయురాగోగ్య విమల విరద్యావివేక

భాగ్యసౌభాగ్యవైభవ శీ ప్రాభవంబు.

202

టీ. నలచక్రనర్తిః పుణ్యశ్లోకుండు=పవిత్ర మగు చరిత్రకలవాఁడు, అనట =
 అంబుయుండుటచేతను, దమయంతి, పతి...పతంసము=పతివ్రతలకు శిరోఘా

మణము, అగుటను=అయియుంటను, అనగాఁ బ్రతివ్రతాశ్రేష్ఠులునుట. ఆప్సరము .. పులచరితంబు=ఆ మిక్కిలి కొనియాడఁదగిన దంపతులయొక్క చరిత్రమును, సత్కావ్యసరణి=నిర్దుష్టమగు కావ్యమార్గమందు, కూర్చి=పొందుపఱచి, చింతా... సిద్ధుండు=చింతామణియను మంత్రసిద్ధిగల, ఉపాధ్యాయ భట్టహర్షుండు=శ్రీహర్షుండు, వాక్పాణి=వాక్పాతుర్యము, మేఘయ=ప్రకాశించునట్లుగా, చెప్పిన, నైషధశృంగార కావ్యంబు=నైషధమున శృంగారకావ్యమును, అంద్రదేశభాష=తెలుఁగుభాషతో, దెలియఁజెప్పితి=తెలియునట్లు చెప్పినాడను, అనగాఁ దెలిసి-చితుననుట. ఎవ్వఁడేని=ఏపురుషుండు, ఇమృతకృతి=ఈమహాకావ్యమును, పఠించు=చదువునో, ఆతఁడు, ఆప... ఘండు=పోయిన కలికాలదోషము కలవాఁడు, అగుచు, ఆయు... ప్రాభవంబు=ఆయువుయొక్కయు ఆరోగ్యముయొక్కయు, పరిశుభ్రమగు విద్యయొక్కయు, వివేకముయొక్కయు, అనగాఁ గార్యాకార్యవివేచనమనుట. భాగ్య=సంపదయొక్కయు, సౌభాగ్య=శుభములయొక్కయు, వైభవ=భోగములయొక్కయు, ప్రాభవంబు=అతిశయమును, అనగా సమృద్ధిమనుట, కాంచు=పొందును. ఇందు ప్రతీతిసిద్ధమగు స్వభావోక్తి అలం.

తా. పవిత్ర చరిత్రగల సలచక్రవర్తియొక్కయు పరివ్రతయగు దమయంతియొక్కయు చరిత్ర, చింతామణిమంత్రసిద్ధిగల శ్రీహర్షునిచే మున్ను చెప్పఁబడియె. దాని నిపుడు నే నాంధ్రీకరించినాఁడను. ఈ మహాకావ్యము నెవ్వరు పఠింతురో వారు కలికాల దోషమును దటేశరసక సకల సంపదలచే నొప్పుదురు. అనునిది దీని నాంధ్రీకరించిన శ్రీనాథుని వచనము.

శా. ఆ లంకాపురి శంకరాచలమహీశ వ్యాపారపారంగతే !

ప్రాతేయద్యుతి కీర్తి మండల! కృపాశ్రీ పాథోనిధి! దాన

ద్యాలంకార! కరాళహలహల జీహ్వభీల నిస్త్రిశ! •

కాలోకాపరభాగసంతమనసం శ్రీ హరిప్రతాపాలిసా!.

టీ. అలంకాపురి... గత=అలంకాపురి మొదలు కైలాసమువఱకు యుండు, భూమియందలి సంచారవ్యాపారయనందు ఒడ్డును పొందిన

...మండల=చంద్రునిబోలు కీర్తిగలవాడా, కృపాపాథోనిధి = దయాసముద్రుడా, దాన విద్యాలంకార = దానవిద్యకలంకారమువంటివాడా-పెక్కుదానముల నొసంగువాడా అనుట. కరాళ . నిస్త్రిత=ఉన్నతమగు విషజ్ఞులవలె భయంకరమగు ఖడ్గముకలవాడా, లోకా...తపా=చక్రవాళిపర్వతముయొక్క యావలిభాగమందున్న దట్టమగు చీకటిని చిమ్మివైచు ప్రతాపము యెండగలవాడా, సూర్యునికిరణములచే బోగొట్టబడిన చక్రవాళిపర్వతమున కవ్వలవై పునున్న చీకటి యీతని ప్రతాపప్రభ చేబోగొట్టబడుచుండెనని చెప్పటచే సూర్యునికంటె నీతని ప్రతాపమునందలి యాధిక్యము చెప్పబడియె కాన వ్యతిరేకాలంకారము. మీదఁజెప్పబడిన రూపకాదులు తెల్లంబులే. భావము స్పష్టము.

క. హాటకమ మరత్నతులా

కోటిర్పుళంధ్రుళకరోర ॥ కోలాహల వి

స్ఫోటితమటించుపీఠ్య

తోక్కిటిక తివాంతరంగశ్రతులితానంగా.

204

టీ. హాట.. రంగ=బంగారువికారమైన, రత్నస్థితమగు కాలియందుండు బిరుదుటందెయొక్క ధుళంధుళ యను వినసహ్యముగాని పెద్దచప్పుడుచేత పగిలింపబడిన కుటిలులగు శత్రురాజుల సమాహమలయొక్క కఠినమగుమనస్సుగలవాడా, అనగా నీతనిపాదమందుండు బిరుదు పెండేరపు చప్పుడు వినిన తోడనే శత్రురాజులగుండెలవియుచుండెనని భావము. తులితానంగా=సమానుడయిన మన్మథుడుకలవాడా మిక్కిలి చక్కనివాడా అనుట.

నాస్తప్తము.

నాస్తి. జగదంబధురీణా ॥ సాధురక్షోప్రవీణా

భాగ్యవతిసమధైర్యా ॥ నందితాచార్యవర్యా

టీ. నల. గణితగుణాభద్రా ॥ త్యాగమ్రదాసముద్రా

అయియుండ సనకలనోపా ॥ శ్వలోకైకభూషా.

205

టీ. జగదవనధురీణా = జగత్తుయొక్క రక్షించుట యందలి భారమును, వహించువాడా, సాధు...వీణా-సాధుల రక్షించుటయందుఁ బ్రావీణ్యముకల వాడా, నగపతిసమధైర్యా = హిమవత్పర్వతమువంటి ధైర్యముకలవాడా, నందితాచార్యవర్యా = ఆనందింపఁజేయఁబడిన గురువులుగలవాడా, అగణిత గుణభద్రా = లెక్కింపరాని గుణములచేత మంగళముకలవాడా, త్యాగ ముద్రాసముద్రా=దాన ముద్రచేత సముద్రుడయినవాడా - సముద్రునిపలె దాతయనుట. విగతసకలదోషా=పోయిన అన్ని దోషములును గలవాడా, విశ్వలోకైక భూషా=ప్రపంచమందలి జనులకు ముఖ్యమైన యాభరణమా, జనులందఱ తాతనిచేఁ బ్రకాశించుచుండిరని భావము.

తా. స్పష్టము.

గద్యము. ఇది శ్రీమత్కైమలనాథపాత్రమారయామాత్యపుత్ర, సకల విద్యాసనాథ శ్రీనాథ భట్టప్రణీతం బయునశ్వం, గారనై షడకాన్యంబునందు అష్టమాశ్వాసము.

శృంగార నైషధకావ్యము.

సంపూర్ణము.

గద్య. ఇది శ్రీమత్కైతవరపు వేంకటశాస్త్రి విరచితమగు నూఢార్థ ప్రకాశనియను శృంగారనైషధ వ్యాఖ్య సమాప్తము.

శ్రీకృష్ణార్పణమస్తు.

శుభం భూయాత్.

